

TRADUCERE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

CORANUL

CU INTRODUCERE LA FIECARE CAPITOL ȘI ANEXE

PROIECTUL CORAN

www.quranproject.org

Traducere în limba română

Coranul

Cu introducere la fiecare capitol și anexe

www.islamic-invitation.com

Coranul

Cu introducere la fiecare capitol și anexe

Traducere în limba română

Edited by

A.B. al-Mehri

The Qur'ān Project

www.quranproject.org

Publicat de

The Qur'ān Project

PO BOX 13976
Birmingham
B11 9DQ
United Kingdom

info@quranproject.org
www.quranproject.org
Tel: 0800 228 9421

Copertă realizată de: H. Jundi

Niciun drept rezervat. Orice parte a acestei publicații poate fi reprodusă în orice limbă și, de asemenea, poate fi transmisă în orice formă sau prin orice mijloc: electronic, mecanic, fotocopiere, înregistrare, fără permisiunea explicită a publicatorului, cu condițiile ca această publicație să nu fie schimbată și ca publicatorul să fie anunțat. Oferte de publicare și în alte limbi sunt binevenite.

Pentru eventuale corectări, vă rugăm să ne contactați la info@quranproject.org

Tipărit pentru

Islam4Ro

www.islam4ro.com
islam4ro@gmail.com
Nr de telefon: 00601129091423

Cuprins

Introducere.....	5
Prefața editorului	8
O scurtă biografie a Profetului Mohammed	11
Surat 1: al-Fatihah	32
Surat 2: al-Baqarah.....	34
Surat 3: al-Imran.....	67
Surat 4: an-Nisā'	87
Surat 5: al-Maidah	108
Sūrat 6: al-An'am	124
Surat 7: al-'A'raf.....	143
Surat 8: al-'Anfal.....	161
Surat 9: at-Taubah	175
Surat 10: Yunus	194
Surat 11: Hud.....	204
Surat 12: Yusuf.....	215
Surat 13: ar-Ra'd	226
Surat 14: Ibrahim.....	232
Surat 15: al-Hijr.....	238
Surat 16: an-Nahl.....	244
Surat 17: al-Isra	254
Surat 18: al-Kahf	264
Surat 19: Maryam	274
Surat 20: Ta-Ha	283
Surat 21: al-'Anbiyah.....	294
Surat 22: al-Hajj	304
Surat 23: al-Mu'minin.....	313
Surat 24: an-Nur	320
Surat 25: al-Furqan	334
Surat 26: aş-Şu'ara	340
Surat 27: an-Naml.....	351
Surat 28: al-Qasas.....	360
Surat 29: al-'Ankabut.....	369
Surat 30: ar-Rum	376
Surat 31: Luqman	385
Surat 32: as-Sajda	389
Surat 33: al-Ahzab.....	392
Surat 34: Saba'.....	408
Surat 35: Fatir.....	414

Surat 36: Ya-Sin	419
Surat 37: as-Saffat	425
Surat 38: Sad.....	433
Surat 39: az-Zumar	440
Surat 40: Ghafir	447
Surat 41: Fussilat	455
Surat 42: aş-Şura.....	464
Surat 43: az-Zukhruf.....	472
Surat 44: ad-Dukhan.....	479
Surat 45: al-Jathiya	484
Surat 46: al-'Ahqaf.....	489
Surat 47: Mohammed	496
Surat 48: al-Fath	501
Surat 49: al-Hujurat	510
Surat 50: Qaf.....	513
Surat 51: adh-Dhariyat.....	517
Surat 52: at-Tur.....	521
Surat 53: an-Najm.....	524
Surat 54: al-Qamar	530
Surat 55: ar-Rahman.....	535
Surat 56: al-Waqi'a	539
Surat 57: al-Hadid.....	545
Surat 58: al-Mujadila	550
Surat 59: al-Hasr.....	555
Surat 60: al-Mumtahana	565
Surat 61: as-Saff	568
Surat 62: al-Jumu'a	571
Surat 63: al-Munafiqun.....	574
Surat 64: at-Taghabun	580
Surat 65: at-Talaq	584
Surat 66: at-Tahrim.....	588
Surat 67: al-Mulk.....	593
Surat 68: al-Qalam.....	597
Surat 69: al-Haqqa	601
Surat 70: al Ma'arij	604
Surat 71: Nuh.....	607
Surat 72: al-Djinn	610
Surat 73: al-Muzammil.....	616
Surat 74 al-Muddathir.....	620
Surat 75: al-Qiyama.....	625
Surat 76: al-'Insan	628
Surat 77: al-Mursalat	632

Surat 78: an-Naba'	636
Surat 79: an-Nazi'at	640
Surat 80: 'Abasa	644
Surat 81: at-Takwir	648
Surat 82: al-Infitar	650
Surat 83: al-Mutaffifun	652
Surat 84: al-Inşiqaq	655
Surat 85: al-Buruj	657
Surat 86 at-Tariq	659
Surat 87: al-'A'la	661
Surat 88: al-Ghaşıya	664
Surat 89: al-Fajr	666
Surat 90: al-Balad	669
Surat 91: aş-Şams	671
Surat 92: al-Layl	673
Surat 93: ad-Duha	675
Surat 94: aş-Şarh	677
Surat 95: at-Tin	679
Surat 96: al-'Alaq	681
Surat 97: al-Qadr	685
Surat 98: al-Bayyina	687
Surat 99: az-Zalzala	689
Surat 100: al-'Adiyat	691
Surat 101: al-Qari'a	693
Surat 102: at-Takathur	695
Surat 103: al-'Asr	697
Surat 104: al-Humaza	699
Surat 105: al-Fil	701
Surat 106: Qurayş	707
Surat 107: al-Ma'un	710
Surat 108: al-Kawthar	712
Surat 109: al-Kafirun	716
Surat 110: an-Nasr	719
Surat 111: al-Masad	723
Surat 112: al-Ikhlâs	728
Surat 113: al-Falaq şi Surat 114: an-Nas	731

ANEXE.....	737
Introducere în studiul Coranului.....	738
Generația unică a Coranului.....	749
Păstrarea Coranului și provocarea sa literară.....	754
Miracolele științifice ale Coranului.....	765
„Teoria Big Bang” în Coran.....	766
Originea universului în Coran.....	768
Expansiunea Universului în Coran.....	769
Mișcarea orbitală a Soarelui și a Lunii în Coran.....	770
Ce spune Coranul despre dualitatea din creație.....	771
Perspectiva Coranului cu privire la originea vieții în apă.....	773
Mările și râurile în Coran.....	773
Miracolul fierului.....	777
Munții în Coran.....	779
Dezvoltarea embrionului uman în Coran.....	781
Acceptarea miracolelor Coranului de către cercetători.....	797
Miracole efectuate.....	801
Profeții din Vechiul și Noul Testament despre Mohammed.....	806
Femeile în islam.....	820
Cum pot deveni musulman?.....	828
Scurt ghid pentru abluțiune și rugăciune.....	832
Întrebări frecvente cu privire la islam.....	838
Scurt index al Coranului.....	850

Introducere

Coranul este cuvântul lui Dumnezeu Cel Veșnic și a fost trimis pentru a călăuzi omenirea în toate timpurile. Nu există nicio altă carte la fel. Atunci când citești Coranul, Dumnezeu îți se adresează ție. A citi Coranul înseamnă a fi aproape de Dumnezeu, a vorbi cu El și a Îl urma. Este întâlnirea vieții cu Dătătorul de viață. „**Allah! Nu există altă divinitate în afară de El, Al-Hayy [Cel Viu], Al-Qayum [Cel Veșnic]! El ți-a pogorât [o, Mohammed] Cartea cu Adevărul, confirmându-le pe cele de dinaintea ei. El a pogorât Tora și Evanghelia. Mai înainte, drept călăuză pentru oameni și El a pogorât Îndreptarul [Coranul]. Cu adevărat, cei care nu cred în semnele lui Allah vor avea parte de chin aspru. Allah este Aziz [Atotputernic] și Dătător de pedeapsă!**” (Coran 3:2-4).

Pentru cei care l-au auzit prima dată recitat de către Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), Coranul a fost o realitate trăită. Aceștia nu au avut niciun dubiu că Dumnezeu le vorbea prin intermediul Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Coranul le-a cucerit mințile și inimile. Ochii li s-au umplut de lacrimi, iar corpurile lor s-au cutremurat la auzul cuvintelor lui Dumnezeu. Au considerat fiecare cuvânt relevant pentru preocupările și experiențele lor și l-au integrat în mod complet în viețile lor. Aceștia au fost pe deplin transformați ca și indivizi, dar și ca popor, într-o entitate nouă, vie și dătătoare de viață. Crescătorii de oi sau de cămile și comercianții neînsemnați au devenit liderii omenirii.

Lumea nouă

Pe măsură ce descoperim Coranul, descoperim o lume nouă. Fiecare verset (*ayah*) este un semn de la Dumnezeu, ce ne vorbește de mila, puterea și cunoașterea Lui infinită. Nicio altă aventură din viețile noastre nu va fi la fel de monumentală și importantă, binecuvântată și aducătoare de răsplată precum călătoria noastră către și prin Coran. Este o călătorie ce ne va aduce bucurii infinite pe care Creatorul și Domnul nostru le-a trimis pentru întreaga omenire. În el vom găsi comori nespuse ale științei și ale înțelepciunii, ce ne vor călăuzi în viață. În el vom găsi o perspectivă profundă ce ne va călăuzi pe drumul cel drept. Din el vom primi o lumină radiantă pentru a ne ilumina sufletul. În el vom găsi emoții profunde ce ne vor face să plângem și o căldură ce ne va topi inimile.

Omul este incapabil să înțeleagă sau să descrie mărțișia și importanța Coranului pentru el. Este cea mai mare binecuvântare a lui Dumnezeu oferită lui. Este îndeplinirea promisiunii Lui față de Adam și descendenții săi : „...și când va veni la voi o Călăuzire de la Mine, cei care vor urma Călăuzirea Mea nu vor avea [motive de] temeri și nici nu se vor întrista.” (Coran 2:38). Este singura armă ce ne poate ajuta în existența noastră fragilă pentru a lupta împotriva forțelor răului și tentațiilor acestei lumi. Este singurul mijloc prin care ne putem liniști fricile și anxietățile. Este singura lumină (*nur*) pe care o avem atunci

Introducere

când ne aflăm în întuneric și prin care să ne căutăm calea către succes și salvare. Este singura vindecare (*șifa'*) pentru problemele interioare, dar și pentru cele sociale. Este o amintire constantă (*dhikr*) a naturii noastre adevărate, a destinului, a îndatoririlor și a răsplăților.

Dumnezeu – Cel Măreț

Coranul a fost revelat prin intermediul îngerului Gavriil, care este cel puternic și cel demn de încredere în Paradis. Primul său sălaș a fost inima profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), o inimă pură, precum nicio altă inimă. Mai mult decât atât, este singura cale de apropiere de Creatorul nostru. Ne vorbește despre El, atributele Lui, despre cum stăpânește El peste cosmos, cum se raportează la noi și cum ar trebui noi să ne raportăm la El, dar și la noi înșine.

Cel mai important este să nu uităm că ceea ce citim în Coran este Cuvântul lui Dumnezeu, pe care El ni l-a trimis din îndurarea și grija Sa față de noi : „**Cel Milostiv [Ar-Rahman]. L-a învățat [pe om] Coranul [prin Marea Sa Milă].**”(Coran 55:1-2) iar într-un alt verset Allah spune: „**Ca îndurare de la Domnul tău...**” (Coran 44:6). Măreția Coranului este atât de copleșitoare, încât niciun om nu îl poate înțelege pe deplin. Atât de mult încât Dumnezeu spune: „**Dacă am fi trimis Noi acest Coran unui munte, l-ai fi văzut tu umilindu-se smerit și despiciându-se de frica lui Allah...**”(Coran 59:21). Acest act de îndurare divină este suficient pentru a ne copleși și a ne inspira pentru a atinge niveluri înalte de recunoștință și a face eforturi pentru a intra în lumea Coranului. Cu adevărat, nicio comoară nu este mai valoroasă și mai prețioasă decât Coranul, așa cum Dumnezeu spune despre generozitatea Lui: „**O, oameni! V-a venit vouă îndemn de la Domnul vostru și tămăduire pentru ceea ce este în piepturi, călăuzire și îndurare pentru dreptcredincioși!**” (Coran 10:57).

Rezultatul vieții noastre depinde de modul în care ținem cont de chemarea lui Dumnezeu. Această călătorie este, așadar, decisivă pentru existența noastră ca și oameni și pentru viitorul civilizației umane. În versetele sale se găsesc lumi noi și secole întregi. Să știți așadar, că doar prin Coran ne putem călăuzi către succes și glorie în această viață și în viața ce va veni.

Înceiem prin menționarea unei poezii:

„Mintea mea contemplă,
Oprindu-se la realitatea vieții,
Dar, totuși, nimic nu este atât de înfricoșător precum existența reală a Celui Nemuritor.

Apropierea Sa,
Cunoașterea de către El a eului meu interior,
Corpul meu se cutremură și se înfricoșează la această realitate.

Introducere

Mă trezesc,
Câteodată,
Nu aud nimic, decât inima mea bătând,
Bătaie după bătaie, aceasta bate,
Un singur gând îmi trece prin minte,
Tot ce îşi doreşte mintea şi corpul meu la acest moment,
Este să stea,
Să stea în faţa Sa.

Nu aş schimba acest sentiment pentru nimic în lume,
A cădea în prosternare şi a-l Lăuda pe El, a-I spune că Îl iubesc şi că tânjesc să Îl întâlnesc.

Viaţa este o călătorie cu multe ambiţii,
Dar a mea este simplă ... să Îl întâlnesc pe Domnul meu atunci când sunt cel mai aproape
de El.”

Prefața editorului

La începutul anului 2008, un prieten m-a vizitat atunci când locuiam în Birmingham, UK. Era vizibil emoționat și m-a întrebat dacă îi pot da o traducere a Coranului în limba engleză. Mi-a explicat că avea la lucru câțiva colegi nemusulmani fascinați de Coran, iar lui îi era rușine pentru că, deși era, musulman, nu l-a citit niciodată. Așa că i-am dat o traducere și am început să-i spun unele aspecte fundamentale, pe care orice cunoscător al adevărului trebuie să le știe:

Coranul este o carte unică din mai multe motive. Să numim doar câteva:

- Nu este citită în ordinea cronologică a revelației:
 - e.g. primul verset din *Surah* 1 nu a fost primul verset revelat
 - și nici ultimul verset din *Surah* 114 nu a fost ultimul verset revelat al Coranului
- Coranul i-a fost revelat Profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) pe o perioadă de 23 de ani:
 - Uneori câteva versete în același timp (prima revelare a început cu 5 ayaturi, apoi 7, etc.), iar în alte ocazii, capitole (*Surat*) întregi au fost revelate în același timp

(Un ayat este tradus în mod normal drept „verset”, dar o traducere mai corectă din punct de vedere lingvistic ar fi „Semn” (al lui Dumnezeu)

- Îngerul Gavriil, instruit de Dumnezeu, i-a spus Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) cum să aranjeze versetele în capitole (sure)
- Aceste sure (capitole) pot fi împărțite în două categorii:
 - Cele revelate înainte de emigrarea comunității musulmane – perioada meccană
 - Cele revelate după emigrare – perioada medinită
 - Versetele acestora includ deseori versete din ambele perioade
- Semnificația celor două perioade:
 - **În Mecca**, chemarea de a adora un singur Dumnezeu era nouă. Credincioșii erau asupriți și bătuți de către locuitorii Meccăi, principalii susținători ai adorării idolilor în Arabia. Revelațiile din Mecca au avut ca subiect Monoteismul, Paradisul și Iadul, Ziua Judecății etc. Profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și credincioșii au trecut prin multe încercări și nenorociri în această perioadă.

- **În Medina**, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost liderul statului islamic. În acest oraș revelațiile s-au concentrat asupra stabilirii religiei, a luptei împotriva dușmanilor lui Dumnezeu și a reglementărilor sociale și legale cu privire la căsătorie, divorț, moștenire, pedepse, etc.
- Provocările celor două perioade au fost diferite, iar versetele reflectă acest fapt.

După explicarea importanței cunoașterii biografiei Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în aprofundarea Coranului, am început să-i explic cum a fost păstrat Coranul cuvânt cu cuvânt în formă scrisă și orală timp de 1400 de ani, o realizare care nu a mai fost îndeplinită de nicio altă carte, inclusiv Vechiul și Noul Testament. Apoi i-am vorbit despre multiplele miracole științifice din Coran și despre profețiile Bibliei cu privire la Profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

Toate aceste informații pe care i le spuneam prietenului meu se regăseau în mai multe cărți și nu se găseau într-o singură publicație pe care i-o puteam dărui. În acel moment, a devenit clar pentru mine că trebuie să existe o traducere a Coranului publicată, care să-i ofere cititorului o introducere completă și informativă la această carte miraculoasă, și astfel a luat naștere **Proiectul Coranului**.

Traducerea este realizată de către echipa Islam4RO, sub conducerea lui Gabriel al Romaani. Părțile introductive, precum și capitolele finale au fost traduse din a 8-a ediție a cărții în limba engleză, iar traducerea Coranului, din limba arabă. Dacă aveți neclarități cu privire la traducere, vă rugăm să ne informați la info@quranproject.org. Dorim să le mulțumim pentru efort și dedicare tuturor celor implicați în acest proiect. Fie ca Allah să o accepte (amin).

Introducerea la capitole (surat) și anexe.

A fost decisă adăugarea introducerii capitolelor (surelor) din comentariul cu privire la Coran realizat de către M. Mawdudi, „Spre înțelegerea Coranului” (disponibil la www.quranproject.org). Acestea au fost editate și scurtate pentru a include informațiile cele mai relevante pentru un începător. Următoarele capitole au fost mai apoi alese pentru a fi incluse:

- Scurtă biografie a Profetului Mohammed
- Introducere în studiul Coranului
- Generația unică a Coranului
- Păstrarea și provocarea lingvistică a Coranului
- Miracolele științifice ale Coranului
- Miracolele efectuate
- Profețiile din Vechiul și Noul Testament despre Profetul Mohammed
- Femeile în islam
- Cum pot deveni musulman?

- Scurt ghid despre abluțiune și rugăciune
- Întrebări frecvente despre islam – răspunsuri scurte

Pagina de internet de la Quran Project

Pagina de internet www.quranproject.org a fost realizată pentru a sprijini publicația. Aici cititorii pot să citească cartea online, să o salveze, să comande o copie gratuită și să viziteze alte multe secțiuni adiționale, inclusiv librăria online gratuită, audio și video, etc.

Ultima notă

Mulți dintre cei implicați au fost complet recunoscători pentru șansa primită de la Dumnezeu de a face parte din acest proiect. Toată Lauda și mulțumirea sunt pentru El, Unicul, Domnul Lumilor. Deseori Dumnezeu folosește diferiți oameni pentru munca Sa, iar aceasta nu a fost diferită. Atât de mulți oameni și-au oferit timpul, ajutorul și serviciile la acest proiect și sunt prea mulți pentru a fi menționați aici. Dumnezeu îl cunoaște pe fiecare dintre ei și Îl rugăm să accepte fapta noastră și să o facă un mijloc de primire a Iubirii și Milei Sale și în final a Paradisului. (Amin)

Tot ce este bun și corect în această publicație este de la Allah, precum și toți cei care sunt călăuziți de aceasta, iar aceasta este o Îndurare de la El. Orice greșală sau eroare este de la noi și Îi cerem iertare lui Dumnezeu pentru ele.

„O Doamne, Creator al Cerurilor și al Pământului, acceptă această faptă de la noi și iartă-ne pentru orice greșală. Primește-ne pe noi și pe familiile noastre în cele mai înalte trepte ale Paradisului și protejează-ne de Focul Iadului. Rugăciunile și sacrificiile noastre, viețile și morțile noastre sunt toate pentru Tine. Binecuvântează-ne cu dragostea Ta, și dragostea celor pe care Tu îi iubești și dragostea de fapte ce ne aduce mai aproape de dragostea Ta. O Doamne, ai milă de noi și fă din Coran o Lumină, Îndurare și Călăuzire. Fă ca ultima parte a vieților noastre să fie cea mai bună, ultima faptă să fie una bună și cea mai bună zi din viețile noastre să fie cea în care Te vom întâlni.” (Amin).

A.B. al-Mehri

Rabi' al-Auual 1439 A.H / Decembrie 2017
Birmingham, United Kingdom

O scurtă biografie a Profetului Mohammed

O scurtă biografie a Profetului Mohammed

În ciuda faptului că oamenii îl pot găsi pe Dumnezeu prin reflectarea asupra fenomenelor naturii, aceștia au avut nevoie de un Profet pentru a învăța de ce au fost creați, de unde au venit și încotro se îndreaptă, precum și modul corect de adorare al Creatorului lor. Profeții, prin comportamentul lor și religiile divine pe care le-au transmis, i-au călăuzit pe oameni în a-și dezvolta capacitățile înnăscute și i-au îndreptat către scopul pentru care aceștia au fost creați. Omenirea ar fi fost pierdută fără aceștia. Profeții ne-au învățat legile vieții și au stabilit regulile unei vieți sociale perfecte, bazate pe dreptate, deoarece oamenii au nevoie de dreptate socială la fel de mult cum au nevoie de pace interioară. Așadar, profeții au fost trimiși de-a lungul timpului, iar atunci când oamenii se rătăceau de la adevăr, Dumnezeu le trimitea un alt profet care să îi călăuzească. Acest lucru a continuat până la venirea Ultimului Profet.

Sunt multe diferențe între religiile lumii, dar toate sunt de acord în privința venirii unui învățător pentru întreaga omenire. Acesta a fost menționat drept Profetul cel ales, pe care Isaia l-a numit „Sclavul”, Moise „Cel Sfânt împreună cu 10.000 de sfinți” și Iisus drept „Duhul Sfânt”.

Nașterea Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)

Mohammed, fiul lui Abdullah, fiul lui Abdul Muttalib, din tribul Qurayș, s-a născut în Mecca în anul 571 e.n. Tatăl său a murit înainte de nașterea sa, iar el a fost crescut prima dată de către bunicul său, Abdul Muttalib, iar după moartea acestuia, de unchiul său, Abu Talib.

De mic copil el a călătorit cu caravanele unchiului său în Siria, iar ani mai târziu a făcut aceeași călătorie aflându-se în slujba unei văduve bogate, Khadijah. A fost atât de onest în munca sa, iar relatările despre comportamentul său primite de la servitorul ei bătrân ce l-a acompaniat au fost atât de excelente, încât Khadijah s-a căsătorit cu el, iar căsătoria a fost una fericită, deși ea era cu 15 ani mai mare ca el. Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a rămas devotat timp de 26 de ani cât au trăit împreună, iar după moartea sa, deși el s-a recăsătorit, a vorbit întotdeauna despre ea cu multă dragoste și respect. Această căsătorie i-a oferit o autoritate printre cei mai importanți oameni din Mecca, iar comportamentul său i-a adus titlul de al-Amin, „cel demn de încredere”.

Descrierea fizică

Una dintre cele mai detaliate descrieri fizice ale Profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) provine de la o femeie beduină, ce avea grijă de călătorii care treceau pe lângă cortul ei. Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și companiionii săi s-au oprit o dată la ea pentru a mânca și a se odihni. El a întrebat-o dacă poate cumpăra carne sau curmale de la ea, dar aceasta nu a găsit nimic de

O scurtă biografie a Profetului Mohammed

măncare. Atunci el s-a uitat la o oaie ce se afla lângă cortul ei și a întrebat-o: „Ce este în neregulă cu această oaie?” Ea i-a răspuns: „Oaia este istovită și este mai slăbită decât celelalte oi.” Atunci Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a întrebat-o: „Are lapte?” Ea a răspuns: „Jur pe mama și tatăl tău, dacă aș fi văzut că dă lapte, aș fi muls-o.” Apoi, el a chemat oaia și și-a pus mâna peste ugerul ei, a menționat numele lui Dumnezeu și L-a lăudat. A chemat femeia oaia iar atunci când oaia și-a mișcat picioarele, iar ugerul s-a umplut. A cerut un recipient mare și a muls-o până când acesta a fost plin. Atât femeia, cât și companionii au băut până când s-au săturat. Apoi oaia a fost mulsă a doua oară până când recipientul a fost plin din nou după care ei au plecat mai departe. Peste puțin timp, soțul femeii beduine s-a întors cu caprele de la pășune. A văzut laptele și și-a întrebat soția: „De unde ai laptele?” Ea i-a răspuns: „Jur pe Dumnezeu, un om binecuvântat a trecut astăzi pe la noi” El i-a spus: „Descrie-mi-l.”

Ea a început: „Am văzut că este un om de o splendoare evidentă, rafinat la corp. Fața era frumoasă și corpul suplu. Capul era nu prea mic, elegant și arăta bine. Ochii îi erau mari și negri, iar genele lungi. Vocea era groasă. Foarte inteligent. Sprâncenele erau înalte și arcuite, iar părul era prins în codițe. Gâtul era lung, iar barba deasă. Lăsa o impresie de demnitate atunci când tăcea și de inteligență atunci când vorbea. Cuvintele sale erau impresionante, iar vorbirea decisivă, cu valoare și nebanală. Ideile sale erau precum perlele care se mișcă pe șnur. De la distanță părea că este cel mai splendid și mai frumos om, iar din apropiere cel mai bun. La înălțime era mediu, nici prea înalt, nici prea scund, numai bine proporționat. Companionii se adunau în jurul lui, iar atunci când el vorbea aceștia îl ascultau atenți...”

Prima revelație

Locuitorii din Mecca și-au susținut descendența de la Avraam prin Ismail, iar tradiția spunea că templul lor, Ka'bah, a fost construit de Avraam pentru adorarea Unicului Dumnezeu. Se mai numea Casa lui Dumnezeu, dar în templu se aflau mai mulți idoli, ce erau considerați „fiecele” lui Dumnezeu și mijlocitorii Săi.

Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) obișnuia deseori să se retragă într-o peșteră din deșert pentru a medita. Locul său de retragere era Hira, o peșteră din Muntele Luminii, nu departe de Mecca, iar luna aleasă de el era Ramadan, luna arșiței. Se afla acolo, într-o noapte către sfârșitul lunii, când primele revelații au venit la el, atunci când acesta avea 40 de ani.

El a auzit o voce spunând: „Citește!” El a spus: „Nu știu să citesc.” Vocea din nou i-a ordonat: „Citește” El a spus: „Nu știu să citesc.” A treia oară vocea, și mai impunătoare, i-a ordonat: „Citește!” El a spus: „Ce să citesc?” Vocea a spus:

Citește! În Numele Domnului tău care a creat [tot ceea ce există],
Care l-a creat pe om din sânge încheșat!
Citește! Domnul tău este Cel mai Nobil,

O scurtă biografie a Profetului Mohammed

Este Cel care l-a învățat cu calemul,
L-a învățat pe om ceea ce el nu a știut! [Coran 96:1-5]

Viziunea din peștera Hira

A ieșit din peșteră, iar pe coasta muntelui a auzit aceeași voce impunătoare spunând: „O, Mohammed! Tu ești Mesagerul lui Dumnezeu, iar eu sunt Gavriil.” Apoi și-a ridicat ochii și l-a văzut pe Înger sus pe cer. Iar vocea din nou a spus: „O, Mohammed! Tu ești Mesagerul lui Dumnezeu, iar eu sunt Gavriil.” Mohammed a rămas nemișcat, întorcându-și fața de la strălucirea luminii, dar oriunde își întorcea fața, îl vedea pe Înger confruntându-l. A rămas astfel destul de mult, până când Îngerul a dispărut, iar apoi s-a dus în grabă la soția sa, Khadijah, foarte tulburat. Ea a făcut tot ce a putut pentru a-l liniști, spunând că, datorită comportamentului său, Dumnezeu nu ar lăsa un spirit rău să vină la el și că ea spera ca el să devină un Profet pentru poporul său. La întoarcerea în Mecca, ea l-a dus la vărul ei, Uaraqa ibn Naufal, un om foarte în vârstă, care cunoștea „scripturile evreilor și ale creștinilor”. El a spus că este credința sa că mesagerul divin care va veni după Moise este Mohammed și că el este Profetul ales pentru poporul său.

Mesajul islamului

Majoritatea locuitorilor din Mecca care l-au considerat de încredere (al-Amin) și sincer (as-Sadiq) nu au crezut în el. Nici majoritatea evreilor și creștinilor care așteptau venirea lui. Motivul nu a fost că se îndoiau de sinceritatea sau integritatea lui, ci aceștia nu erau pregătiți să își schimbe complet viața prin acceptarea unui mesaj simplu, dar radical. El le spunea:

Atunci când eu recit Coranul, urmez instrucțiuni clare. Dumnezeu este Cel care v-a creat pe voi, Cerurile și Pământul, El este singurul vostru Dumnezeu. El este singurul vostru Dumnezeu. Supuneți-vă pe voi și viețile voastre în mod complet, doar lui Dumnezeu Singurul, adorați-L și slujiți-L doar pe El. Dumnezeu este Unicul Dumnezeu.

El pune în gura mea cuvintele pe care le spun, iar eu vorbesc numai cu permisiunea Sa, ascultați-mă și abandonați-i pe cei care vor să-i ascultați pe oameni. Totul în Ceruri și pe Pământ îi aparține lui Dumnezeu, niciun om nu are dreptul de a fi stăpânul altui om, de a răspândi asuprire și corupție pe pământ. Vă așteaptă o viață eternă unde îl veți întâlni pe Dumnezeu față în față, iar viața voastră va fi judecată, și pentru aceasta trebuie să vă pregătiți.

Acest mesaj simplu a scuturat fundația societății meccane și a celei din secolul 7. Acea lume, la fel ca și astăzi, trăia adorând mai mulți zei falși, regi, împărați, preoți și călugări, lorzi feudali și oameni de afaceri bogați, vindecători și vrăjitori care susțineau că știu ceea ce nu știu alții și care stăpâneau peste ceilalți.

O scurtă biografie a Profetului Mohammed

Mesajul Profetului i-a provocat pe toți, i-a expus și i-a amenințat. Oponenții lui apropiați din Mecca nu au putut face nimic mai bun decât să îl arate ca un om posedat, mincinos, poet. Dar cum putea el, un om fără de carte, care nu a compus niciodată un vers, care nu a arătat nicio intenție de a conduce oamenii, să spună dintr-o dată cuvinte atât de elocvente, morale, frumoase și puternice, astfel încât să schimbe inimile, mințile și viețile ascultătorului? Oponenții lui nu aveau niciun răspuns. Atunci când au fost provocați să aducă cuvinte măcar asemănătoare cu cele despre care Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) susținea că le primea de la Dumnezeu, acestea nu au fost pe măsura cuvintelor spuse de Dumnezeu.

Etapele chemării

Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și-a proclamat mesajul mai întâi în mod privat, apoi public. El însuși a avut o relație intensă cu Dumnezeu, a fost complet devotat mesajului și misiunii încredințate lui. Încet și gradual, oamenii au venit și au acceptat islamul. Aceștia făceau parte din toate categoriile – stăpâni și sclavi, oameni de afaceri și artizani, femei și bărbați – majoritatea dintre ei tineri. Unii doar au auzit Coranul, dar asta a fost suficient pentru a-i schimba. Alții l-au văzut pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și au fost imediat captivați de mila, generozitatea și umanitatea din manierele și caracterul său, din cuvintele și munca sa și care se vedeau clar pe chipul său.

Oponenții săi au continuat să se întărească și să fie mai puternici. Au devenit mai furioși și mai neînfricați. Cei care i s-au alăturat profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) au fost torturați în nenumărate moduri, batjocoriți, abuzați, bătuți, biciuiți, închiși și boicotați. Unii dintre ei au fost torturați și obligați să mintă, fiind puși pe cărbuni încinși până când li s-a topit carnea sau au fost târați pe nisip sau pietre arzătoare. Însă puterea credinței lor a fost atât de mare încât niciunul dintre ei nu a renunțat în fața tuturor încercărilor.

Fuga în Abisinia

Cu toate acestea, pe măsură ce persecuțiile au devenit insuportabile, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a sfătuit pe cei care au posibilitatea, să emigreze în Abisinia. Regele creștin de acolo le-a oferit musulmanilor protecție completă în ciuda rugămintelor emisarilor trimiși de conducătorii Qurayș. Aceasta a fost prima emigrare din Islam.

În acel timp, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și companionii săi au continuat să își hrănească sufletele și mintea și să își întărească caracterul, căutând soluții pentru sarcina imensă pe care o aveau în față. Aceștia se întâlneau regulat, în special la o casă de lângă Ka'bah numită Dar al-Arqam, pentru a citi și a studia Coranul, pentru adorare și rugăciune și pentru a întări relațiile de frăție.

O scurtă biografie a Profetului Mohammed

În Mecca

Anii au trecut, iar oamenii din Mecca nu își arătau alianța către mesajul Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și nici nu arătau niciun semn de a se opri din persecuție. În același timp, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și-a pierdut cel mai apropiat companion, soția sa Khadijah, și unchiul său Abu Talib, protectorul său cel mai mare din societatea tribală a Meccăi. Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a decis acum să își transmită mesajul oamenilor din orașul Ta'if, cunoscut pentru bogăția sa. În Ta'if la fel, liderii triburilor au răs de el, l-au batjocorit și i-au respins mesajul. Aceștia i-au instigat și pe sclavii lor și pe cei tineri să îl insulte, să rădă de el și să arunce cu pietre în el. El (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost lovit cu pietre până când a sângerat și a fost alungat din Ta'if, dar atunci când Dumnezeu l-a pus sub comanda sa pe Îngerul Munților să distrugă Valea Ta'if-ului dacă Profetul ar fi dorit, el doar s-a rugat ca ei să fie călăuziți spre Islam. Atât de mare a fost mila și compasiunea celui care este „îndurare pentru lumi”. Acest an este numit de către istorici drept „Anul Tristeții” din cauza suferinței simțite de Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ca urmare a acestor obstacole lumești. Totuși, așa cum spune Coranul, că după greutate vine ușurința, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost binecuvântat cu o călătorie uimitoare, ce a culminat cu o întâlnire cu Dumnezeu Preaînaltul.

Într-o noapte, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost trezit și acompaniat de Îngerul Gavriil și a fost dus, prima dată la Ierusalim. Acolo a fost întâmpinat de toți profeții, care s-au adunat în spatele lui pentru a se ruga pe piatra din centrul Moscheii al-Aqsa, locul unde astăzi se află Domul și Cupola Stâncii. De la piatră, condus de Arhanghel, el a urcat prin cele șapte Ceruri și deasupra lor. Astfel că el (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a văzut ce i-a arătat Dumnezeu, lumea din Paradis pe care niciun ochi nu o poate vedea și punctul central al mesajului său. În timpul acelei călătorii Dumnezeu le-a poruncit credincioșilor cele 5 rugăciuni.

Bucuria după suferință

Într-un timp foarte scurt, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a trecut prin pierderea soției sale Khadijah, companionul său cel mai intim și iubit timp de 25 de ani, și a lui Abu Talib, gardianul și protectorul său împotriva oponenților săi din Mecca, și a trecut, de asemenea, prin cea mai îngrozitoare respingere, umilire și persecuție lângă Ta'if. Pe măsură ce Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ajungea în cea mai dureroasă parte a misiunii sale, Dumnezeu îi aducea confort și alinare. Pe de o parte, din punct de vedere spiritual, El i-a dus în timpul Noapții Ascensiunii cea mai mare fericire, arătându-i Nevăzutul, iar pe de o altă parte, din punct de vedere material, El le-a deschis inimile oamenilor din Yathrib la mesajul și misiunea Profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

O scurtă biografie a Profetului Mohammed

Mesajul pe care Mecca și Ta'if l-au respins, a fost primit în Yathrib, o oază mică aflată la aproximativ 400 de km în nordul Meccăi. Astăzi cunoscut drept Medina Tunnabi (orașul Profetului) sau Medina al-Munauarah (orașul radiant), orașul a fost destinat a fi centrul luminii divine ce, în viitor, avea să se răspândească în toate părțile lumii.

Locuitorii din Medina (Yathrib)

Curând după întoarcerea Profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) de la Ta'if și din Călătoria Ascensiunii, în timpul pelerinajului, au acceptat islamul 6 oameni din Yathrib. Aceștia au răspândit mesajul islamului la cât mai mulți oameni cu putință, iar în timpul următorului pelerinaj din anul 621 e.n., au venit 12 oameni. Aceștia i-au jurat credință Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și că îl vor adora doar pe Unicul Dumnezeu, fără parteneri, că nu vor fura și nu vor comite adulter, nu își vor omorî copiii, nu vor calomnia și îl vor asculta în tot ce e drept. Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Dacă veți îndeplini acest jurământ, Paradisul este al vostru.” De data aceasta Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) l-a trimis pe Musab ibn Umayr cu ei pentru a-i învăța Coranul și islamul și pentru a răspândi mesajul lui Dumnezeu.

Pe parcursul unui an, tot mai mulți oameni, lideri ai triburilor, bărbați și femei, au devenit musulmani. În timpul următorului pelerinaj, aceștia au decis să-i trimită o delegație Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) pentru a-i jura credință și a-i invita pe toți musulmanii din Mecca în Medina, pentru ca acest oraș să devină un sanctuar și o bază pentru răspândirea mesajului Divin al islamului. În total, au venit 73 de bărbați și 2 femei. Aceștia s-au întâlnit cu Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) la Aqabah. Ei au jurat să îl protejeze pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) așa cum își protejau femeile și copiii și să lupte împotriva tuturor inamicilor profetului, chiar dacă ei ar fi fost omorâți sau și-ar fi pierdut bunurile. Atunci când aceștia au întrebat care va fi răsplata lor dacă și-ar respecta jurământul, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: Paradisul. Astfel au fost puse bazele statului, societății și civilizației islamice.

Drumul a fost acum deschis pentru cei persecutați și torturați ce îl urmau pe Profet pentru a veni în Ținutul Islamului, Medina. Cu timpul, majoritatea credincioșilor și-au găsit drumul către Medina. Oponenții lor din Mecca nu au suportat să îi vadă pe musulmani trăind în pace. Ei cunoșteau puterea mesajului Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), precum și puterea credincioșilor cărora nu le păsa deloc de obiceiurile arabe și care, dacă ar fi fost nevoiți, ar fi luptat pentru credința lor. Cei din Mecca au simțit pericolul pe care îl reprezenta prezența musulmanilor în Medina pentru caravanele ce urmau rutele din nord. Aceștia nu au văzut alt mod de a opri totul decât prin omorârea Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

O scurtă biografie a Profetului Mohammed

Complotul de a-l omorî pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)

După ce au conceput conspirația, câte un tânăr puternic și cu multe relații sociale urma să fie nominalizat din fiecare trib, iar cu toții urmau să se năpustească asupra Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) pentru a-l omorî, într-o dimineață, când el avea să se întorcă acasă, astfel că toate triburile ar fi fost vinovate de vărsarea sângelui lui. În acest mod, tribul Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ar fi trebuit să accepte răscumpărarea pentru sânge în loc să se răzbune. Informat despre acest complot de către îngerul Gavriil și instruit să plece din Mecca în Medina, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) s-a dus la casa lui Abu Bakr pentru a finaliza ultimele planuri de călătorie. Abu Bakr a fost foarte bucuros fiindcă a primit onoarea de a-l acompaña pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în această călătorie monumentală și binecuvântată. El a oferit cămila sa profetului în dar, însă profetul a insistat să o plătească.

Într-o noapte, pe măsură ce se întuneca, tinerii aleși de liderii Qurayș pentru a-l omorî pe profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-au înconjurat casa. S-au înțeles să se năpustească asupra lui atunci când acesta ar fi ieșit din casă pentru rugăciunea de dimineață. Între timp, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a dat lui Ali toți banii pe care cei din Mecca îi lăsaseră în grijă. Ali s-a oferit să se întindă în patul Profetului. Profetul a ieșit pe ascuns din casă, i-a indus în eroare pe dușmani și a trecut pe lângă aceștia.. S-a întâlnit cu Abu Bakr la casa lui și amândoi au călătorit către o peșteră din apropiere. Atunci când cei din Qurayș și-au dat seama că Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a scăpat de ei, au fost furioși și l-au căutat peste tot, fără succes, anunțând o răsplată de 100 de cămile pentru cel care îl vor aduce pe profet la ei, viu sau mort. Un șef de trib, Suraqah, l-a văzut pe profet și l-a urmărit, sperând să primească răsplata. Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) fiind urmărit și nesigur de viitorul său în Medina, i-a spus lui Suraqah că va veni o zi când brățile de aur ale lui Kisra vor fi în mâinile sale. Așadar, Suraqah s-a retras, iar Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a continuat să meargă către Medina.

Patru etape ale vieții Profetului în Mecca

Perioada din Mecca poate fi rezumată în 4 etape:

1. Prima etapă a început cu desemnarea lui ca și Mesager și s-a terminat cu proclamarea lui ca profet 3 ani mai târziu. În această perioadă mesajul a fost împărtășit doar cu unele persoane alese, iar pentru majoritatea oamenilor din Mecca era necunoscut.
2. A doua etapă a durat 2 ani, după proclamarea profeției sale. A început cu opoziția oamenilor, apoi a luat forma unui antagonism, a unei acuzații, a unui abuz și a unei propagande false, pe urmă s-au format trupe cu scopul persecutării musulmanilor mai săraci, mai slabi sau mai neajutorați.

O scurtă biografie a Profetului Mohammed

3. A treia etapă a durat aproximativ 6 ani, de la începutul persecuției până la moartea lui Abu Talib și a Khadijei, în cel de-al zecelea an al profeției. În această perioadă persecuția musulmanilor a devenit atât de brutală încât mulți dintre ei au fost forțați să emigreze în Abisinia, în timp ce ceilalți credincioși rămași au fost boicotați social și economic.
4. A patra etapă a durat aproximativ 3 ani, de la al zecelea până la al treisprezecelea an al profeției. A fost o perioadă de încercări grele și suferințe multe pentru Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și pentru companionii săi. Viața devenise de neîndurat în Mecca și părea că nu există niciun loc de refugiu chiar și în afară. Atât de neîndurat încât atunci când Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) s-a dus la Ta'if, el nu a găsit nicio protecție sau adăpost. Mai mult, cu ocazia Pelerinajului, el cerea fiecărui trib arab să accepte islamul, dar era refuzat de toți. În același timp, cei din Mecca organizau întâlniri pentru a discuta înlăturarea lui prinuciderea sau închiderea sa sau alungarea lui din oraș. În această perioadă critică, Dumnezeu a deschis inimile oamenilor din Yathrib față de islam, loc unde el a emigrat la invitația lor.

Hijrah (662 e.n.)

Acesta a fost anul emigrării Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) de la Mecca la Medina, o distanță mică ca suprafață, dar un pas mare pentru istorie, un eveniment ce avea să devină un punct de plecare în formarea comunității musulmane (ummah). Din acest motiv musulmanii își încep calendarul cu Hijrah și nu cu începutul revelației sau cu nașterea profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

În Qubah, la 10 km depărtare de Medina, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și-a făcut prima oprire. Aici el a construit prima moschee și a avut loc prima adresare publică: „Răspândiți pacea între voi, oferiți mâncare nevoiașilor, rugați-vă atunci când oamenii dorm – și veți intra în Paradis, casa păcii.”

Trei zile mai târziu, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a intrat în Medina. Bărbați, femei, copii, cu toții au ieșit afară pe străzi pentru a-l întâmpina cu bucurie. Nu a existat o zi mai fericită. „A venit Profetul!” Cântau copiii.

Primul lucru pe care Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) l-a făcut după venirea la Medina a fost să-i unească pe Muhajirini, emigranții, și pe Ansar, sprijinitorii, într-o singură frăție. Și astăzi această frăție rămâne o caracteristică a musulmanilor. O persoană de la emigranți a fost făcută fratele unuia dintre sprijinitori – creând astfel o legătură mai puternică decât sângele. Sprijinitorii s-au oferit să împartă în mod egal tot ce aveau cu noii lor frați.

Frăția

Așadar, musulmanii au fost uniți într-o comunitate a credinței și a frăției, iar structura societății era construită. Prima fundație era de asemenea ridicată. Aceasta a fost

O scurtă biografie a Profetului Mohammed

moscheea, construcția dedicată adorării unui Singur Dumnezeu, numită Masjid al-Nabi, Moscheea Profetului. De atunci, și moscheea a rămas o caracteristică a vieții sociale a musulmanilor, un spațiu dedicat integrării dimensiunilor politice și religioase ale islamului, o sursă de identificare, un martor al existenței musulmanilor.

În același timp, li s-au cerut instituțiilor construite să integreze întreaga viață socială în jurul adorării Unui Singur Dumnezeu, făcându-se pași în această direcție. Cu acest scop, au fost stabilite cele 5 rugăciuni zilnice în congregație. A fost prescris, de asemenea, postul în luna Ramadan, de dimineață până seara timp de o lună. În același mod, a fost făcută obligatorie oferirea unui procentaj din avere (zakah) de dragul lui Dumnezeu.

Evreii și ipocriții

În primul an din conducerea sa la Medina, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a încheiat un tratat cu triburile evreiești, ce le-a asigurat dreptul la cetățenie și libertate religioasă deplină în schimbul sprijinirii noului stat. Dar ideea lor de profet era a aceluia care le-ar fi dat lor conducerea, nu unul care le-a cerut să îl urmeze, făcându-i frați cu arabii. Atunci când au realizat că nu l-au putut folosi pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) pentru interesele proprii, aceștia au încercat să-i zdruncine credința și misiunea și să îi corupă pe cei care îl urmau, fiind încurajați, în secret, de unii așa-zii musulmani cărora nu le-a plăcut venirea profetului la Medina, deoarece acesta le-a luat din influența locală. În surele revelate în Medina se face deseori referire la acei evrei și ipocriți.

Prima expediție

Prima preocupare a Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ca și conducător a fost să stabilească o ordine publică și să înfăptuiască constituția statului, dar el nu a uitat că cei din Qurayș au jurat să termine religia sa și că i s-a poruncit să lupte împotriva lor, până când aceștia vor renunța la persecuție. După 12 luni în Medina au fost trimise câteva expediții mici, conduse fie de către Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) fie de către alți emigranți, cu scopul cunoașterii altor triburi și convingerii lor să nu se alieze cu cei din Qurayș. Un alt scop al acelor expediții a fost să-i obișnuiască pe musulmanii meccani să lupte cu forțele inamice. Timp de 13 ani ei au fost pacifiști stricți și este clar din mai multe pasaje ale Coranului că multora le-a displicut ideea de luptă și că au trebuit să fie obișnuiți cu aceasta.

Bătălia de la Badr

În al doilea an după Hijrah, caravana comercianților meccani (ce avea bunurile musulmanilor confiscate din Mecca) se întorcea din Siria, în mod obișnuit, pe un drum nu departe de Medina. Atunci când Abu Sufyan s-a apropiat de teritoriul Medinei el a auzit de planul Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) de a captura caravana. El a trimis imediat la Mecca un om călare pe o cămilă, care a ajuns epuizat și a strigat la cei din Qurayș să se grăbească să o salveze, pentru că altfel ei ar fi pierdut atât

O scurtă biografie a Profetului Mohammed

bunurile, cât și onoarea. O forță de 1000 de oameni a plecat numaidecât către Medina, nu atât pentru a salva caravana, ci mai ales pentru a-i pedepsi pe năvălitori, deoarece existau șanse ca Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) să fi luat caravana înainte ca forța ajutoare să plece din Mecca.

A intenționat oare Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) să cucerească caravana? În Ibn Hişam, în prezentarea expediției Tabuk, scrie că Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu și-a ascuns scopul real cu respectiva ocazie. Caravana a fost doar pretextul bătăliei de la Badr, obiectivul real fiind armata meccană.

Lui i s-a poruncit să lupte cu persecutorii săi și, cu promisiunea unei victorii, a fost pregătit să se aventureze în ciuda sorții, așa cum s-a văzut la Badr. Dar musulmanii, prost echipați pentru război, ar fi disperat dacă ar fi știut inițial că aveau să se confrunte cu o armată bine echipată și de trei ori mai mare. Armata celor din Qurayș a avansat mai mult de jumătate către Medina înainte ca Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) să pornească. Toate cele trei părți, armata celor din Qurayș, armata musulmană și caravana, se îndreptau către fântâna de la Badr. Abu Sufyan, liderul caravanei, a auzit de la unul dintre spionii săi că musulmanii se aflau aproape de apă și s-a întors către partea dreaptă de lângă coastă, lăsându-i pe musulmani să întâmpine armata celor din Qurayș la fântâna de la Badr.

Înainte de bătălie, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost pregătit să crească șansele împotriva lui. El (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a lăsat pe toți cetățenii originari din Medina (Ansar) să se întoarcă la casele lor fără să fie blamați, deoarece jurământul lor nu includea datoria de a lupta pe acel câmp, însă Ansarii au fost răniți de sugestia că ar putea să îl părăsească când acesta se afla în pericol. Inițial, bătălia se ducea în defavoarea musulmanilor, dar în ciuda faptului că aveau o armată mai mică, aceștia au fost victorioși.

Victoria de la Badr i-a oferit Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) un prestigiu mai mare printre triburile arabe, dar de acum înainte, pe lângă vechea ură cu privire la religie, urma să fie o dispută cu vărsare de sânge între Qurayș și statul islamic. Acele pasaje din Coran care se referă la bătălia de la Badr au atenționat asupra multor încercări ce urmau să vină.

De fapt, următorul an, o armată de 3000 de oameni a plecat de la Mecca pentru a distruge Medina. Prima idee a Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost să apere orașul, un plan pe care Abdullah ibn Ubayy, liderul „ipocriților” (musulmani doar cu numele) l-a aprobat cu tărie. Dar oamenii care au luptat la Badr și au crezut că Dumnezeu îi va ajuta împotriva oricărei sorți de izbândă, au considerat o rușine să stea după ziduri.

O scurtă biografie a Profetului Mohammed

Bătălia de la Muntele Uhud

Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), fiind de acord cu zelul și credința musulmanilor, le-a făcut pe plac și a plecat cu o armată de o mie de oameni către muntele Uhud, unde inamicul avea tabăra. Abdullah ibn Ubayy a fost foarte ofensat de schimbarea planului. A crezut că este conform cu caracterul Profetului să se angajeze într-o luptă în care sortii de izbândă erau împotriva musulmanilor și nu a dorit să ia parte la o simplă demonstrație concepută să-i încante pe musulmani. Astfel că el s-a retras împreună cu oamenii săi, aproximativ o pătrime din armată.

În ciuda șanselor mici, lupta de la Muntele Uhud ar fi fost o victorie și mai mare pentru musulmani decât cea de la Badr, dacă un grup de 50 de arcași, pe care profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a pus să păzească o trecătoare împotriva cavaleriei inamicilor, l-ar fi ascultat pe Profet. Văzând că frații lor au câștigat și temându-se să nu piardă din prada de război, acești oameni și-au părăsit posturile. Cavaleria celor din Qurayș a trecut prin partea nepăzită și s-a năpustit asupra musulmanilor jubilanți.

Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) însuși a fost rănit și s-a răspândit zvonul că a fost omorât, dar atunci când cineva l-a recunoscut și a strigat că acesta încă trăia, musulmanii s-au adunat în jurul lui, retrăgându-se astfel și lăsând pe munte mulți morți.

Următoarea zi, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) s-a angajat din nou în luptă cu ce a mai rămas din armată, sperând că cei din Qurayș ar putea auzi că el se află acolo și ar fi astfel descurajați să atace orașul. Strategia a avut succes mulțumită unui beduin, care s-a întâlnit cu musulmanii și a vorbit cu ei, iar apoi s-a întâlnit cu armata celor din Qurayș. Întrebat de Abu Sufyan, el i-a spus că Mohammed se afla acolo, mai puternic ca niciodată și căutând răzbunare pentru înfrângerea de ieri. Aflând aceasta, Abu Sufyan a decis să se întoarcă la Mecca.

Masacrul musulmanilor

Înfrângerea suferită la Muntele Uhud a coborât prestigiul musulmanilor printre triburile arabe și printre evreei din Medina. Triburile care simpatizau cu musulmanii au început să simpatizeze cu cei din Qurayș. Cei care îl urmau pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) au fost atacați și uciși atunci când au plecat în campanii mici. Khubayb, unul dintre trimișii profetului, a fost capturat de un trib din deșert și vândut celor din Qurayș, care l-au torturat public în Mecca până când acesta a murit.

Expulsiunea celor din Bani-Nadhir

În ciuda tratatului încheiat, evreei nu și-au mai ascuns ostilitatea. Au mers atât de departe în a-i linguși pe cei din Qurayș, încât au declarat religia arabilor păgâni superioară islamului. Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost obligat să ia măsuri aspre împotriva unora dintre ei. Tribul Banu-Nadhir a fost asediat în turnurile lor

O scurtă biografie a Profetului Mohammed

puternice, învinși și forțați să emigreze. Ipcriciții au simpatizat cu evreii și i-au instigat în secret.

Bătălia Tranșelor

În cel de-al cincilea an de Hijrah, idolatrii au făcut eforturi mari să distrugă islamul în Bătălia Clanurilor sau Bătălia din Tranșee, care a avut mai multe denumiri, atunci când cei din Qurayș, împreună cu toate clanurile lor și mărețul clan din deșert al celor din Ghatafan, împreună cu clanurile acestora, o armată de 10.000 de oameni, au pornit să atace Medina. Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), sfătuit de Salman Persanul, a ordonat ca un tranșeu să fie săpat în fața orașului, el însuși participând la săpături.

Armata clanurilor a fost oprită de tranșeu, o noutate în conflictele armate arabe. Acesta părea de nestrăbătut de către cavalerie, care era punctul lor forte. Ei și-au ridicat tabăra lângă tranșee și zilnic trăgeau cu săgeți în apărători. În timp ce musulmanii așteptau atacul lor, aceștia au primit vești că cei din Banu Quraythah, un trib evreiesc din Medina, care până atunci le-au fost loiali lor, au plecat de partea dușmanilor. Situația părea disperată. Dar amânarea cauzată de tranșee a descumpănit clanurile, iar unul dintre ei, care era în secret musulman, a reușit să provoace neîncredere între Qurayș și aliații lor evrei, astfel că ambele părți au ezitat să atace. Apoi a venit un vânt puternic dinspre mare, care a bătut atât de tare timp de 3 zile și 3 nopți încât niciun cort nu a mai rămas în picioare, niciun foc nu a mai rămas aprins și nu au mai putut face nicio mâncare. Oamenii sufereau groaznic. După o perioadă lungă de vreme, într-o noapte, liderul celor din Qurayș a decis că tortura nu mai putea fi suportată și a dat ordin de retragere. Atunci când cei din Ghatafan s-au trezit în următoarea dimineață, au văzut că cei din Qurayș au plecat, strângându-și lucrurile și retrăgându-se.

Pedepsirea celor din Bani Quraythah

În ziua întoarcerii de la tranșee, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a ordonat pornirea unui război împotriva trădătorilor din Banu Quraythah, care, conștienți de vina pe care o aveau, s-au refugiat în turnurile lor. După un asediu de aproape o lună, aceștia au capitulat necondiționat și s-au rugat doar să fie judecați de un membru al unui trib arab la care aderau. Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) le-a acceptat cererea. Dar judecătorul, pe a cărui favoare se bazau, i-a condamnat pe bărbați la moarte, iar pe femei și copii la sclavie.

La începutul anului 6 din Hijrah, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a condus o campanie împotriva celor din Bani al-Mustaliq, un trib care pregătea un atac împotriva musulmanilor.

O scurtă biografie a Profetului Mohammed

Al-Hudaybiyah

În același an, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a avut o viziune în care s-a văzut intrând în locul sfânt din Mecca fără să întâmpine opoziție, astfel că a fost hotărât să încerce să facă pelerinajul. Îmbrăcați ca pelerinii, și luând cu ei jertfele tradiționale, un grup de 14.000 de oameni au pornit către Mecca. Apropiindu-se de valea sfântă, aceștia s-au întâlnit cu un tovarăș din oraș, care l-a avertizat pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) că cei din Qurayș și-au îmbrăcat blănurile de leopard (medalia de onoare) și au jurat să-l împiedice să intre în sanctuar, iar cavaleria lor se afla pe drum înaintea lui. Din acest motiv, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a poruncit un ocol prin trecătorile munților, iar musulmanii au fost obosiți atunci când au coborât în valea Meccăi și au ridicat tabăra într-un loc numit al-Hudaybiyah. De acolo el a încercat să deschidă negocierile cu cei din Qurayș și să le explice că a venit doar ca și pelerin.

Primul mesager pe care l-a trimis către oraș a fost maltratat, iar cămila sa a fost bătută. El s-a întors fără a putea transmite mesajul. Cei din Qurayș au trimis și ei un mesager foarte arrogant care i-a amenințat. Alt mesager din partea lor a fost prea familiar și a trebuit să fie amintit de respectul datorat Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). El a fost cel care, la întoarcerea sa în oraș, a spus: „L-am văzut pe Cezar și Khosrau în fastul lor, dar nu am văzut un om mai onorat de companionii săi ca Mohammed.”

Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a căutat un mesager care ar fi impus respect. Uthman a fost în final ales datorită legăturii sale puternice cu familia Umayyad. În timp ce musulmanii așteptau întoarcerea lui, aceștia au primit vești că el a fost omorât. Atunci, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), stând sub un copac în al-Hudaybiyah, a primit jurământul de la companionii săi că aceștia, fie vor învinge împreună, fie vor pierde. După o perioadă, au aflat însă că Uthman nu a fost ucis. Mai mulți oameni care au plecat din oraș pentru a-i tortura pe musulmani în tabăra lor, au fost capturați înainte ca aceștia să le facă vreun rău și aduși în fața Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), care i-a iertat, cu promisiunea să renunțe la ostilitate.

Acordul de pace de la al-Hudaybiyah

Atunci au venit trimiși adecvați din partea celor din Qurayș. După unele negocieri, tratatul de pace de la al-Hudaybiyah a fost semnat. Timp de zece ani, ostilitățile dintre cele două tabere aveau să se încheie. Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) avea să se întorcă la Medina fără a vizita Ka'bah, dar următorul an, el va îndeplini pelerinajul împreună cu companionii săi, cei din Qurayș promițând să evacueze Mecca timp de 3 zile pentru a le permite aceasta. Cei dintre Qurayș, care dezertau la musulmani în acea perioadă de pace, aveau să fie trimiși înapoi, dar nu și dezertorii musulmani la Qurayș. Orice trib sau clan care ar fi dorit să participe ca aliați ai Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) sau ai celor din Qurayș erau liberi să o facă.

O scurtă biografie a Profetului Mohammed

Musulmanii erau demoralizați de aceste condiții. Ei s-au întrebat unul pe celălalt: „Unde este victoria ce ne-a fost promisă?” La întoarcerea de la al-Hudaybiyah a fost revelat un Capitol din Coran. Acest tratat de pace a fost de fapt cea mai mare victorie realizată de musulmani până în acel moment. Războiul a fost o barieră între ei și idolatrii, dar acum, ambele părți s-au întâlnit și au discutat, iar religia s-a răspândit mai rapid. În cei doi ani ce au trecut între tratatul de pace și căderea Meccăi, numărul celor convertiți a fost mai mare decât înainte. Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a călătorit la al-Hudaybiyah împreună cu 1400 de oameni. Doi ani mai târziu, atunci când cei din Mecca au încălcat tratatul, el a pornit împotriva lor cu o armată de 10.000 de oameni.

Bătălia de la Khaybar

În al șaptelea an după Hijrah, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a condus o campanie împotriva celor din Khaybar, cetatea cea mai puternică a triburilor evreiești din Arabia de Nord, ce devenise un loc de adunare a dușmanilor săi. Forturile de la Khaybar au fost înlăturate unul câte unul, iar evreii din Khaybar au devenit din acel moment chiriașii musulmanilor, până la expulsiunea lor din Arabia, în timpul Califatului lui Omar. În ziua în care ultimul fort a capitulat, Jafar, fiul lui Abu Talib, vărul profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), a ajuns împreună cu toți musulmanii care fugiseră în Abisinia pentru a scăpa de persecuție. Aceștia au fost plecați din Arabia timp de 15 ani.

La Khaybar, o femeie evreică a pus otravă în mâncarea pregătită pentru Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), iar el a luat o îmbucătură fără a o înghiți, și i-a avertizat apoi pe companioni că mâncarea era otrăvită. Unul dintre musulmani, care apucase să înghită, a murit pe loc, iar Profetul însuși (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) s-a ales cu boala care, mai târziu, i-a cauzat moartea. Femeia care a gătit carnea a fost adusă în fața lui. Atunci când aceasta a spus că a făcut-o din cauza umilinței poporului său, el a iertat-o.

Pelerinajul la Mecca

Următorul an, viziunea Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost îndeplinită: el a vizitat locul sfânt de la Mecca fără să întâmpine opoziție. În conformitate cu condițiile tratatului, idolatrii au evacuat orașul și i-au urmărit pe musulmani de pe înălțimile înconjurătoare. La sfârșitul celor 3 zile, conducătorii tribului Qurayș i-au transmis Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) că a expirat timpul. El a plecat, iar idolatrii au recupert orașul.

Expediția de la Muta

În al 8-lea an de Hijrah, auzind că Împăratul Bizantin aduna o armată în Siria cu scopul distrugerii islamului, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a trimis 3000 de oameni în Siria sub comanda sclavului său eliberat Zayd. Campania a eșuat, însă siriienii au fost impresionați de curajul musulmanilor. Cei 3000 de musulmani nu au ezitat

O scurtă biografie a Profetului Mohammed

să intre în luptă împotriva a 100.000 de oameni. Atunci când toți cei 3 lideri desemnați de Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) au fost uciși, supraviețuitorii, sub comanda lui Khalid ibn al-Walid, care prin strategia și curajul său a reușit să salveze un număr mic dintre ei, au reușit să se întoarcă la Medina.

Tratatul de pace este încălcat de tribul Qurayș

În același an, Qurayș a încălcat tratatul, prin atacarea unui trib ce era aliat cu Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și l-a masacrat în sanctuarul de la Mecca. După aceasta, le-a fost frică de faptele lor. L-au trimis pe Abu Sufyan la Medina să întrebe dacă tratatul de pace ar putea fi reînnoit, iar condițiile prelungite. Au sperat că el va ajunge înainte ca musulmanii să afle de masacru. Dar un mesager din tribul vătămat a ajuns înaintea lui, iar încercarea lui a fost fără rezultat.

Cucerirea orașului Mecca

În acel moment, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a chemat toți musulmanii capabili de luptă și a plecat înspre Mecca. Cei din Qurayș au fost foarte impresionați. Cavaleria lor a făcut mari eforturi să apere orașul, dar a fost învinsă fără victime, iar Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a intrat ca și un cuceritor, călare, în orașul său natal, cu capul plecat numai în fața lui Dumnezeu. Locuitorii se așteptau la o răzbunare pentru faptele lor din trecut. Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), însă, a proclamat o pace generală. Au fost pedepsiți doar câțiva criminali cunoscuți, iar majoritatea au fost într-un final iertați. Spre surprinderea lor, întreaga populație a Meccăi s-a grăbit să-i jure alianță Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Profetul a dispus distrugerea tuturor idolilor ce se aflau în sanctuar, spunând: „Adevărul a venit, întunericul a dispărut”, iar chemarea la rugăciune a musulmanilor a fost auzită în Mecca.

Bătălia de la Hunayn

În același an a avut loc o adunare a triburilor păgâne, care erau nemulțumite și doreau să rămână la Ka'bah. Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a condus 12.000 de oameni împotriva lor. La Hunayn, într-o râpă adâncă, trupele lui au fost prinse într-o ambuscadă și aproape obligate să fugă. Cu multă dificultate, au reușit să ajungă la Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și la companionii săi. Dar acea victorie, atunci când s-a produs, ea a fost completă, iar prada de război bogată, deoarece multe dintre triburile ostile au luat cu ele toate bunurile lor.

Cucerirea orașului Ta'if

Tribul Thaqif s-a numărat printre inamici la Hunayn. După victorie, orașul lor Ta'if a fost asediat de musulmani și, în final, au fost învinși. Apoi, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a numit un guvernator la Mecca, iar el s-a întors la Medina, spre

O scurtă biografie a Profetului Mohammed

fericirea celor din Ansar, care se temeau că după recăștigarea orașului său natal îi va uita și va numi Mecca ca și capitală.

Expediția de la Tabuk

În al nouălea an de Hijrah, auzind din nou că o armată se aduna în Siria, Profetul i-a chemat pe toți musulmanii să îl sprijine în această campanie măreață. Distanța mare, vremea foarte caldă, faptul că era sezonul strânsului recoltei și prestigiul dușmanului i-a determinat pe mulți dintre ei să se scuze de la participare, și mai mult însă neoferind nicio scuză. Cei care au refuzat sunt denunțați în Coran, dar campania s-a terminat într-un mod pașnic. Armata a avansat către Tabuk, la granițele Siriei și a aflat că dușmanul nu venise încă.

Declarația de Imunitate

Deși Mecca a fost cucerită, iar locuitorii săi erau acum musulmani, condiția oficială a pelerinajului nu a fost schimbată; arabii păgâni îl îndeplineau în maniera lor, iar musulmanii conform credinței lor. Abia după ce caravana pelerinilor a plecat din Medina în anul 9 după Hijrah, iar islamul era dominant în Nordul Arabiei, a fost revelată, așa cum a fost numită, Declarația de Imunitate în Surat nr. 9. Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a trimis o copie prin mesager către Abu Bakr, liderul pelerinajului, cu instrucțiuni ca Ali să o citească mulțimilor din Mecca. Declarația a spus că după un an, doar musulmanii aveau dreptul să îndeplinească pelerinajul, cu excepția idolatriilor care aveau un tratat de pace cu musulmanii și nu și-au încălcat niciodată tratatul și nici nu s-au aliat cu inamicii lor. Acestea erau privilegiile tratatului lor, dar când acesta avea să expire, statutul lor avea să fie la fel cu cel al celorlalți idolatrii. Această proclamație marchează sfârșitul idolatriei în Arabia.

Anul Delegațiilor

Anul 9 după Hijrah este numit Anul Delegațiilor, deoarece delegații din toate părțile Arabiei au venit la Medina pentru a-i jura alianță Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și pentru a auzi Coranul. Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a devenit de fapt Conducătorul Arabiei, dar modul său de viață a rămas la fel de simplu. El a controlat personal fiecare detaliu al organizării, a judecat fiecare caz și a fost accesibil pentru fiecare petiționar. În ultimii zece ani el a distrus idolatria în Arabia, a ridicat nivelul femeii de la cel al unui animal la cel egal cu bărbatul, a oprit în mod eficient beția și imoralitatea care până atunci i-a făcut de rușine pe arabi, i-a făcut pe oameni să iubească credința, sinceritatea și onestitatea, a transformat triburi ce secole au fost mulțumite cu ignoranța, într-un popor cu o imensă dorință de cunoaștere și pentru prima dată în istorie a făcut frăția universală un fapt și un principiu al legii. Iar sprijinul și ghidul său în toată această muncă a fost Coranul.

O scurtă biografie a Profetului Mohammed

Pelerinajul de Adio

În al zecelea an de la Hijrah, Profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a îndeplinit pelerinajul la Mecca pentru ultima dată, pelerinajul de adio, așa cum este el numit, iar de pe Muntele Arafat el a predicat la o mulțime de pelerini. El (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) le-a amintit de toate îndatoririle pe care islamul le-a lăsat asupra lor și că într-o zi ei se vor întâlni cu Domnul lor, care îi va judeca pe fiecare dintre ei după faptele sale. El a spus:

„O oameni, ascultați bine la cuvintele mele, pentru că nu știu dacă după acest an voi mai fi cu voi. Așadar, ascultați cu mare grijă la ce vă zic și transmiteți-le celor care nu sunt aici aceste cuvinte.

O oameni, așa cum considerați această lună, zi și oraș ca fiind sacru, așa să considerați și viața și proprietatea fiecărui musulman. Returnați bunurile lăsate vouă proprietarilor de drept. Fiți drepti cu ceilalți pentru ca ceilalți să nu fie nedrepti cu voi. Amintiți-vă că vă veți întâlni cu Domnul vostru și că El vă va judeca faptele. Dumnezeu v-a interzis dobânda (riba), astfel că toate obligațiile de riba vor fi iertate. Capitalul este al vostru așa că puteți să îl păstrați. Nu veți suferi nedreptate și nici nu veți face nedreptate...

...Feriți-vă de diavol, pentru siguranța religiei voastre. El a pierdut speranța că vă poate rătați în lucruri mari, așadar feriți-vă de el în lucrurile mărunte.

O bărbați, este adevărat că aveți unele drepturi asupra femeilor, dar și ele au drepturi asupra voastră. Nu uitați că v-ați căsătorit cu ele doar cu permisiunea lui Dumnezeu. Dacă ele stau cu voi, atunci au dreptul de a primi mâncare și haine cu bunătațe. Comportați-vă cu bunătațe cu ele pentru că ele sunt partenerele și ajutoarele voastre. Este dreptul vostru asupra lor ca ele să nu lege prietenii cu cine nu sunteți voi de acord, și să își protejeze castitatea.

O oameni, ascultați-mă bine, adorați-L pe Dumnezeu (Singurul Creator al Universului), efectuați cele cinci rugăciuni obligatorii (Salah), țineți post în luna Ramadan, și plătiți suma obligatorie din averea voastră (zakah). Îndepliniți Hajj-ul, dacă aveți posibilitatea.

Întreaga omenire provine de la Adam și Eva, un arab nu este superior în fața unui nearab și un nearab nu este superior în fața unui arab. De asemenea, un alb nu este superior în fața unui negru și nici un negru nu este superior în fața unui alb, decât în ceea ce privește pietatea și faptele bune. Musulmanii sunt frați și împreună formează o singură frăție. Un musulman nu are dreptul asupra bunurilor altui musulman, decât dacă acesta le oferă de bunăvoie. Nu fiți nedrepti unul cu celălalt.

Nu uitați că într-o zi veți sta în fața lui Dumnezeu (Creatorul) și veți răspunde pentru faptele voastre. Aveți grijă, nu vă depărtați de calea dreptății după moartea mea.

O oameni, niciun alt profet sau mesager nu va mai veni după mine și nu va mai exista nicio altă credință nouă. Reflectați bine și înțelegeți cuvintele pe care vi le transmit. Vă las Cartea lui Dumnezeu (Coranul) și sunnah mea (practica, obiceiul), dacă le urmați nu veți greși calea niciodată.

O scurtă biografie a Profetului Mohammed

Toți cei care mi-au ascultat cuvintele să le transmită altora mai departe, iar aceia, la rândul lor, altora; și fie ca cei din urmă să-mi înțeleagă cuvintele mai bine decât cei care m-au auzit direct. O, Allah! Fii Martorul meu, că am transmis oamenilor Mesaajul Tău!”

Boala și moartea Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)

Surat 110, denumită An-Nasr a fost revelată în timpul ultimului pelerinaj. Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) considerând-o drept un semn că moartea sa se apropie. Curând, după ce s-a întors la Medina, el s-a îmbolnăvit. Veștile despre boala sa a creat panică în Arabia și i-a îndurerat pe locuitorii din Medina, Mecca și Ta'if, principalele orașe. Dimineața la răsărit, în ultima zi din viața sa, el a ieșit din camera sa de lângă moscheea de la Medina și s-a alăturat musulmanilor care se rugau, rugăciunea fiind condusă de Abu Bakr de când Profetul se îmbolnăvise; iar oamenii s-au simțit ușurați, crezând că acesta s-a însănătoșit.

Ceva mai târziu, însă, s-a răspândit zvonul că el a murit. Omar i-a pedepsit aspru pe cei care răspândeau zvonul, declarând o crimă a crede că Mesagerul lui Dumnezeu ar putea muri. El urla la oameni atunci când Abu Bakr a venit în moschee și i-a auzit. Abu Bakr s-a dus în camera fiicei sale Aișa, unde Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) se afla. El a constatat faptul, i-a sărutat fruntea Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și s-a întors în moschee. Oamenii încă îl ascultau pe Omar, care spunea că zvonul este o minciună și că Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu putea fi mort. Abu Bakr s-a dus la Omar și a încercat să îl oprească vorbindu-i încet. Apoi, când a văzut că nu reușește, Abu Bakr i-a chemat pe oameni, care atunci când i-au recunoscut vocea, l-au lăsat pe Omar și l-au înconjurat pe Abu Bakr. El l-a lăudat prima dată pe Dumnezeu și apoi a spus: „O oameni! Pentru cel care l-a adorat pe Mohammed, Mohammed este mort. Dar pentru cel care l-a adorat pe Dumnezeu, Dumnezeu este Veșnic Viu și nu moare niciodată.” Apoi el a recitat următorul verset din Coran:

„Și Mohammed nu este decât un mesager. [Alți] mesageri au mai fost înainte de el. Dacă el ar muri sau ar fi ucis, v-ați întoarce voi pe călcâiele voastre [în necredință]? Cel care s-ar întoarce pe călcâiele lui nu i-ar aduce nicio stricăciune lui Allah. Și Allah îi va răsplăti pe cei mulțumitori.” (Coran 3:144)

„Și” spune relatatorul, un martor, „era de parcă oamenii nu ar fi știut că acel verset a fost revelat până când Abu Bakr l-a recitat.” Iar un alt martor spune cum Omar obișnuia să spună: „Atunci când l-am auzit pe Abu Bakr recitând acest verset, m-au lăsat picioarele și am căzut jos, pentru că am știut că mesagerul lui Dumnezeu murise, fie ca Dumnezeu să îl binecuvânteze!” Mesagerul final trimis omenirii a murit la vârsta de 63 de ani, în al zecelea an de Hijrah (emigrare) – 632 e.n.

Acesta a fost Profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Judecat după orice standard prin care poate fi măsurată măreția unui om, el a fost de neegalat și nicio altă persoană nu a fost mai măreață ca el.

O scurtă biografie a Profetului Mohammed

Pe scurt

- Profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost omul despre care s-au făcut cele mai multe însemnări în istorie. Cunoaștem mai multe despre el, decât cunoaștem despre vreo altă persoană care a trăit vreodată.
- El a format o societate dreaptă din una elitistă și asupritoare, dându-le drepturi celor săraci, femeilor și oamenilor din toate rasele.
- Mesajul său fundamental a fost să-i cheme pe oameni la adorarea Singurului Dumnezeu, fără parteneri și egali.
- Primii musulmani au fost torturați și persecutați de locuitorii orașului Mecca. Reacția profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și a companionilor săi a fost să suporte persecuția cu răbdare. Această perioadă din viața profetului a durat 13 ani.
- În perioada meccană, profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost abuzat fizic. Oamenii au aruncat cu intestine de cămilă în el în timp ce acesta se ruga, au aruncat cu pietre până când acesta a sângerat profund, iar unii dintre companionii săi au fost torturați până când au murit. Cu toate acestea, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu s-a răzbunat pe ei.

Atunci când a cucerit Mecca, contrar altor cuceritori care omoară și jefuiesc, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a arătat cea mai mare milă din istoria omenirii, iertându-i pe cei care s-au luptat cu el, și, astfel, mii de vieți au fost salvate în acea zi.

Reflecții despre viața Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)

Rev. Bosworth Smith, *Mohammed și Mohammedism*, Londra 1874;

„El a fost Cezar și Papa într-unul; dar el a fost Papa fără pretențiile Papei și Cezar fără legiunile Cezarului: fără armată, gardă de corp, palat sau un venit fix. Dacă un om are dreptul de a spune că a condus după o comandă divină, acela este Mohammed, pentru că el a avut toată puterea fără instrumentele și asistența sa.”

George Bernard Shaw, *Islamul adevărat*, 1936:

„Cred că dacă un bărbat ca el și-ar asuma conducerea lumii moderne, acesta ar rezolva cu succes problemele lumii într-un mod ce ar aduce pacea și fericirea cea mult dorită. L-am studiat – după părerea mea, acest bărbat este departe de a fi un anti-Crist. El ar trebui numit Salvatorul Umanității.”

Alphonse de Lamartine, *Istoria Turciei*, Paris 1854:

„Luând în considerare măreția scopului, puținătatea mijloacelor, imensitatea rezultatelor, cele trei măsuri ale geniului omului, cine ar îndrăzni să compare orice

O scurtă biografie a Profetului Mohammed

personalitate măreață a istoriei moderne cu Mohammed? Cei mai celebri oameni au creat doar arme, legi și imperii. Aceștia au creat doar puteri materiale, care deseori se năruiau în fața lor. Acest om a influențat nu doar armate, legislații, imperii, oameni și dinastii, ci și milioane de oameni, într-o treime din lumea locuită... Filosof, orator, propovăduitor, legiuitor, războinic, cuceritor de idei, restaurator al dogmelor raționale și al adorării fără imagini, fondator al douăzeci de imperii terestre și al unui imperiu spiritual, acesta este Mohammed. Luând în considerare toate standardele prin care poate fi măsurată măreția omului, am putea întreba: există vreun om mai mareț decât el?”

Mahatma Gandhi, *Tânăra Indie*, 1924:

„Am vrut să îl cunosc pe cel care deține astăzi o putere incontestabilă peste inimile a milioane de oameni (...) și m-am convins că nu a fost sabia cea care a ajutat islamul să ajungă atât de departe. Au fost simplitatea și modestia Profetului, îndeplinirea scrupuloasă a promisiunilor sale, devotamentul său intens față de prietenii și de adepții lui, curajul lui și încrederea absolută în Dumnezeu și în propria misiune. Acestea, și nu sabia, i-au deschis toate drumurile și l-au ajutat să depășească toate obstacolele. Când am închis cel de-al doilea volum (din biografia Profetului) mi-a părut rău că nu am avut să citesc mai mult despre această viață măreață.”

Michael H. Hart, *Cei 100 - topul celor mai influente persoane din istorie*:

Alegerea mea de a-l plasa pe Mohammed în fruntea listei celor mai influente persoane îi poate surprinde pe unii cititori și poate fi pusă sub semnul întrebării de către alții, dar el a fost singurul om din istorie care a excelat atât pe plan religios, cât și laic.”

Surse: A.B. al-Mehri. Editate de la următoarele surse –

- ‘Introduction – The Glorious Qur’ân’ de M. Pickthall.
- ‘Who is Muhammad?’ de K. Murrad.
- ‘Tafhim al-Qur’ân’ de M. Mawdudi.

Citește și:

- ‘The Life of the Prophet Muhammad’ [4 vol.] de Ibn Kathir.
- ‘The Noble Life of the Prophet’ [3 vol.] de Dr. Ali Muhammad as-Sallaabee.
- ‘Muhammad: Man and Prophet’ de Adil Salahi.
- ‘Zad al-Maad’ [Provisions for the Hereafter] de Ibn Qayyim al-Jaw

Coranul

Traducerea sensurilor în limba română

Surat 1: al-Fatihah

Perioada de revelare

A fost una dintre primele revelații către Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). De fapt, știm dintr-un hadis autentic că a fost prima sură completă ce i-a fost revelată profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Înainte de aceasta au fost revelate doar câteva versete din Surat 96: al-Alaq, Surat 68: al-Qalam, Surat 73: al-Muzzammil și Surat 74: al-Muddathir .

Tematica

Această sură este de fapt o rugăciune pe care Dumnezeu a lăsat-o pentru cei care vor să studieze Cartea Sa. A fost pusă la începutul Cărții pentru a învăța cititorul această lecție: dacă vrei cu adevărat să beneficiezi de Coran, trebuie să-i oferi această rugăciune Domnului Universului.

Această prefață are scopul de a crea o dorință puternică în inima cititorului de a căuta călăuzire de la Domnul Universului, El fiind Singurul care o poate oferi. Astfel, al-Fatihah învață în mod indirect că cel mai bun lucru pe care îl poate face un om este să se roage pentru călăuzirea către o cale dreaptă, de a studia Coranul cu atitudinea unui căutător de adevăr și de a recunoaște faptul că Domnul Universului este sursa cunoașterii complete. Ar trebui astfel să înceapă studiul Coranului cu o rugăciune pentru călăuzirea sa.

Din această tematică, devine clar că adevărata relație între al-Fatihah și Coran nu este o introducere a unei cărți, ci a unei rugăciuni și a răspunsului ei. Al-Fatihah este rugăciunea de la rob, iar Coranul este răspunsul Domnului la rugăciunea sa. Robul se roagă lui Dumnezeu pentru a fi călăuzit, iar Domnul îi oferă tot Coranul drept răspuns pentru rugăciune, ca și cum ar spune „Aceasta este Călăuzirea pe care mi-ai cerut-o.”

Surat 1: al-Fatihah¹

1. În numele lui Allah Cel Milostiv [*Ar-Rahman*], Îndurător [*Ar-Rahim*],
2. [Toată] Lauda [I se cuvine] lui Allah, Stăpânitorul lumilor,
3. Cel Milostiv, Îndurător,
4. Suveranul Zilei Judecării.
5. Numai pe Tine Te adorăm, numai la Tine cerem ajutor,
6. Călăuzește-ne pe noi către Calea cea Dreaptă²,
7. Calea celor asupra cărora Tu ai revărsat Îndurarea Ta, nu a celor pe care Tu Te-ai mâniat, și nici a celor care au rătăcit.

¹ Al-Fatihah: Cea care deschide (Coranul, Cartea); Deschizătoarea (Coranului). Notă: Titlurile capitolelor nu sunt o parte integrală a Coranului. Un cuvânt distinctiv dintr-o anumită sură sau un cuvânt ce definește subiectul capitolului deseori au devenit un mijloc de identificare printre companiile Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și învățații de mai târziu. Deși unele nume, precum al-Fatihah au fost folosite de către Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) drept referință pentru un anumit capitol, acestea nu au fost concepute în mod special ca și titluri.

² Islamul

Surat 2: al-Baqarah

Perioada de revelare

Deși este o sură revelată în Medina, aceasta urmează în mod natural după o sură revelată în Mecca, Surat 1: al-Fatihah, care s-a încheiat cu o rugăciune: „**Călăuzește-ne către Calea cea Dreaptă (Islamul)**”. Începe cu răspunsul la acea rugăciune; „**Aceasta este Cartea (care)....este călăuzire.**” Cea mai mare parte din al-Baqarah a fost revelată în primii doi ani ai Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) la Medina. Partea cea mai mică care a fost revelată mai târziu a fost inclusă în această sură pentru că subiectul abordat are legătură cu ceea ce se menționează în aceasta.

Contextul revelării

Pentru a înțelege semnificația acestei sure, trebuie să cunoaștem perspectiva sa istorică:

1. La Mecca, Coranul s-a adresat în general celor din Qurayș, care erau politeiști și ignoranți în ceea ce privește islamul, dar la Medina, s-a adresat de asemenea evreilor care cunoșteau credința monoteistă, profetii, revelațiile, Viața de Apoi și Îngerii. Ei au proclamat de asemenea credința în legea trimisă de Dumnezeu profetului lor Moise și, în principiu, religia lor era aceeași cu cea adusă de profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), islamul. Însă ei s-au îndepărtat de aceasta pe perioada secolelor de degenerare și au adoptat multe credințe, ritualuri și obiceiuri neislamice, care nu erau menționate niciunde și pentru care nu exista nicio referință în Tora.

Nu doar atât: aceștia au modificat Tora prin introducerea propriilor explicații și interpretări la textul ei. Ei au modificat chiar și partea Cuvântului lui Dumnezeu care a rămas intactă în Scripturile lor și a fost scos din spiritul real al religiei adevărate și acum practicau ritualuri fără nicio bază. În consecință, credințele, principiile morale și comportamentul lor au ajuns la cel mai de jos nivel al degenerării. Cel mai regretabil lucru era nu doar faptul că aceștia erau mulțumiți de condiția lor, dar și că iubeau să se agațe de aceasta. Mai mult decât atât, ei nu aveau nicio intenție sau dorință de a accepta o reformă. Astfel, ei au devenit dușmani ai celor care veneau să îi învețe Calea cea Dreaptă și au făcut orice pentru a le înfrânge eforturile.

Deși aceștia erau de fapt musulmani, ei s-au îndepărtat de la Islamul adevărat și au făcut inovații, modificări în credință și au căzut victimele sectarismului. Aceștia L-au uitat pe Dumnezeu și au devenit sclavii bunurilor materiale. Atât de mult încât au renunțat la titlul lor original de „musulman” și au adoptat titlul de „evreu” și au transformat religia într-un monopol al copiilor lui Israel. Aceasta era condiția lor religioasă atunci când Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) s-a dus la Medina și i-a chemat pe evrei la adevărata religie. Din acest motiv, mai mult de o treime din acest Capitol le-a fost adresată fiilor lui Israel.

A fost făcută o revizuire critică a istoriei lor, a degenerării lor morale și religioase. Pe lângă aceasta, au fost prezentate principiile fundamentale și standardele de moralitate ale religiei pure, cu scopul de a evidenția clar natura degenerării comunității unui profet, atunci când aceasta deviază, și de a trage limite clare între mila adevărată și formalism, precum și aspectele esențiale și ne-esențiale ale adevăratei religii.

2. La Mecca, Islamul s-a concentrat în principal pe răspândirea principiilor sale fundamentale și educarea morală a adepților săi. Dar după emigrarea Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) la Medina, unde au trebuit să se stabilească musulmanii din toată Arabia și unde, cu ajutorul sprijinitorilor locali (*Ansar*), s-a creat un mic stat islamic, era normal ca revelațiile din Coran să se adreseze și problemelor sociale, culturale, economice, politice și legale. Aceasta este diferența dintre subiectele surelor revelate atât la Mecca, cât și la Medina. Astfel, aproximativ jumătate din acest Capitol vorbește despre principiile și reglementările esențiale pentru integrarea și solidaritatea unei comunități și soluțiile la problemele acesteia.

După emigrarea la Medina, lupta dintre Islam și necredință (*Kufr*) a intrat de asemenea într-o nouă etapă. Înainte de aceasta, credincioșii, care au răspândit islamul printre propriile triburi și familii, au trebuit să-i înfrunte pe oponenți pe propriul risc. Dar starea lor s-a schimbat la Medina, unde au venit musulmani din toate părțile Arabiei, pentru a se stabili ca o comunitate și punând bazele unui oraș și stat independent. Aici lupta s-a transformat într-una de supraviețuire a comunității însăși, deoarece întreaga Arabie ne-musulmană era unită și decisă să înfrângă islamul. Așadar, următoarele instrucțiuni, de care au depins nu doar succesul, ci și supraviețuirea comunității, au fost revelate în acest Capitol:

- a. Comunitatea ar trebui să depună efortul maxim pentru a răspândi ideologia sa și pentru a-i atrage de partea lor pe cât mai mulți oameni.
- b. Ar trebui să-i expună pe oponenții lor pentru ca o persoană să nu aibă niciun dubiu că ei aveau la o poziție greșită.
- c. Ar trebui să le inducă membrilor săi (din care majoritatea locuiau pe străzi și erau înconjurați din toate părțile de dușmani) curajul și tăria sufletească atât de necesare pentru supraviețuirea lor în circumstanțele adverse în care se aflau și de asemenea necesare pentru a-i pregăti să le facă față.
- d. Ar trebui de asemenea să îi pregătească pentru întâlnirea cu orice armată ce i-ar putea ataca din orice parte cu scopul de a reprima ideologia lor și pentru a lupta împotriva ei cu toată forța, fără a fi preocupați de depășirea numerică și resursele materiale ale dușmanilor lor.
- e. Ar trebui de asemenea să stârnească în ei curajul necesar pentru eradicarea căilor greșite și în locul lor să îndemne la curajul pentru stabilirea căilor islamice. Din acest motiv Dumnezeu a revelat în acest Capitol asemenea instrucțiuni pentru a-i ajuta pe musulmani să obțină toate obiectivele de mai sus.

La timpul revelării Capitolului al-Baqarah, au început să apară tot felul de ipocriți. Dumnezeu, astfel, a descris în această sură caracteristicile lor pe scurt. După ce caracteristicile și faptele lor rele au devenit vizibile, Dumnezeu a trimis instrucțiuni detaliate cu privire la aceștia.

Tematica: Călăuzirea

Acest Capitol este o invitație la Călăuzirea Divină și, astfel, toate istorisirile, incidentele etc., se concentrează în jurul acestei teme centrale. Din moment ce acest Capitol s-a adresat în principal evreilor, multe evenimente istorice au fost citate din tradițiile lor pentru a-i admonesta și avertiza că este spre binele lor să accepte Călăuzirea revelată Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Ei ar trebui astfel să fie primii care să o accepte pentru că sunt aceleași principii revelate și Profetului Moise.

Surat 2: al-Baqarah³

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. *Alif, Lam, Mim⁴*
2. Aceasta este Cartea⁵ despre care nu există nicio îndoială; Ea este Călăuză pentru cei care au frică de Allah și îl iubesc [efectuând fapte bune],
3. Care cred în cele nevăzute și îndeplinesc Rugăciunea și fac milostenie din ceea ce le-am dăruit Noi,
4. Și care cred în ceea ce ți-a fost revelat ție [O, Mohammed] și în ceea ce a fost revelat înaintea ta și care cred în Viața de Apoi.
5. Aceia sunt călăuziți de Domnul lor și aceia sunt învingători.
6. Cu adevărat, pentru cei care nu cred e totuna de-i previi sau nu-i previi; ei nu cred⁶
7. Allah a zăvorât inimile și urechile lor, iar peste ochii lor este un văl. Și ei vor avea [parte de] o pedeapsă mare.
8. Și printre oameni sunt unii care spun: „Noi credem în Allah și în

Ziua de Apoi”, dar ei nu sunt credincioși.

9. Ei [se gândesc] să-L înșele pe Allah și pe cei care cred, dar nu se înșală decât pe ei înșiși, și nu își dau seama.
10. În inimile lor este o boală⁷, iar Allah le va spori boala și vor avea parte de o pedeapsă dureroasă pentru că ei obișnuiau să mintă.
11. Iar dacă li se spune: „Nu faceți stricăciune pe pământ!”, ei zic: „Dar noi suntem făcători de bine”.
12. Cu adevărat, ei sunt cei făcători de stricăciune, dar nu-și dau seama.
13. Iar atunci când li se spune: „Credeți, așa cum au crezut oamenii!”, ei zic: „Să credem precum au crezut cei fără de minte?”. Cu adevărat ei sunt cei fără de minte, dar nu știu!
14. Iar atunci când se întălnesc cu cei care au crezut, ei spun: „Noi credem”, însă când rămân singuri cu Șeitani⁸ lor, spun: „Noi suntem cu voi, doar ne batem joc”.
15. [Dar] Allah își bate joc de ei și le prelungește fărădelegea [în timp ce] ei rătăcesc în neștire.
16. Aceia sunt cei care au schimbat calea cea dreaptă cu rătăcirea, dar

³ Al-Baqarah: Vaca. Numele capitolului este luat din povestea regăsită în versetele 67-73

⁴ Acestea se află printre cele 14 litere de deschidere ce apar în diverse combinații la începutul a 29 de capitole din Coran. Deși s-au făcut multe speculații cu privire la semnificația lor, de fapt Allah nu a revelat nimănui înțelesul lor.

⁵ Cartea este deseori folosită cu sensul de Coran

⁶ Sunt avuți în vedere ipocriții

⁷ „Boala” menționată aici include îndoială, ipocrizie, aroganță și necredință

⁸ „Căpeteniile lor”, dar și „semenii lor întru rău”

- negoțul lor nu le-a adus câștig și ei nu au fost călăuziți.
17. Exemplul lor este precum al celui care a aprins un foc, dar când a luminat ceea ce se afla în jurul lui, Allah le-a luat lumina⁹ și i-a lăsat în întuneric, iar ei nu mai văd nimic.
18. [Ei sunt] surzi, muți, orbi și nu se întorc [la Calea cea Dreaptă].
19. Sau [sunt] precum o ploaie puternică ce cade din cer însoțită de întuneric, tunet și fulger. Ei își pun degetele în urechi din pricina trăsnetelor, de frica morții, dar Allah îi împresoară pe necredincioși.
20. Fulgerul aproape că le răpește văzul. De fiecare dată când le luminează [calea], ei înaintează, dar când se lasă întunericul, se opresc. Iar dacă Allah ar fi vrut, le-ar fi luat auzul și văzul. Cu adevărat Allah este peste toate cu putere.
21. O, voi oameni, slăviți-L pe Domnul vostru, care v-a creat pe voi și pe cei de dinaintea voastră, pentru ca voi să deveniți dreptcredincioși.
22. [Cel] care a făcut pământul un pat¹⁰ și cerul o zidire și a pogorât din cer ploaie și a scos prin ea fructe drept hrană pentru voi. Așadar nu-i faceți lui Allah parteneri în timp ce voi știți [toate acestea]!
23. Iar dacă vă îndoiiți de cele pe care i le-am revelat Robului Nostru [Mohammed], aduceți o Sură asemănătoare și chemați-vă martorii [susținătorii] cei în afară de Allah, dacă sunteți sinceri!
24. Și dacă nu o faceți - și nu o veți putea face - atunci feriți-vă de Focul care mistuie oamenii și pietrele, pregătit pentru necredincioși!
25. Și spune-le celor care cred și fac fapte bune că ei vor avea grădini [în Paradis] pe sub care curg râuri! De câte ori vor primi din ele un rod, ca hrană, vor zice: „Acestea sunt cele pe care le-am primit și mai înainte!”, căci li s-au dat [lor și altele] asemănătoare cu ele. Și ei vor avea în ele soții curate și în ele veșnic vor fi sălășluitori.
26. Cu adevărat Allah nu se sfiește să dea ca exemplu un țăntar sau ceva deasupra lui¹¹. Iar cei care au crezut știu că este adevărul de la Domnul lor. Cât despre cei care nu cred, ei spun: „Ce a vrut Allah cu acest exemplu?”. Prin el, îi rătăcește pe mulți și îi călăuzește pe mulți, dar nu îi rătăcește decât numai pe cei nelegiuți.
27. Care încalcă legământul cu Allah, după încheierea lui, și despart ceea ce Allah a poruncit să fie împreună și fac stricăciune pe pământ. Ei sunt cei care pierd.
28. Cum de nu credeți în Allah când ați fost fără viață și El v-a dat viață,

⁹ Cineva aprinde focul pentru o singură persoană, iar lumina se revarsă asupra tuturor

¹⁰ Loc de odihnă stabil

¹¹ Literar „deasupra lui” adică mult mai mic.

- apoi El vă va face să muriți, vă va învia și la El vă veți întoarce.
29. El este Acela care a creat pentru voi toate câte sunt pe pământ, apoi S-a înălțat la cer [Allah se află deasupra creației] și a făcut cele șapte Ceruri și El este Al-Alim [Atoateștiutorul].
30. Și [spune, O, Mohammed] atunci când Stăpânul tău le-a zis Îngerilor: „Cu adevărat voi pune pe Pământ un succesor [khalifa]”, ei i-au răspuns: „Vei pune pe cineva care să facă stricăciune pe el și să pricinuiască vărsare de sânge, când noi îți aducem slavă Ție și pe Tine Te adorăm cu sfințenie?” Și [Allah] a zis: „Eu știu ceea ce voi nu știți.”
31. Și l-a învățat pe Adam numele tuturor lucrurilor. Apoi le-a arătat Îngerilor și le-a zis: „Vestiți-Mi Mie numele acestora, dacă voi sunteți sinceri!”
32. Ei au răspuns: „Mărire Ție! Noi nu știm decât despre ceea ce Tu ne-ai învățat, căci Tu ești Al-Alim [Atoateștiutorul], Al-Hakim [Înțeleptul]”.
33. El a spus: „O, Adam, vestește-le numele lor!” Și după ce le-a vestit numele lor, El a spus: „Nu v-am spus că Eu le știu pe cele nevăzute din Ceruri și de pe Pământ? Și Eu știu ceea ce dezvăluți și ceea ce ascundeți?”
34. Și [spune] atunci când le-am spus Îngerilor: „Prosternați-vă dinaintea lui Adam!” Și s-au prosternat, cu excepția lui Iblis¹², care s-a împotrivit, a fost arrogant și a devenit unul dintre necredincioși.
35. Și Noi am spus: „O, Adam, sălășluiește tu împreună cu soața ta în Paradis! Măncați din el pe îndestulate, ori de unde voiți, dar să nu vă apropiați de acest pom, pentru ca să nu fiți dintre cei nedrepti!”
36. Dar Șeitan i-a ademenit [să mănânce] din el și i-a scos pe ei de unde se aflau¹³. Și le-am zis lor: „Coborâți și dușmani vă veți fi unul altuia! Și veți avea pe Pământ un sălaș și provizii pentru un timp!”
37. Apoi Adam a primit de la Domnul său cuvinte¹⁴ și El i-a acceptat căința. Cu adevărat El este At-Tauuab [Iertător], Ar-Rahim [Îndurător].
38. Noi am zis: „Coborâți [din Rai] cu toții și când va veni la voi o Călăuzire¹⁵ de la Mine, cei care vor urma Călăuzirea Mea nu vor avea [motive de] temeri și nici nu se vor întrista.
39. Iar aceia care nu cred și nu acceptă semnele Noastre, aceia vor fi

¹² Nume propriu al diavolului, conducătorul lor, unul dintre djinni

¹³ Din condiția în care se aflau

¹⁴ Allah l-a învățat pe Adam cuvinte cu care să se roage pentru a se căi

¹⁵ Un Trimis al meu pentru a vă transmite credința în Allah și a vă călăuzi pe Calea cea Dreaptă

- părtașii Focului și în el se vor afla veșnic.”
40. O, voi fii ai lui Israel, aduceți-vă aminte de binele pe care vi l-am făcut și țineți-vă legământul făcut Mie, iar Eu îmi voi ține legământul făcut vouă și aveți frică [doar] față de Mine.
41. Credeți în ceea ce v-am trimis, confirmând ceea ce voi aveți [deja] și nu fiți primii care nu cred în el. Și nu vindeți semnele Mele pentru un preț mic și aveți frică [doar] față de Mine!
42. Și nu amestecați adevărul cu minciuna și nu ascundeți adevărul, când voi [il] știți!
43. Efectuați rugăciunea, oferiți zakat¹⁶ și plecați-vă împreună cu cei care se pleacă!
44. Voi le porunciți oamenilor dreptatea, dar uitați de voi înșivă, cu toate că voi citiți Scriptura? Voi nu pricepeți?!
45. Și căutați ajutor prin răbdare și rugăciune! Într-adevăr ea este grea, însă nu pentru cei care I se supun [lui Allah].
46. Care cred că Îl vor întâlni pe Domnul lor și care cred că la El se vor întoarce.
47. O, voi, fii ai lui Israel, aduceți-vă aminte de binele pe care vi l-am
- făcut și că Eu v-am preferat înaintea lumilor [popoarelor].
48. Și fiți cu frică de o Zi în care niciun suflet nu va putea face nimic pentru alt suflet și nu se va primi nicio mijlocire de la el, nici nu se va lua de la el schimb și nici nu vor putea fi ele ajutate!
49. [Și aduceți-vă aminte] când Noi v-am salvat [pe strămoșii voștri] de poporul lui Faraon, care v-a supus la chinuri groaznice, omorându-vă copiii [nou-născuți] și cruțând viața femeilor voastre! În aceasta a fost o mare încercare de la Domnul vostru.
50. Și [aduceți-vă aminte] când Noi am despărțit marea pentru voi și v-am salvat pe voi și am înecat neamul lui Faraon, în timp ce voi priveați.
51. Și [aduceți-vă aminte] când Ne-am înțeles cu Moise pentru patruzeci de nopți¹⁷, iar voi ați ales vițelul [pentru a-l adora], în lipsa lui [Moise] și ați fost voi nelegiuți.
52. Apoi v-am iertat pe voi, poate că veți fi mulțumitori.
53. Și [aduceți-vă aminte] când Noi i-am dat lui Moise Scriptura și legea¹⁸ pentru ca voi să fiți călăuziți.
54. Și [aduceți-vă aminte] când Moise i-a spus poporului său: „O, neam al meu, cu adevărat ați fost nedrepti cu voi înșivă prin adorarea vițelului.

¹⁶ O plată anuală făcută pentru beneficiul comunității musulmane (vezi 9:60) obligatorie pentru acei musulmani înstăriți. Rugăciunea și zakat-ul fac parte din stâlpii Islamului.

¹⁷ Să-i pogoare Allah Toră

¹⁸ A face diferența dintre adevăr și minciună. „Scriptura și legea” se referă la Toră

- Deci cereți iertare Creatorului vostru și răpuneți-vă unii pe alții [pe cei vinovați dintre voi]. Aceasta este mai bine pentru voi la Creatorul vostru. Atunci El v-a acceptat căința, căci El este At-Tauwab [Iertător], Ar-Rahim [Îndurător].”
55. Și [aduceți-vă aminte] când ați spus: „O, Moise! Nu te vom crede până când nu-L vom vedea pe Allah deslușit. Și trăsnetul v-a ucis în timp ce voi priveați.
56. Apoi v-am înviat după ce ați murit, poate că veți fi mulțumitori.
57. Și am făcut să vă umbrească nori și v-am trimis mana și prepelițe [spunând:] „Mâncați din bunătățile pe care vi le-am dăruit!” Iar ei nu au fost nedrepti cu Noi, ci [doar] față de ei înșiși.
58. Și [aduceți-vă aminte] când Noi am spus: „Intrați în această cetate [Ierusalim] și mâncați [din bunătățile ei] oriunde veți dori și intrați pe poartă cu smerenie și spuneți: „Ușurează-ne nouă greutățile [păcatele]”, iar Noi vom ierta păcatele și le vom înmulți [răsplata] celor care fac bine.”
59. Dar cei nedrepti au schimbat [cuvintele] cu altele decât cele care li s-au poruncit și am trimis asupra celor care au fost nedrepti, pedeapsă din Cer, pentru că ei au fost nelegiuți.
60. Și [aduceți-vă aminte] când Moise a cerut apă pentru poporul său, i-am spus: „Lovește stânca cu toiagul tău!” Și au țâșnit din ea douăsprezece izvoare și fiecare popor și-a cunoscut locul său de băut. „Mâncați și beți din proviziile lui Allah și nu faceți rău pe pământ!”
61. Și [aduceți-vă aminte] când ați spus voi: „O, Moise! Nu vom putea îndura un singur fel de mâncare! Roagă-te la Domnul tău să scoată pentru noi din ceea ce dă pământul, din roadele lui: castraveți, usturoi, linte și ceapă!”, a zis el: „Vreți să schimbați ce este mai bun cu ceea ce este mai rău? Mergeți într-un alt oraș și veți avea ceea ce ați cerut!” Și a căzut asupra lor umilintă și sărăcie și s-au întors insoțiți de mânia lui Allah. Aceasta pentru că ei nu au crezut [în mod repetat] în semnele lui Allah și i-au ucis pe Profeti pe nedrept. Aceasta pentru că ei nu au ascultat și nu au respectat [în mod repetat] legile.
62. Cu adevărat, cei care au crezut și cei care erau Evrei sau Creștini sau Sabeeni [înainte de Profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)], cei care au crezut în Allah și în Ziua Judecării și au făcut bine, vor avea răsplata lor de la Domnul lor și nu se vor teme și nici nu se vor mâhni¹⁹.

¹⁹ Allah nu va accepta nicio altă religie după venirea profetului Mohammed (pacea și

binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) așa cum este menționat în 3:85

63. Și [aduceți-vă aminte] când Noi am încheiat legământul cu voi [O, Fii ai lui Israel, pentru ca voi să dați ascultare Torei] și am ridicat deasupra voastră muntele [spunând]: „Țineți ceea ce v-am dat cu tărie și amintiți-vă ceea ce este într-aceea, poate că veți fi cu frică.”
64. Apoi v-ați îndepărtat și dacă nu ar fi fost Slava lui Allah și îndurarea Lui asupra voastră, ați fi fost printre cei pierduți.
65. Și voi ați știut ce au pățit aceia dintre voi care au nerespectat Sabatul și le-am spus: „Fiți maimuțe disprețuite!”
66. Și am făcut-o o pedeapsă pentru cei din vremea lor și pentru cei de după ei și o lecție pentru cei ce au frică de Allah.
67. Și [aduceți-vă aminte] când Moise i-a spus poporului său: „Cu adevărat, Allah vă poruncește să sacrificați o vacă!” Și ei au răspuns: „Ne iei în derădere?” Iar el le-a răspuns: „Caut refugiu la Allah pentru a nu fi dintre cei ignoranți!”
68. Ei au spus: „Roagă-te pentru noi Domnului tău să ne arate limpede cum să fie!” [Moise] a răspuns: „[Allah] spune «Să fie o vacă nici prea bătrână, nici prea tânără, ci de vârstă mijlocie» și faceți ce vi se poruncește!”
69. Ei au spus: „Roagă-te pentru noi Domnului tău să ne arate limpede culoarea ei!” A răspuns: „El spune «Să fie o vacă de culoare galben strălucitor, plăcută la privire.»”
70. Ei au spus: „Roagă-te pentru noi Domnului tău să ne arate care să fie ea, căci pentru noi vacile sunt la fel. Și cu adevărat dacă Allah va voi, vom fi călăuziți!”
71. El a spus: „El zice «Să nu fie o vacă ce ară pământul și adapă semănăturile, ci una sănătoasă, fără nicio pată pe ea.»” Ei au spus: „Acum ai adus adevărul!” Și au sacrificat-o, dar puțin a lipsit să nu o facă.
72. Și [aduceți-vă aminte] când ați omorât un suflet și v-ați învinuit unii pe alții, dar Allah va scoate la iveală ceea ce voi țineți ascuns!
73. Și Noi am spus: „Loviți-l pe el [pe cel omorât] cu o bucată din ea!”²⁰ Așa Allah îi va readuce la viață pe cei morți și El vă arată semnele Sale, poate că astfel o să pricepeți.
74. După aceea inimile voastre s-au întărit asemenea pietrelor. Pentru că, cu adevărat, sunt pietre din care țâșnesc râuri, iar altele se despică și iese apă din ele și sunt altele ce se prăbușesc de frica lui Allah. Iar Allah știe ceea ce faceți voi.
75. Sperați voi [o, credincioșilor] ca ei să creadă cu voi, când o parte dintre ei au auzit cuvântul lui Allah [Tora]

²⁰ Din vacă. Apoi Allah l-a readus la viață pe om, care le-a spus cine l-a omorât.

- și apoi l-au răstălmăcit, după ce l-au priceput, cu buna lor știință?
76. Și când se întâlnesc cu cei care cred, ei spun: „Noi credem!” Dar când rămân numai între ei, spun: „Voi le vorbiți despre ceea ce Allah v-a revelat pentru ca ei să se certe cu voi pentru aceasta dinaintea Domnului vostru?” Oare voi nu pricepeți?
77. Nu știu ei că Allah știe atât ceea ce ei ascund, cât și ceea ce ei rostesc cu glas tare?
78. Și printre ei sunt neînvățați care nu cunosc Scriptura, ci au doar năluciri, și ei doar bănuiesc.
79. Dar vai²¹ acelora care scriu Scriptura cu mâinile lor și apoi spun „Aceasta este de la Allah!”, pentru a obține un preț mic! Vai pentru ceea ce mâinile lor au scris și vai lor pentru ceea ce câștigă!
80. Iar ei spun: „Nu ne va atinge Focul decât câteva zile numărate!” Spune-le: „Aveți un legământ cu Allah? Pentru că Allah nu Își va încălca niciodată legământul! Sau voi spuneți despre Allah ceea ce nu știți?”
81. Dar nu! Aceia care au săvârșit un păcat și pe care i-a împesurat păcatul, aceia sunt oaspeții Focului și ei în el vor rămâne veșnic.
82. Dar cei care cred și fac fapte bune vor fi oaspeții Raiului și vor rămâne în el pentru totdeauna.
83. Și [aduceți-vă aminte] când Noi am făcut legământ cu Fiii lui Israel: „Să nu-L adorați decât pe Allah și cu părinții voștri să vă purtați bine, la fel și cu rudele, cu orfanii și cu sărmanii! Și vorbiți-le oamenilor în mod frumos, îndepliniți rugăciunea și oferiți dania anuală obligatorie!” Apoi voi ați renunțat, cu excepția unora dintre voi, și v-ați abătut.
84. Și [aduceți-vă aminte] când Noi am făcut legământ cu voi [spunând] „Să nu vărsați sângele vostru și să nu vă alungați unii pe alții din casele voastre.” Atunci ați încuviințat aceasta și voi puteți fi martori.
85. Apoi voi înșivă v-ați omorât unul pe celălalt și ați alungat o parte dintre voi din casele lor, înrajutorându-vă împotriva lor în păcate și dușmănie. Iar dacă ei au venit captivi la voi, i-ați răscumpărat, deși alungarea lor v-a fost interzisă. Oare voi credeți numai într-o parte a Scripturii și respingeți o altă parte? Atunci care va fi răsplata acelora dintre voi care fac aceasta, decât rușinea în această viață și supunerea lor la cele mai cumplite chinuri în Ziua Învierii? Allah știe ce faceți voi.
86. Ei sunt cei care au preferat Viața lumească în locul Vieții de Apoi, iar pedeapsa lor nu le va fi ușurată și nici nu vor fi ajutați.
87. I-am dăruit lui Moise Scriptura [Tora] și am trimis după el alți mesageri. L-am trimis pe Iisus, fiul

²¹ Moarte și distrugere

- Mariei, cu dovezi clare și l-am întărit pe el cu duhul sfânt [Îngerul Gavriil]. Însă de fiecare dată când a venit la voi [O, Fii ai lui Israel,] un Mesager cu ceea ce nu le plăcea sufletelor voastre, ați devenit aroganți? Și pe o parte dintre mesageri i-ați învinuit de minciună, iar pe o altă parte i-ați omorât.
88. Și ei au spus: „Inimile noastre sunt învăluite.”²² Dar [de fapt] Allah i-a blestemat pentru necredința lor și ei doar puțin cred.
89. Și când a venit la ei o Carte [Coranul] de la Allah, confirmând-o pe cea pe care o aveau ei - deși înainte se rugau pentru o victorie împotriva celor care nu credeau -, dar [atunci] când le-a venit ceea ce ei știau, nu au crezut; astfel că Allah îi va blestema pe cei care nu cred!
90. Pe nimica toată și-au vândut sufletele lor – tăgăduind ceea ce Allah a pogorât, cu pizmă pentru ceea ce pogoară Allah cu harul Lui acelora dintre robii Săi pe care El îi voiește. Și au avut ei parte de mânia peste mânia. Iar necredinșii au parte de chinuri umilitoare.
91. Și când li se spune lor: „Credeți în ceea ce a trimis Allah!”, ei spun: „Noi credem [doar] în ceea ce ne-a fost trimis nouă!” Și ei nu cred în ceea ce a venit mai apoi, deși este adevărul ce confirmă ceea ce ei știau! Spune: „Și de ce i-ați omorât
- pe profeții lui Allah de mai înainte, dacă ați fost [cu adevărat] dreptcredincioși?”
92. Și într-adevăr Moise v-a adus dovezi clare, dar după aceea voi ați ales vișelul [în adorare] și ați fost nelegiuți.
93. Și [aduceți-vă aminte] când am încheiat legământul cu voi și am ridicat deasupra voastră muntele [spunând]: „Țineți ceea ce v-am dat, cu tărie, și ascultați!” Ei au răspuns: „Am auzit, dar nu ne supunem!” Și au fost adăpate inimile lor cu vișelul pentru necredința lor. Spune: „Ce lucru josnic vă poruncește credința voastră, dacă voi sunteți credincioși!”
94. Spune [O, Mohammed]: „Dacă casa din Viața de Apoi la Allah este numai pentru voi și nu și pentru alți oameni, atunci doriți-vă moartea, dacă sunteți cinstiți!”
95. Dar ei nu și-o vor dori niciodată, din pricina celor săvârșite cu mâinile lor. Iar Allah este Știutor al nelegiuțiilor.
96. Și cu siguranță îi vei găsi pe ei cei mai lacomi de viață dintre oameni – și mai mult chiar decât păgânii [politeiștii]. Fiecare dintre ei ar vrea să i se dea să trăiască o mie de ani, dar nu se va găsi izbăvitor de chinuri pentru el, nici de va trăi atât de mult, căci Allah vede ce fac ei.

²² Acoperite sau închise și nu pot primi cuvintele lui Allah

97. Spune: „Cine este dușmanul lui Gavriil?” – cel care ți-a pogorât [Coranul] în inima ta [O Mohammed], cu îngăduința lui Allah, confirmând ceea ce era înaintea lui, drept călăuzire și bunăvestire pentru credincioși
98. Cel care este dușmanul lui Allah, al Îngerilor și al Mesagerilor Săi, al lui Gavriil și al lui Mihail – atunci cu adevărat [să știe că], Allah este dușmanul necredincioșilor!
99. Ți-am revelat ție versete [care sunt] dovezi clare și nu le-ar nega nimeni decât cei nelegiuți.
100. Nu este [adevărat] că de fiecare dată când ei au făcut un legământ o parte dintre ei s-au lepădat? Dar [de fapt], cei mai mulți dintre ei nu cred.
101. Și când a venit la ei un mesager al lui Allah, confirmând ceea ce ei aveau, o parte dintre cei care aveau Scriptura au aruncat Cartea lui Allah [Tora] în spatele lor, ca și cum ei nu ar fi știut [ceea ce conținea],
102. Și ei au urmat [de fapt] ceea ce șeitani au născocit în timpul împărăției lui Solomon. Dar nu a fost Solomon cel necredincios, ci șeitani au fost necredincioși. Ei i-au învățat pe oameni vrăjitoria și ceea ce le-a fost trimis celor doi Îngeri din Babel, Harut și Marut. Dar ei [cei doi Îngeri] nu învățau pe nimeni înainte de a-i spune: „Noi suntem o ispită, deci nu fi necredincios!”²³ Și au învățat de la ei doi [chiar și] cum să dezbină un bărbat și soția lui. Însă ei nu puteau să facă rău nimănui, fără permisiunea lui Allah. Ei [oamenii] au învățat ceea ce le aduce rău și nu le folosește și totuși [Fiii lui Israel] au știut că cei care vor dobândi aceasta nu vor avea parte în Viața de Apoi. Ce lucru de nimic au dobândit în schimbul vinderii sufletelor lor! Dacă ei ar fi știut!
103. Dacă ei ar fi crezut și ar fi fost cu frică de Allah, atunci ar fi primit răsplată mai bună de la Allah. O, dar ei nu știut!
104. O, voi, cei care ați crezut, nu spuneți „Ra’i-na”, ci spuneți „Unzurna”²⁴ și fiți ascultători, căci pentru necredincioși osândă dureroasă va fi!
105. Nu vor cei care nu cred dintre oamenii Scripturii [evreii și creștinii], nici politeiștii, să se pogoare asupra voastră binele de la Domnul vostru, dar Allah alege pentru îndurarea Sa pe cine dorește El, căci Allah este Stăpânul harului nemărginit.

²³ Ei îi avertizau pe oameni să nu folosească în mod greșit ceea ce îi învățau

²⁴ Cuvântul „Ra’i-na” înseamnă în limba arabă „ia-ne pe noi în considerare”, cu alte cuvinte „acordă-ne timp pentru a te auzi și ascultă-ne”.

Evreii obișnuiau să folosească același cuvânt cu înțelesul unei insulte. Astfel că li s-a ordonat credincioșilor să evite acest cuvânt și să folosească în loc cuvântul „Unzurna” (așteaptă-ne ca noi să înțelegem).

106. Noi anulăm un verset sau îl facem uitat, doar pentru a aduce altul mai bun decât el sau asemenea lui. Nu știi că Allah este cu putere peste toate?
107. Nu ai știut că a lui Allah este Împărăția Cerurilor și a Pământului și că nu aveți, alt ocrotitor și sprijinitor în afară de Allah?
108. Sau vreți să-i cereți Mesagerului vostru, așa cum i s-a cerut lui Moise mai înainte? Și cel care schimbă credința cu necredință, acela se abate de la drumul cel drept.
109. Mulți din neamul Scripturii și-ar dori să vă facă din nou necredincioși, după ce ați crezut, din pricina invidiei din sufletele lor, după ce li s-a arătat adevărul. Iertați și nu luați în seamă, până ce va veni Allah cu porunca Sa. Cu adevărat Allah este cu putere peste toate!
110. Efectuați rugăciunea și oferiți zakah [caritatea anuală obligatorie], căci binele pe care vi-l dăruieți vouă înșivă, îl veți găsi la Allah. Cu adevărat Allah vede bine ceea ce faceți.
111. Și au spus: „Nu vor intra în Rai decât cei care sunt evrei sau creștini!” Acestea sunt doar dorințele lor. Răspunde-le: „Aduceți dovada voastră dacă aveți dreptate!”
112. Ba nu! Cel care s-a supus lui Allah și face bine, va avea răsplata sa de la Domnul lui! Ei nu vor avea motive de a se teme și nici nu vor fi mârniți!
113. Evreii spun: „Creștinii nu au niciun temei!” Și creștinii spun: „Evreii nu au niciun temei!” deși ei citesc Scriptura²⁵. Astfel spun și cei care nu au știință [politeistii], asemenea vorbelor lor. Dar Allah va judeca în Ziua Învierii în cele asupra cărora au păreri diferite.
114. Și cine este mai nedrept decât acela care a oprit ca în moscheile lui Allah să se rostească numele Lui și s-a luptat să le distrugă? Aceștia nu se cuvine să intre în ele decât cu frică. Ei vor avea în această lume parte de rușine și în Lumea de Apoi o pedeapsă mare.
115. Ale lui Allah sunt Răsăritul și Apusul și ori încotro vă veți întoarce, acolo este Fața lui Allah. Cu adevărat Allah este Uasi' [Cel cu Har Nemărginit], 'Alim [Atoateștiutor]
116. Ei au spus: „Allah și-a luat un fiu.” Slavă Lui! Dimpotrivă, ale Lui sunt cele din Ceruri și de pe Pământ! Toate Îi sunt ascultătoare Lui,
117. Făcătorul Cerurilor și al Pământului. Atunci când hotărăște un lucru, El doar spune: „Fii” și acesta este!
118. Cei care nu știu spun: „De ce nu vorbește Allah cu noi sau de ne-ar trimite vreun semn?” Așa au spus și

²⁵ Evreii citesc Tora care îl vestea pe Iisus, iar creștinii citesc Evanghelia care confirmă mesajul lui Moise

- cei de dinaintea lor, cuvinte semănând cu ale lor. Inimile lor seamănă. Noi am adus semne limpezi pentru cei care vor să creadă neclintit.
119. Cu adevărat Noi te-am trimis [O, Mohammed,] cu Adevărul, ca bun vestitor și prevenitor, dar tu nu vei fi întrebat despre oaspeții Iadului.
120. Evreii și creștinii nu te vor accepta până când nu le vei urma credința lor. Spune: „Călăuzirea lui Allah este [singura] Călăuzire adevărată!” Dacă le vei urma dorințele, după Știința pe care ai primit-o, nu vei avea nici ocrotitor, nici ajutor la Allah!
121. Aceia cărora le-am dat Cartea o vor recita așa cum trebuie să fie recitată. Ei sunt cei care cred în ea, iar cei care nu cred în ea, aceia sunt pierzători.
122. O, fii ai lui Israel, aduceți-vă aminte de binele pe care vi l-am făcut și că Eu v-am preferat înaintea lumilor!
123. Și fiți cu frică de o Zi în care niciun suflet nu va putea face nimic pentru alt suflet și nu se va primi nicio mijlocire de la el, nici nu se va lua de la el compensație și nici nu va putea fi el ajutat!
124. Și [luați aminte] când Avraam a fost încercat de Domnul său cu cuvinte [porunci] și le-a împlinit. [Allah] a spus: „Eu te voi face conducător peste oameni.” [Avraam] a întrebat: „Și pe urmașii mei?” [Allah] i-a răspuns: „Legământul Meu nu-i privește pe cei nelegiuți!”
125. Și [spune] când am făcut Noi Casa [Ka‘bah] un loc de revenire pentru oameni și un refugiu. Și luați [O, credincioșilor] locul lui Avraam drept loc de rugăciune. Și am încheiat un legământ cu Avraam și Ismail [spunând]: „Curățați Casa Mea pentru cei care fac tauaf²⁶ și pentru cei care se retrag pioși în ea și pentru cei care fac Rugăciunea și se prosternază!”
126. Și [spune] când Avraam a spus: „Doamne, fă-l un oraș al păcii și hrănește poporul lui cu roade, pe aceia dintre ei care cred în Allah și în Ziua Judecății!” [Allah] a spus: „Iar cel care nu va crede, va avea parte de bucurie pentru puțin timp²⁷, apoi îl voi supune la chinurile iadului și ce soartă cumplită va avea!”
127. Și [spune] când Avraam a ridicat temelile Casei și Ismail [spunând]: „Doamne, primește [acest lucru] de la noi! Cu adevărat Tu ești As-Sami‘ [Cel care Aude totul], Al-‘Alim [Atoateștiutor].
128. Doamne, fă-ne pe noi musulmani [supuși Ție] și fă dintre urmașii noștri o comunitate musulmană [supusă Ție]! Și arată-ne ritualurile [de la *Haji* și *Umrah*] și ne iartă pre

²⁶ O formă de adorare specifică reprezentând înconjurarea Kabei

²⁷ În timpul vieții

- noi. Cu adevărat Tu ești At-Tauuab [Iertător], Ar-Rahim [Îndurător]!
129. Doamne, trimite-le lor un Mesager dintre ei, care să îi recite versetele Tale și să îi învețe Cartea și Înțelepciunea și să îi purifice pe ei. Cu adevărat, Tu ești Al-Aziz [Atotputernic], Al-Hakim [Înțelept]!»
130. Și cine este împotriva religiei lui Avraam, în afară de cel care se nesocotește pe sine însuși? Noi l-am ales pe el în această lume și, cu adevărat, el se va afla în Lumea de Apoi printre cei drepecți.
131. Când i-a zis Domnul său: „Supune-te!”, el a răspuns: „M-am supus [acceptând islamul] Stăpânului lumilor!”
132. Și Avraam și-a îndemnat fiii [să facă la fel], și asemenea și Iacob, [spunând]: „O, fiii mei, cu adevărat Allah a ales pentru voi această religie, așadar, să nu muriți altfel decât musulmani!”
133. Sau ați fost voi martori când a venit moartea la Iacob, atunci când și-a întrebat fiii: „Pe cine veți adora după moartea mea?” Ei au răspuns: „Îl vom adora pe Domnul tău și pe Domnul părinților tăi Avraam, Ismail și Isaac, pe Domnul cel Unic. Noi numai Lui îi vom fi supuși [musulmani].”
134. Acest neam a trecut. El va avea ceea ce și-a agonisit, iar voi veți avea ceea ce v-ați agonisit, iar voi nu veți fi întrebați pentru ceea ce au făcut ei.
135. Și au spus: „Fiți evrei sau creștini și sunteți pe calea cea bună” Spune: „Dimpotrivă, noi urmăm religia lui Avraam, cel întru dreptate și care nu a fost dintre politeiști!”
136. Spuneți [o, credincioșilor]: „Noi credem în Allah și în ceea ce ne-a fost trimis nouă și ceea ce i-a fost trimis lui Avraam, lui Ismail, lui Isaac, lui Iacob și Urmașilor [al-Asbat]²⁸ și în ceea ce le-a fost dat lui Moise și lui Iisus și în ceea ce le-a fost dat Profeților de către Domnul lor. Noi nu facem nicio deosebire între ei! Noi Lui Îi suntem supuși [musulmani]!»
137. Dacă ei cred în ceea ce credeți voi, atunci ei vor fi pe calea cea bună, dar dacă ei se vor abate, vor fi într-o disensiune, Allah te va ajuta împotriva lor, căci El este As-Sami' [Cel care Aude totul], Al-'Alim [Atoateștiutorul]
138. [Și spuneți: „Aceasta este] religia lui Allah! Și cine este mai bun decât Allah în rânduirea religiei? Noi Lui Îi suntem slujitori.”
139. Spune [O, Mohammed]: „Vă certăți cu noi în legătură cu Allah când El este Domnul nostru și Domnul vostru? Faptele noastre sunt ale

²⁸ Cele douăsprezece triburi ale lui Israel descendente de la Iacob

noastre, iar faptele voastre sunt ale voastre. Noi numai Lui Îi suntem devotați.”

140. Sau vreți să spuneți că Avraam, Ismail, Isaac, Iacob și urmașii lor au fost evrei sau creștini? Spune: „Voi sunteți mai știutori sau Allah? Și cine este mai nelegiuit decât acela care ascunde mărturia²⁹ ce o are de la Allah?” Allah știe ceea ce faceți voi.
141. Acest neam a trecut. El va avea ceea ce și-a agonisit, iar voi veți avea ceea ce v-ați agonisit, iar voi nu veți fi întrebați pentru ceea ce au făcut ei.
142. Oamenii nechibzuți vor spune: „Ce i-a îndepărtat de la Qibla³⁰ lor pe care o avuseseră mai înainte³¹?” Spune: „Ale lui Allah sunt Răsăritul și Apusul. El îl călăuzește pe acela pe care voiește El pe calea cea dreaptă.”
143. Astfel Noi am făcut din voi o comunitate moderată [dreaptă], pentru ca voi să fiți martori în legătură cu oamenii și pentru ca Profetul să fie martor în legătură cu voi. Și nu am schimbat Qibla pe care ai avut-o decât pentru a-l ști pe cel care-l urmează pe Profet și pe cel

care se întoarce pe călcăiele sale. Cu adevărat, va fi lucru greu, mai puțin pentru cei pe care i-a călăuzit Allah. Iar Allah nu va lăsa niciodată să fie în deșert religia voastră [rugăciunile anterioare]. Cu adevărat Allah este față de oameni Ar-Ra'uf [Cel plin de compasiune], Ar-Rahim [Îndurător].

144. Într-adevăr Noi am văzut îndreptarea feței tale [O, Mohammed] către cer și, cu siguranță, te vom îndrepta către o Qibla care îți va plăcea. Așadar, îndreaptă-ți fața către al-Masjid al-Haram³². Și oriunde ați fi [credincioșilor] îndreptați-vă fețele voastre către ea [în rugăciune]! Iar cei cărora le-a fost dată Scriptura [evreilor și creștinilor] știu că acesta este adevărul de la Domnul lor. Și Allah știe ceea ce fac ei.
145. Dacă tu ai aduce celor cărora li s-a dat Scriptura toate semnele, ei nu ar urma Qibla ta și nici tu nu ai urma Qibla lor. Și nici nu ar urma unii Qibla altora. Iar dacă tu ai urma dorințele lor, după știința ce ai primit-o, atunci tu ai fi dintre nelegiuți.
146. Cei cărora le-am dat Scriptura, îl cunosc [pe Mohammed] așa cum își

²⁹ Mărturiile din scripturile anterioare ce confirmă religia lui Allah (islamul) și venirea profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)

³⁰ Direcția înspre care se îndreaptă musulmanii în timpul Rugăciunii

³¹ Înainte de porunca din v. 144 care îi cerea Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah

fie asupra sa) și celor care îl urmau să se îndrepte pentru rugăciune înspre Ka'bah (Mecca), ei se îndreptau înspre Ierusalim, către nord. Concluziile acestei schimbări sunt menționate în versetele ce urmează.

³² Moscheea cea Sfântă din Mecca, unde se află Ka'bah

- cunosc fiii. Dar cu adevărat o parte dintre ei ascund adevărul, cu toate că îl cunosc.
147. Adevărul este de la Domnul tău. Deci nu fi dintre aceia care se îndoiesc!
148. Fiecare [în religie] are o direcție înspre care se îndreaptă [în rugăciune]. Voi însă întreceți-vă la faptele bune. Oriunde v-ați afla, Allah vă va aduce pe toți [la judecată], căci Allah este peste toate cu putere.
149. Și de oriunde ai pleca [pentru rugăciune, o, Mohammed,] îndreaptă-ți fața către al-Masjid al-Haram. Cu certitudine ea este Adevărul de la Domnul tău. Allah știe ceea ce voi faceți.
150. Și de oriunde ai pleca [pentru rugăciune], îndreaptă-ți fața către al-Masjid al-Haram. Oriunde v-ați afla, îndreptați-vă fețele către ea, pentru ca oamenii să nu aibă un motiv împotriva voastră, cu excepția celor care sunt nelegiuți. Și nu vă temeți de ei, ci temeți-vă numai de Mine, pentru ca Eu să îmi împlinesc Harul Meu asupra voastră și poate că veți fi bine călăuziți,
151. Așa cum Noi v-am trimis un Mesager dintre voi, care să vă citească versetele Noastre, să vă purifice și să vă învețe Cartea și înțelepciunea³³ și să vă învețe ceea ce nu știți!
152. Pomeniți-Mă pe Mine și o să vă pomenesc și Eu! Și fiți recunoscători față de Mine și nu fiți fără credință față de Mine!
153. O, voi, cei care credeți! Căutați ajutor întru răbdare și rugăciune. Cu adevărat Allah este cu cei răbdători!
154. Nu spuneți despre cei care sunt uciși pe calea lui Allah: „Ei sunt morți.” Dimpotrivă ei sunt vii, dar voi nu vă dați seama!
155. Și, cu siguranță, vă vom încerca cu puțină spaimă, foamete, pierderea bunurilor, vieților și a roadelor, dar binevestește celor răbdători,
156. Care, dacă s-a abătut asupra lor vreo nenorocire, spun: „Cu adevărat noi suntem ai lui Allah și la El ne vom întoarce.”
157. Aceia sunt cei peste care se pogoară binecuvântarea și îndurarea Domnului lor și aceia sunt cei călăuziți.
158. Cu adevărat As-Safa și Al-Marua³⁴ sunt dintre rânduielele lui Allah. Iar cel care face *Hajj* [pelerinajul mare] la Casă sau *Umrâh* [pelerinajul mic] - nu comite niciun păcat dacă merge între ele³⁵. Iar acela care de bunăvoie face bine - atunci cu

³³ Înțelepciunea transmisă de către profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) este sunnah lui

³⁴ Locuri destinate ritualurilor de *Hajj* și *Umrâh*

³⁵ Unii dintre credincioși s-au temut că aceasta ar putea fi o practică păgână, astfel, Allah confirmă că *sa'i* (parcursul distanței dintre acestea) face parte din ritualurile religiei Sale

- adevărat, Allah este Şakir [Mulțumitor], ‘Alim [Atoateștiutor].
159. Cu adevărat, cei care ascund semnele limpezii și Călăuzirea, pe care Noi le-am trimis, după ce le-am făcut clare în Scriptură, vor fi blestemați de Allah și blestemați de cei care blesteamă³⁶,
160. Cu excepția celor care se căiesc, se îndreaptă și dezvăluie [adevăru]l. Pe aceia îi voi ierta, căci Eu sunt At-Tauwab [Tertător], Ar-Rahim [Îndurător].
161. Cu adevărat, cei care nu cred și mor necredincioși - peste aceia se va abate blestemul lui Allah, al Îngerilor și al tuturor oamenilor,
162. Și vor rămâne veșnic în el [în Iad]. Pedepsa nu le va fi ușurată, și nici nu vor fi păsuți.
163. Și Domnul vostru este un Domn Unic. Nu există altă divinitate în afară de El, Ar-Rahman [Cel Milostiv], Ar-Rahim [Îndurător].
164. Cu adevărat, în facerea Cerurilor și a Pământului, în schimbarea nopții și zilei, în corăbiile care plutesc pe mări cu ceea ce le folosește oamenilor, în apa trimisă de Allah din Cer, cu care a înviat Pământul, după ce a fost mort, și a răspândit pe el vietățile, în schimbarea vânturilor și norilor supuși dintre Cer și Pământ sunt semne pentru niște oameni care pricep.
165. Dar printre oameni sunt unii care Îi fac semeni lui Allah, iubindu-i așa cum Îl iubesc pe Allah. Dar cei care cred sunt mai stăruitori în iubirea pentru Allah. Și dacă cei care sunt nelegiuți s-ar gândi [la aceasta], când vor vedea pedeapsa, [ar fi siguri] că toată puterea este a lui Allah și că Allah este aspru la pedeapsă!
166. Atunci când cei care sunt urmați se vor lepăda de aceia care urmează și vor vedea [cu toții] pedeapsa și se vor rupe legăturile între ei,
167. Cei care i-au urmat vor spune: „O, de-ar fi pentru noi întoarcere [la viața lumească] pentru ca noi să ne lepădăm de ei, așa cum ei s-au lepădat de noi.” Astfel le va arăta Allah faptele lor și suspine vor fi pentru ei. Dar ei nu vor mai putea ieși afară din Foc!
168. O, oameni, mâncați din ceea ce se află pe Pământ și este îngăduit și bun și nu urmați pașii lui Şeitan. Cu adevărat el vă este dușman mărturisit.
169. El vă poruncește numai răul și ticăloșia și să spuneți despre Allah ceea ce nu știți.
170. Iar atunci când li se spune: „Urmați ceea ce a trimis Allah!”, ei spun: „Dimpotrivă noi urmăm ce au urmat și părinții noștri.” Chiar dacă părinții lor au fost neștiutori și nu au fost călăuziți?

³⁶ Dintre Îngeri și credincioși

171. Exemplul celor care nu cred este precum cel la care se strigă, însă el nu aude decât un țipăt și o chemare - surzi, muți, orbi. Ei nu pricep nimic!
172. O, voi cei care credeți! Mâncați din bunătățile pe care Noi vi le-am dăruit și fiți recunoscători lui Allah dacă numai pe El voi Îl adorați!
173. El v-a oprit vouă doar mortăciunea³⁷, sângele, carnea de porc și ceea ce a fost menit altcuiva decât lui Allah. Dar cel care este forțat, fără să poftască și fără să întrecă măsura, acela nu va avea păcat. Cu adevărat Allah este Al-Ghafur [Iertător], Ar-Rahim [Îndurător].
174. Cu adevărat, cei care ascund ceea ce a pogorât Allah din Scriptură și obțin prin aceasta un preț de nimic, nu înghit în burțile lor decât Focul. Și Allah nu le va vorbi în Ziua Învierii și nu-i va purifica. Și ei vor primi o pedeapsă dureroasă.
175. Aceștia sunt cei care au schimbat Calea cea Dreaptă cu rătăcirea și iertarea cu pedeapsa. Și cât vor avea de îndurat în Foc!
176. Și aceasta pentru că Allah a pogorât Cartea cu Adevărul. Cu adevărat, cei care sunt în neînțelegere asupra Cărții se află departe, în dezbinare.
177. Cuvioșia nu stă în a vă întoarce fețele înspre Răsărit sau înspre
- Apus, ci cuvioșia [adevărată] se află în cei care cred în Allah și în Ziua Judecății, în Îngeri, în Carte și în Profeți, care dau din averea lor, în pofida iubirii pentru ea, rudelor, orfanilor, sârmanilor, călătorului, celui care cere [ajutor] și pentru eliberarea sclavilor, în cei care îndeplinesc rugăciunea și dau zekat, care își țin legământul atunci când s-au legat, în cei care sunt răbdători la nenorocire, la rău și în momentele de primejdie. Aceștia sunt cei drepti, aceștia sunt cei evlavioși!
178. O, voi cei care credeți, v-a fost prescris talionul pentru cei uciși: cel liber pentru liber, sclavul pentru sclav, femeie pentru femeie. Dar cel care îl iartă pe ucigașul fratelui său, ar trebui să primească o plată potrivită. Aceasta este o ușurare de la Domnul vostru și o îndurare. Iar cel care încalcă legea după aceea va avea parte de pedeapsă dureroasă.
179. Și aveți în talion [salvarea de] viață, o, voi cei dăruiriți cu minte, poate că o să deveniți dreptcredincioși!
180. Vi s-a prescris vouă atunci când vine la unul dintre voi moartea și lasă în urma lui avere, [să faceți] testamentul în favoarea părinților săi și a rudelor celor mai apropiate, așa cum este acceptabil, ca o datorie pentru cei care sunt dreptcredincioși³⁸.

³⁷ Animalele care nu au fost sacrificate său vâdate în mod special pentru mâncare

³⁸ Această lege a fost abrogată de revelarea din Surat an-Nisa care stipulează împărțirea obligatorie pentru părinți și rude apropiate. Cei

181. Însă acela care-l schimbă [testamentul] după ce l-a auzit - păcatul este numai al acelora care îl schimbă. Cu adevărat, Allah este Sami' [Cel care Aude totul], 'Alim [Atoateștiutor].
182. Iar cine se teme că un testator s-a îndepărtat de lege sau a săvârșit un păcat și face împăcare între ei, acela nu va avea niciun păcat. Cu adevărat, Allah este Al-Ghafur [Iertător], Ar-Rahim [Îndurător].
183. O, voi cei care credeți, v-a fost poruncit vouă postul, așa cum le-a fost prescris și celor dinaintea voastră, poate că veți fi dintre cei dreptcredincioși!
184. [Postul] pentru puține zile³⁹. Dar cel dintre voi care este bolnav sau călătorește, [va posti] un număr egal de alte zile. Aceia care sunt în stare [să postească, dar cu greutate] să dea în compensare hrană pentru un sărman. Iar cei care de bunăvoie vor da și mai mult, binele va fi pentru ei. Dar să postiți este mai bine pentru voi, dacă voi ați pricepe!
185. Luna Ramadan [este aceea] în care a fost trimis Coranul, drept călăuză pentru oameni, dovezi limpezi pentru drumul cel drept și Îndreptar. Și oricare dintre voi care vede [luna nouă la începutul] lunii, să o țină ca Post, iar cel care este bolnav sau călătorește, [să postească] un număr egal de alte zile. Allah vă dorește ușurarea, nu împovărarea, și să împliniți acest număr [de zile de post] și să-L preamăriți pe Allah, pentru că vă călăuzește pe calea cea bună. Poate că veți fi recunoscători!
186. Și dacă te vor întreba robii Mei despre Mine [spune-le, O, Mohammed]: „Cu adevărat Eu sunt aproape, răspund rugii celor care Mă cheamă, atunci când Mă cheamă, dar și ei să-Mi răspundă [prin ascultare] și să creadă în Mine. Poate că ei vor fi bine călăuziți!”
187. Vi s-a permis în noaptea Postului relațiile intime cu soțiile voastre. Ele vă sunt vouă veșmânt, iar voi le sunteți veșmânt lor. Allah știa că voi vă vicleniți⁴⁰, dar El v-a acceptat căința și v-a iertat. Acum puteți avea relații intime cu ele și căutați să împliniți ceea ce v-a prescris Allah! Mâncați și beți până când puteți să deosebiți firul alb de firul negru, la revărsatul zorilor! Apoi țineți postul până când vine noaptea [apusul soarelui] și nu aveți relații intime cu ele în timp ce stați retrași în moschei! Acestea sunt poruncile lui Allah și nu vă apropiați de ele. Astfel arată Allah semnele sale oamenilor. Poate că ei vor fi cu frică!

care, conform legii, nu moștenesc, pot fi menționați în testament. A se vedea 4:11-12.

³⁹ Zilele lunii Ramadan

⁴⁰ Înainte de această revelație, relațiile intime nu erau permise în nopțile ce precedau postul. Unii nu reușeau să-și înfrâneze această dorință, dar ei nu îl puteau păcăli pe Allah.

188. Nu vă luați unii altora averile pe nedrept și nu-i ademeniți cu ele pe conducători [pe judecători oferindu-le mită], [pentru ca ei să vă ajute] ca să mâncați o parte din averile oamenilor pe nedrept și cu bună știință.
189. Te vor întreba [O, Mohammed] despre lunile noi. Spune: „Ele măsoară timpul pentru oameni și pentru *Hajj* [pelerinaj].” Nu este cuviincios să intrați în case prin spatele lor, ci cuviincios este cel care are frică de Allah. Și intrați în case prin ușile lor! Și fiți cu frică de Allah, poate că voi veți izbândi!
190. Luptați pe calea lui Allah cu cei care luptă împotriva voastră, dar nu încălcați legea. Cu adevărat Allah nu îi iubește pe cei care încălcă legea.
191. Omorâți-i unde-i prindeți și alungați-i de acolo de unde v-au alungat! Iar fitnah⁴¹ e mai rea decât omorul. Dar nu luptați împotriva lor în al-Masjid al-Haram, decât dacă ei se luptă cu voi în ea. Iar dacă ei luptă împotriva voastră, omorâți-i. Aceasta este răsplata necredincioșilor.
192. Dacă, însă, ei se opresc, atunci Allah este Al-Ghafur [Tertător], Ar-Rahim [Îndurător].
193. Luptați-vă cu ei până ce nu va mai fi fitnah și [până când] credința va fi numai în Allah! Dar dacă ei se opresc, atunci nu mai există agresiune [asalt], decât împotriva celor nelegiuiți.
194. Luna cea sacră este pentru luna cea sacră⁴² și în toate lunile sfinte se aplică talionul. Așadar, celui care v-a atacat răspundeți-i întocmai așa cum v-a atacat el! Și fiți cu frică de Allah! Și să știți că Allah este cu cei care se tem de El!
195. Dăruți pe calea lui Allah și nu vă aruncați cu propriile voastre mâini pradă pieirii! Și faceți bine, căci Allah îi iubește pe binefăcătorii!
196. Împliniți *Hajj*-ul și ‘*Umrah* pentru Allah, dar dacă sunteți împiedicați, aduceți ca ofrandă ce animale de sacrificat puteți. Și nu vă tundeți capetele voastre înainte ca ofranda să ajungă la locul său de înjunghiere. Cel dintre voi care este bolnav sau are o durere la cap [și trebuie să se tunde], trebuie să se răscumpere printr-un post sau printr-o pomană⁴³ sau printr-o jertfă⁴⁴. Dacă v-ați regăsit liniștea, oricine dorește să îndeplinească ‘*Umrah* [în timpul lunilor de *Hajj*]⁴⁵, urmată de *Hajj*, [sa aducă] o jertfă pe care o poate obține ușor din animalele de sacrificat. Cel care nu are mijloace [nu își permite un astfel

⁴¹ Necredința și impunerea ei asupra altora

⁴² Lunile sacre sunt Dhul-Qa’dah, Dhul-Hija, Muharam și Rajab

⁴³ Să hrănească șase persoane nevoiașе

⁴⁴ Să sacrifice o oaie sau o capră

⁴⁵ Lunile sunt Shauual, Dhul-Qa’dah și Dhul-Hijjah

- de animal] trebuie să postească trei zile în *Hajj* și încă șapte, după ce v-ați întors [acasă]. Astfel sunt zece zile [complete]. Aceasta este prescris pentru cel a cărui familie nu este în împrejurimile Moscheii Al-Haram. Și fiți cu frică de Allah și să știți că Allah este aspru în pedeapsă!
197. Pelerinajul are loc în lunile cunoscute, astfel că celui care s-a decis să facă Pelerinajul în aceste luni îi sunt oprite în timpul Pelerinajului relațiile intime, nesupunerea și cearta. Și binele pe care îl faceți, Allah îl știe. Luați cu voi provizie, dar cea mai bună provizie este frica de Allah! Și să fiți cu frică de Mine, voi cei care aveți minte!
198. Nu este un păcat pentru voi să căutați un câștig⁴⁶ de la Domnul vostru [în timpul Hajj-ului]. Dar când plecați de pe Arafat, pomeniți-L pe Allah la Al Maș'ar al-Haram⁴⁷. Și pomeniți-L pe El, așa cum El v-a călăuzit bine, pentru că, cu adevărat, înainte ați fost dintre cei răătăciți!
199. Apoi plecați din locul din care [toți] oamenii pleacă și cereți iertare de la Allah. Cu adevărat Allah este Al-Ghafur [Iertător], Ar-Rahim [Îndurător]!
200. Și dacă ați îndeplinit ritualurile voastre, pomeniți-L pe Allah, așa cum îi pomeniți pe părinții voștri, ba chiar și mai mult. Dar sunt printre oameni unii care spun: „Doamne, dă-ne nouă [bine] în lumea aceasta!”, însă aceștia nu vor avea parte în Lumea de Apoi.
201. Și printre ei sunt unii care spun: „Doamne, fă-ne nouă parte bună în această lume și parte bună în Lumea de Apoi și apără-ne pe noi de chinurile Focului!”
202. Aceia vor avea parte de ceea ce au agonisit, căci Allah este grabnic la socoteală.
203. Pomeniți-L pe Allah în zile [specifice] numărate. Iar cel care își grăbește [plecarea] în două zile – nu are niciun păcat, iar cel care o va amâna, nu are niciun păcat – pentru cel care are frică de Allah. Și fiți cu frică de Allah și să știți că la El vă veți aduna!
204. Printre oameni este cel ale căror vorbe îți plac în această lume și care Îl ia pe Allah drept martor pentru ceea ce este în inima sa, în vreme ce el este cel mai înverșunat la gâlceavă.
205. Și de îndată ce pleacă, străbate pământul, căutând să semene stricăciune și să distrugă lanurile și animalele. Allah însă nu iubește stricăciunea!
206. Iar dacă i se spune: „Fii cu frică de Allah”, îl cuprinde tăria fărădelegii. Iadul va fi de ajuns pentru el și ce loc rău de odihnă este acesta!
207. Și printre oameni este acela care se vinde pe sine căutând mulțumirea

⁴⁶ Profit din comerț sau afaceri

⁴⁷ În *Al-Muzdalifa*

- lui Allah. Și Allah este Milostiv cu robii [Săi].
208. O, voi, cei care credeți! Intrați în islam pe deplin și nu urmați pașii lui Șeytan. Cu adevărat el vă este dușman învederat!
209. Iar dacă vă veți mai abate, după ce v-au venit dovezile cele limpezi, atunci să știți că Allah este Aziz [Atotputernic], Hakim [Înțelept]!
210. Ei așteaptă ca Allah să vină la ei în umbre de nori și Îngerii [la fel], și ca soarta să le fie hotărâtă [atunci]? Și la Allah se întorc [toate] lucrurile.
211. Întreabă-i pe Fiii lui Israel cât de multe dovezii limpezi le-am trimis Noi. Dar cel care schimbă binefacerea lui Allah [pentru necredință], după ce ea a venit la el, atunci, cu adevărat, Allah este aspru la pedeapsă.
212. Frumoasă le este necredințioșilor viața acestei lumi și-i iau în derădere pe cei care cred. Însă cei care se tem de Allah sunt mai presus decât ei în Ziua Învierii. Și Allah împarte harul Său celor pe care El îi vrea, fără măsură.
213. Oamenii au avut o singură religie [înainte de rătăcirea lor]; apoi Allah i-a trimis pe Profeți, drept vestitori și prevenitori, și a trimis împreună cu ei Scriptura cu Adevărul, pentru a judeca între oameni acolo unde ei aveau dispute. Și s-au certat asupra ei doar cei care au primit-o – după ce le-au fost aduse dovezii limpezi - din pricina pizmuirii lor. Apoi Allah i-a călăuzit pe cei care au crezut către Adevărul asupra căruia ceilalți s-au certat, prin permisiunea Sa. Iar Allah călăuzește pe cine dorește pe calea cea dreaptă.
214. Sau credeți că veți intra în Rai înainte de a se fi abătut asupra voastră [încercări] asemenea celor care s-au abătut asupra celora dinaintea voastră? Ei au fost loviți de sărăcie și nenorociri și au fost zgâlțâiți până într-atât încât a zis Trimisul [Ior] și cei care au crezut împreună cu el: „Când vine ajutorul lui Allah?” Cu siguranță, ajutorul lui Allah este aproape!
215. Te întreabă [O, Mohammed] ce să cheltuiască. Spune-le: „Ceea ce cheltuiți voi din bunuri trebuie să fie pentru părinți, pentru rude, pentru orfani, sărmani și călători. Și orice bine pe care îl faceți – cu adevărat, Allah este ‘Alim [Atoatecunoscător] cu privire la el.»
216. V-a fost prescrisă lupta, chiar dacă ea vă este neplăcută. Dar se poate ca voi să urâți un lucru care este bun pentru voi și să iubiți un lucru care este rău pentru voi. Dar Allah știe, în vreme ce voi nu știți.
217. Te întreabă despre luna cea sfântă și lupta în timpul ei. Spune: „Lupta într-însa e mare [păcat], dar împiedicarea de la calea lui Allah, necredința în El și [împiedicarea accesului la] Moscheea Al-Haram, precum și alungarea neamului său din ea sunt [un rău] mai mare înaintea lui Allah. Iar fitnah este mai

- gravă decât omorul.” Și ei vor continua să lupte împotriva voastră până când veți lăsa credința voastră, dacă le va fi cu putință. Iar acela dintre voi care își va lăsa credința și va muri în necredință, faptele lui vor fi în zadar în această lume, cât și în Lumea de Apoi și aceștia sunt oaspeții Focului și în el vor rămâne veșnic.
218. Cu adevărat cei care au crezut și cei care au emigrat și s-au luptat pe calea lui Allah, să nădăjduiască în mila lui Allah, căci Allah este Al-Ghafur [Iertător], Ar-Rahim [Îndurător].
219. Ei te întrebă [o, Mohammed] despre vin⁴⁸ și despre jocurile de noroc. Spune: „În ele este mare păcat și [totuși] sunt și unele beneficii pentru oameni, dar păcatul este mai mare decât folosul.” Apoi te întrebă ce trebuie să cheltuiască [pentru milostenie]. Spune: „Ceea ce vă prisoșește!” Astfel, Allah vă face clare Semnele Sale; poate că voi o să cugetați
220. La această lume și asupra Lumii de Apoi. Și ei te întrebă despre orfani. Spune: „A-i ajuta este cel mai bine, iar dacă vă amestecați treburile împreună, atunci sunt frații voștri.” Și Allah știe să-l deosebească pe cel nelegiuit de cel care face bine. Și dacă ar vrea Allah, ar putea să vă copleșească cu greutatea. Cu adevărat Allah este Al-Aziz [Atotputernic], Al-Hakim [Înțelept].
221. Nu vă însurați cu politeiste înainte ca ele să creadă⁴⁹. Pentru că o sclavă credincioasă este mai bună decât o politeistă, chiar dacă ea vă place. Și nu-i căsătoriți pe cei politeiști [cu femeile voastre] înainte ca ei să creadă, căci un sclav credincios este mai bun decât un politeist, chiar dacă el vă place. Aceștia [vă] cheamă la Foc, dar Allah cheamă la Rai și la iertare, prin grația Sa. El le arată limpede semnele Sale oamenilor, pentru ca ei să-și aducă aminte.
222. Te întrebă despre menstruație. Spune: „Acesta este un rău, așadar stați departe de soțiile voastre⁵⁰ în timpul menstruației. Și nu vă apropiați de ele până când nu vor fi pure. Iar atunci când se vor fi purificat⁵¹, atunci mergeți la ele așa cum v-a poruncit Allah. Cu adevărat Allah îi iubește pe cei care se căiesc și îi iubește pe cei care se purifică.
223. Soțiile voastre sunt ogor pentru voi, așadar veniți la ogorul vostru cum doriți, însă pregătiți-vă sufletele voastre mai înainte de aceasta. Și fiți cu teamă de Allah și să știți că Îl veți întâlni! Și dă-le vești bune credincioșilor!

⁴⁸ Cuvântul „*khamr*” (vin) include toate băuturile alcoolice și drogurile. Interzicerea finală este dată în 5:90-91.

⁴⁹ Și să Îl adore numai pe Unicul Dumnezeu

⁵⁰ Abțineți-vă de la relațiile intime

⁵¹ Prin efectuarea unei băi complete (*ghusl*)

224. Și nu folosiți [jurămintele voastre cu] numele lui Allah ca un motiv pentru a vă sustrage de la a fi pioși și cu teamă de Allah și a aduce pace între oameni. Și Allah este As-Sami [Cel care Aude totul], Al-Alim [Atotștiutorul].
225. Allah nu vă cere socoteală pentru vorbele neintenționate din jurămintele voastre, ci El vă cere socoteală pentru ceea ce inimile voastre au dobândit. Și Allah este Al-Ghafur [Iertător], Al-Halim [Îngăduitor].
226. Pentru cei care jură să nu mai aibă relații intime cu soțiile lor este [stabilit] un timp de așteptare de patru luni. Dar dacă ei se răzgândesc, atunci, cu adevărat, Allah este Al-Ghafur [Iertător], Ar-Rahim [Îndurător].
227. Însă dacă au hotărât divorțul, atunci, cu adevărat, Allah este As-Sami' [Cel care Aude] și Al-Alim [Atoateștiutor].
228. Femeile divorțate trebuie să aștepte⁵² trei menstruații și nu le este îngăduit să ascundă ce a făcut Allah în pânțelele lor, dacă ele cred în Allah și în Ziua Judecății. Iar soții lor sunt mai îndreptățiți să le aducă înapoi [în acest timp], dacă vor să se împacă⁵³. Ele au drepturi egale cu
- obligățiile lor, după cuviință⁵⁴. Dar bărbații [soții] au o treaptă peste ele [în responsabilitate și autoritate]. Și Allah este Al-Aziz [Atotputernic], Al-Hakim [Înțelept].
229. Divorțul este [permis] de două ori, după care, fie să o țină în bună înțelegere, fie să o lase liberă, cu bunăvoință. Și nu vă este permis să luați înapoi nimic din ceea ce le-ați dăruit lor, decât dacă ambele părți se tem că nu vor putea să respecte poruncile lui Allah⁵⁵. Iar dacă vă temeți că nu veți putea respecta poruncile lui Allah, atunci nu este niciun păcat ca ea să se răscumpere. Acestea sunt poruncile lui Allah și nu le încălcați! Cei care încălcă poruncile lui Allah sunt nelegiuți!
230. Dacă [soțul] divorțează de ea [a treia oară], ea nu-i mai este permisă lui după aceasta decât după ce ea se căsătorește cu un alt bărbat⁵⁶. Iar dacă acesta divorțează de ea [sau moare], nu mai este niciun păcat pentru ea să se întoarcă unul la celălalt⁵⁷, dacă ei cred că pot să respecte poruncile lui Allah. Acestea sunt poruncile lui Allah, pe care le face clare pentru oamenii ce pricep.
231. Iar dacă divorțați de femei și ele aproape împlinesc timpul lor,

⁵² Să nu se căsătorească

⁵³ Soțul o poate întoarce la el în timpul perioadei de *iddah* [așteptare], din primul și al doilea divorț, fără a încheia un contract nou de căsătorie

⁵⁴ Soția are anumite drepturi asupra soțului ei, la fel cum și soțul are drepturi asupra ei

⁵⁵ Să se comporte potrivit unul cu celălalt

⁵⁶ Cu intenția unei căsătorii permanente și nu pentru a se putea întoarce la soțul anterior

⁵⁷ Să se căsătorească

atunci, fie luați-le înapoi cu bunătațe, fie dați-le drumul cu bunătațe. Dar nu le luați înapoi pentru a le face rău sau pentru a dobândi un folos necuvenit. Cel care face aceasta își pricinuieste un rău lui însuși. Și nu luați versetele lui Allah în derădere și aduceți-vă aminte de harul lui Allah asupra voastră atunci când v-a revelat Cartea [Coranul] și de Înțelepciunea [Sunnah Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)] prin care v-a instruit! Și fiți cu frică de Allah și să știți că Allah este Al-Alim [Atoateștiutorul]!

232. Iar dacă divorțați de femei⁵⁸ și ele împlinesc timpul lor, nu le împiedicați să se întoarcă la soții lor [fostii], dacă ambele părți se înțeleg. Aceasta le este povățuit acelora dintre voi care cred în Allah și în Ziua de Apoi. Acest lucru este mai potrivit și mai curat pentru voi, și Allah știe, iar voi nu știți.
233. Mamele [divorțate] îi pot alăpta pe copiii lor doi ani încheiați, pentru cei care doresc să se împlinescă timpul alăptării, iar tatălui îi revine datoria de a le asigura întreținerea și îmbrăcămintea după cuviință. Nici unui suflet nu i se impune decât atât cât îi stă în putință. Nici mamei nu i se poate face rău prin intermediul copilul ei și, de asemenea, nici tatălui. Asemenea și pentru

moștenitor [moștenitorul tatălui]. Iar dacă amândoi [părinții] se învoiesc la întârcare, după ce se sfătuiesc, nu vor avea păcat. Iar dacă doriți să luați o doică pentru copiii voștri, atunci nu veți avea niciun păcat, cu condiția să plătiți ceea ce aveți de dat, după cuviință. Și să fiți cu frică de Allah și să știți că Allah este Al-Basir [Atoatevăzătorul]!

234. Aceia dintre voi care mor și lasă după ei soții, ele trebuie să aștepte⁵⁹ patru luni și zece [zile]. După ce au împlinit timpul lor, nu mai e niciun păcat pentru voi pentru ceea ce facele cu sine, după cuviință⁶⁰. Și Allah este Al-Khabir [Bineștiutor].
235. Voi nu păcătuiți, dacă [în acest timp] le dați de înțeles femeilor că le cereți în căsătorie sau doar dacă aveți acest gând. Allah știe că voi vă gândiți la ele. Dar nu le faceți promisiuni într-ascuns, în afară de a le spune vorbe cuviincioase. Și nu mărturisiți intenția căsătoriei înainte de trecerea timpului stabilit! Să știți că Allah cunoaște ce se află în sufletele voastre și fiți prevăzători față de El, iar Allah este Al-Ghafur [Iertător], Al-Halim [Blând].
236. Nu este niciun păcat pentru voi dacă divorțați de femei înainte de a le atinge⁶¹ sau înainte de a le stabili zestrea⁶². Dar dăruți-le lor [drept cadou] - cel înstărit după putința sa, iar cel sărac după putința sa -

⁵⁸ Pentru prima sau a doua oară

⁵⁹ Să se abțină de la căsătorie

⁶⁰ Ele se pot recăsători dacă doresc

⁶¹ Căsătoria nu a fost consumată

⁶² Darul de nuntă obligatoriu (*mahr*)

- anumite bunuri, de care ele să se bucure, după cuviință! Aceasta este o datorie pentru cei care fac bine.
237. Însă dacă divorțați de ele înainte de a le atinge, dar după ce le-ați hotărât zestrea, atunci [dați-le] jumătate din ce ați stabilit, cu excepția situației în care ele renunță la aceasta sau cel în mâinile căruia se află contractul de căsătorie renunță. Iar renunțarea este mai aproape de pietate. Și nu uitați binele dintre voi, cu adevărat Allah este Al-Basir [Atoatevăzătorul] a tot ceea ce faceți!
238. Efectuați rugăciunile [obligatorii] cu sârguință, [în special] rugăciunea de la mijloc [Asr]! Și stați în picioare dinaintea lui Allah, cu supunere!
239. De vă temeți [de ceva, atunci rugați-vă] mergând pe jos sau călare, dar când sunteți iarăși în siguranță, pomeniți-L pe Allah [în rugăciune], așa cum El v-a învățat ceea ce voi nu știați.
240. Aceia dintre voi care mor și lasă după ei soții [să lase] o îndemnare pentru soțiile lor: întreținerea pentru un an, fără scoaterea din casă. Dacă ele pleacă [de bunăvoie], voi nu aveți niciun păcat pentru ceea ce fac ele cu ele însele, după cuviință⁶³. Allah este Al-Aziz [Atotputernic], Al-Hakim [Înțelept].
241. Celor divorțate să le fie dăruite provizii după cuviință. Aceasta este o obligație pentru cei dreptcredincioși.
242. Astfel Allah face clare versetele Sale, pentru ca voi să pricepeți!
243. Nu i-ai văzut pe aceia care și-au părăsit casele cu miile de teama morții? Allah le-a spus: „Muriți!”, dar apoi i-a readus la viață. Allah este mărinimos cu oamenii, dar cei mai mulți sunt nerecunoscători.
244. Așadar, luptați pe calea lui Allah și să știți că Allah este As-Sami [Cel care Aude totul], Al-Alim [Atoateștiutorul].
245. Cine este acela care Îi dă lui Allah un împrumut bun pentru ca El să îl îmulțească [în Viața de Apoi] de mai multe ori? Allah este cel care micșorează sau mărește [darul Său] și la El vă veți întoarce.
246. Nu ai văzut tu adunarea Fiilor lui Israel, când după [timpul lui] Moise i-au spus unuia dintre Profetii lor: „Trimite-ne un rege și noi vom lupta pe calea lui Allah”? El le-a zis: „Și dacă nu luptați, după ce vi s-a poruncit lupta?” I-au răspuns: „De ce să nu luptăm pentru Allah, când noi am fost alungați din casele noastre și de lângă copiii noștri?” Dar când le-a fost poruncită lupta, ei au întors spatele, în afară de puținii

⁶³ Această directivă a fost abrogată de cele revelate în 2:234 și 4:12

- dintre ei. Însă Allah îi cunoaște bine pe cei nelegiuții!
247. Și le-a zis Profetul lor: „Cu adevărat Allah vi l-a trimis vouă pe Talut ca rege!” Au răspuns: „Cum să conducă el peste noi, când noi suntem mai vrednici de domnie decât el? Și el nu a fost dăruit nici cu bogăție din belșug.” El le-a zis: „Cu adevărat Allah l-a ales pe el peste voi și i-a dăruit știință și putere fizică din abundență!” Iar Allah dă stăpânirea Lui cui dorește El, căci Allah este Uasi [Cel cu Har Nemărginit], Alim [Atoateștiutor].
248. Și Profetul lor le-a zis: „Cu adevărat un semn al stăpânirii sale este faptul că va veni la voi cu chivotul în care se află liniște de la Domnul vostru și rămășițe lăsate de neamul lui Moise și neamul lui Harun [Aaron], purtat de Îngeri. În aceasta este un semn pentru voi, dacă sunteți credincioși!”
249. Și când Talut a plecat cu soldații lui, el a zis: „Cu adevărat, Allah vă va încerca cu un râu, iar cel care va bea nu va mai fi de partea mea, iar cel care nu va gusta din el va fi de partea mea, cu excepția celor care vor bea o sorbitură cu căușul palmei lor.” Dar ei au băut din el, cu excepția unora dintre ei. Apoi după ce l-au trecut împreună cu cei care au crezut cu el, ei au spus: „Astăzi nu avem putere față de Jalut [Goliat] și de soldații săi!” Dar cei care erau convingși că Îl vor întâlni pe Allah au spus: „De câte ori nu a fost învinsă
- o armată mai mare de una mai puțin numeroasă, cu voia lui Allah, căci Allah este cu cei răbdători.”
250. Și când au ieșit înaintea lui Jalut și a soldaților săi, ei au spus: „Doamne, revarsă asupra noastră răbdare, întărește picioarele noastre și ajută-ne pe noi să înfrângem acest popor de necredincioși!”
251. Și i-au înfrânt cu permisiunea lui Allah, iar Dauud [David] l-a omorât pe Jalut și Allah i-a dăruit [lui Dauud] cărmuirea și înțelepciunea [Profeția] și l-a învățat ceea ce a dorit El. Și dacă Allah nu i-ar ține pe oameni în frâu, unul prin altul, pământul ar fi corupt. Dar Allah este darnic cu toate lumile!
252. Acestea sunt versetele lui Allah pe care Noi Ți le recităm [o, Mohammed] întru adevăr. Și cu adevărat tu ești unul dintre Mesageri!
253. Dintre acești Mesageri - Noi i-am pus pe unii înaintea altora. Unora dintre ei Allah le-a vorbit [Moise] și pe alții i-a ridicat mai sus cu câteva trepte. I-am dat lui Iisus, fiul Mariei, dovezi clare și l-am întărit pe el prin duhul sfânt [Îngerul Gavriil]. Și de-ar fi voit Allah, cei de după ei [după Profeți] nu s-ar fi războit unul cu celălalt în urma dovezilor clare pe care le-au avut. Dar ei s-au dezbinat, și unii dintre ei au crezut, iar alții dintre ei nu au crezut. Și de-ar fi voit Allah, ei nu s-ar fi războit unul cu celălalt, dar Allah face ceea ce voiește El.

254. O, voi cei care credeți! Dați [milostenie] din ceea ce v-am dăruit Noi înainte de a veni o Zi în care nu va mai fi de folos nici negoț [posibilitate de răscumpărare], nici legătură de prietenie și nici mijlocire! Iar necredincioșii sunt nelegiuiți!
255. Allah! Nu există altă divinitate în afară de El, Al-Hayy [Cel Viu], Al-Qayyum [Veșnicul]! Nici ațipirea, nici somnul nu-L cuprind! Ale Lui sunt cele din Ceruri și de pe Pământ! Cine este acela care ar putea mijloci la El fără de îngăduința Lui? El le știe pe cele de dinaintea lor și pe cele după ei⁶⁴. Și ei nu pricep nimic din știința Sa în afară de ceea ce El voiește. Scaunul⁶⁵ Lui se întinde peste Ceruri și peste Pământ și păzirea lor nu-l este grea. El este Al-Aliy [Preainaltul], Al-Azim [Mărețul]!
256. Nu există silire la credință! Deosebirea dintre calea cea dreaptă și rătăcire este deslușită, iar cel care se leapădă de Taghut⁶⁶ și crede în Allah s-a prins de cea mai trainică toartă [islamul], care nu se sparge niciodată. Și Allah este Sami [Cel Care aude totul], Alim [Atoateștiutor].
257. Allah este ocrotitorul celor care cred; El îi scoate din întuneric la Lumină, dar cei care nu cred au ca și ocrotitori Taghuti, care-i scot de la Lumină la întuneric⁶⁷. Aceștia sunt oaspeții Focului și în el vor rămâne veșnic.
258. Oare nu l-ai văzut pe acela care s-a certat cu Avraam în legătură cu existența Domnului său, după ce Allah i-a dat stăpânirea? Atunci când a zis Avraam: „Domnul meu este cel care dă viață și ia viața.” El a spus: „Și eu pot să dau viață și să iau viața!” Atunci Avraam a spus: „Allah face ca soarele să vină de la Răsărit, deci fă-l tu să vină de la Apus!” Iar necredinciosul a rămas descumpănit [de uimire], căci Allah nu-i călăuzește pe cei nelegiuiți.
259. Sau acela care a trecut pe lângă o cetate în ruine și a întrebat: „Cum o va readuce Allah la viață după moartea ei?” Allah l-a lăsat atunci pe el fără viață o sută de ani, apoi l-a înviat și i-a zis: „Cât ai stat tu [așa]?” I-a răspuns: „Am rămas o zi sau o parte dintr-o zi.” El i-a spus: „Dimpotrivă ai stat o sută de ani și uită-te la mâncarea ta și băutura ta! Nu s-au stricat! Și uită-te la asinul tău! Și te vom face pe tine un semn pentru oameni. Uită-te la aceste oase [ale asinului] cum le îmbinăm și apoi le îmbrăcăm cu carne!” Și când i s-a arătat lui deslușit aceasta,

⁶⁴ Știința lui Allah cuprinde toate aspectele creației Sale în trecut, prezent și viitor

⁶⁵ În arabă *al-Kursi*. A nu se confunda cu *al-Arș* (Tronul), ce este infinit mai mare decât *al-Kursi*

⁶⁶ Obiectele false de adorare precum idoli, spirite, oameni

⁶⁷ Lumina adevărului este una singură, în timp ce întunericul necredinței, îndoielii și greșelilor este numeros

- a zis: „Eu știu că Allah este peste toate Atotputernic!”
260. Și [adu-ți aminte când] Avraam a spus: „Doamne, arată-mi cum îi readuci la viață pe cei morți?” [Allah] i-a răspuns: „Tot nu crezi?” El a spus: „Ba da! Dar numai să se liniștească inima mea!” [Allah] i-a spus atunci: „Ia patru păsări și taie-le mărunț. Apoi [după ce le-ai tăiat] pune pe fiecare munte o bucată din ele, apoi cheamă-le și ele vor veni la tine în grabă. Și să știi că Allah este Aziz [Atotputernic], Hakim [Înțelept]!»
261. Pilda celor care dau [din] averea lor pe calea lui Allah este ca un grăunte care face șapte spice și în fiecare spic sunt o sută de grăunțe. Iar Allah înmulțește [răsplata] celui care voiește El. Allah este Uasi [Cel cu Har Nemărginit] Alim [Atoateștiutor].
262. Cei care dau [din] averea lor pe calea lui Allah și apoi nu se laudă și nici nu necăjesc [pe cel căruia i-au oferit], aceia au răsplată de la Domnul lor și teamă pentru ei nu va fi și nici nu vor cunoaște ei măhnirea.
263. O vorbă cuviincioasă și de iertare este mai bună decât o milostenie după care urmează necăjirea. Iar Allah este Ghani [Înstărit Îndeajuns], Halim [Blând].
264. O, voi, cei care credeți! Nu faceți deșarte milosteniile voastre prin pomenirea lor și prin necăjire, precum cel care cheltuiește din averea lui de ochii lumii, fără să creadă în Allah și în Ziua Judecății. Exemplul lui este precum al unei stânci acoperite de praf peste care vine o ploaie abundentă și o lasă goală. Ei nu au niciun folos din ceea ce au dobândit. Allah nu-i călăuzește pe cei necredincioși.
265. Și exemplul celor care cheltuiesc [din] averea lor căutând mulțumirea lui Allah și răsplată, este precum exemplul unei grădini de pe o colină peste care vine o ploaie abundentă și dă roade de două ori mai multe. Și [chiar] dacă nu vine peste ea ploaie, atunci [îi este suficientă] doar o roureală. Allah vede tot ceea ce voi făptuiți.
266. Dorește vreunul dintre voi să aibă o grădină de curmali și viță de vie pe sub care să curgă pâraie, cu tot felul de roade în ea? În vreme ce îl ajunge pe el bătrânețea și are copii mici și ea să fie lovită de o vijelie cu foc și mistuită. Astfel vă arată Allah versetele [Sale], poate că voi o să cugetați.
267. O, voi, cei care credeți! Faceți milostenie din lucrurile bune pe care le-ați dobândit și din cele pe care le-am făcut să crească pentru voi din pământ. Și nu vă întoarceți înapre lucrurile rele ca să faceți din ele milostenie, când nici voi înșivă nu le-ați primi decât dacă ați fi cu ochii închiși! Și să știți că Allah este Ghani [Înstărit Îndeajuns], Hamid [Demn de Laudă]!

268. Șeitan vă amenință cu sărăcia și vă poruncește lucruri urâte, în timp ce Allah vă promite iertare și mărinimie. Și Allah este Uasi [Cel cu Har Nemărginit], Alim [Atoateștiutor].
269. El oferă înțelepciune cui dorește El, iar cel care a fost dăruit cu înțelepciune, a fost dăruit cu un mare bine. Dar nu își vor aminti decât cei ageri la minte.
270. Și ceea ce dați ca milostenie și jurămintele prin care vă legați – cu adevărat Allah le știe. Iar cei nelegiuți nu vor avea pe nimeni ca sprijinitori.
271. Dacă mărturisiți milosteniile făcute, ele sunt binefaceri, dar dacă nu le faceți cunoscute și le dați săracilor, atunci va fi și mai bine pentru voi și [ele] vă vor ispăși o parte dintre păcatele voastre, căci Allah este Bineștiutor a ceea ce faceți voi.
272. Nu este responsabilitatea ta [o, Mohammed,] călăuzirea lor, căci Allah călăuzește pe cine voiește El. Și orice bunuri dați este pentru sufletele voastre și voi nu dați decât căutând mulțumirea lui Allah. Și pentru toate bunurile⁶⁸ pe care le dăruți veți fi răsplătiți și voi nu veți fi nedreptățiți.
273. [Milostenia este] pentru cei nevoiași, care sunt restricționați pe Calea lui Allah și care nu pot umbla prin lume [pentru comerț]! Cel neștiutor i-ar putea considera a fi
- înstăriți din cauza pioșeniei lor, dar îi vei cunoaște după semnul lor. Ei nu cer deloc de la oameni. Și orice bine pe care îl dăruți – cu adevărat Allah îl știe, căci El este Alim [Atoateștiutor].
274. Cei care dăruiesc din bunurile lor [pe Calea lui Allah] noaptea și ziua, în secret și public, vor avea răsplata lor la Domnul lor. Și ei nu se vor teme și nici nu vor fi necăjiți.
275. Cei care mănâncă din dobândă nu vor putea sta în picioare [în Ziua Învierii] decât așa cum stă unul bătut îngrozitor de Șeitan [și lovit de nebunie]. Și aceasta pentru că ei spun: „Comerțul este precum camăta.”. Dar Allah a permis comerțul, însă a interzis dobânda. Cei care primesc o avertizare de la Domnul lor și se opresc, au [iertare] pentru ceea ce au făcut în trecut și lucrul lor este la Allah, dar cei care continuă vor fi oaspeții Focului și ei în el vor rămâne veșnic.
276. Allah distruge camăta și sporește milosteniile. Allah nu-l iubește pe necredinciosul păcătos!
277. Cu adevărat cei care cred și fac fapte bune, îndeplinesc rugăciunea și oferă zakat-ul, vor avea răsplata lor de la Domnul lor și nu se vor teme și nici nu vor fi necăjiți.
278. O, voi, cei care credeți! Fiți cu frică de Allah și lipsiți-vă de restul de

⁶⁸ Avere, proprietate, resurse, timp, efort, etc

- dobândă ce v-a mai rămas, dacă sunteți credincioși!
279. Dacă nu o veți face, vi se vestește război din partea lui Allah și a Mesagerului Său. Însă dacă vă veți căi, veți avea banii voștri. Nu nedreptățiți și nu veți fi nedreptățiți!
280. Iar celui care este strâmtorat să i se dea o amânare până îi va fi ușor. Dar dacă o faceți [din partea voastră] milostenie e și mai bine pentru voi, dacă voi ați ști!
281. Și fiți cu frică de Ziua în care vă veți întoarce la Allah, atunci când fiecare suflet va fi răsplătit după ceea ce a agonisit, iar ei nu vor fi nedreptățiți.
282. O, voi, cei care credeți! Dacă voi contractați o datorie pentru un anumit timp, atunci să o scrieți! Și un scrib să scrie cu dreptate între voi. Scribul nu are voie să refuze a scrie, așa cum l-a învățat Allah. Așadar, el trebuie să scrie așa cum îi dictează datornicul. Și să fie cu frică de Allah, Stăpânul său, și să nu micșoreze [valoarea datoriei] cu nimic! Dar dacă datornicul este fără judecată sau slab sau nu poate dicta el, atunci să dicteze tutorele său, cu dreptate. Și luați drept martori doi dintre bărbații voștri, iar dacă nu sunt doi bărbați, [luați] un bărbat și două femei, dintre aceia pe care îi acceptați ca martori, astfel încât, dacă va greși una dintre ele, să-și amintească una celeilalte! Martorii nu au voie să se împotrivescă, dacă sunt chemați. Și să nu vă fie greu să însemnați datoria, mică sau mare, împreună cu termenul ei! Așa este mai drept pentru voi față de Allah și o dovadă mai puternică și cu mai multe șanse de a preveni îndoiala dintre voi, cu excepția unei tranzacții imediate pe care o conveniți între voi. Atunci nu este niciun păcat dacă nu o scrieți, dar luați martori, atunci când încheiați un contract între voi! Dar să nu fie păgubit niciun scrib sau martor, căci de veți face [aceasta] înseamnă că ticăloșia este în voi! Și fiți cu frică de Allah și Allah vă învață, căci Allah este Alim [Atoateștiutor].
283. Și dacă sunteți într-o călătorie și nu găsiți un scrib, atunci un zălog primit [este de ajuns]. Iar dacă aveți încredere unul în altul, atunci să înapoieze lucrul întrebuințat cel căruia i s-a încredințat și să se teamă de Allah, Domnul său! Să nu ascundeți mărturia; cel care ascunde are o inimă păcătoasă și Allah este Alim [Atoateștiutor] al celor pe care voi le făptuiți!
284. Ale lui Allah sunt toate din Ceruri și de pe Pământ. Și dacă arătați sau ascundeți ceea ce este în sufletele voastre, Allah vă va cere socoteală pentru acest lucru. Apoi El îl va ierta pe cel care El va voi și îl va chinui pe cel care El va voi. Allah este cu putere peste toate!
285. Mesagerul a crezut în ceea ce i-a fost pogorât de la Domnul său, de asemenea și dreptcredincioșii. Fiecare dintre ei a crezut în Allah, în

Îngerii Lui, în Scripturile Lui și în Mesagerii Lui [spunând]: „Noi nu facem nicio deosebire între vreunul dintre Mesagerii Săi. Și ei au spus: „Noi auzim și ne supunem! [Căutăm] iertarea Ta, Doamne, și la Tine este întoarcerea!”

286. Allah nu-i impune niciunui suflet decât ceea ce este în putința lui. El va avea ca răsplată ceea ce a dobândit [în urma faptelor bune] și împotriva lui ceea ce a dobândit [drept urmare a faptelor rele]. „Doamne, nu ne pedepsi pe noi, dacă am uitat sau am greșit. Doamne, nu ne împovăra pe noi așa cum i-ai împovărat pe cei dinaintea noastră. Doamne, nu ne împovăra pe noi cu ceea ce nu putem îndura. Și iartă-ne și fii milostiv cu noi! Tu ești Ocrotitorul nostru, ajută-ne pe noi să izbândim asupra necredincioșilor!”⁶⁹

⁶⁹ Allah încheie această sură cu instrucțiuni pentru robii Săi despre cum să I se roage Lui,

la fel cum i-a învățat în Surat al-Fatihah cum să Îl preamărească și să se roage pentru călăuzire

Surat 3: al-Imran

Perioada de revelație

Acest Capitol conține patru discursuri: primul în v.1-32 a fost revelat probabil la puțin timp după Bătălia de la Badr. Al doilea discurs în v.33-63 a fost revelat în anul 9 D.H (După Hijrah – emigrarea de la Mecca la Medina) cu ocazia vizitării delegației creștinilor de la Najran. Cel de-al treilea discurs în v.64-120 este considerat a fi revelat imediat după primul, iar cel de-al patrulea discurs din v.121-200 a fost revelat după Bătălia de la Uhud.

Tematica

Deși aceste discursuri au fost revelate în perioade diferite și cu ocazii diferite, acestea sunt atât de interconectate cu subiectul principal, încât formează împreună un întreg. Cele două grupuri de oameni cărora le este anume adresat acest Capitol sunt: Oamenii Cărții (evreii și creștinii) și cei care îl urmau pe profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

Mesajul le-a fost extins evreilor și creștinilor continuând astfel invitația din Surat 2: Al-Baqarah, în care aceștia erau admonestați pentru credințele greșite și comportamentele imorale și erau, de asemenea, sfătuiți să accepte Adevărul Coranului. În acel Capitol li se spunea că profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) chema la același stil de viață drept la care au chemat și profeții lor și că doar aceea era Calea cea Dreaptă, calea lui Dumnezeu, astfel că orice deviere de la acesta este greșită chiar și după Scripturile lor.

Cel de-al doilea grup sunt musulmanii, care au fost declarați a fi cea mai bună comunitate în Surat 2: al-Baqarah și desemnați a fi reprezentajii Adevărului, iar (Profetul lor) a fost încredințat cu responsabilitatea reformării lumii și a primit instrucțiuni suplimentare în continuarea celor primite în Surat al-Baqarah. Musulmanii au fost avertizați să învețe o lecție din degradările religioase și morale ale fostelor comunități și să nu le urmeze. Au fost date de asemenea instrucțiuni despre munca reformatoare pe care aceștia trebuiau să o facă. Mai mult, ei au fost învățați cum să se comporte cu Oamenii Cărții și cu ipocriții care puneau diferite obstacole în chemarea la calea lui Dumnezeu. Mai presus de orice, aceștia au fost avertizați să se protejeze împotriva acelor slăbiciuni ce au ieșit la suprafață în timpul Bătăliei de la Uhud.

Contextul revelării

Următoarele puncte formează perspectiva istorică a acestui Capitol:

1. Credincioșii întâmpinaseră nenumărate încercări și greutăți despre care au fost avertizați anterior în al-Baqarah. Deși câștigaseră Bătălia de la Badr, aceștia se aflau în continuare în pericol. Victoria lor a stârnit ostilitatea tuturor puterilor din Arabia, ce se opuneau Mișcării Islamice. Semne de amenințare apăruseră din toate părțile, iar musulmanii se aflau într-o stare continuă de frică și anxietate. Părea că întreaga Arabia ce înconjură micuța regiune Medina – la acel timp doar un stat sat – era pornită să îl anihileze. Această stare de război afecta de asemenea și economia Medinei, prejudiciată deja de influxul refugiaților musulmani din Mecca.
2. Exista deasemenea problema clanurilor evreiești ce trăiau în suburbiile Medinei. Aceștia încălcau tratatele de alianță încheiate cu profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui

Allah fie asupra sa) după emigrarea sa de la Mecca. Atât de mult, încât cu ocazia Bătăliei de la Badr acești Oameni ai Cărții au simpatizat cu scopurile rele ale politeștilor, deși principalele aspecte ale credinței lor – Monoteismul, Profeția și Viața de Apoi – erau aceleași cu cele ale musulmanilor. După Bătălia de la Badr, ei au început, în mod deschis, să îi incite pe cei din Qurayș și pe celelalte clanuri arabe pentru a se răzbuna pe musulmani. Astfel, clanurile evreiești au renunțat la relațiile de prietenie cu oamenii din Medina, vechi de secole. În sfârșit, atunci când acțiunile lor vătămătoare și încălcările tratatelor deveniseră de nesuportat, profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a atacat Bani-Qaynuqah, cel mai rău dintre clanurile evreiești, ce a conspirat cu ipocriții din Medina și cu politeștii arabi pentru a-i înconjura pe credincioși din toate părțile. Magnitudinea pericolului poate fi judecată după faptul că și viața Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) era tot timpul în primejdie. Astfel că, în această perioadă, companiile dormeau în armurile lor și stăteau de pază noaptea pentru a se apăra de orice atac subit, iar atunci când Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu se afla la vedere, chiar și pentru un timp scurt, aceștia îl căutau imediat.

3. Această incitare din partea evreilor i-a instigat și mai mult pe cei din Qurayș, care au început pregătirile pentru a răzbuna învingerea de la Badr. La un an după aceasta, o armată de 1000 de oameni a plecat din Mecca pentru a invade Medina și a avut loc o bătălie la poalele Muntelui Uhud. Profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a ieșit din Medina cu 1000 de oameni pentru a se întâlni cu dușmanul. În timp ce mergeau către câmpul de luptă, 300 de ipocriți au dezertat și s-au întors la Medina, rămânând astfel un grup mai mic de ipocriți printre cei 700 oameni ce îl însoțeau pe Profet. Aceștia au făcut tot ce au putut pentru a crea haos printre credincioși în timpul Bătăliei. A fost prima indicație clară a faptului că printre comunitatea musulmană se afla un număr mare de sabotori, care erau pregătiți tot timpul să conspire cu dușmanii din exterior pentru a-i prejudicia pe proprii lor frați.
4. Deși acțiunile ipocriților au jucat un rol important în înfrângerea de la Uhud, slăbiciunea musulmanilor a fost, de asemenea, un factor contribuent la aceasta. Era normal ca musulmanii să arate semne de fragilitate morală pentru că aceștia erau o comunitate recent formată pe o ideologie nouă și nu erau pe deplin pregătiți moral. Astfel că, în acest al doilea test greu, ei au arătat semne de slăbiciune fizică și morală, fiind așadar necesară o revizuire detaliată a Bătăliei de la Uhud pentru a-i avertiza pe musulmani de defectele lor și pentru a le oferi instrucțiuni de reformare. Trebuie remarcat faptul că această reexaminare a bătăliei este destul de diferită de alte revizuirii făcute în ocazii similare de obicei de generali.

Subiectul principal: Călăuzirea

Acest Capitol este o continuare a Capitolului 2: al-Baqarah, iar invitația din acest Capitol este continuată pentru Oamenii Cărții. În al-Baqarah, evreii erau invitați în mod explicit să accepte Călăuzirea, iar în acest Capitol creștinii erau admonestați în mod particular să renunțe la credințele lor greșite și să accepte Călăuzirea Coranului. În același timp, musulmanii au fost instruiți să nutrească virtuțile ce îi pot ajuta să își îndeplinească obligațiile și să răspândească Călăuzirea Divină.

Surat 3: al-Imran⁷⁰

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. *Alif, Lam, Mim.*⁷¹
2. Allah! Nu există altă divinitate în afară de El, Al-Hayy [Cel viu], Al-Qayum [Cel Veșnic]!
3. El ți-a pogorât [o, Mohammed] Cartea cu Adevărul, confirmându-le pe cele de dinaintea ei. El a pogorât Tora și Evanghelia,
4. Mai înainte, drept călăuză pentru oameni și El a pogorât Îndreptarul [Coranul]. Cu adevărat, cei care nu cred în semnele lui Allah vor avea parte de chin aspru. Allah este Aziz [Atotputernic] și Dătător de pedeapsă!
5. Cu adevărat, lui Allah nu-I este nimic ascuns, nici de pe Pământ, nici în Cer.
6. El este Cel care vă formează în utere așa cum dorește El. Nu există altă divinitate în afară de El, Al-Aziz [Atotputernicul], Al-Hakim [Înțeleptul].
7. El este Cel care ți-a pogorât Cartea [o, Mohammed]. În ea sunt versete clare - ele sunt temeiurile Cărții - și altele nedeslușite⁷². Cei în ale căror inimi se află rătăcire [de la adevăr] vor urma ce este nedeslușit, căutând vrajbă și în căutarea tâlcuirii lor.
8. [Care spun] „Doamne! Nu duce în rătăcire inimile noastre, după ce Tu ne-ai călăuzit și dă-ne nouă îndurarea Ta, căci Tu ești Al-Uahab [Cel Darnic]!
9. Doamne! Tu îi vei aduna pe oameni într-o Zi despre care nu există nicio îndoială. Cu adevărat, Allah nu-și încalcă promisiunea!”
10. Cu adevărat, aceluia care nu cred, niciodată nu le vor fi de ajutor nici averile lor și nici copiii lor la Allah. Aceștia vor fi vreascuri pentru Foc.
11. [Aceștia sunt] asemenea poporului lui Faraon și a celor de dinaintea lui. Ei au negat semnele Noastre, iar Allah i-a nimicit pentru păcatele lor. Și Allah este aspru în pedeapsă.
12. Spune-le celor care nu cred: „Veți fi biruiți [curând] și veți fi adunați spre Iad și ce loc de odihnă groaznic veți avea!”
13. Ați avut deja un semn în cele două armate ce s-au ciocnit [în Bătălia de la Badr]: o armată care lupta pe calea lui Allah și o alta a necredincioșilor, care i-a văzut [pe credincioși] de două ori mai mulți decât ei, cu proprii lor ochi⁷³. Dar

⁷⁰ Ali Imran: Familia lui Imran

⁷¹ A se vedea nota 2:1

⁷² Cele care sunt precizate într-un mod deschis la mai multe interpretări sau al căror înțeles

este cunoscut doar de către Allah, precum literele de deschidere de la anumite capitole

⁷³ Credincioșii au văzut că necredincioșii erau de două ori numărul lor înainte de Bătălia de la

- Allah îl întărește cu ajutorul Său pe cine dorește El! În aceasta este o pildă pentru cei care au ochi să vadă!
14. Frumoasă a fost făcută să pară în ochii oamenilor dragostea pentru cele râvnite - femeile, copiii, multe grămezi de aur și argint, caii de rasă aleasă, animalele și ogoarele. Acestea sunt plăcerea vieții pământești, dar la Allah este buna întoarcere [Paradisul].
15. Spune: „Să vă vestesc [ceva] mai bun decât acestea? Aceia care sunt cu frică au de la Domnul lor grădini pe sub care curg râuri, în care vor avea veșnic sălaş, și soții curate și mulțumirea lui Allah, căci Allah este Basir [Cel care îi Vede Bine] pe robii Săi.”
16. Care zic: „Doamne, cu adevărat noi credem, așadar iartă-ne păcatele noastre și ferește-ne pe noi de chinurile Focului!”
17. [Aceștia sunt] cei răbdători, cei sinceri, cei ascultători, cei care dau milostenie, și cei care cer iertare înainte de revărsatul zorilor.
18. Allah mărturisește că nu există altă divinitate în afară de El și [la fel și] Îngerii și cei înzestrați cu știință [mărturisesc] cu dreptate că: Nu există altă divinitate afară de El, Al-Aziz [Atotputernicul], Al-Hakim [Înțeleptul]
19. Cu adevărat [unica] religie acceptată de Allah este Islamul și nu au fost deosebiri între cei cărora le-a fost dată Scriptura decât după ce a ajuns la ei știința, din cauza pizmei lor. Iar cel care nu crede în semnele lui Allah [să știe că], cu adevărat Allah este grabnic la socoteală!
20. Dacă ei îți se împotrivesc, spune-le: „M-am supus lui Allah [am acceptat Islamul] și [la fel și] cei care mă urmează!” Și spune-le celor care au primit Scriptura și celor fără de știință⁷⁴: „V-ați supus lui Allah?” Și dacă s-au supus [acceptând Islamul], aceștia sunt bine călăuziți, dar dacă ei nu doresc, atunci responsabilitatea ta este doar transmiterea [mesajului]. Și Allah este Basir [Cel care îi Vede Bine] pe robii Săi.
21. Cei care nu cred în semnele lui Allah și-i omoară pe profeți pe nedrept și-i omoară pe aceia dintre oameni care poruncesc dreptatea - acelorora vestește-le o pedeapsă dureroasă.
22. Aceia sunt cei ale căror fapte sunt lipsite de valoare în această viață cât și în Viața de Apoi și ei nu vor avea sprijinitori!
23. Oare nu i-ai văzut [o, Mohammed] pe aceia cărora li s-a dat o parte din Scriptură? Ei sunt chemați la Scriptura lui Allah pentru a judeca între ei, dar unii dintre ei întorc spatele și nu acceptă.
24. Aceasta pentru că ei spun: „Focul nu ne va atinge decât numai [câteva]

Badr, dar de fapt aceștia erau de trei ori mai numeroși

⁷⁴ Păgânii care nu au primit nicio Scriptură

- zile numărate!” Și [aceasta pentru că] i-a înșelat în credința lor ceea ce ei au născocit.
25. Deci cum va fi, când Noi îi vom aduna, într-o Zi în legătură cu care nu este nicio îndoială? Și fiecare suflet va fi răsplătit după ceea ce a agonisit și când ei nu vor fi nedreptăți!
26. Spune: „O, Allah, Stăpânitorul tuturor! Tu dai stăpânirea aceluia care dorești și iei stăpânirea de la cel care dorești. Tu îl cinstești pe cel care dorești și îl umilești pe cel care dorești. În mâna⁷⁵ Ta se află [tot] binele. Cu adevărat Tu ești Qadir [Cel cu Putere peste toate].
27. Tu faci să intre noaptea în zi, și Tu faci să intre ziua în noapte; Tu faci să se ivească viul din mort și faci să se ivească mortul din viu. Și Tu îl dăruiești [cu cele necesare traiului] pe cel care dorești Tu, fără a ține socoteală [fără limită].
28. Dreptcredinșii să nu-i ia pe necredinșii drept aliați în locul dreptcredinșilor. Cel care face aceasta nu va mai avea legătură cu Allah, cu excepția situației în care căutați o pavăză să vă feriți de ei. Dar Allah vă avertizează [asupra
- pedepsei] Lui și la Allah este întoarcerea [finală].
29. Spune: „Dacă țineți ascuns ceea ce se află în piepturile voastre sau le faceți cunoscute, Allah le știe. El știe tot ce se află în Ceruri și tot ceea ce se află pe pământ. Și Allah este Qadir [Cel cu Putere peste toate].
30. În ziua în care fiecare suflet va vedea [în față] binele ce l-a făcut și răul ce l-a făcut, își va dori ca între el și acesta [răul] să fie o mare distanță. Allah vă avertizează [asupra pedepsei] Lui. Allah este Ra'uf [Iertător] cu robii [Săi].
31. Spune [o, Mohammed]: „Dacă Îl iubiți pe Allah, urmați-mă pe mine și Allah vă va iubi și vă va ierta păcatele. Și Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător]!”
32. Spune: „Ascultați-L pe Allah și pe Mesager [profetul Mohammed], dar dacă vă întoarceți spatele, atunci cu adevărat Allah nu-i iubește pe necredinșii!”
33. Cu adevărat, Allah i-a ales pe Adam, Noe, familia lui Avraam și familia lui Imran⁷⁶ peste toate lumile -

⁷⁵ Allah spune în Coran că El are anumite atribute precum Auz, Văz, Mâini, Față, Milă, a se mânia, a veni, a cuprinde, a fi înălțat deasupra Tronului etc, dar El se disociază de limitările atributelor umane sau de imaginația umană. Credința islamică corectă cere credința în existența acestor atribute deoarece Allah le-a descris fără a le da un înțeles alegoric sau fără

a explica cum ar putea fi o anumită calitate (deși aceasta este cunoscută doar de Allah) și fără a le compara cu creația sau fără a nega că El ar putea avea o asemenea calitate. Atributele lui sunt convenite doar Lui Unic și „Nu este nimic asemenea cu El”. (42:11)

⁷⁶ Imran este tatăl Fecioarei Maria, mama lui Iisus

34. Ca descendenți unii din alții. Allah este Sami [Cel care Aude Totul], Alim [Atoateștiutor].
35. [Spune, o Mohammed] când soția lui Imran a spus: „Doamne, Îți fâgăduiesc Ție ceea ce se află în pântecul meu, devotat numai Ție! Primește-l de la mine. Tu ești As-Sami [Cel care Aude Totul], Al-Alim [Atoateștiutor].”
36. Dar când a născut, a spus: „Doamne, am născut o copilă.” Dar Allah știa bine ceea ce născuse ea și un băiat nu este precum o copilă. „Eu i-am pus numele Maria și caut refugiu la Tine pentru ea și pentru descendenții ei, împotriva lui șeytan cel izgonit!”
37. Domnul ei a acceptat-o cu bună primire și a lăsat-o să crească cu bună creștere și i-a încredințat-o lui Zaharia⁷⁷. De fiecare dată când intra Zaharia la ea în templu, vedea lângă ea mâncare. El a întrebat-o: „O, Maria, de unde ai aceasta?” Iar ea îi răspundea: „Ea este de la Allah. Cu adevărat, Allah îl hrănește pe cel pe care El voiește, fără socoteală!”
38. Atunci, Zaharia s-a rugat Domnului său, spunând: „Doamne, dăruiește-mi mie de la Tine un copil bun, căci Tu ești Sami [Cel care Aude] ruga.”
39. Atunci, l-au chemat Îngerii, în vreme ce el se ruga, stând în picioare, în Al-Mihrab [loc destinat rugăciunii], [spunându-i]: „Cu adevărat, Allah ți-l vestește pe Yahya, care va adevăra un cuvânt⁷⁸ al lui Allah și [care va fi] un bărbat nobil, neprihănit, un profet dintre cei evlavioși”.
40. El a spus: „Doamne, cum să am eu un băiat, când m-au ajuns bătrânețile, iar soția mea nu mai poate face copii?” Iar [Allah] i-a răspuns: „Așa este Allah; El face ceea ce voiește!”
41. El a spus: „Doamne, dă-mi mie un semn.” El i-a răspuns: „Semnul tău va fi că nu vei putea vorbi cu oamenii, timp de trei zile, decât prin semne! Și pomenește-L pe Domnul tău des și laudă-L pe El seara și dimineața!”.
42. Și [spune] când Îngerii au spus: „O, Maria! Allah te-a ales și te-a făcut pură și te-a ales peste femeile lumilor!”
43. O, Maria! Fii cu ascultare față de Domnul tău, prosternază-te și pleacă-te, rugându-te împreună cu cei ce se pleacă [în rugăciune]!”
44. Acestea sunt dintre veștile necunoscutului pe care Noi ți le revelăm ție [o, Mohammed]. Tu nu ai fost lângă ei, când ei au aruncat calemurile lor⁷⁹ [pentru a hotărî] care dintre ei să o aibă în grijă pe Maria și nu ai fost lângă ei nici când ei au dezbătut.

⁷⁷ Tatăl lui Ioan Botezătorul (în arabă Yahya)

⁷⁸ Referindu-se la profetul Iisus (pacea fie asupra sa), care a fost conceput doar prin porunca lui Allah – cuvântul „Fii”

⁷⁹ Au tras la sorți

45. Și [spune] când Îngerii au spus: „O, Maria! Allah îți vestește un Cuvânt⁸⁰ din partea Lui: numele lui va fi Mesia, Iisus, fiul Mariei, mareț în această lume precum și în lumea de Apoi și unul dintre cei mai apropiați [de Allah].
46. El le va vorbi oamenilor din pruncie și când va fi un bărbat adult⁸¹ și va fi dintre cei dreptcredincioși”.
47. Ea a spus: „Doamne, cum să am un copil fără să mă fi atins un bărbat?” [Îngerul] i-a răspuns: „Așa este Allah; El face ceea ce voiește.” Când El hotărăște un lucru, El spune doar „Fii” și el este de îndată!
48. Și El îl va învăța scrierea și înțelepciunea⁸², Tora și Evanghelia.
49. Și trimis la fiii lui Israel [le va spune]: „Cu adevărat, eu vin la voi cu semne de la Domnul vostru. Eu plămădesc pentru voi din lut un chip de pasăre și suflu asupra sa și se va transforma într-o pasăre vie, cu voia lui Allah. Și-i voi vindeca pe orb și pe lepros, și-i voi învia pe morți, cu voia lui Allah. Eu vă voi vesti ceea ce mâncați și ceea ce păstrați în casele voastre. În aceasta este un semn pentru voi, dacă voi sunteți credincioși!
50. Și [eu am venit] pentru a întări ceea ce a fost revelat în Tora mai înainte de mine și vă voi permite o parte din cele ce v-au fost interzise. Eu v-am adus semne de la Domnul vostru,
- deci fiți cu frică de Allah și dați-mi ascultare!
51. Cu adevărat, Allah este Stăpânul meu și Stăpânul vostru, așadar, adorați-L pe El! Aceasta este Calea cea dreaptă!”
52. Dar când Iisus a simțit necredința lor, le-a zis: „Cine sunt sprijinatorii mei [în chemarea] la Allah?” Apostolii au răspuns: „Noi suntem sprijinatorii [religiei] lui Allah! Noi credem în Allah și mărturisim că suntem supuși [lui Allah] musulmani!
53. Doamne, noi credem în ceea ce Tu ai pogorât și-l urmăm pe Mesager [Iisus], deci scrie-ne pe noi printre cei care fac mărturie [cu privire la adevăr]”.
54. Și ei [necredincioșii] au plănuț, dar și Allah a plănuț. Și Allah este cel mai bun dintre plănuitorii!
55. [Spune] când Allah a spus: „O, Iisus! Eu te voi înălța la Mine, te voi mântui de cei care nu cred și îi voi pune pe cei care te-au urmat [în adorarea lui Allah Unicul] deasupra celor care nu cred până în Ziua Învierii. Apoi la Mine va fi întoarcerea voastră și Eu voi judeca asupra celor în care voi nu vă înțelegeți.
56. Cât despre cei care nu au crezut, pe ei îi voi supune la o pedeapsă severă atât în această lume, cât și în Lumea

⁸⁰ A se vedea nota 3:39

⁸¹ 30-50 de ani

⁸² Învățăturile profeților

- de Apoi și ei nu vor avea pe nimeni să-i ajute.”
57. Cât despre cei care cred și săvârșesc fapte bune, El le va da răsplata meritată și Allah nu-i iubește pe cei nelegiuiți!
58. Acestea ți le recităm ție [o, Mohammed] din versete [noastre] și mesajul⁸³ clar [și înțelept]
59. Cu adevărat, exemplul lui Iisus la Allah este asemenea celui al lui Adam. El l-a creat din lut, apoi El i-a spus: „Fii” și el a fost.
60. Adevărul este de la Domnul tău, așadar nu fi dintre aceia care se îndoiesc!
61. Acelora care se contrazic cu tine [o, Mohammed], în privința lui [Iisus], după ce ai primit știința, spune-le: „Veniți, să-i chemăm pe fii noștri și pe fii voștri, pe femeile noastre și pe femeile voastre, pe noi înșine și pe voi înșivă, apoi să ne rugăm [împreună] și să chemăm blestemul lui Allah asupra celor [dintre noi] care mint.”
62. Cu adevărat, aceasta este povestea cea adevărată. Și nu există altă divinitate în afară de Allah. Și cu adevărat Allah este Al-Aziz [Puternic], Al-Hakim [Înțelept].
63. Iar dacă ei întorc spatele, atunci cu adevărat Allah este Alim [Atoateștiutor] cu cei care seamănă stricăciune!
64. Spune: „O, voi oameni ai Scripturii, veniți la un cuvânt comun între noi și voi - că nu-L vom adora decât pe Allah și că nu-I vom face asociați, și că nu ne vom lua unii pe alții drept dumnezei în locul lui Allah.” Dar dacă ei vor întoarce spatele, spuneți-[le]: „Mărturișiți [cel puțin] că noi suntem musulmani [supuși lui Allah]”.
65. O, voi oameni ai Scripturii, de ce vă contraziceți asupra lui Avraam, când Tora și Evanghelia nu au fost revelate decât după el? Voi nu aveți judecată?
66. Voi sunteți aceia care ați avut dispute asupra lucrurilor despre care ați avut știință, dar de ce stârniți dispute asupra lucrurilor despre care nu aveți știință? Și Allah știe, în vreme ce voi nu știți!
67. Avraam nu a fost nici evreu, nici creștin, ci a fost credincios adevărat și musulman [supus lui Allah]. Și el nu a fost dintre politeiști⁸⁴.
68. Cu adevărat, cei mai vrednici de Avraam dintre oameni sunt cei care l-au urmat pe el [în supunerea față de Allah] și pe acest Profet [Mohammed] și cei care cred [în acest mesaj]. Iar Allah este Ocrotitorul credincioșilor.
69. O parte dintre oamenii Scripturii ar fi vrut să vă pricinuiască rătăcirea, dar ei nu-și pricinuiesc decât lor înșiși rătăcire și nu își dau seama.

⁸³ Coranul⁸⁴ Cei care îi fac asociați lui Allah

70. O, oameni ai Scripturii, de ce nu credeți în versetele lui Allah, când voi mărturisiți [că sunt adevărate]?
71. O, oameni ai Scripturii, de ce amestecați adevărul cu falsitatea și ascundeți adevărul deși voi îl cunoașteți?
72. Și o parte dintre oamenii Scripturii [evreii] [iși] spun [unii altora]: „Credeți în ceea ce le-a fost revelat credincioșilor la începutul zilei și lepădați-vă de aceasta la sfârșitul ei; poate că ei se vor întoarce [la vechea lor religie].
73. [Oamenii Cărții spun semenilor lor:] Și nu aveți încredere decât în cei care vă urmează religia voastră.” Spune: „Cu adevărat, [Adevărata] Călăuzire este Călăuzirea lui Allah. [Vă este teamă] ca nu cumva unii să primească [știința] așa cum vi s-a dat vouă sau că aceștia ar putea să aducă vorba împotriva voastră la Domnul vostru?”. Spune[-le] lor: „Cu adevărat harul este în mâna lui Allah; El îl dăruiește aceluia care voiește El. Allah este Uasî [Cel Cu Har Nemărginit], Alim [Atoateștiutor]
74. Allah alege pentru îndurarea Sa pe acela care voiește El, căci Allah este Cel cu har nemărginit.
75. Printre oamenii Scripturii sunt unii [evreii] care, dacă le-ai încredința o cantitate mare [de avere], ți-o vor returna, dar printre ei sunt și alții care, dacă le-ai încredința o [singură] monedă de argint, nu ți-o vor returna decât dacă tu insiști fără încetare. Pentru că ei zic: „Noi nu avem îndatoriri față de acești neînvățați.”⁸⁵ Și ei spun minciuni împotriva lui Allah deși aceștia cunosc adevărul.
76. Dimpotrivă, cei care-și țin făgăduința și au frică de Allah, [aceia trebuie să știe că] Allah îi iubește pe cei care se tem de El.
77. Însă aceia care-și vând făgăduința dată lui Allah și jurămintele lor pe un preț de nimic nu vor avea parte în Viața de Apoi. Și Allah nu le va vorbi lor, nici nu-și va îndrepta privirea spre ei în Ziua Învierii și nici nu-i va purifica. Și vor avea ei parte de o pedeapsă dureroasă.
78. Cu adevărat, printre ei sunt unii [evreii] care modifică Scriptura [Tora] cu limbile lor, pentru ca voi să credeți că [aceasta] este din Scriptură, însă aceasta nu este din Scriptură și ei spun: „Aceasta este de la Allah”, dar nu este de la Allah. Ei spun minciuni împotriva lui Allah deși aceștia cunosc adevărul.
79. Nu i se cuvine unui om căruia Allah i-a dăruit Scriptura⁸⁶, autoritatea și Profeția să le spună apoi oamenilor: „Fiți adoratorii mei și nu ai lui Allah”, ci [se cuvine să spună]: „Fiți supuși Domnului, pentru că voi ați învățat [pe alții] Scriptura și ați iscodit-o”.

⁸⁵ Evreii nu considerau mințirea sau înșelarea unui politeist sau a unui ne-evreu a fi păcate

⁸⁶ Sau în cazul profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) „Cartea” (Coranul)

80. Și nici nu v-ar putea porunci să-i luați pe Îngeri și pe profeți drept Domni. Oare ar putea să vă poruncească necredința după ce ați fost musulmani [supuși ai lui Allah]?
81. Și [aduceți-vă aminte, o, Oameni ai Cărții] când Allah a încheiat un legământ cu Profeții, [spunându-le]: „Vă dau vouă Scriptura și Înțelepciunea. Apoi, dacă va veni la voi un Mesager pentru a întări ceea ce aveți, voi trebuie să credeți în el și să-l sprijiniți!” [Allah] a spus: „Consimțiți voi și acceptați această învoială cu Mine?” Ei au răspuns: „Consimțim!” Atunci a zis Allah: „Atunci mărturișiți, iar Eu Mă aflu împreună cu voi printre cei care mărturisesc!”
82. Și oricine care va respinge după aceasta - aceia sunt nelegiuți.
83. Doresc ei o altă religie decât religia lui Allah, din moment ce Lui I s-au supus toate din Ceruri și de pe pământ, de voie ori de nevoie și la El se întorc.
84. Spune, [o, Mohammed]: „Noi credem în Allah, în ceea ce ne-a pogorât nouă și în ceea ce i-a fost pogorât lui Avraam, lui Ismail, lui Isaac, lui Iacob și Descendenților [al-Asbat], precum și în ce i-a fost pogorât lui Moise, lui Iisus și tuturor profeților de către Domnul lor. Noi nu facem nicio deosebire între ei și noi suntem musulmani [Îi suntem supuși Lui]”.
85. Acela care își dorește altă religie decât Islamul, nu-i va fi acceptată, și el se va afla în Lumea de Apoi printre cei pierduți.
86. Cum să călăuzească Allah un popor care a refuzat credința, după ce a crezut și după ce a mărturisit că Mesagerul este adevărat și după ce i-au venit semnele limpezi? Allah nu-i călăuzește pe oamenii nelegiuți!
87. Răsplata acestora este blestemul lui Allah, al Îngerilor și al tuturor oamenilor!
88. În veci vor rămâne în el [în Iad], iar pedeapsa lor nu va fi ușurată și nici răgaz nu li se va da,
89. Cu excepția celor care se căiesc după aceea și se îndreaptă. Cu adevărat Allah este Al-Ghafur [Iertător], Al-Rahim [Îndurător].
90. Cu adevărat acelora care nu mai cred după ce [mai înainte] crezuseră, iar apoi sporesc necredința lor – căința lor nu le va fi primită și aceia sunt cei răătăciți.
91. Cu adevărat, cei care nu cred și mor necredincioși - nu se va primi niciodată de la vreunul dintre ei nici chiar întregul pământ în aur, chiar dacă ei ar voi să se răscumpere cu el. Aceia vor avea parte de pedeapsă dureroasă și ei nu vor avea pe nimeni să-i ajute.

92. Nu veți primi răsplata bună⁸⁷ până când nu veți face daruri din ceea ce vă este drag. Și Allah știe tot ceea ce voi dăruți.
93. Toate mâncărurile le-au fost permise Fiilor lui Israel, în afară de ceea ce Israel [Iacob] însuși și-a oprit, înainte ca Tora să fi fost trimisă. Spune-le [o, Mohammed]: „Aduceți Tora și citiți-o, dacă ceea ce spuneți voi este adevărat!”
94. Și cei care, după toate acestea, născocesc minciuni despre Allah, ei sunt cu adevărat nelegiuți.
95. Spune: „Allah a spus adevărul! Urmați, așadar, religia lui Avraam cel drept întru credință, care nu a fost dintre politeiști.”⁸⁸
96. Cu adevărat, Cea dintâi Casă [pentru închinare] ridicată pentru oameni este aceea din Bakka [Mecca], cea binecuvântată și călăuzire pentru toate lumile.
97. În ea sunt semne limpezi, [precum] locul unde a stat Avraam, iar acela care intră în ea este în siguranță. Și este o datorie a oamenilor față de Allah [să împlinească] Pelerinajul la această Casă, dacă au mijloacele necesare. Cât despre cei care nu cred [refuză], Allah nu are nevoie de aceste lumi⁸⁹.
98. Spune: „O, oameni ai Scripturii, de ce nu credeți în versetele lui Allah în timp ce Allah este martor la ceea ce faceți!”
99. Spune: „O, oameni ai Scripturii, de ce îi abateți pe cei care cred de la calea lui Allah dorind a o face să pară greșită în timp ce voi sunteți martori [la adevăr]?” Iar Allah știe ceea ce faceți voi.”
100. O, voi cei care credeți! Dacă voi urmați o parte dintre aceia cărora li s-a dăruit Scriptura, aceasta v-ar face să întoarceți spatele după ce ați crezut, făcându-vă din nou necredincioși!
101. Și cum ați putea voi să nu credeți când vi se recită versetele lui Allah și printre voi se află Mesagerul Lui? Iar cel care se va ține neclintit de Allah⁹⁰, va fi călăuzit pe un drum drept.
102. O, voi cei care credeți! Fiți cu frică de Allah, așa cum se cuvine să fie frica de El și nu muriți decât ca musulmani!
103. Și țineți-vă cu toții strâns de Frânghia⁹¹ lui Allah și nu vă scindați! Și aduceți-vă aminte de îndurarea lui Allah pentru voi, când ați fost dușmani [înainte de Islam] iar El a făcut pace între inimile voastre [la primirea Islamului] și ați devenit, prin harul Lui, frați. Și ați fost pe marginea prăpastiei Focului, iar El v-a salvat de la el. Așa vă face

⁸⁷ Un alt înțeles este „Nu veți obține evlavia adevărată”

⁸⁸ A se vedea nota 3:67

⁸⁹ El nu are nevoie de adorarea robilor Săi, ei sunt cei care au nevoie de El

⁹⁰ Respectând poruncile Lui, având încredere în El

⁹¹ Referindu-se fie la Legământul Lui sau la Coran

- Allah clare semnele sale, pentru ca voi să fiți bine călăuziți.
104. Să se facă din voi o comunitate care să cheme la tot ceea ce este bun, să poruncească ceea ce este drept și să interzică ceea ce este nedrept⁹²! Aceștia sunt cei care izbâdesc.
105. Și nu fiți asemenea celor care s-au scindat și au avut neînțelegeri după ce le-au venit dovezile clare! Aceștia vor avea parte de o pedeapsă cumplită!
106. În acea Zi⁹³ [unele] chipuri se vor lumina, iar [alte] chipuri se vor întuneca. Acelora cu chipurile întunecate [li se va spune]: „V-ați lepădat de credință, după ce ați fost credincioși? Gustați atunci pedeapsa pentru necredința voastră!”.
107. Cât despre cei cu chipurile luminoase, ei se vor afla sub îndurarea lui Allah [Paradis]. În ea vor sălășlui în veci.
108. Acestea sunt versetele lui Allah. Noi îi le recităm ție [o, Mohammed], într-un adevăr și Allah nu voiește nedreptățirea lumilor.
109. Ale lui Allah sunt cele din Ceruri și de pe Pământ și la Allah se întorc toate.
110. Sunteți cea mai bună comunitate care s-a făcut [drept exemplu] pentru oameni. Voi porunciți ceea ce este drept și interziceți ceea ce este nedrept și credeți în Allah.
- Dacă oamenii Scripturii ar fi crezut, ar fi fost bine pentru ei. Printre ei sunt și credincioși, dar cei mai mulți dintre ei sunt nelegiuți.
111. Ei nu vă vor face rău decât numai puțin [cu vorba]. Iar dacă se vor lupta cu voi, vă vor întoarce spatele [fugind] și nu vor fi ajutați [de nimeni].
112. Ei sunt umiliți [de Allah], oriunde se află, în afară de [situația în care] vor fi ajutați de un legământ cu Allah sau de un legământ cu oamenii [musulmanii]. Ei și-au atras mânia lui Allah și umilința cade asupra lor și aceasta pentru că nu au crezut în semnele lui Allah și i-au omorât pe profeți pe nedrept. Aceasta pentru că nu au ascultat și s-au răzvrătit [împotriva lui Allah].
113. Dar nu toți sunt la fel. Se află printre oamenii Scripturii o comunitate⁹⁴ dreaptă, care recită versetele lui Allah în timp de noapte și se prosternează [rugându-se].
114. Ei cred în Allah și în Ziua de Apoi, poruncesc ceea ce este drept și interzic ceea ce este nedrept și se grăbesc la faptele bune; aceștia sunt printre cei dreptcredincioși.
115. Și orice bine pe care îl fac – acesta nu le poate fi negat. Și Allah îi știe bine pe cei dreptcredincioși.
116. Cu adevărat, cei care nu au crezut - nici averile lor, nici copiii lor nu le vor fi de niciun folos la Allah.

⁹² Conform legilor lui Allah⁹³ Ziua Judecării⁹⁴ Dintre cei care au acceptat Islamul

- Aceștia sunt oaspeții Focului și în el vor sălășlui veșnic.
117. Exemplul a ceea ce cheltuiesc ei în această viață seamănă cu un vânt care aduce frig tăios, ce se abate peste culturile unor oameni, care au fost nedrepti cu ei înșiși [au păcătuit] și le distruge. Iar Allah nu i-a nedreptățit, ci ei înșiși s-au nedreptățit
118. O, voi cei care credeți, nu luați prieteni de încredere dintre cei ce nu sunt ai voștri [credincioși], căci ei nu vor înceta să vă prejudicieze. Ei vă doresc greutăți. Ura se ivește din gurile lor, dar ceea ce ascund piepturile lor este și mai mare. Noi v-am arătat vouă semnele limpezi, dacă voi puteți pricepe.
119. Iată că voi îi iubiți pe ei, în vreme ce ei nu vă iubesc pe voi, în timp ce voi credeți în întreaga Scriptură. Iar când se întâlnesc cu voi, ei spun: „Noi credem”, dar când rămân singuri, își mușcă vârfurile degetelor de ciudă împotriva voastră. Spune: „Pieriți cu ciuda voastră. Cu adevărat, Allah cunoaște prea bine ce se află în piepturi.
120. Dacă voi aveți parte de ceva bun, ei sunt mahniiți, dar dacă vi se întâmplă ceva rău, ei se bucură de aceasta. Însă dacă aveți răbdare și vă veți teme de Allah, viclenia lor nu vă va pricinui nimic rău. Allah cunoaște foarte bine ceea ce fac ei.
121. Și [adu-ți aminte, o, Mohammed] când ai plecat dimineața de la familia ta, pentru a stabili credincioșilor locurile de luptă [la Uhud]! Allah este Sami [Cel care Aude Totul], Alim [Atotcunoscător]
122. [Adu-ți aminte, o, Mohammed] când două armate de-ale voastre erau pe punctul a-și pierde curajul, dar Allah a fost Ocrotitorul lor; pe Allah trebuie să se bazeze credincioșii!
123. Allah v-a făcut învingători la Badr⁹⁵ când voi erați slabi [puțini la număr]. Deci fiți cu frică de Allah și poate că voi o să fiți mulțumitori!
124. [Și adu-ți aminte], când tu le-ai spus credincioșilor: „Nu este suficient pentru voi ca Domnul vostru să vă ajute cu trei mii de Îngeri pogorâți?”
125. Ba da! Dacă aveți răbdare și frică de Allah, atunci când [dușmanii] se năpustesc asupra voastră, Domnul vostru vă va susține cu cinci mii de Îngeri înzestrați cu semne.
126. Și Allah nu a făcut-o decât [un semn de] veste bună și pentru ca inimile voastre să se liniștească prin aceasta. Victoria nu poate veni decât de la Allah Al-'Aziz [Puternicul], Al-Hakim [Înțeleptul];
127. Pentru a nimici o parte dintre necredincioși sau pentru a-i supune

⁹⁵ Bătălia de la Badr din anul 2 D.H (624), prima confruntare dintre Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) cu

păgânii din Mecca, în care musulmanii, deși în număr mic și slab înarmați au ieșit victorioși

- prin umilire, astfel încât să se întoarcă dezamăgiți.
128. Nu decizi tu [Mohammed, ci Allah] dacă El, fie primește căința lor, fie că îi pedepsește, pentru că ei sunt într-adevăr nelegiuiți.
129. Ale lui Allah sunt toate cele din Ceruri și de pe Pământ; El iartă pe cine voiește și pedepsește pe cine voiește. Căci Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].
130. O, voi cei care credeți, nu luați camătă dublată și înmulțită fără măsură, ci fiți cu frică de Allah, ca să izbândiți!
131. Și fiți cu teamă de Focul cel pregătit pentru necredincioși!
132. Și fiți supuși față de Allah și față de Mesager, ca să fiți iertați!
133. Și grăbiți-vă spre iertarea Domnului vostru și spre o grădină [Rai] întinsă cât Cerurile și Pământul, pregătită pentru cei evlavioși
134. Care cheltuiesc [pentru Allah] atât atunci când au parte de belșug, cât și atunci când sunt la necaz, care-și stăpânesc mânia și care iartă oamenilor, căci Allah îi iubește pe cei care împlinesc fapte bune;
135. Și pe cei care, dacă au săvârșit o faptă josnică sau au fost nedrepti cu propriile lor suflete, își aduc aminte de Allah și Îi cer iertare pentru păcatele lor - și cine poate ierta păcatele decât Allah? - și care nu persistă cu bună știință în ceea ce săvârșesc.
136. Răspлата acestora va fi iertarea Domnului lor și Grădini pe sub care curg râuri [în Paradis] și în ele vor avea sălaş veșnic. Și ce minunată este răspлата pentru cei care fac bine!
137. Înainte de voi, au fost situații asemănătoare [ca ale voastre], așa că umblați prin lume și vedeți care-i sfârșitul mincinoșilor!
138. Aceasta [Coranul] este deslușire pentru oameni, călăuzire și îndemn pentru cei cu frică de Allah.
139. Nu fiți slabi și nici întristați, căci voi veți fi cei biruitori, dacă sunteți credincioși!
140. Dacă v-a atins o rană, și ceilalți oameni [adversarii voștri] au primit răni asemenea ei. Astfel schimbăm Noi aceste zile [de condiții diferite] între oameni, pentru ca Allah să-i cunoască pe cei care cred și să aleagă dintre voi martiri. Allah nu-i iubește pe cei nelegiuiți!
141. Și pentru ca Allah să-i purifice pe credincioși [prin încercări] și să-i pedepsească pe cei necredincioși.
142. Sau ați crezut voi că veți intra în Rai fără ca Allah să-i știe pe cei dintre voi care au luptat pentru El și să-i știe pe cei care au fost statornici?
143. Bineînțeles, voi v-ați dorit moartea [martiriu] înainte de a o întâlni și ați văzut-o acum [înaintea voastră] în

- timp ce ați privit [la ea cu ochii voștri]⁹⁶.
144. Și Mohammed nu este decât un mesager. [Ați] mesageri au mai fost înainte de el. Dacă el ar muri sau ar fi ucis, v-ați întoarce voi pe călcăiele voastre [în necredință]? Cel care s-ar întoarce pe călcăiele lui nu i-ar aduce nicio stricăciune lui Allah. Și Allah îi va răsplăti pe cei mulțumitori .
145. Niciun suflet nu poate muri fără de voia lui Allah, după sorocul scris. Cel care vrea răsplata în această lume, Noi i-o vom da în ea, iar cel care vrea răsplata în Lumea de Apoi, Noi i-o vom da în ea și Noi îi vom răsplăti pe cei mulțumitori.
146. Câți profeți au luptat - și laolaltă cu ei nenumărați ucenici - și nu au slăbit în fața loviturilor pe care le-au primit pe calea lui Allah! Dar ei nu și-au pierdut niciodată speranța din cauza a ce au pățit pentru Allah, nici nu au slăbit și nici nu au cedat! Și Allah îi iubește pe cei statornici!
147. Și ei n-au avut alt cuvânt decât să spună: „Doamne, iartă-ne păcatele noastre și silnicia din purtarea noastră, întărește-ne picioarele noastre și ajută-ne pe noi să-i înfrângem pe cei necredincioși!”
148. Și Allah le-a dăruit răsplată în această lume și bună răsplată în Lumea de Apoi, căci Allah îi iubește pe cei care fac bine [Al-Muhsinin].
149. O, voi cei care credeți! Dacă vă veți supune celor necredincioși, ei vă vor face să vă întoarceți pe călcăiele voastre și veți redeveni pierduți!
150. Însă Allah este protectorul vostru și El este cel mai bun dintre sprijinitori.
151. Noi vom semăna spaimă în inimile celor necredincioși pentru că I-au asociat lui Allah [idoli], fără ca El să fi trimis nicio dovadă pentru aceasta. Iar sălașul lor va fi Focul, și ce rău sălaș va fi pentru cei nedrepti!
152. Allah și-a ținut făgăduința Sa față de voi atunci când, cu permisiunea Lui, i-ați nimicit [pe dușmani] până ce v-ați pierdut curajul și v-ați împotrivit unii altora asupra poruncii [date de Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)] și nu ați mai ascultat după ce El v-a arătat [biruința] pe care o iubeați⁹⁷. Printre voi sunt unii care doresc această lume și printre voi sunt alții care doresc Lumea de Apoi. După aceea, El v-a făcut să dați înapoi în fața lor⁹⁸, pentru a vă încerca. Însă El v-a iertat deja, căci Allah este plin de har cu dreptcredincioși⁹⁹.
153. [Aduceți-vă aminte] când [fugind] ați urcat [muntele], fără să vă uitați la cineva, în timp ce în urma voastră, Mesagerul vă chema [să vă întoarceți]. Atunci Allah v-a răsplătit cu suferință după suferință, ca să nu fiți măhniți pentru ceea ce ați pierdut [prada de război] și pentru ceea ce v-a lovit [vătămare și

⁹⁶ Când ați văzut în jurul vostru semeni uciși

⁹⁷ Prada de război

⁹⁸ Ați fost învinși

⁹⁹ Aluzie la Bătălia de la Uhud

- moarte]. Allah este Khabir [Bineștiutor] a ceea ce faceți voi.
154. Apoi, după suferință, El a pogorât asupra voastră liniște [sub formă de] somn, învăluind o parte dintre voi, în timp ce o altă parte a fost cuprinsă de griji, gândind lucruri neadevărate despre Allah – gânduri de ignoranță, spunând: „Trebuia să fi făcut noi ceva în această chestiune?” Spune: „Cu adevărat, această chestiune este în întregime a lui Allah”. Ei ascundeau în sufletele lor ceea ce nu își arătau ție, spunând: „Dacă noi am fi putut face ceva în chestiunea aceasta, [unii dintre noi] nu am fi fost omorâți aici?”. Spune: „Chiar dacă voi ați fi fost în casele voastre, acelora cărora le era scris să fie uciși ar fi ieșit la locurile morții lor!”. Dar [toate acestea au fost] pentru că Allah a voit să testeze ceea ce se afla în piepturile voastre și să purifice ceea ce se afla în inimile voastre. Dar Allah este Cunoscător a ceea ce se află în piepturi!
155. Cu adevărat, pe aceia dintre voi care au întors spatele în ziua când s-au întâlnit cele două oștiri [la Uhd], numai Șeitan i-a făcut să se poticnească pentru unele [fapte rele] pe care le-au agonisit. Dar Allah i-a iertat deja, căci Allah este Ghafur [Iertător], Halim [Blând].
156. O, voi cei care credeți! Nu fiți asemeni celor care au tăgăduit și au spus despre frații lor care umblă pământul [pentru negoș] sau purced la luptă: „Dacă ei ar fi fost cu noi, ei nu ar fi murit sau nu ar fi fost omorâți”. Allah face aceasta [înțelegere greșită] un regret în inimile lor. Și Allah este Cel care dă viață și moarte, și Allah este Basir [Cel care Vede Toate] a ceea ce faceți.
157. Și dacă veți fi omorâți pe calea lui Allah sau veți muri, atunci iertarea și îndurarea lui Allah sunt mai bune decât ceea ce ei agonisesc [în această lume].
158. Și dacă veți muri sau veți fi uciși, la Allah vă veți aduna.
159. Și datorită îndurării lui Allah, tu, [Mohammed], ai fost așa de blând cu ei! Iar de ai fi fost aspru [în vorbire] și crud la inimă, ei ar fi fugit din preajma ta. Deci iartă-i și roagă-te [lui Allah] pentru iertarea lor și sfătuiește-te cu ei asupra treburilor. Dar când ai luat o hotărâre, încrede-te în Allah. Cu adevărat, Allah îi iubeste pe cei care se încred [în El].
160. Dacă Allah vă va ajuta, nimeni nu vă va putea învinge, dar dacă El vă va părăsi, cine este acela care ar putea să vă ajute după El? În Allah trebuie să se încreadă dreptcredincioșii!
161. Nu este [potrivit] pentru un Profet să se comporte necinstit [în ceea ce privește prada de război]. Iar acela care trădează [luând în mod necinstit], va veni cu ce a luat în Ziua de Apoi. Atunci fiecare suflet va primi [pe de-a-ntregul] răsplata câștigată. Și lor nu li se va face nedreptate.
162. Este cel care a căutat mulțumirea lui Allah la fel ca cel care și-a atras

- mânia lui Allah și al cărui sălaș va fi Focul? Și ce neplăcută menire!
163. Ei sunt [pe] trepte [diferite] la [răspłata lui] Allah și Allah vede bine ceea ce fac ei.
164. Cu adevărat Allah și-a arătat bunăvoința față de credincioși, trimițându-le un Mesager dintre ei, care să le recite versetele Sale, să-i purifice și să-i învețe Cartea [Coranul] și Înțelepciunea, chiar dacă au fost mai înainte în rătăcire învederată.
165. De ce atunci când o [singură] nenorocire v-a lovit [la Bătălia de la Uhud], deși voi ați lovit [dușmanul în Bătălia de la Badr] de două ori pe-atât, ați spus: „De unde a venit aceasta?”. Spune: „A venit de la voi [din cauza păcatelor noastre]!”. Cu adevărat Allah are putere peste toate!
166. Și ceea ce a venit peste voi în ziua când cele două armate s-au întâlnit [la Uhud], a fost cu voia lui Allah, pentru ca El să-i deosebească pe [adevărații] credincioși
167. Și să-i deosebească pe cei care erau ipocriți. Pentru aceasta li s-a spus lor: „Veniiți și luptați pe calea lui Allah sau [cel puțin] apărați!”. Ei au răspuns: „Dacă am fi știut că va fi o luptă, v-am fi urmat.” În acea zi ei erau mai aproape de necredință decât de credință, spunând cu gurile lor ceea ce nu era în sufletele lor. Dar Allah știa prea bine ceea ce ei ascundeau -
168. Cei care au spus despre frații lor în timp ce stăteau [în casele lor]¹⁰⁰: „Dacă ne-ar fi ascultat, ei n-ar fi fost omorâți!”. Spune-le: „Atunci țineți moartea departe de voi, dacă voi spuneți adevărul!”
169. Și niciodată să nu crezi că cei care au fost uciși pe calea lui Allah [martirii] sunt morți! Dimpotrivă, ei sunt vii la Domnul lor și sunt bine dăruiți [din roadele Raiului],
170. Și se bucură de binefacerea pe care Allah le-a dăruiat-o și primesc vești bune despre cei rămași în urma lor și nu li s-au alăturat încă [care urmează să fie martiri], pentru că ei nu se vor teme și nici nu vor fi mahniiți.
171. Ei se bucură de binefacerea lui Allah și de harul Lui, precum și de aceea că Allah nu lasă să se piardă răspłata credincioșilor -
172. Acei [credincioși] care au răspuns chemării lui Allah și a Mesagerului, după ce au fost loviți. Aceia dintre ei care au făcut bine și au fost cu frică [de Allah] vor avea mare răspłată.
173. Acelora căroră oamenii [ipocriții] le-au spus: „Cu adevărat, oamenii s-au adunat împotriva voastră, deci temeți-vă de ei!”. Dar aceasta le-a sporit credința și au spus: „Ajutorul lui Allah ne este suficient și El este Cel mai bun ocrotitor al nostru!
174. Și ei s-au întors cu binefacerea lui Allah și harul Său, fără să-i fi atins niciun rău. Ei au căutat mulțumirea

¹⁰⁰ Ipocriții menționați în versetul 167

- lui Allah, căci Allah este Dătător de har nemăsurat.
175. Doar Șeitan este cel care vă îndeamnă să vă temeți de părtașii săi, dar voi să nu vă temeți de ei, ci temeți-vă de Mine, dacă sunteți credincioși!
176. Și să nu te mähnească aceia care se grăbesc la necredință! Ei doară nu-i pot strica întru nimic lui Allah. Allah nu voește să le facă lor parte în Lumea de Apoi, ci pentru ei este mare chin.
177. Cu adevărat, aceia care cumpără [schimbă] necredința în locul credinței, nu-I pot aduce niciun rău lui Allah, iar pentru ei va fi chin dureros.
178. Și să nu creadă necredincioșii că răgazul pe care li-l dăm este mai bun pentru ei. Noi avem îndelungă răbdare cu ei pentru ca păcatele lor să se înmulțească. Iar ei vor avea parte de pedeapsă umilitoare!
179. Allah nu-i va lăsa pe credincioși în starea în care sunteți [acum], decât până când îl va despărți pe cel rău de cel bun. Și nici nu vă va dezvălui vouă Allah tainele celor nevăzute, ci Allah alege [pentru aceasta] dintre mesagerii Lui pe cine voește El. Credeți, așadar, în Allah și în trimișii Săi! Și dacă veți crede și veți fi cu frică, veți avea parte de răsplată mare.
180. Să nu creadă aceia care sunt zgârciți cu ceea ce Allah le-a dăruit din harul
- Său că aceasta este mai bine pentru ei! Dimpotrivă, aceasta este mai rău pentru ei. În Ziua de Apoi găturile lor vor fi încolăcite cu cele cu care au fost zgârciți. Și a lui Allah este moștenirea Cerurilor și a pământului. Cu adevărat, Allah este Khabir [Bineștiutor] al celor pe care le împliniți.
181. Allah a auzit vorbele acelora [evrei] care au spus: „Allah este sărac, iar noi suntem bogați.” Vom scrie ceea ce au spus ei, precum și omorârea de către ei a Profetilor pe nedrept și Noi le vom spune: „Gustați pedeapsa Focului Arzător.
182. Aceasta este pentru ceea ce au săvârșit mâinile voastre mai înainte, pentru că Allah nu este nedrept cu robii [Săi].”
183. [Ei sunt] cei care au spus: „Cu adevărat, Allah ne-a poruncit să nu credem în niciun mesager până când el nu va aduce o jertfă pe care s-o mistuie focul [din Ceruri].” Spune-le: „V-au venit înainte de mine mesageri cu dovezi clare și cu ceea ce ați zis voi. De ce i-ați omorât, dacă sunteți sinceri?”
184. Atunci dacă ei te vor socoti mincinos [o, Mohammed] - și alți trimiși dinaintea ta au fost socotiți mincinoși, [deși] au venit cu dovezi clare, cu psalmi și cu Scriptura cea Luminoasă¹⁰¹.
185. Fiecare suflet va gusta moartea, desigur voi veți primi [întreaga]

¹⁰¹ Cea neschimbată, Tora și Evanghelia originală, ce a fost revelată de Allah

- voastră răsplătită în Ziua Învierii! Cel care va fi îndepărtat de Foc și adus în Rai va fi izbânditor. Viața aceasta nu este decât plăcere amăgitoare.
186. Cu siguranță, veți fi încercați [în privința] bunurilor voastre și [în privința] sufletelor voastre. Și cu siguranță, veți auzi de la cei cărora le-a fost dăruită Scriptura înaintea voastră și de la cei care îi fac asociați lui Allah multe jigniri. Dar dacă sunteți răbdători și aveți frică de Allah - cu siguranță, acesta este unul dintre lucrurile cele mai de preț
187. Și [spune, o Mohammed] când Allah a făcut un legământ cu aceia cărora le-a fost dăruită Scriptura, [spunând]: „Trebuie să o faceți cunoscută oamenilor și să nu o ascundeți!”. Dar ei au aruncat-o în spatele lor și au vândut-o pe un preț de nimic. Ce rău negoț au făcut!
188. Nu te gândești niciodată că cei care se bucură de ceea ce au făcut și cei cărora le place să fie lăudați pentru ceea ce nu au făcut – nu te gândești niciodată că ei vor fi salvați de pedeapsă, căci ei vor avea o pedeapsă chinuitoare.
189. A lui Allah este Împărăția Cerurilor și a Pământului și El este cu putere peste toate.
190. Cu adevărat, în crearea Cerurilor și a Pământului și în schimbarea nopții și a zilei sunt semne pentru cei dăruiți cu minte -
191. Care îl pomenesc pe Allah, stând [în picioare], șezând [jos] sau pe o parte și cugetă la facerea Cerurilor și a Pământului, [spunând]: „Doamne, n-ai făcut acestea fără un scop! Slavă Ție! Apără-ne pe noi de pedeapsa Focului!
192. Doamne! Cu adevărat, pe acela pe care îl faci să intre în Foc - Tu îl acoperi de rușine, iar pentru cei nelegiuții nu este cine să-i ajute!
193. Doamne! Cu adevărat, noi am auzit un vestitor [profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)] chemând la credință [spunând]: „Credeti în Domnul vostru!” Și noi am crezut. Doamne, iartă-ne păcatele noastre, șterge faptele noastre rele și ia-ne sufletele împreună cu cei evlavioși!
194. Doamne! Dă-ne nouă ceea ce ne-ai făgăduit prin mesagerii Tăi și nu ne acoperi pe noi de rușine în Ziua Învierii, căci Tu nu-ți încalci făgăduința!”
195. Iar Domnul lor le-a răspuns: „Eu nu las să se piardă nicio faptă împlinită de vreunul dintre voi, bărbat sau femeie, deopotrivă unul cu altul! Iar pe cei care au emigrat, care au fost alungați din casele lor, care au fost răniți pe calea Mea, care au luptat și au fost omorâți – cu siguranță le voi șterge faptele rele și cu siguranță îi voi primi în Grădini pe sub care curg râuri, drept răsplătită din partea lui Allah. La Allah se află cea mai bună răsplătită!”
196. Să nu te înșele peregrinatul prin țări al celor care nu sunt credincioși!
197. [Este doar o] puțină plăcere [în lumea aceasta] și apoi refugiul lor este Focul! Și ce pat rău este acesta!

-
198. Cât despre aceia care au frică de Domnul lor, ei vor avea Grădini pe sub care curg râuri, în care vor sălăşlui veşnic, drept loc de primire de la Allah. Şi, ceea ce este la Allah, este mai bun pentru cei pioşi!
199. Şi cu adevărat, printre oamenii Scripturii sunt unii care cred în Allah şi în ceea ce vi s-a trimis vouă şi în ceea ce li s-a trimis lor, smeriţi înaintea lui Allah. Ei nu vând versetele lui Allah pe un preţ de nimic. Aceia vor avea răsplată de la Domnul lor, căci Allah este grabnic la socoteală!
200. O, voi cei care credeţi! Fiţi răbdători¹⁰² şi îndemnaţi la răbdare, fiţi statornici şi fiţi cu frică de Allah, pentru ca să aveţi parte de izbândă!

¹⁰² În religia voastră şi în faţa duşmanilor

Surat 4: an-Nisā'

Perioada de revelare

Acest Capitol cuprinde mai multe discursuri ce au fost revelate cu ocazii diferite, în timpul perioadei dintre sfârșitul anului 3 D.H. și sfârșitul anului 4 D.H. sau începutul anului 5 D.H. Deși este dificil a determina cu exactitate datele revelațiilor acestora, este posibilă desemnarea unei perioade corecte prin intermediul poruncilor și evenimentelor menționate în acest Capitol. Mai jos sunt prezentate câteva exemple:

1. Știm că legea moștenirii pentru martiri și protejarea drepturilor orfanilor a fost pogorâtă după Bătălia de la Uhud (în care au devenit martiri 70 de musulmani). Astfel, tragem concluzia că v. 1-28 au fost revelate cu această ocazie.
2. Știm din tradiții că regula cu privire la rugăciune (*salah*) pe timpul războiului a fost dată cu ocazia expediției *Zat-ur-Riqa'aan*. Aceasta a avut loc în 4 D.H. Din aceasta putem trage concluzia că discursul din v. 102 a fost revelat cu această ocazie.
3. Ultima avertizare le-a fost dată evreilor anterior exilării Tribului Banu-Nadhir din Medina în Rabi'-ul Auual 4 D.H. Se poate presupune că discursul din v. 47 a fost revelat înainte de acea dată.
4. Permisivitatea efectuării abluțiunii cu pământ atunci când nu se găsește apa (*tayammum*) din v. 43 a fost dată în timpul expediției Bani-al-Mustaliq ce a avut loc în anul 5 D.H.

Subiectele și contextul revelațiilor lor

Să luăm acum în considerare argumentele istorice și sociale ale respectivei perioade pentru a înțelege acest Capitol. Toate discursurile din acest Capitol abordează trei probleme principale cu care Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) s-a confruntat la acel timp. În primul rând, el era implicat în dezvoltarea Comunității Islamice formată la începutul emigrării sale la Medina. Din acest motiv, el a introdus noi directive economice, politice, sociale și culturale în locul celor vechi, pre-islamice. Al doilea lucru asupra cărora și-a îndreptat eforturile a fost lupta acerbă cu arabii politeiști, clanurile evreiești și ipocriții care se opuneau foarte mult misiunii sale de reformare. Mai mult, el trebuia să răspândească Islamul în timp ce se confrunta cu opoziția acestor puteri ale răului.

Astfel, au fost oferite instrucțiuni detaliate pentru consolidarea comunității islamice în continuarea celor date în Surat 2: al-Baqarah. Au fost pogorâte principiile pentru funcționarea bună a vieții de familie și modurile de rezolvare a disputelor familiale. Au fost prescrise reguli pentru căsătorie, iar drepturile soției și ale soțului au fost repartizate în mod drept și echitabil. Statutul femeilor în societate a fost determinat și au fost declarate drepturile orfanilor. Au fost pogorâte legi și reguli pentru împărțirea moștenirii și au fost date instrucțiuni pentru reforma economică. Fundația codului penal a fost începută, consumul băuturilor alcoolice a fost interzis și au fost date instrucțiuni pentru curățenie și puritate. Musulmanii au fost învățați despre relațiile pe care oamenii buni ar trebui să le aibă cu Dumnezeu și cu ceilalți oameni. Au fost date instrucțiuni pentru menținerea disciplinei în cadrul comunității musulmane.

Condițiile religioase și morale ale Oamenilor Cărții (evreii și creștinii) au fost revizuite pentru a-i învăța pe musulmani lecții și pentru a-i avertiza să nu le urmeze calea. Comportamentul ipocriților a fost criticat, iar trăsăturile distinctive ale ipocriei și ale iubirii adevărate au fost prezentate în

mod clar pentru a le permite musulmanilor să facă diferența dintre cele două. Pentru a face față consecințelor Bătăliei de la Uhud și pentru că înfrângerea din Bătălie i-a încurajat atât de mult pe cei din clanurile arabe politeiste, pe vecinii evrei, precum și pe ipocriții de acasă, să îi amenințe pe musulmani din toate părțile, au fost pogorâte discursuri motivaționale, făcându-i astfel pe musulmani să întâmpine dușmanul într-un mod curajos. În această perioadă de criză Dumnezeu le-a dat musulmanilor curaj și le-a oferit instrucțiunile necesare pentru război. Pentru a contracara zvonurile răspândite de ipocriți și de musulmanii slabi în credință, li s-a cerut să facă o examinare amănunțită printre aceștia și să îi informeze pe cei responsabili despre ei. Apoi, aceștia experimentau unele dificultăți în efectuarea rugăciunii în timpul expedițiilor către unele locuri unde nu era disponibilă apa pentru efectuarea abluțiunii. În astfel de cazuri li s-a permis să se curețe cu pământ pur și să scurteze rugăciunea sau să efectueze „Rugăciunea în stare de teamă” atunci când erau în pericol. Au fost, de asemenea, date instrucțiuni pentru soluționarea problemei îngrijorătoare a acelor musulmani care erau răspândiți printre clanurile arabe politeiste și care erau deseori implicați în război. Li s-a cerut să emigreze la Medina, sălaşul islamului.

Acest Capitol menționează, de asemenea, cazul lui Banu Nadir care avea o atitudine ostilă și amenințătoare în ciuda tratatelor de pace încheiate cu musulmanii. Aceștia erau de partea dușmanilor islamului în mod deschis și complotau împotriva Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și a comunității musulmane, chiar și în Medina. Ei au fost certați pentru comportamentul dușmănos și au primit un ultim avertisment să își schimbe atitudinea, fiind în final exilați din Medina din cauza comportamentului lor.

Ipocriții, care deveniseră tot mai supărători, le aduceau credincioșilor dificultăți. Astfel, au fost împărțiți în categorii diferite pentru ca musulmanii să se comporte cu ei în mod corespunzător. Au fost date instrucțiuni clare cu privire la atitudinea ce trebuia adoptată față de clanurile nebeligerante. Cel mai important lucru necesar la acel timp era pregătirea musulmanilor pentru lupta cu oponenții islamului. Din acest motiv a fost acordată o importanță mai mare construirii caracterului lor, pentru că era evident faptul că mica comunitate musulmană ar putea avea succes și ar supraviețui doar dacă musulmanii aveau un caracter moral bun. Astfel, li s-a poruncit să manifeste cele mai bune calități morale și au fost criticați în mod sever atunci când prezentau o slăbiciune morală.

Deși acest Capitol discută în principal reforme sociale și morale, a fost acordată atenție și răspândirii Islamului. Pe de-o parte, superioritatea moralității și culturii islamice a fost stabilită peste evrei, creștini și politeiști, iar pe de altă parte, concepțiile religioase greșite ale acestora, moralitatea greșită și faptele lor rele au fost criticate pentru a pregăti terenul invitării lor la Calea Adevărului.

Tematica: Consolidarea comunității islamice

Principalul obiectiv al acestui Capitol este de a-i învăța pe musulmani căile de a uni un popor și de ai face pe oameni puternici și dreți. S-a făcut introducerea pentru stabilitatea familiei, nucleul comunității. Aceștia au fost îndemnați să se pregătească pentru apărare. Mai mult decât atât, ei au fost învățați despre importanța răspândirii islamului și a fost stabilită însemnătatea unui caracter moral pentru consolidarea comunității

Surat 4: an-Nisa¹⁰³

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. O, voi oameni! Fiți cu frică de Domnul vostru care v-a făcut dintr-un singur suflet și a făcut din acesta perechea lui și a răspândit din cele două [ființe] mulți bărbați și femei. Și fiți cu frică de Allah, în numele Căruia cereți unul pentru celălalt și [fiți cu frică de ruperea] legăturilor de rudenie. Cu adevărat Allah este *Raqib* [Veghetor] peste voi.
2. Și dați-le orfanilor bunurile lor și nu-l schimbați pe cel rău [din lucrurile voastre] cu cel bun [de-al lor]. Și nu le luați bunurile lor ca fiind ale voastre. Cu adevărat, aceasta este un păcat mare.
3. Iar dacă vă este teamă că veți fi nedrepti cu fetele orfane, luați de soți pe acelea care vă plac dintre femei, două sau trei sau patru. Dar dacă vă temeți că nu veți fi drepti, atunci [căsătoriți-vă doar] cu una dintre cele care se află sub stăpânirea mâinii voastre drepte [sclave]. Aceasta este mai bine pentru voi pentru a nu fi nedrepti.
4. Și dați femeilor [la căsătorie] darurile¹⁰⁴ lor [nuptiale] de bunăvoie. Dar dacă ele se lipsesc de ceva fără a fi silite, atunci cheltuiți-le după cum doriți, cu plăcere¹⁰⁵.
5. Și nu încredințați celor nepricepuți averile voastre, pe care Allah le-a făcut pentru voi mijloc de trai, ci

hrăniți-i din ele, îmbrăcați-i și spuneți-le lor vorbe cuviincioase.

6. Și încercați-i pe orfani [în abilitățile lor] până când ajung la vârsta căsătoriei. Atunci, dacă considerați că au judecată sănătoasă, încredințați-le bunurile lor! Nu le cheltuiți cu nechibzuință și grabă, înainte ca ei să crească! Iar cel care este tutore și este înstărit, să fie cumpătat, iar cel care este sărac să cheltuiască după cuviință [ceea ce este acceptat]. Iar atunci când le încredințați bunurile lor, să fie de față martori, iar Allah este de ajuns pentru a ține socoteala.
7. Bărbaților le revine o parte din ceea ce au lăsat în urmă părinții și rudele apropiate, iar femeilor le revine o parte din ceea ce au lăsat în urmă părinții și rudele apropiate, puțin sau mult - [le revine] o parte anumită.
8. Iar dacă [alte] rude sau orfani sunt prezenți la împărțirea bunurilor, atunci, oferiți-le lor ceva [din moștenire] și spuneți-le vorbe cuviincioase.
9. Iar acei [executori și tutori] să se teamă [de nedreptate] ca și cum ei [înșiși] ar fi lăsat în urma lor descendenți slabi¹⁰⁶ și sunt îngrijiți pentru ei. Să fie cu frică de Allah și să spună vorbe bine chibzuite!
10. Cu adevărat, cei care folosesc bunurile orfanilor în mod nedrept

¹⁰³ An-Nisa: Femeile

¹⁰⁴ Darul nuptial obligatoriu, *mahr*

¹⁰⁵ Știind că acest lucru este permis

¹⁰⁶ Copii mici

vor mânca în pântecele lor foc. Și ei vor arde în Iad.

11. Allah vă poruncește în privința [moștenirii] copiilor voștri: un fiu are [o parte egală] cu partea a două fiice. Dacă sunt [doar] fete, mai mult decât două, ele primesc două treimi din moștenire. Dacă este una singură, ea primește jumătate. Cât despre părinții lui, fiecare dintre ei primește a șasea parte din moștenire, dacă el are copii. Dacă însă nu are copii și îl moștenesc [doar] părinții lui, atunci mama sa are dreptul la o treime. Iar dacă el are frați, atunci mama lui primește a șasea parte, după testament și plata datoriilor. Voi nu știți dacă părinții voștri sau fiii voștri vă sunt mai folositori. [Aceasta este] o poruncă de la Allah, căci Allah este 'Alim [Atoateștiutor] și Hakim [Înțelept].
12. Vouă vă revine jumătate din ceea ce lasă după ele soțiile voastre, dacă ele nu au niciun copil. Dar dacă ele au un copil, vă revine un sfert din ceea ce lasă în urma lor, după testament sau plata datoriilor. Iar lor [soțiilor] le revine un sfert din ceea ce lăsați voi [moștenire], dacă nu aveți niciun copil. Dar dacă aveți un copil, lor le revine a opta parte din ceea ce lăsați, după testament sau

plata datoriilor. Dacă un bărbat sau o femeie moare fără a avea niciun moștenitor direct, dar are un frate sau o soră, fiecareia dintre cei doi le revine a șasea parte. Dacă ei însă sunt mai mulți de doi, atunci ei toți sunt părtași la o treime¹⁰⁷, după testament sau plata datoriilor, fără prejudicierea [vreunui]a¹⁰⁸. [Aceasta este] porunca lui Allah, iar Allah este 'Alim, [Atoateștiutor] și Halim [Blând].

13. Acestea sunt legile lui Allah, iar cel care Îl va asculta pe Allah și Trimisul Său, [Allah] îl va face să intre în Grădini pe sub care curg râuri, pentru a rămâne veșnic în ele, iar aceasta este mare izbândă.
14. Însă pe acela care nu este supus lui Allah și Trimisului Său și încalcă legile Lui, [Allah] îl va face să intre în Foc, rămânând veșnic în el și el va avea parte de chinuri înjosoare.
15. Împotriva aceloră dintre femei care comit acte imorale [relații sexuale nepermise] - aduceți patru [martori] dintre voi. Iar dacă mărturisesc¹⁰⁹, atunci țineți-le închise în case până când mor¹¹⁰ sau până când Allah va porunci pentru ele altă cale¹¹¹.
16. Pe cei doi¹¹² dintre voi [bărbați sau femei] care încalcă legea [au relații

¹⁰⁷ Împărțite egal între bărbați și femei

¹⁰⁸ Aceasta este condiția pentru orice moștenire. Dacă aceasta a fost încălcată de către cel decedat, moștenirea sa nu va fi onorată sau va fi modificată de către executor. A se vedea 2:182.

¹⁰⁹ Martorii trebuie să jure că au văzut fapta în sine petrecându-se

¹¹⁰ Această prescripție a fost abrogată de versetul biciuirii

¹¹¹ „altă cale” (pedeapsa) a fost revelată în 24:2, anulând prescripția din acest verset

¹¹² Învățații nu au căzut de acord dacă „cei doi” se referă la două persoane de același sex (homosexuali) sau de sex opus. În orice caz, legile viitoare din sunnah au înlocuit-o pe aceasta.

- intime nepermise] pedeșiți-i pe amândoi. Dar dacă ei se căiesc și se îndreaptă, atunci lăsați-i în pace. Cu adevărat Allah este Primitor al căinței și Îndurător.
17. Allah primește doar căința celor care săvârșesc rău din neștiință, dar se căiesc de îndată. Pe aceia Allah îi iartă, căci Allah este 'Alim [Atoateștiutor] și Hakim [Înțelept].
18. Însă căința nu este [acceptată] pentru cei care săvârșesc fapte rele [continuu] până în clipa în care moartea vine la unul dintre ei și atunci el spune: „Cu adevărat, m-am căit acum!” Și nici pentru cei care mor necredincioși. Pentru aceia Noi am pregătit o pedeapsă dureroasă.
19. O, voi cei care credeți! Nu vă este îngăduit să moșteniți femei în pofida voinței lor¹¹³. Și nici să le opriți să se căsătorească [din nou] cu alții, ca să le luați o parte din ce le-ați dat [ca zestre], decât dacă ele au săvârșit un păcat evident [de ex: adulter], ci purtați-vă cu ele după cuviință! Iar dacă nu vă sunt pe plac, se poate să nu vă fie pe plac un lucru pe care Allah l-a pregătit [să vă aducă] un mare bine.
20. Dacă vreți să schimbați o soție cu altă soție [prin divorț] și i-ați dat uneia dintre ele multe bunuri [drept cadou], nu luați nimic din ele înapoi.
- Ați lua înapoi în nedreptate și cu păcat învederat?
21. Cum să-l luați înapoi după ce v-ați bucurat împreună și ele au primit de la voi legământ solemn?
22. Nu vă însurați cu femeile cu care au fost însurați părinții voștri, doar dacă s-a petrecut înainte¹¹⁴. Cu adevărat aceasta este o josnicie și un păcat cumplit! Și ce cale rea este această [căsătorie]!
23. Vă sunt interzise [pentru căsătorie] mamele voastre, fiicele voastre, surorile voastre, mătușile voastre după tată, mătușile voastre după mamă, fiicele fratelui, fiicele surorii, doicile voastre care v-au alăptat, surorile voastre după doică, mamele nevestelor voastre, fiicele vitrege de la femeile voastre, la care ați intrat¹¹⁵. Dar dacă nu ați intrat încă la ele, atunci nu este păcat pentru voi. De asemenea [vă sunt interzise] nevestele fiilor voștri din mădularele voastre, precum și două surori în același timp, doar dacă s-a petrecut mai înainte. Cu adevărat, Allah este Ghafur [Iertător] și Rahim [Îndurător].
24. Și [asemenea, vă sunt interzise] toate femeile căsătorite, în afară de acelea care se află sub stăpânirea dreptei voastre¹¹⁶. Aceasta este porunca lui Allah pentru voi! Și vă este îngăduit în afară de acestea, să

¹¹³ Moștenitorii celui decedat nu au drept de căsătorie asupra văduvei

¹¹⁴ Înainte de Islam. După ce această lege a fost revelată de Allah, bărbații au fost nevoiți să elibereze acele femei nepermise pentru ei (e.g. mama vitregă, una dintre două surori sau alte

soții peste limita de patru). Aceeași obligație se aplică și celor care au acceptat Islamul.

¹¹⁵ S-a consumat căsătoria

¹¹⁶ Sclave sau captive de război care aveau soți politești

- căutați [soții], după averile voastre, dorindu-vă castitatea și nu relațiile sexuale nepermise. Acelora cu care vă bucurați, [căsătorindu-vă cu ele], dați-le zestrea lor, ca o datorie. Și nu este niciun păcat pentru voi, dacă ați încheiat un legământ între voi, după stabilirea zestrei, căci Allah este 'Alim [Atoateștiutor] și Hakim [Înțelept].
25. Acela dintre voi care nu are mijloace necesare să se însoare cu femei libere și credincioase poate [să se căsătorească cu una] din fetele voastre credincioase aflate sub dreapta voastră. Allah cunoaște prea bine credința voastră. Voi [credincioșii] sunteți și uni și alții [de aceeași religie]. Luați-le de neveste cu voia stăpânilor lor și dați-le zestrea lor, după cuviință. Ele [ar trebui] să fie caste, să nu aibă relații sexuale nepermise sau ibovnici. Iar dacă s-au măritat și apoi fac adulter, atunci ele să primească jumătate din pedeapsa cuvenită femeilor libere [necăsătorite]. Aceasta este îngăduită pentru acela care se teme de păcat. Dar să fiți răbdători e și mai bine pentru voi, căci Allah este Ghafur [Iertător] și Rahim [Îndurător].
26. Allah voiește să vă facă vouă clare [cele permise de cele nepermise] și să vă arate practicile [bune] ale celor de dinaintea voastră [cei bine călăuziți] și să vă accepte căința. Allah este 'Alim [Atoateștiutor] și Hakim [Înțelept]
27. Și Allah voiește să vă accepte căința, dar cei care își urmează
- poftele lor, doresc ca voi să vă abateți cât mai mult [de la El].
28. Allah voiește să vă ușureze [dificultățile] căci omul a fost creat slab.
29. O, voi cei care credeți! Nu consumați bunurile altora în mod nedrept, doar dacă este un negoț [legal], despre care sunteți de acord! Și nu vă ucideți [unul pe celălalt]! Cu adevărat, Allah este cu voi Rahim [Îndurător].
30. Iar pe cel care săvârșește aceasta în mod nedrept și ostil - Noi îl vom face să ardă în Foc. Și pentru Allah aceasta este un lucru ușor!
31. Dacă vă veți feri de păcatele mari, care vă sunt interzise, vă vom ierta pentru păcatele mici și vă vom lăsa să intrați într-un loc nobil [în Paradis].
32. Nu râvniți la ceea ce Allah a dăruit [cu harul Său] unora dintre voi mai mult decât altora. Bărbații vor avea parte de ceea ce au agonisit și femeile vor avea parte de ceea ce au agonisit. Deci rugați-vă lui Allah pentru harul Său. Cu adevărat, Allah le știe pe toate.
33. Tuturor le-am dat moștenitori, pentru ceea ce le lasă părinții și rudele apropiate. Și acelora cu care ați împreunat mâinile voastre drepte [în frăție], dați-le partea lor [din moștenire], căci Allah este la toate Martor.

34. Bărbații sunt protectorii femeilor,¹¹⁷ datorită calităților lor și datorită cheltuielilor pe care le fac din bunurile lor. Iar femeile evlavioase sunt ascultătoare și păzitoare [ale celor care trebuie păzite] în absența [soților lor], pe care și Allah le păzește¹¹⁸. Pe soțiile de a căror neascultare vă temeți, sfătuiți-le [prima dată], părăsiți-le în paturi [dacă continuă] și loviți-le [în final, dacă ele tot continuă]¹¹⁹. Dar dacă ele vă ascultă din nou, atunci nu mai căutați pricină împotriva lor. Allah este 'Aliyy [Cel mai Înalt] și Kabir [Măreț].
35. Dacă vă este frică de o neînțelegere între ei doi [cei doi soți], atunci trimiteți un arbitru din neamul lui și un arbitru din neamul ei. Dacă voiesc ei [arbitrii] împăcarea, Allah va readuce înțelegerea între ei [cei doi soți]. Allah este 'Alim [Atoateștiutor], [Bineștiutor] Khabir.
36. Adorați-L pe Allah și nu-I asociați Lui nimic! Purtați-vă bine cu părinții, cu rudele, cu orfanii, cu sărmanii, cu vecinul apropiat¹²⁰ și cu vecinul îndepărtat, cu companionul de alături¹²¹, cu călătorul de pe drum și cu cei stăpâniți de mâinile voastre drepte, căci Allah nu-i iubește pe cel trufaș și pe cel lăudăros!
37. Celor care sunt zgârciți și-i îndeamnă pe oameni la zgârcenie și ascund ceea ce le-a dăruit Allah din harul Său - le-am pregătit necredincioșilor pedeapsă umilitoare -
38. Și celor care își cheltuiesc banii [fac milostenie] pentru a fi văzuți de către oameni și nu cred în Allah și nici în Ziua de Apoi. Iar acela căruia Șeytan îi este tovarăș - rău tovarăș are el!
39. Și ce vină li s-ar putea aduce, dacă ar crede în Allah și în Ziua de Apoi și ar face milostenii din ceea ce le-a dăruit Allah? Allah este 'Alim [Atoateștiutor] cu privire la ei!
40. Cu adevărat, Allah nu este nedrept [față de nimeni], nici cât greutatea unui atom; dacă este o faptă bună, El o înmulțește și dă din partea Sa răsplătă mare.
41. Și cum va fi când vom aduce din fiecare popor un martor și te vom aduce pe tine, [o, Mohammed], martor împotriva acestor [popoare]¹²²?
42. În Ziua aceea, cei care nu au crezut și nu l-au ascultat pe Trimis vor dori să fie acoperiți de pământ. Și ei nu vor putea să ascundă de Allah niciun cuvânt!

¹¹⁷ Se aplică în principal relației dintre soț și soție

¹¹⁸ Averele soțului și onoarea lor

¹¹⁹ Ca o ultimă soluție. Nu este permis să fie lovită fața și a produce răni. Lovitura este

foarte ușoară, doar ca și atenționare pentru a le readuce la ascultare.

¹²⁰ Apropiat prin vecinătate și prin înrudire

¹²¹ Pe cei pe care i-ați cunoscut. Este interpretat și ca fiind soția

¹²² Împotriva necredincioșilor

43. O, voi cei care credeți! Nu vă apropiați de Rugăciune [As-Salat] atunci când sunteți beți¹²³, ca să știți ce spuneți [lui Allah], nici atunci când sunteți în stare de janabah¹²⁴ - cu excepția celor care trec [printr-un loc de rugăciune] - până ce nu vă veți curăța [întreg corpul]! Iar dacă sunteți bolnavi sau în călătorie, ori dacă unul dintre voi se întoarce din locul unde și-a făcut nevoile, sau ați atins femeile¹²⁵ și nu găsiți apă, atunci căutați pământ curat și treceți-vă palmele peste fețe și peste mâini. Cu adevărat, Allah este 'Afuuu [Îngăduitor] și Ghafur [Iertător].
44. Nu i-ai văzut [o, Mohammed] pe aceia căroră li s-a dat o parte din Scriptură, cum cumpără rătăcirea și cum doresc ca și voi să rătăciți de la drumul [drept]?
45. Însă Allah îi cunoaște cel mai bine pe dușmanii voștri și Allah este de ajuns ca Ocrotitor și Allah este de ajuns ca Ajutor.
46. Printre evrei, sunt unii care schimbă sensurile cuvintelor și spun: „Auzim și nu ascultăm!” și „Auzi, dar nu asculta!” Și „Ra'i-na!”¹²⁶, stâlcindu-și limbile lor și vătămând religia. Și dacă ar fi spus [în schimb]: „Auzim și ne supunem!” și „Dă-ne un răgaz [ca să înțelegem]!”¹²⁷, ar fi fost mai bine pentru ei și mai drept. Dar Allah i-a blestemat din cauza necredinței lor și nu cred decât puțin [dintre ei]¹²⁷.
47. O, voi cei căroră vi s-a dăruit Scriptura, credeți în ceea ce am pogorât Noi [lui Mohammed], întărind ceea ce voi aveți deja, înainte ca Noi să mutilăm chipuri și să le întoarcem pe dosurile lor sau să-i blestemăm așa cum i-am blestemat și pe cei care nu au respectat Sabatul¹²⁸. Iar porunca lui Allah este întotdeauna împlinită!
48. Cu adevărat, Allah nu iartă să I se facă asociați, dar iartă ce este mai puțin de atât oricui voiește. Iar cel care îi face asociați lui Allah, a făcut un mare păcat!
49. Nu i-ai văzut pe cei care se laudă că sunt puri? Însă numai Allah este Cel care purifică pe cine voiește El și ei nu vor fi nedreptățiți [la răsplată] nici cât un firicel [din scobitura sâmburelui de curmală].
50. Privește cum născocesc ei minciuni despre Allah! Și acesta este îndeajuns un păcat evident.
51. Nu i-ai văzut pe cei căroră le-a fost dată o parte din Scriptură? Ei cred în Jibt [superstiții] și în Taghut [obiecte false de adorare] și spun despre necredincioși: „Aceștia sunt

¹²³ Consumarea băuturilor alcoolice și a narcoticelor a fost interzisă mai târziu în mod complet. A se vedea 5:90-91.

¹²⁴ Literar: „distanță”. Stare a unei persoane în care se impune să efectueze *ghusl* (o baie

completă) în urma unui contact sexual sau a ejaculării.

¹²⁵ Ați avut contact sexual

¹²⁶ A se vedea nota 2:104

¹²⁷ Sau „decât cu puțină credință”

¹²⁸ A se vedea 7:163-166

- mai bine călăuziți decât credincioșii pe drumul [cel drept]!”
52. Aceștia sunt cei pe care Allah i-a blestemat, iar celui pe care Allah l-a blestemat nu-i vei afla niciodată ajutor.
53. Sau au ei o parte din stăpânire? Dacă [ar fi așa], ei nu le-ar da oamenilor nici măcar cât un firicel de pe sămburele de curmală!
54. Sau îi invidiază ei pe oameni pentru ceea ce El le-a dat cu harul Său? Dar Noi i-am dat deja poporului lui Avraam Scriptura și Înțelepciunea¹²⁹ și le-am dat lor o mare împărăție!¹³⁰
55. Și printre ei au fost unii care au crezut în el¹³¹ și alții care s-au lepădat de el. Și focul Iadului le va fi de ajuns.
56. Cei ce nu cred în Versetele Noastre - îi vom lăsa să ardă în Foc. De fiecare dată când pieile lor se vor coace, le vom schimba cu alte piei, ca să guste chinul! Allah este ‘Aziz [Puternic] [și] Hakim [Înțelept].
57. Însă pe cei care cred și săvârșesc fapte bune îi vom primi în grădini pe sub care curg râuri. În ele vor fi veșnic sălășluitoari și vor avea în ele soațe purificate. Și îi vom primi pe ei la umbră deasă.
58. Cu adevărat, Allah vă poruncește să dați înapoi stăpânilor lor lucrurile
- încredințate și atunci când judecați între oameni, să judecați cu dreptate! Cât de minunat este acest lucru la care vă învață Allah! Allah este Sami' [Cel care Aude Totul] și Basir [Cel care Vede Totul]!
59. O, voi cei care credeți! Fiți cu supunere față de Allah și ascultați-l pe Trimisul Său și pe cei cu autoritate dintre voi. Dacă aveți neînțelegeri într-o chestiune, aduceți-o [pentru judecare] la Allah și la Trimis¹³², dacă voi credeți în Allah și în Ziua de Apoi! Aceasta este cea mai bună cale și cu cele mai bune urmări.
60. Nu i-ai văzut pe cei care pretind că ei cred în ceea ce ți-a fost trimis ție [o, Mohammed] și în ceea ce a fost trimis mai înainte de tine? Ei voiesc să-l ia ca judecător pe Taghut, deși li s-a poruncit să nu creadă în el. Dar Șeitan voiește să-i împingă pe ei în lungă rătăcire.
61. Iar atunci când li se spune: „Veniți spre ceea ce a trimis Allah și spre Trimis!”, îi vei vedea pe ipocriți cum se întorc, îndepărtându-se de tine.
62. Însă cum va fi atunci când îi va lovi o nenorocire pentru ceea ce au făcut mai înainte mâinile lor și atunci ei vor veni spre tine jurând pe Allah: „Noi nu am vrut decât bine și împăcare!”.

¹²⁹ Învățăturile profetice

¹³⁰ Regatul lui David și a lui Solomon

¹³¹ În ceea ce le-a fost dat lor. Este interpretat de asemenea „în el, adică profetul Mohammed

(pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)”.

¹³² La Coran și la Sunnah profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)

63. Aceștia sunt cei despre care Allah știe ce se află în inimile lor, îndepărtează-te așadar de ei¹³³, dar povățuiește-i și spune-le vorbe convingătoare.
64. Și Noi nu am trimis niciun Trimis, decât pentru a i se da ascultare, cu voia lui Allah. Și dacă, după ce au fost nedrepti cu propriile lor suflete, vor veni ei la tine [o, Mohammed] și se vor ruga pentru iertarea lui Allah, iar Trimisul s-a rugat pentru iertarea lor, îl vor afla pe Allah Tauuab [Iertător], Rahim [Îndurător].
65. Însă, nu! [Jur] pe Domnul Tău! Nu vor crede ei [cu adevărat] până ce nu te vor lua pe tine [o, Mohammed] ca judecător pentru disputele lor și apoi nu vor găsi în sufletele lor niciun disconfort față de ceea ce tu ai hotărât și până ce ne se vor supune cu desăvârșită supunere [hotărârii tale].
66. Iar Dacă Noi le-am fi poruncit: „Omorâți-vă pe voi înșivă! [cei nevinovați să-i omoare pe cei vinovați] ” sau „Plecați din casele voastre!”, nu ar fi făcut-o decât puținii dintre ei. Dar dacă ei ar fi făcut ceea ce au fost instruiți, ar fi fost mai bine pentru ei și ar fi fost mai statornică [credința lor].
67. Și atunci Noi le-am fi dat din partea Noastră răsplată mare.
68. Și i-am fi călăuzit Noi pe un drum drept.
69. Cei care se supun lui Allah și Trimisului vor fi împreună cu cei pe care Allah i-a binecuvântat cu harul Său, ca și profeții, adevărații evlavioși, martirii și cei pioși. Și ce buni companioni sunt aceștia.
70. Acesta este harul lui Allah, iar Allah este de ajuns ca 'Alim [Atoateștiutor].
71. O, voi cei care credeți! Fiți prudenți și porniți [la luptă] în grupuri sau porniți [la luptă] cu toții deodată!
72. Și cu adevărat, este unul printre voi care rămâne în urmă [atunci când pornește la luptă] și dacă asupra voastră se abate o nenorocire, el spune: „Allah s-a îndurat de mine cu harul Lui, căci nu am fost împreună cu ei!”
73. Dar dacă asupra voastră coboară harul lui Allah, atunci, cu siguranță el va spune, ca și când între voi și el nu ar fi fost nicio prietenie: „Ce păcat că nu am fost împreună cu ei, căci așa fi câștigat o răsplată mare¹³⁴!”.
74. Să lupte pe calea lui Allah cei care dau viața lumească de acum pentru Viața de Apoi. Iar celui care luptă pe calea lui Allah, de va fi ucis sau de va învinge, Noi îi vom da mare răsplată!
75. Și ce este cu voi de nu luptați pe calea lui Allah și pentru bărbații, femeile și copiii slabi care spun: „Doamne, scoate-ne pe noi din

¹³³ Nu fi violent cu ei

¹³⁴ Prada de război. Deși s-au prefăcut că sunt prietenii credincioșilor în sprijinirea religiei lui

Allah, ipocriții nu au dorit să lupte decât pentru câștiguri materiale.

- cetatea aceasta cu un popor asupritor și dă-ne nouă din partea Ta un ocrotitor și dă-ne nouă din partea Ta un ajutor”?
76. Cei care cred luptă pe calea lui Allah, iar cei care nu cred luptă pe calea lui Taghut¹³⁵. Așadar, luptați împotriva aliaților lui Șeitan. Cu adevărat, vicleșugul lui Șeitan a fost dintotdeauna slab!
77. Nu i-ai văzut pe cei cărora li s-a spus: „Rețineți-vă mâinile voastre [de la luptă]¹³⁶, împliniți Rugăciunea [As-Salat] și achitați Dania [Az-Zakat]”? Dar, când li s-a poruncit lupta, dintr-o dată, o parte dintre ei s-au temut de oameni precum s-ar teme de Allah sau chiar mai mult și au spus: „Doamne, de ce ne-ai poruncit nouă lupta? De ce nu ne-ai mai lăsat un timp”? Spune: „Plăcerea acestei lumi este mică, iar Lumea de Apoi este mai bună pentru cei care se tem de Allah și [acolo] nu veți fi nedreptățiți nici cât un firicel [din sâmburele unei curmale]!”
78. Oriunde ați fi, moartea vă va ajunge, chiar de-ați fi în turnuri semețe. Dar dacă au parte de bine, ei spun: „Aceasta este de la Allah!”, iar dacă îi lovește un rău, ei spun: „Aceasta este de la tine, [Mohammed]!” Spune: „Toate sunt de la Allah!”. Ce se întâmplă cu acei oameni de abia înțeleg vreo vorbă?
79. Binele de care ai parte îți vine de la Allah, iar răul care te lovește vine de la tine însuși¹³⁷ și Noi te-am trimis [o, Mohammed] drept mesager pentru oameni. Iar Allah este suficient ca Martor!
80. Cel care i se supune Trimisului I se supune lui Allah. Dar cei care întorc spatele - Noi nu te-am trimis să fii peste ei păzitor!
81. Ei spun: „[Jurăm] supunere!”. Dar de îndată ce pleacă de la tine, o parte dintre ei își petrec noaptea gândindu-se să facă altceva decât ceea ce ai spus tu. Dar Allah scrie ceea ce ei nascocesc noaptea. Lasă-i în pace și ai încredere în Allah. Și Allah este suficient ca Protector!
82. Oare nu cugetă ei la Coran¹³⁸? Dacă ar fi el de la altcineva decât de la Allah, ar găsi în el multe nepotriviri!
83. Când vine la ei ceva [vestind] despre liniște sau spaimă, ei o răspândesc de îndată. Dar dacă ei ar fi împărțit-o Trimisului sau conducătorilor lor, atunci cei care caută să fie lămuriiți, ar fi aflat [adevărul]. Iar dacă nu ar fi fost harul lui Allah și îndurarea Lui asupra voastră, l-ați fi urmat pe Șeitan, cu excepția unora [dintre voi].
84. Luptă-te pe calea lui Allah [o, Mohammed] - tu nu ești răspunzător decât pentru tine! - Și îndeamnă-i pe dreptcredincioși [să îți se alătore] poate că Allah va restrânge puterea

¹³⁵ A se vedea nota 4:60¹³⁶ Înainte să vină permisiunea de la Allah¹³⁷ Drept rezultat al greșelilor sau păcatelor tale, o, omule!¹³⁸ La sensurile și obiectivele lui

- [militară] a celor care nu cred. Iar Allah este mai puternic în forță și mai aspru în pedeapsă¹³⁹.
85. Cel care va mijloci pentru o cauză bună va avea și el o parte [de răsplată], iar cel care mijlocește pentru o cauză rea va avea și el o parte [de răspundere]. Iar Allah este Al-Muqit [cu putere peste toate].
86. Iar atunci când sunteți întâmpinați cu un salut, răspundeți cu unul și mai frumos sau [cel puțin] răspundeți. Cu adevărat, Allah este Hasib [Atoatesocotitor].
87. Allah! Nu există altă divinitate în afară de El! El vă va aduna cu siguranță în Ziua Învierii, căci cine este mai adevărat decât Allah în ceea ce se spune?
88. De ce sunteți despărțiți în două grupuri în privința ipocriților¹⁴⁰ în timp ce Allah i-a întors [la necredință] pentru ceea ce au dobândit¹⁴¹? Vreți să îi călăuziți pe cei pe care Allah i-a împins la rătăcire? Iar pe cel pe care Allah l-a dus la rătăcire nu îi poți găsi o cale [către călăuzire]!
89. Ei ar vrea ca voi să nu credeți, așa cum nici ei nu cred, astfel încât să fiți la fel. Așadar nu vă luați dintre ei aliați, până ce ei nu vor emigra pentru Allah! Dar dacă ei întorc spatele [refuză], prindeți-i și omorâți-i, oriunde îi veți găsi și nu
- vă luați dintre ei niciun aliat sau ajutor,
90. Cu excepția celor care caută refugiu la un popor cu care voi aveți un legământ sau care vin la voi cu piepturile prea strânse pentru a mai lupta împotriva voastră sau împotriva poporului lor. Iar dacă ar fi vrut Allah, le-ar fi dat putere asupra voastră, iar ei s-ar fi luptat cu voi. Dar dacă se depărtează de voi și nu luptă împotriva voastră și vă oferă pace, atunci, la Allah, nu mai aveți motiv [permisiunea] de a lupta împotriva lor.
91. Îi veți găsi pe alții care ar dori să vă obțină încrederea și să obțină încrederea poporului lor. De fiecare dată când vor fi îndemnați la [ispita] necredinței, ei se vor lăsa împinși spre ea. Așadar, dacă nu vor sta departe de voi și nu vă vor arăta supunere și nu vor opri mâinile lor [de la lupta împotriva voastră], atunci prindeți-i și omorâți-i, oriunde i-ați afla! Asupra acestora Noi vă dăm dovadă sigură.
92. Nu se cade ca un dreptcredincios să omoare un alt dreptcredincios, decât din greșeală. Iar cel care omoară un dreptcredincios din greșeală, [trebuie] să elibereze un sclav credincios și să dea o plată¹⁴² [diyyah] familiei [celui ucis], în afara [situației] în care aceasta îl iartă, în semn de milostenie. Dacă [cel ucis]

¹³⁹ Allah poate să îi învingă astfel încât să-i descurajeze pe alții în a proceda la fel

¹⁴⁰ Despărțiți din două puncte de vedere – dacă ar trebui sau nu să se lupte împotriva lor sau să fie omorâți

¹⁴¹ Drept rezultat al neascultării și neloyalității lor

¹⁴² Prețul sângelui, care constă într-o sută de cămile de vârste diferite

- este dintr-un popor dușman vouă și este dreptcredincios, atunci trebuie [doar] să elibereze un sclav credincios. Dacă este însă dintr-un popor cu care aveți legământ, atunci trebuie să dea o plată familiei lui și să elibereze un sclav credincios. Cel care nu găsește [robul sau nu își permite să cumpere unul pentru eliberare] – atunci să postească [în loc] două luni, una după alta¹⁴³, căutând îndurare de la Allah¹⁴⁴. Allah este 'Alim [Atoateștiutor] și Hakim [Înțelept].
93. Dar cel care omoară intenționat un dreptcredincios, răsplata îi va fi Iadul, în care va rămâne veșnic, iar Allah se va mânia pe el, îl va blestema și-i va pregăti lui chin mare.
94. O, voi cei care credeți! Atunci când porniți [la luptă] pe calea lui Allah, cercetați și nu îi spuneți celui care vă dă binețe [As-salamu 'alaikum]: „Tu nu ești credincios!”¹⁴⁵, râvnind la bunurile acestei vieți lumești, căci Allah are prăzi multe. Așa ați fost voi mai înainte, dar Allah v-a binecuvântat cu harul Lui, deci cercetați. Cu adevărat Allah este bine Știutor a ceea ce faceți voi!
95. Nu sunt egali dreptcredincioșii care rămân în casele lor – cu excepția
- celor bolnavi - cu mujahidin [cei care luptă pe calea lui Allah], cu bunurile și cu sufletele lor. Allah i-a înălțat pe cei care luptă cu bunurile și cu sufletele lor peste cei care rămân în casele lor, în trepte. Tuturor [amândurora] Allah le-a făgăduit cea mai bună răsplată, dar Allah i-a favorizat pe cei care luptă peste cei care rămân în casele lor cu o răsplată mai mare -
96. Trepte [ale unci poziții înalte] din partea Sa, cu iertare și îndurare, căci Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].
97. Cu adevărat, când Îngerii iau sufletele celor care au fost nedrepti cu ei înșiși¹⁴⁶, le spun lor: „În ce condiție v-ați aflat?” Ei vor răspunde: „Noi am fost asupriți.” Atunci [Îngerii] vor spune: „Nu a fost pământul lui Allah destul de larg pentru ca voi să plecați în lume?” Adăpostul acestora este Iadul - și ce soartă rea.
98. Cu excepția celor asupriți dintre bărbați, femei și copii, care nu sunt în stare să se descurce și nu găsesc nicio cale¹⁴⁷,

¹⁴³ Fără întrerupere, cu excepția cazului în care există un motiv valid din punct de vedere islamic, precum în Ramadan

¹⁴⁴ O moarte accidentală este de obicei consecința unei neglijențe sau greșeli pentru care credinciosul simte nevoia să se căiască

¹⁴⁵ Nu presupune că el se prefăce a fi musulman doar pentru a se salva, pentru că se poate ca el să fie sincer în credință

¹⁴⁶ Prin a prefera să stea printre necredincioși, într-un mediu în care un musulman nu își poate practica religia în mod liber, deși are mijloacele pentru a emigra

¹⁴⁷ Sunt împiedicați de circumstanțe dincolo de controlul lor

99. Pe aceștia poate că Allah o să-i ierte, căci Allah este 'Afuu [Îndurător], Ghafur [Iertător].
100. Și cine emigrează pentru cauza lui Allah, va găsi pe pământ multe [adăposturi] și bogăție. Și cel care își lasă casa¹⁴⁸ ca să porceadă către Allah și Mesagerul Său¹⁴⁹ și apoi îl va ajunge moartea, răsplata lui se află la Allah, căci Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].
101. Și când călătoriți pe pământ, nu va fi niciun păcat pentru voi dacă veți scurta Rugăciunea¹⁵⁰ [As-Salat], [mai ales] dacă vă temeți că cei care nu cred vă vor face rău [sau vă vor ataca]. Cu adevărat, necredincioșii vă sunt dușmani învederați.
102. Iar atunci când tu, te vei afla printre ei și îi vei conduce în Rugăciune¹⁵¹ [As-Salat], o parte dintre ei să stea împreună cu tine și să-și păstreze armele. Apoi, după prosternare, să treacă în spatele tău și să vină celălalt grup, care [încă] nu a făcut Rugăciunea și să facă Rugăciunea împreună cu tine, dar să fie precauți și să-și țină armele. Cei care nu cred și-ar dori ca voi să vă neglijați armele și lucrurile voastre, pentru ca să se năpustească asupra voastră dintr-o dată. Nu săvârșiți niciun păcat dacă, stânjeniți de ploaie sau de boală, vă puneți armele jos, dar fiți precauți. Cu adevărat, Allah a pregătit pentru necredincioși o pedeapsă înjositoare.
103. Dacă ați împlinit Rugăciunea [As-Salat], pomeniți numele lui Allah, stând în picioare, așezați sau întinși pe o parte. Dar când sunteți în pace, atunci împliniți Rugăciunea [As-Salat] [în întregime]. Cu adevărat, Rugăciunea [As-Salat] este stabilită pentru dreptcredincioși la timpuri hotărâte.
104. Nu slăbiți urmărirea dușmanilor. Dacă suferiți – și ei suferă la fel cum suferiți și voi, dar voi sperați de la Allah ceea ce ei nu speră. Și Allah este Alim [Atoateștiutor], [și] Hakim [Înțelept].
105. Cu adevărat, Noi ți-am trimis ție [Mohammed] Cartea cu Adevărul, ca să judeci între oameni așa cum ți-a arătat Allah. Și nu fi un apărător pentru cei necinstiți.
106. Și cere-I iertare lui Allah, căci Allah este Ghafur [Iertător], [și] Rahim [Îndurător].
107. Și nu te certa în folosul celor care sunt necinstiți cu ei înșiși. Cu adevărat, Allah nu-l iubește pe cel care este necinstit și păcătos.
108. Ei ascund [intențiile și faptele lor rele] de oameni, dar nu [le] pot ascunde de Allah, căci El este cu ei [știind] atunci când născocesc în timpul nopții vorbe ce Lui nu-I plac. Allah este știutor a toate câte fac ei.
109. Iată că voi le-ați luat apărarea în această lume. Dar cine le va lua apărarea înaintea lui Allah în Ziua

¹⁴⁸ Din Mecca¹⁴⁹ Spre Medina¹⁵⁰ Cele patru *rak'ah* sunt scurtate la două *rak'ah*¹⁵¹ Pe timp de teamă în câmpul de luptă

- Învierii sau cine le va fi lor ocrotitor?
110. Și cel care săvârșește un rău sau este nedrept cu sine însuși, iar apoi se roagă lui Allah de iertare, Îl va găsi pe Allah Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].
111. Iar cel care dobândește [face] un păcat, îl dobândește numai împotriva sa, iar Allah este 'Alim [Atoateștiutor] [și] Hakim [Înțelept].
112. Dar cel care dobândește o greșeală sau un păcat și apoi îl pune pe seama unui nevinovat, s-a încărcat cu nedreptate și cu păcat vădit.
113. Dacă nu ar fi fost harul lui Allah asupra ta, [Mohammed] și îndurarea Lui, o parte dintre ei te-ar fi împins să rătăcești [drumul]. Dar ei nu se împing la rătăcire decât pe ei înșiși și nu vor putea să-ți facă niciun rău. Iar Allah a pogorât asupra ta Cartea și Înțelepciunea și te-a învățat ceea ce nu știai. Și harul lui Allah asupra ta a fost nemăsurat.
114. Nu este nimic bun în cea mai mare parte a vorbelor lor tainice, cu excepția celor care poruncesc milostenia, fapta bună și împăcarea între oameni. Iar cel care face aceasta, căutând mulțumirea lui Allah – lui îi vom dăruia mare răsplătă.
115. Și cel care i se împotrivesc Trimisului, după ce i s-a arătat calea cea dreaptă și urmează un alt drum decât cel al dreptcredincioșilor, îi vom da Noi ce a luat¹⁵² și îl vom lăsa să ardă în Iad. Și ce rea menire [este aceasta]!
116. Cu adevărat, Allah nu iartă să I se facă semeni, dar iartă orice, în afară de aceasta, celui care voințește El. Cel care îi face lui Allah semeni, a rătăcit [pe un drum rău]
117. Nu adoră în locul Lui decât [zeități] femei și nu adoră [de fapt] decât un Șeitan răzvrătit,
118. Pe care Allah l-a blestemat, iar el a spus: „Cu siguranță voi lua dintre robii Tăi o anumită parte,
119. Și îi voi duce întru rătăcire, le voi da speranțe deșarte, le voi porunci să taie urechile animalelor¹⁵³ și le voi porunci să schimbe creația lui Allah”. Iar cel care îl ia pe Șeitan ca aliat, în locul lui Allah, va avea parte de pierdere vădită.
120. El [Șeitan] le face promisiuni și le dă speranțe amăgitoare, dar Șeitan nu le promite decât amăgiri.
121. Adăpostul acestora va fi Iadul și nu vor găsi scăpare de el.
122. Dar pe cei care cred și împlinesc fapte bune - îi vom primi în Grădini pe sub care curg râuri, în care vor rămâne veșnic. Promisiunea lui Allah este adevăr și cine spune vorbe mai adevărate decât Allah?
123. [Raiul] nu este [obținut] după dorințele voastre, nici după dorințele oamenilor Scripturii. Cine face un rău va fi răsplătit pentru el și

¹⁵² Îl vom face responsabil pentru alegerea sa

¹⁵³ Vaci, cămile și oi

- nu va găsi la Allah, niciun aliat și niciun ajutor.
124. Iar cel care face fapte bune, bărbat sau femeie – credincios fiind – aceia vor intra în Rai și nu vor fi nedreptățiți nici cât un firicel de pe sămburele unei curmale.
125. Și cine este mai bun în religie decât cel care I se supune lui Allah în timp ce împlinește fapte bune și urmează religia lui Avraam cel drept întru credință? Și Allah l-a luat pe Avraam ca prieten apropiat.
126. Ale lui Allah sunt cele din Ceruri și cele de pe Pământ. Și Allah este Atotcuprinzător.
127. Ei îți cer sfatul [o, Mohammed] în privința femeilor. Spune: „Allah vă stabilește reguli în privința lor și [despre ce] vă este vestit în Carte despre orfelinele cărora nu le dați ceea ce le-a fost prescris¹⁵⁴ și pe care vreți [totuși] să le luați în căsătorie, precum și despre copiii asupriți, și să fiți cu dreptate față de orfani, căci Allah este Știutor al binelui pe care voi îl faceți!
128. Dacă o femeie se teme de nepăsarea sau îndepărtarea soțului ei, atunci ei nu vor avea niciun păcat dacă ajung la o împăcare, căci împăcarea este mai bună. Iar în sufletele [oamenilor] este zgârcenie¹⁵⁵. Dar, dacă faceți fapte bune și vă temeți de Allah, atunci cu adevărat, Allah este
- Khabir [Bineștiutor] a ceea ce faceți voi.
129. Nu veți putea să vă purtați la fel cu [toate] soțiile, chiar dacă ați voi cu tot dinadinsul. Dar nu înclinați complet [cătore vreuna dintre ele], lăsând-o [pe cealaltă] ca atârnată¹⁵⁶. Dar dacă vă îndreptați și aveți frică de Allah, atunci Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].
130. Iar dacă cei doi se despart [prin divorț], atunci Allah îi va înzestra pe amândoi din bogăția Sa. Și Allah este Uasi' [Cel cu Har Nemărginit] [și] Hakim [Înțelept].
131. Ale lui Allah sunt toate cele din Ceruri și de pe Pământ. Noi le-am poruncit celor cărora le-a fost dată Scriptura înaintea voastră, precum și vouă să aveți frică de Allah, dar dacă voi nu credeți, atunci ale lui Allah sunt toate cele din Ceruri și de pe Pământ. Și Allah este Ghaniiy [Înstărit] [și] Hamid [Vrednic de Laudă].
132. Ale lui Allah sunt toate cele din Ceruri și de pe Pământ. Și Allah este de ajuns ca Uakil [Ocroitor].
133. Dacă El ar voi, v-ar lua, o, oameni, și ar aduce alții [în locul vostru], căci Allah are putere să facă aceasta.
134. Cel care dorește răsplata acestei lumi, atunci la Allah se află răsplata și pentru această lume și pentru Lumea de Apoi. Și Allah este Sami'

¹⁵⁴ În general drepturile lor și specific *mahr-ul* lor

¹⁵⁵ Căutându-și propriile interese

¹⁵⁶ Nici divorțată, nici primind drepturile unei căsătorii

[Cel care Aude Totul] și Basir [Cel care Vede Totul].

135. O, voi cei care credeți, fiți făptuitori neclintîți ai dreptății, martori înaintea lui Allah, chiar și împotriva voastră, a părinților și rudelor voastre, fie bogat sau sărac, căci Allah este mai îndreptățit în ceea ce îi privește pe ei¹⁵⁷! Nu urmați dorința [personală], ca să nu vă abateți de la dreptate. Iar dacă vă schimbați mărturia sau refuzați [să o faceți], [să știți că] Allah este Khabir [Bineștiutor a ceea ce faceți]!
136. O, voi cei care credeți, credeți¹⁵⁸ în Allah și în Trimisul Său, în Cartea pe care a pogorât-o asupra Trimisului Său și în Scriptura pe care a pogorât-o înainte. Iar cel care nu crede în Allah, în Îngerii Săi, în Cărțile Sale, în trimisiile Săi și în Ziua de Apoi, pribegeste în cea mai îndepărtată rătăcire.
137. Cu adevărat, pe cei care cred, apoi nu mai cred, apoi cred din nou, apoi iar nu mai cred, apoi sporesc în necredință, Allah nu-i va ierta și nu-i va călăuzi pe o cale [dreaptă].
138. Vestește-le ipocrițiilor că ei vor avea parte de o pedeapsă dureroasă;
139. Cei care îi iau pe necredincioșii aliați în locul credincioșilor, oare aceștia

caută onoare [putere] la ei? Ci, cu adevărat, onoarea se află numai la Allah, în întregime.¹⁵⁹

140. El v-a pogorât deja în Carte [în Coran] că atunci când veți auzi că versetele lui Allah [care sunt recitate] sunt negate [de ei] sau luate în derădere, să nu stați împreună cu ei până nu vor începe altă discuție. [Altfel] ați fi, cu adevărat, asemenea lor¹⁶⁰. Allah îi va aduna pe fățarnici și pe necredincioși în Iad, cu toții -
141. Cei care vă așteaptă [și vă urmăresc]. Atunci, dacă aveți parte de o victorie de la Allah, ei spun: „Nu am fost și noi împreună cu voi?”. Dar dacă victoria este de partea necredincioșilor, atunci ei [le] spun: „Nu am fost noi mai tari decât voi și v-am aparat de credincioși?” Allah va judeca între voi [toți] în Ziua Învierii și niciodată Allah nu le va face necredincioșilor o cale [pentru a izbândi] asupra credincioșilor¹⁶¹.
142. Cu adevărat, ipocriții [se gândesc să] Îl înșele pe Allah, dar El întoarce înșelătoria lor [împotriva lor înșiși]. Iar când se ridică pentru Rugăciune [As-Salat], se ridică cu lene, ca să fie văzuți de oameni și nu pomenesc numele lui Allah decât foarte puțin.
143. Șovăind între ei [nefiind] nici de partea acestora [a credincioșilor],

¹⁵⁷ Are mai multă știință cu privire la ce este mai bun pentru ei. Așadar faceți ceea ce El v-a spus și fiți sinceri în mărturie

¹⁵⁸ Reinnoiiți, confirmați și aderați la credința voastră

¹⁵⁹ Fiind sursa puterii și onoarei complete, Allah le oferă celor cărora El dorște

¹⁶⁰ În această lume, prin participarea la blasfemie și în Viața de Apoi unde veți avea aceeași pedeapsă

¹⁶¹ În Ziua de Apoi, dar posibil și în această lume

- nici de partea aceloră [a necredincioșilor]. Și pentru acela pe care Allah l-a dus în rătăcire nu îi vei găsi un drum.
144. O, voi cei care credeți! Nu-i luați pe necredincioși ca aliați în locul credincioșilor. Vreți să-I dați lui Allah o dovadă clară împotriva voastră?
145. Cu adevărat, ipocriții vor ajunge în fundul cel mai de jos al Iadului și nu vei afla niciodată ajutor pentru ei,
146. Cu excepția celor care se căiesc, se îndreaptă, se leagă cu putere de Allah și sunt sinceri în credința lor față de Allah. Aceștia vor fi împreună cu dreptcredincioșii, iar Allah le va dăruî credincioșilor răsplată nemăsurată.
147. Ce ar face Allah cu pedepsirea voastră¹⁶², dacă voi sunteți recunoscători și credeți? Allah este Șaker [Mulțumitor] și 'Alim [Atoateștiutor].
148. Lui Allah nu-I place rostirea de vorbe urâte în auzul lumii, doar dacă cineva este nedreptățit. Iar Allah este Sami' [Cel care Aude Totul], 'Alim [Atoateștiutor].
149. Dacă [în schimb] voi faceți bine pe față sau într-ascuns sau dacă iertați o faptă rea – cu adevărat Allah este 'Afuuu [Îndurător] și Qadir [Atotputernic].
150. Cu adevărat, cei care nu cred în Allah și în trimișii Săi și vor să-l separe pe Allah de trimișii Săi și spun: „Noi credem în unii dintre ei, dar nu credem în alții” și voiesc să găsească un drum de mijloc -
151. Aceia sunt cu adevărat necredincioși și Noi am pregătit pentru cei necredincioși pedeapsă rușinoasă.
152. Dar celor care cred în Allah și în trimișii Săi și nu fac deosebire între ei [între trimiși], le vom dăruî răsplata cuvenită lor, căci Allah este Ghafur [Iertător] și Rahim [Îndurător].
153. Oamenii Scripturii îți cer să le pogori o Scriptură din cer. I-au cerut și lui Moise chiar mai mult spunând: „Arată-ni-L nouă pe Allah, pe față!” Atunci i-a lovit trăsnetul pentru fapta lor rea. Apoi au luat Vițelul [ca idol], cu toate că le-a venit dovadă clară. Însă Noi i-am iertat pentru aceasta și l-am dăruit pe Moise cu dovadă limpede.
154. Și Noi am ridicat deasupra lor Muntele Tor când am încheiat legământ cu ei și le-am spus: „Intrați prin poartă, prosternându-vă!”. Și le-am mai zis Noi: „Nu încălcați Sabatul!”. Și am luat de la ei legământ solemn.
155. Și [Noi i-am blestemat]¹⁶³ din cauza încălcării legământului lor și a necredinței în revelațiile lui Allah și a uciderii profeților pe nedrept și a

¹⁶² Ce ar câștiga

¹⁶³ O altă interpretare este „Și [Noi am făcut anumite mâncăruri nepermise pentru ei] bazată pe versetul 160

- rostrii cuvintelor: „Inimile noastre sunt învelite”. Dar, Allah le-a pecetluit pentru necredința lor, astfel că ei nu cred, cu excepția doar a unora¹⁶⁴.
156. Și [Noi i-am blestemat] din cauza necredinței lor și a acuzațiilor grave împotriva Mariei,
157. Și din cauza vorbelor lor: „Cu adevărat, noi l-am omorât pe Mesia, Iisus, fiul Mariei, trimisul lui Allah!”, dar ei nu l-au omorât, nici nu l-au răstignit pe cruce, ci a fost făcut [altcineva] să semene cu el. Și, cu adevărat, cei care au păreri diferite în privința lui [Iisus], au îndoieli [în legătură cu moartea lui]. Ei nu au avut cunoștință sigură despre ea [moartea lui], ci urmează doar presupuneri. Cu siguranță, ei nu l-au omorât¹⁶⁵
158. Ci Allah l-a înălțat la El. Iar Allah este 'Aziz [Puternic] și Hakim [Înțelept].
159. Nu va fi nici unul dintre oamenii Cărții care să nu creadă în el [Iisus], înaintea morții sale¹⁶⁶. Iar în Ziua de Apoi, el va fi martor împotriva lor.
160. Și din cauza ticăloșiilor evreilor, Noi le-am oprit [anumite] mâncăruri ce le-au fost permise; și din cauza rătăcirii de către ei a multor [oameni] de la drumul lui Allah,
161. Și din cauza luării de către ei a cametei, deși le-a fost interzisă; și din pricina folosirii pe nedrept a averii oamenilor. Și le-am pregătit celor necredincioși dintre ei o pedeapsă dureroasă.
162. Dar celor temeinici în știință dintre ei și dreptcredincioșilor care cred în ce ți-a fost trimis ție [Mohammed] și în ceea ce a fost trimis înainte de tine și acela care îndeplinește Rugăciunea [As-Salat], plătesc Dania [Az-Zakat] și cred în Allah și în Ziua de Apoi, acestora le vom dărui Noi răsplătă nemăsurată.
163. Cu adevărat, Noi ți-am revelat ție [Mohammed] după cum i-am revelat și lui Noe și profeților de după el. Și Noi le-am revelat lui Avraam, Ismail, Isaac, Iacob și Descendenților¹⁶⁷, lui Iisus, Iov, lui Iona, Aaron și lui Solomon și i-am dat lui David psalmii.
164. Și [Noi am trimis] trimiși despre care ți-am spus [poveștile lor] mai înainte și mesageri despre care nu ți-am spus. Și Allah i-a vorbit lui Moise [direct]
165. [Noi am trimis] trimiși drept vestitori și prevenitori pentru ca oamenii să nu mai aibă nici un fel de scuză față de Allah, după trimiși. Iar Allah este 'Aziz [Puternic] și Hakim [Înțelept].

¹⁶⁴ Sau „cu excepția unei credințe mici”

¹⁶⁵ Un alt înțeles este „Și ei nu l-au omorât, fiind siguri [de identitatea lui]”, adică ei au omorât altă persoană crezând că era Iisus (pacea fie asupra sa!)

¹⁶⁶ O altă interpretare este că „morții sale” se referă la întoarcerea lui Iisus pe pământ, sau poate însemna „moartea fiecăruia dintre oamenii Cărții”

¹⁶⁷ *Al-Asbat*. A se vedea nota 2:136

166. Dar Allah va fi martor pentru ceea ce El ți-a pogorât. El a pogorât [Coranul] cu știința Lui, iar Îngerii vor fi martori [de asemenea]. Și Allah este îndeajuns ca Șahid [Martor].
167. Cu adevărat, cei care nu cred și îndepărtează [oamenii] de la drumul lui Allah, cu siguranță sunt rătăciți.
168. Cu adevărat, cei care nu cred și fac fapte rele, Allah nu-i va ierta niciodată, nici nu-i va călăuzi pe un drum,
169. Decât pe drumul Iadului, în care vor sălășlui veșnic. Iar aceasta pentru Allah este ușor.
170. O, voi oameni, Trimisul v-a adus vouă Adevărul de la Domnul vostru, deci credeți; este mai bine pentru voi. Dar dacă voi nu credeți, atunci, cu adevărat, ale lui Allah sunt cele din Ceruri și de pe Pământ, iar Allah este 'Alim [Atoateștiutor] și Hakim [Înțelept].
171. O, voi oameni ai Scripturii, nu exagerați în privința religiei voastre¹⁶⁸ și nu spuneți despre Allah decât adevărul. Mesia, Iisus, fiul Mariei, este doar trimisul lui Allah și cuvântul Său pe care El l-a transmis Mariei și un duh [creat la un ordin] de la El. Credeți, așadar, în Allah și în trimișii Săi. Și nu spuneți „Trei!”. Opriti-vă de la aceasta. Cu adevărat va fi mai bine pentru voi. Allah nu este decât un Dumnezeu Unic. El este mai presus de a avea un fiu. Ale Lui sunt cele din Ceruri și de pe Pământ. Și Allah este Uakil [Ocrotitor].
172. Mesia nu se va dezice niciodată de a-I fi rob lui Allah și nici Îngerii apropiați [de El]. Iar pe acela care se dezice de la slujirea Lui și este arrogant, El îi va aduna la El împreună.
173. Cât despre cei care cred și fac fapte bune, El le va acorda răsplată din belșug, pe care o va spori cu harul Său. Cât despre cei care refuză și sunt trufași, El le va da o pedeapsă dureroasă și nu vor afla pentru ei, în afară de Allah, Ualyy [Ocrotitor] și Nasir [Ajutor].
174. O, voi oameni, v-a venit vouă Dovadă de la Domnul vostru și Noi am pogorât asupra voastră o lumină limpede¹⁶⁹.
175. Așadar, pe cei care cred în Allah și se țin strâns de El, îi va primi sub îndurarea și harul Lui, și-i va călăuzi către El pe un drum drept.
176. Ei îți cer o hotărâre [verdict]. Spune: „Allah vă dă o hotărâre în privința celui fără de ascendenți și descendenți [drept moștenitori].” Dacă un bărbat sau femeie s-a stins din viață și nu are niciun copil, dar are o soră, acesteia îi va reveni jumătate din ceea ce a lăsat el, iar el o moștenește [în totalitate], dacă ea nu are niciun copil. Dar dacă sunt două surori [sau mai multe] atunci ele primesc două treimi din ceea ce

¹⁶⁸ Prin atribuirea de calități divine anumitor creații ale lui Allah sau prin adorarea lor în mod excesiv

¹⁶⁹ Arătându-vă adevărul (Coranul)

a lăsat el. Dacă sunt frați și surori, atunci bărbatul primește cât partea a două femei. Allah vă face [în mod] clar [legile Lui] pentru ca voi să nu rătăciți, căci Allah este 'Alim [Atoateștiutor].

Surat 5: al-Maidah

Perioada de revelare

Subiectul acestui Capitol indică faptul că acesta a fost revelat după Tratatul de la Hudaibiyah la sfârșitul anului 6 D.H sau începutul anului 7 D.H, iar tradițiile profetice susțin aceste date.

Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a plecat către Mecca în 6 D.H. împreună cu 1400 de musulmani pentru a face *Umrâh* (Pelerinajul Mic). Cei din Qurayş i-au împiedicat, deși acest lucru era contrar tuturor tradițiilor religioase antice ale Arabiei. După mai multe negocieri, s-a încheiat un tratat, conform căruia li s-a permis să facă *Umrâh* următorul an. Din acest motiv versetele introductive abordează Pelerinajul la Mecca, iar aceeași temă a fost reluată în v.101-104. Celelalte subiecte ale acestui Capitol par a face parte din aceeași perioadă.

Contextul revelării

Atitudinea generală față de musulmani s-a schimbat de la revelațiile capitolelor anterioare, Surat 3: Al-‘Imran și Surat 4: an-Nisa’.

Islamul devenise o forță, iar Statul Islamic s-a extins până la Najd în Est, Marea Roșie în Vest, Siria în Nord și Mecca în Sud. Înfrângerea suferită de musulmani la Uhud nu le-a diminuat hotărârea. Dimpotrivă, i-a făcut să treacă la acțiune. Drept rezultat al luptelor continue și al sacrificiilor nemaîntâlnite, puterea triburilor înconjurătoare de pe o rază de aproximativ 330 de km a fost micșorată. Conspirațiile triburilor evreiești, ce au amenințat dintotdeauna Medina, au fost eliminate, iar evreeii din alte părți ale Peninsulei Arabe (Hijaz) au devenit tributari Statului Medina. Ultimul efort al celor din Qurayş de a elimina islamul a fost înfrânt la Bătălia Tranșeelor. După aceasta, a devenit evident pentru arabi că nicio putere nu va putea opri mișcarea islamică.

Islamul nu mai era o simplă credință ce domnea peste mințile și inimile oamenilor, ci devenise un Stat ce domina peste fiecare aspect al vieții lor. Aceasta i-a ajutat pe musulmani să trăiască fără niciun obstacol în conformitate cu credințele lor.

Un alt eveniment a avut loc în această perioadă. Statul Musulman s-a dezvoltat în conformitate cu principiile islamului, iar acesta era destul de diferit de celelalte civilizații. Musulmanii s-au diferențiat în mod clar de nemusulmani în ceea ce privește comportamentul lor moral, social și cultural. Au fost construite moschei pe întreg teritoriul, rugăciunea a fost stabilită și a fost numit un lider (imam) pentru fiecare comunitate. Legile civile și penale islamice au fost prescrise în detaliu și implementate în locul celor vechi. Legea islamică cu privire la căsătorie, divorț, segregarea sexelor, pedeapsa adulterului și a calomniei, precum și celelalte legi asemănătoare au schimbat viața socială a musulmanilor. Comportamentul lor social, conversațiile lor, codul de îmbrăcăminte, stilul lor de viață, precum și cultura i-au transformat într-o civilizație unică. Drept rezultat al acestor schimbări, nemusulmanii nu se mai așteptau că musulmanii s-ar putea întoarce la vechile lor tradiții. Înainte de Tratatul de la Hudaibiyah, aceștia erau atât de implicați în lupta lor cu nemusulmanii din Qurayş, încât au avut prea puțin timp pentru a-și răspândi mesajul. Acest lucru a fost rezolvat la Hudaibiyah prin ceea ce aparent părea o înfrângere, dar care, în realitate, era o victorie. Aceasta le-a dat musulmanilor atât pace în teritoriul lor, dar și ocazia de a-și răspândi mesajul în teritoriile dimprejur. Astfel, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) le-a trimis scrisori șefilor triburilor din Arabia, conducătorilor Persiei, Egiptului și ai Imperiului

Roman, chemându-i la islam. În același timp, misionarii islamului s-au răspândit printre clanuri și triburi chemându-i pe oameni să accepte Calea Divină a lui Dumnezeu. Acestea erau circumstanțele perioadei în care a fost revelată al-Mā'idah.

Tematica

Sunt discutate următoarele subiecte:

1. Legi, instrucțiuni despre viața religioasă, culturală și politică a musulmanilor, și anume reguli cu privire la *Hajj* (pelerinaj), respectarea strictă a locurilor sacre și interzicerea oricărei interferențe cu privire la pelerini la Ka'bāh. Au fost stabilite reguli clare în ceea ce privește măncarea permisă și interzisă. A fost dată permisiunea de a mânca măncarea oamenilor Cărții (evreii și creștinii) precum și căsătoria cu femeile din aceste religii. Au fost prescrise reguli cu privire la efectuarea abluțiunii (*Udu*) și a abluțiunii uscate (*tayammum*). Au fost specificate pedepsele pentru revoltă, perturbarea păcii și furt. Alcoolul și jocurile de noroc au fost interzise în mod categoric. Ispășirea pentru încălcarea unui jurământ a fost stabilită, iar legea dovezilor a fost extinsă.
2. Prevenirea musulmanilor. Acum că musulmanii au devenit conducători, a existat teama că puterea i-ar putea corupe. În această perioadă de mari încercări, Dumnezeu i-a prevenit în mod continuu să respecte dreptatea și să nu adopte comportamentul rău al predecesorilor acestora, oamenii Cărții. Musulmanii au trebuit să îl asculte pe Dumnezeu și pe Mesagerul Său și să respecte legile și poruncile date, aceasta pentru a fi salvați de consecințele rele cu care au fost loviți evreii și creștinii care au încălcat aceste porunci. Ei au fost instruiți să respecte poruncile din Coran, indiferent de dorințele lor lumești și au fost avertizați cu privire la ipocrizie.
3. Prevenirea evreilor și a creștinilor. Pe măsură ce puterea evreilor a fost diminuată complet, iar așezările lor din Nordul Arabiei au început să fie conduse de musulmani, aceștia au fost avertizați din nou despre atitudinea lor greșită și au fost invitați la Calea cea Dreaptă. În același timp, a fost extinsă o invitație detaliată către creștini. Greșelile din credințele lor au fost evidențiate, iar aceștia au fost avertizați să accepte călăuzirea Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). În mod întâmplător se poate observa că nu a fost trimisă nicio invitație directă către adoratorii focului (Majus) și idolatrii ce trăiau în țările vecine pentru că adresarea lor în mod separat nu era necesară, aceasta fiind acoperită în adresarea făcută către arabii politeiști.

Consolidarea comunității islamice

Musulmanii au primit porunca de a-și respecta și îndeplini obligațiile în continuare. De asemenea, aceștia au fost preveniți în mod special ca, fiind conducători, să se ferească de corupție și să respecte Coranul. Mai mult, aceștia au fost sfătuiți să învețe din greșelile predecesorilor acestora (evreii și creștinii).

Surat 5: al-Maidah¹⁷⁰

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. O, voi cei care credeți, îndepliniți-vă [toate] legămintele¹⁷¹. Vă este îngăduit [să mâncați carne de] șeptel, în afară de ceea ce vi s-a spus [în acest Coran]. Nu vă este îngăduit vânatul atunci când vă aflați în *ihram*¹⁷². Cu adevărat, Allah orânduiește ceea ce El voiește.
2. O, voi cei care credeți, nu încălcați ritualurile lui Allah sau [sanctitatea] lunii sfinte și [nu neglijați însemnarea] animalelor de jertfă, și nici zgărzile, nu [încălcați siguranța] celor care se îndreaptă spre Casa Sfântă căutând har și mulțumire la Domnul lor! Când ieșiți din *ihram*, atunci puteți vâna. Și nu lăsați ura unui popor care v-a ținut departe de Moscheea Sacră să vă facă să[-i] atacați. Și ajutați-vă în împlinirea faptelor bune și în evlavie, dar să nu vă ajutați la păcat și la nedreptate! Și fiți cu frică de Allah, căci Allah este aspru la pedeapsă.
3. Vă sunt interzise animalele moarte¹⁷³, sângele, carnea de porc, animalele asupra cărora a fost pomenit numele altcuiva decât al lui Allah [la înjunghierea lor], [animalele] omorate prin sufocare, lovire, cădere sau împunse cu coarnele [de alt animal] și cele din

care au mâncat animale sălbatice, cu excepția cazului în care voi ați înjunghiat [aceste vietăți înainte de a muri] și [va sunt interzise, de asemenea,] cele înjunghiate pe altarele de piatră¹⁷⁴ [ale idolilor] și cele pe care le împărțiți, prin tragere la sorți, cu săgeți. Acestea sunt pentru voi păcat. În această zi, cei care nu cred sunt deznădăjduiți [că ar mai putea] să vă îndepărteze de la religia voastră, deci, nu vă mai temeți de ei, ci temeți-vă de Mine! În această zi, am desăvârșit religia voastră și am împlinit harul Meu asupra voastră și am încuviințat islamul ca religie pentru voi. Dar dacă cineva este forțat de foame [să mănânce din cele interzise], fără a fi înclinat către păcat, atunci, cu adevărat, Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].

4. Ei te întreabă [o, Mohammed] ce le este permis [să mănânce]. Spune: „Vă sunt permise [toate] cele bune și cele pe care le învățați pe animalele și păsările de vânatoare [să vi le prindă], dresându-le așa cum v-a învățat Allah. Și mâncați din cele pe care ele le prind pentru voi rostind numele lui Allah! Și fiți cu frică de Allah”. Cu adevărat, Allah socotește degrabă!
5. În această zi vă sunt permise vouă cele bune și mâncarea celor cărora li s-a dăruit Scriptura vă este permisă și vouă, iar mâncarea voastră le este

¹⁷⁰ al-Māidah: Masa, făcând referire la masa întinsă cu mâncare cerută de discipolii lui Iisus (pacea fie asupra sa) din versetul 112

¹⁷¹ Ce includ promisiuni, jurăminte etc

¹⁷² Starea de sacralizare rituală pentru *Hajj* sau *Umrah*

¹⁷³ A se vedea nota 2:173

¹⁷⁴ În numele altcuiva decât Allah

- permisă și lor. [Vă sunt permise pentru căsătorie] femeile virtuozose dintre dreptcredincioase, dar și femeile virtuozose ale celor cărora le-a fost dăruită Scriptura înaintea voastră, dacă le dați zestrea, dorindu-vă puritatea și nu precurvia. Iar cel care se leapădă de credință, faptele lui sunt în deșert, iar în Lumea de Apoi se va afla printre cei pierduți.
6. O, voi cei care credeți! Atunci când vă gătiți pentru Rugăciune [As-Salat], spălați-vă fețele voastre și mâinile voastre până la coate, treceți-vă mâinile voastre ude peste capetele voastre și [spălați-vă] picioarele voastre până la glezne! Dacă sunteți în stare de janabah¹⁷⁵, atunci purificați-vă [prin-o îmbăiere]! Dacă sunteți bolnavi, sau în călătorie, sau unul dintre voi vine de la locul unde și-a făcut nevoile, sau ați atins femeile¹⁷⁶ și nu găsiți apă, atunci căutați pământ curat și ștergeți-vă fețele și mâinile voastre cu el! Allah nu vrea să vă facă vouă greutăți, ci dorește să vă purifice și să desăvârșească binefacerea Sa. Poate că voi veți fi mulțumitori!
7. Și aduceți-vă aminte de harul lui Allah asupra voastră și de legământul pe care El l-a făcut cu voi, atunci când ați spus: „Auzim și ne supunem!” Și fiți cu frică de Allah, căci Allah este ‘Alim [Bineștiutor] a ceea ce se află în piepturile voastre!
8. O, voi cei care credeți, fiți statornici față de Allah, martori drepti și să nu vă împingă ura împotriva unui popor să nu fiți drepti! Fiți drepti, căci aceasta este mai aproape de evlavie! Și fiți cu frică de Allah, căci Allah este Khabir [Bineștiutor] a ceea ce faceți voi!
9. Allah le-a promis celor care cred și împlinesc fapte bune, iertare și răsplătă nemăsurată.
10. Cât despre cei care nu cred și țin de minciună semnele Noastre, accia vor fi locuitorii Iadului.
11. O, voi cei care credeți, aduceți-vă aminte de binefacerile lui Allah asupra voastră atunci când un popor a voit să întindă mâinile spre voi [pentru a vă ataca], dar El a oprit mâinile lor de la voi. Fiți cu frică de Allah! În Allah trebuie să se încreadă dreptcredincioși!
12. Allah a încheiat un legământ cu fiii lui Israel și Noi am trimis dintre ei doisprezece aleși. Și Allah a spus: „Eu sunt cu voi, dacă împliniți Rugăciunea [As-Salat], achitați Dania [Az-Zakat], și credeți în trimișii Mei și îi ajutați și veți da lui Allah un bun împrumut¹⁷⁷; atunci Eu voi șterge faptele voastre rele și vă voi primi în Grădini pe sub care curg râuri. Dar acela dintre voi care se va întoarce la necredință, după aceasta, rătăcește de la drumul cel drept”.

¹⁷⁵ A se vedea nota 4:43

¹⁷⁶ Ați avut contact sexual

¹⁷⁷ Cheltuind pentru cauza lui Allah, căutând răsplata Lui

13. Și pentru încălcarea legământului lor, Noi i-am blestemat și le-am împietrit inimile. Ei răstălmăcesc cuvintele¹⁷⁸ și au uitat o parte din ceea ce li s-a reamintit¹⁷⁹. Tu nu vei înceta să descoperi înșelătoria lor, cu excepția unui mic număr dintre ei. Dar iartă-i și trece-le cu vederea [fărădelegile]. Cu adevărat, Allah îi iubește pe cei care fac bine.
14. Și am încheiat Noi legământ cu cei care spun: „Noi suntem creștini”, dar ei au uitat o parte din ceea ce li s-a reamintit¹⁸⁰. Așa că am stărnit Noi ură și vrajbă între ei¹⁸¹ până la Ziua Învierii. Atunci le va vesti Allah ceea ce au făcut ei.
15. O, oameni ai Scripturii, a venit la voi Trimisul Nostru ca să vă arate multe lucruri din cele pe care voi le-ați ascuns din Scriptură, trecând peste multe altele¹⁸². V-au venit vouă o lumină și o Carte limpede [Coranul] de la Allah,
16. Prin care Allah îi călăuzește pe cei care caută mulțumirea Lui pe căile păcii¹⁸³ și îi scoate din întunecimi la lumină, prin grația Sa, și îi călăuzește pe un drum drept.
17. Necredincioși sunt cei care spun că Dumnezeu este Mesia, fiul Mariei. Spune: „Cine L-ar putea împiedica pe Allah, dacă ar voi să-l distrugă pe Mesia, fiul Mariei, sau pe mama lui sau pe toți care se află pe pământ?” Ale lui Allah sunt Împărăția Cerurilor și a Pământului, precum și ceea ce se află între ele. El creează ceea ce El voințește. Și Allah este Qadir [cu putere peste toate].
18. Dar evreii și creștinii spun: „Noi suntem fiii lui Allah și cei dragi Lui”. Spune: „Atunci de ce vă pedepsește pentru păcatele voastre?” Dimpotrivă, voi sunteți făpturi omenești dintre cele pe care El le-a creat. El îl iartă pe cel pe care El voințește și îl pedepsește pe cel pe care El voințește. Ale lui Allah sunt Împărăția Cerurilor și a Pământului, precum și ceea ce se află între ele și la El este întoarcerea.
19. O, oameni ai Scripturii, l-am trimis pe Trimisul nostru [Mohammed] la voi ca să vă arate vouă [religia], la o vreme după [ceilalți] trimiși, pentru ca voi să nu spuneți: „Nu ne-a venit nouă niciun vestitor și niciun prevenitor”. Acum v-a venit vouă vestitor și prevenitor. Și Allah este cu putere peste toate.
20. Și [spune, o, Mohammed] atunci când Moise i-a spus poporului său: „O, popor al meu! Aduceți-vă aminte de harul lui Allah asupra voastră atunci când a făcut dintre voi profeți și v-a făcut pe voi

¹⁷⁸ Au schimbat sensurile cuvintelor lui Allah din Tora

¹⁷⁹ În Tora cu privire la venirea profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)

¹⁸⁰ În Evanghelic cu privire la venirea profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)

¹⁸¹ Printre diversele lor denominații

¹⁸² Precum păcatul vostru în acea privință

¹⁸³ Siguranță, bunăstare, integritate și refugiu de la Iad. Literar: „libertate de tot ce este rău”

- posesori¹⁸⁴. El v-a dat vouă ceea ce nu a dat nici uecia dintre lumile [de atunci]!
21. O, popor al meu, intrați în Pământul Sfânt [Palestina], pe care Allah vi l-a hărăzit și nu dați înapoi, [refuzând lupta], căci veți fi dintre cei care pierd!”
22. Ei au spus: „O, Moise, acolo este un popor de oameni puternici. Noi nu vom intra în el până ce ei nu vor ieși din el. Dacă vor ieși ei, atunci vom intra noi”.
23. Au spus doi bărbați dintre cei care se temeau de Allah și care fuseseră copleşți de harul Lui: „Intrați peste ei pe poartă, pentru că atunci când veți trece de ea, veți fi învingători!¹⁸⁵ Încredeți-vă în Allah, dacă sunteți credincioși!”
24. Ei au răspuns: „O, Moise, cu adevărat noi nu vom intra în niciun caz, câtă vreme ei sunt acolo. Așadar du-te tu și Domnul tău și luptați. Cu adevărat noi vom șede a aici!”
25. Moise a spus: „Doamne, cu adevărat eu nu am putere [control] decât asupra mea și a fratelui meu, deci desparte-ne¹⁸⁶ pe noi de acest neam de nelegiuiți!”
26. [Allah] i-a răspuns: „Cu adevărat, [Țara] asta le va fi oprită timp de
- patruzeci de ani, în care vor rătăci prin lume. Nu fi mâhnit pentru neamul acesta de nelegiuiți!”
27. Și istorisește-le lor povestea celor doi fii ai lui Adam, așa cum a fost ea cu adevărat, atunci când au adus ei ofrandă [lui Allah], și a fost primită de la unul dintre ei, dar nu a fost primită de la celălalt. Și a spus [acesta din urmă]: „Te voi omori, cu siguranță”. I-a răspuns [primul]: „Cu adevărat, Allah primește jertfa numai de la cei evlavioși [care au frică de El].
28. Dacă vei ridica mâna spre mine ca să mă omori, eu nu voi ridica mâna spre tine ca să te omor, căci eu am frică de Allah, Stăpânul lumilor.
29. Cu adevărat, eu voiesc să porți păcatul meu împreună cu păcatul tău și să ajungi printre oaspeții Focului. Și aceasta este răsplata celor nelegiuiți!”
30. Însă sufletul său i-a permis¹⁸⁷ să-l ucidă pe fratele lui și l-a omorât, intrând astfel în rândul celor pierduți.
31. Apoi Allah a trimis un corb, ca să scurme pământul, pentru a-i arăta cum să ascundă rușinea¹⁸⁸ fratelui său. Atunci el a spus: „Vai de mine! Oare sunt eu mai neputincios decât acest corb și nu sunt în stare să îngrop rușinea [cadavru] fratelui

¹⁸⁴ A tot ceea ce aveți nevoie – în mod specific cămine, soții și servitori. Sau „suverani” adică cei cu autoritate independentă.

¹⁸⁵ Dacă ascultați comanda lui Allah în a avea încredere în El, El v-a îndeplini promisiunea Lui față de voi

¹⁸⁶ Sau „diferențiază-ne” sau „judecă între noi și ei”

¹⁸⁷ Criminalul și-a permis

¹⁸⁸ Referindu-se la cadavru, evidența faptei sale rușinoase

- meu?" Și a ajuns el astfel să se căiască.
32. De aceea am prescris Noi pentru fiii lui Israel că cel care ucide un suflet nevinovat deuciderea altui suflet sau de o altă stricăciune pe pământ, este ca și când i-ar ucide pe toți oamenii, iar cel care lasă în viață un suflet este ca și cum i-ar lăsa în viață pe toți oamenii. Trimișii Noștri au venit la ei cu dovezi limpezi și totuși iată că mulți dintre ei săvârșesc silnicii pe pământ și după aceasta [venirea trimișilor].
33. Cu adevărat, pedeapsa celor care luptă¹⁸⁹ împotriva lui Allah și a Trimisului Său și caută să aducă pe Pământ stricăciune este că ei vor fi omorâți sau răstigniți pe cruce sau li se vor tăia mâinile și picioarele cruciș sau vor fi alungați din țară. Aceasta va fi pentru ei rușine în lumea de acum, iar în Lumea de Apoi vor avea parte de o pedeapsă mare,
34. Cu excepția celor care se căiesc înainte de a-i prinde. Și să știți că Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].
35. O, voi cei care credeți, fiți cu frică de Allah, căutați mijloacele pentru a vă apropia de El și luptați pe calea Lui. Poate că voi o să izbândiți!
36. Cu adevărat, cei care nu cred - de-ar avea ei tot ce se află pe Pământ și încă o dată pe atât, pentru a se răscumpăra cu aceasta de pedeapsa din Ziua Învierii, tot nu li se va primi lor. Și ei vor avea parte de o pedeapsă dureroasă.
37. Ei ar voi să iasă din Foc, dar nu vor ieși din el, căci chinul lor va fi veșnic.
38. [Cât despre] hoți și hoată, tăiați-le mâinile drept răsplată pentru ceea ce au dobândit [prin furt] și drept pedeapsă de la Allah, căci Allah este 'Aziz [Puternic] și Hakim [Înțelept].
39. Dar pe cel care se căiește în urma fărădelegilor lui și se îndreaptă, Allah îl va ierta, căci Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].
40. Nu știi tu că a lui Allah este Împărăția Cerurilor și a Pământului? El pedepsește pe cine voiește El și iartă pe cine voiește El, căci Allah este cu putere peste toate.
41. O, Trimisule, să nu te întristeze cei care se grăbesc spre necredință, dintre aceia care spun cu gurile lor: „Noi credem!”, dar inimile lor nu cred și nici dintre evrei. [Ei] ascultă numai de minciună și de un alt popor, ce nu a venit niciodată la tine¹⁹⁰. Ei rătălmăcesc cuvintele după ce ele au fost bine rânduite, spunând: „Dacă vi s-a dat¹⁹¹ acest lucru, luați-l, iar dacă nu vi s-a dat, fiți prevăzători [și ferii-vă de el]!” Însă pentru acela pe care Allah

¹⁸⁹ Care fac acte de violență și terorism împotriva indivizilor sau trădare și agresiune împotriva statului islamic

¹⁹⁰ Nu au participat la adunările Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) sau nu au auzit cuvintele sale

¹⁹¹ Hotărârile legale dorite de ei

- voiește să-l ispitească¹⁹², tu nu-l vei putea apăra. Cei ale căror inimi Allah nu a voit să le purifice, vor avea parte, în această lume, de rușine, iar în Lumea de Apoi, de chin nemăsurat.
42. [Ei] ascultă numai de minciună și sunt lacomi după tot ceea ce este interzis. Dacă vor veni la tine, [o, Mohammed], atunci judecă între ei sau îndepărtează-te de ei. Dacă te vei îndepărta de ei, nu-ți vor putea face ei un rău, iar de vei judeca între ei, atunci judecă după dreptate. Cu adevărat, Allah îi iubește pe cei drepecți.
43. Dar cum îți vor cere ei să le fii judecător, când ei au Tora, în care se află judecata lui Allah? Apoi îți vor întoarce spatele [chiar] și după aceasta, dar ei nu sunt [de fapt] credincioși.
44. Cu adevărat, noi am pogorât Tora, în care este călăuzire și lumină. După ea judecă profeții cei supuși [lui Allah], rabinii și învățații, pentru evrei, căci lor li s-a încredințat spre păstrare Scriptura lui Allah și ei sunt martori pentru ea. Deci nu vă temeți de oameni, ci temeți-vă de Mine. Și nu vindeți Semnele Mele pentru un preț de nimic. Iar cei care nu judecă după ceea ce a pogorât Allah, sunt dintre necredincioși.
45. Și Noi am prescris pentru ei, în ea: suflet pentru suflet, ochi pentru ochi, nas pentru nas, ureche pentru ureche, dinte pentru dinte și rănila după legea talionului. Dar cel care renunță la aceasta în semn de milostenie, ea va fi ispășire pentru el. Iar aceia care nu judecă după ceea ce a pogorât Allah, aceia sunt nelegiuți.
46. Și Noi l-am trimis, după ei¹⁹³, pe Iisus, fiul Mariei, întărind ceea ce a venit înainte de el în Tora și i-am dat lui Evanghelia, în care este călăuzire și lumină, confirmând Tora care se afla dinaintea lui, drept călăuzire și îndemnare pentru cei evlavioși.
47. Deci să judece Oamenii Evanghelicilor după ceea ce Allah a trimis în ea. Iar cei care nu judecă după ceea ce a pogorât Allah, sunt cei netrebnici.
48. Iar ție, [Mohammed], ți-am trimis Cartea [Coranul] cu Adevărul, confirmând Scriptura de dinaintea ei și o lege peste ea. Deci fă judecată între ei după ceea ce ți-a trimis Allah și nu urma poftetele lor, îndepărtându-te de la Adevărul ce ți-a venit. Fiecăruia dintre voi Noi i-am dat o lege și o rânduială. Dacă ar fi voit Allah, v-ar fi făcut o singură comunitate [unită în religie], dar El voiește să vă încerce în ceea ce v-a dat. Deci întreceți-vă în împlinirea de fapte bune¹⁹⁴. La Allah este întoarcerea voastră, a tuturor, și El

¹⁹² Înțelesul aici este necredință, drum greșit, autoînșelare drept rezultat a refuzării adevărului

¹⁹³ Urmând tradiția profeților Fiilor lui Israel

¹⁹⁴ Ascultare față de Allah conform Coranului și Sunnah profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)

vă va înștiința despre cele asupra cărora ați avut păreri deosebite.

49. Judecă [o, Mohammed] între ei după ceea ce ți-a trimis Allah și nu urma poftele lor și fii cu băgare de seamă, să nu te ispitească pentru a te îndepărta de ceva din ceea ce ți-a trimis Allah. Iar dacă ei întorc spatele - atunci să știi că Allah voiește să-i pedepsească pentru o parte din păcatele lor. Și, cu adevărat, mulți dintre oameni sunt nelegiuți.
50. Și oare este judecata din [timpul] ignoranței¹⁹⁵ ceea ce ei doresc? Dar cine este mai bun în judecată decât Allah, pentru un popor care se crede statornic?
51. O, voi cei care credeți! Nu-i luați pe evrei și pe creștini drept aliați. Ei [de fapt] sunt aliați unii cu alții. Iar cei dintre voi care le sunt aliați sunt ca și cum ar face parte dintre ei. Cu adevărat, Allah nu-i călăuzește pe calea cea bună pe cei nelegiuți.
52. Îi vei vedea pe cei cu boală în inimi¹⁹⁶, grăbindu-se spre ei, spunând: „Ne e teamă că o nenorocire se va abate asupra noastră”. Dar s-ar putea ca Allah să aducă biruința sau o altă decizie de la El și atunci ei se vor căi pentru ce au ținut ascuns în sufletele lor.
53. Iar cei credincioși vor spune¹⁹⁷ atunci: „Aceștia sunt cei care au jurat pe Allah cele mai puternice jurăminte că vor fi cu adevărat

alături de voi?” Iată că faptele lor sunt deșarte, iar ei au devenit pierduți.

54. O, voi cei care credeți, cel dintre voi care renunță la religia sa [să știe că] Allah va aduce [în locul lui] un popor [de oameni] pe care-i iubește și care-L iubesc pe El, blânzi față de dreptcredincioși și aspri cu necredincioșii, care vor lupta pe calea lui Allah și nu se vor teme de clevetirea clevetitorilor. Acesta este harul lui Allah, pe care-l dăruiește cui voiește El, căci Allah este Uasi' [Cel cu Har Nemărginit] și 'Alim [Atoateștiutor].
55. Aliații voștri sunt doar Allah, Trimisul Lui și cei care cred, cei care împlinesc Rugăciunea [As-Salat], dau Dania [Az-Zakat] și se pleacă [înaintea lui Allah].
56. Iar cei care-i iau drept aliați pe Allah, pe Trimisul Lui și pe cei care cred [vor izbândi, căci aceasta este] tabăra lui Allah care va fi biruitoare.
57. O, voi cei care credeți, nu-i luați drept aliați pe cei care au luat religia voastră în derădere și în bătaie de joc dintre cei cărora le-a fost trimisă Scriptura înaintea voastră, și nici dintre necredincioși. Și fiți cu frică de Allah, dacă sunteți credincioși [adevărați].
58. Iar când voi chemați la Rugăciune [As-Salat], ei o iau în râs și în bătaie de joc. Aceasta pentru că ei sunt un popor care nu pricepe.

¹⁹⁵ Din perioada păgână

¹⁹⁶ Ipocrizie

¹⁹⁷ Despre ipocriți după expunerea lor

59. Spune: „O, voi oameni ai Scripturii! Ne urâți pentru altceva decât pentru că noi credem în Allah și în ceea ce ne-a fost trimis nouă și în ceea ce a trimis mai înainte și pentru că cei mai mulți dintre voi sunteți nelegiuiți?”
60. Spune: „Să vă vestesc eu despre ceva și mai rău decât aceasta, drept pedeapsă de la Allah? Cei pe care Allah i-a blestemat și pe care s-a mâniat și i-a prefăcut pe unii dintre ei în maimuțe și în porci ca și cei care l-au adorat pe Taghut¹⁹⁸. Aceia au un loc și mai rău și sunt mai departe de calea cea dreaptă!”
61. Și atunci când vin la voi vă spun: „Noi credem!”. Însă ei intră cu necredință [în inimile lor] și ies cu ea, iar Allah știe prea bine ce ascund ei.
62. Îi vei vedea pe mulți dintre ei cum se grăbesc spre păcat, spre nelegiuire și spre mâncarea celor interzise. Și cât de mare este răul pe care ei îl fac!
63. De ce rabinii și învățații lor nu-i opresc de la rostirea vorbelor păcătoase și de la mâncarea celor oprite? Cât de ticălos este ceea ce fac ei.
64. Și evrei spun: „Mâna lui Allah este închisă¹⁹⁹!”. Închise sunt însă mâinile lor și blestemați au fost pentru ceea ce au spus. Dimpotrivă, mâinile Lui sunt larg deschise și El dăruiește după cum
- voiește. Iar ceea ce ți-a trimis de la Domnul tău îi va face să sporească și mai mult în fărâdelege și necredință. Noi am aruncat între ei vrăjmășie și ură până în Ziua Învierii. Ori de câte ori vor aprinde ei focul războiului [împotriva ta], Allah îl va stinge. Ei caută să semene pe pământ stricăciune, însă Allah nu-i iubește pe cei care seamănă stricăciune.
65. De-ar crede oamenii Scripturii și de-ar fi cu frică [de Allah], Noi le-am ierta faptele lor rele și i-am primi în Grădinile pline de tihnă și plăcere [An-Na'im].
66. Dacă ei ar împlini [legea din] Tora și Evanghelia și ceea ce li s-a pogorât de la Domnul lor [Coranul], atunci ei ar mânca din cele care se află deasupra lor și din cele care se află sub picioarele lor²⁰⁰. Printre ei se află un grup care merge pe o cale de mijloc, însă mulți dintre ei săvârșesc numai răutăți.
67. O, Trimisule, vestește ceea ce ți-a fost trimis de la Domnul tău, iar dacă nu o faci, înseamnă că nu ai transmis mesajul Lui. Iar Allah te va apăra de oameni. Cu adevărat Allah nu călăuzește poporul de necredincioși.
68. Spune: „O, oameni ai Cărții! Voi nu vă sprijiniți pe nimic, până ce nu veți împlini Tora și Evanghelia și ceea ce vi s-a trimis de către Domnul vostru [Coranul]!” Cele ce

¹⁹⁸ A se vedea nota 2:256

¹⁹⁹ Făcând aluzie la inabilitatea de a da sau la zgârcenie

²⁰⁰ O mare abundență

- și le-a trimis Domnul tău vor face să sporească fărădelegea și necredința multora dintre ei. Așadar nu fi mâhnit pentru cei necredincioși.
69. Cu adevărat, cei care cred [în profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)] și cei care au fost evrei sau sabeeni sau creștini [înainte de el (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)] – cei [dintre ei] care vor crede în Allah și în Ziua de Apoi și vor săvârși fapte bune, nu au a se teme și nici nu vor fi mâhniți²⁰¹.
70. Noi am încheiat legământ cu Fiii lui Israel și am trimis la ei mesageri. Dar de fiecare dată când venea la ei un mesager cu ceea ce nu era plăcut pentru sufletele lor, o parte dintre ei i-au învinuit de minciună, iar pe o altă parte dintre ei i-au omorât.
71. Și ei au crezut că nu va fi pedeapsă împotriva lor și au devenit orbi și surzi. Apoi, Allah a primit căința lor. Apoi, din nou, mulți dintre ei au devenit orbi și surzi. Însă Allah este Basir [Cel care Vede Bine] ceea ce fac ei.
72. Necredincioși sunt cei care spun: „Dumnezeu e Mesia, fiul Mariei!” în timp ce Mesia a spus: „O, Fii ai lui Israel, adorați-L pe Allah, Domnul meu și Domnul vostru!” Cu adevărat, cel care Îi asociază lui Allah pe altcineva, Allah va face Paradisul interzis pentru el, iar
- adăpostul lui va fi Focul. Și pentru nelegiuții nu va fi ajutor.
73. Necredincioși sunt cei care spun: „Dumnezeu este treimea din trei”²⁰². Nu există altă divinitate în afară de [Allah] cel Unic. Și de nu vor înceta să vorbească astfel, îi va atinge și pe cei necredincioși dintre ei pedeapsă dureroasă.
74. Și, oare, nu vin ei să se căiască la Allah și să-i ceară Lui iertare? Iar Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].
75. Mesia, fiul Mariei, nu este decât un mesager, asemenea mesagerilor de dinainte de el, iar mama lui este o femeie cu evlavie adevărată. Amândoi mâncau bucate [de rând]²⁰³. Privește ce semne evidente le trimitem Noi și apoi privește cum sunt ei îndepărtați [de la ele]!
76. Spune: „Voiți voi să adorați în locul lui Allah pe altcineva care nu are nicio [putere de] vătămare sau folos? Allah este As-Sami' [Cel care Aude Totul], Al-'Alim [Atoateștiutorul]”.
77. Spune: „O, voi oameni ai Scripturii! Nu încălcați limitele în credința voastră [trecând] peste adevăr și nu urmați poftele unor oameni care înainte au fost rătăciți și care i-au dus întru rătăcire pre mulți și s-au abătut de la calea cea dreaptă!”
78. Aceia care nu au crezut dintre fiii lui Israel au fost blestemați prin ceea ce

²⁰¹ A se vedea nota 2:62

²⁰² O parte din trei, referitor la conceptul trinității din Creștinism

²⁰³ Aceștia aveau nevoie de mâncare, demonstrând faptul că ei erau creații ale lui Allah și nu ființe divine

- au spus David și Iisus, fiul Mariei. Aceasta pentru că s-au răzvrătit și au încălcat poruncile [în mod frecvent].
79. Ei nu s-au oprit unii pe alții de la fărâdelegile pe care le-au comis. Ce fapte rele au săvârșit!
80. Îi vezi pe mulți dintre ei făcând alianță cu cei care nu cred! Vai de cele pe care sufletele lor le trimit înainte! Allah se mânie pe ei și în chinuri vor rămâne veșnic!
81. Dacă ar crede în Allah și în Profet și în ceea ce i s-a trimis lui, nu și i-ar face aliați. Însă mulți dintre ei sunt nelegiuți!
82. Vei găsi că evreii și cei care [Îi] fac asociați [lui Allah] sunt cei mai îndârjiți în dușmănia lor față de cei care cred, după cum vei găsi că cei mai prietenoși față de cei ce cred sunt aceia care spun: „Noi suntem creștini”. Și asta pentru că printre ei se află preoți și călugări și pentru că ei nu se fălesc.
83. Iar atunci când aud ce i s-a dezvăluit Trimisului, vei vedea ochii lor cum se umplu de lacrimi la aflarea Adevărului. Ei spun: „Doamne, noi credem! Scrie-ne pe noi împreună cu cei care depun mărturie [în legătură cu adevărul Coranului]!”
84. Și de ce să nu credem în Allah și în Adevărul care ne-a venit? Și noi ne dorim să ne facă Domnul nostru să
- intrăm [în Rai] împreună cu cei cuceritori”.
85. Iar Allah i-a răsplătit pentru ceea ce au spus²⁰⁴ cu Grădini pe sub care curg râuri și în care vor sălășlui veșnic, căci aceasta este răsplata celor care fac bine.
86. Cât despre cei care nu cred și țin de mincinoase versetele noastre, ei vor fi oaspeții Iadului.
87. O, voi cei care credeți, nu opriți bunățile pe care Allah vi le-a îngăduit și nu încălcați [poruncile], căci Allah nu-i iubește pe cei ce încălcă [poruncile].
88. Mâncați din ceea ce Allah v-a dăruit, ca fiind îngăduit și bun, și fiți cu frică de Allah, în Care voi credeți.
89. Allah nu vă va muștra pentru jurămintele voastre rostite la întâmplare²⁰⁵, însă vă va muștra pentru jurămintele făcute cu intenție. Ispășirea²⁰⁶ pentru ele va fi hrănirea a zece sârmani cu ceea ce îi hrăniți în mod obișnuit pe cei din familia voastră, sau îmbrăcarea lor, sau eliberarea unui sclav. Cel ce nu găsește [mijloacele pentru aceasta] [trebuie] să țină post trei zile. Aceasta este ispășirea pentru jurămintele voastre, dacă le-ați făcut. Dar păziți-vă jurămintele²⁰⁷. Astfel vă limpește Allah versetele Lui. Poate că veți fi mulțumitori!

²⁰⁴ Acceptarea adevărului și devotamentul pentru religia lui Allah (islam)

²⁰⁵ Jurământul făcut doar din obiceiul vorbirii sau ceea ce spune o persoană fără intenție

²⁰⁶ Pentru jurămintele intenționate

²⁰⁷ Nu faceți jurăminte fără a va gândi la ele, nediscriminând între cele bune și cele rele și nu jurați să faceți ceea ce este păcătos

90. O, voi cei care credeți, cu adevărat, vinul²⁰⁸, jocurile de noroc, pietrele ridicate [idolii] și săgețile [pentru prezicere] sunt numai murdării din lucrătura lui Șeitan. Deci feriți-vă de ele ca să izbândiți.
91. Șeitan dorește doar să semene dușmănie și ură între voi, prin vin și prin jocul de noroc, și să vă abată de la pomenirea lui Allah și de la Rugăciune [As-Salat]. Oare nu vă veți opri voi [de la acestea]?
92. Așadar, fiți cu supunere față de Allah, fiți cu supunere față de Trimisul [Lui] și fiți cu teamă. Iar dacă vă veți abate, să știți că Trimisului Nostru nu-i rămâne decât transmiterea [mesajului] limpede!
93. Nu este un păcat pentru cei care cred și împlinesc fapte bune, dacă au gustat [în trecut], dacă apoi au fost cu frică [de Allah], au crezut și au săvârșit fapte bune, apoi au fost cu frică și au crezut, apoi au fost cu frică și au făcut și mai bine, căci Allah îi iubește pe cei care fac bine.
94. O, voi cei care credeți, Allah vă va încerca cu un vânat, pe care îl puteți prinde cu mâinile voastre sau cu lăncile voastre, pentru ca să știți Allah cine se teme de El când [omul nu] este văzut [de altcineva]. Însă cel care după aceea încălcă rânduiala [aceasta], va avea parte de pedeapsă dureroasă.
95. O, voi cei care credeți, nu ucideți vânatul când sunteți în stare de
- ihram²⁰⁹. Iar cel care îl omoară intenționat este pedepsit să dea din vite atât cât a omorât, după ce vor judeca fapta lui doi [bărbați] drepti dintre voi, ca jertfă [lui Allah] menită să ajungă [săracilor] la Al-Ka'aba, sau să ispășească, hrănind câțiva sărmani sau, în loc de aceasta, să postească, pentru ca să guste urmările faptei sale. Allah iartă ceea ce a trecut, dar pe cel care se va întoarce [la greșală] Allah îl va pedepsi cu asprime, căci Allah este 'Aziz [Puternic] și deținător al puterii de a pedepsi.
96. Vă este permis vânatul pe mare, iar mâncarea lui este pentru voi, ca și pentru călători²¹⁰, merindă, dar vă este interzis vânatul pe uscat, cât timp sunteți în stare de sacralizare [ihram]. Și fiți cu frică de Allah, căci la El vă veți aduna!
97. Allah a făcut Al-Ka'aba, Casa Sfântă, spre folosul²¹¹ oamenilor, precum și luna sfântă, jertfa și zgărzile. Aceasta pentru ca voi să cunoașteți că Allah știe tot ce este în Ceruri și pe Pământ și că El pe toate le știe.
98. Să știți că Allah este aspru în pedeapsă, dar că Allah este și Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător]!
99. Trimisului nu-i revine decât să vă vestească [mesajul], însă Allah știe atât ce arătați, cât și ceea ce țineți ascuns.

²⁰⁸ Orice băutură alcoolică

²⁰⁹ A se vedea nota 5:1

²¹⁰ Pescuitul și mâncatul a tot ceea ce este prins din mare este permis chiar și în starea de ihram

²¹¹ Drept simbol pentru religia lui Allah

100. Spune: „Răul și binele nu sunt egale, chiar dacă mulțimea răului ți-ar plăcea!”. Deci, fiți cu frică de Allah, voi cei înțelepți, pentru ca să izbândiți!
101. O, voi cei care credeți, nu întrebați despre lucruri care, dacă vă sunt arătate, nu v-ar plăcea! Însă, dacă întrebați despre ele în timp ce Coranul este revelat, atunci ele vă vor fi arătate. Însă Allah vă va ierta pentru ele, căci Allah este Ghafur [Iertător], Blând [Halim].
102. Au întrebat despre ele și alți oameni înaintea voastră și apoi au ajuns să nu creadă în ele²¹²
103. N-a statornicit Allah nimic despre Bahira, nici despre Sa'iba, nici despre Uasila și nici despre Ham²¹³. Însă, cei care nu cred au născocit minciuni împotriva lui Allah și cei mai mulți dintre ei nu au judecată.
104. Și atunci când li se spune: „Veniți la ceea ce a pogorât Allah și la Trimis!”, ei spun: „Pentru noi sunt de ajuns cele cu care i-am găsit pe părinții noștri!”. Chiar dacă părinții lor nu știau nimic și nu au fost călăuziți [pe calea cea bună]?
105. O, voi cei care credeți, fiți cu grijă față de sufletele voastre. Cei care au rățâcit nu vă vor face rău, dacă sunteți pe calea cea bună. La Allah este întoarcerea voastră a tuturor și
- El vă va vesti despre ceea ce ați împlinit.
106. O, voi cei care credeți, dacă moartea se apropie de unul dintre voi, să fie martor între voi la facerea testamentului doi [bărbați] cinstiți din rândul vostru sau alți doi, nu din rândul vostru, dacă sunteți în călătorie prin lume și s-a abătut asupra voastră nenorocirea morții. Să îi rețineți după Rugăciune [As-Salat] și să le cereți să jure pe Allah, dacă aveți îndoieli: „Noi nu vindem această [mărturie a noastră] pentru niciun preț, chiar dacă este vorba de o rudă apropiată, și nici nu ascundem mărturia lui Allah²¹⁴! Cu adevărat, noi am fi atunci dintre păcătoși!”.
107. De se va descoperi că ei doi sunt vinovați de păcat [mărturie falsă], alți doi dintre cei cărora li s-a făcut nedreptate, mai cinstiți, le vor lua locul și amândoi vor jura pe Allah: „Mărturia noastră este mai îndreptățită decât mărturia celor doi și noi nu suntem nedrepti, căci atunci am fi dintre cei nelegiuți!”
108. Acesta este mijlocul cel mai sigur pentru a-i îndupleca să facă mărturia după adevăr, căci se vor teme să nu vină alte jurăminte după jurămintele lor. Și fiți cu frică de Allah și luați aminte, căci Allah nu-i călăuzește pe oamenii nelegiuți.

²¹² Din cauză că nu au vrut să facă ceea ce le-a fost poruncit

²¹³ Categoriile de cămile ce erau dedicate idolilor și eliberate pe pășuni, fără a mai fi deținute de oameni

²¹⁴ Obținută de Allah

109. [Luați aminte de] Ziua când Allah îi va aduna pe [toți] mesagerii și le va spune: „Ce vi s-a răspuns [când ați vestit]?” Ei vor spune: „Noi nu avem știință! Tu ești Marele Știutor al celor neștiute!”.
110. [Ziua] când Allah va spune: „Iisus, fiu al Mariei, adu-ți aminte de harul Meu asupra ta și asupra mamei tale, când Eu te-am sprijinit cu Duhul Sfânt [Îngerul Gavriil] și le-ai vorbit oamenilor din leagăn și când ai fost bărbat în toată firea și [adu-ți aminte] când Eu te-am învățat scrierea, înțelepciunea, Tora și Evanghelia. Și când tu ai plâsmuit din lut chipul unei păsări, cu îngăduința Mea, apoi ai suflat asupra lui și s-a făcut pasăre, cu îngăduința Mea. Și i-ai vindecat, cu îngăduința Mea, pe cel orb și pe cel lepros. Și ai înviat morții, cu îngăduința Mea. Și i-am oprit pe fiii lui Israel de la tine²¹⁵, când tu le-ai adus dovezi clare, iar aceia dintre ei care nu au crezut au spus: „Aceasta nu este decât vrăjitorie limpede!”.
111. Și [adu-ți aminte] când Eu le-am revelat apostolilor, spunând: „Credeți în Mine și în Trimisul Meu [Iisus]!”, ei au răspuns: „Noi credem, deci mărturisește că noi suntem cu desăvârșire supuși [musulmani]!”.
112. Și [adu-ți aminte] când apostolii au spus: „O, Iisus, fiu al Mariei, poate, oare, Domnul tău să ne coboare o masă servită din cer²¹⁶?” El [Iisus] le-a zis: „Fiți cu frică de Allah, dacă sunteți credincioși!”.
113. Ei au zis: "Voim să mâncăm din ea, ca să se liniștească inimile noastre și ca să știm că tu ne-ai spus nouă numai adevărul și să fim întru aceasta printre martori”.
114. Atunci a spus Iisus, fiul Mariei: „O, Allah, Stăpân al nostru! Coboară-ne nouă o masă servită din cer ca să ne fie nouă sărbătoare - pentru cel dintâi și pentru cel din urmă dintre noi - și semn de la Tine! Și binecuvântează-ne cu cele de ospăț, căci Tu ești Cel mai bun dintre cei care hrănesc!”.
115. Și i-a răspuns Allah: „Cu adevărat o voi coborî vouă, dar pe cel care nu va crede nici după aceasta îl voi pedepsi cu un chin cu care nu voi mai pedepsi pe nimeni din toate lumile!”.
116. Și [luați aminte de Ziua] când Allah va spune: „O, Iisus, fiu al Mariei! Le-ai spus tu oamenilor: „Luați-mă pe mine și pe mama mea drept dumnezei în locul lui Allah?”, el îi va răspunde: „Mărire Ție! Eu nu aș fi putut să spun ceea ce nu aveam dreptul să spun! Dacă aș fi spus, ai ști, căci Tu doară știi ce este înăuntrul meu, pe când eu nu știu ce este înăuntrul Tău! Cu adevărat Tu ești Marele știutor al celor neștiute”.
117. Eu nu le-am spus decât ceea ce mi-ai poruncit Tu: „Adorați-L pe Allah, Domnul meu și Domnul vostru!” Și

²¹⁵ Să îl omoare

²¹⁶ Aceasta este povestea mesei de la care își trage numele acest capitol

am fost martor asupra lor atâta vreme cât m-am aflat printre ei. Și după ce m-ai luat la Tine, ai fost doar Tu Priveghetor peste ei, căci Tu ești Martor tuturor lucrurilor!”

118. Dacă îi pedepsești, ei sunt cu adevărat robii Tăi, iar dacă îi ierți, Tu ești ‘Aziz [Puternic], Hakim [Înțelept]”.
119. Allah va spune: „Aceasta este Ziua când celor care cred în adevăr le va fi de folos adevărul”, iar ei vor avea parte de Grădini pe sub care curg râuri și veșnic vor sălășlui în ele”. Allah este mulțumit de ei, iar ei sunt mulțumiți de El! Aceasta este [cea mai] măreață izbândă!
120. A lui Allah este Împărăția Cerurilor și a Pământului, precum și toate care se află în ele, căci El este cu putere peste toate!

Sūrat 6: al-An'am

Perioada de revelare

Conform lui Ibn Abbas, companionul Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), această sură a fost revelată în întregime în același timp. Asma bint Yazid a spus: „Profetul Mohammed era călare pe o cămilă în timpul revelării acestui Capitol, iar eu o țineam de căpăstru. Cămila a început să simtă atât de tare greutatea, încât părea că oasele sale s-ar rupe.” De asemenea, știm dintr-o altă relatare că acest Capitol a fost revelat în ultimul an de dinainte de emigrare (*Hijrah*) și că Profetul a dictat întregul Capitol în aceeași noapte în care a fost revelat.

Contextul revelării

Vizualizarea contextului acestui Capitol devine ușoară după determinarea perioadei în care a fost revelat. Erau 12 ani de când Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) îi chema pe oameni la islam. Persecuțiile din partea tribului Qurayș au devenit atât de violente și de brutale încât majoritatea musulmanilor au fost nevoiți să emigreze către Abisinia. Mai mult, doi dintre cei mai mari susținători ai Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), soția sa, Khadijah și unchiul său, Abu Talib nu mai erau în viață pentru a-l ajuta, prin urmare el nu mai avea sprijinul lor. Cu toate acestea, el și-a continuat misiunea și astfel, toți oamenii buni din Mecca, precum și triburile din jur au început să accepte islamul. Însă, per ansamblu, comunitatea era în continuare respinsă. Astfel că, dacă cineva arăta înclinație către islam, acesta era batjocorit, bătut și boicotat social.

În aceste circumstanțe negre, a apărut o rază de speranță din Yathrib. Acolo islamul începuse să se răspândească liber, prin eforturile unor oameni influenți din triburile Aus și Khazraj, care acceptaseră islamul în Mecca. În acel timp, numai Allah știa marele potențial al acesteia.

Pentru un observator superficial părea că islamul trecea printr-un moment critic, fără a fi sprijinit material, cu excepția unui suport limitat ce venea din partea familiei Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și a unor musulmani săraci. Bineînțeles că cei din urmă nu putea să ajute prea mult fiindcă ei înșiși erau persecutați.

Tematica și subiectul principal

Acestea erau condițiile din timpul revelării acestui Capitol. Principalele subiecte discutate pot fi împărțite în 7 titluri:

1. Refutarea politeismului (*Şirk*) și invitația la Monoteism (*Tauhid*).
2. Credița în „viața de după moarte” și refutarea credinței că „nu există nimic după această viață lumească”.
3. Refutarea superstițiilor prevalente.
4. Enunțarea principiilor morale fundamentale construirii Societății Islamice.
5. Răspunsurile la obiecțiile făcute împotriva Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și a misiunii sale.
6. Confort și încurajare pentru Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și pentru cei care îl urmau și care în acel moment se aflau într-o stare de anxietate datorită persecuției.
7. Preveniri și amenințări către necredincioși și oponenți de a renunța la apatie și aroganță.

Contextul revelării Capitoalelor meccane

Dat fiind faptul că acesta este primul Capitol meccan mare în ordinea compilării Coranului, va fi folositor să explicăm în general contextul istoric al Capitoalelor meccane. În comparație cu Capitoalele medinite, despre care există relatări autentice cu privire la revelarea majorității dintre ele, despre Capitoalele meccane există puține informații.

Doar câteva Capitoale meccane au hadisuri autentice cu privire la ocazia revelării lor. Aceasta pentru că istoria perioadei meccane nu a fost compilată la același nivel de detaliu precum cele din perioada medinită. Prin urmare, trebuie să ne bazăm pe dovezi din aceste Capitoale pentru a determina perioada revelării lor și anume, subiectele, abordarea, stilul, referințele directe și indirecte făcute cu privire la evenimente sau ocazia revelării lor. Nu putem spune cu precizie dacă un anume Capitol sau verset a fost revelat cu o ocazie specială, dar putem face o corelație între subiectele adresate în Capitoale cu alte evenimente din viața profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și astfel, putem concluziona căreia perioade îi aparțin acestea. Dacă ne gândim la cele de mai sus, istoria misiunii Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) la Mecca poate fi împărțită în 4 etape:

1. Prima etapă a început cu numirea sa drept Mesager și se încheie cu proclamarea lui ca Profet, 3 ani mai târziu. În această perioadă mesajul le-a fost răspândit oamenilor în mod secret, fără ca locuitorii Meccăi să știe.
2. A doua etapă a ținut 2 ani și a început cu opoziția indivizilor, urmată de antagonism, batjocură, acuzații false, abuz și propagandă falsă. Erau formate grupări pentru a-i persecuta pe cei slabi și neajutorați dintre musulmani.
3. A treia etapă a ținut aproximativ 6 ani, până la moartea lui Abu Talib și a Khadijei în al 10-lea an de profeție al lui Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Include persecuțiile violente împotriva musulmanilor, emigrarea multora dintre ei către Abisinia și boicotarea socială și economică a celor care nu au emigrat.
4. A patra etapă a ținut aproximativ 3 ani, începând cu al 10-lea an al profeției. Această perioadă a avut încercări grele și multă suferință cauzată Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și celor care îl urmau. Viața în Mecca devenise insuportabilă și părea că nu mai există alt refugiu. Chiar și atunci când Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) s-a dus la Tā'if, el nu a primit adăpost. Cu ocazia anuală a Pelerinajului, el (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ruga fiecare clan arab să îi accepte invitația, dar a primit doar refuzuri. În același timp, cei din Mecca se întâlneau și discutau cum să scape de el, fie să îl omoare, fie să îl închidă, fie să îl dea afară din orașul lor. În acest moment extrem de critic, Dumnezeu le-a deschis inimile oamenilor din Yathrib către Islam, iar el a emigrat la invitația lor.

În introducerea următoarelor Capitoale meccane, vom determina în ce etapă au fost acestea revelate bazându-ne pe trăsăturile distincte ale fiecărei etape.

Tematica: Credința islamică

Acest Capitol discută, în principal, stâlpii credinței islamice: monoteism, Viața de după moarte, profeția, precum și relevanța practică a acestora pentru viața oamenilor. Se referă, de asemenea la

crediințele greșite ale celor care se opuneau și răspunde la obiecțiile lor prin preveniri și avertizări. Mai mult, aduce alinare Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și celor care îl urmau, aceștia suferind din cauza persecuției. Desigur, aceste teme nu au fost abordate în mod separat, ci au fost aduse împreună într-o manieră excepțională.

Surat 6: al-'An'am²¹⁷

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Laudă lui Allah care a creat Cerurile și Pământul și a rânduit întunericul și lumina. Cu toate acestea, cei care nu cred Îi aduc parteneri Domnului lor.
2. El este Cel care v-a creat din lut și apoi a hotărât un termen²¹⁸ și un timp stabilit [cunoscut] la El²¹⁹. Dar cu toate acestea, voi vă îndoțiți!
3. Și El este Allah [unicul Dumnezeu] în Ceruri și pe Pământ. El știe ceea ce voi tăinuți și ceea ce voi roștiți, după cum știe și ceea ce agonisiți voi.
4. Și nu le vine lor niciun semn dintre semnele Domnului lor, fără ca ei să se întoarcă de la ele.
5. Fiindcă au socotit drept minciună Adevărul [Coranul] atunci când a venit la ei. Dar le vor veni vești despre cele pe care le-au luat în derădere²²⁰.
6. Nu au văzut ei câte popoare am nimicित Noi înaintea lor? Pe aceia îi întăriserăm Noi pe pământ cum nu v-am întărit pe voi. Și le-am trimis Noi [ploaie din] cer și am făcut Noi să curgă râuri pe sub picioarele lor. Apoi i-am nimicित Noi pentru

păcatele lor și am creat, după ei, alte popoare.

7. Și de ți-am fi pogorât Noi ție, [Mohammed], o Carte scrisă pe foi, [coborâtă din cer] și ar fi atins-o cu mâinile lor, ar fi spus cei care nu cred: „Aceasta nu este decât vrăjitorie învederată”.
8. Și ei spun: „De ce nu a fost trimis un înger la el [Mohammed]?”²²¹ Însă dacă am fi trimis Noi un înger, treaba ar fi fost decisă²²², căci după aceea nu li s-ar mai fi dat lor niciun răgaz!
9. Și dacă l-am fi făcut Noi [pe Profet] un Înger, Noi l-am fi făcut cu chip de om și s-ar fi aflat în aceeași încurcătură în care sunt ei.
10. Însă au fost batjocoriți trimiși și înainte de tine, dar cei care i-au batjocorit au fost cuprinși tocmai de cele pentru care ei și-au bătut joc.
11. Spune: „Umblați prin lume și vedeți care este urmarea pentru aceia care socotesc adevărul minciună.”
12. Spune: „Ale cui sunt cele din Ceruri și de pe Pământ?” Spune: „Ale lui Allah.” Și-a prescris Lui însuși îndurarea. Și va va aduna în Ziua Învierii, despre care nu este nicio îndoială. Iar Aceia care își vor pierde sufletele lor, [sunt] cei care nu cred.

²¹⁷ Al-'An'am: animalele domestice care pasc: cămile, vite, oi și capre așa cum este menționat în v. 143-144 din acest capitol

²¹⁸ Un timp specificat pentru moarte

²¹⁹ Pentru înviere

²²⁰ Ei vor experimenta realitatea a ceea ce au negat și consecințele negării lor

²²¹ Drept sprijin pentru profetia lui (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)

²²² Ei ar fi fost distruși imediat fără a avea șansa de a se căi

13. Ale Lui sunt [toate] cele care sălășuiesc noaptea și ziua și El este Sami' [Cel care Aude Totul] [și] 'Alim [Bine Știutor].
14. Spune: „Oare să-mi iau eu alt aliat decât Allah, Creatorul Cerurilor și al Pământului? El este Cel care îi hrănește [pe toți] și căruia nu I se dă hrană”. Spune [o, Mohammed]: „Cu adevărat mi s-a poruncit să fiu primul [dintre voi] care primește Islamul!” Și să nu fii printre politești!
15. Spune: „Cu adevărat, mi-e frică - de nu mă voi supune Domnului meu - de chinul unei Zile Mari!”
16. Cel de la care va fi îndepărtată [pedeapsa] în Ziua Aceea - pe acela l-a iertat. Și aceasta este izbândă limpede.
17. De te va atinge Allah cu vreun rău, nimeni în afară de El nu-l va putea îndepărta. Iar de te va atinge cu ceva bun, El este cu putere peste toate.
18. El este Al-Qahir [Stăpânul Suprem] peste robii Lui și El este Al-Hakim [Înțeleptul] [și] Al-Khabir [Bine Știutorul].
19. Spune: „Cine este cu cea mai mare mărturie?” Spune: „Allah, este Martor între mine și între voi și mie mi-a fost revelat acest Coran, pentru ca să vă previn cu el pe voi și pe cei la care va ajunge²²³. Și oare voi mărturișiți că alături de Allah mai sunt și alți dumnezei?” Spune: „Nu mărturisesc [așa ceva]!” Spune: „Numai El [este un Dumnezeu unic] și eu nu recunosc asociații pe care îi faceți voi [lui Allah]”.
20. Cei cărora le-am dăruit Scriptura îl cunosc²²⁴, întocmai cum își cunosc copiii, însă cei care și-au pierdut sufletele [în Viața de Apoi] [sunt] cei care nu cred.
21. Și cine este mai nelegiuit decât cel care născocеște minciuni despre Allah sau nu acceptă versetele Lui? Cu adevărat, cei nelegiuiți nu vor izbândi.
22. Și [spune o Mohammed] în Ziua când Noi îi vom aduna pe toți; atunci le vom spune celor care l-au făcut asociații lui Allah: „Unde sunt asociații voștri pe care i-ați pretins?”
23. Atunci nu vor avea alt răspuns decât să spună: „[Jurăm] pe Allah, Stăpânul nostru, Noi nu am făcut niciodată asociații!”
24. Privește cum se mint pe ei înșiși și cum părăsesc ei ceea ce au născocit.
25. Printre ei sunt unii care ascultă la tine²²⁵, însă Noi am pus acoperăminte peste inimile lor, pentru ca ei să nu-l priceapă, și surzenie în urechile lor. Chiar dacă ei văd fiecare semn, ei tot nu cred în el. Chiar dacă vin la tine ca să discute cu tine, cei necredincioși

²²³ În fiecare timp și loc până în Ziua Judecării

²²⁴ Coranul. Este interpretat și ca „el” - profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)

²²⁵ Atunci când receți Coranul

- spun: „Acestea nu sunt decât povești ale celor de demult!”.
26. Și ei îi opresc [pe oameni] de la el și se îndepărtează și ei înșiși de el. Dar ei nu se distrug decât pe ei înșiși, fără ca să-și dea seama.
27. Și dacă i-ai vedea stând în fața Focului, spunând: „O, de ne-am întoarce noi [la viață], n-am mai socoti semnele Domnului nostru mincinoase și am fi în rândul celor credincioși!”.
28. Dar nu! Iată că li se arată ceea ce au ascuns mai înainte. Și dacă s-ar întoarce [la viața pământească], ar reveni neîndoielnic la cele ce le-au fost interzise, căci ei sunt mincinoși.
29. Și ei spun: „Nu există [altă viață] decât viața noastră pământească și noi nu vom fi înviați!”
30. Dar dacă i-ai vedea atunci când vor sta dinaintea Domnului lor și El le va spune: „Nu este acest lucru adevărat?” Ei vor răspunde: „Ba da, jurăm pe Domnul nostru!”. Iar El le va spune atunci: „Gustați chinul pentru că nu ați crezut!”.
31. Vor pierde cei care tăgăduiesc întâlnirea cu Allah. Iar când Ceasul le va veni în mod neașteptat, ei vor spune: „Vai de noi, pentru ceea ce am nesocotit cu privire la el [Ceasul]!” Și ei vor purta poverile [pentru păcatele] lor în spinările lor. Și ce poveri [grele] vor purta ei!
32. Această viață lumească nu este decât joacă și glumă, iar Lumea de Apoi va fi mai bună pentru cei cu frică. Oare voi nu pricepeți?
33. [O, Mohammed] Știm că te mâhnește ceea ce spun ei, însă ei nu te socotesc pe tine mincinos, ci nelegiuții tăgăduiesc versetele lui Allah.
34. Într-adevăr, au fost socotiți mincinoși [și alți] trimiși de dinaintea ta, [Mohammed]! Însă ei au îndurat să fie socotiți mincinoși și să fie oropsiți, până când le-a venit biruința Noastră. Și nu poate nimeni să schimbe vorbele lui Allah [decretele Lui] și ți-a venit deja o parte din povestea trimișilor [anteriori].
35. Dacă nepăsarea lor ți se pare grea pentru tine și de-ai putea căuta un tunel în pământ sau o scară către cer ca să le aduci o minune, [fă-o]! Iar dacă Allah ar voi, i-ar aduna pe calea cea dreaptă! Deci nu fi dintre cei neștiutori!
36. Doar cei care aud vor răspunde. Dar pe morți²²⁶ Allah îi va învia. Apoi la El vor fi întorși.
37. Și ei spun: „De ce nu a primit [Mohammed] o minune de la Domnul Său?” Spune: „Allah poate să trimită o minune, dar cei mai mulți dintre ei nu știu.”
38. Și nu este vietate pe pământ, nici pasăre care zboară cu aripile ei, decât în neamuri, ca și voi. Nu am

²²⁶ Morți în ceea ce privește inima, adică cei necredincioși

- lăsat nimic nepomenit în Carte²²⁷. Apoi, la Domnul lor vor fi adunați.
39. Dar cei care socotesc mincinoase versetele Noastre sunt surzi și muți, în întineric. Pe cine Allah voiește - îl duce în rătăcire și pe cine voiește - îl duce pe drum drept.
40. Spune: „Spuneți-mi: atunci când va veni la voi chinul lui Allah sau va veni la voi Ceasul - veți chema pe altcineva decât pe Allah, dacă voi spuneți adevărul?”
41. Nu, doar pe El [Singurul] l-ați chema, iar El va risipi pricina rugii voastre, dacă El va voi, iar voi veți uita ceea ce Îi asociați [Lui].
42. Și Noi am trimis [profeți] la popoare, înainte de tine, și le-am încercat cu nenorociri și suferințe, poate că ei se vor ruga [de îndurare]!
43. Atunci de ce, când le-a venit pedeapsa Noastră ei nu s-au rugat? Însă inimile lor s-au împietrit și Șeytan le-a împodobit ceea ce făceau ei.
44. Când au uitat ei ceea ce li s-a amintit²²⁸, Noi le-am deschis lor porțile tuturor lucrurilor. Iar când se bucurau ei de ceea ce li s-a dat, i-am apucat Noi deodată și iată-i pe ei deznădăjduiți.
45. Astfel a fost stârpit neamul celor care au fost nelegiuți. Laudă lui Allah, Domnul lumilor!
46. Spune: „Spuneți-mi: dacă Allah v-ar lua auzul și văzul vostru și v-ar pecetlui inimile, care Domn în afara lui Allah vi le-ar putea da înapoi? Privește cum tâlcuim Noi semnele, dar ei se întorc apoi [de la ele]!”
47. Spune: „Spuneți-mi: Ce credeți voi? Dacă ar veni peste voi pedeapsa lui Allah pe neașteptate sau pe față²²⁹, ar fi pierduți [alții] decât neamul celor nelegiuți?”
48. Noi nu-i trimitem pe trimiși decât ca vestitori de bine și prevestitori, iar cei care cred și îndreaptă [faptele lor] nu se vor teme și nici nu vor fi mahniiți.
49. Dar pe cei ce țin drept mincinoase semnele Noastre - îi va atinge²³⁰ chinul, pentru că ei săvârșesc nelegiuiri.
50. Spune [o Mohammed]: „Eu nu vă spun că la mine se află comorile lui Allah, nici că eu aș cunoaște necunoscutul și nici nu vă spun că eu aș fi inger. Eu urmez doar ceea ce îmi este revelat”. Spune: „Este la fel orbul cu cel care vede? Voi nu vă gândiți [la aceasta]?”
51. Și să-i previi cu el [Coranul] pe cei ce se tem că vor fi adunați la Domnul lor - ei nu au în afară de El nici ocrotitor, nici mijlocitor - poate că ei vor fi cu frică.
52. Și nu-i alunga pe cei care Îl imploră pe Domnul lor, dimineața și seara,

²²⁷ Tabla Păstrată - *Al-Lauh al-Mahfuth* - în care sunt înregistrate toate lucrurile

²²⁸ Încercările prin sărăcie și greutate sau preveniriile profeților lor

²²⁹ În fața ochilor lor

²³⁰ Îi va ajunge

- dorind Fața Sa [mulțumirea Sa]. Nu-ți revine ție să le ții socoteală de nimic și nu le revine lor să-ți țină socoteală de nimic. Iar de-i vei alunga, vei fi dintre cei nelegiuți.
53. Și astfel i-am încercat Noi pe unii prin alții, pentru ca [necredincioșii] să spună: „Aceștia sunt cei pe care Allah i-a binecuvântat cu harul Său dintre noi?” Oare nu este Allah Cel care-i cunoaște cel mai bine pe cei mulțumitori?²³¹
54. Și când vin la tine, [Mohammed] cei care cred în versetele Noastre, spune: „Pacea fie asupra voastră. Domnul vostru Și-a prescris Sie însuși îndurarea: dacă unul dintre voi face un rău din ignoranță, iar apoi se căiește și îndreaptă fapta sa, [să știe că] El este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].”
55. Astfel lămurim Noi versetele în amănunțime, pentru ca să se vadă limpede calea păcătoșilor.
56. Spune: „Cu adevărat, mie îmi este oprit să-i ador pe aceia cărora voi vă rugați în afară de Allah”. Spune: „Eu nu urmez pofele voastre, căci eu aș fi atunci rățacit și nu aș mai fi printre cei bine călăuziți”.
57. Spune: „Cu adevărat, eu mă bizui numai pe dovadă limpede de la Domnul meu și voi ați luat aceasta de minciună”. Nu stă în puterea mea
- ceea ce voiți voi să vină mai degrabă. Hotărârea [în privința aceasta] este numai la Allah. El spune adevărul și El este Cel mai bun dintre judecători!”
58. Spune: „Dacă ar sta în puterea mea ceea ce voiți voi să se întâmple, ar fi fost hotărâtă treaba între mine și voi, dar Allah îi cunoaște mai bine pe cei nelegiuți.”
59. Și la El sunt cheile necunoscutului și nu le știe decât El. Și El cunoaște ceea ce este pe uscat și ceea ce este pe mare. Nu cade nicio frunză fără ca El să o știe. Și nu există bob în întunecimile pământului, nimic proaspăt și nimic uscat, fără ca ele să fie [insemnate] într-o Carte Limpede.
60. El este Cel ce vă ia la Sine noaptea²³² și El știe ceea ce voi ați dobândit peste zi. Apoi El vă reduce la viață în timpul ei, până se va împlini un termen hotărât²³³. Atunci la El va fi întorcerea voastră și apoi vă va vesti El ceea ce ați făcut.
61. El este Al-Qahir [Stăpânul Suprem] peste robii Săi și El trimite asupra voastră Îngeri păzitori până când moartea îl ajunge pe unul dintre voi. Mesagerii noștri [Îngerii morții] îl iau, fără să se neglijeze ceea ce li se poruncește.

²³¹ Cei la care se face referire în v. 52-54 sunt musulmanii săraci care au fost credincioși sinceri și discipolii Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Liderii influenți din Quraiș i-au privit cu dispreț atunci când au stat cu ei, spunându-i profetului

Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa): „Poate dacă i-ai alunga, noi te-am urma.”

²³² Atunci când dormiți

²³³ Durata de viață prescrisă în destin

62. Apoi sunt aduși înapoi la Allah, Stăpânul lor adevărat. Fără îndoială la El este judecata și El este Cel mai grabnic dintre cei care cer socoteală.
63. Spune: „Cine vă salvează de întunecimile uscatului și ale mării când voi Îl invocați deschis și într-ascuns: „Dacă ne vei mântui de acestea, cu siguranță vom fi printre mulțumitori.”?
64. Spune: „Este Allah, Cel care vă salvează de acestea și de orice primejdie și totuși voi Îi faceți Lui asociați.”
65. Spune: „El este [Singurul] în stare să trimită chin asupra voastră, fie de deasupra voastră, fie de sub picioarele voastre, sau să vă deruteze [ca să vă împărțiți] în secte și să vă facă să gustați vătămare unii de la alții.” Privește cum tâlcuim Noi versetele, poate că ei vor înțelege.
66. Însă neamul tău îl socotește mincinos, în vreme ce el este Adevărul. Spune: „Eu nu voi fi ocrotitor al vostru.”
67. Fiecare profeție are un timp al său și [în curând] îl veți cunoaște.
68. Și de-i vei vedea pe cei care intră în discuții deșarte²³⁴ asupra versetelor Noastre, îndepărtează-te de ei, până ce ei vor începe o altă discuție! Iar dacă Șeitan te va face să uiți [aceasta], nu mai rămâne cu neamul de nelegiuți, după amintire!
69. Și celor care se tem [de Allah] nu li se va cere socoteală pentru nimic din ceea ce fac [necredincioșii], ci numai să li se aducă aminte; poate că ei vor avea frică de El.
70. Lasă-i pe cei care socotesc religia lor joacă și zăbavă și pe care i-a ademenit viața lumească, dar amintește[-le] cu acesta [Coranul] că un suflet care se expune la pierzanie prin ceea ce a dobândit, nu va avea în afara lui Allah sprijinitor și nici mijlocitor și orice răscumpărare ar încerca să dea, nu i se va primi. Cei care se expun pierzaniei prin ceea ce au dobândit vor avea parte de băutură din apa clocotitoare și de pedeapsă dureroasă, pentru că nu au crezut.
71. Spune: „Voiți să invocăm noi în locul lui Allah ceva care nici nu ne folosește, nici nu ne strică și să ne întoarcem pe călcăiele noastre după ce Allah ne-a călăuzit? [Atunci noi am fi] asemenea aceluia pe care șeitanii l-au ademenit și rătăcește pe pământ, confuz, cu toate că el are prieteni care-l cheamă la drumul cel drept, [spunându-i]: „Vino la noi!”²³⁵ Spune: „Cu adevărat, călăuzirea lui Allah este [singura] Călăuzire! Și ni s-a poruncit să ne supunem Stăpânului lumilor!

²³⁴ Iau în derădere

²³⁵ Exemplul dat este cel al unuia care și-a pierdut calea și este în continuare derutat de cei răi care îl tentează să urmeze diferite direcții,

ce duc toate către distrugere. Deși prietenii lui sinceri îl cheamă la calea cea dreaptă, el îi ignoră.

72. Și împliniți Rugăciunea [As-Salat] și fiți cu frică de El". Și El este Cel la care vă veți aduna.
73. Și El este Cel care a făcut Cerurile și Pământul într-un adevăr. Și în Ziua când El spune „Fii”, [orice lucru] va fi. Cuvântul Său este Adevărul²³⁶ și a Lui va fi Împărăția în ziua când se va sufla în Trâmbiță. El este Cunoșcătorul celor nevăzute²³⁷ și al celor văzute²³⁸! Și El este Al-Hakim [Înțeleptul] [și] Al-Khabir [Bine Știutorul]!
74. Și [spune, o Mohammed] atunci când Avraam i-a spus lui 'Azar, tatăl său: „Tu iei idolii drept zei? Cu adevărat, eu te văd împreună cu neamul tău într-o rătăcire limpede!”
75. Și așa i-am arătat Noi lui Avraam Împărăția Cerurilor și a Pământului, pentru ca el să fie dintre aceia care cred cu convingere.
76. Când noaptea l-a acoperit, el a văzut o planetă și a spus: „Acesta este Domnul meu!”²³⁹ Și când ea a asfințit, el a spus: „Eu nu-i iubesc pe cei care apun!”
77. Și când a văzut el Luna răsărind, a spus: „Acesta este Domnul meu.” Dar când a apus, el a spus: „Dacă Domnul meu nu mă călăuzește, voi fi din neamul celor rătăciți!”
78. Și când a văzut el Soarele răsărind, a spus: „Acesta este Domnul meu! Acesta este mai mare!” Apoi, când a asfințit, el a spus: „O, neam al meu! Eu sunt nevinovat pentru tot ceea ce voi îi asociați [lui Allah]!”
79. Cu adevărat, eu îmi îndrept fața cu credință doar către Cel care a creat Cerurile și Pământul; și niciodată nu voi mai fi dintre cei care-I fac Lui asociați!”
80. Iar poporul lui s-a certat cu el, însă el le-a spus: „Voi vă certați cu mine în privința lui Allah, când El m-a călăuzit? Eu nu mă tem de ceea ce-I alăturați voi, căci numai ce voiește Domnul meu [se întâmplă]. Domnul meu cuprinde totul cu știința [Sa]. Dacă voi ați știți?”
81. Și cum m-aș teme eu de ceea ce voi l-ați alăturat, când voi nu vă temeți să-I alăturați lui Allah [lucruri] pentru care El nu v-a trimis vouă nicio dovadă? Care dintre cele două tabere este mai îndreptățită la siguranță, dacă voi știți?”
82. Cei care cred și nu amestecă credința lor cu nedreptatea sunt în siguranță și ei sunt bine călăuziți.
83. Aceasta este dovada pe care Noi i-am dat-o lui Avraam împotriva poporului său. Noi îi ridicăm cu

²³⁶ Atunci când este interpretat drept „Ceasul (Ziua)” (Învierii) mai departe va spune: „Și în Ziua când El spune „Fii”, [orice lucru] va fi, cuvântul Lui va fi adevărul”

²³⁷ Ceea ce este absent, invizibil sau dincolo de percepția simțurilor sau a minții și astfel este necunoscut pentru om, cu excepția a ceea ce Allah a ales să reveleze

²³⁸ Ceea ce este prezent, vizibil și cunoscut omului. Știința lui Allah include realitatea tuturor lucrurilor, indiferent cât de mărețe ar putea fi ele pentru om.

²³⁹ Doar pentru a demonstra neamului său că ceea ce ei adoră nu le poate fi de niciun folos

- trepte pe cei pe care voim. Domnul Tău este Hakim [Înțelept], 'Alim [Atoateștiutor].
84. Și Noi i-am dăruit lui [Avraam] pe Isaac și pe Iacob – pe [toți] i-am călăuzit Noi. Și pe Noe l-am călăuzit Noi mai înainte și printre urmașii săi sunt David, Solomon, Iov, Iosif, Moise și Aaron. Astfel îi răsplătim Noi pe cei care fac bine.
85. Și Zaharia, Ioan, Iisus și Elie - toți fiind printre cei dreptcredincioși.
86. Și Ismail, Elisei, Iona și Lot - pe toți i-am ales Noi deasupra tuturor lumilor [semințiilor].
87. Și i-am ales Noi [pe unii] dintre părinții lor și dintre urmașii lor și dintre frații lor și i-am călăuzit Noi pe un drum drept.
88. Aceasta este călăuzirea lui Allah, după care El călăuzește pe cine voiește dintre robii Săi. Dar dacă ei i-ar fi alăturat Lui asociați, ar fi fost în deșert [tot] ceea ce ei au făcut.
89. Aceștia sunt cei cărora Noi le-am încredințat Scriptura, înțelepciunea și profeția. Dar dacă ei [necredincioșii] nu cred în ele, atunci le încredințăm Noi unui neam care nu se află printre tăgăduitori.
90. Pe aceștia i-a călăuzit Allah. Așadar, urmează îndrumarea lor. Spune: „Eu nu vă cer pentru aceasta răsplată. Aceasta nu este decât un îndemn pentru toate lumile.”
91. Ei nu-L prețuiesc pe Allah la măsura Sa dreaptă²⁴⁰ atunci când spun: „Allah nu a pogorât asupra oamenilor nimic.” Spune: „Cine a pogorât Cartea pe care Moise a adus-o ca lumină și îndrumare [călăuză] pentru oameni? Voi [evreilor] o faceți foi, arătându-le, dar și ascunzând multe [dintre ele]. Și voi [evreilor] ați fost învățați ceea ce n-ați știut nici voi și n-au știut nici părinții voștri”. Spune: „Allah [a trimis-o]!” Și apoi lasă-i să se joace în rătăcirea lor.
92. Aceasta este o Carte binecuvântată, pe care Noi am pogorât-o, și care întărește ceea ce exista deja înaintea ei, pentru ca tu să o previi pe Mama cetăților [Mecca] și împrejurimile ei. Cei care cred în Ziua de Apoi, cred și în ea [Carte] și vor păzi stăruitor Rugăciunea lor.
93. Și cine este mai nelegiuit decât cel care născocеște minciuni despre Allah sau care spune: „Mi s-a revelat mie”, când lui nu i-a fost revelat nimic, sau decât cel care spune: „Voi pogorî și eu ceva asemănător cu ceea ce a pogorât Allah”? Dar de i-ai vedea pe cei nelegiuiți în chinurile morții, în vreme ce Îngerii întind mâinile lor²⁴¹, [spunând]: „Lăsați să iasă sufletele voastre! Astăzi veți primi pedeapsa unei umiliri [extreme] pentru ceea ce ați spus despre Allah, în afara adevărului, și pentru că ați

²⁴⁰ Ei nu au apreciat abilitatea și înțelepciunea lui Allah la nivelul corespunzător

²⁴¹ Lovindu-i deoarece aceștia nu vor să își dea sufletele pentru a fi judecate

- fost aroganți [față] de versetele Lui!”
94. [Le va fi spus] „Și acum ați venit la Noi, singuri, precum v-am creat pe voi la început, și ați lăsat în urma voastră tot ceea ce Noi v-am dăruit. Și nu-i vedem Noi, împreună cu voi, pe mijlocitorii voștri, despre care ați pretins că ar fi asociați [ai lui Allah]. Acum s-a tăiat orice legătură între voi²⁴² și v-au părăsit cei despre care ați pretins [că ar fi mijlocitorii voștri].
95. Cu adevărat Allah este Cel care face să se crape semințele grânelor și curmalelor²⁴³. El dă viață la ceea ce este mort și face să moară ceea ce este viu. Acesta este Allah! Cum, atunci, vă lăsați abătuți [de la El]?
96. El face să se ivească zorile și a statornicit noaptea pentru odihnă și Soarele și Luna pentru socotirea [timpului]. Aceasta este hotărârea și rânduiala Celui Al-'Aziz [Puternic] [și] Al-'Alim [Atoateștiutor].
97. El este Cel care v-a făcut stelele, pentru ca să vă călăuziți după ele în întunecimile uscatului și ale mării. Noi am tâlcuit semnele pentru oamenii care pricep.
98. El este Cel care v-a creat dintr-un singur suflet și v-a dat loc de odihnă și loc de repaus. Noi am tâlcuit semnele pentru oamenii care pricep.
99. El este Cel care a făcut să coboare apă din Cer și prin ea, Noi am făcut să încolțească toate plantele. Din ele am făcut să iasă verdeață, din care scoatem grăunțe, unele peste altele. Iar din curmali - din mlădițele lor - ciorchini deși ce atârnă. Și [am făcut] grădini de struguri, măslini și rodii, asemănătoare, dar diferite unele de altele. Priviți la fructele lor când rodesc, crescând când se coc. Cu adevărat, în aceasta sunt semne pentru oamenii care cred.
100. Dar i-au făcut asociați lui Allah - djinnii, în vreme ce El i-a creat pe ei - și I-au născocit Lui fii și fiice. Mărire Lui! El este deasupra tuturor celor cu care ei îl înfățișează!
101. [El este] Badi' [Făcătorul desăvârșit] al Cerurilor și al Pământului! Cum să aibă El un fiu, de vreme ce El nu a avut o soață? El le-a creat pe toate și El pe toate le știe.
102. Acesta este Allah, Domnul vostru! Nu există altă divinitate în afară de El, Cel care le-a făcut pe toate! Așadar, adorați-L pe El! Și El este peste toate ocrotitor!
103. Privirile nu-L ajung²⁴⁴, însă El prinde toate privirile. El este Latif [Cel Blând] [și] Khabir [Bine Știutor]!
104. V-au venit vouă dovezi de la Domnul vostru. Cel ce le vede limpede o face pentru sufletul său, iar cel care rămâne orb [la ele] o face împotriva lui [sufletului său].

²⁴² Între voi și asociații și mijlocitorii preținși

²⁴³ El le face să crape și să încolțească

²⁴⁴ În această lume. Oamenii din Paradis vor putea să îl vadă pe Allah în Viața de Apoi. A se vedea 75: 22-23

- Și [spune] „Eu nu sunt Păzitor peste voi.”²⁴⁵
105. Astfel Noi explicăm versetele pentru ca ei [necredincioșii] să spună „Tu ai învățat!”²⁴⁶, dar Noi îl vom tâlcui limpede [Coranul] pentru oamenii care știu.
106. Urmează [o Mohammed] ceea ce ți-a fost revelat de către Domnul tău - nu există altă divinitate în afara Lui - și nu-i lua în seamă pe cei care-I fac asociați!
107. Dar dacă Allah ar voi, ei nu I-ar face asociați. Însă Noi nu te-am făcut păzitor peste ei și tu nu ești nici chezaș pentru ei.²⁴⁷
108. Și nu-i insultați pe cei care sunt invocați afară de Allah, ca să nu-L insulte ei pe Allah, întru dușmănie și nepricepere. Astfel Noi am împodobit [în ochii] fiecărei comunități făptuirea sa. Apoi, la Domnul lor va fi întoarcerea lor și El le va vesti despre ceea ce au făptuit ei.
109. Ei jură pe Allah cu toată puterea jurămintelor lor că, dacă le va veni vreo minune, ei vor crede cu siguranță în ea. Spune: „Minunile se află numai la Allah!”, însă ce vă face să gândiți că ei vor crede, când va veni la ei [vreo minune]?
110. Și Noi le vom întoarce inimile și privirile lor, pentru că ei nu au crezut [în revelație] prima dată și Noi îi vom lăsa să rătăcească în nelegiuirea lor.
111. Și chiar dacă Noi am fi pogorât la ei Îngerii [cu mesajul] și chiar dacă le-ar fi vorbit morții și am fi adunat Noi dinaintea lor toate cele, ei tot nu ar fi crezut, doar dacă ar fi voit Allah. Dar cei mai mulți dintre ei sunt neștiutori.
112. Astfel am făcut Noi pentru fiecare profet dușmani - diavoli, dintre oameni și djinni, care să se ispitească unii pe alții cu vorbe împodobite, în chip înșelător. Însă dacă Domnul tău ar fi voit, ei nu ar fi putut să o facă. Deci părăsește-i pe ei laolaltă cu ceea ce născocesc ei.
113. Să asculte la ele inimile celor care nu cred în Viața de Apoi, să aștepte plăcere în ele și să îndeplinească ceea ce ei îndeplinesc!
114. [Spune] „Să caut eu alt judecător în afara lui Allah, când El este Cel care v-a trimis vouă Cartea [Coranul] explicată în detaliu? Cei cărora le-am dat Noi Scriptura știu că ea este pogorâtă de la Domnul tău cu Adevărul. Nu fi, așadar, dintre aceia care se îndoiesc.
115. Cuvântul Domnului tău a fost plin de adevăr și dreptate. Nu este

²⁴⁵ Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) este instruit să se diferențieze de toate credințele și practicile greșite

²⁴⁶ Acuzându-l pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) că ar fi învățat de la evrei și creștini

²⁴⁷ Datoria profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) se rezumă doar la a transmite mesajul

nimeni care să schimbe cuvintele Sale, iar El este As-Sami' [Cel care Aude Totul] [și] Al-Alim [Atoateștiutor]!

116. De te-ai supune celor mai mulți de pe pământ, ei te-ar abate de la calea lui Allah. Ei nu urmează decât bănuielele [lor] și ei nu fac decât să născocască minciuni²⁴⁸.
117. Cu adevărat Domnul tău îi cunoaște cel mai bine pe cei care se abat de la calea Lui și El este Cel care-i cunoaște cel mai bine și pe cei care urmează calea cea dreaptă.
118. Așadar mâncați [numai] din cele peste care s-a pomenit numele lui Allah²⁴⁹, dacă voi credeți în versetele Lui.
119. Și de ce să nu mâncați din cele peste care s-a pomenit numele lui Allah când El v-a explicat în detaliu ceea ce v-a interzis, cu excepția celor la care sunteți nevoiți²⁵⁰. Și cu adevărat, mulți se amăgesc prin poftele lor, fără să știe. Cu siguranță, Domnul tău îi cunoaște cel mai bine pe cei nelegiuți.
120. Și renunțați la păcatele evidente și la cele ascunse. Cu adevărat, cei care dobândesc [vina pentru] păcat vor primi răsplata pentru ceea ce au săvârșit.
121. Și nu mâncați din cele peste care nu s-a pomenit numele lui Allah, căci aceasta este neascultare gravă. Și cu adevărat, șeitani îi vor ispiti pe aliații lor [dintre oameni] să se certe cu voi. Dacă îi veți asculta, veți fi și voi politești.
122. Oare cel care a fost mort și pe care Noi l-am readus la viață și i-am dat lui lumină, după care se călăuzește, și umblă printre oameni poate să fie asemenea cu cel care se află în întuneric, de unde nu poate ieși? Așa le-a fost plăcut necredincioșilor ceea ce ei făceau.
123. Și tot astfel am pus Noi în fiecare cetate pe cei mai mari făcători de rele să conspire, însă ei nu vor conspira decât împotriva lor înșiși, fără ca ei să-și dea seama.
124. Și când vine la ei un semn, ei spun: „Nu vom crede noi până nu ni se va da ceva asemănător cu ceea ce le-a fost dat trimișilor lui Allah.” Însă Allah știe mai bine cui trimite mesajul Său. Pe cei care au săvârșit mari răutăți îi va lovi umilirea lui Allah și pedeapsă aspră pentru ceea ce ei au uneltit.
125. Așadar dacă Allah voiește să călăuzească pe cineva, atunci El îi deschide pieptul pentru Islam, iar dacă voiește să ducă pe cineva la rătăcire²⁵¹, atunci îi face pieptul îngust și închis, ca și cum s-ar căzni să se urce în cer. Astfel trimite Allah osânda asupra acelor care nu cred.

²⁴⁸ Din ignoranță, bănuiele și presupuneri

²⁴⁹ În momentul tăierii

²⁵⁰ Ceea ce este în mod normal interzis devine permis în cazuri de maximă necesitate, însă doar pentru a satisface nevoile

²⁵¹ Drept rezultat al aroganței unei persoane și al persistenței sale în păcat

126. Acesta este drumul drept al Domnului tău. Noi am detaliat versetele pentru oamenii care își amintesc.
127. Ei vor avea Casa Păcii [Paradisul] la Domnul lor. Și El este Ocrotitorul lor pentru ceea ce fac.
128. Și [spune, o Mohammed] de Ziua în care îi va aduna El pe toți, [și va spune]: „O, obște a djinnilor! Prea mult i-ați persecutat pe oameni.” Iar aliații lor din rândul oamenilor vor spune: „O, Doamne! Noi am avut folos unii de la alții, dar noi am ajuns la sorocul pe care Tu ni l-ai hotărât nouă!” El va răspunde: „Focul este sălașul vostru și veșnic veți rămâne în el, numai dacă Allah va voi altfel, căci Domnul tău este Hakim [Înțelept], 'Alim [Atoateștiutor].”
129. Și astfel îi vom face Noi pe unii dintre nelegiuții aliați ai altora, după cum și-au agonsit.
130. „O, adunare a djinnilor și a oamenilor²⁵²! N-au venit la voi trimiși, aleși dintre voi, care să vă vestească versetele Mele și să vă prevină asupra întâlnirii cu această Zi a voastră?” Ei vor spune: „Noi facem mărturie împotriva noastră!” Și viața luminează i-a amăgit pe ei și ei au făcut mărturie împotriva lor înșiși precum că ei au fost într-adevăr necredincioși.
131. Aceasta pentru că Domnul tău nu ar fi distrus cetăți, cu nedreptate, dacă locuitorii lor nu ar fi fost preveniți.
132. Pentru fiecare sunt trepte [diferite] după cele pe care le-a făcut, căci Domnului tău nu-I este necunoscut ceea ce ei fac.
133. Domnul tău nu are nevoie [de nimeni și de nimic] și este cu îndurare. El dacă ar voi, v-ar putea face să pieriți și ar lăsa în urma voastră ceea ce El ar voi, tot așa cum v-a creat și pe voi din urmașii altui popor.
134. Cu adevărat, cele care vă sunt promise vor veni, iar voi nu le veți putea împiedica.
135. Spune: „O, neam al meu! Faceți după puțința voastră, căci și eu voi face [după puțința mea]. Și veți afla voi cine va avea izbândă în Casă²⁵³. Cu adevărat, cei nelegiuții nu vor izbândi niciodată.”
136. Și ei [politeiștii] I-au hotărât lui Allah o parte din recoltele și din dobitoacele pe care El le-a creat și au spus: „Aceasta este pentru Allah” - după pretenția lor - „iar aceasta este pentru asociații noștri!” Dar, ceea ce este pentru asociații lor, nu ajunge la Allah, pe când ceea ce este pentru Allah, ajunge la asociații lor. Și cât de prost au judecat ei.
137. Tot astfel i-au ademenit asociații lor pe mulți dintre idolatri să-și omoare copiii, ca să-i piardă și pe ei și ca să le întunece religia lor. Și de-ar fi voit Allah, n-ar fi făcut ei aceasta. Deci lasă-i pe ei laolaltă cu ceea ce născocesc.

²⁵² Li se va reproșa astfel în Ziua Judecării

²⁵³ Pe pământ sau în Viața de Apoi

138. Și ei spun: „Aceste animale²⁵⁴ și recolte sunt interzise. Nu mănâncă din ele decât cei care voim noi!” - după pretenția lor [mincinoasă] – [Și] sunt și acele [cămile] ale căror spinări au fost interzise [de ei]²⁵⁵ și cele peste care nu este spus numele lui Allah²⁵⁶ - născocind minciuni pe seama Lui²⁵⁷! El îi va răsplăti pentru ceea ce ei au născocit!
139. Și ei spun: „Ceea ce se află în pântecul acestor animale este menit numai bărbaților noștri și le este interzis femeilor noastre. Dacă, însă, acesta [se naște] mort, atunci cu toții sunt părtași.” Însă Allah îi va pedepsi pentru cuvintele lor. Cu adevărat, El este Hakim [Înțelept], 'Alim [Atoateștiutor].
140. Vor fi pierduți cei care și-au omorât copiii, din nesăbuiță și neștiință și care au interzis ceea ce Allah le-a dat pentru trai, născocind minciuni pe seama lui Allah! Ei sunt în rătăcire și nu au fost bine călăuziți.
141. El este Cel care face să crească grădini cu spalieri²⁵⁸ și fără spalieri și curmalii și culturi cu roade, măslini și rodii, asemănătoare și diferite. Mâncați din roadele lor, când ele rodesc, și dați dreptul din ele [zakah] în ziua culesului și nu risipiți²⁵⁹, căci El nu-i iubește pe risipitori!
142. Și printre vite sunt unele pentru purtat [poveri] și altele [prea] mici. Mâncați din ceea ce v-a dat Allah pentru trai și nu urmați pașii lui Șeitan²⁶⁰. Cu adevărat, el vă este un dușman evident!
143. [El a creat] opt suflete în perechi: două ovine și două caprine. Spune: „Pe cei doi masculi i-a oprit El sau pe cele două femele, sau ce este cuprins în pânțele celor două femele? Spuneți-mi mie cu știință, dacă voi sunteți sinceri?”
144. Și două cămile și două bovine. Spune: „Pe cei doi masculi i-a oprit El sau pe cele două femele, sau ce este cuprins în pânțele celor două femele? Sau ați fost voi, cumva, martori când v-a poruncit Allah aceasta? Și cine este mai nelegiuit decât acela care născoceste minciuni și le pune pe seama lui Allah, pentru a-i rătăci pe oameni, în necunoștință? Cu adevărat, Allah nu-i călăuzește pe oamenii nelegiuiți.”
145. Spune: „Eu nu găsesc în ceea ce mi-a fost revelat [nimic] interzis de a fi mâncat de către cel care mănâncă, decât dacă este mortăciune sau sânge care s-a scurs sau carne de porc – aceasta fiind murdărie - sau ceva pângărit, peste care s-a rostit numele altcuiva decât al lui Allah.

²⁵⁴ Cele patru categorii de animale domestice numite „an'am”

²⁵⁵ A se vedea 5:103

²⁵⁶ În momentul tăierii. Dimpotrivă ele sunt dedicate altor „zeitāti”

²⁵⁷ Afirmatii false că astfel de practici fac parte din religia lui Allah

²⁵⁸ Suport pentru plante agățătoare

²⁵⁹ În a manca, precum și toate lucrurile în general

²⁶⁰ Așa cum au făcut necredincioșii prin faptul că și-au făcut propriile reguli cu privire la ceea ce este permis și ceea ce este interzis

Iar dacă cineva a fost constrâns, fără doriță și fără a trece limitele, Domnul tău este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].”

146. Iar evreilor Noi le-am oprit toate animalele cu o unghie, iar de la bovine și ovine Noi le-am oprit lor grăsimile, în afară de ceea ce poartă pe spatele lor sau este în măruntaie sau ceea ce se amestecă cu oasele. Astfel i-am pedepsit Noi pentru fărădelegea lor și Noi spunem numai Adevărul.
147. Iar dacă te învinuiesc de minciună, atunci spune-le [o Mohammed]: „Domnul vostru este cu nemărginită îndurare, însă pedeapsa Sa nu va putea fi respinsă de la neamul de nelegiuiți.”
148. Cei care îi fac asociați lui Allah vor spune: „De ar fi voit Allah, nu l-am fi făcut asociați nici noi, nici părinții noștri și nici nu am fi oprit nimic.” Tot astfel i-au învinuit și cei de dinaintea lor de minciună [pe profeți], până ce au gustat pedeapsa Noastră. Spune: „Aveți voi vreo știre pe care să ne-o arătați? Voi nu urmați decât bănuiei și voi nu faceți decât să mințiți!”
149. Spune: „Numai la Allah se află dovada convingătoare! Iar dacă El ar fi voit, v-ar fi călăuzit pe voi toți.”
150. Spune [o Mohammed]: „Aduceți-i pe martorii voștri care pot întări că Allah le-a oprit pe acestea.” Iar dacă ei fac mărturie, tu să nu mărturisești împreună cu ei și să nu

urmezi poftele celor care socotesc versetele Noastre mincinoase și ale celor care nu cred în Ziua de Apoi și fac parteneri Domnului lor.

151. Spune: „Veniți să vă recit ceea ce Domnul vostru v-a oprit. [El poruncește]: Să nu-I asociați Lui nimic, să fiți buni cu părinții, să nu vă omorâți copiii de teama sărăciei. Noi vă vom da cele de trai atât vouă cât și lor. Și să nu vă apropiați de cele rușinoase, nici cele care se văd, nici cele care sunt ascunse. Nu uicideți sufletul pe care l-a oprit Allah, decât pe drept. Acestea vi le-a poruncit [Allah]; poate că voi veți pricepe.”
152. Și să nu vă apropiați de averea orfanului, decât cu ceea ce ați putea s-o faceți și mai bună, până când el nu ajunge la maturitate. Și împliniți măsurarea și cântărirea cu dreptate. Noi nu impunem unui suflet decât atât cât poate el. Iar când spuneți [ceva]²⁶¹, fiți drepti, chiar dacă este vorba de o rudă apropiată și țineți-vă legământul față de Allah. Acestea vi le-a poruncit [Allah], poate că voi vă aduceți aminte.
153. Și [mai mult] acesta este drumul Meu drept! Deci urmați-l și nu urmați căile care vă abat de la drumul Lui. Acestea vi le-a poruncit El; poate că veți fi cu frică.
154. Apoi, Noi i-am dat lui Moise Scriptura, împlinind binecuvântarea, ca răsplată pentru cel care a făcut bine [Moise], ca o înfățișare amănunțită a tuturor

²⁶¹ Mărturisiri

- lucrurilor, drept călăuză și îndurare. Poate că ei vor crede în întâlnirea cu Domnul lor.
155. Iar acesta [Coranul] este o Carte binecuvântată pe care Noi am pogorât-o. Urmați-o și temeți-vă! Poate că vi se va arăta îndurare!
156. [Am pogorât-o] pentru ca voi să nu spuneți: „Cartea [Tora și Evanghelia] a fost pogorâtă doar pentru două popoare, înaintea noastră, dar noi am rămas nepăsători față de studiul lor,”
157. Sau să nu spuneți: „Dacă ne-ar fi fost trimisă nouă Cartea, noi am fi fost, neîndoind, mai bine călăuziți decât ei.” Și iată că de la Domnul vostru v-a venit vouă dovadă limpede, călăuzire și îndurare. Și cine este mai nelegiuit decât acela care ia versetele lui Allah drept minciuni și se abate de la ele? Noi îi vom răsplăti pe cei care se îndepărtează de la versetele Noastre cu pedeapsă grea, pentru că ei abat [și pe alții de la ele].
158. Oare așteaptă ei altceva decât să vină Îngerii la ei sau să vină Domnul tău sau să le vină unele semne de la Domnul tău? În ziua când vor veni unele semne de la Domnul tău, nu-i va mai fi de folos niciunui suflet credința sa dacă el nu a crezut mai înainte sau dacă nu a dobândit nimic bun prin credința sa. Spune: „Așteptați.” Cu adevărat, și Noi așteptăm.
159. Cu adevărat, Tu [Mohammed] nu ești răspunzător cu nimic pentru cei care și-au fărâmițat religia lor în secte. Soarta lor depinde numai de Allah. Și apoi El le va vesti ceea ce au făcut.
160. Cel care va veni [în Ziua Judecării] cu o faptă bună va avea parte de zece asemenea ei, iar cel care va veni cu o faptă rea nu va fi răsplătit decât cu o faptă pe măsura ei. Dar nu li se va face nicio nedreptate.
161. Spune: „Într-adevăr, Domnul meu m-a călăuzit pe un drum drept - o religie adevărată - religia lui Avraam cel drept întru credință, care nu a fost printre cei care au făcut asociați [lui Allah]!”
162. Spune: „Într-adevăr, rugăciunea mea, actele mele de devoțiune, viața mea și moartea mea îi aparțin lui Allah, Stăpânul lumilor.
163. El nu are niciun asociat! Astfel mi s-a poruncit și eu sunt primul dintre musulmani.”
164. Spune: „Să caut eu un alt Domn în afară de Allah, când El este Stăpân peste toate? Niciun suflet nu va agonisi decât împotriva sa. Și niciun [suflet] purtător de poveri nu va purta povara altuia. Și apoi la Domnul vostru se află întoarcerea voastră și El vă va vesti despre cele asupra cărora ați fost cu păreri diferite.”
165. El este Cel care v-a făcut pe voi urmași pe pământ, care v-a ridicat pe unii dintre voi deasupra altora, în trepte, pentru a vă încerca întru ceea ce v-a dat. Cu adevărat Domnul tău este repede la pedeapsă, însă El este

Ghafur [Iertător], Rahim
[Îndurător].

Surat 7: al-'A'raf

Perioada de revelare

Studiile acestui Capitol arată că perioada sa de revelare este aceeași cu Surat 6: al-An'ām, și anume în ultimul an al Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) la Mecca, cu toate că nu se cunoaște care dintre cele două a fost trimisă mai întâi. Maniera prevenirilor din acest Capitol indică clar faptul că acesta aparține aceleiași perioade.

Tematica: Invitația la mesajul divin

„Invitația de a accepta mesajul divin pogorât lui Mohammed” este principalul subiect al acestui Capitol. Această invitație este înțeleasă printr-o prevenire deoarece profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și-a petrecut mult timp avertizându-i pe cei din Mecca fără ca această prevenire să aibă vreun efect asupra lor. Dimpotrivă, ei s-au încăpățânat atât de tare, încât în conformitate cu mesajul divin, profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a primit porunca să îi lase în pace și să își îndrepte atenția spre alți oameni. Așadar oamenii erau sfătuiți să accepte mesajul, și în același timp, erau preveniți prin discursuri puternice despre consecințele unei atitudini greșite față de Trimiși. Întrucât Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) urma să emigreze la Medina, partea de încheiere din acest Capitol se va adresa oamenilor Cărții (evreii și creștinii) cu care acesta urma să se întâlnească.

Aceasta însemna că momentul emigrării se apropia, iar „invitația” urma să fie extinsă întregii omeniri și nu a fost restrânsă unui singur popor, cum a fost înainte. În timpul adresării evreilor, au fost prezentate consecințele comportamentului lor ipocrit față de Profeți, și anume-faptul că ei susțineau că îl cred pe profetul Moise, dar în practică se opuneau învățăturilor sale, nu îl ascultau și adorau ceea ce era fals; drept consecință, se aflau într-o stare de umilință și dizgrație.

La sfârșitul acestui Capitol Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și companiile săi au primit instrucțiuni despre cum să răspândească islamul într-un mod înțelept. Cel mai important era faptul că ei erau nevoiți să arate răbdare și să se abțină de la a răspunde provocărilor oponentilor. Însă, cel mai mult, ei au fost sfătuiți ca, într-o situație de stres, să nu ia o decizie greșită ce ar putea dăuna cauzei lor.

Surat 7: al-'A'raf²⁶²

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. *Alif, Lam, Mim, Sad*²⁶³.
2. [Aceasta este] o Carte revelată ție [o Mohammed] - și să nu fie în inima ta nicio neliniște din pricina ei - pentru ca tu să previi prin ea și drept un îndemn pentru dreptcredincioși.
3. Urmați [o, oameni,] ceea ce vi s-a trimis de la Domnul vostru și nu urmați alți aliați în afară de El! Dar voi numai puțin vă aduceți aminte.
4. Câte cetăți am nimicit Noi și pedeapsa Noastră le-a lovit în timpul nopții sau pe când ei dormeau, la vremea prânzului.
5. Și când pedeapsa Noastră i-a lovit, strigătul lor a fost doar acesta: „Cu adevărat, noi am fost nelegiuți!”
6. Atunci îi vom întreba Noi pe cei cărora li s-a trimis [mesajul], dar îi vom întreba Noi și pe cei trimiși.
7. Atunci le vom povesti Noi [faptele lor] cu deplină cunoștință, căci Noi nu am fost [niciodată] absenți.
8. Și cântărirea [faptelor] în Ziua aceea va fi dreaptă, iar cei ale căror talere vor atârna mai greu - vor fi cu izbândă.
9. Iar cei ale căror talere vor fi ușoare - își vor pierde sufletele, căci ei au fost nedrepti față de versetele Noastre.
10. Noi v-am dat vouă putere pe acest pământ și v-am dat pe el cele de trebuință pentru trai, dar numai puțin dintr-voi aduceți mulțumire.
11. Noi v-am creat [o, oamenilor] și v-am dat chip și le-am spus apoi Îngerilor: „Prosternați-vă înaintea lui Adam!” Și s-au prosternat ei, cu excepția lui Iblis²⁶⁴, care nu a fost printre cei care s-au prosternat.
12. [Allah] a spus: „Ce te-a oprit să te prosternezi, când ți-am poruncit?” [Iblis] a răspuns: „Eu sunt mai bun decât el! Pe mine m-ai făcut din foc, iar pe el l-ai făcut din lut.”
13. [Allah] a spus: „Coboară de aici [din Rai], pentru că aici nu e loc de arogața ta! Deci ieși afară și tu vei fi dintre cei vrednici de dispreț”.
14. [Iblis] a spus: „Dă-mi un răgaz până în Ziua când vor fi înviați [din morți]!”
15. [Allah] a spus: „Cu adevărat, vei fi dintre aceia cărora li se va da păsuire!”
16. [Iblis] a spus: „Pentru că M-ai dus în rătăcire, îi voi pândi pe ei pe drumul Tău cel drept,
17. Și îi voi împresura în valuri, din față și din spatele lor, de la dreapta și de la stânga lor, și nu-i vei afla pe cei mai mulți dintre ei mulțumitori”.
18. [Allah] a spus: „Ieși de aici [din Rai], disprețuit și alungat! Cât

²⁶² Loc înalt sau zid care separă Raiul de Iad

²⁶³ A se vedea nota de subsol 2:1

²⁶⁴ Satana, a se vedea nota 2:34

- despre cei dintre ei care te vor urma, voi umple Iadul cu voi toți,
19. Și Tu, o, Adam! Sălășluiește împreună cu soția ta în Rai și mâncați voi ori de unde veți, însă nu vă apropiați de acest pom, căci altfel veți fi dintre cei nelegiuți!”
20. Dar Șeitan i-a ispitit, voind să le arate goliciunile care le fuseseră ascunse, spunând: „Domnul vostru nu v-a oprit de la acest pom decât pentru ca voi să nu deveniți Îngeri și să nu fiți nemuritori!”
21. Și el a jurat [pe Allah]: „Cu adevărat, eu sunt pentru voi un sfătuitor sincer”
22. Așadar, el i-a înșelat prin amăgire. Și când ei au gustat din acel pom, părțile intime le-au devenit vizibile și au început să-și pună peste ele frunze din Rai. Și Domnul lor i-a chemat: „Oare nu v-am oprit Eu de la acest pom și nu v-am spus că Șeitan vă este vouă un dușman evident?”
23. Ei au răspuns: „Doamne, am fost nedrepti cu sufletele noastre și dacă nu ne ierți și nu Te înduri de noi, vom fi printre cei pierduți”
24. [Allah] a spus: „Coborâți! Vă veți fi dușmani unul altuia. Și pe pământ veți avea sălaș și plăcere până la un timp.”
25. Apoi [a mai] spus: „Pe el veți trăi, pe el veți muri și din el veți fi voi scoși.”
26. O, fii ai lui Adam, Noi v-am dat vouă îmbrăcăminte care să vă acopere goliciunile și ca și podoabe. Dar veșmântul smereniei este cel mai bun. Acesta este [unul] dintre semnele lui Allah; poate că ei își vor aminti.
27. O, fii ai lui Adam, să nu vă amăgească Șeitan, așa cum i-a scos pe părinții voștri din Rai, dezbrăcându-i de veșmintele lor²⁶⁵, pentru ca să le arate goliciunile lor. Cu adevărat, el [Iblis] vă vede - el și oștenii lui - în vreme ce voi nu-i vedeți. Cu adevărat, Noi i-am pus pe șeitanii aliați pentru aceia care nu cred,
28. Iar atunci când aceștia săvârșesc o fărădelege, ei spun: „Noi am aflat-o la strămoșii noștri și Allah ne-a poruncit-o.” Spune: „Cu adevărat, Allah nu poruncește nelegiuirea. Voi spuneți despre Allah, ceea ce voi nu știți?”
29. Spune [Mohammed]: „Domnul meu a poruncit dreptatea și să vă întoarceți fețele [către Qiblah] în fiecare loc [sau timp] de prosternare [rugăciune] și să îl invocați pe El cu credință adevărată în religie.” Așa cum v-a creat El, așa vă veți întoarce.
30. El a călăuzit o parte [dintre voi], în vreme ce o parte a meritat să o lase să rătăcească. Cu adevărat ei i-au luat [mai târziu] pe șeitanii drept aliați în locul lui Allah, crezând că sunt bine călăuziți.

²⁶⁵ Veșmintele Raiului

31. O, fii ai lui Adam, luați-vă veșmintele [curate și care vă acoperă aurah] la toate locurile de Rugăciune, mâncați și beți, însă nu întreceți măsura. Cu adevărat, El nu-i iubește pe cei care întrec măsura.
32. Spune: „Cine a oprit podoaba [de la] Allah, pe care El a făcut-o pentru robii Săi și bunătățile [permise] necesare pentru viațuire?” Spune: „Ele sunt pentru cei care cred, în viața lumească [și] numai pentru ei în Ziua Învierii.” Astfel facem Noi versetele Noastre limpezi pentru niște oameni care știu.
33. Spune: „Domnul meu a oprit nelegiuirile - atât pe cele văzute cât și pe cele nevăzute - precum și păcatul²⁶⁶, nedreptățirea [altora] și să-i faceți lui Allah asociați, de vreme ce El nu a trimis o astfel de poruncă, sau să spuneți despre Allah ceea ce nu știți.”
34. Pentru fiecare comunitate este un timp [specific]. Când sosește timpul lor, ele nu pot nici să-l întârzie cu un ceas și nici nu-l pot grăbi.
35. O, fii ai lui Adam, de vă vor veni trimiși [aleși] chiar dintre voi relatându-vă versetele Mele [scripturile și legile], atunci cine are frică de Allah și se îndreaptă - nu va avea a se teme și nici nu va fi el măhnit.
36. Însă cei care iau versetele Noastre drept mincinoase și sunt aroganți față de ele, vor fi oaspeții Focului și ei vor rămâne veșnic în el.
37. Și cine este mai nelegiuit decât cel care născocеște minciuni despre Allah sau ia versetele Lui drept minciuni? Aceștia vor avea partea lor, care le-a fost prescrisă, până ce vor veni la ei trimișii Noștri [Îngeri] pentru a le lua sufletele. Ei vor zice: „Unde este ceea ce voi ați chemat în afara lui Allah?” Și ei vor răspunde: „Ei ne-au părăsit pe noi.” și ei vor mărturisii împotriva sufletelor lor că ei sunt necredincioși.
38. [Allah] va spune: „Intrați în Foc printre djinnii și oamenii din comunitățile care au fost mai înainte de voi!”. Și de fiecare dată când va intra o comunitate, o va blestema pe sora ei²⁶⁷, până când toate vor ajunge acolo, iar ultima dintre ele va spune despre prima: „Doamne, aceștia ne-au dus pe noi în rătăcire, deci dă-le lor pedeapsă dublă în Foc!”. El va zice atunci: „Pentru fiecare va fi [pedeapsa] dublată, însă voi nu știți!”
39. Iar cea dintâi îi va spune celei din urmă: „Dar voi nu aveți niciun merit în plus față de noi! Așadar, gustați chinul pentru ceea ce ați agonisit.”
40. Cu adevărat, pentru cei care iau versetele noastre drept mincinoase și sunt aroganți față de ele, porțile cerului nu li se vor deschide lor și nu vor intra ei în Rai decât atunci când va intra cămila prin urechile acului.

²⁶⁶ Orice faptă nepermisă²⁶⁷ Comunitatea precedentă

- Astfel îi răsplătim Noi pe marii păcătoși!
41. În Iad ei vor avea sălaş, iar deasupra lor [vor fi] acoperăminte [de foc]. Astfel îi răsplătim Noi pe cei nelegiuți.
42. Dar cei care cred și împlinesc fapte bune - Noi nu impunem niciunui suflet o povară peste puterile lui, iar aceștia vor fi oaspeții Raiului și ei în el vor sălășlui veșnic.
43. Și Noi vom îndepărta din piepturile lor toată pizma²⁶⁸ și pe sub ei vor curge râuri. Și ei vor spune: „Laudă lui Allah care ne-a călăuzit spre acestea și noi nu am fi fost călăuziți dacă Allah nu ne-ar fi călăuzit. Cu siguranță trimișii Domnului nostru au venit cu Adevărul.” Și către ei se va striga: „Acesta este Raiul [pentru voi]! Ați fost făcuți sălășluitoari ai lui pentru ceea ce ați făcutuit”.
44. Și vor striga atunci oaspeții Raiului către oaspeții Iadului: „Noi am găsit cu adevărat ceea ce Domnul nostru ne-a făgăduit. Voi ați găsit cu adevărat ceea ce Domnul vostru v-a făgăduit?” Ei vor răspunde: „Da.” Apoi un crainic va vesti printre ei: „Blestemul lui Allah se abate asupra nelegiuților,
45. Care [ii] opresc [pe oameni] de la drumul lui Allah și caută să-l facă strâmb și nu cred în Viața de Apoi.”
46. Iar între cele două [tabere] va fi un zid, iar pe crestele zidului [Al-'A'raf] se vor afla oamenii²⁶⁹ care-i cunosc pe cei din fiecare tabără după trăsăturile lor²⁷⁰. Și vor striga ei către oaspeții Raiului, spunând: „Pace asupra voastră!” Ei nu au intrat în el, dar ei doresc [să intre].
47. Iar când privirile lor vor fi întoarse către oaspeții Iadului, ei vor spune: „Doamne, nu ne așeza pe noi împreună cu cei nelegiuți.”
48. Și vor striga cei care stau pe crestele zidului [Al-'A'raf] către unii oameni [din Iad] pe care îi cunosc după trăsăturile lor, spunând: „Nefolositor este ceea ce voi ați adunat²⁷¹, ca și faptul că ați fost aroganți”
49. [Allah va spune]: „Aceștia sunt cei despre care ați jurat că Allah nu le va dăruia îndurare? Intrați în Rai [cei care stați pe crestele zidului] fără a vă teme și nu veți avea de ce să vă întristați.”
50. Și oaspeții Iadului vor striga către oaspeții Raiului: „Vărsați și asupra noastră apă sau altceva din ceea ce v-a dăruit Allah!” Însă ei vor răspunde: „Cu adevărat, Allah le-a oprit pentru necredințioși,
51. Care au luat religia în derâdere și în joacă și pe care i-a amăgit viața lumească.” Astăzi, Noi îi uităm așa cum ei au uitat întâlnirea cu această

²⁶⁸ Un sentiment de vătămare pentru cele de care a avut parte în viața lumească

²⁶⁹ Ale căror cântare sunt balansate între fapte bune și fapte rele

²⁷⁰ Atât locuitorii Paradisului, cât și cei ai Iadului

²⁷¹ Avere

- Zi a lor și pentru că au respins versetele Noastre!
52. Și Noi le-am adus cu siguranță o Carte pe care am deslușit-o, în deplină cunoștință, drept călăuză și îndrumare pentru un neam [de oameni] care cred.
53. Oare așteaptă ei altceva decât împlinirea ei? În Ziua când va veni împlinirea ei, cei care mai înainte au uitat-o vor spune: „Trimișii Domnului nostru au venit cu Adevărul și vom avea noi [acum] mijlocitori care să intervină pentru noi? Sau vom putea noi să fim readuși [pe pământ], pentru ca să împlinim alte [fapte] decât cele pe care le-am săvârșit?” Ei și-au pierdut, neîndoielnic, sufletele și i-au părăsit pe ei cele pe care le-au născocit.
54. Cu adevărat, Domnul vostru este Allah, Cel care a creat Cerurile și Pământul în șase zile, iar apoi S-a înălțat deasupra Tronului. El face ca noaptea să învâluie ziua, urmându-i [altă noapte] degrabă. [El a creat] Soarele, Luna și Stelele supuse poruncii Sale. Și nu este decât a Lui înfăptuirea și stăpânirea. Binecuvântat este Allah, Domnul lumilor!
55. Chemați-L pe Domnul vostru cu umilință și într-ascuns. El nu-i iubește pe cei nelegiuți.
56. Nu faceți stricăciune pe pământ, după buna lui întocmire. Și chemați-L pe El întru frică și speranță, căci Îndurarea lui Allah este aproape de cei care săvârșesc bine.
57. El este Cel care trimite vânturile ca vestire a îndurării Sale. Apoi, după ce ele ridică nori grei de ploaie, Noi îi trimitem spre un tărâm mort și pogorăm peste el apa și scoatem prin ea tot felul de roade. Astfel îi vom scoate Noi și pe morți; poate că veți lua aminte!
58. Și în tărâmul cel bun cresc plante, cu voia lui Allah, pe când în tărâmul cel rău nu cresc decât cu greu și neîndestulătoare. Astfel tâlcuim Noi semnele pentru oamenii care aduc mulțumire.
59. Noi l-am trimis pe Noe la poporul său, căruia i-a spus: „O, popor al meu! Adorați-L pe Allah! Voi nu aveți altă divinitate în afara Lui. Cu adevărat, eu mă tem pentru voi de chinul unei Zile cumplite.”
60. Dar căpeteniile poporului său au răspuns: „Noi te vedem pe tine într-o rătăcire clară.”
61. [Noe] le-a răspuns: „O, popor al meu! Eu nu sunt în rătăcire, ci eu sunt un trimis de la Stăpânul lumilor.
62. Eu vă vestesc mesajele Stăpânului meu și vă povățuiesc, căci eu știu de la Allah ceea ce voi nu știți.
63. Oare vă mirați voi că v-a venit o îndemnare de la Domnul vostru printr-un om dintre voi, pentru ca să vă prevină, ca voi să fiți cu frică, în nădejdea că voi veți avea parte de îndurare?”
64. Dar ei l-au socotit mincinos, astfel că Noi l-am salvat pe el și pe cei care au fost cu el în corabie și i-am înecat

- pe cei care au negat semnele Noastre. Cu adevărat, ei au fost orbi²⁷².
65. Și [poporului] 'Ad [li l-am trimis] pe fratele lor Hud. El le-a spus: „O, neam al meu! Adorați-L pe Allah! Voi nu aveți altă divinitate în afara Lui! Și oare nu vă temeți voi?”
66. Dar cămuitorii poporului său, care nu credeau, au spus: „Cu adevărat, noi te vedem pe tine în ignoranță și te socotim pe tine dintre cei mincinoși.”
67. [Hud] a spus: „O, popor al meu, în mine nu este pic de ignoranță, ci eu sunt un trimis de la Stăpânel lumilor.
68. Eu vă vestesc mesajele Domnului meu și eu sunt pentru voi sfătuitor credincios.
69. Oare vă mirați că îndemnul vă vine de la Domnul vostru printr-un om dintre voi pentru a vă preveni? Aduceți-vă aminte când El v-a făcut urmașii poporului lui Noe și v-a făcut mai mari la înfățișare decât pe ei²⁷³. Și aduceți-vă aminte de binefacerile lui Allah; poate că voi o să izbândați.”
70. Ei au spus: „Ai venit la noi pentru ca noi să-L adorăm [numai] pe Allah singur și să părăsim ceea ce au adorat părinții noștri? Atunci adu asupra noastră ceea ce ne promiți²⁷⁴,
- dacă tu ești dintre cei ce spun adevărul.”
71. [Hud] a spus: „Pedeapsa și mânia Domnului vostru v-a ajuns deja. Vă certați cu mine pentru niște nume pe care voi și părinții voștri le-ați dat²⁷⁵ și despre care Allah nu a pogorât nicio dovadă? Atunci așteptați! Cu adevărat eu voi fi împreună cu voi printre cei care așteaptă.”
72. Și Noi l-am salvat pe el și pe cei care au fost alături de el, prin mila Noastră, și i-am stârpit pe aceia care au negat semnele Noastre și nu au fost credincioși.
73. Și [poporului] lui Thamud [i l-am trimis] pe fratele lor Salih, [care] le-a spus: „O, popor al meu, adorați-L pe Allah! Voi nu aveți altă divinitate în afara Lui! Iată că aveți dovada limpede de la Domnul vostru. Aceasta este cămila de la Allah, dăruită vouă drept semn. Lăsați-o să pască pe pământul lui Allah și nu o atingeți cu niciun rău, ca să nu vă ajungă un chin dureros.
74. Și aduceți-vă aminte că El v-a făcut urmașii [neamului] 'Ad și v-a dat sălaş pe acest pământ, pentru ca să vă înălțați palate în șesurile lui și să vă săpați case în munți. Aduceți-vă aminte de binefacerile lui Allah și nu faceți rău pe acest pământ, aducând stricăciune.”
75. Dar căpeteniile îngâmfate a poporului său le-au spus celor care

²⁷² Pentru mai multe detalii a se vedea 11:25-48

²⁷³ Mai înalți și mai puternici

²⁷⁴ Pedeapsa lui Allah

²⁷⁵ Obiecte false de adorare pe care voi îi numiți „Dumnezei”

- erau asupriți - celor care credeau dintre ei: „Știți voi de bună seamă că Salih este trimis de Domnul său?” Ei le-au răspuns: „Cu adevărat, noi credem în cele cu care a fost trimis.”
76. Dar cei aroganți au spus: „Cu adevărat, noi nu credem în ceea ce credeți voi.”
77. Și au ologit cămila [și au înjunghiat-o] și au încălcat porunca Domnului lor, spunând: „O, Salih, adu asupra noastră cele ce ne promiți, dacă tu ești dintre trimiși.”
78. Atunci i-a lovit pe ei cutremurul și dimineața i-a găsit zăcând întinși în casele lor.
79. Iar el [Salih] s-a întors de la ei, spunând: „O, popor al meu, eu v-am vestit mesajul Domnului meu și v-am povățuit de bine, însă voi nu-i iubiți pe povățuitori.”
80. Și [l-a trimis] pe Lot când i-a spus poporului său: „Faceți voi o asemenea imoralitate pe care nimeni, din toate lumile, nu a mai cunoscut-o înainte de voi?”
81. Voi mergeți la bărbați, în locul femeilor. Cu adevărat, voi sunteți un popor de desfrânați.”
82. Și poporul său nu a avut alt răspuns decât că a spus: „Dați-i afară din cetatea voastră! Cu adevărat, ei sunt oameni care vor să se țină neprihăniți.”
83. Și Noi l-am salvat pe el împreună cu familia lui, cu excepția soției sale, care a fost printre cei pierduți.
84. Și Noi am lăsat să cadă peste ei ploaie [de pietre]. Deci privește care a fost sfârșitul nelegiuitorilor.
85. Și [poporului] lui Madyan [l-am trimis] pe fratele lor Șuayb, care le-a spus: „O, popor al meu, adorați-L pe Allah! Voi nu aveți altă divinitate în afara Lui! Iată că v-a venit o dovadă limpede [pentru aceasta] de la Domnul vostru! Deci, dați măsură și greutate dreaptă și nu dați oamenilor mai puțin din lucrurile [care li se cuvin] lor! Și nu faceți stricăciune pe pământ, după buna lui întocmire. Aceasta este mai bine pentru voi, dacă sunteți credincioși.
86. Și nu vă așezați în fiecare drum, ca să amenințați și să-l împiedicați de la calea lui Allah pe cel care crede în El și să cercați să o faceți strâmbă! Aduceți-vă aminte că voi ați fost puțini și că El v-a înmulțit! Și priviți cum a fost sfârșitul făcătorilor de stricăciune!
87. Și dacă o parte dintre voi crede în [mesajul] cel cu care eu am fost trimis, dar o altă parte nu crede, atunci aveți răbdare până ce Allah va judeca între noi. Și El este Cel mai bun dintre judecători.”
88. Dar au spus căpeteniile arogante din poporul lui: „Te vom alunga, o Șuayb, pe tine și pe cei care cred împreună cu tine afară din cetatea noastră, dacă nu vă întoarceți la religia noastră.” Însă el le-a răspuns: „Chiar dacă nu voim să o facem?”
89. Am născoci minciuni împotriva lui Allah, dacă ne-am întoarce la religia voastră după ce Allah ne-a mântuit

- de ea. Și noi nu trebuie să ne întoarcem la ea decât dacă voiește Allah, Domnul nostru [să ne ducă în răătăcire]! Însă Domnul nostru cuprinde toate lucrurile cu știința Sa. Noi în Allah ne încredem! Doamne, judecă între noi și între poporul nostru întru dreptate, căci Tu ești Cel mai bun dintre judecători.”
90. Au spus atunci căpeteniile care nu credeau din poporul lui: „Dacă-l urmați pe Șuayb, atunci [să știți că] voi sunteți pierduți.”
91. Și i-a lovit cutremurul și dimineața i-a găsit zăcând întinși în casele lor.
92. Cei care l-au socotit pe Șuayb mincinos au fost ca și când n-ar fi locuit niciodată în ele. Cei care l-au socotit pe Șuayb mincinos, aceia au fost pierduți.
93. [Șuayb] s-a întors de la ei și le-a spus: „O, popor al meu! Cu siguranță eu v-am vestit mesajele Domnului meu și v-am sfătuit pe voi. Cum să mă întristez eu pentru un popor de necredincioși?”
94. Și Noi nu am trimis niciun profet într-o cetate [care a fost negat] fără să nu fi lovit poporul ei cu nenorocire și stricăciune, pentru ca ei să se roage [pentru iertare].
95. Apoi am schimbat răul cu bine, astfel încât ei au crescut în număr și în bogăție și au spus: „I-au atins și pe părinții noștri nenorocirea și îndestularea²⁷⁶.” Atunci i-am luat Noi pe neașteptate, fără ca ei să-și dea seama²⁷⁷.
96. Dacă popoarele acestor cetăți ar fi crezut și ar fi avut frică, atunci Noi le-am fi dăruit binecuvântări din cer și de pe pământ, dar ei i-au socotit mincinoși [pe mesageri] și din această cauză Noi i-am apucat pentru ceea ce au agonisit²⁷⁸.
97. Oare locuitorii cetăților erau siguri că nu va veni peste ei pedeapsa Noastră, în timpul nopții, pe când ei dormeau?
98. Sau oare locuitorii cetăților erau siguri că nu va veni peste ei pedeapsa Noastră în plină zi, pe când ei se veseleau?²⁷⁹
99. Oare se credeau ei la adăpost de planul lui Allah? Dar nu se poate socoti la adăpost de planul lui Allah decât neamul celor pierduți.
100. Nu le-a fost limpede celor care au moștenit pământul de la cei de dinainte, că Noi, dacă voim, putem să-i pedepsim pentru păcatele lor și să le pecetluim inimile, ca ei să nu mai audă nimic?
101. Iată aceste cetăți, ale căror istorii îți le povestim [Mohammed]. Cu siguranță trimișii lor au venit la ei cu semne limpezi, însă ei nu au voit să creadă în ceea ce nu au acceptat mai

²⁷⁶ În loc să Îi fie mulțumitori lui Allah pentru binecuvântările Sale, ei le-au atribuit schimbării norocului

²⁷⁷ Că au fost încercați

²⁷⁸ Drept vină pentru păcatele lor

²⁷⁹ Erau ocupați cu activități ce nu le aduceau niciun beneficiu

- înainte²⁸⁰. Așa pecetluiește Allah inimile necredincioșilor.
102. Noi nu i-am găsit pe cei mai mulți dintre ei ținând un legământ²⁸¹, ci pe cei mai mulți dintre ei i-am aflat ca fiind sfidător de neascultători.
103. Apoi, Noi l-am trimis după ei pe Moise cu semnele Noastre la Faraon și la dregătorii lui, însă ei s-au arătat nedrepti față de ele²⁸². Privește, așadar, cum a fost sfârșitul făcătorilor de stricăciuni.
104. Și a spus Moise: „O, Faraon! Eu sunt un trimis de la Stăpânul lumilor
105. Într-adevăr eu nu spun nimic despre Allah decât adevărul. Am venit la voi cu dovadă limpede de la Domnul vostru, deci trimite cu mine pe fiii lui Israel.”²⁸³
106. [Faraon] a spus: „De ai venit cu un semn, atunci adu-l, dacă ești dintre cei care spun adevărul.”
107. Atunci el [Moise] și-a aruncat toiagul și, dintr-o dată, acesta era un șarpe vădit²⁸⁴.
108. Și a scos mâna sa și, iată, ea era albă [strălucitoare] pentru cei care priveau.
109. Au spus atunci dregătorii din poporul lui Faraon: „Acesta este un vrăjitor iscusit
110. Care voiește să vă scoată pe voi din pământul vostru [prin magie], așadar ce porunciți?”
111. Ei au spus²⁸⁵: „Amână-l pe el și pe fratele lui și trimite în orașe strângători,
112. Care să-i aducă la tine pe toți vrăjitorii iscușiți.”
113. Și au venit vrăjitorii la Faraon și au spus: „Cu adevărat vom avea parte de răsplată, dacă noi vom fi cei biruitori.”
114. El le-a răspuns: „Da, și [mai mult] veți fi voi, fără îndoială, dintre cei apropiați [mie].”
115. [Atunci] au spus ei: „O, Moise, fie arunci tu [primul toiagul], fie suntem noi cei care aruncă [primii].”
116. [Moise] le-a răspuns: „Aruncați voi!” Și când au aruncat ei, au fermecat ochii oamenilor și i-au înfricoșat și au adus o mare magie²⁸⁶.
117. Și i-am revelat Noi lui Moise: „Aruncă toiagul tău!” Și iată că el a înghițit ceea ce ei izvodiseră.
118. Și astfel adevărul a ieșit la iveală, iar ceea ce făceau ei a pierit.

²⁸⁰ Ei au negat în mod insistent fiecare avertizare primită

²⁸¹ Nu erau credincioși legământului lui Allah

²⁸² Ei au respins și s-au opus semnelor

²⁸³ Eliberează-i de la asuprire și permite-le să emigreze

²⁸⁴ Adevărat și nu imaginat, drept miracol de la Allah

²⁸⁵ După consultări

²⁸⁶ Toiagel și funiile lor păreau că sunt șerpi

119. Și ei [Faraon și dregătorii săi] au fost învinși acolo și s-au întors rușinați.
120. Și s-au aruncat vrăjitorii, prosternându-se [lui Allah]
121. [Și] au spus ei: „Credem în Domnul lumilor,
122. În Domnul lui Moise și Aaron!”
123. A spus Faraon [atunci]: „Ați crezut în el înainte ca eu să vă fi permis. Acesta este un vicleșug pe care l-ați urzit față de cetate, pentru ca să scoateți din ea poporul lui. Dar veți afla voi în curând.
124. Vă voi tăia mâinile și picioarele voastre cruciș și apoi vă voi răstigni pe toți.”
125. Ei au răspuns: „Noi la Domnul nostru ne întorcem.
126. Tu nu te răzbuni pe noi decât pentru că noi am crezut în semnele Domnului nostru, atunci când ele ne-au venit. Doamne, revarsă asupra noastră răbdare și fă-ne pe noi să murim musulmani [cu desăvârșire supuși].”
127. Au spus dregătorii din neamul lui Faraon: „Vrei să-i lași pe Moise și pe neamul lui să facă stricăciune în țară și să te părească pe tine și pe zeii tăi?” [Faraon] a răspuns: „Îi vom măcelări pe fiii lor și le vom lăsa în viață pe femeile lor. Noi vom fi deasupra lor, biruitori.”
128. Moise a spus către neamul său: „Rugați-vă lui Allah pentru ajutor și fiți răbdători. Cu adevărat al lui Allah este pământul și El îl dă moștenire cui voiește dintre robii Săi. Iar sfârșitul [cel mai bun] este al celor care au frică.”
129. [Și] i-au răspuns ei: „Am avut de îndurat înainte ca tu să vii la noi și după ce ai venit la noi!” Dar [Moise] le-a răspuns: „S-ar putea ca Domnul vostru să-l nimicească pe dușmanul vostru și să vă facă pe voi stăpâni pe acest pământ pentru ca să vadă cum faceți voi!”
130. Și Noi am încercat poporul lui Faraon cu ani de foamete și cu lipsă de roade, poate că vor lua aminte.
131. Și când aveau parte de bine, spuneau: „Aceasta ni se cuvine nouă.” Iar dacă se abătea asupra lor ceva rău, atunci vedeau semn rău în Moise și în cei care erau cu el. Însă semnele lor se află la Allah, dar cei mai mulți dintre ei nu știu.
132. Și ei au spus: „Orice semne ne vei aduce, ca să ne farmeci cu ele, noi nu-ți vom fi ție credincioși.”
133. Și am trimis Noi asupra lor potopul, lăcustele, păduchii, broaștele și sângele, ca semne deslușite, dar ei s-au îngâmfat și au fost un popor de păcătoși.
134. Și când venea asupra lor pedeapsa, ei spuneau: „O, Moise! Roagă-te pentru noi Stăpânului tău, după legământul pe care l-a făcut cu tine! Și de ne vei izbăvi de pedeapsă, vom crede în tine și-i vom lăsa să plece împreună cu tine pe fiii lui Israel.”
135. Iar când i-am izbăvit Noi de pedeapsă până la un termen stabilit,

- pe care ei trebuiau să-l atingă, ei și-au încălcat promisiunea.
136. Așa că Ne-am răzbunat pe ei și i-am înecat în mare, pentru că ei au negat semnele Noastre și au fost nepăsători față de ele.
137. Și pe oamenii care au fost asupriți i-am făcut moștenitori peste ținuturile de răsărit ale pământului și peste ținuturile de apus, pe care Noi le-am binecuvântat. Iar cuvântul cel mai frumos al Domnului tău asupra fiilor lui Israel s-a împlinit pentru că au fost statornici. Și Noi am nimicit ceea ce au făcut Faraon și neamul său și ceea ce ei au ridicat.
138. Și i-am făcut Noi pe fiii lui Israel să treacă Marea și au venit ei la un popor care se închina unor idoli. Atunci i-au spus ei: „O, Moise! Fă-ne nouă un zeu, așa cum au și ei zei!” Dar el le-a răspuns: „Cu adevărat voi sunteți un neam de neștiutori.
139. Cele în care petrec aceștia sunt pierdute și în deșert este ceea ce fac ei.”
140. A [mai] spus el: „Să vă caut vouă o altă divinitate în afara lui Allah, Cel care v-a pus pe voi mai presus de toate lumile?”
141. [Aduceți-vă aminte, o fii ai lui Israel, că] Noi v-am izbăvit de neamul lui Faraon care v-a supus la cel mai rău chin, i-a măcelărit pe fiii voștri și le-a lăsat în viață pe femeile voastre. Aceasta a fost grea încercare de la Domnul vostru.
142. Și Noi i-am hotărât lui Moise după treizeci de nopți, pe care le-am întregit cu încă alte zece, astfel încât termenul fixat de Domnul său venea după patruzeci de nopți. Și Moise i-a spus fratelui său Aaron: „Ține-mi locul printre poporul meu și fii cu dreptate și nu urma drumul celor care aduc stricăciune.”
143. Și când a venit Moise la timpul hotărât de Noi și a vorbit cu el Domnul său, a spus el: „Doamne, arată-Te mie ca să Te văd.” [Allah] i-a răspuns: „Tu nu Mă vei putea vedea niciodată²⁸⁷, dar privește la Munte și de va rămâne neclintit, atunci Mă vei vedea.” Dar când s-a arătat Domnul său Muntelui, l-a prefăcut în pulbere, iar Moise s-a prăbușit leșinat. Iar când și-a venit în fire, a spus: „Mărire Ție! Mă întorc la Tine căindu-mă și sunt cel dintâi dintre credincioși”
144. [Allah] a spus: „O, Moise! Te-am ales dintre toți oamenii, cu mesajele Mele și cuvintele Mele! Deci primește ceea ce-ți dau și fii dintre cei mulțumitori.”
145. Și Noi i-am scris pe table îndemnare despre toate lucrurile și tâlcuire despre toate lucrurile, [spunând] „Ține-le, așadar, cu putere și poruncește neamului tău să primească ce e mai bun în ele! Apoi

²⁸⁷ În viața aceasta

- vă voi arăta vouă sălașul celor abătuți din drum.”²⁸⁸
146. Îi voi îndepărta de la semnele Mele pe cei care sunt aroganți pe pământ pe nedrept, chiar de-ar vedea fiecare semn, tot nu ar crede în el. Iar dacă văd calea cea bună, ei nu o primesc drept drum, însă dacă văd calea rătăcirii, o primesc drept drum. Aceasta pentru că ei neagă semnele Noastre și sunt nepăsători față de ele.
147. Iar cei care neagă semnele Noastre și întâlnirea cu Ziua de Apoi - faptele lor sunt în deșert. Ar putea fi ei răsplătiți altfel decât după ceea ce fac?”
148. Și poporul lui Moise a făcut, după el²⁸⁹, din podoabele lor un vițel cu trup care avea și muget. Nu au văzut că el nu le vorbește și nu-i călăuzește pe niciun drum? L-au luat [drept Dumnezeu] și au fost nelegiuți.
149. Și când au fost cuprinși de regret și și-au dat seama că au rătăcit, au spus: „Dacă nu se va îndura Domnul nostru de noi și nu ne va ierta, vom fi și noi printre cei pierduți!”
150. Și când s-a întors Moise la poporul său, mâniat și întristat, a spus: „Mare rău ați săvârșit în lipsa mea! Ați voit voi să grăbiți porunca Domnului vostru?” Și a aruncat tablele, l-a apucat de cap pe fratele său și l-a tras spre el. Și a spus [Aaron]: „O, fiu al mamei mele! Poporul m-a asuprit și aproape m-a ucis. Nu-i face pe dușmani să se bucure de nenorocirea mea și nu mă pune pe mine alături de neamul celor nelegiuți.”
151. [Moise] a spus: „Doamne, iartă-mi mie și fratelui meu și lasă-ne pe noi să intrăm întru îndurarea Ta, căci Tu ești cel mai Îndurător dintre cei îndurători”.
152. Pe cei ce au luat vițelul [ca adorare] îi va ajunge mânie de la Domnul lor și înjosire în această viață. Astfel îi răsplătim Noi pe cei care născocesc [idoli],
153. Dar cei care au săvârșit fapte rele, și s-au căit după aceea și au crezut – cu adevărat Domnul Tău este, după aceea, Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].
154. Și după ce s-a potolit mânia lui Moise, a luat tablele și în scrisul lor era călăuzire și îndurare pentru cei care se tem de Domnul lor.
155. Și a ales Moise șaptezeci de bărbați din poporul său pentru timpul întâlnirii cu Noi²⁹⁰. Și când i-a lovit cutremurul²⁹¹ el a spus: „Doamne, dacă Tu ai fi voit, i-ai fi putut pierde mai dinainte, ca și pe mine. Oare vrei Tu să ne pierzi pentru ceea ce au săvârșit cei nelegiuți dintre noi? Aceasta nu este decât o încercare de

²⁸⁸ Acesta este un avertisment serios de la Allah împotriva rebeliunii

²⁸⁹ După plecarea lui

²⁹⁰ Unde își vor cere iertare de la Allah pentru că au adorat vițelul

²⁹¹ Atunci când au ajuns la locul destinat, aceștia i-au spus lui Moise „Noi nu vom crede până nu Îl vom vedea pe Allah.” Astfel că muntele s-a cutremurat, omorându-i.

- la Tine, cu care-i duci în rătăcire pe cei care Tu voiești și îi călăuzești pe cei care Tu voiești. Tu ești Ocrotitorul nostru. Deci iartă-ne nouă și îndură-Te de noi, căci Tu ești cel mai bun dintre iertători!
156. Prescrie pentru noi binele în această lume, [la fel] și în Viața de Apoi! Cu adevărat noi ne-am întors la Tine, căindu-ne”. [Allah] a spus: „Cu pedeapsa Mea îi ajung pe cei care voiesc Eu, iar îndurarea Mea cuprinde toate lucrurile.” Și Eu voi prescrie pentru cei care au frică și achită Dania [Az-Zakat] și cei care cred în versetele Noastre,
157. Pentru cei care îl urmează pe trimis, profetul neînvățat²⁹², despre care se află scris la ei în Tora și în Evanghelie. El le poruncește ceea ce este bine și-i oprește de la ceea ce este greșit, le îngăduie lor bunățile și le oprește lor pe cele necurate și-i ușurează pe ei de povara lor²⁹³ și de lanțurile care au fost asupra lor. Cei ce cred în el și îl susțin și îl ajută și urmează lumina care a fost pogorâtă cu el, vor fi cei izbânditori.”
158. Spune [Mohammed]: „O, oameni! Eu sunt pentru voi toți trimisul lui Allah, Cel căruia îi aparține Împărăția Cerurilor și a Pământului. Nu există altă divinitate în afară de El! El dă viață și El dă moarte. Deci credeți în Allah și în Trimisul Său, Profetul cel neînvățat, care crede în Allah și în cuvintele Sale și urmați! Poate că veți fi călăuziți!”
159. Și în poporul lui Moise este o comunitate care-i călăuzește [pe ceilalți] către Adevăr și cu el judecă, după dreptate.
160. Și Noi i-am împărțit în douăsprezece seminții [clanuri], comunități. Și i-am revelat lui Moise, atunci când poporul său i-a cerut de băut [apă]: „Lovește cu toiagul tău în stâncă!” Și iată că au țâșnit din ea douăsprezece izvoare, încât fiecare seminție știa locul său de băut. Și le-am făcut umbră cu nori și am pogorât asupra lor mana și prepelițele, [spunând]: „Mâncăți din bunățiile pe care vi le-am dat ca hrană!” Și nedreptatea lor nu Ne-a atins pe Noi, ci doar pe ei înșiși.
161. Și [spune, o Mohammed] când li s-a spus: „Locuiți în această cetate [Ierusalim] și mâncați din ea de oriunde voiți, dar spuneți: „Iertare” și intrați pe poartă, prosternându-vă [cu smerenie]. Noi vom ierta păcatele voastre și le vom dărui și mai mult acelora care fac bine.”
162. Dar cei dintre ei care au fost nelegiuți au schimbat cu un altul cuvântul care li se spusese. Atunci, Noi am trimis asupra lor pedeapsă din cer, pentru că au fost nelegiuți.
163. Și întrebă-i pe ei despre cetatea care era așezată lângă Mare - când au încălcat Sabatul - când peștii au

²⁹² Profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), care nu știa să scrie sau să citească

²⁹³ Dificultăți în practica religioasă

- venit la ei în ziua Sabatului, ieșind la suprafață; dar în ziua când nu era Sabat, n-au venit la ei. Astfel i-am încercat Noi pentru că au fost sfidător de neascultători.
164. Și când o parte dintre ei a spus: „De ce sfătuiți [sau avertizați] un popor pe care Allah voiește să-l nimicească sau să-l pedepsească cu un chin greu?”, au răspuns [sfătuitoarii]: „Pentru dezvinovățire la Domnul vostru; și poate că ei vor avea frică!”
165. Și când ei [cei sfătuiți] au uitat ceea ce li s-a poruncit, i-am mântuit Noi pe cei care au oprit de la rău și i-am osândit pe cei care au fost nelegiuți la chin aspru, pentru că au fost sfidător de neascultători.
166. Și atunci când au încălcat ceea ce le fusese interzis, le-am spus Noi: „Fiți maimuțe demne de dispreț!”
167. Și [spune] când Domnul tău a vestit că El va trimite [mereu] asupra lor pe cineva care să-i încerce cu pedeapsă grea până în Ziua Învierii. Cu adevărat, Domnul tău este repede la pedeapsă, dar El este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].
168. Și Noi i-am împărțit în comunități pe pământ. Unii dintre ei sunt drepecți, iar alții sunt mai puțin de-atât. Și i-am încercat cu [timpuri] bune și rele, poate se vor întoarce [la ascultare].
169. Apoi, după ei au venit urmași care au moștenit Scriptura, însă ei aleg ceea ce este mai josnic în această lume, spunând: „Ni se va ierta nouă!” Și dacă [lucruri] asemănătoare acestuia li se oferă lor, ei le primesc. Oare nu s-a încheiat cu ei legământul Scripturii [Tora], ca ei să nu spună despre Allah decât Adevărul și să cerceteze ceea ce se află în ea. Dar Casa din Lumea de Apoi este mai bună pentru cei care au frică! Oare nu voiți să pricepeți?
170. Iar cei ce se țin de Carte [Coranul] și împlinesc Rugăciunea [As-Salat], [să știe că] Noi nu lăsăm să se piardă răsplata celor cuvioși.
171. Și [spune] când am ridicat Noi Muntele deasupra lor, ca și când ar fi fost un nor negru și ei și-au închipuit că va cădea peste ei²⁹⁴, [și Allah le-a spus]: „Țineți cu putere ceea ce v-am dat și aduceți-vă aminte de ceea ce se află înlăuntru! Poate că vă veți teme!”
172. Și [spune] când Domnul tău a scos urmași din fiii lui Adam, din coastele lor și le-a cerut să mărturisească ei înșiși, [spunându-le]: „Nu sunt oare Eu Domnul vostru?”. Ei au răspuns: „Ba da, mărturisim”, pentru ca voi să nu spuneți în Ziua Învierii: „Noi nu am știut despre aceasta.”
173. Sau să nu spuneți „Părinții noștri au fost politești mai înainte, iar noi suntem urmași după ei. Vrei Tu să ne distrugi pentru ceea ce au făcut cei mincinoși?”

²⁹⁴ Pentru rebeliunea și neascultarea lor

174. Astfel facem Noi semnele limpezi; poate că ei se vor întoarce²⁹⁵.
175. [O, Mohammed] istorisește-le lor vestea despre acela²⁹⁶ căruia Noi i-am dat semnele Noastre, dar el s-a abătut de la ele, iar Șeitan nu l-a lăsat și astfel el s-a aflat printre cei rătăciți.²⁹⁷
176. Dacă Noi am fi voit, l-am fi ridicat prin ele²⁹⁸, însă el a înclinat spre pământ²⁹⁹ și a urmat pofteli sale. Pilda lui este asemenea pildei câinelui: dacă-l alungi, el scoate limba gâfâind; dacă-l lași în pace, tot scoate limba gâfâind. Aceasta este pilda acelor care neagă semnele Noastre³⁰⁰. Istorisește-le, povestea; poate că ei vor cugeta!
177. Rea pildă este [aceasta] a neamului celor care au negat semnele Noastre și împotriva lor înșiși au săvârșit ei nedreptatea.
178. Cel pe care îl călăuzește Allah este bine călăuzit, iar cei pe care îi duce în rătăcire sunt pierduți.
179. Noi am făcut pentru Iad pe mulți dintre djinni și oameni. Ei au inimi, dar nu pricep cu ele; ei au ochi, dar nu văd cu ei; ei au urechi, dar nu aud cu ele. Aceștia sunt asemenea
- animalelor, ba ei sunt chiar și mai rătăciți³⁰¹. Aceștia sunt nepăsători.
180. Și ale lui Allah sunt numele cele mai frumoase, așadar chemați-L cu ele și depărtați-vă de cei care deviază în ceea ce privește numele Lui³⁰². Ei vor fi răsplătiți după ceea ce fac!
181. Și printre cei pe care Noi i-am creat se află o comunitate³⁰³ ce călăuzește după adevăr și judecă, după dreptate.
182. Dar pe cei care neagă semnele Noastre - îi vom duce treptat [către pieire]³⁰⁴, prin mijloace pe care ei nu le știu.
183. Voi să le dau lor un răgaz. Cu adevărat, planul Meu este temeinic.
184. Oare nu pricep ei? În tovarășul lor [Mohammed] nu este pic de nebunie. El nu este decât un prevenitor limpede .
185. Oare nu văd ei Împărăția Cerurilor și a Pământului și [toate] lucrurile pe care le-a creat Allah și că s-ar putea ca sorocul lor să fie aproape? În ce cuvinte vor crede ei după aceasta?

²⁹⁵ La calea lui Allah

²⁹⁶ Un om dintre Fiii lui Israel în timpul lui Moise

²⁹⁷ Cei care persistă în mod intenționat în greșeli până când ajung să se distrugă

²⁹⁸ Prin revelații, semne sau dovezi despre care el a primit știință

²⁹⁹ Plăcerile lumii

³⁰⁰ Indiferent că au aflat despre semnele sau avertizările lui Allah, este la fel: aceștia nu vor crede

³⁰¹ Se face referire la refuzul lor de a gândi în timp ce urmează ceea ce sunt obișnuiți

³⁰² Nu le folosesc corespunzător sau le neagă

³⁰³ Cei care îl urmează pe profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)

³⁰⁴ În ciuda neascultării lor, Allah îi va testa cu un bine după bine, care îi va face doar să fie mai aroganți și mai păcătoși

186. Cei pe care Allah îi duce în rătăcire nu au ocărmitor, iar El îi lasă să rătăcească în nelegiuirea lor.
187. Ei te vor întreba [Mohammed] despre Ceas: „Când va veni el?” Spune: „Numai la Domnul meu este știrea despre el. Numai El îl va descoperi la timpul lui. Va fi el greu³⁰⁵ pentru Ceruri și pentru Pământ și nu va veni asupra voastră decât pe neașteptate.” Te întreabă de parcă tu ai fi interesat [să știi]. Spune: „Numai la Allah se află știrea despre el.” Dar cei mai mulți oameni nu știu.
188. Spune: „Eu nu stăpânesc niciun folos pentru mine și nicio pagubă, în afară de ceea ce voiește Allah. Dacă eu aș fi știut necunoscutul, aș avea prisosință de bunuri și nu m-ar atinge răul. Dar eu nu sunt decât un prevestitor și un binevestitor pentru oamenii care cred.”
189. El este Cel care v-a creat dintr-un singur suflet și din el a făcut-o și pe perechea lui, lângă care el să poată găsi liniște. Și când el a acoperit-o³⁰⁶, a purtat ea o sarcină ușoară și putea umbla cu ea. Dar când s-a simțit mai grea, au strigat ei amândoi [rugându-se] către Allah, Domnul lor: „De ne vei dărui un [copil] bun³⁰⁷, vom fi noi dintre cei mulțumitori.”
190. Și când le-a dărui lor un [copil] bun, ei³⁰⁸ I-au făcut Lui asociați, ca răsplătă pentru ceea ce le-a dat. Dar Allah s-a înălțat deasupra celor pe care i-au asociat [Lui].
191. Îi asociază [Lui lucruri] ce nu creează nimic și care ele [însele] sunt create?
192. Și [zeiții false] nu-i pot ajuta pe ei cu nimic și nici lor înșiși nu-și pot fi de ajutor.
193. Și dacă voi [credincioșii] îi chemați la drumul cel drept, ei nu vă urmează. Tot una este pentru voi dacă îi chemați sau păstrați tăcerea.
194. Cu adevărat, cei pe care voi [politeiștii] îi invocați alături de Allah sunt robi asemenea vouă. Invocați-i, așadar, și să vă răspundă, dacă voi sunteți cu adevărul.
195. Au ei picioare cu care să meargă? Sau au ei mâini cu care să lovească? Sau au ei ochi cu care să vadă? Sau au ei urechi cu care să audă? Spune [Mohammed]: „Chemați-i pe asociații voștri și apoi folosiți viclenia împotriva mea și nu-mi dați niciun răgaz.
196. Cu adevărat, Ocrotitorul meu este Allah, Cel care a pogorât Cartea și El ia asupra Sa [ocrotirea] celor evlavioși.
197. Și cei pe care îi chemați în locul Lui nu vor putea să vă ajute și nici lor înșiși nu-și vor putea fi de ajutor.”

³⁰⁵ O sursă de îngrijorare sau frică

³⁰⁶ Aluzie la relațiile intime

³⁰⁷ Sănătos sau dreptcredincios

³⁰⁸ Bărbatul sau femeia nerecunoscători sau politeiști

198. Iar dacă-i chemi la calea cea dreaptă, ei nu aud. Îi vezi cum se uită la tine, însă ei nu văd.
199. Primește ceea ce îți este dat fără constrângeri³⁰⁹, poruncește ceea ce este bun și îndepărtează-te de neștiutori.
200. Și dacă vreodată Șeitan te îmboldește, ispitindu-te la rău, caută refugiu la Allah, căci El este Sami' [Cel care Aude Totul] [și] 'Alim [Bineștiutor].
201. Cu adevărat, cei care au frică de Allah – atunci când îi atinge ceva rău din partea lui Șeitan, își aduc aminte [de Allah] și iată cum ei văd [primejdia].
202. Însă pe frații lor³¹⁰ îi împing [șeitanii] în rătăcire, astfel încât ei nu se mai pot opri.
203. Și când tu [Mohammed] nu le aduci lor un semn [miracol] atunci ei spun: „De ce nu-l născocеști tu?”. Spune: „Eu nu urmez decât ceea ce mi este revelat de Domnul meu. Acestea [Coran] sunt dovezi limpezi de la Domnul vostru, călăuzire și îndurare pentru un neam [de oameni] care cred.”
204. Și când este citit Coranul, atunci ascultați-l cu atenție și păstrați tăcere, poate că voi veți avea parte de îndurare [de la Allah].
205. Și pomenește-L pe Domnul tău în sufletul tău, cu umilință și teamă, fără a o rosti cu glas tare, atât dimineața cât și seara, și nu fi dintre cei nepăsători.
206. Cu adevărat cei ce sunt aproape de Domnul tău [Îngerii] nu se socotesc prea mari pentru a-L adora pe El, ci ei Îl preamăresc și se prosternază dinaintea Lui.

³⁰⁹ Din averea oamenilor. Cu alte cuvinte, fii echilibrat atunci când ai de-a face cu oamenii și nu le cauza dificultăți

³¹⁰ Acei oameni care ascultă de diavoli și le urmează ordinele

Surat 8: al-'Anfal

Perioada de revelare

Acest Capitol a fost revelat în anul 2 D.H., după Bătălia de la Badr, prima bătălie dintre Islam și necredință (Kufr). Din moment ce cuprinde o analiză detaliată a Bătăliei, se pare că acesta a fost revelat în totalitate în același timp. Este, de asemenea, posibil ca unele dintre versetele ce adresa problemele apărute în urma Bătăliei să fi fost revelate mai târziu și încorporate la locul potrivit, pentru a se crea o continuitate.

Contextul revelații

Înainte de a evalua acest Capitol trebuie luate în considerare evenimentele ce au condus la Bătălia de la Badr. În timpul primilor zece ani a Islamului la Mecca, mesajul și-a demonstrat stabilitatea și puterea, ca urmare a două lucruri. În primul rând, Mesagerul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) înzestrat cu cele mai bune calități își îndeplinea misiunea cu înțelepciune și noblețe. El (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a demonstrat prin comportamentul său că era decis ca misiunea sa să aibă succes și era, astfel, pregătit să facă față tuturor pericolelor și obstacolelor. În al doilea rând, mesajul era extrem de interesant, atrăgând inimile și intelectul oamenilor atât de mult, încât au fost depășite obstacole precum ignoranța, superstițiile și prejudecățile. Din acest motiv, cei care se opuneau mesajului, și care în faza inițială nu l-au luat în serios, începuseră acum să îl privească ca pe o amenințare serioasă și erau hotărâți să îl distrugă în orice mod. Însă, în ciuda puterii sale, mișcarea încă ducea lipsă de unele abilități, necesare pentru a o face victorioasă.

În primul rând, aceasta nu a demonstrat pe deplin adunarea unui număr suficient de membri, care nu doar că erau convingeți de adevăr, dar erau și atât de devotați principiilor lor încât erau pregătiți să își folosească toată energia și toate bunurile întru a lupta pentru succes și erau, de asemenea, dispuși să își sacrifice viețile împotriva întregii lumi, și chiar împotriva familiei lor. Este adevărat că musulmanii au avut de îndurat în Mecca cele mai severe persecuții din partea celor din Qurayș, dovedind astfel, determinarea din credința lor și relația puternică cu Islamul, însă erau necesare încercări viitoare pentru a arăta că Islamul a avut succes în adunarea unor membri care nu considerau nimic mai drag decât idealul său și erau pregătiți să își sacrifice viața pentru el.

În al doilea rând, deși islamul a ajuns în fiecare parte din țară, musulmanii erau încă împrăștiați, iar puterea sa era ici și colo și nu adunase încă suficiente forțe, necesare unui conflict decisiv cu ordinul vechi stabilit al „ignoranței”.

În al treilea rând, islamul nu avea încă o casă a sa și nu era în mod concret așezat niciunde în țară, unde să poată să își consolideze puterea și să devină o bază pentru acțiuni viitoare. Musulmanii erau împrăștiați prin toată țara și trăiau ca niște străini printre necredincioși, iar dușmanii lor doreau să îi alunge din casele lor.

În al patrulea rând, musulmanii nu au avut încă ocazia de a demonstra binecuvântarea unui sistem de viață bazat pe Islam. Nu exista o cultură islamică sau un sistem politic, economic sau social și nici nu erau stabilite principiile războiului și ale păcii după care musulmanii să fie călăuziți. Astfel că, aceștia nu au avut posibilitatea să pună în practică principiile morale conform cărora ei intenționau să își construiască întreg sistemul de viață și nici nu au fost încercați pentru a vedea dacă erau sinceri în proclamarea mesajului. Allah a creat oportunități pentru a remedia aceste

deficiențe. În ultimul an al Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în Mecca, Islamul a ajuns în Yathrib (Medina), iar cei de acolo, în comparație cu alte triburi din Arabia, îl acceptau atât de ușor, încât în al doisprezecelea an al mesajului, cu ocazia *Hajj*-ului, o delegație de 75 de oameni s-a întâlnit cu Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) pe timpul nopții. Ei nu doar că acceptaseră islamul, dar s-au oferit și să îi dăruiască acestuia și musulmanilor care l-au îmbrățișat o locuință. Din moment ce aceasta era cea mai bună oportunitate dată de Allah, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) s-a folosit de aceasta. Semnificația ofertei era clară pentru cei din Yathrib, ei știau că invitația nu era făcută unui simplu fugitiv, ci mesagerului lui Dumnezeu, care urma să devină liderul și conducătorul lor. De asemenea, știau că nu îi invitau pe refugiații musulmani doar pentru a-i salva de persecuție, ci pentru a-i aduna din întreaga țară și a forma o comunitate. Așadar, oferta celor din Yathrib era să facă din Yathrib „Orașul Islamului.”

Drept urmare, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) le-a acceptat invitația și l-a făcut primul „Oraș al islamului” din Arabia. Iar cei din Yathrib știau foarte bine implicațiile acestei oferte. Era cu adevărat o declarație de război împotriva întregului ținut al Arabiei și o invitație la propriul lor boicot social și economic. Așadar, atunci când la Aqabah, Ansarii din Yathrib și-au declarat alianța către Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), aceștia știau foarte bine consecințele.

În timpul declarării formale a alianței, Asad bin Zurarah, cel mai tânăr dintre delegații din Yathrib s-a ridicat și a spus: „O oameni din Yathrib! Ascultați-mă și luați această chestiune în serios. Deși am venit la el și l-am considerat Mesagerul lui Dumnezeu, trebuie să știm că atragem astfel ostilitatea întregii Arabii, deoarece atunci când îl vom duce la Yathrib, vom fi atacați, iar copiii noștri pot fi omorâți. Astfel că, doar dacă aveți curajul de a face față acestora și doar atunci, să vă declarați alianța către el, iar Dumnezeu vă va da răsplătă. Dar, dacă vă iubiți viețile voastre mai mult decât îl iubiți pe el și mesajul lui, atunci lăsați această chestiune și scuzați-vă sincer, pentru că în acest moment Dumnezeu poate vă va accepta scuzele.”

Abbas bin Ubadah bin Naalah, un alt membru al delegației a reiterat același lucru, spunând: „Înțelegeți implicațiile declarației voastre de alianță față de această persoană?” (Au spus: „Da, le înțelegem”). „Voi provocați întreaga lume la război prin declararea alianței către el. Există probabilitatea unui pericol serios asupra vieților și proprietăților voastre. Așadar, gândiți-vă bine. Dacă aveți vreun gând că s-ar putea să îl trădați dușmanilor săi, este mai bine să îl lăsați în pace acum, deoarece comportamentul vostru vă va aduce rușine și dizgrație în această viață și în cealaltă. Pe de altă parte, dacă ați hotărât că veți putea suporta toate consecințele ce urmează drept rezultat al acestei invitații, atunci cel mai bun lucru pe care îl puteți face este să-i jurați alianță pentru că, jur pe Dumnezeu, aceasta vă va aduce bine în această viață precum și în Viața de Apoi.” Toți membrii delegației au spus la unison: „Suntem pregătiți să ne riscăm bunurile și familia pentru el.” Atunci a avut loc celebrul jurământ de alianță, cunoscut drept „Al doilea jurământ de alianță de la Aqabah”.

Pe de altă parte, cei din Mecca au înțeles foarte bine implicațiile acestei chestiuni. Aceștia au realizat că Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), a cărui personalitate nobilă și aptitudini remarcabile le cunoșteau foarte bine, avea să câștige prin această alianță un sprijin puternic. De asemenea, musulmanii, a căror determinare și credință neezitantă față de Mesager (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost încercată, ar fi mai ușor integrați

într-o comunitate disciplinată, condusă și îndrumată de acesta. Mai mult, ei știau că aceasta va pune capăt stilului lor vechi de viață.

Cei din Qurayș cunoșteau, de asemenea, importanța strategică a Medinei pentru comerț, principalul lor mijloc de câștig. Poziția sa geografică era de o asemenea natură, încât musulmanii erau avantajați dacă cumva atacau caravanele ce treceau pe ruta de comerț dintre Yemen și Siria, și astfel, ar fi putut afecta destul de mult economia lor și a celorlalte triburi păgâne. Valoarea comerțului doar pe această rută de comerț, fără a pune la socoteală și pe cele din Tâ'if și din alte locuri, era de 200.000 de dinari pe an. Pe măsură ce oamenii tribului Qurayș deveneau să conștientizeze pe deplin implicațiile jurământului de alianță de la Aqabah, ei au devenit foarte agitați atunci când au aflat despre încheierea sa, în aceeași noapte. La început, au încercat să-i atragă pe cei din Medina de partea lor, dar când au văzut că musulmanii emigrau la Medina în grupuri mici, au realizat că și Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) va emigra în curând. Atunci au decis să adopte o măsură extremă pentru a preveni pericolul. Cu câteva zile înainte de emigrare, cei din Qurayș au ținut un consiliu cu privire la această chestiune, iar după mai multe dezbateri, aceștia au decis să îl omoare pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Din fiecare familie a tribului Qurayș, cu excepția celei a lui Banu Hashim³¹¹, avea să fie aleasă o persoană care să îndeplinească fapta. Astfel, ar fi fost dificil pentru familia Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) să se lupte singură cu toate celelalte familii din Qurayș și, în loc să-i războvească moartea, ar fi fost nevoită să accepte banii pentru sânge pentru uciderea sa. Dar, prin binecuvântarea lui Dumnezeu, complotul lor a eșuat. Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a ajuns în Medina teafăr și nevătămat, datorită încrederii sale pe deplin în Dumnezeu și a anticipării sale admirabile.

Însă, atunci când cei din Qurayș nu au putut să-i prevină emigrarea, aceștia s-au gândit să îl exploateze pe Abdullah bin Ubay, o persoană influentă din Medina, pe care cei de acolo s-au pus de acord să îl facă regele lor. Dar atunci când majoritatea oamenilor din clanurile Aus și Kharaj au devenit musulmani și l-au recunoscut pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) drept liderul, îndrumătorul și conducătorul lor, toate speranțele lui de a deveni rege s-au risipit și el începuse să se plângă împotriva Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) imediat ce acesta a ajuns la Medina. Astfel cei din Qurayș i-au scris: „Fiindcă i-ai oferit adăpost dușmanului nostru, fie vă luptați cu el, fie îl exilați din oraș, altfel jurăm pe Dumnezeu că vă vom invada orașul, vă vom ucide bărbații și le vom face sclave pe femei.” Scrisoarea l-a făcut și mai invidios pe Abdullah bin Ubay, care începuse să cauzeze probleme, însă Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și-a luat precauții și le-a învins planurile rele.

Cei din Qurayș au găsit o altă oportunitate pentru a face amenințări. Atunci când Sa'ad bin Mu'adh, un alt conducător din Medina, s-a dus la Mecca pentru a face *Umrah*, Abu Jahl (unul dintre conducătorii tribului Qurayș, cunoscut pentru ura și persecuția musulmanilor) l-a întrerupt chiar în fața ușii de la Ka'bāh spunând: „Credeți că vă vom lăsa să faceți *Umrah* în pace atâta timp cât voi le oferiți adăpost și îi ajutați pe cei care ne-au trădat? Dacă nu ai fi fost un musafir al lui Ummayyah bin Khalaf, nu ai fi plecat viu de aici.” Sa'ad i-a răspuns: „Jur pe Dumnezeu, dacă mă vei împiedica să fac *Umrah*, voi răspunde într-un mod mult mai rău și îți voi bloca ruta de comerț de lângă Medina.” Acest incident i-a făcut pe cei din Mecca să declare că nu îi vor lăsa pe

³¹¹ Familia Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)

musulmani să facă pelerinaj la Ka'bāh, iar, drept răspuns, cei din Medina au spus că ei le vor opri ruta de comerț către Siria.

De fapt, musulmanii nu aveau altă alternativă decât să domine această rută și să îi oblige pe cei din Qurayș și din celelalte triburi, ale căror interese erau legate în mod vital de această rută, să își reconsidere atitudinea ostilă și antagonistă față de musulmani. Din acest motiv, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a acordat o importanță foarte mare acestei probleme. Astfel, după ce a organizat comunitatea musulmană nou formată și a încheiat tratate de pace cu triburile evreiești, el (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a adoptat două măsuri cu privire la această problemă.

Prima măsură a constat în negocierea cu triburile care locuiau între Marea Roșie și această rută de comerț pentru a încheia alianțe cu ei sau cel puțin pentru a-i convinge să încheie tratate de neutralitate cu musulmanii. El (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a avut succes și a încheiat un tratat de neutralitate cu Juhainah, un trib foarte important din zona coastei de mare. Apoi, la sfârșitul primului an de Hijrah, el a încheiat un tratat de apărare cu Bani Damrah. În 2 D.H. s-a alăturat alianței tribul Bani Mudlij, deoarece erau vecini și aliați cu Bani Damrah, iar mai mulți oameni din aceste triburi se converteau la islam drept rezultat a muncii misionare făcute de musulmani.

A doua măsură a constat în trimiterea unor mici grupuri de oameni în expediție, pe această rută, drept amenințare pentru Qurayș, cu participarea Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) într-una dintre acestea. În primul an de Hijrah, au fost trimise patru expediții, cea condusă de Hamza, alta condusă de Ubaidah ibn Harith, cea condusă de Sa'ad bin Abi Uaqqas și expediția Al-Abua condusă de Profet însuși (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). În prima lună din anul 2 D.H. s-au făcut încă două incursiuni pe aceeași rută. Acestea sunt cunoscute drept expedițiile Buat și Zauai Ushairah. Cu privire la aceste expediții trebuie remarcate două lucruri. În primul rând, nu a fost vărsat sânge și nicio caravană nu a fost prădată. Acestea demonstrează faptul că adevăratul obiectiv ale expedițiilor era de a le arăta situația celor din Qurayș. În al doilea rând, niciun singur om din Medina nu a fost trimis de către Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Grupurile erau formate doar din emigranți din Mecca, astfel încât conflictul să rămână între ei și cei din Qurayș și să nu implice și alte triburi. Spre deosebire, de cei din Qurayș care au încercat să-i implice și pe alții în conflict, iar atunci când trimiteau grupuri la Medina, nu ezitau să îi jefuiască pe oameni. De exemplu, o expediție condusă de Kurz bin Jabir al-Fihrl a furat vitele oamenilor chiar din apropierea Medinei, dorind să își arate intențiile reale.

Aceasta era starea lucrurilor, atunci când în luna Șa'aban 2 A.H. (Februarie sau Martie 623 e.n.). o caravană mare a celor din Qurayș, ce ducea bunuri în valoare de 50.000 de lire sterline și avea doar un grup de 30 sau 40 de oameni a ajuns într-un punct în care putea fi ușor atacată de cei din Medina. Din moment ce caravana ducea bunuri de valoare mare și era slab pazăită, bineînțeles că Abu Sufyan, cel care o conducea, s-a temut de un atac din partea musulmanilor. Drept urmare, când au intrat în teritoriul periculos, el a trimis un călăreț pe o cămilă la Mecca pentru a cere ajutor.

În momentul în care călărețul a ajuns la Mecca, urmând un obicei vechi din Arabia, el a tăiat urechile și nasul cămilei sale și și-a răsturnat șaua. A început să plângă și să strige tare: „O, oameni din Qurayș, trimiteți ajutoare pentru a proteja caravana din Siria condusă de Abu Sufyan.

Mohammed și companiile săi o urmăresc și nu cred că vă veți vedea bunurile. Fugiți, fugiți după ajutor!” Aceasta a dus la o agitație și supărare mare în toată Mecca și toți mai marii conducătorii din Qurayș s-au pregătit de război. O armată formată din 600 de soldați și 100 de călăreți a pornit pregătită de luptă. Aceștia nu doar că își doreau să își salveze caravana, ci și să elimine o dată pentru totdeauna pericolul nou venit din partea musulmanilor stabiliți la Medina. Aceștia și-au dorit să înfrângă puterea ce se ridica și să intimideze triburile din jurul rutei pentru a o face sigură pentru comerț.

Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), fiind întotdeauna informat despre starea lucrurilor, a simțit că a venit momentul potrivit să facă un pas îndrăzneț, altfel mișcarea musulmană ar fi fost înăbușită, și nu ar fi putut să se ridice din nou pentru că cei din Qurayș ar fi invadat Medina, iar șansele ar fi fost împotriva musulmanilor. Starea comunității musulmane era încă subredă pentru că imigranții (*Muhajirin*) nu au avut suficient timp să își stabilizeze economia (mai puțin de 2 ani), cei din Ansar nu au fost încă încercați, iar triburile vecine evreiești erau antagoniste. Apoi mai era și grupul ipociților destul de puternic și cel al politeiștilor din Medina. Mai mult, toate triburile vecine ce îi admirau pe cei din Qurayș erau de partea acestora. Astfel, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a simțit că posibilele consecințe ale acestei invazii nu erau favorabile pentru musulmani.

Al doilea scenariu posibil era ca ei să nu invadeze Medina, ci doar să își escorteze caravana printr-o demonstrație de forță. Și în acest caz, dacă musulmanii ar fi fost pasivi, reputația lor ar fi avut de suferit, statutul lor ar fi devenit nesigur, iar triburile înconjurătoare, la cererea celor din Qurayș s-ar fi simțit încurajate să înceapă ostilități împotriva lor. Evreii, ipociții și politeiștii din Medina s-ar fi răsculat în mod deschis împotriva lor și nu doar că le-ar fi amenințat siguranța, proprietatea, onoarea și viața, dar le-ar fi făcut viața dificilă pentru a trăi în acel oraș. Musulmanii nu ar fi putut să le inspire frică dușmanilor și nu ar fi putut astfel să își protejeze viața, proprietatea și onoarea. O gândire atentă a situației l-a făcut pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) să ia o decizie și să se angajeze în luptă cu puținele forțe pe care le avea, pentru că doar așa putea să arate dacă comunitatea musulmană avea dreptul de a supraviețui sau era destinată să piară.

Atunci când a venit momentul deciziei, el (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a chemat pe *Muhajirini* și pe *Ansari* laolaltă și le-a explicat întreaga situație, fără a ascunde nimic. El a spus: „Dumnezeu a promis că voi vă veți confrunta cu una din două, caravana ce vine din nord sau armata celor din Qurayș care vine din sud. Acum spuneți-mi pe care dintre cele două vreți să le atacați!” Cei mai mulți oameni au răspuns - caravana. Însă Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) care privea dintr-o altă perspectivă, a repetat întrebarea. Miqdad bin 'Amr, un *Muhajir*, s-a ridicat și a spus: „O Mesager al lui Dumnezeu! Pornește către partea poruncită de Domnul tău, iar noi te vom însoți oriunde vei merge. Nu vom spune precum israeliții «Du-te să lupți împreună cu Domnul tău și noi te vom aștepta» ci vom spune: «Du-te să lupți împreună cu Domnul tău și noi vom lupta alături de tine până la ultima suflare»”.

Însă el (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu a anunțat nicio decizie, ci a așteptat răspunsul de la *Ansari*, care încă nu participaseră la nicio bătălie pentru Islam, iar aceasta era prima lor șansă să arate că sunt pregătiți să își îndeplinească promisiunea de a lupta pentru cauza islamului. El a repetat întrebarea fără a li se adresa în mod direct. La aceasta, Sa'ad bin Mu'adh, unul dintre *Ansari* s-a ridicat și a spus: „...se pare că ne adresezi nouă această întrebare.” Atunci când Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus „Da”, Sa'ad bin Mu'adh a

spus: „Noi am crezut în tine și în ceea ce ai adus tu ca fiind Adevărul și ți-am făcut un jurământ solemn că te vom asculta. Așadar, o Mesager al lui Dumnezeu, fă ceea ce intenționezi să faci. Jurăm pe Dumnezeul care te-a trimis cu Adevărul că suntem pregătiți să te însoțim chiar și la mare, iar dacă vei intra în ea, vom intra și noi. Te asigurăm că niciunul dintre noi nu va rămâne în urmă și nu te va părăsi pentru că nu vom ezita deloc să luptăm, chiar de ar fi să ne duci mâine pe câmpul de luptă. Vom rămâne constanți în luptă și ne vom sacrifica viețile. Sperăm ca, prin voia lui Allah, faptele noastre să îți bucure inima. Așadar, cu încredere în binecuvântările lui Allah, du-ne la câmpul de luptă.”

După aceste discursuri s-a luat decizia că ei vor porni către armata celor din Qurayș și nu către caravană. Dar trebuie remarcat faptul că decizia nu a fost una obișnuită, deoarece numărul de oameni care au vrut să meargă la câmpul de luptă a fost puțin peste 300 (86 dintre Muhajirin, 62 din Aus și 170 din Khazraj). Mai mult, micuța armată era prost echipată pentru o bătălie. Puțini dintre ei aveau cai pe care să îi călărească și ceilalți au trebuit să facă cu rândul, câte 3 sau 4 pe o cămilă din cele 70 câte aveau în total. Ei nu aveau suficiente arme și doar 60 dintre ei aveau armuri. Nu este de mirare că, majoritatea celor care s-au alăturat expediției erau foarte speriați simțind că merg la moarte, cu excepția celor care erau pregătiți să își sacrifice viețile pentru islam. Apoi, erau și cei care priveau situația dintr-un punct de vedere egoist. Deși acceptaseră islamul, aceștia nu realizau că religia lor le cere sacrificarea vieții și a bunurilor și considerau că această expediție a fost decisă ca urmare a unui entuziasm irațional pentru religie. Dar Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și adevărații credincioși au realizat necesitatea acestei lupte în care urmau să își riște viețile. Astfel ei au pornit direct către sud-vest, de unde venea armata celor din Qurayș. Aceasta este o dovadă clară că, încă de la bun început, aceștia au plecat cu intenția de a lupta cu armata și nu de a prăda caravana, fiindcă dacă ar fi dorit să facă aceasta, ei ar fi pornit direct către nord-vest și nu către sud-vest.

Cele două armate s-au întâlnit la Badr în ziua de 17 Ramadan. Atunci când cele două armate s-au confruntat, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a observat că cea a celor din Qurayș era de trei ori mai numeroasă decât cea a musulmanilor și era mult mai bine echipată. El și-a ridicat mâinile spre cer și s-a rugat în cel mai umil mod: „O Doamne! Uite-i pe cei din Qurayș mândri de armele lor pentru război: aceștia au venit să demonstreze că Mesagerul tău este fals. O Dumnezeu! Trimite ajutorul pe care Tu l-ai promis. O Doamne! Dacă această armată mică a robilor Tăi este distrusă, nu va mai rămâne nimeni care să Te adore.” În această luptă, cei care emigraseră din Mecca au trecut prin cel mai greu test pentru că au fost nevoiți să lupte împotriva propriilor părinți, fii, unchi și frați. Doar astfel de oameni ar fi putut ieși victorioși din cel mai greu test, deoarece au acceptat Adevărul cu sinceritate și au rupt toate legăturile cu falsitatea. Pe de altă parte, nici testul la care au fost supuși cei din *Ansar* nu a fost mai puțin ușor. Până în acel moment aceștia doar i-au îndepărtat pe cei din Qurayș și pe aliații lor oferindu-le adăpost musulmanilor împotriva dorinței lor, dar acum, pentru prima dată, aveau să lupte cu ei, deschizând astfel un drum lung al urii.

Acesta a fost într-adevăr un test foarte greu pentru că a însemnat că un mic oraș, cu o populație de câteva mii de locuitori avea să ducă un război cu toată Arabia. Doar un popor care credea în Adevărul Islamului atât de tare încât era pregătit să își sacrifice interesele personale ar fi putut face acest pas îndrăzneț. Astfel că Dumnezeu a acceptat sacrificiile *Muhajirinilor* și ale *Ansarilor* datorită credinței lor adevărate și i-a răsplătit cu ajutorul Său. Cei din Qurayș, mândrii și armați

corespunzător, se simțeau încurajați de acești musulmani slab echipați. 70 de oameni din armata lor au murit și încă 70 au fost capturați drept prizonieri de război, iar armele și echipamentul lor au ajuns în mâinile musulmanilor ca pradă de război. Toți conducătorii lor, care erau cei mai buni soldați și care au condus opoziția față de islam, au fost uciși în Bătălie. Nu este surprinzător că victoria decisivă a făcut din islam o putere de luat în calcul.

Tematica

Lecția morală a conflictului dintre Adevăr și falsitate a fost expusă iar calitățile ce au dus la succes într-un conflict au fost explicate. Acest Capitol oferă instrucțiuni cu privire la prăzile de război. Musulmanilor li s-a spus să nu le privească ca pe un drept de-al lor, ci ca pe un dar de la Allah. Astfel, ei ar trebui să accepte cu grațitudine partea oferită lor și să accepte de bună voie partea pe care Allah a stabilit-o pentru cauza Lui și pentru ajutorarea celor nevoiași. De asemenea, acest Capitol, oferă instrucțiuni cu privire la legile în condiții de pace și război, deoarece acestea erau necesare a fi explicate din cauza stării în care se afla mișcarea islamică. S-a poruncit ca, în ceea ce privește pacea și războiul, musulmanii să se abțină de la căile din perioada „ignoranței”, pentru a-și stabili astfel superioritatea morală în lume. S-a mai dorit ca moralitatea predicată lumii încă de la începutul islamului să fie demonstrată într-un mod practic. Se mai specifică articolele Constituției Islamice, care au ajutat la diferențierea statutului musulmanilor ce trăiesc între limitele Sălașului Islamului (*Dar-ul-Islam*) și cel al musulmanilor care trăiesc dincolo de limitele sale.

Surat 8: al-'Anfal³¹²

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Ei te întrebă [o, Mohammed] despre prăzi [din război]. Spune: „Prăzile sunt ale lui Allah și ale Trimisului.”³¹³ Așadar fiți cu frică de Allah, fiți cu pace între voi și fiți cu supunere față de Allah și față de Trimisul Său, dacă sunteți credincioși.
2. Credincioșii sunt doar cei ale căror inimi se cutremură când se pomenește [numele lui] Allah și a căror credință sporește când li se citesc versetele Lui și se încred în Domnul Lor -
3. Cei care împlinesc Rugăciunea [As-Salat] și dau milostenie [pe calea lui Allah] din cele cu care Noi i-am înzestrat.
4. Aceștia sunt cu adevărat credincioși și ei au trepte la Domnul lor, precum și iertare și câștig din belșug.
5. [Este]³¹⁴ la fel, când Domnul tău te-a scos din casa ta [pentru Bătălia de la Badr] în numele Adevărului, cu toate că o parte dintre dreptcredincioși nu erau doritori,
6. Certându-se cu tine în legătură cu Adevărul, după ce el devenise

limpede, ca și când ar fi fost duși la moarte și chiar ar fi văzut-o.

7. [Aduceți-vă aminte credincioșilor] atunci când Allah v-a făgăduit vouă că una din cele două cete³¹⁵ va fi a voastră! Și ați fi vrut voi să fie a voastră cea care nu avea arme³¹⁶, însă Allah a voit să întărească Adevărul cu vorbele Sale și să-i nimicească pe necredincioși până la ultimul,
8. Pentru a face să dovedească Adevărul și să înlăture neadevărul, cu toate că nelegiuirii se împotriveau.
9. [Aduceți-vă aminte] când voi cereați ajutor Domnului vostru și El v-a răspuns: „Cu adevărat, Eu vă voi ajuta cu o mic de Îngeri, rânduiriți unul după altul.”
10. Și Allah nu l-a făcut decât pentru a fi bună veste, pentru ca inimile voastre să-și găsească liniștea cu ea. Și nu este victorie decât numai de la Allah. Într-adevăr Allah este 'Aziz [Puternic] [și] Hakim [Înțelept].
11. [Aduceți-vă aminte] când El v-a învăluit pe voi cu un somn, ca o pavază din partea Sa, și a pogorât asupra voastră din cer apă, ca să vă purifice pe voi cu ea și să îndepărteze de la voi murdăria lui

³¹² Al-'Anfal: Prăzile, însemnând acele lucruri achiziționate pe lângă victorie și anume prăzile de război

³¹³ Decizia cu privire la prăzi îi aparține lui Allah și profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)

³¹⁴ Făcând referire la o dispută ce a avut loc între musulmani cu privire la distribuția prăzilor de război

³¹⁵ Fie caravana tribului Qurayș sau armata lor

³¹⁶ Caravana, pentru a lua prăzile fără luptă

- Șeitan și să vă întărească inimile și să vă statornicească picioarele cu ea.
12. [Aduceți-vă aminte] când Domnul tău le-a revelat Îngerilor: „Eu sunt cu voi! Întăriți-i, așadar, pe cei care cred. Eu voi arunca spaimă în inimile celor care nu cred. Loviți-i, deci, peste gâturi și loviți-i peste toate vârfurile degetelor.”³¹⁷
13. Aceasta pentru că ei s-au împotrivit lui Allah și Trimisului Său. Iar cu cei care se împotrivesc lui Allah și Trimisului Său, Allah este aspru la pedeapsă.
14. „Aceasta este [soarta voastră], așadar gustați-o!” Și necredincioșii vor avea parte de chinul Focului.
15. O, voi cei care credeți! Dacă vă întâlniți cu cei care nu cred și ei înaintază [la luptă], nu le întoarceți spatele, [fugind].
16. Iar asupra celor care în ziua aceea le vor întoarce spatele [fugind] - în afară de cei care fac un ochiș pentru luptă sau de cei care se îndreaptă spre o altă ceată - se va abate mânia lui Allah, iar sălaşul lor va fi Iadul - Și ce cumplită soartă [vor avea ei]!
17. Și nu voi i-ați omorât, ci Allah i-a omorât. Și când ai aruncat [un pumn de țărână], nu tu l-ai aruncat, ci Allah l-a aruncat³¹⁸ ca să-i încerce pe dreptcredincioși cu un test frumos³¹⁹. Allah este Sami' [Cel care Aude Totul] [și] 'Alim [Atoateștiutor].
18. Aceasta pentru ca Allah să slăbească viclenia necredincioșilor.
19. Dacă voi [necredincioșilor] veți cere biruința [lui Allah], v-a și venit biruința [Lui]. Și dacă veți înceta, e mai bine pentru voi. Însă dacă vă veți întoarce [la război], ne vom întoarce și Noi și nu va fi de folos oastea voastră întru nimic, chiar de va fi [și mai] numeroasă, căci Allah este cu dreptcredincioșii.
20. O, voi cei care credeți, fiți cu supunere față de Allah și de Trimisul Său și nu vă întoarceți de la El, când auziți [poruncile Sale].
21. Și nu fiți ca cei care au spus „Am auzit”, dar ei nu au auzit.
22. Cu adevărat, cele mai rele viețuitoare pentru Allah sunt surzii și mușii care nu își folosesc judecata [necredincioșii].
23. Dacă Allah ar ști ceva bun la ei, i-ar face să audă. Dar chiar de i-ar lăsa să audă, ei ar întoarce spatele [în continuare], îndepărtându-se.
24. O, voi cei care credeți, răspundeți-I lui Allah și Trimisului [Său], dacă vă cheamă la ceea ce vă dă viață. Și să știți că Allah se interpune între

³¹⁷ Cu care prind și manevrează armele lor. De asemenea este interpretat drept „toate extremitățile”, și anume mâinile și picioarele lor.

³¹⁸ Atunci când Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a

aruncat o mână de praf în fețele necredincioșilor, Allah a făcut ca ochii și nasul fiecărui soldat să fie umplut de praf, împiedicându-i să avanseze.

³¹⁹ Ca să aprecieze favoarea lui Allah asupra lor

- om și inima sa și că voi la El vă veți aduna.
25. Și feriiți-vă de o încercare³²⁰ care nu-i va atinge doar pe cei care sunt nelegiuți dintre voi. Și să știți că Allah este aspru la pedeapsă!
26. Și aduceți-vă aminte când voi erați puțini la număr, slabi și oprimați pe pământ și vă temeaiți să nu vă răpună oamenii, însă El v-a dat adăpost și v-a sprijinit cu victoria Lui și v-a îndestulat cu bunătăți, pentru ca voi să fiți mulțumitori.
27. O, voi cei care credeți, nu-L trădați pe Allah și pe Trimis, nici nu vicleniți asupra celor ce v-au fost încredințate, cu bună știință [a consecințelor]
28. Și să știți că bunurile voastre și copiii voștri nu sunt decât o încercare și că la Allah se află răsplătă mare.
29. O, voi cei care credeți, dacă sunteți cu frică de Allah, atunci El vă va da vouă un Îndreptar³²¹ și vă va șterge vouă faptele rele și vă va ierta, căci Allah este dătător de har nemărginit.
30. Și [adu-ți aminte, o Mohammed,] când necredincioșii au ticluit împotriva ta, ca să te întemnițeze ori să te omoare, ori să te alunge [din Mecca]. Au ticluit ei, însă și Allah a ticluit, căci Allah este cel mai bun între cei care știu a ticlui.
31. Și când li se recită lor versetele Noastre, ei spun: „Noi am auzit. Iar de am voi noi, am putea spune asemenea acestora, căci ele nu sunt alta decât legende ale popoarelor vechi.”
32. Și [adu-ți aminte] când au spus: „Doamne, dacă acesta este Adevăr de la Tine, atunci fă să plouă asupra noastră pietre din cer ori adu peste noi pedeapsă dureroasă.”
33. Dar Allah nu a voit să-i pedepsească, atunci când te aflai și tu [o Mohammed] printre ei și nu a voit Allah să îi pedepsească în timp ce ei cereau iertare.
34. De ce să nu-i pedepsească Allah, de vreme ce ei împiedică [pe dreptcredincioși] de la Moscheea al-Haram, cu toate că nu erau păzitorii ei. Păzitorii ei [adevărați] sunt doar cei dreptcredincioși, însă cei mai mulți dintre ei nu știu.
35. Și rugăciunea lor în Casa [Ka'bah] nu era alta decât numai șuierat și plesnit din palme. Deci gustați din chin, pentru că nu ați crezut.
36. Cu adevărat, cei care nu cred, cheltuiesc averea lor pentru a împiedica [oamenii] de la calea lui Allah. O vor cheltui ei, dar acestea le va aduce lor mahnire, iar apoi vor fi înfrânți. Și aceia care nu cred, vor fi adunați în Iad.
37. [Este astfel] pentru ca Allah să-l deosebească pe cel rău de cel bun și

³²⁰ O nenorocire sau pedeapsă în timpul acestei vieți. Atunci când corupția se răspândește, consecințele ei vor afecta pe toți oamenii.

³²¹ Prin care să judecați între adevăr și minciună

- să-i pună pe cei răi unul peste altul, să-i îngrămădească pe toți și să-i arunce în Iad. Aceștia sunt cei pierduți.
38. Spune-le celor care nu cred că, dacă se vor opri, li se va ierta ceea ce a trecut, dar dacă se vor întoarce ei, [atunci vor fi pedepsiți], după pilda celor de dinainte³²².
39. Și luptați împotriva lor până ce nu va mai fi ispită³²³ și până ce religia va fi în întregime pentru Allah³²⁴. Iar de se vor opri, Allah este Basir [Cel care Vede Bine] ceea ce fac ei.
40. Iar dacă vă vor respinge, atunci să știți că Allah este Ocrotitorul vostru. Și ce minunat Ocrotitor și ce minunat Sprijinitor [este El]!
41. Și să știți că a cincea parte din ceea ce ați luat drept pradă este pentru Allah, Trimisul³²⁵ [Său] și familia apropiată³²⁶, orfani, sărmani și călătorul [nevoiaș]³²⁷, dacă voi credeți în Allah și în ceea ce Noi am pogorât asupra Robului Nostru³²⁸ în ziua deosebirii [Al-Furqan]: ziua în care s-au întâlnit cele două tabere [la Badr]. Și Allah este cu putere peste toate.
42. [Aduceți-vă aminte] când voi erați pe malul apropiat, iar ei [dușmanii] pe malul îndepărtat [al văii], iar caravana se afla mai jos decât voi.
- Dacă voi v-ați fi dat întâlnire, nu ați fi fost atât de înțeleși asupra timpului întâlnirii. Însă Allah a voit să împlinească un lucru ce trebuia împlinit, pentru ca să piară [prin necredință] cei care au pierit având dovadă, și să rămână în viață având dovadă. Și Allah este, neîndoielnic, Sami' [Cel care Aude Totul] [și] 'Alim [Bineștiutor].
43. [Adu-ți aminte, o Mohammed] cum Allah ți i-a arătat în visul tău [ca fiind] puțini. Iar dacă ți i-ar fi arătat mulți, voi [credincioșilor] v-ați fi temut și ați fi avut păreri diferite [dacă să lupte sau nu] asupra acestui lucru. Dar Allah v-a păzit [de aceasta]. El este bine știutor al celor dinăuntrul piepturilor.
44. Și [aduceți-vă aminte] cum El vi i-a arătat vouă puțini în ochii voștri, când v-ați întâlnit, după cum v-a făcut [să păreți] puțini și pe voi în ochii lor, pentru ca Allah să împlinească un lucru ce trebuia împlinit. Și la Allah se întorc [toate] lucrurile.
45. O, voi cei care credeți, când întâlniți o armată [de dușmani], fiți statornici și pomeniți-L pe Allah mult, pentru ca voi să izbândiți.
46. Și ascultați-L pe Allah și pe Trimisul Său și nu vă certați, ca să

³²² Aceasta este o avertizare că pedeapsa este întotdeauna rezultatul rebeliunii împotriva lui Allah și a mesagerilor Săi.

³²³ Persecuție. A se vedea 2:193.

³²⁴ Până când religia politeistă nu va mai fi predominantă

³²⁵ Să fie cheltuite pentru cauza lui Allah

³²⁶ Triburile lui Banu Hașim și Banu Muttalib, care nu erau eligibile pentru zakat

³²⁷ Ultimele patru cincimi (0,8%) sunt împărțite între ostași

³²⁸ Profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)

- nu pierdeți și să nu piară forța voastră. Și fiți răbdători, căci Allah este cu cei răbdători!
47. Și nu fiți ca cei care au ieșit din casele lor mândri, de ochii lumii, pentru ca să se abată de la calea lui Allah, căci Allah este Muhit [Cel care Cuprinde] [cu știința Sa] ceea ce fac ei.
48. Și [aduceți-vă aminte] când Șeitan le-a înfrumusețat faptele lor, spunând: „Nimeni nu vă poate învinge astăzi dintre oameni, căci eu sunt aliat cu voi.” Dar când cele două oștiri s-au văzut una pe cealaltă, atunci s-a întors el pe călcăie și a zis: „Cu adevărat, eu nu am nicio legătură cu voi. Cu adevărat, eu văd ceea ce voi nu vedeți; cu adevărat, eu mă tem de Allah, căci Allah este aspru la pedeapsă.”
49. [Și aduceți-vă aminte] când ipocriții și cei care au boală [aroganță și necredință] în inimi au spus: „Pe aceștia [musulmanii] i-a amăgit religia lor.” Însă cei ce se încred în Allah [vor fi victorioși, căci] Allah este 'Aziz [Puternic] [și] Hakim [Înțelept].
50. Și dacă numai ai vedea cum Îngerii iau sufletele celor care nu cred. Îi lovesc peste fețe și peste spate, [spunând]: „Gustați din chinul Focului.
51. Aceasta pentru ceea ce au săvârșit mâinile voastre, căci Allah doară nu este nedrept cu robii Săi.”
52. [Ei sunt] asemenea poporului lui Faraon și celor de dinaintea lor, care nu au crezut în semnele lui Allah și pe care Allah i-a pedepsit pentru păcatele lor. Allah este Quaiyy [Puternic] [și] aspru la pedeapsă.
53. Aceasta pentru că Allah nu schimbă îndurarea pe care a revărsat-o asupra unui popor, decât dacă ei schimbă ceea ce este în sufletele lor. Allah este Sami' [Cel care Aude Totul] [și] 'Alim [Atoateștiutor]!
54. [Ei sunt] asemenea neamului lui Faraon și celor de dinaintea lor, care au socotit drept mincinoase semnele Domnului lor și pe care i-am nimicit pentru păcatele lor și am înecat Noi neamul lui Faraon, căci toți erau nelegiuți.
55. Cu adevărat, cele mai rele vietăți pentru Allah sunt cele care nu au crezut și care nu cred,
56. Cei cu care ai făcut legământ, dar ei au încălcat de fiecare dată legământul lor și ei nu au frică.
57. Așadar dacă tu [Mohammed], îi vei domina în război, alungă-i [speriindu-i] prin ei pe cei care vin în urma lor. Poate că ei își vor aduce aminte.³²⁹
58. Iar dacă tu vreodată [ai motive să] te temi de trădare din partea unui popor, rupe înțelegerea cu ei,

³²⁹ Omoară-i și fă din ei un exemplu pentru a-i descuraja pe cei care îi urmează

- întocmai așa.³³⁰ Cu adevărat, Allah nu-i iubește pe trădători.
59. Și să nu-și închipuie niciodată cei care nu cred că ei au scăpat. Cu adevărat, ei nu vor putea niciodată să Ne împiedice.
60. Deci pregătiți [pentru luptă] împotriva lor tot ceea ce puteți din forță și din cai înșeuai³³¹, cu care să-i înspăimântați pe dușmanul lui Allah și pe dușmanul vostru și pe alții decât aceștia, pe care voi nu-i știți, dar pe care Allah îi știe. Și tot ceea ce voi cheltuiți pe calea lui Allah vă va fi dat înapoi pe deplin și nu veți fi nedreptățiți.
61. Iar dacă ei vor înclina către împăcare, înclină și tu către ea. Și încrede-te în Allah, căci El este Sami' [Cel care Aude Totul] [și] 'Alim [Atoateștiutor].
62. Însă dacă ei vor voi să te înșele, atunci Allah îți va fi de ajuns. El este Cel care te-a susținut cu ajutorul Său și cu dreptcredințioșii.
63. Și care a unit inimile lor. Dacă ai fi cheltuit tot ceea ce se află pe pământ, tu tot nu ai fi unit inimile lor, însă Allah i-a unit, căci El este 'Aziz [El este Puternic] [și] Hakim [Înțelept].
64. O, Profetule, îți este de ajuns Allah [ca sprijinitor, ție] și dreptcredințioșilor care te urmează!
65. O, Profetule, îndeamnă-i pe dreptcredințioși la luptă. Dacă douăzeci dintre voi sunt statornici, vor învinge ei două sute, iar dacă sunt între voi o sută, vor învinge ei o mie dintre cei care nu cred, căci aceștia sunt un neam care nu pricep.
66. Acum, Allah v-a ușurat vouă [greutatea], căci El știe că în voi este slăbiciune. Dar dacă printre voi sunt o sută statornici, ei vor înfrânge două sute, iar dacă printre voi sunt o mie, ei vor înfrânge două mii, cu voia lui Allah, căci Allah este cu cei statornici.
67. Niciun Profet nu ar trebui să aibă prizonieri [de război] până [nu ar fi fost învingător], luptând din greu pe pământ [cu dușmanii lui Allah]. Voi [unii musulmani] voiți bunurile acestei lumi, în vreme ce Allah voiește [pentru voi] Lumea de Apoi, iar Allah este 'Aziz [Puternic] [și] Hakim [Înțelept].
68. De n-ar fi venit mai înainte hotărâre³³² de la Allah, v-ar fi lovit pe voi mare osândă pentru ceea ce ați luat.
69. Deci mâncați voi din cele ce le-ați luat ca pradă de război, [ca fiind] permise și bune, și fiți cu frică de

³³⁰ Atunci când vezi semne de trădare de la cei cu care ai încheiat un legământ, anunță-le anularea lui pentru ca ei să știe exact unde se află

³³¹ Sau echipament ce are același scop

³³² Sunt date trei interpretări pentru cuvântul „hotărâre”: cea prin care companionii de la Badr au fost iertați, cea prin care greșelile neintenționate făcute de credințioși nu sunt pedepsite și cea care a făcut prăzile de război permise.

- Allah. Cu adevărat, Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].
70. O, Profetule, spune-le celor prinși în mâinile voastre: „Dacă Allah știe că în inimile voastre se află ceva bun, El vă va dărui [ceva încă] și mai bun decât ceea ce vi s-a luat și vă va ierta, căci Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].”
71. Dar dacă ei voiesc să te trădeze, atunci ei L-au trădat deja pe Allah mai înainte și El v-a dat putere asupra lor, căci Allah este 'Alim [Atoateștiutor] [și] Hakim [Înțelept].
72. Cu adevărat, cei care au crezut și au emigrat și au luptat pe calea lui Allah cu averile și cu viețile lor, precum și cei care au dat adăpost și au dat ajutor - își sunt aliați unii altora. Dar cei care au crezut, dar n-au emigrat - voi nu îi veți ajuta până ce nu vor emigra și ei. Iar dacă vă vor cere ajutor, în sprijinul religiei, atunci trebuie să îi ajutați, dar nu împotriva unui neam care are un legământ cu voi, căci Allah este Basir [Cel care Vede] ceea ce faceți voi.
73. Cei care nu cred, își sunt aliați unul celuilalt. Dacă voi nu veți face astfel [să îi luați pe dreptcredincioși drept aliați], va fi fitnah [necredință și asuprire] pe pământ și mare stricăciune.
74. Dar cei care au crezut și au emigrat și au luptat pe calea lui Allah și cei care au dat adăpost și au dat ajutor - sunt cu adevărat credincioși și ei vor avea parte de iertare și de răsplată îmbelșugată.
75. Însă aceia care au crezut mai apoi [emigrarea inițială] și au emigrat luptând alături de voi - sunt de-ai voștri. Totuși, cei care sunt legați prin rudenie au întâietate unii față de alții [la moștenire], după Legea lui Allah,³³³ iar Allah este peste toate Știutor.

³³³ Aceasta se aplică doar rudelor musulmane. Alții pot primi doar prin testament. A se vedea 4:11

Surat 9: at-Taubah

Acesta este singurul Capitol din Coran care nu începe cu formula „În numele lui Allah, Cel Milostiv, Cel Îndurător”. Deși învățații au dat mai multe motive pentru aceasta, explicația cea mai corectă este cea oferită de Imam Razi: și anume - Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu l-a rostit la începutul Capitolului. Astfel, nici companionii nu l-au rostit și nici cei care i-au urmat. Aceasta reprezintă și o dovadă a faptului că s-au luat cele mai serioase măsuri pentru păstrarea Coranului în forma sa completă, originală și intactă.

Subiectele și contextul lor

Acest Capitol cuprinde 3 discursuri:

Primul discurs (v.1-37) a fost revelat în *Dhul-Qi`ddah*, anul 9 D.H. Deoarece importanța subiectului a necesitat declararea sa cu ocazia Pelerinajului Mare (*Hajj*), Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) l-a trimis pe Ali să îl urmeze pe Abu Bakr, care plecase deja către Mecca, conducându-i pe pelerini la Ka`bah. El (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) l-a instruit pe Ali să îl transmită reprezentanților diferitelor triburi din Arabia pentru a-i informa cu privire la noua politică față de politeiști.

Cel de-al doilea discurs (v.38-72) a fost pogorât în Rajab 9 D.H. sau cu puțin timp înainte, atunci când Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) era implicat în pregătirile pentru Campania de la Tabuk. În acest discurs credincioșii au fost îndemnați să participe activ la luptă.

Cel de-al treilea discurs (v.73-129) a fost revelat la întoarcerea sa din expediția de la Tabuk. Există unele părți din acest discurs ce au fost pogorâte cu ocazii diferite în aceeași perioadă și au fost apoi introduse de către Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în acest Capitol conform inspirației primite de la Allah. Dar acestea nu au dus la întreruperea continuității sale deoarece ele abordau același subiect și făceau parte din aceeași serie de evenimente. Acest discurs îi avertizează pe ipocriți cu privire la faptele lor rele și îi ceartă pe credincioșii care nu au participat la campania de la Tabuk. Apoi, după ce i-a învinovățit, Dumnezeu i-a iertat pe credincioșii adevărați care nu au luat parte la lupta pe Calea lui Dumnezeu din diferite motive.

Contextul revelării

Evenimentele discutate în acest Capitol au avut loc după Tratatul de pace de la Hudaibiyah. În acel moment o treime din Arabia era sub stăpânirea Islamului, care se înființase ca un Stat Islamic civilizată și bine organizat. Au urmat două evenimente importante – primul fiind cucerirea Arabiei. Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a putut să trimită misionari diferitelor triburi pentru a propaga Islamul. Drept urmare, în această perioadă scurtă de doi ani, Islamul a devenit o putere atât de mare, încât ordinul vechi al ignoranței a devenit neputincios, iar oamenii zeloși dintre Qurayș erau atât de exasperați încât au încălcat Tratatul pentru a întâlni Islamul într-o luptă decisivă. Însă, imediat după încălcare, Profetul (pacea și

binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a luat măsuri pentru ca aceștia să nu aibă nicio șansă în a-și aduna destule forțe. El a invadat brusc Mecca în Ramadan anul 8 D.H și a cucerit-o.

Deși această cucerire a distrus bazele ordinului ignoranței, politeității au mai atacat în Bătălia de la Hunain. Însă aceasta le-a fost lovitura de grație. Pentru a înfrânge revoluția reformatoare, triburile lui Hauazin, Thaqif, Naur Jushm și altele și-au adunat toate forțele pe câmpul de luptă, însă planurile lor au eșuat. Înfrângerea „ignoranței” la Hunain a deschis calea pentru transformarea întregii Arabii în „Sălașul Islamului” (*Dar-ul-Islam*). Rezultatul a fost faptul că, la doar aproape un an de la Bătălia de la Hunain, majoritatea Arabiei a fost cucerită de Islam și doar câțiva susținători ai ordinului vechi au mai rămas împrățiați prin țară.

Cel de-al doilea eveniment care a contribuit la transformarea Islamului într-o putere formidabilă a fost Expediția de la Tabuk, necesară ca urmare a activităților provocatoare venite din partea creștinilor ce trăiau în nordul Arabiei, aproape de granițele Imperiului Roman. Drept urmare, profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a mărșăluit împreună cu o armată către Imperiul Roman, însă Romanii s-au sustras de la luptă. În consecință, puterea Profetului și a Islamului a crescut, iar delegații din toate colțurile Arabiei l-au așteptat să se întoarcă de la Tabuk pentru a încheia alianțe cu Islamul și pentru a-i jura ascultare lui. Coranul a descris această victorie în Capitolul 110: an Nasr „Când vine biruința lui Allah și cucerirea. Și-i vezi pe oameni intrând în religia lui Allah în cete...”

Expediția de la Tabuk

Expediția de la Tabuk a fost rezultatul conflictului cu Imperiul Roman început înainte de cucerirea orașului Mecca. Una dintre delegațiile trimise după Tratatul de la Hudaibiyah în diferite părți ale Arabiei a vizitat triburile care trăiau în zonele din Nord adiacente Siriei. Majoritatea oamenilor erau creștini ce trăiau sub influența Imperiului Roman. Contrar tuturor principiilor legii internaționale acceptată universal, aceștia au omorât 15 membrii ai delegației aproape de un loc cunoscut drept *Zat-u-Talah*. Singurul care a reușit să scape și să raporteze incidentul a fost Ka’ab bin Umair Ghifari. Mai mult, Șurahbil bin Amr, guvernatorul creștin din Busra, aflat sub conducerea directă a Împăratului Roman, l-a omorât pe Haritli bin Umair, ambasadorul Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), trimis de acesta într-o misiune similară.

Aceste evenimente l-au convins pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) că ar trebui luate măsuri pentru a face teritoriul de lângă Imperiul Roman un loc de siguranță pentru musulmani. Drept urmare, în luna *Jamadi-ul-Ula*, anul 8 D.H., el (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a trimis o armată de 3000 de oameni către frontiera cu Siria. Atunci când armata a ajuns aproape de Ma’an, musulmanii au aflat că Șurahbil se îndrepta cu o armată de 100.000 de oameni pentru a se lupta cu ei și că Împăratul însuși, care se afla la Hims, a trimis încă o armată formată din 100.000 de oameni condusă de fratele său Theodore. Însă, în ciuda acestor știri înspăimântătoare, micuța armată musulmană a mărșăluit fără frică și s-a întâlnit cu armata cea mare al lui Șurahbil la Mu’tah.

Deși șansele erau foarte favorabile pentru dușman (1:33), rezultatul întâlnirii a fost favorabil pentru musulmani. Victoria a ajutat foarte mult la propagarea Islamului. Drept rezultat, acei arabi care trăiau într-o stare de semi-independență în Siria și în împrejurimi, precum și triburile lui Najd care locuiau aproape de Irak și care se aflau sub influența Imperiului Persan au acceptat Islamul. De exemplu, oamenii lui Bani Sulaim (al cărui conducător era Abbas bin Mirdas Sulaimi), Ashja' a Ghatafan Zubyan Fazarah au acceptat Islamul în același timp. Mai mult, Farvah bin 'Amral Juzami, comandantul armatei arabe a Imperiului Roman s-a convertit la Islam în acel timp și a fost testat cu privire la credința sa într-un mod ce a uimit întreg teritoriul.

Atunci când Împăratul a aflat că Farvah a acceptat Islamul, el a ordonat ca acesta să fie arestat și adus la curte. Atunci Împăratul i-a spus: „Ai de ales între două: fie renunți la Islam și îți câștigi libertatea și fostul grad, fie rămâi musulman și vei fi ucis.” El a ales fără nicio ezitare Islamul și și-a sacrificat viața pentru calea Adevărului.

Nu este de mirare că astfel de evenimente l-au făcut pe Împărat să realizeze natura pericolului ce venea dinspre Arabia și care îi amenința Imperiul. Astfel, în 9 D.H. el a început pregătirile militare pentru a răzbuna insulta suferită la Mu'tah. Ghassanid și alți conducători arabi au început să adune armate sub conducerea sa. Atunci când Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), tot timpul informat despre orice ar putea afecta mișcarea islamică, a aflat despre pregătiri, el a înțeles semnificația acestora. Astfel, fără a șovăi, el (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a decis să lupte împotriva marii puteri romane. Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a știut că dacă ar fi arătat cea mai mică urmă de slăbiciune, aceasta ar fi dus la eșecul Mișcării islamice, care, la acel timp, avea de înfruntat trei mari pericole.

În primul rând, puterea „ignoranței” slăbită în urma Bătăliei de la Hunain ar putea să își revină. Al doilea, ipocriții din Medina, care căutau tot timpul o astfel de șansă pentru a le face rău musulmanilor și care deja făcuseră pregătiri în acest sens. Aceștia au trimis printr-un călugăr, Abu Amir, un mesaj secret conținând planurile lor către Regele creștin din Ghassan și Împăratului însuși. Mai mult, aceștia au construit o moschee aproape de Medina pentru a se întâlni în mod secret. Al treilea pericol era un atac din partea Împăratului Roman, care îi învinsese deja pe persani, cealaltă mare putere din acea perioadă și care semănase frică în teritoriile adiacente. Este evident faptul că, dacă toate aceste 3 elemente ar fi primit o șansă de a lua acțiune împotriva musulmanilor, Islamul ar fi pierdut lupta pe care aproape o câștigase. Din acest motiv, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a declarat începerea pregătirilor pentru Campania împotriva Imperiului Roman, unul dintre cele mai puternice imperii din lume în acel timp. Declarația a fost făcută, deși toate circumstanțele erau împotriva unei astfel de decizii: în țară era foamete, culturile de grâne mult așteptate erau aproape de coacere, vremea era incredibil de caldă, temperaturile fiind cele mai ridicate din an și nu existau suficienți bani pentru pregătiri și pentru echipament. Însă, în ciuda acestor handicapuri, atunci când Mesagerul lui Dumnezeu a realizat urgența ocaziei, el (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a luat această hotărâre de a decide dacă Misiunea Adevărului va supraviețui sau va muri.

Simplul fapt că acesta (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a făcut o declarație deschisă de începere a pregătirilor pentru o astfel de campanie în Siria, împotriva Imperiului Roman, a arătat cât de importantă era aceasta, deoarece o astfel de acțiune era contrar obiceiului său. De obicei, el (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) era extrem de precaut în a nu dezvălui dușmanul pe care urma să îl atace și nici direcția către care urma să mășăluiască.

Toate triburile din Arabia au realizat pe deplin consecințele grave ale deciziei Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Cei care încă iubeau vechiul ordin al „ignoranței” așteptau cu nerăbdare rezultatele Campaniei, punându-și toate speranțele în înfrângerea Islamului de către Romani. Și ipociții au considerat-o drept ultima lor șansă de a învinge Islamul prin rebeliune internă, în cazul în care musulmanii ar fi fost învinși în Siria. Aceștia s-au folosit pe deplin de Moscheea pe care au construit-o pentru a complota și cu scopul de a face toate eforturile pentru ca, în final, Campania să eșueze. Pe de altă parte, credincioșii adevărați au realizat faptul că soarta Mișcării, pentru care au făcut toate eforturile în ultimii 22 de ani, se afla acum în balanță. Dacă ar fi arătat curaj în această ocazie critică, ușile întregii lumi s-ar fi deschis pentru răspândirea Mișcării, dar dacă ar fi arătat slăbiciune sau lașitate, atunci toată munca lor ar fi fost pierdută. Din acest motiv, cei care iubeau Islamul au început entuziasmați să se pregătească pentru Campanie.

Aceștia s-au întrecut în a face contribuții pentru aprovizionarea armatei cu echipament. Uthman și Abdur Rahman bin Auf au donat sume mari de bani, Omar a contribuit cu jumătate din averea sa, iar Abu Bakr a donat toate bunurile lui. Companionii nevoiași nu s-au lăsat mai prejos și au dat tot ceea ce au câștigat prin munca lor, iar femeile și-au donat bijuteriile. Mii de voluntari, plini de dorința de a-și sacrifica viețile pentru Islam, au venit la Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și au cerut să primească și ei arme, cai sau cămile pentru ca și ei să i se alătore expediției. Cei care nu au putut primi arme au plâns de tristețe, iar scena a fost atât de emoționantă încât Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) s-a întristat din cauza incapacității sale de a le da arme. Pe scurt, cu această ocazie s-au diferențiat în mod clar adevărații credincioși de ipociți, deoarece neparticiparea la această Campanie însemna că relația persoanei cu Islamul era una îndoielnică. Drept urmare, atunci când, în timpul călătoriei către Tabuk, o persoană rămânea în urmă, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spunea: „Lăsați-l în pace. Dacă se află un bine în el, Dumnezeu ni-l va alătura din nou, iar dacă nu se găsește niciun bine în el, atunci mulțumiți-I lui Allah fiindcă ne-a scăpat de o astfel de companie rea.”

Pe scurt, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a plecat către Siria în luna Rajab, anul 9 D.H. cu 33.000 de luptători pentru cauza Islamului. Condițiile în care s-a desfășurat expediția pot fi judecate după numărul mic de cămile pe care aceștia îl aveau, majoritatea fiind nevoiți să meargă pe jos și să își aștepte rândul deoarece erau obligați să călărească mai mulți pe o cămilă. Mai mult, căldura deșertului era arzătoare și ei nu aveau suficientă apă. Însă, aceștia au fost răsplătiți pe deplin pentru determinarea lor fermă, aderarea la cauză și pentru persistența în fața acelor dificultăți și obstacole mari.

Ajungând la Tabuk, aceștia au aflat că Împăratul și aliații săi și-au retras trupele de la frontieră, iar ei nu mai aveau cu cine să lupte. Astfel, fără a vărsa o picătură de sânge, ei au câștigat o victorie morală, ce le-a crescut prestigiul. Prin urmare, granițele Statului Islamic s-au extins până la Imperiul Roman, iar majoritatea triburilor arabe, folosite de Împăratul Roman împotriva Arabiei au devenit aliate ale musulmanilor împotriva Romanilor. Mai mult, această victorie morală de la Tabuk le-a dat o șansă incredibilă musulmanilor de a-și întări statutul în Arabia înainte de a intra într-un conflict lung cu Romanii, năruind speranțele susținătorilor deschiși ai politeismului (*Şirk*) și ale ipocriților care își ascundeau politeismul în spatele islamului lor, și care încă își doreau ca vechiul ordin al „ignoranței” să revină în viitorul apropiat.

Majoritatea acestor oameni au fost forțați de circumstanțe să accepte Islamul și, măcar, să facă posibil pentru descendenții lor să devină musulmani adevărați. După aceasta, au mai rămas puțini susținători ai vechiului ordin al „ignoranței”, iar aceștia nu au putut face față Revoluției Islamice.

Problemele acelei perioade

Dacă luăm în considerare situația descrisă anterior, putem identifica ușor problemele cu care se confrunta comunitatea la acel timp și, anume:

1. De a face întreaga Arabia un „Adăpost al Islamului” (*Dar-ul-Islam*) perfect
2. De a extinde influența Islamului în țările vecine
3. De a înfrânge planurile ipocriților
4. De a-i pregăti pe musulmani pentru lupta împotriva nemusulmanilor

A fost declarată anularea tuturor tratatelor cu politeiștii, iar musulmanii au fost eliberați de obligațiile acestora după o perioadă de 4 luni (v.1-3). Această declarație a fost necesară pentru a desființa în mod complet sistemul de viață bazat pe politeism (*Şirk*) și pentru a face Arabia centrul Islamului, astfel încât musulmanii să fie în siguranță din interior.

Pentru eradicarea oricărei urme de politeism din Ka'ba, ce era dedicată exclusiv adorării lui Dumnezeu și care ocupa poziția centrală în chestiunile din cadrul Arabiei, a fost dat un decret prin care custodia acesteia să fie luată de la politeiști și dată credincioșilor (v.12-18), iar toate obiceiurile și practicile politeismului din era „ignoranței” să fie abolite: „...*politeiștii.....să nu se mai apropie de Moscheea cea Sacră....*” (v. 28).

Pentru ca musulmanii să poată extinde influența Islamului și în afara Arabiei, aceștia au permisiunea de a înfrânge cu sabia puterile nemusulmane și de a le forța să accepte suveranitatea Statului Islamic. Deoarece Imperiile Romane și Persane erau cele mai mari obstacole, un conflict cu ele era inevitabil, iar scopul luptei era de a-i împinge pe oameni să accepte Islamul, astfel încât aceștia să nu-i prevină pe alții de la Islam sau să-i forțeze la deviere, însă aceștia erau liberi să îl accepte sau nu. Musulmanilor li s-a permis să le tolereze călăuzirea greșită doar dacă ei ar fi ales liber aceasta, însă trebuiau să plătească taxa (*Jizyah*) (v.29) drept semn al suveranității Statului Islamic.

A treia problemă importantă era de a înfrânge planurile rele ale ipocriților care au fost tolerați în ciuda crimelor lor grave. Acum, fiindcă musulmanii nu mai aveau nicio presiune din exterior, au primit permisiunea să se poarte cu aceștia în mod deschis ca fiind necredincioși (v.73). Drept urmare, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a dat foc la „Moscheea” casa lui Suailim, locul unde ipocriții obișnuiau să se întâlnească pentru a se consulta și pentru a-i convinge pe oameni să nu se alătore expediției de la Tabuk. Astfel, la întoarcerea de la Tabuk, el (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a ordonat ca aceasta să fie dărâmată și incendiată.

Pentru a-i pregăti pe musulmani pentru lupta împotriva necredincioșilor era necesar ca ei să fie vindecați de cea mai mică urmă de slăbiciune din credința lor deoarece nu exista un pericol intern mai mare pentru Comunitatea Musulmană decât această slăbiciune, în special dacă aceștia s-ar fi angajat singuri într-un conflict împotriva întregii lumi nemusulmane. Din acest motiv cei care nu au participat la Campania de la Tabuk sau au arătat cea mai mică urmă de neglijență și nu au avut o scuză plauzibilă, au fost considerați ipocriți. Mai mult, a fost făcută o declarație pentru ca, în viitor, singurul criteriu al credinței Islamice să fie eforturile pe care le fac oamenii pentru a ridica Cuvântul lui Dumnezeu și rolul pe care aceștia îl au în conflictul dintre Islam și necredință (*Kufr*). Astfel, dacă cineva arăta ezitare în sacrificarea vieții, bunurilor, timpului și a energiei, credința sa nu trebuia considerată autentică (v.81-96). Dacă punctele menționate mai sus sunt luate în considerare în timpul studierii acestui Capitol, acestea vor ajuta la înțelegerea conținutului său.

Surat 9: at-Taubah³³⁴

1. [Aceasta este o declarație prin care] s-a disociat Allah și Trimisul Său de aceia dintre politeiști³³⁵ cu care voi ați încheiat legământ
2. „[O voi necredincioșilor,] călătoriți liber prin țară [timp de] patru luni, dar să știți că voi nu-L veți face pe Allah neputincios și că Allah îi va acoperi de rușine pe necredincioși!”
3. Și [aceasta] este o veste de la Allah și de la Trimisul Său către oameni în ziua Pelerinajului cel Mare³³⁶ că Allah este dezlegat de politeiști și la fel și Trimisul Său. Dacă vă veți căi, va fi mai bine pentru voi, însă dacă voi vă întoarceți, să știți că nu-L veți putea face pe Allah neputincios³³⁷! Și vestește-le acelora care nu cred pedeapsă dureroasă.
4. Cu excepția acelor politeiști cu care ați încheiat legământ și care nu v-au lipsit pe voi de nimic și nu au sprijinit pe nimeni [în lupta] împotriva voastră! Țineți legământul încheiat de voi până la termenul asupra căruia v-ați învoit cu ei. Cu adevărat, Allah îi iubește pe cei drepti [care au frică].
5. Iar când se vor încheia lunile cele sfinte³³⁸, atunci omorâți-i pe idolatri oriunde îi aflați! Prindeți-i, împresurați-i și întindeți-le lor orice cursă. Însă dacă ei se căiesc, împlinesc Rugăciunea [As-Salat] și achită Dania [Az-Zakat], atunci dați-le lor drumul, căci Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].
6. Și dacă vreunul dintre idolatri te roagă să-i dai adăpost, atunci dă-i lui adăpost, pentru ca el să audă cuvintele lui Allah [Coranul], apoi ajută-l să ajungă la locul său de adăpost. Aceasta pentru că ei sunt un popor care nu știu.
7. Cum să aibă idolatrii un legământ cu Allah și cu Trimisul Său, cu excepția celor cu care voi ați făcut legământ la Moscheea cea Sfântă³³⁹? Câtă vreme ei sunt drepti cu voi³⁴⁰, fiți drepti cu ei. Cu adevărat, Allah îi iubește pe cei care sunt cu frică!
8. Cum [poate exista un tratat] când ei vă biruiesc pe voi, nu păzesc nici rudenie, nici legământ cu voi? Vă aduc mulțumiri cu gurile lor, însă inimile lor refuză, iar cei mai mulți dintre ei sunt neascultători.
9. Ei au schimbat versetele lui Allah pe un preț de nimic și i-au împiedicat [și pe alții] de la calea Lui. Cu adevărat, rău este ceea ce fac ei.
10. Ei nu păzesc față de un credincios nici rudenie, nici legământ, iar

³³⁴ At Taubah: Căința. Acest capitol este cunoscut și *Bara'ah*, însemnând disociere, libertate sau imunitate. Este singurul capitol care nu începe cu Bismillahi ar-Rahman ar-Rahim: „În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător”).

³³⁵ Care l-au încălcat

³³⁶ *Hajj*

³³⁷ Nu puteți scăpa de pedeapsa Lui

³³⁸ Cele patru luni menționate în versetul 2: *Muharram, Rajab, Dhul-Qa'dah* și *Dhul-Hijjah*

³³⁹ Al-Masjid al-Haram

³⁴⁰ Mențin termenele tratatului

- aceștia sunt cei care întrec măsura în nelegiuirea lor.
11. Însă dacă ei se căiesc și împlinesc Rugăciunea [As-Salat] și achită Dania [Az-Zakat], atunci ei sunt frații voștri în religie. Iar Noi facem limpezi semnele pentru un popor care știe.
 12. Dar dacă ei încalcă jurămintele și tratatele lor și defăimează religia voastră, atunci luptați-vă împotriva căpeteniilor necredinței, căci ei nu țin jurămintele! Poate că ei vor înceta.
 13. Nu vreți voi să luptați împotriva unor oameni care și-au încălcat jurămintele și au vrut să-l alunge pe Trimis și v-au atacat mai întâi pe voi? Vă temeți de ei? Însă mai drept este să vă temeți de Allah, dacă sunteți dreptcredincioși.
 14. Luptați-vă împotriva lor, căci Allah îi va pedepsi prin mâinile voastre și-i va acoperi de rușine și vă va ajuta să-i biruiți și va tămădui piepturile unor oameni dreptcredincioși.
 15. Și va alunga mânia din inimile lor! Și Allah va primi căința aceleuia de la care El voiește, căci Allah este Alim [Atoateștiutor] [și] Hakim [Înțelept].
 16. Sau credeți voi că veți fi lăsați așa, fără ca Allah să-i știe pe cei dintre voi care au luptat și nu au luat ca aliat pe nimeni altcineva decât pe Allah, Trimisul Său și pe dreptcredincioși? Allah este Khabir [Bineștiutor] a ceea ce faceți voi.
 17. Nu se cuvine ca politeiștii să întrețină moscheile lui Allah, în vreme ce ei înșiși sunt martorii necredinței lor! Faptele acestora sunt zadarnice și în Foc vor petrece ei veșnic.
 18. Ci întrețin moscheile lui Allah doar aceia care cred în Allah și în Ziua de Apoi, împlinesc Rugăciunea [As-Salat], aduc Dania [Az-Zakat] și nu se tem decât de Allah. Poate că aceia vor fi dintre cei bine călăuziți!
 19. Considerați voi [sarcina] de a da pelerinilor să bea apă și întreținerea Moscheii celei Sfinte egale cu credința celui care crede în Allah și în Ziua de Apoi și luptă pe calea lui Allah? Ei nu sunt deopotrivă înaintea lui Allah și Allah nu călăuzește neamul de nelegiuți.
 20. Cei care au crezut și au emigrat și au luptat pe calea lui Allah, cu averile și cu viețile lor, sunt pe o treaptă mai înaltă înaintea lui Allah. Și ei sunt cei câștigători.
 21. Domnul lor le vestește îndurarea Lui și bunăvoință și Grădini pentru ei, în care este plăcere neconținută,
 22. În care ei vor rămâne în veci. Cu adevărat, Allah are răsplată nesfârșită.
 23. O, voi cei care credeți, nu-i lăuați pe părinții voștri și pe frații voștri ca aliați, dacă ei iubesc necredința mai mult decât credința. Cei dintre voi care îi iau ca aliați sunt cei nelegiuți.
 24. Spune [Mohammed]: „Dacă părinții voștri, fiii voștri, frații voștri, soțiile

- voastre, rudele voastre, bunurile pe care le-ați dobândit, negoțul de al căruia declin vă temeți și locuințele de care sunteți mulțumiți vă sunt vouă mai scumpe decât Allah, decât Trimisul Său și decât lupta pe calea Lui, atunci așteptați-vă să vină Allah cu porunca Sa.” Iar Allah nu-i călăuzește pe cei nelegiuți!
25. Allah v-a ajutat să biruiți în numeroase locuri. Și [chiar] în ziua de la Hunayn, când ați fost mândri de numărul vostru mare, însă el nu v-a fost de folos întru nimic. Și îngust vi s-a părut vouă pământul, deși el era întins. Apoi ați întors spatele, fugind.
26. Apoi, Allah a pogorât liniștea Sa asupra Trimisului Său și asupra dreptcredincioșilor și a trimis soldați [Îngeri] pe care nu i-ați văzut și i-a chinuit pe cei care nu credeau. Aceasta este răsplata necredincioșilor.
27. Apoi Allah primește căința de la cel care El voiește, căci Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].
28. O, voi cei care credeți, cu adevărat politeiștii sunt impuri, deci să nu se mai apropie de Moscheea cea Sfântă după acest an al lor. Iar dacă vă temeți de sărăcie, atunci Allah vă va îmbogăți prin harul Său, căci Allah este 'Alim [Atoateștiutor] [și] Hakim [Înțelept].
29. Luptați împotriva celor care nu cred în Allah și nici în Ziua de Apoi și nu consideră interzis ceea ce Allah și Trimisul Său au interzis și care nu adoptă religia Adevărului [Islam], de la cei cărora li s-a dat Scriptura – [luptați] până ce ei vor plăti de bună voie jizyah³⁴¹, fiind ei supuși.
30. Evreii spun: „Ezra este fiul lui Dumnezeu”, iar creștinii spun: „Mesia este fiul lui Dumnezeu” Acestea sunt cuvintele lor, [roștite] cu gurile lor. Ei spun vorbe asemănătoare cu ale celor care nu au crezut de dinaintea lor. Allah să-i nimicească; cum se înșală ei?
31. Ei îi iau pe rabinii lor și pe călugării lor, precum și pe Mesia³⁴², fiul Mariei, ca Domni în locul lui Allah³⁴³, în vreme ce li s-a poruncit să nu adore decât un singur Dumnezeu, în afara Căruia nu este [alt] Dumnezeu. Mărire Lui. El este deasupra celor pe care-i asociază Lui.
32. Ei doresc să stingă cu gurile lor lumina lui Allah, însă Allah nu voiește decât să desăvârșească lumina Sa, chiar dacă necredincioșii urăsc aceasta.
33. El este Cel care l-a trimis pe Mesagerul Său cu buna călăuzire și cu religia Adevărului, pentru ca ea

³⁴¹ O taxă cerută de la nemusulmani prin care aceștia sunt scutiți de la serviciul militar și au dreptul să primească protecție de la statul Islamic. Drept urmare, aceștia nu sunt obligați

să plătească *zakat-ul*, acesta fiind obligatoriu doar pentru musulmani.

³⁴² Prin adorarea lui împreună cu Allah

³⁴³ Prin ascultarea lor în locul a ceea ce a ordonat Allah

- să fie biruitoare asupra oricărei alte religii, chiar dacă politeiștii urăsc aceasta.
34. O, voi cei care credeți, cu adevărat mulți dintre rabini și călugări mănâncă averile oamenilor pe nedrept și [ii] împiedică de la calea lui Allah. Iar celor, care strâng³⁴⁴ aur și argint și nu le cheltuiesc pe calea lui Allah, vestește-le o pedeapsă dureroasă.
35. Într-o Zi în care ele³⁴⁵ vor fi încinse în focul Iadului și cu ele se vor arde frunțile, laturile și spinările lor. [Li se va spune] „Aceasta este ceea ce ați strâns pentru sufletele voastre, gustați din ceea ce ați strâns.”
36. Cu adevărat, numărul lunilor la Allah este de douăsprezece luni în Cartea lui Allah din ziua când El a făcut Cerurile și Pământul. Patru dintre ele sunt sfinte³⁴⁶. Aceasta este religia cea dreaptă. Și nu săvârșiți în timpul lor nedreptate împotriva sufletelor voastre. Și luptați uniți împotriva politeiștilor, întocmai cum luptă ei împotriva voastră. Și să știți că Allah este cu cei care au frică [de El].
37. Cu adevărat schimbarea [lunilor] nu este altceva decât o sporire a necredinței. Prin aceasta cei care nu cred sunt duși în rătăcire. Un an ei o îngăduiesc³⁴⁷ și un an o socotesc
- sfântă, pentru ca să potrivească numărul [lunilor] pe care Allah³⁴⁸ le-a socotit sfinte. Astfel îngăduiesc ei ceea ce a oprit Allah. Faptele lor rele le sunt înfrumusețate. Și Allah nu călăuzește neamul de necredincioși.
38. O, voi cei care credeți, ce-i cu voi? Când vi s-a zis să purcedeți pe calea lui Allah, voi v-ați lăsat grei pe pământ?³⁴⁹ Oare v-a plăcut vouă viața lumească mai mult decât Viața de Apoi? Plăcerea acestei vieți nu va fi decât puțină în Lumea de Apoi.
39. Dacă voi nu purcedeți, vă va pedepsi El cu o pedeapsă dureroasă și vă va schimba cu un alt popor și voi nu-l veți putea dăuna întru nimic. Și Allah este cu putere peste toate.
40. Dacă voi nu-i veniți în ajutor [profetului Mohammed], [să știți că] l-a ajutat Allah [mai înainte], când cei care nu credeau l-au alungat, ca unul dintre cei doi³⁵⁰. Când ei doi se aflau în peșteră și el [profetul Mohammed] i-a spus însoțitorului său: „Nu fi mâhnit, căci Allah este cu noi!” Și a pogorât Allah liniștea Sa asupra lui și i-a venit în ajutor cu soldați [Îngeri] pe care voi nu i-ați văzut și a făcut cuvântul celor care nu credeau [să coboare] jos³⁵¹, în

³⁴⁴ Adună aur și argint și nu plătește *zakat* pentru ele

³⁴⁵ Aurul și argintul ce a fost strâns și pentru care nu s-a plătit *zakat*

³⁴⁶ A se vedea 9:5

³⁴⁷ Lupta în timpul unei luni sfinte

³⁴⁸ Dacă considerau a fi avantajos a încălca o lună sfântă, aceștia ar fi făcut astfel și ar fi ales altă lună în locul ei pentru a respecta restricțiile cu privire la luptă

³⁴⁹ Înclinând către confortul acestei vieți

³⁵⁰ Al doilea a fost companionul său Abu Bakr

³⁵¹ Dezonorabil

- timp ce cuvântul lui Allah³⁵² [s-a înălțat] cel mai sus. Iar Allah este 'Aziz [Puternic] [și] Hakim [Înțelept].
41. Purcedeți ușori ori grei³⁵³ și luptați cu averile și sufletele voastre pe calea lui Allah! Aceasta este mai bine pentru voi, dacă pricepeți.
42. Dacă ar fi fost un câștig ușor sau o călătorie scurtă, atunci ei [ipocriții] te-ar fi urmat, însă distanța li s-a părut lor prea grea și lungă. Și vor jura ei pe Allah³⁵⁴: „De-am fi putut noi, am fi purces laolaltă cu voi”, pierzându-se pe ei înșiși [prin jurăminte false], dar Allah știe că ei sunt mincinoși.
43. Fie ca Allah să te ierte [o Mohammed]; de ce le-ai dat tu voie [să rămână în spate]? [Nu trebuia să faci asta] înainte de a-i descoperi pe cei aflați într-o adevăr și de a-i cunoaște pe cei mincinoși?
44. Nu-ți vor cere îngăduință aceia care cred în Allah și în Ziua de Apoi, când este vorba să lupte cu averile și cu sufletele lor, iar Allah este 'Alim [Bineștiutor] al celor care sunt cu frică.
45. Ci îți cer permisiunea doar cei care nu cred în Allah și în Ziua de Apoi, ale căror inimi s-au umplut de îndoială, căci ei șovăie din pricina îndoielii lor.
46. Dacă ei ar fi vrut să purceadă [la luptă], ei ar fi făcut pregătiri pentru aceasta. Însă nu I-a plăcut lui Allah purcederea lor și El i-a oprit și li s-a spus [lor]: „Rămâneți [acasă] cu cei care au rămas.”³⁵⁵
47. Și de-ar fi purces ei împreună cu voi, n-ar fi făcut decât să sporească tulburarea voastră și s-ar fi grăbit, căutând să semene vrajbă și neînțelegere în rândurile voastre. Și printre voi ar fi fost unii care să le dea ascultare. Dar Allah este 'Alim [Bineștiutor] al nelegiuitorilor.
48. Aceștia au căutat mai înainte să semene vrajbă și să-ți încurce ție treburile, până ce a venit Adevărul și a învins religia lui Allah, măcar că lor nu le place.
49. Printre ei sunt unii care spun: „Permite-mi [să rămân acasă] și nu mă pune la încercare.” Și oare nu în ispită au căzut ei? Și cu adevărat, Iadul îi va cuprinde pe cei necredincioși.
50. Dacă ai parte de ceva bun, aceasta îi întristează, iar dacă te lovește o nenorocire, atunci ei spun: „Noi am fost prevăzători dinainte³⁵⁶ și se îndepărtează bucuroși.
51. Spune: „Nu ne va atinge pe noi nimic în afară de ceea ce ne-a prescris Allah, El este Ocrotitorul

³⁵² „La ilaha illa Allah” – nu există altă divinitate în afară de Allah

³⁵³ Tineri sau bătrâni, călare sau pe jos, având o situație ușoară sau grea – în toate circumstanțele și condițiile

³⁵⁴ Atunci când vă întoarceți din expediția de la Tabuk

³⁵⁵ Femeile și copiii

³⁵⁶ Ipocriții au spus că s-au protejat prin rămânerea lor acasă

- nostru.” Și în Allah trebuie să se încreadă dreptcredincioșii.
52. Spune: „Ce așteptați voi, pentru noi, alta decât unul din cele două lucruri minunate [a muri martiri sau victoria] în timp ce noi așteptăm ca Allah să vă lovească cu o pedeapsă dureroasă, fie de la El, fie prin mâinile noastre? Așadar așteptați. Cu adevărat, și noi suntem în așteptare împreună cu voi.”
53. Spune: „Dacă dăruieți de bunăvoie sau de nevoie oricum nu se va primi niciodată de la voi. Cu adevărat, voi ați fost [și sunteți] un neam de nelegiuți.”
54. Și ceea ce împiedică să le fie primite darurile lor este faptul că ei nu au crezut în Allah și în Trimisul Său și că ei nu vin la Rugăciune [As-Salat] decât numai cu lene și nu dăruiesc decât obligați.
55. Să nu te uluiască averile sau copiii lor. Allah voiește numai să-i pedepsească prin ele în această viață și să își dea sufletele [în moarte] ca necredincioși.
56. Ei [ipociții] jură pe Allah că ei sunt cu adevărat dintre voi, însă ei nu sunt dintre voi, ci ei sunt un neam de fricoși.
57. Dacă ei ar găsi un adăpost sau peșteri sau orice alt loc în care să intre [să se ascundă], s-ar îndrepta spre acestea, în mare goană.
58. Și printre ei sunt unii care te critică pentru [impărțirea de] milostenii.
- De li se dăruiesc lor din acestea, ei sunt mulțumiți, dar de nu li se dăruiesc lor din ele, iată-i cum se înfurie.
59. Măcar de-ar fi fost ei mulțumiți de ceea ce le-a dăruit Allah și Trimisul Său și ar fi spus: „Ne este de ajuns Allah! Allah ne va dăruii din harul Său și la fel și Trimisul Lui și spre Allah ne îndreptăm noi rugile.” [ar fi fost mai bine pentru ei].
60. Zakatul este cheltuit numai pentru săraci, pentru sărmani, pentru cei care ostenesc pentru el, pentru aducerea inimilor împreună [în Islam], pentru eliberarea captivilor [sau robilor], pentru cei îndatorați, pentru calea lui Allah și pentru călătorul aflat pe drum. [Aceasta este] poruncă de la Allah, iar Allah este 'Alim [Atoateștiutor] [și] Hakim [Înțelept].
61. Și printre ei sunt unii care-l necăjesc pe Profet și spun: „El este numai ureche.”³⁵⁷ Spune: „O ureche pentru binele vostru! El crede în Allah și îi crede pe dreptcredincioși! El este îndurare pentru aceia dintre voi care cred!” Iar cei care-l necăjesc pe Trimisul lui Allah vor avea parte de pedeapsă dureroasă.
62. Ei jură pe Allah, pentru ca să vă facă mulțumiți [pe voi, musulmanii]. Însă Allah și Trimisul Său sunt mai vrednici să-i mulțumească, dacă ei sunt credincioși.
63. Oare nu știu ei că cel care se împotrivesc lui Allah și Trimisului

³⁵⁷ Cineva care crede tot ce aude

- Său va avea parte de focul Iadului, în care veșnic va avea sălaş? Și aceasta este mare rușine.
64. Cei ipocriți se tem că va fi pogorâtă despre ei o Sură care să vestească³⁵⁸ ceea ce se află în inimile lor. Spune: „Bateți-vă voi joc; cu adevărat, Allah va scoate [la iveală] cele de care voi vă temeți!”
65. Iar dacă-i întrebi, ei vor spune cu siguranță: „Noi vorbeam întraolaltă și glumeam!” Spune: „Voi luați în derădere pe Allah și semnele Sale și pe Trimisul Lui?”
66. Nu vă dezvinovațiți. Voi v-ați făcut necredincioși după ce ați fost credincioși. Iar dacă Noi iertăm o parte dintre voi, pedepsim o altă parte, pentru că ei sunt nelegiuți.
67. Bărbații ipocriți și femeile ipocrite sunt unul la fel ca altul. Ei poruncesc ceea ce este interzis și interzic de la ceea ce este permis și-și strâng ei mâinile³⁵⁹. Ei l-au uitat pe Allah și i-a uitat și El pe ei. Fățarnicii sunt cei ieșiți din drum.
68. Allah le-a promis bărbaților ipocriți și femeilor ipocrite, precum și necredincioșilor, focul Iadului și veșnic vor sălășlui în el. Aceasta le este de ajuns! I-a blestemat Allah și vor avea ei parte de chin veșnic.
69. [Voi necredincioșilor sunteți] ca cei de dinaintea voastră. Ei au fost chiar mai puternici decât voi și au avut mai multe averi și mai mulți copii.
- Și s-au bucurat de partea lor [în această lume] și v-ați bucurat și voi de partea voastră, așa cum s-au bucurat cei de dinaintea voastră de partea lor. Și vorbiți voi fără de noimă, precum și ei vorbeau fără de noimă. Dar în van sunt faptele acestora atât în această lume, cât și în Lumea de Apoi. Și aceștia sunt pierduți.
70. Nu a ajuns la ei vestea despre cei de dinaintea lor: poporul lui Noe, [tribul lui] 'Ad și Thamud, despre poporul lui Avraam, despre locuitorii din Madyan și despre cetățile cele răsturnate³⁶⁰ Trimisii lor le-au adus semne limpezi. Allah nu a voit să le facă nedreptate, ci ei înșiși și-au făcut nedreptate.
71. Dreptcredincioșii și dreptcredincioasele își sunt aliați unii altora. Ei poruncesc ceea ce este cuvenit, opresc de la ceea ce este neîngăduit, împlinesc Rugăciunea [As-Salat], dau Zakat și se supun lui Allah și Trimisului Său. Cu aceștia Allah va fi îndurător, căci Allah este 'Aziz [Puternic] [și] Hakim [Înțelept].
72. Allah le-a promis dreptcredincioșilor și dreptcredincioaselor Grădini pe sub care curg râuri, în care vor avea sălaş veșnic și cămine bune în grădinile Edenului. Însă mulțumirea lui Allah este și mai mare; aceasta este o izbândă nemărginită.

³⁵⁸ Să dezvăluie adevărul

³⁵⁹ Refuză să cheltuiască pe calea lui Allah

³⁶⁰ Cele la care a fost trimis profetul Lot și care și-au câștigat pedeapsa lui Allah. A se vedea 11:82-83.

73. O, Profetule, luptă împotriva necredincioșilor și ipocriților și fii aspru cu ei! Iadul va fi sălașul lor și ce sfârșit trist [vor avea ei]!
74. Ei jură pe Allah că nu au spus [nimic împotriva Profetului], însă ei au spus cuvântul necredinței și au respins credința, după [ce au pretins] Islamul lor. Ei au uneltit ceea ce nu au izbutit³⁶¹. Și ei nu au avut alt motiv de reproș în afară de faptul că Allah - ca și Profetul Său - i-a făcut bogați cu harul Lui³⁶². Iar de se vor căi, va fi mai bine pentru ei. Însă de vor întoarce ei spatele, plecând, Allah îi va pedepsi cu un chin dureros atât în această lume, cât și în Lumea de Apoi, și nu vor avea ei pe pământ ocrotitor și nici ajutor.
75. Și printre ei sunt unii care au făcut legământ cu Allah [spunând]: „Dacă ne va da nouă din harul Său, noi vom da milostenii și vom fi dintre cei evlavioși!”
76. Dar când El le-a dat din harul Său, s-au dovedit zgârciți cu El și I-au întors spatele, lepădându-se.
77. Astfel i-a pedepsit pe ei cu ipocrizie în inimile lor până în Ziua când se vor întâlni cu El, pentru că ei nu au ținut ce I-au făgăduit lui Allah și pentru că au mințit.
78. Oare nu știu ei că Allah le cunoaște secretele și discuția lor într-ascuns și că Allah este Bineștiutor al lucrurilor necunoscute?
79. Cei care îi ponegresc pe dreptcredincioșii, care de bunăvoie fac milostenii, dar nu află [pentru a oferi] decât [rodul] trudei lor, și îi iau în derâdere pe ei, pe aceia îi va lua și Allah în derâdere și ei vor avea parte de pedeapsă dureroasă.
80. Roagă-te de iertare pentru ei [o, Mohammed,] sau nu te ruga de iertare pentru ei. Chiar de te vei ruga de iertare pentru ei de șaptezece de ori, Allah tot nu-i va ierta. Și aceasta pentru că ei nu cred în Allah și în Trimisul Său, iar Allah nu-i călăuzește pe cei nelegiuiți.
81. S-au bucurat cei care au rămas în casele lor, în urma Trimisului lui Allah, și nu au voit să lupte cu bunurile lor și cu sufletele lor pe calea lui Allah și au zis ei: „Nu purcedeți la luptă pe dogoarea aceasta.” Spune: „Focul Gheenei este mult mai dogoritor.” - dacă ei ar pricepe.
82. Lasă-i să rădă puțin căci [apoi] ei vor plânge mult, drept răsplătă pentru ceea ce au agonisit.
83. Dacă Allah te va aduce înapoi la o parte dintre ei [după expediție] și ei îți vor cere îngăduința de a porni [la luptă], spune: „Voi nu veți ieși împreună cu mine niciodată și nu veți lupta alături de mine împotriva vreunui dușman. Cu adevărat, voi ați fost mai mulțumiți să ședeți [acasă] prima dată; ședeți așadar cu cei ce rămân.”

³⁶¹ Uciderea profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)

³⁶² Fără niciun motiv. Dimpotrivă, aceștia trebuiau să fie recunoscători

84. Și nu te ruga [rugăciunea de înmormântare] nicicând pentru vreunul dintre ei care moare și nu sta lângă mormântul lui. Cu adevărat ei nu au crezut în Allah și în Trimisul Său și s-au săvârșit nelegiuți.
85. Și să nu te uluiască averile și copiii lor, căci Allah voiește să îi pedepsească prin ele în această lume și ei vor muri nelegiuți.
86. Și când este revelată o sură [în care se poruncește]: „Credeți în Allah și luptați împreună cu Trimisul Său”, cei cu stare dintre ei te roagă [să-i scutești de luptă] zicând: „Lasă-ne pe noi să rămânem împreună cu cei care șed [acasă].”
87. Le-a plăcut lor să fie împreună cu cele rămase [acasă]. Inimile lor au fost pecetluite și nu pricep.
88. Însă Trimisul și cei care au crezut laolaltă cu el au luptat cu averile și cu sufletele lor. Aceștia vor avea parte de lucrurile bune și aceștia sunt cei care izbândesc.
89. Allah a pregătit pentru ei Grădini pe sub care curg râuri, în care ei vor sălășlui veșnic. Iar aceasta este marea izbândă.
90. Și au venit dintre beduini cei care solicitau întruna îngăduință, pentru ca să li se dea voie [să rămână acasă], iar cei care L-au mințit pe Allah și pe Trimisul Său au rămas [acasă]. Însă pe aceia care nu au crezut dintre ei îi va lovi pedeapsă dureroasă.
91. Și nu este niciun păcat pentru cei slabi, nici pentru bolnavi și nici pentru cei care nu au din ce să cheltuiască [pe calea lui Allah], dacă ei sunt cu credință față de Allah și față de Trimisul Său. Împotriva celor care fac bine nu este [cale de învinuire], căci Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].
92. Și nici împotriva acelor care au venit la tine, cerând să-i porți [pe animale de călărie], iar tu le-ai zis: „Nu găesc pe ce să vă port!” și care s-au întors cu ochii plini de lacrimi, de supărare că ei nu găesc ce să dea.
93. Ci cale [de învinuire] este numai împotriva acelor care îți cer îngăduință, cu toate că sunt înstăriți. Lor le-a plăcut să fie împreună cu cele rămase. Și a pecetluit Allah inimile lor, însă ei nu știu.
94. Se vor dezvinovăți față de voi, când vă veți întoarce la ei. Spune: „Nu vă dezvinovățiți, căci noi nu vă dăm crezare! Allah ne-a prevenit despre veștile voastre”. Și vor vedea Allah și Trimisul Său făpta voastră. Apoi veți fi aduși înapoi la Cel care le știe pe cele nevăzute ca și pe cele văzute³⁶³ și El vă va vesti cele ce le-ați făcut.”
95. Ei vă vor jura pe Allah, când voi vă veți întoarce la ei, pentru ca voi să-i iertați pe ei. Îndepărtați-vă de ei, căci ei sunt o spurcăciune, iar sălașul lor va fi Iadul, ca răsplată pentru ceea ce ei au agonisit.

³⁶³ A se vedea 6:73

96. Vă vor jura vouă ca să fiți mulțumiți de ei. Dar dacă voi veți fi mulțumiți – cu adevărat, Allah nu va fi mulțumit de cei nelegiuți.
97. Beduinii sunt mult mai împietriți în necredința și în fățărnicia lor și mult mai probabil să nu cunoască preceptele pe care Allah le-a revelat Trimisului Său. Iar Allah este 'Alim [Atoateștiutor] [și] Hakim [Înțelept].
98. Printre beduini sunt unii care iau ceea ce cheltuiesc [ca milostenie sau pentru război] ca o datorie apăsătoare și pândesc să se abată asupra voastră nenorocirile. Nenorocirea să cadă asupra lor! Allah este Sami' [Cel care Aude Totul] [și] 'Alim [Atoateștiutor].
99. Dar printre beduini sunt unii care cred în Allah și în Ziua de Apoi și iau ceea ce cheltuiesc drept apropiere de Allah și [o cale de obținere a] rugilor Trimisului [în favoarea lor]. Acesta este într-adevăr [un mijloc de] apropiere [de Allah] pentru ei, iar Allah îi va primi sub îndurarea Lui. Cu adevărat Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].
100. Allah a fost mulțumit de primii [credincioși] dintre cei care au purces la pribegie [muhajirun] și sprijinitori ['ansar] și dintre cei care le-au urmat cu bună purtare, și Allah este mulțumit de ei, după cum și ei sunt mulțumiți de El. Și El le-a pregătit Grădini pe sub care curg râuri și veșnic vor sălășlui în ele. Aceasta este marea izbândă!
101. Iar printre beduinii din jurul vostru se află ipocriți, ca și printre locuitorii din Medina, care se îndârjesc în fățărnicie. Tu nu-i știi, însă Noi îi știm pe ei. Noi îi vom chinui de două ori. Apoi ei vor fi aduși la mare chin.
102. Și sunt alții care au mărturisit păcatele lor, care au amestecat o faptă bună cu o alta rea³⁶⁴. Poate că Allah va primi căința lor, căci Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].
103. Ia [Mohammed] din bunurile lor milostenie, prin care să-i purifici și să-i binecuvântezi și roagă-te pentru ei, căci rugile tale aduc tihnă pentru ei. Iar Allah este Sami' [Cel care Aude Totul] [și] 'Alim [Atoateștiutor].
104. Oare nu știu ei că Allah este Cel care primește căința de la robii Săi și acceptă milostenii și că Allah este Tauuab [Primitorul căinței] [și] Rahim [Îndurătorul]?
105. Și spune: „Lucrați, căci Allah va vedea lucrul vostru ca și Trimisul Său și dreptcredincioșii! Și veți fi voi aduși la Cel care le cunoaște pe cele nevăzute și pe cele văzute și vă va vesti vouă cele pe care le-ați făcut.”

³⁶⁴ Se referă la participarea lor anterioară la luptă, dar la abținerea de a participa în Campania de la Tabuk

106. Și [există] alții care așteaptă porunca lui Allah - fie că îi va chinui pe ei, fie că îi va ierta pe ei. Iar Allah este 'Alim [Atoateștiutor] [și] Hakim [Înțelept].
107. Și [sunt] alți [ipociți] care au luat o moschee pentru a pricinui daună, necredință și schismă între dreptcredincioși și ca pregătire pentru aceia care au luptat mai înainte împotriva lui Allah și a Trimisului Său și care jură: „Noi nu am vrut decât binele”. Și Allah mărturisește că aceia sunt mincinoși.
108. Să nu stai [pentru rugăciune] în ea, căci o moschee clădită din prima zi³⁶⁵ pe cucernicie este mai potrivită să stai, fiindcă în ea sunt oameni care doresc să se purifice și Allah îi iubește pe cei care se purifică.
109. Oare cel care a întemeiat zidirea în credință și cu frică de Allah și pe mulțumirea lui Allah este mai bun sau acela care a întemeiat zidirea pe o margine de prăpastie gata să se surpe, care se va prăbuși cu el în focul Iadului? Iar Allah nu călăuzește neamul de nelegiuți!
110. Zidirea pe care au înălțat-o nu va înceta să fie pricină de îndoieli în inimile lor, până ce inimile lor nu se vor rupe. Iar Allah este 'Alim [Atoateștiutor] [și] Hakim [Înțelept].
111. Cu adevărat, Allah a cumpărat de la dreptcredincioși sufletele și bunurile lor, în schimbul Raiului. Ei luptă pe calea lui Allah, omorând și fiind omorâți. Aceasta este o promisiune adevărată, pe care a luat-o asupra Lui, în Tora, în Evanghelie și în Coran. Și cine este mai credincios legământului său decât Allah? Bucurați-vă, așadar, pentru negoțul pe care l-ați tocmit, căci aceasta este marea izbândă.
112. [Acești credincioși sunt] cei care se căiesc, cei care adoră, cei care aduc laudă, cei care purced prin lume, cei care se pleacă și se prosternază [în rugăciune], cei care poruncesc ceea ce se cuvine și cei care opresc de la cele neîngăduite și cei care păzesc poruncile lui Allah. Binevestește-le dreptcredincioșilor.
113. Nu se cade ca Profetul și cei care cred să ceară iertare pentru politești, chiar dacă ei sunt rude, după ce li s-a arătat limpede că ei sunt oaspeții Iadului.
114. Cererea de iertare a lui Avraam pentru tatăl său nu a fost decât din pricina unei făgăduințe pe care i-a făcut-o. Dar când i-a devenit limpede [lui Avraam] că el [tatăl său] este dușman al lui Allah, atunci s-a dezlegat de el. Avraam era milos și blând.
115. Allah nu duce în rătăcire un popor, după ce l-a călăuzit, până ce nu-i arată limpede de ce trebuie să-i fie frică. Allah este peste toate știutor.
116. Cu adevărat a lui Allah este Împărăția Cerurilor și a Pământului. El dă viață și El dă moarte. Și voi nu

³⁶⁵ Această descriere este a moscheii Quba

- aveți în afara lui Allah aliat și apărător.
117. Allah a primit căința Profetului, [căința celor] care au purces în pelerinare [Muhajirin] și a sprijinitorilor [Ansar], care l-au urmat la ceasul greului, după ce aproape că se abătuseră inimile unei părți dintre ei. Apoi El i-a iertat, căci El este Ra'uf, [Iertător], Rahim [Îndurător].
118. Și El [i-a iertat de asemenea] și pe cei trei care au fost lăsați singuri³⁶⁶, până ce pământul le-a fost lor prea strâmt, cu toate că el era întins³⁶⁷, iar sufletele lor au devenit și ele prea strâmte și atunci au știut ei că nu este adăpost de Allah decât numai la El. Apoi a primit căința lor, pentru ca ei să se poată întoarce [la El], căci Allah este At-Tauab [Primitor al căinței] [și] Ar-Rahim [Îndurător].
119. O, voi cei care credeți! Temeți-vă de Allah și fiți cu cei iubitori de adevăr!
120. Nu se cuvine ca locuitorii din Medina și beduinii din jurul lor să rămână în urma Trimisului lui Allah, nici să pună sufletele lor mai presus decât sufletul său³⁶⁸; aceasta pentru că pe ei nu-i încearcă nici sete, nici trudă, nici foame pe calea lui Allah și ei nu calcă într-un loc care să-i mânie pe necredincioși și nu pricinuesc niciun rău vreunui dușman, fără ca aceasta să li se scrie lor ca o faptă bună. Cu adevărat, Allah nu pierde răsplata făcătorilor de bine!
121. Și nu suportă ei nicio cheltuială - nici mică, nici mare - și nu străbat nicio vale fără ca aceasta să li se scrie lor, pentru ca Allah să-i răsplătească pentru cele mai bune [fapte] pe care le împlineau!
122. Dreptcredincioșii nu trebuie să purceadă cu toții, ci să purceadă din fiecare grup o parte dintre ei, pentru ca să învețe bine religia și să-i prevină [pe cei din] neamul lor, când se întorc. Poate că ei vor ști să se ferească.
123. O, voi cei care credeți, luptați împotriva necredincioșilor de lângă voi. Ei să găsească în voi asprime. Și să știți că Allah este alături de cei care au frică!
124. Când este revelat un capitol, printre ei [ipocriți] sunt unii care spun: „Căruia dintre voi i-a sporit aceasta credința?” Cât despre cei care cred, ea a făcut să le sporească credința și ei se bucură.
125. Însă acelora care au boală în inimile lor, [acesta] le va adăuga spurcăciune la spurcăciunea lor³⁶⁹ și vor muri ei necredincioși.
126. Nu bagă ei de seamă că în fiecare an sunt încercați o dată sau de două ori?

³⁶⁶ Au fost boicotați de ceilalți musulmani, apoi și-au regretat greșeala

³⁶⁷ Așa li s-a părut din cauza suferinței lor

³⁶⁸ În timp de suferință. Dimpotrivă ei ar trebui să fie dispuși să suporte cu Profetul (pacea și

binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) orice este necesar pentru Islam.

³⁶⁹ Necredință și ipocrizie

Și cu toate acestea, ei nu se căiesc și nici nu-și aduc aminte?

127. Și când este revelat un capitol, ei se uită unul la altul, [spunând]: „Vă vede pe voi cineva?” Apoi se îndepărtează ei. Allah a întors inimile lor, pentru că ei sunt un neam care nu pricep.
128. V-a venit vouă un Trimis dintre voi, căruia îi sunt grele necazurile ce vă lovesc, care este plin de grijă pentru voi, iar cu dreptcredințioșii el este Ra'uf [Milostiv] și Rahim [Îndurător].
129. Iar dacă ei se leapădă [atunci] spune [Mohammed]: „Allah îmi este mie de ajuns! Nu există altă divinitate în afară de El! În El mă încred, căci El este Stăpânul Tronului cel mare!”

Surat 10: Yunus

Perioada de revelare

Relatările spun că acest Capitol a fost revelat în Mecca, însă unii învățați susțin că o parte din versete au fost revelate în Medina. Totuși, aceasta este o abordare superficială. Continuitatea tematicii demonstrează în mod clar faptul că acest Capitol nu cuprinde versete sau discursuri izolate, revelate în momente sau ocazii diferite. Dimpotrivă, el este un discurs încheiat de la început până la sfârșit și trebuie să fi fost revelat în întregime în același timp. Mai mult, natura subiectului este o dovadă clară a faptului că acest capitol aparține perioadei meccane.

Nu există niciun hadis cu privire la perioada de revelare, însă subiectul abordat indică faptul că acest Capitol a fost revelat în timpul ultimei perioade a Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) la Mecca. Stilul discursului sugerează că, în momentul revelării, antagonismul oponentilor Mesajului a devenit atât de intens încât aceștia nu mai tolerau nici măcar prezența Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și a companionilor săi, iar abuzurile escaladaseră atât de mult încât era clar că aceștia nu vor înțelege și nu vor accepta niciodată Mesajul. Acest lucru indică faptul că ultima perioadă a Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) la Mecca se încheia și că un avertisment final, precum cel din acest capitol, trebuia dat. Aceste caracteristici sunt o dovadă clară a faptului că acest capitol a fost revelat în ultima sa perioadă la Mecca. O altă dovadă care susține acest fapt este menționarea (sau absența) unor insinuări evidente sau ascunse despre emigrarea (*Hijrah*) din Mecca. Deoarece acest Capitol nu are niciun indiciu despre aceasta, este o dovadă că el precedă capitolele care conțin astfel de trimiteri. Acum, din moment ce am specificat timpul revelării sale, nu mai este necesară repetarea perspectivei istorice deoarece aceasta a fost deja specificată în Surat 6: Al- An'ām și Surat 7: al- A'rāf.

Tematica

Acest discurs abordează chemarea oamenilor la a accepta Mesajul, precum și prevenirea și avertizarea lor. Încă din primele versete introductive, invitația a fost extinsă astfel: „Oamenii consideră că este ciudat că Mesajul este transmis de un om și îl acuză de vrăjitorie, deși nu este nimic ciudat cu acesta și nici nu are nicio legătură cu vrăjitoria. Pur și simplu te informează despre două realități. Prima realitate este că, Dumnezeu, Cel care a creat Universul, este de fapt Domnul Tău și doar El singurul merită să fie adorat. A doua realitate este că, după această viață va urma o alta, în Viața de Apoi, unde va trebui să dai socoteală pentru viața ta din această lume și unde vei fi răsplătit sau pedepsit în funcție de alegerea ta, și anume dacă ai fost credincios și L-ai considerat pe Dumnezeu drept Domnul tău sau te-ai comportat împotriva voinței Lui. Ambele realități pe care Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ți le prezintă sunt adevărate, indiferent dacă tu le recunoști ca fiind astfel sau nu. El te invită să le accepți și să îți trăiești viața în conformitate cu ele; dacă le vei accepta, vei avea un sfârșit binecuvântat, dacă nu, vei avea de suportat consecințe grave.”

Surat 10: Yunus³⁷⁰

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. *Alif, Lam, Ra*³⁷¹. Acestea sunt versetele Cărții pline de Înțelepciune³⁷².
2. Sunt oamenii uimiți că Noi am revelat unui bărbat dintre ei [spunând]: „Să-i previi pe oameni și să-i binevestești pe cei care cred că ei vor avea loc meritat³⁷³ la Domnul lor”? [Dar] cei necredincioși spun: „Acesta este un vrăjitor evident.”
3. Cu adevărat, Domnul vostru este Allah, Cel care a creat Cerurile și Pământul în șase zile, apoi s-a înălțat deasupra Tronului³⁷⁴, orânduind toate lucrurile. Nu există [vreun] mijlocitor decât cu voia Lui. Acesta este Allah, Stăpânul vostru, așadar adorați-L pe El. Voi nu chibzuți?
4. La El este întoarcerea voastră, a tuturor. [Este] promisiunea lui Allah [ce se va împlini] fără niciun dubiu. Cu adevărat, El începe [procesul] creației, apoi o repetă, pentru a-i răsplăti cu dreptate pe cei care cred și săvârșesc fapte bune. Cât despre cei care nu cred, ei vor avea parte de o băutură din apă clocotită și de chin dureros, pentru că nu au crezut.
5. Cu adevărat, El este Cel care a făcut Soarele ca o lumină strălucitoare și Luna ca o lumină reflectată și El i-a hotărât fazele, pentru ca voi să cunoașteți numărul anilor și socotirea [timpului]. Allah nu le-a făcut decât pentru [un scop] adevărat. El deslușește semnele pentru oamenii care pricep.
6. Cu adevărat, în succedarea nopții și zilei și în cele pe care Allah le-a făcut în Ceruri și pe Pământ sunt semne pentru oamenii care au frică [de Allah].
7. Cu adevărat, cei care nu așteaptă întâlnirea cu Noi și sunt mulțumiți de viața lumească și se simt în siguranță în ea, precum și aceia care sunt nepăsători față de semnele Noastre,
8. Aceștia vor avea ca sălaş Focul, pentru ceea ce ei au agonisit.
9. Cu adevărat, cei care cred și săvârșesc fapte bune, pe ei îi va călăuzi Domnul pentru evlavia lor. Vor curge râuri pe sub ei în Grădinile plăcerii.
10. Ruga lor în ele va fi „Mărire Ție, O, Allah”, iar salutul lor în ele va fi „Pace [vouă]”, iar sfârșitul rugăciunii lor va fi „Laudă lui Allah, Domnul lumilor!”
11. Iar dacă Allah ar grăbi pentru oameni răul [pe care ei îl cer] cu repeziciunea cu care El grăbește binele, timpul lor s-ar fi terminat³⁷⁵. Dar Noi îi lăsăm pe cei care nu

³⁷⁰ Profetul Iona

³⁷¹ A se vedea 2:1

³⁷² Adjectivul „înțelepciune” exprimă calitățile voinței, scopului și preciziei

³⁷³ O poziție sigură datorită faptelor lor bune

³⁷⁴ A se vedea 2:19

³⁷⁵ Allah i-ar fi distrus din această cauză

- asteaptă întâlnirea cu Noi să băjbăiască în nelegiuirea lor.
12. Iar atunci când îl lovește pe om o nenorocire, el Ne cheamă pe Noi, de este el culcat pe o parte, așezat jos sau în picioare. Dar după ce l-am scăpat de nenorocire, el merge mai departe, ca și cum nici nu Ne-ar fi chemat pentru nenorocirea care l-a lovit. Așa le sunt împodobite [faptele] celor nelegiuți, pe care ei le-au săvârșit.
13. Iar Noi am făcut să piară deja popoarele de dinaintea voastră, când ele au fost nelegiuite și cu toate că au venit la ele trimișii lor cu semne deslușite, ele nu au crezut. Astfel îi răsplătim Noi pe marii păcătoși.
14. Apoi Noi v-am făcut pe voi urmași ai lor pe pământ, pentru a vedea ce faceți voi.
15. Și când li se citește versetele Noastre ca dovezi clare, cei care nu asteaptă întâlnirea cu Noi spun: „Adu un alt Coran decât acesta sau schimbă-!?” Spune [Mohammed]: „Nu am eu căderea să-l schimb cu de la mine putere! Eu nu fac decât să urmez ceea ce îmi este revelat. Cu adevărat, eu mă tem, dacă mă răzvrătesc împotriva Stăpânului meu, de pedeapsa unei Zile cumplite!”
16. Spune: „Dacă Allah ar fi voit, eu nu vi l-aș fi citit și El nu vi l-ar fi făcut cunoscut vouă, căci eu am rămas
- printre voi vreme îndelungată înainte de el³⁷⁶. Voi nu pricepeți?”
17. Și cine este mai nelegiuit decât cel care plăsmuiește minciuni împotriva lui Allah și ia versetele Sale drept minciuni? Cu adevărat, păcătoșii nu vor izbândi.
18. Și ei adoră în locul lui Allah ceea ce nici nu le face rău și nici nu le aduce folos și ei spun: „Aceștia sunt mijlocitorii noștri la Allah.” Spune: „Îi vestiți voi lui Allah ceea ce El nu știe din Ceruri și de pe Pământ?” Allah Preamăritul și Preaslăvitul este deasupra celor asociați [Lui].
19. Și oamenii nu au fost decât o singură comunitate [unită în religie] și [apoi] s-au deosebit ei. Și dacă nu ar fi fost un cuvânt³⁷⁷ mai înainte de la Domnul tău, ar fi fost hotărât pentru ei [imediat lucrul] asupra căruia ei au avut păreri diferite.
20. Și ei spun: „De ce nu i se trimite lui un semn de la Domnul său?” Spune: „Cele neștiute sunt numai la Allah! Așteptați și voi fi și eu împreună cu voi printre cei care asteaptă.”
21. Și când le-am dat Noi oamenilor să guste îndurare, după o nenorocire care i-a lovit, imediat ei conspiră împotriva versetelor Noastre. Spune: „Allah este și mai priceput. Cu adevărat Trimișii Noștri [Îngerii] scriu ceea ce voi vicleniți.
22. El este Cel care vă ajută să umblați pe uscat și pe mare. Dar când sunt

³⁷⁶ Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a trăit 40 de ani printre poporul său înainte să primească orice revelație

³⁷⁷ Allah hotărăște să-i acorde creației Lui timp pe pământ sau să nu pedepsească pe nimeni înainte ca dovada să ajungă la el

- ei³⁷⁸ în corăbii, mânate de vânturi prielnice, bucurându-se de ele, asupra lor se abate vânt năprasnic și se năpustesc peste ei valuri din toate părțile și ei își închipuie că sunt cuprinși, atunci Îl cheamă ei [numai] pe Allah, cu credință în religia Lui: „Dacă ne vei mântui de aceasta, noi vom fi printre cei care Îți aduc mulțumire.”
23. Dar după ce i-a mântuit El, ei imediat se răzvrătesc pe pământ, fără dreptate. O, oameni, răzvrătirea voastră este doar împotriva sufletelor voastre [fiind doar] o plăcere [trecătoare] a vieții pământești. Apoi întoarcerea voastră va fi la Noi și atunci vă vom vesti Noi ceea ce ați făcut.
24. Pilda vieții lumești este, cu adevărat, asemenea ploii pe care Noi o pogorăm din Cer, pe care plantele pământului o absorb – [și] din care mănâncă oamenii și vitele – până când pământul își ia podoaba sa și se împodobește. Dar când sălășluitoarii săi cred că ei sunt stăpâni peste el, iată că peste el vine porunca Noastră, în timpul nopții sau în timpul zilei, și îl prefacem în miriște³⁷⁹, ca și cum în ajun n-ar fi fost plin de bogăție. Astfel tăluim Noi semnele pentru un neam care cugetă.
25. Și Allah cheamă la Casa Păcii [Paradis] și-l călăuzește pe cel care voiește El pe un drum drept.
26. Cei care fac bine vor avea parte de cea mai bună [răsplată], și încă și mai mult³⁸⁰. Chipurile lor nu vor fi acoperite nici de negreală, nici de umilință. Aceștia vor fi oaspeții Raiului și ei în el vor petrece veșnic.
27. Însă cei care agonisesc fapte rele vor avea parte de răsplată rea, pe măsura lor, și îi va acoperi umilința. Ei nu vor avea niciun apărător de la Allah. Va fi ca și cum chipurile lor ar fi acoperite cu bucăți întunecoase de noapte. Aceștia vor fi oaspeții Focului și în el vor avea ei sălaş veșnic.
28. Și [spune, Mohammed,] de Ziua în care îi vom aduna pe ei toți și atunci le vom zice Noi celor care l-au făcut asociați [lui Allah]: „[Rămânți] la locul vostru, împreună cu asociații voștri³⁸¹” Apoi Noi îi vom despărți pe unii de alții, iar asociații lor vor spune: „Voi nu ne-ați adorat pe noi,
29. Allah este de ajuns ca martor între noi și voi că noi nu am știut de adorarea voastră.”
30. Acolo [în acea Zi] fiecare suflet va încerca [urmările] celor săvârșite mai înainte, iar ei vor fi întorși la Allah, Domnul lor Cel Adevărat, și

³⁷⁸ Schimbarea pronumelui de la persoana a doua la persoana a treia arată că descrierea următoare se aplică în mod special

³⁷⁹ Vegetația sa a fost tăiată sau dezrădăcinată, cu alte cuvinte distrusă

³⁸⁰ Pe lângă plăcerile Paradisului, aceștia vor putea să Îl vadă pe Allah, așa cum este relatat într-un hadis autentic înregistrat de Muslim.

³⁸¹ Cei făcuți asociați cu Allah

- se va îndepărta de ei ceea ce au născocit.
31. Spune: „Cine vă dă vouă hrană îndestulătoare din Cer și de pe pământ? Și cine este Stăpân peste auz și peste văz și-l scoate pe cel cu viață din cel fără viață și-l scoate pe cel fără viață din cel cu viață și Cel care orânduiește toate lucrurile?” Ei vor răspunde: „Allah” Atunci spune: „Oare nu aveți voi frică de El?”
32. Acesta este Allah, Domnul vostru Cel Adevărat. Și ce poate fi dincolo de Adevăr decât numai rătăcirea? Și cum puteți voi fi îndepărtați?
33. Așa se adeverește cuvântul [hotărârea] Domnului tău împotriva celor care sunt nelegiuiți - într-adevăr, ei nu vor crede.
34. Spune: „Se află printre asociații voștri vreunul care să creeze o făptură și să o readucă [la viață după moarte]?” Spune: „Allah creează făptura și apoi o readuce [la viață]. Cum de puteți voi să stați departe?”
35. Spune: „Se află printre asociații voștri cineva care să călăuzească spre Adevăr?” Spune: „Allah călăuzește spre Adevăr! Și este mai vrednic să fie urmat Cel care călăuzește spre Adevăr sau cel care nu călăuzește decât dacă este el însuși călăuzit? Ce este cu voi? Cum de judecați astfel?”
36. Cei mai mulți dintre ei nu urmează decât bănuiele. Cu adevărat, bănuielele nu ajută cu nimic față de Adevăr. Iar Allah este bine știutor a ceea ce faceți voi.
37. Nu este [posibil] ca acest Coran să fie făcut de altcineva în fără de Allah, ci este confirmarea celor de dinaintea lui și o explicație a Scripturilor [anterioare], despre care nu este nicio îndoială³⁸² că el este venit de la Stăpânul Lumilor.
38. Sau spun ei [despre Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)]: „L-a născocit [Mohammed]?” Spune: „Aduceți voi o sură asemănătoare lui și chemați pe cine puteți, în afară de Allah, dacă voi sunteți întru adevăr.”
39. Dimpotrivă, ei luaseră drept minciună ceea ce nu puteau cuprinde prin cunoașterea lor, căci nu le venise încă tâlcuirea lui. Așa au făcut și cei de dinaintea lor și privește care a fost sfârșitul nelegiuiților.
40. Și printre ei sunt unii care cred în el, și printre ei sunt alții care nu cred în el. Dar Domnul tău îi cunoaște cel mai bine pe cei care fac stricăciune.
41. Iar dacă ei te învinuiesc pe tine [Mohammed] de minciună, atunci spune: „Ale mele sunt faptele mele și ale voastre sunt faptele voastre! Voi nu sunteți răspunzători de ceea ce fac eu, iar eu nu sunt răspunzător de ceea ce faceți voi.”
42. Și printre ei sunt unii care te ascultă. Dar poți să-i faci pe surzi să audă, când ei nu pricep?

³⁸² Această frază se referă din nou la Coran

43. Și printre ei sunt unii care privesc la tine. Dar poți tu să-i călăuzești pe orbi, când ei nu văd?
44. Cu adevărat, Allah nu-i nedreptățește pe oameni întru nimic, ci oamenii sunt cei nedrepti față de ei înșiși.
45. Și [în] Ziua în care El îi va aduna va fi ca și cum ei nu ar fi rămas [în viață] decât un ceas dintr-o zi, și ei se vor cunoaște reciproc. Vor pierde cei care au negat întâlnirea cu Allah și nu au fost călăuziți.
46. Și fie că îți arătăm o parte din cele cu care îi amenințăm pe ei [o, Mohammed], fie că te luăm pe tine la Noi, la Noi este întoarcerea lor. Și Allah este martor pentru ceea ce ei săvârșesc.
47. Și fiecare comunitate are un trimis, iar când vine trimisul lor, se va face judecată între ei cu dreptate, iar ei nu vor fi nedreptățiți.
48. Și ei spun: „Și când se împlinește această promisiune, dacă voi sunteți întru adevăr?”
49. Spune: „Eu nu am nicio putere spre dăunarea sau spre folosul meu, în afară de ceea ce voiește Allah. Fiecare comunitate are un termen [specific] și când le sosește termenul, ei nu-l pot întârzia nici măcar cu un ceas și nici nu-l pot grăbi.”
50. Spune: „V-ați gândit: dacă vă va veni pedeapsa Lui în timpul nopții sau în timpul zilei - ce ar putea păcătoșii să grăbească din ea?”³⁸³
51. Și atunci când va veni, veți crede voi în ea? Acum³⁸⁴ credeți voi în ceea ce ați voit să grăbiți.³⁸⁵
52. Apoi li se va zice celor care au fost nedrepti: „Gustați voi chinul cel veșnic! Sunteți voi răsplătiți cu altceva decât cu ceea ce v-ați agosit?”
53. Și ei îți cer ție [Mohammed] deslușire: „Este adevărat?” Spune: „Da! [Jur] pe Domnul meu, acest lucru este adevărat și voi nu-l veți putea împiedica!”
54. Și dacă fiecare suflet care a fost nedrept ar avea tot ceea ce se află pe pământ, l-ar oferi ca răscumpărare. Ei își vor ascunde remușcarea, când vor vedea chinul. Dar se va judeca între ei cu dreptate și ei nu vor fi nedreptățiți.
55. Cu adevărat, ale lui Allah sunt cele din Ceruri și de pe Pământ. Cu adevărat, făgăduința lui Allah este adevărată, dar cei mai mulți dintre ei nu știu.
56. El este Cel care dă viață și Cel care dă moarte și la El va veți întoarce.
57. O, oameni! V-a venit vouă îndemn de la Domnul vostru și tămăduire pentru ceea ce este în piepturi,

³⁸³ „Grăbească” se referă la batjocorirea Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) de către necredincioși, spunându-i să cheme pedeapsa lui Allah drept dovadă a adevărului său

³⁸⁴ Când este prea târziu să beneficieze de credință

³⁸⁵ Provocându-i pe cei care au avertizat despre aceasta să o aducă imediat

- călăuzire și îndurare pentru dreptcredincioși!
58. Spune: „De harul lui Allah și de îndurarea Sa să se bucure, căci ele sunt mai bune decât toate cele pe care le strâng ei.”
59. Spune: „Vedeți ce v-a pogorât Allah drept mijloace de viețuire?! Iar voi ați interzis o parte dintre ele și ați îngăduit [o altă parte]”. Spune: „V-a permis Allah acestea sau voi născociți împotriva lui Allah?”
60. Și ce părere vor avea în Ziua Învierii³⁸⁶ cei care au născocit minciuni împotriva lui Allah? Cu adevărat, Allah este dătător de har oamenilor, dar cei mai mulți dintre ei nu sunt mulțumitori.
61. Și tu [Mohammed] nu vei fi în nicio împrejurare și nu vei recita niciun fragment din Coran, iar voi [oamenilor] nu veți împlini nicio faptă fără ca Noi să fim martori în clipa când o săvârșiți. Domnului tău nu-i va scăpa nici cât greutatea unui atom³⁸⁷ - nici de pe Pământ, nici din Cer -, nici cât [o greutate] mai mică [decât aceasta] și nici mai mare, fără ca acestea să [fie înscrise] într-o carte limpede.
62. Cu adevărat, aliații lui Allah nu au motive să se teamă și nici nu vor fi măhniți -
63. Cei care cred și care au frică de Allah.
64. Pentru ei este bună veste în această viață, și în Lumea de Apoi. Cuvintele [decretul] lui Allah [nu vor cunoaște] nicio schimbare. Aceasta este marea izbândă.
65. Și să nu te întristeze vorbele lor. Cu adevărat, onoarea [datorată puterii] este a lui Allah. El este As-Sami' [Cel care Aude Totul], Al-'Alim [Bineștiutor].
66. Cu adevărat, ai lui Allah sunt atât cei din Cer, cât și cei de pe pământ. Și ce urmează aceia care invocă semeni în locul lui Allah? Ei nu urmează decât bănuiele și ei nu fac altceva decât să mintă.
67. El este Cel care v-a făcut vouă noaptea să vă odihniți în ea și ziua ca să [vă îngăduie să] vedeți³⁸⁸. Iar în aceasta sunt semne pentru un popor care ascultă.
68. Ei³⁸⁹ spun: „Allah și-a luat un fiu.” Preaslăvitul este Al-Ghaniyy [îndeajuns de Înstărit]. Ale Lui sunt [toate] cele din Ceruri și cele de pe Pământ. Voi nu aveți nicio dovadă pentru acest lucru. Oare spuneți voi împotriva lui Allah ceea ce nu știți?
69. Spune: „Cei care născocesc pe seama lui Allah minciuni nu vor izbuti.”
70. [Pentru ei este] plăcere trecătoare în această lume. Apoi la Noi este întoarcerea lor, iar Noi îi vom face atunci să guste chinul aspru pentru că nu au crezut.

³⁸⁶ Ce vor crede că El va face cu ei

³⁸⁷ Sau „greutatea unei furnici mici”

³⁸⁸ Făcând lucrurile vizibile

³⁸⁹ Creștinii și alții

71. Și spune-le povestea lui Noe, când el i-a spus poporului său: „O, popor al meu, dacă vă este prea grea șederea mea [printre voi] și pomenirea de către mine a semnelor lui Allah, atunci să știți că eu în Allah mă încred. Înțelegeți-vă, așadar și [chemați-vă] „asociații” voștri și nu ascundeți planurile voastre. Apoi luați hotărârea în privința mea, fără să-mi mai dați vreun răgaz.
72. Iar dacă vă veți lepăda [de sfatul meu] - eu nu v-am cerut răsplată, căci răsplata mea nu este decât de la Allah și mie mi s-a poruncit să fiu dintre cei supuși vouinței lui Allah [musulmani]!”
73. Și ei l-au socotit mincinos, astfel că Noi l-am mântuit împreună cu cei care au crezut cu el în corabie și i-am făcut pe ei urmași. Iar pe cei care nu au acceptat semnele Noastre i-am înecat. Deci privește cum a fost urmarea celor preveniți.
74. Apoi am trimis Noi, după el, Trimiși la popoarele lor și ei au venit cu semne deslușite. Dar ei nu au crezut în ceea ce luaseră drept minciună mai înainte. Și astfel pecetluim Noi inimile celor care întrec măsura.
75. După aceea i-am trimis Noi, după ei, pe Moise și pe Aaron cu semnele Noastre la Faraon și căpeteniile sale, însă ei s-au arătat îngâmfați și au fost un popor de nelegiuți.
76. Și când a ajuns la ei Adevărul din partea Noastră, ei au spus: „Aceasta este vrăjitorie evidentă.”
77. Moise a spus: „Spuneți voi despre Adevăr, după ce a venit el la voi, că aceasta este vrăjitorie? Atunci [aflați] că vrăjitorii nu vor izbândi!”
78. Ei au spus: „Ai venit la noi ca să ne abați de la cele în care i-am găsit pe părinții noștri, pentru ca voi doi să aveți puterea pe acest pământ? Dar noi nu credem în voi.”
79. Și Faraon a spus: „Aduceți-mi toți vrăjitorii învâțați.”
80. Și când au venit vrăjitorii, Moise le-a spus: „Aruncați ceea ce aveți voi de aruncat.”
81. Și când ei au aruncat, Moise a spus: „Ceea ce ați adus voi este [doar] vrăjitorie. Cu adevărat, Allah o va zădărnici, căci Allah nu încurajează fapta celor care aduc stricăciune.
82. Și Allah va consacra Adevărul prin cuvintele Sale, chiar dacă păcătoșilor nu le place.”
83. Dar nu a crezut nimeni în [mesajul lui] Moise decât un grup de oameni din neamul lui [Faraon] și apoi le-a fost teamă că Faraon și căpeteniile sale îi vor persecuta, căci Faraon era un tiran puternic peste acest pământ și era dintre cei necumpățați.
84. Și Moise a spus: „O, popor al meu! Dacă voi credeți în Allah, încredeți-vă în El, dacă sunteți musulmani [supuși lui Allah]!”
85. Și ei au răspuns: „În Allah ne încredem. Doamne, nu ne face pre noi [țintă a] urgisirii poporului de nelegiuți

86. Și izbăvește-ne pe noi, cu mila Ta, de cei necredincioși.”
87. Și Noi le-am revelat lui Moise și fratelui său: „Pregătiți case pentru poporul vostru în Egipt și faceți în casele voastre loc de rugăciune³⁹⁰ și împliniți Rugăciunea [As-Salat] și binevestește credincioșilor.”
88. Și Moise a spus: „Doamne! Tu ai dăruit lui Faraon și căpeteniilor sale podoabe și averi în această viață, Doamne, ca să-i rătăcească [pe oameni] de la drumul Tău! Doamne, nimicește averile lor și pecetluiește inimile lor ca să nu creadă ei până ce nu vor vedea pedeapsa cea dureroasă.”
89. [Allah] a spus: „Rugămintea voastră a fost acceptată³⁹¹. Mergeți pe calea cea dreaptă și nu urmați calea celor care nu știu!”
90. Și Noi i-am trecut pe Fiii lui Israel prin mare și Faraon și soldații lui i-au urmărit ca să-i prigonească și să-i nimicească până când l-a ajuns pe el înecul și a spus: „Eu cred că nu există altă divinitate în afară de Cel în care cred Fiii lui Israel și eu sunt [acum] printre cei supuși [musulmani]!”
91. [Allah a spus]: „Acum? După ce mai înainte tu te-ai răzvrătit și ai fost dintre stricători?”
92. Astăzi îți vom salva Noi trupul³⁹², pentru ca să fii un semn pentru cei [care vor veni] în urma ta.” Însă mulți dintre oameni sunt nepăsători față de semnele noastre!
93. Și Noi le-am pregătit Fiilor lui Israel locuință sigură, și le-am dat lor hrană din bunătați. Și ei nu s-au certat până ce nu a venit la ei știința. Cu adevărat, Domnul tău va judeca între ei în Ziua Învierii cu privire la cele întru care nu s-au înțeles.
94. Iar dacă tu [Mohammed] ai îndoiială asupra celor pe care ți le-am trimis, atunci întreabă-i pe cei care au citit Cartea revelată mai înainte de tine. Ți-a venit Adevărul de la Domnul tău. Așadar, nu fi printre cei care au îndoieli!
95. Și să nu fii printre aceia care țin de mincinoase semnele lui Allah, căci vei fi printre cei pierduți.
96. Cu adevărat, cei împotriva cărora se va adevăra cuvântul [de amenințare al] Domnului tău nu vor crede,
97. Chiar dacă le-ar veni lor toate semnele, până ce nu vor vedea pedeapsa dureroasă.
98. Și nu a fost nicio cetate căreia credința să-i fi fost de folos, în afară de cetatea poporului lui Iona, care, după ce a crezut, i-a mântuit [pe locuitorii ei] de chinul rușinii în

³⁹⁰ Pentru a se putea ruga fără să fie văzuți de către dușmani

³⁹¹ Literar: „rugămintea amândurora” adică cea a lui Moise și a lui Aaron, care i s-a alăturat spunând „Amin”

³⁹² Corpul său mort va fi păstrat și nu va fi distrus

- viața lumească și le-am dat Noi lor bucurie până la un timp.
99. Și de-ar fi voit Domnul tău, toți cei de pe pământ ar fi crezut laolaltă! Și oare tu [Mohammed] îi silești pe oameni ca să fie credincioși?
100. Nu poate niciun suflet să creadă, decât cu voia lui Allah. Și El va trimite pedeapsă împotriva acelor care nu pricep.
101. Spune: „Priviți la cele care sunt în Ceruri și pe Pământ!” Însă nici semnele și nici prevenitorii nu sunt de ajuns pentru un neam [al celor] care nu cred!
102. Și oare așteaptă ei altceva decât zile asemănătoare cu ale acelor care dinaintea lor? Spune: „Așteptați, așadar. Cu adevărat voi fi și eu printre cei care așteaptă laolaltă cu voi.”
103. Atunci îi vom mântui Noi pe trimișii Noștri și pe cei care au crezut. Așa este datoria Noastră, să-i mântuim pe dreptcredincioși!
104. Spune [Mohammed]: „O, oameni! Dacă sunteți cu îndoială asupra religiei mele, atunci [să știți că] eu nu îi ador pe cei pe care îi adorați în afară de Allah, ci Îl ador pe Allah, Cel care vă va lua la Sine, căci mie mi s-a poruncit să fiu dintre dreptcredincioși
105. Și [mi s-a poruncit]: „Ridică-ți fața către religia adevărată și nu fi dintre idolatri
106. Și nu chema în locul lui Allah ceea ce nu-ți este spre folos și nici spre stricăciune, căci de vei face [aceasta], tu vei fi dintre cei nelegiuți!”³⁹³
107. Și dacă Allah te atinge cu un rău, [să știi că] nu este cine să-l îndepărteze decât numai El! Iar dacă El îți voiește un bine, nu este nimeni care să poată respinge harul Său. El îi atinge cu aceasta pe cei care voiește El dintre robii Săi, iar El este Al-Ghafur [Iertător], Ar-Rahim [Îndurător].
108. Spune: „O, oameni! V-a venit Adevărul de la Domnul vostru și acela care se călăuzește, este călăuzit doar pentru sine, iar acela care rătăcește, el duce în rătăcire numai sufletul său. Iar eu nu sunt păzitor peste voi
109. Și urmează ceea ce-ți este revelat [Mohammed] și fii cu răbdare până ce Allah va judeca, fiindcă El este cel mai bun dintre judecători.

³⁹³ A se vedea 10:95

Surat 11: Hud

Perioada de revelare

Dacă luăm în considerare tema acestui capitol ajungem la concluzia că el a fost revelat în aceeași perioadă ca și Surat 10: Yunus (Iona) și, cel mai probabil, l-a urmat pe acesta.

Tematica

Acest capitol abordează același subiect precum Surat 10: Yunus (Iona), și anume îi cheamă pe oameni să accepte Mesajul, dar, în același timp, îi și avertizează și îi și previne, cu diferența că avertizarea este mai puternică. Acesta este sprijinit și de un hadis care menționează că la ceva timp după revelare, Abu Bakr i-a spus Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) că a observat că acesta îmbătrânise. Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a răspuns: „Surat Hud și alte capitole precum acesta m-au făcut să îmbătrânesc.” Aceasta demonstrează faptul că profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) trecea printr-o perioadă foarte grea, iar aceste avertizări severe s-au adăugat grijilor sale, cauzate de persecuția venită din partea celor din Qurayș, care făceau tot ce puteau pentru a subjuga Mesajul Islamului. Pentru că Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) îi era evident că se apropia ultimul termen limită din partea lui Dumnezeu, acestuia îi era teamă că această limită se va sfârși, iar oamenii lui vor fi pedepsiți.

Chemarea este aceasta: „Ascultați-l pe Mesagerul lui Dumnezeu, renunțați la politeism (*Şirk*) și adorați-L pe Dumnezeu și doar pe El, Unicul, și trăiți-vă viața conform credinței deoarece veți da socoteală în Viața de Apoi.”

Avertizarea este aceasta: „Nu uitați că oamenii care au respins Mesajul Profeților au avut de suportat consecințe grave. Așadar, gândiți-vă serios dacă să urmați aceeași cale pe care istoria a demonstrat-o ca fiind calea pierzaniei.”

Prevenirea este aceasta: „Nu ar trebui să fiți amăgiți de întârzierea pedepsei: aceasta este datorată timpului (răgazului) pe care Dumnezeu vi l-a oferit din grația Sa, pentru ca voi să vă corecți viața: dacă nu veți profita de această șansă, veți suferi o pedeapsă inevitabilă care, cu excepția credincioșilor, vă va distruge pe toți.”

Pentru a atinge obiectivele menționate anterior, Coranul a folosit poveștile lui Noe, Hud, Salih, Lot, Şu'aib și Moise, în loc să se adreseze oamenilor în mod direct. Ceea ce este cel mai proeminent în poveștile lor este faptul că, atunci când Dumnezeu îi judecă pe oameni, El nu iartă pe nimeni, indiferent dacă aceștia sunt rudele cele mai apropiate ale profeților. Este salvat doar cel care crede în respectul Profet și nimeni altcineva, nici măcar soția sau copilul aceluși Profet, dacă aceștia nu au crezut. Mai mult, religia îi cere fiecărui credincios să renunțe la relațiile sale atunci când vine vorba de judecată și să își amintească doar de relația sa cu credința. Iar musulmanii au demonstrat aceste învățăminte în mod practic în cadrul Bătăliei de la Badr, la 4 ani de la revelarea acestui capitol.

Surat 11: Hud³⁹⁴

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. *Alif, Lam, Ra*³⁹⁵. [Aceasta] este o Carte ale cărei versete sunt bine întocmite, apoi tâlcuite de către un Înțelept [*Hakim*], *Khabir* [Bineștiutor].
2. [Printr-un mesager, spunând]: „Nu-L adorați decât pe Allah. Cu adevărat eu sunt [trimis] pentru voi de la El, ca prevenitor și vestitor de bine.”
3. Și [spunând]: „Rugați-vă de iertare la Domnul vostru și întoarceți-vă, căindu-vă, la El [și] El vă va ajuta să vă bucurați de o plăcere frumoasă până la un timp anumit și-i va da fiecăruia care merită răsplata cuvenită. Însă dacă vă veți întoarce, atunci cu adevărat, eu mă tem pentru voi de chinul unei Zile mari.
4. La Allah este întoarcerea voastră și El este cu putere peste toate.”
5. Cu adevărat ei [necredincioșii] își închid piepturile, pentru a se ascunde de El. Dar chiar dacă se învelesc ei, ascunzându-se în veșmintele lor, El știe atât ceea ce țin ei ascuns, cât și ceea ce destăinuiesc, căci El este 'Alim [Bineștiutor] al lăuntrului piepturilor.
6. Și nu este viețuitoare pe pământ a cărei hrană să nu fie în grija lui Allah. El știe locul ei de sălaș și locul în care ea va muri. Totul este într-o Carte deslușită.
7. Și El este Cel care a creat Cerurile și Pământul în șase zile - în vreme ce Tronul Său era deasupra apei - pentru ca să vă cerce care dintre voi este mai bun în făptuire. Iar dacă tu spui: „Veți fi voi înviați după moarte”, cei care nu cred, vor zice: „Aceasta nu este decât vrăjitorie evidentă.”
8. Iar dacă Noi întârziem pedepsirea lor până la un timp anumit, atunci ei spun³⁹⁶: „Ce o oprește pe ea?” Cu adevărat, în ziua când va veni la ei, nici unul dintre ei nu va mai fi ferit [de ea] și îi va cuprinde ceea ce ei au luat în derădere.
9. Dacă Noi îi dăm omului să guste îndurare din partea Noastră, iar apoi o luăm de la el, atunci el este deznădăjduit și nemulțumitor.
10. Dacă, însă, Noi îi dăm să guste bucurie după ce l-a atins o nenorocire, atunci el va spune: „Sau dus relele de la mine.” Și, cu adevărat, el va fi bucuroș și mândru,
11. Mai puțin cei care sunt cu răbdare și săvârșesc fapte bune. Ei vor avea parte de iertare și de răsplată mare.
12. Atunci s-ar putea ca tu să neglijezi o parte din ceea ce îți este revelat³⁹⁷ și

³⁹⁴ Hud: Profetul Hud

³⁹⁵ A se vedea 2:1

³⁹⁶ Cu batjocoră și necredință

³⁹⁷ Cunoscând dificultățile Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) Allah îl îndeamnă la răbdare, fiind sigur că acesta nu va eșua în a transmite mesajul complet

- pieptul tău să fie strâns la ea, când ei vor zice: „De ce nu s-a pogorât asupra lui o comoră?” sau „De ce nu a venit împreună cu el un înger?” Tu nu ești decât un prevenitor, iar Allah este a toate ocrotitor.
13. Sau ei vor spune: „El l-a născocit?” Spune: „Așadar, aduceți voi zece sure, asemeni lui, născocite [de voi] și chemați pe cine puteți [în ajutor] în afară de Allah, dacă sunteți voi întru dreptate.”
14. Și dacă nu vă răspund - atunci să știți că el [Coranul] a fost trimis prin știința lui Allah³⁹⁸ și că nu există altă divinitate în afară de El. Atunci³⁹⁹ nu veți fi voi supuși [lui Allah, musulmani]?
15. Pe cei care doresc viața lumească și podoaba ei îi vom răsplăti Noi după faptele lor în ea⁴⁰⁰, fără să li se scadă lor nimic din ele.
16. Aceștia sunt cei care în Lumea de Apoi nu vor avea decât Focul. Și zadarnic va fi ceea ce au săvârșit ei în ea⁴⁰¹ și în deșert va fi ceea ce au făcut.
17. Și oare acela care se bizuie pe un semn deslușit de la Domnul său și care este recitat de un martor din partea Sa, în vreme ce înainte de el a fost Cartea lui Moise drept ghid și îndurare [este mai bun decât acela care nu se bizuie pe niciun semn]? Aceștia cred în el, însă acele cete care nu cred în el au drept
- făgăduință Focul. Nu fi în îndoială asupra lui, căci el este Adevărul de la Domnul tău, dar cei mai mulți dintre oameni nu cred!
18. Și cine este mai nelegiuit decât cel care născocoște pe seama lui Allah minciună? Aceia vor fi aduși dinaintea Domnului lor, iar martorii vor spune: „Aceștia sunt cei care au mințit împotriva Domnului lor!” Fără îndoială, blestemul lui Allah este asupra nelegiuiților
19. Care [îi] împiedică [pe oameni] de la calea lui Allah și încearcă să o facă deviantă. Ei sunt cei care nu cred în Viața de Apoi.
20. Aceia nu pot să-[L] facă neputincios [pe Allah] pe pământ și nici nu au alți aliați pentru ei, în afară de Allah, iar pedeapsa lor va fi înmulțită. Ei nu au putut să audă și nici nu au văzut⁴⁰².
21. Aceia sunt cei care și-au pierdut sufletele și s-a îndepărtat de ei ceea ce ei au născocit.
22. Fără îndoială, în Lumea de Apoi ei vor fi cei mai pierduți.
23. Cu adevărat, cei care cred și săvârșesc fapte bune și se umilesc înaintea Domnului lor sunt oaspeții Raiului și în el vor sălășlui veșnic.
24. Exemplul celor două cete este ca și cel al orbului și al surdului cu cel care vede și aude. Sunt cele două

³⁹⁸ Știința pe care doar Allah o are

³⁹⁹ După ce ați fost convinși de astfel de dovezi

⁴⁰⁰ În viața lumească

⁴⁰¹ În viața lumească

⁴⁰² Au refuzat să asculte adevărul sau să îl înțeleagă

- egale, la comparație? Atunci, de ce nu luați voi aminte?
25. Noi l-am trimis pe Noe la neamul său [și el a spus]: „Cu adevărat, eu sunt pentru voi prevenitor limpede,
26. Pentru ca voi să nu-L adorați decât pe Allah. Cu adevărat eu mă tem pentru voi de chinul unei zile dureroase”.
27. Și căpeteniile dintre cei care nu au crezut din neamul lui au spus: „Noi nu vedem în tine decât un om ca și noi și nu vedem să te fi urmat pe tine decât cei care sunt vrednici de dispreț dintre noi și fără pic de chibzuință. Noi nu vedem să aveți niciun merit față de noi, ci vă socotim mai degrabă niște mincinoși.”
28. El a spus: „O, popor al meu, v-ați gândit: dacă eu am o dovadă limpede de la Domnul meu și El mi-a dat îndurare de la El, dar ochilor voștri le scapă, să vă silim noi la aceasta, dacă voi o urăți?
29. Și o, popor al meu, eu nu vă cer vouă vreo avere în schimb, căci răsplata mea nu se află decât la Allah. Și nici nu-i voi alunga eu pe cei care cred. Cu adevărat, ei Îl vor întâlni pe Domnul lor⁴⁰³. Însă eu văd că voi sunteți un neam de ignoranți.
30. Și o, neam al meu! Cine mă va ajuta pe mine împotriva [pedepsei] lui Allah dacă eu i-aș alunga? Voi nu vă dați seama?
31. Și eu nu vă spun că eu am comorile lui Allah sau că eu știu neștiutul. Nici nu spun că eu sunt un înger și nici nu spun aceluia pe care ochii voștri îi disprețuiesc că Allah nu le va dărui lor bine. Allah știe mai bine ce se află în sufletele lor, iar eu aș fi atunci dintre cei nelegiuți!”
32. Ei⁴⁰⁴ au spus: „O, Noe! Te-ai certat cu noi și prea mult te-ai certat. Adu-ne nouă cele cu care ne ameninți, dacă tu ești dintre cei care spun adevărul!”
33. El le-a răspuns: „Allah o să vi le aducă dacă El voiește, iar voi nu-L veți putea împiedica.
34. Și sfatul meu nu vă va folosi - deși mi-aș dori să vă sfătuiască - dacă Allah voiește să vă ducă în rătăcire. El este stăpânul vostru și la El veți fi întorși.”
35. Sau spun ei [despre profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)]: „L-a născocit!” Spune: „Dacă eu l-am născocit, atunci eu răspund pentru păcatul meu, însă eu sunt nevinovat de cele pe care le săvârșiți.”
36. Și i s-a revelat lui Noe că: „Nimeni din neamul tău nu va crede, decât cei care deja au crezut, dar tu nu te întrista pentru ceea ce fac ei.
37. Și construiește arca sub ochii Noștri și după inspirația Noastră și nu-Mi pomeni despre cei care au fost

⁴⁰³ În Ziua Învierii

⁴⁰⁴ Poporul său i-a spus

- nelegiuți. Cu adevărat, ei sunt înecați.”
38. Și el lucra la corabie și de câte ori trecea pe lângă el câte o căpetenie din poporul său, îl lua în derădere. Însă el le-a zis: „Dacă râdeți de noi, vom râde și noi de voi, asemenea cum râdeți.
39. Și veți afla voi cui îi va veni chinul care-l va umili [pe pământ] și peste cine va veni chinul dăinuitor [în Ziua de Apoi]”
40. [Așa a fost] până când a venit porunca Noastră și s-a învolburat⁴⁰⁵ cuptorul. Noi am spus: „Adu pe ea [pe arcă] din fiecare [semnție] câte doi soți și familia ta – în afară de cei împotriva cărora hotărârea a fost deja dată - și pe cei care au crezut”. Însă nu au crezut împreună cu el decât puțini.
41. Și [Noe] a spus: „Urcați-vă pe ea. În numele lui Allah va fi mersul ei și oprirea ei. Cu adevărat, Domnul meu este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].”
42. Și când a purces cu ei printre valuri ca munții, l-a strigat Noe pe fiul său, care stătea deoparte: „O, fiul meu! Urcă împreună cu noi, nu fi laolaltă cu necredincioșii.”
43. Dar a răspuns [fiul]: „Voi găsi refugiu pe un munte ce mă va apăra de apă”. [Noe] i-a spus: „Astăzi nu este apărător de porunca lui Allah, în afară de cel cu care El este îndurător.” Și valurile i-au despărțit
- pe ei doi, iar el a fost printre cei înecați.
44. Și a fost spus⁴⁰⁶: „O, pământule, înghite apa ta și o, Cerule, încetează [cu ploaia]!” Și a scăzut apa și s-a împlinit porunca, iar ea [arca] s-a așezat pe muntele Al-Judi. Și a fost spus: „Să piară neamul de nelegiuți.”
45. Și Noe L-a chemat pe Domnul său și a spus: „Doamne, fiul meu este din familia mea și cu adevărat, făgăduința Ta este Adevărul, iar Tu ești Cel mai drept dintre cei dreți!”
46. El a spus: „O, Noe! El nu este din familia ta. Cu adevărat, aceasta [pe care a săvârșit-o el] este o faptă necinstită. Nu-mi cere aceea despre care tu nu ai știință! Eu te îndemn pentru ca tu să nu fi printre cei nepricepuți.”
47. [Noe] a spus: „Doamne, eu caut adăpost la Tine de a Te întreba despre ceea ce nu s-ar cuveni să Te întreb, iar de nu mă vei ierta și nu vei fi îndurător cu mine, voi fi printre cei pierduți”.
48. A fost spus: „O, Noe! Coboară cu pace din partea Noastră și cu binecuvântări asupra ta și asupra comunităților ce se vor ivi dintre acei care sunt cu tine. Iar pe alte comunități le vom lăsa să aibă parte de bucurie trecătoare și pe ele le va ajunge apoi chin dureros [venind] de la Noi.
49. Acestea sunt câteva vești despre cele neștiute, pe care Noi ți le

⁴⁰⁵ Ca un semn pentru Noe că va urma potopul

⁴⁰⁶ Allah a poruncit

- revelăm [o, Mohammed,] și pe care nu le-ați știut nici tu, nici poporul tău, mai înainte de aceasta. Deci fii răbdător, căci sfârșitul [cel mai bun] va fi al celor temători [de Allah].
50. Și [Noi l-am trimis] la [poporul] 'Ad pe fratele lor Hud, care a spus: „O, popor al meu! Adorați-L pe Allah! Voi nu aveți [altă] divinitate în afară de El! Voi sunteți doar născocitori [de minciuni].
51. O, popor al meu, eu nu vă cer pentru aceasta răsplată, ci răsplata mea este numai la Acela care m-a creat. Oare voi nu pricepeți?
52. O, popor al meu, rugați-vă de iertare Domnului vostru și apoi căiți-vă față de El, pentru ca El să trimită asupra voastră Cerul încărcat de ploaie și să sporească puterea voastră cu putere! Și nu vă abateți ca niște mari păcătoși!”
53. Ei au spus: „O, Hud! Tu nu ne-ai adus dovezi clare, iar noi nu-i vom părăsi pe zcii noștri, pentru cuvântul tău, și nici nu vom fi cu credință în tine!
54. Noi nu spunem decât că te-a ajuns un rău [nebulie] de la unul din zcii noștri.” El a zis: „Eu Îl iau pe Allah ca martor și voi, de asemenea, fiți martori, că eu sunt nevinovat pentru ceea ce voi luați ca asociați
55. În locul Lui! Deci vicleniți cu toții împotriva mea, fără să-mi dați niciun răgaz.
56. Cu adevărat, eu mă încred în Allah - Domnul meu și Domnul vostru. Și nu este vietate pe care El să nu o țină de chica ei⁴⁰⁷. Cu adevărat, Domnul meu este pe drumul cel drept [întru Adevăr].
57. Iar de vă veți întoarce, eu v-am transmis deja cele cu care am fost trimis la voi. Și Domnul meu va lăsa să urmeze după voi un alt popor, fără ca voi să-I aduceți Lui vreun rău. Iar Domnul meu este peste toate Păzitor.”
58. Și când a venit porunca Noastră, i-am mântuit Noi pe Hud și pe cei care credeau împreună cu el, prin mila Noastră, și i-am mântuit de pedeapsă cruntă.
59. Aceștia sunt [poporul] 'Ad. Ei au tăgăduit semnele Domnului lor și nu au dat ascultare trimișilor Săi și au urmat porunca oricărui tiran îndărătnic.
60. Și au fost urmăriți de un blestem în această lume și în Ziua Învierii. [Poporul] 'Ad nu a crezut în Domnul lor. Departe cu 'Ad, neamul lui Hud.
61. Și [Noi am trimis] la Thamud pe fratele lor Salih care a spus: „O, popor al meu! Adorați-L pe Allah! Voi nu aveți altă divinitate în afară de El! El v-a creat pe voi din pământ și v-a dat vouă să locuiți pe el. Rugați-L pe El de iertare și căiți-vă la El. Cu adevărat, Domnul meu este aproape [și] El este Cel care Răspunde Întotdeauna.”

⁴⁰⁷ Pe care să nu o controleze

62. Ei au spus: „O, Salih! Ai fost tu înainte de aceasta dorit peste noi. Ne oprești tu să adorăm ceea ce au adorat părinții noștri? Noi suntem într-o îndoială tulburătoare cu privire la cele la care ne chemi.”
63. El a spus: „O, neam al meu! Ce ziceți voi, dacă eu am o dovadă limpede de la Domnul meu, care mi-a dăruit și îndurare de la El? Cine mă va apăra pe mine de Allah, dacă eu nu m-aș supune Lui? Voi nu-mi sporiți decât pierderea.
64. O, popor al meu! Iată această cămilă de la Allah, care este un semn deslușit pentru voi. Lăsați-o să pască pe pământul lui Allah și nu o atingeți cu niciun rău, căci vă va lovi pe voi pedecapsă apropiată!”
65. Însă ei au înjunghiat-o și atunci el le-a spus: „Mai bucurați-vă în casele voastre [încă] trei zile! Aceasta este o făgăduință fără de minciună.”
66. Și când a venit porunca Noastră, i-am mântuit Noi pe Salih și pe cei care au crezut împreună cu el, prin îndurarea Noastră, de rușinea acelei zile. Domnul tău este Al-Qauiyi [Cel Puternic] [și] Al-'Aziz [Tare].
67. Și pe cei nelegiuți i-a lovit strigătul tunător și au căzut [morți], în casele lor, cu fața în jos,
68. Ca și când nu ar fi locuit [niciodată] în belșug în ele. Fără îndoială, [poporul] Thamud nu a crezut în Stăpânul lor! Ducă-se Thamud!
69. Și au venit trimișii Noștri [Îngerii] la Avraam cu veste bună. Au zis ei: „Pace!”. Și le-a răspuns el: „Pace [vouă]!” și nu a pregetat să aducă un vițel fript.
70. Și când a văzut că mâinile lor nu se întind spre el, a devenit bănuitor și l-a cuprins frica de ei.⁴⁰⁸ Dar ei au zis: „Nu-ți fie frică! Noi am fost trimiși la neamul lui Lot!”
71. Și soția lui stătea în picioare și ea a zâmbit⁴⁰⁹. Atunci Noi i l-am vestit pe Isaac, iar după el pe Iacob.
72. Ci ea a zis: „Vai mie! O să nasc eu când eu sunt o femeie bătrână, iar bărbatul meu e un moșneag?! Acesta este cu adevărat un lucru ciudat!”
73. Dar ei au zis: „Te miri tu de hotărârea lui Allah? Îndurarea și binecuvântarea lui Allah asupra voastră, o, locuitori ai acestei case. Cu adevărat, El este Hamid [Cel Vrednic de Laudă] [și] Majid [Cel Vrednic de Glorie].
74. Și când i-a trecut lui Avraam frica și i-a venit vestea cea bună, el a început să argumenteze⁴¹⁰ cu Noi [în apărarea] poporului lui Lot.
75. Cu adevărat, Avraam era blând, căinător și rugător

⁴⁰⁸ De obicei dacă un musafir refuză să mănânce, însemna că avea dușmănie față de gazdă sau intenționa să-i facă rău

⁴⁰⁹ De bucurie la aflarea veștilor despre pedepsirea oamenilor răi care l-au negat pe Profetul Lot

⁴¹⁰ Cu Îngerii Noștri

76. [Îngerii au spus]: „O, Avraam, renunță la aceasta. Cu adevărat, hotărârea Domnului tău a venit, iar asupra lor se va abate o pedeapsă nestrămutată”.
77. Și când trimișii Noștri [Îngerii] au venit la Lot, s-a simțit stingherit⁴¹¹, neștiind ce să facă și a spus: „Aceasta este o zi cumplită”.
78. Și s-a grăbit poporul său către el, după ce până atunci săvârșiseră fapte rele⁴¹². Și el le-a spus: „O, popor al meu! Acestea sunt fiucele mele⁴¹³ și ele sunt mai curate pentru voi. Fiți cu frică de Allah și nu mă faceți de rușine față de oaspeții mei! Nu este printre voi niciun bărbat chibzuit?”
79. Dar ei au spus: „Tu știi că nu avem nevoie de fiucele tale și tu știi ceea ce noi vrem.”
80. El a spus: „O, de-aș avea eu putere asupra voastră sau de-aș găsi un sprijin temut!”
81. Ei [Îngerii] au spus: „O, Lot! Noi suntem trimișii Domnului tău! Ei nu vor putea niciodată să ajungă la tine. Deci pleacă cu familia ta la vreme de noapte⁴¹⁴ și să nu se întoarcă niciunul dintre voi [pentru a privi înapoi], în afară de soția ta, pe care o va lovi ceea ce îi lovește pe ei. Ceea ce îi amenință pe ei se va întâmpla în zori. Și oare nu este dimineața aproape?”
82. Și când a venit hotărârea Noastră, am făcut Noi ca partea ei [a cetății] de sus să fie partea ei de dedesubt și am trimis asupra ei ploaie de pietre de lut [ars], una după alta,
83. Însemnate de Domnul tău. Și ele [pedepsele lui Allah] nu sunt departe de cei nelegiuți.
84. Și [I-am trimis Noi] la [poporul] Madyan pe fratele lor Șuayb, care [le-] a spus: „O, popor al meu, adorați-L voi pe Allah, căci nu există altă divinitate în afară de El. Și nu micșorați măsura și greutatea. Cu adevărat, eu vă văd întru bine, dar eu mă tem pentru voi de chinul unei zile care [le] va cuprinde [pe toate].
85. Și o, popor al meu, dați măsura și greutatea întreagă, cu dreptate, și nu le scădeți oamenilor din lucrurile [cuvinite] lor și nu purcedeți pe pământ ca stricători.
86. Ceea ce vă rămâne din partea lui Allah este mai bun pentru voi, dacă sunteți credincioși. Iar eu nu sunt păzitor peste voi.”
87. Ei au spus: „O, Șuayb! Oare rugăciunile tale [religia ta] îți poruncesc ca noi să ne lepădăm de ceea ce au adorat părinții noștri și să nu facem ceea ce voim cu averile

⁴¹¹ Profetul Lot s-a temut pentru siguranța și onoarea musafirilor să

⁴¹² Făcându-se referire la practica sodomiei și a violului între bărbați

⁴¹³ Femeile din comunitate ce erau disponibile pentru căsătorie

⁴¹⁴ Cândva înainte de răsărit

- noastre? Cu adevărat, tu ești milostiv și chibzuit.”⁴¹⁵
88. El a spus: „O, popor al meu, v-ați gândit: dacă eu am o dovadă împede de la Domnul meu, care mi-a dăruit din partea Sa avere frumoasă?”⁴¹⁶ Eu nu voiesc să fac ceea ce vă interzic vouă. Eu nu voiesc decât îndreptarea [voastră], atât cât pot. Iar izbânda mea nu este decât de la Allah. În El mă încred și la El mă întorc”⁴¹⁷.
89. O, popor al meu, să nu vă împingă la păcat vrajba ce mi-o arătați, ca să vă lovească ceea ce a lovit poporul lui Noe sau poporul lui Hud sau poporul lui Salih. Iar poporul lui Lot nu este departe de voi.
90. Și rugați-vă de iertare Domnului vostru, apoi căiți-vă față de El, Căci Domnul meu este Rahim [Îndurător] [și] Uadud [Binevoitor].”
91. Ei au spus: „O, Șuayb! Noi nu pricepem prea multe din ceea ce ne spui tu și te socotim slab printre noi. Și de n-ar fi clanul tău, noi te-am ucide cu pietre, căci tu nu ai nicio putere asupra noastră.”
92. El a spus: „O, neam al meu, oare clanul meu are mai mult preț la voi decât Allah, Căruia voi Îi întoarceți spatele? Cu adevărat, Domnul meu cuprinde [cu știința Sa] tot ceea ce faceți voi.
93. Și o, neam al meu, faceți după puțința voastră și voi face și eu [tot la fel] și veți afla voi asupra cui se va abate o pedeapsă care-l va înjosi și cine este mincinos. Așteptați, și voi aștepta și eu împreună cu voi!”
94. Și când a venit porunca Noastră, i-am izbăvit Noi pe Șuayb și pe cei care au crezut împreună cu el, prin îndurarea Noastră, în vreme ce pe cei care au rămas nelegiuți i-a lovit strigătul tunător și au căzut [morți], în casele lor, cu fața în jos,
95. Ca și cum ei nu ar fi locuit în ele, în belșug, [niciodată]. Atunci, departe cu Madyan, așa cum departe s-a dus și [poporul] Thamud.
96. Și l-am trimis Noi pe Moise, cu semnele Noastre și cu putere evidentă,
97. La Faraon și la căpeteniile sale. Însă ei au urmat porunca lui Faraon, dar porunca lui Faraon nu era cu dreptate.
98. Și va merge el înaintea poporului său în Ziua Învierii și-i va călăuzi pe ei către Foc. Și ce rău loc va fi acesta spre care sunt ei duși.
99. Și vor fi urmăriți în această [lume] și în Ziua Judecății de blestem. Și ce rău dar”⁴¹⁸ va fi acesta care le este merit.
100. Acestea sunt dintre veștile cetăților pe care ți le povestim [o,

⁴¹⁵ Aceasta este o descriere sarcastică ce implică opusul

⁴¹⁶ Concluzia acestei propoziții este estimată a fi „nu ar fi datoria mea să vă avertizez?”

⁴¹⁷ Mă întorc la Allah deseori căindu-mă

⁴¹⁸ Blestemul ce îi va urmări în ambele vieți

- Mohammed]. Dintre ele [o parte] sunt încă în picioare și [o parte din ele] sunt șterse.
101. Noi nu le-am făcut nicio nedreptate, ci ei înșiși s-au nedreptățit. Și nu le-au fost de niciun folos zeii lor, pe care i-au adorat în locul lui Allah, când a venit porunca Domnului tău, ci nu au făcut ei decât să le sporească puterea de a pricinui pierderi.
102. Astfel este pedeapsa Domnului tău când El pedepsește cetățile, dacă ele sunt nelegiuite. Iar pedeapsa Lui este dureroasă și aspră.
103. Cu adevărat, în aceasta este un semn pentru cel care se teme de chinul din Ziua de Apoi. Aceasta este o Zi în care oamenii vor fi adunați! Aceasta este o Zi mărturisită.
104. Și Noi nu o lăsăm să întârzie decât numai până la un termen hotărât.
105. În Ziua ce va veni, nu va grăi niciun suflet, decât numai cu voia Lui. Și unii dintre ei vor fi osândiți, iar [alții] fericiți!
106. În ce-i privește, pe cei care vor fi osândiți se vor afla în Foc, unde ei vor avea parte de gemăt și de suspin;
107. În veci vor sălășlui în el, cât vor dăinui Cerurile și Pământul, doar dacă Domnul tău va voi altfel, căci Domnul tău face tot ceea ce El voiește.
108. În ce-i privește, pe cei care vor fi fericiți se vor afla în Rai; în veci vor sălășlui în el, cât vor dăinui Cerurile și pământul, doar dacă Domnul tău va voi altfel. [Acesta va fi] un dar neîntrerupt.
109. Nu te îndoi [o Mohammed] cu privire la ceea ce adoră ei [politeiștii]. Ei nu adoră alta decât ceea ce au adorat părinții lor mai înainte. Iar Noi le vom da partea lor fără nicio micșorare.
110. Noi i-am dat deja lui Moise Scriptura și s-au ivit neînțelegeri asupra ei. Și de n-ar fi fost mai dinainte un cuvânt⁴¹⁹ de la Domnul tău, [totul] ar fi fost hotărât pentru ei. Dar ei sunt în îndoială tulburătoare asupra lui.
111. Și cu adevărat, pe fiecare îl va răsplăti Domnul tău pe deplin pentru faptele sale. Cu adevărat, El este Khabir [Bineștiutor] a ceea ce fac ei.
112. Deci rămâi pe calea cea dreaptă, așa cum ți s-a poruncit, laolaltă cu accia care s-au căit împreună cu tine. Și nu treceți peste limite, fiindcă El este Basir [Cel care Vede Bine] ceea ce faceți.
113. Și nu înclinați către cei care sunt nelegiuți, ca să nu vă atingă Focul și voi nu aveți alți aliați afară de Allah și apoi voi nu veți fi ajutați.
114. Și împlinește Rugăciunea [As-Salat] la cele două capete ale zilei și la anumite ceasuri din noapte. Cu adevărat, faptele bune le alungă pe

⁴¹⁹ A se vedea 10:19

- cele rele. Aceasta este reamintirea pentru cei care cugetă.
115. Și fii statornic în răbdare, fiindcă Allah nu lasă să se piardă răsplata făcătorilor de bine.
116. Și oare nu au fost printre popoarele de dinaintea voastră oameni virtuoși care au oprit de la stricăciuni pe acest pământ – în afară de puțini dintre ei pe care Noi i-am izbăvit? Iar cei care au fost nedrepti au trăit mai departe în îmbuibare și au fost mai păcătoși.
117. Și Domnul tău nu ar fi nimicît cetățile, cu nedreptate, dacă locuitorii lor ar fi săvârșit fapte bune.
118. Și dacă Domnul tău ar fi voit, i-ar fi făcut pe toți oamenii o singură comunitate. Dar ei nu încetează să fie în neînțelegere
119. În afară de cei cu care Domnul tău a fost Îndurător. Și de aceea i-a creat pe ei. Și se va împlini cuvântul Domnului tău: „Voi umple Gheena cu djinni și cu oameni laolaltă.”
120. Și în tot ce-ți povestim ție din veștile despre trimiși se află [pildă] cu care Noi întărim inima ta. Și prin acestea a venit la tine Adevărul, îndemnarea și reamintirea pentru dreptcredincioși.
121. Și spune-le celor care nu cred: „Faceți după puțința voastră și vom face și noi [tot la fel].
122. Așteptați și vom aștepta și noi.”
123. Și ale lui Allah sunt cele neștiute din Ceruri și de pe Pământ. Și la El se întorc toate lucrurile [pentru hotărâre]. Adoră-L, așadar, și încrede-te în El! Și Domnul tău nu este neabăgător de seamă față de ceea ce faceți voi.

Surat 12: Yusuf

Perioada și contextul revelației

Tematica acestui capitol indică faptul că acesta a fost revelat în timpul ultimei perioade a profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în Mecca, atunci când cei din Qurayş se gândeau la posibilitatea de a-l ucide, exila sau închide. În același timp, unii dintre necredincioși au pus o întrebare pentru a-i testa susținerea sa că este un profet: „De ce s-au dus Israelii în Egipt?” Aceștia știau că arabilor nu le era cunoscută povestea, deoarece nu era menționată în tradițiile lor, iar Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu a mai menționat-o anterior. Astfel, ei se așteptau ca el să nu poată da un răspuns satisfăcător și să îl evite pentru a-i întreba apoi pe Evrei, care l-ar fi expus ca pe cineva fals. Contrar așteptărilor acestora, Dumnezeu a revelat întreaga poveste a profetului Iosif, iar profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a recitat-o pe loc. Aceasta i-a pus pe cei din Qurayş într-o poziție jenantă pentru că nu doar că le-a stricat planul, ci i-a și făcut să își reevalueze comportamentul și să îl compare cu cel al fraților profetului Iosif care l-au trădat pe acesta.

Deoarece Coranul aplica această poveste conflictului, acesta a făcut o profeție clară și îndrăzneță ce a fost împlinită prin evenimentele ce au avut loc în următorii zece ani. Nu trecuseră nici doi ani după revelarea acestui capitol când cei din Qurayş au conspirat să îl omoare pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) la fel ca și frații profetului Iosif, iar el a fost nevoit să emigreze de la Mecca la Medina unde a ajuns să aibă aceeași putere pe care profetul Iosif o dobândise în Egipt. În final, cei din Qurayş au trebuit să i se supună lui, așa cum și frații profetului Iosif au cerut supuși: „[...] *fi milostiv cu noi. Cu adevărat, Allah îi răsplătește pe cei milostivi.*” (v.88), iar profetul Iosif i-a iertat deși avea puterea completă de a se răzbuna pe ei, spunând: „[...] *Astăzi nu mai este nicio vină împotriva voastră. Allah să vă ierte, căci El este Cel mai Milostiv dintre cei milostivi.*” (v.92).

Aceeași poveste de îndurare a fost repetată când, după cucerirea Meccăi, cei din Qurayş stăteau neputincioși în fața Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) care avea puterea să se răzbune pe ei pentru cruzimea manifestată față de el. Însă el i-a întrebat: „Cum vă așteptați ca eu să mă port cu voi acum?” Ei au răspuns: „Tu ești un frate generos și fiul unui frate generos.” Astfel, într-un mod foarte generos, el i-a iertat spunând: „Vă voi spune același răspuns la cererea voastră așa cum Iosif le-a spus fraților săi: „...*în această zi nu veți fi pedepsiți, sunteți iertați.*”

Subiectele principale

Povestea lui Iosif nu este doar o simplă narațiune, ci Dumnezeu o folosește, ca de obicei, pentru propagarea Mesajului prin următoarele moduri:

De-a lungul poveștii, Coranul a evidențiat în mod clar că religia profețiilor Avraam, Isaac, Iacob și Iosif (pacea lui Allah fie asupra lor) era aceeași cu cea a profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și îi chema pe oameni să accepte același Mesaj pe care îl propaga profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) celor din Qurayş.

Apoi îi pune pe profetul Iacob și pe profetul Iosif unul lângă altul cu frații lui Iosif, membrii caravanei, demnitarii de la Curte, Al Aziz din Egipt, soția sa, femeile și conducătorii Egiptului. Este ca și cum este pusă o întrebare tăcută către cititor ca să compare primele caractere, modelate

de Islam pe adorarea Singurului Dumnezeu și credința în Viața de Apoi, cu cele modelate pe necredință (*Kufr*) și ignoranță și să decidă pe care dintre cele două să le urmeze.

Coranul a menționat această poveste pentru a evidenția și un alt adevăr: Dumnezeu face ceea ce dorește El, iar omul nu Îi poate schimba planul și nici nu îl poate preveni din a se întâmpla. Dimpotrivă, deseori omul face un plan pentru a-și pune în practică gândurile rele, dar spre consternarea sa, el realizează că a făcut ceva ce este contrar îndeplinirii obiectivelor sale și favorabil planului divin.

Frații Profetului Iosif l-au aruncat într-o fântână crezând că astfel înlăturau obstacolul ce îl împiedica pe tatăl lor să îi iubească. De fapt, ei doar au contribuit la planul divin de a-l face pe acesta conducătorul Egiptului, în fața căruia vor ajunge în final să se supună. În același mod, soția lui Aziz a făcut ca profetul Iosif să fie trimis în închisoare, contribuind la șansa ca el să devină conducătorul Egiptului, iar ea va ajunge în final să își recunoască vina în mod public.

Acestea nu sunt singurele exemple care demonstrează că dacă întreaga lume s-ar uni să distrugă pe cineva pentru care Dumnezeu dorește să aibă un statut înalt, aceștia nu ar reuși. Planul care a fost conceput de frați pentru a-l umili pe profetul Iosif, a fost folosit de Dumnezeu pentru succesul lui (și pentru umilirea și dizgrația fraților săi). În același mod, dacă Dumnezeu ar fi dorit decăderea unei persoane, niciun sprijin nu l-ar fi salvat.

Mai mult, povestea conține și alte lecții pentru cei care intenționează să urmeze calea lui Dumnezeu. În primul rând, ne învață că o persoană ar trebui să respecte limitele stabilite de Legea Divină deoarece succesul și eșecul sunt decizia lui Dumnezeu. Astfel, dacă cineva are scopuri pure și adoptă un comportament permis, dar eșuează, cel puțin acesta nu va fi umilit și rușinat. Pe de altă parte, cel care are scopuri impure și un comportament nepermis nu doar că va fi umilit și rușinat în Ziua Judecării, ci acest lucru se poate întâmpla și în această Viață.

În al doilea rând, ne învață că cei care se străduiesc pentru cauza adevărului și a dreptății și își încredințează treburile lui Dumnezeu, primesc consolare și confort de la El. Aceasta îi ajută să le facă față oponenților cu încredere și curaj și nu se descurajează atunci când se confruntă cu măsurile luate de dușmanii lor periculoși. Aceștia vor persevera în treburile lor fără frică și încredințându-și rezultatele lui Dumnezeu.

În ultimul rând, cea mai importantă lecție din poveste este că dacă un credincios are un caracter islamic adevărat și este înzestrat cu înțelepciune, el poate cuceri o țară întreagă doar cu puterea caracterului său. Minunatul exemplu al profetului Iosif ne învață că un om cu un caracter mareț și pur are în final succes chiar și în cele mai adverse circumstanțe. Atunci când profetul Iosif a fost dus în Egipt, el era doar un adolescent de 17 ani, era străin, singur, fără provizii și vândut ca un sclav și fiecare cunoaște condițiile groaznice ale sclavilor din timpul acelei perioade. Apoi el a fost acuzat de o crimă morală oribilă și trimis la închisoare pentru un timp nelimitat. Dar în această perioadă de suferință, el a arătat că are cele mai bune calități ce l-au ridicat astfel la cel mai înalt nivel în țară.

Notă finală

Povestea profetului Iosif așa cum este prezentată în Coran este foarte diferită de cea menționată în Biblie și Talmud, dar cele trei sunt de acord asupra principalelor evenimente cheie.

Surat 12: Yusuf⁴²⁰

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. *Alif, Lam, Ra⁴²¹*. Acestea sunt versetele Cărții limpezi.
2. Cu adevărat, Noi am pogorât-o drept un Coran arab⁴²², poate că voi veți pricepe.
3. Noi îți vom povesti [o Mohammed] cea mai frumoasă istorisire din ceea ce îți revelăm în acest Coran, chiar dacă ai fost înainte de ea printre cei neștiutori.
4. [Din aceste povești spune] când Iosif i-a spus tatălui său⁴²³: „O, tată! Eu am văzut [în vis] unsprezece planete, și Soarele și Luna! Eu le-am văzut prosternându-mi-se!”
5. El a spus: „O, fiul meu! Nu povesti visul tău fraților tăi, ca să nu plăsmuiască viclenie împotriva ta. Cu adevărat, Șeitan îi este omului dușman învederat.
6. Astfel te alege Domnul tău și te învață tâlcuirea vedeniilor [evenimentelor sau viselor] și va împlini El binefacerea Sa asupra ta și asupra neamului lui Iacob, așa cum a împlinit-o El și asupra celor doi părinți ai tăi, Avraam și Isaac, căci Domnul tău este ‘Alim [Atoateștiutor] [și] Hakim [Înțelept]”
7. În Iosif și în frații săi au fost semne pentru aceia care întrebă, [precum]
8. Atunci când au spus: „Iosif și fratele său⁴²⁴ sunt mai dragi decât noi tatălui nostru, chiar dacă noi suntem o ceată. Cu adevărat, tatăl nostru este în rătăcire evidentă.
9. Omorâți-l pe Iosif sau lăsați-l [pe alt] pământ, astfel încât chipul tatălui vostru să se îndrepte numai spre voi! Iar după aceasta veți fi oameni drepi⁴²⁵.”
10. Unul dintre ei a spus: „Nu-l omorâți pe Iosif, ci aruncați-l în fundul unui puț - dacă voi vreți să o faceți - și o să-l ia vreo caravană!”
11. Ei au spus: „O, tată! De ce nu ni-l dai tu pe Iosif în grijă? Noi doară îi suntem lui sfătuitoari buni.
12. Trimite-l mâine împreună cu noi, să se bucure și să se joace, iar noi îl vom păzi.”
13. [Iacob] a spus: „Cu adevărat, eu sunt trist că voi îl luați și mă tem să nu-l mănânce lupul, când voi veți fi fără băgare de seamă față de el.”
14. Ei au spus: „Dacă o să-l mănânce lupul, când noi suntem o ceată, înseamnă că noi suntem atunci cei pierduți.”
15. Și când au plecat cu el și s-au înțeles cu toții să-l arunce în adâncul puțului, atunci i-am revelat Noi lui: „Tu le vei vorbi despre această faptă

⁴²⁰ Profetul Iosif

⁴²¹ A se vedea 2:1

⁴²² Revelat în limba arabă

⁴²³ Profetul Iacob

⁴²⁴ Beniamin, născut din aceeași mamă ca și Iosif

⁴²⁵ Vă puteți căi apoi

- a lor [într-o zi], fără ca ei să te cunoască!”
16. Și seara au venit la tatăl lor, plângând.
17. Și au spus: „O, tată! Noi ne-am dus și ne-am luat la întrecere și l-am lăsat pe Iosif lângă lucrurile noastre. Și l-a mâncat lupul. Tu nu ne crezi, măcar că noi spunem adevărul.”
18. Și au adus cămașa lui [mânjită] cu sânge mincinos⁴²⁶. [Iacob] a spus: „Mai degrabă sufletele voastre v-au îndemnat să faceți ceva [rău], deci [nu-mi rămâne decât] răbdarea cuminte. Și Allah este Cel la care se cere ajutor pentru cele pe care voi le povestiți.”
19. A venit o caravană și [cei din caravană] l-au trimis pe cel care scotea apă pentru ei și el a coborât găleata lui. Dar el a spus: „Ce veste bună! Aici este un băiețel!” Și l-au ascuns în chip de marfă⁴²⁷. Dar Allah este 'Alim [Bineștiutor] a ceea ce au făcut ei.
20. Și l-au vândut ei pentru un preț de nimic, pentru câțiva dirhami, căci atât de puțin l-au prețuit ei.
21. Și a spus cel din Egipt, care l-a cumpărat, către soția lui: „Cinstește șederea lui [printre noi]! S-ar putea să ne fie de folos sau să-l luăm ca fiu!” Și astfel i-am dat Noi lui Iosif stare temeinică pe acest pământ, pentru a-l învăța pe el tâlcuirea vedeniilor. Allah are putere să facă
- orice lucru dacă voințește, dar cei mai mulți oameni nu știu.
22. Și când a ajuns el [Iosif] la vârsta bărbăției, i-am dat Noi înțelepciune și știință, căci astfel îi răspălăm Noi pe cei care fac bine.
23. Și a vrut ea, cea în a cărei casă se afla, să-l ademenească, împotriva voinței lui. Și a încuiat ușile și i-a spus: „Vino încoace!” Însă el i-a răspuns: „Ferească Allah! Cu adevărat, el⁴²⁸ este stăpânul meu, care mi-a dat bun loc. Într-adevăr nelegiuirii nu izbândesc.”
24. Și ea era cu adevărat hotărâtă [să îl seducă] și ar fi avut și el poftă de ea, dacă nu ar fi văzut semnul Domnului său. Astfel [am făcut Noi], ca să îndepărtăm răul și fapta rușinoasă de el. Cu adevărat, el era unul dintre robii Noștri aleși.
25. Și au alergat amândoi spre ușă, iar ea i-a rupt cămașa la spate. Și l-au găsit pe soțul ei lângă ușă și i-a spus ea [atunci]: „Care este pedeapsa pentru cel care voințește familiei tale un rău, decât temnița sau pedeapsa dureroasă?”
26. [Iosif] a spus: „Dar ea a vrut să mă ademenească, în pofida voinței mele!” Însă un martor din familia ei a mărturisit: „Dacă cămașa lui este ruptă în față, atunci ea a spus adevărul, iar el a fost dintre acia care mint,

⁴²⁶ Ei au pătat cămașa lui Iosif cu sângele unui miel, dar au uitat să o sfășie, iar aceasta sporit suspiciunea tatălui

⁴²⁷ De a fi vândut ca și sclav

⁴²⁸ Soțul femeii, al-Aziz

27. Însă dacă cămașa lui a fost ruptă la spate, atunci ea a mințit, iar el este dintre aceia care spun adevărul”.
28. Și când a văzut cămașa lui că a fost ruptă la spate, el a spus: „Acesta este un viclesug de-al vostru, [femeilor], iar viclenia voastră este fără de margini!”
29. Iosif, uită de aceasta. Iar tu, [soție] roagă-te de iertare pentru vina ta, căci tu ai fost dintre cei păcătoși!”
30. Și femeile din cetate au spus: „Soția lui Al-Aziz îl ademenește pe băiatul ei sclav, în pofida voinței lui. Iubirea pentru el a făcut-o să-și piardă mințile! Noi o vedem cu adevărat în rătăcire limpede”.
31. Și când a aflat ea de clevetirea lor, le-a chemat și le-a pregătit un ospăț și a dat fiecăreia dintre ele câte un cuțit. Și atunci a spus: „Ieși afară la ele, [Iosif]!” Iar când l-au văzut, s-au minunat de el peste măsură și și-au tăiat mâinile, în vreme ce spuneau: „Allah să ne ferească! Acesta nu este om! Acesta este un înger nobil.”
32. Ea a spus: „Priviți-l pe cel pentru care voi m-ați clevetit! Am încercat să-l ademenesc în pofida voii lui, însă el s-a împotrivit, [rezistând ispitei]. Iar de nu va face ce-i poruncesc, să fie întemnițat și să fie printre cei umiliți!”
33. El a spus: „Doamne! Temnița îmi este mai dragă decât aceea la ce mă cheamă ele. Și dacă nu vei depărta de la mine viclesugul lor, voi simți dorință pentru ele și voi fi astfel printre cei ignoranți”.
34. Și Domnul i-a răspuns și a depărtat viclenia lor de la el. Cu adevărat, El este As-Sami’ [Cel care Aude Totul] [și] Al-'Alim [Atoateștiutor]!
35. Apoi li s-a năzărit lor, după ce au văzut semnele⁴²⁹ ca el [al-Aziz] să-l întemnițeze până la un timp⁴³⁰.
36. Și au intrat împreună cu el în temniță doi tineri. Și a spus unul dintre ei: „Cu adevărat, eu m-am văzut [într-un vis] storcând [struguri pentru] vin”. Iar celălalt a spus: „Cu adevărat, eu m-am văzut purtând pe cap pâine, din care mâncau păsările. Vestește-ne nouă tâlcuirea acestora, căci te vedem pe tine dintre binefăcători.”
37. El a spus: „Nici nu vă va sosi mâncarea cu care voi sunteți hrăniți, că eu vă voi și vesti tâlcuirea, înainte ca ea să vă vină. Aceasta [face parte] din ceea ce m-a învățat Domnul meu. Cu adevărat, eu am părăsit religia unui popor ce nu crede în Allah și care, în Viața de Apoi este necredincios.
38. Și eu am urmat religia strămoșilor mei Avraam, Isaac și Iacob. Nu se cuvine să-I alăturăm lui Allah nimic. Aceasta este din harul lui Allah asupra noastră și asupra [tuturor] oamenilor, însă cei mai mulți dintre oameni nu aduc mulțumire.
39. O, voi, tovarăși ai mei de temniță! Sunt mai buni domni risipiți sau

⁴²⁹ Dovezile inocenței lui⁴³⁰ Până când scandalul va fi uitat

- Allah Al-Uahid [Cel Unic], Al-Qahhar [Stăpânul Atotputernic]?
40. Nu adorați în afară de El decât niște nume pe care le-ați născocit⁴³¹ voi și părinții voștri și căroră Allah nu le-a pogorât nicio dovadă. Judecata nu este decât la Allah. El v-a poruncit să nu-L adorați decât pe El. Aceasta este religia cea dreaptă, însă cei mai mulți oameni nu știu.
41. O, voi, tovarăși ai mei de temniță! Unul dintre voi va da stăpânului său să bea vin. Cât despre celălalt, el va fi răstignit, iar păsările vor mânca din capul lui. S-a hotărât treaba asupra căreia voi îmi cereți sfat.”
42. Și el a spus apoi celui dintre ei despre care știa că va fi eliberat: „Pomenește și de mine stăpânului tău.” Dar Șeitan l-a făcut să uite să-i amintească stăpânului său și el [Iosif] a rămas în temniță câțiva ani.
43. Și regele a spus: „Cu adevărat, am văzut [într-un vis] șapte vaci grase mâncate de alte șapte costelive și șapte spice verzi și altele [șapte] uscate. O, voi, dregători ai mei! Dați-mi mie sfat asupra vedeniei mele, dacă voi știți să tâlcuiți vedenia.”
44. Ei au răspuns: „[Este doar] un amestec de vise neîntemeiate și noi nu suntem pricepuți în tâlcuirea viselor.”
45. Dar cel care fusese eliberat dintre cei doi și-a adus aminte după o vreme: „Eu vă voi vesti tâlcuirea acestora! Deci trimețiți-mă.”
46. [El a spus] „O, Iosif, iubitorule de adevăr, explică-ne despre șapte vaci grase mâncate de alte șapte costelive, și despre șapte spice verzi și alte [șapte] uscate, ca să mă întorc la oameni pentru ca ei să știe [despre tine].”
47. [Iosif] a spus: „O să semănați șapte ani, unul după altul, cu hârmicie, dar ceea ce secerăți să lăsați în spice, afară de puțin din care o să mâncați.
48. Apoi vor veni, după aceea, șapte [ani] aspri, în care se vor consuma ceea ce ați strâns pentru ei mai înainte, afară de puțin pe care îl veți păstra.
49. Apoi va veni, după aceea, un an în care oamenii vor avea parte de ploaie îmbelșugată și în care vor stoarce [măslina și struguri].”
50. Și regele a spus: „Aduceți-l la mine.” Și când a venit solul la el, [Iosif] i-a spus: „Întoarce-te la stăpânul tău și întreabă-l: Ce-au avut muierile care și-au tăiat mâinile? Cu adevărat, Domnul meu este ‘Alim [Bineștiutor] al vicleniei lor!”
51. Și [regele le-] a spus [femeilor]: „Care a fost pricina ce v-a împins pe voi să încercați să-l ispițiți pe Iosif?” Au răspuns [ele]: „Allah să ne ferească! Noi nu știm nimic rău despre el.” Și a spus femeia lui Al-Aziz: „Acum adevărul este limpede.

⁴³¹ Obiecte false de adorare pe care i-ați numit „zei”

- Eu am fost cea care a încercat să-l ispitească, însă el a spus adevărul întotdeauna.
52. Aceasta, ca să știe [al-Aziz] că eu nu l-am trădat în absență, și că Allah nu călăuzește viclenia celor trădători.
53. Eu nu mă dezvinovățesc pe mine, căci sufletul este înclinat către rău, în afară de cel pe care îl păzește Domnul meu prin îndurarea Lui, căci Domnul meu este Ghafur [Iertător] și Rahim [Îndurător].”
54. Și regele a spus: „Aduceți-mi-l, căci voiesc să-l păstrez lângă mine.” Și când a vorbit cu el, i-a spus: „Cu adevărat, de astăzi tu ești pentru noi cu putere și de încredere.”
55. [Iosif] a spus: „Pune-mă pe mine peste hambarele țării. Cu adevărat, eu voi fi un păzitor bun și priceput.”
56. Astfel i-am dat Noi putere lui Iosif pe pământ și i-am îngăduit să se așeze în el acolo unde voiește. Noi îl cuprindem cu îndurarea Noastră pe cel care voim și nu lăsăm să se piardă răsplata binefăcătorilor.
57. Iar răsplata din Lumea de Apoi este chiar și mai bună pentru cei care cred și sunt cu frică.
58. Și frații lui Iosif au venit [căutând mâncare] și au intrat la el. El i-a cunoscut, însă ei nu l-au mai cunoscut.
59. Și după ce i-a pregătit pe ei cu proviziile lor, a spus: „Aduceți-mi pe un frate al vostru de la tatăl vostru⁴³². Nu vedeți voi că eu dau măsură plină și că eu sunt cel mai bun primitor de oaspeți?
60. Iar de nu mi-l veți aduce, nu veți mai avea măsură la mine și nu vă veți mai apropia de mine”
61. Ei au spus: „Vom încerca să-l convingem pe tatăl lui. Noi o vom face.”
62. Și [Iosif] le-a spus slujitorilor săi: „Puneți marfa⁴³³ lor înapoi, în sacii lor de pe cămile! Poate că ei o s-o recunoască, atunci când se vor întoarce la familia lor, și poate că ei vor reveni.”
63. Și când s-au întors la tatăl lor, ei au spus: „O, tată al nostru! Ne-a fost nouă oprită măsura. Așadar, trimite-l împreună cu noi pe fratele nostru ca să căpătăm măsura și noi îl vom păzi pe el.”
64. Dar el a spus: „Să vi-l încredințez așa cum vi l-am încredințat pe fratele lui mai înainte? Allah este mai bun Păzitor și El este Cel mai Îndurător dintre îndurători.”
65. Și când și-au desfăcut sarcinile lor, au văzut că marfa lor le-a fost dată înapoi. Și ei au spus atunci: „O, tată al nostru! Ce să mai dorim noi [mai mult]? Iată că marfa noastră ne-a fost dată înapoi. Astfel vom procura noi provizii pentru familia noastră și-l vom păzi pe fratele nostru și vom adăuga noi o încărcătură de

⁴³² Benjamin, care a fost ținut acasă de tatăl său Iacob

⁴³³ Bunurile pe care aceștia le-au adus pentru a face troc pentru mâncare

- cămilă și aceasta este o măsură ușoară”
66. [Iacob] a spus: „Nu-l voi trimite împreună cu voi până ce nu veți face învoială cu mine înaintea lui Allah să mi-l aduceți înapoi, în afară de situația că voi ați fi înconjurați [de dușmani].” Și când au făcut legământul, el a spus: „Allah este Chezaș pentru ceea ce vorbim.”
67. Și a mai spus el: „O, fiii mei! Nu intrați pe o singură poartă, ci intrați pe porți diferite. Eu nu vă pot fi de niciun folos împotriva [destinului] lui Allah. Hotărârea nu este decât la Allah! Eu în El mă încred și în El să se încreadă aceia care se încred.”
68. Și când au intrat așa cum le-a poruncit tatăl lor, nu le-a fost aceasta de niciun folos împotriva [hotărârii] lui Allah. N-a fost decât că s-a împlinit o dorință din sufletul lui Iacob. El avea înțelepciunea din ceea ce l-am învățat Noi, dar cei mai mulți oameni nu știu.
69. Și când au intrat la Iosif, l-a luat [acesta] pe fratele său lângă el și i-a spus: „Eu sunt fratele tău. Nu fi îngrijorat pentru ceea ce au făcut ei [cu mine].”
70. Iar atunci când le-a pregătit proviziile lor, a pus el cupa în sacul de pe cămila fratelui său. Apoi un vestitor a strigat: „O, voi călătorilor! Voi sunteți niște hoți.”
71. Ei au spus, întorcându-se la ei: „Ce vă lipsește?”
72. Ei au răspuns: „Ne lipsește măsura regelui. Iar cel care o va aduce, va primi [încă] o sarcină de cămilă. Și eu îi sunt chezaș.”
73. Ei au spus: „Pe Allah, voi știți că n-am venit să facem stricăciune în țară și nu suntem hoți.”
74. [Acuzatorii] au răspuns: „Și care să fie pedeapsa lui, dacă voi sunteți mincinoși?”
75. [Frații] au spus: „Pedeapsa lui, a celui în ai cărui saci va fi găsită, este că el însuși va fi răsplată⁴³⁴. Astfel îi pedepsim noi pe cei nelegiuți.”
76. Și a început [căutarea] cu sacii lor înainte de sacul fratelui său. Apoi a scos-o din sacul fratelui său. Astfel am plănit Noi hotărârea pentru Iosif. El nu ar fi putut să-l ia pe fratele său, după religia regelui, decât cu voia lui Allah. Noi îi ridicăm câteva trepte pe cei pe care voim și peste oricine are știință, este cineva mai știutor.
77. Ei au spus: „Dacă el a furat, a mai furat și un frate al lui mai înainte”. Însă Iosif a ținut aceasta ascunsă în sufletul său și nu le-a dezvăluit-o, ci el a spus [în sinea lui]: „Voi sunteți într-o poziție și mai rea, dar Allah știe mai bine despre ceea ce spuneți.”
78. Ei au răspuns: „O, Al-Aziz⁴³⁵! El are un tată tare bătrân. Ia-l pe unul

⁴³⁴ Conform legii lor, un hoț condamnat era făcut sclavul celui de la care a furat

⁴³⁵ Adresându-i-se lui Iosif, care avea titlul de „Al-Aziz”

- dintre noi în locul lui. Noi vedem că tu ești cu adevărat dintre oamenii binefăcători.”
79. El a spus: „Ferească Allah să luăm pe altcineva decât pe cel la care am găsit lucrul nostru, căci atunci noi am fi nedrepti.”
80. Când n-au mai avut nicio nădejde în privința lui, s-au tras deoparte ca să se sfătuiască. A spus cel mai mare dintre ei: „Oare nu știți că tatăl vostru a făcut legământ cu voi înaintea lui Allah? Și [nu vă amintiți] cum l-ați pierdut voi pe Iosif mai înainte? Eu nu voi pleca din [acest] pământ până ce nu-mi va îngădui tatăl meu sau până ce Allah nu va judeca în favoarea mea, căci El este Cel mai bun dintre judecători.
81. Întoarceți-vă la tatăl vostru și spuneți-i: „O, tată al nostru! Fiul tău a furat. Noi nu facem mărturie decât pentru ceea ce știm și noi nu ne-am putut păzi de cele nevăzute.
82. Întrebă cetatea în care am fost și caravana cu care am venit. Cu adevărat, noi nu spunem decât adevărul.”
83. [Iacob] a spus: „Ba mai degrabă sufletele voastre au născocit ceva rău pentru voi. Dar răbdare cuviincioasă! Poate că Allah mi-i va aduce pe toți. Căci El este cel Al-'Alim [Atoateștiutor] [și] Al-Hakim [Înțelept].”
84. Și s-a întors de la ei și a spus: „Cât de rău îmi pare pentru Iosif.” Și
- ochii lui s-au albit⁴³⁶ de tristețe și el era mahnit.
85. Ei au spus: „Pe Allah! Tu nu vei conțeni să-l pomenești pe Iosif, până ce nu te vei sfârși și nu vei fi printre cei morți.”
86. El a răspuns: „Însă eu nu mă plâng decât numai față de Allah pentru supărarea și mahnirea mea, căci eu știu de la Allah ceea ce voi nu știți.
87. O, fiii mei, plecați și căutați-i pe Iosif și pe fratele său și nu vă pierdeți nădejdea în îndurarea lui Allah! Nu-și pierde nădejdea în îndurarea lui Allah decât neamul de necredincioși.”
88. Și când au intrat la el [la Iosif], ei au spus: „O, Al-Aziz! S-a abătut nenorocirea asupra noastră și asupra familiei noastre și nu venim decât cu o marfă lipsită de mare valoare. Deci dă-ne nouă o măsură plină și fi milostiv cu noi. Cu adevărat, Allah îi răsplătește pe cei milostivi.”
89. El a spus: „Oare știți ce ați făcut cu Iosif și cu fratele său, când ați fost neștiutori?”
90. Ei au răspuns: „Oare tu ești cu adevărat Iosif?” El a spus: „Eu sunt Iosif, iar acesta este fratele meu! Allah Și-a revărsat harul asupra noastră. Cu adevărat, pentru cei care au frică și au răbdare - Allah nu pierde răsplata celor binefăcători.”

⁴³⁶ Și-a pierdut vederea

91. Ei au spus: „Pe Allah! Cu adevărat, Allah te-a preferat pe tine nouă, iar noi am fost supuși greșelii.”
92. El a spus: „Astăzi nu mai este nicio vină împotriva voastră. Allah să vă ierte, căci El este Cel mai Milostiv dintre cei milostivi.
93. Duceți-vă cu această cămașă a mea și puneți-o pe fața tatălui meu, și el va deveni din nou văzător. Și veniți la mine cu tot neamul vostru.”
94. Când caravana a părăsit [Egiptul], tatăl lor a spus: „Eu simt mirosul lui Iosif, chiar dacă-mi spuneți că aiurez!”.
95. Iar ei au răspuns: „Pe Allah, tu ești încă în vechea ta rătăcire!”
96. Și când a sosit binevestitorul⁴³⁷, a pus-o peste fața lui și el a devenit din nou văzător. Și a spus [Iacob]: „Nu v-am spus că eu știu de la Allah ceea ce voi nu știți?”
97. Iar ei au spus: „O, tată al nostru! Roagă-te pentru iertarea greșelilor noastre, căci noi am fost păcătoși.”
98. El le-a răspuns: „Voi cere de la Domnul meu iertare pentru voi, căci El este Al-Ghafur [Iertător], Ar-Rahim [Îndurător]!”.
99. Și când au intrat la Iosif, el i-a primit pe părinții săi și a spus: „Intrați în Egipt - cu voia lui Allah - în siguranță!”
100. Și el i-a ridicat pe părinții săi pe tron și au căzut [cu toții] dinaintea lui, prosternându-se⁴³⁸, iar el a spus: „O, tată, acesta este tâlcul vedeniei mele de odinioară. Domnul meu a făcut-o să fie adevăr și a fost bun cu mine, căci m-a scos din temniță, iar pe voi v-a adus din pustietate, după ce Șeitan a iscat pizmă între mine și frații mei. Domnul meu este binevoitor cu ceea ce voiește. El este Al-'Alim [Cel Atoateștiutor] [și] Al-Hakim [Înțelept].
101. Doamne, Tu mi-ai dat putere și m-ai învățat tâlcuirea vedeniilor. Tu ești Creatorul Cerurilor și Pământului. Tu ești Ocrotitorul meu în această lume și în Lumea de Apoi. Ia-mi viața când eu sunt în totală supunere [musulman] și alătură-mă celor evlavioși.”
102. Aceasta este una dintre istoriile neștiute, pe care Noi ți-o revelăm [o Mohammed]. Tu nu ai fost lângă ei, atunci când s-au adunat cu toții și au viclenit.
103. Și cei mai mulți oameni nu vor crede, chiar dacă tu o dorești.
104. Și tu nu le ceri vreo răsplată pentru aceasta, căci el [Coranul] nu este decât îndemnare pentru toate lumile.
105. Și câte semne sunt în Cer și pe Pământ, pe lângă care [oamenii] trec, întorcându-și fața de la ele.

⁴³⁷ Cel dintre frați care ducea cămașa lui Iosif

⁴³⁸ Drept salutare și respect, aceasta fiind permisă până în timpul profetului Mohammed

(pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Prosternarea în fața unei persoane sau obiect a fost atunci interzisă.

-
106. Iar cei mai mulți dintre ei nu cred în Allah, fără să-I facă Lui asociați.
107. Atunci sunt ei siguri că nu va veni o nenorocire a pedepsei lui Allah sau că Ceasul nu va veni pe neașteptate, fără ca ei să-și dea seama?
108. Spune: „Aceasta este calea mea. Eu chem la Allah, eu și cei care m-au urmat, bizuindu-ne pe dovadă limpede. Mărire lui Allah. Iar eu nu sunt dintre politeiști.”
109. Și nu am trimis [ca mesageri] înainte de tine decât bărbați - dintre locuitorii cetăților - cărora Noi le-am trimis revelații. Oare ei⁴³⁹ nu umblă pe acest pământ, ca să vadă care a fost sfârșitul celor de dinaintea lor? Sălaşul din Lumea de Apoi este mai bun pentru cei care au frică. Oare voi nu pricepeți?
110. Chiar și când trimișii și-au pierdut nădejdea și au crezut că au fost socotiți mințiți, a venit la ei ajutorul Nostru. Și au fost mântuiți cei care Noi am voit. Însă pedeapsa Noastră nu va fi îndepărtată de la neamul celor nelegiuți.
111. În istoria lor a fost pildă pentru cei dăruți cu minte. El [Coranul] nu este o poveste care să fie născocită, ci, dimpotrivă, este întărirea celor dinaintea lui și tâlcuirea tuturor lucrurilor, călăuză și îndrumare pentru oamenii care cred.

⁴³⁹ Cei care îl neagă pe profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)

Surat 13: ar-Ra'd

Perioada de revelare

Versetele acestui Capitol (v.27-31 și 34-48) demonstrează faptul că acesta a fost revelat în ultima perioadă a misiunii profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) la Mecca și în aceeași perioadă cu Surat 7: al-A'râf, Surat 10: Yunus (Iona) și Surat 11: Hud (Hud).

Pe de o parte, oponenții Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) se gândeau la diferite moduri prin care să îl învingă pe el și Misiunea sa și pe de altă parte cei care îl urmau și-au exprimat dorința ca un miracol să le fie arătat necredincioșilor pentru ca aceștia să fie aduși la Calea Dreaptă. Drept răspuns, Dumnezeu le-a arătat credincioșilor că nu este felul Lui de a-i converti pe oameni prin această metodă și că ei nu ar trebui să se lase descurajați dacă El le oferă dușmanilor Adevărului o funie destul de lungă încât să se spânzure cu ea. Altfel, El poate să arate astfel de semne la fel cum poate să învie morții și să îi facă să vorbească (v.31). Dar chiar și atunci acești oameni încăpățânați vor inventa o scuză pentru a oferi o explicație. Toată această dovadă decisivă demonstrează faptul că acest capitol a fost revelat în timpul ultimei perioade a Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) la Mecca.

Tematica

Primul verset anunță tema principală a acestui Capitol și anume faptul că Mesajul profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) este Adevărul, dar este vina oamenilor că aceștia îl resping. Din acest motiv a fost arătat deseori prin moduri diferite că, elementele principale ale Mesajului: Monoteismul (*Tauhid*), Învierea și Profeția sunt o realitate, iar pentru binele lor spiritual și moral ei ar trebui să creadă în mod sincer în acestea. Ei au fost avertizați că negarea acestora le va aduce pierzania deoarece necredința (*Kufr*) este în sine ignoranță.

Mai mult, scopul acestui Capitol nu este doar de a satisface mințile, ci și de a face inimile să accepte Credința. Astfel, acesta nu prezintă doar argumente logice pentru a sprijini adevărul Mesajului, ci, la anumite intervale, încearcă să câștige inimile oamenilor avertizându-i de consecințele necredinței și prezentându-le răsplata Credinței, pentru ca cei nesăbuiți să renunțe la încăpățănare.

Mai mult, obiecțiile oponenților au primit răspuns fără ca acestea să fie menționate, iar acele îndoieli care erau o piedică pentru Mesaj sau care au fost create de oponenți au fost înlăturate. În același timp, credincioșii care treceau prin încercări grele și care se simțeau oboșiți și așteptau în mod anxios ajutorul lui Dumnezeu au primit confort, speranță și curaj.

Surat 13: ar-Ra'd⁴⁴⁰

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. *Alif, Lam, Mim, Ra*⁴⁴¹. Acestea sunt versetele Cărții, iar ceea ce ți-a fost revelat de către Domnul tău este Adevărul, însă cei mai mulți oameni nu cred.
 2. Allah este Cel care a înălțat Cerurile fără stâlpi pe care să-i vedeți, iar apoi S-a înălțat deasupra Tronului și a supus⁴⁴² Soarele și Luna, fiecare urmându-și cursul său până la un termen hotărât. El orânduiește lucrul și tâlcuiește semnele în amănunțime, poate că voi veți fi încredzătorii în întâlnirea cu Domnul vostru.
 3. El este Cel care a întins pământul și a așezat pe el munți și râuri. Și din toate roadele a făcut pe el câte o pereche. El lasă ca noaptea să acopere și să ascundă ziua. Cu adevărat, în acestea sunt semne pentru cei care cugetă.
 4. Iar pe pământ sunt parcele învecinate și grădini de viță de vie, de grâne, de palmieri în tufe și câte unul de la o rădăcină, udate de la o singură apă. Și le-am făcut Noi pe unele mai bune decât altele. Cu adevărat, în acestea sunt semne
- pentru un neam [de oameni] care pricep.
5. Și dacă ești uimit⁴⁴³ [o Mohammed] – atunci uimitoare sunt vorbele lor: „Oare când vom fi țărână, vom fi noi creați din nou?” Aceia sunt cei care nu cred în Domnul lor. Aceia sunt cei pe ale căror gâturi se vor afla juguri. Aceia sunt oaspeții Focului și ei în el vor avea sălaş veșnic.
 6. Și ei îți cer să grăbești răul înaintea binelui⁴⁴⁴, când înaintea lor au fost pilde. Domnul tău este Cel cu iertare pentru oameni, în pofida nelegiuirii lor. Și Domnul tău este aspru la pedeapsă.
 7. Și cei care nu cred spun: „De ce nu i s-a trimis lui un semn de la Domnul lui?” Dar tu ești numai un prevenitor și fiecare neam are un călăuzitor.
 8. Allah știe ce poartă⁴⁴⁵ fiecare femeie [în pânțele] și ceea ce lipsește sau ceea ce este prea mult în pânțele și tot lucrul are la El măsură.
 9. [El este] Știutorul celor ascunse și al celor vizibile, Cel Mare, Cel Preainalt.
 10. Pentru El sunt egali acela dintre voi care ține ascuns cuvântul Său și acela care îl rostește cu glas tare, acela care stă ascuns în timpul nopții și acela care se arată în ziua mare.

⁴⁴⁰ Tunetul

⁴⁴¹ A se vedea 2:1

⁴⁴² În folosul omenirii

⁴⁴³ De cei care neagă învierea

⁴⁴⁴ Aceștia au spus provocându-l pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra

sa): „Adu pedeapsa dacă ești sincer” în loc să se roage pentru milă și iertare de la Allah.

⁴⁴⁵ Allah cunoaște toate aspectele legate de existența fetusului

11. El [fiecare] are Îngeri⁴⁴⁶ care-l însoțesc unul după altul, înaintea lui și în urma lui, care îl veghează din porunca lui Allah. Cu adevărat Allah nu schimbă starea unor oameni până ce ei nu schimbă ceea ce se află în sufletele lor. Iar dacă Allah voiește un rău⁴⁴⁷ pentru un popor, acesta nu poate fi respins. Și ei nu au în locul lui Allah niciun alt ocrotitor.
12. El este Cel care vă arată fulgerul [ce vă inspiră] teamă și nădejde și El plămăiește norii cei grei.
13. Și-L preamărește tunetul [pe Allah] aducându-I laudă, și Îngerii, cu teamă de El. Și El trimite trăsnetele cu care lovește pe cine voiește, pe când ei se ceartă asupra lui Allah, în vreme ce El este de temut pentru puterea Sa.
14. [Doar] Lui I se adresează chemarea cea adevărată, iar aceia pe care îi cheamă afară de El nu le vor răspunde în niciun chip, ci ei sunt ca acela care întinde mâinile sale către apă pentru ca ea să ajungă la gura lui, fără ca ea să ajungă [vreodată]⁴⁴⁸. Iar chemarea necredincioșilor nu este decât în deșert.
15. Înaintea lui Allah se prosternează [toți cei] care sunt în Ceruri și pe Pământ, cu voce și fără voce și la fel și umbrele lor dimineața și la asfințit.
16. Spune: „Cine este stăpânul Cerurilor și al Pământului?” Spune: „Allah” Spune: „Și v-ați luat voi în afară de El ocrotitori care nu au nici pentru ei înșiși folos și nici [apărare de] rău?” Spune: „Oare sunt egali orbul și cel care vede? Sau oare sunt egale întunericul și lumina? Sau i-au făcut lui Allah asociați care au creat precum creația Lui, încât li se pare lor creația asemănătoare?” Spune: „Allah este Creatorul tuturor lucrurilor; El este cel Al-Uahid [Unic] [și] Al-Qahhar [Biruator]”.
17. El face să coboare din Cer apă și văile curg după măsura lor, iar șuvoiul duce spumă înaltă și o spumă asemănătoare cu ea se ivește peste ceea ce [oamenii] topesc în foc, căutând să facă o podoabă ori un lucru. Astfel dă Allah pildă despre Adevăr și neadevăr; iar în ceea ce privește spuma ea se duce fără urmă, în vreme ce ceea ce le este oamenilor spre folos rămâne mereu pe pământ. Astfel dă Allah pilde.
18. Pentru aceia care răspund Domnului lor este răsplata cea mai bună, în vreme ce aceia care nu-I răspund - chiar dacă ar avea toate cele care se află pe Pământ și încă pe atât pentru a le da ca răscumpărare - aceia vor avea parte de rea socoteală, iar sălaşul lor va fi Gheena - și ce rău așternut [este ea]!
19. Oare acela care știe că ceea ce ți s-a revelat de către Domnul tău este

⁴⁴⁶ Care se înlocuiesc unul pe altul

⁴⁴⁷ Pedeapsă sau distrugere pentru păcatele lor

⁴⁴⁸ Analogia indică faptul că zeitățile false nu le vor răspunde niciodată

- Adevărul să fie ca acela care este orb? Ci dară chibzuiesc cei care au minte,
20. Aceia, care-și împlinesc făgăduința față de Allah și nu încalcă legământul făcut.
21. Și țin unit ceea ce Allah a poruncit să fie unit⁴⁴⁹ și au frică de Domnul lor și se tem de răul socotirii.
22. Și cei care sunt statornici în căutarea chipului Domnului lor [Mulțumirea lui Allah] și plinesc Rugăciunea [As-Salat] și fac milostenie într-ascuns și pe față din ceea ce Noi le-am dăruit și resping răul prin bine, aceia vor avea parte de răsplata Casei [Veșnice]⁴⁵⁰,
23. De grădinile Edenului, în care vor intra laolaltă cu [toți] aceia care au fost evlavioși, dintre părinții, soții și copiii lor, iar Îngerii vor intra la ei prin toate porțile [spunând]:
24. „Pace vouă, pentru că ați fost statornici! Și ce bună este răsplata Casei [Veșnice]!”
25. Iar cei care încalcă făgăduința făcută lui Allah, după legământul față de El, și vor rupe ceea ce Allah va porunci să fie unit și vor semăna rău pe pământ, aceia vor avea parte de blestem și vor avea parte de rea casă [veșnică].
26. Allah dăruiește cu prisosință sau cu măsură cele de trebuință pentru trai cui voiește El. Și ei se bucură de viață în această lume, dar nu este viața în această lume decât plăcere trecătoare față de Viața de Apoi.
27. Și cei care nu cred spun: „De ce nu a fost pogorât asupra lui [Mohammed] un semn de la Domnul său?” Spune [Mohammed]: „Allah face să rătăcească pe cine voiește și călăuzește către El pe cel care se căiește,
28. Pe cei ce cred și ale căror inimi sunt liniștite întru pomenirea lui Allah”, căci prin pomenirea lui Allah se liniștesc inimile.
29. Cei ce cred și săvârșesc fapte bune vor avea parte de fericire și bună întoarcere.
30. Astfel te-am trimis Noi într-o comunitate înaintea căreia au fost alte comunități, ca să le citești lor ceea ce Noi îți revelăm, în vreme ce ei nu cred în Cel Milostiv. Spune: „El este Stăpânul meu. Nu există altă divinitate în afară de El. În El mă încred și la El este întoarcerea și cânta mea.”
31. Și de ar fi un Coran cu care să se mute munții sau cu care să se despice pământul sau cu care să se facă morții să vorbească [ar fi acest Coran], însă a lui Allah este întreaga poruncă. Și oare nu știu cei care cred că Allah - dacă ar voi - i-ar călăuzi pe toți oamenii? Și nu va înceta să se abată asupra celor care nu cred o nenorocire sau să cadă în apropiere de sălașul lor, până ce se va împlini

⁴⁴⁹ Aceștia țin legăturile de rudenie

⁴⁵⁰ Lumea și încercările ei, consecințele bune fiind Paradisul

- promisiunea lui Allah, căci Allah nu-Și calcă făgăduința.
32. Au fost luați în răs Trimiși și înainte de tine, însă Eu le-am dat un răgaz celor care nu au crezut. Apoi i-am apucat pe ei. Și cum a fost pedeapsa Mea!
33. Oare Cel care veghează asupra fiecărui suflet și [vede] ceea ce dobândește [este la fel ca asociații]? Și totuși îi fac lui Allah asociați. Spune [-le lor]: „Numiți-i! Sau voiți să-I vestiți Lui ceva⁴⁵¹ ce nu cunoaște El de pe pământ? Sau sunt doar vorbe deșarte?⁴⁵² Ba au fost cei care nu cred amăgiți de viclenia lor împodobită și au fost abătuti de la drum. Iar cei pe care Allah îi lasă să rătăcească nu au pe nimeni călăuzitor.”
34. Ei vor avea parte de osândă în viața aceasta, iar chinul din Viața de Apoi va fi și mai greu și nu vor avea ei niciun apărător de Allah.
35. Pilda [descrierea] Grădinii care s-a promis celor evlavioși; [este că] pe sub ea curg pâraie și veșnice sunt roadele ei și umbra ei. Aceasta este răsplata celor care au frică [de Allah], iar răsplata celor necredincioși este Focul.
36. Și aceia cărora le-am dat Noi deja Scriptura [anterioară] se bucură pentru ceea ce ți s-a pogorât [o, Mohammed]. Însă unele cete tăgăduiesc o parte din ea. Spune:
- „Mi s-a poruncit să-L ador pe Allah și să nu-I fac Lui asociați. Eu la El chem [oamenii] și la El este întoarcerea mea!”
37. Așa i-am trimis Noi [Coranul], ca o orânduială, [în limba] arabă! Iar dacă tu vei urma poftelor lor, după știința ce a venit la tine, nu vei avea tu nici ocrotitor, nici apărător de Allah!
38. Am trimis Noi Profeți și mai înainte de tine. Și le-am dat lor soții și urmași. Însă niciun trimis nu a putut să aducă vreun semn decât cu voia lui Allah. Și fiecare soroc are un timp scris.
39. Allah șterge sau întărește ceea ce voiește și la El se află mama Cărții⁴⁵³.
40. Și de-ți vom arăta ție o parte din cele cu care-i amenițăm sau de te vom lua pe tine la Noi, datorita ta este propovăduirea și la Noi e socotirea.
41. Oare nu văd ei că Noi venim cu porunca Noastră pe Pământ și că Noi îl îngustăm? Allah judecă și nimeni nu poate împiedica judecata Sa și El este repede la socotire.
42. Și au viclenit cei de dinaintea lor [împotriva Trimișilor lor], însă hotărârea este la Allah. El știe ce dobândește fiecare suflet, iar necredincioșii vor ști cine va avea parte de răsplata cea bună a Casei [Veșnice].

⁴⁵¹ „Alte zeități”

⁴⁵² Atribuirea de către voi a statutului divinității altora decât lui Allah

⁴⁵³ Tablele bine păstrate (*al-Lauh al-Mahfooz*) în care este scrisă fiecare Scriptură originală revelată de către Allah

-
43. Cei care nu cred spun: „Tu nu ești un Trimis!” Spune [o Mohammed]: „Allah este de ajuns ca martor între mine și voi. [Și cine este mai drept decât] acela care are cunoștință despre Scriptură⁴⁵⁴?!”

⁴⁵⁴ Cei care recunosc adevărul datorită cunoștințelor lor despre scripturile anterioare

Surat 14: Ibrahim

Perioada de revelare

Din tonul acestui Capitol se pare că acesta aparține unui grup de capitole ce au fost revelate în timpul ultimei perioade din Mecca. De exemplu, versetul 13 indică clar că persecuția musulmanilor a fost cea mai intensă la timpul revelării acestui Capitol, iar cei din Mecca erau hotărâți să îi alunge pe musulmani, așa cum au făcut necredincioșii și cu profeții anteriori.

Tematica și contextul revelării

Acest Capitol este o prevenire și o amenințare către necredincioșii care refuzau Mesajul Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și concepeau planuri pentru a-i distruge misiunea. Însă amenințările, cenzura și reproșurile dominau prevenirea. Aceasta fiindcă capitolele precedente conțineau destul de multă prevenire, însă, în ciuda acestui fapt, dușmănia, antagonismul și persecuția lor s-au intensificat.

Surat 14: Ibrahim⁴⁵⁵

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. *Alif. Lam. Ra*⁴⁵⁶. [Aceasta este] o Carte pe care Noi ți-am revelat-o [Mohammed] pentru ca tu să-i scoți pe oameni din întuneric la lumină, cu voia Domnului lor pe drumul lui *Al-'Aziz* [Celui Puternic] [și] *Al-Hamid* [Vrednic de Laudă].
2. Allah este Cel căruia Îi aparțin toate cele din Ceruri și de pe Pământ. Și vai celor necredincioși pentru pedeapsa cea aspră.
3. Aceia cărora le place această viață mai mult decât Viața de Apoi și-i împiedică [pe oameni] de la calea lui Allah și caută să le-o strâmbă, aceia se află într-o rătăcire adâncă!
4. Și Noi nu am trimis niciun Profet decât cu limba poporului său, pentru ca să le facă limpede [revelația] și Allah împinge în rătăcire pe cine voiește⁴⁵⁷ El și călăuzește pe cine voiește El, căci El este *Al-'Aziz* [Cel Puternic] [și] *Al-Hakim* [Înțelept].
5. Noi l-am trimis pe Moise cu semnele Noastre, [spunându-i]: „Scoate poporul tău din întuneric la lumină și adu-le lor aminte de zilele lui Allah.” În aceasta sunt semne pentru toți cei răbdători și mulțumitori.
6. Și [adu-ți aminte] când Moise a spus poporului său: „Amintiți-vă de binefacerea lui Allah asupra voastră, când El v-a izbăvit de clanul lui Faraon care v-a supus la rău chin, i-a măcelărit pe fiii voștri și le-a lăsat în viață pe femeile voastre! Și în aceasta a fost pentru voi mare încercare de la Domnul vostru!”
7. Și când Domnul vostru a vestit: „Dacă veți fi mulțumitori, vă voi înmulți [binefacerile Mele], iar de veți fi nemulțumitori, pedeapsa Mea va fi aspră!”
8. Și Moise a spus: „Dacă voi și toți cei de pre Pământ sunteți nerecunoscători, [atunci aflați] că Allah este Gany [Își este Sיעși Deajuns, Cel Bogat] [și] că El este Hamid [Vrednic de Laudă]!”
9. Nu v-a venit vouă vestea despre cei de dinaintea voastră: poporul lui Noe și poporul 'Ad și poporul Thamud și cei de după ei și pe care numai Allah îi știe? Trimișii lor au venit la ei cu semne limpezi, însă ei și-au dus mâinile la gură⁴⁵⁸ și au spus: „Cu adevărat noi nu credem [în mesajul] cu care ați fost trimiși și suntem într-o îndoială tulburătoare în privința aceleia la care ne chemați”.
10. Trimișii lor au spus: „Aveți voi îndoială în privința lui Allah, Creatorul Cerurilor și al

⁴⁵⁵ Profetul Avraam

⁴⁵⁶ A se vedea 2:1

⁴⁵⁷ Pe cei care Îi refuză călăuzirea

⁴⁵⁸ Au fost date mai multe explicații pentru înțeles. Bazat pe concluzia versetului, Ibn Kathir a preferat explicația precum că acest gest a fost unul de negare și respingere.

- Pământului, care vă cheamă ca să vă ierte pentru o parte din păcatele voastre și vă dă vouă răgaz până la un termen hotărât⁴⁵⁹” Și au răspuns [necredincioșii]: „Voi nu sunteți decât niște oameni ca și noi și voiți să ne abateți de la ceea ce adorau părinții noștri! Aduceți-ne o dovadă clară.”
11. Trimișii lor le-au răspuns: „Noi nu suntem decât niște oameni ca și voi, însă Allah binecuvântează pe cine voiește El dintre robii Săi. Nu ne revine nouă să vă aducem dovadă, decât numai cu îngăduința lui Allah. Și în Allah trebuie să se încreadă dreptcredincioșii.
12. Și cum să nu ne încredem noi în Allah, când El ne-a călăuzit pe căile noastre [pe care trebuia să le urmăm]? Însă noi vom îndura orice durere ne veți aduce. Și în Allah trebuie să se încreadă cei care se încred.”
13. Dar cei care nu credeau au spus către trimișii lor: „Noi vă vom alunga din țara noastră, dacă nu vă întoarceți la religia noastră!” Dar Domnul lor le-a revelat: „Cu adevărat, Noi îi vom nimici pe cei nelegiuți.
14. Și vă vom stabili pe voi pe acest pământ, după ei. Aceasta pentru cei care se tem de întâlnirea cu Mine⁴⁶⁰ și se tem de amenințarea Mea.”
15. Ei au cerut decizia [victoria de la Allah], însă fiecare trufaș îndărătnic a fost înfrânt,
16. În urma lui se află Gheena și va fi el adăpat cu apă de puroi⁴⁶¹,
17. Pe care el o va sorbi cu înghițituri mici și abia o va putea, înghiți. Și moartea vine la el din toate părțile, însă el nu va fi mort și va avea el [parte de] osândă dureroasă.
18. Pilda celor care nu cred în Domnul lor este că faptele lor sunt ca cenușa în care suflă vântul cu putere într-o zi furtunoasă. Ei nu vor avea niciun folos din ceea ce agonisesc. Aceasta este rătăcire adâncă.
19. Oare nu vezi că Allah a creat Cerurile și Pământul în adevăr? Dacă El ar vrea, v-ar face să dispăreți și ar aduce făpturi noi
20. Și acest lucru nu este greu pentru Allah.
21. Și toți se vor înfățișa [pentru judecată] dinaintea lui Allah și vor spune cei slabi către cei care s-au arătat îngâmfați: „Cu adevărat noi v-am urmat pe voi, deci puteți voi să ne fiți de vreun folos împotriva osândei lui Allah?” Și ei vor spune: „Dacă ne-ar fi călăuzit Allah, v-am fi călăuzit și noi. Acum este la fel pentru noi dacă suntem mârniți sau avem răbdare, căci nu este pentru noi scăpare.”
22. Și Șeitan va spune când totul va fi hotărât: „Cu adevărat, Allah v-a

⁴⁵⁹ Vă amână moartea

⁴⁶⁰ „Să stea [pentru judecată] în fața Mea”

⁴⁶¹ Ce rezultă din pielea locuitorilor Iadului

- făcut vouă o făgăduință adevărată. [Va spune] V-am făgăduit și eu, însă v-am trădat. Eu nu am avut nicio putere asupra voastră, decât că eu v-am chemat, iar voi mi-ați răspuns. Deci nu mă învinovați pe mine, ci învinovați-vă pe voi înșivă! Eu nu vă pot fi de niciun ajutor, și nici voi nu-mi puteți fi de niciun ajutor. Cu adevărat, eu mă socotesc nevinovat de faptul că voi m-ați făcut cândva asociat [al lui Allah]. Nelegiuții [politeiștii] vor avea parte de osândă dureroasă.”
23. Cei care cred și săvârșesc fapte bune vor fi duși să intre în grădini pe sub care curg râuri și în ele vor sălășlui veșnic - cu voia Stăpânului lor. Iar salutul lor în ele va fi: „Pace [vouă]!”
24. Nu vezi ce pildă a dat Allah pentru cuvântul bun? El este ca un pom bun, cu rădăcina neclintită și cu ramuri [ce se înalță] în cer.
25. El dă fructe tot timpul - cu voia Domnului său. Și Allah dă pilde oamenilor pentru ca ei să-și aducă aminte.
26. Iar pilda unui cuvânt rău este ca un pom rău care a fost smuls de pe fața Pământului și care nu mai are pic de statornicie.
27. Allah îi întărește pe cei care cred cu vorbe hotărâte⁴⁶² atât în viața aceasta, cât și în Viața de Apoi⁴⁶³. Allah îi duce în rătăcire pe cei
- nelegiuți și Allah face ceea ce voiește.
28. Nu i-ai văzut pe cei care au schimbat îndurarea lui Allah cu necredința și au adus poporul lor în casa pierii?
29. [Este] în Gheena, în care vor arde și ce rău sălaş.
30. Și i-au făcut lui Allah parteneri care să-i ducă în rătăcire [pe oameni] de la calea Lui. Spune: „Veseliți-vă [în această viață], căci sfârșitul vostru va fi în Foc.”
31. [O, Mohammed] spune robilor Mei care cred să împlinească Rugăciunea [As-Salat] și să dăruiască într-ascuns și pe față din ceea ce le-am dat spre viațuire, înainte de a veni Ziua în care nu va fi nici răscumpărare, nici prietenie.
32. Allah este Cel care a creat Cerurile și Pământul și a pogorât din cer apa, cu care scoate pentru voi din roade mijloc de viațuire. El a supus pentru voi corăbiile care plutesc pe mare, la porunca Sa, și a supus pentru voi râurile
33. Și a supus pentru voi Soarele și Luna, amândouă urmându-și cursul fără oprire, și a supus pentru voi noaptea și ziua .
34. Și v-a dat El din toate câte le-ați cerut. Și de ați socoti binefacerile lui Allah, nu le-ați putea număra. Dar

⁴⁶² Mărturisirea că nu există altă divinitate în afară de Allah și că Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) este Mesagerul lui Allah

⁴⁶³ Atunci când vor fi întrebați în morminte de către Îngerii

- omul este cu adevărat nelegiuit și necredincios⁴⁶⁴.
35. Și [spune, o Mohammed] când Avraam a spus: „Doamne, fă acest oraș un loc sigur și ferește-mă pe mine și pe fiii mei să nu-i adorăm pe idoli!
36. Doamne, cu adevărat ei i-au dus în rătăcire pe mulți oameni. Iar cel ce mă va urma va fi dintre ai mei, iar cel ce nu mi se va supune – cu adevărat, Tu ești Gafur [Iertător], Rahim [Îndurător].
37. Doamne, eu am așezat o parte din urmașii mei într-o vale fără verdeață, în apropiere de Casa Ta cea Sfântă. Doamne, pentru ca ei să împlinescă Rugăciunea [As-Salat]! Și fă inimile unor oameni să incline cu dragoste către ei și dă-le lor din roade spre viață, poate că ei vor fi mulțumitori.
38. Doamne, cu adevărat, Tu știi și ce ținem ascuns și ce lăsăm să se vadă, căci nu-l este nimic ascuns lui Allah, nici de pe Pământ și nici din Cer.
39. Laudă lui Allah, care mi i-a dat mie, în ciuda bătrânețelor mele, pe Ismail și pe Isaac. Domnul meu este Cel care aude rugăciunile.
40. Doamne, fă ca eu să împlinesc Rugăciunea [As-Salat] cu sârguință, ca și o parte din urmașii mei! Și primește ruga mea, Doamne.
41. Doamne, iartă-mi mie și părinților mei și dreptcredincioșilor în Ziua când se va face socoteala.”
42. Să nu crezi că Allah nu este cu luare aminte la ceea ce săvârșesc nelegiuiții, însă El doar le dă lor răgaz până într-o Zi în care privirile lor vor fi împietrite [de spaimă].
43. În vreme ce ei vor alerga cu capetele ridicate, cu ochii rătăciți și cu inimile goale⁴⁶⁵.
44. Și [o, Mohammed] prevestește-i pe oameni despre Ziua în care va veni peste ei pedeapsa și în care cei ce au fost nelegiuiți vor spune: „Doamne, păsuiește-ne pe noi pentru un termen scurt, ca să răspundem chemării Tale și să-i urmăm pe Trimiși.” [Dar le va fi spus] „Dar oare n-ați jurat voi mai înainte că pentru voi nu va fi niciun sfârșit?”⁴⁶⁶
45. Voi locuiți în sălașurile celor care au fost nelegiuiți față de ei înșiși și vi s-a arătat vouă limpede ce am făcut cu ei. Și v-am dat vouă [multe] pilde.
46. Au plâsmuit ei vicleșug, însă vicleșugul lor este la Allah, chiar de-ar fi vicleșugul lor [într-atât de puternic] încât să dispară munții.
47. Și să nu socotești că Allah nu-și ține făgăduința făcută Trimișilor Săi.

⁴⁶⁴ Nu crede și neagă favoarea lui Allah

⁴⁶⁵ Aceasta este starea lor în morminte, în timpul Învierii. Capetele lor vor fi ridicate în

sus și fixate de teroare, neputând nici să se întoarcă înapoi.

⁴⁶⁶ De binecuvântările pe care Allah vi le-a dat în viața lumească

Allah este Al-'Aziz [Puternic]
Stăpânul Răzbunării.

48. [Va fi] în ziua în care Pământul va fi schimbat cu un altul, ca și Cerurile, și ei [toate creaturile] se vor înfățișa dinaintea lui Allah Al-Uahid [Cel Unic], Al-Qahhar [Biruatorul].
49. Și în Ziua aceea îi vei vedea pe păcătoși legați unii de alții cu lanțuri,
50. Iar straietele lor vor fi din catran și focul le va acoperi chipurile.
51. [Toate acestea] pentru ca Allah să răsplătească fiecare suflet după ce și-a agonisit. Cu adevărat, Allah este repede la socotire.
52. Acesta [Coranul] este o veste pentru oameni, pentru ca să fie preveniți prin ea și pentru ca să știe că El este un Dumnezeu Unic și să ia aminte cei înzestrați cu judecată.

Surat 15: al-Hijr

Perioada de revelare

Subiectele și stilul acestui capitol arată faptul că perioada de revelare este similară cu cea a Capitolului 14: Ibrahim (Avraam), fiind evidențiate două lucruri. Primul, avertizările repetate din acest Capitol arată faptul că, în ciuda propagării Mesajului de către profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) timp de mulți ani, poporul său, în general, nu se arăta înclinat în a-l accepta, ci dimpotrivă, acesta devenise și mai încăpățânat în antagonism și dușmănie. Al doilea, din cauza opoziției poporului său, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) începuse să se simtă obosit în eforturile sale intense de a eradica necredința. Astfel, Dumnezeu l-a consolată în mod repetat încurajându-l.

Tematica și subiectul principal

Deși principalele subiecte abordate de acest capitol sunt:

- a. Avertizarea celor care i-au respins Mesajul și i s-au opus
- b. Consolarea și încurajarea Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu înseamnă că acesta nu conține și prevenire și instrucțiuni. De fapt, Coranul nu se rezumă doar la simple avertizări, ci recurge și la instrucțiuni în fiecare loc potrivit. Drept urmare, pe de o parte, acest Capitol conține argumente scurte pentru Monoteism (*Tauhid*) și, pe de altă parte, prevenire prin povestea lui Adam și a lui Șeitan.

Surat 15: al-Hijr⁴⁶⁷

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. *Alif, Lam, Ra⁴⁶⁸*. Acestea sunt versetele Cărții și ale unui Coran limpede.
2. Poate că cei care nu au crezut vor dori⁴⁶⁹ să fi fost musulmani.
3. Lasă-i să mănânce și să se bucure și speranța [falsă] să-i desfete pentru că ei vor ști [pe urmă].
4. Și Noi nu am nimic nicio cetate fără ca ea să nu fi avut un termen hotărât
5. Niciun neam nu poate să grăbească termenul său și nici să-l întârzie.
6. Și ei [meccanii] spun: „O, tu cel căruia i-a fost pogorât Coranul, tu ești nebun⁴⁷⁰.”
7. De ce nu ne aduci tu Îngerii, dacă ești tu dintre cei care spun adevărul?”
8. Noi nu facem să coboare Îngerii decât cu Adevărul⁴⁷¹. Și atunci ei [necredincioșii] nu vor mai fi pășuiți.
9. Cu adevărat, Noi am pogorât mesajul [Coranul] și cu adevărat Noi îi vom fi păzitori!
10. Și cu adevărat, Noi am trimis [Profetii] mai înainte de tine [o, Mohammed] la sectele popoarelor vechi.
11. Și nu a venit la ei un trimis că numaidecât l-au și batjocorit.
12. Astfel facem Noi [necredința] să intre în inimile nelegiuitorilor.
13. Ei nu cred în ea [Carte] în ciuda a ceea ce s-a întâmplat cu obiceiul popoarelor anterioare.
14. Și [chiar] dacă le-am deschide o poartă din Cer și ei ar ajunge să tot urce prin ea,
15. Ei ar spune cu siguranță: „Ochii noștri au fost doar închiși. Dimpotrivă noi suntem un popor de [oameni] fermecați.”
16. Și Noi am pus în Cer stele mari și l-am înfrumusețat pentru privitori.
17. Și l-am păzit Noi de orice șaitan afurisit,
18. În afară de cel care a ascultat pe furiș, dar în urma căruia a pornit flacăra mistuitoare.
19. Iar Pământul l-am întins Noi și am aruncat pe el munți neclintii și am lăsat să crească de toate cu măsură cumpănită.
20. Și v-am dat Noi vouă pe el [pe Pământ] cele de trebuință pentru

⁴⁶⁷ Al-Hijr: Valea Stâncii. Era locuită de tribul lui Thamud (menționat în v. 80-84), care sculptau palate și case în stâncă

⁴⁶⁸ A se vedea 2:1

⁴⁶⁹ În Ziua Judecării de Apoi sau la momentul morții

⁴⁷⁰ Literar: „posedat de djinn”

⁴⁷¹ Cu un mesaj sau așa cum sugerează versetul pentru a îndeplini o pedeapsă promisă

- traii, ca și pentru aceia pe care voi nu-i hrăniți⁴⁷².
21. Și nu sunt lucruri ale căror hambare să nu se afle la Noi și pe care Noi să nu le trimitem cu măsură cunoscută [anumită].
22. Și Noi trimitem vânturile mănoase⁴⁷³ și trimitem apă din cer pe care v-o dăm de băut, însă voi nu o puteți strânge [având control asupra sa].
23. Cu adevărat, Noi dăm viață și dăm moarte și Noi suntem moștenitori⁴⁷⁴.
24. Noi îi cunoaștem pe aceia dintre voi care au fost înainte și Noi îi știm și pe cei care n-au venit încă.
25. Și cu adevărat, Domnul tău îi va aduna pe ei, iar El este Hakim [Înțelept] [și] 'Alim [Atoateștiutor].
26. Și cu adevărat, Noi l-am făcut pe om din lut tare, provenit dintr-un nămol moale,
27. Iar pe djinn Noi l-am făcut și mai înainte, din focul fierbinte.
28. Și [adu-ți aminte, o Mohammed] când le-a zis Domnul tău Îngerilor: „Eu am să fac un om din lut tare, provenit dintr-un nămol moale,
29. Iar când îl voi face și voi sufla în el din duhul⁴⁷⁵ Meu, voi să cădeți dinaintea lui, prosternându-vă. ”
30. Și s-au prosternat toți Îngerii laolaltă,
31. Cu excepția lui Iblis⁴⁷⁶, care s-a împotrivit să fie împreună cu cei ce s-au prosternat.
32. [Allah] a spus: „O, Iblis! De ce nu ești tu împreună cu cei care se prosternează?”
33. El a răspuns: „Eu nu mă voi prosterna dinaintea unui om pe care l-ai făcut din lut tare, provenind dintr-un nămol moale.”
34. [Allah] a spus: „Ieși din el⁴⁷⁷ și cu adevărat, tu ești izgonit.”
35. Și blestemul [să fie] asupra ta până în Ziua Judecății”.
36. Dar el a spus: „Doamne, atunci dă-mi mie păsuire până în Ziua în care ei vor fi înviați! ”
37. [Allah] a spus: „Cu adevărat, tu vei fi dintre cei păsuți,
38. Până în Ziua timpului hotărât.”
39. [Iblis] a spus: „Doamne, pentru că m-ai dus în rătăcire, le voi împodobi lor [lucrurile de] pe Pământ și-i voi duce pe ei toți în rătăcire,

⁴⁷² Allah a pus în serviciul vostru alți oameni și animale cărora Allah le asigură traiul. Un alt înțeles este și că Allah asigură traiul pentru viața voastră și pentru toate celelalte creații.

⁴⁷³ Cauzând precipitații în nori sau ducând polen

⁴⁷⁴ Allah rămâne după ce toată creația a murit

⁴⁷⁵ Elementul vieții și al sufletului pe care Allah le-a creat pentru acel corp, nu sufletul Său sau o parte din El (așa cum unii cred, în mod eronat)

⁴⁷⁶ Care făcea parte din djinni. A se vedea 18:50

⁴⁷⁷ Din Paradis sau din Ceruri

40. În afară de robii Tăi curați și aleși dintre ei.”
41. [Allah] a spus: „Acesta este un drum drept [care duce] către Mine.
42. Cu adevărat, tu nu vei avea putere asupra robilor Mei, în afară numai de cei care te-au urmat dintre cei amăgiți,
43. Și cu adevărat, Iadul este locul promis pentru ei toți.
44. El are șapte porți și fiecare poartă are o parte anumită dintre ei⁴⁷⁸.”
45. Cu adevărat, cei cu frică vor fi în grădini și la izvoare,
46. [Și le va fi spus]: „Intrați în ele în pace și cu siguranță.”
47. Și Noi vom scoate pizma⁴⁷⁹ din piepturile lor și ca frații vor șede pe paturi (sau divane) unii în fața altora.
48. Nu-i va atinge în ele osteneala și nici nu vor fi ei scoși din ele.
49. [O, Mohammed] vestește-le robilor Mei că Eu sunt Al-Ghafur [Iertătorul], Ar-Rahim [Îndurătorul].
50. Și că aceasta este pedeapsa Mea care este un chin dureros.
51. Și vestește-i pe ei despre oaspeții lui Avraam,
52. Când au intrat la el și au spus „Pace”, iar [Avraam] le-a răspuns: „Ne este nouă teamă de voi.”
53. [Îngerii] au spus: „Nu-ți fie teamă! Noi îți aducem vestea bună a [nașterii] unui băiețel plin de învățătură.”
54. Și el a răspuns: „Îmi aduceți voi mie veste bună când m-au ajuns bătrânețile? Ce veste bună să-mi mai aduceți?”
55. Ei au spus: „Îți vestim Adevărul, deci nu fi dintre aceia care deznădăjduiesc.”
56. El a răspuns: „Dar cine deznădăjduiește în privința îndurării Domnului său, în afară de cei rătăciți?”
57. [Avraam] a spus: „Și ce vreți voi, o, Mesagerilor?”
58. Ei au răspuns: „Cu adevărat, noi suntem trimiși la un popor de nelegiuți,
59. Cu excepția familiei lui Lot pe care o vom mântui în întregime,
60. Mai puțin pe soția lui.” Noi [Allah] am hotărât ca ea să fie dintre cei nimiciți.
61. Și când au venit Mesagerii la casa lui Lot,
62. El le-a spus: „Cu adevărat, voi sunteți [pentru mine] un neam de necunoscuți.”
63. Și ei i-au răspuns: „Dar am venit la tine, aducând [pedeapsa] pentru cele de care s-au îndoit,

⁴⁷⁸ Cei care îl urmează pe Șeitan

⁴⁷⁹ A se vedea 7:43

64. Și ți-am adus noi Adevărul, și cu siguranță noi spunem Adevărul.
65. Deci pleacă cu familia ta spre sfârșitul nopții și mergi în urma lor și să nu se uite înapoi vreunul dintre voi, ci mergeți unde vi se poruncește.”
66. Și Noi i-am vestit lui această poruncă, pentru că aceia [păcătoșii] să fie nimiciți până dimineața.
67. Și au venit locuitorii cetății [la el] bucuși.
68. [Lot] le-a spus: „Aceștia sunt oaspeții mei, deci nu-mi faceți rușine.
69. Și fiți cu frică de Allah și nu mă faceți de rușine.”
70. Ei au spus: „Nu ți-am oprit noi [să aperi] oamenii?”
71. [Lot] a spus: „Acestea sunt fiicele mele⁴⁸⁰, dacă voiți voi să faceți [o căsătorie permisă].”
72. Pe viața ta, [o, Mohammed], cu adevărat ei rătăceau în aiureala lor.
73. Așadar, la răsăritul Soarelui i-a prins pe ei strigătul⁴⁸¹
74. Și Noi am răsturnat [cetatea] cu susul în jos și am lăsat să plouă peste ei pietre de lut întărit.
75. Și cu adevărat, în aceasta sunt semne pentru cei care știu să judece limpede.
76. Și cu adevărat, ea [cetatea] este pe un drum cunoscut de toți.
77. Și cu adevărat, întru aceasta este un semn pentru credincioși.
78. Și locuitorii din Al-Ayka [poporul lui Madyan] erau [de asemenea] nelegiuți.
79. Și Noi ne-am răzburat pe ei și, cu adevărat, amândouă [cetățile] sunt pe un drum cunoscut.
80. Și cu adevărat locuitorii din Al-Hijr⁴⁸² [Thamud] i-au socotit pe trimiși drept mincinoși.
81. Și le-am adus semnele Noastre, însă ei s-au abătut de la ele.
82. Și ei își scobeau în munți case, trăind în siguranță,
83. Însă strigătul i-a lovit în zorii dimineții,
84. Și nu le-a fost lor spre folos ceea ce au agonisit.
85. Și Noi nu am creat Cerurile și Pământul, precum și ceea ce este între ele, decât cu dreptate. Și, cu adevărat, Ceasul va veni, [fără îndoială]! Deci iartă-le lor cu frumoasă iertare.
86. Cu adevărat, Domnul tău este Al-Khallaq [Creatorul] [și] al-'Alim [Atoateștiutorul].

⁴⁸⁰ Femeile din comunitatea sa care se puteau căsători

⁴⁸¹ A se vedea 11:67

⁴⁸² Valea Stâncii

87. Noi ți-am dat [o Mohammed] șapte [versete]⁴⁸³ dintre cele care se repetă și Coranul cel mareț.
88. Nu-ți îndrepta ochii spre lucrurile pe care Noi le-am dat ca bucurie trecătoare unora dintre ei [necredincioșii] și nici nu fi trist pentru ei, ci pleacă aripa ta⁴⁸⁴ peste dreptcredincioși.
89. Și spune: „Cu adevărat, eu sunt prevestitorul cel deslușit” -
90. [Ți-am trimis ție Coranul], precum am trimis [scripturi] celor ce au împărțit [între ei]⁴⁸⁵,
91. Care au împărțit Coranul în bucăți⁴⁸⁶.
92. Și - pe Domnul tău! - de la toți vom cere socoteală
93. Pentru ceea ce au făcut.
94. Atunci vestește, ceea ce ți se poruncește⁴⁸⁷ și nu-i băga în seamă pe politeiști.
95. Cu adevărat, Noi suntem de ajuns pentru tine împotriva zeflemitorilor,
96. Cei care îi asociază lui Allah un alt Dumnezeu. Dar ei vor ști [în curând].
97. Și Noi știm prea bine că pieptul ți se strânge pentru ceea ce spun ei.
98. Însă adu laude Domnului tău și fii printre cei care [I] se prosternază [Lui]
99. Și adoră-L pe Domnul tău până ce-ți va veni sfârșitul [moartea].

⁴⁸³ Referindu-se la Surat al-Fatihah

⁴⁸⁴ Arată-le bunătațe

⁴⁸⁵ Evreii și creștinii care s-au separat de învățăturile Profeților lor

⁴⁸⁶ Acceptând o parte și respingând altă parte în funcție de înclinațiile proprii

⁴⁸⁷ Implicația este „Astfel îi vei putea separa pe necredincioși de credincioși.”

Surat 16: an-Nahl

Perioada de revelare

Următoarele versete arată faptul că acest Capitol a fost revelat în timpul ultimei perioade a profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) la Mecca:

1. v.41 arată faptul că persecuția i-a forțat pe unii musulmani să emigreze în Abisinia înainte de revelarea acestui Capitol.
2. v.106 evidențiază faptul că persecuția musulmanilor se afla la cotele cele mai înalte, iar acest lucru era o problemă deoarece musulmanii persecutați erau obligați să facă blasfemii.
3. v.112-114 fac referire la finalul unei foamete de 7 ani ce a lovit Mecca la câțiva ani după ce Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și-a început misiunea.

Tematica principală

Toate subiectele din acest Capitol abordează aspecte diferite ale Mesajului precum refutarea politeismului (*Şirk*), dovezi cu privire la monoteism (*Tauhid*) și avertizări despre consecințele respingerii și opunerii Mesajului.

Subiecte de discuție

Primul verset îi avertizează în mod strict și direct pe cei care respingeau Mesajul ca și cum decizia lui Dumnezeu în privința respingerii mesajului a fost făcută. Atunci de ce strigi ca să o grăbești? De ce nu profiți de păsuirea pe care ai primit-o? Aceasta era exact ceea ce necredincioșii din Mecca aveau nevoie în momentul revelării acestui Capitol, deoarece, în repetate rânduri aceștia l-au provocat pe profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spunând: „De ce nu aduci cea cu care tu ne ameninți? Noi nu doar că îți respingem mesajul de mult timp, ci ne și opunem lui în mod deschis.” O astfel de provocare împotriva misiunii profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) devenise obișnuită printre necredincioși.

Imediat după această avertizare aceștia au fost admonestați să renunțe la politeism, principalul obstacol în fața Mesajului. Astfel, următoarele subiecte sunt repetate în capitol:

1. Cititorul este rugat să reflecteze asupra semnelor simple din Univers și din el însuși, acestea oferind dovezi foarte convingătoare cu privire la Monoteism.
2. Necredincioșii primesc răspunsuri la obiecțiile lor, argumentele le sunt combătute, îndoielile înlăturate, iar pretextele lor false expuse.
3. Avertizări cu privire la consecințele persistenței pe căile greșite și a opoziției Mesajului.
4. Schimbările morale pe care Mesajul intenționa să le aducă în viața oamenilor au fost prezentate pe scurt și într-o manieră atrăgătoare. Politeiștilor li s-a spus că a crede în Dumnezeu, ceea ce ei făceau de altfel, nu trebuie restrâns doar la vorbe, ci și la practica în viața de zi cu zi.

Și în final, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și companionii săi au fost consolată și li s-a spus despre atitudinea pe care ei trebuie să o adopte în ceea ce privește antagonismul și persecuția din partea necredincioșilor.

Surat 16: an-Nahl⁴⁸⁸

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Porunca lui Allah vine, deci nu o grăbiți. Mărire Lui! El este deasupra a ceea ce Îi asociază Lui.
2. El îi trimite pe Îngeri cu revelația, după porunca Sa, asupra aceluia care voiește El dintre robii Săi, [spunând]: „Preveniți că nu există altă divinitate în afară de Mine și fiți cu frică de Mine, așadar!”
3. El a creat Cerurile și Pământul cu adevăr. El este deasupra a ceea ce Îi asociază Lui.
4. El l-a făcut pe om dintr-o picătură și dintr-o dată⁴⁸⁹ el [omul] este cârtitor învederat.
5. Și vitele le-a făcut pentru voi, de la ele aveți căldură⁴⁹⁰ și alte foloase și de la ele și mâncați.
6. Ele sunt pentru voi mândrețe, când le adunați [seara] și când le scoateți la păscut [dimineața];
7. Ele poartă poverile voastre către o țară unde nu ați putea ajunge decât cu trudă mare. Cu adevărat, Domnul vostru este Ra'uf [Iertător], Rahim [Îndurător].
8. Și [El a făcut] caii, cătării și măgarii, să călăriți pe ei și ca podoabă și El creează ceea ce voi nu știți.
9. Lui Allah îi revine [să arate prin mare Mila Sa] calea cea dreaptă și pe cea falsă. Dar dacă El ar voi, v-ar călăuzi pe toți.
10. El este Cel care trimite apă din cer pentru voi. Din ea este de băut pentru voi și din ea cresc tufșurile, unde voi vă pașteți cirezile.
11. Din ea El face să crească pentru voi semănăturile, măslinii, curmalii, vița de vie și tot felul de roade. Cu adevărat, în aceasta este dovadă pentru un neam [de oameni] care chibzuiesc.
12. El a supus pentru voi noaptea și ziua, Soarele și Luna. Și Stelele sunt supuse, prin porunca Lui. Și întru aceasta sunt semne pentru un neam [de oameni] care pricep.
13. Și [a supus] ceea ce a creat pentru voi pe Pământ de felurite culori. Și întru aceasta este un semn pentru un neam de oameni care își aduc aminte.
14. El este Cel care a supus marea, pentru ca voi să mâncați din ea carne proaspătă și să scoateți din ea podoabă pe care să o purtați. Și vezi corăbiile care o brăzdează ca să căutați harul Său. Și poate că voi veți fi mulțumitori.
15. El a așezat pe Pământ munți statornici, ca să nu se clatine cu voi, râuri și drumuri, poate că voi veți fi călăuziți.
16. Și semne de reper. Și după stele ei se călăuzesc [de asemenea]⁴⁹¹.

⁴⁸⁸ An-Nahl: Albina

⁴⁸⁹ Atunci când devine puternic și independent

⁴⁹⁰ Îmbrăcăminte, corturi etc

⁴⁹¹ Prin deșert sau noaptea pe mare

17. Atunci este Cel care creează la fel ca cel care nu creează? Oare voi nu sunteți cu luare aminte?
18. Și de ați [vrea să] socotiți binefacerea lui Allah, voi nu veți reuși să le numărați. Cu adevărat, Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].
19. Și Allah știe atât ceea ce voi țineți ascuns, cât și ceea ce dezvăluți.
20. Însă cei pe care îi cheamă în locul lui Allah nu creează nimic, ei ei sunt creați.
21. Ei sunt [de fapt] morți⁴⁹², nu sunt vii, și ei nu știu când [oamenii] vor fi înviați.
22. Domnul vostru este un Domn Unic. Iar inimile celor care nu cred în Viața de Apoi tăgăduiesc [unicitatea lui Allah] și ei sunt trufași.
23. Fără îndoială că Allah știe ce ascund și ce dezvăluie ei. Cu adevărat, El nu-i iubește pe cei trufași.
24. Dacă sunt întrebați: „Ce a pogorât Domnul vostru?” ei răspund: „Legende ale popoarelor anterioare.”
25. Ei vor avea de purtat păcatele lor în întregime, în Ziua Învierii, precum și o parte din păcatele celor pe care îi duc în rătăcire, fără de știință. Fără îndoială, rea este [povara] ce vor avea de purtat.
26. Au viclenit cei care au fost mai înainte de ei, însă Allah a năruit
- chiar temeliile zidirii lor și acoperișul s-a prăbușit peste ei⁴⁹³ și chinul a căzut peste ei, de unde nu se așteptau.
27. Apoi, în Ziua Învierii, El îi va acoperi de rușine și le va spune: „Unde sunt semenii Mei, pentru care voi i-ați certat [pe credincioși]?” Cei cărora li s-a dat știința vor spune: „Rușinea și răul se abat astăzi asupra necredincioșilor.”
28. Cei cărora Îngerii le iau viața când sunt nelegiuți cu ei înșiși și [care] apoi se vor supune cu umilintă, [spunând]: „Noi nu am făcut nimic rău.” Ba da, cu adevărat, Allah știe ce ați făcut voi.
29. Intrați, așadar, pe porțile Iadului și în el veți petrece veșnic. Ce rău sălaş va fi pentru cei aroganți.
30. Și li se va spune celor care au avut frică de Allah: „Ce a pogorât Domnul vostru?” Iar ei vor spune: „[Ceea ce este] Bine.” Cei care fac bine în această lume vor avea parte de bine, însă locuința din Viața de Apoi va fi și mai bună. Și ce minunată va fi locuința celor evlavioși -
31. Grădinile Edenului, în ele vor intra, iar pe sub ele vor curge râuri. În ele vor avea ceea ce vor voi. Astfel îi răsplătește Allah pe cei evlavioși -
32. Celor buni, cărora le iau sufletele, [Îngerii] le vor spune: „Pace vouă!

⁴⁹² Neinsuflețiți sau fără putere de înțelegere

⁴⁹³ Allah a făcut ca planul lor să eșueze și le-a expus complotul

- Intrați în Rai, pentru ceea ce ați făcut!”
33. Și ce pot să aștepte [necredincioșii] decât să vină la ei Îngerii sau să le vină porunca Domnului tău? Așa au făcut și cei care au fost înaintea lor și nu i-a nedreptățit Allah, ci ei înșiși s-au nedreptățit.
34. Și i-au lovit consecințele rele a ceea ce au săvârșit și cele pe care le-au luat în derâdere i-au înconjurat din toate părțile.
35. Și cei care i-au făcut asociați lui Allah spun: „Dacă ar fi voit Allah, noi nu am fi adorat nimic în afară de El - nici noi, nici părinții noștri - și nu am fi oprit nimic altceva afară de ceea ce El a oprit!”. Așa au făcut cei de dinaintea lor. Dar oare le revine Trimșiilor altceva decât propovăduirea limpede?
36. Și Noi am trimis la fiecare comunitate un Mesager [ca să le spună]: „Adorați-L pe Allah și țineți-vă departe de Taghut⁴⁹⁴.” Pe unii dintre ei i-a călăuzit Allah, însă altora le-a fost hărăzită rătăcirea. Călătoriți prin lume și vedeți care a fost sfârșitul celor care i-au socotit mincinoși [pe Mesagerii Noștri]!
37. [Chiar] dacă tu [o Mohammed] voiești cu tot dinadinsul călăuzirea lor, [să știi că] Allah nu-i călăuzește pe cei care îi duce în rătăcire⁴⁹⁵, iar ei nu vor avea apărători.
38. Și ei jură pe Allah cu cele mai grele jurăminte [că] Allah nu-i va învia pe cei care au murit. Ba da, promisiunea [lui Allah] este adevărată, dar cei mai mulți dintre oameni nu știu.
39. [El îi va învia] pentru a le arăta limpede cele asupra cărora au fost cu neînțelegere și pentru ca cei care nu cred să știe că ei au fost mincinoși.
40. Cu adevărat, când Noi vom un lucru, singurul cuvânt pe care-l spunem este „Fii!” și el este.
41. Și celor care au migrat pentru Allah, după ce au suferit nedreptate, Noi le vom pregăti [locuință] bună în această viață, dar răsplata lor în Viața de Apoi va fi și mai mare. Măcar dacă ei ar ști.
42. Aceștia sunt cei care au fost statornici și au avut încredere în Domnul lor.
43. Și Noi nu am trimis mai înainte de tine decât bărbați, cărora Noi le-am pogorât revelații. Întrebați-i pe oamenii pricepuți în cărți, dacă voi nu știți.
44. [I-am trimis cu] semne limpezi și cu scripturi. Iar ție ți-am pogorât Noi mesajul [Coranul], pentru ca tu să le tâlcuiești oamenilor deslușit ceea ce a fost pogorât pentru ei, - poate că ei vor chibzui.
45. Oare sunt siguri cei care au pus la cale fapte rele că Allah nu va face Pământul să-i înghită sau că nu va

⁴⁹⁴ Obiecte false de adorare

⁴⁹⁵ Drept rezultat al alegerii lor de a respinge călăuzirea

- veni asupra lor osândă de acolo de unde ei nu se așteaptă?
46. Sau să-i facă să piară în timpul umbletului lor, fără ca ei să aibă o ieșire?
47. Sau să-i facă să piară în plină spaimă? Dar cu adevărat Domnul vostru este Ra'uf [Milostiv], Rahim [Îndurător].
48. Oare n-au văzut ei că toate lucrurile pe care le-a creat Allah - având umbră ce se întinde la dreapta și la stânga - se prosternază în fața lui Allah cu supunere?
49. Și în fața lui Allah se prosternază toate vietățile din Ceruri și de pe Pământ; și la fel și Îngerii, fără ca ei să fie trufași.
50. Se tem de Domnul lor de deasupra lor și fac ceea ce li se poruncește.
51. Și Allah spune: „Nu luați două⁴⁹⁶ divinități. El este cu siguranță numai Unul, deci fiți cu frică numai de Mine!”
52. Ale Lui sunt cele din Ceruri și cele de pe Pământ și a Lui este supunerea veșnică. Și oare vă temeți voi de altcineva în afara lui Allah?
53. Voi nu aveți binefacere decât de la Allah. Apoi, dacă vă lovește un rău, voi nu vă rugați [pentru ajutor] decât Lui,
54. Apoi, dacă El v-a mântuit de la rău, iată că o parte dintre voi Îi fac Stăpânului lor asociați.
55. Pentru a tăgădui ceea ce le-am dăruit lor. Bucurați-vă [pentru un timp]. Apoi veți cunoaște voi.
56. Ei fac o parte din ceea ce le-am dat lor spre viațuire [idolilor pe care] nici nu-i cunosc. Pe Allah, veți fi întrebați pentru ceea ce născociți.
57. Și ei îi atribuie lui Allah – Mărire Lui! – fiice⁴⁹⁷, iar lor ceea ce poftesc ei [fii]
58. Iar dacă vreunuia dintre ei i se vestește [nașterea] unei fiice, chipul lui devine negru și el e plin de mânie,
59. Se ascunde de lume din cauza răului ce i s-a vestit. Să o țină el, în ciuda umilinței, sau să o îngroape în țărână? Ce proastă judecată!
60. Celor care nu cred în Viața de Apoi li se potrivește pilda răului, iar lui Allah I se potrivește pilda cea mai înaltă, căci El este Al-'Aziz [Atotputernic] [și] Al-Hakim [Înțelept].
61. Și dacă Allah ar voi să-i apuce pe oameni pentru nelegiuirea lor, nu ar lăsa pe el [pe Pământ] nicio vietate, însă El îi amână până la un termen hotărât, iar dacă sorocul lor sosește, atunci El nu-i mai întârzie nici măcar cu un ceas și nici nu-i grăbește.

⁴⁹⁶ Însemnând mai mult de două

⁴⁹⁷ Susținând că Îngerii sunt fiicele lui Dumnezeu

62. Și ei îi atribuie lui Allah ceea ce lor nu le place [de ex. fiice], iar limbile lor născocesc minciuni când spun că ei vor avea ceea ce este mai bun! Fără îndoială că ei vor avea parte de Iad și că ei vor fi primii aruncați în el.
63. Pe Allah, am trimis Noi [Profeți] și la alte comunități înainte de tine, însă Șcitan le-a împodobit faptele lor și el este tovarășul lor astăzi, dar ei vor avea parte de pedeapsă dureroasă [în Lumea de Apoi].
64. Și nu ți-am pogorât ție [o Mohammed] Cartea decât ca să le deslușești lor limpede cele asupra cărora aveau ei neînțelegeri ca un ghid și ca îndurare pentru un popor [de oameni] care cred.
65. Și Allah pogoară din Cer apa, cu care dă viață pământului după moartea lui. Cu adevărat, în aceasta este un semn pentru un popor [de oameni] care aud.
66. Și cu adevărat aveți voi o pildă și la vite. Noi vă dăm să beți din ceea ce se află în burțile lor, între murdărie și sânge - un lapte curat, plăcut celor care-l beau.
67. Iar din roadele curmalilor și ale viței de vie luați băutură îmbătătoare și venit bun⁴⁹⁸. Cu adevărat, în aceasta este un semn pentru un popor [de oameni] care pricep.
68. Și [iată ce] le-a revelat Domnul tău albinelor: „Faceți-vă case [stupi] în
- munți, în pomi și în ceea ce ei făuresc.
69. Apoi mâncați din toate roadele⁴⁹⁹ și urmați căile ușoare ale Domnului vostru.” Din burțile lor iese o băutură cu felurite culori, în care este leac pentru oameni. În aceasta este cu adevărat un semn pentru un popor [de oameni] care chibzuiesc.
70. Și Allah v-a creat pe voi și El vă face să muriți. Iar unii dintre voi vor ajunge până la cea mai ticăloasă vârstă, încât nu vor mai ști nimic, după ce au avut știință. Allah este ‘Alim [Atoateștiutor] [și] Qadir [Atotputernic].
71. Allah i-a pus pe unii dintre voi înaintea altora în privința celor necesare viețuirii. Însă cei care au fost aleși nu dau din partea lor celor asupra cărora au deplină stăpânire [sclavi], pentru ca ei să fie egali întru aceasta. Oare tăgăduiesc ei binefacerile lui Allah?
72. Și Allah v-a făcut soții din voi înșivă și v-a dat El vouă de la femeile voastre fii și nepoți și v-a dat spre hrană din cele bune. Și iată cum cred ei în deșertăciune și nu cred în binefacerea lui Allah.
73. Și adoră ei, afară de Allah, ceea ce nu le poate aduce lor nicio hrană din Ceruri și de pe Pământ, căci sunt fără de putere.

⁴⁹⁸ Acest verset a fost revelat înainte de interdicerea băuturilor alcoolice. Se referă la

faptul că în unele lucruri există atât avantaje cât și dezavantaje

⁴⁹⁹ Substanțe delicioase găsite de albine

74. Nu-I faceți, așadar, semeni lui Allah, căci Allah știe, în vreme ce voi nu știți.
75. Allah dă ca exemplu: un sclav cumpărat, care nu are nicio putere și un altul pe care Noi l-am dăruit cu mijloace de trai bune, din care el face milostenie atât pe ascuns cât și pe față. Oare sunt ei egali? Laudă lui Allah! Dar cei mai mulți dintre ei nu știu.
76. Și Allah dă ca exemplu doi bărbați: unul dintre ei este mut, nu este în stare de nimic și devine o povară pentru stăpânul său, căci oriunde l-ar trimite, el nu aduce nimic bun. Oare este el egal cu acela care poruncește dreptatea și care este pe drumul cel drept?
77. Ale lui Allah sunt cele neștiute din Ceruri și de pe Pământ. Iar porunca [privitoare la] Ceas este ca o clipire din ochi sau chiar și mai scurtă. Cu adevărat, Allah este cu putere peste toate.
78. Allah v-a scos pe voi din pântecele mamelor voastre, fără ca voi să aveți știre de ceva, și v-a dat vouă auzul și văzul și inimile, pentru ca voi să fiți mulțumitori.
79. Oare nu văd ei păsările supuse din văzduhul Cerului, pe care nimeni nu le ține decât numai Allah? Întru aceasta sunt cu adevărat semne pentru un popor [de oameni] care cred.
80. Și Allah v-a făcut casele voastre spre locuință și v-a făcut vouă din pieile vitelor case, care să vă fie ușoare în timpul plecării și în timpul așezării voastre, iar din lână, din blana și din părul lor, [v-a făcut] veșminte și lucruri pentru un timp.
81. Și Allah v-a făcut vouă umbră din ceea ce a creat și v-a dat vouă adăposturi în munți și v-a făcut vouă straie care să vă ferească de arșiță și cămăși [din zale] care să vă apere de asprimea voastră. Astfel El desăvârșește binefacerea Sa asupra voastră, poate că voi veți fi supuși voinței Sale [în Islam].
82. Iar de se vor întoarce ei, tu [Mohammed] nu ești dator decât cu propovăduirea limpede.
83. Ei recunosc binefacerea lui Allah și apoi o tăgăduiesc, iar cei mai mulți dintre ei sunt nerecunoscători.
84. Și [spune despre] Ziua în care vom ridica din fiecare comunitate un martor, nu li se va îngădui atunci celor care nu au crezut [să se dezvinovățească], nici nu vor fi ei iertați.
85. Și când cei care au fost nelegiuți vor vedea pedeapsa, iar ea nu le va fi ușurată și nici nu li se va mai da lor vreun răgaz.
86. Și când cei care l-au făcut asociați [lui Allah] îi vor vedea pe semenii lor, vor spune: „O, Doamne! Aceștia sunt idoli noștri la care ne-am rugat în locul Tău!” Însă ei [idolii] le vor întoarce vorba, [spunând]: „Cu adevărat voi sunteți niște mincinoși.”

87. În Ziua aceea Îi vor arăta ei supunere deplină lui Allah și îi va părași pe ei ceea ce au născocit.
88. Iar celor care nu au crezut și au împiedicat de la calea lui Allah, le vom adăuga Noi pedeapsă peste pedeapsă, pentru stricăciunea ce au făcut-o [pe Pământ].
89. Și [spune de] Ziua în care vom ridica din fiecare comunitate un martor împotriva lor, chiar dintre ei [Trimisul lor]. Noi te vom aduce pe tine martor împotriva acestora. Și Noi ți-am trimis ție Cartea ca tălcuire pentru toate lucrurile, călăuză, îndurare și bună vestire pentru musulmani.
90. Cu adevărat, Allah poruncește dreptatea, împlinirea faptei bune și dărnicia față de rude și El oprește de la desfrâu, fapta urâtă și nelegiuire. El vă îndeamnă pentru ca voi să vă aduceți aminte.
91. Țineți-vă legământul față de Allah, după ce l-ați făcut și nu călcați jurămintele după ce le-ați întărit și după ce L-ați luat pe Allah drept chezaș pentru voi, căci Allah știe ceea ce faceți,
92. Nu fiți ca [femeia] aceea care destramă torsura ei bine răsucită în firicele și nu faceți din jurămintele voastre un mijloc de a vă înșela între voi, pentru ca o comunitate să devină mai puternică decât o altă comunitate⁵⁰⁰. Allah nu face decât să vă încerce prin aceasta, iar în
- Ziua Învierii vă va arăta vouă deslușit [Adevărul] asupra acelor lucruri pentru care voi v-ați certat.
93. Și dacă Allah ar fi voit, v-ar fi făcut pe voi o singură comunitate, însă El lasă în rătăcire pe cine voiește El și călăuzește pe cine voiește El⁵⁰¹. Iar voi veți da socoteală neîndoielnic pentru ceea ce ați făcut.
94. Și nu luați jurămintele voastre drept mijloc pentru a vă înșela unii pe alții, astfel încât să alunecă piciorul [vostru], după ce a fost bine întărit și să gustați voi răul [în această Viață] pentru că ați împiedicat de la Calea lui Allah, și să aveți parte de osândă cumplită [în Viața de Apoi]!
95. Și nu vindeți legământul cu Allah pentru un preț de nimic, căci numai la Allah se află ceea ce e mai bun pentru voi, dacă pricepeți!
96. Ceea ce aveți voi se termină, pe când ceea ce se află la Allah va rămâne mereu. Iar Noi îi vom răsplăti pe cei care sunt statornici după [faptele] cele mai bune pe care le-au săvârșit.
97. Pe cel ce face o faptă bună - bărbat sau femeie - și este credincios îl vom dăruii Noi cu o viață bună. Și Noi îi vom răsplăti pe ei după [faptele] cele mai bune pe care le-au săvârșit.
98. Atunci când recitiți Coranul, caută [mai întâi] adăpost la Allah împotriva lui Șeitan cel alungat și afurisit.

⁵⁰⁰ Nu jurați fals și nu încălcați un tratat sau contract doar pentru avantaje lumești

⁵⁰¹ Conform cunoașterii Sale cu privire la preferința fiecărui suflet

99. Cu adevărat, el nu are nicio putere asupra acelor care cred și care în Domnul lor se încred.
100. El îi cârmuiește doar pe aceia care îl iau drept ocrotitor și pe aceia care îl fac pe el asociat
101. Când Noi înlocuim un verset cu un alt verset – și Allah știe mai bine ceea ce pogoară! – ei spun: „Tu [Mohammed] ești numai un născocitor!” Însă cei mai mulți dintre ei nu pricep.
102. Spune: „L-a pogorât Duhul Sfânt [Îngerul Gavriil] de la Domnul tău într-un adevăr ca să-i întărească pe cei care cred și să fie călăuză și bună vestire pentru musulmani!”
103. Noi știm că ei zic: „Îl învață pe el [Coranul] un om.” Dar limba aceluia spre care ei arată este străină [nearabă], în vreme ce aceasta este o limbă arabă limpede.
104. Cu adevărat, pe aceia care nu cred în versetele lui Allah, Allah nu-i va călăuzi și ei vor avea parte de pedeapsă dureroasă.
105. Ci plăsmuiesc minciună numai cei care nu cred în versetele lui Allah și aceia sunt mincinoși.
106. Cei care nu cred în Allah, după ce au crezut – în afară de cel care este silit [să nu creadă], dar inima lui este netulburată într-o credință – asupra acelor care și-au deschis inima necredinței va veni mânie de la Allah și ei vor avea parte de chin cumplit.
107. Aceasta pentru că ei au iubit viața lumească mai mult decât Viața de Apoi, iar Allah nu călăuzește poporul de necredincioși.
108. Aceștia sunt cei cărora Allah le-a pecetluit inimile, auzul și văzul și aceștia sunt cei nepăsători.
109. Fără îndoială că în Lumea de Apoi ei vor fi pierduți.
110. Însă Domnul tău, cu cei care au pribegit după ce au fost ispitiți și apoi au luptat și au îndurat, cu aceia Domnul tău va fi după aceasta Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].
111. [Amintește-le de] Ziua când fiecare suflet va veni și se va apăra pe sine și fiecare suflet va fi pe deplin răsplătit pentru ceea ce a săvârșit, fără ca ei să fie nedreptățiți.
112. Allah dă ca exemplu o cetate: ea a fost în siguranță și în liniște, venind spre ea cele de trebuință pentru viețuire din toate părțile cu prisosință; apoi ea s-a arătat nemulțumitoare față de binefacerile lui Allah și Allah a făcut-o să guste veșmântul foametei și spaimii, [ca pedeapsă] pentru ceea ce au săvârșit [locuitorii ei].
113. Și a venit la ei un Trimis din mijlocul lor, însă ei l-au socotit mincinos și i-a lovit pe ei osânda pentru că ei au fost nelegiuți.
114. Atunci mâncați din ceea ce v-a hărăzit Allah, îngăduit și bun, și fiți mulțumitori pentru binefacerea lui Allah, dacă îl adorați pe El.

115. El v-a oprit vouă doar mortăciunea⁵⁰², sângele, carnea de porc și ceea ce a fost dedicat altcuiva decât lui Allah. Însă cu cel care a fost constrâns [de necesitate] - fără să se lăcomească sau să poftească - Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].
116. Și nu spuneți, luându-vă după limbile voastre care rostesc minciuni: „Acesta este îngăduit și acesta este oprit”, pentru a născoci minciună împotriva lui Allah. Cu adevărat, cei care născocesc minciuni împotriva lui Allah nu vor izbândi.
117. Cu puțină bucurie [se vor desfăta], iar apoi de chin dureros vor avea ei parte
118. Evreilor le-am oprit Noi ceea ce ți-am spus înainte⁵⁰³. Noi nu i-am nedreptățit, ci ei înșiși au fost nedrepti cu ei.
119. Apoi cu cei care au săvârșit rău întru neștiință, iar după aceea s-au căit și s-au îndreptat, Domnul tău este după aceasta Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].
120. Cu adevărat, Avraam a fost un călăuzitor [lider] supus lui Allah, dreptcredincios și nu a fost dintre cei care Îi fac asociați lui Allah.
121. El a fost mulțumitor față de binefacerile Lui și El l-a ales și l-a călăuzit pe drum drept.
122. Și i-am dăruit Noi bună parte în această lume, iar cu adevărat, în Lumea de Apoi el va fi printre cei drepti.
123. Apoi ți-am revelat Noi [Mohammed]: „Urmează religia lui Avraam cel dreptcredincios, care nu a fost dintre cei care îi fac asociați lui Allah.”
124. Sabatul a fost orânduit doar pentru cei care nu s-au înțeles asupra lui, iar Domnul tău va judeca între ei în Ziua Învierii în privința celor asupra cărora au fost cu neînțeleger.
125. Cheamă la calea Domnului tău cu înțelepciune și bună îndemnare și discută cu ei cum e mai frumos. Cu adevărat, Domnul tău este mai bine știutor al acelora care s-au abătut de la calea Sa și El este mai bine știutor al celor care sunt bine călăuziți.
126. Dacă pedepsiți [un dușman, o credincioșilor], atunci pedepsiți cu ceea ce voi ați fost pedepsiți, iar dacă răbdați, e chiar mai bine pentru cei răbdători.
127. Și rabdă [o Mohammed], căci răbdarea ta nu vine decât [cu ajutorul] lui Allah! Și nu fi mâhnit pentru ei și nu fi îngrijorat de ceea ce uneltesc ei!
128. Cu adevărat, Allah este cu aceia care sunt cu frică [de El] și cu aceia care sunt făcători de bine.

⁵⁰² Animalele care nu au fost sacrificate sau vâdate doar pentru mâncare

⁵⁰³ A se vedea 6:146

Surat 17: al-Isra

Perioada de revelare

Primul verset indică faptul că acest Capitol a fost revelat cu ocazia ascensiunii (*Mi'raj*). Conform relatărilor (hadis-urilor) cu privire la viața Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și acest eveniment a avut loc cu un an înainte de emigrare (*Hijrah*). Așadar acest Capitol a fost revelat în ultima parte a Misiunii sale în Mecca.

Contextul revelații

Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) propovăduia Monoteismul (*tauhid*) de 12 ani. În ciuda oricărei opoziții, islamul s-a răspândit în toate părțile Arabiei și nu mai existau prea multe triburi care să nu fie influențate de islam. În Mecca, credincioșii adevărați au format o mică comunitate, iar un număr mare din triburile Aus și Khazraj (două triburi influente din Medina) acceptaseră islamul. Astfel, a venit timpul pentru ca musulmanii să emigreze din Mecca la Medina iar celor din Aus și Khazraj cerându-le să pună bazele unui stat islamic.

Tematica și subiectele principale

Acest Capitol reprezintă un echilibru minunat între avertizare și instrucțiuni. Necredincioșii din Mecca sunt avertizați să învețe o lecție din pedepsirea israeliților și a altor civilizații din trecut. Ei ar trebui astfel să accepte mesajul Islamului înainte ca și ei să fie anihilați și înlocuiți.

Israeliiții, cu care islamul urma să intre în contact direct la Medina, au fost de asemenea, preveniți în Capitol cerându-li-se să învețe din pedepsele pe care le-au primit în trecut. Aceștia sunt avertizați să profite de Misiunea profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și să o considere ultima lor șansă.

În ceea ce privește educarea oamenilor, a fost evidențiat faptul că succesul sau eșecul omului, câștigul sau pierderea sa, depinde de înțelegerea corectă a Monoteismului, a vieții de după moarte și a profeției. Drept urmare, au fost prezentate argumente convingătoare pentru a demonstra Coranul ca fiind Cartea lui Dumnezeu, și că învățăturile sale sunt adevărate. Dubiile necredincioșilor despre aceste trei realități fundamentale sunt înlăturate și ei sunt avertizați și certați în ceea ce privește calea lor de ignoranță.

De asemenea au fost prezentate principiile fundamentale ale moralității și ale civilizației pe care se bazează modul islamic de a trai. Acesta a fost ca un manifest intenționat pentru statul islamic, care a fost proclamat cu un an înainte de a lua naștere. A fost explicat clar că aceasta era o schiță a sistemului pe care profetul Mohammed era instruit să construiască bazele societății.

Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i s-a poruncit să fie în continuare determinat, în ciuda opoziției și dificultăților pe care le întâmpina și să nu își compromită credința. Mai mult, rugăciunea (*salah*) a fost prescrisă pentru a reforma și purifica sufletele lor și pentru a forma caractere înalte, esențiale religiei. Cu această ocazie aflăm din hadis că ascensiunea la Cer a profetului Mohammed a fost prima ocazie în care au fost prescrise cele cinci rugăciuni zilnice.

Surat 17: al-Isra⁵⁰⁴

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Mărire⁵⁰⁵ Celui care l-a dus pe robul Său [profetul Mohammed] în timpul unei nopți de la Moscheea Al-Haram la Moscheea Al-Aqsa⁵⁰⁶, a cărei împrejmuire am binecuvântat-o, ca să-i arătăm din semnele Noastre. Cu adevărat El este *As-Sami'* [Cel care Aude Totul] [și] *Al-Basir* [Cel care Vede Totul]!
2. Și Noi i-am dat lui Moise Cartea, pe care am făcut-o drept călăuză pentru Fiii lui Israel, [spunând]: „Nu luați un alt ocrotitor afară de Mine⁵⁰⁷,”
3. [O, voi] urmași ai celor pe care Noi i-am luat împreună cu Noe [în arcă]! El a fost cu adevărat un rob mulțumitor.
4. Și Noi le-am vestit Fiilor lui Israel în Carte: „Voi veți aduce stricăciune pe Pământ de două ori și vă veți ridica cu mare nelegiuire.”
5. Și când va veni timpul primei dintre cele două⁵⁰⁸, Noi vom trimite împotriva voastră robi de-ai Noștri dintre cei înzestrați cu mare putere și ei vor cerceta lăuntruul căminelor⁵⁰⁹ și acesta este un soroc ce se va împlini.
6. Apoi vă vom da Noi vouă putere asupra lor și vă vom înzestra pe voi cu mai multe averi și mai mulți copii și vă vom face o ceată cu putere mai mare în luptă,
7. [Spunând]: „De veți face bine, pentru sufletele voastre veți face bine, iar de veți face rău, [tot] pentru ele va fi”. Și când va veni cea de-a doua promisiune, [vom trimite dușmanii voștri și] vă vom întrista chipurile și vor intra în Moschee [Ierusalim] așa cum au intrat prima oară pentru ca să distrugă cu desăvârșire tot ceea ce au cucerit.
8. [Atunci Allah a spus] „Se poate ca Domnul vostru să fie îndurător cu voi. Dar de vă veți întoarce din nou [la păcate], și Noi ne vom întoarce [pentru a vă pedepsi]. Și Noi am făcut Iadul drept temniță pentru necredincioși.
9. Cu adevărat acest Coran călăuzește către ceea ce este mai drept și binevestește dreptcredincioșilor care împlinesc fapte bune că ei vor avea parte de mare răsplată,
10. Iar celor care nu cred în Ziua de Apoi le-am pregătit Noi chin dureros.

⁵⁰⁴ *Al-Isra*: Călătoria nocturnă. Acest capitol mai este cunoscut și drept *Bani Israil* (Fiii lui Israel).

⁵⁰⁵ Deasupra oricărei imperfecțiuni sau greșeli

⁵⁰⁶ În Ierusalim

⁵⁰⁷ Încredeți-vă în Allah știind că El are putere peste orice lucru

⁵⁰⁸ Pedepsa promisă pentru prima dintre cele două nelegiuiri

⁵⁰⁹ Încalcând sanctitatea lor, pentru a ucide și pentru a prăda

11. Și omul cheamă răul tot așa cum cheamă și binele, fiindcă omul este tare grăbit⁵¹⁰.
12. Noi am făcut din noapte și din zi două semne și am șters apoi semnul nopții și am lăsat să se vadă semnul zilei, ca să căutați harul Domnului vostru și să știți numărul anilor și socotirea. Și Noi am tâlcuit toate lucrurile cu toată limpezimea.
13. Și fiecărui om i-am legat de gât faptele sale⁵¹¹. Iar în Ziua Învierii vom scoate pentru el o carte pe care el o va găsi deschisă.
14. [Și i se va spune lui]: „Citește cartea ta! Astăzi tu ești de ajuns ca să fii pentru tine socotitor!”
15. Cel care urmează calea cea dreaptă o urmează numai pentru sine însuși, iar cel care rătăcește, rătăcește tot pentru sine însuși. Și nu va purta [un suflet] încărcat povara altuia și Noi nu am pedepsit [niciodată un popor] înainte de a-i trimite un Profet.
16. Și dacă voim Noi să nimicim o cetate, le vom porunci celor îmbuibăți din ea⁵¹², însă ei, [dimpotrivă], se vor deda desfrâului. Atunci pedeapsa hotărâtă împotriva ei se va adeveri și Noi o vom nimici cu totul.
17. Dar câte generații am nimicit Noi după Noe! Iar Domnul tău este Khabir [indeajuns Știutor] [și] este Basir [Cel care Vede] păcatele robilor Săi.
18. Dacă cineva dorește [viața] cea pieritoare, Noi dăm degrabă în ea ceea ce voim și cui voim Noi. Apoi, Noi îi hotărâm lui Iadul, în care el va arde rușinat și lepădat.
19. Iar aceia care voiesc Lumea de Apoi și se trudesc cu râvnă pentru ea și sunt credincioși, râvna acelora va fi răsplătită.
20. Și le vom dărui Noi - atât acestora cât și acelora - din darurile Domnului tău, iar darurile Domnului tău nu sunt oprite [pentru nimeni].
21. Privește cum i-am ales Noi pe unii înaintea altora, însă în Lumea de Apoi sunt trepte și mai înalte [de diferențiere] și foloase mai alese.
22. Nu pune lângă Allah un alt zeu, ca să nu țezi rușinat și alungat.
23. Și Domnul tău a poruncit să nu-L adorați decât pe El și să vă purtați frumos cu părinții voștri, iar dacă bătrânețile îi ajung pe unul dintre ei sau pe amândoi lângă tine, nu le ziceți lor „Of!”⁵¹³ și nu-i certa pe ei, ci spune-le vorbe cuviințioase.
24. Și coboară asupra lor aripa smereniei cu îndurare și spune: „Doamne, ai milă de ei, căci ei m-au crescut [când am fost] mic.”
25. Domnul vostru știe mai bine ce se află în sufletele voastre, iar dacă

⁵¹⁰ Nerăbdător, emoțional

⁵¹¹ După ce l-am instruit, Noi l-am făcut responsabil pentru propriul destin

⁵¹² Să îl asculte pe Allah

⁵¹³ O expresie de dezaprobare sau iritare

- sunteți voi cinstiți, atunci cu adevărat, El este Iertător cu aceia care se căiesc⁵¹⁴.
26. „Și dă-i celui care ți-e rudă ceea ce i se cuvine, ca și nevoiașului și călătorului de pe drum [aflat la nevoie], însă nu risipi peste măsură,
27. Cu adevărat risipitorii sunt frații șeitanilor, iar Șeitan este nerecunoscător Domnului său.”
28. Și dacă [ești nevoit să] te întorci de la ei [nevoiași], așteptând îndurarea Domnului tău, în care tu nădăjduiești, atunci spune-le lor o vorbă prietenoasă⁵¹⁵.
29. Și nu ține mâna înlănțuită în jurul gâtului tău⁵¹⁶, dar nici nu o întinde de tot⁵¹⁷, ca să rămâi ocărât și întristat.
30. Cu adevărat, Domnul tău dă cele de trebuință cu prisosință cui voiește El sau le dă cu măsură. El este Khabir [Bine Știutor] al robilor Săi, Basir [Atoatevăzător].
31. Și nu vă omorâți copiii voștri de frica sărăciei. Noi le vom asigura cele de trebuință ca și vouă. Omorârea lor este un păcat mare!
32. Și nu vă apropiați de preacurvie⁵¹⁸. Cu adevărat, ea este o jосnicie! Și ce rea cale este ea!
33. Și nu luați sufletul pe care Allah l-a socotit interzis, decât pe drept⁵¹⁹. Dacă cineva a fost omorât pe nedrept, atunci dăm Noi putere celui mai înrudit cu el, însă acesta să nu întrecă limita în omor. Cu adevărat, el este ajutat [de lege].
34. Și nu vă apropiați de averea orfanului, decât pentru ceva și mai bun⁵²⁰, până ce el ajunge la vârsta maturității. Și țineți legământul, căci, cu adevărat, cu privire la legământ veți fi întrebați.
35. Dați măsura plină atunci când măsurați și cântăriți cu o balanță dreaptă. Acest lucru este mai bun [pentru voi] și urmarea va fi și ea mai bună.
36. Și nu urma [lucrul despre] care nu ai cunoștință. Cu adevărat, auzul și văzul și inima, pentru toate acestea vei fi întrebat.
37. Și nu purcede pe Pământ cu semeție. Cu adevărat, tu niciodată nu vei despica Pământul și nici nu vei atinge înălțimea munților⁵²¹.
38. Toate acestea sunt rele și sunt urâte de Domnul tău.
39. Aceasta este din ceea ce Domnul tău ți-a revelat ție [Mohammed] cu înțelepciune. Și [o, voi oamenilor] nu așezați alături de Allah un alt

⁵¹⁴ Allah le promite iertare celor care intenționează să facă fapte bune, se grăbesc să se căiască în urma păcatelor și greșelilor comise ca urmare a slăbiciunii umane

⁵¹⁵ Dacă nu ai mijloace să le dai atunci

⁵¹⁶ Refuzând să cheltuești

⁵¹⁷ Fiind extravagant

⁵¹⁸ Evită toate situațiile ce ar putea duce la ea

⁵¹⁹ Ca urmare a unei hotărâri juridice sau în timpul luptei împotriva dușmanilor voștri

⁵²⁰ Pentru a mări averea

⁵²¹ Omul, în toată aroganța sa este slab și mic

- dumnezeu, căci veți fi aruncați în Iad, certați și alungați
40. Oare v-a ales Domnul vostru pentru voi numai băieți și a luat [pentru Sine] fiice dintre Îngeri? Cu adevărat, voi spuneți un cuvânt grav.
41. Noi am tâlcuit [pildele] în acest Coran, pentru ca ei [omenirea] să chibzuiască, însă aceasta nu face decât să le sporească [necredinșilor] îndepărtarea.
42. Spune [o Mohammed]: „Dacă ar fi alături de El și alți zei, așa cum spun, atunci [fiecare dintre] ei ar fi căutat o cale către Stăpânul Tronului.⁵²²”
43. Mărire Lui. El este mai presus decât ceea ce pretind ei cu prisosință.
44. Îl preamăresc cele șapte Ceruri și Pământul și cei care se află în ele și nu este nimic care să nu-L preamărească și să nu-I aducă laude, însă voi nu pricepeți preamărirea lor. Cu adevărat, El este Halim [Blând], Ghafur [Iertător].
45. Și când tu citești Coranul, Noi punem între tine și aceia care nu cred în Viața de Apoi un văl nevăzut⁵²³.
46. Și Noi punem peste inimile lor acoperămintele, astfel încât ei să nu-l înțeleagă, iar în urechile lor o greutate. Iar când tu Îl pomenești în
- Coran numai pe Domnul tău, ei întorc spatele, cu deznădăjdie.
47. Noi știm prea bine cum ascultă ei, atunci când te ascută pe tine și când sunt singuri șușotesc [între ei] iar cei nelegiuți spun: „Voi nu urmați decât un bărbat vrăjtit.”
48. Privește cu cine te-au asemuit pe tine⁵²⁴. Însă ei sunt rătăciți și nu pot găsi o cale [spre Adevăr].
49. Și ei spun: „Oare după ce vom deveni noi oase și resturi, vom mai putea fi înviați din nou?”
50. Spune: „De ați fi voi pietre sau fier
51. Sau o creatură care pare prea mare⁵²⁵ în piepturile voastre.” Iar ei vor spune: „Cine ne va face pe noi să fim din nou?” Spune: „Acela care v-a creat pe voi prima oară.” Atunci ei vor clătina capetele spre tine⁵²⁶ și vor spune: „Când va fi aceasta?” Spune: „S-ar putea să fie în curând -
52. În acea Zi, El vă va chema și voi Îi veți răspunde, preamărindu-L, și veți crede că voi nu ați rămas [în această lume] decât puțin [timp].”
53. Și spune-le robilor Mei să spună ceea ce este mai frumos; căci, cu adevărat, Șeitan stârnește vrăjba între ei, iar Șeitan este un dușman învederat al omului.
54. Domnul vostru vă cunoaște mai bine pe voi. Dacă El voiește, va fi

⁵²² Pentru a-I face pe plac, recunoscându-I superioritatea. O altă interpretare este „...ei ar fi căutat o cale” să Îl înlăture și să Îi ia Tronul.

⁵²³ Prevenind călăuzirea de a ajunge la ei

⁵²⁴ Descriindu-l pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ca fiind un poet, un nebul sau sub influența magiei

⁵²⁵ Precum Cerurile și Pământului

⁵²⁶ În necredință și batjocură

- Milostiv cu voi, iar dacă El voiește, vă va osândi pe voi. Și Noi nu te-am trimis [Mohammed] ca să fii răspunzător pentru ei.
55. Și Domnul tău îi cunoaște mai bine pe fiecare din Ceruri și pe cei de pe Pământ și Noi i-am ales pe unii dintre Profeți înaintea altora și i-am dat Noi lui David psalmii.
56. Spune: „Chemați-i pe cei pe care voi i-ați pretins în locul Lui [drept zei], pentru că ei nu vă pot mântui de rău, nici nu-l pot depărta.”
57. Cei pe care îi cheamă ei⁵²⁷ caută și ei mijlocul [care să-i conducă pe ei] cât mai aproape de Domnul lor, nădăjduiesc în îndurarea Sa și se tem de pedeapsa Lui. Cu adevărat, pedeapsa Domnului tău este cu adevărat de temut.
58. Și nu este o cetate pe care Noi să nu o distrugem⁵²⁸ înainte de Ziua Învierii sau pe care să nu o chinuim cu chin aspru. Și acest lucru este scris în Carte⁵²⁹ [cea eternă].
59. Și nu Ne împiedică să trimitem semnele [miracolele] decât numai faptul că înaintașii le-au ținut de minciună. Și i-am dat [neamului] Thamud cămila, care a fost [un semn] vizibil, însă ei s-au purtat nedrept cu ea. Și Noi nu trimitem semne decât ca o avertizare pentru ei.
60. Și [adu-ți aminte Mohammed] când Noi ți-am spus: „Cu adevărat, Domnul tău îi va cuprinde pe toți oamenii”⁵³⁰. Și nu am orânduit Noi vedenia ce ți-am arătat-o⁵³¹ și nu am orânduit Noi cele pe care ți le-am arătat ție decât ca o încercare pentru omenire, ca și pomul cel blestemat [menționat] în Coran. Noi îi umplem de spaimă, însă aceasta nu face decât să le sporească marea lor nelegiuire.
61. Și [spune] când Noi le-am spus Îngerilor: „Prosternați-vă înaintea lui Adam” și s-au prosternat ei, în afară de Iblis⁵³², care a spus: „Să mă prosternez eu dinaintea celui pe care L-ai creat din lut?”
62. [Iblis] a mai spus: „Îl vezi pe cel pe care l-ai cinstit mai mult decât pe mine? Dacă Tu îmi vei da răgaz până în Ziua Învierii, îi voi distruge⁵³³ pe urmașii lui, în afară de puțini [dintre ei]”.
63. [Allah] a spus: „Plecă! Și cine te va urma pe tine dintre ei, Iadul va fi răsplata voastră - o bogată răsplată.
64. Tulbură-i cu glasul tău pe cei care poți dintre ei și adu-i împotriva lor pe călăreții tăi și pe pedestrașii tăi! Fă-te părtaș cu ei la bunurile lor și la copiii lor și fă-le lor făgăduințe!” Însă nu făgăduiește Șeitan decât numai ca să amăgească!

⁵²⁷ Dintre creațiile supuse ale lui Allah precum Îngeri, Profeți, învățații morți etc

⁵²⁸ Din cauza păcatelor locuitorilor săi

⁵²⁹ Tabla bine Păstrată (*al-Lauh al-Mahfuth*) care este la Allah

⁵³⁰ Cu puterea și cunoașterea Sa, însemnând că Allah îl va proteja

⁵³¹ În timpul Călătoriei la Ceruri (*Mi'raj*)

⁵³² A se vedea 2:34

⁵³³ Prin ispitirea lor pe o cale greșită

65. Cu adevărat, asupra robilor Mei [credincioși] tu nu vei avea putere. Și Domnul tău este de ajuns ca Ocrotitor!
66. Domnul vostru este Cel care vă mână corăbiile pe mare, pentru ca voi să căutați ceva din harul Lui. Cu adevărat, El este Rahim [Îndurător] cu voi.
67. Și când răul vă va ajunge pe mare, rățăcesc departe cei pe care voi îi chemați, în afară de El. Dar după ce El vă mântuiește, aducându-vă pe uscat, voi vă întoarceți [de la El], căci omul este nerecunoscător.
68. Sunteți voi siguri că El nu va face să se scufunde cu voi o bucată de uscat sau că El nu va trimite împotriva voastră vijelie cu pietriș și că voi nu veți mai găsi apoi niciun ocrotitor?
69. Sau sunteți voi siguri că El nu vă va întoarce [pe mare] altă dată și nu va trimite asupra voastră vânt pustiitor și nu vă va îneca, din cauza negării⁵³⁴ voastre? Și atunci nu veți mai afla voi pe nimeni, ca ajutor împotriva Noastră.
70. Noi i-am cinstit pe fiii lui Adam și i-am purtat pe ei pe uscat și pe mare și le-am dat lor ca hrană felurite bunătăți și i-am ales pe ei înaintea multor altora dintre cei pe care i-am creat.
71. [Spune, o Mohammed] de Ziua în care vom chema fiecare grup de oameni împreună cu înscrierile⁵³⁵ lor, aceia cărora li s-a dat cartea în mâna dreaptă, aceia vor citi cartea lor și nu vor fi nedreptățiți nici cât un firicel.
72. Iar cel care în această [lume] este orb, va fi orb și în Lumea de Apoi și va fi și mai rățăcit de la drum.
73. Și cu adevărat, ei au fost aproape să te abată de la ceea ce Noi ți-am revelat, pentru ca tu să plăsmuiești împotriva Noastră altceva și atunci te-ar fi primit ei ca prieten.
74. Și dacă Noi nu te-am fi ținut tare, erai aproape să te apleci puțin către ei.
75. Atunci [dacă ai fi făcut-o] Noi te-am fi făcut să guști îndoit [suferința] vieții și îndoit [suferința] morții și apoi tu n-ai mai fi găsit ajutor împotriva Noastră.
76. Și, cu adevărat, ei au fost aproape să te sperie pe tine ca să te alunge din țară [Mecca]. Dar atunci n-ar mai fi rămas ei în urma ta decât puțin⁵³⁶.
77. [Aceasta a fost] rânduiala cu aceia pe care i-am trimis înaintea ta dintre trimișii Noștri și nu vei afla nicio schimbare în rânduiala Noastră.
78. Împlinește Rugăciunea [As-Salat] de la înclinarea Soarelui până la întunericul nopții⁵³⁷ și citirea

⁵³⁴ Sau din cauza necredinței voastre

⁵³⁵ Alte înțelesuri sunt „cu liderul lor” sau cu „ceea ce ei au urmat”

⁵³⁶ La doar 10 ani după emigrarea profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah

fie asupra sa), Mecca a fost complet eliberată de dușmanii săi

⁵³⁷ Perioada ce include rugăciunile *Dhuhr*, *Asr*, *Maghrib* și *Isha*

- [Coranului] din zori⁵³⁸, căci citirea din zori are martori.
79. Iar în timpul nopții stai de veghe și împlinește rugăciuni peste cele cuvenite; deoarece Domnul tău te va readuce la viață într-o poziție demnă de laudă!
80. Și spune: „Doamne, fă-mă să intru printr-o intrare a Adevărului⁵³⁹ și scoate-mă pe mine printr-o ieșire a Adevărului⁵⁴⁰ și dă-mi de la Tine putere ajutătoare.”
81. Și spune: „A venit Adevărul și a pierit deșertăciunea. Cu adevărat, deșertăciunea este sortită să piară.”
82. Noi pogorâm prin Coran ceea ce este tămăduire și îndurare pentru dreptcredincioși și nu face decât să sporească pierderea celor nelegiuiți.
83. Când Noi Ne revărsăm binefacerea asupra omului [necredinciosului], el se întoarce și se duce departe, iar atunci când îl ajunge un rău, el este deznădăjduit.
84. Spune: „Fiecare purcede după orânduiala lui, însă Domnul vostru știe mai bine cine este mai bine călăuzit pe drum.”
85. Te întreabă [Mohammed] despre Duh [suflet]. Spune: „Sufletul este din porunca Domnului meu!” Iar vouă [oamenilor] nu v-a fost dată decât puțină știință.”
86. Și de am voi Noi, am face să dispară ceea ce ți-am revelat, iar tu nu ai mai găsi niciun sprijinitor împotriva Noastră,
87. În afară de îndurarea de la Domnul tău. Cu adevărat, harul Său asupra ta este mare.
88. Spune: „De s-ar aduna oamenii și djinnii ca să facă [ceva] ca acest Coran, ei nu vor fi în stare să facă [ceva] asemenea lui, chiar dacă își vor fi unul altuia ajutor.”
89. Noi am tâlcuit pentru oameni în acest Coran din fiecare pildă, însă cei mai mulți oameni au respins [totul], în afară de necredință.
90. Și ei spun: „Noi nu-ți vom crede ție până ce nu vei face să țâșnească pentru noi un izvor din pământ,
91. Sau [până] nu vei avea o grădină de curmală și viță de vie și nu vei face să țâșnească printre ei pâraie îmbelșugate,
92. Sau nu vei face să cadă peste noi Cerul în bucăți - așa cum ai pretins - sau nu-i vei aduce pe Allah și pe Îngeri în fața noastră,
93. Sau nu vei avea tu o casă din aur sau nu vei sui în Cer. Și [chiar și atunci] nu vom crede în ascensiunea ta în Cer până ce nu vei pogori asupra noastră o Carte pe care noi să o putem citi!” Spune: „Mărire

⁵³⁸ Rugăciunea Fajr, în care recitarea Coranului este prelungită

⁵³⁹ În Medina la timpul emigrării sau în mormânt

⁵⁴⁰ Din Mecca sau din mormânt la timpul Învierii

- Domnului meu! Sunt eu mai mult decât un om trimis?”
94. Și nu-i împiedică pe oameni să creadă, când le vine lor călăuzirea, decât că ei spun: „Allah a trimis un om ca sol?”
95. Spune: „Dacă ar fi pe pământ Îngeri care să umble în pace și liniște⁵⁴¹, atunci le-am pogorî lor din Cer un Înger ca trimis”.
96. Spune: „Allah este de ajuns ca martor între mine și voi. Cu adevărat, El este Khabir [Bine Știutor] [și este] Basir [Cel care îi Vede Bine pe robii Săi].”
97. Și cel pe care-l călăuzește Allah este [cu adevărat] cel bine călăuzit, iar celor pe care El îi duce în rătăcire nu le vei găsi ocrotitori afară de El. Și Noi îi vom aduna în Ziua Învierii târați pe fețele lor - orbi, surzi. Adăpostul lor va fi Focul Iadului și ori de câte ori va scădea [focul], Noi îl vom aprinde cu flacără.
98. Aceasta va fi răsplata lor pentru că nu au crezut în semnele Noastre și au spus: „Oare după ce vom fi oase și resturi vom mai putea fi înviați din nou?”
99. Nu văd ei că Allah care a creat Cerurile și Pământul poate să creeze asemenea lor? El a orânduit pentru ei un termen asupra căruia nu este îndoială, însă nelegiuții resping [totul] afară de necredință.
100. Spune-le: „Dacă voi ați avea vistiriile îndurării Domnului meu, voi le-ați păstra de frică să nu le cheltuiți”, căci omul este zgârcit.
101. I-am dat Noi lui Moise nouă semne limpezi. Întrebă-i pe Fiii lui Israel, [atunci] când a venit [Moise] la ei și Faraon i-a zis: „Cu adevărat, eu cred, Moise, că tu ești vrăjit.”
102. [Moise] a spus: „Tu știi că nu le-a trimis pe acestea decât Stăpânul Cerurilor și al Pământului, ca semne limpezi și eu te cred, o, Faraon, pierdut!”
103. Și a voit el să-i alunge de pe pământ, însă atunci l-am înecat împreună cu toți cei care erau cu el.
104. Și după el [Faraon], am spus Noi Fiilor lui Israel: „Locuiți pe acest pământ. Dar când va veni promisiunea [Vieții] de Apoi, vă vom aduna Noi în [o singură] adunare.”
105. Cu adevărat l-am pogorât pe el [Coranul] și cu adevărat el a coborât, iar pe tine nu te-am trimis [Mohammed] decât ca vestitor și prevenitor.
106. [Noi l-am făcut] un Coran pe care l-am împărțit [în intervale de timp] pentru ca tu să-l citești oamenilor pe o perioadă îndelungată. Și l-am pogorât Noi rând pe rând.
107. Spune: „De credeți voi în el ori nu credeți?”. Cu adevărat, cei cărora li s-a dat știința înaintea lui⁵⁴² - dacă li

⁵⁴¹ Stabiliți acolo, așa cum este omul

⁵⁴² Cei dreptcredincioși dintre Oamenii Cărții care recunosc adevărul din Coran

se recită lor - cad, prosternându-se,
cu fețele la pământ.

108. Și ei spun: „Mărire Domnului nostru! Cu adevărat, făgăduința Domnului nostru este împlinită”
109. Și ei cad cu fețele la pământ, plângând, și acesta [Coranul] le sporește lor smerenia.
110. Spune: „Chemați-L Allah sau chemați-L Milostivul și oricum L-ați chema, ale Lui sunt Numele cele mai frumoase.” Și nu roști cu glas [prea] tare Rugăciunea ta, dar nici nu o roști în șoaptă, ci caută între acestea [două] o cale.
111. Și spune: „Laudă lui Allah, care nu Și-a luat niciodată un fiu, care nu are părtaș la Stăpânire și nici nu are nevoie să fie apărat de vreo slăbiciune. Și slăvește-L pe El, aducându-I preamărirea cuvenit

Surat 18: al-Kahf

Perioada de revelare

Acesta este primul Capitol dintre cele care au fost revelate în a treia etapă a Misiunii profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în Mecca. Am împărțit deja viața Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) la Mecca în patru etape, în introducerea de la Surat 6: al-An'am. Conform acelei împărțiri, cea de-a treia etapă a avut loc din anul cinci până în al zecelea an al misiunii. Ceea ce diferențiază această etapă de cea de-a doua și a patra este faptul că în a doua etapă cei din Qurayș au apelat de obicei la amenințări, batjocură și propagandă falsă împotriva Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și a celor care îl urmau. Dar în timpul celei de-a treia etape aceștia au recurs la persecutări, presiune economică și agresarea musulmanilor, atât de mult încât un număr mare de musulmani au fost nevoiți să emigreze din Arabia în Abisinia.

Cei care au rămas în urmă, Abu Talib împreună cu Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și familia sa, au fost asediați în Șî'ib. Mai mult, aceștia au avut de suportat un boicot social și economic complet. Singurul aspect bun a fost că au existat cele două personalități Abu Talib, unchiul profetului Mohammed și soția sa, Khadijah, a căror influență a dus la sprijinul celor două familii importante din Qurayș. Însă, atunci când aceștia au murit în anul 10 al Misiunii Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), perioada a patra a început cu o persecuție atât de mare încât Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și toți companionii săi au fost forțați să emigreze din Mecca.

Tema acestui Capitol sugerează faptul că acesta a fost revelat la începutul celei de-a treia perioade, când, în ciuda persecuțiilor și opozițiilor, emigrarea la Abisinia încă nu a avut loc. Astfel, povestea „Celor care dormeau în peșteră” a fost relatată pentru a-i consola și încuraja pe musulmanii persecutați și pentru a le arăta modul în care oamenii credincioși din trecut și-au păstrat credința.

Tematica

Capitolul a fost pogorât drept răspuns la trei întrebări pe care politeiștii din Mecca, după ce s-au consultat cu Oamenii Cărții (evreii și creștinii) i le-au pus Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Acestea erau:

1. Cine erau „Cei care dormeau în Peșteră”?
2. Care este povestea adevărată a lui Khidr'?
3. Ce știi despre Dhul-Qarnain?

Aceste trei întrebări și poveștile lor aveau legătură cu istoria creștinilor și a evreilor, nefiind cunoscute în Peninsula arabă (*Hijaz*), și erau astfel, folosite pentru a-i testa cunoștințele divine revelate Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Însă, Dumnezeu l-a informat pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) cu răspunsurile complete la aceste întrebări și a implicat poveștile în conflictul dintre islam și necredință.

Celor care au întrebat li s-a spus că „Oamenii Peșterii” credeau în aceeași doctrină a Monoteismului (*Tauhid*) ce era prezentată în Coran și că starea lor era similară cu cea a musulmanilor persecutați în Mecca. De asemenea, persecutorii „celor care erau adormiți în Peșteră” s-au comportat la fel ca necredincioșii din Qurayș față de musulmani. Această poveste

era, în particular, o avertizare pentru conducătorii orașului Mecca care persecutau mica comunitate musulmană, comunitate ce era nou formată. Mai mult, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost instruit să nu facă compromisuri cu persecutorii și nici să nu-i considere pe conducători mai importanți decât cei care îl urmau pe el. Conducătorii au fost și ei certați și informați să nu fie amăgiți de viața lumească temporară, ci să fie interesați de Viața de Apoi care este eternă.

Surat 18: al-Kahf⁵⁴³

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. [Toată] Lauda [i se cuvinte] lui Allah care i-a pogorât robului Său [Mohammed] Cartea și nu a lăsat în ea nicio deviere,
2. [O Carte] dreaptă, ca să prevină despre o pedeapsă grea din partea Lui și să binevestească dreptcredincioșilor care împlinesc fapte bune că ei vor avea răsplată frumoasă [Paradisul]
3. În care vor rămâne veșnic,
4. Și pentru ca să-i prevină pe cei care au spus: „Allah Și-a luat un fiu.”
5. Nici ei și nici părinții lor nu au avut despre aceasta cunoștință⁵⁴⁴. Ce cuvânt greu iese din gurile lor. Ei nu spun alta decât minciună.
6. Poate că tu [Mohammed] te vei tulbura de moarte, din pricina întristării, pentru că ei nu cred în acest mesaj.
7. Noi am făcut ceea ce se află pe pământ podoabă pentru el, pentru a-i încerca [pe oameni și a ști] care dintre ei săvârșesc cele mai bune fapte.
8. Și, cu adevărat, Noi vom preschimba ceea ce se află pe el într-o țărână stearpă.
9. Oare crezi tu că oamenii din Peșteră și Ar-Raqim au fost dintre semnele Noastre cele mai minunate?
10. [Spune] când s-au adăpostit în peșteră, tinerii au spus astfel: „Doamne, dă-ne nouă îndurare de la Tine și orânduiește-ne nouă lucrurile noastre așa cum este drept.”
11. Și am tras Noi peste urechile lor [un vâl de somn], în Peșteră, pentru vreme de mulți ani.
12. Apoi i-am trezit Noi, pentru ca să știm care din cele două cete au socotit cât timp au rămas ei acolo.
13. Noi îți povestim ție [Mohammed] istoria lor cu adevărat. Cu adevărat, ei au fost niște tineri care au crezut în Domnul lor, iar Noi le-am sporit buna lor călăuzire.
14. Le-am întărit Noi, așadar inimile, iar ei s-au ridicat și au spus: „Domnul nostru este Stăpânul Cerurilor și al Pământului. Noi nu vom chema niciodată un alt Dumnezeu în afară de El, căci, dacă am face aceasta, noi am rosti o nelegiuire.”
15. Aceștia sunt neamul nostru care au luat alți dumnezei în locul Lui! De ce nu au adus ei dovadă limpede asupra lor? Și cine este mai nelegiuit decât cel care plâsmuiește minciună despre Allah?
16. [Tinerii și-au spus unul altuia:] „Iar când vă depărtați voi de la ei și de

⁵⁴³ *Al-Kahf*: Peștera

⁵⁴⁴ Nu ar fi putut ști despre ceva ce nu este adevărat

- cei pe care ei îi adoră, în afară de Allah, adăpostiți-vă în peșteră! Domnul vostru va întinde mila Sa asupra voastră și vă va orândui lucrurile voastre în liniște și tihnă.”
17. Și [dacă ai fi fost prezent] puteai vedea Soarele, când răsărea, cum se îndepărta de la peștera lor către dreapta, iar când apunea, trecea departe la stânga lor, în vreme ce ei stăteau într-un loc întins din ea. Aceasta este una din minunile lui Allah. Cel pe care îl călăuzește Allah este bine călăuzit, iar celui pe care El îl duce în rătăcire tu nu-i vei găsi niciun ocrotitor călăuzitor.
18. Credeai că ei sunt treji, în vreme ce ei dormeau și Noi îi întorceam pe partea dreaptă și pe partea stângă, iar câinele lor stătea cu labele întinse la intrare. Dacă i-ai fi văzut, te-ai fi întors și ai fi luat-o la fugă, plin de spaimă.
19. Tot astfel i-am trezit Noi, ca să se întrebe laolaltă. Și a întrebat unul dintre ei: „Cât timp ați petrecut [aici]?” Și au răspuns ei: „Am petrecut o zi sau mai puțin de o zi!” [Alții] au spus: „Domnul vostru știe mai bine cât timp ați petrecut. Trimiteți-l pe unul dintre voi cu bănușii aștia [de argint] ai voștri în oraș, ca să vadă care este cea mai curată mâncare și să vă aducă ceva hrană de ei. Dar el să fie prudent și să nu dea nimănu de înțeles despre voi.
20. Cu adevărat ei, dacă vor afla de voi, vă vor ucide cu pietre sau vă vor aduce înapoi la religia lor și nu veți mai izbândi, atunci niciodată.”
21. Și astfel am lăsat Noi să fie descoperiți, pentru ca ei să știe că făgăduința lui Allah este adevăr și că nu este nicio îndoială asupra Ceasului. Și când se certau ei⁵⁴⁵ în privința întâmplării lor, au spus [unii]: „Înălțați peste ei o zidire! Domnul lor știe mai bine ce-i cu ei.” Dar cei care au ieșit biruitori în această pricină au spus: „Să zidim deasupra lor un loc de Rugăciune.”
22. Ei [oamenii] vor spune că ei au fost trei, iar al patrulea era câinele lor”. [Iar alții] vor spune: „[Au fost ei] cinci, iar al șaselea era câinele lor”, făcând presupunerii. Și vor zice [alții]: [Au fost] șapte și al optulea era câinele lor”. Spune: „Domnul meu știe mai bine numărul lor și nu sunt decât puținii cei care îi cunosc pe ei și nu discuta asupra [numărului] lor, decât numai dacă ești sigur și nu întreba pe nimeni dintre ei despre ei [despre adormiți]!
23. Și nu spune [niciodată] în privința unui lucru: „Cu adevărat, eu voi face asta mâine”,
24. Decât [adăugând]: „Dacă voiește Allah.” Și pomeneste-L pe Domnul tău, dacă uiți și spune: „Poate mă va călăuzi Domnul meu către o dovadă mai puternică decât aceasta, [pentru profeția mea]”
25. Au rămas ei în peștera lor trei sute de ani și încă nouă⁵⁴⁶.

⁵⁴⁵ Oamenii cetății⁵⁴⁶ Conform calendarului lunar

26. Spune: „Allah știe mai bine cât au rămas ei acolo. Ale Lui sunt cele neștiute din Ceruri și de pe Pământ! Cât de bine vede El și cât de bine aude El [totul]. Ei nu au niciun ocrotitor afară de El și El nu are niciun asociat în judecata Lui!”
27. Și recită [Mohammed] ceea ce ți-a fost revelat din Cartea Domnului tău. Nimeni nu poate schimba cuvintele Sale și tu nu vei afla în afară de El adăpost.
28. Și fii răbdător împreună cu cei care-L cheamă pe Domnul lor dimineața și seara, dorind Fața Sa. Și nu întoarce ochii tăi [pentru alții] de la ei, râvnind la podoaba vieții din această lume și nu te supune aceluia căruia i-am făcut inima nepăsătoare față de pomenirea Noastră, care urmează poftei sale și ale cărui fapte sunt în deșert⁵⁴⁷.
29. Spune: „Adevărul vine de la Domnul vostru, iar cine voiește să creadă și cine voiește să nu creadă.” Cu adevărat, Noi am pregătit pentru nelegiuții un foc ale cărui [flăcări] îi înconjoară din toate părțile, iar atunci când vor cere ei ajutor, li se va veni lor în ajutor cu o apă ca fierul topit, ce le va frige fețele. Cumplită băutură și cumplit sălaș.
30. Cu adevărat, cei care cred și împlinesc fapte bune, [să știe că] Noi nu lăsăm să se piardă răsplata celui care săvârșește fapte bune.
31. Aceia vor avea parte de grădinile pentru sălaș [Eden], pe sub care trec pâraie. Se vor împodobi în ele cu brățări de aur și vor îmbrăca straie verzi din mătase și brocart, rezemându-se [îmbrăcați] în ele pe divane. Minunată este răsplata și minunat este sălașul.
32. Spune-le lor exemplul a doi bărbați: Noi i-am dat unuia dintre ei două grădini cu viță de vie, pe care le-am împrejmuit cu palmieri de curmale, iar între ele am făcut ogoare verzi.
33. Amândouă grădinile au dat roadele lor și nu i-a lipsit lui nimic Și Noi am făcut să curgă prin mijlocul lor un pârâu.
34. Și a avut el și alte roade și i-a zis semenului său, când stătea de vorbă cu el: „Eu am mai multă avere decât tine și sunt mai puternic, [căci am] mai mulți sprijinitori.”
35. A intrat în grădina lui, păcătuind față de sine însuși [prin necredința sa] și a spus: „Nu cred că aceasta va pieri vreodată”⁵⁴⁸.
36. Și nu cred că Ceasul va veni. Iar de voi fi adus la Domnul meu, voi găsi [loc] și mai bun decât ea, în schimb.”
37. Și i-a zis semenul său, stând de vorbă cu el: „Nu crezi tu în Cel care te-a creat pe tine din țărână, apoi dintr-o picătură și la urmă ți-a dat țic chip de bărbat?”

⁵⁴⁷ Sau „în exces”, trecând peste limitele lui Allah

⁵⁴⁸ Mândru și nerecunoscător lui Allah

38. În ce mă privește, Allah este Domnul meu și nu-I fac Domnului meu pe nimeni asociat”.
39. Și de ce când ai intrat în grădina ta n-ai spus: „Ce voiește Allah [se împlinește]! Nu este putere decât numai la Allah!” Iar dacă mă vezi pe mine cu mai puțină avere și cu mai puțini copii decât tine,
40. S-ar putea întâmpla ca Domnul meu să-mi dea ceva mai bun decât grădina ta și să trimită asupra ei nenorocire din Cer, încât să devină un pământ lunecos,
41. Sau apa ei să se ducă așa de adânc, încât n-o s-o mai poți scoate.”
42. Și roadele lui au fost înconjurate [de distrugere], iar el a rămas frângându-și mâinile [cu mâhnire] pentru ceea ce cheltuisese pentru ea și [via] era distrusă cu totul pe proptelele ei. Și atunci a zis el: „Ce bine ar fi fost dacă eu nu-I făceam Domnului meu niciun asociat.”⁵⁴⁹
43. Și n-a avut el nicio ceată care să-l ajute împotriva [pedepsei] lui Allah și nici el însuși nu și-a putut fi de niciun ajutor.
44. Acolo ocrotirea vine numai de la Allah, [Ocrotitorul] Adevărat. El dă cea mai bună răsplată și urmarea cea mai bună.
45. Și dă-le lor exemplul vieții lumești. Ea este asemenea apei pe care Noi o trimitem din Cer și se amestecă plantele pământului cu ea, apoi se transformă ele în fân uscat pe care-l împrăștie vântul. Iar Allah este cu putere asupra tuturor lucrurilor.
46. Avere și copiii sunt podoaba vieții celei lumești, însă [lucrurile] care rămân sunt faptele bune ce vor avea răsplată mai bună la Domnul tău și mai dătătoare de nădejde vor fi ele.
47. Și [avertizează] de o Zi când Noi vom face să plece munții din loc și vei vedea Pământul neted⁵⁵⁰ și-i vom aduna pe toți, fără să lăsăm pe niciunul dintre ei.
48. Și ei vor fi așezați dinaintea Domnului tău în rând [și El va spune]: „Iată că ați venit la Noi precum v-am creat pe voi dintru întâi, cu toate că ați pretins că Noi nu vom împlini făgăduința Noastră.”
49. Și cartea [fiecăruia] va fi pusă dinaintea [lui cu faptele sale] și îi vei vedea pe păcătoși înfricoșați de ceea ce se află în ea. Și vor grăi ei: „Vai nouă! Ce-i cu această carte care nu a lăsat nimic nepomenit, nici cel mai mic, nici cel mai mare păcat?” Și ei vor afla dinaintea lor tot ceea ce au săvârșit și nu-l va nedreptăți Domnul tău pe niciunul.
50. Și [spune] când Noi le-am spus Îngerilor: „Prosternați-vă dinaintea lui Adam”, s-au prosternat ei, afară de Iblis care era dintre djinni și nu s-a supus poruncii Domnului său. Îi luați voi pe el și pe urmașii lui drept ocrotitori în locul Meu, când ei vă

⁵⁴⁹ Și-a atribuit prosperitatea lui însuși și nu lui Allah și nu a crezut în Judecata Vieții de Apoi

⁵⁵⁰ Neted și expus

- sunt vouă dușmani? Acesta este rău schimb pentru nelegiuți.
51. Eu nu i-am luat ca martori la crearea Cerurilor și a Pământului și nici la crearea lor înșiși, căci Eu nu i-am luat pe cei care amăgesc la rătăcire ca ajutor.
52. Și [avertizează] de o Zi când El va spune: „Chemați-i voi pe aceia care ați pretins că sunt asociații Mei.” Și-i vor chema, însă ei nu le vor răspunde și vom pune între ei un loc de pierzare.
53. Nelegiuții vor vedea focul și vor ști că vor intra în el, dar nu vor afla scăpare de el.
54. Noi tâlcuim în acest Coran tot felul de pilde pentru oameni, însă omul este cel mai certăreț [dintre toate ființele].
55. Și nu îi împiedică pe oameni să creadă, după ce le-a venit călăuzirea, și să ceară iertare Domnului lor, decât că ei vor afla soarta înaintașilor⁵⁵¹ sau să se afle față în față cu chinul.
56. Iar Noi nu trimitem Profeți decât ca vestitori de bine și ca prevenitori, însă cei care nu cred, se ceartă, [venind cu temeieri deșarte, încercând] să tăgăduiască Adevărul și iau în derâdere semnele Mele și cele cu care au fost preveniți.
57. Și cine este mai nelegiuit decât acela căruia i s-au vestit semnele Domnului său, însă el le întoarce
- spatele și uită ce au săvârșit mâinile lui mai înainte? Noi am pus peste inimile lor acoperăminte, ca să nu-l înțeleagă și în urechile lor o greutate. Chiar dacă tu îi vei chema spre calea cea bună, ei nu vor putea - așadar - să fie niciodată bine călăuziți.
58. Domnul tău este Al-Ghafur [Iertător] și Dătător de Îndurare. Dacă ar voi El să-i piardă pentru ceea ce ei au agonisit, le-ar grăbi lor osânda, însă ei au un soroc și nu vor afla adăpost de el.
59. Și am nimicuit Noi acele⁵⁵² cetăți pentru că [popoarele lor] au săvârșit nelegiuiri și am rânduit Noi un timp pentru nimicirea lor.
60. [Adu-ți aminte] când Moise i-a zis slujitorului său: „Nu mă voi opri până ce nu vom ajunge la întâlnirea celor două mări, chiar dacă voi umbra ani îndelungați.”
61. Și când au ajuns ei la întâlnirea lor, au uitat peștele lor și el a apucat nestingherit drumul lui către mare, ca printr-un canal.
62. Și când au trecut ei [de locul acela], i-a zis slujitorului său: „Adu-ne mâncarea, căci ne-a ajuns oboseala din pricina călătoriei noastre.”
63. El i-a răspuns: „Vezi tu, când ne-am adăpostit lângă stâncă? Eu am uitat peștele. Și nu m-a făcut să uit și să nu-ți mai pomenesec de el decât

⁵⁵¹ Care au negat adevărul adus de mesagerii lui Allah

⁵⁵² Ale popoarelor Ad, Thamud și celelalte

- numai Șeitan, iar el a apucat drumul spre mare, într-un mod ciudat.”
64. [Moise] a spus: „Acesta este ceea ce căutăm noi.” Și s-au întors după urmele lor.
65. Și au găsit ei un rob dintre robii Noștri [al-Khidr], căruia Noi i-am dăruit îndurare, din partea Noastră, și l-am învățat știință de la Noi.
66. Moise i-a spus: „Pot eu să te urmez, astfel încât să mă înveți din ceea ce tu ai învățat, ca bună călăuzire?”
67. I-a răspuns: „Cu adevărat, cu mine tu nu vei putea să ai răbdare!”
68. Cum ai putea tu să rabzi ceea ce nu cuprinzi tu cu știința?”
69. [Moise] a spus: „Dacă Allah voiește, mă vei afla tu răbdător și nu mă voi împotrivi nici uneia dintre poruncile tale.”
70. El a spus: „Dacă mă urmezi, nu mă întreba despre niciun lucru, câtă vreme nu-ți pomenesc [nu îți explic] nimic despre el.”
71. Și au purces la drum amândoi. Dar când au urcat pe o corabie, el [al-Khidr] a găurit-o și Moise i-a spus: „Ai găurit-o pentru ca să-i îneci pe oamenii de pe ea? Tu ai săvârșit un lucru foarte rău.”
72. [Al-Khidr] a spus: „Nu am spus eu că tu nu vei putea răbda împreună cu mine?”
73. [Moise] a spus: „Nu mă învinovăți pentru ceea ce am uitat și nu mă împovăra cu prea mare greutate pentru treaba [asta a] mea.”
74. Și au pornit ei doi mai departe și au mers până ce s-au întâlnit cu un băiat, pe care el [al-Khidr] l-a ucis. I-a spus atunci [Moise]: „Ai ucis un suflet nevinovat, ce nu a luat niciun suflet! Ai săvârșit un lucru îngrozitor.”
75. [Al-Khidr] a spus: „Nu ți-am spus eu că nu vei avea răbdare cu mine?”
76. [Moise] a spus: „De te voi mai întreba despre ceva după aceasta, să nu mă mai ții în tovărășia ta! Acum ai dobândit de la mine îngăduința [de a te despărți de mine].”
77. Și au pornit mai departe până ce au ajuns la oamenii unei cetăți, de la care au cerut mâncare, însă aceștia nu au dorit să-i ospăteze. Și au găsit în ea un perete ce stătea să se prăbușească, iar el [al-Khidr] l-a îndreptat. Și [atunci] i-a zis [Moise]: „Dacă ai fi voit, ai fi obținut o plată pentru aceasta.”
78. [Al-Khidr] a spus: „Acesta este despărțirea între mine și între tine. Însă eu îți voi vesti tâlcuirea celor pentru care tu nu ai avut răbdare.”
79. În ce privește corabia, ea era a unor sărmani care lucrau pe mare și eu am voit să o stric, pentru că venea din urma lor un rege care lua toate corăbiile, cu forța.
80. Cât despre fecior, părinții lui erau dreptcredincioși și ne-a fost teamă ca el să nu le impună lor nelegiuirea și necredința.
81. Și am voit ca Domnul lor să le dea în schimb un altul mai curat decât el și mai iubitor [față de ei].

82. În ce privește peretele, el aparține la doi copii orfani din acest oraș, iar sub el se afla o comoară pentru ei, iar tatăl lor a fost un om curios. Și Domnul tău a voit ca atunci când ei vor ajunge la vârsta bărbăției să-și scoată comoara lor [ei înșiși], ca milă de la Domnul tău. Și nu am făcut-o după socotința mea. Aceasta este tâlcuirea celor pentru care nu ai putut să fii cu răbdare.”
83. Ei te întreabă [o, Mohammed] despre Dhu-l-Qarnayn. Spune: „Vă voi pomeni vouă ceva despre el.”
84. Cu adevărat, Noi am întărit puterea lui pe Pământ și i-am dat lui căile și mijloacele pentru toate lucrurile.
85. Și a urmat el astfel o cale
86. Până când a ajuns la locul unde apune soarele [la Vest], a aflat că el apune într-un izvor noroios și a găsit lângă el un popor. Și Noi i-am zis: „O, Dhu-l-Qarnayn! Fie îi pedepsești, fie te vei arăta binevoitor față de ei.”
87. El a răspuns: „Cât despre cel care este nelegiuit, pe acela îl vom pedepsi. Apoi el se va întoarce la Domnul său și El o să-l pedepsească asemenea cu un chin aspru [Focul Iadului].
88. Însă cel care crede și săvârșește bine va avea parte de cea mai frumoasă răsplată [Paradisul] și noi [Dhu-l-Qarnayn] lui îi vom da porunci ușoare.”
89. Apoi el a purces pe o [altă] cale
90. Până când a ajuns la locul unde răsare Soarele [la est], a aflat că el răsare peste un popor [de oameni] căruia Noi nu le-am dat niciun scut [cu care să se apere] de el.
91. Așa a fost⁵⁵³, iar Noi am cuprins cu știința Noastră tot ceea ce ținea de ei.
92. Apoi el a urmat [o altă] cale
93. Până când a ajuns între cei doi munți, a găsit dincolo de ei un popor care cu greu înțelegeau vorba sa
94. Și au spus ei: „O, Dhu-l-Qarnayn, cu adevărat Yagog și Magog⁵⁵⁴ fac stricăciune pe Pământ. Putem noi să-ți dăm ție un tribut pentru ca tu să ridici o stavilă între noi și între ei?”
95. El a spus: „Cele cu care m-a înzestrat Domnul meu sunt mai bune [decât tributul vostru]! Așadar, ajutați-mă cu puterea [voastră] și eu voi înălța o stavilă între voi și între ei!”
96. Aduceți-mi bucăți de fier” - până când a umplut deschizătura dintre cei doi munți, a spus: „Sufლაți! [cu burduful]” Apoi, când s-a făcut văpaie, a zis: „Aduceți-mi să torn peste el aramă topită.”
97. Astfel n-au mai putut ei [Yagog și Magog] să se cațare pe el, nici n-au mai putut să-l străpungă.
98. [Dhu-l-Qarnayn] a spus: „Aceasta este îndurare de la Domnul meu.

⁵⁵³ Chestiunea cu Dhu-l-Qarnayn

⁵⁵⁴ Triburi sălbatice care au distrus părți mari din Asia centrală, făcând orice fel de atrocitate

- Însă când va veni făgăduința Domnului meu⁵⁵⁵, îl va face pe el una cu Pământul, iar făgăduința Domnului meu este adevărată.”
99. Și în Ziua⁵⁵⁶ aceea, îi vom lăsa să se ridice ca valurile unii peste alții și se va sufla în Trâmbiță și-i vom aduna pe toți.
100. Și în Ziua aceea le vom înfățișa Noi Iadul de aproape necredincioșilor,
101. Ai căror ochi au fost acoperiți cu un văl care-i împiedica să-și amintească de Mine și care nu puteau nici auzi⁵⁵⁷.
102. Oare își închipuie cei care nu cred că-i vor putea lua pe robii Mei ca ocrotitori în locul Meu? Noi am pregătit Iadul ca sălaș pentru necredincioși.
103. Spune [o Mohammed]: „Voiți să vă vestim Noi cine sunt cei care vor avea cel mai mult de pierdut din faptele lor?”
104. Cei a căror râvnă în această lume este rătăcită, în vreme ce ei își închipuie că fac bine.”
105. Aceia sunt cei care nu au crezut în semnele Domnului lor și în întâlnirea cu El, iar faptele lor au fost în deșert. Și nu le vom da lor în Ziua Învierii nicio greutate [importanță].
106. Astfel, răsplata acestora va fi Iadul, pentru că nu au crezut și au luat semnele Mele și pe Trimișii Mei în derâdere!
107. Însă aceia care cred și împlinesc fapte bune vor avea ca sălaș grădinile Firdausului⁵⁵⁸
108. Și în veci vor petrece în ele și nu vor dori nicio schimbare.
109. Spune: „Dacă marea ar fi cerneală pentru [scrierea] cuvintelor Domnului meu, marea s-ar isprăvi înainte de a se isprăvi cuvintele Domnului meu, chiar dacă i-am aduce spre ajutor o [altă mare] asemenea ei.”
110. Spune: „Ci eu sunt doar un om, ca și voi! Și mi s-a revelat mie că Domnul vostru este un Domn Unic! Acela care nădăjduiește să-L întâlnească pe Domnul său să săvârșească fapte bune și să nu asocieze pe nimeni altcineva la adorarea Domnului său.”

⁵⁵⁵ Ora Învierii

⁵⁵⁶ Ziua în care barajul va fi distrus

⁵⁵⁷ Au refuzat să asculte Coranul sau să îl înțeleagă

⁵⁵⁸ Cel mai înalt nivel al Paradisului

Surat 19: Maryam

Perioada de revelare

Acest capitol a fost revelat înainte de prima emigrare în Abisinia. Dintr-un hadis autentic cunoaștem faptul că Ja'afar, un companion al Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a recitat v.1-40 din acest Capitol în fața Curții lui Negus atunci când musulmanii au fost convocați.

Contextul revelării

Am prezentat deja pe scurt condițiile acelei perioade în introducerea Capitolului 18: al-Kahf. Acum vom prezenta pe larg prevederile necesare înțelegerii acestui Capitol și ale altor Capitole din aceeași perioadă. Atunci când conducătorii tribului Qurayș au simțit că au eșuat în a înăbuși Mișcarea Islamică prin batjocură, sarcasm, presiuni, amenințări și acuzații false, aceștia au recurs la persecutare, violență și presiune economică. Ei îi prindeau pe noii musulmani din clanurile lor, îi persecutau sau îi înfometau și îi torturau pentru a-i forța astfel să renunțe la islam. Victimele lor cele mai demne de milă au fost cei săraci, sclavii și cei protejați de Qurayș.

În timpul celui de-al cincilea an de Misiune, în luna Rajab, condițiile au devenit de nesuportat, iar Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și-a sfătuit astfel companionii: „*Puteți să emigrați în Abisinia pentru că acolo binele este răspândit prin țară, iar regele nu permite nedreptatea față de nimeni. Ar trebui să rămâneți acolo până când Allah va oferi o soluție pentru suferința voastră.*”

Drept urmare, au plecat către Abisinia prima dată 11 bărbați și 4 femei. Cei din Qurayș i-au urmărit până la coastă, dar din fericire aceștia s-au urcat la timp pe barcă în portul Șu'aibah și nu au fost prinși. Apoi, după câteva luni, au emigrat către Abisinia mai mulți musulmani, numărul lor ridicându-se la 83 de bărbați și 11 femei din Qurayș și 7 dinafara tribului Qurayș. Astfel, alături de Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în Mecca au mai rămas doar 40 de oameni.

După emigrare, un mare tumult s-a declanșat în Mecca, deoarece fiecare familie din Qurayș a fost grav afectată. De exemplu, printre emigranți se aflau rude apropiate ale lui Abu Jahl, Abu Sufyan și ai altor conducători din Qurayș, care erau cunoscuți pentru persecutarea musulmanilor. Astfel că, cei din Qurayș s-au consultat și au decis să îi trimită pe Abdullah bin Abi Rabi'ah, fratele vitreg al lui Abu Jahl și pe Amr Ibn Al-As în Abisinia, cu daruri prețioase pentru a-l convinge pe Negus să îi trimită înapoi pe emigranți la Mecca. Umm Salamah, care s-a căsătorit mai târziu cu Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

„*Atunci când cei doi ambasadori ai celor din Qurayș au ajuns în Abisinia, au distribuit cadouri printre oamenii de la Curtea Regelui și i-au convins să îi trimită acasă pe emigranți. Apoi, aceștia l-au văzut pe Negus însuși și i-au spus în timp ce îi prezentau cadourile scumpe: «Unii oameni rebeli din orașul nostru au venit în țara ta, iar conducătorii noștri ne-au mânat la tine cu rugămintea să îi trimiți înapoi. Acești rebeli au uitat de credința noastră, dar nu îți urmează nici credința ta, ci au inventat una nouă». Atunci când aceștia și-au terminat discursul, toți oamenii de la Curte le-au sprijinit cererea spunând: «Ar trebui să îi trimitem înapoi în orașul lor fiindcă oamenii lor îi știu mai bine. Nu se cuvine ca noi să îi ținem aici.» La auzul acestor vorbe Regele s-a mâniat și a*

spus: «Nu îi voi trimite înapoi fără o cercetare adecvată. Acești oameni au avut încredere în țara mea și nu în altă țară și au venit aici pentru a cere adăpost, iar eu nu îi voi trăda. Prima dată voi trimite după ei și voi investiga acuzațiile pe care le fac oamenii împotriva lor. Apoi, voi lua decizia finală.»” Drept urmare, Regele a trimis după companionii Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și le-a cerut să vină la Curte.

Atunci când emigranții au primit mesajul Regelui, aceștia s-au adunat și s-au consultat cu privire la ce să îi spună Regelui. În final aceștia au ajuns la această decizie: „*Îi vom prezenta Regelui învățăturile Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) fără a adăuga ceva și fără a ascunde ceva din ele și îl vom lăsa pe el să decidă dacă ne va îngădui să stăm aici sau nu*”. Atunci când aceștia au ajuns la Curte, Regele le-a prezentat problema: „*Înțeleg că voi ați renunțat la credința poporului vostru și nu ați acceptat credința mea, dar nicio altă credință existentă. Vreau să aflu mai multe despre credința voastră cea nouă.*” Jafar bin Abi Talib, vorbind în numele emigranților, a improvizat următorul discurs: „*O Rege! Noi eram într-o ignoranță adâncă și devenisem foarte corupți, dar apoi Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a venit la noi drept Mesagerul lui Dumnezeu și a făcut tot ce a putut pentru a ne schimba în bine. Dar cei din Qurayș au început să-i persecute pe cei care îl urmau, astfel că noi am venit în țara ta cu speranța că aici nu vom fi nedreptățiți.*” După acest discurs, Regele a spus: „*Te rog recită din Revelația trimisă de Dumnezeu Profetului vostru.*” Drept răspuns, Jafar a recitat acea parte din Surat Maryam care are legătură cu povestea Profetilor Ioan Botezătorul și Iisus (Pacea fie asupra lor). Regele a ascultat și a plâns atât de mult încât barba i s-a udat de lacrimi. Atunci când Jafar a terminat, Regele a spus: „*Cu siguranță această Revelație și Mesajul lui Iisus au venit din aceeași sursă. Jur pe Dumnezeu eu nu vă voi da acestor oameni.*”

A doua zi, Amr bin As s-a dus la Negus și i-a spus: „*Te rog trimite din nou după ei și întreabă-i despre credința lor față de Iisus, fiul Mariei, fiindcă ei spun un lucru teribil despre el.*” Regele din nou a trimis după emigranți, care aflaseră deja de planul lui Amr. Aceștia au stat din nou împreună și s-au consultat cu privire la ce răspuns să îi dea Regelui în cazul în care el va întreba despre credința lor în Profetul Iisus. Deși aceasta era o situație foarte critică și cu toții se simțeau neliniștiți, aceștia au decis să spună ceea ce Dumnezeu și Mesagerul Său i-au învățat despre el. Drept urmare, când aceștia s-au dus la Curte, Regele i-a întrebat ceea ce i-a fost sugerat de Amr bin As. Astfel, Jafar bin Abi Talib s-a ridicat și a răspuns fără ezitare: „*El a fost Robul lui Dumnezeu și Mesagerul Său. El a fost un Duh (suflat) și un Cuvânt al lui Dumnezeu trimis Fecioarei Maria.*” După aceasta, Regele a ridicat un pai de pe pământ și a spus: „*[Jur] Pe Dumnezeu, Iisus nu a fost nici cu un pai ca acesta mai bun decât modul în care l-ai descris tu.*” După aceasta Regele a înapoiat darurile trimise de Qurayș și a spus: „*Eu nu primesc mită.*” Apoi le-a spus emigranților: „*Aveți permisiunea de a sta aici în pace.*”

Tematica și subiectul principal

Luând în considerare perspectiva istorică, devine evident faptul că acest Capitol a fost pogorât pentru a-i ajuta pe emigranți în călătoria lor în Abisinia, ca și cum ar spune: voi vă lăsați țara fiind emigranți persecutați și mergeți într-o țară creștină și nu trebuie să ascundeți nicio învățătură din cele primite. Astfel, voi ar trebui să le spuneți creștinilor în mod clar că Profetul Iisus nu este fiul lui Dumnezeu.

După relatarea poveștii profeților Ioan Botezătorul și Iisus (Pacea fie asupra lor!) din v.1-40, a fost relatată povestea Profetului Avraam (v.41-50) pentru beneficiul emigranților, pentru că și el, precum emigranții a fost forțat să plece din țara lui, acesta fiind persecutat de tatăl său, familia sa și poporul său. Pe de o parte aceasta a avut ca scop consolarea emigranților, arătându-le că aceștia urmau pașii Profetului Avraam și că vor obține același rezultat bun, iar pe de altă parte a avut ca scop avertizarea necredincioșilor din Mecca că ei urmează calea celor care l-au persecutat pe strămoșul lor Avraam, în timp ce emigranții musulmani se aflau în poziția profetului Avraam însuși.

În v.51-65 au fost menționați alți profeți pentru a arăta faptul că profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a adus același mod de viață ca al lor, dar că adepții lui au devenit mai târziu corupți și s-au rătăcit. În pasajul concluziv (v.66-98) au fost puternic criticate căile rele ale necredincioșilor din Mecca, în timp ce credincioșii au primit vești bune și anume, că aceștia vor avea succes și vor fi iubiți de către oameni în ciuda celor care li se opun.

Surat 19: Maryam⁵⁵⁹

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. *Kaf, Ha', Ya' Ayn, Sad*⁵⁶⁰
2. [Aceasta este] o pomenire despre îndurarea Domnului tău față de robul Său Zaharia
3. Când el L-a chemat pe Domnul lui într-ascuns,
4. Spunând: „Doamne, cu adevărat, oasele mele sunt slabe și capul mi s-a aprins de cărunțețe, dar nicicând eu nu am fost nefericit rugându-mă Ție, Doamne,
5. Și cu adevărat, eu mă tem de urmașii⁵⁶¹ mei de după mine, căci soția mea este stearpă, deci dăruiește-mi mie un urmaș de la Tine,
6. Care să mă moștenească pe mine și să moștenească și neamul lui Iacob. Și fă-l să-Ți fie plăcut Ție, Doamne!”
7. [I s-a spus]⁵⁶² „O, Zaharia, Noi îți aducem buna veste a unui prunc, al cărui nume fi-va Ioan, așa cum Noi nu am numit pe nimeni mai înainte de el.”
8. El a spus: „Doamne, cum să am eu un prunc, când soția mea este stearpă, iar pe mine bătrânețea mult m-a prea ajuns?”
9. [Îngerul] a spus: „Așa va fi! Așa spune Domnul tău: „Aceasta va fi neînsemnată faptă, după ce te-am creat pe tine, înainte de aceasta, fără ca tu să fi fost nimic!”
10. [Zaharia] a spus: „Doamne, dă-mi mie un semn!” Și i-a răspuns: „Semnul tău este că nu vei vorbi cu niciun om vreme de trei nopti, măcar că tu ești [om] întreg.”⁵⁶³
11. Și a ieșit el de la locul de rugăciune înaintea poporului său și le-a făcut lor semn să aducă laude [lui Allah] dimineța și seara.
12. [Allah a spus]: „O, Ioan, primește [urmează-o] Scriptura întru putere.” Și i-am dăruit Noi înțelepciune, pe când el era încă un copil,
13. Și îndurare din partea Noastră și puritate și el avea frică de Allah
14. Și era iubitor față de părinții lui; și nu era el semeț sau nesupus [lui Allah sau părinților lui]
15. Și pacea fi-va asupra lui în ziua când se va fi născut el, ca și în ziua când se va sfârși și în ziua când va fi readus în viață.
16. Și pomeneste [O, Mohammed] în Carte [Coranul] și de Maria, când ea s-a retras de la neamul ei într-un loc spre răsărit.
17. Și a pus între ea și între ei un văl. Și atunci am trimis la ea Duhul

⁵⁵⁹ Maryam: Maria (mama Profetului Iisus)

⁵⁶⁰ A se vedea 2:1

⁵⁶¹ Acei urmași din partea tatălui care i-ar moșteni autoritatea religioasă

⁵⁶² De către Allah prin Îngeri

⁵⁶³ Sănătos fizic și psihic

- Nostru⁵⁶⁴, care i s-a arătat cu înfățișarea unui om adevărat.
18. Ea a spus: „Caut apărare la Cel Milostiv față de tine! Dacă tu ești cuvios, [nu te apropia de mine].”
19. El i-a răspuns: „Eu sunt numai un trimis al Domnului tău ca să-ți vestesc un prunc curat.”
20. Însă ea a spus: „Cum să am eu un prunc, dacă nu m-a atins niciun bărbat și eu nu sunt nici desfrânată [Baghiyya]?”
21. El a spus: „Așa [va fi] spune Domnul tău: „Acesta pentru Mine-i [un lucru] ușor! Și-l vom face Noi un semn pentru oameni și o îndurare din partea Noastră! Acesta-i un lucru [de mult] hotărât.”
22. Și ea l-a purtat [în pânțele] și s-a retras cu el într-un loc depărtat.
23. Și durerile nașterii au dus-o lângă trunchiul unui curmal și a zis: „O, de aș fi murit înainte de aceasta și cu totul de-aș fi fost uitată.”
24. Dar [un glas] a strigat-o de sub ea, [spunându-i]: „Nu fi mahnită! Domnul tău a făcut mai jos de tine un pârâiaș.
25. Și scutură spre tine trunchiul de curmal, căci el va lăsa să cadă lângă tine curmale proaspete coapte.
26. Așadar, mănâncă, bea și fii fericită [de copilul tău]. Iar de vei vedea vreun om, spune-i: „Cu adevărat, eu i-am jurat Celui Milostiv un post și de aceea nu voi sta astăzi de vorbă cu niciun om.”
27. Apoi ea l-a adus la poporul ei, purtându-l [în brațe]. Și ei i-au spus: „O, Maria, tu ai făcut un lucru îngrozitor.
28. O, soră a lui Aaron, tatăl tău nu a fost un om [făcător] de rău, iar mama ta nu a fost o desfrânată.”
29. Ea [Maria] a făcut semn spre el, dar ei au spus: „Cum să vorbim cu acela care este un [mic] prunc în leagăn?”
30. [Iisus] a spus: „Cu adevărat, eu sunt robul lui Allah! El mi-a dăruit Scriptura și m-a făcut Profet.
31. Și El m-a binecuvântat, oriunde aș fi, și mi-a poruncit Rugăciunea [As-Salat] și Dania [Az-Zakat], cât voi trăi,
32. Și m-a făcut ascultător față de mama mea și nu m-a făcut pe mine trufaș, nici ticălos.
33. Și pacea fie asupra mea în ziua în care m-am născut și în ziua în care voi muri și în ziua în care voi fi adus la viață [din nou].”
34. [Spune, Mohammed]: „Acesta este Iisus, fiul Mariei!” Aceasta este povestea adevărată de care ei se îndoiesc.
35. Nu se cuvine ca Allah să-Și atribuie un fiu. Mărire Lui! Dacă El hotărăște un lucru, atunci El zice „Fii!” iar el este.

⁵⁶⁴ Îngerul Gavriil

36. [Iisus a spus] Într-adevăr Allah este Domnul meu și Domnul vostru. Adorați-L pe El și acesta este un drum drept.
37. Dar sectele se ceartă între ele și va fi vai pentru cei care nu cred, la vederea unei Zile cumplite.
38. Cât de limpede vor auzi și vor vedea ei în Ziua când vor veni la Noi. Însă nelegiuții sunt astăzi într-o rătăcire de netăgăduit.
39. Și avertizează-i [Mohammed] despre Ziua căinței când totul va fi hotărât, pentru că ei sunt nepăsători și nu cred!
40. Cu adevărat, Noi suntem cei care moștenim Pământul și pe toți cei care sunt pe el și la Noi se vor întoarce ei.
41. Și pomenește-l în Carte pe Avraam. Cu adevărat, el a fost un iubitor de adevăr și un Profet.
42. [Spune] când i-a zis el tatălui său: „O, tată! Pentru ce te închini tu la ceea ce nu aude, nu vede și nu-ți este de niciun folos?
43. O, tată! Mi-a venit mie știința care ție nu ți-a venit! Deci urmează-mă și eu te voi călăuzi pe un drum drept!
44. O, tată! Nu te închina la Șeitan, căci Șeitan a fost răzvrătit împotriva Celui Milostiv [Ar-Rahman]!
45. O, tată! Mă tem să nu te atingă o pedeapsă de la Cel Milostiv și să nu devii un tovarăș al lui Șeitan [în focul Iadului]”.
46. [Tatăl său] a spus: „O, Avraam! Te lepezi tu de zeii mei? Dacă nu încetezi, eu te voi alunga cu pietre! Îndepărtează-te de mine pentru totdeauna.”
47. [Avraam] a spus: „Vei avea numai pace [din partea mea]! Mă voi ruga de iertare la Domnul meu pentru tine, căci El este binevoitor cu mine.
48. Și eu mă separ de voi, ca și de ceea ce chemați voi în locul lui Allah și-L voi chema pe Domnul meu. Poate că eu nu voi fi nefericit pentru chemarea Domnului meu.”
49. Și după ce s-a despărțit de ei și de ceea ce adorau ei în locul lui Allah, Noi i-am dăruit lui pe Isaac și pe Iacob și din fiecare Noi am făcut un Profet.
50. Și le-am dăruit Noi din îndurarea Noastră și i-am făcut Noi să fie lăudați de oameni.
51. Și pomenește-l în Carte pe Moise. Cu adevărat, el a fost ales și a fost un mesager și un Profet⁵⁶⁵.
52. Noi l-am chemat din partea dreaptă a Muntelui Tor⁵⁶⁶ și l-am apropiat de Noi ca tainic
53. Și i l-am dăruit Noi, prin îndurarea Noastră, pe fratele său Aaron, ca Profet.

⁵⁶⁵ Un mesager (rasul) este cel însărcinat de Allah cu reformarea societății. Un Profet

(Nabi) este cel care a primit revelație de la Allah. Sunt mai mulți Profeti decât Mesageri.

⁵⁶⁶ Muntele Sinai

54. Și pomenește-l în Carte pe Ismail. Cu adevărat, el a fost credincios făgăduinței sale, și a fost el un Mesager și un Profet.
55. El a poruncit neamului său Rugăciunea [As-Salat] și Dania [Az-Zakat] și a fost pentru Domnul său un rob plăcut.
56. Și pomenește-l în Carte pe Idris. Cu adevărat, el a fost iubitor de adevăr și profet.
57. Și Noi l-am ridicat pe o treaptă înaltă.
58. Aceștia sunt cei de care Allah s-a îndurat dintre Profeți, din urmașii lui Adam, din cei pe care Noi i-am purtat cu Noe, din urmașii lui Avraam și ai lui Israel și din cei pe care Noi i-am călăuzit și i-am ales. Iar când versetele Celui Milostiv li se recitau, ei cădeau prosternându-se, plângând
59. Și a venit după ei urmași care s-au lepădat de rugăciune și s-au luat după poftă, iară ei se vor afla în pierdere
60. Cu excepția celor care se vor căi, vor crede și vor împlini fapte bune, căci aceștia vor intra în Rai și nu vor fi nedreptățiți nicicum.
61. În grădinile Edenului, pe care Cel Milostiv le-a făgăduit robilor Săi - [și ei au crezut în această făgăduință] nevăzută - căci făgăduința Lui se va împlini.
62. Ei nu vor auzi în ele [niciun fel de] vorbe deșarte, ci numai „Pace.” Și ei vor avea în ele hrana lor, dimineața și seara.
63. Acesta este Raiul pe care Noi îl dăm ca moștenire robilor Noștri care sunt evlavioși.
64. [Gavriil a spus] „Noi [Îngerii] nu pogorâm decât la porunca Domnului tău. Ale Lui sunt toate care se află dinaintea noastră și care se află înapoia noastră și cele care se află între acestea. Și Domnul tău nu uită niciodată -
65. El este Stăpânul Cerurilor și al Pământului și al celor ce se află între cele două. Adoră-L pe El și fii statornic în adorarea Lui! Oare știi tu pe altcineva asemenea Lui?”
66. Și zice omul [necredincios]: „Oare dacă am murit, voi mai fi eu iarăși adus înapoi la viață?”
67. Dar oare nu-și aduce omul aminte că Noi l-am creat mai înainte, după ce el nu fusese nimic?
68. Pe Domnul tău! Noi îi vom aduna pe ei și pe șeitani, apoi îi vom aduce pe ei în genunchi, de jur împrejurul Iadului.
69. Apoi îi vom scoate Noi din fiecare grup pe cei care au fost cei mai înverșunați împotriva Celui Milostiv.
70. Apoi, Noi știm cel mai bine care dintre ei merită să fie arși în el.

71. Și nu se află nimeni printre voi care să nu treacă pe acolo⁵⁶⁷. Aceasta este o hotărâre nestrămutată a Domnului tău.
72. După aceea, îi vom mântui Noi pe cei care au fost cu frică, iar pe cei nelegiuți îi vom lăsa acolo în genunchi.
73. Și când li se citesc versetele Noastre cele limpezi, zic cei care nu cred către cei care cred: „Care din cele două grupuri are o situație mai bună și o tovarășie mai plăcută?”
74. Dar câte neamuri care îi întrec pe ei ca avere și ca înfățișare am nimicuit Noi înaintea lor?
75. Spune: „Acelora care sunt în rătăcire Cel Milostiv le va prelungi zilele pentru un timp, până ce ei vor vedea fie chinul, fie Ceasul [cu care ei sunt amenințați]. Atunci vor ști ei cine are loc mai rău și cine este mai slab în forță.”
76. Allah va spori călăuzirea celor care sunt bine călăuziți, iar faptele bune care rămân vor avea mai bună răsplată de la Domnul tău și o mai bună urmare.
77. L-ai văzut pe cel care nu a crezut în versetele Noastre și a spus: „Mi se vor dărui mie neîndoielnic avere și copii?”
78. Oare a pătruns el necunoscutul sau a primit vreo promisiune de la Cel Milostiv?
79. În nici un caz! Iar Noi vom scrie ceea ce spune și-i vom spori Noi chinul
80. Noi vom lua de la el moștenire ceea ce spune el și va veni la Noi singur.
81. Ei și-au făcut alți zei în locul lui Allah, ca să le fie lor apărători [împotriva pedepsei].
82. Dar dimpotrivă! [Acești zei] se vor lepăda de adorarea lor și le vor fi lor dușmani.
83. Tu nu ai văzut că Noi am trimis șeitani asupra necredincioșilor ca să-i ațâțe pe ei cu furie?
84. Deci nu te grăbi împotriva lor! Noi ținem socoteala precisă [a tuturor faptelor lor].
85. În Ziua în care îi vom aduna pe cei cu frică la Cel Milostiv, venind în grupuri,
86. Și-i vom mânia pe nelegiuți către Iad ca [pe o turmă] la adăpătoare,
87. Ei nu vor putea mijloci, afară de aceia care au făcut un legământ⁵⁶⁸ față de Cel Milostiv!
88. Și ei spun: „Cel Milostiv și-a luat un fiu.”
89. Voi spuneți un lucru cumplit!
90. Aproape că Cerurile se crapă de aceste [vorbe], pământul se despică și munții se prăbușesc în fărâme
91. Pentru că ei Îi atribuie Celui Milostiv un fiu,

⁵⁶⁷ Să fie expuși. Însă oamenii Paradisului nu vor fi răniți acolo

⁵⁶⁸ Să nu adore pe altcineva în afară de El

-
92. În vreme ce nu se cuvine ca Cel Milostiv să-și ia un fiu!
93. Toți cei care se află în Ceruri și pe Pământ vor veni la Cel Milostiv ca robii,
94. El i-a socotit și i-a numărat pe ei bine.
95. Și fiecare dintre ei va veni la El în Ziua Învierii singur.
96. Cu adevărat, celor care cred și săvârșesc fapte bune Cel Milostiv le va arăta iubire.
97. Și [o, Mohammed] Noi l-am făcut ușor [Coranul], în limba ta, pentru ca tu să-i bine vestești prin el pe cei cu frică și să previi prin el un neam neînduplecat.
98. Și câte neamuri am nimicit Noi înainte de ei? Mai simți vreun singur [om] din ele? Sau mai auzi tu cea mai mică șoaptă a lor?

Surat 20: Ta-Ha

Perioada de revelare

Perioada sa de revelare este aceeași cu Surat 19: Maryam (Maria). Este posibil ca acest Capitol să fi fost pogorât în timpul Emigrării la Abisinia sau după aceasta. Însă, este cert că acesta a fost revelat înainte de acceptarea islamului de către companionul Omar (Allah să fie mulțumit de el).

Conform unui hadis autentic și foarte cunoscut, atunci când Omar s-a dus să îl omoare pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), el s-a întâlnit cu o anumită persoană care a spus: „*Înainte să faci orice, ar trebui să știi că propria ta soră și cumnatul tău au acceptat Islamul.*” Auzind aceasta, el s-a dus direct la casa surorii sale. Acolo el a găsit-o pe sora sa, Fatimah și pe cumnatul său Said bin Zayd învățând conținutul unui manuscris de la Khabbab bin Arat. Văzându-l că vine, Fatima a ascuns manuscrisul, dar Omar a reușit să audă recitarea și a început să îi interogheze. Apoi, el a început să îl atace pe cumnatul său și din greșeală a rănit-o pe sora sa care a încercat să își protejeze soțul. Cei doi s-au predat, iar sora lui a spus: „*Noi am devenit musulmani, poți face orice dorești.*” Omar a fost impresionat de sângele care i se scurgea din cap și i-a spus: „*Arată-mi ceea ce citești.*” Sora sa l-a rugat să facă un jurământ că nu va rupe manuscrisul și a spus: „*Nu îl poți atinge decât dacă te speli.*” Drept urmare, Omar s-a spălat, iar atunci când a citit manuscrisul (care conținea acest Capitol) el a început să plângă și a spus: „*Ce lucru minunat!*” La auzul acestor vorbe Khabbab, care se ascundea, a ieșit din ascunziș și a spus: „*Pe Dumnezeu! Eu am speranțe mari că tu îi vei folosi mult lui Dumnezeu prin propagarea Mesajului Profetului Său. Ieri l-am auzit pe Profet rugându-se la Dumnezeu: «Doamne, fă-l pe unul dintre cei doi Omar (Abul Hakam bin Hişam - Abu Jahl sau Umar bin Khattab) un susținător al Islamului». Deci Omar, întoarce-te la Dumnezeu, întoarce-te la Dumnezeu.*” Aceste cuvinte s-au demonstrat a fi atât de convingătoare încât el s-a dus imediat cu Khabbab la Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) pentru a accepta islamul. Acest lucru a avut loc la puțin timp după Emigrarea în Abisinia.

Tematica și subiectele principale

Acest Capitol începe prin prezentarea scopului revelației Coranului: „*(O Mohammed) Noi nu ți-am pogorât Coranul pentru ca tu să fii nefericit, ~ Ci ca o vestire pentru acela care se teme [de Allah], ~ [Și ca] o revelație de la Cel care a creat Pământul și Cerurile cele înalte.*”

După această introducere Capitolul trece brusc la relatarea povestirii profetului Moise fără a avea nicio relevanță aparentă și fără a da niciun indiciu cu privire la aplicabilitatea evenimentelor perioadei. Totuși, dacă citim printre rânduri realizăm că discursul este adresat oamenilor din Mecca într-un mod foarte relevant. Dar, înainte de a explica înțelesul ascuns al acestui discurs trebuie să avem în vedere faptul că, în general, arabii îl considerau pe Moise a fi un Profet al lui Dumnezeu pentru că ei au fost influențați de numărul mare de evrei care locuiau în jurul lor și de regatele creștine vecine. Acum haideti să evidențiem acele aspecte ascunse printre rândurile poveștii.

1. Dumnezeu nu desemnează un Profet celebrând ocazia printr-o ceremonie formală anunțând astfel că acel om este desemnat ca și Profet. Dimpotrivă, El conferă această Misiune într-un mod confidențial așa cum a făcut și în cazul profetului Moise. Drept

urmare, faptul că Mohammed a fost desemnat brusc un Profet, fără proclamare publică, nu ar trebui considerat un fapt ciudat.

- Principiile fundamentale prezentate de profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa): Monoteismul (*Tauhid*) și Viața de Apoi sunt aceleași ca cele prezentate de profetul Moise (pacea fie asupra sa).
- Profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost desemnat Mesager pentru cei din Qurayș, așa cum profetul Moise (pacea fie asupra sa) a fost însărcinat cu misiunea de a merge la Faraon. Acestea sunt căile misterioase ale lui Dumnezeu. El îl oprește pe un călător (Moise) din Midian pe drumul său către Egipt și îi spune du-te și luptă-te cu cel mai mare tiran al timpului. El nu i-a dat nicio armată sau alte provizii pentru această misiune. Singurul lucru pe care El l-a făcut a fost să-l desemneze, la cererea lui Moise, pe fratele său ca și ajutor.
- Li se amintește celor din Mecca faptul că Faraon a folosit aceleași mijloace împotriva profetului Moise ca cele pe care le folosea ei împotriva profetului Mohammed: batjocură, obiectii, acuzații și persecuție crudă. Trebuie observat, de asemenea, că Profetul lui Dumnezeu a fost victorios în fața Faraonului care avea o armată numeroasă. Însă s-a întâmplat ca musulmanii să fie consolati și încurajați să nu le fie teamă de lupta împotriva celor din Qurayș în ciuda șanselor mici, pentru că victoria este a lui Dumnezeu. În același timp musulmanii au fost îndemnați să urmeze exemplul excelent al vrăjitorilor din Egipt care s-au convertit și au rămas statornici în credință, deși Faraon i-a amenințat cu o răzbunare oribilă.
- Un incident din povestea Israelitilor a fost menționat pentru a arăta în ce mod ridicol adorarea zeilor falși a început și că profeții lui Dumnezeu nu tolerează nici cea mai mică urmă din această practică absurdă. La fel, profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) îi urmează pe ceilalți Profeți prin opunerea politeismului (*Şirk*) și a adorării idolilor.

Astfel, povestea lui Moise a fost amintită pentru a clarifica toate acele chestiuni ce au legătură cu conflictul dintre Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și cei din Qurayș. Apoi, la sfârșitul poveștii cei din Qurayș au fost certați spunând că, acest Coran a fost trimis în limba lor arabă pentru binele lor. Dacă aceștia îl ascultă și îi urmează avertizările, vor face asta pentru binele lor, dar dacă îl resping, vor avea un sfârșit rău.

După aceasta, a fost relatată povestea profetului Adam, ca și cum le-ar spune celor din Qurayș că aceștia urmează calea diavolului, cu toate că cea mai corectă cale este de a-l urma pe strămoșul lor Adam, care deși a fost ademenit de Diavol, atunci când și-a realizat greșeala, și-a mărturisit-o, s-a căit și s-a întors la Dumnezeu, câștigându-l iertarea. Pe de altă parte, dacă o persoană îl urmează pe Diavol păcătuiind și nu renunță la păcatul lui în ciuda mustrării primite, el își face rău doar lui însuși.

În final, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și musulmanii au fost sfătuiți să aibă răbdare în ceea ce privește pedepsirea necredincioșilor deoarece Dumnezeu are propriul Său plan cu ei. El nu îi pedepsește repede, ci le dă timp. Așadar, nu ar trebui să vă pierdeți răbdarea, ci să suportați persecuțiile cu tărie și să transmiteți Mesajul.

Legat de acest lucru, rugăciunii i s-a acordat o mare importanță pentru a crea în credincioși virtuțile răbdării, mulțumirii și resemnării în fața voinței lui Dumnezeu, pentru că acestea sunt necesare pentru răspândirea mesajului adevărului.

Surat 20: Ta-Ha⁵⁶⁹

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. *Ta, Ha*⁵⁷⁰.
2. Noi nu ți-am pogorât Coranul pentru ca tu să fii nefericit,
3. Ci ca o vestire pentru aceia care se tem [de Allah],
4. [Și ca] o revelație de la Cel care a creat Pământul și Cerurile cele înalte.
5. Cel Milostiv care s-a înălțat deasupra Tronului⁵⁷¹,
6. Ale Lui sunt cele din Ceruri și cele de pe Pământ, precum și cele care se află între cele două și sub țărână.
7. Și dacă tu rostești vorbele cu glas tare, El știe, [neîndoielnic], taina și ceea ce este chiar și mai ascuns.
8. Allah! Nu există altă divinitate în afară de El! Ale Lui sunt Numele cele mai frumoase.
9. Oare ai aflat tu povestea lui Moise?
10. Când a văzut el un foc și a zis către familia lui: „Rămâneți [aici]! Eu văd un foc! Poate că o să vă aduc un tăciune de la el sau voi afla la foc călăuzire”.
11. Și când a ajuns la el, a fost el strigat: „O, Moise!
12. Cu adevărat Eu sunt Stăpânul tău! Scoate-ți încălțările tale, căci tu te afli în valea cea sfântă, Tuua.
13. Și Eu te-am ales, deci ascultă la ceea ce ți se revelează!
14. Eu sunt Allah și nu există altă divinitate în afară de Mine! Așadar, venerează-Mă și împlinește Rugăciunea [As-Salat], pentru pomenirea Mea!
15. Cu adevărat Ceasul va sosi - de-abia îl mai țin ascuns⁵⁷² - pentru ca fiecare suflet să fie răsplătit după cum se ostenește!
16. Și să nu te abată de la el⁵⁷³ cel care nu crede în el și urmează poftei sale, pentru ca să nu pieri!
17. Dar ce ai în mâna ta dreaptă, Moise?”
18. El a răspuns: „Acesta este toiagul meu, pe care mă sprijin și cu care scutur frunze pentru oile mele și de la care mai am și alte foloase”.
19. [Allah] a spus: „Aruncă-l, Moise!”
20. Și l-a aruncat și iată-l [preschimbata într-] un șarpe ce se târa.
21. [Allah] a spus: „Ia-l, fără să te temi, căci Noi îl vom readuce la prima sa stare.
22. Și strânge mâna ta la subsuoară! Ea va ieși albă, fără nicio vătămare – o altă minune,

⁵⁶⁹ Ta Ha: literele din limba arabă Ta și Ha

⁵⁷⁰ A se vedea 2:1

⁵⁷¹ A se vedea 2:19

⁵⁷² Însemnând că doar Allah Singurul are cunoștințe despre Ceas

⁵⁷³ Din pregătirile pentru Ceas sau pentru Viața de Apoi

23. Pentru ca să-ți arătăm [și altele] din minunile Noastre cele mai mari.
24. Și du-te la Faraon. Cu adevărat, el întrece orice măsură!”
25. [Moise] a spus: „Doamne, deschide-mi mie pieptul [să am certitudine]
26. Și ușurează-mi mie lucrul [ce trebuie să-l împlinesc]
27. Și dezlegă-mi nodul limbii mele,
28. Pentru ca ei să priceapă vorbele mele
29. Și dă-mi mie un sfetnic [sprijinitor] din familia mea,
30. Pe Aaron, fratele meu,
31. Sporind prin el forța mea
32. Și fă-l pe el părtaș la lucrul meu
33. Pentru ca noi să Te lăudăm
34. Și să Te pomenim mult.
35. Cu adevărat, Tu întotdeauna ne-ai văzut pe noi, [știind astfel tot ceea ce noi facem]!”
36. [Allah] a spus: „Cererea ta a fost împlinită, Moise!
37. Și Noi ți-am mai dăruit grația Noastră și altă dată,
38. Când i-am revelat mamei tale ceea ce a fost revelat
39. [Spunând]: „Așează-l pe el într-un coș și pune-l pe râu, pentru ca apoi
- apa fluviului să-l arunce la mal, de unde îl va lua un dușman al Meu și dușman al lui!” Și am pogorât asupra ta dragostea Mea⁵⁷⁴ [și să fi iubit și de ceilalți], pentru ca tu să fii crescut sub ochii Mei.
40. Și iată cum sora ta mergea, [urmându-te], și a spus: „Să vă arăt eu pe cineva care să-l întrețină și să-l crească?” Și te-am înapoiat Noi mamei tale, pentru ca ea să se bucure și să nu mai fie mâhnită! [Și atunci când] ai ucis un suflet⁵⁷⁵, Noi te-am mântuit de întristare. Și te-am încercat Noi în fel și chip. Apoi tu ai rămas ani în șir printre poporul din Madian. Apoi ai venit [aici], așa cum a fost orânduiala, Moise.
41. Și te-am ales Eu pentru [slujirea] Mea⁵⁷⁶.
42. Pleacă tu împreună cu fratele tău, cu minunile Mele, și să nu încetați să Mă pomeniți pe Mine!
43. Duceți-vă la Faraon, căci el a întrecut orice măsură!
44. Și spuneți-i lui vorbe blânde. Poate că el își va aduce aminte sau se va teme [de Allah]”
45. Ei au spus: „Doamne, ne e frică să nu ne pedepsească degrabă și să nu întrecă măsura”.
46. [Allah] a spus: „Nu vă fie frică. Cu adevărat, Eu sunt lângă voi. Aud și văd.

⁵⁷⁴ Allah a făcut ca oamenii să îl iubească pe Moise

⁵⁷⁵ Coptul care a murit după ce a fost lovit de Moise

⁵⁷⁶ Allah l-a ales pe Moise și i-a dăruit un trup puternic și un caracter bun, toate necesare misiunii sale

47. Deci mergeți la el și spuneți: „Noi suntem mesagerii Domnului tău. Trimite-i pe fiii lui Israel împreună cu noi și nu-i mai chinui. Venim la tine cu un semn de la Domnul tău. Pacea⁵⁷⁷ [fie] asupra celui care urmează calea cea dreaptă!
48. Cu adevărat, ni s-a revelat nouă că pedeapsa este pentru cel care tăgăduiește credința și îi întoarce spatele!”
49. [Faraon] a spus: „Și cine este Domnul vostru, Moise?”
50. El i-a răspuns: „Domnul nostru este Cel care a dat fiecăruia firea sa și apoi l-a călăuzit”.
51. Atunci [Faraon] l-a întrebat: „Și ce spui despre generațiile anterioare?”
52. [Moise] i-a răspuns: „Știința despre ele se află la Domnul meu într-o carte. Domnul meu nu greșește și nu uită.
53. El este acela care v-a făcut Pământul ca leagăn și v-a făcut vouă pe el drumuri și a pogorât apa din Cer. Și prin ea a făcut să răsară soiuri de felurite plante.
54. Mâncați și lăsați să pască vitele voastre. Cu adevărat, întru aceasta sunt semne pentru cei dăruiți cu minte.
55. Din el [Pământ] v-am creat, în el vă vom întoarce și din el vă vom scoate încă o dată”.
56. Și i-am arătat Noi toate semnele Noastre [lui Faraon], însă el le-a tăgăduit și nu a voit [să creadă].
57. Și el a spus: „Ai venit la noi ca să ne scoți din pământul nostru cu vrăjile tale, Moise!
58. Îți vom aduce și noi vrăji asemenea lor. Deci hotărăște între noi și tine o întâlnire de la care să nu lipsim nici noi, nici tu, într-un loc desemnat [un loc public]!”
59. [Moise] a spus: „Întâlnirea cu voi va fi în ziua de sărbătoare și lumea să se adune dimineața!”⁵⁷⁸
60. Și Faraon a plecat, și-a întocmit vicleșugul și apoi s-a întors [la întâlnire].
61. Moise le-a spus [vrăjitorilor aduși de Faraon]: „Vai vouă! Nu născociți minciună împotriva lui Allah, căci vă va nimici cu pedeapsa Lui! Iar cei care vor născoci, vor pierde!”
62. Și au discutat ei între ei despre lucrul lor, dar au făcut-o într-ascuns.
63. Ei au spus: „Cu adevărat, aceștia sunt doi vrăjitori care vor să vă alunge din pământul vostru cu fărmecele lor și să vă ia rânduiala voastră cea desăvârșită [religia sau tradiția].
64. Adunați-vă, așadar, vicleșugul vostru și veniți într-un singur rând, căci astăzi va izbândi acela care va fi deasupra.”

⁵⁷⁷ Siguranță de pedepsele lui Allah

⁵⁷⁸ Pentru ca semnele lui Allah să fie văzute în mod clar

65. Apoi ei au spus: „O, Moise, aruncă tu [primul, toiagul tău] sau vom fi noi primii care aruncă?”
66. El a spus: „Ba aruncați voi!” Și i s-a părut lui că funiile și toiegele lor se târâsc [ca șerpilor] în urma vrăjii lor.
67. Și Moise a simțit oarecare teamă în sufletul său.
68. Atunci i-am zis Noi: „Nu te teme, căci tu vei fi deasupra!”
69. Aruncă ce ai în dreapta ta și aceasta va înghiți ce au făcut ei, căci ei au făcut doar vicleșug de vrăjitor, iar vrăjitorul nu va izbândi, oriunde ar fi el.”
70. Și vrăjitorii s-au aruncat, prosternându-se⁵⁷⁹, și au zis: „Noi credem în Domnul lui Aaron și al lui Moise.”
71. [Faraon] a spus: „Ați crezut în el [Moise] înainte ca eu să vă permit. Cu adevărat, el este liderul vostru, care v-a învățat vrăjitoria. Eu vă voi tăia mâinile și picioarele voastre în cruciș și vă voi răstigni de trunchiurile palmierilor și astfel veți ști voi care dintre noi este mai aspru și mai statornic în chin!”
72. Ei au spus: „Noi nu te vom prefera niciodată în locul dovezilor limpezi care ne-au venit și în locul Celui care ne-a creat. Hotărăște ceea ce vrei să hotărăști, dar tu nu vei hotări decât în această viață lumească.
73. Cu adevărat, noi credem în Domnul nostru, pentru ca El să ne ierte păcatele noastre și vrăjitoria la care ne-ai obligat!” Iar Allah este mai bun [la răsplată] și mai statornic [la pedeapsă].
74. Cu adevărat, cel ce vine nelegiuit la Domnul său - va avea parte de lad, în care el nici nu va muri, dar nici nu va trăi.
75. Dar cei care vin la El credincioși și care au săvârșit fapte bune - vor avea treptele cele mai înalte -
76. Grădinile Edenului, pe sub care curg râuri, unde vor avea veșnic sălaş în ele, căci aceasta este răsplata aceluia care s-au curățit”.
77. Și Noi i-am revelat lui Moise: „Purcede noaptea cu robii Mei și croiește-le lor un drum uscat prin mare! Nu-ți fie teamă că vei fi ajuns din urmă [de Faraon] și nu-ți fie frică [de înec]!”
78. Și a pornit Faraon pe urma lor cu soldații săi, dar marea i-a cuprins și i-a acoperit cu totul.
79. Iar Faraon și-a dus poporul în rătăcire și nu l-a călăuzit pe drumul cel bun.
80. O, Fii ai lui Israel, Noi v-am mântuit de dușmanul vostru și v-am orânduit vouă întâlnire⁵⁸⁰ la coasta cea din dreapta Muntelui! Și am pogorât asupra voastră mana și prepelețele!

⁵⁷⁹ După ce a văzut miracolele pe care Allah i le-a dat lui Moise și au realizat că acestea sunt reale și nu sunt iluzii create de magie

⁵⁸⁰ Cu Profetul vostru pentru a primi scriptura pentru voi

81. [Spunând]: „Mâncăți din bunătățile cu care v-am înzestrat, însă nu întreceți măsura întru aceasta, ca să nu vă lovească mânia Mea, căci, cel pe care-l lovește mânia Mea, este pierdut.”
82. Dar, cu adevărat, Eu sunt iertător cu Cel care se căiește, crede și împlinește fapte bune și apoi se lasă călăuzit pe calea cea bună.
83. [Allah a spus]: „Și de ce te-ai grăbit [să te îndepărtezi] de neamul tău, Moise?”
84. El a spus: „Ei sunt pe urmele mele și eu am grăbit spre Tine, Doamne, pentru ca Tu să fii mulțumit.”
85. [Allah a spus]: „Dar, cu adevărat, Noi am încercat poporul tău după tine și As-Samiri⁵⁸¹ l-a dus pe el în rătăcire”.
86. Atunci s-a întors Moise la neamul său, mâniaș și mâhnit, și a spus: „O, popor al meu! Nu v-a făcut Domnul vostru frumoasă făgăduire⁵⁸²? Legământul a fost prea lung pentru voi sau ați vrut să se abată asupra voastră mânia Domnului vostru și de aceea ați încălcat făgăduința făcută mie?”
87. Ei au spus: „Noi nu am încălcat făgăduința dată ție cu voia noastră, însă noi am fost încărcăți cu sarcini de podoabe ale neamului [lui Faraon] și le-am aruncat noi [în foc] și asemenea le-a aruncat și As-Samiri”.
88. Și le-a scos lor un vițel - un corp [neînsuflățit] care scotea un sunet slab - și ei au spus: „Acesta este Domnul vostru și Domnul lui Moise, însă el l-a uitat”.
89. Oare n-au văzut ei că el nu le răspundea cu nicio vorbă și că el nu avea putere să le facă lor un rău sau să le fie spre folos?
90. Și le zisese și Aaron mai înainte [de întoarcerea lui Moise]: „O, popor al meu! Voi ați fost numai testați prin aceasta. Însă Domnul vostru cu adevărat este Cel Milostiv. Așadar, urmați-mă și ascultați de porunca mea!”
91. Ei au răspuns: „Vom rămâne adoratori ai lui [ai vițelului] până ce se va întoarce Moise la noi”.
92. [Moise] a spus: „Ce te-a împiedicat, Aaron, când i-ai văzut că ei se duc în rătăcire,
93. Să vii după mine? Te-ai răzvrătit și tu împotriva poruncii mele?”
94. [Aaron] a spus: „O, fiu al mamei mele! Nu mă apuca nici de barbă, nici de [părul din] cap. Cu adevărat, mie mi-a fost teamă să nu zici: Tu i-ai dezbinat pe Fiii lui Israel și nu ai așteptat porunca mea.”
95. [Moise] a spus: „Și care a fost socoteala ta, o, As-Samiri?”

⁵⁸¹ Tradus ca și „Samaritan” (din Samaria), un ipocrit dintre ei care i-a făcut pe Fiii lui Israel să adore idoli

⁵⁸² Că El va pogori Tora, ce conține călăuzire pentru voi

96. El a spus: „Eu am văzut ceea ce ei nu au văzut: am luat o mână [de țărână] de pe urma mesagerului⁵⁸³ și am aruncat-o⁵⁸⁴. Așa mi-a spus sufletul meu”.
97. [Moise] a spus: „Du-te! În această viață vei spune tu [la toată lumea]: „Nu mă atingeți.” Și vei avea o întâlnire de la care nu vei putea lipsi. Și privește la domnul tău, căruia i-ai rămas credincios! Noi îl vom preface în pulbere și-l vom risipi în mare.
98. Domnul vostru este numai Allah, afară de care nu există altă divinitate. Iar El le cuprinde pe toate cu știința.”
99. Astfel îți povestim Noi istorisiri despre cele care au trecut și îți dăm Noi ție o pomenire din partea Noastră.
100. Iar cei care se îndepărtează de el [Coran] vor purta în Ziua Învierii o povară.
101. Și veșnic vor fi sălășlui în el⁵⁸⁵. Și ce grea povară vor avea ei în Ziua Învierii!
102. Ziua în care se va sufla în Trâmbiță și-i vom aduna pe cei nelegiuți, învinețiți.⁵⁸⁶
103. Și ei vor sușoti între ei: „Voi nu ați zăbovit decât zece [zile]”!
104. Noi știm mai bine ceea ce spun ei, când va zice cel cu purtarea cea mai
- aleasă dintre ei: „Voi nu ați zăbovit decât o zi.”
105. Și ei te întreabă despre munți. Spune: „Domnul meu îi va face praf, risipindu-i,
106. Și va lăsa [Pământul] ca pe un șes neted,
107. În care nu vei vedea ridicătură sau adâncitură.”
108. În Ziua aceea [toți] îl vor urma pe Cel care cheamă⁵⁸⁷, fără abatere, iar glasurile vor coborî smerite înaintea Celui Milostiv [Ar-Rahman] și nu vei auzi decât o șoaptă.
109. În Ziua aceea nu va fi de folos mijlocirea, decât de la cel căruia Cel Milostiv [Ar-Rahman] îi va îngădui și a cărui vorbă o va găsi plăcută.
110. El [Allah] știe ceea ce se află în fața lor [în prezent] și ceea ce se află în urma lor⁵⁸⁸, în vreme ce ei nu-L cuprind cu știința.
111. Și [toate] fețele se vor pleca umilite în fața Celui Veșnic Viu [Al-Hayy] [și] Atotputernic [Al-Qayyum] și nefericit va fi acela care va purta o nedreptate.
112. Dar cel care săvârșește fapte bune și este dreptcredincios nu are a se teme de nedreptate sau de oprimare.
113. Astfel l-am pogorât Noi un Coran în [limba] arabă. Și am deslușit în el

⁵⁸³ O urmă de potcoavă lăsată de calul Îngerului Gavriil în pământ

⁵⁸⁴ În foc peste ornamentele topite pentru a face vîitelul

⁵⁸⁵ În păcat

⁵⁸⁶ De teroare sau complet orbi

⁵⁸⁷ La adunare pentru judecată

⁵⁸⁸ A se vedea 2:255

- avertizările, pentru ca ei să fie cu teamă și pentru ca să le trezească lor amintirea.
114. Și mai presus [de toate] este Allah - Al-Malik [Regele], Al-Haqq [Adevărul]! Nu te grăbi [O Mohammed] cu recitarea Coranului mai înainte de a ți se încheia revelarea lui! Și spune: „Doamne, sporește-mi mie știința.”
115. Noi am încheiat un legământ cu Adam mai înainte, însă el l-a uitat și Noi nu am aflat în el tărie⁵⁸⁹.
116. Și [spune] când Noi le-am spus Îngerilor: „Prosternați-vă dinaintea lui Adam” și s-au prosternat ei, afară de Iblis⁵⁹⁰, care s-a împotrivit.
117. Atunci Noi am spus: „O, Adam, acesta vă este dușman ție și soaței tale. [Fiți cu grijă] să nu vă scoată pe voi din Rai și să fii tu nefericit.
118. Cu adevărat, este [o promisiune] pentru tine; pentru ca să nu-ți fie foame în el și să nu fii gol,
119. Pentru ca să nu-ți fie ție sete în el și să nu te lovească dogoarea soarelui”.
120. Atunci Șeitan l-a ispitit, spunându-i: „O, Adam, vrei tu să-ți arăt pomul veșniciei și împărăția care nu pierie?”
121. Și au mâncat ei doi [Adam și soția sa] din el și li s-a arătat goliciunea lor și au început să strângă, pentru a se acoperi, frunze din Rai. Adam nu s-a supus, așadar, Domnului său și a ajuns în rătăcire.
122. Apoi l-a ales pe el Domnul său, l-a iertat și l-a călăuzit.
123. [Allah a spus]: „Coborâți amândoi din el [din Paradis]! Vă veți fi toți dușmani unul altuia. Apoi, dacă va mai veni la voi o călăuzire din partea Mea, cel care va urma calea Mea cea dreaptă nu va rătăci [în această viață] și nu va fi nefericit [în Viața de Apoi].
124. Însă cel care se va îndepărta de la Pomenirea Mea, cu adevărat, el va avea parte de o viață grea și în Ziua Învierii îl vom aduce pe el orb la adunare.”
125. El va spune: „Doamne, de ce m-ai adus pe mine orb, la adunare, după ce mai înainte am fost eu binevăzător?”
126. [Allah] va spune: „Așa cum versetele Noastre au venit la tine, iar tu le-ai uitat, așa și tu ești în această Zi uitat.”
127. Astfel îl răsplătim Noi pe cel care întrece măsura și nu crede în semnele Domnului său, iar pedeapsa din Viața de Apoi va fi mai aspră și mai îndelungată⁵⁹¹.
128. Oare nu le folosește lor spre bună călăuzire câte neamuri au fost nimicite mai înainte de ei, în ale căror case merg ei [acum]? Cu adevărat, întru aceasta sunt semne pentru cei care au minte.

⁵⁸⁹ De a rezista tentației

⁵⁹⁰ A se vedea 2:34

⁵⁹¹ Decât cea din această viață

129. Și de n-ar fi fost un cuvânt⁵⁹² de la Domnul tău mai înainte, [pedeapsa] ar fi venit numaidecât, dar este un termen deja hotărât.
130. Rabdă ceea ce ei spun și înalță laudă Domnului tău; înainte de răsăritul soarelui, înainte de asfințitul lui și în ceasurile nopții laudă-L și la capetele zilei, poate că astfel vei fi tu mulțumit.
131. Și nu privi îndelung la ceea ce Noi am dat ca plăcere trecătoare unora dintre ei și ca strălucire a vieții din această lume, pentru a-i încerca pe ei prin aceasta! Ceea ce Allah îți dă va fi mai bun și mai dăinuitor.
132. Și poruncește neamului tău Rugăciunea [As-Salat] și fii statornic în ea! Noi nu-ți cerem câștig, fiindcă Noi îți dăm câștig ție, iar urmarea bună este a evlaviei.
133. Și ei spus: „De ce nu ne aduce el un semn de la Domnul său?” Dar oare nu a venit la ei dovadă limpede care se află în scripturile de mai înainte de el?⁵⁹³
134. Dar dacă Noi i-am fi nimicim printr-o pedeapsă mai înainte de el⁵⁹⁴, atunci ar fi zis ei: „Doamne, de ce nu ne-ai trimis Tu un Profet, ca să fi putut urma semnele înainte ca noi să fi fost umiliți și loviți de rușine?”
135. Spune: „Fiecare este în așteptare. Deci așteptați și voi! Și veți ști voi cine sunt cei care se află pe drumul cel drept și cine a fost bine călăuzit”.

⁵⁹² A se vedea 10:19

⁵⁹³ Nu este Coranul o dovadă adecvată a faptului că Mohammed este Profet?

⁵⁹⁴ Profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Interpretat de asemenea ca și Coranul

Surat 21: al-'Anbiyah

Perioada de revelare

Atât subiectul, cât și stilul acestui Capitol indică faptul că acesta a fost revelat în a treia etapă a vieții Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) la Mecca (a se vedea în Capitolul 6: Al- An'ām).

Tematica și subiectele principale

Acest Capitol abordează Conflictul dintre Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și conducătorii orașului Mecca care, în momentul revelării acestuia, se afla la cote maxime. De asemenea, el oferă răspunsuri la acele obiecții și dubii cu privire la Misiunea Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), doctrinele Monoteismului (*Tauhid*) și ale Vieții de Apoi. Mai mult, conducătorii din Mecca sunt criticați pentru intrigile împotriva Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și sunt avertizați de consecințele dăunătoare ale faptelor lor rele. Aceștia au fost muștrați și chemați să renunțe la opoziția împotriva Mesajului, iar la sfârșitul acestui Capitol li se spune că persoana pe care ei o consideră a fi „un necaz și o suferință” a venit de fapt la ei ca o binecuvântare.

Principalele subiecte

În v.1-47 următoarele subiecte au fost discutate în mod particular:

1. A fost dezmințită obiecția necredincioșilor și anume, că un simplu om nu ar putea fi un Mesager și astfel, ei nu ar trebui să îl accepte pe Mohammed.
2. Aceștia au fost muștrați pentru multiplele lor obiecții împotriva Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și a Coranului.
3. S-a demonstrat faptul că modul lor de viață este fals deoarece acesta era responsabil pentru atitudinea lor nepăsătoare față de Mesaj. Aceștia credeau că viața este doar o simplă distracție, nu aveau niciun scop și nu exista nicio responsabilitate, răsplată sau pedeapsă.
4. Principala cauză a conflictului dintre necredincioși și Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost insistența lor față de politeism (*Şirk*) și antagonismul lor față de Monoteism. Astfel, doctrina politeismului a fost combătută, iar doctrina Monoteismului a fost reînțărută prin argumente solide.
5. Au fost folosite argumente și preveniri pentru a înlătura alte neînțelegeri. Aceștia considerau că Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) era un Profet fals iar avertizările sale despre o pedeapsă de la Dumnezeu erau o simplă

cacealma pentru că, în ciuda respingerii lor persistente față de Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), nu le-a venit lor nicio pedeapsă.

În v.48-91 sunt menționate exemple ale evenimentelor importante din viețile Profeților pentru a arăta faptul că toți Profeții au fost oameni simpli, însă aveau și acele caracteristici specifice ale Profeților. Aceștia nu erau parteneri la Domnia [Stăpânirea] lui Allah, se rugau și Îl adorau doar pe Unicul Dumnezeu.

1. Toți Profeții au trebuit să treacă prin suferință și necazuri, oponenții lor au făcut tot posibilul să le distrugă Misiunea, însă, prin voia lui Allah, ei au fost în final învingători.
2. Toți Profeții au avut un „singur mod de viață”; același cu cel prezentat de Profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Acesta era singurul mod de viață, iar celelalte erau greșite.

În v.92-106 este declarat faptul că doar acei care urmează calea dreaptă vor fi învingători în judecata finală a lui Dumnezeu, iar cei care renunță la aceasta vor avea de suportat cele mai grave consecințe.

În v.107-112 li se spune oamenilor că era o favoare măreață din partea lui Dumnezeu faptul că El și-a trimis Mesagerul pentru a-i informa despre realitatea Vieții de Apoi și pentru a reafirma că Dumnezeu este Unul. Interesant este faptul că Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) îi este ordonat să declare că el nu cunoaște planul lui Dumnezeu și că doar Dumnezeu cunoaște viitorul și doar El va judeca oamenii și le va decide soarta. Dimpotrivă, el este doar un intermediar întru transmiterea Mesajului, iar responsabilitatea sa este doar de a-l face cunoscut oamenilor. Capitolul se termină cu un memento și anume că Dumnezeu este Cel Milostiv și că ajutorul Lui este căutat împotriva minciunilor și a necredinței oamenilor.

Surat 21: al-'Anbiyah⁵⁹⁵

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Se apropie de oameni [termenul] socotirii cu ei, însă ei se îndepărtează cu nepăsare.
2. Nu le vine lor o revelație nouă [din Coran] de la Domnul lor fără ca ei să n-o asculte și să n-o ia în batjocură,
3. Cu inimi nepăsătoare, iar cei care sunt nelegiuți vorbesc în șoaptă: „Este acesta altceva decât un om ca și voi? Voiți să veniți la vrăjitorie, când voi o vedeți limpede?”
4. El [Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)] a spus: „Domnul meu știe ceea ce se spune și în Cer și pe Pământ. El este As-Sami' [Cel care Aude Totul] [și] Al-'Alim [Atoateștiutor]”.
5. Dar ei spun: „[Revelațiile] sunt vise false; ba el le-a plăsmuit; ba el este mai degrabă un poet. Să ne aducă o minune, așa cum au fost trimiși cei de mai înainte [cu miracole]!”
6. Nicio cetate din cele pe care Noi le-am distrus nu a crezut înainte de ei⁵⁹⁶! Și oare ei ar crede?
7. Și Noi nu am trimis înainte de tine [Mohammed] decât numai bărbați cărora le-am revelat [mesajul]. Întrebați-i pe oamenii Cărții, dacă voi nu știți.
8. Și Noi nu i-am făcut pe ei [pe Profeți] niște trupuri care nu mănâncă hrană⁵⁹⁷ și ei nu au fost veșnici.
9. Apoi⁵⁹⁸ le-am adevărit Noi făgăduința și i-am mântuit pe ei și pe cei care am voit Noi și i-am nimitit pe cei care au întrecut măsura.
10. Cu adevărat, Noi v-am pogorât o Carte [Coranul] în care se află pomenirea voastră. Oare nu pricepeți?
11. Și câte cetăți care au fost nelegiuite am distrus Noi?! Și după ele am creat Noi alte neamuri?!
12. Și când ei [locuitorii lor] simt pedeapsa Noastră, iată-i cum o iau la fugă, părăsindu-le!
13. [Unii Îngeri spun:] „Nu fugiți, ci întoarceți-vă la cele cu care v-ați îmbuibat și la casele voastre, pentru ca voi să puteți fi întrebați⁵⁹⁹!”
14. Dar ei spun: „Vai nouă! Noi am fost nelegiuți!”

⁵⁹⁵ Al-'Anbiyah: Profeții

⁵⁹⁶ Deși au văzut semne și miracole

⁵⁹⁷ Precum Îngerii. Dimpotrivă ei sunt ființe omenești cu atribute umane

⁵⁹⁸ După ce au transmis mesajul

⁵⁹⁹ Despre ce s-a întâmplat cu voi. Aceasta le este spus într-un mod sarcastic

15. Și nu vor înceta aceste strigăte ale lor până ce nu-i vom face Noi niște miriști, stinși.
16. Și Noi nu am creat Cerul și Pământul și ceea ce se află între ele, în joacă.
17. Dacă am fi voit să facem o joacă, am fi făcut-o [din lucrurile apropiate] de Noi, dacă am fi făcut-o.
18. Dimpotrivă, Noi lovim cu adevărul deșertăciunea și o distrugem⁶⁰⁰ și iată că ea este ca și moartă. Și va fi vai de voi pentru ceea ce Îi puneți Lui în seamă [că Allah ar avea soție și un fiu].
19. Ai Lui sunt cei din Ceruri și de pe Pământ. Iar cei care sunt lângă El [Îngerii] nu se socotesc prea mari pentru a-L adora și nici nu obolesc.
20. Ei Îi aduc laudă noaptea și ziua fără să slăbească [în adorare].
21. Sau iau ei [oamenii] zei pe pământ care să poată să-i învie [pe morți]?
22. Dacă s-ar afla în ele [în Ceruri și Pământ] alți dumnezei în afară de Allah, amândouă ar fi stricate. Mărire lui Allah, Stăpânul Tronului, Care este mai presus decât ceea ce spun ei.
23. El nu este întrebat despre ceea ce face, pe când ei vor fi întrebați.
24. Sau iau ei în locul Lui alți dumnezei? Spune [Mohammed]: „Aduceți dovada voastră. Acesta [Coranul] este mesajul celor care sunt cu mine și Mesajul celor de dinainte de mine! Însă cei mai mulți dintre ei nu cunosc Adevărul și se întorc.
25. Și Noi nu am trimis înaintea ta niciun Profet fără să nu-i revelăm lui: „Nu există altă divinitate în afară de Mine, deci adorați-Mă pe Mine!”
26. Și ei spun: „Cel Milostiv Și-a luat un fiu.” Mărire Lui! Însă ei⁶⁰¹ nu sunt decât niște robi ținuți în cinste.
27. Ei nu l-o iau înainte cu vorba și ei se comportă numai după porunca Lui.
28. El știe ce este înaintea lor [în prezent] și ce este în urma lor și ei nu pot mijloci decât pentru cel de care El este mulțumit. Iar ei sunt cu teamă de El.
29. Iar pe acela dintre ei care spune: „Eu sunt un dumnezeu alături de El!” îl vom răsplăti cu Iadul, căci astfel îi răsplătim pe cei nelegiuți.
30. Oare nu văd cei care nu cred că Cerurile și Pământul au fost împreună și că Noi le-am despărțit și din apă am făcut tot ce este lucru viu? Și oare tot nu cred ei?

⁶⁰⁰ O facem să dispară sau o omorăm

⁶⁰¹ Cei pe care aceștia îi consideră a fi „copiii” lui Allah, precum Îngerii, Ezra, Iisus, etc.

31. Și Noi am făcut pe Pământ munți neclintiți, pentru ca el să nu se clatine cu ei, iar printre ei [munți] am făcut cărări și drumuri pentru ca ei să se poată călăuzi.
32. Și Noi am făcut Cerul ca un acoperiș bine păzit și totuși ei sunt fără băgare de seamă la semnele⁶⁰² lui.
33. Și El este Cel care a creat noaptea și ziua, Soarele și Luna și fiecare plutește pe orbita sa.
34. Și Noi nu am dat veșnicia niciunui om înainte de tine. Dacă tu mori, ar putea fi ei nemuritori?
35. Fiecare suflet va gusta moartea. Noi vă încercăm cu răul și cu binele, în chip de ispită, și la Noi vă veți întoarce.
36. Și când te văd cei care nu cred [o, Mohammed], nu te privesc altfel decât cu batjocură [și spun:] „Acesta este cel care îi vorbește [de rău] pe dumnezeii voștri?” Însă ei în Mesajul Celui Milostiv nu cred.
37. Omul a fost creat din grabă [fiind nerăbdător]. Eu vă voi arăta semnele Mele, însă nu-Mi cereți să Mă grăbesc.
38. Și ei spun: „Și când va veni această amenințare, dacă sunteți întru adevăr?”
39. Dacă ar ști cei care nu cred [momentul] când ei nu vor putea să oprească focul de la fețele lor, nici de la spatele lor și nici nu vor putea ei să fie ajutați...
40. Însă acesta va veni asupra lor pe neașteptate și ei vor fi uluiți și nu îl vor putea îndepărta de ei și nici nu li se va mai da răgaz.
41. Și au fost batjocoriți și alți Mesageri de dinainte de tine, dar cei care i-au batjocorit au fost învăluți de ceea ce obișnuiau să ridiculizeze.
42. Spune: „Cine vă apără noaptea și ziua afară de Cel Milostiv?” Însă ei se feresc să-L pomenească pe Domnul lor.
43. Sau au ei dumnezei, în afară de Noi, care să-i apere de Noi? Ei nu se pot ajuta nici pe ei înșiși și nici nu vor fi ei ajutați împotriva Noastră.
44. Dar [dimpotrivă] Noi le-am dăruit acestora și părinților lor plăcerile trecătoare, și au avut ei parte de viață lungă. Dar oare nu văd ei că Noi venim asupra Pământului pe care îl îngustăm din toate părțile⁶⁰³? Și oare ei vor fi biruitori?
45. Spune: „Eu doar vă previn prin ceea ce îmi este revelat”. Însă cei surzi nu aud chemarea când sunt preveniți.
46. Dar când îi atinge pe ei o adiere a chinului Domnului tău, atunci ei spun: „Vai nouă! Noi am fost, într-adevăr, nelegiuți!”

⁶⁰² Semnele prezente în Ceruri⁶⁰³ A se vedea 13:41

47. În Ziua Învierii, Noi vom pune balanța dreaptă⁶⁰⁴ și niciun suflet nu va fi urgisit câtuși de puțin. Și de ar fi ceva, chiar și numai cât greutatea unei semințe de muștar⁶⁰⁵, Noi îl vom aduce. Și Noi suntem îndeajuns ca socotitori.
48. Și Noi le-am dat lui Moise și lui Aaron Cartea de îndreptare [Al-Furqan], ca o lumină și o îndemnare pentru cei cu frică,
49. Pentru cei care se tem de Domnul lor nevăzut⁶⁰⁶ și pentru cei care se tem de Ceasul [de Apoi].
50. Acesta [Coranul] este un Mesaj binecuvântat pe care chiar Noi l-am pogorât. Și oare voi îl tăgăduiți⁶⁰⁷?
51. Și i-am dat Noi lui Avraam călăuzirea pe drumul cel drept mai înainte⁶⁰⁸, pentru că Noi îl cunoșteam foarte bine.
52. Și când le-a zis el tatălui său și poporului său: „Ce sunt aceste statui pe care voi le adorați?”
53. Ei i-au răspuns: „Noi i-am aflat pe părinții noștri închinându-se la ele”.
54. El a spus: „Voi și părinții voștri ați fost în rătăcire învederată”.
55. Ei au spus: „Tu ai venit la noi cu Adevărul sau tu ești dintre aceia care glumesc?”
56. Iar el a răspuns: „[Nu,] dimpotrivă, Domnul vostru este Stăpânul Cerurilor și al Pământului, care le-a creat pe ele, iar eu sunt unul dintre aceia care vă mărturisesc vouă despre aceasta.
57. Și, [jur] pe Allah! Eu voi urzi împotriva idolilor voștri, după ce veți întoarce spatele, îndepărtându-vă.”
58. Și i-a făcut pe ei fărâme, afară de cel mai mare dintre ei, astfel încât să se întorcă spre el [pentru a-l întreba].
59. Ei au spus: „Cine a făcut aceasta cu zcii noștri? Cu adevărat, el este dintre cei nelegiuți!”
60. Ei au spus: „Am auzit un fecior vorbind împotriva lor. El se numește Avraam”.
61. Ei au spus: „Aduceți-l dinaintea oamenilor pentru ca ei să facă mărturie!⁶⁰⁹”
62. Ei au spus: „Tu ai făcut aceasta cu zcii noștri, Avraam?”

⁶⁰⁴ În Ziua aceea judecata va fi dreaptă

⁶⁰⁵ Oricât de mic sau nesemnificativ precum o sămânță de muștar

⁶⁰⁶ Care poate însemna „Allah nu este văzut” de ei sau „deși ei nu sunt văzuți de alții”

⁶⁰⁷ Pretinzând ignoranță sau refuzând să îl acceptați?

⁶⁰⁸ Înainte de Moise. Allah l-a călăuzit de tânăr

⁶⁰⁹ Despre ce l-au auzit că a spus. Poate să însemne și...ca ei să fie martori [la ce i se va pregăti ca pedeapsă]

63. El a spus: „Ba a făcut-o cel mai mare dintre ei, acesta! Întrebați-i, dacă ei pot vorbi!”
64. Atunci s-au întors la [a se învinovăți pe] ei și au spus [unii altora]: „Cu adevărat, voi sunteți cei nelegiuiți!”
65. Apoi au întors capetele lor⁶¹⁰ [spunând]: „Tu știi prea bine că aceștia nu vorbesc!”
66. Și el a spus: „Dar oare voi vă închinați, în loc de Allah, la ceva care nu vă este de niciun folos și nici nu vă poate face nimic rău?”
67. Uf! Pentru voi și pentru ceea ce adorați în locul lui Allah! Oare voi nu pricepeți?”
68. Ei au spus: „Ardeți-l și ajutați-i pe zeii voștri, dacă voi vreți să faceți [ceva pentru ei]!”
69. Dar Noi [Allah] am spus: „O, foc! Fii răcoare și siguranță pentru Avraam!”
70. Ei au vrut un vicleșug împotriva lui, însă Noi am făcut ca ei să fie cei mai în pierdere.
71. Și Noi l-am mântuit pe el și [asemenea] și pe Lot pe Pământul pe care l-am binecuvântat pentru Alamin [oameni și djini].
72. Și i-am dăruit Noi pe Isaac și pe Iacob, pe deasupra, și pe toți i-am făcut evlavioși.
73. Și i-am făcut Noi lideri, care au călăuzit [lumea] după porunca Noastră, și le-am revelat lor să facă fapte bune, să împlinească Rugăciunea [As-Salat] și să dea Dania [Az-Zakat] și ei Ne-au fost Nouă adoratori.
74. Iar lui Lot i-am dăruit Noi înțelepciune și știință și l-am mântuit pe el din cetatea care săvârșea desfrâu. Cu adevărat, ei au fost un neam de oameni răi, nelegiuiți,
75. Și l-am făcut pe el să intre sub îndurarea Noastră, căci el era cu adevărat dintre cei evlavioși.
76. Și [spune de] Noe, când a chemat el [pe Allah]⁶¹¹, mai înainte, și i-am răspuns Noi și l-am mântuit pe el împreună cu familia lui de spaima cea mare.
77. Și l-am ajutat Noi împotriva poporului care ținea semnele Noastre de minciună. Ei erau un neam rău și i-am înecat pe ei cu toții.
78. Și [spune de] de David și de Solomon, când au judecat asupra câmpului cultivat pe care au păscut

⁶¹⁰ După ce și-au recunoscut prima dată greșeala, aceștia au fost cuprinși de mândrie

⁶¹¹ Când s-a rugat împotriva poporului său care persista în negare și animozitate. A se vedea 71:26-28

- [noaptea] oile unui popor⁶¹². Iar Noi am fost martori la judecata lor.
79. Și Noi l-am învățat pe Solomon să o înțeleagă și fiecăruia i-am dat putere de judecată și știință. Și i-am supus lui David munții și păsările ca să Ne aducă laudă împreună cu el. Și Noi le-am făcut⁶¹³.
80. Noi l-am învățat meșteșugul cămășilor din zale, pentru ca să vă apere de asprimea voastră. Și oare sunteți voi mulțumitori?
81. Iar lui Solomon [i-am supus Noi] vântul cel vijelios, ca să alerge la porunca sa pe Pământul pe care Noi l-am binecuvântat. Și Noi am fost Atoateștiutori.
82. Și printre șeitani [djinni] au fost unii care se cufundau pentru el și făceau și alte lucruri, iar Noi am fost păzitori peste ei⁶¹⁴.
83. Și [spune de] Iov, când l-a chemat pe Domnul lui: „M-a atins pe mine răul! Însă Tu ești Cel mai Milostiv între milostivi!”
84. Și Noi i-am răspuns și am îndepărtat răul care-l lovide și i-am dat lui înapoi familia lui, și încă pe atât împreună cu ei, ca îndurare din
- partea Noastră și ca amintire pentru adoratori [ai lui Allah].
85. Și [spune de] Ismail și de Idris și de Dhu-l-Kifl - și toți erau dintre cei răbdători.
86. Și i-am făcut Noi să intre în îndurarea Noastră, căci ei au fost cu adevărat evlavioși.
87. Și [spune de] de omul peștelui [Iona], când el a plecat furios⁶¹⁵ și și-a închipuit că Noi nu vom mai avea putere asupra lui⁶¹⁶. Atunci el a strigat în întunecimi⁶¹⁷: „Nu există altă divinitate în afară de Tine! Slavă Ție! Eu am fost dintre cei nelegiuți!”
88. Și Noi i-am răspuns și l-am izbăvit de mahnire. Astfel îi măntuim Noi pe dreptcredincioși.
89. Și [adu-ți aminte] de Zaharia, când l-a chemat pe Domnul său: „Doamne, nu mă lăsa singur, căci Tu ești Cel mai bun dintre moștenitori!”
90. Și i-am răspuns Noi și i l-am dat lui pe Ioan și am tămăduit-o pentru el pe soața lui. Ei se întreceau în bine și Ne chemau cu dorință și cu teamă și erau evlavioși față de Noi.

⁶¹² Mâncând și distrugând

⁶¹³ Însemnând că Allah a fost întotdeauna capabil de a realiza orice își dorește

⁶¹⁴ Prevenind orice neascultare sau deviere din partea lor în ceea ce privește instrucțiunile lui

Solomon și protejându-l de a fi rănit de către aceștia

⁶¹⁵ Din cauza necredinței poporului său

⁶¹⁶ Sau „nu l-am restricționa” în interiorul peștelui

⁶¹⁷ Ale nopții, mării și interiorului peștelui

91. Și [spune] de cea care și-a păstrat castitatea [Maria]. Și am suflat Noi asupra ei prin duhul Nostru [Gavriil] și am făcut din ea și din fiul ei semn pentru [toate] lumile.
92. Cu adevărat, această credință a voastră este o credință unică, iar Eu sunt Domnul vostru. Așadar, adorați-Mă pe Mine!
93. Dar ei s-au divizat între ei⁶¹⁸. Însă cu toții se vor întoarce la Noi.
94. Iar cel care împlinește fapte bune și este dreptcredincios – străduința sa nu va fi negată, iar Noi [Îngerii Noștri] o vom scrie pentru el.
95. Și le este oprit [locuitorilor] unei cetăți pe care Noi am distrus-o să se mai întoarcă⁶¹⁹,
96. Până când vor fi lăsați să treacă Yagog și Magog și ei se vor grăbi de pe toate înălțimile;
97. Și [când] va fi apropiată promisiunea cea adevărată [Învierea], atunci deodată ochii celor care nu au crezut vor fi împietriți [și vor spune]: „Vai nouă! Am fost cu nebagare de seamă față de aceasta, ba am fost nelegiuți!”
98. Cu adevărat, voi [necredincioșilor] și cei pe care îi adorați, în afară de Allah, veți fi hrană pentru Iad, spre care voi veniți.
99. Dacă aceștia [zeii falși] ar fi dumnezei, nu ar veni spre el. Dar toți vor rămâne veșnic în el.
100. Ei vor scoate în el gemete și ei nu vor auzi în el [nimic].
101. Cu adevărat, cei cărora li s-a promis de mai înainte [răsplata] cea mai bună din partea Noastră vor sta departe de el.
102. Ei nu vor auzi glasul lui [al Iadului], și acolo unde vor pofti sufletele lor, ei vor rămâne veșnic.
103. Nu-i va întrista spaima cea mare⁶²⁰ și îi vor întâmpina Îngerii [spunându-le]: „Aceasta este Ziua voastră, care vi s-a promis”.
104. În Ziua aceea vom închide Noi Cerul, așa cum se închid sulurile cu scripturi. Așa cum am făcut Noi prima făptură, o vom face din nou. Aceasta este o promisiune pe care Noi am făcut-o și pe care o îndeplinim.
105. Și Noi am scris în Carte⁶²¹, după pomenire⁶²²: „Robii Mei cei evlavioși vor moșteni pământul [Paradisului]”.

⁶¹⁸ Împărțindu-se în secte și denotații

⁶¹⁹ Ei nu se pot întoarce în această lume și nici nu se pot căi la Allah

⁶²⁰ Evenimentele Ceasului și ale Învierii

⁶²¹ Toate Cărțile primite de Profeți

⁶²² Torah. „Pomenirea” se poate referi și la inscripția originală – Tabla bine Păstrată (*al-Lauh al-Mahfuth*)

106. În acest [Coran] este un mesaj pentru un popor [de oameni] care adoră [pe Allah]!
107. Și Noi nu te-am trimis [Mohammed] decât ca o îndurare pentru lumi.
108. Spune: „Mi s-a revelat mie că Domnul vostru este un Domn unic! Oare voi sunteți supuși voinței Lui [musulmani]?”
109. Și dacă, după aceea, ei întorc spatele, spune: „Eu v-am vestit vouă cu toată dreptatea⁶²³, însă eu nu știu dacă este aproape ori este departe ceea ce vi s-a promis.
110. El știe vorbele rostite de voi cu glas tare și El știe și ceea ce ascundeți [în inimi].
111. Și eu nu știu; poate aceasta⁶²⁴ nu este o ispită pentru voi sau o plăcere [trecătoare] până la un timp”.
112. El spune: „Doamne, judecă întru dreptate!” Și Domnul Nostru Ar-Rahman [Cel Milostiv] este Cel la care se cere ajutor împotriva a ceea ce voi rostii⁶²⁵!”

⁶²³ Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a făcut cunoscut acest mesaj tuturor oamenilor și nu a ascuns nimic din el de

alți oameni și nici nu a preferat un grup în locul altuia

⁶²⁴ Amânarea pedepsei

⁶²⁵ Minciunile și necredința lor

Surat 22: al-Hajj

Perioada de revelare

Deoarece acest Capitol conține caracteristici atât din perioada meccană cât și din cea medinită, comentatorii au păreri diferite cu privire la perioada sa de revelare, însă datorită stilului și subiectelor sale, noi suntem de părere că o parte din el (v.1-24) a fost revelat în ultima etapă a Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) la Mecca, cu puțin timp înainte de emigrare, iar restul (v.25-78) a fost revelat în prima etapă a vieții sale la Medina. Din acest motiv, acest Capitol combină atât caracteristicile capitolelor meccane, cât și ale celor medinite.

Conform lui Ibn Abbas, Mujahid, Qatadah și altor comentatori importanți, v.39 este primul verset care le permite musulmanilor să se angajeze în război. Colecțiile și cărțile de hadis care vorbesc despre viața profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) confirmă faptul că pregătirile pentru război s-au început după această permisiune, iar prima expediție a fost trimisă către coasta Mării Roșii în luna Safar, anul 2 D.H., aceasta fiind cunoscută drept Expediția de la Uaddan sau Al-Abua.

Tematica

Acest Capitol este adresat:

1. Politeștilor din Mecca
2. Musulmanilor care aveau îndoieli
3. Credincioșilor adevărați

Politeștii au fost avertizați într-o manieră dură despre aceasta: „Ați persistat într-un mod încăpățânat în ideile voastre de ignoranță și v-ați încrezut în zeei voștri în locul lui Dumnezeu, deși ei nu au nicio putere, și l-ați respins pe Mesager. Acum, veți găsi același sfârșit ca cei de dinaintea voastră. V-ați făcut rău doar vouă înșivă prin respingerea Profetului Nostru și prin persecutarea celor din comunitatea voastră; acum zeei voștri falși nu vă vor putea salva de mânia lui Dumnezeu.” În același timp, aceștia au fost muștrați în mod repetat pentru credința lor în politeism (*Şirk*) și au fost oferite argumente solide în favoarea Monoteismului (*Tauhid-ului*) și a Vieții de Apoi.

Musulmanii cu îndoieli în inimi, care au acceptat islamul dar care nu erau încă pregătiți să îndure greutăți pentru el, au fost de asemenea muștrați : „Ce este cu această credință a voastră? Pe de o parte sunteți pregătiți să credeți în Dumnezeu și să deveniți robii Săi atâta timp cât aveți pace și prosperitate, dar pe de altă parte dacă întâmpinați necazuri și greutăți pe Calea Lui, voi renunțați la Dumnezeu și nu mai sunteți robii Săi. Trebuie să aveți în vedere că această atitudine îndoielnică a voastră nu poate opri acele necazuri și pierderi pe care Dumnezeu le-a prescris pentru voi.”

În ceea ce privește credincioșii adevărați, aceștia au fost menționați în două moduri:

1. Într-un mod general pentru a-i include pe oamenii obișnuiți ai Arabiei.
2. Într-un mod particular.

Credincioșilor li s-a spus că politeștii din Mecca nu aveau niciun drept de a-i opri de la vizitarea Moscheii Sacre. Aceștia nu aveau niciun drept de a împiedica pe cineva de la efectuarea Pelerinajului deoarece Moscheea nu era proprietatea lor privată. Această obiecție nu doar că nu

era justificată, dar era și o armă politică eficientă împotriva celor din Qurayș deoarece le făcea și pe alte clanuri din Arabia să se întrebe: Cei din Qurayș erau simpli îngrijitori sau proprietari ai Moscheii Sacre? Astfel, dacă ei reușeau să îi prevină pe musulmani din a face Pelerinajul fără niciun protest din partea altora, aceștia s-ar simți încurajați în viitor să îi prevină și pe alți oameni din alte clanuri ce aveau relații tensionate cu cei din Qurayș.

Istoria construcției Moscheii Sacre a fost menționată pentru a arăta faptul că aceasta a fost construită de profetul Avraam (pacea fie asupra sa) prin comanda lui Dumnezeu, iar el i-a chemat pe toți oamenii să facă Pelerinajul acolo. Din acest motiv, cei care veneau din afară aveau drepturi egale cu cei rezidenți. De asemenea, a fost făcut clar faptul că acea Casă nu a fost construită pentru ritualurile politeismului (*Şirk*) ci pentru adorarea Unicului Dumnezeu. Astfel, faptul că adorarea lui Dumnezeu era interzisă acolo, iar adorarea idolilor era încurajată era o pură tiranie.

Pentru a contracara tirania celor din Qurayș, musulmanilor li s-a permis să lupte cu aceștia. Ei au primit instrucțiuni pentru a adopta o atitudine dreaptă și corectă ca atunci când au dobândit puterea în țară. Mai mult, credincioșii au primit în mod oficial numele de „musulmani”: „Voi sunteți moștenitorii adevărați ai lui Avraam și ați fost aleși să deveniți martorii Adevărului în fața omenirii. Astfel, voi ar trebui să împliniți rugăciunea (*Salah*) și să achitați Dania (*Zakah*) pentru a deveni cel mai bun model de viață al dreptcredincioșilor, dar și să luptați pentru a propaga Cuvântul lui Dumnezeu (v.41, 77, 78). Merită avute în vedere introducerile de la Surat 2: al-Baqarah și Surat 8: al-Anfal.

Surat 22: al-Hajj⁶²⁶

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. O, voi oameni! Fiți cu frică de Domnul vostru. Cu adevărat, cutremurul Ceasului va fi un lucru înspăimântător.
2. În Ziua în care îl veți vedea, fiecare femeie care alăptează va uita de cel pe care ea îl alăpta și fiecare femeie însărcinată va lepăda sarcina ei, iar pe oameni îi vei vedea amețiți, fără ca ei să fie beți, dar pedeapsa lui Allah va fi aspră.
3. Printre oameni sunt unii care se ceartă în privința lui Allah, fără de știință, și care îl urmează pe orice șeitan răzvrătit.
4. Căruia i-a fost scris că, pe acela care-l va lua drept ocrotitor, el îl va duce în rătăcire și îl va călăuzi către chinul Iadului.
5. O, voi oameni! Dacă sunteți în îndoială cu privire la Înviere, atunci [gândiți-vă că] Noi, cu adevărat, v-am creat din țărână, apoi dintr-o picătură, apoi dintr-un cheag de sânge [ca o lipitoare], apoi dintr-o bucată de carne, cu formă, după ce a fost fără formă [plăsmuită și neplăsmuită]⁶²⁷, pentru ca să vă arătăm vouă [puterea Noastră]. Și Noi lăsăm să sălășluiască în pânțele ceea ce voim Noi până la un timp hotărât; apoi vă scoatem pe voi ca prunci, pentru ca apoi să ajungeți

voi la vârsta maturității. Și unii dintre voi mor [tineri], iar alții sunt lăsați [să trăiască] până la cea mai neputincioasă vârstă, pentru ca să nu mai știe nimic după ce au știut. Tu vezi Pământul fără viață, iar dacă Noi pogorâm apa asupra lui, el se mișcă, se umflă și lasă să răsară [plante] din fiecare soi minunat.

6. Aceasta pentru [ca să știți] că Allah este Adevărul și pentru [ca să știți] că El îi reduce la viață pe cei morți și El este Qadir [Atotputernic];
7. Și pentru [ca să știți] că Ceasul va sosi, fără îndoială, și [atunci] Allah îi va învia pe cei din morminte,
8. Dar printre oameni sunt unii care discută despre Allah, fără de știință, fără călăuzire și fără Carte Luminătoare,
9. Întorcându-și capul cu semeție [cu aroganță], pentru a-i abate [pe oameni] de la calea lui Allah. Aceștia vor avea parte de rușine în această viață și îi vom face pe ei să guste în Ziua Învierii chinul Focului [în timp ce li se va spune lor:]
10. „Aceasta este pentru ceea ce au săvârșit mai înainte mâinile voastre, căci Allah nu este nedrept față de robi!”
11. Și printre oameni este cel care Îl adoră pe Allah pe o margine⁶²⁸. Dacă are parte de bine, el este netulburat, dar dacă are parte de o încercare, atunci el își întoarce față

⁶²⁶ *Al-Hajj*: Pelerinajul

⁶²⁷ Ceea ce este incomplet. Aceasta poate include ceea ce este avortat în acea stare

⁶²⁸ Pe lângă religia sa, cu incertitudine, ipocrizie

- [în cealaltă parte], pierzând și această lume și Viața de Apoi. Aceasta este pierderea evidentă.
12. El cheamă în locul lui Allah ceea ce nici nu îi face rău și nici nu îi aduce niciun bine. Aceasta este rătăcirea adâncă!
13. El cheamă pe cel a cărui stricăciune este mai aproape decât ajutorul lui. Ce rău aliat și ce rău tovarăș!
14. Cu adevărat, Allah îi primește pe aceia care cred și săvârșesc fapte bune să intre în Grădini pe sub care curg râuri. Cu adevărat, Allah face ceea ce voiește.
15. Cel care își închipuie că Allah nu-l va ajuta [pe profetul Său] în această viață și în Viața de Apoi, să întindă o funie până la Cer, iar apoi [să-și] oprească [respirația]⁶²⁹ și să vadă: va îndepărta vicleșugul său ceea ce îl înfurie?
16. Și astfel l-am pogorât Noi [Coranul], în versete limpezi, iar Allah călăuzește pe cine voiește El.
17. Cu adevărat, în legătură cu cei care au crezut și cu cei care au fost evrei, cu sabeenii și cu creștinii, cu magii și cu cei care i-au făcut asociați lui Allah - Allah va hotărî între ei în Ziua Judecății. Cu adevărat, Allah este la toate Martor!
18. Oare tu nu vezi [nu știi] că dinaintea lui Allah se prosternază cei din Ceruri și cei de pe Pământ, Soarele, Luna, Stelele, munții, copacii, vietățile și mulți oameni? Însă multora li se cuvine pedeapsa. Iar cel pe care îl înjosește Allah, nu va afla pe cineva care să-i dea cinstă. Cu adevărat, Allah face ceea ce voiește!
19. Acești doi⁶³⁰ adversari se ceartă asupra Domnului lor. Însă celor care nu cred li se vor croi veșminte din foc, iar peste capetelor lor se va turna apă clocotitoare,
20. Cu care se vor topi cele pe care le au în burțile lor, precum și pieile [lor]
21. Și vor avea ei parte de bice de fier.
22. Și de fiecare dată când vor încerca să iasă din el [Iad], [pentru a scăpa] de suferință, ei vor fi împinși înapoi [și li se va zice lor]: „Gustați chinul Focului!”
23. Cu adevărat, Allah îi va aduce pe cei ce cred și săvârșesc fapte bune în Grădini pe sub care curg râuri și în ele vor fi împodobiți cu brățări de aur și mărgăritare, iar veșmintele lor vor fi în ele de mătase.
24. Ei au fost călăuziți [în viața lumească] către cuvântul bun și ei au fost călăuziți către calea Celui Vrednic de Laudă [Al-Hamid].
25. Cu adevărat, celor care nu cred și împiedică [oamenii] de la calea lui Allah și de la Moscheea Al-Haram, pe care Noi am făcut-o pentru oameni - atât pentru cel rezident, cât și pentru cel din afară - precum și celor care intenționează [să facă]

⁶²⁹ Să se spânzure⁶³⁰ Credincioșii și necredincioșii

- acolo⁶³¹ [o faptă de] deviere [în religie] sau nelegiuire - le vom da Noi să guste dintr-o pedeapsă dureroasă.
26. Și [spune, Mohammed,] când Noi i-am arătat lui Avraam locul casei [Al- Ka'aba], [spunând]: „Nu-Mi aduce Mie pe nimeni ca asociat și purifică Casa Mea pentru cei care fac tauaf⁶³² și pentru cei care stau în picioare [rugându-se] și pentru cei ce se pleacă în supunere sau se prosternază!”
27. Și cheamă-i pe oameni la Hajj [Pelerinaj] și ei se vor îndrepta către tine pe jos și pe cămile slabe, venind pe toate drumurile din depărtări,
28. Pentru ca ei să beneficieze [de răsplată în urma efectuării Pelerinajului] și pentru a pomeni numele lui Allah în zilele hotărâte asupra vitelor cu care El i-a înzestrat din animale [de sacrificat]⁶³³. „Mâncăți din ele și dați să mănânce și celui aflat în greutate și sărac”!
29. Apoi să pună capăt celor ce le-au fost oprite lor, să-și împlinească legămintele lor și să înconjoare Casa cea străveche.
30. Așa [a fost poruncit], iar cel care cinstește lucrurile sacre ale lui Allah va avea parte de bine de la Domnul
- lui. Și vă sunt vouă îngăduite vitele, în afară de ceea ce v-a fost menționat⁶³⁴. Și feriiți-vă voi de murdăria idolilor și feriiți-vă de vorbele mincinoase.
31. [Fiți] drepti în credința față de Allah, fără să-i faceți Lui asociați, căci cel care-I face lui Allah asociați este ca și cum ar cădea din Cer și l-ar înșfăca păsările sau l-ar arunca vântul într-un hău adânc.
32. Așa [este]! Iar cel care cinstește rânduielile lui Allah să știe că [aceasta] este din cuvioșia inimii!
33. Voi aveți foloase de la ele [de la vite] până la un termen hotărât⁶³⁵; apoi locul lor de sacrificare este lângă Casa cea străveche⁶³⁶.
34. Și pentru fiecare națiune Noi am rânduit un ritual [de sacrificiu], pentru ca ei să pomenească numele lui Allah asupra a ceea cu care El i-a înzestrat din animale [de sacrificiu]. Și Domnul vostru este un Domn Unic. Deci supuneți-vă Lui! Și [o, Mohammed,] binevestește celor care se umilesc [înaintea Domnului lor],
35. Care, atunci când este pomenit numele lui Allah, li se cutremură inimile, și celor care sunt răbdători cu ceea ce-i lovește și celor care

⁶³¹ Fie că intenționează să facă rău în interiorul hotarelor sale sau intenționează din afară să facă rău în interior. *Moscheea al Haram* este unică deoarece numai planul de a face păcate acolo (indiferent dacă este pus sau nu în aplicare) este suficient pentru a aduce pedeapsa lui Allah

⁶³² A se vedea 2:125

⁶³³ Al-An'am: cămile, vite, oi și capre

⁶³⁴ A se vedea 5:3

⁶³⁵ Pentru ca ele să fie mulse sau călărite (în cazul cămilelor) înainte de timpul lor de sacrificare

⁶³⁶ În cadrul limitelor *Moscheii al Haram*, care include Mina

- împlinesc Rugăciunea [As-Salat] și celor care din cele cu care i-am înzestrat Noi fac milostenie.
36. Și [sacrificarea] cămilelor și a vitelor Noi am hotărât-o pentru a fi dintre rânduielile lui Allah. În ele se află bine pentru voi. Pomeniți numele lui Allah asupra lor, când ele sunt pregătite [pentru sacrificare]. Apoi, când ele cad pe o parte [după sacrificare], luați pentru voi și dați să mănânce și celui nevoiaș [care nu cere] și celui care cere cu umilință. Astfel vi le-am supus Noi, pentru ca să fiți voi mulțumitori.
37. Nu vor ajunge la Allah carnea și sângele lor, ci va ajunge la El evlavia voastră. Astfel vi le-am supus vouă, pentru ca voi să-L preamăriți pe Allah, pentru că v-a călăuzit pe voi. Și binevestește celor care săvârșesc fapte bune.
38. Cu adevărat, Allah îi apără pe cei care cred. Allah nu-i iubește pe cei haini și necredincioși.
39. Li s-a permis [să lupte] celor care sunt atacați⁶³⁷, căci ei sunt nedreptățiți. Și cu adevărat, Allah este în stare să-i ajute.
40. [Ei sunt] cei care au fost scoși din căminele lor pe nedrept, doar pentru că au spus: „Domnul nostru este Allah!” Și de nu i-ar opri Allah pe oameni, pe unii prin alții, ar fi dărâmate mănăstiri, biserici, sinagogi și moschei în care numele lui Allah este pomenit atât de mult. Allah îi sprijină neîndoielnic pe cei care sprijină cauza Lui. Cu adevărat, Allah este Qaiyy [Tare] [și] 'Aziz [Puternic].
41. Aceștia [sunt] cei care - dacă Noi le dăm putere pe pământ - împlinesc Rugăciunea [As-Salat], achită Dania [Az-Zakat], poruncesc ceea ce este drept și opresc de la ceea ce este neîngăduit. Iar sfârșitul [tuturor lucrurilor] Îi aparține lui Allah.
42. Iar dacă ei te învinuiesc de minciună, [să știi că] și cei de dinaintea lor i-au socotit mincinoși [pe trimișii lor] popoarele lui Noe, al lui 'Ad și al lui Thamud,
43. Și poporul lui Avraam și poporul lui Lot
44. Și locuitorii din Madyan. Și Moise a fost socotit mincinos. Eu le-am dat un răgaz necredincioșilor, iar apoi i-am apucat [cu pedeapsă]. Și cât de aspră a fost pedeapsa Mea!
45. Și câte cetăți am nimicit Noi pentru că ele erau nelegiuite. Iar ele sunt acum în ruină! Și câte fântâni părăsite! Și câte palate zidite [asemenea]!
46. Dar oare n-au umblat ei prin lume și n-au avut ei inimi cu care să priceapă sau urechi cu care să audă? Cu adevărat, nu ochii lor sunt orbi, ci inimile din piepturi sunt oarbe.

⁶³⁷ Făcându-se referire la companionii Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)

47. Și ei te grăbesc [să vii] cu pedeapsa. Dar Allah nu-și încalcă făgăduința Sa. Cu adevărat, o zi la Domnul tău este cât o mic de ani, după socoteala voastră.
48. Și la câte cetăți nu le-am dat Eu răgaz, în vreme ce ele erau nelegiuite. Însă apoi le-am apucat Eu [cu pedeapsă]! Și la Mine este întoarcerea!
49. Spune: „O, voi oameni! Eu sunt pentru voi numai un prevenitor limpede.”
50. Și cei care cred și săvârșesc fapte bune vor avea parte de iertare și de câștig din belșug.
51. Dar cei care se străduiesc să zădărnicească⁶³⁸ versetele Noastre vor fi oaspeții Iadului”.
52. N-am trimis Noi mai înainte de tine niciun mesager și niciun Profet care să fi recitat [ceea ce i-a fost lui revelat], fără ca Șeitan să nu fi încercat să arunce [îndoială] în privința recitării sale. Însă Allah nimicește ceea ce Șeitan aruncă, apoi Allah întărește versetele Sale, căci Allah este 'Alim [Atoateștiutor], Hakim [Înțelept].
53. Și El face din ceea ce aruncă Șeitan o încercare pentru cei care au în inimi o boală⁶³⁹ și ale căror inimi sunt neîndurătoare. Cei nelegiuiți sunt într-o dezbinare adâncă.
54. Și să știe cei cărora li s-a dăruit știința că el [Coranul] este Adevărul venit de la Domnul tău și să creadă în el și inimile lor să se supună lui. Cu adevărat, Allah este Călăuzitorul celor care cred pe calea cea dreaptă.
55. Dar cei care nu cred nu încetează să fie cu îndoială asupra lui până când Ceasul va veni peste ei pe neașteptate sau va veni peste ei pedeapsa unei Zile sterpe⁶⁴⁰.
56. Stăpânirea va fi în Ziua aceea a lui Allah, care va judeca între ei. Și cei care au crezut și au săvârșit fapte bune vor intra în Grădinile Plăcerii,
57. Dar cei care n-au crezut și au luat semnele Noastre drept minciună, vor avea parte de o pedeapsă umilitoare.
58. Și cei care au purces, [părăsindu-și căminele] pentru cauza lui Allah, iar după aceea au fost uciși sau au murit - Allah le va dăruii o bună răsplată, căci Allah este Cel mai bun dintre cei care dăruiesc.
59. El îi va lăsa să intre într-un loc pe care-l vor găsi plăcut, căci Allah este 'Alim [Atoateștiutor] [și] Halim [Blând].
60. Așa [este]! Iar pe acela care va pedepsi cu ceea ce a fost pedepsit, iar apoi va fi nedreptățit, Allah îl va

⁶³⁸ Să le submineze credibilitatea și astfel să îl învingă pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)

⁶³⁹ A se vedea 2:10

⁶⁴⁰ O Zi care nu va fi urmată de noapte și după care nu va veni o zi nouă, făcându-se referire la Ziua Judecării

- ajuta. Cu adevărat, Allah este 'Afuu [Îndurător], Ghafur [Iertător]⁶⁴¹.
61. Aceasta pentru că Allah face să intre noaptea în zi și să intre ziua în noapte și pentru că Allah este Sami' [Cel care Aude Totul] [și] Basir [Cel care Vede Totul].
62. Aceasta pentru că Allah este Adevărul, iar ceea ce cheamă ei în locul Său este deșertăciune și că Allah este Al-'Aliyy, [Cel mai Înalt] [și] Al-Kabir [Cel mai Mare].
63. Oare nu vezi că Allah pogoară apă din Cer și Pământul devine înverzit? Allah este Latif [Cel Binevoitor] [și] Khabir [Bine Știutor].
64. Ale Lui sunt cele din Ceruri și cele de pe Pământ. Cu adevărat, Allah este Al-Ghaniyy [Cel De ajuns pentru Sine] [și] Al-Hamid [Cel Vrednic de Laudă].
65. Oare nu vezi că Allah v-a supus vouă ceea ce este pe Pământ, iar corăbiile plutesc pe mare din porunca Lui? El ține Cerul să nu cadă peste Pământ, decât cu voia Sa. Allah este Ra'uf [Cel cu milă] [și] Rahim [Îndurător cu oamenii].
66. Și El este Cel care v-a dat viață, apoi vă dă vouă moarte, apoi vă va învia pe voi. Dar, cu adevărat, omul este nemulțumitor!
67. Fiecărei comunități i-am hotărât Noi o rânduială pe care ea o urmează. Și să nu se certe cu tine despre acest lucru! Și cheamă la Domnul tău! Cu adevărat, tu ești pe o cale dreaptă!
68. Iar dacă se vor certa cu tine, spune: „Allah știe mai bine ceea ce faceți voi.
69. Allah va judeca între voi în Ziua Învierii pentru cele asupra cărora sunteți cu păreri diferite.”
70. Nu știi că Allah cunoaște ceea ce este în Cer și pe Pământ? Acestea sunt într-o Carte⁶⁴². Cu adevărat, acesta este pentru Allah [un lucru] ușor!
71. Ei adoră în locul lui Allah lucruri despre care nu s-a pogorât nicio dovadă și despre care ei nu au știință. Iar cei nelegiuïți nu vor avea ajutor.
72. Și când li se recită lor versetele Noastre cele limpezi, cunoști pe chipurile celor care nu cred neplăcerea [supărarea și furia]. De-abia se stăpânesc să nu se arunce asupra celor care le recită versetele Noastre. Spune: „Să vă vestesc vouă ceva mai rău decât aceasta?”⁶⁴³ [Este] focul pe care Allah l-a promis celor care nu cred. Și ce rea soartă!”
73. O, voi oameni! Vi s-a dat vouă o pildă, ascultați-o. Cu adevărat, cei pe care voi îi chemați în locul lui Allah nu vor putea crea nici măcar o muscă, chiar dacă s-ar uni ei pentru

⁶⁴¹ În ciuda abilității Sale de a se răzbuna. Acest verset conține o sugestie ca și credincioșii să ierte la fel.

⁶⁴² Tabla bine Păstrată (*al-Lauh al-Mahfuth*) care este la Allah

⁶⁴³ Mai rău decât furia pe care o simți împotriva celor care recită versetele lui Allah sau mai rău decât amenințările tale la adresa lor

aceasta. Iar dacă musca le răpește un lucru [mic], ei nu-l vor putea lua înapoi! Slabi sunt și cel care cere și cel de la care se cere.

74. Ei nu L-au prețuit pe Allah după adevărata Sa măsură⁶⁴⁴. Allah este Qaiyy [Cel Tare], 'Aziz [Preaputernic]!
75. Allah alege trimiși dintre Îngeri și dintre oameni. Allah este Sami' [Cel care Aude Totul] [și] Basir [Cel care Vede Totul].
76. El știe ceea ce se află înaintea lor și ceea ce se află în urma lor⁶⁴⁵ și la Allah se întorc [toate] lucrurile.
77. O, voi cei care credeți! Faceți plecăciuni, prosternați-vă și adorați-L pe Domnul vostru și faceți bine! Poate că voi veți izbândi!
78. Și luptați-vă pentru Allah cu toată osteneala pe care El o merită. El v-a ales pe voi și nu v-a impus în religie nicio greutate; ea este religia părintelui vostru Avraam. [Allah este] Cel care v-a numit pe voi musulmani atât mai înainte, cât și în această [Carte], pentru ca Trimisul să fie martor pentru voi și pentru ca voi să fiți martori pentru oameni. Împliniți Rugăciunea [As-Salat], achitați Dania [Az-Zakat] și legați-vă strâns de Allah, căci El este Stăpânul vostru! Ce minunat Stăpân și ce minunat Ocrotitor!

⁶⁴⁴ Nu i-au luat în considerare atributele Sale perfecte

⁶⁴⁵ A se vedea 2:255

Surat 23: al-Mu'minun

Perioada de revelare

Atât stilul, cât și tematica acestui Capitol indică faptul că el a fost revelat în perioada intermediară a Misiunii profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) la Mecca. Citind printre rânduri, o persoană simte că un conflict puternic dintre Profet și necredințioșii din Mecca a început, însă persecutarea credințioșilor nu devenise încă tiranică. Se pare că acest Capitol a fost revelat în timpul apogeului „Foametei” în Mecca (v.75-76), care conform tradițiilor autentice a avut loc în perioada intermediară a Misiunii.

Mai mult, conform unui hadis relatat de ‘Uruah bin Zubair, Hadarat Omar, care deja acceptase Islamul, a spus: „*Acest Capitol a fost revelat în prezența mea și eu am fost martor la starea în care se afla Profetul în timpul acelei revelații. Atunci când revelația s-a terminat, Profetul a spus: «Cu această ocazie, mi s-au pogorât 10 versete, iar cel care le va respecta va ajunge în mod sigur în Paradis.»*” Apoi el a recitat primele versete ale acestui Capitol (Ahmad și Tirmidhi).

Tematica

Subiectul principal al acestui Capitol este de a-i invita pe oameni să urmeze Mesajul Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), așadar întregul Capitol se învârtă în jurul acestui subiect.

Surat 23: al-Mu'minun⁶⁴⁶

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Cu adevărat, credincioșii vor avea izbândă,
2. Cei care în Rugăciunea lor sunt smeriți întru supunere
3. Și care rămân departe de vorbele deșarte
4. Și care achită Dania [Az-Zakat]
5. Și care își păzesc castitatea
6. În afară față de soțiile lor și de ceea ce stăpânesc mâinile lor drepte⁶⁴⁷, căci, cu adevărat, pentru aceasta ei nu sunt învinuiți
7. Dar cei care caută mai mult de atât sunt nelegiuți,
8. Însă cei care sunt cu grijă față de cele care le-au fost încredințate și față de făgăduința lor
9. Și cei care veghează la Rugăciunea lor
10. Accia sunt moștenitorii,
11. Cei care vor moșteni Firdausul⁶⁴⁸, și ei în el vor sălășlui.
12. Noi l-am creat pe om din lut.
13. Apoi l-am făcut Noi o picătură⁶⁴⁹ într-un loc sigur [uter],
14. Apoi am făcut din picătură un cheag și am făcut din cheag o bucată de carne și am făcut din bucată de carne oase și am îmbrăcat oasele cu carne. Apoi l-am scos la iveală ca o altă făptură. Binecuvântat fie Allah, Făcătorul, Cel Bun.
15. Apoi, după aceasta, voi cu siguranță veți muri,
16. Iar în Ziua Învierii, cu siguranță veți fi readuși la viață.
17. Și Deasupra voastră am făcut Noi șapte straturi de Cer [unul deasupra celuilalt]. Și Noi nu suntem cu nebagare de seamă față de făpturi.
18. Și Noi am pogorât apă din Cer cu măsură și am făcut-o să stea în pământ. Cu adevărat, Noi avem puterea să o facem să dispară.
19. Și Noi v-am făcut vouă cu ajutorul ei grădini de curmalii și vii, în care voi aveți roade multe și din ele voi mâncați.
20. Și [Noi v-am făcut vouă] un pom [măslin] ce crește pe Muntele Sinai care dă ulei și hrană pentru cei care mănâncă,
21. Și cu adevărat, în vite voi aveți un exemplu bun, căci vă dăm vouă să beți din ceea ce ele au în pânțec și multe foloase aveți de la ele și de la ele mâncați.
22. Și pe ele și pe corăbii sunteți purtați.
23. Noi l-am trimis pe Noe la poporul său și el a zis: „O, popor al meu! Adorați-L voi pe Allah! Voi nu aveți

⁶⁴⁶ *Al-Mu'minun*: Credincioșii

⁶⁴⁷ Femeile sclave sau captivate aflate sub tutela lor

⁶⁴⁸ Partea cea mai înaltă a Paradisului

⁶⁴⁹ Sau „un zîgot”

- altă divinitate în afară de El. Oare nu vă temeți voi?”
24. Dar căpeteniile poporului său, care nu au crezut au spus: „Acesta nu este decât un om asemenea vouă, care voiește să se ridice deasupra voastră. Dacă Allah ar fi voit [să trimită un mesager] ar fi făcut să coboare Îngeri. Noi n-am auzit aceasta de la străbunii noștri.
25. Acesta nu este decât un bărbat atins de nebunie. Deci așteptați voi până la un timp!”
26. [Noe] a spus: „Doamne, ajută-mă pe mine, fiindcă ei mă învinuiesc de minciună.”
27. Și i-am revelat Noi: „Fă-ți arca sub ochii Noștri și după revelația Noastră. Iar când va veni porunca Noastră și va clocoti cuptorul⁶⁵⁰, atunci du pe ea din fiecare [specie] câte o pereche și familia ta, cu excepția celor asupra cărora s-a rostit cuvântul. Și nu vorbi cu Mine pentru cei care s-au purtat cu nelegiuire, căci ei vor fi înecați.
28. Și după ce te vei îmbarca tu și cei care sunt cu tine, spune: „Mărire lui Allah care ne-a izbăvit pe noi de poporul de nelegiuți.”
29. Și spune: „Doamne, alege pentru mine un loc de coborâre binecuvântat, căci Tu ești Cel mai bun dintre cei care ne-ar putea coborî în siguranță.”
30. Cu adevărat, întru aceasta sunt semne, și cu adevărat, Noi [ii] testăm [pe robii Noștri].
31. Iar după ei am făcut Noi să se ivească mai apoi un alt popor.
32. Și le-am trimis lor un Mesager⁶⁵¹ dintre ei, [pentru ca el să le spună]: „Adorați-L pe Allah! Voi nu aveți altă divinitate afară de El! Oare voi nu vă temeți [de El]?”
33. Însă căpeteniile poporului său care nu au crezut și au tăgăduit întâlnirea din Lumea de Apoi și pe care Noi le-am ținut în belșug în această lume au spus: „Acesta nu este decât un om ca și voi, care mănâncă ceea ce mâncați voi și bea ce beți voi,
34. Iar de veți da ascultare unui om asemenea vouă, atunci veți fi pierduți.
35. Vă promite el că după ce veți fi țărână și oseminte veți fi voi scoși [încă o dată]?”
36. Departe, foarte departe este ceea ce vi se făgăduiește⁶⁵².
37. Nu este decât viața noastră lumească; noi murim și trăim și nu vom fi niciodată înviați.
38. El nu este decât un om care a născocit minciuna și a pus-o pe seama lui Allah și noi nu credem în el.”
39. El a spus: „Doamne, ajută-mă pe mine, căci ei mă cred mincinos.”

⁶⁵⁰ A se vedea 11:40

⁶⁵¹ Profetul Hud, care a fost trimis la neamul lui 'Aad.

⁶⁵² Cât de departe și improbabil este

40. [Allah a spus]: „În curând ei vor ajunge să se căiască.”
41. Și i-a cuprins pe ei strigătul⁶⁵³ cu toată dreptatea, și Noi i-am făcut ca o spumă [purtată de un torent]. Așadar, departe cu neamul de nelegiuți.
42. Apoi, am creat Noi, în urma lor, alte popoare.
43. Nicio comunitate nu poate grăbi și nici întârzia termenul său.
44. Apoi Noi am trimis Mesagerii Noștri unul după altul. Și de fiecare dată când mesagerul venea la comunitatea lui, ei îl considerau mincinos. Și Noi am făcut să se urmeze unii pe alții [cătredistrugere] și am făcut din ei povești pilduitoare⁶⁵⁴. Deci departe cu un popor care nu crede.
45. Apoi i-am trimis Noi pe Moise și pe fratele său Aaron, cu semnele Noastre și cu dovadă limpede
46. La Faraon și la dregătorii lui, însă aceștia s-au semețit, căci erau un neam de trufași
47. Și ei au spus: „Să credem noi în doi oameni asemenea nouă, în vreme ce cei din poporul lor sunt înrobiți la noi?”
48. Și i-au socotit pe amândoi drept mincinoși, însă ei au fost nimicți.
49. Și, cu adevărat, Noi i-am dăruit lui Moise Cartea pentru ca ei⁶⁵⁵ să fie călăuziți.
50. Și am făcut Noi din fiul Mariei și din mama lui un semn și Noi le-am dat lor doi [adăpost] pe o colină statornică și cu izvor.
51. [Allah a spus]: „O, Mesagerilor, mâncați din cele bune și fiți drepți. Cu adevărat, Eu sunt Bineștiutor a ceea ce săvârșiți voi.
52. Și cu adevărat, această religie a voastră este una singură⁶⁵⁶, iar Eu sunt Domnul vostru. Deci fiți cu frică de Mine.”
53. Însă ei și-au divizat religia, despărțindu-se în secte; fiecare sectă bucurându-se de ceea ce avea ea⁶⁵⁷.
54. Deci lasă-i în rătăcirea lor până la un timp.
55. Oare socotesc ei că ceea ce Noi le dăruim din bunuri și copii
56. Sunt bunuri pe care Noi le dăm în grabă? Nu, ei nu pricep⁶⁵⁸.
57. Cu adevărat, cei care au teamă de Domnul lor
58. Și cei care cred în semnele Domnului lor
59. Și cei care nu-I fac asociați Domnului lor

⁶⁵³ A se vedea 11:67

⁶⁵⁴ Istorie sau lecții pentru omenire

⁶⁵⁵ Fiii lui Israel

⁶⁵⁶ A se vedea 21:92

⁶⁵⁷ Credințe, păreri, obiceiuri etc.

⁶⁵⁸ Faptul că lucrurile bune primite în această viață sunt doar o încercare pentru ei

60. Și cei care dau ce dau cu inimile pline de frică⁶⁵⁹ [la gândul că] se vor întoarce la Domnul lor,
61. Aceia se grăbesc către faptele bune și ei se întrec în ele.
62. Noi nu impunem unui suflet decât atât cât este în puterea lui, iar Noi avem o carte ce rostește adevărul și ei nu vor fi nedreptățiți.
63. Însă inimile lor sunt în rătăcire de la aceasta și ei au alte fapte [rele] pe care le săvârșesc în afară de aceasta [necredință],
64. Până când Noi îi apucăm cu chinul⁶⁶⁰ pe cei mai înstăriți dintre ei și atunci iată-i pe ei cum strigă [implorând]!
65. „Nu strigați astăzi [implorând]. Cu adevărat, nu veți fi ajutați de Noi.
66. Versetele Mele v-au fost recitate vouă, însă voi v-ați întors pe călcăiele voastre,
67. Fiind aroganți față de el⁶⁶¹, și le-ați hulit când ați stat la povești noaptea.”
68. Nu cugetă ei la ceea ce este spus [Coran]? Și oare le-a venit lor ceea ce nu le-a venit strămoșilor lor cei dintru început?
69. Sau poate că ei nu-l cunosc pe Trimisul lor și de aceea se leapădă de el?
70. Sau spun ei: „El este posedat!” Ba el le-a adus lor Adevărul, iar celor mai mulți dintre ei nu le place adevărul.
71. Și dacă Adevărul s-ar potrivi cu poftele lor, s-ar fi stricat Cerurile și Pământul, precum și toți cei care se află în ele. Însă Noi le-am adus pomenirea lor [Coranul], dar ei de la pomenire se întorc.
72. Sau tu [Mohammed] ceri de la ei o răsplată? Dar răsplata Domnului tău este mai bună, iar El este Cel mai bun dintre îngrijitori.
73. Cu adevărat, tu doar îi chemi către o cale dreaptă,
74. Dar cu adevărat, cei care nu cred în Viața de Apoi se abat de la această cale.
75. Dacă Ne-am fi îndurat de ei și am fi îndepărtat răul de la ei, s-ar fi îndârjit în nelegiuirea lor și ar fi rătăcit [mai departe în ea].
76. I-am apucat Noi cu chin [drept avertizare], însă ei nu s-au supus Domnului lor și nici nu s-au rugat [Lui] cu umilință.
77. Până când le vom deschide Noi poarta către un chin aspru, iată-i pe ei acolo deznădăjduiți!
78. Și El este Cel care a creat pentru voi auzul, văzul și inimile. Însă voi sunteți atât de puțin mulțumitori.

⁶⁵⁹ Cu frică ca ele să nu fie acceptate

⁶⁶⁰ În viața lumească, înainte de pedepsirea din Viața de Apoi. Deși făcută în mod general,

această descriere include în mod specific pedepsirea celor din Qurayș cu foamete.

⁶⁶¹ Față de revelație sau față de Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)

79. El este Cel care v-a răspândit pe voi pe Pământ și la El veți fi voi adunați.
80. El este Cel care dă viața și dă moarte și la El se află schimbarea nopții și zilei. Oare voi nu pricepeți?
81. Dimpotrivă, ei spun asemenea cum au zis și cei de mai înainte.
82. Ei au spus: „Oare după ce vom muri și vom fi noi țărână și oseminte, vom mai fi noi aduși la viață din nou?”
83. Ni s-a făgăduit și nouă și părinților noștri, mai înainte, aceasta, însă acestea nu sunt decât legende ale înaintașilor!”
84. Spune [Mohammed]: „Cui îi aparțin Pământul și cei care se află pe el, dacă voi știți?”
85. Ei vor spune: „Lui Allah!” Spune: „Oare voi nu voiți să luați aminte?”
86. Spune: „Și cine este Stăpânul celor șapte Ceruri și Stăpânul Tronului sublim?”
87. Ei vor spune: „[Ele sunt ale] lui Allah!” Spune: „Și atunci nu vă veți teme de El?”
88. Spune: „În mâna cui se află stăpânirea tuturor lucrurilor și cine apără și de cine nu există apărare dacă știți?”
89. Ei vor spune: „Ale lui Allah sunt [toate]!” Spune: „Și cum se face că sunteți voi fermecați?”
90. Noi le-am adus lor Adevărul, însă ei sunt mincinoși.
91. Allah nu Și-a luat niciun copil și nu este nicio divinitate alături de El. [Dacă ar fi fost mai multe divinități], fiecare divinitate s-ar fi dus împreună cu ceea ce a creat și unii dintre ei ar fi încercat să fie deasupra celorlalți. Mărire lui Allah care este mai presus de tot ceea ce vorbesc ei.
92. [El este] Cunoșcătorul tuturor celor nevăzute și văzute! Și El este mai presus de ceea ce îi aduc ei ca și parteneri!
93. Spune [Mohammed]: „Doamne, dacă Tu mă lași să văd ceea ce le este lor făgăduit,
94. Atunci nu mă așeza, Doamne, întru neamul celor nelegiuți.”
95. Cu adevărat, Noi avem puterea să-ți arătăm ceea ce le făgăduim.
96. Respinge răul cu ceva care este mai bun! Noi știm prea bine ceea ce vorbesc ei!
97. Și spune: „Doamne, eu caut scăpare la Tine împotriva ispitelor șeytanilor
98. Și eu caut scăpare la Tine, Doamne, pentru ca ei să nu se apropie de mine!”
99. [Căci astfel este starea necredincioșilor încât] abia când vine moartea la unul dintre ei, el spune: „Doamne, adu-mă pe mine înapoi

100. Pentru ca eu să fac bine, în cele pe care le-am lăsat⁶⁶²! Nu! Acesta este un cuvânt pe care el îl va rosti. Iar în urma lor este o despărțire [Barzakh], până în Ziua când vor fi sculați [din morți].
101. Iar când se va sufla în Trâmbiță, nu vor mai fi înrudiri între ei în Ziua aceea, nici nu se vor întreba unii pe alții.
102. Și cei ale căror balanțe vor atârna mai greu [cu fapte bune], aceia vor fi cei fericiți,
103. Iar cei ale căror balanțe vor atârna mai ușor, aceia sunt cei care și-au pierdut sufletele lor și ei în Iad vor avea sălaş veșnic.
104. Focul le va arde fețele și buzele lor vor fi schimonosite.
105. [Li se va spune]: „Oare nu vi s-au recitat vouă versetele Mele, iar voi le-ați luat drept minciună?”
106. Ei vor spune: „Doamne, rătăcirea noastră ne-a învins și noi am fost un neam de oameni rătăciți!”
107. Doamne, scoate-ne pe noi din el! Și dacă iarăși ne vom întoarce, atunci cu adevărat, noi suntem nelegiuți!”
108. El va spune: „Rămâneți în el umiliți și nu mai vorbiți cu Mine.
109. Cu adevărat, a fost o parte dintre robii Mei care au spus: «Doamne, noi am crezut! Deci iartă-ne și îndură-Te de noi, căci Tu ești Cel mai bun dintre cei îndurători!»
110. Însă voi i-ați batjocorit, până ați uitat pomenirea Mea, și voi râdeți de ei.
111. Cu adevărat, Eu îi răsplătesc Astăzi pentru că ei au fost statornici, astfel încât ei să fie cei care izbâdesc.”
112. [Allah] va spune: „Câți ani ați rămas voi pe Pământ?”
113. Ei vor răspunde: „Am rămas o zi sau doar o parte dintr-o zi. Întreabă-i pe cei care țin numărul.”
114. El va spune: „Nu ați rămas voi decât puțin [timp]! Măcar dacă ați ști voi!”
115. Atunci credeți voi că Noi v-am creat fără rost și că nu vă veți întoarce la Noi?”
116. Preaînalt este Allah, Stăpânul adevărat! Nu există altă divinitate în afară de El, Stăpânul Tronului sublim!
117. Și cel care cheamă alături de Allah un alt dumnezeu, fără să aibă dovadă despre el, acela va da socoteală Domnului său. Iar necredincioșii nu vor izbândi.
118. Și spune [Mohammed]: „Doamne, iartă și fii îndurător, căci Tu ești Cel mai bun dintre cei îndurători.”

⁶⁶² Sau „pe care le-am neglijat”

Surat 24: an-Nur

Perioada de revelare

Învățații sunt de acord cu faptul că acest Capitol a fost revelat după campania împotriva celor din Bani Al-Mustaliq, fapt confirmat de v.11-20 care abordează incidentul „defăimării” ce a avut loc în timpul Campaniei. Însă, există totuși o diferență de opinie dacă această Campanie a avut loc în 5 D.H, înainte de Bătălia Tranșeelor sau în 6 D.H., după aceasta.

Contextul revelării

Haideți să analizăm circumstanțele existente la timpul revelării acestui Capitol. Trebuie avut în vedere faptul că incidentul „defăimării” (ocazia revelării) a fost strâns legat de conflictul dintre islam și necredincioși.

După victoria de la Badr, mișcarea islamică a început să devină atât de puternică, încât la timpul Bătăliei Tranșeelor, forțele unite ale dușmanilor, deși aveau peste 10.000 de soldați, nu au reușit să învingă mișcarea islamică și au fost nevoiți după o lună să renunțe la asedierea Medinei. Ambele părți au înțeles că războiul de agresiune dus de necredincioși timp de mai mulți ani se sfârșise. Profetul Mohammed însuși (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „*După acest an cei din Qurayș nu vă vor mai putea ataca, acum voi veți fi cei în ofensivă.*”

Atunci când necredincioșii au realizat că nu pot învinge Islamul pe câmpul de luptă, au ales un nou mod de atac, și anume de a ataca sistemul moral al comunității musulmane. Nu se poate spune cu certitudine dacă această schimbare a fost rezultatul consultărilor deliberate sau a fost cauzată de retragerea umilitoare de la Bătălia Tranșeelor, unde au fost concentrate toate forțele dușmanului.

Necredincioșii știa că răspândirea islamului nu era datorată numărului de musulmani, nici al armelor lor superioare și nici resurselor lor materiale. De fapt, musulmanii se luptau împotriva sorții pe toate aceste fronturi. Aceștia considerau că succesul lor era datorat superiorității lor morale. Calitățile pure și nobile ale Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și ale celor care îl urmau, câștigau inimile oamenilor și îi uneau într-o comunitate disciplinată. Drept rezultat, aceștia îi învingeau pe politeiștii și pe evrei din cauza lipsei lor de disciplină și caracter.

Imoralitatea necredincioșilor i-a făcut pe aceștia să pornească o campanie de calomniere a Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și a musulmanilor cu scopul de a le distruge standardele morale înalte. Strategia lor era de a obține ajutorul ipociților pentru a răspândi calomniile împotriva Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și a celor care îl urmau pentru ca politeiștii și evreii să poată exploata această discordie semănată printre musulmani.

Prima oportunitate de a folosi această nouă strategie a fost în Dhul-Qi`adah, în 5 D.H. atunci când Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) s-a căsătorit cu Zainab (fiica lui Jahș), soția divorțată a fiului său adoptiv Zayd bin Harithah. Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a aranjat această căsătorie pentru a pune capăt obiceiului ignorant conform căruia un fiu adoptat era considerat de către părinții săi un fiu biologic, în timp ce în islam acesta este un drept doar a părinților adevărați. Însă, ipociții au considerat aceasta drept o oportunitate incredibilă de a-l calomniia pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) din interiorul

comunității, iar evreii și politeiștii s-au ocupat de aceasta din exterior și totul pentru a-i distruge reputația.

Astfel, au fost inventate și răspândite povești imaginare: „Într-o zi Mohammed a văzut-o pe soția fiului său adoptat, s-a îndrăgostit de ea, le-a aranjat divorțul și s-a căsătorit cu ea.” Deși o idee absurdă, aceasta a fost răspândită cu așa de multă istețime și iscusință, încât scopul lor a fost atins la gradul în care până și tradiționaliștii și comentatorii musulmani au citat unele părți în scrierile lor, lăsându-i pe orientaliști să o exploateze mai departe. De fapt, Zainab nu îi era străină Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), ceea ce subminează calomnia absurdă precum că el a văzut-o din întâmplare și s-a îndrăgostit de ea la prima vedere. Ea era verișoară primară cu el, fiind fiica mătușii paterne Umaimah, fiica lui Abdul Muttalib, iar Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) o știa din copilărie. Cu doar un an înainte de acest incident, el însuși a convins-o să se căsătorească cu Zayd bin Haritha, un fost sclav, pentru a demonstra că sclavii erau egali cu oamenii liberi. Totuși, din cauza diferențelor dintre ei căsătoria s-a terminat în mod inevitabil prin divorț. Faptele menționate mai sus erau cunoscute de toată lumea, însă defăimătorii au avut atât de mult succes în propaganda lor falsă, încât și astăzi oamenii continuă să exploateze aceste povești false pentru a defăima Islamul.

A doua defăimare a fost îndreptată către onoarea Aîșei, una dintre soțiile Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și a fost legată de un incident ce a avut loc la întoarcerea din Campania împotriva celor din Bani al-Mustaliq. Deoarece acest atac a fost mai sever decât primul și a fost principala temă a acestui Capitol, ne vom ocupa de el într-un mod mai detaliat.

Să începem cu câteva cuvinte despre Abdullah bin Ubayy, cel care se afla în spatele atacului. El aparținea clanului lui Khazraj și era unul dintre cei mai importanți conducători ai Medinei. Inițial, oamenii au vrut să îl facă pe aceasta rege, însă urcarea sa la tron a fost anulată de venirea Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în oraș. Deși Abdullah bin Ubayy acceptase islamul, înăuntrul său el era un ipocrit, iar ipocrizia sa era atât de aparentă încât era numit „Conducătorul ipocriților.” El nu a pierdut nicio șansă de a se răzbuna defăimând islamul.

Acum urmează principala temă. În Șa'ban 6 D.H. Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a aflat că cei din Bani al-Mustaliq se pregăteau pentru război împotriva musulmanilor și încercau să aducă și alte clanuri de partea lor. Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a prevăzut atacul lor și i-a luat prin surprindere, capturându-i pe cei din clan și bunurile lor. Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a făcut o oprire aproape de Muraisi, un izvor din teritoriul lor. Într-o zi, a apărut o dispută cu privire la apa din izvor între un servitor al lui Omar ibn al Khattab și un aliat al clanului lui Khazraj, transformându-se într-o luptă între imigranți (*Muhajirini*) și musulmanii din Medina (*Ansar*).

Totuși disputa a fost soluționată rapid, dar aceasta nu a fost în folosul lui Abdullah ibn Ubayy, care a participat și el la expediție cu un număr mare de ipocriți. Astfel, el a început să-i incite pe cei din Ansar spunându-le: „Voi înșivă ați adus acești oameni din Qurayș, din Mecca și i-ați făcut parteneri în bunurile și proprietatea voastră. Iar acum ei au devenit rivalii voștri și vor să vă conducă. Dacă nu îi mai sprijiniți, ei vor fi forțați să plece din orașul vostru.” Apoi el a jurat și a declarat: „Cum ajungem în Medina, oamenii respectabili din Ansar îi vor preda pe cei degradați din oraș (*Muhajirini*).”

Atunci când Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a aflat despre aceasta, le-a ordonat oamenilor să pornească către Medina. Marșul forțat a continuat până a doua zi la prânz, fără nicio oprire pe drum, lăsându-i pe oameni extenuați.

Deși această gândire înțeleaptă și rapidă a Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a evitat ticăloșia, Abdullah bin Ubayy a avut o altă oportunitate pentru ceva și mai serios, creând o „defăimare” împotriva soției Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), Aișa. Ticăloșia ar fi putut implica tânăra comunitate musulmană într-un război civil, dacă Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și companionii săi sinceri și devotați nu ar fi arătat înțelepciune, stăpânire de sine și disciplină în modul lor de abordare. Pentru a înțelege evenimentele care au condus la incidentul „defăimării”, cităm povestea în cuvintele proprii ale Aisei. Ea spune: „Ori de câte ori Profetul pleca într-o călătorie, el trăgea la sorți pentru a vedea care soție urma să îl acompanieze. Drept urmare, a fost decis ca eu să îl acompaniez în timpul expediției către Bani al-Mustaliq. La întoarcere, Profetul s-a oprit peste noapte într-un loc ce era ultima oprire pe drumul către Medina. Era încă noapte când s-au început pregătirile pentru marș. Așa că am plecat afară din tabără pentru a-mi face nevoile. Când m-am întors și am ajuns aproape de tabără, am observat că mi-am pierdut colierul. M-am întors să îl caut, dar între timp, caravana a plecat și eu am rămas în urmă singură. Cei care îmi duceau caleașca au pus-o pe cămila fără a observa că este goală. Aceasta s-a întâmplat pentru că eram slabă datorită faptului că era puțină mâncare în acele zile. M-am învelit în veșmântul meu și m-am pus jos în speranța că ei vor descoperi că am fost lăsată în urmă și vor trimite pe cineva să mă caute. Între timp, am adormit, iar dimineața când a trecut Safuan bin Mu`attal Sulami, el m-a zărit și m-a recunoscut deoarece m-a văzut de mai multe ori înainte de porunca acoperirii (Hijab).

Atunci când m-a zărit și-a oprit cămila și a spus: «Cât de trist! Soția Profetului a fost lăsată aici!» L-a auzul acestor vorbe m-am trezit brusc și mi-am acoperit fața cu un veșmânt. Fără a spune un alt cuvânt, el și-a făcut cămila să îngenuncheze și a stat lângă ea pentru ca eu să urc pe aceasta. El a dus cămila de căpăstru și am ajuns la caravană către prânz, când aceasta tocmai se opri și nimeni nu observase că eu am fost lăsată în urmă. Am aflat apoi că acest incident a fost folosit pentru ca oamenii să mă defăimeze, iar Abudllah bin Ubayy a fost unul dintre defăimători.” (conform altor tradiții, atunci când Aișa a ajuns la tabără pe cămila condusă de Safuan și se știa că ea a fost lăsată în urmă, Abdullah bin Ubayy a spus: „Pe Dumnezeu, ea nu ar fi putut să rămână castă. Uitați-vă! Vine soția Profetului călare pe o cămilă fără caleașcă, condusă de persoana cu care și-a petrecut noaptea.”)

„Atunci când am ajuns în Medina, m-am îmbolnăvit și am stat în pat mai mult de o lună. Deși nu prea știam despre ea, povestea cu „defăimarea” se răspânda ca un scandal în finit și a ajuns de asemenea și la Profet. Am văzut că el nu este atât de preocupat de boala mea ca de obicei. Venea să vadă cum sunt, dar nu mă întreba direct, ci îi întreba pe alții, iar apoi pleca. Atunci m-am gândit că s-a întâmplat ceva rău și am plecat la casa mamei ca să fiu mai bine îngrijită. În timp ce eram acolo, m-am dus într-o noapte în afara orașului cu mama lui Mistab, verișorul primar al mamei, pentru a-mi face nevoile. În timp ce mergeam, ea s-a împiedicat de ceva și a început să plângă spontan. «Fie ca Mistab să piară!» Atunci i-am spus: «Ce fel de mamă ești tu dacă îți blestemi propriul fiu, fiul care a participat la Bătălia de la Badr?» Ea a spus: «Draga mea fiică, tu nu ai auzit scandalul?» Apoi ea mi-a spus totul despre campania „defăimării”. Auzind această

повесте oribilă mi-a înghețat sângele în vene și m-am întors imediat acasă și am plâns toată noaptea.

În timpul absenței mele, Profetul s-a sfătuit cu Ali și Osama bin Zayd despre aceasta. Osama a spus cuvinte bune despre mine: «O, Mesager al lui Allah, noi nu știm decât de bine despre soția ta. Tot ce se spune despre ea este o minciună și o calomnie.» Cât despre Ali, el a spus: «O, Mesager al lui Allah, nu este o lipsă de femei. Dacă vrei, te poți căsători cu altă femeie. Dacă totuși, ai vrea să investighezi această chestiune, poți trimite după servitoarea ei și o voi întreba pe ea despre aceasta.» Drept urmare, servitoarea a fost chemată și întrebată. Ea a răspuns: «Fac un jurământ pe Dumnezeu, care te-a trimis cu Adevărul, eu nu am văzut niciodată un rău în ea decât că adoarme când eu îi spun să se uite după aluatul dospit cât eu lipsesc, iar o capră vine și îl mănâncă.»

În aceeași zi, Profetul s-a adresat oamenilor de la amvon și a spus: «O, musulmani, cine dintre voi îmi va apăra onoarea împotriva atacatorului ce a întrecut toate limitele și mi-a făcut rău defăimând-o pe soția mea? Pe Dumnezeu, am făcut o cercetare și am găsit că nu este nimic rău cu ea sau cu bărbatul care a fost legat de această „defăimare”». La aceasta Usaid bin Hudair (sau, conform altor tradiții, Sa'd bin Manz) s-a ridicat și a spus: «O, Mesager al lui Allah, dacă acea persoană aparține de clanul nostru, noi o vom omori, dar dacă aparține de clanul Khazraj, noi o vom omori doar dacă tu ne vei porunci astfel.» Auzind acestea, Sa'd bin 'Ubadah, conducătorul clanului Khazraj s-a ridicat și a spus: «Tu minți, nu vei putea niciodată să îl omori. Spui asta doar fiindcă persoana aparține de clanul nostru, Khazraj. Dacă ea ar fi aparținut de clanul tău, nu ai fi spus niciodată astfel.» Usaid a răspuns: «Ești un ipocrit: din acest motiv tu aperi un ipocrit.» Atunci, deși Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) era prezent acolo, un mare tumult s-a iscat în moschee, și s-ar fi putut ajunge chiar la o revoltă, dar el i-a calmat și a coborât de la amvon.”

Să precizăm cât de mare a fost ticăloșia orchestrată de Abdullah bin Ubayy:

1. Aceasta a implicat un atac la onoarea Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și a lui Abu Bakr Siddiq (tatăl Aîșei și un companion apropiat al Profetului).
2. El a vrut să submineze superioritatea morală a musulmanilor.
3. El a dorit să pornească un război civil între Muhajirini și Ansari, între Aus și Khazraj (cele două clanuri din Ansar).

Tematica și subiectele principale

Acest Capitol și v.28-73 din Surat 33: Al-Ahzab, care este o continuare, au fost pogorâte pentru a întări frontul moral al musulmanilor, principala țintă a atacului la acel timp. V.28-73 din Al-Ahzab au fost pogorâte pentru căsătoria Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) cu Zainab și cu ocazia celui de-al doilea atac („Defăimarea” Aîșei) a fost pogorât acest Capitol pentru a repara rupturile ce au apărut în unitatea Comunității Musulmane. Dacă avem în vedere aceasta atunci când studiem cele două Capitole, putem înțelege înțelepciunea poruncilor cu privire la vâl.

În Capitolul Al-Ahzab, Dumnezeu a trimis instrucțiuni pentru a întări frontul moral și pentru a contracara propaganda făcută cu ocazia căsătoriei lui Zainab:

1. A fost prescris pentru soțiile Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ca ele să rămână în casele lor private pentru a nu se expune și ca ele să fie precaute în vorbirea cu alte persoane (v.32, 33)
2. Li s-a interzis celorlalți musulmani să intre în camerele private ale Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și au primit instrucțiuni să își facă cererile din spatele unei perdele (v.53)
3. A fost trasată o limită între mahram (rudele cu care o persoană nu se poate căsători) și rudele care nu sunt mahram. Doar prima categorie a primit permisiunea de a intra în camerele private ale soțiilor Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) (v.55)
4. Li s-a spus musulmanilor că soțiile Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) erau interzise pentru ei precum erau mamele lor, astfel că fiecare musulman ar trebui să se poarte cu ele cu cel mai mare respect și cu cele mai pure intenții (v.53-54)
5. Musulmanii au fost avertizați că vor fi pedepsiți de Dumnezeu dacă aceștia îl vor ofensa pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). De asemenea, atacarea onoarei unui musulman (bărbat sau femeie) sau defăimarea sa (v.57-58) era un păcat scandalos.
6. Li s-a poruncit tuturor femeilor musulmane să se acopere cu veșmintele exterioare la ieșirea din casă (v.59, Al-Ahzab).

Surat An-Nur a fost revelată cu ocazia celui de-al doilea atac, pentru a susține moralitatea societății musulmane, slăbită de grava defăimare. Mai jos, în ordine cronologică, se află o listă de porunci și instrucțiuni necesare pentru a înțelege modul în care Coranul folosește evenimentele în vederea reformării comunității prin măsuri legale, morale și sociale.

1. Preacurvia era deja declarată un delict social (Surat 4: an- Nisā' v.15-16), dar acum era declarată o infracțiune ce era pedepsită cu 100 de lovituri de bici.
2. Boicotarea bărbaților și femeilor adulteri este poruncită, iar musulmanilor le este interzis să se căsătorească cu aceștia.
3. Cel care a acuzat o altă persoană de adulter, dar nu a reușit să aducă 4 martori este pedepsit cu 80 de lovituri de bici.
4. Legea lui „lian” este prescrisă pentru a decide acuzația de adulter a unui soț împotriva soției sale.
5. Le este poruncit musulmanilor să învețe o lecție din incidentul „defăimării” Aîșei. Ei trebuie să fie foarte atenți cu privire la acuzațiile de adulter împotriva oamenilor dreptcredincioși și să nu răspândească minciuni. Dimpotrivă, ei ar trebui să dezmință și să oprească aceste idei imediat. De asemenea, a fost stabilit un principiu general, care spune că soția potrivită pentru un bărbat pur este o femeie pură și viceversa. Mai mult, după reflectarea asupra incidentului, oamenii au știut că Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) era un om pur ales de Dumnezeu, cel mai pur dintre toți oamenii. Atunci cum ar putea ei să creadă că Dumnezeu ar fi permis ca el să se căsătorească cu o

femeie ticăloasă care să fie cea mai iubită dintre soții? Era evident că o femeie adulteră nu ar fi putut să înșele un om atât de pur precum profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Aceștia trebuia să mai ia în considerare și faptul că acuzatorul era o persoană rea, cu interese, în timp ce persoana acuzată era cunoscută a fi o femeie pură. Acestea trebuiau să fie suficiente pentru a-i convinge că acuzațiile nu merituau a fi luate în considerare și nu erau nici măcar convingătoare.

6. Cei care răspândesc zvonuri rele și propagă ticăloșie în comunitatea musulmană merită să fie pedepsiți și nu încurajați.
7. A fost stabilit un principiu general care spune că relațiile comunității musulmane trebuie bazate pe credință pură și nu pe suspiciuni: fiecare om trebuie considerat inocent până la proba contrară.
8. Li s-a interzis oamenilor să intre în casele celorlalți fără a respecta un ritual; ei trebuie să ceară permisiunea pentru aceasta.
9. Atât bărbații cât și femeile au fost instruiți să își coboare privirea și li s-a interzis să privească unul la celălalt fără a fi necesar.
10. Femeilor li s-a poruncit să își acopere capul și să se acopere chiar și în casă dacă se aflau în prezența bărbaților care nu erau mahram pentru ele.
11. Femeilor li s-a interzis să se înfrumusețeze în fața bărbaților, cu excepția servitorilor lor și a rudelor bărbați (mahram) cu care căsătoria le era interzisă.
12. Aceștia li s-a poruncit să nu se îmbrace sau se înfrumusețeze astfel încât să fie vizibile bărbaților care nu erau mahram atunci când ieșeau din casă, și chiar li s-a interzis să poarte afară bijuterii care fac zgomot și pot atrage atenția celorlalți.
13. Căsătoria a fost poruncită și încurajată chiar și pentru bărbații sclavi și femeile sclave, deoarece căsătoria previne indecența.
14. A fost descurajată sclavia, iar proprietarii de sclavi precum și ceilalți oameni au primit porunca să-i ajute financiar pe sclavi pentru a-și câștiga libertatea sub legea lui Mukatabat.
15. Prostituația cu fetele sclave a fost interzisă, iar fiindcă prostituația în Arabia era doar pentru acea categorie, de fapt a fost interzisă prostituația per ansamblu.
16. Sanctitatea intimității în case a fost poruncită chiar și pentru servitori și copiii mici, inclusiv cei proprii. Aceștia li s-a poruncit să nu intre în camerele private ale niciunui bărbat sau femeie fără permisiunea sa, în special dimineața, la prânz sau noaptea.
17. Femeile în vârstă au primit permisiunea de a-și descoperi capul, dar trebuiau să se abțină de la a-și arăta podoabele. Totuși, li s-a spus că este mai bine ca ele să continue să își acopere capul.
18. Celor orbi, infirmi și schilozii li s-a permis să ia orice mâncare din casele altor oameni fără a cere permisiunea, deoarece este responsabilitatea comunității să-i hrănească acești

oameni. Această faptă nu trebuia considerată furt sau înșelăciune, care erau cu adevărat ofense.

19. Pe de altă parte, musulmanii au fost încurajați să dezvolte relații mutuale prin luarea mesei împreună. Rudele apropiate și prietenii apropiați au primit permisiunea de a lua masa unii la alții fără vreo invitație formală. Aceasta avea scopul de a produce afecțiune mutuală și de a dezvolta relații sincere între ei pentru a contracara orice altă calomniere viitoare. Pe lângă aceste instrucțiuni, au fost specificate semnele clare ale credincioșilor și ale ipociților pentru ca orice musulman să poată să facă diferența dintre cei doi. În același timp, comunitatea a fost strâns legată de adoptarea măsurilor disciplinare, dorindu-se astfel ca aceasta să devină mai puternică și pentru a descuraja dușmanii de a crea ticăloșenii viitoare.

Însă, cel mai remarcabil lucru despre acest discurs este că acesta nu conține nicio neplăcere ce în mod inevitabil urmează după astfel de atacuri rușinoase. În loc să arate amărăciune față de această provocare, discursul prescrie legi și instrucțiuni cu scopul de a reglementa poruncile reformativă și instrucțiunile înțelepte, necesare la acel timp pentru educarea și formarea comunității. În mod întâmplător, acesta ne învață cum să facem față unei astfel de ticăloșenii provocatoare – calm, înțelept și generos.

În același timp, acestea sunt dovezi clare ale faptului că profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu a inventat Coranul, ci acesta este de la Cel care observă toate condițiile omului de la cel mai înalt nivel și care călăuzește omenirea fără prejucii, sentimente și înclinații personale. Dacă acest Coran ar fi fost cuvântul Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) s-ar fi văzut urme de amărăciune, în ciuda generozității și răbdării sale, deoarece este pur și simplu natural ca un om nobil să se înfurie atunci când îi este atacată onoarea într-o astfel de manieră.

Surat 24: an-Nur⁶⁶³

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. [Aceasta este] o sură pe care Noi am trimis-o și pe care Noi am făcut-o obligatorie și în care Noi am trimis versete limpezi pentru ca voi să luați aminte.
2. Pe femeia [necăsătorită] și pe bărbatul [necăsătorit] care preacurvesc⁶⁶⁴, biciuiți-i pe fiecare cu câte o sută de lovituri. Și să nu vă apuce mila⁶⁶⁵ de ei în împlinirea legii lui Allah⁶⁶⁶, dacă voi credeți în Allah și în Ziua de Apoi! Și un grup de dreptcredincioși să fie martori la pedepsirea lor!
3. Cel care preacurvește nu se însoară decât cu o femeie care preacurvește sau cu o păgână, iar pe femeia care preacurvește nu o ia de nevastă decât un bărbat care preacurvește⁶⁶⁷ sau un păgân. Acest lucru [căsătoria cu o astfel de persoană] le este oprit dreptcredincioșilor.
4. Pe aceia care defăimează femei cinstite și apoi nu aduc patru martori, biciuiți-i cu optzeci de lovituri și nu mai primiți mărturie de

la ei niciodată, căci ei sunt nelegiuți,

5. În afară de cei care pe urmă se căiesc și se îndreaptă, căci Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].
6. Și cei care își acuză soțiile [de adulter] și nu au alți martori în afară de ei înșiși, fiecare dintre ei⁶⁶⁸ trebuie să facă patru mărturii [cu jurământ] pe Allah că el este dintre cei care spun adevărul.
7. Și o a cincea [mărturie cu jurământ] ca blestemul lui Allah să cadă asupra lui, dacă el este dintre cei care mint.
8. Însă pedeapsa va fi îndepărtată de la ea, dacă ea face patru mărturii [cu jurământ] pe Allah că el este dintre cei care mint.
9. Și o a cincea [mărturie cu jurământ] ca mânia lui Allah să se abată asupra ei, dacă el este dintre cei care spun adevărul.
10. Și dacă nu ar fi grația lui Allah asupra voastră și îndurarea Lui⁶⁶⁹ și Allah este Tauuab [Iertător] [și] Hakim [Înțelept].

⁶⁶³ An-Nur: Lumina

⁶⁶⁴ Fie prin mărturisirea voluntară a celor vinovați, fie prin mărturisirea a patru martori bărbați care să fi văzut efectiv actul în desfășurare. Altfel, nu poate exista o sentință.

⁶⁶⁵ Nu permiteți ca mila pentru o persoană vinovată să vă facă să schimbați ceva hotărât de Allah, pentru că prin Legea Lui este protejată întreaga comunitate

⁶⁶⁶ Această regulă se aplică persoanelor necăsătorite care preacurvesc. Pentru cei căsătoriți care fac adulter pedeapsa este

delapidarea, așa cum este confirmat în sunnah profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)

⁶⁶⁷ În această regulă sunt incluși și cei care fac adulter. Astfel de persoane nu se pot căsători cu dreptcredincioși decât dacă s-au căit și reformat.

⁶⁶⁸ Soții care au fost trădați

⁶⁶⁹ „...voi ați fi fost cu siguranță pedepsiți sau distruși,” sau „...voi ați fi trecut prin multe situații dificile.”

11. Cu adevărat, cei care au venit cu minciuna⁶⁷⁰ sunt un grup dintre voi. Nu o socotiți a fi un rău pentru voi, ci mai degrabă ea este un bine pentru voi. Fiecare om dintre ei are păcatul ce și l-a agonisit, iar aceleia căruia îi revine cea mai mare parte din ea⁶⁷¹ va avea parte de mare chin [Iad].
12. De ce, atunci când ați auzit-o [această calomnie], nu au avut credincioșii și credincioasele o bănuială bună în sinea lor și de ce nu au spus: „Aceasta este o minciună învederată”?
13. De ce nu au adus ei [cei care au defăimat] patru martori pentru aceasta? Fiindcă ei nu au adus martori, aceștia în fața lui Allah sunt niște mincinoși.
14. Și dacă nu ar fi fost grația lui Allah asupra voastră și îndurarea Lui, atât în această lume, cât și în Lumea de Apoi, v-ar fi ajuns pe voi un chin mare pentru ceea ce ați vorbit voi,
15. Căci l-ați primit cu limbile voastre⁶⁷² și ați spus cu gurile voastre lucrul despre care nu aveți nicio știință și l-ați ținut drept [lucru] ușor, când – de fapt – el este la Allah [un lucru] greu.
16. Și de ce, când ați auzit-o, n-ați spus voi: „Nu se cuvine să vorbim despre aceasta! Mărire Ție! Aceasta este o mare clevetire!
17. Allah vă îndeamnă să nu vă mai întoarceți la una ca aceasta niciodată, dacă sunteți dreptcredincioși.
18. Și Allah vă deslușește vouă versetele, iar Allah este 'Alim [Bineștiutor] [și] Hakim [Înțelept].
19. Aceia care vor ca printre dreptcredincioși să se răspândească ticăloșia vor avea parte de osândă dureroasă atât în această lume, cât și în Lumea de Apoi. Allah știe, în vreme ce voi nu știți.
20. Și de n-ar fi grația lui Allah asupra voastră și mila Lui și [faptul] că Allah este Ra'uf [Cel cu milă], Rahim [Îndurător], [voi ați fi aspru pedepsiți].
21. O, voi cei care credeți! Nu urmați pașii lui Șeytan! Aceluia care urmează pașii lui Șeytan el îi poruncește ticăloșia și lucrul oprit. Și de nu ar fi grația lui Allah asupra voastră și mila Sa, nici unul dintre voi nu ar fi curat nicicând. Însă Allah curățește pe cine voinște El. Iar Allah este Sami' [Cel care Aude Totul] [și] 'Alim [Bineștiutor].
22. Să nu jure cei înzestrați cu belșug și cu bogăție dintre voi că ei nu vor mai da [nimic] rudelor, sârmanilor și celor care purced pe calea lui Allah! Ci să ierte și să treacă cu vederea. Oare nu voiați voi ca Allah să vă ierte vouă? Iar Allah este

⁶⁷⁰ Făcându-se referire incidentul când soția Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), Aișa a fost acuzată pe nedrept de ipocriți

⁶⁷¹ Abdullah bin `Ubayy, liderul ipocriților

⁶⁷² Și nu cu urechile voastre, fără să vă gândiți la ceea ce ați auzit, ci grăbindu-vă să le repetați

- Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].
23. Accia care defăimează femei evlavioase, preacurate și dreptcredincioase vor fi blestemați atât în această viață, cât și în Viața de Apoi și vor avea parte de chin mare.
24. Într-o zi, limbile, mâinile și picioarele lor vor face mărturie împotriva lor pentru ceea ce ei au săvârșit.
25. În Ziua aceea, Allah îi va răsplăti după cuviință cu răsplata lor cea dreaptă și vor ști ei că Allah este Al-Haq [Adevărul cel limpede].
26. [Cuvintele] cele rele sunt pentru [oamenii] cei răi, iar cei răi sunt pentru cuvintele cele rele, după cum [cuvintele] cele bune sunt pentru [oamenii] cei buni, iar cei buni sunt pentru [cuvintele] cele bune. Aceia vor fi nevinovați cu privire la ceea ce spun alții despre ei. Ei au iertare și câștig ales.
27. O, voi cei care credeți! Nu intrați în alte case afară de casele voastre, înainte de a cere îngăduința și a-i saluta⁶⁷³ pe sălășluitoarii lor! Aceasta este mai bine pentru voi. Poate că voi veți lua aminte!
28. Iar dacă nu găsiți pe nimeni în ele, nu intrați până ce nu vi se îngăduie vouă. Iar dacă vi se spune vouă „Întoarceți-vă!”, atunci întoarceți-vă. Aceasta este mai curat pentru voi, iar Allah este 'Alim [Bineștiutor] a ceea ce faceți voi.
29. Nu este niciun păcat dacă intrați în case nelocuite, în care se află un bine pentru voi⁶⁷⁴. Iar Allah știe atât ceea ce faceți voi pe față, cât și ceea ce țineți voi ascuns.
30. Spune dreptcredincioșilor să-și plece privirile⁶⁷⁵ și să-și păzească pudoarea lor⁶⁷⁶. Aceasta este mai curat pentru ei. Allah, doară, este Khabir [Bineștiutor] a ceea ce fac ei.
31. Și spune dreptcredincioaselor să-și plece privirile⁶⁷⁷ și să-și păzească pudoarea lor, să nu-și arate gâteliile lor⁶⁷⁸, afară de ceea ce este pe dinafară⁶⁷⁹, și să-și coboare [parte din] vâlurile lor peste piepturile lor! Și să nu-și arate frumusețea lor decât înaintea soților, sau a părinților lor, sau a părinților soților lor, sau a fiilor lor, sau a fiilor soților lor, sau a fraților lor, sau a fiilor fraților lor, sau a fiilor surorilor lor, sau a femeilor lor, sau a aceluia pe care le stăpânesc mâinile lor drepte, sau a slujitorilor dintre bărbați, care

⁶⁷³ Cu salutul „Assalamu alaikum” („Pacea fie asupra voastră”)

⁶⁷⁴ Unele beneficii precum odihnă, adăpost, comodități, bunurile persoanele

⁶⁷⁵ Să se uite doar la ceea ce este permis și să își îndepărteze privirea de ceea ce nu este permis

⁶⁷⁶ Să își păzească părțile intime de la a fi văzute și de la fapte nepermise

⁶⁷⁷ Să se uite doar la ceea ce este permis și să își îndepărteze privirea de la ceea ce nu este permis

⁶⁷⁸ Atât frumusețea naturală, părul și forma corpului, cât și cele cu care o femeie se înfrumusețează precum haine, bijuterii etc.

⁶⁷⁹ Veșminte exterioare sau ceea ce apare din necesitate precum fața sau mâinile

- nu mai au dorință, sau a copiilor mici care nu știu ce este golicuinea femeilor. Și să nu lovească cu picioarele lor, astfel încât să se afle ce podoabe ascund ele! Și căiți-vă cu toții, o, voi dreptcredincioșilor, față de Allah, pentru ca voi să izbândiți!
32. Căsătoriți-vă pe cei care sunt singuri dintre voi, precum și pe cei virtuoși dintre robii și roabele voastre. Dacă ei sunt săraci, Allah îi va face bogați prin mare mila Sa, căci Allah este Uasi' [Cel cu Har Nemărginit] [și] 'Alim [Bineștiutor].
33. Iar cei care nu află [cele de trebuință] pentru căsătorie să se abțină [de la relațiile sexuale] până ce Allah îi va îmbogăți pe ei din mare Mila Sa. Cu aceia dintre cei pe care îi stăpânesc mâinile voastre drepte care caută un contract [de eliberare din sclavie] încheiați voi acest contract, dacă voi știți că ei sunt buni, și dăruți-le lor din binecuvântările lui Allah pe care El vi le-a dat vouă. Și nu le siliți pe sclavele voastre la prostituție [acel lucru fiind un păcat], dacă ele vor să rămână curate, căutând un profit trecător în această viață lumească. Iar dacă cineva le silește, Allah - chiar și după silirea lor este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător][păcatul va fi asupra celor care le-a silit].
34. Și Noi v-am trimis vouă versete clare⁶⁸⁰ și exemple de la cei care s-
- au petrecut mai înainte de voi și îndemn pentru cei care au frică [de Allah].
35. Allah este Lumina⁶⁸¹ Cerurilor și a Pământului. Lumina Lui⁶⁸² seamănă cu o firidă în care se află o lampă⁶⁸³. Lampa este într-un vas de cristal, iar acesta pare a fi o stea scânteietoare. Ea se aprinde de la un pom binecuvântat, un măslin, nici de la răsărit, nici de la apus, al cărui ulei aproape că luminează fără să-l fi atins focul. Lumina peste lumină! Allah călăuzește către lumina Sa pe cine vorește El și Allah dă oamenilor pilde. Iar Allah le știe pe toate.
36. În case [moschei] pe care le-a poruncit Allah să fie înălțate și în ele să fie pomenit numele Său. În ele îi aduc Lui laudă dimineața și seara
37. [Sunt] bărbați pe care nici negoțul, nici marfa nu-i împiedică de la pomenirea lui Allah, de la împlinirea Rugăciunii [As-Salat] și de la achitarea Daniei [Az-Zakat], care se tem de o Zi când inimile și privirile vor fi tulburate.
38. [Ei fac astfel] pentru ca Allah să le răsplătească faptele cele mai frumoase pe care le-au săvârșit și să le înmulțească din harul Său, căci Allah îi dăruiește fără socoteală [limită] aceluia care vorește El.
39. Cât despre faptele celor care nu cred, ele sunt ca o nălucire într-un

⁶⁸⁰ Reguli și prescripții, în special în acest Capitol

⁶⁸¹ Sursa și Dătătorul de lumină și cunoaștere

⁶⁸² Călăuzirea Lui în inima unui rob credincios

⁶⁸³ Literar „un fitil arzător”, care este esența unei lămpi

- pustiu întins, pe care cel însetat îl ia drept apă, dar când ajunge la el, nu găsește nimic. Însă el Îl găsește acolo pe Allah, care îi va plăti lui în întregime căci Allah este grabnic la socoteală.
40. Sau [ele sunt] ca întunecimile dintr-o mare adâncă, fără fund, pe care o învăluie valurile, iar peste ele alte valuri și deasupra lor norii. Întunecimi unele deasupra altora. Dacă [cineva] scoate mâna, aproape că nici nu o vede. Iar acela căruia Allah nu-i dă lumină nu va avea nicio lumină.
41. N-ai văzut tu că pe Allah îl preamăresc toți cei din Ceruri și de pe Pământ, ca și păsările care-și întind aripile [în zborul lor]? Fiecare știe rugăciunea sa și lauda sa. Iar Allah este 'Alim [Bineștiutor] a ceea ce fac ei.
42. Și a lui Allah este împărăția Cerurilor și a Pământului și la Allah este întoarcerea.
43. Nu ai văzut tu că Allah mână norii? Apoi îi aduce împreună, apoi îi face grămadă și apoi vezi tu ploaia ivindu-se din ei. Și El face să coboare din cer, din munți de gheață, grindină și lovește cu ea pe cine voiește El și o îndepărtează de la cine voiește El. Iar scânteia fulgerului Său aproape că răpește vederea.
44. Allah face să se schimbe noaptea și ziua. Cu adevărat, întru aceasta este o pildă pentru cei care văd.
45. Allah a creat toate vietățile din apă și unele dintre ele merg pe burtă, altele merg pe două picioare și altele merg pe patru [picioare]. Allah creează ceea ce voiește El și Allah este cu putere peste toate.
46. Noi am pogorât versete deslușite și Allah călăuzește pe cine voiește El pe o cale dreptă.
47. Dar ei [ipocriții] spun: „Noi credem în Allah și în Trimis și ne supunem”. Apoi se întorc o parte dintre ei, după aceasta, și aceștia nu sunt credincioși.
48. Iar când sunt chemați la [cuvintele lui] Allah și la Trimisul Său pentru a judeca între ei, iată că o parte dintre ei se îndepărtează.
49. Iar dacă ei ar avea dreptatea de partea lor, ar veni spre el supuși.
50. Oare în inimile lor este o boală? Sau se îndoiesc ei? Sau se tem că Allah și Trimisul Său vor fi nedrepti cu ei? Dimpotrivă, aceștia sunt nelegiuți!
51. Singurele vorbe ale dreptcredincioșilor [adevărați], atunci când ei sunt chemați la Allah și la Trimisul Său pentru a judeca între ei, sunt că ei trebuie să zică: „Am auzit și ne-am supus.” Aceștia vor fi cei care izbâdesc.
52. Cei care se supun lui Allah și Trimisului Său, se tem de Allah și sunt cu frică de El, aceia vor fi izbânditori.
53. Ei jură pe Allah cu jurămintele grele că, dacă le vei porunci, vor ieși. Spune: „Nu jurați! Supunerea este

- mai potrivită! Allah este Khabir [Bineștiutor] a ceea ce faceți voi!”
54. Spune: „Supuneți-vă lui Allah și supuneți-vă Trimisului Său!” Dacă ei se întorc, el răspunde doar pentru cele cu care a fost însărcinat, iar vouă vă revine răspunderea pentru cele cu care ați fost însărcinați. Iar de vă veți supune lui, veți fi călăuziți. Și nu-i revine Trimisului decât transmiterea limpede [a mesajului].”
55. Allah le-a făgăduit acelora dintre voi care au crezut și au săvârșit fapte bune să-i facă pe ei stăpâni pe pământ, așa cum i-a făcut stăpâni și pe cei de dinaintea lor, și să dea forță religiei lor, pe care El a acceptat-o pentru ei și să le schimbe teama lor cu siguranța. Pentru că ei Mă adoră pe Mine și nu-Mi fac Mie ca asociați nimic. Și cei care vor mai fi necredincioși;⁶⁸⁴ după aceasta, aceia sunt nelegiuți.
56. Împliniți Rugăciunea [As-Salat], achitați Dania [Az-Zakat] și supuneți-vă Trimisului; poate că voi veți avea parte de îndurare.
57. Să nu socotești tu că cei care nu cred vor fi în stare să scape de pedeapsa lui Allah pe pământ! Sălașul lor va fi Focul. Și ce rea soartă [vor avea ei]!
58. O, voi cei care credeți! Să vă ceară îngăduință [să intre] cei pe care îi stăpânesc mâinile voastre drepte, precum și aceia dintre voi care nu au ajuns pubertatea, în cele trei ocazii: înainte de Rugăciunea [As-Salat] din zori, când vă scoateți veșmintele voastre la amiază [pentru odihnă] și după Rugăciunea [As-Salat] de seară – [acestea sunt] cele trei momente când vă dezbrăcați. În afară de acestea, nu este niciun păcat nici pentru voi, nici pentru ei de a pleca și de a veni unii la alții. Astfel vă tâlcuiește Allah versetele Sale, iar Allah este 'Alim [Bineștiutor] [și] Hakim [Înțelept].
59. Dar când au ajuns copiii voștri la pubertate, să ceară îngăduință, așa cum au cerut cei de dinaintea lor. Astfel vă tâlcuiește Allah versetele Sale, iar Allah este 'Alim [Bineștiutor] [și] Hakim [Înțelept].
60. Cât despre femeile ajunse de bătrânețe, care nu mai nădăjduiesc la căsătorie, nu este niciun păcat dacă ele își scot vălurile, însă fără să-și arate podoabele. Dar dacă se rețin e și mai bine pentru ele. Și Allah este Sami' [Cel care Aude Totul] [și] 'Alim [Bineștiutor].
61. Nu este niciun păcat pentru cel orb, nu este păcat nici pentru cel șchiop, nu este păcat nici pentru cel bolnav și nici pentru voi dacă mâncați în casele voastre, sau în casele părinților voștri, sau în casele mamelor voastre, sau în casele fraților voștri, sau în casele surorilor voastre, sau în casele unchilor voștri dinspre tată, sau în casele mătușilor voastre dinspre tată, sau în casele

⁶⁸⁴ Neagă favoarea lui Allah sau nu trăiește după prescripțiile Lui

unhilor voștri dinspre mamă, sau în casele mătușilor voastre dinspre mamă, sau în acelea de la care aveți chei, sau ale prietenului vostru. Nu este păcat să mâncați fie împreună, fie separat. Iar când intrați în case, salutați-vă unii pe alții cu un salut binecuvântat⁶⁸⁵ și bun de la Allah! Astfel vă tâlcuiește Allah versetele, pentru ca voi să pricepeți.

62. Dreptcredincioșii [adevărați] sunt cei care cred în Allah și în Trimisul Său, iar dacă sunt împreună cu el pentru o chestiune de interes comun, nu pleacă înainte de a-i cere lui îngăduință. Accia care-ți cer îngăduință, accia sunt cei care cred în Allah și în Trimisul Său. Iar dacă-ți cer îngăduință pentru vreo treabă de-a lor, îngăduie cui voiești dintre ei și roagă-te de iertare pentru ei la Allah, căci Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].
63. Nu faceți chemarea Trimisului între voi ca pe o chemare a unuia dintre voi către altul! Allah îi cunoaște pe aceia dintre voi care se furișează, căutând adăpost [la alții]. Cei care se furișează după alții și fug de porunca lui [a Profetului] să se ferească să nu-i lovească pe ei o nenorocire sau să nu-i lovească pe ei o pedeapsă dureroasă!
64. Ale lui Allah sunt cele din Ceruri și de pe Pământ. El știe bine starea în care sunteți voi⁶⁸⁶. Iar în Ziua când ei vor fi aduși la El, îi va înștiința pe

ei, despre cele pe care le-au săvârșit, căci Allah le știe pe toate.

⁶⁸⁵ Spunând „Assalamu alaikum” („Pacea fie asupra voastră”)

⁶⁸⁶ Dacă credința voastră este sinceră sau voi sunteți ipocriți

Surat 25: al-Furqan

Perioada de revelare

Datorită asemănării cu Surat 23: al-Mu'minun ca stil și ca subiect, se poate considera că și acest Capitol a fost revelat în timpul celei de a treia perioade din viața Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) la Mecca. Învățații și comentatorii Coranului, precum Ibn Jarir și Imam Razi au citat un hadis al lui Dahhak bin Muzahim care spune că acest Capitol a fost revelat cu 8 ani înainte de Surat 4: an-Nisa.

Tematica

Acest Capitol abordează dubiile și obiecțiile ridicate de necredincioșii din Mecca împotriva Coranului, a profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și împotriva învățăturilor sale. Fiecare obiecție a primit un răspuns, iar oamenii au fost avertizați de consecințele respingerii Adevărului. La sfârșitul Capitolului a fost creată o imagine clară a superiorității morale a dreptcredincioșilor la fel cum a fost creată la începutul Capitolului 23: al-Mu'minun ca și cum ar spune: „Aici este Îndreptarul pentru ca voi să faceți diferența dintre adevăr și falsitate. Acesta este caracterul nobil al celor care au crezut în Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și i-au urmat învățăturile și acesta este tipul de oameni pe care el încearcă să îi formeze. Puteți și voi să comparați acest tip de oameni cu acei Arabi care nu au acceptat încă Mesajul și care se țin de „ignoranță” și fac tot posibilul pentru a învinge Adevărul. Acum puteți să judecați voi înșivă ce tip alegeți.” Deși această întrebare nu era pusă în atât de multe cuvinte, ea era prezentată fiecărui om din Arabia într-o formă tangibilă. Trebuie remarcat faptul că în următorii câțiva ani răspunsul practic dat la această întrebare de către întreaga națiune, cu excepția unei mici minorități, a fost acceptarea Islamului.

Surat 25: al-Furqan⁶⁸⁷

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Binecuvântat este Cel care a trimis Îndreptarul [Al-Furqan] robului Său, pentru ca el să fie o prevenire pentru toate lumile,
2. Celui căruia Îi aparține Împărăția Cerurilor și a Pământului, care nu Și-a atribuit un fiu și nu are asociat la Împărăție și a creat toate lucrurile și le-a orânduit cu bună rânduială.
3. Ei au luat în locul Lui dumnezei care nu creează nimic, ci care ei sunt creați, care nu-și pot aduce lor înșiși nici rău și nici folos, și care nu au putere asupra morții, nici asupra vieții sau a Învierii.
4. Cei care nu cred spun: „Acesta [Coranul] nu este decât o minciună pe care el a născocit-o și în care l-a ajutat și un alt neam.” Însă ei aduc nedreptate și minciună.
5. Și ei spun: „Legende ale înaintașilor sunt cele pe care le-au fost scrise și ele îi sunt dictate lui dimineața și seara”.
6. Spune [Mohammed]: „L-a pogorât Cel care știe taina din Ceruri și de pe Pământ. El este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător]”.
7. Și ei spun: „Ce este cu acest Trimis, care mănâncă bucate și merge prin târguri? De ce nu este trimis la el un înger care să fie împreună cu el ca prevenitor?
8. Sau să i se aducă lui o comoară [din cer] sau să aibă el o grădină din care să mănânce!” Și cei nelegiuți spun: „Voi nu urmați decât un bărbat fermecat!”
9. Privește cum îți dau ei pilde⁶⁸⁸, dar ei sunt rătăciți și nu vor mai putea să afle calea.
10. Binecuvântat este Cel care, dacă voiește, îți dăruiește ție [lucruri] mai bune decât acesta: grădini pe sub care curg pâraie, și-ți va da și palate.
11. Ei au socotit Ceasul drept minciună, însă Noi am pregătit vâlvătaie pentru cei care tăgăduiesc Ceasul.
12. Dacă li se arată dintr-un loc depărtat [Iadul], ei îi aud furia și trosnetul.
13. Și când ei vor fi aruncați într-un loc îngust din el, legați la un loc, vor chema atunci pieirea lor.
14. [Li se va spune]: „Astăzi nu vă rugați voi pentru o singură pieire, ci rugați-vă pentru mai multe pieiri!”
15. Spune: „Oare aceasta este mai bine sau Grădina veșniciei care le-a fost făgăduită celor cu frică? Aceasta le va fi răsplătă și loc de sosire [necurmat]”.
16. Ei vor avea în ea ceea ce doresc și veșnic vor sălășlui acolo. Aceasta

⁶⁸⁷ Al-Furqan: Îndreptarul, care este un alt nume pentru Coran și înseamnă „ceea ce diferențiază adevărul de falsitate și ceea ce este corect de ceea ce este greșit

⁶⁸⁸ Din propria imaginație pentru a te nega sau pentru a te discredita

- este o promisiune făcută de Domnul tău și care trebuie îndeplinită.
17. Și [spune] de Ziua în care îi va aduna împreună cu aceia care adoră pe altcineva în locul lui Allah, le va spune: „Voi i-ați dus în rățăcire pe robii Mei ori ei au pierdut singuri drumul?”
18. Ei vor spune: „Mărire Ție! Nu se cade să luăm noi alți aliați afară de Tine, însă Tu le-ai dat lor și părinților lor atâtea plăceri încât ei au uitat de pomenire și au devenit ei un popor pierdut”.
19. Și ei [necredincioșii] vă socotesc mincinoși [și acum] pentru ceea ce spuneți⁶⁸⁹. Și nu veți fi voi în stare nici de scăpare, nici de ajutor. Iar acei dintre voi care nelegiuiește, îi vom da Noi să guste chin mare”.
20. Și Noi nu am trimis mai înainte de tine [Mohammed] decât trimiși care au mâncat bucate și au umblat prin piețe. Și Noi v-am făcut pe unii dintre voi încercare pentru alții, veți fi voi statornici? Iar Domnul tău este Atoatevăzător [a ceea ce fac ei].
21. Cei care nu nădăjduiesc în întâlnirea cu Noi spun: „De ce nu ni s-ar trimite nouă Îngeri sau de ce nu Îl putem vedea pe Domnul nostru? Cu adevărat ei au devenit prea trufași și se poartă cu semeție mare.
22. Iar în Ziua în care ei îi vor vedea pe Îngeri⁶⁹⁰, nu va fi veste bună atunci pentru nelegiuții și vor zice [Îngerii]: „Victoria vă este interzisă [vouă tuturor]!”
23. Și vom preschimba faptele pe care ei le-au făcut⁶⁹¹ în țărână risipită.
24. Oaspeții Raiului vor fi în Ziua aceea într-un loc mai bun și într-un loc de odihnă mai frumos.
25. Și [spune] de Ziua când Cerul se va despica și se vor ivi nori⁶⁹² și vor fi pogorâți Îngerii în cete.
26. În Ziua aceea stăpânirea cea adevărată va fi a Celui Milostiv și ea va fi o zi grea pentru necredincioși.
27. În Ziua aceea nelegiuitul își va mușca mâinile [în semn de regret] și va spune: „Ce bine ar fi fost, dacă aș fi urmat calea cu Trimisul⁶⁹³.”
28. Vai mie! Ce bine ar fi fost dacă nu l-aș fi luat pe cutare⁶⁹⁴ ca prieten!
29. El m-a dus pe mine în rățăcire de la îndemnare⁶⁹⁵ după ce ea a venit la mine. Șeitan este hain cu omul, [după ce l-a ispitit].⁶⁹⁶

⁶⁸⁹ La timpul Judecării obiectele false de adorare îi vor trăda și nega pe adoratorii lor

⁶⁹⁰ În momentul morții

⁶⁹¹ În Ziua Judecării

⁶⁹² În care se află Îngeri

⁶⁹³ „dacă l-aș fi urmat pe Profet pe calea călăuzirii”

⁶⁹⁴ Persoana care l-a dus pe o cale greșită

⁶⁹⁵ De la Coran sau de la pomenirea lui Allah

⁶⁹⁶ Uitându-l după ce l-a condus la rău

30. Și Trimisul spune: „Doamne, cu adevărat, poporul meu a luat Coranul [drept un lucru] părăsiti!”⁶⁹⁷
31. Și astfel i-am dat Noi fiecăru Profet un dușman dintre nelegiuți. Însă Domnul tău îți este de ajuns ca ocârmuitor și ca ajutor.
32. Și cei care nu cred spun: „De ce nu i-a fost trimis Coranul dintr-o singură dată?” Așa a fost pentru ca Noi să întărim cu el inima ta și Noi l-am revelat treptat și cu grijă.
33. Și ei nu-ți vor aduce niciun argument, fără ca noi să venim cu Adevărul și cu o tâlcuire mai frumoasă.
34. Aceia care vor fi târâți pe fețele lor către Iad, aceia au locul cel mai rău și ei sunt rătăciți de la drum.
35. Și i-am dat Noi lui Moise Cartea și i l-am făcut pe fratele său Aaron sfetnic.
36. Și Noi am spus: „Mergeți voi doi la poporul celor care au ținut semnele Noastre de minciuni.” Și i-am nimicit pe ei cu desăvârșire.
37. Și pe cei din poporul lui Noe care i-au socotit pe Trimiși⁶⁹⁸ mincinoși i-am înecat Noi și i-am făcut pe ei un semn pentru oameni. Și Noi am pregătit pentru cei nelegiuți osândă dureroasă.
38. Și [Noi am distrus] popoarele lui 'Ad și Thamud și pe oamenii din Ar-Rass și multe alte popoare între acestea.
39. La toți le-am dat noi exemple [avertizări] și pe toți i-am nimicit cu desăvârșire.
40. Și ei au trecut pe lângă cetatea peste care a căzut ploaia nenorocirii [cu pietre]. Oare nu au văzut-o ei? Însă ei nu nădăjduiesc în Înviere⁶⁹⁹.
41. Iar când te văd [Mohammed], ei nu te iau decât în derădere [spunând]: „Acesta este cel pe care l-a trimis Allah ca Mesager?”
42. Puțin a lipsit să ne ducă pe noi în rătăcire de la zii noștri, dacă noi nu ne-am fi ținut de ei cu statornicie.” Însă ei vor ști, când vor vedea chinul, cine este mai rătăcit de la drum.
43. Nu-l vezi pe cel care și-a luat pofta lui drept divinitate pentru el? Tu vrei să fii chezaș pentru acesta?
44. Sau crezi tu că cei mai mulți dintre ei aud sau pricep? Ei nu sunt decât asemenea vitelor⁷⁰⁰, ba ei sunt chiar și mai rătăciți de la drum!
45. Nu L-ai văzut pe Domnul tău cum a întins umbra? Și dacă ar fi voit El, ar fi lăsat-o nemișcată. Apoi am făcut soarele dovadă pentru ea.

⁶⁹⁷ Îl evită, nu îl ascultă și nici nu îl înțelege, nu trăiesc în conformitate cu el sau preferă altceva

⁶⁹⁸ Prin faptul că l-au considerat pe Profet mincinos, aceștia i-au considerat mincinoși pe toți cei care au adus același mesaj de la Allah

⁶⁹⁹ Și nu iau exemplul celor din trecut

⁷⁰⁰ Vite sau oi care merg unde li se spune fără a pune întrebări

46. Apoi o tragem către Noi ușor⁷⁰¹.
47. El este Cel care v-a făcut noaptea ca veșmânt și somnul spre odihnă și v-a făcut ziua ca o înviere⁷⁰².
48. Și El este Acela care trimite vântul ca bună veste înaintea îndurării Sale. Și Noi trimitem din Cer apă curățitoare,
49. Ca să înviem cu ea un ținut mort și să dăm să bea din ea celor pe care le-am creat - vite și oameni în număr mare.
50. Noi am răspândit-o printre ei, pentru ca ei să-și aducă aminte⁷⁰³, însă cei mai mulți oameni au ales să nu fie altfel, decât nerecunoscători.
51. Însă dacă Noi am fi voit, am fi trimis în fiecare cetate câte un prevenitor⁷⁰⁴.
52. Nu da ascultare necredincioșilor și trudește împotriva lor cu el [Coranul], cu mare silință!
53. El este Cel care a lăsat să curgă liber cele două mări - una plăcută și dulce și una sărată și amară - și a făcut între ele un perete și un baraj de netrecut.
54. El este Cel care i-a creat pe oameni din apă și i-a legat prin obârșie și prin căsătorie. Iar Domnul tău este Qadir [Atotputernic].
55. Dar ei adoră în afară de Allah ceea ce nu le este nici spre folos și nici nu le strică. Și cel necredincios este împotriva Domnului său un ajutor [ai lui Șeitan].
56. Și Noi nu te-am trimis [Mohammed] decât ca binevestitor și ca prevenitor.
57. Spune: „Eu nu vă cer o răsplată pentru el, ci numai acela care voiește să ia o cale către Domnul său.”
58. Și încrede-te în Cel Veșnic Viu, care nu moare niciodată, și înalță-I Lui laudă! El este Bineștiutor al păcatelor robilor Săi.
59. El este Cel care a creat Cerurile și Pământul și ceea ce este între ele în șase zile, iar apoi s-a înălțat deasupra Tronului, Cel Milostiv. Întreabă despre aceasta pe cineva bine știutor [profetul Mohammed].
60. Și dacă li se spune lor: „Prosternați-vă dinaintea Celui Milostiv”, ei răspund: „Și ce este Cel Milostiv? Să ne prosternăm noi la ceea ce ne poruncești tu?” Și aceasta sporește înverșunarea lor.
61. Binecuvântat este Cel ce a pus Stelele mărețe în Cer și a făcut în el o candelă arzătoare [Soarele] și o Lună luminoasă!
62. Și El este Cel care a făcut ca noaptea și ziua să urmeze una după alta, pentru acela care voiește să ia

⁷⁰¹ Când Soarele este deasupra la prânz

⁷⁰² Pentru reînnoirea vieții și activității

⁷⁰³ De abilitatea lui Allah de a aduce morții la viață

⁷⁰⁴ Însă, Allah a voit ca profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) să fie trimis ca ultimul Mesager pentru toți oamenii de pe Pământ până în Ziua Judecării

- aminte sau voiește să-și arate mulțumirea.
63. Robii Celui Milostiv sunt cei care merg pe Pământ cu smerenie⁷⁰⁵, iar atunci când cei neștiutori le vorbesc lor [cu asprime], ei le răspund: [cu blândețe și prin cuvinte de] „Pace!”
64. Și cei care petrec noaptea [parte din ea] prosternându-se și stând în picioare [rugându-se] dinaintea Domnului lor;
65. Și cei care spun: „Doamne, ține departe de noi chinul Iadului, căci chinul lui este piere veșnică
66. Ce locuință rea și ce rău loc de ședere este ea.”
67. Și cei care, atunci când cheltuiesc, nu sunt nici risipitori nici zgârciți, ci fac aceasta cu măsură
68. Și cei care nu cheamă un alt dumnezeu împreună cu Allah și nuucid sufletul pe care l-a oprit Allah [să fie omorât], decât pe drept, și aceia care nu preacurvesc - căci acela care face aceasta va afla pedeapsa
69. Și va fi sporit chinul lui în Ziua Învierii și în veci va rămâne în ea disprețuit -,
70. În afară de cel care se căiește, crede și săvârșește fapte bune; acestora le va schimba Allah faptele rele cu fapte bune, căci Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].
71. Iar cel care se căiește și săvârșește fapte bune se întoarce la Allah ispășit.
72. Și cei care nu fac mărturie mincinoasă și dacă trec pe lângă clevetiri, trec cu vrednicie;
73. Și cei care atunci când le sunt pomenite semnele Domnului lor, nu se apleacă asupra lor surzi și orbi;
74. Și cei care spun: „Doamne, dă-ne nouă de la soațele noastre și de la vlăstarele noastre mângâiere pentru ochi⁷⁰⁶ și fă din noi bune exemple pentru cei evlavioși!”;
75. Aceia sunt cei care vor avea drept răsplată cel mai înalt loc [din Paradis] pentru că au fost statornici și vor fi întâmpinați în el cu salut și cu pace [cuvinte de respect]
76. Și în el vor rămâne veșnic. Ce frumoasă locuință și ce frumos loc de ședere!
77. Spune [o, Mohammed, necredincioșilor]: „Nu vă dă nicio atenție Domnul meu, dacă voi nu vă rugați Lui! Însă voi ați socotit mincinoasă [religia Sa] și [pedeapsa voastră] va fi nesfârșită!”.

⁷⁰⁵ Cu demnitate și fără ignoranță

⁷⁰⁶ O sursă de fericire datorită cuvioșeniei lor

Surat 26: aş-Şu'ara

Perioada de revelare

Subiectul și stilul acestui Capitol arată faptul că acesta a fost revelat în timpul perioadei intermediare meccane. Conform lui Ibn Abbas (un bun companion al Profetului), a fost revelată Surat 20: Ta Ha, urmată de Surat 56: al- Uāqī'ah și apoi a fost revelată Surat 26: Aş-Şu'ara.

Tematica

Contextul revelării acestui Capitol este următorul: necredințioșii din Mecca refuzau în mod persistent, dintr-un motiv sau altul, să accepte mesajul Islamului transmis de profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Câteodată aceștia spuneau că el nu le-a adus niciun semn pentru a-i convinge că el este un Profet, altădată ei spuneau că el este un poet sau un vrăjitor și îi luau în derădere mesajul, alții își băteau joc de misiunea sa spunând că cei care îl urmează sunt fie niște tineri proști, fie niște săraci sau sclavi. Aceștia spuneau că, dacă misiunea sa ar fi fost importantă, primii care ar fi acceptat islamul ar fi fost nobilii și cei în vârstă.

Între timp, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) era îngrijorat și făcea tot efortul pentru a le arăta într-un mod rațional greșelile credinței lor și pentru a le demonstra adevărul Monoteismului (*Tauhid*) și al Vieții de Apoi. În schimb, necredințioșii nu se săturau niciodată în a găsi metode noi prin care să se încapățâneze. Această stare i-a adus o suferință foarte mare Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

Acestea erau condițiile perioadei în care a fost revelat acest Capitol. El începe prin cuvinte de consolare adresate Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ca și cum ar spune: „De ce te îngrijorezi pentru ei? Dacă acești oameni nu cred în tine, nu este datorită faptului că aceștia nu au văzut niciun semn, ci deoarece sunt încapățânați. Ei nu vor accepta argumente raționale. Atunci când li se va arăta un semn la timpul potrivit, aceștia vor realiza că ceea ce le era prezentat era Adevărul.”

După această introducere și până la v.191, este prezentată una și aceeași temă, într-un mod continuu, sugerându-se că întreg Pământul este plin de semne ce pot călăuzi către realitate o persoană căutătoare de adevăr, însă cei încapățânați și cei aflați pe o cale greșită nu vor crede nici după ce au văzut semnele, fie că erau semne ale fenomenelor naturale, fie miracole ale Profeților. Acești oameni răi au ținut de credința lor falsă într-un mod încapățânat până când au fost pedepsiți. Pentru a ilustra aceasta, a fost menționată istoria multor triburi antice care au persistat în necredință, la fel ca necredințioșii din Mecca. În legătură cu aceasta s-au tras următoarele concluzii:

1. Semnele sunt de două tipuri:
 - a. Semne naturale din Univers prin care o persoană dotată cu intelect poate judeca singură dacă Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spune adevărul.
 - b. Semne (miracole) date Profeților pe care aceștia să le transmită popoarelor lor și pentru ca ele să le întărească statutul de Profeți, așa cum au fost semnele văzute de popoarele lui Faraon, Noe, 'Ad, Thamud, Lot și alții.

2. Mentalitatea necredincioșilor a fost aceeași de-a lungul timpului; argumentele, obiecțiile, scuzele și comploturile folosite pentru a nu crede au fost asemănătoare și în final și soarta lor a fost aceeași. De asemenea, fiecare Profet din orice timp a prezentat aceleași învățături. Caracterul, înțelepciunea și argumentele lor au fost aceleași și cu toții au fost binecuvântați de Mila lui Allah Preaînaltul. Aceste două tipuri de comportament sunt regăsite în istorie, iar necredincioșii au putut să vadă căru grup aparțineau ei.
3. Dumnezeu este Preaînaltul, Atotputernicul și Cel Milostiv în același timp. Istoria are exemple ale Mâniei Sale precum și ale Milei sale. Oamenii sunt cei care trebuie să realizeze pe ce cale și către ce final se îndreaptă.
4. În concluzie, necredincioșii pot învăța unele lecții importante din istoriile prezentate în cadrul acestui Capitol:
 - a. De ce insistați precum comunitățile blestemate din trecut să vă fie trimisă pedeapsa?
 - b. (Necredincioșilor din Mecca) de ce nu reflectați la Coranul ce vă este prezentat în limba voastră?
 - c. De ce nu luați în considerare caracterul moral al profetului Mohammed și al companionilor săi?
 - d. Poate fi revelația Coranului lucrarea Satanei?
 - e. Pare să fie cel care a primit Coranul un vrăjitor?
 - f. Sunt Mohammed și companionii lui precum poeții și admiratorii lor?
 - g. De ce nu renunțați la necredință și să căutați adevărul în inima voastră? Adânc, în inima voastră, voi știți că revelația Coranului nu are nimic în comun cu vrăjitoria sau poezia. Ar trebui să realizați că sunteți cruzi și nedrepti și cu siguranță veți fi pedepsiți.

Surat 26: aş-Şu'ara⁷⁰⁷

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Ta', Sin, Mim⁷⁰⁸.
2. Acestea sunt versetele Cărții celei limpezi.
3. Poate că tu [Mohammed] te sfârșești de supărare, pentru că ei nu sunt credincioși,
4. Dar de am voi, am face Noi să coboare din Cer peste ei un semn și atunci ar rămâne găturile lor [aplecate] de umilință⁷⁰⁹.
5. Și nu le vine lor nicio îndemnare nouă de la Cel Milostiv, fără ca ei să se întoarcă de la ea.
6. Ei au luat drept minciună [tot ceea ce le-a trimis Domnul lor], însă le vor veni lor vești despre cele de care și-au bătut joc.
7. Nu privesc ei la Pământ, cum am făcut Noi să crească din fiecare soi nobil?
8. Cu adevărat, întru aceasta este semn! Dar cei mai mulți dintre ei nu sunt credincioși.
9. Și, cu adevărat, Domnul tău este Al-'Aziz [Atotputernic] [și] Ar-Rahim [Îndurător].
10. Și [spune] când l-a chemat Domnul tău pe Moise, [spunându-i]: „Du-te tu la poporul celor nelegiuți,
11. Poporul lui Faraon. Oare nu au ei frică?”
12. Și el a spus: „Doamne, mă tem că mă vor socoti mincinos
13. Și că pieptul meu se va strânge și că limba mea nu-și va da drumul. Deci trimitे după Aaron.
14. Ei mă învinuiesc de un păcat și mă tem să nu mă omoare.”
15. [Allah] a spus: „Nicidecum! Mergeți amândoi cu minunile Noastre. Cu adevărat, Noi suntem cu voi și auzim.
16. Mergeți, așadar, la Faraon și spuneți-i: „Noi suntem trimișii Stăpânului lumilor.
17. [Și am primit poruncă să spunem] „Trimite-i pe Fiii lui Israel împreună cu noi.”
18. [Faraon] a spus: „Nu te-am crescut printre noi când erai tu sugar? Și nu ai rămas tu printre noi ani [la rând] din viața ta?
19. Și [apoi] ai săvârșit tu fapta⁷¹⁰ pe care ai săvârșit-o. Iar acum tu ești dintre cei nerecunoscători!”
20. [Moise] a spus: „Am săvârșit-o când eu eram printre cei rătăciți [ignoranți]
21. Și am fugit de la voi, pentru că mi-a fost teamă de voi, însă Domnul meu mi-a dat înțelepciune și m-a făcut pe mine [unul] dintre trimiși.

⁷⁰⁷ Aş-Şu'ara: Poezii⁷⁰⁸ A se vedea 2:1⁷⁰⁹ Ar fi obligate să creadă⁷¹⁰ Lovindu-l pe Copt, care a murit apoi

22. Și este aceasta pe care o pomenești o favoare – că tu i-ai înrobii pe Fiii lui Israel?”
23. A întrebat Faraon: „Și ce este Stăpânul lumilor?”
24. [Moise] a spus: „Este Stăpânul Cerurilor și al Pământului și al celor care se află între ele, dacă voi ați putea să fiți convinși!”
25. [Faraon] le-a spus celor din jurul său: „Voi nu auziți?”
26. [Moise] a spus: „Stăpânul vostru și stăpânul părinților voștri cei dintâi!”
27. [Faraon] a spus: „Cu adevărat, mesagerul vostru care v-a fost trimis vouă este nebun!”
28. [Moise] a spus: „Stăpânul Răsăritului și al Apusului și al celor care se află între acestea, dacă voi pricepeți!”
29. [Faraon] a spus: „Dacă tu iei un alt dumnezeu afară de mine, te voi pune printre cei întemnițați!”
30. [Moise] a spus: „Dar dacă eu ți-aș aduce un lucru ca dovadă împede?”
31. [Faraon] a spus: „Adu-l, dacă tu ești dintre cei care spun adevărul!”
32. Și [Moise] a aruncat toiagul său care s-a făcut un șarpe învederat.
33. Și a scos mâna sa și ea era albă, pentru cei care priveau la ea.
34. [Faraon] le-a spus dregătorilor din jurul său: „Acesta este un vrăjitor priceput;
35. El vrea să vă scoată din pământul vostru cu farmecele sale. Deci ce sfătuți?”
36. Ei au spus: „Păsuieste-l pe el și pe fratele său și trimite prin orașe vestitori,
37. Ca să-i aducă pe toți vrăjitorii iscusiți.”
38. Așadar, vrăjitorii au fost strânși la timpul dintr-o zi hotărâtă⁷¹.
39. Și li s-a spus oamenilor: „Sunteți voi adunați,
40. Pentru că o să-i urmărim pe vrăjitori, dacă ei vor fi biruitori?”
41. Și când au venit vrăjitorii, ei i-au spus lui Faraon: „Vom avea noi răsplată, dacă vom fi biruitori?”
42. El a spus: „De bună seamă! Și vă veți număra voi printre apropiații mei!”
43. Moise le-a spus: „Aruncați ceea ce vreți să aruncați!”
44. Și au aruncat ei frânghiile și toiagele lor și au spus: „Jurăm pe puterea lui Faraon, noi vom fi biruitori!”
45. Apoi a aruncat și Moise toiagul său și iată-l înghițind ceea ce au născocit ei.
46. Atunci vrăjitorii au căzut, prosternându-se [lui Allah]

⁷¹ Dimineața zilei de sâmbătoare. A se vedea 20:58-59

47. Ei au spus: „Noi credem în Domnul lumilor,
48. Domnul lui Moise și al lui Aaron!”
49. [Faraon] a spus: „Ați crezut în el [Moise] mai înainte ca eu să vă îngădui? El este mai-marele vostru care v-a învățat și pe voi vrăjitoria! Acum o veți ști voi, căci vă voi tăia mâinile și picioarele opute și vă voi răstigni pe toți!”
50. Și ei au spus: „Nu ne pasă! La Domnul nostru ne vom întoarce.
51. Cu adevărat, nădăjduim ca Domnul nostru să ne ierte păcatele, căci noi am fost cei dintâi care au crezut.”
52. Și i-am revelat Noi lui Moise: „Purcede în timpul nopții cu robii Mei, căci veți fi urmăriți!”
53. Și a trimis Faraon vestitori prin cetăți [să spună]⁷¹²:
54. „Aceștia sunt doar o ceată puțin numeroasă,
55. Și cu adevărat, ei stărnesc furia noastră,
56. Dar noi suntem mulți și ne ferim!”
57. Și i-am scos Noi din grădini și de la izvoare,
58. De la comori și locuri plăcute, cu răcoare⁷¹³.
59. Astfel a fost! Și le-am dat Noi moștenire Fiilor lui Israel.
60. Și la răsăritul soarelui, au pornit în urma lor.
61. Și când cele două cete s-au văzut una pe alta, însoțitorii lui Moise au spus: „Suntem ajunși!”
62. Dar [Moise] a spus: „Nu! Cu adevărat, Domnul meu este cu mine și El mă va călăuzi!”
63. Atunci i-am revelat Noi lui Moise: „Lovește cu toiagul tău marea!” Și ea s-a despicat și fiecare parte era ca un munte imens.
64. Și Noi i-am adus aproape de locul acela pe ceilalți [urmăritori]
65. Și i-am izbăvit Noi pe Moise și pe toți cei care erau cu el.
66. Și apoi i-am înecat pe ceilalți.
67. Cu adevărat, întru aceasta este un semn, însă cei mai mulți dintre ei nu au crezut,
68. Și, cu adevărat, Domnul tău este Al-'Aziz [Cel Atotputernic] [și] Ar-Rahim [Îndurător].
69. Și recită-le lor istoria lui Avraam:
70. Când el le-a spus tatălui său și poporului său: „Pe cine adorați voi?”
71. Ei i-au răspuns: „Noi îi adorăm pe idoli și rămănem slujindu-i pe ei”.
72. Și el le-a spus: „Oare vă aud ei când îi chemați?”

⁷¹² Recrutori ai unei armate cu scopul de a preveni emigrarea Fiilor lui Israel

⁷¹³ Allah i-a făcut să își abandoneze bunurile și proprietatea în căutarea lor, a israeliților

73. Sau vă sunt ei de folos sau vă fac vouă vreun rău?"
74. Ei au răspuns: „Dar i-am aflat pe părinții noștri făcând așa!”
75. El a spus: „Și ați văzut voi ceea ce adorați
76. Voi și părinții voștri cei de demult?
77. Cu adevărat, ei îmi sunt dușmani mie, în afară de Stăpânul lumilor⁷¹⁴,
78. Care m-a creat și El [este Cel care] mă călăuzește,
79. Care mă hrănește și-mi dă de băut,
80. Iar când sunt bolnav, El mă vindecă,
81. Și care mă lasă să mor și-apoi mă readuce la viață,
82. Care nădăjduiesc că-mi va ierta păcatele în Ziua Judecării.”
83. [Și el a spus]: „Doamne, dă-mi mie înțelepciune și ajută-mă pe mine să mă alătur celor drepti!
84. Fă să fiu eu pomenit de bine de cei care vor urma.
85. Și fă-mă pe mine să fiu unul dintre moștenitorii Grădinii Plăcerii.
86. Și iartă-i tatălui meu. Cu adevărat, el a fost dintre cei răătăciți!
87. Și să nu mă acoperi de rușine, în Ziua când vor fi înviați,
88. Ziua în care nu vor folosi nici avere, nici copii,
89. În afară de cel care vine la Allah cu inima curată.”
90. [În ziua aceea] va fi apropiat Raiul de evlavioși
91. Și li se va arăta Iadul celor răătăciți
92. Și li se va spune lor: „Unde este ceea ce ce ați adorat
93. În locul lui Allah? Oare vă ajutați ei? Sau se ajută pe ei înșiși?”
94. Apoi [idolii] vor fi aruncați de-a valma în el [Iad], ei și cei răătăciți,
95. Împreună cu toți soldații lui Iblis.
96. Și vor spune ei în el, certându-se:
97. „Pe Allah! Noi am fost în rătăcire învederată,
98. Când v-am făcut, pe voi egali cu Stăpânul lumilor!
99. Și nu ne-au dus pe noi în rătăcire decât numai nelegiuții
100. Și n-avem pe nimeni ca mijlocitori,
101. Nici prieten apropiat [care să ne fie de ajutor],
102. Însă de ar fi întoarcere pentru noi, am fi noi credincioși!”
103. Cu adevărat, întru aceasta este un semn, însă cei mai mulți dintre ei nu au crezut.
104. Și, cu adevărat, Domnul tău este Al-'Aziz [Cel Atotputernic] [și] Ar-Rahim [Îndurător].

⁷¹⁴ Oamenii adorau idoli împreună cu Allah

105. Poporul lui Noe i-a socotit pe trimiși mincinoși,
106. Atunci când fratele lor Noe le-a spus: „Oare nu aveți voi frică?”
107. Cu adevărat, eu sunt pentru voi un trimis vrednic de încredere,
108. Așadar fiți cu frică de Allah și dați-mi ascultare!
109. Și nu vă cer pentru aceasta nicio răsplată, căci răsplata mea vine de la Domnul lumilor.
110. Așadar fiți cu frică de Allah și dați-mi ascultare!”
111. Dar ei au spus: „Oare să-ți dăm ție crezare, când pe tine te urmează cei mai josnici [oameni]?”
112. El a spus: „Și ce știu eu despre ceea ce făceau ei?”
113. Socoteala lor nu este decât la Domnul meu, dacă măcar ați pricepe.
114. Și eu nu îi alung pe credincioși.
115. Eu nu sunt decât un prevenitor limpede”.
116. Ei au spus: „Dacă nu încetezi, Noe, vei fi dintre cei loviți cu pietre!”
117. El a spus: „Cu adevărat, Doamne, poporul meu mă socotește mincinos,
118. Deci hotărăște între mine și între ei și măntuiește-mă pe mine împreună cu cei credincioși!”
119. Atunci l-am măntuit Noi pe el împreună cu cei care erau cu el în arca încărcată
120. Și apoi i-am înecat pe cei rămași.
121. Cu adevărat, întru aceasta este un semn, dar cei mai mulți dintre ei nu au fost credincioși.
122. Cu adevărat, Domnul tău este Al-'Aziz [Atotputernic] [și] Ar-Rahim [Îndurător].
123. [Poporul] 'Ad i-au socotit și ei mincinoși pe trimiși,
124. Când le-a spus fratele lor Hud: „Oare nu aveți voi frică?”
125. Cu adevărat, eu sunt un Trimis vrednic de încredere pentru voi,
126. Deci fiți cu frică de Allah și dați-mi ascultare!
127. Și eu nu vă cer nicio răsplată pentru aceasta, căci răsplata mea nu este decât la Stăpânul lumilor.
128. Clădiți voi pe fiecare înălțime un semn⁷¹⁵, jucându-vă?
129. Și construiți voi zidiri [palate și fortărețe], crezând că veți sălășlui în ele veșnic?
130. Și când vă năpustiți asupra cuiva, o faceți fără îndurare.

⁷¹⁵ Un simbol sau un semn ce indică averea și puterea lor. Aceștia obișnuiau să construiască structuri impunătoare de-a lungul drumului

pentru ca acestea să fie văzute de cei care treceau.

131. Fiți cu frică și dați-mi ascultare!
132. Și fiți cu frică de Cel care v-a înzeștriat pe voi [cu prisosință] cu ceea ce cunoașteți! -
133. V-a înzeștriat pe voi cu vite și cu urmași,
134. Cu grădini și cu izvoare.
135. Cu adevărat, eu mă tem pentru voi de chinul unei zile cumplite!”
136. Ei au spus: „Ne este totuna de propovăduiești tu sau nu ești dintre propovăduitori,
137. Acestea nu sunt decât obiceiuri ale înaintașilor,
138. Iar noi nu vom fi chinuiți!”
139. Așadar ei l-au socotit mincinos și Noi i-am nimicit. Cu adevărat, întru aceasta este un semn, dar cei mai mulți dintre ei nu au crezut,
140. Și, cu adevărat, Domnul tău este Al-'Aziz [Atotputernic] [și] Ar-Rahim [Îndurător].
141. [Poporul] Thamud i-a socotit mincinosi pe trimiși,
142. Când fratele lor Salih le-a spus: „Oare nu aveți voi frică?
143. Cu adevărat, eu sunt pentru voi un trimis vrednic de încredere,
144. Așadar fiți cu frică de Allah și dați-mi ascultare!
145. Și eu nu vă cer răsplată pentru aceasta, căci eu nu am răsplată decât de la Stăpânul lumilor.
146. Oare veți fi voi lăsați în siguranță [față de moarte] în ceea ce aveți aici?
147. În grădini și la izvoare,
148. La semănături și la curmali cu fructe plăcute?
149. Și vă scobiți case în munți cu iscusință?
150. Așadar fiți cu frică de Allah și dați-mi ascultare!
151. Și nu ascultați de porunca celor silnici,
152. Cei care aduc stricăciune pe Pământ și nu fac bine!”
153. Dar ei au spus: „Tu ești dintre cei fermecați!
154. Tu nu ești decât un om ca și noi! Fă o minune, dacă ești dintre cei care spun adevărul!”
155. El a spus: „Aceasta este o cămilă⁷¹⁶. Ea are [un timp] pentru adăpat și voi aveți [un timp] pentru băut o zi anumită!
156. Să nu o atingeți cu vreun rău, căci vă va cuprinde pe voi chinul unei zile cumplite!”
157. Însă ei au înjunghiat-o și dimineața s-au și căit
158. Și de aceea i-a lovit pedeapsa. Cu adevărat, întru aceasta este un semn,

⁷¹⁶ Trimisă în mod miraculos de Allah ca semn

- însă cei mai mulți dintre ei nu au crezut.
159. Și, cu adevărat, Domnul tău este Al-'Aziz [Cel Atotputernic] [și] Ar-Rahim [Îndurător].
160. Poporul lui Lot i-a socotit mincinoși pe Trimiși,
161. Când le-a spus fratele lor Lot: „Oare nu aveți frică?”
162. Eu vă sunt un trimis vrednic de încredere,
163. Așadar fiți cu frică de Allah și dați-mi ascultare!
164. Eu nu vă cer pentru aceasta răsplată, căci răsplata mea nu este decât la Stăpânul lumilor.
165. Oare mergeți voi la bărbații din toate lumile
166. Și vă lăsați soțiile voastre pe care Domnul vostru le-a creat pentru voi? Voi sunteți un popor de nelegiuți!”
167. Ei i-au spus: „Dacă nu vei înceta, o, Lot, vei fi dintre cei alungați!”
168. Iar el a răspuns: „Cu adevărat, eu sunt dintre cei care urăsc faptele voastre.
169. Doamne, izbăvește-mă pe mine și pe familia mea de [pedeapsa pe care le-o dai pentru] ceea ce fac ei.”
170. Și i-am izbăvit pe el împreună cu toată familia lui,
171. În afară de o bătrână⁷¹⁷ dintre cei care au rămas [în cetate],
172. Apoi i-am nimicit pe ceilalți.
173. Și am lăsat să cadă asupra lor o ploaie [cu pietre] și a fost ea o ploaie cumplită pentru cei care au fost preveniți!
174. Cu adevărat, întru aceasta este un semn, însă cei mai mulți dintre ei nu au crezut.
175. Și, cu adevărat, Domnul tău este Al-'Aziz [Cel Atotputernic] [și] Ar-Rahim [Îndurător].
176. Locuitorii din Ayka [poporul lui Madyan] i-au socotit mincinoși pe trimiși,
177. Când le-a zis lor Șuayb: „Oare nu aveți voi frică [de Allah]?”
178. Cu adevărat, eu sunt pentru voi un trimis vrednic de încredere.
179. Așadar fiți cu frică de Allah și dați-mi ascultare!
180. Și eu nu vă cer pentru aceasta răsplată, căci răsplata mea nu este decât la Stăpânul lumilor.
181. Dați măsura întregă și nu fiți dintre cei care le cauzează [oamenilor] pierderi
182. Și cântăriți cu o balanță dreaptă
183. Și nu le împuținați oamenii lucrurile lor și nu pricinuiți rău pe Pământ, fiind stricători,

⁷¹⁷ Soția lui Lot, care a colaborat cu răufăcătorii

184. Și fiți cu frică față de Cel care v-a creat pe voi și [a creat] popoarele de mai înainte!”
185. Ei au spus: „Tu ești, neîndoielnic, dintre cei fermecați,
186. Tu nu ești decât un om ca și noi și, cu adevărat, noi te socotim pe tine dintre cei mincinoși.
187. Deci fă să cadă asupra noastră bucăți de Cer, dacă tu ești dintre cei care spun adevărul!”
188. El a spus: „Domnul meu știe mai bine ceea ce faceți voi!”
189. Însă ei l-au socotit mincinos și i-a lovit pe ei pedeapsa zilei umbrei [un nor întunecat]. Cu adevărat, ea a fost pedeapsa unei zile cumplite.
190. Cu adevărat, întru aceasta este un semn, dar cei mai mulți dintre ei nu au crezut.
191. Și, cu adevărat, Domnul tău este Al-'Aziz [Cel Atotputernic] [și] Ar-Rahim [Îndurător].
192. Iar el [Coranul] este o revelație de la Stăpânul lumilor.
193. A coborât cu el Duhul cel demn de încredere [Gavriil]
194. Peste inima ta [Mohammed], pentru ca tu să fii dintre prevenitori,
195. Într-o limbă arabă limpede.
196. El a fost deja [pomenit] în scripturile înaintașilor.
197. Oare nu a fost un semn pentru ei [faptul că] îl cunosc cei înțelepți dintre Fiii lui Israel?
198. Și chiar dacă l-am fi pogorât Noi unui nearab
199. Și el l-ar fi recitat [perfect]⁷¹⁸, nu ar fi crezut în el.
200. Astfel am lăsat Noi să intre [respingerea Coranului] în inimile nelegiuitorilor.
201. Ei nu vor crede în el până ce nu vor vedea chinul cel dureros.
202. Și va veni asupra lor pe neașteptate, fără ca ei să-și dea seama
203. Și atunci ei vor spune: „Oare vom fi noi păsuși?”
204. Oare grăbesc ei pedeapsa Noastră?
205. Oare vezi tu, chiar dacă i-am lăsa să se mai bucure de plăceri vreme de un număr de ani
206. Și apoi ar veni la ei cele care le-au fost promise
207. Și tot nu le-ar fi lor de niciun folos cele de care s-au bucurat.
208. Și nu am nimic Noi nicio cetate, fără ca ea să nu fi avut prevenitori,
209. Spre aducere aminte. Și Noi nu am fost nedrepti.
210. Și nu au pogorât cu el [Coranul] șcitanii⁷¹⁹,

⁷¹⁸ Drept un miracol de la Allah

⁷¹⁹ Așa cum au spus necredincioșii. Dimpotrivă, a fost adus de Gavriil, Duhul cel Credincios.

211. Căci aceasta nu li se cuvine lor și nici nu pot [să o facă]
212. Ei se află departe de auzire⁷²⁰.
213. [Deci] nu chema împreună cu Allah o altă divinitate, ca să nu fii tu dintre cei chinuți.
214. Și previne-i tu pe oamenii care-ți sunt cei mai apropiați!
215. Și coboară aripa ta pentru cei care te urmează dintre credincioși!
216. Iar de nu ți se vor supune ei, atunci spune: „Cu adevărat, eu sunt fără de nicio vină pentru ceea ce faceți voi!”
217. Și încrede-te în Al-'Aziz [Cel Atotputernic] [și] Ar-Rahim [Îndurător],
218. Care te vede când te ridici⁷²¹
219. Și care vede și mișcările tale împreună cu cei care se prosternează⁷²².
220. Cu adevărat, El este As-Sami' [Cel care Aude Totul] [și] Al-'Alim [Atoateștiutor].
221. Să vă vestesc Eu despre cei asupra cărora se pogoară șeitani?
222. Ei se pogoară asupra fiecărui mincinos și păcătos.
223. Ei transmit ceea ce aud⁷²³, însă cei mai mulți dintre ei sunt mincinoși!
224. Cât despre poezi, pe ei îi urmează cei aflați în rătăcire.
225. Oare nu-i vezi cum rătăcesc prin fiecare vale⁷²⁴
226. Și cum spun ei ceea ce nu fac,
227. În afară de acei [poezi] care cred și săvârșesc fapte bune și pomenesc [Numele] lui Allah adeseori și [ii] apără [pe musulmani], după ce au fost nedreptățiți. Și vor ști cei care au fost nedrepti către ce sfârșit se întorc.

⁷²⁰ A se vedea 72:9

⁷²¹ Din patul tău noaptea pentru a te ruga desi ești singur

⁷²² Dintre cei care se roagă cu tine în congregație

⁷²³ Aceasta a fost înainte ca ei să fie oprți, așa cum este descris în 72:8-9

⁷²⁴ Spunând minciuni și laudându-i pe alții după pofa lor

Surat 27: an-Naml

Perioada de revelare

Tematica și stilul său se aseamănă foarte mult cu perioada intermediară meccană, iar aceasta este sprijinită și de numeroase hadisuri.

Tematica și subiectul principal

Capitolul conține două discursuri, primul de la începutul Capitolului până la v.58 și al doilea de la v.59 până la sfârșit. Tematica primului discurs este aceea că oamenii care beneficiază de călăuzirea Coranului și de binecuvântările lui sunt cei care acceptă realitățile prezentate în el. Aceștia urmează Coranul în viețile lor și astfel, ei sunt ascultători și supuși lui Allah.

Unul dintre cele mai mari obstacole pentru om este negarea Vieții de Apoi. Aceasta îl face pe om iresponsabil, egoist și dornic de Viața Lumească și, prin urmare îi este imposibil să se supună lui Dumnezeu și să accepte restricțiile morale cu privire la dorințele sale.

După această introducere, sunt prezentate personalități istorice ce întruchipează trei tipuri de caracter:

1. Primul tip este caracterizat de Faraon, conducătorii lui Thamud și rebelii poporului lui Lot care au fost nepăsători cu privire la judecata din Viața de Apoi și au devenit, astfel, sclavii Vieții Lumești și ai dorințelor proprii. Acești oameni nu au crezut nici după ce le-au fost prezentate miracolele. Dimpotrivă, ei s-au întors împotriva celor care i-au chemat la bine și la îndurare și au continuat cu modul lor greșit de viață. Aceștia nu au luat în considerare avertizările până în momentul pedepșirii lor de către Dumnezeu.
2. Al doilea tip de caracter este cel al profetului Solomon care a fost binecuvântat de Dumnezeu cu avere, conducerea unui regat și grandoare nemaivăzută. Deoarece el considera că este răspunzător în fața lui Dumnezeu și că tot ceea ce avea era din binecuvântarea Lui, el asculta de Dumnezeu și nu era deloc arogant.
3. Al treilea tip este cel al reginei din Șiba care a condus o națiune bogată și foarte cunoscută din istoria Arabiei. Ea avea toate mijloacele de trai ce ar putea face o persoană să devină vanitoasă și îngâmfată. Avera sa era mult mai mare decât cea a multor triburi din trecut și viitor, inclusiv mai mare ca averea tribului Quryaş. Aceasta s-a născut într-o cultură de politeism (*Şirk*), care nu doar că era un mod de viață ancestral, ci era ceva ce ea trebuia să urmeze pentru a-și menține poziția ca și conducător.

Astfel, era extrem de dificil ca ea să renunțe la politeism și să adopte Monoteismul (*Tauhid*). Totuși, atunci când aceasta a cunoscut adevărul, nimic nu a oprit-o din a-l accepta. Ignoranța sa din trecut era datorată mediului politeist în care aceasta s-a născut și a crescut și nu fiindcă aceasta era sclava dorințelor proprii. Conștiința sa nu era lipsită de un sens de responsabilitate în fața lui Dumnezeu.

În cel de-al doilea discurs, se atrage atenția încă de la început cu privire la unele dintre cele mai vizibile realități ale Universului. Necredințioșii din Mecca primesc întrebare după întrebare, fiind

chestionați dacă aceste realități mărturisesc credința politeismului (*Şirk*) sau adevărul monoteismului (*Tauhid*).

În concluzie, adevărata invitație a Coranului și anume invitația de a-L sluji doar pe Unicul Dumnezeu, a fost prezentată într-o manieră concisă, iar oamenii sunt informați că este în avantajul lor să o accepte și în dezavantajul lor dacă o vor respinge. Pentru că dacă aceștia ar fi amânat credința până când ar fi văzut semnele lui Dumnezeu (semnele principale prezise înainte de ultima zi), ei nu mai au altceva de ales decât să creadă și să se supună. De fapt, ei ar trebui să aibă în vedere faptul că acesta va fi timpul judecății lor, iar atunci credința nu i-ar ajuta cu nimic.

Surat 27: an-Naml⁷²⁵

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. *Ta', Sin*⁷²⁶. Acestea sunt versetele Coranului, și o Carte limpede -
2. O călăuză și o bunăvestire pentru dreptcredincioșii
3. Care împlinesc Rugăciunea [As-Salat], achită Dania [Az-Zakat] și cred cu tărie în Lumea de Apoi.
4. Cu adevărat, aceloră care nu cred în Viața de Apoi Noi le-am înfrumusețat faptele, iar ei sunt în cumplită rătăcire.
5. Aceștia sunt cei care vor avea parte de pedeapsă rea, iar în Viața de Apoi ei sunt cei care vor pierde cel mai mult.
6. Și, cu adevărat, [o, Mohammed] tu primești Coranul de la un Înțelept și Bineștiutor.
7. [Spune] când Moise i-a zis familiei sale: „Eu zăresc un foc. Vă voi aduce o veste de la el sau vă voi aduce un tăciune aprins, pentru ca voi să vă încălziți”.
8. Dar când a venit la el, i s-a spus lui: „Binecuvântat este Cel ce e în foc și oricine este în jurul lui [un foc neobișnuit a cărui lumina era înălțată către cer]! Mărire lui Allah, Stăpânul Lumilor!
9. O, Moise! Eu sunt Allah Al-'Aziz [Cel Preauternic] [și] Al-Hakim [Înțelept].”
10. [Și i s-a spus] „Aruncă toiagul tău.” Și când l-a văzut mișcându-se ca un șarpe, a apucat-o la fugă, fără să se mai uite înapoi. [Allah a spus:] „O, Moise, nu te teme! Trimișii nu se tem în prezența Mea!
11. Doar dacă cineva a fost nedrept, însă apoi a schimbat răul cu bine, căci într-adevăr Eu sunt Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].”
12. Pune-ți mâna în deschizătura cămășii tale! Ea va ieși albă, fără niciun rău. [Acestea sunt] dintre cele nouă minuni pentru Faraon și poporul său, fiindcă ei sunt într-adevăr un popor de nelegiuți.”
13. Și când semnele Noastre li s-au arătat lor clare, ei au spus: „Aceasta este magie clară.”
14. Și ei le-au tăgăduit, cu nedreptate și îngâmfare, chiar dacă sufletele lor erau convinse de ele. Și privește care a fost sfârșitul celor nelegiuți [necredincioși și mincinoși].
15. Noi le-am dat lui David și lui Solomon știință și ei au spus: „Mărire lui Allah care ne-a ales pe noi înaintea multora dintre robii Săi credincioși!”
16. Și Solomon l-a moștenit [prin știință] pe David și a spus: „O, voi oameni! Noi am fost învățați graiul păsărilor și ni s-a dat nouă din toate lucrurile. Cu adevărat, acesta este harul cel limpede!”
17. Și au fost adunate la Solomon oștile sale de djinni, de oameni și de păsări

⁷²⁵ An-Naml: Fumicile⁷²⁶ A se vedea 2:1

- și au fost ele aranjate în cete [mărșăluind].
18. Și când au sosit ele în Valea Fumcicilor, o fumică a spus: „O, voi fumcicilor! Intrați în casele voastre, ca să nu vă strivească Solomon și oștile sale, fără ca ei să-și dea seama!”
19. El [Solomon] a surăs, amuzat de vorbele ei, și a spus: „Doamne, îngăduie-mi mie să-Ți mulțumesc pentru harul pe care l-ai revărsat asupra mea și asupra părinților mei și să săvârșesc fapte bune de care Tu să fii mulțumit și ajută-mă pe mine să fiu - prin îndurarea Ta - printre robii Tăi cei evlavioși!”
20. Apoi el a cercetat păsările și a spus: „De ce nu văd eu pupăza? O fi ea dintre cei care sunt absenți?”
21. O voi pedepsi cu o pedeapsă chinuitoare sau o voi sacrifica! Doar dacă îmi va aduce ea un motiv deslușit.”
22. Dar ea nu a rămas [absentă] prea mult și [s-a ivit], spunând: „Eu am aflat ceea ce tu nu știi! Îți aduc din Saba' o veste sigură:
23. Eu am găsit [acolo] o femeie care împărățește peste ei. Și i s-au dat ei din toate lucrurile. Și are ea un tron minunat.
24. Am aflat-o prosternându-se împreună cu poporul ei dinaintea Soarelui, în locul lui Allah. Șeitan le-a împodobit faptele lor și i-a abătut pe ei de la calea [lui Allah] și nu sunt ei bine călăuziți!
25. [Și] astfel ei nu voiesc să se prosterneze lui Allah, Cel care face să iasă la iveală cele ascunse în Ceruri și pre Pământ și care știe atât ceea ce țin ei ascuns cât și ceea ce mărturisesc ei.
26. Allah! Nu există altă divinitate în afară de El, Stăpânul Tronului măreț!”
27. [Solomon] a spus : „Vom vedea, dacă tu spui adevărul ori de ești dintre cei care mint.
28. Du-te cu această scrisoare de la mine și aruncă-le-o lor. Apoi stai departe de ei și vezi ce vor trimite ca răspuns!”
29. Ea a spus: „O, voi înalți dregători! A fost aruncată dinaintea mea o scrisoare nobilă.
30. Într-adevăr vine de la Solomon și este [scris]: „În numele lui Allah Ar-Rahman [Cel Milostiv], Ar-Rahim [Îndurător].
31. Nu fiți semeți cu mine, ci veniți la mine cu supunere [față de Allah, ca și musulmani]”
32. Ea a spus: „O, voi înalți dregători! Sfătuți-mă în această privință căci eu nu hotărâsc în nicio treabă fără ca voi să fiți de față [pentru a mă sfătui]!”
33. Ei au spus: „Noi avem putere și avem tărie mare, însă porunca este la tine, așa că vezi ce poruncești!”
34. Ea a spus: „Cu adevărat, când regii intră într-o cetate, ei o strică și pe cei mai puternici dintre locuitorii ei îi fac umili. Astfel fac ei [de obicei];

35. Dar eu voi să le trimit lor un dar și voi aștepta să văd cu ce se întorc solii!”
36. Când a venit [solia] la Solomon, el a spus: „Voiți voi să-mi sporiți averea, când ceea ce mi-a dat mie Allah este mai bun decât ceea ce v-a dat vouă?! Așadar bucurați-vă voi de darul vostru!”
37. Întoarce-te [conducător al solicii] la ei! Și vom veni noi cu soldați asupra lor, cărora nu le vor putea sta împotriva! Și-i vom alunga noi de acolo umiliți și vor fi ei rușinați!”
38. [Solomon] a spus: „O, voi înalți dregători [dintre djnni]! Cine dintre voi îmi va aduce mie tronul ei, înainte ca ei să vină la mine supuși?”
39. Unul puternic dintre djnni a spus: „Eu ți-l voi aduce mai înainte ca tu să te ridici de pe locul tău, căci eu sunt în stare de aceasta și sunt vrednic de încredere!”
40. A spus unul care avea știință din Scriptură: „Eu ți-l voi aduce înainte ca tu să clipești din ochi!”. Și când a văzut [Solomon tronul] stând dinaintea lui, a spus: „Aceasta este prin grația Domnului meu, ca să mă încerce dacă eu sunt mulțumitor sau sunt nemulțumitor. Însă acela care este mulțumitor este mulțumitor pentru sine însuși, cât despre acela care este nemulțumitor, Domnul meu Își este Deajuns pentru Sine și El este Ghaniy [Înstărit] [și] Karim [Mărinimos].
41. Și a [mai] spus el: „Faceți tronul ei de nerecunoscut [pentru ea], să vedem dacă ea este călăuzită sau dacă ea este dintre aceia care nu sunt călăuziți!”
42. Și când a venit ea, i s-a spus: „Tronul tău este ca acesta?” Iar ea a răspuns: “Parcă ar fi el...” [Solomon a spus] „Și nouă ni se dăduse știința înaintea ei și eram noi deja supuși”.
43. Însă pe ea o abătuse ceea ce ea adora în locul lui Allah și era ea dintr-un popor de necredincioși.
44. I s-a spus ei: „Intră în palat!” Și când l-a văzut ea, l-a socotit a fi o mare adâncă⁷²⁷ și [și-a ridicat poalele], descoperindu-și picioarele. Atunci, [Solomon] a spus: “Este un palat pardosit cu cristal”. Ea a spus: „Doamne, eu sunt nedreaptă față de mine însămi! Eu mă supun împreună cu Solomon lui Allah, Stăpânul Lumilor!”
45. Și l-am trimis Noi la poporul Thamud pe fratele lor Salih, [care le-a spus lor]: „Adorați-L pe Allah!” Dar iată că ei s-au împărțit în două cete care s-au luat la ceartă.
46. El a spus: „O, popor al meu! De ce vă grăbiți voi cu răul înaintea binelui?⁷²⁸ De ce nu vă rugați lui Allah pentru iertare? Poate că vi se va arăta vouă îndurare!”
47. Ei au spus: „Noi vedem în tine și în cei care sunt cu tine semn rău”. Dar el le-a răspuns: „Semnul vostru

⁷²⁷ Podeaua era transparentă și sub ea curgea apa

⁷²⁸ Provocându-l pe Salih să aducă pedeapsa promisă în loc să ceară milă de la Allah

- [destinul] rău este la Allah! Însă voi sunteți un popor testat⁷²⁹.”
48. Și se aflau în cetate nouă căpetenii care semănau numai rău pe Pământ și nu făceau niciun bine.
49. Ei au spus: „Jurați pe Allah că noi ne vom năpusti peste noapte asupra sa și asupra familiei sale! Apoi îi vom spune noi rudei sale celei mai apropiate [căreia îi revine răzbunarea lui]: „Noi nu am fost de față la pieirea familiei lui. Și noi spunem adevărul”.
50. Și ei au făcut un plan și am făcut și Noi un plan, fără ca ei să-și dea seama
51. Și privește care a fost sfârșitul vicelugului lor: Noi i-am nimicit pe ei împreună cu tot poporul lor!
52. Iar casele acestea ale lor au rămas pustii pentru că ei au fost nelegiuți. Întru aceasta este un semn pentru un popor [de oameni] care pricep.
53. Însă Noi i-am mântuit pe cei care au crezut și au fost cu frică de Allah.
54. Și [spune] când Lot i-a spus poporului său: „Vă dedați voi la fapta rușinoasă⁷³⁰, când voi vedeți limpede [răul pe care îl faceți]?”
55. Vă apropiați voi de bărbați cu poftă, în loc de femei? Cu adevărat, voi sunteți un popor ce se poartă nesăbuit!”
56. Și nu a fost răspunsul poporului său altul decât că au spus: „Alungați familia lui Lot din cetatea voastră, căci ei sunt oameni care se pretind curății!”
57. Și l-am mântuit Noi pe el împreună cu familia sa, în afară de soția lui, căreia i-am hotărât să fie dintre cei pierduți.
58. Și am făcut Noi să coboare asupra lor ploaie [de pietre]. Și ce rea a fost ploaia acestor oameni preveniți!
59. Spune [Mohammed]: „Laudă lui Allah și pace asupra robilor Săi pe care i-a ales! Allah este mai bun sau ceea ce voi Îi asociați?”
60. Nu este El Cel care a creat Cerurile și Pământul și v-a pogorât vouă apă din cer? Și cu ea Noi am făcut să răsară grădini minunate! [Altfel] nu v-ar fi fost vouă dat să faceți să răsară pomii lor! Oare există altă divinitate alături de Allah⁷³¹? Însă ei sunt un popor [de oameni] care se abat!
61. Nu este El Cel care a făcut pământul loc de repaus, a pus în mijlocul lui râuri, și a făcut munți neclintii, și a pus o stavilă între cele două mări? [Însă] cei mai mulți dintre ei nu știu!
62. Nu este El Cel care răspunde celui care este la nevoie, când Îl cheamă, și îndepărtează răul și vă face pe voi urmași pe pământ? Oare există altă

⁷²⁹ Sau „ispitit [de Șeytan]”

⁷³⁰ Homosexualitate

⁷³¹ Are trei înțelesuri: „Este oare un alt dumnezeu care a făcut aceasta împreună cu

Allah?” sau „Există oare un alt dumnezeu ce merită a fi adorat împreună cu Allah?” „Există oare un alt dumnezeu ce poate fi comparat cu Allah?”

- divinitate alături de Allah? Numai rareori vă aduceți voi aminte!
63. Nu este El Cel care vă călăuzește prin întunecimile uscatului și mării și Cel care trimite vânturile ca vestitori de bine înaintea îndurării Sale [ploi]? Oare există altă divinitate alături de Allah? Allah Preamăritul este mai presus de ceea ce-I fac ei ca asociați!
64. Nu este El Cel care a început înfăptuirea [omului] și apoi îl va face din nou? Oare Cine este Cel care vă dă din Cer și de pe Pământ cele de trebuință trailui? Oare există altă divinitate alături de Allah? Spune: „Aduceți dovada voastră dacă voi sunteți cei care grăiesc adevărul!”
65. Spune: „Nu știe nimeni dintre cei care sunt în Ceruri și pe Pământ Necunoscutul, în afară de Allah!” Iar ei nu-și dau seama când vor fi înviați!
66. Și oare știința lor a ajuns [să afle ceva] despre Ziua de Apoi? Dimpotrivă, ei sunt în îndoială despre aceasta, ba ei sunt orbi față de aceasta!
67. Iar cei care nu cred spun: „Dacă suntem noi țărână, noi și părinții noștri, mai putem noi fi scoși?”
68. Ni s-a făgăduit nouă aceasta, ca și părinților noștri mai înainte, dar acestea nu sunt decât povești ale popoarelor celor vechi!”
69. Spune [Mohammed]: „Purcedeți prin lume și vedeți voi care este sfârșitul nelegiuților!”
70. Nu fi mâhnit pentru ei și nu fi îngrijorat pentru ceea ce urzesc ei!
71. Și ei spun: „Când va fi [împlinită] această făgăduință, dacă tu grăiești adevăr?”
72. Spune: „S-ar putea ca o parte din ceea ce voi căutați să grăbiți să fie numaidecât în urma voastră!”
73. Cu adevărat, Domnul tău este Cel cu Mare Milă față de oameni, dar cei mai mulți dintre ei nu-I aduc Lui mulțumire!”
74. Și, cu adevărat, Domnul tău știe ce tănuiesc piepturile lor și ce dezvăluie ei.
75. Și nimic din cele ascunse în Cer și pe Pământ nu este nepomenit într-o Carte limpede⁷³².
76. Cu adevărat, acest Coran istorisește Fiilor lui Israel cele mai multe despre cele în care ei sunt în neînțelegere.
77. Și, cu adevărat, el este călăuză și îndurare pentru dreptcredincioși.
78. Cu adevărat, Domnul tău va hotări între ei prin judecata Sa, și El este Al-'Aziz [Atotputernic] [și] Al-'Alim [Atoateștiutor].
79. Încrede-te în Allah, fiindcă tu ești [pe calea] Adevărului limpede!

⁷³² Tabla bine Păstrată (*al-Lauh al-Mahfuth*), care se află la Allah

80. Cu adevărat, tu nu-i vei putea face pe cei morți să audă și nu-i vei putea face nici pe cei surzi să audă chemarea, dacă ei întorc spatele îndepărtându-se.
81. Și nu poți tu să fii călăuzitorul celor orbi, [scoțându-i] din rătăcirea lor. Tu nu-i vei putea face să audă decât pe aceia care cred în versetele Noastre și care sunt supuși lui Allah [musulmani].
82. Și când se va apropia [Ziua de Apoi], le vom scoate Noi din pământ o fiară care le va vorbi lor, [spunându-le] că oamenii nu s-au încrezut în semnele Noastre.
83. Și [avertizează] de Ziua când Noi vom aduna din fiecare comunitate câte o ceată dintre aceia care nu cred în semnele Noastre, ei vor fi mânați [spre un loc unde vor fi judecați],
84. Iar când ei vor sosi, le va spune [Allah]: „Ați ținut de minciună semnele Mele, fără să le fi cuprins cu priceperea voastră? Ce ați făcut voi?”
85. Și va cădea cuvântul [pedeapsa Sa] asupra lor pentru ceea ce au săvârșit ei cu nedreptate, iar ei nu vor putea rosti [nicio vorbă].
86. Oare nu au văzut ei că Noi am făcut noaptea pentru ca să se odihnească în timpul ei și ziua pentru ca ei să vadă? Iar întru aceasta sunt semne pentru un popor de oameni care cred.
87. Și [avertizează] de Ziua când se va suna în Trâmbiță și se vor înspăimânta cei care sunt în Ceruri și cei care sunt pe Pământ - afară de cei care va voi Allah - vor veni toți la El umiliți,
88. Și vei vedea munții pe care-i crezi nemișcați cum trec asemenea trecerii norilor. [Acesta este] lucrul lui Allah, care a făcut totul desăvârșit. El este Bineștiutor a ceea ce faceți voi.
89. Cei care vin [la judecată] cu o faptă bună, vor avea ceva și mai bun decât ea și ei se vor afla la adăpost de spaima acelei Zile.
90. Iar cei care vin cu o faptă rea⁷³³, vor fi aruncați cu fețele în jos, în Foc [și li se va spune]: „Sunteți voi răsplătiți altfel decât așa, după ceea ce ați săvârșit?”
91. [Spune, o, Mohammed] „Mi s-a poruncit mie să-L ador pe Stăpânul acestei cetăți⁷³⁴ pe care El a făcut-o sacră - și ale Lui sunt toate lucrurile - și mi s-a poruncit mie să fiu dintre musulmani.
92. Și să recit Coranul”. Și acela care este călăuzit este călăuzit numai pentru el, iar cât despre cel care este în rătăcire, spune-i tu: „Eu sunt doar dintre prevenitori!”

⁷³³ Fără ca ei să se fi căit. Se poate referi în general la un păcat sau, mai specific, la a-l face asociat lui Allah

⁷³⁴ Sau regiune, înțelegându-se Mecca și zona care o înconjoară

-
93. Și spune: „[Toată] Slava lui Allah!
El vă va arăta semnele Sale, iar voi
le veți cunoaște!” Iar Domnul tău nu
este fără băgare de seamă față de
ceea ce săvârșiți voi.

Surat 28: al-Qasas

Perioade de revelare

Conform lui Ibn Abbas, un mare companion al profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), Surat 26: aș-Şu'arâ', Surat 27: an-Naml și Surat 28: al-Qasas au fost trimise una după alta. Exprimarea, stilul, precum și tematica demonstrează faptul că perioada de revelare ale acestor trei Capite este aproape aceeași. O altă dovadă pentru similitudinea lor este menționarea diferitelor părți din povestea profetului Moise (pacea fie cu el) în aceste Capite, realizând astfel o poveste completă.

Tematica și subiectul principal

Principalul subiect este înlăturarea obiecțiilor și dubiilor împotriva Misiunii profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și invalidarea scuzelor folosite pentru necredință. A fost relatată povestea profetului Moise, care prin analogie cu perioada de revelare îi oferă cititorului următoarele gânduri de reflecție:

1. Dumnezeu asigură mijloacele și motivele pentru oricine dorește El într-o manieră nedetectabilă. Astfel a făcut Dumnezeu ca Faron să fie înlăturat de la conducere de către copilul pe care acesta l-a crescut în casa sa, fără să știe cine este. Cine Îl poate provoca pe Dumnezeu și cine Îl poate perturba planurile?
2. Misiunea de Profet nu îi este acordată unei persoane printr-o ceremonie de festivități și o proclamare din Ceruri. Vă mirați de modul în care a fost binecuvântat Mohammed ca Profet, dar Moise, pe care voi îl recunoașteți ca Profet (v.48), a fost de asemenea numit Profet într-un mod neașteptat, în timpul unei călătorii. Acest eveniment a avut loc în deșertul de la poalele Muntelui Sinai fără niciun martor. Nici măcar Moise nu a anticipat acest lucru. El a văzut un foc în depărtare și a căutat să găsească fie călăuzire referitor la direcția călătoriei lor, fie să se întoarcă cu un tăciune aprins – nici prin cap nu i-a trecut că s-ar întoarce Profet.
3. Persoanele pe care Dumnezeu dorește să le pună în slujba Lui sunt deseori fără putere militară și reușesc cu succes să înfrângă oponenți mai puternici și mai bine echipați. Diferența care a existat în putere dintre Moise și Faraon era mult mai evidentă decât cea dintre Mohammed și cei din Qurayș.
4. Necredincioșii s-au plâns în mod repetat, spunând: „De ce nu a primit Mohammed același lucru pe care l-a primit Moise?”, de exemplu miracolele toiagului și ale mâinii strălucitoare ca și cum ar sugera că ei ar crede doar dacă li s-ar arăta miracole precum cele prezentate de Moise lui Faraon. Dar atunci li se spune „Știți ce au răspuns cei care au primit aceste miracole? Ei nu au crezut nici după ce au văzut miracolele și au spus «aceasta este doar magie» pentru că erau hotărâți să respingă Adevărul. Ați crede voi atunci dacă ați vedea aceste miracole? Cunoașteți soarta pe care au avut-o necredincioșii după ce au văzut miracolele? Aceștia au fost distruși de către Dumnezeu. Vreți să aveți și voi aceeași soartă?

Acesta era contextul în care a fost relatată povestea profetului Moise. A fost stabilită o analogie între condițiile din Mecca și cele existente în timpul profetului Moise. Apoi, de la v.43 discursul devine principala temă.

În primul rând, relatarea unui eveniment istoric vechi de 2000 de ani de către profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), despre care se știa că nu avea carte (nu știa să scrie sau să citească), prezentată cu o acuratețe incredibilă este o dovadă a faptului că el este un Profet. Apoi, numirea sa ca și Profet este prezentată de Dumnezeu drept o îndurare pentru oameni, deoarece ei erau nepăsători, iar Dumnezeu l-a făcut un mijloc pentru salvarea lor. Mai departe, obiecția lor repetată „De ce nu a adus acest Profet aceleași miracole pe care le-a adus Moise?” Le este spus: „Cum puteți cere miracole de la acest Profet când voi nu ați crezut nici în Moise, despre care recunoașteți că a adus miracole?” „Dacă nu ați fi urmat dorințele și poftele voastre, ați fi văzut Adevărul. Dacă nu vă opriți din obiceiurile voastre, nu contează câte miracole vă sunt arătate, voi nu le-ați recunoaște niciodată.”

În continuare necredincioșii din Mecca au fost avertizați și muștrați pentru un eveniment ce a avut loc în acele zile. Unii creștini au venit la Mecca și au acceptat islamul după ce au auzit Coranul de la Profet. În loc să o perceapă ca o lecție, cei din Mecca erau atât de supărați, încât liderul lor Abu Jahl i-a batjocorit public. În concluzie, scuza pe care necredincioșii au folosit-o pentru a nu crede în Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost dezbătută.

Aceasta era teama lor: „Dacă renunțăm la credința politeistă a arabilor și acceptăm doctrina monoteistă (*Tauhid*), aceștia ne vor termina supremația în domeniile religioase, politice și economice, care în schimb ne va distruge poziția noastră printre cele mai influente triburi ale Arabiei. Și de asemenea, noi nu vom mai găsi niciunde adăpost.” Acesta era motivul adevărat al liderilor Qurayș pentru antagonismul față de Adevăr. Dubiile și obiecțiile lor erau doar scuzele pe care ei le-au inventat pentru a-i înșela pe oamenii simpli. Dumnezeu a combătut acest mod de gândire până la sfârșitul Capitolului într-o manieră înțeleaptă și a oferit alternativa.

Surat 28: al-Qasas⁷³⁵

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. *Ta', Sin, Mim*⁷³⁶.
2. Acestea sunt versetele unei Cărți deslușite.
3. Noi îți recităm din povestea lui Moise cu Faraon în tot adevărul, pentru [a preveni] un popor [de oameni] care cred.
4. Cu adevărat, Faraon a devenit prea semeț pe Pământ. A împărțit poporul lui în trepte, asuprind o parte dintre ei, măcelărindu-i pe fiii lor [nou născuți] și lăsându-le în viață doar pe copilele lor. Cu adevărat, el era dintre făcătorii de stricăciune.
5. Însă Noi am dorit să Ne arătăm îndurarea față de cei care au fost socotiți slabi pe Pământ și să-i facem stăpânitori și să-i facem pe ei moștenitori.
6. Și să le dăm lor putere pe Pământ și să le arătăm lui Faraon, lui Haman [ministrului său] și soldaților lor lucrurile de care lor le-a fost teamă [că se vor întâmpla]
7. Și i-am revelat Noi mamei lui Moise: „Alăptează-l! Iar dacă te temi pentru el, pune-l pe apa râului! Și nu-ți fie teamă și nu fi mahnită, căci Noi îl vom întoarce pe el la tine

și-l vom face pe el [unul] dintre trimiși!”

8. Și familia lui Faraon l-a ridicat [din râu], ca să le fie lor dușman și [motiv de] tristețe. Cu adevărat, Faraon, Haman și soldații lor erau păcătoși.
9. Și soția lui Faraon a spus: „[Acest copil] va fi o bucurie pentru mine și pentru tine! Nu-l uicideți! S-ar putea să ne fie de folos sau îl vom lua noi ca fiu!” Însă ei nu presimțeau⁷³⁷!
10. Și inima mamei lui Moise a devenit goală. Și puțin a lipsit ca ea să nu dea totul în vileag, dacă Noi nu i-am fi întărit inima pentru ca ea să fie dintre cei credincioși
11. Și i-a spus ea surorii lui: „Urmărește-l!” Și a privit ea la el de la distanță, fără ca ei să-și dea seama.
12. Și Noi l-am oprit pe el mai înainte de aceasta de la doici⁷³⁸. Și a spus [sora lui Moise]: „Să vă duc eu la stăpânii unei case, care să-l îngrijească pentru voi și care îl vor crește cu bună-cuviință?”
13. Și astfel l-am adus Noi înapoi la mama lui, pentru ca ea să se bucure și să nu fie mahnită și pentru ca să știe că făgăduința lui Allah este adevărată. Dar cei mai mulți dintre ei nu știu.
14. Și când a ajuns el la vârsta bărbăției și era pe deplin format, i-am dat lui

⁷³⁵ Al- Qasas: Capitolul Poveștilor

⁷³⁶ A se vedea 2:1

⁷³⁷ Care va fi urmarea

⁷³⁸ Înainte de aceasta Moise a refuzat orice altă femeie ca și doică

- înțelepciune și știință. Astfel îi răsplătim Noi pe făcătorii de bine.
15. Și el a intrat în cetate într-un moment de neatenție a locuitorilor ei⁷³⁹. Și a găsit în ea doi bărbați care se certau între ei: unul era din tabăra lui, iar celălalt era dintre dușmanii lui. Cel din tabăra lui l-a chemat în ajutor împotriva celui dintre dușmanii lui. Și l-a lovit Moise [cu pumnul] și l-a ucis [fără intenție]. Și a spus el [Moise]: „Aceasta este o faptă a lui Șeitân; într-adevăr el este un dușman învederat care duce la rătăcire!”
16. El a spus: „Doamne, eu am fost nedrept față de mine însumi. Deci iartă-mă pe mine!” Și l-a iertat pentru că El este Al-Ghafur [Iertător], Ar-Rahim [Îndurător].
17. El a spus: „Doamne, pentru că Tu ai revărsat grația Ta asupra mea, eu nu voi fi susținător al nelegiuitorilor!”
18. În dimineața următoare, pâdea el prin cetate speriat. Și iată-l pe cel care în ajun îl chemase în ajutor, strigându-l [din nou] în ajutor. Însă Moise i-a spus: „Cu adevărat, tu ești în rătăcire deplină!”
19. Dar când a vrut să-l lovească pe cel care le era dușman amândurora, el⁷⁴⁰ a spus: „O, Moise! Voiești tu să mă ucizi pe mine, așa cum ai ucis ieri un suflet? Tu nu voiești decât să fii un tiran pe Pământ și nu voiești să fii dintre cei împăciuitori!”
20. Și a venit un bărbat de la capătul cetății, alergând, și a spus: „O, Moise! Cărmuitorii pun la cale să te omoare. Deci fugi [din cetate]! Eu îți sunt bun sfătuitor!”
21. Și a ieșit din ea, așteptând cu frică. El a spus: „Doamne, mântuiește-mă pe mine de poporul de nelegiuitor!”
22. Și când s-a îndreptat către Madyan, el a spus: „Poate că Domnul meu mă va călăuzi pe drumul cel drept!”
23. Și când a ajuns la [fântâna de] apa de la Madyan, a găsit acolo o mulțime de oameni care adăpau [turmele]. Și în afară de ei, a găsit el și două femei care-și țineau departe [turma lor]. Și le-a întreat el: „Care este necazul vostru?” Ele au răspuns: „Noi nu vom putea să adăpăm până ce nu s-au dus păstorii, iar tatăl nostru este tare bătrân!”
24. Și a adăpat el [turmele lor] pentru ele, apoi s-a întors la umbră și a spus: „Doamne, eu am mare nevoie de binele pe care îl faci să coboare asupra mea!”
25. Apoi a venit la el una dintre cele două [femei], mergând cu sfială, și i-a spus: „Tatăl meu te cheamă să-ți dea o răsplată pentru că ne-ai adăpat nouă [turma]”. Și când a venit [Moise] la el⁷⁴¹ și i-a istorisit povestea, i-a spus: „Nu te teme, căci ai scăpat de poporul de nelegiuitor!”
26. A spus una dintre ele: „Tată, angajează-l [la tine], căci cel mai

⁷³⁹ În timpul odihnei de prânz

⁷⁴⁰ Israelitul, crezând că Moise a vrut să îl lovească. Unii comentatori au atribuit vorbele

Coptului, însă doar israelitul știa de întâmplările anterioare.

⁷⁴¹ Profetul Șu'ayb, tatăl celor două fete

- bun pe care-l poți lua cu simbric este cel puternic și vrednic de încredere!”
27. El a spus: „Eu voiesc să-ți dau de nevăstă una din aceste două copile ale mele, cu condiția să mă slujești opt ani. Iar de vei împlini zece, aceasta este de la tine, căci eu nu voiesc să te împovărez, ci mă vei afla pe mine - dacă va voi Allah - printre făcătorii de bine”.
28. [Moise] a spus: „Așa să fie între tine și mine! Și oricare dintre cele două termene le voi împlini, nu va fi nedreptate asupra mea. Iar Allah ne este Chezaș pentru ceea ce vorbim!”
29. Când Moise a împlinit termenul și a purces cu familia sa, a zărit un foc dinspre Munte și a spus familiei sale: „Rămâneți aici! Eu văd un foc. Poate că o să vă aduc vești de acolo sau un tăciune din foc, ca să vă încălziți!”
30. Și când a ajuns la el, a fost strigat din partea dreaptă a văii, dinspre pomul din locul binecuvântat: „O, Moise! Eu sunt Allah, Stăpânul lumilor!
31. Aruncă toiaagul tău! Și când l-a văzut mișcându-se ca un șarpe, s-a întors și a luat-o la fugă, fără să se mai uite înapoi. „O, Moise! Apropie-te și nu te teme, căci tu ești dintre cei aflați în siguranță!
32. Vără-ți mâna prin deschizătura cămășii tale și ea va ieși albă, neatinsă de niciun rău! Și strânge brațul către tine pentru ca să nu-ți fie frică! Acestea sunt două semne de la Domnul tău pentru Faraon și pentru dregătorii lui. Cu adevărat, ei sunt un popor de nelegiuți!”
33. El a spus: „Doamne, eu am ucis un suflet de-al lor și mă tem ca ei să nu mă ucidă!
34. Însă fratele meu Aaron este mai limpede decât mine la limbă. Trimite-l cu mine spre ajutor, ca să adeverească spusele mele, căci mă tem să nu mă socotească mincinos!”
35. [Allah] a spus: „Vom întări brațul tău prin fratele tău și vă vom da vouă putere, astfel încât ei să nu ajungă la voi. Cu semnele Noastre veți fi voi și cei care vă urmează pe voi biruitori”.
36. Și când a venit Moise la ei cu semnele Noastre deslușite, ei au spus: „Aceasta nu este decât fermecătură născocită! Noi n-am auzit de aceasta la strămoșii noștri cei mai vechi!”
37. Moise a spus: „Domnul meu știe mai bine cine a venit cu îndreptare de la El și a cui va fi Casa cea de Veci! Nelegiuții nicicum nu vor izbândi!”
38. A spus Faraon: „O, dregători ai mei! Eu nu știu altă divinitate pentru voi, afară de mine! O, Haman! Arde pentru mine lut și înalță-mi mie un turn! Poate astfel voi ajunge eu la Domnul lui Moise, pe care eu îl socotesc dintre mincinoși!”
39. Și s-au purtat el și oștenii lui cu semeție pe Pământ, pe nedrept, și și-au închipuit ei că nu vor fi întorși la Noi.

40. Însă Noi i-am prins pe el și pe oștenii lui și i-am aruncat pe ei în mare⁷⁴². Privește, deci, care este sfârșitul nelegiuțiilor!
41. Și i-am făcut Noi chemători [ai oamenilor] către Foc, iar în Ziua Învierii nu vor fi ei ajutați.
42. Și am făcut Noi să-i urmărească în această lume un blestem, iar în Ziua Învierii vor fi ei rușinați⁷⁴³.
43. Și i-am dat Noi lui Moise Cartea [Tora] - după ce am nimicit popoarele de mai înainte - ca dovezi limpezi pentru oameni, călăuzire și îndurare, pentru ca ei să ia aminte.
44. Și tu [Mohammed] nu ai fost pe coasta de apus [a muntelui], când i-am dat lui Moise porunca, și nici n-ai fost printre martori.
45. Însă Noi am făcut să se ivească generații [după Moise] și vremea care s-a scurs peste ele a fost lungă⁷⁴⁴. Tu nu ai locuit printre oamenii din Madyan ca să le receți versetele Noastre, dar Noi te-am trimis ca mesager⁷⁴⁵.
46. Tu nu ai fost nici la coasta Muntelui Tor, când Noi am chemat, dar [Noi ți-am revelat], ca o îndurare de la Domnul tău, pentru ca tu să îndemni un popor cărora nu le-a venit un prevenitor mai înainte de tine, pentru ca ei să ia aminte.
47. Și nu a fost o nenorocire să-i lovească pentru ceea ce au făcut mâinile lor mai înainte, fără ca ei să spună: „Doamne, de ce nu ai trimis Tu un Profet la noi, ca să urmărim semnele Tale și să fim noi printre dreptcredincioși?”
48. Dar când le-a venit lor Adevărul din partea Noastră, ei au spus: „Dacă măcar i s-ar fi trimis și lui asemenea cu ceea ce i-a fost trimis lui Moise!” Dar oare nu au tăgăduit ei ceea ce i s-a trimis lui Moise mai înainte? Ei spun: „Două vrăjitorii care se ajută una pe alta⁷⁴⁶!” Și mai spun: „Noi nu credem în nici una!”
49. Spune: „Aduceți voi o carte de la Allah mai bună pentru călăuzire decât acestea două [Tora și Coranul] și eu o voi urma, dacă voi veți fi întru adevăr!”
50. Iar de nu-ți vor răspunde, să știi că ei urmează doar poftele lor! Și cine este mai rătăcit decât acela care urmează poftelor sale fără o călăuzire de la Allah? Cu adevărat, Allah nu-i călăuzește pe cei nelegiuți.
51. Noi am făcut să ajungă la ei Cuvântul [Coranul], pentru ca ei să ia aminte.

⁷⁴² Allah i-a făcut să își lase toate bunurile și să intre în mare pentru a-i urmări pe Fiii lui Israel. A se vedea 26:52-66.

⁷⁴³ Literar „hidoși”, care nu vor primi binele și mila

⁷⁴⁴ Și astfel ei au uitat sau au neglijat ordinea lui Allah

⁷⁴⁵ Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu a avut alt mijloc de a obține această informație decât prin revelația lui Allah

⁷⁴⁶ Referința este făcută de necredincioșii din Qurayș față de Coran și Tora.

52. Celor [evreii și creștinii] cărora Noi le-am dat Cartea mai înainte de el - cred în acesta [în Coran];
53. Și când li se recită lor ei spun: „Noi credem în el. Acesta este Adevărul de la Domnul nostru. Și noi am fost supuși [lui Allah] înainte de [pogorârea lui]”;
54. Aceștia vor fi dăruiți cu răsplată de două ori, pentru că ei sunt statornici și pentru că ei resping fapta rea prin fapta bună și fac milostenie din cele cu care i-am înzestrat,
55. Iar când ei aud vorbele grele [murdare și inutile] se îndepărtează de ele și spun: „Noi avem parte de faptele noastre și voi aveți parte de faptele voastre! Pacea asupra voastră! Noi nu căutăm tovărășia celor ignoranți!”
56. Cu adevărat, Tu, [Mohammed], nu călăuzești pe cine-ți place, ci Allah călăuzește pe cine voiește și El îi cunoaște mai bine pe cei ce se lasă călăuziți.
57. Și ei [cei din Qurayș] spun: „Dacă am urma călăuzirea cea bună împreună cu tine, am fi noi smulși din pământul nostru!” Dar oare nu le-am stabilit Noi un loc sacru și sigur, în care se aduc roade de toate soiurile, spre folos din partea Noastră? Însă cei mai mulți dintre ei nu știu.
58. Și câte cetăți am nimicuit Noi, după ce s-au semețit în viața lor! Și iată casele care nu au mai fost locuite după ei decât de puțini și Noi suntem moștenitorii [lor].
59. Însă Domnul tău nu nimicește cetățile mai înainte de a fi trimis un Mesager la mama lor [cea mai importantă dintre ele], care să le citească versetele Noastre. Și Noi nu am făcut să piară cetățile decât dacă locuitorii lor au fost nelegiuți.
60. Și tot ceea ce vi s-a dat vouă [oamenilor] dintre lucruri este numai plăcere trecătoare a acestei vieți și podoabă a ei, pe când ceea ce este la Allah este mai bun și este veșnic. Voi nu pricepeți?
61. Oare acela căruia i-am făcut Noi frumoasă făgăduință [Paradisul], pe care el o primește, este la fel ca acela căruia Noi i-am dăruit bucuriile vieții lumești și care în Ziua Învierii se va afla printre cei aduși [pentru pedeapsă în Iad]?”
62. Și în Ziua când El îi va chema, le va spune: „Unde sunt aceia despre care ați pretins că ar fi asociații Mei?”
63. [Atunci] vor spune cei împotriva cărora se va rosti cuvântul⁷⁴⁷: „Doamne, aceștia sunt cei pe care i-am dus în rătăcire. Și i-am dus pe ei în rătăcire, precum și noi am fost în rătăcire. Însă noi ne dezvinovățim înaintea Ta. Ei nu ne-au adorat pe noi”.
64. Și se va spune [atunci]: „Chemați-i pe asociații voștri!” Și ei îi vor chema, dar nu le vor răspunde. Și ei

⁷⁴⁷ Hotărârea pentru pedeapsa lor

- vor vedea chinul și atunci vor dori ei să fi fost bine călăuziți.
65. Și [spune] de Ziua Aceea când El îi va chema și le va spune: „Ce le-ați răspuns voi trimișilor?”
66. Dar în Ziua Aceea dovezile lor vor fi oarbe pentru ei și ei nu se vor putea întreba unul pe altul.
67. Însă aceia care s-au căit, au crezut și au făcut bine, aceia vor fi printre cei care izbâdesc.
68. Și Domnul tău creează ceea ce voiește și alege, însă ei nu vor avea alegere. Mărire lui Allah! El este mai presus de ceea ce-l asociază Lui!
69. Și Domnul tău știe ceea ce ascund piepturile lor și ceea ce ele fac deschis.
70. Și El este Allah. Nu există altă divinitate în afară de El! A Lui este lauda atât în această lume cât și în Lumea de Apoi și la El este judecata și la El veți fi întorși!
71. Spune: „Ce credeți voi? Dacă Allah ar așterne peste voi o noapte nesfârșită până în Ziua Învierii, care dumnezeu afară de Allah v-ar aduce vouă o lumină? Oare voi nu auziți?”
72. Spune: „Ce credeți voi! Dacă Allah ar așterne peste voi o zi nesfârșită până în Ziua Învierii, care dumnezeu afară de Allah v-ar aduce vouă o noapte ca să vă odihniți în timpul ei? Oare voi nu vedeți?”
73. Prin îndurarea Sa, El v-a făcut noaptea și ziua, ca să vă odihniți și ca să căutați mila Lui. Poate că voi veți fi mulțumitori.
74. Și [amintește-le] de Ziua când El îi va chema și va spune: „Unde sunt aceia despre care ați pretins că ar fi asociații Mei?”
75. Și vom scoate Noi din fiecare comunitate un martor și vom spune: „Aduceți dovada voastră!” Și vor ști ei că Adevărul este la Allah și că s-au îndepărtat de ei acelea pe care ei le-au plăsmuit.
76. Cu adevărat, Qarun a fost din poporul lui Moise, însă el s-a răzvrătit împotriva lor. Și i-am dat Noi atâtea comori, încât numai cheile lui apărau greu asupra unei cete de [bărbați] vânjoși. Și când i-a spus lui poporul său: „Nu te semeți, fiindcă Allah nu-i iubește pe cei care se semețesc,
77. Ci caută cu ceea ce ți-a dăruit Allah Casa cea veșnică! Și nu uita partea ta din această viață! Și fă bine, așa după cum și Allah ți-a făcut ție bine! Și nu umbla după stricăciune pe pământ, fiindcă Allah nu-i iubește pe cei care fac stricăciune”,
78. El a spus: „Mie mi s-a dat ceea ce am numai datorită științei mele!” Oare el nu știa că Allah a nimicit înainte de el dintre popoare bărbați mai puternici decât el și care adunaseră mai multe bunuri? Iar

- nelegiuții nu sunt întrebați pentru păcatele lor⁷⁴⁸!
79. Și a ieșit el dinaintea poporului său cu toată podoaba sa. Cei care voiau viața lumească au spus atunci: „O, de-am avea și noi asemenea cu ceea ce i s-a dat lui Qarun! El este [un om] cu mare noroc.”
80. Însă cei cărora le-a fost dăruită știința au spus: „Vai vouă! Răsplata lui Allah este mai bună pentru cei care cred și săvârșesc fapte bune!” Însă ea [răsplata] nu va fi primită decât de către cei statornici.
81. Noi am făcut ca pământul să-l înghită pe el și casa lui și nu a avut el nicio ceată care să-l sprijine împotriva lui Allah și nu a fost el dintre cei în stare să se ajute pe ei înșiși.
82. Și cei care doriseră ieri să fie în locul lui au spus în dimineața următoare: „Vai! Într-adevăr Allah mărește câștigul aceluia care voiește El dintre robii Săi sau îl micșorează. Dacă Allah nu ar fi fost Milostiv cu noi, ar fi [lăsat pământul] să ne înghită și pe noi. Vai! Într-adevăr necredincioșii nu izbâdesc!”
83. Această Casă de Veci [Paradisul] o facem Noi pentru aceia care nu voiesc fală pe Pământ, nici stricăciune. Iar sfârșitul [bun] este al acelora care au frică.
84. Cel ce vine cu faptă bună va avea parte de ceva și mai bun decât ea, iar cel ce vine cu faptă rea [să știe că] cei care săvârșesc fapte rele nu vor fi răsplătiți decât după ceea ce au săvârșit.
85. Cu adevărat [o Mohammed], Acela care ți-a dăruit Coranul te va aduce înapoi la locul unde [tu vrei] să te întorci⁷⁴⁹. Spune: „Domnul meu știe mai bine cine vine cu călăuzirea și cine este în rătăcire răzvedită!”
86. Tu nu nădăjduiai să ți se aducă ție Cartea, decât ca o îndurare de la Domnul tău. Așadar, nu fi niciodată un ajutor pentru necredincioși.⁷⁵⁰
87. Și ei să nu te abată de la versetele lui Allah, după ce ele ți-au fost trimise ție, și cheamă la Domnul tău și nu fi tu dintre politeiști!
88. Și nu chema alături de Allah alt dumnezeu, căci nu există altă divinitate în afară de El! Totul va pieri în afară de Chipul Său⁷⁵¹. La El este judecata și la El veți fi aduși înapoi!

⁷⁴⁸ Nu va mai fi nevoie ca păcatele lor să fie enumerate, deoarece cantitatea lor este evidentă și mai mult decât suficientă pentru a garanta pedeapsa în Iad

⁷⁴⁹ Însemnând Mecca (în viața aceasta) sau în Paradis (în Viața de Apoi)

⁷⁵⁰ În religia lor prin a face concesii pentru credințele lor

⁷⁵¹ În afară de Allah

Surat 29: al-'Ankabut

Numele acestui Capitol provine din v.41, unde Dumnezeu vorbește despre una dintre cele mai fragile case, cea a unui păianjen. Astfel îi descrie Dumnezeu pe idolatrii în adorarea lor a altor zei împreună cu Allah, rugându-se la ei cu speranță că vor primi bunuri și vor fi ajutați pe timp de dificultate. În această privință aceștia sunt precum casa unui păianjen, slabi și fragili, deoarece prin faptul că ei țin de acei zei, ei sunt precum o persoană care se ține de pânza unui păianjen, fără a avea niciun beneficiu de la ea. Dacă aceștia ar ști acest lucru, ei nu și-ar lua alți protectori în afară de Dumnezeu.

Tematica și subiectul principal

Versetele 56 și 60 arată faptul că acest Capitol a fost revelat cu puțin timp înainte de emigrarea către Abisinia, în timpul unei perioade de persecuție extremă a musulmanilor la Mecca. Acest lucru este, de asemenea, confirmat și de subiectul Capitolului. Necredinșii se opuneau islamului, iar noii musulmani erau supuși unei opresiuni și torturi severe. Acestea erau condițiile atunci când Dumnezeu a pogorât acest Capitol pentru a-i încuraja pe musulmani și pentru a-i admonesta pe ipocriți. Necredinșii din Mecca erau, de asemenea, amenințați să nu cheme o soartă similară cu cea a popoarelor anterioare care nu au acceptat Adevărul.

De asemenea, întrebările ce le aveau în acele zile niște bărbați tineri au primit răspuns. De exemplu, părinții lor le cereau să îl părăsească pe Mohammed și să se întoarcă la religia lor ancestrală motivând că în Coran părinții au drepturi considerabile și astfel, aceștia trebuiau să asculte de ei. Aceasta a primit răspuns în v.8.

În mod similar, unii oameni au susținut că ar purta păcatele noilor convertiți dacă aceștia s-ar întoarce la religia ancestrală. Acest lucru a fost discutat în v.12-13.

Poveștile menționate în acest Capitol confirmă suferințele mari pe care Profeții din trecut le-au îndurat și modul foarte crud în care s-au purtat oamenii cu ei, până când aceștia au primit ajutorul lui Dumnezeu. Acest lucru le confirmă credinșilor că încercările și suferințele fac parte dintr-un proces de dezvoltare a credinței adevărate și că ajutorul lui Dumnezeu va veni cu siguranță.

În afară de această lecție dată musulmanilor, necredinșii au fost avertizați că, deși nu au fost pedepsiți de Dumnezeu, ei nu ar trebui să creadă că au scăpat. Semnele popoarelor din trecut care au fost distruse de Dumnezeu sunt o dovadă a acestui fapt. Națiunile lui 'Aad și Thamud erau cunoscute în mod particular de către arabi, iar căminele lor distruse le erau încă vizibile. Astfel, poveștile reafirmă faptul că aceste popoare și-au negat Profeții și au continuat în nelegiuirile lor până când Dumnezeu și-a ajutat trimișii împotriva lor și i-a distrus complet.

Mai departe, musulmanii sunt instruiți ca, în cazul în care persecuția devine de nesuportat, pământul lui Dumnezeu este vast și ei pot pleca să caute un loc unde își pot practica religia și Îl pot adora pe Unicul Dumnezeu.

Mai mult, necredinșii au fost chemați să reflecteze asupra argumentelor raționale ale Universului care demonstrează adevărul Monoteismului (*Tauhid*) și ale Vieții de Apoi, precum și, respingerea politeismului (*Shirk*). Toate aceste semne confirmă învățăturile pe care Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) le-a prezentat acestora.

Surat 29: al-'Ankabut⁷⁵²

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. *Alif, Lam, Mim*⁷⁵³.
2. Oare oamenii cred că vor fi lăsați [în pace], dacă vor spune „Noi credem!”, și că ei nu vor fi încercați?
3. Noi i-am încercat pe cei de dinaintea lor și Allah îi cunoaște pe cei care spun adevărul și îi cunoaște pe cei care mint [în privința credinței].
4. Sau se gândesc cei care săvârșesc fapte rele că vor putea scăpa de Noi? Ce rău judecă ei!
5. Cei care nădăjduiesc în răsplata bună la întâlnirea cu Allah [să știe că] termenul lui Allah va veni. El este As-Sami' [Cel care Aude Totul] [și este] Al-'Alim [Atoateștiutor].
6. Și cel care se luptă nu se luptă decât pentru sine. Cu adevărat, Allah nu se află în nicio nevoie de lumi [oameni, djini și toată creația Sa].
7. Cât despre cei care cred și săvârșesc fapte bune, Noi îi vom ierta pe ei pentru faptele lor rele și-i vom răsplăti pe ei pentru faptele cele mai bune pe care le-au săvârșit.
8. L-am îndemnat pe om să se poarte cu părinții săi frumos. Însă dacă ei se vor lupta cu tine pentru ca să-Mi

faci Mie ca asociat ceva despre care tu nu ai știință⁷⁵⁴, nu le da lor ascultare! La Mine este întoarcerea voastră, iar Eu vă voi vesti ceea ce ați făcut.

9. Și pe cei care cred și săvârșesc fapte bune îi vom face Noi să intre printre cei buni [în Paradis].
10. Și printre oameni sunt [unii] care spun: „Noi credem în Allah”, dar dacă ei au de suferit pentru [cauza lui] Allah, atunci ei socotesc că încercarea [necazul] oamenilor este [precum] chinul lui Allah. Dar dacă le vine victoria de la Domnul tău, atunci ei spun: „Cu adevărat, noi am fost cu voi [ajutându-vă]!” Dar oare nu este Allah Cel care știe cel mai bine ce se află în piepturile tuturor lumilor [oameni, djini și toată creația Sa]?
11. Și Allah îi cunoaște prea bine pe cei care cred, după cum la fel de bine îi cunoaște și pe cei fățarnici.
12. Și cei care nu cred le zic acelora care cred: „Urmați calea noastră, iar noi vom purta păcatele voastre!” Însă ei nu vor purta nimic din păcatele lor, căci ei sunt mincinoși.
13. Dar ei vor purta cu siguranță poverile lor [proprii] și alte poveri împreună cu poverile lor⁷⁵⁵ și cu siguranță, ei vor fi întrebați în Ziua Învierii despre ceea ce au născocit.

⁷⁵² Al-'Ankabut: Păianjenul

⁷⁵³ A se vedea 2:1

⁷⁵⁴ Nu ai știință despre divinitatea sa. Nu poate exista știință despre ceva ce este inexistent sau neadevărat.

⁷⁵⁵ În afară de păcatele proprii, ei vor avea și păcatele celor pe care i-au călăuzit greșit, fără ca acestea să scadă pentru ei

14. Și Noi l-am trimis pe Noe la poporul său și el a rămas printre ei o mie de ani fără cincizeci de ani. Și i-a apucat pe ei potopul, pentru că au fost nelegiuți.
15. Și i-am mântuit Noi pe el și pe locuitorii corabiei și am făcut Noi [această întâmplare⁷⁵⁶] un semn pentru lumi.
16. Și [Noi l-am trimis] pe Avraam, când a spus poporului său: „Adorați-L pe Allah și fiți cu frică de El! Aceasta este mai bine pentru voi, dacă voi știți!”
17. Însă voi adorați în locul lui Allah niște idoli și născociți minciună. Cu adevărat, cei în care credeți voi în locul lui Allah nu pot avea niciun mijloc pentru hrănirea voastră. Căutați hrana voastră la Allah, adorați-L pe El și aduceți-I Lui mulțumire, căci la El veți fi întorși!
18. Iar dacă voi învinuiți de minciună, [să știți că] și alte comunități au învinuit de minciună înainte de voi, iar trimisului nu-i revine decât transmiterea limpede.⁷⁵⁷
19. Oare nu au văzut ei cum începe Allah creația prima oară și cum o va face pe ea apoi din nou? Cu adevărat acesta este [un lucru] ușor pentru Allah.
20. Spune [o, Mohammed]: „Umblați pe Pământ și vedeți cum [Allah] a început creația! Tot astfel va crea Allah făpturile din nou, căci Allah este peste toate cu putere.”
21. El pedepsește pe cine vrea El și este Îndurător cu cine vrea El și la El veți fi aduși înapoi.
22. Și nu puteți voi să scăpați [de Allah] nici pe Pământ și nici în Cer și voi nu aveți în afară de Allah nici aliat și nici sprijinitor.
23. Iar cei care nu cred în semnele lui Allah și în întâlnirea cu El, aceia nu pot nădăjdui în îndurarea Mea și aceia vor avea parte de osândă dureroasă”.
24. Și nu a fost răspunsul poporului său⁷⁵⁸ decât că ei au spus: „Omorâți-l sau ardeți-l în foc!”, însă Allah l-a mântuit de la foc. Întru aceasta sunt semne pentru un popor de oameni care cred.
25. Și [Avraam] a spus: „Voi i-ați făcut lui Allah asociați dar dragostea dintre voi este doar în viața lumească, iar în Ziua de Apoi vă veți lepăda unul de celălalt și vă veți blestema unul pe altul, iar sălașul vostru va fi Focul și nu veți avea voi sprijinitori”.
26. Și Lot a crezut în el [în mesajul său]. [Avraam] a spus: „Eu purced către Domnul meu. El este Al-'Aziz [Cel Puternic] [și] Al-Hakim [Înțelept].

⁷⁵⁶ Arca, întâmplarea sau povestea

⁷⁵⁷ Comentarii au păreri diferite cu privire la acest verset – dacă este o continuare a cuvintelor profetului Avraam sau cuvinte de consolare date de Allah profetului Mohammed

(pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lor), variantă care în acest context este mai probabilă

⁷⁵⁸ Lui Avraam

27. Și Noi i-am dăruit lui [Avraam] pe Isaac și pe Iacob, am dăruit urmașilor săi profeția și Cartea și i-am dat lui răsplata [cuvenită] în această lume, iar în Lumea de Apoi se va afla el printre cei drepecți.
28. Și [spune] despre Lot când a spus poporului său: „Voi săvârșiți faptă rușinoasă [homosexualitatea - unul din cele mai mari păcate], pe care nu a mai săvârșit-o nimeni din toate lumile mai înainte de voi.
29. Cu adevărat, voi vă apropiați de bărbați și pândiți la drum⁷⁵⁹ și în adunarea voastră săvârșiți faptă urâtă.” Răspunsul poporului său nu a fost altul decât că ei au zis: „Fă să ne vină pedeapsa lui Allah, dacă tu ești dintre cei care spun adevărul!”
30. El a spus: „Doamne, ajută-mă împotriva poporului de stricători!”
31. Și când au venit trimișii Noștri [Îngerii] la Avraam cu vestea cea bună⁷⁶⁰, i-au spus: „Cu adevărat, noi îi vom distruge pe locuitorii acestei cetăți, căci locuitorii ei sunt nelegiuți!”
32. El a spus: „Dar în ea se află Lot!” Și ei au răspuns: „Noi știm mai bine cine se află în ea! Pe el împreună cu familia lui îi vom mântui, în afară de soția lui care va fi printre cei ce vor pieri”.
33. Și când au venit trimișii Noștri [Îngerii] la Lot, el a fost tulburat pentru ei și nu s-a simțit în stare să-
- i ajute⁷⁶¹, însă ei au spus: „Nu te teme și nu fi măhnit!... Noi te vom mântui pe tine împreună cu familia ta, afară de muierea ta care va fi printre cei ce vor pieri.
34. Cu adevărat, Noi vom pogori asupra locuitorilor din această cetate pedeapsă aspră din cer, pentru că ei sunt nelegiuți”.
35. Și Noi am făcut din aceasta un semn limpede pentru un popor de oameni care pricep.
36. Și la [poporul din] Madyan [I-am trimis Noi] pe fratele lor Șuayb, care le-a spus: „O, popor al meu! Adorați-L pe Allah! Și nădăjduiți voi în răsplata din Ziua de Apoi și nu pricinuiți stricăciune pe pământ!”
37. Însă ei l-au socotit mincinos și i-a lovit pe ei cutremurul și au căzut [morți], cu fața în jos, în casele lor.
38. Și [tot astfel i-am nimicit și pe cei din popoarele] 'Ad și Thamud și vă este vouă limpede din casele lor [ruinate]. Șeitan le-a împodobit faptele lor și i-a împiedicat pe ei de la drum, cu toate că ei fuseseră în stare să vadă limpede [că ei urmează calea rătăcirii].
39. Și [Noi i-am distrus] pe Qarun, pe Faraon și pe Haman. Și Moise a venit la ei cu semne limpezi, însă s-au purtat cu aroganță pe Pământ și

⁷⁵⁹ Îi jefuiți pe călători sau îi agresati

⁷⁶⁰ Despre nașterea lui Isaac și a descendentului său Iacob

⁷⁶¹ A se vedea 11:77

- nu au scăpat nici ei [de pedeapsa Noastră].
40. Pe fiecare I-am pedepsit Noi după păcatul lor: printre ei se află aceia asupra cărui am trimis vijelie cu pietre; printre ei se află aceia pe care i-a lovit strigătul; printre ei se află aceia pe care Noi am făcut să-i înghită pământul; printre ei se află aceia pe care Noi i-am înecat. Și nu Allah a fost nedrept cu ei, ci ei au fost nedrepti față de ei înșiși.
41. Exemplul celor care au luat ocrotitori în locul lui Allah este precum exemplul păianjenului care și-a făcut o casă; dar cea mai slabă casă este casa păianjenului, dacă ei măcar ar fi știut!
42. Cu adevărat, Allah știe orice cheamă ei în locul Său, căci El este Al-'Aziz [Cel Puternic] [și] Al-Hakim [Înțelept].
43. Și aceste exemple Noi le dăm oamenilor, dar nu le înțeleg decât cei pricepuți.
44. Allah a creat Cerurile și Pământul cu [chibzuință] adevărată. Și, cu adevărat, în aceasta este un semn pentru cei credincioși.
45. Recită [o, Mohammed,] ceea ce ți s-a revelat din Carte și împlinește Rugăciunea [As-Salat]! Într-adevăr Rugăciunea [As-Salat] împiedică de la ceea ce este rușinos și de la ceea ce este oprit. Și Pomenirea lui Allah este și mai mare, iar Allah știe ce faceți voi!
46. Nu discutați cu oamenii Cărții [evreii și creștinii] decât în felul cel mai frumos [folosind cuvinte și maniere alese], în afară de aceia dintre ei care sunt nelegiuți [cu voi]! Și spuneți: „Noi credem în ceea ce ni s-a trimis nouă și vi s-a trimis vouă! Domnul nostru și Domnul vostru este Unul singur și noi Lui îi suntem supuși [musulmani]”.
47. Și astfel ți-am trimis Noi ție Cartea [Coranul]. Iar aceia cărora Noi le-am dat Scriptura cred în ea. Și printre aceștia [oamenii din Mecca] sunt unii care cred în ea și numai necredincioșii tăgăduiesc semnele Noastre.
48. Și tu [o, Mohammed,] nu ai citit mai înainte de ea [de Coran] nicio altă scriptură și nici nu ai scris-o cu dreapta ta [fiindcă era neștiutor de carte]. Atunci s-ar fi îndoit cei care tăgăduiesc Adevărul.
49. Dimpotrivă el este [format din] versete învederate în piepturile aceloră cărora li s-a dat cunoașterea și nu tăgăduiesc versetele Noastre decât numai cei nelegiuți.
50. Și ei spun: „De ce nu i se trimit lui minuni de la Domnul său?” Spune: „Dar minunile sunt numai la Allah, iar eu sunt doar un prevenitor limpede”.
51. Oare nu le este lor de ajuns că Noi ți-am trimis ție Cartea [Coranul] care le este recitată? Cu adevărat, întru aceasta este îndurare și pomenire pentru un popor [de oameni] care vor să creadă.

52. Spune: „Allah este de ajuns ca martor între mine și între voi! El știe ce se află în Ceruri și ce se află pe Pământ. Iar aceia care cred în deșertăciune și nu cred în Allah, aceia sunt cei care pierd”.
53. Ei îți cer să grăbești pedeapsa. Și de n-ar fi un termen hotărât, le-ar veni pedeapsa! Și fără îndoială că ea va veni peste ei, pe neașteptate, fără ca ei să simtă.
54. Ei îți cer să grăbești pedeapsa, în vreme ce [ei știu că] Iadul îi va împresura pe necredincioși,
55. Într-o zi, când îi va cuprinde pe ei chinul de deasupra lor și de sub picioarele lor și li se va spune lor: „Gustați voi ceea ce ați săvârșit!”
56. O, robi ai Mei care ați crezut! Pământul Meu este atât de întins! Adorați-Mă pe Mine!
57. Fiecare suflet va gusta moartea. Apoi veți fi voi aduși înapoi la Noi.
58. Acelora care cred și săvârșesc fapte bune le vom dărui Noi locuință în părțile de sus ale Raiului, pe sub care curg pâraie și veșnic vor sălășlui ei în ele. Minunată răsplată pentru cei ce fac lucruri [bune],
59. Pentru cei care sunt statornici și în Domnul lor se încred.
60. Și câte vietăți sunt care nu poartă hrana lor! Allah le hrănește și pe ele și pe voi! El este As-Sami' [Cel care Aude Totul] [și] Al-'Alim [Atoateștiutor].
61. Și dacă tu îi întrebi, cine a creat Cerurile și Pământul și a supus Soarele și Luna, ei răspund: „Allah!” Atunci cum de se lasă ei abătuți?
62. Allah dă din belșug cele spre viețuire cui voiește El dintre robii Săi sau le împuținează lor. Allah este Atoateștiutor.
63. Iar dacă tu îi întrebi cine pogoară apa din Cer și învie cu ea pământul, după ce el a fost mort, ei răspund: „Allah!” Spune: „Slavă lui Allah!” Însă cei mai mulți dintre ei nu pricep.
64. Și nu este această viață lumească decât joacă și glumă, însă în Lumea de Apoi este viața cea adevărată! Dacă ei ar ști!
65. Și când se urcă ei pe o corabie Îl invocă numai pe Allah, fiind [supuși] sinceri Lui și în religie⁷⁶², dar după ce îi aduce pe uscat, ei Îl fac asociați,
66. Pentru a tăgădui ceea ce le-am dat lor și pentru a se bucura [de plăcerile acestei lumi], însă ei vor ști!
67. Oare nu văd ei că Noi am făcut [Mecca] un loc sacru și sigur, în vreme ce oamenii din jurul lor sunt răpiți? Și oare cred ei în deșertăciune și tăgăduiesc binefacerea lui Allah?
68. Și cine este mai nelegiuit decât acela care născocoște minciuni împotriva lui Allah sau tăgăduiește Adevărul, atunci când vine la el? Oare nu se

⁷⁶² Fără a-i face asociați

află în Iad sălaş pentru
necredincioși?

69. Iar pe aceia care se străduiesc de
dragul Meu îi vom călăuzi pe căile
Noastre, căci Allah este cu cei
credincioși care fac bine.

Surat 30: ar-Rum

Perioada de revelare

Perioada de revelare a acestui Capitol este determinată în mod absolut de evenimentul istoric menționat la începutul lui. Spune: „Romanii au fost înfrânți, ~ În pământul cel mai apropiat...” În perioada respectivă teritoriile adiacente Arabiei ce erau ocupate de Imperiul Bizantin erau Iordania, Siria și Palestina. În aceste teritorii Romanii au fost complet învinși de către Persani în anul 615 e.n. Astfel, poate fi spus cu o certitudine absolută, că acest Capitol a fost pogorât în același an, iar acesta era anul în care a avut loc emigrarea către Abisinia.

Contextul revelării

Prezicerea făcută în versetele inițiale din acest Capitol este una dintre cele mai incredibile dovezi ale faptului că această revelație, Coranul, este cuvântul lui Dumnezeu și că profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) este Mesagerul Lui adevărat. Să ne uităm o clipă la contextul revelării acestor versete.

Cu 8 ani înainte ca profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) să primească revelația, Împăratul Bizantin, Mauriciu, a fost detronat de către Focus, care a cucerit tronul și a devenit rege. Focus i-a executat pe fiii Împăratului în fața sa, iar apoi l-a executat pe Împărat. Capetele lor au fost atârinate de-a lungul drumului în Constantinopol pentru a fi văzute de către oameni. La câteva zile după aceasta, a fost omorâtă Împărăteasa și cele trei fiice ale ei. Regele Sassanid, Khusrau Parvez a considerat acest eveniment drept o scuză bună pentru a invadea Imperiul Bizantin, deoarece Împăratul Mauriciu l-a ajutat pe acesta să ia tronul Persiei. Astfel, el a declarat că se va răzbuna pe Focus uzurpatorul pentru uciderea binefăcătorului său și a copiilor săi. Drept urmare, el a început războiul împotriva Imperiului Bizantin în 603 e.n. După câteva zile soldații lui au ajuns pe un front la Edessa (Urfă de astăzi) în Asia Mică și pe alt front în Aleppo și Antioch în Siria, punând armatele lui Focus la drum. Atunci când miniștrii bizantini au văzut că Focus nu putea salva imperiul, au cerut ajutorul guvernatorului African care l-a trimis pe fiul său, Heraclius la Constantinopol împreună cu o flotă mare. Focus a fost imediat detronat, iar Heraclius a fost declarat împărat. El s-a comportat cu Focus, la fel cum acesta s-a comportat cu Mauriciu. Acest lucru s-a întâmplat în 610 e.n., anul în care profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a primit revelația.

Scuza principală pentru care Khusrau Parvez a început războiul nu mai era validă după detronarea și moartea lui Focus. Dacă obiectivul celui război ar fi fost răzbuirea crimelor lui Focus, el s-ar fi pus de acord cu noul Împărat Bizantin după moartea lui Focus. Însă, Khusrau a continuat războiul și l-a proclamat drept o bătălie între Zoroastrism și Creștinism. Sectele creștine Nestorienii și Iacobiții, excomunicați de către autoritatea ecleziastică romană și persecutați timp de mulți ani li s-au alăturat Zoroastrienilor. Evreii au fost și ei de partea lui Khusrau, armata sa numărând 26.000 de evrei.

Heraclius nu putea opri această furtună. Primele vești pe care le-a primit din Est după ce a urcat la tron au fost cele despre ocuparea lui Antioch de către Persani. După acesta, Damascus a fost ocupat în 613 e.n. Apoi, în 614 e.n., Persanii care ocupau Ierusalimul au făcut prăpăd în Lumea Creștină. Au fost masacrați 90.000 de creștini, iar Mormântul Sfânt a fost profanat. Crucea originală pe care, conform credinței creștine a murit Iisus a fost luată și dusă în Mada'in. Preotul

șef, Zacaria a fost luat prizonier, iar toate bisericile importante din oraș au fost distruse. Cât de îngâmfat a fost Khusrau Parvez pentru această victorie poate fi judecat după scrisoarea pe care acesta i-a trimis-o din Ierusalim lui Heraclius. El a scris: „Din partea lui Khusrau, cel mai măreț dintre toți zeii, conducătorul întregii lumi: Către Heraclius, cel mai nesăbuit și prost servitor: «Tu spui că te încrezi în Domnul tău. Atunci de ce nu a salvat Domnul tău Ierusalimul de mine?»»

La un an după această victorie, armatele persane au invadat Iordania, Palestina și întreaga Peninsulă Sinai și au ajuns la granițele Egiptului. În acele zile un alt conflict de o importanță istorică și mai mare avea loc în Mecca. Credincioșii într-un Singur Dumnezeu, conduși de profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) se luptau pentru viața lor cu susținătorii politeismului (*Širk*), ce erau conduși de liderii din Qurayș. Conflictul a ajuns atât de mare încât, în 615 e.n., un număr mare de musulmani s-au văzut nevoiți să își părăsească casele și să caute refugiu în Regatul Creștin al Abisinie, un aliat al Imperiului Bizantin. În acele zile, victoriile sasanide împotriva Bizanțului erau subiectul de discuție al tuturor, iar păgânii din Mecca erau încântați și își băteau joc de musulmanii spunându-le: „uitați-vă la adoratorii de foc din Persia! Ei sunt cei câștigători, iar creștinii, care cred în Revelație și în Profeți sunt obligați să fugă. În același fel, noi, adoratorii de foc din Arabia, vă vom extermina pe voi și pe religia voastră”.

Acestea erau condițiile în momentul în care acest Capitol a fost revelat, iar în el a fost făcută predicția: „Romanii au fost înfrânți, ~ În pământul cel mai apropiat; însă după înfrângerea lor, vor învinge ei, ~ Între trei și nouă ani. La Allah a fost hotărârea și mai înainte și după aceea; și în ziua aceea se vor bucura dreptcredincioșii ~ De ajutorul lui Allah. El ajută cui voiește El și El este *Al-'Aziz* [Cel Atotputernic] [și] *Ar-Rahim* [Îndurător].” El conținea nu una, ci două predicții: prima – Romanii vor fi victorioși, iar a doua – musulmanii vor câștiga și ei o victorie în același timp. Aparent, nu exista nicio posibilitate pentru îndeplinirea acestor predicții în următorii ani. Pe de o parte, existau doar câțiva musulmani care erau bătuți și torturați în Mecca și chiar după 8 ani de la această predicție nu exista nicio șansă pentru victoria lor. Dimpotrivă, Romanii pierdeau tot mai mult teritoriu pe zi ce trece. Până în anul 619 e.n. întregul Egipt a fost capturat de Sasanizi, armatele persane ajungând până în Tripoli. În Asia Mică aceștia i-au învins pe Romani, forțându-i să se retragă până la Bosfor, iar în 617 e.n. aceștia au capturat Calcedon (Kadikoy de astăzi). Împăratul a trimis un mesager la Khusrau, spunându-i că este pregătit să facă pace cu orice condiție, însă răspunsul acestuia a fost: „Nu îi voi oferi protecție împăratului până când acesta nu este adus în lanțuri în fața mea și renunță la credința sa în zeul crucificat și adoptă credința și supunerea față de zeul focului.” Într-un final, Împăratul a devenit atât de necăjit de învingere încât a decis să lase Constantinopolul și să plece în Cartagina (Tunisia de astăzi). Condițiile erau de o asemenea natură încât nimeni nu își putea imagina că Imperiul Bizantin va ajunge să învingă Persia. Nu doar că nu se putea discuta despre învingere, dar nimeni nu spera că Imperiul, în aceste condiții, va putea supraviețui.

Atunci când au fost revelate versetele Coranului, necredincioșii din Mecca au râs de ele, iar Ubayy bin Khalaf a făcut pariu cu Abu Bakr pe 10 cămile dacă Romanii ar ajunge victorioși în următorii ani. Atunci când Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a auzit de pariu a spus: „Coranul a folosit cuvintele „bid-i-sinin” și cuvântul „bid” în limba arabă se aplică unui număr de până la 10. Astfel, profită timp de 10 ani și crește numărul de cămile la 100.” Atunci Abu Bakr a vorbit cu Ubayy din nou și a pariat 100 de cămile pentru 10 ani.

În 622 e.n. pe măsură ce Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a emigrat către Medina, Împăratul Heraclius a plecat din Constantinopol către Trabzon pe Marea Neagră și a început pregătirile pentru atacarea Persiei. Pentru aceasta, el a cerut bani de la Biserică, iar Papa Sergius i-a împrumutat cu dobândă, cu scopul de a salva creștinismul de la zoroastrism. Heraclius și-a început ofensiva în 623 e.n. din Armenia. În următorul an, 624 e.n., el a intrat în Azerbaidjan și a distrus Clorumia, locul de naștere al lui Zoroastru și a devastat principalul templu de foc al Persiei. Mărețe sunt puterile lui Dumnezeu deoarece acesta a fost anul în care musulmanii au avut victoria de la Badr, prima victorie împotriva politeștilor. Astfel, ambele predicții din Surat ar-Rum au fost îndeplinite în mod simultan în perioada stipulată de 10 ani.

Forțele bizantine au continuat să îi preseze greu pe Persani, iar într-o bătălie decisivă la Nineveh (627 e.n.) aceștia au primit o lovitură grea. Ei au capturat rezidența regală a lui Dastagerd, iar apoi, înaintând au ajuns în partea dreaptă opusă lui Ctesiphon, capitala Persiei la acel timp. În 628 e.n., printr-o revoltă internă, Khusrau Parvez a fost închis și 18 dintre fiii lui au fost executați în fața lui, iar el a murit în închisoare câteva zile mai târziu. Acesta a fost anul când a fost încheiat tratatul de pace de la Hudaibiya, pe care Coranul l-a descris ca fiind „victoria supremă”. Fiul lui Khusrau, Qubad al II-lea a renunțat la toate teritoriile romane ocupate și a făcut pace cu Bizanțul în acel an.

După aceasta, nimeni nu mai putea avea niciun dubiu despre adevărul profeției din Coran, rezultatul fiind că majoritatea arabilor politești au acceptat islamul. Moștenitorii lui Ubayy bin Khalaf au pierdut pariul și i-au dat 100 de cămile lui Abu Bakr as-Siddiq. El le-a dus la Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) care a ordonat ca ele să fie date drept caritate, deoarece pariul a fost făcut într-o perioadă când jocurile de noroc nu erau încă interzise de către *Șariah*, însă din acel moment acestea erau interzise. Astfel, pariul a fost permis, însă s-au dat instrucțiuni ca miza să fie dată drept caritate și să nu fie folosită în scopuri personale.

Tematica și subiectul principal

Discursul începe cu tema învingerii Romanilor. Oamenii credeau că imperiul este pe punctul de a se prăbuși, dar în câțiva ani roata s-a întors, iar cei învinși au devenit cei victorioși.

Tema introductivă conține adevărul mareț pe care o persoană este obișnuită să îl vadă doar când acesta este aparent și vizibil. Deseori, acest obicei poate duce la neînțelegeri, iar atunci o persoană poate face erori de judecată și ce eroare mare e să ai încredere doar în ceea ce este vizibil și aparent în această lume.

Apoi, de la întrebarea cu privire la conflictul dintre Bizanț și Persia, direcția discursului trece la tema Vieții de Apoi. Până la v. 27, Dumnezeu explică faptul că Viața de Apoi este posibilă și este rațională și necesară. Pentru ca omul să aibă un sistem de viață bine echilibrat și stabil, este necesar ca el să trăiască această viață lumească având credință în Viața de Apoi, altfel el ar continua să facă erori grave, bazându-se doar pe ceea ce îi este aparent.

Drept urmare, Semnele Universului prezentate ca și dovadă pentru doctrina Vieții de Apoi sunt aceleași ca cele pentru doctrina Monoteismului (*Tauhid*). Astfel, de la versetul 28 încolo, discursul trece la afirmarea Monoteismului și negarea politeismului (*Șirk*) și este accentuat faptul că modul de viață firesc al omului este adorarea Unicului Dumnezeu în mod exclusiv. Politeismul este opus naturii Universului, în sensul în care poate exista doar un Singur Creator ce îl conduce. De

asemenea, politeismul este contrar naturii inerente ale omului. Astfel, atunci când omul urmează această deviere, apare corupția.

În concluzie, este prezentată o parabolă care spune că așa cum pământul mort reînvie prin ploaie, așa și Dumnezeu dă viață celor morți. Atunci când Dumnezeu Își trimite Mila sub forma Revelării și a Profeților, El îi dă omenirii o viață nouă și o face să crească, să se dezvolte și să înflorească.

Surat 30: ar-Rum⁷⁶³

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. *Alif, Lam, Mim*⁷⁶⁴.
2. Romanii au fost înfrânți⁷⁶⁵,
3. În pământul cel mai apropiat [Siria, Irak, Iordania și Palestina]. Însă după înfrângerea lor, vor învinge ei,
4. Între trei și nouă ani. La Allah a fost hotărârea și mai înainte și după aceea; și în ziua aceea se vor bucura dreptcredincioșii
5. De ajutorul lui Allah⁷⁶⁶. El ajută cui voiește El și El este Al-'Aziz [Cel Atotputernic] [și] Ar-Rahim [Îndurător].
6. Aceasta este făgăduința lui Allah. Și Allah nu-și calcă făgăduința, însă cei mai mulți oameni nu știu.
7. Ei cunosc ceea ce este văzut din viața aceasta, însă ei sunt neștiutori față de Viața de Apoi!
8. Oare nu mediteză ei în înseși sufletele lor [cum au fost ei creați] că Allah nu a creat Cerurile și Pământul și ceea ce este între ele decât într-un adevăr și pentru un termen hotărât? Însă mulți dintre oameni nu cred în întâlnirea cu Domnul lor.
9. Oare n-au purces ei pe Pământ și n-au văzut ei cum a fost sfârșitul celor de dinainte de ei? [Aceia] au fost mai puternici decât ei, au scurmat pământul și l-au locuit în număr mai mare decât îl locuiesc ei. Și au venit la ei Trimișii lor cu semnele limpezi. Și Allah nu i-a nedreptățit pe ei, ci numai ei s-au nedreptățit pe ei înșiși.
10. Apoi a fost rău sfârșitul celor care au săvârșit rău, fiindcă ei au tăgăduit semnele lui Allah și le-au luat pe ele în derădere.
11. Allah creează făptura, apoi o face din nou, apoi la El veți fi aduși înapoi.
12. În Ziua când va veni Ceasul, nelegiuții vor fi deznădăjduți
13. Și nu vor avea dintre asociații lor mijlocitori și se vor lepăda de asociații lor.
14. În Ziua când va veni Ceasul, în Ziua aceea se vor despărți ei [unii de alții].
15. În ce-i privește pe cei care au crezut și au săvârșit fapte bune, ei se vor bucura într-o Grădină [din Paradis],
16. Iar în ce-i privește pe cei care nu au crezut și au socotit semnele Noastre ca și întâlnirea cu Lumea de Apoi a fi minciuni, aceia vor fi aduși la chin.
17. Aduceți, așadar, slavă lui Allah, când vine seara și când vă treziți dimineața!

⁷⁶³ Bizantinii (din Imperiul Roman de Est) sau Romanii

⁷⁶⁴ A se vedea 2:1

⁷⁶⁵ De către Persani

⁷⁶⁶ Victoria dată de Allah oamenilor Cărții (creștinii) peste cei din Persi

18. Slavă Lui în Ceruri și pe Pământ - atât înainte de asfințit, cât și când sunteți în mijlocul zilei!
19. El îl scoate pe cel viu din cel mort și-l scoate pe cel mort din cel viu. El dă viață pământului, după moartea lui. Și tot astfel veți fi și voi scoși⁷⁶⁷.
20. Și printre semnele Lui [este acela] că El v-a creat pe voi din țărână și apoi iată-vă pe voi oameni care v-ați răspândit [pe Pământ].
21. Și printre semnele Lui [este acela] că El v-a creat din voi înșivă soațe, pentru ca voi să trăiți în liniște împreună cu ele. Și El a pus între voi dragoste și îndurare și întru aceasta sunt semne pentru un neam [de oameni] care chibzuiesc.
22. Și printre semnele Lui sunt crearea Cerurilor și a Pământului și deosebirea limbilor voastre și a culorilor voastre. Întru aceasta sunt semne pentru cei care știu.
23. Și printre semnele Lui sunt somnul vostru în timpul nopții și în timpul zilei și căutarea de către voi a harului Său. Întru aceasta sunt semne pentru un popor [de oameni] care aud.
24. Și printre semnele Lui este [acela] că El vă arată vouă fulgerul, cu teamă [de trăsnet] și cu nădejde [în ploaie], și că pogoară apă din Cer, cu care învie Pământul, după moartea lui. Întru aceasta sunt
- semne pentru un neam [de oameni] care pricep.
25. Și printre semnele Lui este [acela] că Cerul și Pământul există prin porunca Sa, iar dacă El vă va chema pe voi cu o chemare, veți ieși voi din pământ.
26. Ai Lui sunt cei din Ceruri și de pe Pământ și toți îi sunt Lui supuși.
27. El este Cel care creează prima oară făpturile și apoi le face din nou - și aceasta este și mai ușor pentru El - și a Lui este descrierea cea mai înaltă [atributele] din Ceruri și de pe Pământ și El este Al-'Aziz [Atotputernic] [și] Al-Hakim [Înțelept].
28. El vă va face vouă exemplu din voi înșivă: Aveți voi dintre cei pe care-i stăpânesc mâinile voastre drepte [sclavi] asociați la cele cu care v-am înzestrat pe voi și sunteți voi întru aceasta de-o seamă cu ei? Vă temeți de ei așa cum este teama voastră de voi înșivă⁷⁶⁸? Astfel tâlcuim Noi semnele pentru un neam [de oameni] care pricep.
29. Ba aceia care sunt nelegiuți urmează poftele lor, fără de știință. Și cine-l poate călăuzi pe cel pe care Allah l-a dus în rătăcire? Ei nu vor avea sprijinitori.
30. Ridică-ți fața ta spre Religia cea adevărată! [Urmează] Fitrah [monoteismul] lui Allah⁷⁶⁹, după

⁷⁶⁷ Din morminte sau din pământ la momentul învierii

⁷⁶⁸ *Fitrah*

⁷⁶⁹ *Fitrah*- înclinația naturală a omului de a-L adora pe Creatorul său, existentă înainte de coruperea naturii sale de forțe externe. Astfel,

- care El i-a creat pe oameni. Nu există schimbare în creația lui Allah. Aceasta este Religia cea dreaptă, dar cei mai mulți oameni nu știu.
31. Întoarceți-vă la El căindu-vă! Fiți cu frică de El și împliniți Rugăciunea [As-Salat] și nu fiți dintre politeiști,
32. [Sau] dintre cei care au divizat religia lor și au devenit secte, fiecare ceată bucurându-se pentru ceea ce are ea⁷⁷⁰!
33. Dacă-i atinge pe oameni un rău, atunci Îl cheamă ei pe Domnul lor, întorcându-se căiți către El. Apoi, după ce le dă să guste îndurarea Sa, iată-i pe o parte dintre ei cum Îi fac Domnului lor asociați,
34. Fiind nemulțumitori față de ceea ce Noi le-am dat. „Bucurați-vă voi, dar în curând voi veți ști!...”
35. Sau le-am trimis Noi vreo dovadă care vorbește despre ceea ce ei I-au făcut Lui ca asociați?
36. Când le dăm Noi oamenilor să guste îndurarea, atunci se bucură de ea, însă când îi lovește pe ei vreun rău pentru ceea ce au săvârșit mâinile lor mai înainte, atunci iată-i pe ei cum deznădăjduiesc.
37. Oare n-au văzut ei că Allah oferă daruri din belșug cui voiește El sau le împuținează [cui voiește El]? Întru aceasta sunt semne pentru un neam [de oameni] care cred.
38. Așadar, dă celui care ți-e rudă apropiată ceea ce i se cuvine, ca și sărmanului și trecătorului de pe drum! Aceasta este mai bine pentru aceia care doresc Fața lui Allah. Și aceștia sunt cei care izbâdesc.
39. Ceea ce voi dați cu camătă pentru ca să se mărească pe seama averii oamenilor nu va spori la Allah, însă aceia care oferă Dania [Az-Zakat], dorind Fața lui Allah [Mulțumirea Sa], aceia vor avea îndoit.
40. Allah este Cel care v-a creat pe voi, apoi v-a dat vouă cele de trebuință, apoi vă face pe voi să muriți, apoi vă readuce pe voi la viață. Oare se află printre asociații voștri cineva care să facă ceva din acestea? Laudă Lui! El este mai presus de ceea ce Îi faceți voi ca asociați!
41. Stricăciunea [păcatele și nesupunerea față de Allah] s-a arătat pe uscat și pe mare, din pricina a ceea ce săvârșesc mâinile oamenilor, pentru ca [Allah] să-i facă pe ei să guste o parte din ceea ce ei au făcut. Poate că ei se vor întoarce!
42. Spune [Mohammed]: „Purcedeți pe pământ și vedeți care a fost sfârșitul celor de mai înainte! Cei mai mulți dintre ei au fost politeiști!”
43. Îndreaptă fața ta către Religia cea dreaptă, înainte de a veni de la Allah o Zi ce nu poate fi respinsă! În Ziua aceea [oamenii] vor fi despărțiți⁷⁷¹:

monoteismul islamic este descris drept religia naturii înnăscute *Fitrah* a omului.

⁷⁷⁰ Credințe, opinii, obiceiuri

⁷⁷¹ În cei destinați Paradisului și cei destinați Iadului

44. Acela care nu crede va avea parte de necredința lui, iar aceia care au săvârșit fapte bune pentru sufletele lor pregătesc,
45. Pentru ca [Allah] să-i răsplătească pe cei care cred și săvârșesc fapte bune din mare Mila Sa. Cu adevărat, El nu-i iubește pe necredincioși.
46. Și printre semnele Sale sunt [acela că El trimite] vânturile de bine vestitoare, pentru ca să vă facă să gustați din Îndurarea Sa și pentru ca să plutească la porunca Sa corăbiile, pentru ca să căutați harul Său. Poate că voi veți fi mulțumitori!
47. Noi am trimis Profeți la neamurile lor mai înainte de tine și le-au dus lor semne limpezi. Și Ne-am răzburat Noi pe cei care au fost nelegiuți și a fost o datorie pentru Noi ajutorarea dreptcredincioșilor.
48. Allah este Cel care trimite vânturile și ele ridică nori, iar El îi risipește pe Cer, așa după cum voiește, și îi face pe ei bucăți și vezi atunci ploaia cum iese din mijlocul lor. Iar când îi atinge cu ea pe cine voiește El dintre robii Săi, iată-i pe ei cum se bucură,
49. Deși erau, înainte de a fi trimisă asupra lor - înainte de aceasta, încremențiți de disperare.
50. Privește la urmările Îndurării lui Allah, cum învie El Pământul, după moartea lui. Cu adevărat, acesta este Cel care îi învie pe morți și El este cu putere peste toate.
51. Însă dacă trimitem Noi un vânt și văd [ogorul lor] îngălbenit, rămân ei după aceea nemulțumitori⁷⁷².
52. Dar tu nu-i poți face pe morți să audă și nu-i poți face pe surzi să audă chemarea, dacă ei întorc spatele, fugind.
53. Tu nu poți fi călăuzitor pentru cei orbi [îndepărtându-i] de rătăcirea lor. Tu nu-i poți face să audă decât pe cei care cred în semnele Noastre și sunt cu totul supuși [musulmani].
54. Allah este Cel care vă creează pe voi în slăbiciune, apoi după slăbiciune vă dă putere, iar după putere dă slăbiciune și căruntețe, căci Allah creează ceea ce voiește și El este Al-'Alim [Atoateștiutor] [și] Al-Qadir [Atotputernic].
55. Și în Ziua în care va sosi Ceasul vor jura nelegiuții că ei nu au rămas decât un ceas. Așa sunt ei îndepărtați de la adevăr.
56. Însă cei care au fost dăruți cu învățătură și credință vor spune: „Voi ați rămas, după hotărârea lui Allah, până în Ziua Învierii și aceasta este Ziua Învierii, însă voi nu știți”⁷⁷³.
57. Și în Ziua aceea nu le va fi de niciun folos dezvinovățirea aceluia care au fost nelegiuți și nici nu vor fi ei chemați să caute îndurarea.
58. Am dat Noi în acest Coran tot felul de exemple pentru oameni, însă [Mohammed] dacă le aduci lor un

⁷⁷² Nerecunoscători pentru favorurile anterioare de la Allah

⁷⁷³ Nu ați recunoscut adevărul

semn, cei care nu cred spun: „Voi nu sunteți decât niște înșelători!”

59. Așa pecetluiește Allah inimile celor care nu știu⁷⁷⁴.
60. Însă fii răbdător. Cu adevărat, făgăduința lui Allah este adevăr! Și să nu te clinească cei care nu cred!

⁷⁷⁴ Cei care nu doresc să afle adevărul și îl refuză

Surat 31: Luqman

Perioada de revelare

O examinare a subiectului arată faptul că acest Capitol a fost pogorât în perioada în care a început persecuția musulmanilor. În acest scop au fost făcute tot felul de comploturi. Drept răspuns, în v.14 li se spune tinerilor convertiți că drepturile părinților sunt cele mai importante după Dumnezeu, dar ei nu ar trebui să își asculte părinții dacă aceștia îi opresc de la acceptarea Islamului sau îi obligă să practice politeismul (*Şirk*).

Același lucru a fost spus și în Surat 29: al-Ankabut, ceea ce indică faptul că ambele Capitole au fost pogorâte în același timp, însă cercetarea stilului și subiectului celor două Capitole, per ansamblu, arată totuși că Surat Luqman a fost pogorâtă prima, deoarece nu se pot regăsi semne de antagonism, în vreme ce în Surat al-Ankabut se poate vedea faptul că musulmanii erau grav persecutați.

Tematica și subiectul principal

În acest Capitol oamenii au înțeles absurditatea politeismului (*Şirk*) și adevărul Monoteismului (*Tauhid*). Aceștia au fost invitați să renunțe la imitarea strămoșilor și să reflecteze obiectiv la învățăturile pe care profetul Mohammed le aducea de la Domnul Lumilor și să vadă cu ochii deschiși semnele din Univers, din jurul lor și din ei înșiși, acestea fiind dovezi pentru Adevăr.

A fost evidențiat faptul că ceea ce le era prezentat nu era o învățătură nouă. Cei învățați și înțelepți din trecut au spus și au chemat la același lucru la care chema Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Este ca și cum ar fi spus: „O oameni, în țara voastră a trăit un om înțelept pe nume Luqman, a cărei înțelepciune vă era foarte bine cunoscută, ale cărui proverbe și vorbe înțelepte sunt citate în conversațiile voastre zilnice și care este deseori citat de poeți și oratori. Acum veți vedea la ce învățătură chema el.”

Surat 31: Luqman⁷⁷⁵

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. *Alif, Lam, Mim*⁷⁷⁶.
 2. Acestea sunt versetele Cărții celei pline de înțelepciune⁷⁷⁷.
 3. [În ele sunt] călăuzire și îndurare pentru cei care fac bine,
 4. Care împlinesc Rugăciunea [As-Salat], achită Dania [Az-Zakat] și care cred în Viața de Apoi.
 5. Aceștia au călăuzire [dreaptă] de la Domnul lor și aceștia vor fi cei care vor izbândi.
 6. Dar printre oameni sunt și [unii] care cumpără poveștile deșarte⁷⁷⁸ pentru a rătăci cu ele de la calea lui Allah, fără de știință, și pentru a o lua în derâdere. Aceia vor avea parte de pedeapsă înjositoare.
 7. Iar atunci când i se recită lui versetele Noastre, el se întoarce de la ele semeț, de parcă nici nu le-ar auzi, ca și când ar avea în urechile sale o greutate. Vestește-i lui un chin dureros!
 8. Aceia, însă, care cred și săvârșesc fapte bune vor avea parte de Grădinile fericirii,
9. Și veșnic vor rămâne în ele. Făgăduința lui Allah este adevărată, iar El este Al-'Aziz [Puternic] [și] Al-Hakim [Înțelept].
 10. El a creat Cerurile fără stâlpi pe care voi să-i puteți vedea și a răspândit [înfingând] în Pământ munți trainici, pentru ca el să nu se clatine cu voi și a împrăștiat pe el tot felul de vietăți. Și am coborât Noi din Cer ploaia și am făcut să crească pe el perechi de plante folositoare de tot felul.
 11. Aceasta este creația lui Allah! Arătați-mi Mie ce au creat aceia pe care [i-ați luat] în locul Lui. Dimpotrivă, cei nelegiuți sunt în rătăcire învederată.
 12. Noi i-am dat lui Luqman înțelepciunea, [spunând]: „Adu-I mulțumiri lui Allah, căci cel care aduce mulțumire nu aduce mulțumire decât pentru sine, pe când cel care este nemulțumitor [să știe că] Allah cu adevărat nu are nevoie de nimic și El este Hamid [Vrednic de Laudă].
 13. Și [spune Mohammed] când Luqman i-a spus fiului său, sfătuindu-l pe el: „O, fiule! Nu-I face lui Allah asociat. Cu adevărat, facerea de asociați este fărâdelege mare!”

⁷⁷⁵ Luqman: Luqman cel Înțelept, a cărui înțelepciune era bine cunoscută printre arabii din perioada preislamică. Se spunea că fusese un sclav Abisinian sau Nubian ce a trăit în zona Madyan, și astfel știa limba arabă.

⁷⁷⁶ A se vedea 2:1

⁷⁷⁷ A se vedea 10:1

⁷⁷⁸ Ceea ce nu are niciun beneficiu. Diferiți companioni le-a descris ca fiind politeism (*Shirk*), povești mincinoase, cântece frivole sau muzică, însă acestea includ tot ceea ce îl distrage sau îndepărtează pe om de la Coran și de la pomenirea lui Allah

14. Noi l-am povățuit pe om [să facă bine] părinților săi. Mama lui l-a purtat, [suportând pentru el] slăbiciune după slăbiciune, iar întărcarea lui a fost după doi ani. Adu-Mi mulțumire Mie și părinților tăi, căci la Mine este întoarcerea.
15. Dar dacă se străduiesc pentru ca tu să-Mi faci ca asociat altceva, despre care tu nu ai cunoștință⁷⁷⁹, atunci nu te supune lor! Poartă-te cu ei în această lume, cu dreptate, dar urmează calea acelora care se întorc către Mine, căci apoi la Mine este întoarcerea și Eu vă voi vesti ceea ce ați făcut!”
16. [Și Luqman a spus] „O, fiul Meu! De ar fi [ceva] de greutatea unui bob de muștar și s-ar afla ascuns într-o stâncă, în Ceruri sau în Pământ, Allah îl va scoate la iveală, iar Allah este Latif [Binevoitor] [și] Khabir [Bineștiutor].
17. O, fiul Meu! Împlinește Rugăciunea [As-Salat], poruncește fapta bună, oprește de la ceea ce este urât și rabdă ceea ce vine asupra ta. Cu adevărat, aceasta este dintre lucrurile hotărâte [de Allah]!
18. Și nu-ți întoarce fața ta de la oameni⁷⁸⁰ și nu păși pe pământ cu aroganță. Cu adevărat, Allah nu-l iubește pe cel trufaș și mândru!
19. Fii cumpătat în mersul tău și scoboară glasul tău, căci cel mai urât dintre toate este glasul măgarului!”
20. Oare nu vedeți voi că Allah v-a supus vouă câte sunt în Ceruri și câte sunt pe Pământ și v-a copleșit pe voi cu binefacerile Sale – atât cele văzute cât și cele ascunse? Și sunt unii dintre oameni care discută despre Allah fără știință, călăuzire și fără Carte care să-i lumineze!
21. Și când li se spune lor : „Urmați ceea ce a trimis Allah!”, atunci ei spun: „Ba noi urmăm cele cu care i-am găsit pe părinții noștri!” Chiar dacă-i cheamă Șeitan la pedeapsa văpăii?!
22. Cel care supune fața sa lui Allah și este binefăcător, s-a prins de toarta cea mai trainică. La Allah se află sfârșitul [tuturor] lucrurilor.
23. Iar cel care nu crede, să nu te întristeze necredința lui. La Noi este întoarcerea lor și [atunci] Noi le vom vesti ceea ce au făcut ei. Allah este Bineștiutor al celor ascunse în piepturi.
24. Noi le dăm lor bucuria numai pentru puțin [timp], apoi îi vom sili pe ei la chin aspru.
25. Însă dacă îi întrebi: „Cine a Creat Cerurile și Pământul?”, ei vor răspunde: „Allah!” Spune: „Slavă lui Allah!” Dar cei mai mulți dintre ei nu știu.
26. Ale lui Allah sunt cele din Ceruri și de pe Pământ. Cu adevărat, Allah este Al-Ghaniyy [Deajuns pentru

⁷⁷⁹ A se vedea 29:8

⁷⁸⁰ Întorcându-le spatele, ci, dimpotrivă, respectă-i uitându-te la ei și fiind atent la ei

- Sine] [și] Al-Hamid [Vrednic de Laudă]!
27. Și de s-ar schimba în calemuri toți copacii de pe pământ iar marea [ar fi cernelă] de s-ar vărsa în ea șapte alte mări [de cernelă], cuvintele⁷⁸¹ lui Allah tot nu s-ar termina. Allah este AL-'Aziz [Puternic] [și] Al-Hakim [Înțelept].
28. Crearea voastră și învierea voastră nu sunt [pentru Allah] decât [la fel de ușoare] ca pentru un singur suflet! Allah este Sami' [Cel care Aude Totul] [și] Basir [Cel care Vede]!
29. Oare nu vezi că Allah face să intre noaptea în zi și face să intre ziua în noapte și că El a supus Soarele și Luna, fiecare alergând până la un termen hotărât, și că Allah este Bineștiutor a ceea ce faceți voi?
30. Aceasta pentru că Allah este Adevărul, iar ceea ce cheamă ei în locul Lui sunt vorbe deșarte și pentru că Allah este AL-'Aliyy [Cel Înalt] [și] Al-Kabir [Cel Mare].
31. Oare nu vezi că din harul lui Allah corăbiile plutesc pe mare, spre a vă arăta vouă din semnele Sale? Cu adevărat, întru aceasta sunt semne pentru oricine este răbdător și mulțumitor.
32. Și dacă-i învăluie pe ei valurile, asemenea umbrelor, atunci îl cheamă ei numai pe Allah, cu credință față de religia Lui, iar după
- ce-i izbăvește pe ei, [aducându-i] pe uscat, atunci unii dintre ei sunt șovăitori și nimeni nu tăgăduiește semnele Noastre, în afară de cel viclean și de cel nemulțumitor.
33. O, voi oameni, fiți cu frică față de Domnul vostru și temeți-vă de o Zi în care niciun părinte nu-i va putea fi fiului său de ajutor și niciun fiu nu-i va fi de ajutor părintelui său. Cu adevărat, făgăduința lui Allah este Adevăr. Și să nu vă înșele pe voi viața lumească și să nu vă înșele pe voi cel amăgitor [Șeitan] în privința lui Allah.
34. Numai la Allah se află cunoașterea Ceașului. El face să coboare ploaia îmbelșugată și El știe ce se află în pânțec. Niciun suflet nu știe ce va dobândi mâine și niciun suflet nu știe în care [loc de pe] pământ va muri. Allah este 'Alim [Atoateștiutor] [și] Khabir [Bineștiutor].

⁷⁸¹ A se vedea 18:109

Surat 32: as-Sajda

Perioada de revelare

Din stilul acestui Capitol putem spune că acesta a fost pogorât în prima etapă, către cea intermediară a perioadei meccane, deoarece se face foarte puțin referire la severitatea persecuției despre care găsim detalii în Capitolele pogorâte în ultimele stadii.

Tematica și subiectele principale

Principala temă a acestui Capitol este înlăturarea dubiilor cu privire la Monoteism (*Tauhid*), Viața de Apoi și Profetie și invitarea oamenilor la aceste trei realități. Atunci când necredincioșii din Mecca vorbeau în privat, își spuneau unul altuia: „Acest om născocеște ceva foarte ciudat, câteodată el spune chiar ce se va întâmpla după moarte. El spune: «Atunci când veți fi pământ, veți fi chemați să dați socoteală și va exista Iad și Paradis.» Câteodată spune: «Acești zei și zeite și sfinți sunt himere: Doar Dumnezeu este Singura Divinitate.» Și câteodată spune: «Ceea ce vă recit eu nu sunt cuvintele mele, ci cuvintele lui Dumnezeu.» Ce lucruri ciudate spune!» Răspunsul la aceste dubii este tema și subiectul acestui Capitol.

Cu privire la ceea ce li s-a spus necredincioșilor: „Cu siguranță, acesta este Cuvântul lui Dumnezeu care a fost trimis pentru a trezi oamenii adânciți în vanitate și privați de binecuvântările Profetiei. Cum îl puteți voi numi o născocire, când este clar că el a fost trimis de Dumnezeu?” Apoi li s-a spus – Folosiți-vă simțul realității și judecați pentru voi care din lucrurile prezentate de Coran sunt ciudate și stranii. Uitați-vă la orânduirea Cerurilor și a Pământului: gândiți-vă la propria voastră creație și structură. Oare nu mărturisesc acestea învățăturile pe care Profetul vi le prezintă în Coran? Sistemul Universului indică către Monoteism (*Tauhid*) sau Politeism (*Şirk*)?

Apoi este descrisă o scenă din Viața de Apoi și este menționat care este rezultatul credinței și consecința necredinței. Oamenilor li se spune să renunțe la necredință înainte ca aceștia să fie pedepsiți și să accepte învățăturile Coranului, care sunt în avantajul lor în Viața de Apoi. Li se spune: „Este Mila supremă a lui Dumnezeu că El nu îl pedepsește imediat pe om pentru greșelile lui, ci îl avertizează înainte, testându-l prin probleme mici, necazuri, greutate și calamități, pierderi, pentru ca acesta să se trezească și să se schimbe. Apoi le este spus: „Aceasta nu este prima dată când este trimisă o Carte de către Dumnezeu.

Înainte de aceasta, i-a fost trimis lui Moise ceea ce voi știți. Nu este nimic ciudat în cele de care voi vă mirați. Fiți siguri că această Carte a fost trimisă de Dumnezeu și să știți că și acum se va întâmpla ceea ce s-a întâmplat în timpul lui Moise. Succesul îl vor avea doar oamenii care vor accepta această Carte Divină. Cei care o resping nu vor izbuti. Vreți să aveți și voi aceeași soartă? Astăzi vedeți că doar câțiva tineri și câțiva sclavi îl ascultă pe Mohammed și că el este ținta blestemelor și ale batjocorii din toate părțile. Astfel, voi v-ați făcut o părere greșită că misiunea lui va da greș. Dar aceasta este doar o amăgire de-a voastră. În concluzie, Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i s-a spus: „Acești oameni rătăcesc de ceea ce spui tu și te întreabă când vei avea tu victoria decisivă. Spune-le: A crede tocmai atunci când vine timpul pentru judecata finală, a voastră și a noastră, nu vă va mai ajuta cu nimic.”

Surat 32: as-Sajda⁷⁸²

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. *Alif, Lam, Mim*⁷⁸³.
2. Revelarea acestei Cărți în care nu există nicio îndoială, este de la Stăpânul lumilor.
3. Ei spun: „El [Mohammed] a plăsmuit-o!” Dimpotrivă, ea este Adevărul de la Domnul tău [o Mohammed], pentru ca tu să previi un popor, căruia nu i-a venit niciun prevenitor mai înainte de tine. Pentru ca ei să fie călăuziți!
4. Allah este Cel care a creat Cerurile și Pământul, precum și ceea ce se află între ele, în șase zile, și apoi S-a înălțat deasupra Tronului⁷⁸⁴. Voi nu aveți în afara Lui ocrotitor și nici mijlocitor. Oare voi nu vreți să luați aminte?
5. El cârmuiește toate lucrurile din Cer și de pre Pământ. Apoi vor urca ele la El într-o zi a cărei măsură este de o mie de ani, după cum numărați voi.
6. Acesta este Știutorul lumii celor nevăzute și a celor văzute, Al-'Aziz [Atotputernic] [și] Ar-Rahim [Îndurător],
7. Care a făcut desăvârșit tot ceea ce a creat. Așadar, [El] a creat omul din lut, la început,
8. Apoi i-a făcut pe urmașii lui dintr-o apă anume disprețuită [sperma].
9. Apoi l-a plăsmuit pe el și a suflat în el duhul⁷⁸⁵[sufletul creat de Allah pentru acea persoană]. Și v-a dat vouă auzul, ochii și inimile. Însă voi îi aduceți atât de puțin mulțumire!
10. Și ei spun: „Oare când noi ne vom pierde [dezintegra] în pământ, vom mai fi noi făcuți din nou?” [Desigur], dar ei nu cred în întâlnirea cu Domnul lor.
11. Spune: „Vă va lua Îngerul morții căruia i-au fost încredințate sufletele voastre, dar apoi veți fi aduși înapoi la Domnul vostru.”
12. Și de i-ai vedea tu pe nelegiuți atunci cu capetele plecate înaintea Domnului lor, spunând: „Doamne, noi am văzut și am auzit. Lasă-ne pe noi să ne întoarcem, ca să săvârșim fapte bune, căci noi credem acum cu tărie!”
13. Dacă Noi am voi, i-am da fiecărui suflet călăuzire, dar cuvântul Meu [pe care îl merită necredincioșii] se va adevăra: „Voi umple Iadul cu djinni și oameni, adunați la un loc!”
14. „Gustați, așadar, pentru că voi ați uitat întâlnirea cu această zi a voastră! Și Noi v-am uitat pe voi. Gustați chinul cel veșnic pentru ceea ce ați făcut!”
15. Ci numai aceia cred în versetele Noastre, care, atunci când ele le sunt pomenite, cad, prosternându-se, și

⁷⁸² As-Sajda: Prosternare⁷⁸³ A se vedea 2:1⁷⁸⁴ A se vedea 2:19⁷⁸⁵ A se vedea 15:29

- aduc laudă și slavă Domnului lor, fără ca ei să fie semeți,
16. Când coastele lor părăsesc culcușurile, pentru a-L chema pe Domnul lor cu frică și cu nădejde și ei fac milostenie din cele cu care i-am înzestrat⁷⁸⁶.
17. Dar niciun suflet nu știe ce-i este ascuns ca bucurie, drept răsplată pentru ceea ce a săvârșit.
18. Dar oare cel care crede este asemenea cu cel care nu crede? Nu, ei nu sunt deopotrivă!
19. În ce-i privește pe cei care cred și săvârșesc fapte bune, ei vor avea parte de grădinile Sălașului ca răsplată pentru ceea ce au săvârșit.
20. În ce-i privește pe cei care sunt necredincioși, sălașul lor va fi Focul și ori de câte ori vor încerca să iasă din el, vor fi împinși înapoi în el și li se va zice lor: „Gustați chinul Focului, pe care voi l-ați tăgăduit!”
21. Însă Noi le vom da lor să guste din chinul cel mai apropiat⁷⁸⁷, înainte de chinul cel mare, pentru ca ei să se întoarcă.
22. Și cine este mai nelegiuit decât acela căruia i se pomenesc versetele Domnului său, iar el se întoarce apoi de la ele? Noi suntem pedepșitori față de cei nelegiuiți!
23. Noi i-am dat lui Moise Cartea - deci nu te îndoi de întâlnirea cu el⁷⁸⁸. Și Noi am făcut-o [Tora] îndreptare pentru Fiii lui Israel.
24. Și Noi am făcut dintre ei ocârmuitori care să călăuzească după porunca Noastră, câtă vreme ei s-au arătat statornici și au crezut cu tărie în semnele Noastre.
25. Cu adevărat, Domnul tău este Cel care va hotărî între ei și în Ziua Învierii cu privire la cele asupra cărora au păreri deosebite.
26. Oare nu au luat ei pildă de la neamurile pe care Noi le-am făcut să piară mai înainte de ei și prin ale căror locuințe umblă? Întru aceasta sunt semne! Oare ei nu aud?
27. Oare ei nu văd că Noi mănăm apa în pământul cel uscat și din ea facem să se ivească semănături, din care mănâncă vitele lor și ei înșiși? Oare ei nu văd?
28. Și ei zic: „Și când va fi această victorie⁷⁸⁹, dacă voi spuneți adevărul?”
29. Spune [o Mohammed]: „În ziua victoriei nu le va fi de niciun folos credința acelora care nu cred și nu li se va da lor niciun răgaz!”
30. Deci, întoarce-te de la ei și așteaptă, căci ei sunt în așteptare!

⁷⁸⁶ Pentru cauza lui Allah

⁷⁸⁷ Calamitățile acestei vieți

⁷⁸⁸ Întâlnirea profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) cu profetul Moise în noaptea de al-Mi'raj

⁷⁸⁹ Sau „decizie”, adică judecată

Surat 33: al-Ahzab

Perioada de revelare

Acest Capitol aduce în vedere trei evenimente importante: Bătălia Tranșeelor (sau Al-Ahzab) ce a avut loc în luna Shaual, 5 D.H.; raidul împotriva celor din Bani Quraythah făcut în Dhul-Qa'dah în 5 D.H. și căsătoria Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) cu Zainab realizată de asemenea în această lună și an. Aceste evenimente istorice determină în mod precis perioada revelării Capitolului.

Contextul revelării

Înfrângerea armatei musulmane în Bătălia de la Uhud (3 D.H.) cauzată de greșeala arcașilor desemnați de Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a ridicat moralul arabilor păgâni, evreilor și ipocriților, astfel încât aceștia au sperat că, în curând, vor putea înăbuși islamul și musulmanii. Starea lor de spirit ridicată poate fi judecată după evenimentele ce au avut loc în primul an după Uhud. Nu au trecut nici două luni de la Bătălie când tribul Bani Asad din Najd au început să facă pregătiri pentru un raid asupra Medinei, iar Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a trebuit să trimită o expediție, condusă de Abu Salamah pentru a-i contracara. În Safar, anul 4 D.H., unii oameni din triburile Adal și Qarah l-au rugat pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) să trimită niște oameni pentru a-i învăța despre Islam.

Drept urmare, șase dintre companioni au primit permisiunea de a-i însoți. Dar când au ajuns la Raji (un loc cunoscut între Rabigh și Jeddah), aceștia i-au chemat pe cei din Bani Hudhail care i-au atacat și i-au omorât pe patru dintre companioni, iar pe ceilalți doi (Khubaib bin Adi și Zayd bin ad-Dathinnah) i-au dus la Mecca și i-a vândut dușmanului. Apoi, în aceeași lună, Safar, la cererea conducătorilor lui Bani Amir, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a trimis o altă delegație formată din 40 de tineri Ansar (după opinia altora, 70) către Najd. Însă și aceștia au fost trădați.

Cei din triburile Usayyah, Ri'l și Dhakuan al lui Bani Sulaim i-au înconjurat la Bir Maunah și i-au omorât. Între timp, tribul evreiesc al lui Bani-Nadhir din Medina, fiind încurajați, au continuat să încalce tratatele într-un mod atât de frapant încât în Rabi'ul Auual 4 D.H., au complotat împotriva vieții Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) însuși. Apoi, în luna Jamadi al-Ula, 4 D.H. Bani Thalbah și Bani Muharib, cele două triburi ale lui Bani Ghatafan au început să facă pregătiri pentru a ataca Medina, iar Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a trebuit să îi pedepsească. Astfel, după înfrângerea de la Uhud, musulmanii au continuat să primească repercusiuni timp de 7-8 luni.

Doar determinarea și înțelepciunea Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) precum și spiritul de sacrificiu al companionilor săi au schimbat aceste condiții adverse într-un timp foarte scurt. Boicotul economic al arabilor a făcut dificilă viața pentru oamenii din Medina. Toate triburile politeiste din jurul Medinei deveneau rebele. În Medina, evreii și ipocriții făceau multe necazuri. Dar măsurile succesive luate de câțiva musulmani adevărați, sub conducerea Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), nu doar că au restaurat imaginea islamului în Arabia, dar a adus și mai mulți convertiți.

Raiduri precedente Bătăliei Tranșelor

Aceasta a fost prima măsură luată imediat după Bătălia de la Uhud. A doua zi, atunci când un număr mare de musulmani erau răniți, și moartea celor dragi era plânsă în multe case, iar Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) însuși era rănit și trist pentru moartea unchiului său Hamza, el i-a chemat pe musulmanii devotați să i se alăture în urmărirea păgânilor pentru a-i descuraja, astfel, să atace Medina din nou. Modul de gândire al Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) era absolut corect. El știa că deși cei din Qurayș s-au retras fără a profita pe deplin de victoria lor, ei ar ajunge să își regrete prostia atunci când ar face o pauză. Poate s-ar gândi mai bine și s-ar întoarce la Medina din nou. Astfel, el (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a decis să meargă în urma lor, iar 630 de musulmani și-au exprimat dorința de a-l însoți. Atunci când aceștia au ajuns la Hamra al-Asad, pe drumul către Mecca, ei au poposit acolo timp de 3 zile, iar Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a aflat de la un nemusulman a cărui inimă era cu musulmanii că Abu Sufyan s-a oprit la ar-Rauha, la 58 de Km de Medina, cu o armată de 2.978 de oameni: aceștia își regretau greșeala și plănuiau să se întorcă pentru a ataca din nou Medina. Dar când au auzit că Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) îi urmărea cu o armată, aceștia s-au răzgândit și au renunțat la planurile lor. Astfel, nu doar că cei din Qurayș au fost descurajați de acțiunile Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), dar și ceilalți dușmani ce trăiau în jurul Medinei au realizat, de asemenea, că musulmanii erau conduși de o persoană foarte bine informată, înțeleaptă și curajoasă și că aceștia erau pregătiți să își dea viețile la comanda lui.

Apoi, atunci când cei din Bani Asad au început să facă pregătiri pentru un raid asupra Medinei, spionii Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) l-au informat la timp despre intenția lor. Astfel, înainte ca aceștia să atace Medina, el a trimis o armată de 150 de oameni, conduși de Abu Salamah (primul soț al lui Umm Salamah) pentru a-i ataca. Ei i-au luat prin surprindere pe Bani Asad, care au plecat repede lăsându-și toate bunurile, acestea fiind luate de musulmani.

După aceasta, a venit rândul lui Bani Nadhir. În ziua în care aceștia au complotat să îl omoare pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), iar secretul a fost aflat, el (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a poruncit ca ei să plece din Medina în 10 zile și i-a avertizat că acela dintre ei care va rămâne, va fi omorât. Abdullah bin Ubayy, șeful ipociților din Medina i-a încurajat să sfideze ordinul și să nu plece din Medina. El a promis și că îi va ajuta cu 2000 de oameni și i-a asigurat că Bani Ghatafan din Najd îi va ajuta de asemenea. Drept urmare, Bani Nadhir a trimis vorbă că aceștia nu vor pleca, indiferent de ce va face Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

Atunci când termenul de 10 zile s-a sfârșit, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a asediat locuințele lor, dar niciunul dintre susținătorii lor nu a avut curajul să îi ajute. În final, aceștia s-au predat cu condiția să i se permită unuia din trei dintre ei să își încarce cămila cu orice poate căra și să plece lăsându-și celelalte bunuri. Astfel, întreaga suburbie a orașului ce era locuită de Bani Nadhir, grădinile și fortărețele lor, precum și alte proprietăți au fost cucerite de musulmani, iar oamenii din acest trib trădător au fost răspândiți în Khaiber, Uad-il-Qura și Siria. Apoi Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și-a întors atenția asupra lui Bani Ghatafan, care se pregătea de un război împotriva Medinei. El a strâns 400 de musulmani și i-a

luat prin surprindere la Dhat-ar-Riqa. Aceștia au fost atacați pe neașteptate și au fugit din casele lor fără luptă, căutând refugiu în munți.

După aceasta, în luna Șaban, 4 D.H., Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) s-a îndreptat spre Badr pentru a lupta cu Abu Sufyan. La sfârșitul Bătăliei de la Uhud, el l-a provocat pe Profet și pe musulmani spunându-le: „*Ne vom întâlni din nou într-o luptă la Badr, anul viitor*”. Drept răspuns, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a răspuns printr-un companion: „*Bine, noi acceptăm provocarea.*”

Drept urmare, el a ajuns în timpul stabilit la Badr cu 1.500 de musulmani. De cealaltă parte, Abu Sufyan a plecat din Mecca cu o armată de 2.000 de oameni, dar nu a avut curaj să înainteze mai departe de Marr-az-Zahran (astăzi Uadi Fatimah). Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) l-a așteptat la Badr timp de 8 zile, musulmanii făcând în acest timp afaceri profitabile cu un grup de comercianți. Acest incident a ajutat și mai mult la restaurarea puterii musulmanilor, pătată la Uhud. I-a făcut de asemenea pe toți arabii să realizeze că cei din Qurayș nu îi mai pot face față lui Mohammed.

Această imagine și poziție a musulmanilor a fost întărită și mai mult cu ocazia altui eveniment. Dumat al-Jandal (astăzi Al-Jauf) era un loc important la granița dintre Arabia și Siria. Atunci când arabii ce făceau comerț în sudul Irakului și în Siria și Egipt în nord, treceau cu caravanele pe acolo, erau hărțuiți și jefuiți de către localnici. În Rabi al-Auual, anul 5 D.H. Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) însuși s-a dus să îi pedepsească luând cu el o armată de 1.000 de oameni. Aceștia nu au avut curaj să iasă și să se lupte cu el și au fugit. Aceasta a făcut ca întreaga zonă de nord a Arabiei să se teamă de puterea islamului și triburile au început să realizeze că puterea măreață ce venea din Medina era formidabilă, iar câteva triburi nu-i puteau face față.

Bătălia Tranșeelor

Acestea erau condițiile în care a avut loc Bătălia Tranșeelor. A fost de fapt un raid format din mai multe triburi arabe care doreau să înăbușe puterea din Medina. Ea a fost instigată de liderii lui Bani Nadhir care s-a stabilit în Khaiber după alungarea lor din Medina. Aceștia s-au dus la Qurayș, Ghatafan, Hudhail, și la multe alte triburi și le-a indus ideea ca ei să își adune forțele împreună și să atace Medina. Astfel, în Șauual 5 D.H., o armată nemaivăzută de mare a triburilor arabe a mărșăluit către micul oraș al Medinei. Din Nord au venit evreii lui Bani Nadhir și Bani-Qaynuqah, care după alungarea lor din Medina s-au stabilit în Khaiber și Uadi-il-Qura. Din Est au venit triburile lui Ghatafan, Bani Sulaim, Fazarah, Murrah, Ashja, Sad Asad ș.a.m.d iar din Sud au venit cei din Qurayș împreună cu o forță a aliaților. Cu toții numărau în jur de 10.000-12.000 de oameni.

Dacă ar fi fost un atac rapid ar fi fost dezastruos. Dar Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) cunoștea aceste lucruri. În fiecare trib existau spioni și simpatizanți ai mișcării islamice, iar aceștia îl informau despre mișcările dușmanului. Înainte ca armata inamicului să ajungă în oraș, el a săpat tranșee în partea de Nord-Vest a Medinei în 6 zile și a adoptat o poziție defensivă împreună cu 3.000 de oameni în adăpostul tranșeului. La Sud de Medina erau multe grădini (și încă mai sunt și astăzi), iar ei nu puteau fi atacați din acea parte. La fel era și pe partea Sud-Vestică. Atacul putea astfel, fi făcut doar din părțile estice și vestice pe care Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) le-a asigurat prin săparea unor tranșee. Necredincioșii

nu știa că urmau să dea peste acestea în afara Medinei. Acest tip de strategie defensivă nu le era cunoscut arabilor. Astfel că ei au trebuit să pună în aplicare un asediu lung pentru care nu au venit pregătiți.

După aceasta, necredincioșii au avut o singură alternativă: să incite triburile evreiești ale lui Bani Quraythah care locuiau în partea de Sud-Est la o revoltă, deoarece musulmanii aveau încheiat un tratat cu ei, prin care aceștia erau obligați ca, în cazul, unui atac al Medinei, să apere orașul împreună cu ei. Musulmanii nu aveau niciun plan defensiv acolo și chiar și-au trimis familiile la adăpost în forturile de acolo. Invadatorii au perceput această slăbiciune din apărarea musulmanilor. Ei l-au trimis pe Huyayy bin Akhtab, liderul evreu al lui Bani Nadhir la Bani Quraydah pentru a-i convinge să încalce tratatul și să se alăture războiului. La început aceștia au refuzat și au spus că au un tratat cu Mohammed, care l-a respectat în mod loial și nu le-a dat niciun motiv de plângere. Dar atunci Ibn Akhtab le-a spus: „Uitați, eu am chemat forțele unite ale întregii Arabii împotriva lui: aceasta este o șansă perfectă de a scăpa de el. Dacă nu profitați de ea, nu veți mai avea altă șansă. Gândirea evreiască împotriva islamului a câștigat peste considerațiile morale, iar Bani Quraydah au fost convingi să încalce tratatul.

Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a primit vești despre aceasta. El i-a spus de îndată lui Sad bin Ubadah, Sad bin Muadh, Abdullah bin Rauahah și Khauat bin Jubair, conducători ai celor din Ansar, să meargă și să afle adevărul. El (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a sfătuit ca, în cazul în care află că Bani Quraydah erau încă loiali tratatului, ei să se întoarcă și să le spună soldaților musulmani, însă, dacă ar fi aflat că aceștia au trădat tratatul, aceștia să îl informeze doar pe el, pentru a nu-i descuraja pe ceilalți. Când au ajuns acolo, companiilor au aflat că Bani Quraydah făceau pagube și le-au spus că nu există niciun tratat între ei și Mohammed. Aceștia s-au întors și i-au spus Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa): „Adal și Qarah.” Însemnând: „Cei din Quraydah fac ceea ce au făcut și Adal și Qarah cu predicatorii islamului la Raji.”

Această veste s-a răspândit printre musulmani și a dus la o consternare mare, pentru că aceștia erau înconjurați, iar orașul lor se afla în pericol în partea unde nu exista niciun plan de defensivă și unde și-au trimis și familiile la adăpost. Aceasta a dus la creșterea acțiunilor ipocriților care au început să facă atacuri psihologice pentru a scădea moralul musulmanilor. Unul a spus: „Cât de ciudat! Ne este spus că înuturile lui Cezar și Khasrau vor fi ale noastre, dar noi acum nu putem nici să ieșim să ne facem nevoile.” Altul a cerut permisiunea de a-și lăsa postul la tranșeu pentru a se duce să își protejeze casa sa, care se afla în pericol. Altul a început să facă o propagandă în secret spunând: „*Aranjați-vă voi înșivă treburile cu invadatorii și predați-l lor pe Mohammed.*” Aceasta a fost o încercare critică care a expus fiecare persoană ipocrită. Doar musulmanii adevărați și sinceri au rămas fermi în devotamentul lor.

În acel moment critic, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a inițiat negocieri de pace cu Bani Ghatafan și a încercat să îi convingă să accepte o treime din recolta de fructe din Medina și să se retragă. Însă când el (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) l-a întrebat pe Sad bin Ubadah și Sad bin Muadh, conducătorii lui Ansar, părerea lor despre condițiile de pace, ei au spus: „*O, Mesager al lui Allah, este dorința ta personală ca noi să fim de acord cu aceste condiții sau este porunca lui Dumnezeu și noi nu avem de ales decât să o acceptăm? Sau tu ne propui aceasta doar ca să ne salvezi de la dușman?*” Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a răspuns: „*Vă propun aceasta pentru a vă salva: văd că întreaga Arabia a făcut un*

front comun împotriva voastră. Vreau să-i despart pe dușmani.” La aceasta cei doi au protestat spunând: „*Dacă vrei să închei acest pact pentru noi, atunci te rugăm frumos să uiți de el. Aceste triburi nu au putut să ne subjuge prin tribut atunci când eram politeiști. Acum că avem onoarea de a crede în Dumnezeu și Mesagerul Său, ne vor face ei să cădem în rușinea aceasta? Sabia va fi acum arbitru până când Dumnezeu va face judecată între ei și noi.*” Cu aceste cuvinte ei au rupt planul pentru tratatul ce nu a fost încă semnat.

Între timp, Nuaim bin Masud, un membru al ramurii Ashja din tribul Ghatafan, a devenit musulman și a venit la Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și a spus: „*Nimeni nu știe încă că eu am acceptat Islamul: poți să te folosești de mine cum dorești.*” Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a spus: „*Du-te și seamănă discordie între dușmani.*” Prima dată, Nuaim s-a dus la Quraydah cu care se înțelegea bine și le-a spus: „*Cei din Qurayș și Ghatafan s-ar putea îngrijora din cauza asediului și ar putea face cale întoarsă, iar ei nu ar pierde nimic, dar voi trebuie să trăiți aici cu musulmanii. Gândiți-vă care va fi poziția voastră dacă lucrurile se vor desfășura așa. Astfel, eu vă sfătuiesc să nu vă alăturați dușmanului până când cei din afară nu trimit niște oameni importanți pe care voi să îi luați ostatici.*”

Aceasta a avut efectul dorit asupra lui Bani Quraydah și ei s-au decis să ceară ostatici de la frontul unit al triburilor. Apoi el s-a dus la conducătorii lui Qurayș și Ghatafan și le-a spus: „*Cei din Bani Quraydah par a fi slabi și indeciși. Poate că ei vă cer oameni de la voi și apoi îi dau lui Mohammed pentru a-și rezolva problemele cu el. Astfel, fiți fermi și precauți atunci când aveți de-a face cu ei.*” Aceasta i-a făcut pe liderii frontului comun să fie suspicioși față de Bani Quraydah și le-au trimis un mesaj spunând: „*Ne-am săturat de asediul acesta lung; să fie o bătălie decisivă; să facem un atac simultan din ambele părți.*” Cei din Bani Quraydah a trimis vorbă înapoi spunând: „*Noi nu putem participa la război până când voi nu ne trimiteți câțiva oameni importanți drept ostatici.*” Liderii frontului unit au fost convinși că ceea ce Nuaim a spus era adevărat. Aceștia au refuzat să trimită ostatici. Iar Bani Quraydah, pe de altă parte, au considerat că Nuaim le-a dat sfatul corect. Astfel, strategia a funcționat: a divizat dușmanul și i-a întors pe unii împotriva celorlalți.

Asediul a mai durat încă 25 de zile. Era iarnă. Provițiile de mâncare, apă și furaj se împuținau tot mai mult, iar diviziunea din tabără era, de asemenea, o mare povară pentru starea de spirit a atacatorilor. Apoi, dintr-o dată, într-o noapte, o furtună puternică cu fulgere și tunete a lovit tabăra. Aceasta pe lângă frig și întuneric. Vântul a răsturnat corturi și a pus dușmanul în suferință. Aceștia nu puteau suporta lovitura puternică din partea naturii. Ei au părăsit frontul de luptă în timpul nopții și s-au întors la casele lor. Când musulmanii s-au trezit dimineața, nu mai era niciun soldat al dușmanilor pe front. Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), atunci când a găsit frontul fără niciun dușman a spus: „*Cei din Qurayș nu vor mai putea să vă atace după aceasta: acum voi sunteți cei care veți fi în ofensivă.*” Aceasta era evaluarea corectă a situației. Nu doar cei din Qurayș, ci întregul front unit al triburilor dușmane au încercat o ultimă lovitură finală împotriva islamului și au eșuat. Acum ei nu mai îndrăzneau să invadeze Medina, fiindcă musulmanii erau cei în ofensivă.

Reforme sociale

Deși perioada de doi ani dintre Bătălia de la Uhud și Bătălia Tranșeelor a fost una de neliniști și necazuri, iar Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și companiile abia se

puteau odihni în pace și siguranță o zi, reformarea și reconstrucția societății musulmane a continuat neîntrerupt. Aceasta a fost perioada în care legile islamice cu privire la căsătorie și divorț au fost întregite, legea moștenirii a fost introdusă, alcoolul și jocurile de noroc au fost interzise, iar legile noi cu privire la alte aspecte ale vieții sociale și economice au fost aplicate.

Un aspect important ce trebuia reformat era problema adopției. Un copil adoptat de către arabi era considerat precum unul dintre copiii lor: avea drept de moștenire, era considerat un fiu adevărat, ca un frate adevărat, nu putea să se căsătorească cu fiica tatălui adoptiv sau cu văduva sa după moartea lui. Și același lucru era valabil dacă fiul adoptat murea sau își divorța soția. Tatăl adoptiv o considera pe femeie drept nora sa adevărată. Acest obicei era contrar tuturor legilor de căsătorie, divorț și moștenire poruncite de Dumnezeu în Surat 2: al-Baqarah și Surat 4: an-Nisa.

Acest obicei a făcut ca o persoană care nu avea niciun drept de moștenire să aibă dreptul la aceasta, în detrimentul celor care aveau deja dreptul la moștenire. Aceasta interzicea căsătorii dintre femei și bărbați care ar fi putut să se căsătorească din punct de vedere legal. Și cel mai mult, a ajutat la răspândirea imoralităților pe care islamul dorea să le abolească. Deoarece o mamă adevărată și o soră adevărată și o fiică adevărată nu pot fi precum o mama adoptivă, o soră adoptivă și o fiică adoptivă, însă o persoană poate încerca să facă din relațiile de adopție un obicei. Atunci când obiceiul le permite persoanelor aflate în relații nenaturale să stea împreună în mod liber, ca în relațiile reale, aceasta nu poate avea decât rezultate dăunătoare. Din acest motiv, legea islamică a căsătoriei, divorțului, legea moștenirii și legea interzicerii adulterului aveau nevoie ca obiceiul de adopție să fie eradicat complet.

Însă acest concept, nu putea fi eradicat decât printr-un ordin legal care să spună că fiul adoptat nu este precum fiul real. Prejudecățile și superstițiile vechi de secole nu puteau fi schimbate doar prin cuvinte. Chiar dacă oamenii ar fi acceptat porunca, ei tot ar fi considerat căsătorii dintre o mamă adoptivă și fiul adoptat, fratele adoptiv și soră, tatăl adoptiv și fiica și socrul adoptiv și noră ca fiind detestabile. Mai mult, tot ar fi existat o anumită libertate de a sta împreună. Astfel, era necesar ca obiceiul să fie eradicat în mod practic și prin Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) însuși. Pentru că niciun musulman nu ar fi considerat un lucru făcut de Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) însuși și sub comanda lui Dumnezeu ca fiind detestabil.

Așadar, cu puțin timp înainte de Bătălia Tranșeelor, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a primit revelația de la Dumnezeu ca el să se căsătorească cu soția divorțată a fiului său adoptat, Zayd bin Harithah și a dus la îndeplinire această poruncă în timpul asediului din partea lui Bani Quraydah ce a urmat imediat după Bătălia Tranșeelor.

Propaganda cu ocazia căsătoriei cu Zaynab

Imediat ce căsătoria a fost realizată, s-a iscat o propagandă împotriva Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Politeiștii, ipocriții și evreii, erau cu toții geloși de victoriile sale, realizate una după alta. Modul în care au fost umiliți în cei doi ani după Uhud, în Bătălia Tranșeelor și în chestiunea cu Quraydah i-au făcut să aibă resentimente. Aceștia și-au pierdut speranța că l-ar putea învinge vreodată pe câmpul de luptă. Astfel, ei s-au îndoit că această căsătorie a fost poruncită de Dumnezeu și au crezut că îi pot sfârși superioritatea morală, adevăratul motiv al puterii și succesului musulmanilor. Ei au inventat povești precum că Mohammed s-ar fi îndrăgostit de nora sa, iar atunci când fiul a aflat, el și-a divorțat soția, iar tatăl

s-a căsătorit cu nora sa. Propaganda, însă, era absurdă. Zaynab era verișoara primară a Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). El o știa din copilărie. Deci nu se poate pune problema unei iubiri la prima vedere. Apoi, chiar el însuși a aranjat căsătoria cu Zayd sub influența lui personală, deși toată familia ei era împotriva. Aceștia nu erau de acord ca o fiică nobilă a tribului Qurayș să fie căsătorită cu un sclav eliberat. Nici Zaynab nu era fericită de aranjament, dar cu toții trebuiau să asculte de Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Această căsătorie a fost realizată și astfel s-a creat un precedent în Arabia prin care islamul a ridicat statutul unui sclav eliberat la cel al unui nobil din Qurayș. Dacă Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ar fi avut într-adevăr dorință pentru Zainab, nu o mai căsătorea cu Zayd, ci se căsătorea el cu ea. În ciuda acestor fapte, oponenții islamului au inventat povești de dragoste, le-au răspândit cu o exagerare mare încât chiar și unii musulmani au început să le accepte ca fiind adevărate.

Poruncile preliminare cu privire la văl

Faptul că poveștile inventate de dușmani au devenit subiecte de discuție printre musulmani era un semn clar că elementul senzualității din societate depășise toate limitele. Dacă nu ar fi existat această boală, nu ar fi fost posibil ca oamenii să ia în considerare astfel de povești absurde despre Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Aceasta a fost exact ocazia atunci când poruncile reformative cu privire la acoperire (*Hijab*) au fost introduse prima dată în societatea islamică. Aceste reforme au fost introduse în acest Capitol și au fost completate un an mai târziu în Surat 24: an-Nur (pentru mai multe informații a se vedea introducerea de la Surat 24).

Chestiunile personale ale profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)

La acel moment mai existau încă două alte probleme ce trebuiau rezolvate. Deși, aparent, acestea țineau de viața privată a Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), rezolvarea lor era necesară pentru pacea privată și mentală a persoanei care făcea toate eforturile pentru promovarea Religiei lui Dumnezeu, fiind absorbit zi și noapte în această misiune. Astfel că Dumnezeu a luat aceste două probleme în Mâna Sa.

Prima problemă era că din punct de vedere economic Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) se afla într-o situație foarte dificilă. În primii patru ani, el nu a avut nicio sursă de venit. În 4 D.H. după alungarea lui Bani Nadhir, o parte din pământurile lor a fost rezervată la porunca lui Dumnezeu pentru el, dar acesta nu era suficientă pentru necesitățile familiei sale. Pe de o parte datorită profeției erau atât de mari încât acestea îi consumau toată energia minții și a corpului și a inimii și fiecare moment din timpul său, iar el nu putea face niciun efort pentru traiul său. În astfel de condiții, atunci când soțiile sale îi perturbau pacea mentală din cauza greutăților economice el se simțea obosit și epuizat. Cealaltă problemă era că înainte de căsătoria cu Zaynab el avea deja patru soții: Saudah, Aișă, Hafsa și Umm Salamah. Zaynab a fost a cincea sa soție. Aici oponenții au obiectat. Musulmanii au început să spună că lor le este interzis să aibă mai mult de patru soții în același timp, dar Profetul și-a luat a cincea soție.

Tematica și subiectele principale

Acestea erau situațiile ce îl preocupau pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și pe musulmani atunci când Surat al-Ahzab a fost revelată.

O cercetare a temelor și a contextului de revelare arată faptul că acest Capitol nu este un singur discurs trimis tot în același timp, ci conține mai multe porunci și discursuri. Acestea au fost revelate unul după altul în legătură cu evenimentele importante ale timpului respectiv și apoi au fost compilate împreună în Capitol. Se poate vedea clar unde se termină unul și începe altul:

1. Versetele 1-8 au fost pogorâte înainte de Bătălia Tranșeelor. Cercetarea lor, luând în considerare perspectiva istorică arată că la timpul revelării lor, Zayd a divorțat-o deja pe Zaynab. Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) simțea nevoia ca aceste obiceiuri și superstiții ignorante cu privire la adopția unui fiu trebuiau eradicate și el știa că sentimentele delicate ale oamenilor cu privire la relațiile de adopție, nu vor fi oprite dacă nu ar fi luat el inițiativa să le abolească practic. În același timp, el (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) era ezitant și s-a gândit serios că dacă s-ar fi căsătorit cu soția divorțată a lui Zayd, atunci ipocriții, evreeii și politeiștii care făceau deja necazuri, ar fi avut o scuză nouă pentru a începe o campanie de propagandă împotriva islamului. Aceasta era ocazia revelării v.1-8
2. În versetele 9-27 a fost făcută o apreciere a Bătăliei Tranșeelor și a raidului împotriva lui Bani Quraydah. Aceasta este o dovadă clară a faptului că versetele au fost pogorâte după aceste evenimente. Discursul din v. 28-35 are două părți. În prima parte Dumnezeu a trimis un avertisment soțiilor Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) care nu mai aveau răbdare în fața condițiilor financiare grele: „...Dacă vă doriți voi această viață și podoabele ei, atunci veniți, căci eu vă voi da vouă mijloacele cele necesare și vă voi da vouă dezlegare [prin divorț], după cuviință. ~ Iar dacă Îl voiți voi pe Allah, precum și pe Trimisul Său și Casa de Apoi, atunci Allah a pregătit pentru cele binefăcătoare dintre voi răsplătă mare!”
3. În a doua parte au fost făcuți pași inițiali, pentru reformele sociale a căror nevoie era resimțită de mințile modelate pe stilul islamic. În această privință reforma a început din casa Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) însuși, iar soțiile lui au primit porunca să evite să se comporte precum în zilele preislamice de ignoranță, să rămână în casele lor cu demnitate și să fie precaute în ceea ce privește conversațiile cu alți bărbați. Acesta era începutul poruncilor Vălului (*Hijab*).
4. Versetele 36-48 au abordat căsătoria Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) cu Zainab. În această secțiune obiecția oponentilor cu privire la această căsătorie a primit răspuns; dubiile ce erau create în mințile musulmanilor au fost înlăturate, musulmanii au fost obișnuiți cu poziția și statutul Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și el însuși a fost sfătuit să aibă răbdare în ceea ce privește propaganda falsă a necredincioșilor și a ipocriților.
5. În versetul 49 a fost stabilită o clauză a legii divorțului. Acesta este un verset unic ce a fost trimis probabil în legătură cu aceleași evenimente.
6. În versetele 50-52 au fost stabilite reguli speciale ale căsătoriei pentru Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) care arătau că el este o excepție față de diferitele restricții ce au fost impuse asupra altor musulmani în ceea ce privește viața maritală.

7. În versetele 53-55 a fost luat al doilea pas pentru reformarea socială. Ele conțin următoarele porunci: restricții în ceea ce privește vizitarea de către alți bărbați a caselor soțiilor Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa); eticheta islamică cu privire la vizite și invitații, legea prin care doar rudele apropiate puteau să le viziteze pe soții în casele lor, iar ceilalți bărbați puteau vorbi cu ele doar din spatele unei perdele; porunca prin care soțiile Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) erau interzise pentru musulmani așa cum erau interzise mamele lor și nimeni nu avea voie să se căsătorească cu ele după moartea lui.
8. În versetele 56-57 s-a dat un avertisment prin care musulmanii erau oprîți de la a critica căsătoriile Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și viața sa privată, iar acestora li s-a spus să nu caute greșeli așa cum fac dușmanii islamului, ci să se roage pentru binecuvântarea Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa); mai mult aceștia au fost instruiți să nu se acuze unul pe celălalt în mod fals.
9. În versetul 59 s-a luat al treilea pas pentru reformarea socială. Toate femeile musulmane au primit porunca să iasă din casă bine acoperite cu veșmintele lor exterioare și să își acopere fețele atunci când ies din casă pentru o nevoie.

După acestea și până la finalul Capitolului ipocriții au fost muștrați pentru propaganda făcută la acel timp împotriva islamului și a musulmanilor.

Surat 33: al-'Ahzab⁷⁹⁰

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. O, Profetule! Fii cu frică de Allah și nu da ascultare necredincioșilor și ipocriților, căci Allah este 'Alim [Atoateștiutor] și Hakim [Înțelept]!
 2. Și urmează ceea ce îți este revelat de către Domnul tău, căci Allah este bine știutor a ceea ce săvârșiți!
 3. Și încrede-te în Allah, căci El este suficient ca orânduitor al lucrurilor!
 4. Allah nu i-a dat omului două inimi înlăuntrul său și nu le-a făcut pe soțiile voastre, de care voi vă despărțiți⁷⁹¹, să fie asemenea mamelor voastre. Și nu i-a făcut pe copiii voștri înfiați să fie asemenea fiilor voștri [biologici]. Acestea sunt cuvinte ce ies din gurile voastre, însă Allah spune Adevărul și El călăuzește pe drumul cel drept.
 5. Chemați-i⁷⁹² după părinții lor, căci astfel este mai cu dreptate față de Allah. Iar dacă nu-i cunoașteți pe părinții lor, atunci socotiți-i frați ai voștri întru credință și aliați ai voștri! Și nu este niciun păcat pentru ceea ce săvârșiți voi din greșală, ci numai pentru ceea ce inimile voastre săvârșesc cu bună știință.
- Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].
6. Profetul este mai apropiat față de dreptcredincioși decât își sunt ei înșiși, iar soțiile sale sunt mamele lor. Rudele de sânge sunt mai îndreptățite între ele [în privința succesionii], după Cartea lui Allah, decât dreptcredincioșii [de la Medina] și decât însoțitorii lui [de la Mecca], afară de ceea ce [voiți] să dați ca binefacere aliaților voștri și aceasta se află scrisă în Carte⁷⁹³.
 7. Și [spune, Mohammed,] când am luat noi legământ cu Profeții și cu tine, cu Noe, cu Avraam, cu Moise și cu Iisus – fiul Mariei – și am luat de la ei legământ puternic,
 8. Ca El să-i întreb pe cei sinceri [pe Mesagerii și Profeții Lui] despre sinceritatea lor [transmiterea mesajului]! Iar pentru cei necredincioși a pregătit El o pedeapsă dureroasă.
 9. O, voi cei care credeți! Aduceți-vă aminte de harul lui Allah asupra voastră când a venit oștirea asupra voastră și când Noi am trimis asupra lor un vânt și o oștire [de Îngeri] pe care voi nu ați văzut-o. Și Allah este Cel care Vede ceea ce voi împliniți.
 10. [Adu-ți aminte] când ei au venit la voi de deasupra voastră și de sub voi

⁷⁹⁰ Al-Ahzab: Aliații sau Forțele Unite, referindu-se la alianța triburilor arabe necredincioase împotriva musulmanilor în Medina pentru bătălia numită „al-Ahzab” sau „al-Khandaq” (Tranșeele)

⁷⁹¹ Prin expresia: „Tu ești pentru mine precum spatele mamei mele”. Un astfel de jurământ

făcut pentru a nu mai avea relații cu soția era o practică pre-islamică declarată de către Allah un păcat pentru care era necesară ispășirea așa cum este descris în 58:3-4

⁷⁹² Pe copiii aflați în grija voastră

⁷⁹³ Tabla bine Păstrată (*al-Lauh al-Mahfuth*)

- și când ochii voștri au fost tulburați și inimile v-au ajuns în gât și v-ați făcut voi fel de fel de gânduri îndoielnice în privința [făgăduinței] lui Allah.
11. Atunci au fost dreptcredincioșii încercați și au fost zdruncinați puternic.
12. Și [adu-ți amine] când au zis ipocriții și aceia în ale căror inimi era boală [îndoială]: „Allah și Trimisul Său nu ne-au promis nouă decât numai deșertăciune!”
13. Și când au zis o parte dintre ei: „O, voi, popor din Yathrib⁷⁹⁴! Nu este loc pentru voi! Deci întoarceți-vă!” Și au cerut atunci un grup dintre ei îngăduința Profetului, zicând: „Casele noastre sunt neprotejate!”, în vreme ce ele nu erau neprotejate, însă ei voiau numai să fugă.
14. De s-ar fi intrat peste ei prin laturile lui [orașului] și de li s-ar fi cerut fără să fie expuși să se răzvrătească [urmând necredința], ei ar fi făcut-o fără să fi rămas decât numai puțin [timp].
15. Însă ei făcuseră mai înainte legământ față de Allah să nu se întoarcă, fugind, și va trebui să dea socoteală pentru legământul față de Allah.
16. Spune [o Mohammed]: „Nu vă va fi de niciun folos fuga, dacă voi veți fugi de moarte [fără luptă] sau de ucidere [în luptă], și atunci nu v-ați bucura voi [de viață] decât puțin [timp]!”
17. Spune: „Cine este acela care vă va apăra pe voi de Allah, dacă El vă va vrea un rău sau dacă El vă va dori vouă îndurare?” Nu vor găsi pentru ei [aceia care-și incalcă legământul față de Allah] ocrotitor și ajutor afară de Allah!
18. Allah îi cunoaște pe aceia dintre voi care pun piedici⁷⁹⁵ și pe acei [ipocriți] care le spun fraților lor: „Veniți la noi!”⁷⁹⁶, în vreme ce ei nu participă la luptă decât numai puținii dintre ei⁷⁹⁷,
19. [Fiind] zgârciți cu voi. Și când teama vine, îi vezi pe ei cum privesc la tine cu ochii rotindu-se, ca cel care este copleșit de moarte [din cauza spaimii]. Iar când teama se duce, atunci vă rănesc pe voi cu limbi ascuțite, zgârciți cu fapta bună. Aceștia nu au crezut niciodată și, de aceea, Allah zădărnicește faptele lor, căci acest lucru este ușor pentru Allah.
20. Ei cred că aliații nu au plecat⁷⁹⁸. Iar dacă aliații vin [încă o dată], doresc ca ei să meargă prin deșert printre beduini și să întrebe despre voi [de cât mai departe]. Și de ar fi printre

⁷⁹⁴ Numele orașului Medina înainte de venirea Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)

⁷⁹⁵ Care îi conving pe alții să nu îl sprijine pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în bătălie

⁷⁹⁶ În loc să i se alăture Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)

⁷⁹⁷ Participă la luptă ori când este în avantajul lor, ori pentru laudă, ori nu prea participă

⁷⁹⁸ Din cauza fricii lor excesive ipocriții lași nu puteau crede că forțele inamice au fost învinse

- voi, nu ar lupta ei decât [foarte] puțin.
21. Ați avut voi în Trimisul lui Allah un exemplu frumos, pentru cel care nădăjduiește în [întâlnirea cu] Allah și în Ziua de Apoi și Îl pomenește pe Allah mereu.
22. Și când i-au văzut dreptcredincioșii pe aliați, au zis: „Aceasta este ceea ce ne-au făgăduit Allah și Trimisul Său. Adevăr au grăit Allah și Trimisul Său”. Și nu a făcut aceasta decât să le sporească lor credința și supunerea.
23. Între dreptcredincioși sunt oameni care au fost sinceri în legământul pe care l-au făcut față de Allah, unii dintre ei l-au împlinit [murind], iar alții dintre ei așteaptă fără să schimbe nimic [din legământul lor],
24. Pentru ca Allah să-i răsplătească pe cei sinceri pentru sinceritatea lor și să-i chinuiască pe cei ipocriți, dacă El voiește, sau să accepte căința lor, căci Allah este Ghafur, [Iertător], Rahim [Îndurător].
25. Și Allah i-a alungat înapoi pe cei care nu au crezut, cu toată furia lor. Ei nu au dobândit nici un bine. Allah este de ajuns pentru dreptcredincioși în luptă, căci Allah este Qauyy [Puternic] [și] 'Aziz [Tare].
26. El i-a lăsat pe cei care i-au ajutat dintre oamenii Cărții⁷⁹⁹ să coboare din cetățile lor și a aruncat spaimă în inimile lor. Pe o parte dintre ei i-ați omorât [dintre bărbați], iar o altă
- parte dintre ei i-ați luat în captivitate [femei și copii].
27. El v-a dat vouă spre moștenire ținutul lor, casele lor, averile lor și un pământ pe care voi nu l-ați mai călcat niciodată. Allah este cu putere peste toate.
28. O, Profetule! Spune-le soțiilor tale: „Dacă vă doriți voi această viață și podoabele ei, atunci veniți, căci eu vă voi da vouă mijloacele cele necesare și vă voi da vouă dezlegare [prin divorț], după cuviință.
29. Iar dacă Îl voiți voi pe Allah, precum și pe Trimisul Său și Casa de Apoi, atunci Allah a pregătit pentru cele binefăcătoare dintre voi răsplată mare!”
30. O, voi soții ale Profetului! Aceea dintre voi care va săvârși o faptă rușinoasă va avea parte de un chin ce i se va spori îndoit, căci aceasta este pentru Allah [un lucru] ușor!
31. Însă aceleia dintre voi care arată supunere față de Allah și față de Trimisul Lui și împlinește fapte bune îi vom da Noi răsplată îndoită și îi vom pregăti daruri alese.
32. O, voi soții ale Profetului! Voi nu sunteți ca nici una dintre femei. Dacă sunteți pioase, nu vă arătați binevoitoare [față de bărbați], cu vorba, pentru ca acela care are o boală în inimă să nu poftească la voi, și spuneți vorbe potrivite!

⁷⁹⁹ Evreii din Bani Quraydah, care au încălcat tratatele lor cu musulmanii

33. Ședeți în casele voastre și nu vă arătați [frumusețea], așa cum se arătau în vremea Jahiliyyei de mai înainte! Împliniți Rugăciunea [As-Salat], achitați Dania [Az-Zakat] și fiți cu supunere față de Allah și Trimisul Său! Allah voiește să țină departe de la voi, o, neam al [Profetului], rușinea și să vă purifice pe voi întru totul.
34. Și țineți minte versetele lui Allah care sunt recitate în casele voastre și înțelepciunea⁸⁰⁰! Allah este Latif [Cel Binevoitor] [și] Khabir [Bineștiutor].
35. Musulmanilor și musulmanelor, dreptcredincioșilor și dreptcredincioaselor, celor supuși și celor supuse, celor iubitori de adevăr și celor iubitoare de adevăr, celor stornici și celor stornice, celor smeriți și celor smerite, celor ce dau milostenii și acelora [dintre femei] care dau milostenii, celor care postesc și acelora [dintre femei] care postesc, celor care își păzesc castitatea lor și acelora [dintre femei] care și-o păzesc, celor care-L pomenesc pe Allah mereu și acelora [dintre femei] care-L pomenesc, Allah le-a pregătit iertare și răsplată mare.
36. Nu se cuvine ca un dreptcredincios și nicio dreptcredincioasă să mai aleagă, dacă Allah și Trimisul Său au hotărât în privința lor un lucru. Iar acela care se răzvrătește împotriva lui Allah și a Trimisului Său se află în rătăcire învederată.
37. Și [adu-ți aminte, o, Mohammed,] când i-ai spus celui asupra căruia Allah Și-a trimis harul Său⁸⁰¹, cum și tu ai trimis harul tău asupra lui: „Păstrează-o pentru tine pe soția ta și fii cu frică de Allah!”. Tu ai ținut ascuns în sufletul tău ceea ce Allah a voit să descopere⁸⁰². Tu te-ai temut de oameni⁸⁰³, măcar că Allah este mai vrednic să te temi de El⁸⁰⁴. Apoi, când Zayd a întrerupt orice legătură cu ea, Noi ți-am dat-o ție să-ți fie soție, pentru ca dreptcredincioșii să nu mai aibă reținere în privința soțiilor fiilor lor adoptivi, dacă aceștia întrerup orice legături cu ele. Și porunca lui Allah trebuie să fie implinită.
38. Nu este niciun păcat pentru Profet întru ceea ce i-a poruncit Allah⁸⁰⁵. Aceasta este Legea lui Allah pentru aceia care au fost mai înainte. Porunca lui Allah este o hotărâre hărăzită.

⁸⁰⁰ Învățăturile Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) sau Sunnah lui

⁸⁰¹ Referindu-se la sclavul eliberat al Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), Zayd bin Harithah

⁸⁰² Comanda lui Allah ca Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) să se căsătorească cu Zaynab după ce Zayd a divorțat-o. Aceasta a fost pentru a demonstra

că un bărbat se poate căsători cu o femeie ce a fost căsătorită anterior cu fiul său adoptat.

⁸⁰³ Te-ai temut de vorbele lor prin care spuneau că Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) s-a căsătorit cu fosta soție a fiului său (ceea ce este interzis de Allah în cazul unui fiu adevărat)

⁸⁰⁴ Făcându-ți cunoscută comanda Lui

⁸⁰⁵ Sau permis lui

39. Accia care transmit mesajele lui Allah și se tem de El și nu se tem de nimeni afară de Allah [să știe că] Allah este de ajuns pentru a ține socoteala [la toate].
40. Mohammed nu este tată nici unuia dintre bărbaiții voștri, ci el este Trimisul lui Allah și încheietorul Profetilor, și Allah este Atoateștiutor.
41. O, voi cei care credeți, pomeniți-L pe Allah mereu
42. Și slăviți-L pe El dimineața și după-amiaza [timpul de Asr]!
43. El este Cel ce vă binecuvăntează, ca și Îngerii Săi, pentru ca să vă scoată pe voi din întunecimi la lumină. Și El este cu dreptcredințioșii Îndurător.
44. Salutul lor în ziua când Îl vor întâlni va fi „Pace!”, iar El le-a pregătit lor o răsplată generoasă.
45. O, Profetule, cu adevărat, Noi te-am trimis ca martor, ca binevestitor, ca prevenitor
46. Și ca un chemător [al oamenilor] la Allah, cu voia Lui, și ca o candelă luminoasă.
47. Vesteste dreptcredințioșilor că ei vor avea de la Allah mare îndurare!
48. Nu da ascultare necredințioșilor și ipocriților, nu da atenție răutății lor și încrede-te în Allah, căci Allah este de ajuns ca Ocrotitor!
49. O, voi cei care credeți! Dacă vă căsătoriți cu dreptcredințioase și apoi divorțați de ele, înainte să le fi atins, voi nu le puteți impune o perioadă de așteptare. Dați-le lor lucruri de care să se bucure și lăsați-le pe ele libere, după cuviință!
50. O, Profetule! Noi îți îngăduim ție soțiile tale, căroră tu le dai zestre, precum și pe acelea care se află sub stăpânirea dreptei tale, pe care Allah ți le-a dăruit ca pradă, precum și pe fiicele unchiului tău după tată și pe fiicele mătușii tale după tată, pe fiicele unchiului tău după mamă și pe fiicele mătușii tale după mamă, care au purces împreună cu tine, și asemenea orice femeie dreptcredințioasă, dacă se dăruiește [întru căsătorie] ea însăși Profetului, dacă acceptă Profetul să o ia în căsătorie, acesta este un privilegiu numai pentru tine, fără de [ceilați] dreptcredințioși. Noi știm ceea ce le-am impus lor în privința soațelor lor și acelora pe care le stăpânesc dreptele lor, ca să nu fie nicio stânjeneală pentru tine, iar Allah este Ghafur, [Iertător], Rahim [Îndurător].
51. Tu [Mohammed] poți lăsa să aștepte pe cine voiești dintre ele⁸⁰⁶ și tu poți primi la tine pe cine voiești. Și nu este niciun păcat pentru tine, dacă tu chemi la tine una dintre cele pe care le-ai îndepărtat. Acesta este [lucrul] cel mai apropiat pentru ca ochii lor să se răcorească și pentru ca ele să nu se întristeze și să fie mulțumite

⁸⁰⁶ Pe cele menționate în versetul anterior ca fiind legale pentru Profet (pacea și

binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) sau soțiile sale

- cu ceea ce le-ai dat lor. Allah știe ceea ce este în inimile voastre căci Allah este ‘Alim [Atoateștiutor] [și] Halim [Blând].
52. El nu-ți mai îngăduie ție [Mohammed, să ici alte] femei apoi, nici să le schimbi pe ele cu alte soațe, chiar dacă îți place frumusețea lor – afară de cele pe care le stăpânește dreapta ta. Allah este peste toate Veghetor.
53. O, voi cei care credeți! Nu intrați în casele Profetului, decât dacă vi se dă vouă încuviințare, pentru o mâncare, fără să așteptați prepararea ei. Dar dacă sunteți chemați, atunci intrați, însă după ce ați mâncat, împrăștiati-vă, fără a zăbovi la povești. Aceasta i-ar pricinui neplăcere Profetului și el s-ar rușina de voi [să vă poftescă să ieșiți], însă Allah nu se rușinează [să vă spună] adevărul. Iar dacă le rugați pe ele pentru un lucru, atunci rugațile de după o perdea. Aceasta este mai curat pentru inimile voastre și pentru inimile lor. Și nu se cade ca voi să-i pricinuiți vreo neplăcere Trimisului lui Allah, nici să vă căsătoriți vreodată cu soțiile sale, după el. Acesta ar fi pentru Allah un mare [păcat].
54. Dacă voi scoateți la iveală un lucru ori îl țineți ascuns, Allah este ‘Alim [Atoateștiutor].
55. Nu este niciun păcat pentru ele în privința părinților lor, copiilor lor, fraților lor, a fiilor fraților lor, fiilor surorilor lor, a femeilor lor, a acelor pe care le stăpânesc dreptele lor [scavi]. Și fiți cu frică de Allah, căci Allah este Martor la toate!
56. Allah trimite binecuvântări asupra Profetului și Îngerii se roagă [la Allah] pentru el. O, voi cei care credeți, rugați-vă pentru el și salutați-l pe el cu tot respectul.
57. Cei care Îl supără pe Allah și Trimisul Său [spunând minciuni despre ei] vor fi blestemați de Allah în această lume și în Lumea de Apoi și El le va pregăti lor osândă umilitoare.
58. Iar cei care îi vor necăji pe dreptcredincioși și pe dreptcredincioase, fără ca ei să fi agonisit [ceva pentru care să merite aceasta], vor avea parte de ponegrire și de păcat învederat.
59. O, Profetule! Spune-le soțiilor tale și copilelor tale și femeilor dreptcredincioșilor să se învelescă în jilbaburile⁸⁰⁷ lor, căci astfel vor fi mai bine distinse să fie cunoscute⁸⁰⁸ și să nu li se pricinuiască necazuri! Allah este Ghafur, [Iertător], Rahim [Îndurător]⁸⁰⁹.
60. Dacă nu vor înceta cei ipocriți și cei ce au boală în inimile lor⁸¹⁰ și cei ce seamănă zvonuri, [îndemnând la răzvrătire], în Medina, Noi te vom

⁸⁰⁷ Jilbabul este un veșmânt ce acoperă capul și ajunge până jos, acoperind astfel întregul corp al femeii

⁸⁰⁸ Ca fiind femei credincioase

⁸⁰⁹ Cu ceea ce s-a întâmplat înainte de această poruncă sau înainte ca aceasta să fie cunoscută

⁸¹⁰ Referitor aici la cei care fac adulter sau precurvie

- instiga împotriva lor și atunci nu-ți vor mai fi ei vecini în ea decât pentru puțin [timp],
61. Blestemați vor fi ei și oriunde vor fi aflați, vor fi ei prinși și măcelăriți fără îndurare.
62. Aceasta a fost legea lui Allah pentru cei care au trăit mai înainte și tu nu vei afla schimbare pentru Legea lui Allah.
63. Oamenii te întrebă despre Ceas. Spune: „Numai la Allah este știința despre el!” Și de unde să știi? S-ar putea ca Ceasul să fie aproape.
64. Cu adevărat, Allah i-a blestemat pe necredincioși și le-a pregătit lor flăcările,
65. Veșnic vor sălășlui în ele și nu vor găsi ocrotitor și nici sprijinitor,
66. Iar în ziua când fețele lor vor fi întoarse de pe o parte pe alta în Foc, ei vor spune: „Vai nouă! De I-am fi dat noi ascultare lui Allah și de i-am fi dat noi ascultare Trimisului!”
67. Și ei vor spune: „Doamne, noi le-am dat ascultare stăpânilor noștri și mai marilor noștri⁸¹¹, însă ei ne-au rătăcit pe noi de la drum!
68. Doamne, dă-le lor pedeapsă îndoită și blestemă-i pe ei cu mare blestem.”
69. O, voi cei care credeți! Nu fiți ca cei care l-au defăimat pe Moise. Iar
- Allah l-a socotit pe el nevinovat de spusele lor și a fost el la Allah în mare cinste.
70. O, voi cei care credeți! Fiți cu frică de Allah și spuneți vorbe adevărate,
71. Pentru ca El să vă îndrepte faptele voastre și să vă ierte greșelile voastre! Acela care este cu supunere față de Allah și față de Trimisul Său va dobândi mare izbândă.
72. Cu adevărat, Noi am propus Cerurilor, Pământului și munților Sarcina⁸¹² de a purta povara Adevărului, dar ele au refuzat să o poarte și le-a fost teamă de ea [de pedeapsa lui Allah], însă s-a încărcat omul cu ea, căci el este tare nedrept [față de el însuși] și tare neștiutor.
73. [Este⁸¹³ astfel] pentru ca Allah să-i osândească pe ipocriți și pe ipocrite, pe politeiști și pe politeiste. Însă Allah primește căința dreptcredincioșilor și dreptcredincioaselor. Allah este Ghafur, [Iertător], Rahim [Îndurător].

⁸¹¹ Poate fi interpretat de asemenea ca „nobilii noștri sau bătrânii noștri”

⁸¹² Acceptarea obligațiilor și ascultării față de Allah

⁸¹³ Motivul pentru care omenirii i-a fost permis să poarte Sarcina

Surat 34: Saba'

Perioada de revelare

Perioada exactă de revelare a acestui Capitol nu este cunoscută din niciun hadis autentic, însă stilul său arată că a fost revelat, fie în perioada meccană intermediară, fie în cea de început. Dacă este din perioada intermediară, atunci probabil a fost revelat în starea inițială, atunci când persecuția nu era atât de tiranică, iar mișcarea islamică era contracarată doar prin batjocură, bârfă, acuzații false și influențarea oamenilor.

Tematica și subiectul principal

Acest Capitol abordează acele obiecții ale necredincioșilor îndreptate împotriva mesajului de Monoteism (*Tauhid*) al Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), a Vieții de Apoi și a Profeției. Acestea se manifestau în special sub formă de acuzații și batjocură și au primit răspuns uneori prin citarea lor și alteori fără a fi citate. Răspunsurile sunt, în general, sub forma instrucțiunilor și a prevenirilor, dar în unele locuri necredincioșii sunt avertizați și de consecințele rele ale încăpățănării lor. În legătură cu aceasta sunt relatate poveștile poporului din Saba' și ale profeților David și Solomon, care au fost binecuvântați de Dumnezeu cu puteri mari și cu o grandoare și glorie ce nu le-a mai fost dată multor oameni înainte de ei.

În ciuda acestor binecuvântări, aceștia nu erau mândri și nici aroganți, ci au rămas supuși Domnului lor. Ei nu au fost niciodată rebeli. Pe de altă parte era poporul din Saba', care atunci când a fost binecuvântat de Dumnezeu au devenit mândri și, drept consecință, au fost distruși și răspândiți pentru a fi amintiți doar în mituri și legende. Cunoscând aceste precedente puteți vedea și judeca pentru voi care mod de viață este mai bun: unul care este construit pe credința în Monoteism (*Tauhid*), Viața de Apoi și atitudinea de mulțumire față de Dumnezeu sau unul care este construit pe necredință, politeism (*Şirk*), negarea Vieții de apoi și adorarea acestei vieți lumești.”

Surat 34: Saba'⁸¹⁴

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. [Toată] Lauda [este a] lui Allah, Căruia Îi aparțin toate cele din Ceruri și cele de pe Pământ, și Lui I se cuvine toată slava în Viața de Apoi! El este Al-Hakim [Cel Înțelept] [și] Al-Khabir [Bineștiutor].
2. El știe ce intră în Pământ și ce iese din el, ce coboară din Cer și ce se suie la el. Și El este Ar-Rahim [Îndurător], Al-Ghafur [Iertător].
3. Cei care nu cred spun: „Ceasul nu va veni la noi!” Spune: „Ba – [jur] pe Domnul meu! – el va veni la voi. [Allah este] Cel ce știe Necunoscutul.” Nu-I scapă nici măcar greutatea unui atom⁸¹⁵, nici din Ceruri, nici de pe Pământ. Și nimic - nici mai mic decât aceasta, nici mai mare – nu există fără să nu fie [înscris] într-o Carte deslușită (Al-Lauh Al Mahfuz).
4. Pentru ca El să-i răsplătească pe cei care cred și săvârșesc fapte bune, căci pentru ei este iertare și înzestrare generoasă;
5. Însă, cei care se străduiesc să facă zadarnice⁸¹⁶ versetele Noastre, vor avea parte de suferința unei pedepse dureroase.
6. Și cei cărora li s-a dat știința văd că ceea ce ți s-a trimis de către Domnul tău este Adevărul care călăuzește către calea lui Al-'Aziz [Celui Puternic] [și] Al-Hamid [Vrednic de Laudă].
7. Dar cei care nu cred spun: „Vreți să vă îndrumăm către un bărbat [către Mohammed] care vă vestește că, după ce vă veți fi făcuți voi fărăme împrăștiate, veți fi voi întorși la viață?”
8. A plăsmuit el minciună, punând-o pe seama lui Allah sau este el stăpânit de nebunie?” [Ba nu!] Iar cei care nu cred în Viața de Apoi vor avea parte de osândă pentru că ei sunt în rătăcire adâncă.
9. Oare nu văd ei de dinaintea lor și din urma lor Cerul și Pământul? De am voi Noi, am face ca Pământul să se scufunde cu ei sau am face să cadă asupra lor bucăți din Cer. Întru aceasta se află semn pentru orice rob care se căiește.
10. Și Noi i-am dat lui David îndurare din partea Noastră. „O, voi munți, aduceți mărire, repetând împreună cu el, și voi păsări [asemenea]!” Și am muiat Noi fierul pentru el,
11. [Poruncindu-i lui:] „Fă cămăși de zale și îmbină bine verigile! Și săvârșiți lucruri bune [tu și neamul tău]! Eu sunt Basir [Veghetor] la ceea ce faceți voi!”
12. Și lui Solomon [i-am supus] vântul, încât mersul lui de dimineață a fost cât o lună de zile și mersul lui de

⁸¹⁴ Saba': (Poporul lui) Saba'

⁸¹⁵ Sau „greutatea unei furnici mici”

⁸¹⁶ Să le submineze credibilitatea cu scopul de a-l învinge pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)

- seară a fost cât o lună de zile [într-o singură zi putea să parcurgă distanța echivalentă cu două luni de călătorie]. Și am făcut să curgă pentru el un izvor de aramă. Și printre djinni erau [unii] care munceau dinaintea lui, cu îngăduința Domnului său. Iar pe cei dintre ei care se abăteau de la porunca Noastră îi făceam Noi să guste chinul Flăcărilor.
13. Îi lucrau lui ceea ce el voia: sanctuare⁸¹⁷ și statui⁸¹⁸, vase [pentru mâncat] cât bazinele și oale care se așează bine. [Am spus] „Lucrați, o familie a lui David, [după legea lui Allah], pentru a-I aduce mulțumire!” Dar puțini dintre robii Mei sunt mulțumitori.
14. Și când am hotărât Noi moartea lui [Solomon], nimic nu le-a arătat lor [djinnilor] moartea lui, afară de o vietate a pământului care a ros toiagul lui⁸¹⁹. Și când s-a prăbușit, li s-a arătat djinnilor că, dacă ei ar fi știut cu adevărat necunoscutul, ei nu ar fi rămas în chinul umilitor [al robiei lor]⁸²⁰.
15. Și a avut [poporul din] Saba' în sălașul lor un semn: două grădini, în dreapta și în stânga. [Li s-a spus:] „Mâncați din darul Domnului vostru și aduceți-I Lui mulțumire! O țară
- bună [aveți voi] și un Stăpân Ghafur [Iertător] !”
16. Însă ei s-au întors [refuzând] și Noi am trimis asupra lor înecul de la Al-'Arim [un potop venit din baraj] și le-am schimbat amândouă grădinile lor cu două grădini cu roade amare, tamarisc și câțiva jujubieri.
17. Aceasta le-am dat-o ca răsplată pentru că ei au fost necredincioși. Și oare răsplătim Noi [astfel pe altceva] afară de cel necredincios?
18. Și Noi am așezat între ei și între cetățile pe care le-am binecuvântat alte cetăți cunoscute⁸²¹ și am hotărât distanțele dintre ele [spunând]: „Mergeți între ele noapți și zile, în siguranță!”
19. Însă ei au spus: „Doamne, depărtează mai mult distanțele noastre [neapreciind această binecuvântare]!” Însă ei au fost nedrepti față de ei înșiși, așa încât Noi i-am făcut legende⁸²² și i-am risipit pe ei, despărțindu-i. Întru aceasta se află semne pentru cel răbdător și mulțumitor!
20. Bănuială⁸²³ lui Iblis s-a adevărat prin ei⁸²⁴ și ei l-au urmat pe el, afară de o parte dintre dreptcredincioși.
21. Și el [Iblis] nu a avut asupra lor putere. [Ei au fost încercați cu

⁸¹⁷ Descrise de comentatori drept palate, locuințe sau locuri de rugăciune

⁸¹⁸ Care nu erau interzise până la timpul Profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)

⁸¹⁹ Pe care se sprijinea la momentul morții sale. O termită a continuat să roadă toiagul până când acesta s-a rupt

⁸²⁰ Acest verset este o dovadă că djinnii nu cunosc nevăzutul, ci doar Allah îl cunoaște

⁸²¹ În finutul care este astăzi Siria și Palestina

⁸²² Drept exemple sau pilde

⁸²³ Că omenirea ar fi ușor ademenită de el

⁸²⁴ Poporul lui Saba' sau omenirea în general

- ispitele lui] numai pentru ca Noi să-l evidențiem pe cel crede în Lumea de Apoi de acela care se îndoiește asupra ei. Iar Domnul tău, [o, Mohammed!] este Hafiz [Atoatepăzitor].
22. Spune [o Mohammed]: „Chemați-i pe cei care voi ați pretins [că ar fi divinități] afară de Allah! Ei nu stăpânesc nici cât greutatea unui fir de colb în Ceruri și nici pe Pământ. Ei nu au nicio parte la acestea, iar El nu are nici un ajutor între ei!
23. Și nu este de niciun folos mijlocirea la El, în afară de cei cărora El le îngăduie, [ei așteaptă] până când frica este îndepărtată din inimile lor⁸²⁵, atunci ei spun: „Ce a spus Stăpânul vostru?” Și ei răspund: „Adevărul! El este Al-'Aliyy [Cel mai Înalt] [și] Al-Khabir [Cel Mare]”.
24. Spune: „Cine vă dăruiește cu cele de trebuință pe voi din Ceruri și de pe Pământ?” Spune: „Allah! Cu adevărat noi sau voi suntem ori pe un drum bun ori într-o rătăcire răzvedită”.
25. Spune: „Voi nu veți fi întrebați pentru păcatele ce le-am săvârșit, iar noi nu vom fi întrebați pentru cele pe care voi le săvârșiți!”
26. Spune: „Domnul nostru ne va aduna laolaltă, apoi va hotărî între noi cu dreptate, căci El este Al-Fattah [Marele Judecător] [și] Al-'Alim [Atoateștiutorul]!”
27. Spune: „Arătați-mi-i pe cei pe care i-ați alăturat Lui ca asociați! Nicidecum! El este Allah Al-'Aziz [Cel Puternic] [și] Al-Hakim [Înțelept]!”
28. Și Noi nu te-am trimis decât ca vestitor și prevenitor pentru toată lumea, însă cei mai mulți dintre oameni nu știu.
29. Și ei spun: „Când [se va împlini] această promisiune, dacă voi graiți adevăr?”
30. Spune: „Voi aveți hotărâtă o Zi, pe care nu o puteți nici amâna cu un ceas, nici nu o puteți grăbi!”
31. Dar cei care nu cred spun: „Noi nu vom crede în acest Coran și nici în acelea de dinaintea lui!” Dar de i-ai vedea pe nelegiuții stând în picioare dinaintea Domnului lor, întorcându-și unii altora vorbe! Cei care au fost socotiți slabi le vor zice celor care s-au arătat trufași: „De n-ați fi fost voi [ocârmuitori], noi am fi fost credincioși!”
32. Cei care s-au arătat trufași le vor zice celor care au fost socotiți slabi: „Oare noi v-am îndepărtat de la calea cea dreaptă, după ce ea v-a venit vouă? Ba voi ați fost nelegiuți!”
33. Iar cei care au fost socotiți slabi le vor zice celor care s-au arătat trufași: „Ba este mai degrabă vicleșugul vostru de zi și de noapte, când voi ne-ați poruncit să nu credem în Allah și să-I facem Lui

⁸²⁵ Al Îngerilor cărora le va fi permis să mijlocească

- semeni!” Și-și vor ascunde ei căința, când vor vedea pedeapsa. Și vom pune Noi lanțuri pe gâturile celor care nu au crezut. Și oare vor fi ei răsplătiți altfel decât după ceea ce au săvârșit?
34. Și nu am trimis Noi niciun prevenitor în vreo cetate fără ca cei înstăriți din ea să nu zică: „Cu adevărat, noi nu credem în cele cu care ați fost trimiși!”
35. Și ei⁸²⁶ au spus: „Noi am avut mai multe bogății și mai mulți copii și noi nu vom fi chinuți!”
36. Spune: „Cu adevărat, Domnul meu dă din belșug sau împuținează cele de trebuință cui voiește El, însă cei mai mulți oameni nu știu!”
37. Nici averile voastre, nici copiii voștri nu sunt dintre lucrurile care vă vor aduce aproape de Noi, ci numai cei care au crezut și au săvârșit fapte bune vor avea parte de răsplată îndoită pentru ceea ce au făcut și ei vor fi în siguranță în odăile de sus [ale Paradisului].
38. Iar cei care se străduiesc să facă versetele Noastre zadarnice⁸²⁷, vor fi aduși la chin.
39. Spune: „Domnul meu dă din belșug cele de trebuință aceluia care voiește El dintre robii Săi sau le împuținează lor. Și pentru tot ceea ce dăruieți voi El vă va da vouă în schimb, căci El este Cel mai bun dintre dăruitori”.
40. Și într-o Zi, îi va aduna pe ei toți și apoi le va zice Îngerilor: „Aceștia v-au adorat pe voi?”
41. Însă ei vor răspunde: „Mărire Ție! Tu ești Ocrotitorul nostru, nu ei! Ei i-au adorat pe djinni; cei mai mulți dintre ei au crezut în aceștia!”
42. În Ziua aceea, nu-și vor putea ei aduce unul altuia nici folos nici vătămare și le vom zice Noi aceluia care au fost nelegiuți: „Gustați chinul Focului pe care voi l-ați tăgăduit!”
43. Și când li se recită lor versetele Noastre limpezi, atunci ei spun: „Acesta nu este decât un om care voiește să vă îndepărteze pe voi de la cele pe care le-au adorat părinții voștri!” Și zic ei: „Aceasta nu este decât o minciună plăsmuită!” Iar cei care nu au crezut în Adevăr spun, atunci când el vine la ei: „Acesta nu este decât vrăjitorie învederată!”.
44. Noi nu le-am dat lor [arabilor] cărți ca să învețe din ele, nici nu le-am trimis lor mai înainte de tine [o, Mohammed,] vreun prevenitor.
45. Cei de dinainte de ei [alte națiuni] i-au învinuit de minciună [pe trimișii lor]. Dar la ei [la cei din neamul tău] nu a ajuns nici a zecea parte din ceea ce le-am dat lor. Ei, deci, i-au socotit mincinoși pe trimișii Mei, dar și cum a fost lepădarea Mea [de ei]!
46. Spune: „Eu vă îndemn pe voi cu privire la un singur lucru: Să vă ridicați voi înaintea lui Allah

⁸²⁶ Cei bogăți în general sau oamenii din Mecca în mod specific

⁸²⁷ A se vedea 34:5

- [dorind adevărul] câte doi sau câte unul și apoi să cugetați [la viața lui Mohammad]! Tovarășul vostru [Mohammed] nu este stăpânit de duhuri, ci el nu este decât un prevenitor pentru voi înainte de o osândă aspră!”
47. Spune: „Eu nu am cerut de la voi nicio răsplată pentru călăuzirea voastră, căci răsplata mea nu este decât numai la Allah și El este la toate Șahid [Martor]”.
48. Spune: „Cu adevărat, Domnul meu trimite Adevărul! El este Știutorul deplin al celor neștiute!”
49. Spune: „A venit Adevărul [Coranul și revelația lui Allah]! Minciuna nu mai poate să înceapă, nici să mai revină [vreodată]!”⁸²⁸
50. Spune: „Eu dacă rătăcesc, rătăcesc spre pierderea mea însumi, iar dacă sunt călăuzit, aceasta este prin ceea ce Allah îmi revelează mie, fiindcă El este Sami' [Cel care Aude] [și] este Qarib [Apropiat]”.
51. Și de i-ai vedea tu⁸²⁹ când sunt cuprinși de spaimă, căci nu mai este scăpare pentru ei, și cum sunt ei luați dintr-un loc apropiat!
52. Și ei vor zice atunci: „Noi credem [acum]”! Dar cum ar mai putea ei primi [crediința] într-un loc atât de îndepărtat⁸³⁰,
53. După ce mai înainte nu au crezut și au hulit necunoscutul dintr-un loc atât de îndepărtat?!
54. Și se va pune stavilă între ei și între ceea ce ei voiesc⁸³¹, întocmai cum s-a făcut cu semenii lor mai înainte, fiindcă ei s-au aflat în mare îndoială.

⁸²⁸ Însemnând că falsitatea a fost abolită

⁸²⁹ Dacă ar putea vedea Viața de Apoi

⁸³⁰ În viața anterioară pe pământ când ar fi avut toate șansele, însă acum toate acestea s-au dus

⁸³¹ Însemnând obținerea credinței și beneficiile sale sau intrarea în Paradis

Surat 35: Fatir

Perioada de revelare

Dovezile interne din stilul Capitolului arată că acesta a fost probabil revelat în perioada intermediară meecană, atunci când antagonismul devenise destul de puternic și era folosită orice metodă rea pentru a prejudicia misiunea Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

Tematica și subiectul principal

Discursul este menit să-i avertizeze și să-i condamne pe cei din Mecca și pe conducătorii acestora pentru atitudinea lor antagonistă față de mesajul de Monoteism al Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ca și cum ar spune: „O, oameni nesăbuiți, calea la care vă cheamă Profetul este în avantajul vostru. Mânia voastră, trucurile și comploturile voastre față de el nu sunt îndreptate împotriva lui, ci împotriva voastră. Dacă nu-l veți asculta, vă veți face vouă rău și nu lui. Gândiți-vă la ceea ce spune el: nu este nimic greșit. El respinge politeismul (*Şirk*). Dacă analizați cu atenție veți vedea că politeismul (*Şirk*) nu are niciun fundament. Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) vă prezintă doctrina monoteismului (*Tauhid*). Dacă vă folosiți gândirea veți ajunge la concluzia că nu există alt Dumnezeu în afară de Unicul Dumnezeu, Creatorul Universului care are atributele și puterea divină, precum și autoritatea.

El vă spune că voi nu sunteți creați pentru a fi iresponsabili în această viață, ci veți da socoteală pentru faptele voastre în fața lui Dumnezeu pentru că există o altă viață după această viață și cu toții veți fi trași la răspundere pentru faptele voastre. Dacă vă gândiți un pic veți vedea că dubiile și mirarea voastră despre el nu au niciun fundament. Nu vedeți voi fenomenele creației zilei și a nopții? Cum ar putea, atunci, fi creația voastră imposibilă pentru acel Dumnezeu care v-a creat dintr-un strop neimportant de spermă? Nu vă gândiți că binele și răul nu pot fi la fel? Atunci gândiți și judecați pentru voi ceea ce este rezonabil: să aibă cei buni și cei răi aceeași soartă și doar să ajungă în pământ? Sau să fie binele răsplătit cu bine și răul cu rău?

Dacă voi nu recunoașteți aceste lucruri raționale și nu vă abandonați zeei falși și doriți să trăiți în continuare în această viață ca niște oameni iresponsabili, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu va pierde nimic. Doar voi veți suporta consecințele. Singura responsabilitate a Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) este de a vă aduce adevărul, ceea ce a și făcut.”

Cu privire la aceasta, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost consolată în repetate rânduri ca și cum s-ar spune: „Atunci când îți îndeplinești misiunea cu deplină dreptate, tu nu ai nicio responsabilitate pentru cei care persistă în greșeala lor și nu acceptă Calea cea Dreaptă.” Mai mult, el a fost consolată până la gradul în care i s-a spus: „Nu trebuie să suferi pentru cei care nu vor să creadă și nici nu trebuie să te consumi gândindu-te cum să îi aduci pe Calea cea Dreaptă, trebuie să îți îndrepti atenția doar asupra celor care vor să te asculte.”

Credincioșii au primit și ei vești bune ca să se simtă întăriți, încurajați și să rămână constanți pe calea adevărului, având credință deplină în promisiunile făcute de Dumnezeu.

Surat 35: Fatir⁸³²

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Mărire lui Allah, Creatorul Cerurilor și al Pământului, Cel care a făcut Îngeri mesageri cu câte două aripi sau cu câte trei sau cu câte patru. El adaugă făpturii ceea ce voiește, cu adevărat Allah este cu putere peste toate.
2. Orice binecuvântare dăruiește Allah ca îndurare - nu poate fi interzisă de nimeni, iar ceea ce interzice El, nu o mai poate permite nimeni, după El, căci El este Al-'Aziz [Atotputernic] [și] Al-Hakim [Înțelept]!
3. O, oameni! Aduceți-vă aminte de Îndurarea lui Allah asupra voastră! Oare mai este vreun alt creator afară de Allah care să vă dăruiască cu cele de trebuință pe voi din Cer și de pe Pământ? Nu există altă divinitate afară de El! Cum de puteți voi fi abătuți?
4. Și dacă te socotesc pe tine mincinos, au mai fost socotiți mincinoși și alți Trimși înainte de tine. Și la Allah se întorc lucrurile.
5. O, oameni! Făgăduința lui Allah este Adevăr! Așadar, să nu vă înșele pe voi viața lumescă și să nu vă amăgească pe voi, în privința lui Allah, [diavolul] cel amăgitor !
6. Cu adevărat, Șeitan este pentru voi un dușman. Țineți-l, așadar, ca pe un dușman! El nu face decât să-i cheme pe susținătorii săi ca să fie oaspeți ai flăcărilor.
7. Cei care nu cred, vor avea parte de chin aspru, iar cei care cred și împlinesc fapte bune, vor avea parte de iertare și de mare răsplată.
8. Oare acela căruia i se împodobește fapta sa rea, încât o socotește bună, [este la fel cu acela care împlinește fapte bune]? Dar Allah duce în rătăcire pe cine voiește El și călăuzește pe calea cea bună pe cine voiește El. Deci nu lăsa să se petreacă sufletul tău în suspine pentru ei! Allah este Bine Știutor a ceea ce săvârșesc ei.
9. Allah este Cel care trimite vânturile ce ridică nouri, iar Noi îi conducem către un ținut mort și înviem cu ei Pământul, după ce a fost mort. Astfel va fi și învierea!
10. Cel care voiește onoarea [prin putere], la Allah este toată onoarea⁸³³! La El se înalță cuvântul cel bun și El înalță fapta cea bună⁸³⁴, iar aceia care uneltesc fapte rele, aceia vor avea parte de chin aspru, iar uneltirea acestora nu va izbuti.
11. Și Allah v-a creat pe voi din țărână, apoi dintr-o picătură, apoi v-a făcut pe voi perechi. Și nicio femeie nu rămâne grea și nici nu naște decât cu

⁸³² Fatir: Creatorul, Originatorul (creației), sau Cel care aduce în existență. Este numită și al-Mala'ikah (Îngerii)

⁸³³ A se vedea 4:139

⁸³⁴ Pentru a fi acceptată de Allah, însemnând că faptele bune sunt o confirmare și o dovadă a ceea ce este spus

- știrea Lui. Și nici unuia din cei care au parte de viață lungă nu i se dă mai mult și nu i se scade din viața lui, fără [ca aceasta să fie] într-o carte. Cu adevărat, acest lucru este pentru Allah ușor.
12. Și cele două mări nu sunt la fel; una este bună, dulce, plăcută la băut, iar cealaltă este sărată și amară. Și totuși din fiecare [dintre cele două] mâncați carne proaspătă și scoateți podoabă pe care o purtați. Și tu vezi corăbiile despicând apa pentru ca voi să căutați îndurarea Sa. Poate că voi veți fi mulțumitori!
13. El lasă ca noaptea să intre în zi și lasă ca ziua să intre în noapte. El a supus Soarele și Luna și fiecare deplasându-se către un termen hotărât. Acesta este Allah, Domnul vostru. A Lui este stăpânirea, iar aceia [idolii] pe care voi îi chemați în locul Lui nu stăpânesc nici cât pielița sămburelui de curmală.
14. Dacă îi chemați, ei nu aud chemarea voastră și chiar dacă ar auzi-o, tot nu v-ar răspunde vouă. Iar în Ziua Învierii, ei vor tăgădui că i-ați făcut asociați [lui Allah]. Și nimeni nu te poate învăța așa cum o face un Khabir [Bineștiutor].
15. O, oameni! Voi sunteți sărmani [aveți nevoie] de Allah, iar Allah este Ghaniyy [Cel Deajuns pentru Sine] [și] Hamid [Cel Vrednic de Laudă].
16. Dacă El ar voi, v-ar face să pieriți și ar aduce o creație nouă,
17. Căci acest [lucru] nu este greu pentru Allah.
18. Și nu va purta niciun suflet povara altuia. Iar dacă un suflet încărcat va chema după ajutor, nimic din povara sa nu va fi purtat [de altcineva], nici dacă ar fi o rudă apropiată. Tu îi previi numai pe cei care au frică de Domnul lor, atunci când ei nu sunt văzuți [de alți oameni], și care împlinesc Rugăciunea [As-Salat]. Iar acela care se curățește nu se curățește decât pentru sine însuși și la Allah este întoarcerea [finală].
19. Nu sunt la fel cel orb cu cel care vede,
20. Nici întunericul cu lumina,
21. Nici umbra cu dogoarea⁸³⁵.
22. Și nu sunt la fel cei vii cu cei morți. Allah face să audă pe cine vorește El, pe când tu nu-i poți face să audă pe cei din morminte⁸³⁶.
23. Tu [Mohammed] nu ești decât un prevenitor.
24. Cu adevărat, Noi te-am trimis cu Adevărul, ca binevestitor și prevenitor, și nu este comunitate care să nu fi avut un prevenitor.
25. Și dacă te socotesc pe tine mincinos, [să știi că] și cei de mai înaintea lor i-au socotit mincinoși [pe trimișii

⁸³⁵ A Soarelui sau a unui vânt dogoritor

⁸³⁶ Cele patru comparații date de Allah în versetele 19-22 sunt cele ale unui credincios și al unui necredincios, diferite tipuri de

necredință și credință (adevărată), Paradisul și Iadul și cei receptivi la călăuzire și cei nereceptivi

- lor], în vreme ce trimișii lor le-au adus semne limpezi, cu scripturile și cu Cartea cea luminoasă!
26. Apoi, Eu i-am apucat pe cei care nu au crezut și cum a fost mustrarea Mea [de teribilă]!
27. Oare nu vezi că Allah a făcut să coboare din Cer apă și că Noi am făcut apoi să iasă la iveală roduri cu felurite culori și că în munți sunt dăre albe și roșii, cu felurite culori, și stânci foarte negre?!
28. Tot astfel sunt și printre oameni și viețuitoare și vite cu felurite culori. Singurii ce se tem de Allah sunt cei dăruțiți cu știință dintre robii Săi. Cu adevărat, Allah este ‘Aziz [Puternic] [și] Ghafur [Iertător].
29. Cu adevărat, cei care recită Cartea lui Allah, împlinesc Rugăciunea [As-Salat] și fac milostenii din cele cu care i-am înzestrat, într-ascuns și pe față, vor nădăjdui într-un negoț care nu pierе.
30. Pentru că El [Allah] o să le dea răsplata lor întreagă și o să mai și sporească din mare Mila Sa. Cu adevărat, El este Ghafur [Iertător] [și] Șakur [Mulțumitor].
31. Și ceea ce ți-am revelat noi ție [Mohammed] din Carte este Adevărul, întărind ceea ce a fost mai înainte de ea. Allah este Khabir [Bineștiutor] [și] Basir [Limpede Văzător] al robilor Săi.
32. Apoi, Noi am dat spre moștenire Cartea acelora pe care i-am ales dintre robii Noștri⁸³⁷. Printre ei sunt cei nedrepti cu ei înșiși, printre ei sunt unii care țin măsura și printre ei sunt alții care îi întrec cu faptele lor bune [pe toți ceilalți], cu voia lui Allah. Aceasta este marea îndurare.
33. Ei vor intra în grădinile Edenului și vor fi împodobiți în ele cu brățări de aur și mărgăritare, iar straiela lor vor fi din mătase, în ele.
34. Ei vor zice: „Laudă lui Allah care a îndepărtat de la noi mahnirea! Domnul nostru este Ghafur [Iertător] [și] Șakur [Mulțumitor].
35. El este Cel care ne lasă pe noi să sălășluim în casa eternă [Paradisul], prin mare Mila Lui, și nu ne va ajunge în ea oboseala și nici nu ne va ajunge în ea neputința”.
36. Iar cei care nu au crezut vor avea parte de focul Iadului. [Moartea] nu le este destinată lor pentru ca ei să moară, dar nici nu li se va ușura chinul lor. Astfel îl răsplătim Noi pe fiecare necredincios.
37. Și ei vor striga plângând acolo: „Doamne, scoate-ne pe noi⁸³⁸, căci noi vom săvârși fapte bune, nu așa precum am făcut!” Dar oare nu v-am lăsat Noi să aveți parte de viață lungă pentru ca cel care a vrut să chibzuiescă să poată chibzui? Și a venit la voi Prevenitorul. Deci

⁸³⁷ Cei care l-au urmat pe Profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)

⁸³⁸ Sensul este „Întoarce-ne pe noi la viața anterioară”

- gustați [pedeapsa voastră]! Iar pentru cei nelegiuți nu este ajutor!
38. Cu adevărat, Allah este Știutorul celor necunoscute din Ceruri și de pe Pământ. El este Știutorul celor ascunse înlăuntrul piepturilor.
39. Allah este Cel care v-a făcut pe voi urmași pe Pământ. Cel care este necredincios, împotriva lui se va întoarce necredința sa. Iar necredința celor necredincioși nu sporește decât mânia Domnului lor și nu le sporește necredința celor necredincioși decât numai pierirea.
40. Spune: „Îi vedeți pe asociații voștri⁸³⁹ pe care voi îi invocați afară de Allah? Arătați-mi ce au creat ei pe Pământ? Sau au ei vreo parte în crearea Cerurilor? Sau lor le-am dat Noi vreo carte pe care ei să o cunoască bine? [Nicidecum!] Dar nu-și fâgăduiesc cei nelegiuți unii altora decât numai înșelăciune.”⁸⁴⁰
41. Cu adevărat, Allah ține Cerurile și Pământul ca să nu se prăbușească. Iar dacă s-ar prăbuși, nimeni, după El, nu le-ar mai putea ține! El este Halim [Răbdător] [și] Ghafur [Iertător].
42. Ei au făcut [mai înainte] jurăminte puternice, pe Allah, că de le va veni un prevenitor ei vor fi mai bine călăuziți decât orice altă comunitate [anterioară]. Dar când le-a venit lor un prevenitor [Mohammed], venirea
- lui nu a făcut decât să le sporească nesuferirea și mai mult,
43. Semețindu-se pe pământ și prin viclenia celui șiret. Însă viclenia perfidă nu cuprinde decât neamul ei. Și oare așteaptă ei [altceva] decât rânduiala [soarta] popoarelor vechi? Dar nu vei găsi nicidecum înlocuire pentru rânduiala lui Allah și nu vei găsi nicidecum schimbare⁸⁴¹ în rânduiala lui Allah⁸⁴²!
44. Oare n-au purces ei prin lume și nu au văzut care a fost sfârșitul celor de dinaintea lor, deși au fost mai puternici decât ei?! Și nimic din Ceruri și de pe Pământ nu poate să scape de pedeapsa lui Allah. Cu adevărat, El este 'Alim [Atoateștiutor] [și] Qadir [Atotputernic].
45. Iar dacă Allah i-ar pedepsi pe oameni pentru ceea ce au dobândit, n-ar mai lăsa pe fața lui [a Pământului] nicio vietate. Însă El îi păsuiește până la un termen hotărât și când va sosi termenul lor, atunci Allah va fi cu robii Săi Basir [Binevăzător].

⁸³⁹ Înțeles drept „Spune-mi despre...”

⁸⁴⁰ Spunându-le celor care îi urmează că așa numitele zeități vor mijloci pentru ei la Allah

⁸⁴¹ Sau pedepsirea altora în locul lor.

⁸⁴² În pedepsirea de către El a celor care îi neagă pe Profeți

Surat 36: Ya-Sin

Perioada de revelare

Un studiu asupra stilului său arată că acest Capitol a fost revelat în ultimul stadiu al perioadei intermediare meccane sau este unul dintre acele Capitole revelate în ultima perioadă a Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) la Mecca.

Tematica și subiectul principal

Obiectivul discursului este de a-i avertiza pe cei din Qurayș despre consecințele necredinței în Profeția lui Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și ale opunerii lui prin tiranie și batjocură. Aspectul avertizării este dominant, însă au fost date și argumente pentru ca oamenii să înțeleagă în mod corect.

Au fost menționate argumente pentru trei lucruri:

- (1) pentru Monoteism (*Tauhid*) din indiciile aflate în Univers și ale rațiunii;
- (2) pentru Viața de Apoi din semnele Universului, ale rațiunii și din însuși existența omului; precum și
- (3) pentru Profeția profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Acestea au fost oferite din cauza greutăților pe care el (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) le întâmpina în predicarea mesajului. El nu avea motive egoiste pentru aceasta, ci îi chema pe oameni la ceea ce era rațional și logic.

Pentru a întări aceste argumente au fost prezentate în mod repetat subiecte de dezaprobare și avertizări într-o manieră puternică pentru ca inimile lor să fie mișcate iar cei care au capacitatea de a accepta adevărul să nu rămână neimpresionați.

Imam Ahmad a relatat cu autoritatea lui Ma'qil bin Yasar că Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „*Surat Ya-Sin este inima Coranului.*” Aceasta este similară cu descrierea Surat 1: al-Fatihah drept *Umm al Quran* („Mama Coranului”, adică esența sau nucleul Coranului) deoarece acest capitol conține substanța învățăturilor Coranului. Surat Ya Sin a fost numită inima vie (care bate) a Coranului fiindcă prezintă mesajul Coranului într-o manieră viguroasă ce penetrează inerția omului și îl stârnește să intre în acțiune (să funcționeze). Obiectivul nu este doar de a reînvia întreaga credință islamică în mintea unei persoane care se află pe patul de moarte, ci și de a crea o imagine completă a Vieții de Apoi pentru ca el să știe prin ce va trece după ce va pleca din această viață.

Surat 36: Ya-Sin⁸⁴³

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Ya-Sin⁸⁴⁴.
2. [Jur] pe Coranul plin de înțelepciune⁸⁴⁵,
3. Cu adevărat tu [Mohammed] ești [unul] dintre trimișii
4. Pe un drum drept!
5. [Aceasta este] revelația lui Al-'Aziz [Celui Atotputernic] [și] Ar-Rahim [Îndurător],
6. Pentru ca să previi un popor, ai cărui părinți nu au fost preveniți, iar ei sunt nebăgători de seamă.
7. Cuvântul [porunca] s-a adevărit deja pentru cei mai mulți dintre ei, dar ei nu vor crede.
8. Cu adevărat, Noi am pus lanțuri pe gâturile lor și ele sunt până la bărbii, iar capetele lor sunt înălțate.
9. Și Noi am pus o stavilă dinaintea lor și o stavilă în urma lor și astfel le-am acoperit lor ochii și iată că ei nu mai văd.
10. Și le este totuna de-i previi ori nu-i previi, căci ei nu cred.
11. Tu îl previi numai pe cel care urmează Îndemnarea și se teme de Ar-Rahman [Cel Milostiv] în taină. Binevestește-i lui iertare și răsplată generoasă!
12. Cu adevărat, doar Noi îi înviem pe cei morți și scriem ceea ce au făcut ei mai înainte, ca și ceea ce au lăsat în urmele lor, și toate lucrurile le-am enumerat într-o carte limpede.
13. Și dă-le lor drept pildă pe locuitorii cetății, când au venit la ei Trimișii.
14. Când am trimis la ei doi [Mesageri], dar i-au socotit pe ei mincinoși. Atunci i-am întărit și cu un al treilea și au zis ei: „Cu adevărat, noi suntem Trimiși la voi!”
15. Dar ei le-au răspuns: „Voi nu sunteți decât niște oameni ca și noi. Cel Milostiv [Ar-Rahman] nu a făcut să coboare nimic, iar voi nu faceți decât să mințiți!”
16. Însă [Trimișii le-]au zis: „Domnul nostru știe că noi suntem Trimiși la voi,
17. Iar noi nu suntem datori decât cu transmiterea limpede [a mesajului nostru]”.
18. Ei [oamenii] au spus: „Cu adevărat, noi vedem un semn [prevestitor de] rău în voi. Dacă nu încetați, noi vă vom ucide cu pietre și vă va ajunge o pedeapsă dureroasă de la noi!”
19. Le-au răspuns: „Semnul prevestitor [soarta] de rău să fie cu voi! Când ați fost preveniți [ați] prevestit semnul rău]?... Ba nu, voi sunteți un popor care întrece măsura!...”

⁸⁴³ Ya-Sin: (literele) Ya și Sin

⁸⁴⁴ A se vedea 2:1

⁸⁴⁵ A se vedea 10:1

20. Și de la capătul cetății a venit un bărbat, alergând, și a spus: „O, neam al meu, urmați-i pe Trimiiși!
21. Urmați-i pe cei care nu cer răsplată și care sunt pe drumul cel bun!
22. De ce să nu-L ador eu pe Cel care m-a creat pe mine? Și la Care veți fi voi întorși!
23. Să iau eu alți zei în locul Lui? [Pe când] Dacă Ar-Rahman [Cel Milostiv] va voi să-mi facă mie un rău, nu-mi va fi de niciun folos mijlocirea lor și ei nu mă vor putea salva.
24. Cu adevărat, eu aș fi într-o rătăcire învederată.
25. Cu adevărat, eu cred în Domnul vostru, deci ascultați de mine.”
26. Și i se spune lui: „Intră în Rai!”⁸⁴⁶ Iar el răspunde: “O, de ar ști poporul meu
27. Că Domnul meu m-a iertat și m-a așezat pe mine între cei cinstiți!”
28. Și Noi nu am făcut să coboare asupra poporului său, în urma lui, vreo armată din cer, căci nu a fost necesar [acest lucru].
29. Nu a fost decât un singur strigăt⁸⁴⁷ și iată-i pe ei stinși, fără viață.
30. Vai, pentru robii [Mei]! Nu vine la ei niciun trimis fără ca ei să-l batjocorească!
31. Nu au văzut ei câte neamuri am nimicit Noi înaintea lor? [Și nu au văzut ei că ele] nu se vor mai întoarce niciodată la ei⁸⁴⁸!
32. Dar fiecare, toți la un loc vor fi aduși [înaintea] Noastră!
33. Și un semn pentru ei este Pământul cel mort, pe care Noi îl aducem la viață și scoatem din el grâne, din care ei mănâncă.
34. Și Noi facem pe el grădini de palmieri și vii și facem să țâșnească din el izvoare.
35. Pentru ca ei să mănânce din roadele Sale și din ceea ce au făcut mâinile lor. Oare ei nu vor fi mulțumitori?
36. Mărire Celui care le-a creat pe toate perechi, din ceea ce face Pământul să crească și din ei înșiși și din cele pe care ei nu le cunosc!
37. Și un semn pentru ei este și noaptea! Noi tragem din ea ziua și iată-i pe ei în întuneric,
38. Iar Soarele aleargă către un sălaș al lui. Aceasta este rânduiala lui Al-'Aziz [Celui Atotputernic] [și] lui Al-'Alim [Atoateștiutor]!
39. Iar pentru Lună am orânduit Noi faze, până ce ea devine ca un ciorchine bătrân de palmier.
40. Nici Soarele nu se cuvine să ajungă Luna, nici noaptea nu poate să o ia

⁸⁴⁶ O trecere rapidă către Viața de Apoi sugerează că omul a fost omorât în mod violent de necredincioși și a fost considerat martir pentru cauza lui Allah

⁸⁴⁷ De la Gavriil sau un strigăt din Cer

⁸⁴⁸ La cei care trăiesc în prezent în această lume

- înaintea zilei și toate plutesc pe orbite [proprii].
41. Și un [alt] semn pentru ei este acela că Noi i-am purtat pe descendenții⁸⁴⁹ lor într-o corabie încărcată
42. Și le-am făcut lor altele asemenea ei, pe care ei se suie
43. Și de am voi Noi, i-am îneca pe ei și ei nu ar avea niciun ajutor [ca să audă țipetele lor] și nici n-ar fi ei mântuiți,
44. Decât prin îndurarea Noastră [îi lăsăm să mai trăiască] și să se bucure pentru un timp.
45. Și dacă li se spune lor: „Fiți cu frică de ceea ce a fost înaintea voastră și de ceea ce este în urma voastră⁸⁵⁰, poate că [astfel] vi se va arăta vouă îndurare!” [ei se semețesc].
46. Și nu le vine lor niciun semn dintre semnele Domnului lor fără ca ei să nu se îndepărteze de el.
47. Și dacă li se spune lor: „Dăruiți din cele cu care Allah v-a înzestrat pe voi!”, aceia care nu cred grăiesc către aceia care cred: „Să-l hrănim noi pe cel pe care l-ar hrăni Allah, dacă ar voi? Voi nu sunteți decât într-o rătăcire vădită!”
48. Și ei zic: „Și când se va împlini această amenințare, dacă voi spuneți adevărul?”
49. Ei nu au a aștepta decât un singur strigăt⁸⁵¹, care-i va apuca pe ei, în vreme ce ei se vor certa.
50. Și ei nu vor putea nici să facă vreo îndemnare, nici să se întoarcă la familiile lor.
51. Și se va sufla în trâmbiță⁸⁵² și iată-i pe ei grăbindu-se din morminte către Domnul lor
52. Și ei vor spune: „Vai nouă! Cine ne-a sculat pe noi din culcușul nostru?” [Răspunsul va fi:] „Aceasta este ceea ce a făgăduit Ar-Rahman [Cel Milostiv], iar trimișii au spus adevărul.”
53. Nu va fi decât un singur strigăt și iată că ei toți vor fi aduși înaintea Noastră.
54. Și în Ziua aceea nu va fi niciun suflet nedreptățit întru nimic și nu veți fi răsplătiți decât pentru ceea ce ați făcut.
55. Cu adevărat, locuitorii Raiului vor fi în Ziua aceea ocupați, bucurându-se fericiți,
56. Ei împreună cu soțiile lor, la umbră, vor fi rezemați pe divanuri,
57. Acolo vor avea ei roade și [tot] ceea ce vor cere.

⁸⁴⁹ Însemnând „descendenți” sau „urmași”, făcându-se referire la descendenții lui Noe care au fost salvați de potop

⁸⁵⁰ De păcate sau de această viață sau de Viața de Apoi

⁸⁵¹ Primul strigăt din Trâmbiță ce va omori toate creaturile vii fără nicio avertizare

⁸⁵² Pentru a doua oară, însemnând Învierea

58. [Și] „Pace!” Un cuvânt de la un Stăpân Îndurător
59. [Și atunci El va spune:] „Iar voi, nelegiuțiților, să stați despărțiți [de credincioși] în Ziua aceea!
60. Oare nu am făcut Eu legământ cu voi, o, fii ai lui Adam, să nu-l adorați pe Șeitan, căci el vă este vouă dușman învederat,
61. Și să Mă adorați pe Mine [pentru că] acesta este drumul drept?!
62. El a dus în rătăcire o mare parte dintre voi. Oare voi nu pricepeți?
63. Acesta este Iadul care vi s-a promis.
64. [Intrați în el și] ardeți astăzi în el, pentru că voi nu ați crezut!”
65. În această Zi vom pecetlui gurile lor și ne vor grăi nouă mâinile lor, iar picioarele lor vor face mărturie pentru ceea ce ei au dobândit.
66. Și de am fi voit, am fi stins [orbit] Noi ochii lor și s-ar fi întrecut ei către drum [să-l găsească], dar cum ar mai fi putut ei să vadă?⁸⁵³
67. Și de am fi voit, i-am fi deformat Noi [încremenindu-i] în locurile lor și n-ar mai fi putut ei nici să meargă înainte, nici să se întorcă⁸⁵⁴.
68. Și acelaia căruia îi dăruim Noi viață lungă, acelaia îi slăbim Noi înfățișarea⁸⁵⁵. Oare ei nu pricep?
69. Și Noi nu l-am învățat pe el [profetul Mohammed] poezia, căci aceasta nu s-ar fi convenit pentru el. Aceasta nu este decât îndemnare și un Coran limpede,
70. Pentru a-l preveni pe cel care este viu⁸⁵⁶ și pentru a se împlini Cuvântul împotriva necredincioșilor.
71. Oare ei nu văd că Noi le-am făcut lor, printre cele pe care le-au creat mâinile Noastre, vite, cărora ei le sunt stăpâni?
72. Și le-am făcut supuse lor și unele dintre ele le servesc pentru călărie, iar de la altele mănâncă
73. Și au de la ele [și alte] foloase și băuturi. Oare ei nu vor aduce mulțumire?
74. Și ei au luat în locul lui Allah alți zei [falși], în nădejdea că ei vor fi ajutați.
75. Dar nu le vor putea fi de niciun ajutor, și [ei înșiși] sunt pentru ei [pentru idoli ca] o oaste pregătită⁸⁵⁷.
76. Și să nu te măhnească vorbele lor! Cu adevărat, Noi știm atât ceea ce ei țin ascuns, cât și ceea ce ei mărturisesc pe față.

⁸⁵³ Allah ar fi putut să îl lase pe om fără mijloace de călăuzire în viața aceste lumi, deși, prin Mila Lui, El nu a făcut astfel

⁸⁵⁴ Allah ar fi putut să îl prevină pe om să facă ceva ce îi poate aduce beneficiu în această viață sau în Viața de Apoi, dar El nu a făcut

⁸⁵⁵ În capacitate fizică și mentală

⁸⁵⁶ În inimă și minte (credincioșii)

⁸⁵⁷ Protejându-și „zeii”. O altă interpretare este că ei (zeii) vor fi soldați ce vor lupta împotriva lor în Iad.

-
77. Oare nu vede omul că Noi l-am creat pe el dintr-o picătură? Și dintr-o dată⁸⁵⁸ el Ne este Nouă un dușman învederat.
78. El ne dă Nouă un exemplu⁸⁵⁹, uitând de crearea sa și spune: „Cine le mai dă viață oaselor după ce ele sunt putrezite?”
79. Spune: „Le va da lor viață Acela care le-a creat pe ele prima oară, căci El este bine știutor al întregii firi!”
80. [El este] Cel care a făcut pentru voi din pomul verde foc și iată că voi de la el aprindeți!”
81. Oare Acela care a creat Cerurile și Pământul nu are puțința să creeze asemenea lor? Ba da! Și El este Al-Khallaq [Creatorul] Al-'Alim [Atoateștiutor]!
82. Și dacă voiește El un lucru, porunca Lui este numai să zică „Fii” și el este.
83. Laudă Celui în Mâna Căruia se află stăpânirea tuturor lucrurilor! Și la El veți fi aduși înapoi!

⁸⁵⁸ Atunci când se poate descurca singur

⁸⁵⁹ Încercând să hotărască sfârșitul morții

Surat 37: as-Saffat

Perioada de revelare

Subiectul acestui Capitol arată că el a fost revelat probabil în stagiul intermediar sau ultim al perioadei intermediare meccane. Stilul prezintă antagonismul crescut și circumstanțele descurajante în care se aflau Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și companionii.

Tematica și subiectul principal

Necredinșii din Mecca sunt avertizați cu privire la batjocorirea mesajului Monoteist al lui Dumnezeu și a Vieții de Apoi și refuzul lor de a-l recunoaște pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). În final ei au fost avertizați în mod evident că Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) de care își băteau joc îi va învinge în ciuda puterii și bogăției lor și ei vor vedea armata lui Dumnezeu stând în fiecare curte a lor (v.171-179).

Această avertizare a fost dată într-un moment în care nu exista nicio șansă ca misiunea Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) să aibă succes. Musulmanii (care au chemat armata lui Dumnezeu în aceste versete) se aflau sub o persecuție severă. Trei treimi din populația lor au emigrat deja și doar 40-50 de companioni mai erau cu Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în Mecca, iar aceștia erau intens persecutați. În aceste condiții, nimeni nu ar fi crezut că Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și companionii săi nepregătiți de luptă ar putea ajunge să conducă. Dimpotrivă, oamenii au crezut că noua mișcare va fi îngropată în Mecca. În ciuda acestui fapt, în 15 sau 16 ani, a avut loc cucerirea orașului Mecca, lucrul exact despre care li s-a spus necredinșilor.

Pe lângă avertizările administrative, acest Capitol cuprinde și subiectele de îndemn și poruncire într-un mod echilibrat. Au fost date argumente scurte, dar impresionante despre validitatea doctrinelor Monoteismului și ale Vieții de Apoi. A fost criticată credința politeismului, arătând absurditatea acesteia și consecințele rele ale deviațiilor lor în contrast cu rezultatele mărețe ale credinței drepte.

Cele mai instructive relatări istorice prezentate în acest Capitol sunt din viața profetului Avraam (pacea fie cu el) și evenimentul unde el era pregătit să își sacrifice singurul fiu după ce a primit revelația de la Dumnezeu. Aceasta era o lecție nu doar pentru necredinșii Qurayș care erau mândri de relațiile lor de sânge, ci și pentru musulmani. Prin relatarea acestui eveniment, aceștia au văzut adevăratul spirit al Islamului și modul în care un credincios adevărat este gata să sacrifice totul de dragul lui Dumnezeu.

În aceste versete ei au primit vești bune și li s-a spus să nu fie necăjiți din cauza dificultăților prin care trec pentru că în final ei vor avea victoria împotriva oamenilor necredinșii, care dominau în acel timp. După câțiva ani, schimbarea evenimentelor a confirmat faptul că aceasta nu era o promisiune ne semnificativă, ci o realitate inevitabilă, prezisă pentru a le întări inimile.

Surat 37: as-Saffat⁸⁶⁰

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Pe cei [Îngerii] ce se înșiră în rânduri
2. Și pe cei care mână cu îndărijire [norii]
3. Și pe cei care transmit Îndemnarea⁸⁶¹:
4. Cu adevărat, Domnul vostru este Unul singur,
5. Stăpânul Cerurilor și al Pământului și al celor dintre ele și Stăpânul răsăriturilor
6. Cu adevărat, Noi am împodobit Cerul cel mai apropiat cu podoaba Stelelor
7. Care apără împotriva oricărui șeytan răzvrătit.
8. Ei nu vor putea să tragă cu urechea la căpeteniile preînalte și vor fi loviți din toate părțile⁸⁶²,
9. Pentru a fi alungați. Și ei vor avea parte de chin veșnic,
10. În afară de cel care prinde din zbor [câteva cuvinte] și care este urmărit de o stea căzătoare, lucitoare.
11. Întrebă-i pe ei [Mohammed] „Sunt ei o creație mai puternică decât cei pe care Noi i-am creat [cei din Ceruri ș.a.m.d.]?” Noi i-am făcut [pe oameni] dintr-un lut lipicios.
12. Ba nu, tu te miri [de obrăznicia lor], cum ei își bat joc [de tine și de Coran].
13. Iar când li se pomenește [Coranul], ei nu iau aminte,
14. Iar dacă văd un semn, ei caută numai decât să-și bată joc [de el],
15. Și spun: „Aceasta nu este decât vrăjitorie învederată!
16. Oare când vom muri și vom fi noi țărână și oseminte, vom mai putea noi să fim înviați?
17. Și la fel și primii noștri strămoși?”
18. Spune: „Da, și veți fi voi umiliți apoi.”
19. Va fi numai un singur strigăt și iată-i pe ei cum privesc,
20. Zicând: „Vai nouă! Aceasta este Ziua Judecății!”
21. [Li se va spune]: „Aceasta este Ziua Judecății de Apoi, pe care voi ați tăgăduit-o!”
22. [Îngerilor li se va porunci:] „Adunați-i pe cei care au fost nedrepti și pe semenii lor, împreună cu cei pe care i-au adorat
23. În locul lui Allah și duceți-i pe ei pe drumul Iadului!

⁸⁶⁰ As-Saffat: Cetele așezate în rânduri – Îngerii așezați în rânduri

⁸⁶¹ Profeților sau între ei. Allah jură pe aceste trei tipuri de Îngeri ceea ce este menționat în următorul verset

⁸⁶² De Meteoriti

24. Și oprîți-i pe ei, pentru că ei trebuie să fie întrebați!
25. [Ei vor fi întrebați:] „Ce e [în neregulă] cu voi? De ce nu vă ajutați voi unii altora?”
26. Dar în Ziua aceea vor fi ei supuși
27. Și se vor întoarce unul către celălalt și se vor întreba [acuzându-se];
28. Vor zice: „Voi ați venit la noi cu dreapta!”⁸⁶³
29. Dar ei le vor răspunde: „Ba voi nu ați fost credincioși,
30. Iar noi nu am avut nicio putere asupra voastră, căci ați fost un popor de nelegiuți.
31. Deci s-a împlinit Cuvântul [hotărârea] Domnului nostru împotriva noastră și [acum] noi gustăm [pedeapsa].
32. Și v-am dus pe voi în rătăcire, căci și noi înșine am fost rătăciți.”
33. Și în Ziua aceea vor fi ei împreună la pedeapsă.
34. Cu adevărat, astfel facem Noi cu nelegiuții.
35. Cu adevărat, când li s-a spus lor „Nu există altă divinitate afară de Allah”, ei s-au semețit,
36. Spunând: „Să-i părăsim noi pe zeii noștri pentru un poet nebul?”
37. Însă el [profetul Mohammed] a venit cu Adevărul și a adeverit [mesajele] Trimișilor.
38. Cu adevărat, voi [necredincioșilor] veți gusta voi chinul cel dureros
39. Și nu veți fi socotiți decât pentru ceea ce ați făcut,
40. În afară de robii lui Allah cei aleși;
41. Ei vor avea parte de un dar binecîștiut;
42. Fructe⁸⁶⁴; și vor fi ei cinstiți
43. În Grădinile Fericirii,
44. Pe divanuri, așezați față în față,
45. Și se va trece printre ei cu o cupă [de vin pur] umplută dintr-un izvor,
46. Albă, plăcută pentru cei ce beau,
47. În ea nu va fi amețeală și nici nu se vor îmbăta din pricina ei,
48. Și vor avea lângă ei fete neprihănite, cu priviri scurte și cu ochi mari, frumoși⁸⁶⁵,
49. Semănând cu niște ouă [fragile] păstrate cu grijă.
50. Și se vor întoarce unii spre alții, întrebându-se,
51. Va spune unul dintre ei: „Eu am avut un prieten apropiat [pe pământ]
52. Care spunea: „Tu ești dintre cei care cred cu adevărat?”

⁸⁶³ Dintr-o poziție de putere sau de unde noi am fi acceptat adevărul, prevenindu-ne

⁸⁶⁴ Însemnând tot ce este delicios

⁸⁶⁵ Caste și modeste, care se uită doar la partenerii lor

53. Oare după ce am murit și ne-am făcut țărână și oseminte, ni se va mai cere nouă socoteală?”
54. El va spune⁸⁶⁶: „Vreți voi să priviți în jos?”
55. Și va privi el și îl va vedea pe acela⁸⁶⁷ în mijlocul Iadului.
56. Și va spune el atunci: „ [Jur] Pe Allah! Aproape că mi-ai adus pieirea!
57. Și de n-ar fi fost îndurarea Stăpânului meu, aș fi și eu printre cei aduși [în Iad]!
58. [Vor spune locuitorii Paradisului] Este adevărat că noi nu vom muri
59. Decât cu moartea noastră cea dintâi și că nu vom fi noi chinuiți?”
60. Cu adevărat, aceasta este marea izbândă.
61. Pentru așa ceva se cuvine să se străduiască aceia care se străduiesc.
62. Oare această ospete [Paradisul] este mai bună sau pomul Zaqqum?
63. Cu adevărat, Noi l-am făcut ca o încercare pentru cei nelegiuți.
64. Cu adevărat, este un pom care iese din fundul Iadului
65. Și roadele sale sunt ca niște capete de șeitani,
66. Iar ei sunt siliți să mănânce din ele, umplându-și pântecul.
67. Apoi, cu adevărat, vor avea ei, peste aceasta, un amestec de apă clocotită,
68. Apoi, cu adevărat, întoarcerea lor va fi către Iad.
69. Ei i-au aflat pe părinții lor în rătăcire,
70. Și iată-i alergând pe urmele lor,
71. Căci și înainte de ei s-au aflat în rătăcire cei mai mulți dintre înaintașii lor
72. Și am trimis Noi prevenitori la ei,
73. Însă privește care a fost sfârșitul celor preveniți,
74. Afară de robii cei aleși ai lui Allah:
75. Noe ne-a chemat pe Noi și Noi suntem cei mai buni dintre cei care răspund!
76. Și l-am mântuit pe el împreună cu familia lui de nenorocirea cea mare,
77. Și i-am făcut pe urmașii săi singurii care au rămas [pe pământ]
78. Și am lăsat Noi pentru neamurile care au venit după ei [această binecuvântare]:
79. „Pace asupra lui Noe în toate veacurile!”
80. Cu adevărat, astfel îi răsplătim Noi pe binefăcători.
81. Cu adevărat, el a fost unul dintre robii Noștri dreptcredincioși.

⁸⁶⁶ Companionilor săi din Paradis

⁸⁶⁷ Pe companionul care a încercat să îl convingă să nu creadă când erau în viața de pe Pământ

82. Apoi i-am înecat Noi pe ceilalți.
83. Printre cei care au urmat [calea lui Noe] s-a aflat Avraam,
84. Când a venit el la Domnul său cu inima curată
85. Și când le-a zis tatălui său și poporului său: „Pe cine adorați voi?”
86. Voiți voi, prin minciună, alți dumnezei afară de Allah?
87. Ce credeți voi despre Stăpânul lumilor?”
88. Și a aruncat el o privire spre Stele
89. Și a spus: „Cu adevărat, eu sunt [pe cale să devin] bolnav!”
90. Și s-au întors de la el, îndepărtându-se [fiindu-le teamă de boala sa].
91. Apoi s-a întors către zeii lor și le-a spus: „Voi nu mâncați?”⁸⁶⁸
92. De ce nu vorbiți?”
93. Apoi s-a năpustit asupra lor și i-a lovit cu mâna dreaptă.
94. Atunci s-au apropiat [oamenii] de el în fugă.
95. Și el le-a spus: „Vă închinați voi la ceea ce ciopliți,
96. În vreme ce Allah v-a creat pe voi, precum și ceea ce faceți voi?”
97. Ei au spus: „Construiți pentru el un cuptor și aruncați-l în flăcări!”
98. Au voit să viclenească împotriva lui, dar Noi i-am făcut pe ei să fie cei mai umiliți!
99. Și a zis el, apoi: „Cu adevărat, eu mă duc la Domnul meu care mă va călăuzi.
100. Doamne, dă-mi [un copil] dintre cei evlavioși!”
101. Și Noi i-am dat bună veste despre un flăcău blând.
102. Și când [fiul său] a ajuns la vârsta la care putea lucra împreună cu el, a spus: „O, fiul meu! Cu adevărat, am văzut în vis că te voi jertfi. Vezi cum îți se pare?” I-a răspuns: „O, tată! Fă după cum îți se poruncește, căci mă vei afla pe mine - dacă va voi Allah - printre cei răbdători!”
103. Și când s-au supus amândoi⁸⁶⁹ și l-a întins pe el pe o tâmplă,
104. Am strigat Noi la el: „O, Avraam!
105. Tu ai împlinit vedenia.” Astfel îi răsplătim noi pe cei care săvârșesc bine.
106. Cu adevărat, aceasta a fost o încercare răzvedită
107. Și l-am răscumpărat pe el printr-o jertfă minunată⁸⁷⁰
108. Și am lăsat Noi pentru neamurile care au venit după el [această binecuvântare]:
109. „Pace asupra lui Avraam!”

⁸⁶⁸ Ceea ce le era servit⁸⁶⁹ Poruncii lui Allah⁸⁷⁰ Allah a trimis un berbec uriaș pentru a fi sacrificat în locul lui Ismail

110. Cu adevărat, astfel îi răsplătim Noi pe cei care săvârșesc bine.
111. Cu adevărat, el a fost dintre robii Noștri dreptcredincioși.
112. Și i l-am vestit lui pe Isaac ca Profet, dintre oamenii cei evlavioși⁸⁷¹.
113. Și l-am binecuvântat pe el și pe Isaac. Dar printre urmașii lor s-au aflat unii făcători de bine și alții lămurit nedrepti față de ei înșiși.
114. Și, cu adevărat, Noi ne-am arătat mare Mila Noastră față de Moise și Aaron
115. Și, cu adevărat, i-am izbăvit pe ei doi, împreună cu neamul lor, de năpasta cea mare
116. Și, cu adevărat, i-am ajutat pe ei și au fost ei biruitori.
117. Și le-am dăruit lor Scriptura [Tora] cea deslușită
118. Și i-am călăuzit pe ei pe calea cea dreaptă.
119. Și am lăsat Noi pentru neamurile care au venit după ei [această binecuvântare]:
120. „Pace asupra lui Moise și a lui Aaron!”
121. Și, cu adevărat, astfel îi răsplătim Noi pe cei care împlinesc bine;
122. Fiindecă ei doi au fost printre robii Noștri dreptcredincioși.
123. Și, cu adevărat, printre Trimiși a fost și Elia,
124. Care i-a spus poporului său: „Vouă nu vă este frică?”
125. Îl chemați voi pe Baal⁸⁷² și-l părăsiți voi pe Cel Mai Bun Creator?
126. Allah este Domnul vostru și Domnul părinților voștri cei dintâi”.
127. Însă ei l-au socotit pe el mincinos. Și vor fi ei aduși [la pedeapsă],
128. În afară de robii cei aleși ai lui Allah.
129. Și am lăsat Noi pentru popoarele care au venit după el [această binecuvântare]:
130. „Pace asupra lui Elia!”
131. Cu adevărat, astfel îi răsplătim Noi pe cei care împlinesc bine,
132. Iar el este dintre robii Noștri dreptcredincioși.
133. Și, cu adevărat, a fost și Lot unul dintre Trimiși
134. Și l-am mântuit Noi împreună cu toată familia lui,
135. În afară de o bătrână [soția lui] care s-a aflat printre cei rămași [alături de nelegiuți],
136. Apoi i-am nimicit pe ceilalți,
137. Iar voi treceți pe lângă ei dimineața
138. Și noaptea. Oare voi nu pricepeți?

⁸⁷¹ Aceasta arată că primul fiu care era menit să fie sacrificat era Ismail și nu Isaac, așa cum pretind evreii și creștinii

⁸⁷² Numele unui idol măreț adorat de oameni și care înseamnă „domn”

139. Și, cu adevărat, a fost și Iona printre trimiși.
140. [Spune] când a alergat el la corabia încărcată
141. Și a tras la sorti⁸⁷³ și a fost osândit [să fie aruncat]
142. Și l-a înghițit peștele cel mare, pentru că el era vinovat⁸⁷⁴
143. Și de n-ar fi fost el printre cei care aduceau preamărire,
144. Ar fi rămas în burta lui până în ziua când vor fi înviați⁸⁷⁵.
145. [Însă] L-am aruncat Noi pe Pământul cel gol fiind el bolnav,
146. Și am lăsat să crească peste el un lujer de dovleac⁸⁷⁶
147. Și l-am trimis pe el⁸⁷⁷ [ca Profet] la o sută de mii [de oameni] sau chiar mai mulți,
148. Iar ei au crezut și i-am lăsat pe ei să se bucure de viață până la un timp.
149. Întrebă-i pe ei: „Oare are Domnul tău [numai] fiice și ei au fii?”
150. Sau i-am făcut Noi pe Îngeri femei și ei au fost martori?
151. Iată că ei din pricina nelegiuirii lor spun:
152. „Allah a zămislit!” Ba ei sunt mincinoși!
153. A ales El fiicele înaintea fiilor?
154. Ce-i cu voi? Cum judecați?
155. Oare voi nu chibzuiți?
156. Sau aveți voi o dovadă limpede?
157. Aduceți cartea voastră, dacă spuneți voi adevăr?
158. Au plăsmuit ei că între El și între dijnni ar fi înrudire, însă djinnii știu că ei [cei care au făcut aceste acuzații] vor fi aduși [pentru a fi pedepsiți].
159. Laudă lui Allah! El este mai presus de ceea ce ei vorbesc.
160. În afară de robii lui Allah cei alesi
161. Dar voi și aceia pe care îi adorați,
162. Nu veți putea fi ademenitori [pentru a-i rătăci pe credincioși]
163. Decât cu cel care va arde în Foc⁸⁷⁸.
164. [Îngerii spun]⁸⁷⁹ Și nu este niciunul printre noi care să nu aibă un loc cunoscut⁸⁸⁰.
165. Și, cu adevărat, noi suntem aranjați în rânduri [pentru rugăciune]

⁸⁷³ Pentru a afla cine va fi aruncat peste bord pentru a-i salva pe ceilalți pasageri. Având prea mulți pasageri, corabia era pe punctul de a se scufunda

⁸⁷⁴ Pentru că și-a pierdut speranța prea repede cu poporul său și a plecat fără a primi permisiunea lui Allah

⁸⁷⁵ Însemnând că burta peștelui ar fi devenit mormântul lui

⁸⁷⁶ Care este cunoscut a face umbră și a îndepărta muștele

⁸⁷⁷ L-am întors apoi

⁸⁷⁸ Din cauza necredinței și a faptelor rele

⁸⁷⁹ Dezmințind ceea ce necredincioșii au spus despre ei

⁸⁸⁰ Pentru adorare sau „o sarcină desemnată”

166. Și, cu adevărat, noi suntem cei care aducem laudă.
167. Și, cu adevărat, ei [necredincioșii] spuneau⁸⁸¹:
168. „Dacă am fi avut noi o îndemnare de la înaintași,
169. Am fi fost noi robi aleși ai lui Allah”.
170. Însă ei îl tăgăduiesc⁸⁸², dar în curând vor ști.
171. Cuvântul Nostru [porunca noastră] a fost rostit mai înainte față de robii Noștri cei trimiși,
172. Că ei vor fi cei victorioși
173. Și, cu adevărat, că soldații Noștri [credincioșii] vor fi cei biruitori⁸⁸³.
174. Deci, [Mohammed] întoarce-te de la ei până la un timp!
175. Și privește la ei, [atunci când îi lovește pedeapsa], căci atunci, și ei vor vedea!
176. Oare vor ei să grăbească osânda Noastră?
177. Dar când va coborî ea în curtea lor, rea dimineață va fi pentru cei preveniți!
178. Întoarce-te de la ei până la un timp!
179. Și privește la ei, [atunci când îi lovește pedeapsa], căci atunci, și ei vor vedea!
180. Slavă Domnului tău, Stăpânul puterii! El este mai presus de ceea ce spun ei!
181. Pace asupra Trimșiilor
182. Și laudă lui Allah, Stăpânul tuturor lumilor!

⁸⁸¹ Înainte de revelarea Coranului
⁸⁸² Coranul

⁸⁸³ Dacă nu în această lume, atunci în Viața de Apoi

Surat 38: Sad

Perioada de revelare

Așa cum va fi explicat în continuare, acest Capitol a fost revelat, conform unor hadisuri, în perioada în care Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a început să-i cheme pe oameni la islam în mod deschis, în Mecca, iar aceasta i-a alarmat foarte tare pe conducătorii tribului Qurayș. Dacă cea menționată este perioada corectă, atunci el a fost revelat în anul 4 al Profeteiei. Conform altor hadisuri, el a fost revelat după convertirea lui Omar la islam, iar aceasta a avut loc, după cum se știe, după emigrarea în Abisinia. Un alt lanț de tradiții arată că evenimentul desfășurat în timpul revelării acestui Capitol a fost boală care i-a cauzat moartea lui Abu Talib. Dacă această perioadă estimată este corectă, atunci perioada revelării sale ar fi anul 10 sau 11 al Profeteiei.

Contextul revelării

Mai jos este un rezumat al hadisului relatat de Imam Ahmad, Nasa'i, Tirmidhi, Ibn Jarir, Ibn Abi Șaibah, Ibn Abi Hatim Mohammed, Ibn Ishaq și alții:

Atunci când s-a îmbolnăvit Abu Talib, iar conducătorii Qurayș au știut că sfârșitul lui este aproape, ei s-au consultat și au decis să îl abordeze pe acesta pentru a-i cere să rezolve disputa dintre ei și nepotul său. Acestora le era teamă că, în cazul în care Abu Talib ar fi murit, iar ei l-ar fi persecutat pe Mohammed după moartea lui, atunci arabii i-ar fi batjocorit și le-ar fi spus: „le era teamă de bătrânul șef atunci când acesta trăia, iar acum că a murit, ei au început să se poarte urât cu nepotul lui.”

Cel puțin 25 de șefi din Qurayș, inclusiv Abu Jahl, Abu Sufyan, Umayyah bin Khalaf, Aa's bin Ua'il Asuad bin al-Muttalib, 'Uqbah bin Abi Mu'ait, Utbah and Șaibah s-au dus la Abu Talib. Prima dată i s-au plâns despre Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și apoi au spus: „Am venit să îți prezentăm o rugămintă dreaptă și aceasta este: spune-i nepotului tău să ne lase cu religia noastră și noi îl vom lăsa pe el și poate să adore pe oricine dorește el, noi nu îi vom pune piedici, dar el să nu ne condamne zeeii și să nu ne forțeze să renunțăm la ei. Te rugăm spune-i să facă pace cu noi în aceste condiții.”

Abu Talib l-a chemat pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și a spus: „Dragă nepoate, acești oameni din tribul tău au venit la mine cu o rugămintă. Ei vor să fi de acord cu ei într-o chestiune dreaptă pentru a pune capăt disputei cu ei.” Apoi i-a spus despre rugămintea șefilor Qurayș. Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Dragă unchiule, le voi cere ca ei să fie de acord cu un lucru, iar dacă ei vor accepta, atunci vor putea să cucerească întreaga Arabie și să domine lumea nearabă.” La auzul acestor vorbe oamenii au fost confuzi, ei nu știau cum ar fi putut refuza o astfel de propunere. Apoi, după ce s-au gândit, aceștia au răspuns: „Tu spui despre un cuvânt: noi suntem pregătiți să spunem zece asemenea cuvinte, dar te rog spune-ne despre ce este vorba.” Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „*La ilaha ill-Allah*” (Nu există altă divinitate în afară de Allah). Însă ei s-au ridicat cu toții și au plecat spunând ceea ce Dumnezeu a spus în prima parte a acestui Capitol.

Ibn Sa'd a relatat Tabaqat acest eveniment, exact așa cum este citat mai sus, însă conform lui, acesta nu a avut loc în timpul ultimei boli a lui Abu Talib, ci atunci când Profetul (pacea și

binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a început să predice islamul în mod deschis, iar vești despre convertirea oamenilor se auzeau zilnic în Mecca. În acele zile, conducătorii Qurayş au trimis mai multe delegații la Abu Talib și i-au cerut să îl oprească pe Mohammed de la a-și predica mesajul, iar această conversație a avut loc în cadrul acelor delegații.

Tematica și subiectul principal

Acest Capitol începe cu o revizuire a acelei întâlniri. Dialogul dintre Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și necredincioși este baza, iar Dumnezeu spune că adevăratul motiv al acelor oameni pentru necredința lor nu este un defect în mesajul islamului, ci aroganța și gelozia lor și insistența lor de a-i urma pe cei orbi. Aceștia nu sunt pregătiți să îl considere pe un om din propriul lor trib drept Profetul lui Dumnezeu. Ei vor să persiste în ignoranța învățată de la strămoșii lor. Iar atunci când o persoană expune această ignoranță și le prezintă adevărul, aceștia sunt alarmați și o consideră a fi ceva ciudat, ba mai mult, ceva nou și imposibil. Pentru ei conceptul de Monoteism (*Tauhid*) și al Vieții de Apoi nu este doar o credință de neacceptat, ci și un concept ce merită a fi batjocorit.

Apoi, Dumnezeu, atât în prima parte, cât și în ultimul verset al acestui Capitol, i-a avertizat în mod precis pe necredincioși, ca și cum ar fi spus: „Omul de care voi râdeți astăzi și a cărui călăuzire voi o respingeți va ajunge în curând să vă conducă, și nu va fi mult până când, în exact acest oraș, Mecca, unde voi îl persecutați, el vă va conduce pe deplin.” Apoi, prin descrierea a nouă dintre Profeți, unul după celălalt, Dumnezeu a subliniat faptul că Legea Lui este imparțială și obiectivă; că doar atitudinea corectă a omului este acceptată; că El îl trage la răspundere și îl pedepsește pe nelegiuit, oricine ar fi el și că Lui îi sunt plăcuți cei care nu persistă în nelegiuire, ci se căiesc atunci când sunt preveniți și își trăiesc viața având în minte că în Ziua Judecării vor fi trași la răspundere.

După aceasta, a fost descris sfârșitul robului supus și al celui nesupus în Viața de Apoi și două lucruri li s-au spus în mod special necredincioșilor:

1. Liderii pe care oamenii ignoranți îi urmează în această lume ca niște orbi vor ajunge în Iad mai repede decât cei care îi urmează pe ei, iar cele două grupuri se vor blestema unul pe celălalt.
2. Necredincioșii vor fi uimiți să vadă că nu este nicio urmă în Iad a credincioșilor, pe care ei îi considerau vrednici de dispreț în viața lumească, ci ei înșiși vor fi cei torturați.

În concluzie, s-a făcut referire la povestea lui Adam și a Satanei (Iblis), pentru a le spune necredincioșilor din Qurayş că aceeași aroganță și vanitate ce îi împiedica să se plece în fața lui Mohammed era cea care l-a împiedicat pe Satana să se plece în fața lui Adam. Satana era gelos pentru rangul înalt pe care Dumnezeu i l-a dat lui Adam și a devenit blestemat atunci când nu l-a ascultat porunca. Tot astfel: „Voi, oamenii din Qurayş, sunteți geloși pentru rangul înalt pe care Dumnezeu i l-a dat lui Mohammed și nu sunteți pregătiți să ascultați de el, de cel pe care Dumnezeu l-a numit Mesagerul Lui. Astfel, în final, voi veți avea aceeași soartă ca și Satana.”

Surat 38: Sad⁸⁸⁴

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Sad⁸⁸⁵. Pe Coranul cel plin de povată!⁸⁸⁶
2. Ba nu, cei care nu au crezut sunt [mai degrabă] în îngâmfare și schismă!
3. Câte popoare am nimicित Noi mai înainte de ei! Într-un sfârșit ei au strigat, însă nu mai era timp pentru ei de mântuire!
4. S-au mirat ei că le-a venit un prevenitor [profetul Mohammed] chiar dintre ei, iar necredincioșii au zis: „Acesta este un vrăjitor mincinos,
5. Oare a făcut el din zei un Dumnezeu Unic? Cu adevărat, acesta este un lucru ciudat.”
6. Însă mai-marii lor au pornit să spună: „Mergeți voi înainte și rămâneți statonici la zeii voștri [în apărarea lor]! Cu adevărat, acesta este un lucru dorit!”⁸⁸⁷
7. Noi nu am auzit despre aceasta în ultima religie!⁸⁸⁸ Aceasta nu este decât o născocire!
8. Oare Pomenirea i-a fost trimisă tocmai lui, dintre noi [toți]?” Ei sunt

în îndoială asupra Îndemnării Mele [Coranul]. Ba ei nu au gustat încă pedeapsa Mea!

9. Ori au ei comorile îndurării Domnului tău Al-'Aziz [Cel Puternic] [și] Al-Uahhab [Darnic]?
10. Ori au ei Împărăția Cerurilor și a Pământului și a ceea ce se află între ele? Dacă-i așa, atunci să urce în Cer!
11. [Ei sunt doar] soldați [care vor fi] învinși acolo printre aliați [necredincioși].
12. Mai înainte de ei au învinuit de minciună și popoarele lui Noe, lui 'Ad și lui Faraon, stăpânul țărușilor⁸⁸⁹,
13. Și [tribul lui] Thamud și neamul lui Lot și neamul din Al-Ayka. Aceștia sunt aliați!⁸⁹⁰
14. Nu a fost niciunul dintre ei care să nu-i fi socotit, pe trimiși, mincinoși. Așadar, a fost dreaptă pedeapsa [Mea]!
15. Aceștia nu așteaptă decât un singur strigăt [al Trâmbeței], care va veni, fără întrerupere, [până ce îi va nimici pe toți].

⁸⁸⁴ Sad: (litera) sad

⁸⁸⁵ A se vedea 2:1

⁸⁸⁶ Completarea jurământului este înțeleasă a fi: Coranul nu poate fi imitat și deci este un miracol de la Allah

⁸⁸⁷ Plănuit de profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) pentru a câștiga influență și prestigiu pentru el

⁸⁸⁸ Făcându-se referire la creștinism sau posibil la religia păgână a celor din Qurayș

⁸⁸⁹ Cu care i-a torturat pe oameni

⁸⁹⁰ Care au fost învinși, printre care vor fi și necredincioșii din Qurayș și alții

16. Ei spun: „Doamne, grăbește-ne nouă pedeapsa noastră, înainte de Ziua Judecății!”
17. Fii răbdător cu ceea ce spun ei și adu-ți aminte de robul Nostru David, cel cu putere [în adorare și credință]; cu adevărat, el a arătat căință.
18. Cu adevărat, Noi am supus munții să-L slăvească [pe Allah] împreună cu el, după-amiaza [târzic] și dimineața [după răsărit]!
19. Și păsările cele adunate! Toate se vor întoarce spre el [David] repetând [laudele]!
20. Și Noi am întărit stăpânirea lui și i-am dat lui înțelepciunea și judecata sănătoasă în vorbire!
21. Oare a ajuns până la tine vestea celor care se certau și care s-au cățarat pe zidul templului?
22. Când au intrat la David și el s-a speriat de ei au zis ei: „Nu-ți fie frică! Noi suntem doi care ne certăm; unul dintre noi a fost nedrept cu celălalt. Deci judecă între noi cu dreptate și nu fi cu strâmbătate și călăuzește-ne pe noi pe calea cea dreaptă!
23. Cu adevărat, acesta este fratele meu. El are nouăzeci și nouă de oi, iar eu am o singură oaie. Și mi-a zis el: „Dă-mi-o în grija mea!” Și m-a biruit el cu vorba”.
24. [David] a spus [în grabă, fără să-l asculte pe celălalt]: „El a fost nedrept cu tine, când ți-a cerut să împreuni oaia ta cu oile lui. Și mulți dintre cei care se asociază îți încălcă unii altora drepturile, afară de aceia care cred și împlinesc fapte bune - dar cât de puțini sunt ei!” Și David a înțeles că Noi îl punem la încercare și s-a rugat de iertare Domnului său și a căzut, prosternându-se, și s-a căit.
25. Și i-am iertat Noi aceasta și el a avut parte de loc apropiat la Noi și de frumoasă întoarcere.
26. [Noi am spus] „O, David! Noi te-am făcut pe tine urmaș pe pământ. Deci judecă între oameni cu adevăr și nu urma poftei care te abate de la calea lui Allah!” Cei care se abat de la calea lui Allah vor avea parte de osândă aspră, pentru că au uitat de Ziua Socotirii.
27. Noi nu am făcut în deșert Cerul și Pământul și ceea ce se află între ele. Aceasta este bănuiala celor care nu au crezut. Dar vai necredincioșilor pentru Focul [care-i așteaptă]!
28. Oare să-i punem Noi pe cei care cred și împlinesc fapte bune împreună cu cei care fac stricăciuni pe Pământ sau să-i punem pe cei cu frică [de Allah] în rând cu nelegiuții?
29. [Iată] o Carte binecuvântată pe care Noi ți-am trimis-o [o, Mohammed], pentru ca ei să ia aminte la versetele ei și pentru ca cei care au pricepere să chibzuiască!
30. Și i l-am dăruit Noi lui David pe Solomon, care a fost un rob prea bun și care a fost cu căință!

31. [Spune] când i s-au adus lui după-
amiaza cai sprinteni,
32. Și a spus el: „Eu am fost înclinat
către iubirea bunurilor [din această
lume] într-atât încât [am uitat de]
pomenirea Domnului meu, până ce
[soarele] s-a ascuns în spatele
vălului său [de întuneric];”
33. [El a spus] „Aduceți-i înapoi la
mine!” Și s-a pornit el să le
mângâie⁸⁹¹ picioarele și gâturile.
34. Și l-am încercat Noi pe Solomon și
am aruncat pe tronul lui un trup⁸⁹².
Apoi s-a căit el.
35. A zis: „Doamne, iartă-mă pe mine și
dăruiește-mi mie putere cum nu se
mai cuvine nimănui după mine, căci
Tu ești Al-Uahhab [Cel Darnic]!”
36. Și i-am supus lui vântul, ca să alerge
lin, după porunca lui, unde el voia,
37. Ca și pe țeștani: pe toți ziditorii și
cufundătorii,
38. Ca și pe alții legați în lanțuri.
39. [Noi am spus] „Acesta este darul
Nostru. Deci împarte-l sau
păstrează-l, fără să dai nicio
socoteală!”
40. Și cu adevărat, el are la Noi un loc
apropiat și frumoasă întoarcere.
41. Și adu-ți aminte de robul Nostru
Iov, care L-a invocat pe Domnul său
spunând: „Șeitan m-a atins pe mine
cu nenorocire [năruindu-mi
sănătatea] și cu suferință [năruindu-
mi averea]”
42. [I s-a spus] „Lovește [pământul] cu
picioarul tău și [privește cum iese] o
apă răcoasă pentru spălat și pentru
băut!”
43. Și Noi i-am dat lui [înapoi] familia
sa și încă pe atât, cu îndurare de la
Noi și ca îndemnare pentru cei care
pricep.
44. [Noi am spus] „Și ia în mâna ta un
mănunchi [de iarbă] și lovește cu el
[spre soția ta] și nu încălca
jurământul tău!”⁸⁹³ Și Noi l-am aflat
statornic pe el! Un rob prea bun care
se căiește!
45. Și adu-ți aminte de robii Noștri
Avraam, Isaac și Iacob - cei cu
putere [în adorare și credință] și cu
pricepere!
46. Cu adevărat, Noi i-am ales pe ei
pentru un scop anume: vestirea
mesajului despre Viața de Apoi.
47. Și, cu adevărat, ei au fost la Noi
printre cei mai buni aleși.

⁸⁹¹ Cu sabia lui drept ispășire pentru păcatul său, sacrificându-i. Unele comentarii au sugerat de asemenea și înțelesul „mângâierii” cu mâna

⁸⁹² Despre care se spune că este un diavol sau un corp fără viață (unul fără capabilitate), dar doar Allah Singurul știe cel mai bine

⁸⁹³ La un moment dat în timpul bolii sale, Iov s-a mâniat pe soția lui și a jurat că dacă se însănătoșește o va pedepsi cu 100 de lovituri de bici. Conform instrucțiunilor lui Allah, jurământul a fost îndeplinit prin lovirea ei o dată cu 100 de fire de iarbă

48. Și adu-ți aminte de Ismail, de Eliseu, și de Dhu-l-Kifl, căci toți au fost printre cei mai buni!
49. Aceasta este o pomenire, iar cei cu frică vor avea parte de frumos loc la întoarcere:
50. Grădinile Edenului cu porțile deschise pentru ei,
51. Unde, rezemați, vor cere ei fructe din belșug și băuturi
52. Și vor avea ei [fecioare] frumoase, cu priviri curate, toate de aceeași vârstă.
53. Aceasta este ceea ce vi se promise vouă [dreptcredinșilor] pentru Ziua Socotirii.
54. Cu adevărat, acesta va fi darul Nostru [pentru voi] și el va fi fără de sfârșit.
55. Astfel va fi! Însă nelegiuții vor avea parte de cel mai rău loc de întoarcere.
56. Iadul în care, vor arde! Și rău culcuș va fi el!
57. Astfel va fi! Și vor gusta ei apă clocotită și puroi
58. Și alte [pedepse] asemenea acesteia.
59. [Și atunci li se va zice nelegiuților]: „Aceasta este o ceată ce intră grăbită împreună cu voi. Să nu aibă [această ceată] parte de bun venit, pentru că ea este sortită să ardă în Foc!”
60. Ei vor zice: „Ba voi nu veți avea parte de bun venit! Voi ați adus aceasta asupra noastră!” Ce rău culcuș va fi el!
61. Vor zice ei: „Doamne, acelora care au adus aceasta asupra noastră, sporește-le pedeapsa îndoit, în Foc!”
62. Și ei vor zice: „De ce nu-i vedem pe bărbații pe care noi îi socoteam printre cei răi?”⁸⁹⁴
63. I-am luat noi în bațjocură! Sau ochii noștri nu-i zăresc?”
64. Aceasta este cu adevărat cearta neamului Focului.
65. Spune: „Eu sunt numai un prevenitor! Nu există nicio divinitate afară de Allah Al-Uahid [Cel Unic], Al-Qahhar [Stăpânul Atotputernic]
66. Stăpânul Cerurilor și al Pământului și al celor ce se află între ele, Al-'Aziz [Cel Puternic] [și] Al-Ghaffar [Mereu Iertător]!”
67. Spune: „Aceasta este o veste măreață,
68. Însă voi vă îndepărtați de la ea.
69. Eu nu am nicio cunoștință despre căpeteniile preainalte [ale Îngerilor] când ele au avut disputa [în legătură cu crearea lui Adam],
70. Mie nu mi s-a revelat decât că eu sunt un prevenitor limpede!”
71. [Și spune] când Domnul tău le-a spus Îngerilor: „Eu voi crea un om din lut.

⁸⁹⁴ Ei se referă la credinșii

72. Și când Eu îl voi fi plâsmuit și voi fi suflat în el din duhul Meu⁸⁹⁵, voi să cădeți dinaintea lui, prosternându-vă [în semn de respect]!”
73. Și s-au prosternat toți Îngerii laolaltă,
74. Cu excepția lui Iblis⁸⁹⁶, căci el a fost arrogant și a devenit unul dintre cei care au tăgăduit credința.
75. [Allah] a spus: „O, Iblis! Ce te-a împiedicat pe tine să te prosternezi dinaintea a ceea ce Eu am plămădit cu mâinile Mele⁸⁹⁷? Ai fost arrogant [atunci] sau te-ai socotit tu [deja] printre cei înalți?”
76. [Iblis] a spus: „Eu sunt mai bun decât el! Pe mine m-ai plămădit din foc, în vreme ce pe el l-ai plămădit Tu din lut!”.
77. [Allah] a spus: „Ieși din el [Paradis] și vei fi tu alungat
78. Și asupra ta se va abate blestemul Meu până în Ziua Judecății!”
79. [Iblis] a spus: „Doamne, dă-mi mie răgaz până în Ziua când vor fi ei înviați!”
80. [Allah] a zis: „Vei fi printre cei păsuți,
81. Până în Ziua timpului hotărât!”
82. [Iblis] a spus: „Pe puterea Ta [jur]! Eu îi voi duce în ispită pe toți,
83. În afară de robii Tăi cei devotați dintre ei!”
84. [Allah] a spus: „Eu sunt Al-Haqq [Cel Drept]! Adevăr este ceea ce spun:
85. Voi umple Iadul cu tine și cu toți cei care te-au urmat pe tine!”
86. Spune [Mohammed]: „Eu nu vă cer pentru acesta [Coran] nicio răsplată și eu nu sunt dintre prefăcuți!
87. El nu este decât Îndemnare pentru lumi!
88. Și voi veți cunoaște [adevărul despre] vestea lui, după un timp!”

⁸⁹⁵ A se vedea 15:29⁸⁹⁶ A se vedea 2:34⁸⁹⁷ A se vedea 2:19

Surat 39: az-Zumar

Perioada de revelare

În versetul 10 (...și Pământul lui Allah este întins...) există multe dovezi că acest Capitol a fost revelat înainte de emigrarea în Abisinia. Unele hadisuri oferă explicația că acest verset a fost pogrât în onoarea lui Ja'far bin Abi Talib și a companionilor săi când s-au hotărât să emigreze în Abisinia.

Tematica și subiectul principal

Întregul Capitol este o adresare elocventă și eficientă trimisă cu ceva timp înainte de emigrarea în Abisinia, într-un mediu plin cu tiranie, persecuție și antagonism în Mecca. Este o predică adresată în principal necredincioșilor din Qurays, deși în unele locuri sunt menționați și credincioșii. Principalul scop al chemării profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) este: Omul ar trebui să îl adore sincer pe Dumnezeu și să nu își contamineze credința cu adorarea altora. Acest principiu fundamental, precum și adevărul Monoteismului (*Tauhid*) și rezultatele excelente ale acceptării acestuia, falsitatea politeismului (*Şirk*) și consecințele rele ale urmării acestuia au fost prezentate în moduri diferite și în repetate rânduri pentru ca oamenii să renunțe la modul lor de viață rău și să se întoarcă la Domnul lor.

În legătură cu aceasta, credincioșii au fost instruiți ca și cum le-ar fi fost spus: „Dacă un loc devine îngust pentru adorarea lui Dumnezeu, pământul lui este întins: pentru a vă salva credința puteți emigra în altă parte: Dumnezeu vă va răsplăti pentru răbdarea voastră.” Pe de altă parte, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost încurajat, ca și cum i s-ar fi spus: „Spune-le necredincioșilor că ei pot face ceea ce vor, însă persecuțiile lor nu te vor opri de la calea islamului; că ei pot continua să își dea toată silința pentru a te opri pe tine, însă tu vei continua să îți îndeplinești misiunea, în ciuda condițiilor și circumstanțelor adverse.

Surat 39: az-Zumar⁸⁹⁸

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Revelarea Cărtii [Coranului] [vine] de la Allah Al-'Aziz [Cel Puternic] [și] Al-Hakim [Înțelept].
2. Cu adevărat, Noi ți-am trimis Cartea în tot adevărul, deci adoră-L pe Allah, arătându-I numai Lui credință.
3. Fără îndoială, lui Allah I se cuvine credința curată⁸⁹⁹. Iar cei care și-au luat ocrotitor în locul Lui [spunând]: „Noi nu-i adorăm pe ei decât pentru ca ei să ne apropie de Allah”, Allah va judeca între ei în cele în care ei nu se înțeleg. Cu adevărat, Allah nu-l călăuzește pe cel care este mincinos și nemulțumitor.
4. De ar fi voit Allah să-Și ia un fiu, El ar fi ales ceea ce ar fi voit din ceea ce a creat. Laudă Lui! El este Allah Al-Uahid [Cel Unic] [și] Al-Qahhar [Atotputernic].
5. El a creat Cerurile și Pământul într-un adevăr. El învâluie noaptea peste zi și ziua peste noapte. El a supus Soarele și Luna și fiecare grăbește până la un termen hotărât. El este Al-'Aziz [Cel Puternic] [și] Al-Ghaffar [Atoateiertător].
6. El v-a creat pe voi [toți] dintr-un singur suflet. Apoi a făcut din el pe soția sa. Și v-a trimis vouă opt suflete de vite⁹⁰⁰. El vă creează în

pântecele mamelor voastre, făptură după făptură, în trei întunecimi⁹⁰¹. Acesta este Allah, Stăpânul vostru! A Lui este împărăția! Nu există altă divinitate afară de El! Cum de vă abateți?

7. Dacă nu credeți – cu adevărat, Allah se poate lipsi de voi, căci Lui nu-I place necredința robilor Săi. Însă dacă voi sunteți mulțumitori, aceasta Îi place Lui. Și nu va purta niciun [suflet] păcătos povara altuia. Apoi la Domnul vostru este întoarcerea voastră și El vă va vesti ceea ce faceți. Cu adevărat, El știe ceea ce se află în înlăuntrul piepturilor.
8. Dacă pe om îl lovește o nenorocire, atunci el Îl cheamă pe Domnul său, căindu-se înaintea Lui. Apoi, când îi dăruiește lui îndurare din partea Sa, uită cele cu care se rugase și Îi face lui Allah semeni, pentru ca să-i rătăcească [pe oameni] de la drumul Său. Spune: „Bucură-te pentru puțin [timp] de necredința ta, însă tu vei fi dintre oaspeții Focului!”
9. Oare cel care petrece timpul nopții în rugăciuni, prosternându-se și stând în picioare, este cu teamă de Ziua de Apoi și Îl roagă de îndurare pe Domnul său? Spune: „Oare sunt egali cei care știu cu accia care nu știu?” Însă numai accia care au minte trag învățăminte.

⁸⁹⁸ Az-Zumar: Cetelor

⁸⁹⁹Allah nu acceptă ca altcineva să fie asociat cu El în adorare și ascultare

⁹⁰⁰ A se vedea 6:143-144

⁹⁰¹ În burtă, uter și membrana amniotică

10. Spune⁹⁰²: „O, robii Mei cei dreptcredincioși! Fiți cu frică de Domnul vostru! Cei care fac bine în această lume vor avea parte de bine. Pământul lui Allah este întins. Cu adevărat, cei statornici vor primi răsplata lor fără măsură!”
11. Spune [Mohammed]: „Mi s-a poruncit mic să-L ador pe Allah, arătându-I numai Lui credință!”
12. Și mi s-a poruncit să fiu primul dintre musulmani!”
13. Spune: „Cu adevărat, eu mă tem, dacă nu-I voi arăta supunere Domnului meu, de pedeapsa unei Zile cumplite!”
14. Spune: „Pe Allah [Unicul] Îl voi adora, curat în credința mea!”
15. Adorați ceea ce voiți afară de El! Spune: „Cei care pierd sunt cei care și-au pierdut sufletele lor și familiile lor în Ziua Învierii! Aceasta este pierderea învederată!”
16. Ei vor avea deasupra lor umbre de foc și sub ei alte umbre!” Cu aceasta îi amenință Allah pe robii Săi. „O, robii Mei, fiți cu frică de Mine!”
17. Dar cei care s-au ferit să-l adore pe Thagut⁹⁰³ și s-au întors, căindu-se, la Allah - vor avea veste bună! Deci binevestește robilor Mei,
18. Care ascultă cuvântul și urmează ceea ce este cel mai bun în el! Aceștia sunt cei pe care îi călăuzește Allah și aceștia sunt cei cu pricepere.
19. Oare pe cel împotriva căruia se adeverește cuvântul pedepsei, oare îl vei mai putea tu mântui când el se află deja în Foc?
20. Însă cei care au fost cu frică de Domnul lor vor avea parte de odăi⁹⁰⁴ peste care alte odăi au fost clădite. Pe sub ele vor curge pâraie. [Aceasta este] făgăduința lui Allah și Allah nu calcă făgăduința Sa.
21. Oare tu nu vezi că Allah trimite apă din Cer, apoi o îndreaptă ca izvoare în pământ, apoi scoate cu ajutorul ei roade de felurite culori, apoi ele se ofilesc și le vezi galbene, apoi le face bucățele. Cu adevărat, întru aceasta se află îndemnare pentru cei care au pricepere.
22. Oare cel căruia i-a deschis Allah pieptul pentru Islam și care are lumină de la Domnul său [este ca cel a cărui inimă îl respinge]? Vai acelor cu inimile împietrite față de pomenirea lui Allah. Aceia se află într-o rătăcire învederată.
23. Allah a trimis vestea cea mai frumoasă, ca o Carte [în care unele versete] se aseamănă și se repetă. Pieile acelor care se tem de Domnul lor se înfioară la auzul ei; apoi se liniștesc pieile și inimile lor la pomenirea lui Allah. Aceasta este călăuzirea lui Allah; El călăuzește cu ea pe cine voiește. Iar acela pe

⁹⁰² Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) este instruit să le spună în Numele lui Allah credincioșilor Săi robi

⁹⁰³ Satana sau orice alt obiect de adorare

⁹⁰⁴ Camere sau locuințe sau palate ridicate

- care Allah îl duce în rătăcire nu va avea niciun ocârmuitor.
24. Oare acela care în Ziua Învierii se va feri cu fața⁹⁰⁵ sa de răul chinului? Și li se va spune celor nelegiuți: „Gustați ceea ce ați agonisit!”
25. Au tăgăduit aceia de dinainte de ei și le-a venit lor chinul de acolo de unde ei nu se așteptau.
26. Și le-a dat lor Allah să guste rușine în viața aceasta, iar pedeapsa din Viața de Apoi va fi și mai mare, măcar dacă ei ar ști!
27. Și Noi le-am dat oamenilor în acest Coran tot felul de pilde, pentru ca ei să ia aminte!
28. Un Coran arab, fără de nicio deviere⁹⁰⁶, pentru ca ei să fie dreptcredincioși!
29. A dat Allah ca exemplu un bărbat [rob] cu [stăpâni] asociați care se ceartă între ei [asupra lui] și un [alt] bărbat cu totul supus unui singur om. Oare sunt ei în aceeași situație? Laudă lui Allah! Dar cei mai mulți dintre ei nu știu.
30. Tu vei muri [într-o zi] și vor muri și ei [într-o zi].
31. Apoi, în Ziua Învierii, vă veți certa voi între voi, înaintea Domnului vostru.
32. Și cine este mai nedrept decât cel care minte împotriva lui Allah și socotește Adevărul drept minciună, atunci când vine la el?! Oare nu se află în Iad sălaş pentru cei necredincioși?
33. Iar cel care a adus Adevărul [Profetul] și cel care îl crede - aceștia sunt cei evlavioși.
34. Ei au la Domnul lor ceea ce voiesc. Aceasta este răsplata celor care săvârșesc fapte bune.
35. Pentru ca Allah să le șteargă lor cele mai rele [fapte] pe care le-au săvârșit și să le dea răsplată după cele mai bune [fapte] pe care le-au săvârșit.
36. Oare nu este Allah de ajuns pentru robul Său [Profetul Mohammed]? Însă ei voiesc să te sperie cu aceia care ar fi în locul Lui. Dar acela pe care Allah îl duce în rătăcire nu va avea parte de ocârmuitor.
37. Iar pe cel pe care îl călăuzește Allah nu va avea cine să-l ducă în rătăcire. Oare nu este Allah 'Aziz [Puternic] și Dătător de răzbunare
38. Dacă tu îi întrebi „Cine a creat Cerurile și Pământul?”, ei vor răspunde: „Allah!”. Spune: „Îi vedeți voi⁹⁰⁷ pe aceia pe care-i invocați, afară de Allah? Dacă Allah îmi voiește mie un rău, pot ei să risipească răul Lui? Sau dacă El îmi voiește o îndurare, pot ei să împiedice îndurarea Lui?” Spune: „Allah îmi este de ajuns și în El se încred aceia care se încred.”
39. Spune: „O, popor al meu! Lucrați voi după calea voastră și voi lucra și

⁹⁰⁵ În locul mâinilor lui, care vor fi legate de gâtul său

⁹⁰⁶ De la adevăr

⁹⁰⁷ Spuneți-mi despre...

- eu [după calea mea] și [curând] veți afla voi
40. Asupra cui va veni chinul care îl înjosește și asupra cui se va coborî pedeapsa veșnică!”
41. Cu adevărat, Noi ți-am trimis ție Cartea, pentru oameni, întru adevăr. Acela care este călăuzit, este numai pentru sine, iar acela care rătăcește, [o face] numai împotriva sa însuși, iar tu nu ești chezaș pentru ei.
42. Allah ia la Sine sufletele, la moartea lor, și pe cele care nu mor [le ia], în timpul somnului lor. El le ține la Sine pe acelea asupra cărora a hotărât moartea, iar pe celelalte le trimite [în trupurile lor] până la un timp hotărât. În aceasta sunt semne pentru un popor [de oameni] care chibzuiesc.
43. Oare au luat ei mijlocitori, afară de Allah? Spune: „Chiar și dacă ei nu au nicio putere și nu au nici minte?”
44. Spune: „A lui Allah este mijlocirea în întregime. A Lui este Împărăția Cerurilor și a Pământului și apoi la El vă veți întoarce!”
45. Când este pomenit doar Allah singur, [fără asociați], se strâng inimile celor care nu cred în Viața de Apoi, iar când sunt pomeniți cei luați în locul Lui, atunci se bucură ei.
46. Spune: „O, Allah, Creator al Cerurilor și al Pământului, Cunoscător al celor nevăzute și al celor văzute, Tu judeci între robii Tăi, asupra celor în care ei nu se înțeleg.”
47. Dacă cei care sunt nelegiuți ar avea tot ceea ce se află pe Pământ și încă o dată pe atât, laolaltă cu aceasta, [în zadar] le-ar oferi ei ca răscumpărare pentru [a scăpa de] chinuri în Ziua Învierii; li se va arăta lor de la Allah ceea ce ei n-au pus în socoteală niciodată,⁹⁰⁸
48. Li se vor arăta relele pe care le-au agonisit și-i vor împresura pe ei cele de care și-au bătut joc.
49. Când îl atinge pe om o nenorocire, atunci Ne cheamă el. Apoi, după ce-i dăruim îndurare din partea Noastră, el spune: „Mi se cuvine pentru știința mea”. Dar aceasta este o încercare, însă cei mai mulți dintre ei nu știu.
50. Așa au grăit și cei de dinaintea lor și nu le-au fost de niciun folos cele pe care le-au agonisit.
51. Și i-au lovit pe ei consecințele rele a ceea ce au agonisit. Și pe cei care sunt nelegiuți dintre aceștia [mecanii] îi vor lovi relele pe care le-au agonisit și nu se vor putea ei împotrivi puterii [lui Allah].⁹⁰⁹
52. Oare ei nu știu că Allah îl înzestrează cu prisosință pe acela care voiește El sau îl înzestrează cu măsură? Cu adevărat, în aceasta

⁹⁰⁸ Mânia și pedeapsa Lui

⁹⁰⁹ Nu Îl vor putea împiedica pe Allah de la ceea ce El dorește sau nu vor putea să scape de pedeapsă

- sunt semne pentru un popor [de oameni] care cred.
53. Spune: „O, voi, robii Mei care ați întrecut măsura în defavoarea voastră, nu deznădăjduiți în privința Îndurării lui Allah.” Allah iartă toate păcatele⁹¹⁰. Cu adevărat, El este Al-Ghafur [Iertător], Ar-Rahim [Îndurător].
54. Întoarceți-vă cu căință spre Domnul vostru și supuneți-vă Lui, înainte de a veni chinul la voi, căci apoi nu veți mai putea fi voi mântuiți!
55. Și urmați cele mai bune [porunci] care v-au fost vouă trimise de către Domnul vostru, înainte de a veni la voi osânda pe neașteptate, fără ca voi să băgați de seamă!
56. Înainte să spună un suflet⁹¹¹: „Vai mie, pentru că nu am luat seama [la îndatoririle mele] față de Allah, fiindcă eu am fost printre batjocoritori!”
57. Sau să spună: „Dacă Allah m-ar fi călăuzit, aș fi fost printre cei evlavioși!”
58. Sau să spună, atunci când va vedea chinul: „O, dacă ar fi pentru mine întoarcere, astfel încât să fiu eu printre făcătorii de bine!”
59. „Dar semnele Mele au venit la tine și tu le-ai socotit mincinoase și ai fost arrogant și ai fost printre cei necredincioși!”
60. În Ziua Învierii vei vedea tu chipurile celor care au mințit împotriva lui Allah, întunecate. Oare nu se află în Iad sălaș pentru cei aroganți?
61. Și Allah îi va mântui pe cei care au avut frică de El prin ceea ce au dobândit⁹¹². Nu-i va atinge pe ei niciun rău și nu vor fi ei măhniiți.
62. Allah este Creatorul tuturor lucrurilor și El este peste toate Chezaș!
63. El are cheile Cerurilor și ale Pământului, iar aceia care nu cred în versetele lui Allah, aceia vor fi cei care pierd.
64. Spune [Mohammed]: „Îmi porunciți, voi, neștiutorilor, să ador pe altcineva afară de Allah?”
65. Vi s-a revelat ție și acelora de dinaintea ta: „De vei face asociați lui Allah, vor fi în zadar faptele tale și vei fi tu printre cei care pierd.
66. Deci, adoră-L tu pe Allah și fii dintre cei care aduc mulțumire!”
67. Ei nu L-au prețuit pe Allah după cum se cuvine⁹¹³, deși în Ziua Învierii întregul Pământ va fi [în] Pumnul Său, iar Cerurile vor fi adunate în Mâna Sa Dreaptă. Mărire Lui! El este mai presus de ceea ce Îi fac ei asociați!
68. Și atunci când se va sufla în Trâmbiță, vor fi nimiciți toți cei care se află în Ceruri și pe Pământ, afară

⁹¹⁰ Celor care se căiesc și se îndreaptă

⁹¹¹ În Ziua Judecării

⁹¹² Succesul lor în încercările vieții lumești și dobândirea Paradisului

⁹¹³ Nu I-au apreciat Atributele

- de cei care va voi Allah. Apoi se va sufla în ea a doua oară și iată-i pe ei în picioare, așteptând.
69. Și va străluci Pământul în Lumina Domnului său, va fi așezată cartea [cu faptele] și vor fi aduși Profeții și martorii și se va face judecată între ei cu dreptate și ei nu vor fi nedreptățiți.
70. Și va fi răsplătit fiecare suflet după ceea ce a săvârșit, căci El știe mai bine ceea ce fac ei.
71. Și vor fi mânați cei care nu au crezut, în cete, către Iad, iar când vor ajunge la el se vor deschide porțile sale și păzitorii lui le vor spune: „Oare nu au venit la voi Trimiși, chiar dintre voi, ca să vă recite versetele Domnului vostru și să vă prevină pe voi despre întâlnirea voastră cu această Zi?” Ei vor spune: „Ba da! Însă s-a adeverit cuvântul despre pedeapsa împotriva necredincioșilor!”
72. Se va spune: „Intrați pe porțile Iadului; veșnic veți fi în ea sălășluitoari!” Și cât de rău va fi sălașul celor trufași!
73. Și vor fi conduși cei care au fost cu frică de Domnul lor spre Rai, în cete, iar când vor ajunge la el, li se vor deschide porțile lui și le vor spune păzitorii lui: „Pace asupra voastră! Voi ați fost buni, intrați pentru a fi în veci sălășluitoari în el!”
74. Și vor spune ei: „Slavă lui Allah, care a împlinit făgăduința Sa față de noi și ne-a făcut pe noi să moștenim Pământul, ca să putem locui în Paradis oriunde vom voi!”
- Minunată este răsplata celor care au săvârșit [fapte bune]!
75. Și îi vei vedea tu pe Îngeri înconjurând Tronul, slăvindu-L pe Domnul lor și aducându-I laude. Se va judeca între ei după dreptate și se va spune: „Slavă lui Allah, Stăpânul lumilor!”

Surat 40: Ghafir

Perioada de revelare

Conform lui Ibn Abbas, acest Capitol a fost revelat consecutiv după Surat 39: Az-Zumar, iar poziția sa prezentă în Coran este aceeași cu ordinea cronologică.

Contextul revelării

Există indicații clare în subiectul acestui Capitol despre condițiile în care a fost revelat acesta. Necedincioșii din Mecca erau implicați la acel timp în două tipuri de activități împotriva Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). În primul rând ei creau dubii în mințile oamenilor cu privire la învățăturile Coranului și mesajului Islamului, precum și despre Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) însuși prin crearea multor dispute și discuții, făcând obiecții irelevante și aducând multe acuzații noi, astfel încât Profetul și credincioșii să fie sătui să le răspundă. În al doilea rând aceștia pregăteau terenul pentru a-l anihila pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa); așadar făceau plan după plan, iar odată au și încercat să execute un complot.

Există un hadis în care Abdullah bin Amr bin al-As a spus că într-o zi pe când Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) își făcea rugăciunea în apropiere de Ka'bah, dintr-o dată, 'Uqbah bin Abi Mu'ait s-a repezit și a pus o cârpă în jurul gâtului său, pe care o strângea ca și cum ar fi vrut să îl omoare. Abu Bakr, care s-a dus acolo la timp, l-a împins. Abdullah spune că atunci când Abu Bakr se lupta cu acel om, îi spunea cuvinte precum: „Ai omorî un om doar pentru că el spune: Dumnezeu este Domnul meu?”

Surat 40: Ghafir⁹¹⁴

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Ha', Mim⁹¹⁵.
2. Revelarea Cărții [Coranul] este de la Allah Al-'Aziz [Cel Puternic], Al-'Alim [Știutor],
3. Iertătorul păcatelor, Primitorul căinței, Cel Aspru la pedeapsă, Dătătorul de îndurare. Nu există altă divinitate afară de El și la El este întoarcerea.
4. Nu se împotrivesc față de semnele lui Allah decât cei care nu cred. Așadar, să nu te ducă în eroare umbletul lor prin țări [pentru că sfârșitul lor va fi în Iad]!
5. Mai înainte de ei, i-au socotit mincinoși [pe trimișii lor] poporul lui Noe, și după ei și alte grupuri, și fiecare comunitate se gândea cum să-l piardă pe Trimisul ei, și ei au luat ca argument neadevărul pentru a tăgădui cu el Adevărul și de aceea i-am lovit Eu. Și cum a fost pedeapsa Mea!
6. Astfel s-a adevărit cuvântul [soarta] Domnului tău împotriva celor care nu au crezut: „Ei vor fi oaspeții Focului!”
7. Cei⁹¹⁶ ce poartă Tronul și cei care-l înconjoară Îl preamăresc pe Domnul lor, aducându-I laudă, cred în El și cer iertare pentru cei care cred [spunând]: „Doamne! Tu cuprinzi

toate lucrurile cu Îndurarea și Știința Ta. Așadar, iartă-i pe cei care Îți cer iertare, se căiesc și urmează calea Ta și păzește-i de chinul Iadului,

8. Doamne! Și fă-i pe ei să intre în grădinile Edenului, pe care Tu le-ai promis, ca și pe cei care au fost evlavioși dintre părinții lor, soțiile lor și urmașii lor, căci Tu ești Al-'Aziz [Cel Puternic] [și] Al-Hakim [Înțelept].
9. Și păzește-i pe ei de cele rele! Iar acela pe care-l păzești de rele, în Ziua Aceea, de acela Te-ai îndurat. Și aceasta este marea izbândă!”
10. Cu adevărat, celor care nu cred li se va spune [de către Îngerii atunci când vor fi mânați spre Foc]: „Mânia lui Allah a fost mai mare față de voi [când ați respins Mesajul] decât ura voastră față de voi înșivă [acum în Iad] - atunci când erați chemați la credință, iar voi stăruiați în necredință!”
11. Ei vor spune: „Doamne, ne-ai dat nouă moarte de două ori și ne-ai dat nouă viață de două ori, deci mărturisim păcatele noastre. Oare există vreo cale de ieșire?”
12. [Li se va spune:] „Aceasta este pentru voi, pentru că atunci când a fost invocat numai Allah Singur, voi nu ați crezut, în timp ce, atunci când I s-au făcut Lui asociați, atunci ați crezut voi. Însă judecata este la

⁹¹⁴ Ghafir: Iertătorul, cu alte cuvinte Allah. Acest Capitole este cunoscut și drept al-Mu'min (Credinciosul)

⁹¹⁵ A se vedea 2:1

⁹¹⁶ Îngerii

- Allah Al-'Aliyy [Cel Înalt] [și] Al-Kabir [Mare].
13. El este Cel care vă arată semnele Sale și face să coboare pentru voi din Cer cele de trebuință. Dar nu se lasă îndemnat decât acela care se căiește și se întoarce.
14. Deci chemați-L pe Allah, cu credință numai în El, chiar dacă aceasta le displace necredincioșilor!
15. El este Cel cu Însușiri fără egal, Stăpânul Tronului; El trimite Duhul, prin porunca Sa [relevația], asupra aceluia care voiește El dintre robii Săi, pentru ca să prevină asupra Zilei întâlnirii,
16. Ziua în care ei se vor arăta fără ca nimic să-I fie ascuns lui Allah în privința lor. [Și atunci se va grăi]: „A cui este Împărăția în Ziua aceasta?” [Allah Însuși va răspunde:] „A Lui Allah, Al-Uahid [Cel Unic] [și] Al-Qahhar [Atotputernic]!”
17. În Ziua aceea, fiecare suflet va fi răsplătit, după cum își va fi agonisit. Nu va fi nedreptate în Ziua aceea. Cu adevărat, Allah este grabnic la socotire.
18. Și să-i previi pe ei [Mohammed] despre Ziua ce este aproape, căci inimile vor ajunge la gâturi și vor fi ei înspăimântați și nu vor avea nelegiuții nici prieten, nici mijlocitor căruia să i se dea ascultare.
19. El [Allah] cunoaște hainia din ochi și ceea ce ascund piepturile.
20. Și Allah judecă cu toată dreptatea, în vreme ce aceia pe care îi invocă, afară de El, nu vor judeca întru nimic. Allah este As-Sami' [Cel care Aude] [și] Al-Basir [Vede Totul].
21. Oare n-au purces ei pe Pământ ca să vadă cum a fost sfârșitul celor care au trăit înainte de ei? Au fost mai tari decât ei și au lăsat pe Pământ urme mai puternice decât ei, însă Allah i-a apucat pentru păcatele lor și nu au avut ei apărător înaintea lui Allah.
22. Aceasta a fost și pentru că Trimișii lor au venit la ei cu semnele cele limpezi, iar ei nu au crezut. Atunci i-a apucat Allah. Cu adevărat, El este Qauyy [Puternic] [și] Aspru la pedeapsă
23. Și l-am trimis Noi pe Moise cu semnele Noastre și cu dovadă limpede
24. La Faraon și la Haman și la Core, însă ei au spus: „El este un vrăjitor și un mincinos!”
25. Și când le-a adus lor Adevărul de la Noi, atunci au spus ei: „Omorâți-i pe pruncii acelora care au crezut împreună cu el și lăsați-le în viață numai pe femeile lor!” Dar viclenia necredincioșilor nu este decât în deșert.
26. Și Faraon a spus: „Lăsați-mă să-l omor pe Moise și el să-L chem pe Domnul său! Mă tem să nu vă schimbe religia voastră și să nu aducă stricăciunea pe pământ!”

27. Dar Moise a spus: „Eu caut apărare la Domnul meu și Domnul vostru împotriva oricărei trufaș care nu crede în Ziua socotirii!”
28. Și un om care credea, din poporul lui Faraon, și care-și ascundea credința lui a spus: „Ați omorât un om [doar] pentru că el a spus: „Domnul meu este Allah”, după ce a venit el cu semne deslușite de la Domnul vostru? Dacă el este mincinos, minciuna sa va fi numai spre dauna lui, însă dacă el spune adevărul, atunci vă va lovi pe voi o parte din cele cu care vă amenință! Allah nu-l călăuzește pe cel care este nelegiuit și mincinos.
29. O, popor al meu! A voastră este stăpânirea astăzi și sunteți voi biruitori pe pământ! Dar cine ne va ajuta pe noi împotriva mâniei lui Allah, dacă ea se va abate asupra noastră?” Faraon a spus: „Eu nu vă arăt decât ceea ce văd și nu vă călăuzesc pe voi decât pe calea cea dreaptă!”
30. Și cel care credea a spus: „O, popor al meu! Eu mă tem pentru voi, de o zi asemenea Zilei aliaților⁹¹⁷,
31. Asemenea cum a pășit poporul lui Noe și [poporul] 'Ad și [poporul] Thamud și cei care au venit după ei! Dar Allah nu voiește nedreptate pentru robi!
32. O, popor al meu! Eu mă tem pentru voi de Ziua Chemării⁹¹⁸,
33. De Ziua în care veți întoarce voi spatele, fugind, fără ca să aveți voi apărător de Allah! Iar cel pe care îl duce Allah în rătăcire nu va avea ocârmuitor.
34. Și Iosif a venit la voi, mai înainte, cu semne învederate, însă voi nu ați încetat să aveți îndoieli asupra celor pe care vi le-a adus. Iar când el a murit, atunci ați spus voi: „Allah nu va mai trimite un alt trimis, după el!” Astfel îl duce Allah în rătăcire pe cel care este nelegiuit și se îndoiește.”
35. Cei care discută semnele lui Allah [revelația, versetele, evidențele ș.a.m.d.], fără nicio dovadă care să le fi venit, [fapta lor] este foarte urâtă de Allah și de cei care cred. Astfel pecetluiește Allah orice inimă a unui [om] îngâmfat și nelegiuit.
36. Și Faraon a spus: „O, Haman, durează-mi mie un turn, poate că eu voi ajunge la cărări⁹¹⁹,
37. La cărările Cerurilor, astfel încât să-L văd pe Dumnezeuul lui Moise, căci eu îl socotesc pe el mincinos!...” Astfel am făcut Noi ca fapta rea a lui Faraon să i se pară bună și a fost el abătut de la drum. Iar viclesugul lui

⁹¹⁷ Zilele în care Allah și-a trimis pedeapsa asupra celor care au respins Profeții Lui în trecut

⁹¹⁸ Ziua Judecării, atunci când nelegiuiții vor urla de teroare, oamenii se vor chema unii pe

alții (a se vedea 7:44-51) și Îngerii vor vesti rezultatele judecării fiecărei persoane

⁹¹⁹ Mijloace de urcare

- Faraon nu a fost decât întru pierdere.
38. Și omul care credea a spus: „O, popor al meu! Urmați-mă pe mine și eu vă voi călăuzi pe drumul cel drept!
39. O, popor al meu! Această viață luminează nu este decât o plăcere trecătoare, în vreme ce Viața de Apoi este Casa odihnei.
40. Cel care săvârșește o faptă rea nu va fi răsplătit decât cu una asemănătoare cu ea, iar cel care săvârșește o faptă bună - fie el bărbat sau femeie - și este credincios, va intra în Paradis, unde va primi cele de trebuință, fără socoteală.
41. O, popor al meu! Cum se face că eu vă chem pe voi la mântuire, în vreme ce voi mă chemați pe mine la Foc?
42. Voi mă chemați să mă lepăd de Allah și să-I fac Lui ca asociați cele despre care eu nu am nicio știință, în vreme ce eu vă chem pe voi la Al-'Aziz [Cel Puternic] [și] Al-Ghaffar [Atoateiertător]!
43. Nu este îndoială că acela la care mă chemați nu are nicio [putere să răspundă] chemării voastre, nici în această lume, nici în Lumea de Apoi, și că întoarcerea noastră este la Allah, iar cei nelegiuți vor fi oaspeții Focului.
44. În curând vă veți aduce aminte de ceea ce vă spun, iar eu las soarta mea în seama lui Allah. Allah îi vede bine pe robii [Săi]".
45. Și Allah l-a ferit de relele pe care ei le-au plăsmuit și chinul cel rău a împresurat clanul lui Faraon,
46. Focul la care ei vor fi expuși dimineața și seara⁹²⁰. Iar în Ziua când va sosi Ceasul, [se va spune]: „Faceți să între clanul lui Faraon la osânda cea mai aspră!”
47. Iar când vor avea ei disputa în Foc vor zice cei slabi către cei care au fost aroganți: „Noi v-am urmat vouă. Oare nu puteți voi să ne scăpați de o parte din Foc?”
48. Atunci vor spune cei aroganți: „Cu adevărat noi suntem cu toții în el!” Allah a judecat deja între robii [Săi].
49. Și cei care se vor afla în Foc vor zice către păzitorii Iadului [Îngerii]: „Rugați-vă Domnului vostru ca să ne ușureze nouă chinul [măcar] pentru o zi!”
50. Ei vor spune: „Oare nu v-au adus vouă Trimișii voștri dovezi limpezi?” Și ei vor răspunde: „Ba da!” Ei vor spune: „Atunci, rugați-vă [voi înșivă]!” Dar ruga necredincioșilor va fi numai în deșert.
51. Cu adevărat, Noi îi vom ajuta pe trimișii Noștri și pe cei care cred, atât în viața din această lume, cât și în Ziua când se vor ridica martorii,

⁹²⁰ De la momentul morții lor până în Ziua Judecării

52. În Ziua când dezvinovățirea nu le va mai fi de niciun folos nelegiuitorilor și când vor avea ei parte de blestem și rău sălaş [Iadul].
53. Și i-am dat Noi lui Moise călăuzire și i-am făcut pe fiii lui Israel să moștenească Scriptura,
54. Ca o cârmuire și o îndemnare pentru cei dăruți cu pricepere.
55. Deci fii statornic [Mohammed], căci făgăduința lui Allah este adevăr, cere iertare pentru păcatul tău⁹²¹ și preamărește-L pe Domnul tău cu laudă, atât spre seară cât și spre dimineață!
56. Cu adevărat cei care discută despre versetele lui Allah, fără să le fi venit lor nicio dovadă, nu au în piepturile lor decât numai îngâmfare și ei nu vor atinge țelul lor. Deci caută ocrotire la Allah, căci El este As-Sami' [Cel care Aude] [și] Al-Basir [Cel care Vede]!
57. Crearea Cerurilor și a Pământului este mai măreață decât crearea oamenilor, dar cei mai mulți oameni nu știu.
58. Nu sunt deopotrivă cel care este orb și cel care vede; nici cei care cred și împlinesc fapte bune [nu pot fi deopotrivă] cu cel care săvârșește o faptă rea. Dar cât de rar vă aduceți voi aminte!
59. Ceasul va veni, fără îndoială, însă cei mai mulți oameni nu cred.
60. Și Domnul vostru zice: „Chemați-Mă și Eu vă voi răspunde! Cei care din prea multă trufie refuză să Mă adore vor intra în Iad umiliți”.
61. Allah este Cel care v-a făcut vouă noaptea, ca să vă odihniți în ea, și ziua, ca să vedeți deslușit. Allah este Cel plin de îndurare față de oameni, însă cei mai mulți dintre oameni nu sunt mulțumitori.
62. Acesta este Allah, Domnul vostru, Creatorul tuturor lucrurilor. Nu există altă divinitate afară de El. Cum se poate să vă întoarceți [de la El]?
63. Astfel s-au întors aceia care au tăgăduit semnele lui Allah.
64. Allah este Cel care v-a dat vouă Pământul, ca să trăiți pe el și Cerul, ca acoperiș, și v-a creat în cea mai bună și perfectă formă - și v-a înzestrat pe voi cu cele bune [ca hrană]. Acesta este Allah, Domnul vostru! Binecuvântat fie Allah, Stăpânul lumilor!
65. El este Al-Hayy [Cel Veșnic Viu]. Nu există altă divinitate afară de El, deci chemați-L pe El cu credință curată numai în El! Mărire lui Allah, Stăpânul lumilor!
66. Spune [Mohammed]: „Mi s-a oprit mie să-i ador pe aceia pe care îi chemați în locul lui Allah, după ce mi-au venit semnele cele limpezi de la Domnul meu și mi s-a poruncit să mă supun Stăpânului lumilor.”

⁹²¹ Se referă la „greseală” sau „eroare” în alegere, deoarece toți Profeții au fost protejați

de Allah de la a face păcate Sensul este că toți credincioșii să caute iertare pentru păcatele lor.

67. El este Cel care v-a creat pe voi din țărână, apoi dintr-o picătură, apoi dintr-un cheag de sânge. Apoi El vă face să ieșiți copii mici, pentru ca apoi să ajungeți la maturitate și apoi să fiți bătrâni - însă pe unii dintre voi îi va ajunge moartea mai înainte [de a ajunge la bătrânețe] - și să ajungeți la un termen hotărât⁹²². Poate că voi veți pricepe.
68. El este Cel care dă viață și dă moarte și, dacă hotărăște un lucru, El spune: „Fii” și el este.
69. Tu nu-i vezi pe aceia care se ceartă asupra semnelor lui Allah cum sunt abătuți?
70. Cei care socotesc mincinoase Cartea [Coranul] și cele cu care i-am trimis pe Trimișii Noștri vor ști [în curând],
71. Când cătușele și lanțurile vor fi pe gâtul lor și vor fi ei trași
72. În apa clocotită și apoi vor arde în Foc.
73. Apoi li se va zice lor: „Unde sunt cei pe care voi i-ați făcut asociați [lui Allah în adorare]
74. Alături de Allah?” Și vor răspunde ei: „S-au rătăcit de noi. Ba noi nu am chemat mai înainte nimic!” Astfel îi duce Allah în rătăcire pe necredincioși.
75. [Îngerii vor spune:] „Acesta este prețul pentru că voi v-ați bucurat pe Pământ întru nedreptate și pentru că v-ați îngâmfat.
76. Intrați pe porțile Iadului, în care veșnic veți sălășlui! Și ce loc rău vor avea cei îngâmfăți!”
77. Deci fii statornic [o, Mohammed]! Făgăduința lui Allah este adevăr și fie că îți vom arăta o parte din aceea cu care îi amenințăm, fie că te vom lua pe tine [înainte de aceasta], oricum la Noi se vor întoarce!
78. Noi am trimis Mesageri și mai înainte de tine. Despre unii dintre ei ți-am povestit, iar despre alții dintre ei nu ți-am povestit. Și nu i-a fost dat niciunui trimis să vină cu un semn, decât cu îngăduința lui Allah. Când porunca lui Allah va veni, se va judeca întru dreptate și atunci vor pierde cei care spun minciuni.
79. Allah este Cel care v-a făcut vouă vitele: pentru ca să călăriți pe unele dintre ele și pentru ca să mâncați de la altele;
80. Voi aveți de la ele [și alte] foloase și pentru ca voi să vă împliniți o dorință din piepturile voastre, însă, mai sunteți purtați pe ele și pe corăbii.
81. El vă arată semnele Sale, dar care dintre semnele lui Allah le tăgăduiți voi?
82. Oare nu au purces ei pe pământ pentru a vedea care a fost urmarea pentru cei de dinaintea lor? Au fost mai numeroși decât ei și mai puternici și au lăsat mai multe urme pe pământ, însă nu le-au fost de

⁹²² Timpul scris pentru moartea voastră

niciun folos cele pe care le-au agonisit.

83. Și când au venit la ei Trimișii lor cu semnele cele limpezi, s-au bucurat de știința pe care o aveau, însă cele de care și-au bătut joc i-au împresurat pe ei.
84. Și când au văzut mânia Noastră, au spus ei: „Noi credem numai în Allah Singur și ne lepădăm de ceea ce I-am făcut Lui ca asociați!”
85. Însă nu le-a mai fost credința lor de niciun folos, când au văzut mânia Noastră. Aceasta este rânduiala lui Allah față de robii Săi și au pierdut atunci accia care nu au crezut.

Surat 41: Fussilat

Perioada de revelare

Conform unui hadis autentic, acest Capitol a fost revelat după convertirea la islam a lui Hamza, unchiul profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și înainte de convertirea lui Omar. Mohammed bin Ishaq, unul dintre primii biografi ai Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a relatat cu autoritatea lui Mohammed bin Ka'b al-Qurzi (un companion renumit) că într-o zi unii dintre conducătorii tribului Qurayş erau adunați în Moscheea al-Haram, iar Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) stătea în alt colț singur. În această perioadă Hamza se convertise deja, iar cei din Qurayş erau deranjați de creșterea numărului de musulmani. Cu această ocazie, Utbah bin Rabi'ah (socrul lui Abu Sufyan) le-a spus conducătorilor Qurayş: *„Domnilor, dacă doriți, pot să mă duc să vorbesc cu Mohammed și să-i fac unele propuneri care sunt pe placul nostru, poate că va accepta pe una dintre ele și astfel el se va opri de la a fi împotriva noastră.”* Cu toții au fost de acord, iar Utbah s-a dus și a stat lângă Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Atunci când Profetul s-a întors către el, acesta a spus: *„Nepoate, tu știi că în comunitate tu ai un statut înalt datorită virtuții descendenței tale și a relațiilor de familie, dar ți-ai pus tribul într-o mare dificultate: ai creat separări între ei și îi consideri a fi proști: vorbești urât de religia și zeii lor și spui că toți strămoșii lor au fost păgâni. Acum ascultă-mă și eu îți voi face câteva sugestii. Gândește-te bine la ele: poate că vei accepta una dintre ele.”* Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a spus: *„Abu Ualid, spune ce ai de spus și eu te voi asculta.”* El a spus: *„Nepoate, dacă prin ceea ce faci tu îți dorești avere, noi îți vom da suficientă avere încât să fii cel mai bogat dintre noi, dacă îți dorești să devii un om important, te vom face conducătorul nostru și nu vom lua nicio hotărâre fără tine, dacă îți dorești să fi rege, noi te vom face regele nostru, iar dacă ești afectat de un djinn, de care nu poți să scapi singur, vom aduce cei mai buni doctori și te vom vindeca pe cheltuiala noastră.”* Utbah a continuat să vorbească astfel, iar Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) îl asculta tăcut. Apoi a spus: *„O, Abu Ualid, ai spus ceea ce aveai de spus?”* El a spus că da. Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: *„Acum mă vei asculta tu pe mine.”* Apoi spunând *Bismillah ar-Rahman ar-Rahim* [În numele lui Allah, Cel Milostiv, Îndurător] a început să recite acest Capitol, iar Utbah l-a ascultat, punându-și mâinile la spate și sprijinindu-se. Atunci când a ajuns la versetul de prosternare (v.37), Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) s-a prosternat, apoi și-a ridicat capul și a spus: *„Acesta a fost răspunsul meu, o, Abu Ualid, acum poți să faci ceea ce dorești.”* Apoi Utbah s-a ridicat și s-a întors la conducători, iar oamenii l-au văzut din depărtare și au spus: *„Pe Dumnezeu! Fața lui Utbah s-a schimbat. Nu pare a fi același om ca atunci când a plecat de aici.”* Atunci când s-a întors și s-a așezat, oamenii au întrebat: *„Ce ai auzit?”* El a răspuns: *„Jur pe Dumnezeu! Am auzit ceva ce nu am mai auzit niciodată. Pe Dumnezeu! Nu este nici poezie, nici magie, nici vrăjitorie. O conducători din Qurayş, ascultați-mă la ce am de spus și lăsați-l pe acest om în pace. Cred că ceea ce recită el va avea efect. Dacă ceilalți arabi îl vor învinge, voi veți scăpa din a ridica mâna la fratele vostru, iar ceilalți se vor descurca cu el. Dar dacă el va învinge Arabia, suveranitatea lui va fi suveranitatea voastră, iar onoarea lui va fi onoarea voastră.”* Auzind acestea, conducătorii au spus: *„Și tu, o tată a lui Ualid, ai fost vrăjit de limba lui.”* Utbah a spus: *„Eu mi-am spus părerea, iar voi puteți să faceți acum ceea ce doriți.”* (Ibn Hişam, vol. I, pp. 313-314).

Tematica și subiectul principal

În discursul revelat de Dumnezeu drept răspuns la ceea ce a spus Utbah nu s-a făcut nicio referire la propunerile făcute Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Ceea ce a spus a fost, de fapt, un atac la intenția și intelectul Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Asumpția lui era că, deoarece nu exista nicio posibilitate ca el să fie Profet și Coranul să fie o revelație de la Dumnezeu, inevitabil, motivul predicării lui trebuie să fi fost dorința de a obține avere sau putere politică sau, Doamne ferește, el și-a pierdut mințile. În primul caz, el a vrut să facă o înțelegere cu Profetul, iar în al doilea caz, el l-a insultat atunci când a spus că șefii Qurayș l-ar fi vindecat de nebunie cu banii lor. Evident, atunci când oponenții au venit cu astfel de lucruri absurde, nimănui nu i-ar fi plăcut să le fi dat un răspuns, ci le-ar fi ignorat și ar fi spus ceea ce a spus și Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

Așadar, ignorând ceea ce Utbah a spus, acest Capitol abordează antagonismul necredincioșilor din Qurayș care erau încăpățânați și erau hotărâți să învingă mesajul Coranului. Ei îi spuneau Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa): „Poți încerca cât de mult vrei: noi nu vom asculta de tine. Noi am pus un vâl pe inimile noastre și ne-am închis urechile. Între tine și noi se află un zid, ce nu ne va lăsa să ne întâlnim niciodată.”

Aceștia i-au dat un avertisment clar Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa): „Tu îți poți continua misiunea prin chemarea oamenilor, dar noi vom continua să fim împotriva ta și vom face orice putem pentru a-ți îngreuna misiunea.”

Astfel, ei au făcut următorul plan: Oricând Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) sau un alt musulman ar fi încercat să recite Coranul în fața oamenilor, ei ar fi făcut un zgomot atât de mare și ar fi început să strige atât de tare încât nimeni să nu poată auzi nimic. Aceștia încercau cu disperare să răstălmăcească versetele Coranului și să răspândească neînțelegeri între oameni. Ei răstălmăceau orice și găseau vină chiar și în lucrurile evidente. Aceștia alegeau cuvinte și propoziții din contexte diferite și corecte și își puneau cuvintele lor proprii pentru a le da un alt sens și pentru a-i induce în eroare pe oameni cu privire la Coran și la Mesagerul care îl prezenta.

Ei aveau obiecții ciudate, un exemplu fiind prezentat în acest Capitol. Aceștia au spus: „Ce este așa miraculos dacă un arab spune un discurs în limba arabă? Araba este limba sa maternă. Oricine poate să compună ceva ce este plăcut în limba maternă și apoi să susțină că este de la Dumnezeu. Un miracol ar fi dacă o persoană ar face un discurs elocvent într-o limbă străină pe care aceasta nu o cunoaște. Doar atunci s-ar putea spune că nu l-a inventat el și că este o revelare de la Dumnezeu.”

Mai jos este un rezumat a ceea ce a fost spus drept răspuns la această opoziție irațională și confuză:

1. Coranul este cu siguranță Cuvântul lui Dumnezeu, pe care El l-a pogorât în limba arabă. Oamenii ignoranți nu vor găsi nicio știință în adevărurile ce le-au fost prezentate simplu și clar, dar cei care înțeleg, îi văd lumina și beneficiază de pe urma ei. Faptul că Dumnezeu Și-a trimis Cuvântul pentru călăuzirea omului este cu siguranță din Mila Lui. Dacă cineva l-ar fi considerat o nenorocire, atunci ar fi doar nenorocirea sa. Cei care beneficiază de el primesc vești bune, dar cei care nu îl acceptă primesc avertizări.

2. Dacă v-ați pus un vâl peste inimile voastre și v-ați făcut surzi și nu vreți să auziți, atunci nu este datoria Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) să vă facă să auziți și nici să vă facă să înțelegeți, dacă voi nu vreți să înțelegeți. El este un om ca și voi; el îi poate face să audă și să înțeleagă doar pe cei care vor să audă și să înțeleagă.
3. Chiar dacă vă închideți ochii și urechile și vă puneți vâluri peste inimile voastre, este cert că Dumnezeu vostru este doar Un Singur Dumnezeu și voi Îi sunteți doar Lui robi și nimănui altcuiva. Încăpățănarea voastră nu poate schimba realitatea în niciun fel. Dacă voi acceptați acest adevăr și vă corectați comportamentul, doar vouă vă veți face bine, dar dacă îl respingeți, doar sfârșitul vostru îl veți pregăti.
4. Înțelegeți voi Cine este Cel pe care voi Îl negați și căruia Îi faceți asociați în adorare? Este Dumnezeu, Cel care a creat acest Univers infinit, Creatorul Cerului și al Pământului, de ale Cărui binecuvântări vă bucurați în această viață și Care vă dă provizii pentru hrana voastră. Voi Îi faceți Lui asociați din creațiile Lui, iar atunci când vi se explică adevărul voi îl refuzați cu încăpățănare.
5. Dacă încă nu credeți, atunci să știți că vă va cuprinde o pedeapsă neașteptată, ca cea primită de popoarele lui 'Aad și Thamūd, dar aceasta nu va fi pedeapsa voastră finală, ci veți fi pedepsiți și în Iad, în Viața de Apoi.
6. Nelegiuții sunt cei care își iau astfel de diavoli dintre oameni și djnni drept companioni, care le arată doar plăcere, care le face să le pară nebuniile îndreptățite pentru ei, care nu îi lasă nici să gândească pentru ei, dar nici să asculte la ceea ce este corect de la alții. Însă, în Ziua Judecării, atunci când sfârșitul îi va cuprinde, ei vor spune ce s-a întâmplat pentru a-i prinde pe cei care i-au indus în eroare și i-au amăgit în această viață și îi vor călca în picioare.
7. Acest Coran este o Carte neschimbată. Nu îl puteți învinge cu falsitatea și comploturile voastre. Indiferent că îl veți ataca pe față sau în ascuns, nu îl veți învinge niciodată.
8. Astăzi, Coranul vă este prezentat în limba voastră pentru ca voi să îl înțelegeți și voi spuneți că trebuia trimis într-o limbă străină? Dacă Noi l-am fi trimis într-o limbă străină pentru ca voi să fiți călăuziți, ați fi spus că este o glumă: „Ce lucru ciudat! Arabii primesc călăuzire într-o limbă străină pe care nu o înțelege nimeni.” Aceasta înseamnă că, de fapt, voi nu aveți nicio dorință să fiți călăuziți. Voi doar inventați scuze noi pentru a nu accepta credința.
9. V-ați gândit care ar fi soarta voastră în cazul în care s-ar stabili că Mesajul Coranului este cu adevărat de la Dumnezeu, iar voi l-ați negat și v-ați opus lui cu atâta vehemență?
10. Astăzi voi nu credeți, dar veți crede în curând, când veți vedea cu proprii ochi că Mesajul Coranului s-a răspândit în toată lumea și voi înșivă ați fost copleșiți de el. Atunci veți vedea că ceea ce vi s-a spus era adevărul.

În afară de trimiterea acestor răspunsuri oponentilor, acest Capitol acordă atenție și problemelor cu care se confruntau Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și credincioșii în respectiva situație de rezistență activă. Nici nu se punea problema predicării altora fiindcă lor înșiși

le era dificil să își practice Crediința. Atunci când oamenii aflau despre cineva că a devenit musulman, îi făceau viața imposibilă. În fața puterii dușmanului cumplit, musulmanii se simțeau neajutorați și neputincioși. Fiind în această stare, ei au fost consolati și încurajați ca și cum le-ar fi fost spus: „Voi de fapt nu sunteți nici neajutorați și nici neputincioși pentru că Îngerii lui Dumnezeu vor coborî la cel care crede în El și practică această credință și îl vor ajuta în această viață cât și în Viața de Apoi.” Mai apoi au fost încurajați astfel: „Cel mai bun dintre voi este cel care face bine, îi invită pe alții la calea lui Dumnezeu și susține cu putere că el este musulman.”

Întrebarea pe care Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a avut-o la acel timp era cum să își predice mesajul în condițiile în care el întâmpina greutăți din toate părțile. Răspunsul dat la această întrebare era: „Deși aparent obstacolele par imposibile, un caracter bun poate să le distrugă și să le înlăture. Folosește această armă cu răbdare, iar atunci când Satana te provoacă și te incită să folosești alte arme, caută refugiu la Dumnezeu.”

Surat 41: Fussilat⁹²³

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Ha', Mim⁹²⁴.
 2. [Aceasta este] o Revelație de la Ar-Rahman [Cel Milostiv], Ar-Rahim [Îndurător].
 3. O Carte ale cărei versete sunt tâlcuite, un Coran arab, pentru un popor [de oameni] care știu,
 4. Un binevestitor și un prevenitor, însă cei mai mulți dintre ei se întorc și nu ascultă
 5. Și ei spun: „Inimile noastre sunt acoperite față de aceea la care ne chemi tu, în urechile noastre este surzenie, iar între noi și între tine este o perdea. Deci tu lucrează [ceea ce voiești]⁹²⁵ și vom lucra și noi [ceea ce voim]!”
 6. Spune [Mohammed]: „Eu nu sunt decât un om, ca și voi, însă mie mi se revelează că Domnul vostru este un Domn Unic. Așadar, căutați calea cea dreaptă către El și rugați-L pe El de iertare!” Și vai pentru cei care-i fac Lui asociați,
 7. Cei care nu dau Az-Zakat [Dania] și nu cred în Viața de Apoi!
 8. Cu adevărat, cei care cred și împlinesc fapte bune, vor avea parte de o răsplată neîntreuptă
9. Spune: „Oare voi nu credeți în Acela care a creat Pământul în două zile și Îi faceți Lui semeni?” Acesta este Stăpânul lumilor!
 10. Și El a pus pe el [Pământ] munți neclintiți și l-a binecuvântat și a orânduit pe el toate cele necesare pentru hrană, până la patru zile, ca răspuns pentru cei care întreabă.
 11. Apoi s-a întors către Cer⁹²⁶ - care era un fum - și i-a spus lui și Pământului: „Veniți⁹²⁷ amândouă, de voie sau fără de voie!” Și au răspuns ele: „Venim, supunându-ne de bunăvoie!”
 12. Și le-a hotărât El să fie șapte Ceruri, în două zile, și a orânduit fiecărui Cer menirea sa. Și am împodobit Noi Cerul cel mai de jos cu candelă [Stele] și străjă⁹²⁸. Aceasta este orânduiala Celui Al-'Aziz [Puternic] [și] Al-'Alim [Atoateștiutor].
 13. Și dacă se întorc ei, atunci spune: „Vă previn pe voi asupra unei nenorociri asemenea nimicirii [care a lovit popoarele] 'Ad și Thamud!”
 14. Când au venit Trimișii la ei, de dinaintea lor și de după ei, [spunându-le]: „Nu-L adorați decât pe Allah!”, ei au spus: „Dacă Domnul nostru ar fi voit, ar fi făcut El să se pogoare Îngeri. Noi nu

⁹²³ Fussilat: Versetele tâlcuite (prezentate în detaliu). Acest Capitol mai este cunoscut și drept *Ha Mim* as-Sajdah

⁹²⁴ A se vedea 2:1

⁹²⁵ Pentru religia ta sau împotriva noastră

⁹²⁶ A se vedea 2:19

⁹²⁷ Literar „deveniți”

⁹²⁸ Față de diavolii care încearcă să fure informația de la Îngeri

- creдем în cele cu care ați fost voi trimiși!”
15. În ce-i privește pe cei din [poporul] 'Ad, ei au fost aroganți pe Pământ, pe nedrept, și au spus: „Cine este mai puternic decât noi?” Oare n-au văzut ei că Allah care i-a creat pe ei este mai puternic? Și au tăgăduit ei semnele Noastre.
16. Și, de aceea, am trimis Noi împotriva lor un vânt aprig și geros în niște zile fără de noroc [pentru ei], pentru ca să le dăm să guste chinul rușinii în viața lumii de acum. Însă pedeapsa din Viața de Apoi va fi și mai rușinoasă, iar ei nu vor fi ajutați [de nimeni].
17. În ce-i privește pe [cei din poporul] Thamud, Noi i-am călăuzit, însă ei au iubit rătăcirea mai mult decât călăuzirea și i-a lovit pe ei trăsnetul pedepsei umiltoare pentru ceea ce au agonisit.
18. Și i-am izbăvit Noi pe cei care au crezut și au fost cu frică [de Allah].
19. Și [spune, Mohammed,] într-o Zi, vor fi adunați dușmanii lui Allah către Foc și vor fi ei mânați,
20. Astfel încât, atunci când vor ajunge la el, vor da mărturie împotriva lor urechile lor și ochii lor și pieile lor, pentru ceea ce ei au săvârșit.
21. Și vor grăi ei către pieile lor: „De ce ați făcut mărturie împotriva noastră?”, iar ele le vor răspunde: „Ne-a făcut să grăim Allah Cel care face să grăiască toate lucrurile. El v-
- a creat pe voi întâia oară și la El fi veți întorși!
22. Voi nu v-ați putut ascunde, ca să nu dea mărturie împotriva voastră urechile voastre, ochii voștri și pieile voastre, însă voi v-ați închipuit că Allah nu știe multe din cele pe care voi le săvârșiți,
23. Această închipuire pe care voi ați avut-o despre Domnul vostru v-a dus la pieire pe voi și ați ajuns să fiți printre cei pierduți!”
24. Și de vor răbda ei, Focul le va fi sălaş, iar de vor cere ei iertare [lui Allah], nu vor fi ei dintre cei iertați.
25. Le-am orânduit lor tovarăși⁹²⁹ care le-au împodobit ceea ce a fost înaintea lor și ceea ce a fost după ei și s-a adevărit împotriva lor Cuvântul [pedeapsa], așa cum s-a adevărit și în privința altor comunități de dinainte de ei, dintre djinni și dintre oameni. Și ei sunt cei care vor pierde!
26. Și cei care nu cred spun: „Nu plecați urechea la acest Coran, ci faceți zarvă pentru ca voi să biruiți!”
27. Și-i vom face Noi pe cei care nu cred să guste chinul aspru și-i vom răsplăti după cea mai rea [faptă] pe care au săvârșit-o.
28. Aceasta este răsplata dușmanilor lui Allah: Focul. În el vor avea locuința veșniciei, drept răsplată pentru că au tăgăduit semnele Noastre.

⁹²⁹ În această lume printre djinnii răi și oameni

29. Și cei care nu cred spun: „Doamne, arată-ni-i nouă pe aceia dintre djinni și dintre oameni, care ne-au dus în rătăcire, pentru ca noi să-i punem sub picioarele⁹³⁰ noastre, astfel încât să fie ei printre cei mai de jos!”
30. Însă cei care spun: „Domnul nostru este Allah!” și apoi urmează calea cea dreaptă, asupra lor se vor coborî Îngerii, [spunându-le]: „Nu vă temeți și nu fiți măhnîți și primiți bunăvestire despre Raiul ce vi s-a făgăduit!”
31. Noi [Îngerii] suntem prietenii voștri în viața din această lume și din Viața de Apoi; voi veți avea în ea ceea ce dorec sufletele voastre și veți avea în ea ceea ce veți cere,
32. Ospetie de la Cel care este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].”
33. Și cine spune vorbe mai frumoase decât acela care cheamă la Allah, săvârșește faptă bună și zice: „Cu adevărat, eu sunt dintre musulmani”?
34. Nu este fapta cea bună deopotrivă cu fapta cea rea. Respinge [fapta cea rea] cu cea care este mai bună și iată-l pe acela care a fost între tine și el dușmănie ca și cum ar fi un prieten apropiat.
35. Însă nu le va fi dat decât celor care sunt răbdători și nu-i va fi dat decât aceluia care va avea parte de bine.
36. Și dacă [vreodată] te va ademeni cu un gând rău Șeitan [șoptindu-ți], caută adăpost la Allah, căci El este As-Sami' [Cel care Aude] [și] Al-'Alim [Atoateștiutor].
37. Și printre semnele Sale sunt noaptea și ziua și Soarele și Luna. Însă nu vă prosternați nici dinaintea Soarelui, nici dinaintea Lunii, ci prosternați-vă dinaintea lui Allah care le-a creat pe ele, dacă pe El Îl adorați voi.⁹³¹
38. Dar dacă [necredincioșii] sunt aroganți, [să fie ei], căci cei care sunt la Domnul tău [Îngerii] Îl laudă pe El noaptea și ziua, fără ca ei să ostenească [niciodată].
39. Și printre minunile Sale [este și aceea că] tu vezi pământul umilit [pustiul și neroditor], dar când Noi facem să coboare apa peste el, atunci el se mișcă și se umflă. Cu adevărat, Acela care îi dă lui viață este Cel care dă viață și morților, fiindcă El este cu putere peste toate.
40. Cu adevărat, cei care răstălmăcesc semnele Noastre nu Ne sunt necunoscuți. Și oare este mai bun cel care este aruncat în Foc sau cel care va veni în siguranță în Ziua Învierii? Faceți ceea ce voiți, fiindcă El este Binevăzător a ceea ce faceți voi.
41. Cu adevărat, Cei care nu cred în mesaj [Coran]⁹³², când el vine la

⁹³⁰ În cele mai joase niveluri ale Iadului

⁹³¹ Nu Îl adorați pe Allah prin creația Lui, ci adorați-L pe El direct și exclusiv

⁹³² Îl resping sau preferă interpretările deviate

- ei...⁹³³ Și cu adevărat, el este o Carte plină de putere⁹³⁴.
42. Deșertăciunea nu va veni la ea nici dinaintea și nici din urma ei, pentru că ea este o Revelație de la un [Domn care este] Hakim [Înțelept], Hamid [Vrednic de Laudă]!
43. Nu ți se spune ție decât ceea ce li s-a spus și Trimișilor de dinaintea ta. Domnul tău este Dătător de Iertare și Dătător de pedeapsă dureroasă.
44. Dacă Noi l-am fi făcut un Coran într-o altă limbă [decât araba], ei ar zice: „De ce nu sunt versetele sale tâlcuite? Un [Coran] nearab și un [mesager] arab?” Spune: „El este pentru cei care cred ocârmuire și tămăduire, însă aceia care nu cred [au] în urechile lor surzenie și el este pentru ei rătăcire! Aceștia sunt ca și cei chemați dintr-un loc depărtat.”
45. Noi i-am dăruit lui Moise Cartea și au fost neînțelegeri asupra ei. Și de n-ar fi fost un cuvânt [poruncă]⁹³⁵ de mai înainte de la Domnul tău, s-ar fi fost hotărât între ei. Însă ei au rămas în mare nedumerire în privința ei.
46. Cel care săvârșește o faptă bună [o face] pentru sine însuși, iar cel care face rău o face împotriva sa. Domnul tău nu este nedrept cu robii Săi.
47. La El se află știința despre Ceas. Și nu ies roduri din învelișurile lor și nu rămâne însărcinată nicio femeie și nici nu naște, fără știrea Lui. Și în Ziua când El va striga către ei „Unde sunt asociații Mei?”, vor spune ei: „Îți vestim Ție că nu este niciun martor printre noi.”
48. Ceea ce ei au chemat mai înainte îi va părăsi pe ei și ei vor înțelege că nu au scăpare.
49. Omul nu ostenește să ceară binele, dar dacă îl atinge pe el răul, atunci el este deznădăduit și descumpănit.
50. Dar dacă-i dăm să guste îndurare din partea Noastră, după o nenorocire care l-a lovit, atunci el spune: „Aceasta mi se cuvine⁹³⁶ și eu nu cred că Ceasul va sosi [vreodată]! Și dacă voi fi adus înapoi la Domnul meu, voi avea eu de la El cea mai bună [cinstire]!” Noi le vom vesti celor care nu au crezut ceea ce au făcut și le vom da lor să guste dintr-un chin aspru!
51. Și dacă-l copleșim cu harul Nostru pe om, el se abate și se îndepărtează aparte, dar, când îl atinge pe el răul, atunci este larg la rugămintea.
52. Spune: „Vedeți voi? Dacă el [Coranul] este de la Allah și voi îl tăgăduiți, atunci cine se află în rătăcire mai mare decât acela care este într-o schismă adâncă?”
53. Noi le vom arăta semnele Noastre [în cele mai îndepărtate] zări [ale Pământului] și în sufletele lor înșiși, astfel încât să le fie limpede că el

⁹³³ Concluzia se înțelege a fi: „ei vor avea parte de o pedeapsă de nedescris”

⁹³⁴ Ce nu poate fi imitată, rezistentă la atacuri, protejată de Allah

⁹³⁵ A se vedea 10:19

⁹³⁶ Datorită efortului, științei, excelenței mele

[Coranul] este Adevărul⁹³⁷. Oare nu este de ajuns că Domnul tău este Martor la toate?

54. Ei sunt în îndoială în privința întâlnirii cu Domnul lor, dar El este Cel care Cuprinde toate lucrurile [cu știința Sa].

⁹³⁷ Sau „El (Allah) este Adevărul”

Surat 42: aș-Șura

Perioada de revelare

Deși perioada de revelare nu este cunoscută din niciun hadis autentic, studiind subiectul său putem spune că acest Capitol a fost revelat în mod consecutiv după Surat 41: Fussilat, deoarece se pare că acesta îl completează. Acest lucru va fi evident pentru orice persoană care studiază mai întâi Surat 41: Fussilat și apoi studiază acest Capitol. Vom vedea că în acel Capitol conducătorii Qurayș erau certați pentru opoziția lor irațională deoarece orice persoană morală și nobilă din Mecca și din împrejurimi trebuia să știe cât de nerezonabili erau cei care i se opuneau lui Mohammed, dar și cât de serios și rațional era el în tot ceea ce spunea și ce caracter și comportament nobil avea.

Imediat după această avertizare a fost revelat acest Capitol, întregindu-l prin învățăturile și poruncile sale și făcând clar adevărul mesajului Profetului, într-un mod atât de impresionant încât oricine ar fi avut iubire pentru adevăr și care nu ar fi fost orbit de ignoranță, ar fi fost influențat de el.

Tematica și subiectul principal

Discursul începe ca și cum s-ar spune: „De ce sunteți surprinși și uimiți de ceea ce Profetul nostru ne prezintă? Ce spune el nu este nici ciudat și nici nou, sau adus pentru prima dată în istorie: Revelația trebuie să vină de la Dumnezeu unui om, iar el primește instrucțiuni pentru călăuzirea oamenilor. Dumnezeu a trimis revelații similare și Profeților anteriori. Nu este surprinzător ca Stăpânul Universului să fie recunoscut drept Divinitate și Conducător, dar este ciudat ca o persoană să accepte pe altcineva ca Divinitate, deși el este robul lui Dumnezeu. Voi sunteți supărați pe el deoarece vă spune despre Monoteism (*Tauhid*), dar politeismul (*Șirk-ul*) pe care voi îl practicați este un păcat atât de grav încât poate să facă Cerul să se despică. Îngerii sunt uimiți de îndrăzneala voastră și se tem de mânia lui Dumnezeu ce poate cădea asupra voastră în orice moment.”

În continuare, oamenilor li s-a spus că dacă o cineva este numit Profet și se prezintă a fi un Profet, nu înseamnă că a fost făcut stăpânul destinelor oamenilor. Dumnezeu are toate destinele în propria lui Mână. Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a venit doar pentru a-i trezi pe cei nepăsători și pentru a-i călăuzi pe cei rătăciți pe Calea cea Dreaptă. În schimb, a-i trage la răspundere și a-i pedepsi pe cei care nu ascultă de el este responsabilitatea doar a lui Dumnezeu și nu face parte din sarcina Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Așadar, ei ar trebui să renunțe la ideea lor că Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-ar chema la ceea ce îi cheamă și presupusele călăuze religioase ale lor, în sensul că cel care nu i-ar asculta sau se va comporta insolent față de ei, ar fi ars până la moarte. În legătură cu aceasta, oamenilor li s-a spus că Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu a venit pentru a-i condamna, ci el le dorește binele și îi avertizează că modul de viață pe care îl urmează le va aduce distrugere doar lor.

Apoi s-a dat un răspuns la următoarea întrebare: De ce nu i-a făcut Dumnezeu pe toți oamenii evlavioși încă de la naștere și de ce a permis El diferența de opinii între oameni? Răspunsul primit este acesta: Din cauza acestui fapt a devenit posibil pentru om să obțină mila lui Dumnezeu ce nu este menită pentru alte creații, ci doar acelorla înzestrați cu putere și autoritate, care ar trebui să îl ia pe Dumnezeu drept Stăpân și Ocrotitor, nu din instinct, ci din voință proprie. Dumnezeu îl

sprijină pe cel care adoptă această cale, îl călăuzește și îl ajută să facă bine și îl acoperă cu Mila Sa specială. Dimpotrivă, cel care îi consideră Stăpâni pe cei care nu sunt, va fi lipsit de Mila divină. În legătură cu aceasta, a fost făcut clar faptul că doar Dumnezeu este Stăpânul omului și al tuturor creațiilor. Nimeni altcineva nu este stăpân și nici nu are puterea Lui. Omul va avea succes doar dacă îl ia ca Stăpân pe Cel care în realitate este adevăratul Stăpân.

După aceasta a fost explicat că *Din-ul* (crența islamică) prezentată de profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) este (crența că): Dumnezeu Preainaltul este Creatorul și Stăpânul adevărat al Universului și al omului și doar El are dreptul de a-i da omului crența (*Din*) și Legea (sistemul de crențe și practici) și de a judeca disputele omului și de a spune care este Adevărul și care este minciuna. Dumnezeu Singurul are dreptul de a da legi. Niciun om sau creatură, în afară de Dumnezeu, nu poate fi purtătorul acestei suveranități. Și dacă o persoană nu recunoaște și nu acceptă această regulă divină a lui Dumnezeu, nu-i este de niciun folos să recunoască suveranitatea lui Dumnezeu.

În baza acestui fapt Dumnezeu i-a poruncit omului o „Religie adevărată” încă de la început. Aceeași Religie a fost lăsată de Dumnezeu pentru toată omenirea încă de la începutul creației și toți Profeții au urmat-o și i-au chemat și pe alții să o urmeze.

Această Religie și Crență nu a fost trimisă pentru ca omul să se mulțumească doar în a crede în ea, ci a fost trimisă cu scopul ca doar aceasta să fie stabilită în această lume. Nicio religie inventată de om nu poate câștiga pe pământul lui Dumnezeu, ci doar Religia Lui. Profeții nu au fost numiți doar pentru a predica această Religie, ci pentru a o și stabili.

Aceasta a fost și Religia originală a omenirii, dar după moartea profeților, oamenii ce aveau interese au creat prin schismă religii noi. Religiiile și crențele diferite găsite astăzi în lume sunt rezultatul coruperii Adevărului Divin original.

Profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost trimis pentru ca el să le transmită oamenilor aceeași Religie originală, astfel încât aceștia să o adopte în locul crențelor inventate de om. Iar în loc să fiți recunoscători, voi sunteți mândri și vreți să vă luptați cu el, însă Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu își va abandona misiunea primită. Așadar, oamenii nu ar trebui să aibă nicio speranță deșartă că, pentru a le face lor pe plac, el va crede în aceleași superstiții ignorante ce au corupt religia lui Dumnezeu în trecut.

Voi nu înțelegeți ce nerușinare mare împotriva lui Dumnezeu este ca voi să adoptați o religie făcută de om în locul Religiei Lui. Voi credeți că este un lucru ca oricare altul și că nu este nimic greșit. Dar pentru Dumnezeu politeismul (*Şirk-ul*) este cel mai mare păcat și toți cei care și-au impus religia proprie pe Pământul lui Dumnezeu, precum și cei care le-au urmat religia lor vor fi pedepsiți.

Apoi, după ce a fost prezentat un concept clar și vizibil al Religiei este spus: „Cea mai bună metodă de a vă sfătui și de a vă aduce pe Calea cea Dreaptă a fost deja folosită. Pe de o parte, Dumnezeu Și-a trimis Cartea ce vă învață adevărul în limba voastră, iar pe de altă parte, viețile Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și ale companionilor săi vă sunt prezentate pentru ca voi să vedeți ce fel de oameni au fost atinși de călăuzirea dată în această Carte. Dacă voi nu acceptați această călăuzire, nimic din lume nu vă poate aduce pe Calea Corectă. Singura alternativă

astfel, este ca vouă să vi se permită să continuați în aceeași eroare în care ați fost de secole și să aveți același sfârșit pe care îl au și nelegiuiții.”

În mai multe locuri au fost făcute menționări scurte referitor la Monoteism și Viața de Apoi, oamenii care adorau această viață lumească au fost avertizați de consecințele rele și de pedeapsa lor în Viața de Apoi, iar necredincioșii au fost criticați pentru slăbiciunea morală, cauza reală a devierii lor de la adevăr.

Acest Capitol se încheie cu două subiecte importante:

1. Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) era complet neștiutor de acest concept al „Cărții” sau de Credința Adevărată pentru primii 40 de ani din viața sa, iar apariția lui subită în fața oamenilor cu acele două lucruri este o dovadă manifestă a faptului că el este un Profet.
2. În al doilea rând, el își prezintă învățăturile sale proprii drept învățăturile lui Dumnezeu dar asta nu înseamnă că el susține că a vorbit cu Dumnezeu față în față, ci că Dumnezeu i-a transmis această Călăuzire, la fel ca și în cazul tuturor celorlalți Profeți, în trei moduri: El vorbește cu Profeții Săi fie prin Revelare, fie din spatele unui văl, fie le trimite un Înger cu mesajul. Acest lucru a fost clarificat pentru ca oponenții să nu aibă nicio șansă să-l acuze pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) că a vorbit cu Dumnezeu față în față, iar cei care caută adevărul ar trebui să cunoască metodele prin care Dumnezeu i-a dat instrucțiuni omului ales pentru Profeție.

Surat 42: aș-Șura⁹³⁸

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Ha', Mim,
2. 'Ayn, Sin, Qaf'⁹³⁹.
3. Astfel, Allah Al-'Aziz [Cel Puternic] [și] Al-Hakim [Înțelept] îți trimite ție [Mohammed] revelații, tot așa cum le-a trimis și celor de dinainte de tine.
4. Ale Lui sunt cele din Ceruri și cele de pe Pământ și El este Al-'Aliyy [Cel mai Înalt], Al-'Azim [Măreț]
5. Aproape că se despică Cerurile în înălțimea lor⁹⁴⁰, când Îngerii laudă mărirea Domnului lor și se roagă de iertare pentru cei de pe Pământ. Allah este Al-Ghafur [Iertătorul], Ar-Rahim [Îndurătorul].
6. Cât despre cei care își iau ocrotitori în afara Lui, Allah este Veghetor peste ei și tu nu ești chezaș pentru ei.
7. Astfel, ți-am revelat Noi un Coran arab, pentru ca tu să previi Mama cetăților [Mecca] și pe cei din împrejurimile ei⁹⁴¹ și să previi pentru Ziua Adunării - despre care nu este îndoială. O parte vor fi în Rai și o parte vor fi în Văpaie.
8. Și de ar fi voit Allah, i-ar fi făcut El pe ei o singură națiune⁹⁴², însă El lasă să intre întru Îndurarea Sa pe

cine El voiește⁹⁴³. Iar nelegiuții nu vor avea ocrotitor și nici ajutor.

9. Ori au luat ei ocrotitori afară de El? Allah este Al-Ualiyy [Ocrotitorul], El dă viață morților și El este cu putere peste toate.
10. Și pentru orice lucru ați fi cu neînțelegere, judecata asupra lui se află la Allah. [Spune:] „Acesta este Allah, Domnul meu, în El mă încred și la El mă întorc [cu căință].”
11. [El este] Făcătorul Cerurilor și al Pământului. El a făcut pentru voi soațe din voi înșivă și [a făcut] și animalelor perechi. Prin aceasta vă înmulțește. Nu este nimic asemenea cu El⁹⁴⁴. El este As-Sami' [Cel care Aude Totul] și Al-Basir [Cel care Vede Totul].
12. Ale Lui sunt cheile [comorilor] Cerurilor și ale Pământului; El dăruiește cu prisosință cele spre viețuire, cui voiește El, sau le dăruiește cu măsură, [cui voiește El]; El este 'Alim [Atoateștiutor].
13. El v-a orânduit vouă religia pe care i-a prescris-o lui Noe, pe care Ți-am revelat-o ție [Mohammed] și am prescris-o pentru Avraam și Moise și Iisus: „Stabiliți religia și nu vă scindați!” Li se pare prea mare politeiștilor aceea la care tu îi chemi. Allah îi alege [pentru aceasta] pe cei pe care El voiește și

⁹³⁸ Aș-Șura: Surat Sfătului

⁹³⁹ A se vedea 2:1

⁹⁴⁰ Din cauza grandorii lui Allah

⁹⁴¹ Toate celelalte popoare

⁹⁴² Ar fi urmat toți aceeași cale în credință

⁹⁴³ Pe cei care Ți doresc călăuzirea și să fie acceptați de către El

⁹⁴⁴ Nu există nicio asemănare între Creator și creația Sa în esență, atribute sau fapte

- îi călăuzește către El pe cei care se căiesc.
14. Ei nu s-au despărțit decât după ce le-a venit lor știința, din pricina pizmei dintre ei. Și dacă nu ar fi venit mai înainte un cuvânt⁹⁴⁵ de la Domnul tău pentru un termen hotărât, s-ar fi hotărât [numaidecât] între ei. Iar cei de după ei, căroră le-a fost dăruită Cartea spre moștenire, sunt în mare îndoială în privința ei.
15. De aceea, cheamă-i tu [Mohammed, pe oameni la religia lui Allah]⁹⁴⁶ și mergi pe calea cea dreaptă - așa cum ți s-a poruncit - și nu urma poftelor lor, ci spune: „Cred în ceea ce a fost revelat dintre scripturi [Coran] și mi s-a poruncit mie să judec cu dreptate între voi. Allah este Domnul nostru și Domnul vostru. Faptele noastre sunt ale noastre și faptele voastre sunt ale voastre⁹⁴⁷. Nu este [nevoie de] ceartă între noi și voi⁹⁴⁸. Allah ne va aduna pe noi, căci la El este întoarcerea!”
16. Însă cei care se ceartă în privința lui Allah, după ce s-a răspuns [chemării Sale]⁹⁴⁹, cearta lor este în van la Domnul lor și asupra lor se abate mânia și chinul aspru.
17. Allah este Cel care a trimis Cartea cu Adevărul și cu Balanța [dreptatea]. Și de unde să știi? Poate că Ceasul este aproape.
18. Încearcă să-l grăbească cei care nu cred în el⁹⁵⁰, însă cei care cred sunt cu teamă de el și știu că acesta este Adevărul. Iar cei care se ceartă asupra Ceasului, se află în rătăcire adâncă.
19. Allah este Binevoitor cu robii Săi. El dăruiește cele spre viețuire cui voiește El. El este Al-Qaiyy [Tare], Al-'Aziz [Puternic].
20. Celui care voiește să semene [ogorul] Lumii de Apoi, Noi îi vom spori semănătura, iar celui care voiește să semene [ogorul] acestei lumi, Noi îi vom da din ea, însă el nu va avea parte în Lumea de Apoi.
21. Sau au ei asociați [ai lui Allah] care le-au orânduit lor o religie pe care Allah nu a îngăduit-o? Dacă nu ar fi cuvântul hotărârii⁹⁵¹, s-ar fi judecat între ei. Cei nelegiuți vor avea parte de chin dureros.
22. Tu îi vei vedea pe cei nelegiuți temându-se de ceea ce au agonisit, când [pedeapsa] se va abate asupra lor, în vreme ce cei care au crezut și au săvârșit fapte bune se vor afla în locurile înflorite ale Grădinilor și vor avea ei parte de tot ceea ce

⁹⁴⁵ A se vedea 10:19

⁹⁴⁶ Un alt înțeles este „Și din cauza acea (a divizării și separării în secte), invită-i (înapoi la Allah)...”

⁹⁴⁷ Consecințele lor

⁹⁴⁸ Deoarece adevărul a fost făcut limpede și deoarece cei care îl refuză, fac acest lucru doar din cauza încăpățănării și a intereselor din această viață

⁹⁴⁹ După ce oamenii au acceptat adevărul de la Allah într-o încercare de a-i îndepărta pe oameni de la religia Lui (Islamul)

⁹⁵⁰ Ei l-au provocat pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) să îl aducă imediat

⁹⁵¹ Poruncă. A se vedea 10:19

- voiesc de la Domnul lor. Acesta este marele har!
23. Aceasta este ceea ce Allah le binevestește robilor Săi care cred și săvârșesc fapte bune! Spune [Mohammed]: „Eu nu vă cer vouă pentru acesta [mesaj] răsplată, în afară de bunăvoință față de mine și față de legătura [de rudenie] ce ne leagă [lăsându-mă să transmit Mesajul].” Celui care împlinește o faptă bună îi vom spori Noi binele în schimbul ei. Cu adevărat, Allah este Ghafur [Iertător], Șakur [Mulțumitor].
24. Sau ei spun: „El a născocit minciună pe seama lui Allah!” Dar de ar voi Allah, El ar pecetlui inima ta. Allah șterge deșertăciunea și întărește Adevărul cu vorbele Sale. El este Bineștiutor al celor dinlăuntru piepturilor.
25. El este Cel care primește căința robilor Săi și iartă pentru faptele cele rele și El știe ce faceți.
26. El împlinește [dorințele] celor care cred și săvârșesc fapte bune și le sporește lor harul Său, în vreme ce necredincioșii vor avea parte de chin aspru.
27. Dacă Allah i-ar înzestra cu prisosință pe [toți] robii Săi, s-ar purta ei cu nedreptate pe Pământ, însă El trimite cu măsură ceea ce voiește. El este Khabir [Bineștiutor] [și] Basir [Binevăzător] al robilor Săi.
28. El este Cel care pogoară ploaia, după ce ei au fost deznădăjduiți, și întinde Îndurarea Sa. El este Al-Ualiyy [Ocrotitor] [și] Al-Hamid [Vrednic de Laudă].
29. Printre Semnele Sale sunt tocmeala Cerurilor și a Pământului și a vietăților pe care le-a risipit prin ele. Dar El are puterea de a le aduna pe ele, dacă voiește.
30. Nu vă lovește nicio nenorocire, decât pentru ceea ce agonisesc mâinile voastre, însă El iartă multe.
31. Voi nu veți putea să[-L] slăbiți pe pământ [pe Allah]⁹⁵² și voi nu aveți ocrotitor și ajutor afară de Allah!
32. Și printre semnele Sale sunt corăbiile de pe mare, ce seamănă cu munții.
33. Dacă voiește, El domolește vântul și ele rămân nemîșcate pe suprafața apei. Întru aceasta se află semne pentru toți oamenii care sunt răbdători și mulțumitori.
34. Sau El le lasă să piară⁹⁵³, pentru cele pe care le-au agonisit. Însă El iartă mult.
35. Și să știe cei care se ceartă asupra semnelor Noastre că ei nu vor avea scăpare.
36. Și tot ceea ce vi se dă vouă este bucurie trecătoare pentru viața din această lume. Însă ceea ce se află la Allah este mai bun și mai dăinuitor

⁹⁵² Nu veți putea fugi de el

⁹⁵³ Însemnând că Allah ar putea scufunda corăbiile cu ajutorul unui vânt puternic

- pentru cei care cred și se încred în Domnul lor,
37. Pentru cei care se feresc de păcatele mari și de faptele rușinoase și care iartă, atunci când se mâniază,
38. Pentru cei care răspund Domnului lor și împlinesc Rugăciunea [As-Salat], iar pentru treburile lor [țin] sfat laolaltă și dau Dania [Az-Zakat] din cele cu care îi înzeștrăm,
39. Și pentru cei care, atunci când nedreptatea se abate asupra lor, ei o înfruntă⁹⁵⁴.
40. Răspлата pentru un rău este un rău deopotrivă cu el. Însă răspлата aceluia care iartă și care caută împăcare se află la Allah. El nu-i iubește pe cei nelegiuți!
41. Cât despre cei care caută dreptatea, după ce sunt nedreptățiți, împotriva acestora nu este cale [pentru dojană];
42. Ci drumul pentru dojană este împotriva acelor care-i năpăstuiesc pe [ceialți] oameni și săvârșesc fărădelegi pe Pământ, fără de dreptate. Aceștia vor avea parte de chin dureros.
43. Iar cel care rabdă și iartă, [să știe că] aceasta este dintre lucrurile înalte.
44. Acela pe care Allah îl duce în rătăcire nu va avea, după El, niciun ocrotitor. Și îi vei vedea pe cei nelegiuți spunând, când vor vedea pedeapsa: „Oare este vreo cale
- pentru întoarcere [la viața anterioară]?”
45. Și-i vei vedea cum stau înaintea lui [Focului] smeriți de umilintă, privind cu un ochi pe furiș, în vreme ce vor spune cei care au crezut: „Cei pierduți sunt cei care s-au pierdut pe ei înșiși și [și-au pierdut] familiile lor în Ziua Învierii. Cei nelegiuți se vor afla într-un chin necontenit.”
46. Și nu vor avea ei niciun fel de ocrotitori care să-i ajute afară de Allah, iar acela pe care Allah îl duce în rătăcire nu va avea niciun drum [spre călăuzire].
47. Ascultați de Domnul vostru înainte de a veni o Zi de la Allah, [Zi] pentru care nu este amânare! În Ziua aceea nu va fi pentru voi nici scăpare, nici tăgăduire⁹⁵⁵.
48. Dacă ei se îndepărtează, Noi nu te-am trimis la ei ca păzitor peste ei, ci tu nu ești dator decât numai cu vestirea. Când îi dăm Noi omului să guste Îndurare din partea Noastră, atunci se bucură el de ea, însă dacă îl lovește pe el un rău, pentru ceea ce au săvârșit mâinile sale mai înainte, atunci omul este nemulțumitor.
49. A lui Allah este Stăpânirea Cerurilor și a Pământului. El creează ceea ce voiește și dăruiește El copilei cui voiește și dăruiește El băieții cui voiește,

⁹⁵⁴ Sau își cer drepturile într-un mod drept, nelăsându-i pe agresori să profite de slăbiciunea lor

⁹⁵⁵ A păcatelor voastre sau o „dezaprobare” a pedepsei voastre

-
50. Sau dă El și băieți și copile și-l face sterp pe cel pe care El voiește. El este 'Alim [Atoateștiutor] [și] Qadir [Atotputernic].
51. Unui om nu i se cuvine ca Allah să-i vorbească decât numai printr-o revelație, sau din spatele unui văl, sau [prin] trimiterea unui Trimis care revelează, cu Voia Sa, ceea ce El voiește. Cu adevărat, El este 'Aliyy [Cel Preaînalt] și Hakim [Înțelept].
52. Astfel, ți-am revelat Noi o inspirație [Coranul], la porunca Noastră. Tu nu ai știut [mai înainte] ce este Cartea și ce este credința, însă Noi am făcut-o lumină cu care călăuzim pe cine voim dintre robii Noștri. Și tu călăuzești pe un drum drept,
53. Pe drumul lui Allah, ale Căruia sunt cele din Ceruri și de pe Pământ. Și către Allah se îndreaptă [toate] lucrurile.

Surat 43: az-Zukhruf

Perioada de revelare

Aceasta nu este cunoscută din nicio relatare autentică, însă analizarea subiectului Capitolului arată faptul că acesta a fost revelat în aceeași perioadă cu Surat 23: al-Mu'minîn, Surat 32: as-Sajdah și Surat 42: aș-Şura. Se pare că revelarea acestor Capitole a început atunci când necredincioșii din Mecca plănuiau să îl omoare pe Profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Ei se consultau zi și noapte pentru a găsi o metodă de a-l omori, iar o referire la un atac asupra vieții lui s-a făcut în v.79-80.

Tematica și subiectul principal

Cei din Qurayş au fost aspru criticați în acest Capitol, iar credințele și superstițiile arabilor, precum și încăpățânarea lor au fost expuse într-un mod ferm și eficient, astfel încât fiecare membru al societății, care se afla în toate capacitățile mentale să poată vedea răul în care se afla comunitatea precum și modul tiranic cu care aceasta îl trata pe cel care încerca să-i salveze.

Discursul începe ca și cum ar spune: „Voi, prin nelegiuirea voastră credeți că revelația Cărții trebuie să se oprească, însă Dumnezeu nu a oprit numirea profeților Săi și nici revelarea cărților sale din cauza nelegiuirii oamenilor, ci i-a distrus pe cei răi care au luat parte la împiedicarea răspândirii Mesajului Său. La fel va face din nou.” Același lucru a fost reiterat în v.41-43 și v.79-80. Profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i s-a spus în legătură cu cei care complotau împotriva vieții lui: „De rămâi în viață sau nu, Noi oricum îi vom pedepsi pe cei răi”, iar oamenii înșiși au fost avertizați: „Dacă ați hotărât să faceți vreo faptă împotriva Profetului Nostru și Noi vom lua în urma acestui lucru hotărâri decisive.”

Apoi, oamenii sunt întrebați care este adevărul religiei pe care aceștia îl urmează într-un mod atât de devotat și care sunt argumentele pe care aceștia se bazează atunci când i se împotrivesc lui Mohammed.

Ei însuși recunosc că doar Dumnezeu este Creatorul Pământului, al Cerurilor, al lor și al zeităților la care ei se roagă. Aceștia mai știu și recunosc faptul că binecuvântările de care se bucură au fost trimise de Dumnezeu; și totuși ei insistă în a-l face lui Dumnezeu asociați. Aceștia îi consideră pe robii lui Dumnezeu copiii Săi, însă pe fiicele lor ei le consideră o rușine.

Aceștia cred că Îngerii sunt zeițe și i-au sculptat sub formă de femei, le îmbracă cu haine și ornamente de femei și le numesc fiicele lui Dumnezeu, ei le adoră și le cer ajutorul pentru îndeplinirea nevoilor lor. De unde știați că Îngerii sunt femei?

Atunci când sunt certați pentru aceste credințe, ei folosesc scuza destinului și spun: „Dacă Dumnezeu nu ar fi fost de acord cu practicile noastre, noi nu am fi adorat acele sculpturi.” Dar mijloacele de a afla dacă Dumnezeu a aprobat ceva sau nu, se află în Cărțile Lui și nu în lucrurile care se petrec în lume în conformitate cu permisiunea Sa. Adorarea zeilor, furturi, adulter și crime sunt comise, de asemenea, cu permisiunea Lui. Poate fi folosit acest argument pentru justificarea oricărei crime și rău din lume?

Atunci când sunt întrebați: „Aveți altă sursă în afară de acest argument greșit pentru a vă justifica politeismul vostru?” Ei răspund: „Același lucru a fost practicat încă de la începutul timpului de

către strămoșii noștri.” Cu alte cuvinte, în opinia lor, acesta este un argument suficient de puternic pentru ca o credință să fie adevărată și corectă, în timp ce profetul Avraam (pacea fie cu el), de a cărui descendență ei se mândresc, i-a părăsit refuzând să urmeze ca orbul religia strămoșilor săi, negăsind niciun argument logic pentru aceasta.

Atunci când sunt întrebați: „A mai învățat un alt Profet sau o altă Carte trimisă de Dumnezeu ideea că și alții în afară de Dumnezeu sunt vrednici de a fi adorați? Ei prezintă credința creștinilor de a-l considera pe Iisus fiul lui Dumnezeu drept un argument pentru a-l adora; însă întrebarea nu a fost dacă comunitatea unui Profet a practicat politeismul (*Şirk*) sau nu, ci dacă un Profet a invitat vreodată la politeism. Iisus, fiul Mariei nu a spus niciodată că este fiul lui Dumnezeu și că oamenii trebuie să îl adore. Învățăturile lui au fost aceleași cu cele ale celorlalți Profeți: „Domnul meu ca și Domnul vostru este Unicul Dumnezeu: așadar adorați-L doar pe El.”

Aceștia nu au crezut în Profeția Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) fiindcă el nu a fost nici bogat și nici nu a avut un statut înalt. Ei au spus: „Dacă Dumnezeu ar fi vrut să numească un Profet dintre noi, el ar fi numit pe unul dintre oamenii influenți din cele două orașe (Mecca și Taif). Pe același principiu, Faraon l-a desconsiderat pe Moise și a spus: „Dacă Dumnezeu, Regele Cerurilor mi-ar fi trimis un mesager mie, regele Pământului, el ar fi fost trimis cu brățări de aur și însoțit de Îngeri. De unde a apărut acest cerșetor? Eu îi sunt lui superior, fiindcă Regatul Egiptului îmi aparține, iar canelele Râului Nil curg sub conducerea mea. Care este statutul acestui om ce îmi este împotrivă? El nu are nici avere, nici putere.”

Astfel că, după criticarea credințelor ignorante ale necredincioșilor și respingerea lor cu argumente raționale, s-a subliniat faptul că: „Dumnezeu nu are fii, nu există zei diferiți pe Pământ și în Ceruri și nici nu există niciun mijlocitor care să îi protejeze de pedeapsa Lui pe cei care deviază de la calea Sa cu bună știință. Dumnezeu este Preaînalt pentru a avea copii. Doar El Unicul este Dumnezeul întregului Univers: toți ceilalți sunt servitorii Lui și nu Îi sunt asociați în atributele și puterile Sale, doar cei care urmează Adevărul pot mijloci la El și doar pentru cei care s-au supus Adevărului în această lume.”

Surat 43: az-Zukhruf⁹⁵⁶

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Ha', Mim⁹⁵⁷.
2. Pe Cartea cea limpede!
3. Cu adevărat, Noi l-am făcut un Coran arab, pentru ca voi să pricepeți.
4. Și cu adevărat, el este la Noi, în Mama Cărții⁹⁵⁸, înălțat și plin de înțelepciune.
5. Ar trebui să îndepărtăm Noi Îndemnarea de la voi, pentru că voi sunteți un popor de păcătoși?!
6. Și câți Profeți le-am trimis Noi popoarelor celor dintâi!
7. Însă nu a venit niciun Profet la ei fără să-l ia în derădere!
8. Și i-am nimicit Noi [pe alții] mai puternici decât ei⁹⁵⁹ și a umblat exemplul înaintașilor dintâi!
9. Și dacă-i întrebi pe ei „Cine a făcut Cerurile și Pământul?”, ei răspund cu siguranță: „Le-a făcut Al-'Aziz [Cel Puternic] [și] Al-'Alim [Atoateștiutor]!”
10. [El este] Cel care v-a făcut vouă Pământul ca un pat și v-a făcut vouă pe el cărări pentru ca voi să fiți călăuziți.
11. Și El este Cel care face să pogoare apa din cer, cu măsura cuvenită, și cu ea am dat Noi viață unui ținut mort. Astfel veți fi și voi scoși [din morminte].
12. Și El este Cel care a creat toate soiurile și v-a făcut vouă corăbiile și dobitoacele pe care le călăriți,
13. Ca să vă așezați pe spinările lor și apoi să pomeniți îndurarea Domnului vostru, când ședeți pe ele, spunând: „Slavă Celui care ni le-a supus nouă pe acestea pe care noi nu am fi putut să le stăpânim!
14. Și, cu adevărat, noi la Domnul nostru ne vom întoarce.”
15. Și ei l-au atribuit Lui dintre robii Săi asociați. Cu adevărat, omul este nemulțumitor.⁹⁶⁰
16. Sau Și-a luat El copile din cele pe care le-a creat și v-a dat numai vouă băieți?
17. Și când i se vestește unuia dintre ei [nașterea unei copile], ceea ce el a hotărât pentru Ar-Rahman [Cel Milostiv], atunci fața sa devine întunecată și el este plin de mânie.
18. O ființă care este crescută în podoabe [femeie] și care într-o ceartă nu este în stare să se apere, cu dovadă limpede.

⁹⁵⁶ Az-Zukhruf: Podoabele de aur

⁹⁵⁷ A se vedea 2:1

⁹⁵⁸ Tabla bine Păstrată (*al-Lauh al-Mahfuth*)

⁹⁵⁹ Necredințioșii din Qurayș care nu l-au acceptat pe profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)

⁹⁶⁰ Susținând că El are un fiu sau o fiică așa cum se spune că un copil este o parte din părinții lui. Acest concept este complet incompatibil cu Unicitatea lui Allah.

19. Și-i fac ei pe Îngerii, care sunt robii lui Ar-Rahman [Celui Milostiv], copile! Au fost ei martori la facerea lor? Mărturisirea lor se va scrie și vor fi ei întrebați.
20. Și ei spun: „Dacă ar fi voit Cel Milostiv [Ar-Rahman], noi nu i-am fi adorat pe ei!” Însă ei nu au nicio știință despre aceasta, ci numai născocesc.
21. Sau le-am dăruit Noi o Scriptură mai înainte de el [Coran] și ei se țin strâns de ea?
22. Ba ei spun: „Noi i-am găsit pe părinții noștri într-o credință și noi ne călăuzim după urmele lor”.
23. Tot astfel nu am trimis Noi în nicio cetate un prevenitor mai înainte de tine, fără ca cei îmibuibați din ea să nu spună: „Noi i-am găsit pe părinții noștri într-o religie și noi ne călăuzim după urmele lor!”
24. A spus [Trimisul]: „Chiar dacă eu v-aș aduce vouă o călăuzire mai bună decât aceea în care i-ați găsit pe părinții voștri?” I-au răspuns: „Noi nu credem în cele cu care ai fost trimis!”
25. Și Noi Ne-am răzbunat pe ei și și privește care a fost sfârșitul acelor care au tăgăduit!
26. Și [spune, Mohammed,] când a spus Avraam tatălui său și poporului său:
- „Eu mă dezic de cei la care vă închinați voi,
27. În afară de Cel care m-a făcut pe mine și care mă va călăuzi cu siguranță!”
28. Și el [Avraam] a făcut-o⁹⁶¹ un cuvânt care să rămână pentru urmașii săi. Poate că ei se vor întoarce [și se vor căii].
29. Dar nu, Eu le-am dăruit acestora [celor din Mecca] și părinților lor⁹⁶² bucurie, până ce a venit la ei Adevărul și un Trimis⁹⁶³ care să facă lucrurile deslușite.
30. Și când a venit Adevărul la ei, au spus: „Aceasta este vrăjitorie și noi nu credem în ea!”
31. Și au spus: „De ce nu a fost trimis acest Coran unui om de vază din cele două cetăți^{964?}”
32. Oare ei împart îndurarea Domnului tău? Noi le-am împărțit lor cele spre trebuință în viața din această lume și i-am ridicat pe ei unii deasupra altora, în trepte, pentru ca unii dintre ei să fie folositori altora la lucru. Iar îndurarea Domnului tău [Paradisul] este mai bună [o, Mohammed,] decât ceea ce adună ei.
33. Și de n-ar fi oamenii o singură comunitate [de necredincioși]⁹⁶⁵, am fi făcut Noi pentru casele celor care-L tăgăduiesc pe Ar-Rahman

⁹⁶¹ Mărturisirea lui că nimeni nu are dreptul să fie adorat în afară de Allah

⁹⁶² Descendenții lui Avraam

⁹⁶³ Profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)

⁹⁶⁴ Făcându-se referire la Mecca și Taif

⁹⁶⁵ Care a crezut că generozitatea lui Allah față de ei era un semn al aprobării Sale sau care s-ar grăbi către necredință pentru a obține avere

- [Cel Milostiv] acoperișuri și scări de argint, pe care ei să urce,
34. Și uși [de argint] pentru casele lor și divanuri pe care să stea rezemați,
35. Și podoabe de aur. Dar toate acestea nu sunt decât bucurie trecătoare din viața din această lume, în vreme ce Viața de Apoi se află la Domnul tău, [numai] pentru cei cu frică.
36. Cât despre acela care se întoarce de la Îndemnarea lui Ar-Rahman [Cel Milostiv], acelaia îi vom orândui Noi un șeitan care-i va fi tovarăș nededspărțit.
37. Și, cu adevărat, ei [diavoli] îi vor abate pe ei de la drum, în vreme ce ei vor socoti că sunt bine călăuziți.
38. Până când, atunci când va veni el la Noi [pentru judecată], îi va spune tovarășului său: „Vai! De ce nu este între mine și tine distanța dintre cele două răsărituri! Ce rău tovarăș ai fost!”
39. Și nu vă va fi vouă de niciun folos în Ziua aceea - de vreme ce voi ați fost nelegiuți - că veți fi voi împreună la pedepsă!
40. Și oare tu [Mohammed] poți să-i faci să audă pe cei surzi și-i poți călăuzi pe cei orbi și pe cel care se află în rătăcire înverdată?
41. Fie că Noi te vom lua pe tine [la moarte sau nu], cu adevărat Noi ne vom răzbuna pe ei,
42. Fie că îți vom arăta ție ceea ce le-am făgăduit lor, căci Noi avem putere asupra lor.
43. Tu ține-te cu putere de ceea ce ți-a fost revelat, căci tu ești pe drum drept.
44. Și, cu adevărat, el [Coranul] este doară îndemnare pentru tine și pentru poporul tău și voi veți fi întrebați.
45. Întrebă-i pe trimișii Noștri, pe care i-am trimis înainte de tine, dacă am făcut Noi alte divinități, afară de Ar-Rahman [Cel Milostiv], ca să fie adorate!
46. Și l-am trimis Noi pe Moise cu semnele Noastre la Faraon și la dregătorii săi și a spus el: „Cu adevărat, eu sunt Trimisul Stăpânului lumilor!”
47. Dar când le-a arătat lor semnele Noastre, ei au răs de ele.
48. Și nu le-am arătat Noi niciun semn care să nu fi fost și mai mare decât sora lui. Și i-am apucat Noi cu chinul, poate că ei se vor întoarce [la Noi].
49. Și ei i-au spus [lui Moise]: „O, vrăjitorule! [acesta fiind un titlu de onoare în acea vreme] Roagă-te pentru noi Domnului tău, pentru legământul ce l-a făcut cu tine și noi vom urma calea cea dreaptă!”
50. Și când Noi am îndepărtat chinul de la ei, atunci iată-i pe ei cum și-au încălcat făgăduința.
51. Și Faraon a strigat către poporul său, spunând: „O, popor al meu! Oare nu sunt ale mele împărăția Egiptului și aceste pâraie care curg la picioarele mele? Oare voi nu vedeți?”

52. Oare nu sunt eu mai bun decât acesta [Moise] care este umilit și abia de poate grăi? [Faraon astfel mințind oamenii că Moise ar mai avea defectul în vorbire pe care l-a avut înainte, însă Allah l-a vindecat]
53. De ce nu i se aruncă lui brățări de aur sau de ce nu vin cu el Îngerii pentru a-l însoți?"
54. Și astfel i-a amăgit el pe [oamenii din] poporul său și ei s-au supus, fiindcă ei erau un popor de nelegiuți.
55. Și când Ne-au supărat pe Noi, Ne-am răzburat Noi pe ei și i-am înecat pe toți.
56. Și i-am făcut Noi [printre cei] trecuți și exemplu pentru cei de după ei.
57. Și când a fost dat fiul Mariei ca exemplu [ca fiind adorat împreună cu Allah], iată poporul tău strigând,
58. Și au spus: „Oare zcii noștri sunt mai buni sau el [fiul Mariei]?” Și nu ți l-au dat ție ca exemplu, decât pentru ceartă. Ba ei sunt un popor [de oameni] gâlcevitori.
59. El [Iisus] nu este decât un rob, asupra căruia Noi ne-am revărsat harul Nostru și din care am făcut o pildă pentru Fiii lui Israel.
60. Și de am fi voit Noi, am fi făcut în locul vostru Îngeri care să vă urmeze pe Pământ.
61. Și, cu adevărat, el [Iisus] va fi un semn pentru Ceas; deci nu vă îndoiiți în privința lui și urmați-mă pe Mine⁹⁶⁶, căci aceasta este o cale dreaptă!
62. Și să nu vă abată pe voi Șeitan. Cu adevărat, el vă este dușman învederat!
63. Și când a venit Iisus cu semnele limpezi, el a spus: „Am venit la voi cu înțelepciunea, pentru a vă limpezi vouă unele [din lucrurile] în care voi sunteți deosebiți. Fiți cu frică de Allah și dați-mi ascultare!
64. Cu adevărat, Allah este Stăpânul meu și este Stăpânul vostru, așadar adorați-L pe El! Aceasta este calea cea dreaptă!”
65. Dar sectele s-au certat între ele. Și vai acelora care au fost nedrepti pentru chinul unei Zile dureroase!
66. Oare așteaptă ei altceva decât să vină asupra lor Ceasul, deodată, fără ca ei să-și dea seama?
67. Prietenii apropiați își vor fi în Ziua aceea dușmani unii altora, în afară de cei cu frică.
68. [Căroră Allah le va spune] „O, robii Mei! Fiți fără teamă în Ziua aceasta și nu vă întristați,
69. [Voi] cei care credeți în semnele Noastre și sunteți musulmani!
70. Intrați în Paradis, voi și cei ca voi⁹⁶⁷, și vă veți bucura!”
71. Se va trece printre ei cu tipsii de aur și cupe; în el se va afla tot ceea ce

⁹⁶⁶ Urmați poruncile lui Allah

⁹⁶⁷ Un alt înțeles este „soțiile voastre”, cele dreptcredincioase dintre ele

- poftesc sufeletele și place ochilor. „Și în veci veți rămâne voi în el,
72. Căci acela este Paradisul ce vi s-a dat ca moștenire pentru ceea ce ați împlinit,
73. Și în el veți avea multe roade⁹⁶⁸ din care veți mânca”.
74. Iar nelegiuții vor petrece în veci în chinurile Iadului,
75. Care nu se vor potoli pentru ei și vor fi fără de nădejde în ele.
76. Și Noi nu i-am nedreptățit pe ei, ci s-au nedreptățit ei înșiși.
77. Și ei vor striga: „O, Malik⁹⁶⁹! Să ne sfârșească Domnul tău!” Iar el le va răspunde: „Cu adevărat, voi veți rămâne astfel [veșnic]!”
78. Noi am venit la voi cu Adevărul, însă cei mai mulți dintre voi urăsc Adevărul!
79. Au luat ei vreo hotărâre⁹⁷⁰? Vom hotări și Noi!
80. Sau cred ei că Noi nu auzim taina lor și discuția lor în șoaptă? Ba da! Iar trimișii Noștri [Îngerii] sunt cu ei și scriu.
81. Spune [Mohammed]: „Dacă ar avea Ar-Rahman [Cel Milostiv] un fiu, eu aș fi primul dintre adoratorii lui!”
82. Mărire Stăpânului Cerurilor și Pământului, Stăpânul Tronului! El este mai presus de ceea ce ei vorbesc [despre El]!
83. Lasă-i pe ei să se afunde și să se joace, până ce se vor întâlni cu Ziua lor, care le-a fost făgăduită.
84. El este Cel care este Domn în Cer și care este Domn pe Pământ; El este Al-Hakim [Cel Înțelept] [și] Al-'Alim [Atoateștiutor]!
85. Binecuvântat este Cel a căruia este Împărăția Cerurilor și a Pământului și a celor dintre ele. La El este știința despre Ceas și la El vă veți întoarce.
86. Și cei pe care îi cheamă în afară de El nu au putere ca să mijlocească⁹⁷¹, ci numai cei care fac mărturie despre Adevăr și care știu.
87. Și dacă îi întrebi⁹⁷² cine i-a creat pe ei, vor răspunde: „Allah!” Atunci cum de se întorc ei?
88. Și [Allah cunoaște] vorba lui [a Profetului spunând]: „Doamne, aceștia sunt un popor [de oameni] care nu cred!”
89. Deci, îndepărtează-te de ei și spune: „Pace!”⁹⁷³, căci ei vor afla [în curând].

⁹⁶⁸ Tot ce este delicios

⁹⁶⁹ Paznicul Iadului

⁹⁷⁰ O conspirație împotriva profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Se face referire la necredințioșii din Mecca

⁹⁷¹ Puterea mijlocirii este dată de către Allah doar cui dorește El

⁹⁷² Pe cei care Î fac asociați lui Allah

⁹⁷³ Însemnând „Nu vă voi face rău”. Aceasta a fost înainte ca lupta să le fie permisă

Surat 44: ad-Dukhan

Perioada de revelare

Nici perioada de revelare a acestui Capitol nu poate fi determinată dintr-un hadis autentic, însă subiectul său arată faptul că acesta a fost revelat în aceeași perioadă cu Surat 43: Az-Zukhruf și cu alte Capitole anterioare, cu diferența că acesta a fost pogorât puțin mai târziu. Contextul revelării este următorul: atunci când necredincioșii din Mecca au devenit din ce în ce mai antagoniști în atitudinea și comportamentul lor, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) s-a rugat: „O, Doamne, ajută-mă cu o foamete precum foametea [din timpul] lui Iosif”. El a crezut că dacă oamenii ar fi loviți de o calamitate, ei s-ar întoarce la Dumnezeu, inimile lor s-ar înmuia și ar accepta avertizările primite. Dumnezeu i-a acceptat rugăciunea și întreg ținutul a fost lovit de o foamete atât de mare încât oamenii au fost foarte necăjiți. În final, unii dintre conducătorii Qurayș, printre care Abdullah bin Masud a menționat în mod particular numele lui Abu Sufyan, s-au dus la Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și l-au rugat să se roage la Dumnezeu pentru a-i scăpa de acel necaz. Cu această ocazie Dumnezeu a trimis acest Capitol.

Tematica și subiectul principal

Introducerea din discursul revelat cu această ocazie conține câteva puncte importante precum:

1. „O, voi oameni din Mecca, greșiți în a crede că Mohammed a inventat Coranul. Această Carte însăși depune mărturie că nu este o creație a omului, ci vine de la Dumnezeu, Domnul lumilor.”
2. „Estimați în mod greșit valoarea acestei Cărți. Credeți că este o calamitate ce v-a lovit, în timp ce, Ceasul în care Dumnezeu, din pură Milă pentru voi, a decis să vă trimită Mesagerul Său și Cartea Sa, a fost foarte binecuvântat.”
3. „Sunteți implicați în această neînțelegere într-un mod atât de prostesc, încât voi vă luptați cu acest Mesager și cu această Carte și credeți că veți câștiga, însă statutul Mesagerului a fost înălțat și Cartea a fost trimisă în acel Ceas în care Dumnezeu decide destinele, iar deciziile lui Dumnezeu nu sunt slabe încât să fie schimbate după dorințele oamenilor și nici nu sunt bazate pe ignoranță sau nebulie încât să aibă greșeli sau slăbiciuni în ele. Ele sunt decizii ferme și de neschimbat ale Conducătorului Universului, Cel care Aude Totul, Cel Atoateștiutor și Cel Înțelept. Astfel că ele nu pot fi desconsiderate.”
4. „Voi singurii recunoașteți că [numai] Dumnezeu, Unicul, este Domnul Pământului, al Cerurilor și al Universului și mai spuneți că viața și moartea sunt doar în Mâna Sa, însă insistați să vă rugați și la alți zei, iar singurul vostru argument pentru aceasta este că e un obicei practicat încă din timpul strămoșilor voștri. Dar dacă o persoană este convinsă că Unicul Dumnezeu este Domnul și Dătătorul de viață și moarte, el nu se poate gândi că mai există și alți zei în afară de El. Dacă strămoșii voștri au făcut această nebulie, atunci nu există niciun motiv pentru care și voi să o faceți. De fapt, și Domnul lor a fost Un Singur Dumnezeu, care este și Domnul vostru. Ei trebuia să Îl adore doar pe El, Singurul pe care ar trebui să Îl adorați și voi.”

5. „Dumnezeu nu doar că vă hrănește, ci vă și călăuzește. Aceasta este Mila Lui. Din acest motiv El v-a trimis Mesagerul Său și Cartea Sa.”

După această introducere, a fost discutată foametea ce a lovit Mecca. Așa cum a fost menționat anterior, această foamete a avut loc ca urmare a rugăciunii Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), pentru ca oamenii să renunțe la încăpățănare și să asculte de avertizări. Părea că această așteptare a lui s-ar fi îndeplinit până la un anumit nivel, pentru că unii dintre cei mai încăpățânați dușmani ai Adevărului au spus: „O Doamne, scapă-ne de această tortură și noi vom crede.” Atunci i s-a spus Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa): „Acești oameni nu vor învăța nicio lecție din aceste calamități. Cum ar putea o foamete să îi facă să creadă când ei au renunțat la Mesager, al cărui caracter și vorbe arată clar că el este Mesagerul adevărat al lui Dumnezeu?” Iar necredincioșilor li s-a spus: „Voi mințiți atunci când spuneți că veți crede dacă sunteți scăpați de chin. Noi vă vom scăpa de el doar ca să vedem dacă sunteți sinceri. Apoi un alt dezastru mare vă va lovi. Aveți nevoie de o lovitură mult mai puternică, deoarece nenorocirile mici nu vă pot îndrepta.”

În legătură cu aceasta, s-a făcut o referire la Faraon și poporul său, sugerându-se faptul că și acei oameni s-au confruntat cu aceleași încercări ca și cele cu care se confruntă necredincioșii din Qurayș. Și la ei a fost trimis un Mesager nobil, și ei au văzut semne clare că el a fost trimis de Dumnezeu, dar ei nu au renunțat la încăpățănare și s-au hotărât în final să îl omoare pe Mesager, dar și-au găsit sfârșitul și au devenit o lecție pentru ceilalți oameni pentru totdeauna.

După aceasta, este abordată tema Vieții de Apoi, pe care necredincioșii din Mecca o negau cu desăvârșire. Ei au spus: „Noi nu am văzut pe nimeni să învie după ce a murit. Adu-ne înapoi la viața strămoșii dacă tu spui adevărul despre viața după moarte.” Drept răspuns au fost prezentate două argumente:

1. Negarea acestei credințe a fost întotdeauna distructivă pentru moralul oamenilor.
2. Universul nu este o joacă a unei divinități nehibzuite, ci este un sistem înțelept și niciun lucru înțelept nu este inutil.

Apoi necredincioșilor care cereau ca strămoșii lor să fie înviați li s-a spus astfel: „Aceasta nu poate fi îndeplinită în fiecare zi pentru a vă mulțumi pe voi, ci Dumnezeu a stabilit un timp când îi va învia pe toți oamenii în același timp și îi va judeca. Dacă o persoană vrea să fie la adăpost atunci, trebuie să se gândească la această viață, fiindcă nimeni nu va putea să se salveze doar cu puterea lui și nici cu puterea altora.”

În legătură cu această Judecată a lui Dumnezeu, s-a făcut referire la soarta celor care vor fi declarați drept inculpați și la răsplata celor care vor fi declarați drept învingători. Acest discurs a fost concluzionat cu următoarea avertizare: „Acest Coran a fost revelat într-un limbaj simplu, în limba voastră, pentru ca voi să îl înțelegeți, însă dacă nu îl înțelegeți și insistați să vă vedeți sfârșitul rău, așteptați. Și Profetul Nostru așteaptă. Ceea ce este menit să se întâmple se va întâmpla la timpul decis.”

Surat 44: ad-Dukhan⁹⁷⁴

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Ha', Mim⁹⁷⁵.
2. Pe Cartea cea limpede!
3. Cu adevărat, Noi am trimis-o într-o noapte binecuvântată⁹⁷⁶. Cu adevărat, Noi am fost prevenitori
4. În care se hotărăsc⁹⁷⁷ toate rânduicile înțelepte,
5. [Fiecare] rânduială [ce vine] de la Noi. Cu adevărat, Noi trimitem [Mesagerul],
6. Ca îndurare de la Domnul tău. Cu adevărat, El este As-Sami' [Cel Care Aude Totul] și Al-'Alim [Atoateștiutorul],
7. Stăpânul Cerurilor și al Pământului și al celor ce sunt între ele, dacă voi sunteți cu credință.
8. Nu există altă divinitate afară de El; El dă viață și dă moarte și El este Stăpânul vostru și Stăpânul părinților voștri cei dintâi.
9. Însă ei sunt în îndoială și râd.
10. Deci, așteaptă o zi în care Cerul va aduce un fum învederat
11. Care-i va învălui pe oameni. Acesta va fi un chin dureros.
12. [Ei vor spune:] „Doamne, îndepărtează chinul de la noi, căci noi [acum] credem!”
13. Și ce muștrare vor avea, când a venit la ei un Trimis limpede,
14. Iar ei s-au întors de la el și au spus: „El este om învățat [de către alții], un nebun!”
15. Cu adevărat, Noi vom îndepărta puțin chinul, iar voi veți reveni [tot așa].
16. Dar într-o Zi vom lovi cu asprimea cea mai mare și atunci Noi Ne vom răzbuna.
17. Mai înainte de ei am încercat Noi poporul lui Faraon, când a venit la ei un Trimis nobil [Moise]
18. [Și le-a spus lor]: „Aduceți-i la mine pe robii lui Allah⁹⁷⁸, căci eu sunt un Trimis vrednic de încredere
19. Și nu vă ridicați cu semeție împotriva lui Allah, căci eu vă aduc dovadă limpede
20. Și eu caut apărare la Domnul meu și Domnul vostru pentru ca voi să nu mă loviți cu pietre⁹⁷⁹,
21. Iar dacă nu voți să mă credeți, stați departe de mine.”
22. Și L-a chemat el pe Domnul lui, [spunând]: „Aceștia sunt un popor de oameni nelegiuți!”

⁹⁷⁴ Ad-Dukhan: Fumul

⁹⁷⁵ A se vedea 2:1

⁹⁷⁶ Noaptea Destinului (Qadr). A se vedea Surat 97.

⁹⁷⁷ Îngerii scriu și coboară cu ceea ce Allah a destinat pentru următorul an

⁹⁷⁸ Fiii lui Israel

⁹⁷⁹ Pentru a mă ucide sau „să nu mă loviți cu vorbele voastre sau să îmi faceți rău altfel”

23. [Allah a spus] „Deci, porcede noaptea împreună cu robii Mei! Însă voi veți fi urmăriți!
24. Și lasă marea liniștită⁹⁸⁰! Ei sunt oșteni sortiți înecului!”
25. Câte grădini și izvoare au lăsat [în urma lor],
26. Câte ogoare și locuri minunate
27. Și câte plăceri de care s-au bucurat ei.
28. Așa [a fost]! Și am lăsat Noi un alt popor care să-i moștenească,
29. Și nu i-au plăns pe ei nici Cerul, nici Pământul și nu li s-a dat lor niciun răgaz.
30. Și i-am mântuit Noi pe Fiii lui Israel de chinul cel umilitor,
31. De Faraon care era îngâmfat și întrecea măsura.
32. Și Noi i-am ales pe ei cu bună știință peste [toate] lumile
33. Și le-am dat lor semne în care s-a aflat încercare limpede.
34. Cu adevărat, acești [necredincioși] spun:
35. „Nu este pentru noi decât prima noastră moarte și nu vom mai fi noi readuși la viață;
36. Aduceți-i [înapoi] pe părinții noștri, dacă voi spuneți adevărul.”
37. Oare sunt ei mai buni sau poporul lui Tubba⁹⁸¹ și cei de dinainte de ei? Noi i-am făcut să piară, pentru că ei au fost nelegiuți.
38. Și nu am făcut Noi Cerurile și Pământul și cele ce se află între ele, jucându-ne.
39. Nu le-am făcut Noi decât întru adevăr, însă cei mai mulți dintre ei nu știu.
40. Cu adevărat, Ziua Judecății este timpul hotărât pentru ei toți,
41. O Zi în care un aliat nu va putea fi de niciun folos unui [alt] aliat și în care ei nu vor fi ajutați,
42. În afară de cei cărora Allah le va arăta Îndurare, căci El este Al-'Aziz [Puternic] și Ar-Rahim [Îndurător].
43. Cu adevărat, pomul Zaqqum
44. Va fi hrana păcătosului.
45. Ca smoala topită va fierbe în pânțele,
46. Ca apa clocotită.
47. [Va fi poruncit] „Apucați-l și târați-l pe el în mijlocul Iadului!
48. Apoi turnați asupra capului său din chinul apei fierbinți!”
49. [Și i se va spune]: „Gustă! Tu ești puternic și nobil⁹⁸²!

⁹⁸⁰ După ce s-a despiciat pentru ca soldații lui Faraon să îi urmeze pe Fiii lui Israel și să fie înecați

⁹⁸¹ Neamul lui Saba

⁹⁸² Așa cum pretindea pe Pământ. El este chinuit cu aceste cuvinte în Iad drept amintire și pedeapsă suplimentară

-
50. Cu adevărat, aceasta este aceea de care vă îndoiați!”
 51. Cu adevărat, cei cu frică [de Allah] se vor afla într-un loc sigur,
 52. În grădini și printre izvoare,
 53. Vor purta straie de mătase și brocart, șezând față în față.
 54. Așa [va fi]! Și îi vom căsători Noi cu femei frumoase cu ochii mari.
 55. Și în ele vor cere în deplină liniște tot felul de fructe.
 56. Nu vor gusta în ele moartea, afară de moartea cea dintâi [din viața lumească]. Și Allah îi va feri pe ei de chinul Iadului.
 57. Aceasta este ca îndurare de la Domnul tău și aceasta este marea izbândă.
 58. Și, cu adevărat, Noi l-am făcut ușor [Coranul], în limba ta, astfel încât ei să ia aminte!
 59. Așteaptă [Mohammed] fiindcă și ei așteaptă [sfârșitul tău].

Surat 45: al-Jathiya

Perioada de revelare

Perioada de revelare a acestui Capitol nu este, de asemenea, menționată în niciun hadis autentic, însă subiectul său arată clar că a fost revelat după Surat 44: ad-Dukhan. Datorită asemănării dintre cele două, ele părând a fi identice.

Tematica și subiectele principale

Acest Capitol menționează dubiile și obiecțiile necredincioșilor din Mecca cu privire la Monoteism (*Tauhid*) și la Viața de Apoi și îi avertizează pe aceștia cu privire la împotrivirea lor față de mesajul Coranului.

Discursul începe cu argumente despre Monoteism. Se face referire la numeroasele Semne ale Monoteismului prezente în tot Universul, de la corpul omului la Pământ și Ceruri și este subliniat faptul că omul le poate găsi oriunde, însă el refuză să le accepte. Dacă el s-ar gândi sincer și fără prejudecată la varietatea de animale, la zi și la noapte, la ploaie și la vegetație, la vânt și la propria sa creație, le-ar considera a fi suficiente pentru a se convinge că acest Univers nu este fără de Dumnezeu, și nici în controlul a mai multor zei, ci a fost creat de Unicul Dumnezeu și doar El este Stăpânul și Conducătorul. Cel care este hotărât să nu le recunoască și își dorește să rămână în dubii și suspiciuni nu poate fi convins de acestea și nici nu este binecuvântat cu credință.

În cea de-a doua secțiune a fost reiterat faptul că resursele exploitate de om în lume și nenumăratele forțe ce îi servesc interesele nu au fost create în mod întâmplător și nici nu au fost trimise de zei și zeite, ci doar de către Unicul Dumnezeu. Dacă omul și-ar folosi mintea în mod corect, ar ajunge la concluzia că Dumnezeu Unic este Binefăcătorul omului și doar El Singurul merită a fi adorat.

După aceasta, necredincioșii din Mecca au fost trași la socoteală pentru aroganța, batjocura și încăpățânarea lor de a nu crede în Coran. De asemenea, ei au fost avertizați că acest Coran le-a adus aceleași binecuvântări acordate înainte Fiilor lui Israel, prin care aceștia au devenit un popor distins față de celelalte. Însă, fiindcă aceștia nu au recunoscut adevărata valoare a acestor binecuvântări și s-au certat în privința religiei și au pierdut-o, acestea le sunt trimise lor acum. Coranul este un cod de călăuzire ce îi arată omului adevărata cale a religiei. Cel care îl refuză din propria prostie se va arunca doar în propriul blestem. Numai cei care sunt credincioși și îl adoptă drept mod de viață vor fi vrednici de ajutorul lui Dumnezeu.

În legătură cu aceasta, cei care îl urmau pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) au fost instruiți să aibă răbdare și să ierte comportamentul absurd și nesăbuit al necredincioșilor față de ei pentru că Dumnezeu îi va pedepsi pe aceștia și îi va răsplăti pe ei pentru răbdarea lor.

Apoi sunt criticate ideile greșite ale necredincioșilor cu privire la Viața de Apoi. Aceștia spuneau că viața este doar această viață și că nu există viață după moarte. Așa cum ceasul se oprește brusc așa și omul moare. Ei l-au provocat astfel pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa): „Dacă susții aceasta, atunci adu-i la viață pe strămoșii noștri.” Drept răspuns Dumnezeu a dat următoarele argumente:

1. „Voi nu spuneți aceasta bazându-vă pe vreo informație, ci vă bazați doar pe bănuieli. Chiar aveți voi știința că nu există viață după moarte și că sufletele nu sunt luate, ci sunt anihilate?”
2. „Susținerile voastre se bazează în principal pe argumente de genul: voi nu ați văzut nicio persoană moartă înviind și întorcându-se viață. Este acest lucru destul de puternic pentru ca o persoană să susțină că cei morți nu vor învia? Dacă voi nu vedeți un lucru, înseamnă că el nu există deloc?”
3. „Este complet împotriva rațiunii și a dreptății ca cel bun și cel rău, cel ascultător și cel neascultător, cel opresat și opresorul să fie egali, ca o faptă bună să nu fie răsplătită, iar o faptă rea să nu fie pedepsită, ca cei opresați să nu fie ajutați, iar opresorul să nu fie pedepsit și ca toată lumea să aibă aceeași soartă. Cel care are această părere despre Univers și despre Dumnezeu greșește. Cei răi și nedrepti au această părere pentru că nu vor să răspundă pentru faptele lor rele, însă această lume a lui Dumnezeu nu este un regat fără legi, ci este un sistem bazat pe Adevăr, în care nu se poate pune problema nedreptății și a privirii binelui și răului în mod egal.”
4. „Credința negării Vieții de Apoi este foarte distructivă pentru moral. Aceasta este adoptată doar de către cei care sunt sclavii propriilor dorințe și își doresc libertate completă pentru a și le satisface. Apoi, după ce au adoptat această credință, aceștia devin tot mai corupți, încât ajung să nu mai aibă niciun simț moral și toate căile de călăuzire sunt închise pentru ei.

După ce Dumnezeu a dat aceste argumente, spune în cel mai empatic mod: „Așa cum voi nu ați ajuns să luați ființă din puterea voastră, ci din a Noastră, tot astfel, nu veți muri din puterea voastră, ci atunci când vom trimite Noi moartea. Dacă astăzi nu credeți în aceasta din cauza ignoranței și a prostiei, atunci când vine timpul vă veți vedea cartea voastră ce conține toate fărâdelegile voastre. Atunci veți afla cât de gravă a fost negarea de către voi a Vieții de Apoi.”

Surat 45: al-Jathiya⁹⁸³

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Ha', Mim⁹⁸⁴.
2. Revelarea Cărții este de la Allah Al-'Aziz [Cel Puternic] [și] Al-Hakim [Înțelept]
3. Cu adevărat, în Ceruri și pe Pământ sunt semne pentru cei care cred.
4. Și în propria voastră făptură și în vietățile pe care El le-a risipit se află semne pentru un popor de oameni care cred cu tărie.
5. Și în schimbarea nopții și zilei și în hrana pe care Allah a pogorât-o din cer și a înviat Pământul cu ea, după ce el a fost mort, și în schimbarea vânturilor se află semne pentru un popor de oameni care pricep.
6. Acestea sunt versetele lui Allah pe care Noi ți le recităm în tot adevărul. Și în ce cuvânt ar mai putea ei să creadă, după [cuvântul lui] Allah și după semnele Lui?
7. Vai pentru tot mincinosul păcătos!
8. Care aude versetele lui Allah care i se recită, apoi stăruie cu îngâmfare, de parcă nu le-ar fi auzit. Deci vestește-i lui pedeapsă dureroasă!
9. Iar dacă știe ceva din versetele Noastre, el le ia în răs. Aceștia vor avea parte de pedeapsă umilitoare;
10. În urma lor⁹⁸⁵ se află Iadul și nu le vor fi lor de folos nimic din cele pe care le-au agonisit și nici ceea ce și-au luat ei ca aliați în locul lui Allah. Și vor avea ei parte de mare chin.
11. Acesta [Coranul] este o călăuză, iar cei, care tăgăduiesc versetele Domnului lor, vor avea parte de chinurile unei osânde dureroase.
12. Allah este Cel care v-a supus vouă marea, ca să plutească vasele pe ea, la porunca Sa, și pentru ca voi să umblați în căutarea harului Său. Poate că voi veți fi mulțumitori!
13. Și El v-a supus vouă toate cele care se află în Ceruri și care se află pe Pământ; toate sunt de la El. Și întru aceasta se află semne pentru un popor de oameni care chibzuiesc.
14. Spune-le [Mohammed] celor care cred, să-i ierte pe cei care nu nădăjduiesc în zilele lui Allah [cei care nu apreciază binecuvântările], în care El va răsplăti⁹⁸⁶ [fiecare] popor [de oameni] după cele pe care le-au agonisit!
15. Cel care face o faptă bună o face pentru el, iar cel care săvârșește răul [o face] împotriva lui. Apoi, la Domnul vostru veți fi aduși.

⁹⁸³ Al-Jathiya: Cea căzută în genunchi

⁹⁸⁴ A se vedea 2:1

⁹⁸⁵ A se vedea 14:16

⁹⁸⁶ În Viața de Apoi cei care vor ierta vor fi răsplătiți și cei care au făcut rău vor fi

pedepsiți. Acesta a fost începutul chemării la islam (*dauah*) înainte de permisiunea pentru luptă

16. Noi le-am dat Fiilor lui Israel Cartea, înțelepciunea⁹⁸⁷, Profeția și i-am înzestrat pe ei cu bunuri și i-am ales înaintea celorlalte lumi.
17. Noi le-am dat semne limpezi asupra Poruncii, însă ei nu au fost în neînțelegere decât după ce le-a venit știința, din pricina nelegiuirii lor. Domnul tău va judeca între ei în Ziua Învierii cu privire la cele asupra cărora au fost în neînțelegere.
18. Apoi te-am așezat Noi pe calea cea adevărată a religiei. Urmează-o, așadar, și nu urma poftelor celor care nu știi!
19. Cu adevărat, ei nu-ți vor fi de niciun folos, în fața lui Allah. Cei nedrepti își sunt aliați unii altora, în vreme ce Allah este Ocrotitorul celor cu frică.
20. Acesta [Coranul] conține dovezi limpezi pentru oameni, ocârmuire și îndurare pentru un popor de oameni care cred cu tărie.
21. Ori socotesc cei care au săvârșit fapte rele că îi vom face pe ei deopotrivă cu cei care au fost cu credință și au împlinit fapte bune, atât în viața lor cât și după moartea lor? Rău judecă ei!
22. Allah a creat Cerurile și Pământul în adevăr și pentru ca fiecare suflet să fie răsplătit după ceea ce a agonisit. Și ei nu vor fi nedreptățiți.
23. Îl vezi tu pe cel care și-a luat dorința [proprie] drept Dumnezeu al lui și pe care Allah îl duce în rătăcire din cauza științei⁹⁸⁸ și-i pecetluiește auzul său și inima sa și întinde un văl peste vederea lui? Cine-l va călăuzi pe el după Allah? Oare voi nu luați aminte?
24. Ei spun: „Nu este decât viața noastră pământescă! Noi murim și trăim și nu ne distruge nimic, decât timpul!” Însă ei nu au știință despre aceasta, ci ei doar își închipuie.
25. Iar când li se recită lor versetele Noastre cele limpezi, atunci ei nu au alt temei decât să spună: „Faceți-i să revină pe părinții noștri, de grații voi adevăr!”
26. Spune: „Allah vă dă viață, apoi vă dă moarte, apoi vă va aduna pe voi în Ziua Învierii! Nu este îndoială întru aceasta, însă cei mai mulți oameni nu știu.
27. A lui Allah este Împărăția Cerurilor și a Pământului, iar în Ziua când va sosi Ceasul, în Ziua aceea vor pierde cei care o iau în deșert.
28. Și vei vedea fiecare comunitate căzută în genunchi [îngenunchiată]. Fiecare comunitate va fi chemată la cartea sa [a faptelor lor].” Astăzi veți primi voi răsplătă pentru ceea ce ați săvârșit!
29. Aceasta este cartea Noastră, care vă grăiește vouă adevărul. Cu adevărat,

⁹⁸⁷ Înțelegerea legii

⁹⁸⁸ Aceasta se poate referi la știința lui Allah despre respectiva persoană și despre

preferințele pentru înclinațiile sale sau la cunoașterea acelei persoanei despre adevăr deși l-a refuzat

- Noi am scris [în ea]⁹⁸⁹ ceea ce ați făcut”.
30. În ce-i privește pe cei care au fost cu credință și au împlinit fapte bune, pe ei Domnul lor îi va lăsa să intre sub Îndurarea Sa. Aceasta este izbânda învederată.
31. În ce-i privește pe cei care nu au fost cu credință, [li se va spune lor]: „Oare nu vi s-au recitat vouă versetele Mele? Însă voi ați fost aroganți și ați fost un popor de nelegiuiți?”
32. Și ori de câte ori s-a spus: „Făgăduința lui Allah este adevăr și nu este îndoială asupra Ceasului”, atunci ați spus voi: „Noi nu știm ce este Ceasul. Noi nu facem decât să presupunem, însă noi nu suntem încredințați”.
33. Și li se vor arăta lor relele ce le-au săvârșit și îi vor impresura pe ei cele pe care le-au luat în bațjocură.
34. Și li se va spune lor: „Astăzi vă uităm Noi, întocmai așa cum ați uitat voi întâlnirea cu această Zi a voastră. Sălașul vostru va fi Focul și nu veți avea voi sprijinitori.
35. Aceasta este pentru că voi ați luat versetele lui Allah în derădere și v-a înșelat pe voi viața lumească!” În Ziua aceea, ei nu vor fi scoși din el și nici nu vor fi ei primiți cu îndurare.
36. Slavă lui Allah, Stăpânul Cerurilor și Stăpânul Pământului, Stăpânul [tuturor] lumilor!
37. A Lui este mărirea în Ceruri și pe Pământ și El este Al-'Aziz [Cel Puternic] [și] Al-Hakim [Înțelept].

⁹⁸⁹ De către Îngerii care au înregistrat faptele

Surat 46: al-'Ahqaf

Perioada de revelare

Aceasta este determinată de un eveniment istoric ce a fost menționat în v.29-32, când vizita djinnilor și întoarcerea lor pentru a predica islamul neamului lor, după ce au auzit Corantul, a avut loc, conform unui hadis autentic. Și conform tuturor hadisurilor el (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a plecat la Taif cu trei ani înainte de Hijrah, așadar este stabilit că acest Capitol a fost revelat către sfârșitul celui de-al zecelea an sau la începutul anului unsprezece al Profeției.

Contextul revelației

Cel de-al zecelea an al Profeției a fost un an de persecuție extremă pentru musulmani și a adus multe necazuri Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Cei din Qurayș și celelalte triburi au continuat boicotarea lui Bani Hașim și a musulmanilor timp de trei ani, iar Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), cei din familia sa și cei care îl urmau au fost încercuți în Șî'b Abi Talib (valea lui Abu Talib). Cei din Qurayș au blocat acest oraș din toate părțile, iar cei asediați nu puteau primi provizii. Ei aveau permisiunea de a ieși pentru provizii doar în perioada Pelerinajului. Dar chiar și atunci, Abu Lahab, oricând îi vedea pe unul dintre ei că încerca să cumpere ceva, le spunea comercianților să anunțe că produsele lor sunt interzise pentru ei și jura că el însuși va cumpăra acele bunuri astfel încât ei să nu sufere pierderi. Acest boicot care a continuat neîntrerupt timp de 3 ani i-a afectat foarte mult pe musulmani și pe cei din Bani Hașim, de multe ori aceștia fiind nevoiți să mănânce iarbă sau frunze.

În final, când asediul a fost oprit în acel an, Abu Talib, unchiul Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), care i-a protejat timp de 10 ani, a murit, și după nicio lună și soția sa, Khadijah, care fusese o sursă de pace și consolare pentru el, a murit, de asemenea. Din cauza acestor evenimente tragice petrecute într-un timp foarte scurt, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a numit acel an drept anul de suferință și tristețe. După moartea Khadijei și a lui Abu Talib, necredințioșii din Mecca au devenit și mai îndrăzneți împotriva Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Ei au început să se comporte cu el într-un mod atât de rău încât devenise dificil pentru el să iasă din casă. Despre acele zile, Ibn Hișam a relatat un incident în care un bărbat din tribul Qurayș a aruncat cu țărănă după el când acesta era pe drum. În final, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a plecat către Taif cu scopul de a-i invita pe Bani Thațif la islam, iar, în cazul în care aceștia nu ar fi acceptat islamul, măcar încerca să îi convingă să îl lase să își îndeplinească Misiunea în pace. Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu a avut alt mijloc să meargă acolo decât pe jos. Conform unor hadisuri el s-ar fi dus acolo singur, însă conform altor relatări, el a fost acompaniat de Zaid bin Harithah. Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a stat în Taif câteva zile și i-a abordat pe fiecare dintre conducătorii și nobilii din Bani Thațif vorbind cu ei despre misiunea lui. Însă, nu doar că aceștia au refuzat să îl asculte, ci i-au dat un avertisment să plece din orașul lor, deoarece le era teamă că predicarea lui ar putea „strica” generația mai tânără. Astfel, el a fost obligat să plece din Taif. Atunci când acesta a plecat din oraș, conducătorii din Thațif i-a pus pe sclavii și tâlharii din oraș să îl urmărească pentru a-l batjocori și a arunca cu pietre în el, până când încălțările Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) s-au umplut de sânge și el era plin de răni. Obosit și îngrijorat, el s-a adăpostit la umbra unui zid, într-o grădină în afara orașului Taif și s-a rugat:

„O Doamne la Tine îmi plâng slăbiciunea și neputința mea în fața oamenilor. O, Cel Milostiv, Tu ești Domnul celor slabi și Tu ești Domnul meu. Cui mă vei încredința? Cuiva care își va bate joc de mine? Sau unui dușman căruia Tu i-ai dat putere peste mine? Dacă Tu nu ești mâniat pe mine, nu-mi va păsa. Favoarea este mai bună pentru mine. Caut refugiu în lumina sprijinului Tău prin care se luminează întunericul și prin care este rânduită această viață și Viața de Apoi, de teamă să nu îți trimiți mânia sau furia Ta asupra mea. Este dreptul Tău să fii mulțumit până când vei fi satisfăcut. Nu există putere și măreție decât la Tine.”

Îndurerat și cu inima frântă, atunci când s-a întors și a ajuns aproape de Qarn al-Manazil, el a simțit ca și cum Cerul era înnorat. S-a uitat și l-a văzut pe Îngerul Gavriil în fața lui, care i-a spus: *„Dumnezeu știe despre modul în care au răspuns oamenii și l-a trimis pe Îngerul responsabil pentru munții. Tu îi poți porunci ceea ce dorești.”* Apoi Îngerul munților l-a salutat și i-a spus: *„Dacă îți dorești pot doborî munții din jurul lor peste ei.”* Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a răspuns: *„Nu vreau aceasta, deoarece îmi doresc ca Dumnezeu să facă din urmașii lor dintre cei care îl vor adora doar pe Unicul Dumnezeu.”* (relatat de Bukhari)

După aceasta, el (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) s-a dus să stea câteva zile la Mecca, îngrijorat de cum să le facă față opresorilor, fiindcă se aștepta ca aceștia să fie și mai îndrăzneți după aflarea evenimentelor din Taif. S-a întâmplat ca într-o noapte, în timp ce el recita Coranul în rugăciune, un grup de djinni să treacă pe lângă el și au auzit recitarea sa. Ei au crezut în mesajul Coranului și s-au întors la poporul lor pentru a le spune despre islam. Astfel, Dumnezeu i-a dat Profetului său vestea bună că dacă oamenii fug de invitația lui, să știe că sunt mulți dintre djinni care au devenit credincioși și predicau islamul poporului lor.

Tematica și subiectele principale

Acest Capitol a fost revelat în astfel de condiții. Cel care analizează perspectiva istorică și studiază acest Capitol nu va avea nicio îndoială că acesta nu este o invenție a lui Mohammed, ci „o revelație de la Dumnezeu Preaînaltul, Preaînțeleptul. Niciunde în acest Capitol, de la început și până la final, nu se găsește emoțiile și reacțiile umane, resimțite în mod natural de cineva care trece prin acele condiții grele. Dacă ar fi fost o invenție a lui Mohammed, experiența sa nefericită și suferințele lui ar fi fost resimțite în acest Capitol. Să analizăm rugăciunea de mai sus: conține cuvintele sale proprii și fiecare cuvânt este saturat în sentimentele pe care le avea la acel timp. Dar acest Capitol a fost revelat exact în aceeași perioadă și a fost recitat de el în aceleași condiții, însă nu se poate vedea nicio urmă a suferinței sale.

Subiectul Capitolului este de a-i avertiza pe necredincioși de greșeala lor, și anume condamnarea celui care încerca să-i salveze. Aceștia considerau viața a fi un loc fără scop și unde ei nu trebuiau să răspundă în fața nimănui. Credeau că invitația la Monoteism (*Tauhid*) era falsă și nu voiau să renunțe la credința lor în zei, pe care îi asociau lui Dumnezeu. Aceștia nu voiau să creadă că, mesajul Coranului era Cuvântul Domnului lumilor și aveau un concept ciudat și greșit despre Profetie, propunând criterii ciudate pentru a-l judeca pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Ei spuneau că islamul nu este bazat pe adevăr fiindcă conducătorii lor și așa numiții lideri ai națiunii nu îl acceptau, ci doar câțiva oameni tineri, săraci și sclavi. Ei credeau că Învierea de după moarte și răsplata și pedeapsa din Viața de Apoi erau invenții și nu aveau nicio șansă să fie adevărate.

În acest Capitol fiecare dintre aceste concepții greșite a fost refutată pe scurt, dar la obiect, iar necredincioșii au fost avertizați că, prin încăpățănarea lor de a respinge Coranul și pe profetul Mohammed, ei nu se vor pregăti decât pentru propriul sfârșit.

Surat 46: al-'Ahqaf⁹⁹⁰

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Ha', Mim⁹⁹¹.
2. Revelarea Cărții este de la Allah Al-'Aziz [Cel Puternic] [și] Al-Hakim [Înțelept].
3. Noi nu am creat Cerurile și Pământul și cele care se află între ele decât într-un adevăr și [pentru] un termen hotărât. Însă cei care nu cred se întorc de la cele despre care au fost preveniți.
4. Spune [Mohammed]: „V-ați gândit voi la cei pe care îi chemați în locul lui Allah? Arătați-mi ce au creat ei pe Pământ! Sau au ei vreo parte [alături de Allah] la Ceruri? Aduceți-mi mie o carte [revelată] de dinainte sau vreo urmă de știință, dacă voi spuneți adevărul.”
5. Și cine este mai răstăcit decât cel care invocă în locul lui Allah pe cineva care nu-i va răspunde lui până în Ziua Învierii, căci ei nu bagă în seamă chemarea acestora!
6. Iar când oamenii vor fi adunați [în Ziua Judecâții], ei [cei pe care îi adorau] le vor fi dușmani și vor tăgădui adorația lor.
7. Și când li se recită lor versetele Noastre cele limpezi, spun cei care nu cred despre Adevăr, când vine la ei: „Aceasta este vrăjitorie limpede!”
8. Sau ei spun: „El l-a plăsmuit!” Spune: „Dacă l-am plăsmuit, atunci voi nu aveți nicio putere pentru mine împotriva [pedepsei] lui Allah! Însă El știe prea bine ceea ce vorbiți voi împotriva lui [a Coranului]. El este de ajuns ca Martor între mine și între voi. Și El este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător]”
9. Spune: „Eu nu sunt nou între trimiși⁹⁹² și nu știu ce se va face cu mine și nici cu voi. Eu nu urmez decât ceea ce îmi este revelat și nu sunt decât un prevenitor limpede!”
10. Spune: „Ce spuneți voi, dacă [se adevărește că el] este de la Allah și voi îl tăgăduiți, în vreme ce un martor dintre Fiii lui Israel face mărturie că este deopotrivă cu ea [cu Tora] și el crede, în vreme ce voi sunteți aroganți?” Cu adevărat, Allah nu călăuzește poporul de nelegiuți.
11. Și cei care nu cred spun către cei care cred: „De ar fi fost el bun, nu ne-ar fi luat-o ei înainte cu aceasta!” Și cum nu se vor lăsa călăuziți de el, vor spune ei: „Aceasta este o minciună veche!”
12. Însă mai înainte de el a fost Cartea lui Moise, ca îndreptar și ca îndurare, iar aceasta este o Carte care întărește, în limba arabă, pentru

⁹⁹⁰ Al-'Ahqaf: „dune de nisip” – desemnează zona deșertică din Peninsula Arabă locuită la un moment dat de tribul lui 'Ad

⁹⁹¹ A se vedea 2:1

⁹⁹² Nu sunt nici primul Trimis, nici nu aduc ceva diferit față de ceilalți Trimși

- a-i preveni pe cei care au fost nedrepti și ca bunăvestire pentru făcătorii de bine.
13. Cu adevărat, cei care spun „Domnul nostru este Allah!” și urmează calea cea dreaptă nu se vor teme și nici nu vor fi ei măhniți.
14. Aceia vor fi oaspeții Paradisului, veșnic sălășluitoari în el, ca răsplată pentru ceea ce au săvârșit.
15. Noi i-am poruncit omului să le arate bunătațe părinților săi. Mama sa l-a purtat cu dureri și l-a născut cu dureri. Purtarea lui și [până la] înțarcarea lui sunt treizeci de luni. Iar când ajunge în plină putere și împlinește patruzeci de ani, el spune: „Doamne, ajută-mă pe mine ca să-Ți aduc mulțumire pentru binefacerea Ta, cu care Te-ai îndurat de mine și de părinții mei, și să împlinesc o faptă bună care să-Ți placă! Și fă ca urmașii mei să fie oameni buni [evlavioși]! Eu mă întorc la Tine, căindu-mă, și eu sunt dintre cei supuși [musulmani].”
16. Aceștia sunt cei de la care primim [faptele lor] cele bune pe care le-au împlinit și peste ale căror fapte rele Noi trecem [cu vederea]. [Ei vor fi] dintre oaspeții Raiului: o făgăduință adevărată ce le-a fost făcută lor.
17. Dar [este și] cel care spune către părinții săi: „Uff⁹⁹³ vouă; îmi făgăduiți că voi fi scos [din mormânt la viață], după ce au trecut [atâtea] popoare înainte de mine [și ele nu au fost înviate]!” Iar ei [părinții] cer ajutor de la Allah, [spunând]: „Vai ție! Fii cu credință! Făgăduința lui Allah este adevărată!” Dar el răspunde: „Acestea nu sunt decât povești ale celor de demult!”
18. Aceștia sunt cei cărora li s-a convenit cuvântul [prescris] dintre popoarele de djinni și de oameni care au trecut mai înainte de ei, că ei vor fi pierduți!
19. Și pentru fiecare sunt trepte [de răsplată și pedeapsă], pentru ceea ce au făcut, pentru ca [Allah] să-i răsplătească pe ei după faptele lor; și ei nu vor fi nedreptățiți.
20. Și în Ziua când cei care nu au crezut vor fi dați Focului, [li se va spune lor]: „Voi ați primit lucrurile voastre bune în viața cea pământească și v-ați bucurat pe deplin de ele! Astăzi voi veți fi răsplățiți cu chinul umilinței, pentru că ați fost aroganți pe Pământ, fără drept, și pentru că ați fost nelegiuți!”
21. Și spune [Mohammed] de fratele lui 'Ad⁹⁹⁴, când a prevenit el pe poporul său din Al-'Ahqaf - și au trecut prevenitori și mai înainte de el și după el - [spunând]: „Adorați-L voi numai pe Allah! Eu mă tem pentru voi de chinul unei zile mari!”⁹⁹⁵
22. Ei au spus: „Ai venit la noi ca să ne depărtezi de la zeei noștri? Adu-ne nouă cele cu care ne ameninți, dacă

⁹⁹³ O expresie de iritare și silă

⁹⁹⁴ Profetul Hud

⁹⁹⁵ Pe Pământ. Se poate face referire și la „o Zi cumplită”, cea a Învierii

- ești tu dintre cei care grăiesc adevăr!”
23. El le-a spus: „Știința [despre timpul ei] se află numai la Allah. Eu vă vestesc cele cu care am fost trimis, însă văd că voi sunteți un popor de oameni neștiutori”.
24. Și când au văzut un Nor, venind către văile lor, au spus: „Acesta este un Nor care ne va da ploaie!” „Ba nu! El este ceea ce ați cerut voi să vină mai degrabă⁹⁹⁶: un vânt în care se află pedeapsă dureroasă,
25. Care nimicește totul, la porunca Domnului său!” Și nu s-au mai văzut decât sălașurile lor. Astfel am răsplătit Noi poporul de nelegiuți.
26. Și i-am întărit Noi pe ei cu ceea ce eu nu v-am întărit pe voi [o, Qurayș]. Și i-am dăruit pe ei cu urechi, cu ochi și cu inimi, dar nu le-au fost lor de niciun folos nici urechile lor, nici ochii lor, nici inimile lor, fiindcă ei au tăgăduit semnele lui Allah și i-a împresurat pe ei cea pe care au luat-o în râs.
27. Noi am nimicet cetățile din jurul vostru și am tâlcuit semnele [versetele] în fel și chip, pentru ca ei să se întoarcă [de la necredință].
28. De ce nu i-au ajutat cei pe care i-au luat ei, în locul lui Allah, ca zeii să se apropie [de El]⁹⁹⁷. Însă ei i-au părăsit și aceasta a fost doar o
- minciună a lor și ceea ce ei au plăsmuit.
29. Și [spune, Mohammed,] când Noi am abătut către tine o ceată de djinni ca să asculte Coranul. Și când s-au adunat, au spus: „Ascultați cu luare-aminte!”. Iar când s-a terminat, s-au întors la poporul lor ca îndemnători și prevenitori.
30. Și au spus: „O, popor al nostru! Noi am auzit o Carte, care a fost trimisă după Moise, întărind ceea ce a fost înainte de ea. Ea călăuzește către Adevăr și către o cale dreaptă.
31. O, popor al nostru! Răspundeți celui [Mesagerului] care cheamă la Allah⁹⁹⁸ și credeți în el, căci Allah vă va ierta din păcatele voastre și vă va apăra pe voi de o pedeapsă dureroasă.
32. Dar cel care nu-i va răspunde celui care cheamă la Allah nu va scăpa de puterea [lui Allah] pe Pământ și nu va avea ocrotitori în locul Lui. Aceia se află în rătăcire învederată.”
33. Oare nu văd ei că Allah care a creat Cerurile și Pământul și nu a fost ostent la facerea lor este în stare să-i aducă la viață pe morți? Ba da, cu adevărat, El este cu putere peste toate.
34. Și în Ziua când vor fi aduși la Foc cei care nu au crezut, [li se va spune lor]: „Oare nu este acesta adevărul?” Ei vor spune: „Ba da, pe Domnul nostru!” Va spune:

⁹⁹⁶ Atunci când l-ați provocat pe Profetul vostru. A se vedea v. 22 din acest Capitol

⁹⁹⁷ Așa cum spun ei

⁹⁹⁸ Profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)

„Gustați chinul pentru ceea ce ați tăgăduit!”⁹⁹⁹

35. Deci ai răbdare [Mohammed], așa cum au avut cei statornici dintre Trimși și nu cere să vină degrabă asupra lor¹⁰⁰⁰! Și în Ziua când vor vedea ce li se promite, atunci li se va părea că nu au rămas [pe Pământ] decât un ceas dintr-o zi. Iată o veste! Și oare cine să fie nimiciți, în afară de poporul de nelegiuți?

⁹⁹⁹ Sau „fiindcă nu ați crezut”

¹⁰⁰⁰ Pedepsa lui Allah pentru necredincioși

Surat 47: Mohammed

Perioada de revelare

Conținutul acestui Capitol arată faptul că el a fost revelat după Hijrah la Medina, într-un moment în care s-a permis lupta, deși musulmanii nu au recurs încă la aceasta.

Contextul revelării

Atunci când a fost revelat acest Capitol musulmanii erau persecutați de către cei din Mecca în particular, și de către cei din Peninsula Arabă în general, iar viața devenise foarte grea pentru ei. Deși aceștia au emigrat la Medina, necredincioșii din Qurayș nu erau pregătiți să îi lase în pace nici acolo. Astfel că, mica așezare a Medinei era înconjurată de dușmani pregătiți să o nimicească complet, iar musulmanii aveau de ales între a capitula și a renunța la predicarea adevăratei credințe sau practicarea ei în viețile lor private și a-și risca viețile într-o luptă, ei putând astfel să stabilească într-un final, indiferent dacă ar fi câștigat Islamul sau ignorața în Peninsula Arabă.

Cu această ocazie Dumnezeu le-a arătat musulmanilor același mod de soluționare. El le-a permis prima dată să lupte în Surat 22: al-Hajj, v.39 și apoi în Surat 2: al-Baqarah, v.190. Însă la acel moment, cu toții știau ce înseamnă să te implicii într-un război în acele condiții. În Medina nu erau decât puțini musulmani, dintre care nu ar fi putut lupta nici 1000 de soldați și li se cerea să ridice sabia și să lupte împotriva forțelor păgâne din toată Arabia. Mai mult, într-un oraș în care sute de emigranți nu aveau încă o casă și erau înfometăți ca urmare a boicotului economic al arabilor, ei nu își permiteau tipul de arme necesare pentru război.

Tematica și subiectele principale

În astfel de condiții a fost revelat acest Capitol. Tema sa este de a-i pregăti pe credincioși pentru război și de a le oferi instrucțiuni preliminare. Din acest motiv el a fost numit și *al-Qital (Lupta)*. Acesta abordează următoarele subiecte:

Încă de la început se spune că dintre cele două grupuri care se confruntau, unul nu a acceptat Adevărul și a devenit un obstacol pentru celălalt, în timp ce al doilea grup a acceptat Adevărul trimis de Dumnezeu prin robul Său, Mohammed. Decizia finală a lui Dumnezeu este că a făcut să fie în van tot ceea ce a realizat primul grup și să îl ajute pe ce-l de-al doilea.

După aceasta, musulmanii au primit instrucțiunile inițiale pentru război și au fost asigurați de ajutorul și călăuzirea lui Dumnezeu: ei au primit speranța celei mai bune răsplăți pentru sacrificarea pentru cauza lui Dumnezeu și au fost asigurați că lupta lor pentru cauza Adevărului nu va fi în zadar, ci vor fi răsplătiți din abundență în această lume și în Viața de Apoi.

Mai mult, s-a spus despre necredincioși că ei nu vor avea sprijinul și călăuzirea lui Dumnezeu: niciunul dintre planurile lor în lupta cu credincioșii nu va avea succes și ei vor avea o soartă rea atât în această viață, cât și în Viața de Apoi. Aceștia au crezut că erau învingători deoarece l-au făcut pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) să plece din Mecca, însă ei doar s-au grăbit către sfârșitul lor.

În continuare, discursul îi abordează pe ipocriți, care, înainte de porunca luptei, se arătau a fi musulmani sinceri, însă după aceasta, ei au început să conspire cu necredincioșii pentru a se salva

de participarea la luptă. Acestora li s-a spus că nicio faptă a ipocriților nu va fi acceptată de către Dumnezeu. Cei care spun că au credință sunt încercați dacă sunt de partea Adevărului sau a Falsității, de partea musulmanilor sau a necredincioșilor, de partea propriilor interese sau de partea Adevărului. Cel care nu trece acest test nu este deloc un credincios, iar rugăciunea, postul și zakatul lui nu vor fi răsplătite.

Apoi, musulmanilor li s-a spus să nu își piardă curajul împotriva puterii necredincioșilor din cauza numărului lor mic și a armamentului slab: ei nu ar trebui să arată slăbiciune arătându-le pace, fiindcă aceasta i-ar încuraja și mai mult împotriva islamului și a musulmanilor, ci ar trebui să aibă încredere în Dumnezeu și să se lupte cu forțele necredincioșilor. Dumnezeu este de partea musulmanilor: doar ei vor triumfa, iar necredincioșii vor fi umiliți și învinși.

În concluzie, musulmanii au fost chemați să își cheltuiască averea pentru cauza lui Dumnezeu. Deși la acel timp, ei erau foarte săraci, problema lor era supraviețuirea islamului și a musulmanilor. Problema era atât de importantă și de delicată încât li se cerea musulmanilor nu doar să își riște viețile pentru a se apăra pe ei și Credința lor de dominanța necredinței, ci și să își folosească resursele economice pentru pregătirea pentru război pe cât de mult era posibil.

Astfel, ei au fost avertizați: cel care va fi zgârcit în acel timp nu-I va face rău lui Dumnezeu, ci doar lui însuși; Dumnezeu nu are nevoie de ajutorul oamenilor. Dacă unii oameni nu vor face sacrificii pentru Religie, El îi va înlătura și îi va aduce pe alții în locul lor.

Surat 47: Mohammed¹⁰⁰¹

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Celor care nu cred și opresc [pe ceilalți] de la calea lui Allah, El le va zădărnici faptele lor¹⁰⁰²,
2. Iar aceluia care cred și săvârșesc fapte bune și cred în ceea ce i-a fost trimis lui Mohammed - și acesta este Adevărul de la Domnul lor! - El le va șterge faptele lor cele rele și va îndrepta starea lor.
3. Aceasta pentru că cei care nu cred urmează deșertăciunea și cei care cred urmează Adevărul [venind] de la Domnul lor. Astfel face Allah pilde pentru oameni¹⁰⁰³.
4. Atunci când îi întâlnești [în luptă] pe cei care nu cred, lovești-le gâturile, iar când îi slăbești pe ei, legați-i strașnic în lanțuri¹⁰⁰⁴ și apoi, [arătați] fie îndurare¹⁰⁰⁵, fie răscumpărare, până ce războiul se sfârșește. Astfel [v-a fost poruncit], iar de ar voi Allah, El s-ar răzbuna pe ei, însă El vă încearcă pe unii prin alții [prin luptă]. Iar celor care sunt uciși pe calea lui Allah - El nu le va lăsa faptele lor să fie în deșert.
5. El îi va călăuzi și va îndrepta starea lor
6. Și îi va face pe ei să intre în Paradisul pe care El l-a făcut cunoscut lor.
7. O, voi cei care credeți! Dacă voi veți sprijinii cauza lui Allah, vă va sprijini și El pe voi și va întări picioarele voastre [pe calea Sa].
8. Dar cei care nu cred vor avea parte de nenorocire și Allah va lăsa faptele lor să fie în deșert.
9. Aceasta fiindcă ei au pizmuit ceea ce a pogorât Allah și, de aceea, El a zădărnicit faptele lor.
10. Oare nu au purces ei prin lume ca să vadă cum a fost sfârșitul celor de dinainte de ei? Allah i-a nimicuit. Și asemenea [soartă] vor avea cei care nu cred.
11. Aceasta pentru că Allah este Ocrotitorul celor care cred și pentru că cei, care nu cred, nu au niciun ocrotitor.
12. Cu adevărat, Allah îi duce pe cei care cred și săvârșesc fapte bune în grădini pe sub care curg râuri, în vreme ce cei care nu cred se vor bucura [în această lume] și vor mânca așa cum mănâncă dobitoacele [cu lăcomie] și Focul le va fi lor sălaş.
13. Și câte cetăți mai puternice decât cetatea ta [Mecca], care te-a alungat, am făcut Noi să piară, fără să aibă ei niciun ajutor!
14. Oare cel care se ține de o dovadă limpede [venită] de la Domnul său este ca acela căruia i s-a

¹⁰⁰¹ Mohammed: (Profetul) Mohammed

¹⁰⁰² Nu vor avea nicio răsplată

¹⁰⁰³ Pentru ca ei să știe care sunt rezultatele alegerii lor

¹⁰⁰⁴ Luați-i pe cei care au rămas drept captivi

¹⁰⁰⁵ Eliberați-i fără a cere răscumpărare

- înfrumusețat fapta sa rea și a urmat poftelor lui?
15. Iată descrierea Paradisului care le-a fost făgăduit celor cu frică de Allah: în el sunt râuri cu apă care nu se schimbă¹⁰⁰⁶ și râuri cu lapte al cărui gust nu se modifică și râuri de vin spre plăcerea celor ce beau și râuri de miere limpede. Și vor avea în el din toate roadele precum și iertare de la Domnul lor. [Oare locuitorii săi sunt] ca cei care vor sălășlui veșnic în Foc și ca cei cărora li se va da să bea apă clocotită, ce le va mărungi intestinele?
16. Și printre ei sunt unii care ascultă la tine [Mohammed], însă numai ce ies de la tine și le spun ei celor cărora li s-a dăruit cunoașterea: „Ce a spus el adineauri?” Aceștia sunt cei cărora Allah le-a pecetluit inimile și care au urmat poftelor lor.
17. Iar celor care se află pe calea cea bună - El le sporește călăuzirea și le dăruiește lor evlavie¹⁰⁰⁷.
18. Și oare așteaptă ei altceva decât Ceasul, să vină asupra lor pe neașteptate? Semnele lui au și venit! Și cum să mai fie prevenirea lor, când va veni asupra lor?
19. Deci să știi [Mohammed] că nu există altă divinitate afară de Allah și cere iertare pentru păcatele tale¹⁰⁰⁸ și pentru dreptcredincioși și dreptcredincioase. Allah cunoaște umbletul vostru [pe pământ] și odihna voastră [în casele voastre].
20. Cei care cred spun: „De ce nu ne este trimisă o Sură?”¹⁰⁰⁹ Dar când este revelată o sură limpede, în care este pomenită lupta, îi vezi pe cei care au o boală în inimile lor privind spre tine cu privirea aceluia care este leșinat [de teamă] la apropierea morții. Dar ar fi fost mai bine pentru ei¹⁰¹⁰ [să se supună].
21. Ascultarea și vorba cuviincioasă [ar fi fost mai bune]. Apoi, când lucrul este hotărât, ar fi mai bine dacă ei ar trudi pentru Allah.
22. Și dacă vă întoarceți voi¹⁰¹¹, [dacă vi s-ar da puterea] nu s-ar putea să semănați voi stricăciune pe pământ și să rupeți legăturile voastre de rudenie?
23. Aceștia sunt cei pe care i-a blestemat Allah și i-a făcut surzi și le-a orbit vederile lor.
24. Oare ei nu cugetă la Coran sau peste inimile lor sunt lacăte?
25. Cu adevărat, pe cei care întorc spatele [renunțând la Islam], după ce drumul cel drept li s-a arătat cu limpezime, îi ispitește Șeitan și-i înșală.
26. Aceasta pentru că ei le spun celor care pizmuiesc ceea ce trimite

¹⁰⁰⁶ La gust sau ca miros, nu este nici stagnantă și nici poluată

¹⁰⁰⁷ Taqua, însemnând pietate, frica de Allah

¹⁰⁰⁸ A se vedea 40:55

¹⁰⁰⁹ În care să le fie dată permisiunea de a lupta cu dușmanii lor

¹⁰¹⁰ Cuvintele „aula lahum” pot fi interpretate și „vai lor!”

¹⁰¹¹ De la islam sau de la jihad (lupta pentru cauza lui Allah)

- Allah¹⁰¹²: „Noi voim să dăm ascultare la o parte a poruncilor voastre!” Însă Allah cunoaște ceea ce tănuiesc ei.
27. Și cum [va fi] când îi vor lua Îngerii și-i vor lovi peste fețele și peste spinările lor?
28. Aceasta pentru că ei urmează ceea ce Îl mânia pe Allah și pizmuiesc ceea ce îi aduce mulțumire Lui și, de aceea, El va face zadarnice faptele lor.
29. Ori își închipuie cei care au boală în inimile lor că Allah nu va scoate la iveală ura lor ascunsă?
30. Dacă am voi Noi, ți i-am arăta ție și tu i-ai recunoaște pe ei după semnele lor. Dar o să-i cunoști tu după tonul vorbei lor. Iar Allah cunoaște faptele voastre.
31. Și vă vom încerca până ce îi vom cunoaște pe cei care luptă [pentru cauza lui Allah] dintre voi și pe cei statornici și vom încerca veștile despre voi.
32. Cu adevărat, cei care nu cred, împiedică [pe ceilalți] de la calea lui Allah și se împotrivesc Trimisului, după ce li s-a arătat lor limpede calea cea dreaptă, nu-i vor pricinui lui Allah nimic rău și El va zădărnici faptele lor.
33. O, voi cei care credeți! Fiți cu ascultare față de Allah și fiți cu ascultare față de Trimis și nu faceți ca faptele voastre să fie în deșert!
34. Cu adevărat, cei care nu cred și împiedică de la calea lui Allah, iar apoi mor fiind necredincioși, Allah nu-i va ierta.
35. Nu slăbiți [lupta] și nu chemați la pace pe când voi sunteți deasupra, căci Allah este alături de voi și nu vă va lăsa niciodată să pierdeți răsplata faptelor voastre!
36. [Această] viață pământească este numai joacă și glumă. Și de veți crede voi și de veți fi cu frică [de Allah], vă va dărui El răsplata voastră și nu vă va cere bunurile voastre.
37. Și de vi le-ar cere El și v-ar stânjeni pe voi, ați fi voi zgârciți și El ar scoate la iveală răutățile voastre.
38. Iată că voi sunteți chemați să cheltuiți pe calea lui Allah. Și unii dintre voi sunt zgârciți, iar cel care este zgârcit este zgârcit numai spre paguba lui însuși. Allah este de ajuns pentru Sine, iar voi sunteți săraci. Iar de vă veți întoarce [de la Islam], El vă va înlocui cu un alt popor și apoi aceia nu vor fi asemenea vouă.

¹⁰¹² Evreii din Medina

Surat 48: al-Fath

Perioada de revelare

În tradițiile Profetului ni se spune că acest Capitol a fost revelat în Dhul Qa'dah, 6 D.H., într-un moment în care Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) se întorcea la Medina după încheierea tratatului de la Hudaibiyah cu necredincioșii din Mecca.

Contextul revelării

Evenimentele cu privire la revelarea acestui Capitol încep astfel: Într-o zi, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a visat că s-a dus la Mecca cu companiile săi și a făcut *Umrah* (Pelerinajul Mic). Bineînțeles, visul Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu putea fi doar un simplu vis, deoarece era inspirat Divin, așa cum Dumnezeu a confirmat în v.27, spunând că El i-a arătat acel vis Mesagerului Său. Astfel, acesta nu era un simplu vis, ci era inspirat divin, iar Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) trebuia să îl îndeplinească.

Aparent, nu exista nicio posibilitate de a pune în aplicare această revelație. Necredincioșii din Qurayş le-au interzis musulmanilor să ajungă la Ka'bah pentru următorii 6 ani și niciunui musulman nu i s-a permis să se apropie de Ka'bah pentru a face *Hajj* și *Umrah*. Astfel că, ei nu se așteptau să i se permită Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) să intre în Mecca împreună cu companiile săi. Dacă aceștia ar fi pornit către Mecca în haine de pelerinaj, cu intenția de a face *Umrah*, împreună cu armele lor, ei i-ar fi provocat pe dușmani la război, iar dacă ar fi pornit fără arme, și-ar fi pus viețile în pericol. În aceste condiții nimeni nu ar fi putut vedea cum ar fi fost posibilă îndeplinirea acestui vis. Însă, poziția Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) era diferită. El trebuia să facă ceea ce Domnul Său îi spunea fără să aibă frică și îndoieli. Astfel că, profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și-a informat companiile despre visul său și a început să facă pregătiri pentru călătorie. El i-a anunțat pe oameni că urmează să facă *Umrah* și că pot veni cu el dacă doresc. Cei care se gândeau doar la condițiile aparente credeau că el (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și companiile se duc direct către moarte și nimeni nu dorea să îl însoțească în expediție. Dar cei care credeau cu adevărat în Dumnezeu și Mesagerul Său nu erau preocupați de consecințe. Pentru ei era suficient faptul că această poruncă era inspirată Divin și că Profetul lui Dumnezeu dorea să o pună în aplicare. Nimic nu-i putea opri de la a-l însoți pe Mesagerul lui Dumnezeu. Prin urmare, 1400 de companioni și-au exprimat dorința de a merge cu el în această călătorie periculoasă.

Caravana a plecat din Medina la începutul lunii Dhul Qa'dah, 6 D.H. La Dhul Hulaifah ei s-au îmbrăcat cu veșmintele de pelerini, au făcut intenția pentru *Umrah* și au luat 70 de cămile în funii pentru a indica faptul că erau animale de sacrificiu și au păstrat doar o singură sabie în teacă, permisă pelerinilor la Ka'bah să o poarte conform unui obicei cunoscut în Arabia. Astfel, pelerinii au pornit către Ka'bah, Casa lui Dumnezeu, rostind „*Labbaik, Allahuma labbaik.*” (Îți răspund Ție, O Doamne, Îți răspund Ție).

Natura relațiilor dintre Mecca și Medina în acele zile era foarte cunoscută de fiecare Arab. În anul anterior, în Shaual 5 D.H., cei din Qurayş și-au unit forțele cu triburile arabe și au invadat Medina, având loc bine-cunoscuta Bătălie a Tranșelor. Astfel că, atunci când Profetul (pacea și

binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) împreună cu o caravană mare a plecat către teritoriul dușmanilor săi, întreaga Arabia s-a amuzat, iar oamenii au observat că ei nu se duceau să lupte, ci se duceau complet neînarmați la Casa lui Dumnezeu într-o lună sacră în haine de pelerini și cu animale de sacrificat.

Cei din Qurayș au fost luați prin surprindere de venirea musulmanilor la Mecca și nu știau ce să facă. Dhul Qa'dah era una dintre lunile considerate sacre pentru pelerinaj de secole în Arabia. Nimeni nu avea dreptul de a împiedica o caravană ce venea pentru *Hajj* sau *Umrah* în această lună, nici măcar un trib dușman nu o putea împiedica atunci când trecea prin teritoriul său, așa cum era recunoscut de legele ținutului.

Astfel că aceștia se aflau într-o dilemă, dacă ar fi atacat caravana și ar fi oprit-o să intre în Mecca, întreaga Arabia ar fi protestat și toate triburile arabe ar fi spus că cei din Qurayș au monopolizat Ka'bah, că acum ei sunt cei care decid cine ar avea voie sau nu să facă *Hajj* sau *Umrah* și că ei ar fi oprit orice trib cu care aceștia nu aveau relații bune din a vizita Ka'bah, așa cum i-au oprit și pe pelerinii din Medina. Astfel ei s-au gândit că aceasta ar fi o greșeală gravă și ar fi dus la revolta Arabiei împotriva lor. Însă, pe de altă parte, dacă le-ar fi permis pelerinilor să intre în orașul lor nevătămați, aceștia și-ar pierde imaginea de putere în Arabia și oamenii ar fi spus că ei se tem de Mohammed. În final, după multă confuzie, perplexitate și ezitare ei au fost învinși de simțul lor de onoare și de dragul prestigiului ei au luat decizia să nu lase caravana să intre în Mecca sub nicio formă.

Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a trimis un om din Bani Ka'b ca spion pentru a-l informa despre intențiile și mișcările celor din Qurayș. Atunci când Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a ajuns la Usfan, el a adus vestea că cei din Qurayș au ajuns la Dhi Tuua, pregătiți complet și l-au trimis pe Khalid bin Ualid cu 200 de soldați călare înainte către Kura'al-Ghamim pentru a-l intercepta. Cei din Qurayș au vrut să îi provoace în vreun fel pe companionii Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în a lupta pentru ca, mai apoi, să le poată spune arabilor că musulmanii au venit de fapt să lupte și că s-au îmbrăcat cu veșmintele de pelerinaj doar pentru a-i păcăli.

Imediat după ce a primit informația, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și-a schimbat ruta și a urmat un alt drum, ajungând la Hudaibiyah, care era situată în dreapta graniței cu teritoriul sacru al Meccăi. Aici, el (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost vizitat de Budail bin Uarqa, conducătorul lui Bani Khuza'ah și câțiva dintre oamenii acestui trib. Ei l-au întrebat de ce a venit, iar Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus că el și companionii săi au venit doar pentru a face pelerinajul la Casa Domnului și nu pentru război. Oamenii lui Khuza'ah s-au dus și le-au spus celor din Qurayș acest lucru și i-au sfătuit să îi lase în pace. Dar cei din Qurayș erau încăpățânați. Ei l-au trimis pe Hulays bin Alqamah, conducătorul tribului Ahabiș la Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) pentru a-l convinge să se întoarcă la Medina.

Cei din Qurayș s-au gândit că, atunci când Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu ar fi ascultat de Hulays, acesta s-ar fi întors dezamăgit și atunci întreaga putere a tribului Ahabiș ar fi de partea lor. Dar când Hulays s-a dus și a văzut că toți musulmanii erau îmbrăcați cu veșminte de pelerinaj și că aveau cămile de sacrificiu cu ei și au venit pentru a se ruga la Casa Domnului și nu pentru a se lupta, el s-a întors la Mecca fără să vorbească nimic cu Profetul (pacea

și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spunând conducătorilor din Qurayș că acei oameni nu aveau alt obiectiv decât a vizita Ka'bah, iar dacă aceștia i-ar fi oprit, cei din Ahabiș nu i-ar fi sprijinit deoarece aceștia nu s-au aliat cu ei pentru a-i ajuta să încalce obiceiurile și tradițiile sacre.

Astfel, cei din Qurayș l-au trimis pe Uruah bin Mas'ud Thaqafi, care a avut o discuție lungă cu Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) încercând să îl convingă să renunțe la planul său. Însă, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a dat același răspuns pe care i l-a dat conducătorului tribului lui Khuza'ah, că ei nu au venit pentru a lupta, ci pentru a îndeplini o datorie religioasă. Uruah s-a dus înapoi și le-a spus celor din Qurayș: „*Am fost la curțile lui Cezar, Kosroe și Negus și [jur] pe Dumnezeu, nu am mai văzut niciodată un popor mai devotat unui rege așa cum sunt companionii față de Mohammed. Dacă Mohammed și-ar face abluțiunea, ei nu ar lasă apa să cadă pe jos, ci și-ar uda corpurile și hainele cu ea. Acum voi puteți decide ce veți face.*”

Între timp, atunci când se trimiteau mesaje și se purtau negocieri, cei din Qurayș au încercat în repetate rânduri să-i atace în mod subit pe musulmani pentru a-i provoca pe companioni și a-i incita la război, însă fiecare atac al lor a eșuat datorită răbdării companionilor și a înțelepciunii Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Într-o noapte 40 sau 50 dintre oamenii lor au atacat tabăra musulmanilor cu pietre și săgeți. Companioni i-au luat prizonieri pe toți și i-au dus la Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), dar el i-a lăsat liberi. Cu o altă ocazie, 80 de oameni au venit din direcția Tan'im exact în timpul rugăciunii Fajr și i-au atacat subit. Și aceștia au fost prinși, însă Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a iertat și pe ei. Astfel că, planurile celor din Qurayș au eșuat unul după altul.

În final, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) l-a trimis pe Uthman drept ambasador cu un mesaj la Mecca pentru a le spune că ei nu au venit decât pentru pelerinaj și că se vor întoarce după ce îndeplinesc ritualurile de pelerinaj și oferirea sacrificiului. Dar cei din Qurayș nu au fost de acord și l-au ținut captiv pe Uthman în oraș. Între timp s-a răspândit zvonul că Uthman a fost omorât, iar atunci când acesta nu s-a întors, musulmanii au considerat acest zvon ca fiind adevărat. Acum ei nu mai puteau arăta răbdare. Intrarea în Mecca era diferită fiindcă ei nu aveau nicio intenție în a folosi forța. Dar atunci când ambasadorul a fost ucis, musulmanii nu au mai avut altă alternativă decât să se pregătească pentru război. Astfel că, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și-a chemat toți companioni și au făcut un jurământ că vor lupta până la moarte. Ținând cont de cât de critică era situația, aceasta nu era o asumare ușoară. Musulmanii erau ca număr doar 1400 și nu aveau arme, erau la granița orașului Mecca la 500 de km distanță de orașul lor, iar dușmanul putea ataca în plină forță, înconjurându-i cu aliații lor. În ciuda acestor împrejurări, nu a existat nici măcar un singur om dintre ei care să nu fi jurat că va lupta până la moarte, aceasta fiind cea mai mare dovadă a dedicării și sincerității pentru cauza lui Dumnezeu. Acest jurământ este cunoscut în istoria islamului drept jurământul lui Riduan.

Mai târziu s-a aflat că Uthman era în siguranță. Nu doar că acesta s-a întors, ci a venit și o delegație din partea celor din Qurayș condusă de Suhail bin 'Amr pentru a negocia pacea cu Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Aceștia nu mai insistau să nu-i permită Profetului să intre în Mecca, însă, pentru a-și salva onoarea, ei au insistat că aceștia să se întorcă și să vină anul următor pentru a face *Umrah*. După multe negocieri ei s-au pus de acord cu următoarele:

1. Războiul va rămâne oprit timp de 10 ani și nicio parte nu se va implica în ostilitate secretă sau publică împotriva celeilalte.
2. Dacă cineva dintre Qurayș s-ar fi dus la Mohammed fără permisiunea superiorului său, musulmanii l-ar fi adus înapoi, însă dacă cineva dintre companionii lui Mohammed s-ar fi dus la Qurayș, aceștia nu l-ar fi întors înapoi.
3. Orice trib arab avea posibilitatea de a intra în tratat și de a se alia cu orice parte.
4. Mohammed și companionii lui se vor întoarce acasă în acel an și vor veni în următorul an pentru *Umrah* și vor putea sta în Mecca, cu condiția să aducă cu ei doar o sabie în teacă și nicio altă armă de război. În acele zile cei din Mecca vor pleca din oraș pentru a nu exista nicio șansă de luptă, însă musulmanilor nu le va fi permis să ia pe cineva de acolo cu ei când vor pleca.

Atunci când se stabileau condițiile tratatului, întreaga armată musulmană era supărată. Nimeni nu înțelegea motivul pentru care Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) accepta aceste condiții. Niciunul dintre ei nu putea să vadă beneficiul imens al acestui tratat. Necredincioșii din Qurayș îl vedeau ca pe o victorie, iar musulmanii erau supărați de ce trebuiau să se umilească și să accepte aceste condiții. Omar a spus că nu a avut niciun dubiu din momentul în care a acceptat islamul, dar cu acea ocazie era devastat. Nerăbdător el s-a dus la Abu Bakr și a spus: „*Nu este el (Profetul) Mesagerul lui Dumnezeu și nu suntem noi musulmani și nu sunt ei politeiști?*” Atunci de ce ar trebui să fim de acord cu ceva ce este umilitor pentru Credința noastră?” El i-a spus: „*O, Omar, cu adevărat el este Mesagerul lui Dumnezeu și Dumnezeu nu îl va face niciodată unul dintre învinși.*” Nemulțumit el s-a dus la Profet însuși (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și l-a întrebat același lucru, iar acesta i-a răspuns același lucru ca și Abu Bakr. După aceasta Omar a continuat să facă rugăciuni voluntare și să dea milostenii pentru ca Dumnezeu să-i ierte nerușinarea.

Două lucruri din tratat erau foarte deranjante pentru musulmani. Primul fiind, a doua condiție, despre care aceștia au protestat spunând dacă ei trebuie să trimită înapoi un fugitiv din Mecca de ce nu trebuie și cei din Qurayș să trimită înapoi un fugitiv din Medina? La aceasta Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „*Ce folos ar avea el pentru noi, cel care a fugit de la noi la ei? Dumnezeu să îl țină departe de noi! Iar dacă noi îl vom trimite înapoi pe cel care fuge la noi, Dumnezeu va găsi o altă cale pentru el.*” Al doilea lucru era a patra condiție. Musulmanii credeau că dacă sunt de acord cu aceasta ei se vor întoarce înapoi fără să fi avut succes și acest lucru era umilitor. Mai mult, aceștia s-ar întoarce fără să fi făcut pelerinajul la Ka'bah, iar Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a văzut în visul său că aceștia făceau *Tauaf* în Mecca. La aceasta, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus că în viziunea sa nu era specificat anul, astfel că, conform condițiilor din tratat, ei urmau să facă *Tauaf* următorul an, dacă Dumnezeu le-ar fi permis.

Atunci când era semnat tratatul, fiul lui Suhail bin 'Amr, Abu Jandal, care a devenit musulman și era ținut captiv de către păgânii din Mecca a reușit să fugă la tabăra Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). El avea cătușe la picioare și semne că a fost agresat pe corpul său și l-a implorat pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) să îl ajute să scape. Scena nu a făcut decât să crească demoralizarea companionilor, fiind foarte afectați. Însă,

Suhail bin 'Amr a spus că tratatul a fost acceptat de către ei chiar dacă nu a fost semnat și băiatul ar trebui trimis înapoi la ei. Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a dat dreptate și Abu Jandal a fost trimis înapoi la opresori.

Atunci când documentul a fost terminat, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) le-a vorbit companionilor și le-a spus să își sacrifice animalele în acel loc, să își radă capul și să își dea jos veșmintele de pelerini, însă nimeni nu s-a mișcat. Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a repetat porunca de trei ori, însă companionii erau atât de triști încât nu s-au supus. Nu i s-a mai întâmplat niciodată Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) de când și-a început Misiunea să nu fie ascultat de către companioni. Aceasta i-a adus un mare șoc și s-a întors în cort și și-a spus durerea soției sale Umm Salamah. Ea a spus: „*Du-te tu în liniște să îți sacrifici cămila și cheamă bărbierul pentru a-ți rade părul din cap. După aceasta oamenii vor face ce ai făcut tu și vor înțelege că orice decizie luată nu se va schimba.*” Exact lucrul acesta s-a întâmplat. Oamenii și-au sacrificat animalele, și-au ras părul din cap și și-au dat jos veșmintele de pelerini, însă inimile lor erau triste.

Mai târziu, atunci când pelerinii se întorceau la Medina simțindu-se triști după tratatul de la Hudaibiyah, a fost revelat acest Capitol la Dajnan (conform altora la Kura' al-Ghamim) care le-a spus musulmanilor că tratatul pe care aceștia îl considerau o învingere era de fapt o mare victorie. După ce a fost revelat, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a chemat pe musulmani și le-a spus: „*Astăzi mi s-a trimis acest lucru, care este mai valoros pentru mine decât întreaga lume și tot ceea ce conține aceasta.*” Apoi el a recitat acest Capitol, în special lui Omar, pentru că el era cel care se simțea cel mai trist. Deși credincioșii erau satisfăcuți atunci când au auzit această revelare divină, la puțin timp după au început să se vadă avantajele tratatului și cu toții au fost convinși că într-adevăr a fost o mare victorie:

1. A fost recunoscută prima dată în istorie existența Statului Islamic în Arabia. Înainte de aceasta, în ochii arabilor, profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și companionii săi nu erau văzuți decât ca niște simpli rebeli împotriva celor din Qurayș și a celorlalte triburi arabe, iar ei îi vedeau ca pe niște proscrisi. Acum, prin semnarea tratatului cei din Qurayș au recunoscut suveranitatea Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) peste teritoriile Statului Islamic și a deschis calea pentru ca triburile arabe să intre în tratate de alianță cu oricare dintre puterile politice.
2. Prin recunoașterea dreptului de pelerinaj la Casa lui Dumnezeu pentru musulmani, cei din Qurayș au recunoscut și că islamul nu era o credință anti-religie așa cum credeau înainte, ci era una dintre religiile recunoscute în Arabia și că, la fel ca oricare alți Arabi, și cei care o urmau aveau dreptul de a face *Hajj* și *Umrah*. Aceasta a diminuat ura din inimile arabilor cauzată de propaganda făcută de Qurayș împotriva islamului.
3. Semnarea unui pact de pace pentru 10 ani a asigurat liniștea și pacea pentru musulmani și, ducându-se în toate colțurile Arabiei, ei au predicat islamul cu o așa repeziciune încât la 2 ani după Hudaibiyah au acceptat islamul mai mulți oameni decât acceptaseră în 19 ani. Datorită tratatului, doi ani mai târziu, când Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a invadat Mecca ca urmare a încălcării de către cei din Qurayș a tratatului, el era însoțit de o armată de 10.000 de oameni, în timp ce cu ocazia de la Hudaibiyah doar 1400 de oameni erau cu el.

4. După suspendarea ostilităților din partea celor din Qurayș, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a avut posibilitatea de a pune bazele conducerii islamice și de a o întări și de a transforma societatea islamică într-o civilizație dezvoltată.
5. Un alt câștig al tratatului a fost că, având pacea asigurată în sud, musulmanii au putut ușor să învingă forțele oponente din Arabia centrală și de nord. La trei luni după Hudaibiyah, Khaiber, fortăreața importantă a evreilor a fost cucerită și după aceasta, așezările de la Fadak, Uad-il Qura, Taima și Tabuk au fost capturate de asemenea. Apoi, toate triburile din Arabia centrală ce erau aliate cu evreii și cu cei din Qurayș au fost cucerite de musulmani. Astfel că la doi ani după Hudaibiyah balanța de putere s-a schimbat, iar dominanța islamului a devenit certă.

Acestea au fost binecuvântările pe care musulmanii le-au câștigat din tratatul văzut de ei o învingere. Însă, ceea ce i-a deranjat cel mai mult pe musulmani la acest tratat a fost condiția fugitivilor din Mecca, și anume că aceștia trebuiau trimiși înapoi. Însă, nu după mult timp, această condiție s-a demonstrat a fi dezavantajoasă pentru cei din Qurayș. La câteva zile după tratat, un musulman din Mecca, Abu Basir, a fugit de la Qurayș și a ajuns la Medina. Cei din Qurayș l-au cerut înapoi și Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) l-a trimis oamenilor ce au fost trimiși din Mecca să îl aresteze. Dar pe drumul către Mecca el a fugit din nou și s-a dus pe un drum lângă malul Mării Roșii, pe unde treceau caravanele celor din Qurayș către Siria. Apoi, orice musulman care reușea să scape de Qurayș se ducea la Abu Basir în loc să se ducă la Medina, până când s-au adunat acolo 70 de oameni. Aceștia atacau orice caravană Qurayș ce trecea pe acolo și în final aceștia s-au văzut nevoiți să îl roage de Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) să îi cheme pe acei oameni la Medina. Drept urmare, condiția cu privire la întoarcerea fugitivilor a devenit nulă. Acest Capitol ar trebui citit în lumina perspectivei istorice pentru a fi pe deplin înțeles.

Surat 48: al-Fath¹⁰¹³

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Cu adevărat, Noi ți-am dat ție [Mohammed] o biruință învderată¹⁰¹⁴,
2. Pentru ca Allah să-ți ierte păcatele tale [greșelile], cele care au fost și cele care vor veni, să-Și îplinească binefacerea Sa asupra ta și să te călăuzească pe un drum drept.
3. Și pentru ca Allah să-ți dea un mare ajutor.
4. El este Cel care a trimis liniștea în inimile dreptcredincioșilor, pentru a spori credința lor cu [noua lor] credință - și ai lui Allah sunt soldații din Ceruri și de pe Pământ, iar Allah este 'Alim [Atoateștiutor] [și] Hakim [Înțelept],
5. Pentru a-i face să intre pe dreptcredincioși și pe dreptcredincioase în grădini pe sub care curg râuri și în care ei vor fi veșnic sălășluitoari și pentru ca să le ierte păcatele lor cele rele. Și aceasta este pentru Allah o mare izbândă.
6. Și pentru ca El să-i pedepsească pe cei ipocriți și pe cele ipocrite, pe politeiști și pe politeiste, care nutresc gând rău despre Allah. Asupra lor se va abate nenorocirea umilitoare. Allah s-a mâniat împotriva lor, i-a blestemat și le-a pregătit lor Iadul. Și ce soartă rea!
7. Ai lui Allah sunt soldații din Ceruri și de pe Pământ, iar Allah este Al-'Aziz [Cel Puternic] [și] Al-Hakim [Înțelept]
8. Cu adevărat, Noi te-am trimis pe tine ca martor, vestitor de bine și prevenitor,
9. Pentru ca voi să credeți în Allah și în Trimisul Său și pentru ca să-l sprijiniți și să-l cinstiți [pe Profet] și să-L preamăriți dimineața și la sfârșitul zilei [pe Allah]!
10. Cu adevărat, cei care fac jurământ de credință față de tine [Mohammed] fac jurământ de credință față de Allah; Măna¹⁰¹⁵ lui Allah este deasupra mâinilor lor¹⁰¹⁶. Cel care calcă [jurământul] îl calcă numai în defavoarea lui, iar celui care-și ține legământul făcut lui Allah, El îi va dăruii răsplată mare.
11. Aceia dintre arabii beduini care au rămas în urmă îți vor spune: „Am fost ocupați cu averile noastre și cu familiile noastre, deci roagă-te de iertare pentru noi!” Rostesc cu limbile lor ceea ce nu este în inimile lor. Spune: „Cine apoi are putere [să intervină] la Allah, dacă vă voiește El un rău sau dacă vă voiește

¹⁰¹³ Al-Fath: Sura Biruinței

¹⁰¹⁴ Ibn Masud a spus: „Voi [oamenilor] credeți că este vorba de Mecca, însă noi credem că este vorba despre Tratatul de la Hudaybiyah.” Al-Bukhari a consemnat o relatare similară de la al-Bara bin Azib. Deși inițial, considerat de

către companioni a fi un pas în spate, tratatul de fapt a ajutat la răspândirea islamului și astfel, la cucerirea Meccăi doi ani mai târziu.

¹⁰¹⁵ A se vedea 2:19

¹⁰¹⁶ Însemnând că Allah a acceptat jurământul lor

- El un bine? Ba nu, Allah este Bineștiutor a ceea ce faceți voi.
12. Voi vă închipuiți că Trimisul și dreptcredincioșii nu se vor mai întoarce nicicând la familiile lor. Și aceasta a fost împodobită în inimile voastre. Însă ați gândit voi gând rău și ați fost un popor pierdut”.
13. Iar cel care nu crede în Allah și în Trimisul Său [să știe că] Noi am pregătit pentru necredincioși Flăcările.
14. A lui Allah este Împărăția Cerurilor și a Pământului. El iartă cui voiește El și îl pedepsește pe acela care voiește El. Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].
15. Cei care rămân de obicei în urmă vor spune atunci când voi purcedeți la prăzi ca să le luați: „Lăsați-ne pe noi să vă urmăim!” Ei voiesc să schimbe cuvântul lui Allah. Spune: „Voi nu ne veți urma! Așa a vestit Allah mai înainte!” Dar ei vor spune: „Voi ne pizmuiți!” Însă ei nu au înțeles decât numai puțin.¹⁰¹⁷
16. Spune arabilor beduini care au rămas în urmă: „Voi sunteți chemați împotriva unui popor de oameni cu mare putere și vă veți lupta cu ei sau se vor supune ei¹⁰¹⁸. Și dacă veți asculta, vă va da Allah răsplată bună, iar dacă vă veți întoarce așa cum v-ați mai întors și mai înainte, vă va pedepsi El cu un chin dureros!”
17. Nu este niciun păcat pentru cel orb, nici pentru cel schiop nu este păcat și nici pentru cel bolnav nu este păcat [să rămână în urmă]. Însă pe cel care ascultă de Allah și de Trimisul Său îl va face El să intre în grădini pe sub care curg pâraie, în vreme ce pe acela care se întoarce îl pedepsește El cu un chin dureros.
18. Allah a fost mulțumit de dreptcredincioși, când ei au făcut legământ cu tine [Mohammed] [acolo] sub pom [să moară în lupta pentru cucerirea Meccăi]. El a știut ce a fost în inimile lor și a făcut să pogoare asupra lor liniștea și i-a răsplătit pe ei cu biruință apropiată¹⁰¹⁹,
19. Ca și cu prăzi numeroase, pe care ei le vor aduna. Allah este Al-'Aziz [Cel Puternic] [și] Al-Hakim [Înțelept].
20. Allah v-a făgăduit vouă [în viitor și alte] prăzi numeroase pe care voi le veți dobândi și a grăbit aceasta pentru voi. Și a îndepărtat El mâinile oamenilor de la voi, pentru ca să fie un semn pentru dreptcredincioși și pentru ca să vă călăuzească pe voi pe un drum drept.
21. Și [v-a promis] alte [victorii] asupra cărora voi nu aveți putere [deocamdată], dar pe care Allah le-a cuprins¹⁰²⁰, căci Allah este cu putere peste toate.

¹⁰¹⁷ Nu au înțeles decât aspectele materialele ale vieții

¹⁰¹⁸ Lui Allah în Islam

¹⁰¹⁹ Cea de la Khaybar, care a precedat cucerirea orașului Mecca

¹⁰²⁰ Pregătit sau decretat

22. Și dacă cei care nu cred [din Mecca] ar fi luptat împotriva voastră, ar fi întors spatele și atunci nu ar mai fi aflat nici ocrotitor și nici ajutor.
23. [Aceasta este] Legea lui Allah, care a fost și mai înainte și nu vei afla schimbare pentru Legea lui Allah.
24. El este Cel care a îndepărtat mâinile lor de la voi și mâinile voastre de la ei, în Valea Meccăi, după ce v-a dat vouă izbândă asupra lor. Și Allah vede bine ceea ce faceți voi.
25. Ei sunt cei care nu au crezut și care v-au oprit pe voi de la Moscheea Al-Haram și jertfa¹⁰²¹ a fost împiedicată să ajungă la locul de junghiere. Dacă nu ar fi fost [în Mecca] bărbați credincioși și femei credincioase, pe care voi nu-i cunoșteți și pe care voi ați fi putut să-i omorâți [în luptă], fără să vă dați seama, ați fi avut voi parte de păcat. Allah primește în îndurarea Sa pe cine voiește El. Și de ar fi fost ei [necredincioșii de credincioși] despărțiți, i-am fi pedepsit Noi pe cei care nu credeau dintre ei cu chin dureros.
26. Și când cei care nu credeau purtau în inimile lor furia - furia neștiinței -, Allah a pogorât liniștea Sa asupra Trimisului Său și asupra credincioșilor și i-a făcut pe ei statornici la cuvântul evlaviei, pentru că ei au fost cei mai demni și mai vrednici de el. Allah este Atoateștiutor.
27. Cu adevărat, Allah a făcut adevărată viziunea prin care El i-a vestit Trimisului Său cu tot adevărul: Veți intra în Moscheea cea Sfântă, cu voia lui Allah, în siguranță, cu părul ras și [cu părul] scurtat¹⁰²², fără să vă temeți! Dar pentru că El știa ceea ce voi nu știați, a făcut El, înainte de aceasta, o biruință apropiată.
28. El este Cel care l-a trimis pe Trimisul Său cu îndreptare și cu religia Adevărului pentru ca să o facă să triumfe asupra întregii religii. Și Allah este de ajuns ca Martor.
29. Mohammed este Trimisul lui Allah. Iar cei care stau alături de el sunt aspri față de necredincioși și sunt îndurători între ei. Îi vezi pe ei aplecați și prosternându-se [în rugăciune], căutând Mila lui Allah și mulțumirea Lui. Semnele prosternării se văd pe chipurile lor. Aceasta este imaginea lor în Tora. Și imaginea lor în Evanghelie este că ei sunt asemenea tulpinilor din care au odrăslit mlădițe, pe care le ajută, și apoi ele se îngroașă și se înalță pe tulpinile lor, spre bucuria semănătorilor. Cu ei, Allah îi umple de ciudă pe necredincioși. Și Allah a făgăduit acelora dintre ei care cred și împlinesc fapte bune, iertare și mare răsplată.

¹⁰²¹ 70 de cămile intenționate pentru sacrificiu și pentru hrănirea săracilor

¹⁰²² Îndeplinind ritualurile Pelerinajului Mic (*Umrah*)

Surat 49: al-Hujurat

Perioada de revelare

Acest Capitol este o colecție de porunci și instrucțiuni revelate în ocazii diferite. Hadisurile arată faptul că majoritatea acestor porunci au fost revelate în timpul ultimei etape a vieții Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) la Medina. De exemplu, comentatorii Coranului au spus că v.4 a fost revelat cu privire la Bani Tamim. Această delegație a ajuns în Medina și a început să îl cheme pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) din afara camerelor (hujurat) ale soțiilor sale și conform tuturor cărților biografice despre viața Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) această delegație a vizitat Medina în anul 9 D.H. În același fel, un număr mare de hadisuri confirmă faptul că v.6 a fost revelat în legătură cu Ualid bin Uqbah pe care Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) l-a trimis să adune *Zakat-ul* (dania) de la Bani al-Mustaliq, iar despre el se știe faptul că a devenit musulman odată cu marea cucerire a orașului Mecca.

Tematica și subiectele principale

Acest Capitol îi învață pe musulmani manierele demne pe care trebuie să le aibă un credincios adevărat, iar primele cinci versete în particular au legătură cu manierele ce trebuie avute față de Dumnezeu și față de Mesagerul Său.

S-a dat instrucțiunea că nu este corect ca oamenii să creadă în orice veste orbește, fără să o verifice. Dacă se află o informație despre o persoană, un grup sau o comunitate, aceasta trebuie analizată cu grijă și examinată dacă aceasta vine din surse credibile sau nu. Dacă acestea nu sunt credibile, înainte de a se lua orice acțiune, vestea trebuie examinată dacă este autentică sau nu.

Apoi musulmanilor li s-a spus ce atitudine să aibă în cazul în care două grupuri de musulmani s-ar lupta. Mai departe li s-a cerut să se protejeze de răul ce corupe comunitățile și strică relațiile sociale. Bațjocorirea celorlalți, numirea lor cu porecle, crearea de suspiciune, spionarea vieții altora și bârfa sunt toate păcate rele ce corup societatea. Dumnezeu menționează în mod individual aceste păcate rele și le interzice.

După aceasta, au fost condamnate distincțiile naționale și rasiale ce cauzează corupție universală. Naționalismul, tribalismul, mândria de neam, tratarea cu superioritatea a celorlalți și umilirea altora pentru demonstrarea superiorității au umplut lumea de nedreptate și tiranie. Într-un verset scurt Dumnezeu a tăiat rădăcina acestor păcate rele spunând că toți oamenii sunt descendenții aceleiași perechi (Adam și Eva), iar împărțirea lor în triburi și comunități este doar cu scopul recunoașterii lor, nu pentru a se lăuda și a se mândri și că nu există nicio bază legală pentru superioritatea unui om în fața altuia, decât printr-un statut înalt de evlavie și moralitate.

În concluzie, li s-a spus oamenilor că adevărata problemă nu este pronunțarea verbală a credinței, ci aceea de a crede cu adevărat în Dumnezeu și în Mesagerul Său, de a-i asculta în mod practic în viață și de a se pune omul însuși pe el și averea sa în cauza lui Dumnezeu. Credințioșii adevărați sunt cei care au această atitudine. Cât despre cei care doar spun că sunt musulmani, fără a afirma în inimă, și apoi adoptă o atitudine ca și cum i-ar fi făcut cuiva o favoare prin acceptarea islamului, pot fi numiți musulmani în această viață, dar nu vor fi considerați credincioși de către Dumnezeu.

Surat 49: al-Hujurat¹⁰²³

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. O, voi cei care credeți! Nu luați [hotărâri] înaintea [hotărârii] lui Allah și a Trimisului Său și fiți cu frică de Allah! Allah este Sami' [Cel care Aude Totul] [și este] 'Alim [Atoateștiutor].
2. O, voi cei care credeți! Nu ridicăți glasurile voastre peste glasul Profetului și nu strigați când vorbiți cu el, așa cum strigați voi unii la alții, pentru ca faptele voastre să nu fie în deșert, fără ca voi să băgați de seamă!
3. Cu adevărat, cei care coboară glasurile lor în prezența Trimisului lui Allah sunt cei ale căror inimi le-a încercat Allah pentru evlavie; ei vor avea parte de iertare și de răsplată mare,
4. Cu adevărat, cei care te cheamă [Mohammed] din afara odăilor tale, cei mai mulți dintre ei nu au judecată.
5. Dacă ar avea ei răbdare până ce tu ieși la ei, ar fi mai bine pentru ei. Însă Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].
6. O, voi cei care credeți! Dacă vine la voi un nelegiuit cu o veste, chibzuiți cu [mare] băgare de seamă, ca să nu pricinuiți rău unui popor, din neștiință, și să nu vă căiți pentru ceea ce ați făcut!
7. Și să știți că Trimisul lui Allah este printre voi. Dacă el v-ar da ascultare vouă în multe lucruri, ați cădea în necaz, însă Allah v-a făcut pe voi să iubiți credința și a împodobit-o în inimile voastre și v-a făcut pe voi să urăți necredința, ticăloșia și nesupunerea. Aceștia sunt cei care urmează calea cea dreaptă -
8. [Este] un har de la Allah și o Îndurare. Iar Allah este 'Alim [Atoateștiutor] [și] Hakim [Înțelept].
9. Și dacă două cete de dreptcredincioși se ceartă între ele, voi împăcați-le! Dacă una dintre ele este nedreaptă cu cealaltă, atunci luptați împotriva celei care este nedreaptă până ce ea se întoarce la porunca lui Allah, iar când se întoarce, atunci împăcați-le pe ele cu dreptate și fiți nepărtinitori. Cu adevărat, Allah îi iubește pe cei drepti.
10. Dreptcredincioșii sunt frați. Deci împăcați-i pe cei doi frați ai voștri și fiți cu frică de Allah! Poate că veți afla îndurare!
11. O, voi cei care credeți! Să nu rădă un popor de alt popor, care s-ar putea să fie mai bun decât el, nici femeile [să nu rădă] de alte femei, care s-ar putea să fie mai bune decât ele! Nu vă ocărăți și nu vă batjocoriți cu porecle unii pe alții.

¹⁰²³ Al-Hujurat: Sura odăilor, făcându-se referire la camerele în care au trăit soțiile

Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)

- Ce rău este numele urât și rușinos, după credință! Iar cei care nu se căiesc, aceia sunt nelegiuți.
12. O, voi cei care credeți! Feriți-vă cu strășnicie de bănuiele. Cu adevărat, unele bănuiele sunt păcat! Nu vă iscodiți și nu vă ponegriți unii pe alții! Oare voiește vreunul dintre voi să mănânce carnea fratelui său mort? [Nu!] Voi ați urât aceasta! Și fiți cu frică de Allah, fiindcă Allah este Tauuab [Iertător] și Rahim [Îndurător].
13. O, voi oameni! Noi v-am creat pe voi dintr-un bărbat și o femeie și v-am făcut pe voi popoare și triburi, pentru ca să vă cunoașteți. Cel mai cinstit dintre voi la Allah este cel mai evlavios¹⁰²⁴ dintre voi. Allah este 'Alim [Atoateștiutor] [și] Khabir [Bineștiutor].
14. Arabii beduini au spus: „Noi credem!” Spune: „Voi nu credeți! Ci spuneți: „Noi suntem supuși!”, fiindcă nu a intrat credința încă în inimile voastre! Și de veți arăta ascultare lui Allah și Trimisului Său, voi nu veți pierde nimic din faptele¹⁰²⁵ voastre. Cu adevărat, Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].”
15. Dreptcredincioși sunt numai cei care cred în Allah și în Trimisul Său, care apoi nu s-au mai îndoit și au luat parte la luptă cu averile lor și cu sufletele lor, pe calea lui Allah. Aceștia sunt cei sinceri.
16. Spune: „Oare voiți să-I vorbiți lui Allah despre credința voastră, când Allah știe ce este în Ceruri și ce este pe Pământ și când Allah este Atoateștiutor?”
17. Ei îți amintesc că ți-au făcut cinste acceptând Islamul. Spune: „Nu-mi faceți nicio cinste mie cu Islamul vostru! Dimpotrivă, Allah v-a făcut vouă cinste prin aceea că v-a călăuzit spre credință, dacă voi sunteți adevărați!”
18. Cu adevărat, Allah știe Necunoscutul din Ceruri și de pe Pământ și Allah vede bine ceea ce faceți voi.

¹⁰²⁴ Literar: „cel care are cea mai mare „*Taqua*”, adică conștiință și frică de Allah

¹⁰²⁵ Răsplata faptelor voastre

Surat 50: Qaf

Perioada de revelare

Nu există niciun hadis autentic care să delimiteze cu exactitate perioada de revelare a acestui Capitol, însă studiarea subiectului său arată faptul că el a fost revelat în a doua etapă a vieții Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în Mecca, care a durat din anul 3 al Profetei până în anul 5.

Tematica și subiectul principal

Tradițiile autentice arată faptul că Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) obișnuia să recite acest Capitol în general în Rugăciunea de Aid. Umm Hişam bin Harithah, o vecină a Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus că ea a putut învăța acest Capitol fiindcă l-au auzit pe profet recitându-l deseori în predicile de vineri. Conform altor tradiții el (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) l-a recitat des în Rugăciunea Fajr. Aceasta arată faptul că pentru Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) Capitolul Qaf era unul important și s-a asigurat că el va ajunge la cât mai mulți oameni.

Motivul importanței sale poate fi înțeles din studierea sa. Tematica întregului Capitol este Viața de Apoi. Atunci când Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și-a început propovăduirea mesajului în Mecca, ceea ce i-a surprins cel mai mult pe oameni a fost vestea că ei vor fi înviați după moarte și că vor fi trași la răspundere pentru faptele lor. Ei au spus „acest lucru este imposibil!”, mintea umană nu putea să creadă că acest lucru se va întâmpla. Cum ar fi posibil ca un corp putrezit și ajuns pământ să fie adunat după zeci de mii de ani și făcut din nou corpul întreg ce era cândva în viață. Drept răspuns Dumnezeu a trimis acest discurs. Pe de-o parte s-au oferit argumente pentru posibilitatea și apropierea Vieții de Apoi pe scurt, în propoziții simple, iar pe de altă parte, oamenii au fost avertizați: „Indiferent dacă voi sunteți surprinși și uimiți, sau negați, acest lucru nu schimbă adevărul. Adevărul absolut este că Dumnezeu știe locul și starea fiecărei particule a corpului vostru. Un semn al lui Dumnezeu este de ajuns pentru a aduna la un loc toate particulele împărțite ale corpului vostru și pentru a vă învia așa cum ați fost în viață. În același fel, idea că voi ați fost creați și apoi lăsați singuri în lume, și că nu veți da socoteală nimănui, este doar o înțelegere greșită.

Doar Unicul Dumnezeu cunoaște fiecare faptă a voastră, chiar și ideile din mintea voastră, iar Îngerii Săi ce vă însoțesc pe fiecare dintre voi, scriu ceea ce faceți și ceea ce spuneți. Atunci când va veni timpul, voi veți ieși din morminte la o singură chemare așa cum iese și iarba din pământ la prima ploaie. Apoi, această nesăbuiță ce vă întunecă mințile va fi înlăturată și veți vedea cu ochii voștri ceea ce negați astăzi. Atunci voi veți realiza că nu ați fost creați pentru a fi ireponsabili în această lume, ci pentru a da socoteală pentru toate faptele. Împărțirea răsplății și a pedepsei, Iadul și Paradisul, pe care voi le considerați lucruri imaginare și imposibile vor deveni realități vizibile pentru voi. Drept urmare a animozității și a opoziției de către voi a Adevărului veți fi aruncați în Iadul pe care voi îl considerați astăzi imposibil, iar cel care are frică de Dumnezeul Cel Milostiv și se întoarce la calea cea dreaptă, va fi admis în același Paradis despre care voi vă arătați azi cu surprindere și mirare.

Surat 50: Qaf¹⁰²⁶

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Qaf¹⁰²⁷. Pe Coranul cel glorios!¹⁰²⁸
2. Însă ei se miră că le vine ca prevenitor unul dintre ei și cei necredincioși zic: „Acesta este lucru ciudat!
3. Oare după ce am murit noi și ne-am făcut țărână [vom mai fi noi readuși la viață]? Aceasta este o întoarcere depărtată.”
4. Noi știm ce mistuie Pământul din ei. Noi avem o carte păstrătoare.
5. Însă ei au socotit Adevărul drept minciună, când a venit la ei. Și ei sunt într-o stare încurcată.
6. Oare nu se uită ei spre Cerul de deasupra lor cum l-am înălțat Noi și l-am înfrumusețat și cum nu are el niciun fel de crăpături?
7. Iar Pământul l-am întins Noi și am așezat pe el munți neclintiți și am făcut să crească pe el din ficcare soi minunat,
8. Spre dovadă și îndemnare pentru ficcare rob care se căiește.
9. Și Noi trimitem din Cer apă binecuvântată cu care facem să crească grădini și grâne pentru seceriș.
10. Și palmieri semeți, cu ciorchini rânduți unui peste alții,
11. Ca hrană pentru robi. Și cu ea Noi dăm viață unui ținut mort. Astfel va fi și învierea [din morminte].
12. Înainte de ei¹⁰²⁹, au învinuit de minciună poporul lui Noe, locuitorii din ar-Rass, Thamud,
13. Și 'Ad, Faraon, și frații lui Lot,
14. Locuitorii din Al-Ayka și poporul lui Tubba'. Toți i-au învinuit pe trimiși de minciună și amenințarea Mea s-a adevărit.
15. Oare am ostenit Noi la creația cea dintâi? Ba nu, ei sunt în îndoială cu privire la o nouă creație [Învierea].
16. Noi l-am creat pe om și Noi știm ce-i șoptește sufletul său, căci Noi suntem mai aproape de el¹⁰³⁰ decât vâna gâtului,
17. Când cei doi primitori [Îngerii care scriu] primesc¹⁰³¹, stând [unul] în dreapta și [celălalt] în stânga,
18. Și el [omul] nu va rosti niciun cuvânt, fără să aibă lângă el un supraveghetor pregătit [să scrie].
19. Și vine agonia morții cu adevărat: „Acesta este cea de care tu te-ai ferit!”
20. Se va sufla în Trâmbiță: Aceasta este Ziua amenințării.

¹⁰²⁶ Qaf: litera qaf

¹⁰²⁷ A se vedea 2:1

¹⁰²⁸ A se vedea 38:1

¹⁰²⁹ Înainte de necredincioșii din Mecca

¹⁰³⁰ Cunoaște totul despre el

¹⁰³¹ Și scriu ficcare cuvânt și faptă

21. Și va veni fiecare suflet împreună cu un mânător și un martor.
22. [Se va spune păcătosului], „Tu ai fost nepăsător față de aceasta. Și Noi am îndepărtat vâlul tău și privirea ta este astăzi pătrunzătoare”
23. Și însoțitorul său [Îngerul] va spune: „Iată ce se află la mine pregătit [scrierile]!”
24. [Allah va spune]: „Aruncați în Iad pe tot necredinciosul îndârjit,
25. Împiedicător al binelui, nelegiuit și bănuitor,
26. Care a așezat alături de Allah un alt dumnezeu!. Aruncați-l pe el la chinul cel aspru!”
27. Însoțitorul său [diavolul] va spune: „Doamne, eu nu l-am oropsit, ci el s-a aflat în rătăcire adâncă!”
28. [Allah] le va spune: „Nu vă certăți în fața Mea! Eu v-am trimis amenințarea mai înainte!
29. La Mine vorba nu se schimbă și Eu nu sunt nedrept cu robii Mei!”
30. În Ziua aceea, îi vom spune Iadului: „Te-ai umplut?” Iar el va răspunde: „Mai sunt încă [de venit]?”
31. Și va fi Paradisul adus aproape de cei care se tem [de Allah].
32. [Li se vor spune]: „Aceasta este ceea ce s-a făgăduit fiecărui om care se căiește, păzitor al legământului,
33. Care a fost cu teamă de Ar-Rahman [Cel Milostiv], fără ca el să-L vadă, și care a venit [către El] cu inima plină de căință.
34. Intrați în el cu pace!” Aceasta este Ziua veșniciei!
35. În el vor avea tot ceea ce vor voi. Și la Noi este și mai mult.
36. Și câte popoare am nimicit Noi mai înainte de ei, care erau și mai puternice decât ei. Și au purces ei prin țară, [căutând]. Oare este vreo scăpare?
37. Întru aceasta este o îndemnare pentru cel care are inimă sau ascultă și este martor.
38. Am creat Noi Cerurile și Pământul și ceea ce se află între ele în șase zile și nu Ne-a cuprins pe Noi nici cea mai mică osteneală!
39. Deci răbdă [Mohammed] față de ceea ce spun ei și preamărește-L cu laudă pe Stăpânul tău, înainte de răsăritul soarelui și înainte de asfințit [Rugăciunile de Fajr, Dohor, Asr];
40. Și în timpul unei părți din noapte [Maghrib și Ișa] laudă-L pe El! Și după prosternări [rugăciunile optionale]!
41. Și ascultă în Ziua în care cel care cheamă¹⁰³² va chema dintr-un loc apropiat,

¹⁰³² Un Înger care va vesti comanda lui Allah pentru Înviere

-
42. În Ziua când vor auzi sunetul [Trâmbiței] cu adevărat! Aceasta va fi Ziua ieșirii [din morminte].
43. Cu adevărat, Noi dăm viață și dăm moarte și la Noi va fi întoarcerea,
44. În Ziua când se va crăpa Pământul [lăsându-i] pe ei [să iasă] grăbiți! Aceasta este o adunare ușoară pentru Noi.
45. Noi știm bine ce spun ei. Tu nu ești pus tiran¹⁰³³ peste ei. Și îndeamnă-l prin Coran pe acela care se teme de amenințarea Mea!

¹⁰³³ Forțându-i pe oameni să creadă sau să se supună

Surat 51: adh-Dhariyat

Perioada de revelare

Tematica Capitolului și stilul său arată faptul că el a fost revelat în perioada în care nu începuse persecuția, cu toate că oamenii se opuneau invitației Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), îl ridiculizau și îl acuzau pe nedrept. Așadar, se pare că acest Capitol a fost revelat în aceeași perioadă cu Surat 50: Qaf.

Tematica și subiectele principale

Acest Capitol abordează în principal Viața de Apoi. Credințele diferite și conflictuale ale oamenilor despre sfârșitul vieții sunt de la sine o dovadă că acestea nu au un fundament științific. Fiecare om avea formată o ideologie în funcție de conjunctură. Unii credeau că nu există viață după moarte, alții credeau în existența sa, dar sub forma transmigratiei sufletului, alții credeau în viața după moarte și în răsplată și pedeapsă, însă aveau inventate tot felul de mijloace pentru a scăpa de socoteală. Ar fi o nebunie pentru om să își trăiască toată viața pe o ideologie bazată pe speculații. Ar însemna ca el să își trăiască toată viața într-o neînțelegere gravă și după moarte să se întâlnească cu o situație pentru care nu s-a pregătit deloc.

Există o singură modalitate corectă pentru om de a-și forma o opinie cu privire la o astfel de întrebare și aceasta este: Omul ar trebui să se gândească serios la Viața de Apoi și la ceea ce Profetul lui Dumnezeu (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) îi transmite de la El și ar trebui să studieze cu atenție orânduirea Pământului și a Cerurilor și a propriei existențe. O persoană ar trebui să verifice dacă ceea ce știe este sprijinit de ceea ce îl înconjoară. Drept urmare, vântul și ploaia, structura Pământului și creaturile ce trăiesc pe el, omul în sine, crearea Cerurilor și orice din lume creat în pereche au fost prezentate drept dovadă pentru existența Vieții de Apoi și au fost citate întâmplări din istorie care arată faptul că Universul necesită legea răsplății și a pedepsei.

S-a menționat faptul că, atunci când profeții lui Dumnezeu au întâmpinat rezistență și opunere, nu s-a datorat unor motive raționale, ci din aceeași încăpățănare și mândrie falsă ce era arătată și față de profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). El a primit porunca să nu se preocupe de rebeli și să continue să îi invite pe oameni la islam. Cât despre cei răi care persistă în rebeliune, ei ar trebui să știe că predecesorii lor care au urmat același stil de viață și-au primit deja porția de pedeapsă și că partea lor de pedeapsă pentru ei le-a fost deja pregătită.

Surat 51: adh-Dhariyat¹⁰³⁴

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Pe [vânturile] cele care risipesc, împrăștiind
2. Și [norii] care poartă povară [de apă]
3. Și cele [corăbiile] care lunecă ușor
4. Și pe acei [Îngerii] care împart după poruncă!
5. Ceea ce vi se promite este adevărat,
6. Iar răsplata este hotărâtă!
7. Pe Cerul cel bine întocmit!
8. Voi vă aflați în vorbă învrăjbită¹⁰³⁵,
9. Prin care este ținut departe de el cel care a fost îndepărtat.
10. Să fie blestemați mincinoșii
11. Care stau nepăsători într-un potop [de confuzie]!
12. Ei întreabă: „Când va fi Ziua Judecării?”
13. În Ziua aceea, ei vor fi încercați prin Foc [și astfel pedepsiți]!
14. [Și li se va spune:] „Gustați încercarea voastră! Aceasta este ceea ce voi ați căutat să grăbiți!”
15. Cu adevărat, cei ce se tem [de Allah] vor fi în Grădini și [printre] izvoare,
16. Primind ceea ce le dăruiește Domnul lor; înainte de aceasta ei doară au fost de binefăcători
17. Ei nu dormeau decât puțin în timpul nopții¹⁰³⁶,
18. Iar înainte de ivirea zorilor ei se rugau de iertare
19. Și în averea lor se afla un drept pentru cerșetor și pentru cel nevoiaș.
20. Pe Pământ se află semne pentru cei care cred cu putere,
21. Ca și în voi înșivă. Voi nu vedeți?
22. Și în cer se află înzestrarea voastră și ceea ce vi se făgăduiește.
23. Pe Stăpânul Cerului și al Pământului! Aceasta este la fel de adevărat precum aceea că voi puteți vorbi!
24. A ajuns la tine istoria despre oaspeții cei cinstiți ai lui Avraam?¹⁰³⁷
25. Când au intrat la el și au zis „Pace!”, iar el le-a zis lor „Pace, oameni necunoscuți!”
26. Apoi s-a dus el pe furiș la familia lui și a adus un vițel gras.
27. Și l-a apropiat de ei, zicând: „Voi nu mâncați?”
28. Și l-a cuprins pe el frica¹⁰³⁸, însă ei i-au zis: „Nu te teme!” Și i-au vestit lui [nașterea] unui fecior înțelept.

¹⁰³⁴ Adh-Dhariyat: Cele care risipesc

¹⁰³⁵ Despre Profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și Coran

¹⁰³⁶ Rugându-se o parte din noapte

¹⁰³⁷ Cei care erau Îngeri și au primit poziții onorabile de către Allah

¹⁰³⁸ A se vedea 11:70

29. S-a apropiat soția lui, văicărindu-se, lovindu-și obrazii și a zis: „[Eu sunt] o femeie în vârstă stearpă...”
30. Dar ei au spus: „Așa a grăit Domnul tău și El este Al-Hakim [Înțelept] [și] Al-'Alim [Atoateștiutor]”.
31. [Avraam] a spus: „Și ce v-a adus pe voi, trimișilor?”
32. Ei au răspuns: „Noi am fost trimiși la un neam de nelegiuți¹⁰³⁹,
33. Ca să aruncăm asupra lor pietre de lut,
34. Însemnate de Domnul tău pentru nelegiuți!”
35. Și i-am scos Noi din ele [cetăți] pe cei care erau credincioși,
36. Dar nu am găsit printre ei decât o singură casă de supuși [musulmani]¹⁰⁴⁰,
37. Și am lăsat Noi în ea un semn pentru aceia care se tem de chinul cel dureros.
38. [Și a fost un semn] și în Moise, când l-am trimis Noi cu o dovadă limpede la Faraon.
39. Însă [acesta] s-a întors cu căpeteniile sale și a zis: „Un vrăjitor sau un nebun!”
40. Și l-am apucat Noi pe el împreună cu soldații lui și l-am aruncat în mare, căci și-a meritat-o!
41. [Și a fost un semn] și în 'Ad, când am trimis la ei vântul nerodnic,
42. Care nu a lăsat niciun lucru peste care s-a abătut, fără să nu-l fi făcut asemenea pulberii.
43. Și în Thamud când li s-a spus lor: „Bucurați-vă voi până la o vreme!”
44. Și s-au împotrivit ei cu îndârjire poruncii Domnului lor și i-a lovit pe ei trăsnetul, pe când ei priveau.
45. Și n-au mai fost ei în stare să se ridice și nu au fost de nimeni ajutați.
46. Și în poporul lui Noe, mai înainte, căci și ei au fost un neam de nelegiuți.
47. Iar Cerul l-am înălțat cu puterea Noastră și Noi îl lărgim.
48. Iar Pământul l-am întins și ce frumos l-am netezit!
49. Și din fiecare lucru Noi am creat perechi. Poate că voi vă veți lăsa îndemnați!
50. Deci fugiți voi la Allah¹⁰⁴¹. Eu sunt pentru voi prevenitor limpede din partea Lui.
51. Și nu așezați lângă Allah un alt dumnezeu! Eu sunt pentru voi prevenitor limpede din partea Lui.
52. Tot astfel nu a venit la cei de dinainte de ei niciun Trimis fără ca ei să nu zică: „Este un vrăjitor sau un nebun!”

¹⁰³⁹ Cei care l-au negat pe Lot

¹⁰⁴⁰ Lot și cele două fiice ale sale, însă fără soția sa

¹⁰⁴¹ Întoarceți-vă la Allah și căutați refugiu la El de necredință și păcat

-
53. Oare și-au lăsat ei această moștenire unii altora? Ba ei sunt mai degrabă un popor de nelegiuți.
54. Deci întoarce-te de la ei și nu vei fi tu pedepsit!
55. Și îndeamnă, căci îndemnarea le este spre folos dreptcredincioșilor!
56. Eu nu i-am creat pe djinni și oameni decât pentru ca ei să Mă adore.
57. Eu nu voiesc de la ei întreținere și nici nu voiesc ca ei să Mă hrănească pe Mine.
58. Într-adevăr Allah este Ar-Razzaq [Întreținătorul], Stăpânul puterii, Al-Matin [Cel Statornic].
59. Și cu adevărat, cei care sunt nedrepti au o parte [de pedeapsă] asemănătoare cu partea tovarășilor lor. Și să nu-Mi ceară ei să Mă grăbesc!
60. Și vai celor care nu cred în Ziua lor, cu care sunt amenințați!

Surat 52: at-Tur

Perioada de revelare

Din dovezile interne ale stilului Capitolului se pare că acest Capitol a fost revelat în aceeași perioadă de viață a Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) la Mecca în care a fost revelată și Surat 51: adh-Dhariyat. Se poate vedea clar că în acea perioadă Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) întâmpina multe obiecții și acuzații, însă persecuția severă nu începuse încă.

Tematica și subiectul principal

Subiectul în prima parte (v.1-28) este Viața de Apoi. Deoarece argumente pentru posibilitatea, necesitatea și întâmplarea ei au fost date în Surat 51: adh-Dhariyat, ele nu au mai fost repetate în acest Capitol. Însă, s-a făcut un jurământ pe unele realități și semne care mărturisesc cu privire la Viața de Apoi și s-a spus că aceasta va avea loc și nimeni nu o poate opri. Apoi s-a menționat care va fi soarta celor care o vor nega și cum vor fi binecuvântați cei care cred în ea și adoptă calea cea dreaptă.

Apoi, în cea de-a doua secțiune (v.29-49), a fost criticată atitudinea conducătorilor Qurayș față de mesajul Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Ei l-au numit vrăjitor, un nebun, un poet și îi influențau în mod greșit pe oameni pentru ca ei să nu ia în mod serios mesajul lui (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Aceștia îl considerau o calamitate venită peste ei și își doreau în mod deschis ca un dezastru să îl ajungă și să scape de el.

Ei l-au acuzat că a inventat el însuși Coranul și îl prezintă în numele lui Dumnezeu, iar aceasta, ferească Dumnezeu era o fraudă. Ei îl batjocoreau deseori spunând că Dumnezeu nu ar fi numit un om obișnuit ca el pentru Profeție. Ei și-au exprimat un mare dezgust cu privire la mesajul lui și îl evitau, ca și cum el ar fi cerut o răsplată de la ei pentru transmiterea lui. Se întâlneau și concepeau planuri despre cum să îi oprească misiunea. Și în timp ce făceau aceasta ei nu s-au gândit deloc cât de ignorante erau credințele lor și că Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) încerca să îi salveze de greșeala aceasta. În timp ce Dumnezeu îi critica pentru această atitudine și comportament, El le-a pus anumite întrebări, una după alta, fie ca răspuns la unele obiecții ale lor, fie ca o critică pentru greșelile lor. Apoi s-a spus că nu ar fi deloc de folos să le arate un miracol pentru a-i convinge de Profeția lui Mohammed deoarece ei erau atât de încăpățânați încât ar fi interpretat greșit ceea ce li se prezenta doar pentru a evita credința.

La începutul acestei secțiuni, cât și la final, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a primit instrucțiuni că el ar trebui să continue în mod persistent predicarea Mesajului, în ciuda acuzațiilor și obiecțiilor dușmanilor săi și ar trebui să reziste cu răbdare până când va veni judecata lui Dumnezeu. Mai mult, el a fost consolată: „Domnul tău nu te-a lăsat singur să le faci față dușmanilor, după ce te-a făcut Profet, ci te veghează constant. Rezistă cu răbdare fiecare greutate până când va veni Ora judecății Sale și caută puterea necesară în a lupta pentru cauza lui Dumnezeu prin laudarea și glorificarea Domnului tău.”

Surat 52: at-Tur¹⁰⁴²

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Pe *At-Tur*!
2. Și pe Cartea scrisă¹⁰⁴³
3. Pe un pergament întins!
4. Și pe Casa cea locuită¹⁰⁴⁴
5. Și pe bolta cea înaltă!
6. Și pe marea cea aprinsă!¹⁰⁴⁵
7. Cu adevărat, pedeapsa Domnului tău va veni!
8. Nimeni nu o va putea împiedica,
9. În Ziua în care Cerul se va învolbura într-un vârtej
10. Și munții se vor urni din loc¹⁰⁴⁶.
11. Vai în Ziua aceea pentru cei care învinuiesc de minciună
12. Și care se joacă cu vorbe ușoare!
13. În Ziua aceea vor fi ei împinși în Iad, cu neîndurare [Îngerii vor spune]:
14. „Acesta este Focul pe care voi l-ați luat drept minciună.
15. Oare aceasta este vrăjitorie sau voi nu vedeți?
16. Ardeți în el și răbdați sau nu răbdați, căci e totuna pentru voi; căci voi veți fi răsplătiți pentru ceea ce faceți!”
17. Cu adevărat, cei cuvioși vor fi în Grădini și la plăcere,
18. Bucurându-se de ceea ce le-a dat Domnul lor. Și Domnul lor îi va apăra de pedeapsa Iadului.
19. [Și li se va spune]: „Mâncați și beți în pace pentru ceea ce ați făcut,
20. Întinși pe paturi rânduite!” Și Noi le vom da ca soațe hurii cu ochii mari.
21. Aceia care cred și pe care scoborătorii lor îi urmează în credință, pe aceia îi vom face să fie laolaltă cu scoborătorii lor și nu le vom micșora întru nimic faptele lor¹⁰⁴⁷. Fiecare om va fi răspunzător pentru ceea ce a agonisit.
22. Și le vom dărui lor spre întreținere fructe și carne, după cum vor pofti.
23. Și acolo își vor întinde ei o cupă unul altuia, în care nu este greșală și nici păcat.
24. Și se vor plimba printre ei pentru a-i servi feciori ca niște mărgăritare bine păstrate.
25. Iar ei se vor întoarce unul către altul, întrebându-se.
26. Și vor spune: „Cu adevărat, înainte, noi am trăit în mijlocul poporului nostru, temători,
27. Însă Allah S-a îndurat de noi și ne-a apărat de chinul vântului fierbinte,

¹⁰⁴² At-Tur: Muntele unde Allah i-a vorbit lui Moise

¹⁰⁴³ Pe Tabla Bine Păstrată sau pe Coran

¹⁰⁴⁴ Casa de adorare pentru Îngeri în ce-l de-al șaptelea cer, comparabilă cu Ka'bah pe Pământ

¹⁰⁴⁵ În Ziua Învierii. Sau „pe marea care s-a revărsat

¹⁰⁴⁶ Vor fi precum praful și se vor mișca precum norii

¹⁰⁴⁷ Răsplata faptelor lor

28. Pentru că noi L-am chemat și mai înainte, căci El este Al-Barr [Cel Milostiv], Ar-Rahim [Îndurător]”.
29. Deci îndeamnă [Mohammed], căci, prin îndurarea Domnului tău, tu nu ești un ghicitor și nici un nebun!
30. Sau ei spun [despre tine]: „[Acesta este] un poet! Noi așteptăm [să-l lovească] pe el soarta amenințătoare.”¹⁰⁴⁸
31. Spune: „Așteptați, pentru că și eu voi fi împreună cu voi printre cei care așteaptă!”
32. Oare, le poruncesc mințile lor aceasta¹⁰⁴⁹? Ba ei sunt un popor de îndărătnici!
33. Sau ei spun: „El l-a născocit!” Ba nu, dar ei nu vor să creadă.
34. Să aducă ei o poveste asemenea lui dacă grăiesc adevăr!
35. Oare au fost ei creați de nimeni sau ei sunt creatorii?
36. Sau au creat ei Cerurile și Pământul? Nu, ei nu cred cu convingere!
37. Sau sunt cu ei comorile Domnului tău? Sau sunt ei stăpâni?
38. Sau au ei o scară [către Paradis] de pe care ascultă? Să vină cei care ascultă dintre ei cu o dovadă limpede!
39. Sau are El copile, iar voi aveți fii?
40. Sau le ceri tu [Mohammed] o răsplată, încât ei sunt împovărați de grea datorie?
41. Sau știu ei Necunoscutul pentru ca să-l pomenească în scris?
42. Sau caută ei un vicleșug? Însă cei care nu cred sunt victime ale propriului lor vicleșug.
43. Sau au ei un alt dumnezeu decât Allah? Allah Preaslăvitul este mai presus de ceea ce Îi asociază Lui!
44. Și dacă văd ei bucați de Cer căzând¹⁰⁵⁰, atunci spun: „[Aceștia sunt] nori îngrămădiți”.
45. Lasă-i pe ei, până ce vor întâlni Ziua lor, când ei vor fi trăsniți,
46. Ziua în care vicleșugul lor nu le va fi de niciun folos și în care nu vor fi ei ajutați!
47. Și, cu adevărat, cei care au fost nedrepti vor avea parte de un chin¹⁰⁵¹, pe lângă aceasta, dar cei mai mulți dintre ei nu știu.
48. Așteaptă [Mohammed] cu răbdare judecata Domnului tău, căci tu ești sub Ochii Noștri! Și laudă mărirea Domnului tău, când te trezești din somn,
49. Și laudă-L pe El și o vreme din noapte, ca și la asfințitul Stelelor!

¹⁰⁴⁸ Un fel de accident sau inevitabilă moarte

¹⁰⁴⁹ În acest verset se face o aluzie subtilă la liderii celor din Quraș care considerau că au minți strălucite

¹⁰⁵⁰ Marcând începutul pedepsei lui Allah, așa cum au cerut ei

¹⁰⁵¹ Dacă nu în această viață, atunci în mormânt

Surat 53: an-Najm

Perioada de revelare

Conform unui hadis relatat de Bukhari și Muslim cu autoritatea lui Abdullah bin Mas'ud, acesta este primul Capitol în care a fost revelat un verset ce necesită o prosternare (*sajdah*). Părțile acestui hadis ce au fost relatate de Aswad bin Yazid, Abu Ishaq și Zubair bin Mu'auiyah de la Ibn Mas'ud indică faptul că acest Capitol este primul pe care Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) l-a recitat în mod public în fața celor din Qurayş (și, conform lui Ibn Marduyah, în Ka'bah) în care atât credincioșii cât și necredincioșii au fost prezenți. La sfârșit, atunci când el a recitat versetul ce necesita efectuarea unei prosternări, iar el s-a prosternat, întreaga adunare a căzut în prosternare împreună cu el. Chiar și acei conducători ai politeiștilor care erau împotriva Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu au putut rezista să nu se prosterneze. Ibn Mas'ud a spus că a văzut un singur om dintre necredincioși, Umayyah bin Khalaf care nu s-a prosternat, ci a luat puțin pământ și l-a șters de fruntea sa spunând că aceasta este suficient pentru el. Mai târziu, așa cum relatează Ibn Mas'ud, el a văzut acest om ca fiind omorât în starea de necredință.

Un alt martor al acestui incident este Mutalib bin Abi Uada'ah, care nu devenise încă musulman. În Nasai și Musnad Ahmad i s-au relatat cuvintele: „*Atunci când Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a recitat Surat An-Najm și a efectuat prosternarea și întreaga adunare a căzut în prosternare împreună cu el, eu nu m-am prosternat. Acum, pentru a compensa aceasta, ori de câte ori recit acest Capitol mă asigur să o efectuez.*”

Ibn Sad a spus că în luna Rajab al anului 5 de Profeție, un grup mic de companioni a emigrat în Abisinia. Apoi, atunci când în luna Ramadan a aceluiași an a avut loc acest incident s-au răspândit veștile că Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a recitat Surat 53: an-Najm în public, în fața adunării celor din Qurayş și că întreaga adunare, atât credincioșii, cât și necredincioșii, s-au prosternat împreună cu el (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Atunci când emigranții în Abisinia au auzit aceste vești au crezut că necredincioșii din Mecca au devenit musulmani. Astfel, cei unii dintre ei s-au întors în Mecca în luna Shauual în anul 5 al Profeției, doar pentru a afla că veștile erau eronate, iar conflictul dintre islam și necredință era și mai puternic ca înainte. Drept urmare, a avut loc cea de-a doua emigrare la Abisinia, în care au plecat mai mulți oameni. Astfel, a devenit aproape clar că acest Capitol a fost revelat în Ramadan, anul 5 al Profeției.

Contextul revelației

Detaliile despre perioada sa de revelare sunt date mai sus. În timpul primilor 5 ani de Profeție, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a chemat oamenii la Religia lui Dumnezeu prin prezentarea revelațiilor divine oamenilor doar în privat și în întâlniri restrânse. În această perioadă el nu a avut nicio șansă să recite Coranul în mod public, în fața unei adunări, din cauza opoziției și rezistenței necredincioșilor. Aceștia știau foarte bine ce personalitate captivantă avea Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și, pe deasupra, erau impresionați de revelațiile Coranului și de modul său de predicare. Așadar, ei au încercat să evite să le audă și îi opreau și pe ceilalți din a le auzi. Ei au făcut o propagandă falsă prin răspândirea de suspiciuni cu privire la el. În acest scop, pe de o parte ei le spuneau oamenilor că Mohammed (pacea și

binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a răătăcit și acum îi influențau negativ și pe ceilalți, iar pe de altă parte, ei se revoltau și creau zgomot oricând el (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) încerca să prezinte Coranul în fața oamenilor pentru ca nimeni să nu știe motivul pentru care el era numit o persoană rău călăuzită.

Acestea erau condițiile atunci când Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) s-a ridicat într-o zi să țină un discurs în incinta sacră a Ka'bei, unde un număr mare de oameni din Qurayș erau adunați laolaltă. Dumnezeu l-a făcut să transmită acest discurs, pe care astăzi îl avem sub forma Surei 53: an-Najm. Discursul a fost atât de impresionant încât oponenții săi au fost complet copleșiți până într-acolo încât nu s-au putut gândi să creeze vreun tumult, iar atunci când la final el s-a prosternat, și ei au căzut în prosternare împreună cu el.

Mai târziu au regretat foarte mult slăbiciunea pe care ei au arătat-o în mod involuntar. Drept urmare, oamenii au început să îi batjocorească pe cei din Qurayș foarte mult deoarece în timp ce ei le-au interzis altora să asculte Coranul, în acea zi, nu doar că ei l-au ascultat, ci s-au și prosternat împreună cu Mohammed. În final, aceștia au inventat o poveste pentru a scăpa de batjocura oamenilor. *Ei au spus: „După ce el a recitat «Ați văzut voi pe Al-Lat și pe Al-'Uzza? ~ Și pe alta, pe Manat, cea de a treia?» noi am auzit de la Mohammed cuvintele acestea: «Ele sunt zeiele exaltate: cu adevărat mijlocirea lor este așteptată.» Din aceasta noi am înțeles că Mohammed s-a întors la credința noastră.”* Drept urmare, doar o persoană ne bună ar putea crede că în contextul acestui Capitol, aceste propoziții despre care ei au susținut că le-au auzit ar avea vreo relevanță.

Tematica și subiectele principale

Tematica acestui discurs este de a-i avertiza pe necredincioșii din Mecca despre greșeala atitudinii lor cu privire la Coran și la Profetul Mohammed.

Discursul începe astfel: „Mohammed nu este nici nebun și nici nu merge pe o cale răătăcită, așa cum voi le spuneți altora prin propaganda voastră împotriva lui, și nici nu a inventat islamul așa cum credeți voi că a făcut. De fapt, ceea ce el vă prezintă este nimic mai mult decât Revelația ce îi este pogorâtă. Credința pe care el v-o prezintă nu este produsul speculațiilor și asumțiilor sale, ci realitățile la care el însuși este un martor. El l-a văzut pe Îngerul care i-a transmis aceste informații. A fost făcut să observe în mod direct Semnele mărețe ale Domnului său: ceea ce spune el nu este ceva inventat de el, ci ceea ce a fost văzut de ochii săi. Așadar, disputarea voastră și certurile cu el este precum cearta unui om orb cu unul care vede cu privire la ceea ce omul orb nu poate vedea, dar celălalt poate vedea.

După aceasta, au fost prezentate trei lucruri în ordine succesivă: Primul, cei care ascultau au înțeles că: „Religia pe care voi o urmați este bazată doar pe conjunctură și idei inventate. Voi v-ați luat câteva zeite precum Lat și Manat și Uzza, dar ele nu au nicio parte în divinitate. Voi îi considerați pe Îngeri a fi fiicele lui Dumnezeu, dar pentru voi o fiică este o rușine. Credeți că aceste zeități pot interveni la Dumnezeu pentru voi, dar toți Îngerii ce stau aproape de Dumnezeu nu îl pot influența cu nimic în favoarea voastră. Niciuna dintre aceste credințe ale voastre nu este bazată pe știință și rațiune, ci sunt dorințe pe care voi le-ați luat ca realități.

Aceasta este o eroare gravă. Religia adevărată și corectă se află în conformitate cu realitatea, iar realitatea nu se supune niciodată dorințelor oamenilor. Speculațiile și conjunctura nu pot ajuta să influențeze ceea ce este în concordanță cu adevărul, doar știința poate. Atunci când această știință

vă este prezentată, voi o respingeți și spuneți că cel care vă spune adevărul este rău călăuzit. Motivul pentru care voi sunteți implicați în această greșală este că voi sunteți nepăsători cu privire la Viața de Apoi. Scopul vostru este doar această viață. Așadar, voi nu aveți nicio dorință pentru cunoașterea realității și nici nu vă preocupați să vedeți dacă aceste convingeri ale voastre sunt conforme cu adevărul sau nu.

În al doilea rând, oamenilor li s-a spus că: Dumnezeu este Domnul și Suveranul întregului Univers. Cel credincios este cel care urmează calea Lui, iar cel prost călăuzit este cel care nu Îi acceptă calea. Greșala celui răătăcit și evlavia celui credincios nu Îi sunt ascunse. Judecata finală nu va depinde de ceea ce credeți voi că va depinde, ci pe evlavie sau ne-evlavie, pietate sau ne-pietate în viziunea lui Dumnezeu. Dacă vă abțineți de la păcatele majore, El în Mila Lui vă va ierta greșelile mici.”

În al treilea rând, s-au reamintit câteva principii de bază ale adevăratei Religii ce au fost prezentate cu sute de ani înainte de revelarea Coranului în Cărțile Profeților Avraam și Moise pentru ca oamenii să nu aibă înțelegerea greșită că Profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a adus o religie nouă, ci ar trebui să știe că acestea sunt adevărurile fundamentale pe care Profeții anteriori le-au prezentat în timpul lor. Mai mult, au fost citate aceleași Cărți pentru ca faptele istorice să confirme că distrugerea lui Aad și a lui Thamud și a popoarelor profetilor Noe și Lot nu a fost rezultatul unor calamități accidentale, ci Dumnezeu i-a distrus ca urmare a aceleiași rebeliuni și nelegiuiri de la care necredincioșii din Mecca nu se opreau.

După prezentarea acestor teme, Capitolul se încheie cu o concluzie: „Ora, pe care nimeni nu o poate opri, se apropie. Înainte ca Aceasta să aibă loc voi sunteți avertizați prin Mohammed și Coran așa cum au fost avertizați și oamenii de dinaintea voastră. Această avertizare o găsiți voi nouă și ciudată? Râdeți și o batjocoriți? Pe ea o respingeți și faceți gălăgie pentru ca nimeni să nu o poată auzi? Nu vă vine să plângeți de prostia și ignoranța voastră? Renunțați la această atitudine și comportament, supuneți-vă Unicului Dumnezeu și adorați-L doar pe El!”

Aceasta a fost concluzia impresionantă care i-a mișcat și pe cei care negau Adevărul în cel mai vehement mod și care după recitarea acestor versete nu s-au putut abține să nu se prosternă împreună cu Mesagerul lui Dumnezeu (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

Surat 53: an-Najm¹⁰⁵²

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Pe Steaua care apune!
2. Tovarășul vostru [Mohammed] nu este rătăcit, nici nu este pe un drum greșit!
3. Nici nu rostește nimic după pofta lui.
4. El [Coranul] nu este decât o revelație trimisă.
5. L-a învățat pe el cel cu puteri deosebite [Îngerul Gavriil],
6. Stăpânul înțelepciunii¹⁰⁵³ care i s-a arătat cu înfățișarea sa adevărată¹⁰⁵⁴,
7. Când se afla în zarea cea mai înaltă¹⁰⁵⁵.
8. Apoi s-a apropiat și a coborât mai jos,
9. Încât s-a aflat la două bătai de arc sau chiar mai aproape.
10. Și i-a revelat Robului Său¹⁰⁵⁶ ceea ce i-a fost revelat.
11. Inima¹⁰⁵⁷ nu a mințit în ceea ce a văzut.
12. Oare vă îndoiiți de ceea ce a văzut?
13. L-a mai văzut el la o altă coborâre¹⁰⁵⁸,
14. La Lotusul de la Capăt¹⁰⁵⁹,
15. Lângă care se află grădina Adăpostului,
16. Când îi vine lotusului ce-i vine¹⁰⁶⁰.
17. Privirea [Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)] nu s-a abătut și nici nu a trecut mai departe.
18. El a văzut unele din semnele cele mai mari ale Domnului său.
19. Ați văzut voi pe Al-Lat și pe Al-'Uzza?
20. Și pe alta, pe Manat, cea de-a treia?¹⁰⁶¹
21. Oare voi aveți băiat și El are copilă?
22. Aceasta este, așadar, o împărțire nedreaptă!
23. Ele nu sunt decât niște nume pe care le-ați dat voi și părinții voștri. Allah nu a trimis asupra lor nicio putere.

¹⁰⁵² An-Najm: Steaua

¹⁰⁵³ Care are putere în corp și în minte

¹⁰⁵⁴ Îngerul Gavriil i s-a arătat profetului Mohammed la începutul profetiei în forma sa de Înger, în care Allah l-a creat

¹⁰⁵⁵ În Cer, deasupra de orizontul de est

¹⁰⁵⁶ Profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)

¹⁰⁵⁷ Mintea sau percepția (profetului Mohammed -pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa-)

¹⁰⁵⁸ Cu altă ocazie. În timpul călătoriei la Ceruri (*al-Miraj*), Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) l-a văzut și atunci în forma sa adevărată

¹⁰⁵⁹ Sidrat al-Muntaha, un pom din al șaptelea Cer

¹⁰⁶⁰ Acolo el (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) l-a văzut pe Îngerul Gavriil în forma sa de Înger

¹⁰⁶¹ Cele trei nume din acest verset și cel anterior sunt ale „zeițelor” bine-cunoscute ce erau adorate de arabii păgâni înainte de islam

- Ei nu urmează decât bănuiala și ceea ce poftesc sufletele, în vreme ce de la Domnul lor le-a venit călăuzirea.
24. Oare are omul ceea ce pofteste?
25. Dar ale lui Allah sunt Viața de Apoi și viața cea dintâi.
26. Și câți Îngeri sunt în Ceruri și mijlocirea lor nu folosește întru nimic, decât după ce Allah îngăduie cui voiește El și cui Îi place!
27. Cu adevărat, cei care nu cred în Viața de Apoi îi cheamă pe Îngeri cu nume de femei.
28. Însă ei nu au știință despre aceasta. Ei nu urmează decât bănuiala, însă bănuiala nu este de niciun folos față de Adevăr.
29. Așadar, îndepărtează-te de cel care se întoarce de la îndemnarea Noastră și care nu voiește decât viața pământescă!
30. Aceasta este știința la care ajung ei. Însă, cu adevărat, Domnul tău îi știe mai bine pe cei care rătăcesc de la calea Sa și El îi știe mai bine pe aceia care sunt drept călăuziți.
31. Ale lui Allah sunt cele din Ceruri și cele de pe Pământ, pentru ca să-i răsplătească pe cei care au săvârșit rău după ceea ce au făcut și să-i răsplătească pe cei care au împlinit bine cu cea mai bună [răsplată].
32. Cei care se feresc de păcatele mari și de faptele cele rușinoase, în afară de micile greșeli, [să știe că] Domnul tău este darnic la iertare. El vă cunoaște cel mai bine, fiindcă El v-a creat pe voi din pământ, precum și atunci când ați fost plămădiți în pânțelele mamelor voastre. Așadar, nu vă lăudați cu curățenia sufletelor voastre, fiindcă El îi știe mai bine pe cei care sunt cu teamă [de El]!
33. Îl vezi pe cel care se întoarce [de la Islam]
34. Și dă cu zgârcenie, iar apoi nu mai dă deloc?
35. Oare are el știința Necunoscutului și poate el vedea?¹⁰⁶²
36. Sau oare i s-a vestit lui ce se află în scripturile lui Moise
37. Și ale lui Avraam, care și-a ținut cu credință [făgăduința lui de a transmite]
38. Că niciun suflet nu va purta povara altuia
39. Și că omul nu va dobândi decât [rodul] celor pe care le-a agonisit
40. Și că agoniseala lui se va vedea,
41. Iar apoi va primi pentru ea răsplata cuvenită?
42. Și că la Domnul tău este întoarcerea,
43. Și că El face să rădă și face să plângă,
44. Și că El dă moartea și El dă viața

¹⁰⁶² Că proviziile sale se vor sfârși dacă cheltuiește pentru săraci în timp ce Allah a promis altceva

45. Și că El i-a creat pe cei doi soți - bărbătușul și femeiușca -,
46. Dintr-o picătură, când ea este vărsată?
47. Și că a Lui este și cealaltă creație [Învierea]
48. Și că El îmbogățește și îndestulează?
49. Și că El este Stăpânul Stelei aș-Și'ra¹⁰⁶³
50. Și că El a făcut să piară 'Ad cel vechi
51. Și Thamud și nu a lăsat să rămână nimic,
52. Ca și poporul lui Noe, mai înainte. Cu adevărat, ei erau mai nelegiuți și mai crânceni,
53. Și cetățile [răsturnate]¹⁰⁶⁴ le-a nimicit
54. Și le-a acoperit cu ceea ce le-a acoperit¹⁰⁶⁵
55. Și de care dintre binefacerile Domnului tău te îndoiești?
56. [Profetul] acesta este un prevenitor dintre prevenitorii cei vechi.
57. Se apropie Ziua cea care este aproape,
58. Nimeni, afară de Allah, nu o poate da la iveală.
59. Oare vă mirați voi de această recitare?
60. Și râdeți și nu plângeți
61. Și stați voi nepăsători și semeți?
62. Prosternați-vă înaintea lui Allah și adorați-L!

¹⁰⁶³ O Stea adorată de unii dintre arabii păgâni

¹⁰⁶⁴ Ale căror locuitori l-au negat pe profetul Lot

¹⁰⁶⁵ O ploaie de piatră

Surat 54: al-Qamar

Perioada de revelare

Incidentul „despărțirii lunii” (șaqq al-Qamar) menționat în acest Capitol determină cu precizie perioada sa de revelare. Comentatorii și tradiționaliștii sunt de acord că acest incident a avut loc la Mîna, în Mecca, cu 5 ani înainte de emigrarea Profetului (pacea și binecuvîntarea lui Allah fie asupra sa) la Medina (*Hijra*).

Tematica și subiectul principal

În acest Capitol necredințioșii din Mecca au fost certați pentru încăpățănarea lor cu privire la invitația Profetului (pacea și binecuvîntarea lui Allah fie asupra sa). Uimitorul fenomen al despărțirii Lunii a fost un semn manifest al adevărului că Învierea, despre care le vorbea Profetul (pacea și binecuvîntarea lui Allah fie asupra sa) va avea loc și că aceasta era foarte aproape. Marea sferă a Lunii s-a despărțit în două jumătăți în fața lor. Cele două părți s-au despărțit atât de mult una de cealaltă, încât unii oameni au văzut o parte a lunii într-o parte a muntelui, iar ceilalți de cealaltă parte. Apoi, cele două s-au unit într-o clipă.

Aceasta a demonstrat că sistemul Universului nu era nici etern, nici nemuritor, ci putea fi perturbat. Stele și Planete mari puteau fi despicate, dezintegrate, lovite una de cealaltă și tot ce era descris în Coran despre Înviere putea avea loc. Profetul a chemat atenția oamenilor la acest eveniment avînd acest obiectiv în vedere și i-a chemat să fie un martor. Dar necredințioșii au spus că este o iluzie magică și au persistat în negarea lor. Din cauza acestei încăpățănări ei au fost muștrați în acest Capitol.

Încă de la început li s-a spus: „Acești oameni nu cred nici în avertizare, nici nu învață lecții din istorie, nici nu afirmă credința după ce au văzut Semnele cu ochii lor. Ei vor crede doar atunci când va avea loc Învierea și vor ieși fugind din morminte către Cel care Cheamă în acea Zi.” Apoi, poveștile popoarelor lui Noe, Aad și Thamud și al popoarelor lui Lot și Faraon au fost relatate pe scurt, iar oamenilor li s-a amintit de pedepsele teribile de care aceste națiuni au suferit atunci când nu au luat în considerare avertizările date de Profeții lui Dumnezeu. După relatarea fiecărei povești s-a spus: „Acest Coran este un mijloc ușor de avertizare, iar dacă o națiune îl acceptă și urmează Calea cea Dreaptă, pedeapsa ce a venit peste națiunile anterioare poate fi evitată. Dar poate fi cu adevărat o prostie, dacă în loc de a accepta avertizările prin acest mijloc ușor, omul persistă pe calea necredinței până când va fi răpus de pedeapsă.”

În același fel, după citarea precedentelor muștrătoare din istoria națiunilor de dinainte, necredințioșilor din Mecca li s-a spus: „Dacă veți avea și voi aceeași atitudine și comportament pentru care națiunile anterioare au fost deja pedepsite, de ce să nu fiți și voi pedepsiți? Sunteți voi superiori în vreun fel pentru a fi tratați în mod diferit? Sau ați primit vreo amnistie că voi nu veți fi pedepsiți pentru nelegiuirea pentru care au fost pedepsiți alții? Și dacă vă simțiți încurajați de numărul vostru mare, veți vedea în curînd că acest număr al vostru va fi pus să lupte (pe câmpul de luptă), iar în Ziua Învierii veți fi tratați într-un mod și mai sever.”

În final, necredințioșilor li s-a spus că Dumnezeu nu are nevoie de pregătiri laborioase pentru a aduce Învierea. Aceasta va avea loc la simpla Sa comandă. Asemenea a tot ceea ce există în Univers, și omenirea are un destin. Conform acestui destin, totul se întîmplă la timpul stabilit. Nu

se poate ca oricând cineva face o provocare, Învierea să se întâmple pentru a-l convinge. Dacă voi sunteți împotriva pentru că nu o vedeți, doar veți spori prin aceasta propria suferință. Nicio faptă mică sau mare nu rămâne nescrisă de solii Divini.

Surat 54: al-Qamar¹⁰⁶⁶

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Ceasul s-a apropiat și Luna s-a despiciat [în două]¹⁰⁶⁷.
2. Însă când văd un semn, ei se îndepărtează și spun: „[Aceasta este] o vrăjitorie neîntreruptă!”
3. Ei învinuiesc de minciună și urmează poftelor lor și tot lucrul este hotărât.
4. Le-au venit lor știri destule în care se află oprire [de la necredință].
5. [Aceasta este] o înțelepciune deplină, însă prevenitorii nu sunt de niciun folos [pentru cei care nu vor să priceapă].
6. Deci întoarce-te de la ei [Mohammed]! [Și amintește-le de] Ziua când Chemătorul¹⁰⁶⁸ îi va chema [pe ei] la un lucru înspăimântător!
7. Atunci când vor ieși din gropi, cu ochii plecați, de parcă ar fi niște lăcuste risipite,
8. Alergând spre Cel care cheamă, necredincioșii vor spune: „Aceasta este o Zi grea!”
9. Poporul lui Noe au respins [mesagerul] înainte de ei și l-au socotit mincinos pe robul Nostru și

au spus: „[El este] un nebul!” Și el a fost ocărat [de necredincioși].

10. Și L-a chemat pe Stăpânul său, [spunând]: „Eu sunt învins! Deci ajută-mă!”
11. Și am deschis Noi porțile cerului pentru o apă ce a curs potop
12. Și am făcut să țâșnească izvoare din Pământ și astfel s-a întâlnit apa, după o poruncă ce a fost hotărâtă.
13. Și Noi l-am dus [pe Noe pe corabia] cea durată din scânduri și cuie,
14. Care plutea sub ochii Noștri, [drept] răsplată pentru cel ce a fost tăgăduit.
15. Și am lăsat-o Noi ca un semn [de prevenire]. Dar oare se află cine să ia aminte?
16. Și cum a fost chinul Meu și prevenirile Mele¹⁰⁶⁹.
17. Noi am făcut Coranul ușor, pentru îndemnare, dar oare se află cine să ia aminte?
18. A învinuit de minciună și [poporul lui]’Ad [pe profetul lor Hud]. Și cum a fost pedeapsa Mea și prevenirile Mele?!
19. Noi am trimis asupra lor un vânt rece cu sunet puternic, într-o zi nefericită, fără sfârșit,

¹⁰⁶⁶ Al-Qamar: Luna

¹⁰⁶⁷ Acesta a fost un semn dat de Allah profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) atunci

când cei din Qurayș l-au provocat să le arate un miracol

¹⁰⁶⁸ Considerat a fi un Înger ce anunță judecata

¹⁰⁶⁹ Pentru cei de după ei, de la care se aștepta să învețe din lecțiile popoarelor anterioare

20. Care i-a smuls pe oameni, de parcă ar fi fost niște trunchiuri de palmieri dezrădăcinați.
21. Și cum a fost chinul Meu și prevenirile Mele?!
22. Noi am făcut Coranul ușor, pentru îndemnare, dar oare este ceva care să cugete?
23. A socotit și Thamud mincinoase prevenirile.
24. Și au spus ei: „Oare să urmăim un singur om dintre noi? Atunci noi am fi în rătăcire și în sminteală!
25. Oare să-i fi fost îndemnarea trimisă lui, dintre noi [toți]? Ba el este un mincinos plin de semeție!”
26. Mâine vor afla ei cine este mincinosul plin de semeție!
27. Noi le vom trimite cămila pentru încercare. Deci veghează-i și fii cu răbdare!¹⁰⁷⁰
28. Și vestește-le că apa va fi împărțită între ei!¹⁰⁷¹ Fiecare va bea când va veni rândul său.
29. Însă ei l-au chemat pe tovarășul lor!¹⁰⁷² și el a luat [sabia sa] și a ologit-o.
30. Și cum a fost chinul Meu și prevenirile Mele?!
31. Cu adevărat, Noi am trimis asupra lor un singur strigăt [din Cer] și ei au devenit asemenea surcelelor uscate de la țarcul de vite [al păstorului].
32. Noi am făcut Coranul ușor, pentru îndemnare, dar oare este ceva care să ia aminte?
33. A luat și poporul lui Lot drept minciună prevenirile.
34. Cu adevărat, Noi am trimis asupra lor vijelie cu pietre și nu am izbăvit decât familia lui Lot, înainte de revărsatul zorilor,
35. Ca îndurare din partea Noastră. Astfel îl răsplătim Noi pe cel care aduce mulțumire;
36. El [Lot] i-a prevenit despre pedeapsa Noastră dar ei s-au îndoit de prevenirile lui.
37. Ei i-au adus rușine în privința oaspeților săi, însă Noi le-am luat vederea lor. „Gustați chinul Meu și prevenirile Mele!”.
38. Și dimineața devreme i-a lovit pe ei o pedeapsă îndelungă.
39. Deci gustați chinul Meu și prevenirile Mele.
40. Noi am făcut Coranul ușor, pentru îndemnare, dar oare este ceva care să ia aminte?
41. Și s-au dus prevenitorii și la clanul lui Faraon,
42. Însă ei au socotit mincinoase toate minunile Noastre și i-am apucat Noi

¹⁰⁷⁰ Acest verset și cel care urmează sunt adresate profetului Salih

¹⁰⁷¹ Între tribul lui Thamud și cămila, o zi de băut pentru fiecare

¹⁰⁷² Pe cel mai rău dintre ei

- cu pedeapsa lui 'Aziz [Celui Tare], Muqtadir [Atotputernic].
43. Oare necredincioșii voștri [o, Qurayș.] sunt mai buni decât aceștia [poporul lui Noe, Lot etc] sau se află în scripturi mântuire pentru voi?
44. Sau ei spun: „Noi suntem o mulțime biruitoare!”
45. Dar mulțimea lor va fi înfrântă și ei vor întoarce spatele [fugind]¹⁰⁷³.
46. Însă Ceasul este timpul promis lor [pentru pedepsire], iar Ceasul va fi mai groaznic și mai amar.
47. Cu adevărat, nelegiuții se află în rătăcire și în sminteală¹⁰⁷⁴!
48. În Ziua aceea vor fi târați în Foc cu fețele lor în jos [și li se va spune]: „Gustați voi atingerea Iadului!”
49. Și Noi am creat toate lucrurile bine întocmite
50. Și nu este porunca Noastră decât una singură [un cuvânt care se va împlini] într-o singură clipită.
51. Noi am nimicit cetele [asemănătoare cu] voi, dar oare este cine să ia aminte?
52. Și tot ceea ce au făcut se află [înscriș] în cărți,
53. Orice [faptă] - mică sau mare - este înscrisă.
54. Cu adevărat, cei care cred vor fi în grădini și [printre] pâraie,
55. Într-un loc al adevărului, lângă un Stăpânitor Atotputernic.

¹⁰⁷³ Acest eveniment prezis a avut loc în ziua Bătăliei de la Badr

¹⁰⁷⁴ Sau „în flăcările focului”

Surat 55: ar-Rahman

Perioada de revelare

În general, comentatorii consideră că acest Capitol a fost revelat în Mecca, deși conform unor hadisiuri relatate cu autoritatea lui Abdullah bin Abbas, Ikrimah și Qatadah, el a fost revelat în Medina.

Tematica și subiectul principal

Acesta este singurul Capitol din Coran în care, în afară de oameni, și djinnii – cealaltă creație de pe Pământ ce a primit libertatea de decizie și acțiune - au fost adresați în mod direct. Atât oamenii, cât și djinnii au fost făcuți să realizeze măreția puterii lui Dumnezeu, binecuvântările Sale nenumărate, propria lor neajutorare și răspunderea în fața Lui, au fost avertizați de consecințele rele ale neascultării Lui și au fost făcuți să realizeze rezultatele bune ale ascultării lor. În multe locuri din Coran există indicații care arată că la fel că oamenii și djinnii sunt o creație care a primit libertatea de voință și acțiune și vor fi trași la răspundere, ei au primit libertatea de a crede sau nu, de ascultare și neascultare și printre ei sunt credincioși și necredincioși, ascultători și rebeli, la fel ca și oamenii. Și printre ei sunt grupuri care au crezut în Profeții trimiși de Dumnezeu și în Cărțile Divine. Acest Capitol arată clar că mesajul Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și Coranul sunt atât pentru oameni cât și pentru djinni și că Profeția sa nu este limitată doar oamenilor.

Deși la începutul Capitolului, Coranul îi adresează în mod direct doar pe oameni, deoarece doar ei sunt moștenitorii Pământului, doar dintre ei Dumnezeu a trimis Mesageri și doar în limbile lor au fost revelate Cărțile Divine, începând cu v.13 și mai departe atât oamenii cât și djinni au fost adresați și aceeași invitație a fost trimisă ambelor grupuri.

Surat 55: ar-Rahman¹⁰⁷⁵

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Cel Milostiv [Ar-Rahman]
2. L-a învățat [pe om] Coranul [prin Marea Sa Milă].
3. L-a creat pe om,
4. Și l-a învățat pe el vorbirea limpede.
5. Soarele și Luna urmează o rânduială precisă,
6. Iar ierburile [sau stelele] și arborii se prosternază¹⁰⁷⁶.
7. Și Cerul El l-a înălțat și El a stabilit balanța,
8. Pentru ca voi să nu fiți nedreptățiți la cumpănire.
9. Și dați greutatea după dreptate și nu scădeți la balanță.
10. Iar Pământul l-a făcut întins pentru vietăți,
11. Pe el sunt fructe și palmieri cu ciorchini înveliți
12. Și grâne cu paie și ierburi mirositoare.
13. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?
14. El l-a creat pe om [Adam] din lut, asemenea oalelor.
15. Și l-a creat pe djinn din foc curat, fără fum.
16. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?
17. Stăpânul celor două răsărituri și Stăpânul celor două apusuri¹⁰⁷⁷.
18. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?
19. El a slobozit cele două mări ca să se întâlnească¹⁰⁷⁸,
20. Dar între ele este o stavilă pe care ele nu o pot trece.
21. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?
22. Din ele ies perle și coral.
23. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?
24. Ale Lui sunt corăbiile care se înalță pe mare ca munții.
25. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?
26. Toți cei care sunt pe Pământ vor pieri,
27. Va rămâne veșnic [numai] Fața¹⁰⁷⁹ Domnului tău, Cel plin de Slavă și de Cinste.
28. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?

¹⁰⁷⁵ Ar-Rahman: Cel Milostiv

¹⁰⁷⁶ Se supun legilor lui Allah. A se vedea 22:18

¹⁰⁷⁷ Punctele de răsărit în est și apus în vest, atât vara, cât și iarna

¹⁰⁷⁸ Cele două părți de apă: apă dulce și apă sărată

¹⁰⁷⁹ A se vedea 2:19

29. Îl imploră [având nevoie de El] cei care sunt în Ceruri și pe Pământ și în fiecare zi El împlinește ceva.
30. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?
31. În curând ne vom ocupa și de judecata voastră, o, voi două poveri¹⁰⁸⁰!
32. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?
33. O, popor al djinnilor și al oamenilor! Dacă voi puteți trece dincolo de hotarele Cerurilor și ale Pământului, treceți! Dar voi nu veți putea trece decât cu ajutorul unei puteri [din partea lui Allah].
34. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?
35. Se vor trimite asupra voastră flăcări de foc și fum¹⁰⁸¹ și nu veți fi voi ajutați.
36. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?
37. Și când se va despica cerul și va deveni roșu-aprins ca uleiul¹⁰⁸²!
38. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?
39. Și în Ziua aceea nu vor fi întrebați despre păcatele lor nici oamenii și nici djinnii¹⁰⁸³.
40. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?
41. Nelegiuții vor fi cunoscuți după semnele lor [fețele întunecate] și vor fi ei apucați de smocurile de păr și de picioare.
42. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?
43. Acesta este Iadul pe care-l socoteau păcătoșii minciună;
44. Ei se vor plimba într-un du-te-vino între el și între o apă clocotită.
45. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?
46. Acela care s-a temut de înfățișarea dinaintea Domnului său va avea parte de două Grădini, -
47. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?
48. Amândouă [Grădinile] cu ramuri stufoase.
49. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?
50. În ele se află două izvoare care curg.
51. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?
52. În ele sunt din toate roadele câte două soiuri.
53. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?
54. [Ei vor sta] întinși pe așternuturi căptușite cu brocart, iar roadele celor două Grădini vor fi aproape.

¹⁰⁸⁰ Oamenii și djinnii

¹⁰⁸¹ Un alt înțeles este aramă sau cupru

¹⁰⁸² Sau „ca pielea roșie”

¹⁰⁸³ După ce au fost condamnați la Foc

55. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?
56. În ele sunt [hurii] neprihănite, pe care nu le-au atins înainte de ei nici oameni, nici djinni.
57. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?
58. Ca și când ar fi rubine și coral¹⁰⁸⁴.
59. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?
60. Oare să fie răsplata binelui alta decât tot binele?
61. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?
62. Și afară de cele două mai sunt alte două grădini [în Paradis].
63. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?
64. Și ele sunt [de culoare] verde-închis.
65. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?
66. În ele se află două izvoare ce țâșnesc.
67. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?
68. În ele se află fructe, palmieri și rodii
69. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?
70. În ele se află fecioare virtuoaase și frumoase.
71. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?
72. Hurii retrase în corturi.
73. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?
74. Pe care înainte de ei nu le-au atins nici oameni, nici djinni.
75. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?
76. [Ei] vor sta întinși pe perne verzi și pe covoare pline și frumoase.
77. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?
78. Binecuvântat fie numele Domnului tău Dhu al-jalal ua-l-'ikram [Cel Plin de Slavă și de Cinste]!

¹⁰⁸⁴ În puritate, culoare și frumusețe

Surat 56: al-Waqi'a

Perioada de revelare

Conform ordinii cronologice pe care Abdullah bin Abbas a făcut-o cu privire la Capitole, a fost revelată prima Surat 20: Ta-Ha, apoi Surat 56: al- Al-Waqi'a și Surat 26: aș-Șu'ara.

Tematica și subiectele principale

Tematica sa este Viața de Apoi, Monoteismul (*Tauhid*) și refutarea suspiciunilor necredincioșilor din Mecca. Ceea ce ei considerau a fi complet incredibil era că Învieirea va avea loc, întregul sistem al Pământului și al Cerurilor va fi perturbat și atunci cei morți vor fi înviați și vor fi chemați la judecată, după care cei credincioși vor fi primiți în Paradis și cei răi vor fi trimiși în Iad. Ei le considerau pe toate acestea ca fiind imaginare și imposibil de petrecut. Drept răspuns s-a spus: „Atunci când evenimentul inevitabil va avea loc, nimeni nu va crede că nu se va întâmpla și nimeni nu va avea puterea să o oprească sau să demonstreze că este ceva ireal. În acel moment toate națiunile vor fi împărțite în trei categorii:

1. Dreptcredincioșii cei dintâi în rang și poziție
2. Credincioșii obișnuiți
3. Cei care au negat Viața de Apoi și au persistat în necredință și politeism și în păcate majore până la final

Modul în care aceste trei categorii de oameni vor primi răsplata și pedeapsa a fost descris în v. 7-56. Apoi, în v.57-74 s-au dat argumente, unul după altul, pentru a demonstra adevărul celor două doctrine fundamentale ale Islamului, pe care necredincioșii refuzau să le accepte, Monoteismul și Viața de Apoi. În aceste argumente, dincolo de orice de pe Pământ și din Ceruri, s-a atras atenția omului la propriul corp, la mâncarea pe care acesta o consumă, la apa pe care el o bea și la focul pe care el își gătește mâncarea și a fost apoi invitat să reflecteze la această întrebare: Ce drept aveți să vă comportați independent sau să slujiți pe altcineva decât pe Dumnezeu, a Cărui putere v-a adus în ființă și ale Cărui provizii vă susțin? De ce vă amuzați de ideea că după ce El v-a adus în ființă, El ar fi devenit atât de neajutorat și neputincios încât El nu vă poate crea din nou chiar dacă Își dorește acest lucru?

Apoi, în v.75-82, au fost refutate suspiciunile oamenilor cu privire la Coran și au fost făcuți să realizeze cât de mult greșesc ei, fiindcă, în loc să beneficieze din binecuvântările mărețe ale Coranului, aceștia îl resping. Dacă o persoană se gândește serios la adevărul Coranului va vedea că Stelele și Planetele Universului se află într-un sistem stabil, iar acest lucru este o dovadă a faptului că Dumnezeu este Creatorul său.

Li s-a spus necredincioșilor că această Carte este scrisă în Tabla bine Păstrată, care se află la El și nicio creație nu poate ajunge la ea, ca și cum ar spune: „Voi credeți că îi este adusă lui Mohammed de către diavoli, însă doar Îngerii puri au acces la mijloacele prin care aceasta ajunge la Mohammed.”

În concluzie, omul a fost avertizat: „Te poți lăuda cât de mult dorești și îți poți închide ochii față de adevăr prin aroganța ta, dar moartea este suficientă pentru a-ți deschide ochii. În momentul morții tu vei deveni neajutorat: nu îți poți salva părinții, copiii și nici liderii tăi religioși preaiubiți. Cu toții vor muri în fața ochilor tăi în timp ce tu te vei uita la ei neputincios. Dacă nu există nicio

putere supremă care să te conducă și nu există niciun Dumnezeu, atunci de ce nu-i aduceți înapoi sufletul persoanei care moare? Așa cum voi sunteți neajutorați în aceasta, la fel veți fi în a-L opri pe Dumnezeu să îi cheme pe oameni la judecată.

Puteți crede sau nu, dar fiecare persoană care moare își va vedea propriul sfârșit după ce moare. Dacă el a fost dintre cei credincioși el își va vedea sfârșitul bun, iar dacă este dintre necredincioși el își va vedea sfârșitul rău.

Surat 56: al-Waqi'a¹⁰⁸⁵

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Când „cea care trebuie să se întâmple” se va întâmpla,
2. Nimeni nu va mai socoti venirea ei minciună.
3. Ea [ii] va coborî [pe unii] și [ii] va înălța [pe alții]¹⁰⁸⁶.
4. Când Pământul va fi zgduit și clătinat
5. Și munții vor fi sfărâmați în fărâme
6. Și se vor preface în pulbere risipită.
7. Atunci veți fi voi de trei feluri:
8. Oamenii mâinii drepte - și ce sunt oamenii mâinii drepte?¹⁰⁸⁷ -,
9. Oamenii mâinii stângi - și ce sunt oamenii mâinii stângi?¹⁰⁸⁸ -,
10. Și cei ce s-au aflat în frunte se vor afla înainte¹⁰⁸⁹.
11. Aceștia sunt cei mai apropiați [de Allah],
12. În Grădinile plăcerilor;
13. O ceață dintre primii
14. Și puțini dintre ceilalți,
15. [Ei se vor afla] pe paturi împletite cu aur și pietre prețioase,
16. Întinși pe ele față în față.
17. Și se vor plimba printre ei feciori veșnic tineri,
18. Cu putere, cu ulcioare și cu un pahar de la un izvor [de vin] ,
19. Nu vor avea dureri de cap de la el și nici nu vor fi amețiți.
20. Și vor găsi fructe dintre cele pe care și le aleg
21. Și carne de pasăre pe care o poftesc
22. Și hurii cu ochii mari,
23. Asemenea mărgăritarelor ascunse,
24. Drept răsplată pentru ceea ce au împlinit
25. Și nu vor auzi în ele nici vorbe deșarte, nici învinuiri de păcat,
26. Ci numai cuvântul „Pace! Pace!”
27. Și oamenii mâinii drepte - ce sunt oamenii mâinii drepte?
28. [Ei se vor afla printre] jububierii fără spini
29. Și bananierii cu ciorchini rânduți
30. Sub umbră întinsă
31. Și lângă apa care curge continuu
32. Și roade multe,
33. Fără întrerupere și fără opreliște,

¹⁰⁸⁵ Al-Waqi'a: Cea care trebuie să se întâmple

¹⁰⁸⁶ Conform faptelor lor și nu datorită averii sau poziției sociale, așa cum se întâmplă în această viață

¹⁰⁸⁷ Cei care vor primi cartea faptelor în mâna dreaptă vor fi destinați Paradisului

¹⁰⁸⁸ Cei care vor primi cartea faptelor în mâna stângă vor fi destinați Iadului

¹⁰⁸⁹ Poate fi înțeles drept „cei care s-au aflat în frunte [în a face fapte bune] se vor afla înainte [la intrarea în Paradis]

34. Și paturi ridicate.
35. Cu adevărat, Noi le-am creat pe ele [femeile din Paradis] desăvârșite
36. Și le-am făcut pe ele neprihănite,
37. Mlădioase și toate de-o vârstă,
38. Pentru oamenii mâinii drepte [care sunt]:
39. O ceată numeroasă dintre primii
40. Și o ceată numeroasă dintre ultimii.
41. Iar oamenii mâinii stângi - ce sunt oamenii mâinii stângi?
42. [Ei se vor afla în mijlocul] vântului arzător și apei clocotite,
43. La o umbră de fum negru,
44. Nici răcoros, nici plăcut.
45. Cu adevărat, ei au fost înainte de aceasta în îndestulare.
46. Și au stăruit în păcatul cel mare¹⁰⁹⁰,
47. Spunând: „Oare după ce am murit și ne-am făcut țărână și oseminte, vom mai putea fi noi readuși la viață?
48. Și la fel și strămoșii noștri?”
49. Spune [Mohammed]: „Atât cei dintâi, cât și cei de pe urmă
50. Vor fi adunați la termenul unei Zile cunoscute!”
51. Apoi, voi cei care sunteți rătăciți și tăgăduiți
52. Veți mânca dintr-un pom de zaqqum
53. Și vă veți umple burțile din el
54. Și veți bea, pe deasupra, apă clocotită;
55. Veți bea așa cum beau cămilele însetate.
56. Acesta este ospățul lor în Ziua Judecății.
57. Noi v-am creat pe voi. De ce nu voiți să credeți?
58. Ați văzut voi ce aruncați drept sămânță¹⁰⁹¹?
59. Îl plăsmuiți voi sau Noi îl plăsmuim?
60. Noi am hotărât pentru voi moartea și Noi nu suntem împiedicați
61. Să vă înlocuim cu semenii voștri și să vă mai refacem [în Ziua de Apoi] într-un chip pe care voi nu-l știți¹⁰⁹².
62. Voi ați cunoscut prima creare. De ce nu vreți voi să luați aminte?
63. Oare vedeți voi ce semănați?
64. Dar oare voi faceți să crească [ceea ce semănați] sau Noi facem să crească?

¹⁰⁹⁰ *Širk* (asocierea altora cu Allah) sau necredință

¹⁰⁹¹ Sperma care conține materialul pentru viață

¹⁰⁹² Un alt înțeles este: „...vă vom înlocui cu alții ca voi [pe Pământ] și vă vom crea [în Viața de Apoi] într-o formă pe care voi nu o cunoașteți

65. Dacă am voi Noi, am face aceasta resturi, iar voi ați rămâne mirându-vă¹⁰⁹³;
66. [Spunând:] „Noi suntem plini de datorii,
67. Ba noi suntem lipsiți [de cele de trebuință]!”
68. Vedeți voi apa pe care o beți?
69. Voi ați făcut-o să coboare din Nori sau Noi o facem să coboare?
70. Dacă am voi, am face Noi să fie ea sărată. De ce, dar, nu sunteți voi mulțumitori?
71. Vedeți voi focul pe care-l aprindeți [prin frecare]?
72. Voi ați făcut să crească pomul lui sau Noi l-am făcut să crească?
73. Noi l-am făcut, ca o amintire¹⁰⁹⁴ și ca un lucru folositor pentru cei care călătoresc¹⁰⁹⁵.
74. Deci laudă numele Domnului tău Cel Măreț!
75. Și nu! Eu jur pe locurile Stelelor [de pe bolta cerească]¹⁰⁹⁶!
76. Și, cu adevărat, acesta este un jurământ mare, dacă voiți să știți!-
77. Că acesta este un Coran nobil,
78. Într-o Carte bine păstrată¹⁰⁹⁷,
79. Pe care numai cei curățiți o ating [Îngerii].
80. [Acesta este] o revelație de la Stăpânul lumilor.
81. Oare acest Mesaj voi îl socotiți minciună?
82. Și faceți voi din înzestrarea voastră [un lucru] pe care-l tăgăduiți?
83. Și cum va fi când [sufletul în momentul morții] va ajunge la gât?
84. Și voi veți privi în vremea aceea,
85. Fiind Noi [Îngerii Noștri care scot sufletele] mai aproape de el decât voi, însă nu Ne veți zări.
86. Dar de ce nu, dacă voi credeți că nu aveți de dat socoteală,
87. Aduceți-l înapoi¹⁰⁹⁸, dacă voi sunteți într-adevăr?
88. Dacă [cel care moare] este dintre cei apropiați [de Allah],
89. Atunci el va avea odihnă, îndurare și Grădini cu plăceri.
90. Dacă el este dintre oamenii mâinii drepte,
91. Atunci [el va fi primit cu cuvintele:] „Pace ție, [tu ești] dintre oamenii mâinii drepte!”

¹⁰⁹³ De ceea ce s-a întâmpat. Un alt înțeles este „cu regret”

¹⁰⁹⁴ A focului măreț din Iad

¹⁰⁹⁵ Prin mijloacele de a aprinde focul. Călătorii sunt menționați din cauza avantajului special pentru ei, însă este o provizie pentru toți oamenii, în general.

¹⁰⁹⁶ Allah confirmă printr-un jurământ

¹⁰⁹⁷ În Tabla bine Păstrată (*al-Lauh al-Mahfuth*), care se află la Allah

¹⁰⁹⁸ Înapoi în corp, însemnând că așa cum nu puteți opri moartea atunci când este decretată, tot astfel nu veți putea scăpa de recompensă atunci când este decretată

-
92. Însă dacă el va fi dintre cei care
tăgăduiesc și sunt în rătăcire,
93. Atunci va avea el sălaș în apa
clocotită
94. Și în focul Iadului.
95. Acesta este adevărul adevărat.
96. Deci laudă numele Domnului tău
Cel Măreț!

Surat 57: al-Hadid

Perioada de revelare

Acest Capitol este, fără îndoială, unul revelat în Medina, iar un studiu al subiectului său arată faptul că el a fost pogorât între Bătălia de la Uhud și Armistițiul de la Hudaibiyah. În acel moment micul stat islamic din Medina era înconjurat de necredincioși și doar o mână de musulmani slab echipați se aflau în tranșeele de apărare împotriva puterii aliate ale Arabiei. În acea stare, islamul nu doar că avea nevoie de sacrificarea adepților săi, ci și de ajutor financiar și asistență, iar în acest Capitol s-a făcut un apel pentru ambele. Această viziune este întărită și mai mult de v.10 în care Dumnezeu le-a spus credincioșilor: „Cei care vor cheltui și vor lupta dintre voi după victorie nu vor fi niciodată egali cu cei care au cheltuit și au luptat înainte de aceasta.” Același lucru este susținut de hadisurile relatate de Ibn Marduyah sub autoritatea lui Anas cu privire la v.16 „Oare nu a sosit vremea pentru aceia care cred, ca inimile lor să fie smerite la pomenirea lui Allah”, el spune că la 17 ani după începerea revelării Coranului acest verset a fost pogorât pentru a-i face pe credincioși să treacă la acțiune. Astfel, se consideră că perioada de revelare a acestui Capitol este între anul 4 și 5 după emigrare (*Hijrah*).

Tematica și subiectul principal

Tematica acestui Capitol este de a-i îndemna pe musulmani să cheltuiască pentru cauza lui Allah. În momentul cel mai critic din istoria Islamului, atunci când musulmanii se aflau într-o luptă pe viață și pe moarte împotriva păgânilor arabi, acest Capitol a fost revelat pentru a-i convinge pe musulmani să facă sacrificii financiare, în particular, dar și pentru a-i face să realizeze că islamul nu înseamnă doar afirmații verbale și unele practici comportamentale, ci înseamnă și sinceritate față de Dumnezeu și Religia Sa. Credința celui care era lipsit de acest spirit și care-și considera propriul sine și bogăția sa ca pe ceva mai drag pentru sine decât Dumnezeu și Religia Lui, nu are nicio valoare în fața lui Dumnezeu. Prin urmare, prima dată au fost menționate atributele lui Dumnezeu Preainaltul pentru ca cei care ascultă Coranul să realizeze pe deplin Cine le vorbește, iar apoi s-au discutat următoarele subiecte:

1. Credința îi cere omului să nu aibă ezitări în a-și cheltui averea pentru Allah, căci această ezitare nu este doar contrară Credinței, ci și realistice greșit. Avea îi aparține cu adevărat doar lui Dumnezeu, iar omul a primit doar drepturi de proprietate ca și locuitor al Său. Ieri această putere se afla în stăpânirea unor oameni, astăzi se află la un singur om și mâine îi va aparține altuia. În final va ajunge la Dumnezeu, care este Moștenitorul tuturor lucrurilor din Univers. Singura avere ce îi va fi de folos omului este cea cheltuită de dragul lui Dumnezeu.
2. Deși sacrificarea de dragul lui Allah este laudabilă în toate cazurile, adevărata sa valoare este determinată de natura situației: cea în care puterea păgânismului este copleșitoare și există pericolul că aceasta ar putea învinge Islamul complet sau cea în care islamul se află într-o poziție mai puternică, iar credincioșii obțin victorii. Aceste două situații nu sunt egale în ceea ce privește importanța și atunci nici sacrificiile făcute în aceste situații nu sunt egale. Cel care își sacrifică viața și își cheltuiește averea pentru promovarea Islamului atunci când această religie este deja puternică nu poate avea același rang ca cel care s-a chinuit pentru promovarea Islamului când religia era slabă.

3. Orice se cheltuie pentru cauza Adevărului este un împrumut acordat lui Dumnezeu și Dumnezeu nu numai că îl va întoarce, crescându-l, dar va da și de la El Însuși cea mai bună recompensă pentru aceasta.
4. În Ziua de Apoi Lumina le va fi dăruită doar acelor credincioși care își vor cheltui averea pentru cauza lui Dumnezeu. Cât despre ipocriții care și-au văzut doar interesele proprii în această viață și cărora nu le-a păsat dacă învinge Adevărul sau falsitatea vor fi despărțiți de Credincioși în Viața de Apoi, deși au trăit într-o asociere în această viață. Aceștia nu vor primi Lumina și vor fi socotiți printre necredincioși.
5. Musulmanii nu ar trebui să se comporte precum adepții primelor Cărți, care și-au petrecut viețile în adorarea acestei vieți și ale căror inimi au devenit împietrite din cauza neglijării timpului. Cel a cărui inimă nu se înmoaie la pomenirea lui Dumnezeu și nu se supune Adevărului trimis de El nu poate fi un credincios.
6. Pentru Dumnezeu susținătorii sinceri ai Adevărului și adevărații martori ai Credinței sunt doar credincioșii care și-au cheltuit averea pe calea Lui într-un mod sincer și fără dorința de a se lăuda în fața oamenilor.
7. Această viață este una scurtă și este un mijloc de mândrie și laudă: petrecerea timpului liber, bijuteriile, mândria statutului social, averea și posesiile sale pentru care unii oameni au conflicte cu alții, sunt pasagere. Pilda sa este asemenea unei recolte care crește, apoi se ofilește și ajunge paie uscate. Viața de Apoi, cea eternă, este cea în care se vor anunța consecințele faptelor lor. Astfel că, dacă o persoană vrea să concureze cu altcineva pentru ceva, ar trebui să se lupte pentru Paradis.
8. Bucuriile și greutățile pe care un om le primește în această viață sunt prescrise de Dumnezeu. Un credincios adevărat este cel care nu își pierde speranța atunci când întâmpină o greutate și care nu devine mândru în perioadele bune. Doar un ipocrit și un necredincios devine mândru atunci când primește binecuvântările lui Dumnezeu și devine zgârcit atunci când este chemat să cheltuiască pentru același Dumnezeu care l-a binecuvântat și le spune și altora să fie la fel de zgârciți ca el.
9. Dumnezeu Și-a trimis Mesagerii Săi cu semne clare și cu Cartea și cu Legea Dreptății pentru ca oamenii să adere la Adevăr și la justiție și să elimine falsitatea. Așadar, lui Dumnezeu îi place să vadă care dintre oameni va sprijini Religia Sa adevărată chiar și cu riscul vieții lor. Dumnezeu a creat aceste șanse pentru dezvoltarea omului și în avantajul lui deoarece El nu are nevoie de ajutorul omului.
10. Dumnezeu a trimis Profeți în trecut, iar unii oameni au urmat Calea cea Dreaptă, dar cei mai mulți au rămas în aceeași stare de nelegiuire. Apoi a venit profetul Iisus (pacea fie cu el) care a adus multe îmbunătățiri în viețile oamenilor, dar comunitatea sa a inventat monahismul. Acum Dumnezeu l-a trimis pe profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Cel care își declară credința în el și își petrec viața având frică de judecata lui Dumnezeu, va primi Mila lui Dumnezeu și El îl va binecuvânta cu Lumina prin care va vedea Calea cea Dreaptă și va putea merge pe aceasta. Deși adepții primelor revelații se consideră singurii primitori ai binecuvântărilor lui Dumnezeu, de fapt doar Dumnezeu controlează binecuvântările Sale și El poate binecuvânta pe cine dorește.

Surat 57: al-Hadid¹⁰⁹⁹

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Tot ceea ce se află în Ceruri și pe Pământ Îi aduce laudă lui Allah, căci El este *Al-'Aziz* [Puternic] [și] *Al-Hakim* [Înțelept].
2. A Lui este Împărăția Cerurilor și a Pământului. El dă viață și dă moartea și El este cu putere peste toate.
3. El este *Al-Auual* [Întăiul] și *Al-Aakhir* [Cel de pe urmă], *Adh-Dhahir* [Cel de deasupra tuturor] și *Al-Batin* [Cel ascuns] și El este Atoateștiutor.
4. El este Cel care a creat Cerurile și Pământul în șase zile și pe urmă s-a înălțat deasupra Tronului¹¹⁰⁰. El știe ce intră în Pământ și ce iese din el, ce coboară din Cer și ce se înalță la el; El este cu voi, oriunde v-ați afla. Și Allah vede bine ceea ce faceți.
5. A Lui este Împărăția Cerurilor și a Pământului și la Allah se întorc [toate] lucrurile.
6. El face ca noaptea să intre în zi și ca ziua să intre în noapte și El este Știutorul celor dinlăuntru piepturilor.
7. Credeți în Allah și în Trimisul Său și faceți milostenie din cele asupra cărora El v-a făcut urmași, căci aceia dintre voi care cred și care fac milostenie vor avea parte de răsplătă mare!
8. Și ce aveți voi că nu credeți în Allah, în vreme ce Trimisul vă cheamă să credeți în Domnul vostru? Iar El a făcut legământ cu voi. Dacă voi vreți să credeți, [credeți acum]!
9. El este Cel care pogoară asupra robului Său [profetul Mohammed] semne limpezi, pentru ca să vă scoată pe voi din întunecimi la lumină. Și Allah este *Ra'uf* [Iertător], *Rahim* [Îndurător] cu voi.
10. Și ce aveți voi că nu dăruieți pe calea lui Allah, în vreme ce a Lui este moștenirea Cerurilor și a Pământului? Nu este deopotrivă cel care dăruiește dintre voi și care luptă înainte de cucerire, căci aceștia vor avea o treaptă mai înaltă decât aceia care au dăruit și au luptat după aceea. Dar tuturor le făgăduiește Allah cea mai bună [răsplătă]; și Allah este Bine Știutor a ceea ce faceți.
11. Acela care Îi va da lui Allah un împrumut frumos, El i-l va da înapoi înmulțit și va avea parte de răsplătă generoasă.
12. Într-o zi îi vei vedea pe dreptcredincioși și pe dreptcredincioase cu lumina alergând în fața lor și în dreapta lor. [Și li se va spune lor]: „Iată astăzi vestea voastră cea bună: Grădini pe sub care curg râuri și în care veți sălășlui voi veșnic! Aceasta este izbânda cea mare!”
13. Și în Ziua aceea, ipocriții și ipocritele le vor spune

¹⁰⁹⁹ Al-Hadid: Fierul¹¹⁰⁰ A se vedea 2:19

- dreptcredincioșilor: „Așteptați ca să luăm și noi din lumina voastră!” Dar [li] se va spune: „Întoarceți-vă înapoi¹¹⁰¹ și căutați lumină!” Și se va ridica între ei un zid, cu o poartă. Înlăuntrul ei se va afla îndurarea, iar în afara ei, împrejur, se va afla chinul.
14. Și ei [ipociții] vor striga către ei [credincioșii]: „Oare nu am fost împreună cu voi?” Vor spune: „Ba da! Însă voi v-ați lăsat ispitii și ați stat la pândă și ați stat la îndoială și v-au amăgit dorințele, până ce a venit porunca lui Allah. Și amăgitorul [Satana] v-a înșelat pe voi cu privire la Allah.
15. Și astăzi nu se mai primește răscumpărare nici de la voi, nici de la aceia care au tăgăduit. Sălașul vostru va fi Focul. El va fi locul ce vi se cuvine vouă. Și ce rea soartă [este aceasta]!”
16. Oare nu a sosit vremea pentru aceia care cred, ca inimile lor să fie smerite la pomenirea lui Allah și înaintea Adevărului care a fost trimis și ca ei să nu fie ca cei cărora li s-a dăruit Cartea mai înainte și li s-a lăsat lor timp îndelung, însă inimile lor au rămas împietrite și mulți dintre ei sunt nelegiuții?
17. Să știți că Allah dă viață Pământului, după moartea lui! Noi v-am făcut vouă semnele limpezi, pentru ca voi să pricepeți.
18. Cu adevărat, cei care au făcut milostenie și acelea care au făcut milostenie i-au dat lui Allah un împrumut minunat, care li se va întoarce lor înmulțit, și vor avea ei parte de răsplată generoasă.
19. Cei care au crezut în Allah și în trimișii Săi - aceia sunt cei iubitori de adevăr - și martirii vor avea la Domnul lor răsplată și lumina lor, iar aceia care nu au crezut și au socotit semnele Noastre mincinoase, aceia vor fi oaspeții Iadului.
20. Să știți că viața aceasta este doar o joacă, o glumă, o podoabă, goană după laudă între voi și după înmulțirea averilor și a copiilor. [Aceasta] este asemenea unei ploi, a cărei vegetație îi încântă pe lucrătorii pământului, dar apoi ea se vestejește și o vezi îngălbinită și apoi se preschimbă în niște fărâme. Iar în Viața de Apoi se află chin aspru [pentru necredincioși] și iertare de la Allah și mulțumire [pentru credincioși]. Și nu este această viață decât o plăcere înșelătoare.
21. Grăbiți-vă, întrecându-vă, către iertarea Domnului vostru și către o Grădină într-atât de largă, precum lărgimea Cerului și a Pământului, care a fost pregătită pentru aceia care au crezut în Allah și Trimii Săi! Aceasta este mare Mila lui Allah, pe care El o dăruiește cui voiește, căci Allah este Dătător de mare îndurare.
22. Nicio nenorocire nu se îndreaptă pe Pământ și nici în sufletele voastre

¹¹⁰¹ În viața lumească

- fără ca ea să nu se afle într-o carte¹¹⁰², înainte ca Noi să o pricinuim. Acesta este un lucru ușor pentru Allah,
23. Pentru ca voi să nu fiți triști pentru ceea ce ați pierdut și nici să nu vă prea bucurați pentru ceea ce El vă dăruiește. Și Allah nu-l iubește pe cel trufaș și lăudăros,
24. Pe cei care sunt zgârciți și le poruncesc oamenilor să fie zgârciți. Cât despre cel care întoarce spatele, Allah este Al-Ghaniyy [Cel suficient pentru Sine] [și] El este Al-Hamid [Cel Vrednic de Laudă].
25. Noi i-am trimis pe trimișii Noștri cu semnele cele limpezi, am făcut să pogoare cu ei Scriptura și Balanța, pentru ca oamenii să fie cu dreptate, și am făcut să pogoare fierul, în care se află putere mare și foloase pentru oameni și pentru ca Allah să știe cine îl ajută pe El și pe Trimișii Săi fără ca ei să fie văzuți! Cu adevărat, Allah este Quaiyy [Tare] [și] 'Aziz [Puternic].
26. Și Noi i-am trimis pe Noe și pe Avraam și le-am dăruit urmașilor lor profeția și Scriptura. Și printre ei au fost unii bine călăuziți, însă mulți dintre ei au fost ieșiți din drum.
27. Apoi, Noi i-am făcut să meargă pe urmele lor pe Trimișii Noștri și l-am făcut să urmeze pe Iisus fiul Mariei, și i-am dăruit lui Evanghelia, iar în inimile celor care l-au urmat am pus
- milă și îndurare. Însă monahismul l-au născocit ei singuri - nu l-am prescris Noi pentru ei - căutând mulțumirea lui Dumnezeu! Dar ei nu au păzit aceasta așa cum s-ar fi cuvenit să o păzească. Noi le-am dăruit acelora dintre ei care au crezut răsplata lor, însă mulți dintre ei au fost nelegiuți.
28. O, voi cei care credeți! Fiți cu frică de Allah și credeți în Trimisul Său [Mohammed] astfel El vă va dăruii o parte dubla din îndurarea Sa, vă va face o lumină după care să mergeți și vă va ierta pe voi, căci Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător]!
29. Aceasta pentru ca oamenii Cărții să știe că ei nu vor avea nicio putere asupra harului lui Allah¹¹⁰³ și că harul se află în Mâna¹¹⁰⁴ lui Allah și El îl dăruiește cui voiește El, căci Allah este Dătătorul harului cel mare.

¹¹⁰² În Tabla bine Păstrată (*al-Lauh al-Mahfuth*)

¹¹⁰³ Nu vor avea parte de harul lui Allah atâta timp cât refuză să creadă în mesajul Lui care a fost trimis prin profetul Mohammed

¹¹⁰⁴ A se vedea 2:19

Surat 58: al-Mujadila

Perioada de revelare

Nu există niciun hadis care să desemneze perioada sa de revelare, însă conform unui indiciu din tematica sa, se poate spune cu certitudine că acest incident al disputei (după care este numit Capitolul) a avut loc la un timp după Bătălia Tranșeelor (Shaual, 5 D.H.). În Surat 33: al-Ahzab Dumnezeu a negat faptul că un fiu adoptat este precum unul adevărat, spunând: „Și Dumnezeu nu le-a făcut pe soțiile voastre, de care voi vă despărțiți, să fie asemenea mamelor voastre.” Însă în acel Capitol nu exista nimic legat de faptul că a divorța o soție prin dhihar¹¹⁰⁵ este un păcat și nici nu se vorbea despre reglementările privind consecințele sale. Astfel, a fost stabilită întreaga lege cu privire la dhihar în acest Capitol, ceea ce arată faptul că aceste porunci detaliate au fost revelate după prezentarea lor pe scurt în Surat 33: al-Ahzab.

Tematica și subiectele principale

În acest Capitol musulmanii au primit instrucțiuni cu privire la diferitele probleme cu care se confruntau ei la acel timp. Încă de la începutul Capitolului și până la versetul 6 s-au dat porunci legale cu privire la dhihar, iar musulmanii au fost avertizați că această practică era împotriva declarației lor de credință, că ei nu ar trebui să persiste în practicile ignoranței după ce au acceptat Islamul, că nu ar trebui să încalce limitele stabilite de Dumnezeu și nici să le refuze și nici să își facă propriile reguli, contrare celor ale lui Dumnezeu. Pentru aceste lucruri nu doar că vor fi pedepsiți fiind umiliți în această viață, dar vor fi trași la răspundere și în Viața de Apoi.

În v.7-10 ipociții au fost muștrați pentru întâlnirile lor secrete în care conspirau împotriva Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și care îl salutau pe acesta la fel precum evreii, într-un mod prin care îi doreau răul și nu binele. Musulmanii însă, au fost conșolați.

„Aceste bârfe ale ipociților nu vă pot face rău, astfel că, voi trebuie să continuați să vă faceți datoria cu încredere deplină în Dumnezeu.” Mai mult, ei au primit această lecție morală: „Adevărații credincioși, atunci când se întâlnesc și vorbesc în secret, nu vorbesc de păcate și despre neascultare față de Mesager, dacă vorbesc în secret ei vorbesc despre bine și evlavie.”

În v.11-13 musulmanii au fost învățați anumite comportamente sociale și au primit instrucțiuni pentru a eradică unele fapte rele sociale prevalente în societate așa cum sunt și astăzi. Dacă unii oameni stau într-o adunare și li se alătură și alți oameni, ei nu le fac loc, iar cei nou-veniți ajung să stea în picioare sau în fața ușii sau trebuie să părăsească încăperea sau îi deranjează pe alții pentru a-și face singuri loc. Deseori se întâmpla astfel în adunările Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Așadar, Dumnezeu le-a dat instrucțiuni: „Nu vă comportați în mod egoist și fără de minte, faceți loc nou-veniților cu inima deschisă.”

Un alt viciu găsit printre oameni era că atunci când aceștia vizitau pe cineva (în special o persoană importantă), ei își prelungeau vizita și nu le păsa că poate aceasta îi aducea greutate persoanei vizitate. Apoi, dacă acesta le spunea să plece, ei se supărau, dacă el se ridica din adunare, ei se plângeau de lipsa sa de manieră, dacă el le spunea în mod indirect că are altă treabă, ei se făceau

¹¹⁰⁵ Divorțul prin dhihar are loc atunci când bărbatul îi spune soției sale: „Tu ești pentru mine precum spatele mamei mele”

că nu îl aud. Și Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a avut de-a face cu un astfel de comportament din partea oamenilor, care, din dorința de a beneficia cât mai mult de învățăturile sale, nu vedeau că îi ocupau timpul prețios ce era atât de necesar pentru lucruri importante. În final, pentru a eradica acest comportament rău, el le-a poruncit oamenilor ca atunci când sunt rugați să se ridice dintr-o adunare, ei să se ridice și să plece.

Un alt viciu prevalent printre oameni era că fiecare își dorea să se întâlnească singur cu Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) fără a avea vreo nevoie reală sau îl aborda într-o adunare și îi vorbea în șoaptă la ureche. Acest lucru nu doar că era rușinos pentru Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), ci era și deranjant pentru cei care stăteau în adunare. Din acest motiv Dumnezeu a dat restricția ca cel care își dorea să îl consulte în privat să dea înainte ceva drept pomană. Obiectivul era ca oamenii să fie avertizați de acest obicei rău și să fie obligați să renunțe la el. Așadar, restricția a fost implementată pentru un timp scurt, iar atunci când oamenii și-au corectat comportamentul, ea a fost retrasă.

De la v.14 și până la finalul Capitolului li se spune membrilor societății musulmane, ce era compusă dintr-o combinație de musulmani sinceri, ipocriți și indeciși, care este criteriul sincerității în Islam. Un tip de musulmani sunt cei care sunt prieteni cu dușmanii Islamului: ei nu ezită să își trădeze religia pe care o declară de dragul intereselor proprii, răspândesc tot felul de dubii și suspiciuni împotriva Islamului și îi opresc pe oameni să adopte Calea lui Dumnezeu. Însă, deoarece ei fac parte din comunitatea musulmană, declarația lor falsă a Credinței le este precum un scut de protecție. Al doilea tip de musulmani sunt cei care în ceea ce privește Religia lui Dumnezeu nu le pasă de propriul tată, frate, copii și familie (dacă aceștia din urmă îi obligă la necredință sau păcate). Ei nu au niciun sentiment de dragoste față de dușmanii lui Dumnezeu și ai Mesagerului Său. Dumnezeu a spus clar în acele versete că oamenii din primul tip fac parte din grupul Satanei, oricât de mult ar încerca ei să-i convingă pe ceilalți de islamul lor. Doar cei din al doilea tip vor avea onoarea de a face parte din grupul lui Dumnezeu. Doar ei sunt adevărații musulmani: doar ei vor obține succesul adevărat și doar de ei Dumnezeu este mulțumit.

Surat 58: al-Mujadila¹¹⁰⁶

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Allah a auzit vorbele celei care discută cu tine [Mohammed] în privința bărbatului ei și se plânge lui Allah. Și Allah aude discuția voastră, căci Allah este *Sami'* [Cel care Aude Totul] [și] *Basir* [Cel care Vede Totul].
2. Aceia dintre voi care pronunță *adh-dhihar*¹¹⁰⁷ pentru a se despărți soțiile lor - ele nu sunt mamele lor! Mamele lor nu sunt decât cele care i-au adus pe lume. Ei spun vorbe urâte și mincinoase. Dar cu toate acestea Allah este 'Afuu [Îndurător], Ghafur [Iertător].
3. Cei care se despart de soțiile lor cu aceste vorbe, iar apoi vor să revină asupra celor pe care le-au spus, [trebuie] să elibereze un rob înainte de a se mai atinge unul de altul. La aceasta sunteți voi îndemnați, iar Allah este bine știutor a ceea ce faceți.
4. Iar cel care nu află [în posesia lui un rob] trebuie să postească două luni, una după alta¹¹⁰⁸, înainte de a se atinge [de soția sa]. Însă cel care nu poate [să o facă], trebuie să hrănească șaizeci de sârmani. Aceasta pentru ca să credeți în Allah și în Trimisul Său. Acestea sunt orânduilele impuse de Allah, iar cei

care le tăgăduiesc vor avea parte de pedeapsă dureroasă.

5. Cu adevărat, cei care se împotrivesc lui Allah și Trimisului Său vor fi doborâți așa cum au fost doborâți și cei de dinainte de ei. Noi am pogorât semne limpezi, iar necredincioșii vor avea parte de pedeapsă umilitoare,
6. În Ziua când Allah îi va readuce pe ei toți la viață și le va vesti lor ceea ce au făcut. Allah le-a ținut lor socoteală, în vreme ce ei au uitat-o, căci Allah este la toate Martor.
7. Oare tu nu vezi că Allah știe tot ceea ce se află în Ceruri și ceea ce se află pe Pământ? Nu există discuție în taină între trei fără ca El să fie al patrulea¹¹⁰⁹, nici între cinci fără ca El să fie al șaselea, nici mai puțini de atât și nici mai mulți fără ca El să fie împreună cu ei [prin Știința Sa], oriunde s-ar afla. Apoi le vestește ceea ce au făcut, în Ziua Învierii. Cu adevărat, Allah este Atoateștiutor.
8. Oare tu nu-i vezi pe cei cărora le-a fost oprit să vorbească în taină cum se întorc la ceea ce le-a fost oprit și se sfătuiesc în șoaptă, cu păcat, dușmănie și nesupunere față de Trimis? Iar dacă vin la tine, te salută [cu vorbe] cu care nu te salută

¹¹⁰⁶ Al-Mujadila: Cea care discută

¹¹⁰⁷ Acesta are loc atunci când soțul îi spune soției: „Tu ești pentru mine precum spatele mamei mele”. Acesta era un tip de divorț practicat de arabi înainte de profetia lui

Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)

¹¹⁰⁸ A se vedea 4:92

¹¹⁰⁹ Prin știința Lui, secretele acestora

- Allah¹¹¹⁰ și zic în sinea lor: „De ce ne chinuie Allah pentru ceea ce spunem?” Iadul va fi de ajuns pentru ei și vor arde în el! Și ce loc rău [este acesta]!
9. O, voi cei care credeți! Dacă vorbiți în taină, nu vă sfătuiți cu păcat, dușmănie și nesupunere față de Trimisul Său, ci sfătuiți-vă cu bunătate și cu evlavie! Și fiți cu frică de Allah, la care veți fi adunați!
 10. Vorba în taină este de la Șeitan, pentru ca cei care au crezut să se întristeze, însă el nu le poate pricinui nicio pagubă fără de voia lui Allah. Și în Allah să se încreadă dreptcredincioșii!
 11. O, voi cei care credeți! Când vi se spune vouă: „Faceți loc în adunări!”, atunci faceți voi loc și vă va face și Allah vouă loc [în Paradis]! Iar când se spune „Ridicați-vă!”, atunci ridicați-vă voi și Allah îi va ridica cu [câteva] trepte pe aceia care cred dintre voi și pe aceia cărora li s-a dat știința, căci Allah este bine știutor a ceea ce faceți!
 12. O, voi cei care credeți! Dacă voți să stați de vorbă în taină cu Trimisul, înainte de vorba voastră faceți o milostenie, căci aceasta este mai bine pentru voi și mai curat! Dar dacă nu găsiți [nimic de oferit], Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].
 13. Oare vă temeți să dați milostenie înainte de vorba voastră? Fiindcă nu ați dat și pentru că Allah v-a iertat, împliniți voi Rugăciunea [As-Salat], plătiți Dania [Az-Zakat] și fiți cu supunere față de Allah și de Trimisul Său, căci Allah este bine știutor a ceea ce faceți!
 14. Oare nu i-ai văzut pe aceia care și-au luat ca ajutor un neam pe care Allah este mâniat? Ei nu sunt nici dintre voi, nici dintre ai lor și ei jură cu minciună și ei știu [aceasta].
 15. Allah le-a pregătit lor chin aspru. Și ce rău [lucru este] acesta pe care îl fac ei!
 16. Și-au luat jurămintele lor drept pavază și astfel ei au împiedicat de la calea lui Allah, dar vor avea ei parte de osândă umilitoare.
 17. Nu le vor fi de niciun folos averile lor și copiii lor împotriva [pedepsei] lui Allah. Aceștia vor fi oaspeții Focului și în el vor sălășlui ei veșnic.
 18. Într-o Zi, când Allah îi va învia pe toți, vor jura ei față de El, așa cum au jurat față de voi și vor socoti că ei se sprijină pe ceva, însă ei sunt mincinoși!
 19. Șeitan a pus stăpânire peste ei și i-a făcut pe ei să uite de pomenirea lui Allah. Aceștia sunt ceata lui Șeitan și ceata lui Șeitan sunt cei pierduți!

¹¹¹⁰ Se face referire la evreii care îi salutau pe musulmani spunând: „Moartea fie asupra voastră” în loc de „Pacea fie asupra voastră”

-
20. Cei care se împotrivesc lui Allah și Trimisului Său - sunt dintre cei mai umiliți.
 21. Allah a hotărât: „Cu adevărat, Eu voi birui negreșit; Eu și trimișii Mei!” Allah este cu adevărat Qauyy [Tare] [și] 'Aziz [Puternic].
 22. Nu vei afla niciun neam [de oameni] care cred în Allah și în Ziua de Apoi și care să-i ia ca prieteni pe cei ce se împotrivesc lui Allah și Trimisului Său, chiar dacă ar fi părinții lor, fiii lor, frații lor sau stirpea lor. În inimile acestora El a prescris credința și i-a întărit pe ei cu duh de la Sine. Și El îi va ajuta să intre în grădini pe sub care curg pâraie și veșnic vor avea sălaş în ele. Allah este mulțumit de ei și ei sunt mulțumiți de El. Aceștia sunt ceata lui Allah, iar ceata lui Allah sunt aceia care vor izbândi.

Surat 59: al-Haşr

Perioada de revelare

În Bukhari și Muslim avem relatat un hadis de la Sa'id bin Jubair astfel: „Atunci când l-am întrebat pe Abdullah bin Abbas despre Surat al-Haşr, el a spus că aceasta a fost revelată în legătură cu bătălia împotriva lui Bani Nadhir așa cum Surat 8: al-Anfal a fost revelată în legătură cu Bătălia de la Badr.” În ceea ce privește întrebarea când a avut loc această bătălie, Imam Zuhri a spus cu autoritatea lui Uruah bin Zubair că aceasta a avut loc cu 6 luni după Bătălia de la Badr. Însă, Ibn Sa'd, Ibn Hişam și Baladhuri au considerat că acesta a avut loc în Rabi' al-Auual, 4 D.H.

Contextul revelații

Pentru a putea înțelege tematica acestui Capitol, precum și modul în care Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) s-a comportat cu evreii este necesar să ne uităm puțin la istoria lor în Peninsula Arabică (*Hijaz*) și a Medinei.

Nu există nicio istorie autentică a evreilor arabi în lume. Aceștia nu au lăsat niciun înscris cu privire la trecutul lor și nici istoricii evrei și scriitorii ne-arabi nu i-au menționat, motivul fiind acela că după ce aceștia s-au stabilit în Peninsula Arabă ei s-au izolat de principalele națiuni, iar evreii din lume nu i-au considerat ca membrii ai lor. Ei au renunțat la cultura și limba iudaică și chiar și la numele lor, luând nume arabe. Tăblițele ce au fost descoperite în cercetările arheologice din Peninsula Arabă nu conțin nicio urmă a evreilor înainte de primul secol al erei creștine, cu excepția a câtorva nume evreiești. Astfel că, istoria evreilor Arabi este bazată în principal pe tradiții verbale transmise de către arabi, majoritatea fiind greșite și răspândite de evrei înșiși.

Evreii din Peninsula Arabă au susținut că au venit să se stabilească în Arabia în timpul ultimei etape a vieții Profetului Moise. Ei au spus că Profetul Moise a trimis o armată să îi alunge pe Amaleciții din Yathrib (numele anterior al Medinei) și a ordonat ca niciunul dintre ei să nu fie lăsat în viață. Armata Israelită a îndeplinit porunca Profetului Moise, dar nu i-a luat viața prințului frumos al Regelui Amalecit, întorcându-se cu el în Palestina. La acel moment Profetul Moise era deja mort. Succesorii săi nu au acceptat decizia armatei pentru că prin salvarea vieții unui Amalecit, ei nu l-au ascultat pe profetul Moise și au încălcat legea Mozaică. Drept urmare, aceștia au exclus armata din comunitatea lor, fiind nevoiți să se întoarcă în Yathrib și să se stabilească acolo (Kitab al-Aghani, vol 6, p.94). Astfel că, evreii susțineau că ei trăiau în Yathrib încă din 1200 Î.Hr. Însă această întâmplare nu avea nicio bază istorică, iar evreii probabil că au inventat această poveste pentru a-i uimi pe arabi și a-i face să creadă că ei aveau origine nobilă și erau locuitorii originali ai locului.

A doua emigrare evreiască, conform evreilor, a avut loc în 587 Î.Hr., atunci când Regele Babilonului, Nabucodonosor al II-lea a distrus Ierusalimul și i-a împrăștiat pe evrei în toată lumea. Evreii arabi au spus că unele dintre triburile lor au venit să se așeze în acel timp în Uadi al-Qura, Taima și Yathrib (Al-Baladhuri, Futuh al-Buldan). Dar nici aceasta nu are o bază istorică. Însă poate că au dorit să demonstreze că ei erau locuitorii originali ai locului.

De fapt, ceea ce este stabilit este că, atunci când în anul 70 D.Hr. romanii au masacrat evreii în Palestina și apoi în 132 D.Hr. i-au alungat, multe dintre triburile evreiești au fugit și au căutat azil în Peninsula Arabă, un teritoriu contingent Palestinei în Sud. Acolo, ei s-au stabilit unde au găsit izvoare de apă și verdeață, iar apoi, treptat, prin intrigă și împrumuturi de bani

au ocupat pământurile fertile. Ailah, Maqna, Tabūk, Taima, Uadi al Qura, Fadak și Khaiber au ajuns sub controlul lor în acea perioadă, iar Bani Quraythah, Bani Nadir, Bani Bahdal și Bani-Qaynuqah au venit de asemenea în aceeași perioadă și au ocupat Yathrib.

Dintre triburile care s-au stabilit în Yathrib, cei din Bani Nadir și Bani Quraythah erau cele mai proeminente pentru că aparțineau clanului rabinilor. Oamenii considerau că ei aveau origine nobilă și astfel se bucurau de conducere religioasă printre ceilalți adepți. Atunci când au venit să se așeze în Yathrib erau și alte triburi ce locuiau acolo, dar ei i-au subjugat și au devenit astfel proprietarii acelor pământuri verzi și fertile. Trei secole mai târziu, în 450 sau 451 e.n., a avut loc marea inundație din Yemen, ce a fost menționată în v.16-17 din Surat 34: Saba'. Drept urmare, diferite triburi ale Poporului lui Saba' au fost obligate să plece din Yemen și să se stabilească în alte părți ale Arabiei. Așadar, Bani Ghassan s-au stabilit în Siria, Bani Lakhm în Hirah (Irak), Bani Khuza'ah între Jeddah și Mecca și Aus și Khazraj în Yathrib.

Deoarece Yathrib se afla sub dominație evreiască, prima dată aceștia nu le-au permis triburilor Aus și Khazraj să le facă concurență și astfel cele două triburi arabe au fost nevoite să se stabilească pe pământurile ce nu erau încă cultivate și unde abia puteau produce recolte cât să supraviețuiască. În final, unul dintre conducătorii lor s-a dus în Siria și le-a cerut ajutorul celor din Bani Ghassan, care au trimis o armată și au înăbușit puterea evreilor.

Astfel, cei din triburile Aus și Khazraj au putut să câștige dominația completă peste Yathrib, iar cele două mari triburi evreiești, Bani Nadir și Bani Quraythah au fost forțate să se stabilească în afara orașului. Deoarece cel de-al treilea trib, Bani Qaynuqah, nu era în relații amabile cu celelalte două, acesta a rămas în interiorul orașului, dar a fost nevoie să ceară protecție de la tribul Khazraj. Drept măsură de contracarare, Bani Nadir și Bani Quraythah au cerut protecție de la tribul Aus pentru a putea trăi în pace în suburbiile orașului Yathrib.

Principalele caracteristici ale poziției evreilor în Peninsula Arabă înainte de emigrarea Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) la Medina erau:

1. În ceea ce privește limba, îmbrăcămintea, civilizația și stilul de viață aceștia au adoptat în mod complet stilul Arab, chiar și numele lor au devenit arabe. Niciunul dintre cele 12 triburi stabilite în Peninsula Arabă, cu excepția lui Bani Zaura nu și-a păstrat numele evreiesc. Cu excepția a câtorva învâțați, niciunul dintre ei nu știa limba Ebraică. Nu există nimic în poezia poezilor evrei din era pre-islamică care să o diferențieze de poezia arabilor în limbă, idei și subiecte. De asemenea, se căsătoreau și cu Arabi. De fapt, nimic nu îi diferenția de arabi decât religia. Ne fiind de acord cu aceasta, ei nu și-au pierdut identitatea printre arabi și și-au păstrat prejudecățile evreiești. Ei au adoptat un stil de viață doar superficial arab pentru a putea supraviețui în Arabia.
2. Din cauza acestui stil arab, orientaliștii occidentali au crezut în mod greșit că ei nu erau Israeliti, ci arabi care s-au convertit la Iudaism sau că cel puțin majoritatea dintre ei erau evrei arabi. Însă nu există nicio dovadă istorică care să demonstreze că evreii erau implicați în activități de prozelitism în Peninsula Arabă sau că rabinii lor i-au invitat pe arabi să accepte Iudaismul așa cum au făcut preoții și misionarii Creștini. Dimpotrivă aceștia erau mândri de descendența lor Israelită. Evreii îi numeau pe arabi ne-evrei spunând despre aceștia că erau un popor sălbatic și necivilizat. Considerau că ne-evreii nu aveau niciun drept, acestea fiind rezervate doar pentru Israeliti și astfel era legal și corect pentru Israeliti să le ia proprietățile.

În afară de conducătorii arabi, ei nu considerau că arabii obișnuiți aveau dreptul la un statut egal cu ei chiar dacă aceștia se converteau la Iudaism. Nu există nicio dovadă istorică sau dovadă în tradițiile arabe că unele triburi sau clanuri arabe proeminente au acceptat Iudaismul, însă sunt menționați unii indivizi care s-au convertit la Iudaism.

Evreii, însă, erau mai interesați de comerț și afaceri decât de predicarea religiei lor. Din acest motiv Iudaismul nu s-a răspândit ca o religie în Peninsula Arabă și a rămas doar ca un semn de mândrie și diferențiere a unor triburi Israelite. Rabinii aveau însă o afacere înfloritoare prin care dădeau amulete și descântece, citeau viitorul și erau astfel admirați de către Arabi pentru „știința lor” și înțelepciunea practică.

3. Din punct de vedere economic aceștia erau mai puternici decât arabii. Fiindcă au emigrat din Palestina și Siria, ce erau mai civilizate și mai avansate cultural, ei aveau cunoștințe pe care arabii nu le aveau și de asemenea aveau relații comerciale cu lumea exterioară. Așadar, ei au monopolizat importul de grâne în Yathrib și în partea Nordică a Peninsulei Arabe și exportul de curmale către alte țări. De asemenea și creșterea păsărilor și pescuitul erau sub controlul lor. Erau buni și la țesutul hainelor și aveau magazine de vin unde vindeau vin importat din Siria. Cei din Bani Qaynuqah practica în general meșteșuguri precum: auritul, fierăritul și olăritul.

Evreii câștigau bani frumoși din toate aceste afaceri, însă principala lor ocupație era împrumutul de bani în care i-au ademenit și pe Arabii din zonele înconjurătoare. Aveau mari datorii la ei în special conducătorii și oamenii importanți din triburile Arabe, care își doreau o viață pompoasă și care se lăudau de puterea banilor împrumutați. Evreii dădeau bani împrumut cu dobândă mare pe care foarte puțini reușeau să o plătească. Astfel, ei i-au ajutat pe arabi să funcționeze din punct de vedere economic, dar a indus în mod natural o ură adâncă înrădăcinată printre arabi împotriva evreilor.

4. Din cauza comerțului și a intereselor economice ei nu puteau deveni dușmanii unui trib arab, arătând relații amiabile unul față de altul și nici nu puteau participa la războaie mutuale. Însă, pe de altă parte, era în folosul lor să nu le permită triburilor arabe să se unească și să continue să se lupte unii împotriva altora pentru că aceștia știau că dacă ei s-ar fi unit, ei nu le-ar fi permis să își păstreze proprietățile, grădinile și pământurile fertile prin care aceștia și-au făcut afacerea de împrumut foarte profitoare.

Mai mult, fiecare dintre triburile lor au intrat în alianțe cu unul dintre triburile arabe puternice pentru a-și asigura protecția. Din această cauză ei nu au luat parte în războaiele mutuale ale Arabilor, însă erau nevoiți uneori să participe la război de partea tribului cu care erau legați în alianță împotriva altui trib evreiesc ce era aliat cu tribul dușman. În Yathrib, Bani Quraythah și Bani Nadir erau aliați ai lui Aus în timp ce Bani Qaynuqah erau aliații lui Khazraj. Cu puțin timp înainte de emigrarea Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), aceste triburi evreiești s-au confruntat unul cu celălalt pentru a-și sprijini fiecare tribul aliat în războiul ce a avut loc între Aus și Khazraj la Buath.

Acestea erau condițiile atunci când islamul a venit în Medina și când în final, după stabilirea Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) acolo, s-a înființat statul islamic. Unul dintre primele lucruri pe care el le-a realizat a fost unificarea lui Aus și a lui Khazraj și a emigranților într-o frăție. Al doilea a fost încheierea unui tratat între musulmani și evrei în care fiecare parte a jurat să nu încalce drepturile celorlalți și că ambele părți se vor uni împotriva dușmanilor exteriori. Unele dintre cele mai importante clauze ale acestui tratat sunt:

„Evreii trebuie să își suporte cheltuielile și musulmanii trebuie să își suporte cheltuielile. Fiecare trebuie să îl ajute pe celălalt dacă este atacat. Aceștia trebuie să se consulte reciproc și să fie loiali unul altuia împotriva trădării. Ei își vor dori binele. Relațiile lor vor fi guvernate de îndurare și de recunoașterea drepturilor fiecăruia și nu de păcate și nelegiuiri. Cei neîndreptățiți trebuie să fie ajutați. Evreii trebuie să plătească (costurile unui război) împreună cu credincioșii atâta timp cât durează războiul. Yathrib va fi un adăpost pentru oamenii acestui tratat. Dacă va apărea orice dispută sau controversă, aceasta trebuie adusă în fața lui Dumnezeu și prezentată lui Mohammed, Mesagerul lui Dumnezeu. Cei din Qurayș și aliații lor nu vor primi protecție. Părțile contractante sunt obligate să se ajute împotriva unui atac asupra orașului Yathrib. Fiecare va fi responsabil pentru apărarea porțiunii de care aparține.” (Ibn Hișam, vol II, pp.147-150).

Acesta a fost un legământ absolut și definitiv, iar evreii au fost de acord cu condițiile lui. Dar nu la mult timp, ei au început să arate ostilitate față de Profetul lui Dumnezeu (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și față de Islam și musulmani, iar ostilitatea lor creștea pe zi ce trece. Cauzele ei erau în principal 3:

Prima: ei îl considerau pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) doar un conducător al poporului său, care trebuia să se bucure că a încheiat un tratat politic cu ei, ci să se preocupe doar de interesele lumești ale grupului său. Dar ei au văzut că el îi cheamă pe oameni la Dumnezeu și la Carte (care includea și credința în Profetii lor) și le spunea să renunțe la neascultarea față de Dumnezeu și să se supună poruncilor Divine și să respecte legile morale ale propriilor Profeti. Nu puteau tolera acest lucru. Le era teamă că dacă această mișcare ideologică universală ar câștiga avânt ar putea distruge religiozitatea lor rigidă și ar putea șterge națiunea lor bazată pe rasă.

A doua: ei au văzut că triburile Aus și Khazraj și emigranții se uneau într-o frăție, iar cei din triburile Arabe, din zonele înconjurătoare, care au acceptat islamul, se alăturau și ei Frăției Islamice din Medina și formau o comunitate religioasă. Astfel, le era teamă că politica lor prin care făceau discordie între triburile arabe pentru promovarea propriilor interese timp de secole nu va mai funcționa în noul sistem și ar fi nevoiți să facă față unui front unit al arabilor, iar planurile împotriva lor nu ar fi funcționat.

A treia: munca pe care Mesagerul lui Dumnezeu (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) o făcea pentru reformarea societății includea înlăturarea tuturor metodelor ilegale din cadrul afacerilor. Mai mult, el a declarat dobânda ca fiind impură și ilegală. Evreilor le era teamă că dacă legile lui ajung în toată Arabia, el va declara dobânda interzisă, iar aceasta ar duce la propriul lor dezastru economic.

Din aceste motive, ei au făcut din opoziția Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) idealul lor național. Aceștia nu ezitau să folosească trucuri și intrigi pentru a-i face rău. Răspândeau tot felul de zvonuri false pentru a-i face pe oameni să nu aibă încredere în el. Au creat tot felul de suspiciuni și dubii în inimile noilor convertiți pentru a-i îndepărta de

islam. Mințeau că au acceptat islamul și apoi spuneau că renunță la el doar pentru a crea și mai multe dubii împotriva islamului și a Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Conspirau cu ipociții pentru a crea nelegiuiri și cooperau cu orice grup sau trib ce era ostil islamului. Creau scindări între musulmani și făceau tot ce puteau pentru a-i face să se certe unii cu alții. Cei din Aus și Khazraj erau țintele lor perfecte deoarece le erau aliați de secole.

Pentru a-i face pe oameni să renunțe la frăția în care i-a legat islamul ei le amintea de războiul de la Buath și de dușmanii lor anteriori, astfel încât ei să ridice din nou săbiile unii împotriva altora. Aceștia recurgeau la orice fel de înșelăciune și fraudă pentru a-i răni pe musulmani în economie. Atunci când cineva cu care făceau afaceri accepta islamul, ei făceau orice puteau pentru ca acesta să aibă pierderi financiare. Dacă el le datora ceva, ei îl hărțuiau să plătească, dar dacă ei erau datori, atunci nu își plăteau datoria și spuneau în mod public că la momentul încheierii afacerii el a avut altă religie și fiindcă el și-a schimbat religia, ei nu mai aveau obligații față de el. Multe astfel de exemple au fost menționate în explicația v. 75 din Surat 3:Imran din comentariile lui Tabari, Nisaburi și în Ruh al Ma'ani.

Evreii au adoptat această atitudine ostilă împotriva Misiunii înainte de Bătălia de la Badr. Dar atunci când Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și musulmanii au câștigat împotriva celor din Qurayș la Badr, aceștia au fost plini de mânie și supărare. Ei se așteptau, de fapt, ca cei din Qurayș să-i învingă complet pe musulmani. Din acest motiv, chiar înainte ca veștile despre victoria Islamului să ajungă în Medina, ei au început să răspândească zvonuri că Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a murit, iar musulmanii au fost învinși și armata Qurayș condusă de Abu Jahl înainta către Medina. Dar atunci când Bătălia nu s-a terminat conform așteptărilor lor, ei au răbufnit de mânie. Ka' b bin Așraf, conducătorul lui Bani Nadir a spus: „Jur pe Dumnezeu, dacă Mohammed i-a omorât cu adevărat pe acești nobili ai Arabiei, să fim în pământ (îngropați) ar fi mai bine pentru noi.” Apoi s-a dus la Mecca pentru a-i incita pe oameni la răzburare scriind și recitând elogii provocatoare pentru conducătorii Qurayș omorâți la Badr. După aceea s-a întors la Medina și a compus poezii insultându-le pe femeile musulmane. În final, exasperat, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) l-a trimis pe Mohammed bin Maslamah Ansari în Rabi al-Auual, 3 D.H. să îl omoare.

Primul trib evreiesc care, după Bătălia de la Badr, a încălcat în mod deschis legământul a fost Bani Qaynuqah. Aceștia trăiau într-o localitate în interiorul orașului Medina. Deoarece erau olari și meșteșugari lucrând cu aur și fier, cei din Medina le vizitau magazinele destul de des. Aceștia erau mândri de vitejia și valoarea lor și fiindcă erau fierari chiar și copiii lor erau bine echipați pentru luptă și, în cazul unei lupte, ar fi putut aduna cu ușurință 700 de oameni dintre ei. Aceștia mai știau că aveau relații de alianță cu Khazraj și Abdullah bin Ubbay, conducătorul tribului Khazraj, care era cel mai mare susținător al lor.

La victoria de la Badr ei au devenit atât de provocatori încât au încercat să îi hărțuiască pe musulmani și în special pe femeile musulmane care le vizitau magazinele. Lucrurile erau atât de exagerate încât într-o zi o femeie musulmană a fost dezbrăcată cu forța în public, în piață. Aceasta a dus la o încăierare în care au murit un musulman și un evreu. Atunci Profetul însuși (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a vizitat, i-a adunat împreună și i-a sfătuit cu privire la un comportament decent. Dar răspunsul pe care aceștia i l-au dat a fost: „O Mohammed, tu poate crezi că noi suntem precum cei din Qurayș care nu au știut să se lupte și astfel i-ați învins. Dar atunci când te vei întâlni cu noi vei vedea cum se luptă bărbații.” Aceasta era în mod clar o declarație de război. Drept urmare Profetul (pacea și binecuvântarea

lui Allah fie asupra sa) le-a asediat locuințele către finalul lunii Shauual (și conform altora a lunii Dhul Qa'dah). Asediul a durat în jur de 4 nopți, iar ei au capitulat și bărbații ce puteau lupta au fost luați prizonieri. Abdullah bin Ubayy a intervenit în apărarea lor și a insistat ca ei să fie iertați. Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a acceptat cererea și a decis astfel să îi exileze pe Bani Qaynuqah afară din Medina, lăsându-și în urmă proprietățile, armele și lucrurile cu care muceau. (Ibn Sa'd, Ibn Hiṣam, Tarikh Tabari)

Pentru un timp, după aceste măsuri punitive (exilul lui Bani Qaynuqah și uciderea lui Ka'b bin Aṣraf), evreii au fost prea speriați să facă ceva. Dar mai târziu, când în Shauual 3 D.H., cei din Qurayṣ, pentru a se răzbuna față de înfrângerea de la Badr au pornit către Medina cu multe pregătiri, iar evreii au văzut că doar 1000 de oameni au plecat să lupte împreună cu Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) împotriva a 3000 de oameni din Qurayṣ și, mai mult, dintre ei au dezertat și 300 de ipocriți care s-au întors la Medina, ei au încălcat prima dată tratatul prin refuzarea participării la apărarea orașului, deși erau obligați la aceasta. Apoi, după ce musulmanii au pierdut în Bătălia de la Uhud, ei s-au simțit și mai încurajați, încât Bani Nadir a făcut un plan secret de a-l omorî pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Dar, planul a eșuat înainte ca ei să îl pună în aplicare. Conform detaliilor, banii pentru sânge au devenit obligatorii pentru musulmani după incidentul de la Bi'r Maunah (Safar, 4 D.H.) în care Amr bin Umayyah Damri a omorât din greșeală doi bărbați din Bani Amir, aceștia fiind de fapt dintr-un trib aliat musulmanilor, însă Amr a crezut că ei fac parte dintre dușmani.

Deoarece Bani Nadir erau aliați cu Bani Amir, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) s-a dus la clanul lor împreună cu câțiva dintre companioni pentru a le cere ajutorul în plățirea prețului pentru sânge. Aparent ei au fost de acord, dar în secret au complotat ca o persoană să se urce pe casa de a cărui perete stătea sprijinit Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și să arunce pe el o piatră mare pentru a-l omorî. Însă, înainte de a-și duce planul la bun sfârșit, Dumnezeu l-a informat la timp și el s-a ridicat imediat și s-a întors la Medina.

Acum nu se mai puteau face concesii. Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) le-a trimis imediat un ultimatum prin care i-a informat de planurilor lor și, drept urmare, le-a dat 10 zile în care trebuia să părăsească Medina. Cine nu va pleca, va fi omorât. Între timp Abdullah bin Ubayy le-a trimis evreilor un mesaj că el îi va ajuta cu 2000 de oameni și că Bani Qurayth și Bani Ghatafan le vor veni, de asemenea, în ajutor, astfel încât ei ar trebui să se mențină pe poziții și să nu plece.

Din cauza asigurărilor false, ei au răspuns la ultimatumul Profetului spunând că nu vor pleca din Medina și că el poate să facă orice dorește. Drept urmare, în Rabi' al-Auual, 4 D.H., Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a asediat și după câteva zile (conform unor tradiții 6, conform altora 15 zile) aceștia au fost de acord să plece din Medina cu condiția să ia cu ei doar ceea ce pot căra pe cămile, fără arme. Așa a plecat din Medina al doilea trib al evreilor care făcea nelegiuiri. Unii s-au dus în Siria și Khaiber și doar doi oameni din Bani Nadir au rămas în urmă fiindcă aceștia s-au convertit la islam.

Tematica și subiectul principal

Capitolul face o evaluare a bătăliei împotriva lui Bani Nadir. Aici au fost discutate 4 lucruri:

1. În primele patru versete oamenii sunt avertizați să învețe o lecție din soarta lui Bani Nadir, un trib mare, la fel de numeros precum musulmanii, dar mult mai bogat, mai

bine echipat pentru luptă și ale căror forturi erau mai bine fortificate și care nu au putut rezista unui asediu nici câteva zile, spunând că sunt pregătiți să accepte alungarea din casele lor în care trăiau de secole. Dumnezeu spune că acest lucru s-a întâmplat nu din cauza puterii musulmanilor, ci fiindcă evreii au încercat să lupte împotriva lui Dumnezeu și a Mesagerului Său (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), iar cei care încearcă să se opună puterii lui Dumnezeu vor avea aceeași soartă.

2. În v.5, legea enunțată cu privire la război este: distrugerea cauzată pe teritoriul dușmanului din motive militare nu intră în categoria „răspândirii nelegiurii pe pământ.”
3. În v.6-10, s-a stabilit modul în care trebuie administrate pământurile și proprietățile ce au venit sub controlul statului islamic, drept rezultat al tratatelor de pace. Această lege a fost dată deoarece era prima dată când musulmanii erau în controlul unui teritoriu cucerit.
4. În v.11-17 atitudinea pe care au avut-o ipocriții cu ocazia luptei împotriva lui Bani Nadir a fost revizuită și cauzele ei au fost scoase în evidență.
5. Întreaga ultimă secțiune (v.18-24) este o avertizare pentru cei care spun că acceptă islamul și se alătură comunității musulmane, dar nu au adevăratul spirit al credinței. Li se fac cunoscute adevărata cerință a Credinței, diferența dintre pietate și ticăloșenie, importanța Coranului și atributele lui Dumnezeu în care aceștia și-au declarat credința.

Surat 59: al-Haşr¹¹¹¹

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Tot ceea ce există în Ceruri și pe Pământ Îi aduc laudă lui Allah¹¹¹², căci El este *Al-'Aziz* [Cel Puternic] [și] *Al-Hakim* [Înțelept].
2. El este Cel care i-a scos pe cei care nu au crezut dintre oamenii Cărții¹¹¹³ din căminele lor în prima pribegie. Nu ați crezut că vor ieși, iar ei și-au închipuit că cetățile lor îi vor apăra de Allah. Însă [hotărârea lui] Allah a venit la ei de acolo de unde ei nu se așteptau și a aruncat spaimă în inimile lor. Și ei au dărâmat casele lor cu propriile mâini și cu mâinile dreptcredincioșilor. Trageți învățăminte, voi cei care aveți ochi!
3. Și dacă Allah n-ar fi scris pentru ei pribegia, El i-ar fi chinuit în [această] viață, iar în Viața de Apoi ar fi avut parte de chinul Focului.
4. Aceasta pentru că ei s-au împotrivit lui Allah și Trimisului Său. Iar cel care se împotrivește lui Allah [știe că] Allah este aspru la pedeapsă.
5. Câți palmieri ați tăiat sau i-ați lăsat în picioare pe rădăcinile lor, [aceasta a fost] cu permisiunea lui Allah, pentru ca să-i acopere de rușine pe nelegiuți.
6. Voi nu ați intrat în nicio luptă cu cai și nici cu cămile¹¹¹⁴ pentru ceea ce Allah a dăruit ca pradă Trimisului Său de la ei. Însă Allah dă putere Trimșiilor Săi asupra celor cărora El voiește și Allah este cu putere peste toate.
7. Ceea ce Allah a dăruit Trimisului Său ca pradă de la locuitorii cetăților, aceasta aparține lui Allah și Trimisului, rudelor apropiate, orfanilor, sărmanilor și călătorului de pe drum¹¹¹⁵, pentru ca să nu se schimbe doar între cei bogați dintre voi. Ceea ce vă dăruiește Trimisul primiți, iar cele de la care vă oprește, opriți-vă de la ele și fiți cu frică de Allah, căci Allah este aspru la pedeapsă!
8. [Și din acestea se cuvine] și emigranților săraci care au fost alungați din căminele lor și de la averile lor, căutând îndurare și mulțumire de la Allah și făcând să triumfe cauza lui Allah și a Trimisului Său. Aceștia sunt cei iubitori de Adevăr.
9. Și [de asemenea] celor care s-au stabilit în case [Medina] și [au adoptat această] credință înainte de ei. Ei i-au iubit pe cei care s-au dus în pribegie la ei, nu au avut în

¹¹¹¹ Al-Haşr: Pribegiei

¹¹¹² A se vedea 57:1

¹¹¹³ Referindu-se la Bani Nadir, care a încălcat tratatul cu Mesagerul lui Allah (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)

¹¹¹⁴ Însemnând că aceștia nu au trecut prin nicio greutate (război) pentru a o obține

¹¹¹⁵ Această poruncă ce se referă la proprietățile abandonate de către dușmani fără război diferă de ceea din Surat al-Anfal, v.41, care se referă la prăzile de război în care patru cincimi sunt distribuite printre cei care au luptat pentru cauza lui Allah

- piepturile lor nicio supărare pentru ceea ce li s-a dat lor [emigraților], ci i-au preferat pe ei înaintea lor înșiși, chiar dacă ei erau în nevoie. Iar cei care se feresc de zgârcenia propriilor suflete, aceia sunt cei care izbândesc.
10. Și [este o parte] și celor care au venit după ei și au spus: „Doamne, iartă-ne nouă și fraților noștri care ne-au luat-o înainte întru credință și nu ne lăsa în sufletele noastre niciun fel de pizmă față de aceia care au crezut! Doamne, Tu ești Ra'uf [Iertător], Rahim [Îndurător]!”
11. Oare nu i-ai văzut pe cei ipocriți, spunându-le fraților lor, care nu au crezut, dintre oamenii Cărții: „Dacă veți fi alungați, vom ieși împreună cu voi și nu ne vom supune nimănui împotriva voastră, iar de se va purta luptă împotriva voastră, noi vă vom ajuta”? Și Allah este Martor că ei sunt mincinoși!
12. Dar dacă ei sunt alungați, nu vor ieși împreună cu ei, iar dacă se va purta luptă împotriva lor, nu le vor veni în ajutor. Și dacă le-ar veni în ajutor, ei vor întoarce spatele fugind, așa încât ei nu vor primi niciun ajutor.
13. Voi [o, dreptcredincioșilor, stârniți] în piepturile lor mai multă spaimă decât Allah. Aceasta pentru că ei sunt un neam [de oameni] care nu pricep.
14. Ei nu vor lupta împreună împotriva voastră, ci numai din cetăți întărite sau din spatele unor ziduri. Dușmănia dintre ei este mare. Îi consideri a fi uniți, dar inimile lor sunt împărțite. Aceasta pentru că ei sunt un neam [de oameni] care nu au minte.
15. [Ei sunt] asemenea celor care puțin înaintea lor au gustat urmea rea a purtării lor și au avut parte de chin dureros.
16. [Ipocriții sunt] asemenea lui Șeitan, când îi spune omului: „Fii fără credință!”, iar după ce el rămâne necredincios, el spune: „Eu nu am nicio vină în privința ta! Cu adevărat, eu mă tem de Allah, Stăpânul lumilor!”
17. Și sfârșitul amândurora va fi în Focul în care vor rămâne veșnic, căci aceasta este răsplata nelegiuțiilor.
18. O, voi cei care credeți, fiți cu frică de Allah! Și fiecare suflet să bage de seamă ce trimite înainte pentru Ziua de mâine! Și fiți cu frică de Allah, căci Allah este bine știutor a tot ceea ce faceți voi!
19. Nu fiți ca cei care L-au uitat pe Allah și pe care El i-a făcut de aceea să uite de ei înșiși! Aceștia sunt nelegiuții.
20. Oaspeții Focului nu sunt egali cu oaspeții Raiului! Oaspeții Raiului sunt cei care izbândesc.
21. Dacă am fi trimis Noi acest Coran unui munte, l-ai fi văzut tu umilindu-se smerit și despiciându-se de frica lui Allah. Și aceste exemple le dăm Noi oamenilor pentru ca ei să cugete.

-
22. El este Allah, afară de care nu este alt dumnezeu, Știutorul celor nevăzute și al celor văzute¹¹¹⁶. El este Ar-Rahman [Cel Milostiv], Ar-Rahim [Îndurător].
23. El este Allah, în afară de care nu este alt dumnezeu: Al-Malik [Stăpânitorul], Al-Quddus [Cel Sfânt], As-Salam [Făcătorul de pace], Al-Mu'min [Apărătorul Credinței], Al-Muhaymin [Veghetorul], Al-'Aziz [Cel Tare], Al-Jabbar [Atotputernicul], Al-Mutakabbir [Cel Preainalt]. Mărire lui Allah! El este mai presus de ceea ce voi Îi asociați.
24. El este Allah: Al-Khaliq [Făcătorul], Al-Bari' [Creatorul], Al-Musauur [Dătătorul de chipuri]. Ale Lui sunt Numele cele mai frumoase. Pe El Îl laudă cele din Ceruri și cele de pe Pământ. El este Al-'Aziz [Cel Puternic] [și] Al-Hakim [Înțelept].

¹¹¹⁶ A se vedea 6:73

Surat 60: al-Mumtahana

Perioada de revelare

Acest Capitol abordează două incidente, al căror timp este cunoscut istoric. Primul are legătură cu Hatib bin Abz Balta'a, care, cu puțin timp înainte de cucerirea orașului Mecca, a trimis o scrisoare secretă conducătorilor Qurayș informându-i de intenția Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) de a-i ataca. Al doilea are legătură cu femeile musulmane, care, după încheierea Tratatului de la Hudaibiyah au început să emigreze de la Mecca la Medina și se punca problema dacă trebuie și ele întoarse înapoi la necredincioși la fel ca și bărbații musulmani, conform condițiilor Tratatului. Menționarea acestor două lucruri sunt o dovadă a faptului că acest Capitol a fost revelat după Tratatul de la Hudaibiyah și înainte de Cucerirea orașului Mecca. Mai mult, există un al treilea lucru care a fost menționat la sfârșitul Capitolului: Ce ar trebui să le ceară Profetul femeilor să jure atunci când acestea vin să facă jurământul de alianță ca și credincioase? Se presupune că și această informație a fost revelată cu ceva timp înainte de cucerirea orașului Mecca, deoarece după această cucerire, un număr mare de femei și bărbați din Qurayș acceptau islamul simultan și trebuiau să facă un jurământ colectiv.

Tematica și subiectul principal

Prima parte este formată din v.1-9, iar ultimul v.13 și are de asemenea legătură cu acestea. S-a făcut o excepție mare la ceea ce a făcut Hatib bin Abi Balta'a prin faptul că a încercat să îi informeze pe cei din Qurayș de un război secret al Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) doar de dragul de a-și salva familia. Aceasta ar fi dus la o vărsare mare de sânge la cucerirea Meccăi și i-ar fi costat pe musulmani multe vieți, mulți dintre Qurayș ar fi fost omorâți, iar căștigurile de pe urma cuceririi Meccăi în mod pașnic ar fi fost pierdute.

Toate aceste pierderi serioase ar fi avut loc doar din cauza unui musulman care a vrut să își protejeze familia de pericolul războiului. Printr-o avertizare dură Dumnezeu a spus că niciun credincios nu ar trebui, sub nicio circumstanță, să aibă relații de iubire și prietenie cu necredincioșii care sunt în mod activ ostili islamului. Totuși, nu există niciun pericol în a se comporta cu bunătate și dreptate față de necredincioșii care nu erau angajați practic în activități ostile împotriva islamului și care nu îi persecutau pe musulmani.

A doua parte este formată din v.10-11. În aceste versete a fost rezolvată o problemă socială ce le preocupa mințile la acel timp. În Mecca erau multe femei musulmane care aveau soți păgâni, dar ele emigrau la Medina. De asemenea erau mulți bărbați musulmani în Medina ale căror soții erau păgâne și au fost lăsate în urmă în Mecca. S-a pus întrebarea dacă o astfel de căsătorie este validă sau nu. Dumnezeu a rezolvat această problemă pentru totdeauna spunând că un soț păgân nu este permis pentru o femeie musulmană și nicio soție păgână nu este permisă pentru un soț musulman.

A treia parte este formată din v.12, în care Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost instruit să le roage pe femeile care acceptau islamul să se abțină de la păcatele majore prevalente printre femei în societatea arabă preislamică și să promită că vor urma calea cea dreaptă pe care o predică Mesagerul lui Dumnezeu (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

Surat 60: al-Mumtahana¹¹¹⁷

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. O, voi cei care credeți! Nu-i luați ca aliați pe dușmanul Meu și pe dușmanul vostru, arătându-le lor prietenie, în vreme ce ei au tăgăduit Adevărul ce a venit la voi! Ei îl alungă pe Trimis, precum și pe voi pentru că voi credeți în Allah, Stăpânul vostru. Dacă ați ieșit pe calea Mea și căutând mulțumirea Mea, [atunci nu-i luați pe ei aliați și nu] vorbiți cu ei pe ascuns, din cauza prieteniei, în vreme ce Eu știu atât ceea ce tăinuieți, cât și ceea ce mărturisiți pe față. Cel dintre voi care face aceasta rătăcește de la drumul cel drept.
2. Dacă ei vor pune stăpânire peste voi, vor fi ei dușmani și vor întinde mâinile și limbile lor într-un rău spre voi și vor voi ei să fiți tăgăduitori.
3. Nu vă vor fi de folos nici rudele voastre, nici copiii voștri. În Ziua Învierii El va judeca între voi, iar Allah vede bine ceea ce faceți.
4. Ați avut voi un exemplu frumos în Avraam și în cei care au fost alături de el, atunci când ei au spus către neamul lor: „Cu adevărat, noi ne lepădăm de voi și de cele pe care voi le venerați în locul lui Allah. Ne lepădăm de voi. Dușmănia și vrajba s-au ivit între noi pentru totdeauna, până când voi veți crede numai în Unicul Allah!” – cu excepția cuvântului lui Avraam către tatăl său: „Mă voi ruga de iertare pentru tine, cu toate că eu nu voi avea nicio putere pentru tine la Allah!” Doamne, în Tine ne încredem, și la Tine ne întoarcem cu căință și la Tine este întoarcerea [în Ziua de Apoi],
5. Doamne, nu ne face pe noi încercare pentru cei care nu cred și iartă-ne nouă, Doamne, căci Tu ești Al-'Aziz [Cel Puternic] [și] Al Hakim [Înțelept]!”
6. Voi ați avut în ei un exemplu, pentru cel ce nădăjduiește în Allah și în Ziua de Apoi. Dacă, însă, cineva întoarce spatelul, [să se știe că] Allah este Al-Ghaniyy [Deajuns pentru Sine] [și este] Al-Hamid [Demn de Laudă].
7. Se poate ca Allah să aducă prietenie între voi și între cei pe care voi i-ați ținut ca dușmani, căci Allah este Qadir [Atotputernic] și Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].
8. Allah nu vă oprește să le faceți bine celor care nu au luptat împotriva voastră, din pricina religiei, și nu v-au alungat din căminele voastre, [ba din contră] să fiți foarte buni și drepecți, căci Allah îi iubește pe cei drepecți.
9. Allah vă oprește doar să-i luați ca aliați pe cei care au luptat împotriva voastră, din pricina religiei, și v-au alungat din căminele voastre și au

¹¹¹⁷ Al-Mumtahana: „Celei întunecate”

ajutat la alungarea voastră. Iar cei care și-i iau ca aliați sunt nelegiuți.

10. O, voi cei care credeți! Dacă vin la voi femei credincioase în pribegie, încercați-le pe ele! Allah știe mai bine credința lor. Și dacă aflați că ele sunt credincioase, nu le mai trimiteți înapoi la necredincioși. Ele nu mai sunt îngăduite pentru ei și nici ei nu mai sunt îngăduiți pentru ele [ca soți]. Dați-le lor înapoi ceea ce au cheltuit [ca zestre]¹¹¹⁸ și nu este niciun păcat pentru voi să vă căsătoriți cu ele, dacă le dați zestrea ce li se cuvine lor. Și nu le țineți [ca soții] pe cele politeiste! Cereți înapoi ceea ce ați cheltuit și să ceară și ei înapoi ceea ce au cheltuit! Aceasta este hotărârea cu care Allah judecă între voi, iar Allah este 'Alim [Atoateștiutor] [și] Hakim [Înțelept].
11. Dacă vreuna dintre soțiile voastre fuge de la voi la necredincioși [renunțând la Islam] și apoi voi sunteți victorioși împotriva lor, atunci dați-le celor ale căror soții au fugit atât cât au cheltuit ei! Și fiți cu frică de Allah, în Care voi credeți!
12. O, Profetule! Dacă vin la tine femei credincioase și îți fac jurământ de credință, făgăduind că nu vor asocia pe nimeni cu Allah, nu vor fura, nu vor curvi, nu-și vor omorî copiii, nu vor săvârși nicio ticăloșie cu ceea ce se află între mâinile și picioarele lor [atribuind copiii lor nelegitimi soților lor], și nu ți se vor arăta cu

nesupunere față de ceea ce se cuvine, atunci primește jurământul lor de credință și roagă-L pe Allah de iertare pentru ele. Cu adevărat, Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător]!

13. O, voi cei care credeți! Nu vă aliați cu un popor [de oameni] pe care Allah este mâniat și care deznădăjduiesc în privința Vieții de Apoi, întocmai așa cum deznădăjduiesc necredincioșii în privința celor aflați în morminte!

¹¹¹⁸ Pentru căsătorie, pentru a le compensa pierderea

Surat 61: as-Saff

Perioada de revelare

Perioada sa de revelare nu se poate stabili din niciun hadis autentic, dar un studiu al tematicii sale arată faptul că acest Capitol a fost revelat în perioada imediat următoare Bătăliei de la Uhud. Citind printre rânduri se poate înțelege o descriere clară a condițiilor din perioada respectivă.

Tematica și subiectul principal

Tematica Capitolului este sfățuirea musulmanilor să fie sinceri în Credință și să se lupte în viețile lor pentru cauza lui Dumnezeu. Acesta este adresat musulmanilor ce au o credință slabă, celor care au intrat în islam cu o declarație falsă a Credinței, dar și celor care au fost sinceri în declarația lor. Unele versete le sunt adresate primelor două grupuri, altele doar ipociților și unele doar musulmanilor sinceri.

Credincioșii sunt avertizați de la începutul Capitolului: „Cu adevărat, Dumnezeu îi urăște pe cei care spun un lucru și fac altceva și, cu adevărat, El îi iubește pe cei care se luptă pentru cauza Adevărului, stând ca o structură solidă împotriva dușmanilor lui Dumnezeu.”

În v.5-7 cei din comunitatea Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) sunt avertizați că atitudinea lor față de Mesagerul și religia lor nu ar trebui să fie precum cea a israeliților față de Profetul Moise și față de Iisus (pacea fie cu ei). Ei, în loc să îl recunoască pe Profetul Moise ca un Mesager al lui Dumnezeu, au continuat să îi facă rău atât cât a trăit acesta și, în ciuda faptului că au văzut semne clare de la Profetul Iisus, aceștia l-au negat fără ezitare. Drept urmare, israeliții au devenit nelegiuți, incapabili să beneficieze de călăuzirea divină. Acesta este, cu siguranță, un fapt pe care nicio altă națiune nu ar trebui să îl urmeze.

Apoi, în v.8-9 a fost făcută o proclamație cu această provocare: „Evreii și creștinii, ipociții și cei care conspiră cu aceștia pot încerca oricât doresc să elimine Lumina lui Dumnezeu, însă ea se va răspândi în lume, iar Religia adusă de adevăratul Mesager al lui Dumnezeu va câștiga peste alte religii, indiferent cât de mult păgânii și politeștii o urăsc.”

În v.10-13 credincioșilor li s-a spus că, atât în această viață, cât și în Viața de Apoi, calea către succes este doar una: ei trebuie să creadă cu sinceritate în Dumnezeu și în Mesagerul Său și să lupte pe calea lui Dumnezeu cu averea lor. Drept răsplată ei nu vor fi pedepsiți de Dumnezeu, vor avea păcatele iertate și vor fi primiți în Paradisul etern, fiind binecuvântați cu ajutorul și victoria lui Dumnezeu în lume.

În concluzie, credincioșilor li s-a spus că așa cum discipolii Profetului Iisus l-au ajutat pe acesta pentru cauza lui Dumnezeu, așa și ei ar trebui să fie „ajutoarele lui Dumnezeu” și atunci și ei vor fi ajutați de către Dumnezeu împotriva necredincioșilor, așa cum au fost binecuvântați și credincioșii de dinaintea lor.

Surat 61: as-Saff¹¹¹⁹

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Tot ceea ce există în Ceruri și pe Pământ Îi aduc laudă lui Allah, căci El este *Al-'Aziz* [Cel Puternic] [și] *Al-Hakim* [Înțelept].
2. O, voi cei care credeți! De ce spuneți voi ceea ce nu faceți?
3. Este [o pricină de] mare mânie pentru Allah să spuneți ceea ce nu faceți!
4. Cu adevărat, Allah îi iubește pe cei care luptă pe calea Sa într-o linie [de luptă], de parcă ei ar fi o zidire întărită.
5. Și [spune, Mohammed,] atunci când Moise a spus către poporul său: „O, popor al meu, pentru ce mă necăjiți, când știți că eu sunt Trimisul lui Allah la voi?” Și când ei s-au abătut [de la Calea lui Allah], Allah a făcut să se abată inimile lor, fiindcă Allah nu călăuzește poporul de nelegiuți.
6. Și [spune] când Iisus, fiul Mariei, a spus: „O, Fii ai lui Israel! Cu adevărat, eu sunt Trimisul lui Allah la voi, întărind Tora de dinainte de mine și vestind un Trimis ce va veni după mine și al cărui nume este Ahmad¹¹²⁰”. Și când el le-a adus semnele limpezi, ei au spus: „Aceasta este vrăjitorie învederată!”
7. Și cine este mai nelegiuit decât acela care născoceste minciună despre Allah, atunci când este chemat la Islam? Iar Allah nu călăuzește neamul de nelegiuți.
8. Ei voiesc să stingă lumina lui Allah cu gurile lor, însă Allah întregește lumina Sa, chiar dacă necredincioșii nu voiesc.
9. El este Cel care l-a trimis pe Trimisul Său cu călăuzirea și religia Adevărului, ca să o facă pe ea deasupra tuturor religiilor, chiar dacă politeiștii nu voiesc.
10. O, voi cei care credeți! Să vă îndrum eu către un negoț care vă va mântui pe voi de un chin dureros?
11. Credeți voi în Allah și în Trimisul Său și luptați pe calea lui Allah, cu averile voastre și cu sufletele voastre, căci acest lucru este mai bun pentru voi, dacă [voiți să] știți!
12. [Și] El vă va ierta păcatele voastre și vă va lăsa să intrați în Grădini pe sub care curg râuri și în locuințe bune din grădinile Edenului. Aceasta este marea izbândă!
13. Și [vă va da vouă și] alte [lucruri] care vă sunt dragi: ajutor de la Allah și o victorie apropiată. Spune-le, așadar dreptcredincioșilor veștile cele bune!
14. O, voi cei care credeți! Fiți ajutoare pe calea lui Allah, așa cum a spus Iisus, fiul Mariei, apostolilor: „Cine sunt ajutoarele mele în chemarea la Allah?” Și i-au răspuns apostolii:

¹¹¹⁹ As-Saff: „Linia (de luptă)”

¹¹²⁰ Un alt nume al Profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)

„Noi suntem ajutoarele lui Allah!”
Atunci o parte dintre Fiii lui Israel
au crezut, în vreme ce o altă parte nu
au crezut. Și Noi le-am dat ajutor
acelora care au crezut, împotriva
dușmanului lor, și au devenit ei
biruitori.

Surat 62: al-Jumu'a

Perioada de revelare

Perioada revelării primei secțiuni (v.1-8) este anul 7 D.H. și probabil a fost trimisă cu ocazia cuceririi orașului Khaiber sau la puțin după aceasta. Bukhari, Muslim, Tirmidhi, Nasa'i și Ibn Jarir au relatat cu autoritatea lui Abu Hurairah că el și ceilalți companioni stăteau în adunarea Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) atunci când aceste versete au fost revelate. Despre Abu Hurairah este confirmat istoric că el a acceptat islamul după încheierea Tratatului de la Hudaibiyah și înainte de cucerirea orașului Khaiber, iar acesta a fost cucerit, conform lui Ibn Hișam în luna Muharram și confrom lui Ibn Sa'd în Jamadi al-Auual, 7 D.H. Așadar, este probabil că aceste versete au fost trimise de Dumnezeu pentru a-i menționa pe evrei, atunci când ultima lor fortăreață a fost cucerită de musulmani sau se poate ca acestea să fi fost revelate atunci când, evreii au văzut soarta lui Khaiber și toate așezările evreiești din nordul Hijaz-ului au capitulat în fața guvernului islamic.

A doua secțiune (v.9-11) a fost revelată la puțin timp după emigrare deoarece Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a stabilit rugăciunea congregațională de Vineri în a 5-a zi după ce a ajuns în Medina. Incidentul despre care se face referire în ultimul verset al acestei secțiuni este probabil să fi avut loc într-un timp când oamenii nu au fost învățați pe deplin despre eticheta adunărilor religioase.

Tematica și subiectele principale

Așa cum este explicat mai sus, cele două secțiuni ale acestui Capitol au fost revelate în perioade diferite. Din aceste motive, tematica și subiectele și audiențele lor sunt diferite.

Prima secțiune a fost trimisă la un moment când eforturile evreilor de a opri mesajul islamului în ultimii 6 ani au eșuat. În Medina, trei dintre triburile lor puternice au făcut tot ce au putut pentru a opri misiunea Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), însă unul dintre triburi a fost exterminat complet, iar celelalte două au fost exilate. Apoi prin înșelăciune și conspirație au adunat multe dintre triburile arăbești împreună cu ei pentru a avansa către Medina, dar au fost învinse în Bătălia Tranșelor. După care, Khaiber a devenit fortăreața lor, mulți evrei ce au fost exilați din Medina căutându-și refugiu acolo.

În momentul în care aceste versete au fost revelate și acel oraș a fost luat fără prea mult efort, evreii, la cererea lor, au fost de acord să trăiască acolo ca și locatari. După această ultimă înfrângere, puterea evreilor în Arabia a luat sfârșit. Apoi, Uad-il-Qura, Fadak Taima', Tabuk, cu toate au capitulat una după alta, astfel încât toți evreii arabi au ajuns să fie conduși de același Islam pe care ei nu erau pregătiți să îl tolereze mai înainte. Aceasta a fost ocazia când Dumnezeu Preainaltul i-a menționat încă o dată în acest Capitol și probabil a fost ultima adresare direcționată către ei în Coran. Prin aceasta li s-a amintit de 3 lucruri:

1. „Ați refuzat să credeți în acest Mesager doar fiindcă el s-a născut în poporul pe care voi îl numiți cu dispreț ne-evreu. Ați crezut în mod fals că Mesagerul trebuia să se fi născut în propria voastră comunitate. Ați ajuns să credeți că oricine din comunitatea voastră care spune că este profet trebuie să fie un impostor, pentru că acea poziție trebuie să fi fost rezervată doar pentru rasa voastră, iar un mesager nu putea fi crescut printre „ne-evrei”.

Dar dintre aceiași „ne-evrei” Dumnezeu a ridicat un Mesager care recită Cartea Lui în fața voastră, purifică suflete și arată Calea cea Dreaptă oamenilor ale căror fapte rele vă sunt cunoscute. Aceasta este binecuvântarea lui Dumnezeu, pe care El o poate trimite asupra oricui dorește. Voi nu aveți monopol peste ea și El o poate trimite peste oricine dorește El.”

2. „Voi ați fost făcuți purtătorii Torei, dar nu vă înțelegeți responsabilitatea pentru ea și nici nu renunțați la ea așa cum ar fi trebuit. Sunteți precum măgarul pe care puneți cărți și care nu știu ce sarcină poartă. De fapt sunteți mai rău ca măgarul, pentru că măgarul nu are minte, dar voi sunteți inteligenți. Voi nu doar că vă sustrageți de la responsabilitatea de a fi purtătorii Cărții lui Dumnezeu, dar nici nu ezitați să negați revelațiile lui Dumnezeu în mod intenționat. Dar, voi vă aflați în deziluzia că voi sunteți favoriții lui Dumnezeu și că binecuvântarea Profetei vă este rezervată doar vouă. Mai mult, credeți că indiferent dacă voi îndepliniți cererile din mesajul lui Dumnezeu, Dumnezeu nu vă va face decât pe voi purtătorii Mesajului.”
3. „Dacă sunteți cu adevărat favoriții lui Dumnezeu și sunteți siguri că aveți o poziție de onoare și un rang înalt la El, nu v-ar fi fost atât de frică de moarte încât să preferați o viață de umilire decât moartea. Doar din cauza acestei frici față de moarte voi ați fost umiliți constant în ultimii ani. Această stare este în sine o dovadă că voi sunteți pe deplin conștienți de faptele voastre rele și conștiința voastră știe că dacă veți muri cu aceste fapte rele, veți fi mai umiliți înaintea lui Dumnezeu în Viața de Apoi decât în această viață.”

Acesta este subiectul primei secțiuni. A doua secțiune ce a fost revelată mulți ani mai târziu a fost adăugată la acest Capitol pentru că în ea Dumnezeu a lăsat Vinerea Musulmanilor ca și cum ar fi opus Sabatului evreilor și Dumnezeu a dorit să îi avertizeze pe musulmani să nu considere Vinerea lor așa cum evreii și-au considerat Sabatul. Această secțiune a fost trimisă când o caravană comercială a ajuns în Medina exact la timpul Rugăciunii de Vineri și auzind zgomotul ei, cu toții, în afară de 12 oameni ce au mai rămas în Moscheea Profetului, au fugit la caravană, deși Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) la acel timp ținea Predica. Astfel s-a hotărât ca după chemarea la Rugăciunea de Vineri tot comerțul și afacerile să fie interzise. Credincioșii ar trebui astfel să se oprească din orice muncă și să se grăbească către pomenirea lui Dumnezeu.

Însă, după încheierea Rugăciunii, aceștia au dreptul să se întoarcă la ocupațiile anterioare. Această secțiune ar fi putut fi un Capitol separat datorită poruncilor pe care le conține cu privire la rugăciunea congregațională de Vineri și ar fi putut fi incluse și în alte Capitole, însă, în schimb, aceasta a fost inclusă în mod special în versetele în care evreii au fost avertizați de consecințele faptelor lor rele. Înțelepciunea sa, după părerea noastră, este aceeași ca cea explicată mai sus.

Surat 62: al-Jumu'a¹¹²¹

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Tot ceea ce există în Ceruri și pe Pământ Îl preamăresc pe Allah¹¹²² - *Al-Malik* [Stăpânul], *Al-Quddus* [Cel Sfânt], *Al-'Aziz* [Atotputernicul] [și] *Al-Hakim* [Înțeleptul].
2. El este Cel care le-a trimis celor fără știință de carte un Trimis dintre ei, care să le recite versetele Sale, să-i purifice și să-i învețe Cartea [Coranul] și Înțelepciunea [Sunnah], după ce ei au fost mai înainte într-o rătăcire învederată,
3. Ca și altora care nu i-au prins pe ei [care vor urma]. Și El este *Al-'Aziz* [Cel Puternic] [și] *Al-Hakim* [Înțelept].
4. Acesta este harul lui Allah și El îl dăruiește cui voiește, iar Allah este Cel cu Mare Milă.
5. Exemplul celor care au fost încărcăți cu Tora și apoi nu au purtat-o pe ea¹¹²³ este ca exemplul măgarului ce cară cărți¹¹²⁴. Rău este exemplul poporului [de oameni] care au socotit versetele lui Allah mincinoase, iar Allah nu călăuzește poporul de nelegiuți!
6. Spune: „O, voi cei care ați primit iudaismul! Dacă voi pretindeți că sunteți dragi lui Allah, afară de ceilalți oameni, atunci doriți-vă moartea, dacă voi sunteți grăitori de adevăr!”
7. Dar ei nu vor dori nicicând, pentru ceea ce au făcut mai înainte mâinilor lor, însă Allah este bine știutor al nelegiuțiilor.
8. Spune: „Cu adevărat moartea de care fugiți vă va ajunge pe voi! Apoi veți fi aduși la Cel care le cunoaște atât pe cele nevăzute, cât și pe cele văzute și care vă va vesti vouă ceea ce ați săvârșit.
9. O, voi cei care credeți! Când se cheamă la Rugăciune [*As-Salat*], în ziua de Vineri, grăbiți-vă la pomenirea lui Allah și lăsați negoțul! Aceasta este mai bine pentru voi, dacă [voiți să] știți.
10. Apoi, după ce Rugăciunea [*As-Salat*] a fost împlinită, răspândiți-vă pe Pământ și căutați harul lui Allah și pomeniți-L mult pe Allah, pentru ca voi să izbândiți!
11. Și dacă văd ei un negoț sau o petrecere, atunci se îndreaptă ei înspre ea și te lasă pe tine [Mohammed] în picioare [în *Khutbah*]. Spune: „Ceea ce se află la Allah este mai bun decât petrecerea și decât negoțul, iar Allah este Cel mai bun Înzeștrător!”

¹¹²¹ Al-Jumu'a: Vineri

¹¹²² A se vedea 57:1

¹¹²³ Au neglijat responsabilitatea lor față de ea prin faptul că nu i-au practicat învățăturile

¹¹²⁴ Dar nu beneficiază de conținutul lor

Surat 63: al-Munafiqun

Perioada de revelare

Așa cum vom explica mai jos, acest Capitol a fost revelat, fie în timpul călătoriei de întoarcere a Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) din campania împotriva lui Bani al-Mustaliq, fie imediat după sosirea lui înapoi la Medina. Am stabilit în introducerea Surei 24: an-Nur (Lumina) că această campanie împotriva lui Bani al-Mustaliq a avut loc în Șaban 6 D.H. Așadar, data revelării acestui Capitol este determinată precis.

Contextul revelării

Înainte să menționăm incidentul particular în legătură cu care acest Capitol a fost revelat, este necesar să privim puțin la istoria ipocrițiilor din Medina, deoarece acest incident nu a avut loc din întâmplare, ci a fost consecința unor serii de evenimente. Înainte de emigrarea Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) la Medina, triburile lui Aus și Khazraj, sătule de rivalitățile și războaiele dintre ele au fost aproape de acord să numească pe cineva conducătorul lor, pe care se pregăteau să îl încoroneze ca și rege al lor. Acesta era Abdullah bin Ubayy bin Salul, conducătorul lui Khazraj. Mohammed bin Ishaq a spus că cei din Aus și Khazraj nu s-au aliat niciodată sub conducerea unui singur om și că printre cei din Khazraj autoritatea lui nu a fost niciodată contestată.

Însă condițiile atunci când islamul a ajuns în Medina nu erau acestea, iar cei mai influenți oameni din ambele triburi începeau să accepte mesajul islamului. Atunci când, înainte de Emigrare, invitația de a veni la Medina i-a fost trimisă Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), Abbas bin Ubadah bin Nadlah Ansari a vrut să amâne această invitație pentru ca Abdullah bin Ubayy să se alăture declarației de alianță și invitației Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) astfel încât Medina să devină centrul islamului prin consimțământ general. Dar delegația ce a ajuns în Mecca pentru a-și declara alianța nu a acordat nicio importanță propunerii lui Abbas bin Ubadah și toți membrii, 75 de oameni din ambele triburi, au fost pregătiți să îl invite pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) indiferent de pericol (Ibn Hișam, vol II, p 89).

Apoi, când Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a ajuns în Medina și islamul a intrat în fiecare casă, Abdullah bin Ubayy s-a simțit neajutorat și nu a văzut alt mod de a-și salva statutul de conducător decât prin a deveni și el musulman. Astfel că, el a acceptat islamul împreună cu mulți dintre conducătorii ambelor triburi ce erau adepții săi, deși inimile lor erau pline de mânie împotriva Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Ibn Ubayy în mod special era plin de mânie fiindcă Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a luat statutul de rege. Timp de mulți ani credința lui ipocrită și mânia sa s-a manifestat în multe feluri. Pe de o parte, atunci când Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) se așeza pentru a ține Predica de Vineri, Abdullah bin Ubayy se ridica și spunea: „*O oameni, Mesagerul lui Dumnezeu este prezent între voi, iar Dumnezeu v-a onorat prin el, astfel voi ar trebui să îl sprijiniți și să ascultați la ceea ce spune.*” Pe de altă parte, ipocrizia lui era expusă zilnic și adevărații musulmani își dădeau seama că el și adepții lui îl urau pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) pe musulmani și islamul în general.

Odată, atunci când Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) mergea pe drum, Abdullah bin Ubayy a vorbit cu el într-un mod dur. Atunci când Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) s-a plâns lui Sa'd bin Ubadah, care a spus: „*O Mesager al lui Dumnezeu, nu fi dur cu el pentru că atunci când Dumnezeu te-a trimis la noi, noi îți pregăteam o coroană pentru a-l încorona și, jur pe Dumnezeu, el crede că tu i-ai furat regalul.*” După Bătălia de la Badr, atunci când Profetul a invadat tribul evreiesc Bani-Qaynuqah ca urmare a încălcării tratatului, acest om s-a ridicat pentru a-i sprijini și ținându-l pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) de armura sa a spus: „*Acești 700 de luptători m-au ajutat și m-au apărât de toate armatele, iar tu vrei să îi tai într-o singură dimineață? Pe Dumnezeu, nu te voi ierta până nu-i vei ierta.*”

Cu ocazia Bătăliei de la Uhud, Abdullah bin Ubayy a comis o trădare în mod deschis și s-a retras de pe câmpul de luptă cu 300 dintre companiile săi. În acel moment critic cei din Qurayş înaintau către Medina cu 3.000 de trupe, iar Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) avea doar 1000 de oameni pentru a se apăra. Dintre acești 1000, ipocriții au plecat cu 300 de oameni și Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu i-au mai rămas decât 700 de oameni să lupte împotriva a 3000 pe câmpul de luptă.

După acest incident, musulmanii obișnuiți din Medina au realizat că el și companiile săi erau cu siguranță ipocriți. Din acest motiv, atunci când în prima Vineri, după Bătălia de la Uhud, acest om s-a ridicat ca de obicei pentru a ține un discurs înainte de Predica Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), oamenii l-au tras de haine spunându-i: „*Stai jos, nu meriți să spui astfel de lucruri.*” Aceasta a fost prima ocazie în Medina când el a fost umilit în mod public și a fost atât de nervos încât a plecat din moschee sărind peste capetele oamenilor. La ușa moscheii unii dintre Ansar i-au spus: „*Ce faci? Du-te și cere-i Profetului să se roage pentru iertarea ta.*” El a răspuns: „*Nu vreau să se roage pentru iertarea mea.*”

Apoi, în 4 D.H., a avut loc Bătălia lui Bani Nadir. Cu această ocazie el și companiile săi i-au sprijinit pe dușmanii Islamului mult mai deschis. Pe de-o parte, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și companiile săi devotați se pregăteau pentru război împotriva evreilor, iar pe de altă parte ipocriții le trimiteau în mod secret mesaje acestora: „*Fiți fermi, noi vă suntem alături, dacă veți fi atacați noi vă vom ajuta și dacă veți fi alungați noi vom pleca împreună cu voi.*” Intriga lor secretă a fost expusă de Însuși Dumnezeu, așa cum a fost explicat în Surat 59: al-Haşr 11-17.

Însă, în ciuda faptului că el a fost expus, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) continua să se poarte frumos cu el pentru că acesta avea o armată mare de ipocriți. Mulți dintre conducătorii ambelor triburi, Aus și Khazraj, erau susținătorii lui. Cel puțin o treime din populația Medinei îl susținea așa cum a devenit aparent cu ocazia Bătăliei de la Uhud. În aceste condiții nu era prudentă începerea unui război cu acești dușmani interni fiindcă ei duceau deja un război cu dușmanii lor externi. Din această cauză, deși era pe deplin conștient de ipocrizia lor, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a continuat să se poarte cu ei conform declarației lor de credință aparente. Ipocriții nu aveau nici puterea, nici curajul de a se lupta în mod deschis, asemenea necredincioșilor, cu credincioșii sau de a se alătura unor invadatori și de a-i confrunta pe câmpul de luptă. Deși, aparent ei erau puternici, în interior ei aveau o slăbiciune pe care Dumnezeu a descris-o cu multe detalii în Surat 59: al-Haşr v.12-14.

Astfel, ei credeau că le va fi bine doar dacă se dau drept musulmani. Aceștia veneau la moschee, făceau Rugăciuni, își plăteau obligațiile financiare (*Zakat*) și își proclamau credința sus și tare, ceea ce adevărații musulmani nu simțeau niciodată nevoia să o facă. Ei dădeau 1000 de justificații pentru fiecare faptă ipocrită a lor prin care încercau să își înșele compatrioții din Ansar, pentru a-i face să creadă că le sunt alături. Prin această strategie nu doar că se apărau de dezavantajele puterii de la frăția musulmană, ci profitau și de avantajele ce le aveau ca membrii ai frăției islamice pentru a face nelegiuri atunci când puteau.

Acestea au fost cauzele ce i-au permis lui Abdullah bin Ubayy și altor ipocriți ca el să aibă șansa să-l însoțească pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în campania împotriva lui Bani al-Mustaliq, iar ei au făcut două lucruri grave ce ar fi putut distruge unitatea musulmană. Însă, datorită disciplinei pe care musulmanii au primit-o prin învățăturile Coranului și comportamentul Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), ambele nemernicii au fost oprite la timp, iar ipocriții au fost în schimb umiliți. Una dintre aceste nelegiuri este cea menționată în Surat 24: an-Nur, iar cealaltă este menționată în acest Capitol.

Acest incident a fost relatat de către Bukhari, Muslim, Ahmad, Nasai, Tirmidhi, Baihaqi, Tabari, Ibn Marduyah, Abdur Razzaq, Ibn Jarir Tabari, Ibn Sa'd și Muhammad bin Ishaq de la surse de încredere. În unele hadisuri expediția în care a avut loc aceasta nu a fost numită, iar în altele a fost legată cu Bătălia de la Tabuk. Însă specialiștii în istorie și bătăliile purtate de Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) sunt de acord că acest incident a avut loc cu ocazia campaniei împotriva lui Bani al-Mustaliq. Povestea cea adevărată atunci când toate tradițiile sunt citite împreună pare a fi următoarea.

După înăbușirea puterii lui Bani al-Mustaliq, armata musulmană s-a oprit la fântâna lui al-Muraisi. Din senin, o dispută s-a iscat între doi bărbați în ceea ce privește luarea de apă de la fântână. Unul dintre ei era Jehjah bin Masud Ghifari, un servitor al lui Omar, desemnat să îi ducă calul. Celălalt era Sinan bin Qabar al-Juhani, al cărui trib era aliat cu un clan al tribului Khazraj. Aceștia s-au certat și apoi au ajuns să se bată, iar Jehjah l-a lovit pe Sinan, ceea ce cei din Ansar, din cauza tradițiilor lor Yemenite antice au considerat-o a fi o mare insultă. În acest caz Sinan i-a chemat pe bărbații din Ansar pentru ajutor și Jehjah i-a chemat pe emigranți pentru a-l ajuta.

Auzind despre ceartă, Ibn Ubayy a început să-i cheme pe bărbații din Aus și Khazraj să vină să își ajute aliații. De cealaltă parte au venit și unii dintre emigranți. Disputa ar fi dus la o luptă între Ansar și Muhajirin în același loc în care aceștia s-au luptat împreună împotriva unui trib dușman. Dar auzind zgomotul, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a venit și a spus: „*Ce este această chemare la păgânism? Ce aveți voi cu această chemare? Lăsați-o, este un lucru murdar!*” Atunci, conducătorii fiecărei părți s-au întâlnit și au rezolvat disputa, Sinan l-a iertat pe Jehjah și pacea a fost restaurată.

După aceasta, fiecare persoană a cărei inimă era nemulțumită s-a dus la Abdullah bin Ubayy și i-au spus: „Până acum noi ne-am pus speranțele în tine și tu ne-ai protejat, dar acum se pare că ai devenit un susținător al acestor săraci împotriva noastră.” Ibn Ubayy era deja mâniaș. Aceste cuvinte l-au făcut să explodeze astfel: „*V-ați făcut-o cu mâna voastră. Le-ați oferit adăpost în orașul vostru și v-ați împărțit averea cu ei, iar acum ei au devenit rivalii noștri. Nimic nu ni se potrivește nouă sau săracilor din Qurayș (sau companionilor lui Mohammed) decât proverbul antic: „Hrănește-ți câinele pentru a-l îngriși și el te va mânca.” Dacă nu vă împărțiți*

proprietatea cu ei, ei se vor duce altundeva. Jur pe Dumnezeu, atunci când ne vom întoarce la Medina, cei onorabili îi vor alunga pe cei răi.”

Zayd bin Arqam, un tânăr, era și el prezent în adunare la acel timp. El a auzit aceasta și i-a spus unchiului său, iar unchiul său, care era unul dintre conducătorii Ansar, s-a dus la Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și i-a spus întreaga poveste. Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) l-a chemat pe Zayd și l-a întrebat ce s-a întâmplat, iar el a repetat fiecare cuvânt pe care acesta l-a auzit. Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Zayd, poate că ești nemulțumit cu Ibn Ubayy, poate că ai auzit greșit sau poate ți-ai imaginat că Ibn Ubayy a spus aceasta.” Însă Zayd era sigur. El a spus: „Nu, jur pe Dumnezeu că eu l-am auzit spunând asta și asta.” Atunci Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) l-a chemat pe Ibn Ubayy și el a venit și a jurat că nu a spus acele lucruri. Cei din Ansar au mai spus: „... un copil spune aceasta: poate că a auzit greșit. Ibn Ubayy este un bărbat în vârstă venerabil și conducătorul nostru. Nu credeți în ceea ce spune un copil împotriva lui.” Cei mai în vârstă din trib l-au condamnat pe Zayd, care s-a intristat și a rămas calm. Însă Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) îl știa pe Zayd la fel cum îl știa și pe Abdullah bin Ubayy. Astfel, el (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a înțeles pe deplin ce se întâmpla.

Atunci când Omar a aflat despre aceasta, s-a dus la Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și a spus: „Lasă-mă să-l omor pe acest ipocrit sau dacă tu crezi că nu este potrivit, atunci spune-le lui Muadh bin Jabal sau Abbad bin Bișar sau Sad bin Mu'adh sau lui Mohammed bin Maslamah dintre Ansar să meargă să îl omoare.” Însă Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Nu, oamenii vor spune că Mohammed își omoară companiilor.” După aceasta el le-a ordonat oamenilor să pornească la drum imediat, deși acest lucru avea loc într-un timp când Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu era obișnuit cu călătoriile. Aceștia au continuat să mășăluiască timp de 30 de ore consecutive, iar oamenii au ajuns să fie extenuați. Apoi, el (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) s-a oprit și cum s-au pus să doarmă aceștia au și adormit. A făcut acest lucru pentru a le distra atenția de la ceea ce s-a întâmplat la fântâna de la al-Muraisi. Pe drum, Usaid bin Hudair, un conducător Ansar l-a întâlnit pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și a spus: „O, Mesager al lui Dumnezeu, astăzi le-ai ordonat oamenilor să pornească într-un moment ce nu era potrivit pentru călătorie, un lucru pe care nu l-ai mai făcut înainte.” Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a răspuns: „Nu ai auzit ceea ce a spus prietenul tău?” Atunci când a fost întrebat despre cine este vorba, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a răspuns: „Abdullah bin Ubayy.” El a întrebat la ce s-a referit și Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „El a spus că atunci când se întoarce la Medina cei onorabili îi vor alunga pe cei răi.” El a răspuns: „Jur pe Dumnezeu, O Mesager al lui Dumnezeu, tu ești cel onorabil și el este cel rău, tu îl vei alunga pe el oriunde dorești.”

Pe măsură ce veștile se răspândeau printre soldații Ansar aceștia se înfuriu împotriva lui Ibn Ubayy. Oamenii l-au sfătuit să se ducă la Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și să îi ceară iertare, dar el a spus „Mi-ați cerut să cred în el și eu am crezut, mi-ați cerut să plătesc obligația financiară (Zakat) pe proprietatea mea și eu mi-am plătit Zakatul, acum singurul lucru care mai rămâne este să mă aplec în fața lui Mohammed”. Acest lucru i-a înfuriat și mai mult pe credincioșii Ansar și cu toții au început să îl ocărească.

Atunci când caravana era aproape de Medina, Abdullah, fiul lui Abdullah bin Ubayy a stat în fața tatălui său cu sabia scoasă și a spus: „*Ai spus că atunci când vei ajunge în Medina, cei onorabili îi vor alunga pe cei răi. Acum tu știi cine este onorabil, tu sau Dumnezeu și Mesagerul Său. Jur pe Dumnezeu, tu nu poți intra în Medina până când Mesagerul lui Dumnezeu nu îți va permite.*” La aceasta Ibn Ubayy a spus: „*O oameni ai Khazraj, vedeți? Propriul meu fiu mă împiedică să intru în Medina.*”

Oamenii i-au spus acest lucru Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și el a zis: „*Spuneți-i lui Abdullah să își lase tatăl să vină acasă.*” Abdullah a spus: „*Dacă aceasta este porunca Profetului, atunci poți intra.*” Atunci Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a spus lui Omar: „*Ce crezi tu acum Omar? Dacă l-ai fi omorât în ziua când mi-ai cerut permisiunea mulți oameni ar fi fost furioși. Astăzi dacă le poruncesc să îl omoare, l-ar omori imediat.*” Omar a spus: „*Jur pe Dumnezeu, îmi dau seama că există o înțelepciune mai mare în ceea ce a spus Mesagerul lui Dumnezeu decât în ce am spus eu.*”

Acestea au fost circumstanțele în care acest Capitol a fost revelat, probabil după întoarcerea Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) la Medina.

Surat 63: al-Munafiqun¹¹²⁵

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Când vin la tine [Mohammed], ipocriții spun: „Mărturisim că tu ești Trimisul lui Allah”. Însă Allah știe că tu ești Trimisul Său și Allah mărturisește că ipocriții sunt mincinoși.
2. Ei și-au luat jurămintele lor drept pavăză și astfel împiedică de la calea lui Allah. Cu adevărat, cât de rău este ceea ce fac ei!
3. Aceasta este pentru că ei au crezut, iar apoi s-au lepădat de credință și inimile lor au fost pecetluite, încât ei nu mai pricep.
4. Dacă-i vezi, îți plac chipurile lor. Dacă vorbesc, ascuți vorba lor. Dar ei sunt ca niște butuci rezemați¹¹²⁶ și ei socotesc că orice strigăt este împotriva lor. Ei sunt dușmanul! Deci ferește-te de ei! Blesteați să fie de Allah! Cum s-au abătut ei!
5. Și dacă li se spune lor: „Veniți, căci Trimisul lui Allah se va ruga de iertare pentru voi!”, ei întorc capetele și îi vezi cum se îndepărtează îngâmfați.
6. E totuna pentru ei de te rogi de iertare pentru ei sau nu te rogi de iertare pentru ei; Allah nu le va ierta lor, căci Allah nu călăuzește neamul celor ieșiți din drum.
7. Ei sunt cei care spun: „Nu cheltuți pentru aceia care sunt lângă Trimisul lui Allah, până ce ei nu se vor risipi!” Însă ale lui Allah sunt comorile Cerurilor și ale Pământului, dar ipocriții nu pricep.
8. Ei spun: „Când ne vom întoarce la Medina, cel mai puternic de acolo îl va alunga pe cel mai umil”. Însă a lui Allah este puterea și a Trimisului Său și a dreptcredincioșilor, dar ipocriții nu știu.
9. O, voi cei care credeți! Să nu vă abată averile voastre și copiii voștri de la pomenirea lui Allah! Cei care fac aceasta, aceia vor fi pierduți!
10. Și dăruiți din cele cu care v-am înzestrat Noi, înainte ca moartea să vină la unul dintre voi și să spună el: „Doamne, mai dă-mi un răgaz până la un termen apropiat, astfel încât să fac eu milostenie și să fiu dintre cei evlavioși!”
11. Însă Allah nu va mai da răgaz niciunui suflet, dacă a venit termenul său și Allah este bine știutor a ceea ce faceți.

¹¹²⁵ Al-Munafiqun: Ipocriții¹¹²⁶ Corpuri cu minți și inimi goale

Surat 64: at-Taghabun

Perioada de revelare

Deși nu există nicio dovadă internă ce ar putea determina cu exactitate perioada sa revelare, un studiu al tematicii sale arată posibilitatea ca acesta să fi fost revelat la Medina într-o etapă timpurie. Din acest motiv acesta se aseamănă cu Capitolele revelate în Mecca și parțial cu cele revelate în Medina.

Tematica și subiectul principal

Tematica acestui Capitol este invitarea la credință și ascultare (față de Dumnezeu) și învățarea bunelor maniere. Primele patru versete sunt adresate tuturor oamenilor, v.5-10 celor care nu cred în invitația Coranului și v.11-18 celor care o acceptă și cred în această invitație.

În primele patru versete ni se fac cunoscute câteva dintre adevărurile fundamentale:

1. Universul în care aceștia trăiesc nu este fără de Dumnezeu, ci Creatorul, Stăpânul și Conducătorul său este Dumnezeu Atotputernic, iar totul din el mărturisește existența Sa perfectă.
2. Universul nu a fost creat fără scop sau înțelepciune, ci Creatorul său l-a creat într-un adevăr și nimeni nu ar trebui să aibă iluzia că acesta a fost conceput fără niciun scop și că se va sfârși fără scop.
3. Forma excelentă în care Dumnezeu v-a creat și faptul că El v-a dat libertatea de a alege între credință și necredință arată faptul că există o consecință dacă voi alegeți credința sau necredința. De fapt, Dumnezeu se uită la alegerile voastre.
4. Nu ați fost creați pentru a fi iresponsabili sau fără a fi întrebați pentru faptele voastre. Vă veți întoarce la Creatorul vostru, vă veți întâlni cu Cel care cunoaște totul în Univers, chiar și gândurile voastre.

După menționarea acestor patru adevăruri fundamentale despre Univers și om, Capitolul li se adresează celor care au adoptat calea necredinței și li se atrage atenția asupra unui fenomen care a persistat de-a lungul istoriei umane și anume că națiune după națiune s-a ridicat, dar în final acestea au fost distruse. Omul, prin intelectul său explică acest fenomen într-o mie de feluri, dar Dumnezeu spune adevărul și spune că motivele fundamentale ale distrugerii națiunilor sunt două:

Primul, aceștia au refuzat să creadă în Mesagerul pe care El l-a trimis pentru călăuzirea lor, iar drept urmare Dumnezeu i-a părăsit și ei și-au inventat propriile filozofii despre viață, făcând greșală după greșală.

Al doilea, aceștia au respins doctrina Vieții de Apoi și au crezut că această viață se va termina cu ea și că nu va mai urma altă viață unde să fie trași la răspundere de către Dumnezeu. Aceasta le-a corupt întreaga atitudine față de viață, iar ideile lor imorale au corupt lumea atât de mult încât, în final, Dumnezeu a trebuit să îi pedepsească și să îi elimine.

După aceste două adevăruri despre istoria umană, cei care au negat mesajul Adevărului au fost muștrați și li s-a spus că dacă nu vor să aibă aceeași soartă ca popoarele de dinaintea lor atunci ei trebuie să se trezească și să creadă în Dumnezeu, în Mesagerul Lui și în Lumina Călăuzirii pe care Dumnezeu a trimis-o sub forma Coranului. Mai mult, aceștia au fost avertizați că, în final, va veni

Ziua când toate generațiile trecute și viitoare vor fi adunate împreună într-un loc și toate faptele lor rele vor fi dezvăluite în fața tuturor. Apoi se va decide soarta fiecăruia, cei care au urmat calea Crediinței și a dreptății și cei care au urmat calea necrediinței și au negat Adevărul. Primul grup va merita Paradisul etern, iar al doilea va fi blestemat să ajungă în Iad. Apoi, se dau câteva instrucțiuni importante celor care au adoptat calea Crediinței:

1. Dacă o persoană trece printr-o nenorocire, aceasta se petrece doar prin permisiunea lui Dumnezeu, iar pe cel care rămâne în continuare credincios atunci când are necazuri, Dumnezeu îi binecuvântează inima cu călăuzire.
2. Credinciosului nu i se cere să afirme credința doar cu gura, ci după ce își declară afirmația de credință el trebuie să Îl asculte în mod practic pe Dumnezeu și pe Mesagerul Său. Doar el va fi responsabil pentru rătăcirea lui dacă nu ascultă, deoarece Mesagerul lui Dumnezeu nu mai are nicio responsabilitate după transmiterea mesajului Adevărului.
3. Credinciosul ar trebui să aibă încredere doar în Singurul Dumnezeu și nu în puterea lui sau în puterea altui om.
4. Bunurile lumești și copiii sunt o mare încercare pentru credincios, deoarece dragostea lor este ceea ce îl distrage pe om, în general, de la calea credinței și ascultării. Așadar, credincioșii trebuie să realizeze că soțiile și copiii lor îi distrag de la Calea lui Dumnezeu în mod direct sau indirect și că ar trebui să își cheltuiască averea pentru Allah pentru a nu fi afectați de ispite.
5. Fiecare om este tras la răspundere pentru ceea ce a făcut, în conformitate cu nivelul său de credință. Dumnezeu nu-i cere omului să facă ceva dincolo de puterea și capacitatea sa. Însă, credinciosul ar trebui să își dea toată silința să trăiască cu frica de Dumnezeu și nu ar trebui să încalce în vorbirea și comportamentul său limitele stabilite de El.

Surat 64: at-Taghabun¹¹²⁷

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Tot ceea ce există în Ceruri și pe Pământ Îi aduc laudă lui Allah¹¹²⁸; a Lui este Împărăția și a Lui este Slava și El este cu putere peste toate.
2. El este Cel care v-a creat. Și printre voi se află unii care nu cred și printre voi se află unii care cred, însă Allah vede bine ceea ce faceți.
3. [El] a creat Cerurile și Pământul într-o adevăr și v-a dat vouă chipuri. Și a făcut chipurile voastre frumoase. Și la El este întoarcerea.
4. [El] știe ceea ce se află în Ceruri și știe ceea ce se află pe Pământ și El știe atât ceea ce voi țineți ascuns, cât și ceea ce voi descoperiți. Și Allah este bine știutor al celor dinlăuntru piepturilor.
5. Oare nu v-a venit vouă veste despre cei care nu au crezut de mai înainte [de voi], care au gustat urmarea rea a faptei lor și care vor avea parte de chin dureros?
6. Aceasta, pentru că au venit la ei trimișii lor cu semne limpezi, iar ei au spus: „Oare să ne călăuzească pe noi oamenii?” Și nu au crezut ei și au întors spatele, însă Allah s-a lipsit de ei, căci Allah este *Ghaniyy* [Deajuns pentru Sine] [și este] *Hamid* [Vrednic de Laudă].
7. Cei care nu au crezut, au pretins că ei nu vor mai fi înviați. Spune: „Ba da! Pe Domnul meu! Veți fi voi înviați și apoi vi se va vesti vouă ceea ce ați făcut! Și acesta este un lucru ușor pentru Allah”.
8. Așadar, fiți cu credință în Allah, în Trimisul Său și în Lumina pe care am trimis-o Noi! Iar Allah este bine știutor a ceea ce faceți voi.
9. Ziua în care vă va aduna El pentru Ziua Adunării, aceea este Ziua marii pierderi¹¹²⁹. Iar pe cel care crede în Allah și împlinește fapte bune, El îl va ierta pentru faptele sale rele și-l va lăsa să intre în Grădini pe sub care curg pâraie și vor fi veșnic sălășluitoari în ele. Aceasta este marea izbândă.
10. Iar cei care nu cred și socotesc semnele Noastre mincinoase, vor fi oaspeții Focului și vor fi veșnic sălășluitoari în el. Și ce rea soartă!
11. Nicio nenorocire nu-l lovește pe om decât numai cu îngăduința lui Allah. Iar aceluia care crede în Allah, El îi va călăuzi inima. Allah este Atoateștiutor.
12. Fiți cu supunere față de Allah și fiți cu supunere față de Trimis! Iar dacă voi întoarceți spatele, [să știți că] Trimisului Nostru îi revine doar transmiterea limpede.

¹¹²⁷ At-Taghabun: Marea pierdere

¹¹²⁸ A se vedea 57:1

¹¹²⁹ At-Taghabun sugerează învingerea de către alții în achiziționarea a ceva valoros. În acea

Zi, necredincioșii vor suferi pierderea Paradisului, care va fi pentru credincioși.

13. Allah! Nu există altă divinitate afară de El! Și în Allah [trebuie] să se încreadă dreptcredincioșii!
14. O, voi cei care credeți! Cu adevărat, voi aveți printre soațele voastre și printre copiii voștri un dușman [prin faptul că ei vă pot opri de la pomenirea lui Allah și supunerea față de El]! Deci, fiți cu grijă față de ei! Însă dacă voi sunteți îngăduitori și treceți peste [greșelile lor] și îi iertați pe ei, să știți că și Allah este *Ghafir* [Iertător], *Rahim* [Îndurător].
15. Averile voastre și copiii voștri sunt numai o ispită și la Allah se află o mare răsplată [Paradisul].
16. Deci, fiți cu frică de Allah atât cât puteți, ascultați, fiți supuși și dăruți spre binele sufletelor voastre! Iar aceia ale căror suflete vor fi ferite de zgârcenie, aceia sunt cei care vor izbândi.
17. Dacă Îi veți face lui Allah un împrumut frumos [cheltuind din averea voastră întru mulțumirea Lui], El vi-l va da înapoi înmulțit și vă va ierta pe voi, căci Allah este *Şakur* [Mulțumitor] [și] *Halim* [Blând].
18. El este Știutorul celor nevăzute și al celor văzute, *Al-'Aziz* [Cel Putemic] [și] *Al-Hakim* [Înțelept].

Surat 65: at-Talaq

Perioada de revelare

Abdullah ibn Masud (un companion binecunoscut) a spus că acest Capitol a fost revelat după versetele din Surat 2: al-Baqarah în care, pentru prima dată, au fost date porunci cu privire la divorț, iar dovadă internă a tematicii Capitolului confirmă acest fapt.

Tematica și subiectul principal

Pentru a înțelege poruncile din acest Capitol, ar fi folositor să ne împrăștiăm memoria cu instrucțiunile date în Coran cu privire la divorț și perioada de așteptare (*iddah*).

„Femeile divorțate trebuie să aștepte trei menstruații și nu le este îngăduit să ascundă ce a făcut Allah în pânțele lor, dacă ele cred în Allah și în Ziua Judecății. Iar soții lor sunt mai îndreptățiți să le aducă înapoi [în acest timp], dacă vor să se împace. Ele au drepturi egale cu obligațiile lor, după cuviință. Dar bărbații [soții] au o treaptă peste ele [în responsabilitate și autoritate]...” (2:228)

„Divorțul este [permis] de două ori, după care, fie să o țină în bună înțelegere, fie să o lase liberă, cu bunătate...” (2:229)

„Dacă [soțul] divorțează de ea [a treia oară], ea nu-i mai este permisă lui după aceasta decât după ce ea se căsătorește cu un alt bărbat...” (2:230)

„O, voi cei care credeți! Dacă vă căsătoriți cu dreptcredincioase și apoi divorțați de ele, înainte să le fi atins, voi nu le puteți impune o perioadă de așteptare. Dați-le lor lucruri de care să se bucure și lăsați-le pe ele libere, după cuviință!” (33:49)

„Acea dintre voi care mor și lasă după ei soții, ele trebuie să aștepte patru luni și zece [zile]...” (2:234)

Regulile prescrise în aceste versete au fost:

1. Un bărbat o poate divorța pe soția sa de maxim 3 ori.
2. În cazul unuia sau a două divorțuri un bărbat are dreptul de a-și lua soția înapoi în perioada de așteptare, iar dacă cei doi doresc să se recăsătorească după expirarea perioadei de așteptare, aceștia au voie. Însă în cazul a trei divorțuri, soțul renunță la dreptul de a o ține ca și soție a sa în timpul perioadei de așteptare și aceștia nu se pot recăsători decât dacă femeia se căsătorește cu alt bărbat, iar acesta o divorțează din propria voință.
3. Perioada de așteptare a femeii care are vârsta menstruației și a cărei căsătorii a fost consumată este de trei cicluri menstruale. În perioada de așteptare, în cazul unuia sau a două divorțuri, femeia este în continuare soția legală a bărbatului, dar în cazul a trei divorțuri aceștia nu se mai pot împăca, ci această perioadă are doar rolul de a o reține pe femeie de la a se căsători cu altcineva până când nu se încheie perioada.

4. Nu există perioadă de așteptare pentru femeia a cărei căsătorie nu a fost consumată. Dacă dorește, aceasta se poate recăsători imediat după divorț.
5. Perioada de așteptare pentru femeia al cărei soț moare este de 4 luni și 10 zile.

Acest Capitol nu a fost trimis pentru a anula aceste porunci, ci a fost revelat cu două scopuri:

Primul - bărbatul a primit dreptul de a pronunța divorțul, însă el nu ar trebui să profite de acest lucru, ci ar trebui să facă orice pentru a se împăca, separarea având loc doar după ce au fost epuizate toate metodele de împăcare. Conform Legii Divine, divorțul a fost permis doar ca o necesitate inevitabilă pentru că Dumnezeu nu ar fi de acord ca relația stabilită dintre un bărbat și o femeie să se destrame. Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Dumnezeu nu a permis nimic mai urâcios decât divorțul.” Și „Dintre toate lucrurile permise de către Lege, cel mai urâcios lucru pentru Dumnezeu este divorțul.”

Al doilea obiectiv al acestui Capitol a fost să întregască dreptul familiei prin rezolvarea de întrebări rămase după revelarea poruncilor din Surat 2: al Baqarah. Astfel că s-au trimis răspunsuri la următoarele întrebări: Care ar trebui să fie perioada de așteptare a femeilor care nu mai au menstruație și cu care a fost consumată căsătoria, dar și a femeilor care nu sunt încă la menstruație? Care ar trebui să fie perioada de așteptare a femeii care este însărcinată sau al cărei soț moare în timpul divorțului? Și ce aranjamente ar trebui făcute pentru întreținerea diferitelor categorii de femei divorțate și pentru creșterea copiilor ai căror părinți s-au despărțit prin divorț?

Surat 65: at-Talaq¹¹³⁰

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. O, Profetule! Dacă [voi, musulmanilor,] divorțați de femei, atunci despărțiți-vă de ele după timpul de așteptare prescris pentru ele și socotiți timpul¹¹³¹ și fiți cu frică de Allah - Stăpânul vostru! Nu le alungați din casele lor și ele să nu plece, doar dacă au săvârșit mare păcat dovedit! Acestea sunt poruncile lui Allah, iar cel care calcă poruncile lui Allah este nedrept față de sine însuși. Tu nu știi, s-ar putea ca Allah să facă să se întâmple după aceea un lucru¹¹³²
2. Apoi când ele ajung la timpul prescris, atunci sau țineți-le, după cuviință, sau despărțiți-vă de ele, după cuviință! Și luați ca martori doi oameni dreți [musulmani] dintre voi și faceți mărturie față de Allah! Cu aceasta este îndemnat cel care crede în Allah și în Ziua de Apoi! Iar celui care este cu frică de Allah, îi va da El o ieșire [bună]¹¹³³
3. Și-l va înzestra pe el de unde el nici nu se așteaptă. Iar celui care se încrede în Allah, El îi este de ajuns, căci Allah împlinește lucrul Său și

Allah a stabilit un termen pentru fiecare lucru.

4. Și dacă aveți îndoieli în privința perioadei de așteptare pentru femeile care nu mai au menstruație, aceasta este pentru ele de trei luni și asemenea pentru cele ce nu au încă menstruație. Iar termenul pentru cele care sunt însărcinate este până ce ele nasc¹¹³⁴. Iar celui care este cu frică de Allah, aceluia îi face El lucrul său ușor.
5. Aceasta este porunca lui Allah, pe care El v-o trimite vouă. Iar celui care este cu frică de Allah, El îi va șterge faptele rele și îi va da lui mare răsplată.
6. Lăsați-le să locuiască¹¹³⁵ acolo unde locuiți voi, după mijloacele voastre, și nu le faceți nicio daună¹¹³⁶, ca să le faceți să trăiască strâmtorate! Iar dacă ele sunt însărcinate, atunci îngrijiți-le până nasc și dacă alăptează [copiii născuți] de la voi, atunci dați-le lor simbria lor și sfătuiți-vă între voi [în această privință], așa după cum se cuvine! Iar dacă aflați voi greutatea, atunci îl va alăpta pentru el alta [din partea tatălui]¹¹³⁷.
7. Cel care este înstărit să cheltuiască după averea sa, iar cel a cărui înzestrare este măsurată să

¹¹³⁰ At-Talaq; Divorț

¹¹³¹ A se vedea 2:228-233. O soție nu ar trebui divorțată decât după terminarea menstruației, dar înainte de actul sexual sau în timpul unei sarcini confirmate. Pronunțarea divorțului începe perioada sa de așteptare (*iddah*).

¹¹³² Precum regretul sau reînnoirea dorinței pentru soție

¹¹³³ Ușurare de la necaz

¹¹³⁴ Regula cu privire la sarcină se aplică și în cazul morții soțului

¹¹³⁵ În perioada lor de așteptare (referitor la soțiile al căror divorț a fost pronunțat)

¹¹³⁶ Astfel încât să fie nevoite să plece

¹¹³⁷ A se vedea 2:233

cheltuiască din ceea ce i-a dat Allah. Allah nu silește pe nimeni decât după cum El i-a dat. Și Allah va face să vină după strămtorare ușurare.

8. Și câte cetății s-au răzvrătit împotriva poruncii Domnului lor și împotriva trimișilor Săi! Și Noi le-am cerut lor socoteală cu asprime și le vom pedepsi cu mare pedeapsă [în Ziua de Apoi].
9. Și au gustat ele urmarea purtării lor și urmarea purtării lor a fost pierderea.
10. Allah a pregătit pentru ei chin aspru. Deci, fiți cu frică de Allah, voi cei dăruțiți cu înțelegere și care credeți! Allah v-a trimis vouă o Îndemnare [Coranul]¹¹³⁸
11. [El a trimis] un Trimis [Mohammed], care să vă recite vouă versetele lui Allah cele deslușite, ca să-i scoată pe cei care cred și împlinesc fapte bune din întunecimi la lumină. Și pe cel care crede în Allah și împlinește fapte bune El îl va face să intre în Grădini pe sub care curg pâraie și veșnic vor fi ei sălășluitoari în ele. Și ce înzestrare frumoasă a hotărât Allah pentru el!
12. Allah este Cel ce a creat șapte Ceruri și tot atâtea Pământuri. Între ele coboară porunca [Sa], pentru ca să știți că Allah este cu putere peste toate și că Allah cuprinde toate lucrurile cu știința [Sa].

¹¹³⁸ Unii învățați au interpretat ca fiind „dhikr” sau „amintire”, însemnând Mesagerul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)

deoarece acesta este menționat în următorul verset

Surat 66: at-Tahrim

Perioada de revelare

În legătură cu interzicerea (*Tahrim*) din acest Capitol, tradițiile menționează incidentul cu două dintre soțiile profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Există diferite relatări despre cauza revelației, dar se pare că cele mai autentice vorbesc despre incidentul în care Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și-a interzis pentru sine miera.

Tematica și subiectul principal

Acest Capitol este unul foarte important deoarece s-au trimis răspunsuri la câteva întrebări cu privire la unele incidente care au avut loc cu soțiile Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

1. Puterea de a decide ceea ce este permis și interzis Îi aparține în totalitate lui Dumnezeu și nimic nu a fost delegat nici măcar Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) poate să declare că ceva este permis sau interzis doar dacă primește revelație de la Dumnezeu, fie că aceasta vine în Coran sau îi este transmisă în mod secret. Nici măcar Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu are voie să declare ceva ce este permis de către Dumnezeu ca fiind nepermis, nici pentru el, nici pentru alții.
2. În orice societate, poziția unui Profet este foarte delicată. Viețile Profeților au fost atent supravegheate de către Dumnezeu pentru ca nicio faptă de-a lor să nu devieze de la Voința Divină. Oricând o astfel de faptă este făcută de către un Profet, ea este rectificată imediat pentru ca legea islamică și principiile sale să ajungă la oameni în forma lor pură, nu doar prin Cartea Divină ci și prin exemplul excelent al Profetului.
3. Orice acțiune, poruncă sau instrucțiune pe care o găsim în viața Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) este complet în conformitate cu Voința Divină și noi le putem urma cu deplină încredere.
4. Al patrulea lucru pe care îl învățăm din acest discurs este despre profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) însuși, al cărui respect l-a impus Dumnezeu, ca parte necesară a Credinței, pentru servitorii Săi. Este menționat în acest Capitol că, odată, el (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a declarat nepermis pentru el un lucru permis de către Dumnezeu doar pentru a le face pe plac soțiilor sale. Apoi Dumnezeu le-a muștrat în mod sever pentru greșelile lor pe aceleași soții ale Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) pe care El le-a declarat ca fiind mamele Credincioșilor.

Criticarea Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și avertizarea soțiilor nu au fost făcute în mod secret, ci au fost incluse în Cartea pe care întreaga națiune de musulmani (*ummah*) trebuie să o citească și să o recite pentru totdeauna.

Evident că menționarea ei în Cartea lui Dumnezeu nu a fost făcută cu intenția de a-l umili pe Mesagerul Său sau pe mamele credincioșilor, iar acest lucru este evident deoarece niciun musulman nu și-a pierdut respectul pentru ei. Nu poate exista alt motiv pentru menționarea acestui lucru în Coran decât faptul că Dumnezeu vrea să îi învețe pe credincioși modul corect de a respecta personalitățile lor importante. Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu este Dumnezeu pentru a nu face nicio greșală, ci este un Profet. Respectul față de Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu a fost impus pentru că acesta este infailibil, ci pentru că este un reprezentat perfect al Voinței Divine, iar Dumnezeu nu a permis ca nicio greșală a sa să fie trecută cu vederea. Aceasta ne oferă satisfacția că viața nobilă dusă de către Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) reprezintă în întregime voința lui Dumnezeu. La fel și companiilor și soțiilor Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) au fost oameni și nu Îngeri. Aceștia puteau face greșeli. Orice rang pe care aceștia îl atingeau era doar datorită călăuzirii lui Dumnezeu și a învățăturilor Mesagerului lui Dumnezeu (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Orice respect și stimă pe care aceștia o merită este datorită acestui principiu și nu prezumției că aceștia erau infailibili.

Din acest motiv, ori de câte ori companiilor sau soțiilor Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) făceau vreo greșală din cauza slăbiciunii umane, ei erau revizuiți. Unele dintre greșelile lor erau corectate de către Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) așa cum a fost menționat în multe locuri din hadis, iar alte greșeli au fost menționate în Coran. Dumnezeu le-a corectat pentru ca musulmanii să nu aibă ideea exagerată a respectului pentru oamenii importanți, ceea ce putea să îi ducă din poziția de om la cel de zeu sau zeită. Dacă o persoană studiază Coranul va observa acest lucru.

5. Al cincilea lucru menționat în acest Capitol este faptul că Religia lui Dumnezeu este în mod absolut corectă și dreaptă. Au fost date trei exemple de femei, pentru soțiile Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în mod particular. Un exemplu este cel al soțiilor Profetului Nuh și Lut, care dacă ar fi crezut și ar fi cooperat cu soții lor ar fi avut același rang în comunitatea musulmană ca cel al soțiilor profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Dar pentru că acestea au fost necredincioase, faptul că au fost soțiile Profetului nu le-a ajutat cu nimic și au ajuns în Iad. Al doilea exemplu este al soției Faraonului, care în ciuda faptului că era soția dușmanului lui Dumnezeu, a crezut și a ales calea cea dreaptă și nu cea urmată de oamenii Faraonului. Faptul că aceasta era soția unui necredincios nu i-a adus nicio daună, ci Dumnezeu a făcut-o vrednică de Paradis. Al treilea exemplu este al Mariei (Maryam) care a obținut cel mai înalt rang deoarece a acceptat cu supunere testul sever prin care a trecut-o Dumnezeu. În afară de Maria, nicio altă femeie castă și dreptcredincioasă nu a mai trecut printr-un astfel de test greu. Ea a fost necăsătorită, dar a rămas însărcinată prin porunca lui Dumnezeu și a primit instrucțiuni despre ceea ce vrea Allah de la ea. Atunci când Maria a acceptat această decizie și a fost de acord să o pună în aplicare ca o credincioasă adevărată, Dumnezeu a ridicat-o la nobilul rang de „Lider al femeilor în Paradis”.

O altă lecție pe care o învățăm din acest Capitol este faptul că Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu doar că a primit de la Dumnezeu știința ce a fost inclusă în Coran, ci a primit informații și despre alte lucruri ce nu au fost menționate în Coran. Dovada clară este versetul 3 din acest Capitol, unde ni se spune că Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a spus un secret uneia dintre soțiile sale, iar ea i-a spus altei soții. Dumnezeu l-a informat pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) de acest secret. Apoi, atunci când Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și-a avertizat soția în cauză despre greșeala sa, ea a spus: „Cine ți-a spus?” El a răspuns: „Mi-a spus Atoateștiutorul.”

Surat 66: at-Tahrim¹¹³⁹

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. O, Profetule! De ce îți oprești tu ceea ce Allah ți-a permis, căutând mulțumirea soțiilor tale? Allah este *Ghafur* [Iertător] [și] *Rahim* [Îndurător].
2. Allah a orânduit pentru voi [musulmanilor] dezlegarea jurămintelor voastre¹¹⁴⁰ iar Allah este Stăpânul vostru. Și El este *Al-'Alim* [Atoateștiutor] [și] *Al-Hakim* [Înțelept].
3. Când Profetul i-a încredințat un secret unuia dintre soții, iar ea l-a povestit [altei soții] și Allah i-a vestit lui aceasta, atunci el a înștiințat despre o parte și a neglijat o altă parte. Și când el i-a spus, atunci ea a zis: „Cine te-a înștiințat despre aceasta?”. El a răspuns: „M-a înștiințat *Al-'Alim* [Atoateștiutorul] [și] *Al-Khabir* [Bineștiutorul].”
4. Și de vă veți întoarce, căindu-vă voi amândouă [Hafsa și Aișa] la Allah, inimile voastre sunt astfel înclinate. Însă de vă veți susține una pe alta împotriva lui, atunci Allah este Ocrotitorul lui; iar Gavriil și dreptcredincioșii evlavioși și Îngerii îi vor fi peste aceasta ajutoare.
5. Și dacă va divorța el de voi, s-ar putea ca Domnul lui să-i dea în locul vostru soții mai bune decât voi: musulmane, dreptcredincioase, ascultătoare, care se căiesc, adoratoare, care țin post, desfeciorite și fecioare.
6. O, voi cei care credeți! Păziți-vă pe voi înșivă și familiile voastre de un Foc ale cărui vreascuri sunt oamenii și pietrele și peste care sunt Îngeri neînduplecați și aspri, care nu se răzvrătesc împotriva lui Allah în ceea ce le poruncește și care fac ceea ce li se poruncește.
7. O, voi necredincioșilor! Nu vă dezvinovațiți în Ziua aceea, căci voi veți fi răsplătiți după cele pe care le-ați săvârșit!
8. O, voi cei care credeți! Întoarceți-vă la Allah într-o căință curată! Poate că Domnul vostru vă va șterge faptele voastre cele rele și vă va face să intrați în Grădini pe sub care curg râuri, în Ziua în care Allah nu va lăsa să fie umiliți Profetul și cei care au crezut împreună cu el. Lumina lor va grăbi înaintea lor și în mâinile lor drepte. Și vor spune ei: „Doamne, întregește lumina noastră și iartă-ne pe noi, căci Tu ești cu putere peste toate!”
9. O, Profetule! Luptă împotriva necredincioșilor și a fățarnicilor și fii neînduplecat cu ei! Sălașul lor va fi Iadul și ce rea soartă!
10. Allah le-a dat drept exemplu pentru cei care nu cred pe soția lui Noe și pe soția lui Lot, care s-au aflat sub

¹¹³⁹ At-Tahrim: „Opririi”

¹¹⁴⁰ Prin *kaffarah* (ispășire). Aceasta este necesară atunci când o persoană nu își poate

îndeplini jurământul său sau a făcut un jurământ ce nu a fost pe placul lui Allah. A se vedea 5:89.

oblăduirea a doi robi evlavioși dintre robii Noștri și care i-au viclenit pe ei, iar ei doi nu le-au putut fi de niciun ajutor la Allah. Și [li] s-a spus: „Intrați în Foc [laolaltă] cu ceilalți care intră!”

11. Și Allah a dat-o drept exemplu pentru cei care cred pe soția lui Faraon, care a spus: „Doamne, durează-mi mie o casă lângă Tine în Rai și mântuiește-mă pe mine de Faraon și de fapta sa și mântuiește-mă pe mine de neamul de nelegiuiți!”
12. Și [la fel și] pe Maria, fiica lui 'Imran, care a rămas curată și am suflat în ea prin Îngerul Nostru [Gavriil]. Și ea a crezut în cuvintele Domnului ei și în Scripturile Sale și a fost ea dintre cei supuși cu statornicie.

Surat 67: al-Mulk

Perioada de revelare

Perioada sa de revelare nu se cunoaște din niciun hadis autentic, dar tematica și stilul său indică faptul că acesta este unul dintre primele Capitole revelate la Mecca.

Tematica și subiectul principal

În acest Capitol au fost introduse, pe de o parte, învățăturile islamului într-un mod scurt, iar pe de altă parte, oamenii care trăiau în ignoranță au fost îndemnați să se trezească. O caracteristică a primelor Capitole revelate la Mecca este aceea că ele prezintă învățăturile islamului și obiectivul misiunii Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) într-un mod complet, pe scurt și nu în detaliu, pentru ca acestea să fie asimilate mai ușor de către oameni. Mai mult, acestea au rolul de a-i face pe oameni să renunțe la ignoranță.

În primele cinci versete omul este făcut să realizeze că Universul în care trăiește este unul foarte bine organizat și că acesta a fost creat de către Dumnezeu Preaînaltul din nimic, fără nicio greșeală, slăbiciune sau defect și că Allah este Cel care îl Stăpânește. Mai mult, i se spune omului că în acest sistem înțelept el nu a fost creat fără un scop, ci a fost creat pentru a fi testat, iar el nu poate trece acest test decât prin comportamentul și faptele sale bune.

În v.6-11 au fost menționate consecințele îngrozitoare ale necredinței din Viața de Apoi, iar oamenilor le este spus că Dumnezeu i-a avertizat în această lume prin trimiterea Profeților Săi, ca și cum ar fi spus „Dacă nu veți crede acum în ceea ce spun Profeții și nu vă corectați atitudinea și comportamentul în mod corespunzător, veți fi nevoiți să recunoașteți în Viața de Apoi că vă meritați pe deplin pedeapsa ce vă este rezervată.”

În v.12-14 li se spune oamenilor că Allah Creatorul nu este neștiutor cu privire la creația Sa: „El vă cunoaște fiecare secret ascuns, chiar și cele mai ascunse gânduri. Așadar principiul moralității este că omul ar trebui să aibă frică de judecata în fața lui Dumnezeu și să evite răul. Cei care adoptă o astfel de atitudine în această lume vor merita iertarea și vor fi răsplătiți în Viața de Apoi.”

În v.15-23 se fac aluzii, una după alta, la cele mai obișnuite adevăruri ale vieții, despre care omul nu consideră că ar merita foarte multă atenție, dar pe care este invitat să le ia în considerare într-un mod serios. S-a spus: „Privește: Pământul pe care vă mișcați cu deplină satisfacție și pace și de la care vă luați proviziile, a fost supus pentru voi de către Dumnezeu. Altfel, Pământul ar fi putut să înceapă să se miște în orice moment și v-ar fi putut distruge complet. Privește la păsările care zboară deasupra ta. Doar Dumnezeu este Cel care le susține în aer. Privește la sursele și resursele voastre: dacă Dumnezeu dorește să vă dea o pedeapsă, nimic nu vă poate salva de ea, iar dacă Dumnezeu dorește să închidă ușile proviziilor pentru voi, nimeni nu le poate deschide. Aceste lucruri există pentru a vă face conștienți de adevăr, dar voi le vedeți precum le văd animalele care nu sunt capabile să tragă concluzii din ceea ce au văzut. Voi nu vă folosiți văzul, auzul și miștile pe care Dumnezeu vi le-a dăruit și din acest motiv voi nu vedeți calea cea dreaptă .”

În v.24-27 s-a spus: „În final veți apărea în fața lui Dumnezeu. Nu este responsabilitatea Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) să vă spună când va fi timpul exact al evenimentului. Datoria sa este doar de a vă avertiza înainte ca acesta să aibă loc. Astăzi voi nu îl

ascultați și îi cereți să vă aducă evenimentul în fața voastră înainte de timpul său, dar atunci când acesta va avea loc și voi îl veți vedea cu proprii voștri ochi, voi veți fi uimiți. Apoi vi se va spune: „Aceasta este exact ceea ce voi ați cerut să fie grăbit.”

În v.28-29 s-au dat răspunsuri la ceea ce necredincioșii din Mecca au spus împotriva Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și a companionilor. Aceștia l-au blestemat pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și s-au rugat pentru distrugerea sa și a credincioșilor. Astfel că s-a spus: „Fie că cei care vă cheamă la calea cea dreaptă vor fi distruși sau li se va arăta milă de către Dumnezeu, cum ar putea soarta lor să vă schimbe destinul? Ar trebui să aveți grijă de voi și să vă gândiți, oare cineva v-ar salva dacă veți fi răpuși de pedeapsa lui Dumnezeu? Voi îi considerați pe cei care cred în Dumnezeu și care își pun încrederea în El ca fiind rău călăuziți, va veni un timp când va fi evident cine a fost de fapt cel rău călăuzit.”

În concluzie, oamenilor li s-a pus această întrebare și au fost lăsați să mediteze asupra ei: „Dacă apa care iese din Pământ într-un anumit loc din deșert în Arabia și de care depinde toată viața voastră ar dispărea, cine în afară de Dumnezeu ar putea să vă readucă acea apă dătătoare de viață?”

Surat 67: al-Mulk¹¹⁴¹

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Binecuvântat fie Cel care are în Mâna Lui Împărăția și este cu putere peste toate,
2. Cel care a făcut moartea și viața, ca să vă încerce pe voi, [pentru a vedea] care dintre voi este mai bun într-un fapt. Și El este *Al-'Aziz* [Puternic] [și] *Al-Ghafur* [Iertător].
3. Cel care a creat șapte Ceruri unul peste altul, fără să vezi nicio nepotrivire în creația lui *Ar-Rahman* [Celui Milostiv]. Întoarce-ți privirea! Oare vezi tu vreo crăpătură?
4. Întoarce-ți iarăși privirea de două ori! Privirea se va întoarce la tine umilită și slabă!
5. Noi am împodobit Cerul cel mai de jos cu candelile și le-am făcut pe ele pietre pentru lovirea diavolilor¹¹⁴² și am pregătit pentru ei chinul Văpăii.
6. Cei care nu au crezut în Domnul lor vor avea parte de chinul Iadului. Și ce rea întoarcere!
7. Când vor fi aruncați în el, îi vor auzi vuietul, în vreme ce el clocotește.
8. Aproape că plesnește de mânie. De fiecare dată când este aruncată o ceată nouă, păzitorii săi îi întrebă: „Oare nu a venit la voi un prevenitor?”
9. Iar ei vor spune: „Ba da! A venit la noi un prevenitor, însă noi l-am învinuit de minciună și am spus: Allah nu a trimis nimic, iar voi nu sunteți decât în mare rătăcire!”
10. Și ei vor spune: „Dacă noi am fi ascultat și am fi priceput, nu am fi printre oaspeții Văpăii!”
11. Și astfel ei vor mărturisii păcatele lor. Așadar, striviți să fie oaspeții Văpăii!
12. Cei care se tem de Domnul lor, fără să-L vadă pe El, vor avea parte de iertare și de mare răsplată.
13. Spuneți în șoaptă vorba voastră ori roștiți-o cu glas tare! El le știe pe cele dinlăuntru piepturilor.
14. Oare nu le știe pe cele pe care le-a creat, cu toate că El este *Al-Latif* [Binevoitor] [și] *Al-Khabir* [Atoateștiutor]?
15. El este Cel care v-a făcut Pământul supus. Deci străbateți întinderile sale. Și mâncați din înzestrarea Lui. Și la El este învierea.
16. Sunteți voi siguri că Cel din Cer nu va lăsa să vă înghită Pământul, când iată că el se cutremură¹¹⁴³?
17. Sau sunteți siguri că Cel din Cer nu va trimite asupra voastră o vijelie cu pietre? Atunci veți ști cum va fi muștrarea Mea!

¹¹⁴¹ Al-Mulk: Împărăției

¹¹⁴² Îndepărtându-i astfel de Ceruri și împiedicându-i să asculte. A se vedea 72:8-9.

¹¹⁴³ Într-o mișcare circulară, precum într-un cutremur

18. Și cei de dinaintea lor i-au învinuit de minciună [pe Trimișii lor] și cum a fost răzbunarea Mea?!
19. Oare nu văd ei păsările de deasupra lor întinzând și strângând aripile lor? Nu le poate ține pe ele decât *Ar-Rahman* [Cel Milostiv]! El este Cel care le vede pe toate.
20. Cine este cel care să fie pentru voi oștire ce vă ajută împotriva lui *Ar-Rahman* [Cel Milostiv]? Necredincioșii nu sunt decât într-o amăgire.
21. Cine este cel care vă îngrijește pe voi, dacă El oprește darurile Sale? Însă ei stăruie în semeția lor și în fuga lor [de Adevăr].
22. Oare cel care merge cu fața plecată este mai bine călăuzit sau cel care merge cu capul sus, pe un drum drept?
23. Spune: „El este Cel care v-a creat și v-a dat vouă auzul și ochii și inimile! Dar voi sunteți puțin mulțumitori”.
24. Spune: „El este Cel care v-a răspândit pe Pământ și la El veți fi adunați!”
25. Ei spun: „Când va fi această făgăduință, dacă voi sunteți într-un adevăr?”
26. Spune: „Știința despre aceasta este numai la Allah, iar eu sunt numai un prevenitor limpede.”
27. Și când o vor vedea aproape¹¹⁴⁴, se vor întrista chipurile celor care nu au crezut. Și [li] se va spune: „Aceasta este ceea ce voi ați cerut!”¹¹⁴⁵
28. Spune [Mohammed]: „Ce ați zice, dacă Allah ne va face să pierim pe mine și pe cei care sunt cu mine sau dacă ar fi Îndurător cu noi, cine îi va apăra pe cei necredincioși de un chin dureros?”
29. Spune: „El este *Ar-Rahman* [Cel Milostiv]! Noi credem în El și în El ne încredem și veți afla voi cine este în rătăcire învederată!”
30. Spune: „Ce credeți? De se va strecura apa voastră în adânc, cine vă va aduce apă de izvor?”

¹¹⁴⁴ Pedepsa despre care ați fost avertizați

¹¹⁴⁵ Atunci când i-au provocat pe Profetii lor spunând: „Aduceți pedeapsa dacă voi spuneți adevărul”

Surat 68: al-Qalam

Perioada de revelare

Și acest Capitol este unul dintre primele revelate în Mecca, iar subiectul său arată faptul că acesta a fost revelat într-un moment în care opoziția față de Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) era destul de puternică și de agresivă.

Tematica și subiectul principal

Capitolul are trei subiecte: replici la obiecțiile oponenților, avertizarea și amenințarea oponenților și îndemnarea ca Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) să aibă răbdare.

De la bun început Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost consolată: „Necredincioșii te numesc un nebun, dar Cartea pe care tu o prezinți și comportamentul tău minunat sunt suficiente pentru a refuta aceste acuzații. În curând aceștia vor afla cine a fost cel nebun și cine a fost cel sănătos. Nu fi, așadar, afectat de ei, pentru că ei încearcă doar să te intimideze și să te facă să faci compromisuri pentru ei.”

Apoi, pentru a-i deștepta pe oamenii simpli, a fost trimis un om dintre cei din Mecca, al cărui caracter era pe deplin cunoscut de către aceștia. În acel moment ei puteau vedea cu ochii lor comportamentul pur și sublim al Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), dar și orice om putea vedea ce fel de caracter aveau conducătorii din Mecca ce erau responsabili de conducerea opoziției împotriva lui. Apoi în v.17-33 este prezentată pilda proprietarilor grădinii, care după ce au fost binecuvântați de Dumnezeu, au fost nerecunoscători față de El și nu au ascultat avertizările celui mai bun dintre ei. Drept urmare, aceștia au fost privați de binecuvântări, ei realizând acest lucru atunci când au văzut totul distrus. Cei din Mecca au fost avertizați prin această pildă: „Prin numirea Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ca și profet, voi, oamenii din Mecca, sunteți testați la fel ca și proprietarii grădinii. Dacă nu îl ascultați, și voi veți fi pedeșiți în această viață, iar pedeapsa din Viața de Apoi va fi mult mai mare.”

Apoi în v.34-47 necredincioșii sunt menționați fie direct, fie prin Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), în oricare dintre situații aceștia fiind muștrați. Iată un rezumat a ceea ce este spus: Bunăstarea în Viața de Apoi le aparține celor care își petrec viețile actuale în deplină conștiințiozitate față de Dumnezeu. Este complet irațional ca robii ascultători să aibă aceeași soartă în Viața de Apoi ca și cei vinovați. Necredincioșii nu au nicio bază în a crede că Dumnezeu se va purta cu ei așa cum își doresc aceștia. Cei care sunt chemați să îngenuncheze în fața lui Dumnezeu în această viață și refuză, nu vor putea să îngenuncheze în Ziua Judecării chiar dacă și-ar fi dorit aceasta și astfel ei vor fi rușinați și condamnați. Ei nu pot scăpa de pedeapsa divină fiindcă au negat Coranul. Aceștia cred că din moment ce nu sunt pedeșiți pentru negarea lor, ei sunt pe calea cea dreaptă, în timp ce ei urmează calea răului. Nu au niciun motiv pentru a se opune Mesagerului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) pentru că el nu are niciun interes: el nu cere nicio răsplată de la ei și ei nu pot susține că știu cu certitudine că el nu este un Mesager adevărat.

În concluzie, Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i s-a cerut să aibă răbdare în fața greutăților pe care le întâmpină în predicarea Credinței lui Dumnezeu până când vine judecata Lui.

Surat 68: al-Qalam¹¹⁴⁶

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. *Niin*¹¹⁴⁷. Pe calem și pe ceea ce ei [Îngerii] scriu [faptele oamenilor]!
2. Tu nu ești [Mohammed], prin mila Domnului tău, smintit!
3. Și, cu adevărat, tu vei avea parte de o răsplată neîntreruptă!
4. Și, cu adevărat, tu ai o fire minunată!
5. Vei vedea tu și vor vedea și ei
6. Cine dintre voi este smintit [afectat de diavol].
7. Cu adevărat, Domnul tău știe mai bine cine a răătăcit de la drumul Său și El îi cunoaște mai bine pe cei care sunt bine călăuziți.
8. Deci, nu da ascultare celor ce socot minciună [semnele Noastre]!
9. Ei ar dori ca tu să fii binevoitor [să-ți compromiți religia] și să fie și ei binevoitori.
10. Nu da ascultare celui care jură încontinuu și este vrednic de dispreț,
11. Defăimător, care umblă cu clevetiri,
12. Care împiedică binele, este nelegiuit, păcătos,
13. Crud, și, după toate acestea, și bastard¹¹⁴⁸,
14. Pentru că el are avere și copii!
15. Când i se recită lui versetele Noastre, el spune: „Basmale ale celor de demult!”
16. Noi îi vom face lui un semn pe nas!¹¹⁴⁹
17. Noi i-am încercat pe ei, așa cum i-am încercat pe stăpânii grădinii, când au jurat să adune roadele din ea dimineța,
18. Dar fără să lase nimic necules¹¹⁵⁰,
19. Și s-a abătut peste ea o nenorocire de la Domnul tău, în vreme ce ei dormeau,
20. Iar dimineța era asemenea unui ogor cules.
21. Și dimineța s-au strigat ei unii pe alții.
22. [Spunând:] „Purcedeți devreme la ogoarele voastre, ca să culegeți [roadele]!”
23. Și au purces ei, zicându-și unul altuia mai mult în șoaptă:
24. „Să nu intre astăzi peste voi, în ea, niciun sârman!”

¹¹⁴⁶ Al-Qalam: Calemului

¹¹⁴⁷ A se vedea 2:1

¹¹⁴⁸ Susținând în mod fals o descendență particulară. Descrierea dată în aceste versete este a lui al-Ualid bin al-Mughirah (a se vedea

74: 11-25) sau posibil, așa cum este susținut de Ibn Kathir a lui al-Akhnas bin Șurayq.

¹¹⁴⁹ Literar „trompă”, însemnând nasul unui elefant sau porc

¹¹⁵⁰ Sau fără a spune „...dacă Allah dorește” („în șa Allah”). A se vedea 18:23-24.

25. Și au purces devreme, hotărâți să-i oprească, închipuindu-și că vor fi în stare de aceasta¹¹⁵¹,
26. Dar când au văzut-o, au spus ei: „Noi suntem cu adevărat rătăciți,
27. Sau, mai degrabă, noi suntem lipsiți [de roadele noastre]!”
28. A spus cel mai drept dintre ei: „Oare nu v-am spus eu să aduceți mărire [lui Allah]?”¹¹⁵²
29. Au spus ei: „Mărire Domnului nostru! Noi am fost nedrepti!”
30. Și s-au îndreptat unul către altul, aducându-și muștrări.
31. Și au spus ei: „Vai de noi! Noi am fost nelegiuți!
32. Poate că Domnul nostru ne va da în schimb [ceva] mai bun decât ea! Noi dorim să ne apropiem de Domnul nostru!”
33. Așa este chinul! Iar chinul din Lumea de Apoi va fi și mai mare! Dacă ei ar ști!
34. Însă cei evlavioși au la Domnul lor Grădinile plăcerii.
35. Oare Noi îi tratăm pe cei supuși [lui Allah] la fel ca pe cei păcătoși?!
36. Ce-i cu voi? Cum judecați?
37. Sau aveți voi o Carte din care învățați
38. Că veți avea tot ceea ce poftiți?
39. Sau ați luat de la Noi jurămintă până în Ziuă Învierii, prin care Ne legăm să vă dăm ceea ce hotărâți?
40. Întreabă-i care dintre ei este pentru aceasta chezaș?
41. Sau au ei asociați? Să-i aducă pe asociații lor, dacă ei sunt întru adevăr!
42. Într-o Zi li se va descoperi lor Piciorul¹¹⁵³ și ei vor fi chemați la prosternare, însă nu vor putea.
43. Plecați vor fi ochii lor și îi va acoperi umilința, pentru că ei au fost chemați la prosternare, când erau în pace!¹¹⁵⁴
44. Deci lasă-Mă pe Mine și pe cei ce socotesc mincinoasă această vestire! Noi îi vom trage pe ei treptat, de unde ei nici nu știu.
45. Eu le dau lor un răgaz, însă planul Meu este temeinic!
46. Sau le ceri lor o răsplată și ei sunt împovărați de datorii?
47. Sau le știu ei pe cele nevăzute și [din ele] scriu ei?
48. Deci îndură cu răbdare hotărârea Domnului tău și nu fi ca tovarășul

¹¹⁵¹ De a-și pune în aplicare planul

¹¹⁵² Spunând „dacă Allah voiește.” Un alt înțeles este „laudă” sau „mulțumire” pentru binecuvântările Sale.

¹¹⁵³ Când cu toții se vor afla într-o mare dificultate. Conform unui hadis autentic

„piciorul” se poate referi la cel al lui Allah, în fața căruia fiecare credincios se va prosterna în Ziuă Judecătii. A se vedea 2:19

¹¹⁵⁴ În viața lumească

peștelui cel mare [Iona], care L-a chemat [pe Allah], când el era plin de mâhnire!

49. Dacă nu l-ar fi ajuns pe el
Îndurarea de la Domnul lui, ar fi
fost el aruncat pe țărnul gol și ar fi
fost acoperit de rușine.
50. Însă l-a ales pe el Domnul său și l-a
așezat pe el printre cei evlavioși.
51. Cei care nu cred aproape că te
doboară cu privirile lor, când aud
Îndemnarea și ei spun: „El este
smintit!”
52. Însă el nu este decât o Îndemnare
pentru toate lumile!

Surat 69: al-Haqqa

Perioada de revelare

Acest Capitol este, de asemenea, unul dintre primele revelate la Mecca. Subiectul său arată că a fost revelat într-un moment în care opoziția față de Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) începuse, dar încă nu era tiranică. Musnad Ahmad conține un hadis de la Omar care spune: „Înainte de a accepta islamul, am ieșit într-o zi din casă cu intenția de a-i face rău Profetului, dar el a intrat în Masjid al-Haram înaintea mea. Când am ajuns, am văzut că el recita Surat al-Haqqa în Rugăciune. Am stat în spatele lui și am ascultat. În timp ce el recita Coranul m-am minunat de frumusețea și de șarmul revelațiilor. Apoi brusc, mi-a venit o idee că el trebuie să fie un poet așa cum spun cei din Qurayș. Exact în acel moment el a recitat cuvintele: «El este Cuvântul unui Trimis nobil. Și nu este cuvântul unui poet!» Mi-am spus: atunci el trebuie să fie un ghicitor, dacă nu este un poet. Atunci el a recitat cuvintele: «Și nu este cuvântul unui ghicitor! Însă voi nu vă lăsați îndemnați decât prea puțin! Este o revelație de la Stăpânul lumilor». La auzul acestor vorbe, islamul a intrat adânc în inima mea.” Acest hadis al lui Omar arată faptul că acest Capitol a fost revelat cu mult timp înainte ca acesta să accepte islamul, deoarece chiar și după acest eveniment el nu a crezut pentru mult timp, dar a continuat să fie influențat către islam de diferitele incidente, până când în final, în casa surorii sale, el a acceptat islamul și s-a supus Credinței în mod complet.

Tematica și subiectul principal

Prima secțiune (v.1-37) vorbesc despre Viața de Apoi, iar cea de-a doua (v.38-52) vorbesc despre Coran ca fiind o revelație de la Dumnezeu și despre Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ca fiind Mesagerul Său. Prima secțiune începe cu aserțiunea că Învierii și Viața de Apoi sunt un adevăr ce vor avea loc. Apoi, în v.4-12 s-a spus că acele comunități din trecut care au negat Viața de Apoi au fost pedepsite. În v.13-17 s-a făcut referire la evenimentul Învierii. În v.18-37 s-a spus adevărul obiectiv pentru care Dumnezeu a destinat o a doua viață după această viață. Ni se spune că în cea Zi toți oamenii vor apărea pentru a fi judecați de către Domnul lor și niciun secret nu va rămâne ascuns, iar registrul faptelor fiecărui om va fi pus în mâinile sale.

Cei care și-au trăit această viață realizând că în final vor trebui să dea socoteală pentru faptele lor și care au muncit în această viață pentru răsplata din Viața de Apoi, se vor bucura atunci când vor fi binecuvântați cu eternul Paradis. Iar cei care nu au recunoscut drepturile lui Dumnezeu și ale oamenilor nu vor avea pe nimeni care să îi salveze de pedeapsa lui Dumnezeu și ei vor fi aruncați în Iad.

În cea de-a doua secțiune (v.38-52) necredincioșilor din Mecca li se spune: „Voi credeți că acest Coran este cuvântul unui poet sau al unui ghicitor, dar el este o revelație trimisă de Dumnezeu, ce vă este prezentată de către nobilii Mesageri. Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu a avut puterea proprie să modifice niciun cuvânt din el. Dacă el modifică ceva din el, va fi ca și cum și-ar tăia vena jugulară. Din acest motiv Coranul este adevărul absolut și pur: iar cei care îl consideră a fi o minciună vor ajunge să regrete și să se căiască.”

Surat 69: al-Haqqa¹¹⁵⁵

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. „Cea adevărată [Ziua Învierii]!”
2. Ce este „cea adevărată”?
3. Dar ce te-ar putea face să crezi că este „cea adevărată”?
4. Thamud și 'Ad au socotit Ziua Judecării o minciună!
5. În ce-i privește, [cei din neamul] Thamud au fost nimiciți de vijelie.
6. Și în ce-i privește, [cei din neamul] 'Ad au fost nimiciți de un vânt suierător¹¹⁵⁶, turbat,
7. Pe care [Allah] l-a dezlănțuit împotriva lor [vreme de] șapte nopți și opt zile, una după alta! Și ai fi putut să vezi neamul [de oameni] doborâți, de parcă ar fi fost niște trunchiuri goale de palmieri.
8. Oare mai vezi să fi rămas vreo urmă din ei?
9. Au urmat Faraon și cei de dinaintea lui și cetățile¹¹⁵⁷ nimicite, care au venit cu mare păcat.
10. Și astfel, ei s-au răzvrătit împotriva Trimisului Domnului lor și El i-a lovit cu pedeapsă mare.
11. Cu adevărat, când apele s-au revărsat, V-am dus pe voi pe corabie¹¹⁵⁸,
12. Pentru ca Noi să facem din aceasta pentru voi o pomenire și pentru ca urechea care o aude să o țină minte.
13. Și când se va sufla în Trâmbiță cu o singură suflare
14. Și vor fi ridicate pământul și munții și apoi vor fi făcute pulbere, dintr-o singură lovitură,
15. În Ziua aceea se va produce „cea care trebuie să se întâmple,”
16. Iar Cerul se va despica, căci el în Ziua aceea va fi slab,
17. Iar Îngerii vor fi la marginile sale și opt [dintre ei] vor purta Tronul Domnului tău de deasupra lor, în Ziua aceea.
18. În Ziua aceea vă veți înfățișa și nimic de la voi nu va fi ascuns¹¹⁵⁹.
19. În ce-l privește pe acela căruia i se va da cartea sa în dreapta lui, el va spune: „Țineți, citiți cartea mea!
20. Cu adevărat, eu am crezut că [într-un final] voi primi răsplata mea!”
21. Și el va avea parte de o viață plăcută,
22. Într-o Grădină înălțată,
23. Cu roadele ei atârând în jos.

¹¹⁵⁵ al-Haqqa: Cele adevărate

¹¹⁵⁶ Sau „rece”

¹¹⁵⁷ Cele la care a fost trimis Lot (a se vedea 11:82-83) sau în general toate cetățile ce au

fost distruse din cauza negării unui Mesager de la Allah

¹¹⁵⁸ Construită de Noe

¹¹⁵⁹ Orice persoană sau secret pe care încercați să îl ascundeți

24. [Li se va spune] „Mâncăți și beți cu plăcere pentru ceea ce ați făcut mai înainte¹¹⁶⁰, în zilele trecute!”
25. În ce-l privește pe cel căruia i se va da cartea sa în stânga lui, acela va spune: „Vai mie! Mai bine de nu mi s-ar fi dat cartea mea
26. Și de n-aș fi știut care este răsplata mea!
27. Mai bine dacă ar fi fost [moartea mea] nestrămutată!¹¹⁶¹
28. Averea mea nu mi-a fost de niciun folos!
29. Puterea mea a fost spulberată!”
30. [Allah va spune] „Luați-l și puneți-l în lanțuri,
31. Apoi lăsați-l să ardă în Iad!
32. Apoi legați-l pe el cu un lanț de șaptezeci de coți măsură!
33. El nu a crezut în Allah Cel Mare
34. Și nu a îndemnat la hrănirea celui sărman!
35. [De aceea], el nu are în această Zi niciun prieten aici
36. Și nici mâncare, afară de puroi,
37. Pe care nu-l mănâncă decât păcătoșii!”
38. Dar nu!... Jur pe ceea ce vedeți
39. Și pe ceea ce nu vedeți
40. Că el [Coranul] este Cuvântul unui Trimis nobil
41. Și nu este cuvântul unui poet! Însă voi nu credeți decât prea puțin!
42. Și nu este cuvântul unui ghicitor! Însă voi nu vă lăsați îndemnați decât prea puțin!
43. Este o revelație de la Stăpânul lumilor!
44. Și dacă ar fi născocit el [Mohammed] unele vorbe [false] împotriva Noastră,
45. L-am fi apucat Noi de [mâna] dreaptă¹¹⁶²
46. Și i-am fi tăiat Noi vâna inimii¹¹⁶³
47. Și nimeni dintre voi nu Ne-ar fi putut opri!
48. Și, cu adevărat, el [Coranul] este pentru cei cu frică o îndemnare
49. Și, cu adevărat, Noi știm că unii dintre voi îl socotesc minciună.
50. Și, cu adevărat, el [Coranul] este un suspin pentru cei care nu cred
51. Și, cu adevărat, el [Coranul] este Adevărul deplin!
52. Deci slăvește Numele Domnului tău *Al-'Adhim* [Preamărețul]!

¹¹⁶⁰ Anticipând răsplata din Viața de Apoi

¹¹⁶¹ Sfârșindu-i viața în loc să fie poarta către viața eternă

¹¹⁶² Allah s-ar fi răzbunat cu putere și măreție

¹¹⁶³ Omorându-l

Surat 70: al Ma'arij

Perioada de revelare

Subiectul său arată faptul că acest Capitol a fost și el revelat în condițiile în care a fost revelată Surat 69: al-Haqqa.

Tematica și subiectul principal

În acest Capitol, Allah îi ceartă și îi avertizează pe necredincioșii care au râs atunci când au auzit de Înviere și de Viața de Apoi, de Iad și de Paradis și l-au provocat pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) să aducă Învierea cu care el îi amenința ca să le demonstreze că ceea ce spunea era adevărat și ei au devenit vrednici de pedeapsa în Iad pentru că au negat-o. Întregul Capitol are scopul de a răspunde acestei negări.

Capitolul începe spunând: „Cineva a cerut o pedeapsă, pedeapsă care trebuie să îi lovească pe cei care neagă, iar atunci când aceasta va avea loc, nimeni nu o mai poate împiedica; ea va avea loc la timpul desemnat. Dumnezeu face lucrurile după cum dorește, și El nu este nedrept. Așadar ai răbdare, o Profetule, pentru ceea ce spun. Ei cred că este ceva îndepărtat, dar Noi o vedem ca pe ceva aproape.”

Apoi li s-a spus: „Învierea pe care o grăbiți ca să vă distrați, este ceva teribil, iar atunci când va veni, va produce mare suferință răufăcătorilor. În acel moment ei vor dori și să își dea soțiile și copiii și rudele cele mai apropiate ca recompensă pentru a scăpa de pedeapsă, dar nu vor putea scăpa.”

Apoi oamenii au fost avertizați: „În acea Zi destinele oamenilor vor fi decise doar în baza credinței și a comportamentului lor. Cei care neagă Adevărul și adună averea fără a da la săraci vor fi condamnați în Iad, iar cei care se tem de pedeapsa lui Dumnezeu, cred în Viața de Apoi, se roagă, ajută nevoiașii cu averea lor, evită faptele rele, sunt sinceri în ceea ce fac și își îndeplinesc jurămintele, vor avea un loc de onoare în Paradis.”

În concluzie, necredincioșii din Mecca care s-au năpustit asupra Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) de îndată ce l-au văzut, cu scopul de a râde de el, au fost avertizați astfel: „Dacă voi nu credeți, Dumnezeu vă va înlocui cu alți oameni care vor fi mai buni ca voi”, iar Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost consolată: „Nu pune la inimă batjocura lor, lasă-i să vorbească fără noimă și să se comporte într-un mod prostesc dacă aceștia sunt înclinați să simtă umilința Învierii, atunci ei vor vedea cu ochii lor propriul lor sfârșit.”

Surat 70: al Ma'arij¹¹⁶⁴

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Cineva care se roagă a cerut să cadă o pedeapsă neîndoielnică¹¹⁶⁵
2. Peste cei necredincioși, pe care nimeni nu o poate opri
3. [Și care să vină] de la Allah, Stăpânul căilor înălțării.
4. Îngerii și Duhul se vor înălța la El într-o Zi a cărei durată este cât cincizeci de mii de ani.
5. Deci rabdă cu bună răbdare!
6. Ei o văd departe,
7. Însă Noi o vedem aproape.
8. În Ziua aceea va fi Cerul precum arama topită,
9. Iar munții vor fi asemenea lăunii scărmanate
10. Și nu-l va mai întreba prietenul pe prieten,
11. Măcar că se vor vedea. Păcătosul va voi în Ziua aceea să se răscumpere de pedeapsă cu copiii săi,
12. Cu soția sa și cu fratele său
13. Și cu neamul său care-i dăruiește lui adăpost,
14. Cu toți cei care se află pe Pământ, care l-ar putea salva.
15. Dar nu! Va fi o Flacăără [a Iadului]
16. Ce-i va smulge pielea de pe cap¹¹⁶⁶
17. Și-l va chema pe cel care a întors spatele și s-a depărtat
18. Și a adunat [avere] și a grămădit în vase [ascunzând-o].
19. Omul a fost făcut nestatornic;
20. Când are parte de rău, el este abătut
21. Iar când are parte de bine, el este zgârcit,
22. În afară de cei care fac Rugăciunea,
23. Care sunt stăruitori în Rugăciunea lor,
24. Din a căror avere este un drept hotărât¹¹⁶⁷,
25. Pentru cerșetor și pentru cel în nevoie;
26. Iar cei care socotesc adevărată Ziua Judecății
27. Și cei care se tem de osânda Domnului lor -
28. Cu adevărat, nu există nicio apărare împotriva chinului Domnului lor! -
29. Și cei care își păstrează castitatea,

¹¹⁶⁴ Al Ma'arij: „Căile înălțării”, drumurile Îngerilor către Paradis

¹¹⁶⁵ Necredincioșii l-au provocat pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra

sa) invocându-l pe Allah să aducă pedeapsa Lui. A se vedea 8:32.

¹¹⁶⁶ Pielea de pe cap sau de pe corp care va fi arsă

¹¹⁶⁷ Însemnând *zakatul* obligatoriu

30. Mai puțin de soțiile lor sau de cele pe care le stăpânesc dreptele lor¹¹⁶⁸, căci pentru aceasta ei nu vor fi muștrați,
31. Iar cei care aleargă după mai mult decât aceasta sunt păcătoși,
32. Și cei care păzesc ceea ce li se încredințează, precum și legământul lor,
33. Și cei care sunt drepti în mărturiile lor
34. Și cei care împlinesc Rugăciunea lor,
35. Aceia vor fi cinstiți în Grădini¹¹⁶⁹.
36. Dar ce este cu cei care nu au crezut, ei își grăbesc ochii spre tine [Mohammed] [pentru a te batjocori],
37. [Venind de] la dreapta și [de] la stânga, în cete?¹¹⁷⁰
38. Oare nădărduește fiecare om dintre ei să fie lăsat să intre în Grădina plăcerii?
39. Ba nu! Noi i-am creat din ceea ce știi!
40. Nu! Jur pe Stăpânul răsăriturilor și al apusurilor, că Noi cu adevărat suntem în stare
41. Să-i schimbăm cu alții mai buni decât ei și de nimeni nu putem fi opriți!
42. Deci, lasă-i să se afunde și să se joace, până ce vor întâlni Ziua lor, cu care au fost amenințați,
43. Ziua în care vor ieși din morminte în grabă, ca și cum ar alerga¹¹⁷¹ către niște pietre ridicate,
44. Cu ochii plecați, acoperiți de umilință! Aceasta este Ziua cu care au fost amenințați!

¹¹⁶⁸ Sclavele lor¹¹⁶⁹ În Paradis¹¹⁷⁰ Aceștia au stat departe pentru a se opune Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și a-l batjocori susținând că

aceștia vor intra în Paradis înainte de credincioși.

¹¹⁷¹ Așa cum alergau atunci când se numea un idol nou pentru a fi printre primii adoratori ai săi

Surat 71: Nuh

Perioada de revelare

Și acest Capitol face parte dintre primele Capitole revelate la Mecca, dar dovada internă a subiectului arată faptul că acesta a fost revelat într-o perioadă când opoziția față de Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) era destul de activă.

Tematica și subiectul principal

În acest Capitol este relatată povestea Profetului Noe, nu doar de dragul istorisirii ei, ci pentru a-i avertiza pe necredincioșii din Mecca: „O, voi oameni din Mecca, voi aveți față de Mohammed aceeași atitudine ca cea pe care au avut-o oamenii față de Profetul Noe; dacă nu vă schimbați atitudinea și voi veți avea același sfârșit.” Nicăieri în acest Capitol nu se spune acest lucru cu așa multe cuvinte, dar ținând cont de perspectiva istorică în care acest Capitol le este revelat oamenilor din Mecca, subiectul său devine evident.

Versetele 2-4 explică pe scurt cum și-a început el misiunea și ce a predicat. Apoi, după ce a suferit greutăți și necazuri predicându-și mesajul timp de secole, raportul pe care el l-a făcut Domnului său a fost dat în v.5-20. În el se spune cum a încercat să îi aducă pe oameni la calea cea dreaptă și cum poporul său i s-a opus în mod încăpățânat.

După aceasta, misiunea finală a Profetului Noe a fost relatată în v.21-24, în care el se roagă la Domnul său spunând: „Acești oameni au respins invitația mea: ei îi urmează orbește pe conducătorii lor care au întocmit un plan extrem de înșelător. A venit timpul ca acești oameni să fie privați de orice binecuvântare.” Aceasta nu dădea dovadă de nerăbdare din partea Profetului Noe, însă după ce și-a predicat mesajul în circumstanțe extrem de grele timp de secole, el a fost foarte dezamăgit de poporul său și nu mai avea speranța că ceva îi va aduce pe calea cea dreaptă. Opinia sa era în conformitate cu decizia lui Dumnezeu. Așadar, în următorul verset (25) este spus: „Pedeapsa lui Dumnezeu a venit peste acei oameni din cauza faptelor lor rele.”

În versetul din concluzie, ruga Profetului Noe către Domnul lui exact în momentul venirii pedepsei a fost înscrisă. El se roagă pentru iertarea sa și a credincioșilor: „, Domnul meu, nu lăsa niciun necredincios în viață pe Pământ, pentru că ei nu mai au niciun bine în ei: ei nu vor avea decât urmași necredincioși și răi.”

La studierea acestui Capitol trebuie avute în vedere detaliile poveștii Profetului Noe din Coran. Pentru aceasta a se vedea: Surat 7: al-A'raf 59-64; Surat 10: Yunus 71,73; Surat 11:Hud 25-49; Surat 23: al-Mu`minun 23-31; Surat 4ș-Șu`arā`105-122; Surat 29: al-'Ankabūt 14, 15; Surat 37: as- Sāffāt 75-82; Surat 54: al-Qamar 9-16.

Surat 71: Nuh¹¹⁷²

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Cu adevărat, Noi l-am trimis pe Noe la poporul său, [spunându-i]: „Îndeamnă poporul tău, înainte de a se abate asupra lui o osândă dureroasă!”
 2. El a spus: „O, popor al meu! Eu sunt pentru voi un prevenitor limpede,
 3. Adorați-L pe Allah, fiți cu frică de El și dați-mi ascultare!
 4. El vă va ierta o parte din păcatele voastre și vă va da vouă răgaz până la un termen hotărât. Însă când va veni termenul hotărât de Allah, el nu va mai putea fi amânat, dacă voiți să știți!
 5. El a spus: „Doamne, eu am chemat neamul meu, noaptea și ziua [în secret],
 6. Însă chemarea mea nu a făcut decât să le sporească fuga.
 7. Și de câte ori i-am chemat ca să le ierți lor, ei și-au vârat degetele în urechi¹¹⁷³, s-au înfășurat în veșmintele lor și au stăruit și s-au arătat cu mare trufie;
 8. Apoi i-am chemat cu glas tare [în mod deschis, public] ;
 9. Apoi le-am vorbit lor deschis și le-am vorbit lor în taină
10. Și le-am spus lor: „Rugați-vă de iertare Domnului vostru, căci El este *Ghaffar* [Iertător],
 11. Pentru ca El să trimită asupra voastră Cerul cu ploaie din belșug
 12. Și pentru ca să vă dăruiască vouă averi și copii și să vă dea vouă Grădini și să vă dea vouă pâraie!
 13. Ce este cu voi că nu vă rugați lui Allah, așa cum se cuvine,
 14. După ce El v-a creat pe voi în [mai multe] faze?¹¹⁷⁴
 15. Oare nu ați văzut voi cum a creat Allah șapte Ceruri, unul peste altul¹¹⁷⁵
 16. Și a făcut Luna să le fie lor lumină și a făcut Soarele ca o candelă?
 17. Allah v-a făcut pe voi să răsăriți asemenea ierburilor, din pământ,
 18. Apoi vă va aduce pe voi înapoi în el și vă va face să ieșiți cu adevărat [în Ziua Judecării].
 19. Și Allah v-a făcut vouă Pământul ca și un covor,
 20. Pentru ca voi să umblați pe el, pe cărări largi!”
 21. Noe a spus: „Doamne, ei s-au arătat cu nesupunere față de mine și îl urmează pe acela ale cărui averi și ai cărui copii nu fac decât să-i sporească pierderea!

¹¹⁷² Nuh: (Profetul) Noe

¹¹⁷³ Refuzând să privească sau să asculte

¹¹⁷⁴ În faze diferite și progresive. A se vedea 22:5 și 23:12-14.

¹¹⁷⁵ A se vedea 67:3

22. Și ei au născocit un vicleșug prea mare
23. Și au spus: „Nu-i părășiți niciodată pe zeei voștri! Nu-i părășiți niciodată pe Uadd și pe Suua' și pe Yaguth și pe Ya'uq și pe Nasr!”¹¹⁷⁶
24. Ei i-au adus pe mulți în rătăcire. [Doamne] nu le spori nelegiuțiilor decât rătăcirea!”
25. Din pricina păcatelor lor ei au fost înecați și vor fi duși să intre în Foc și nu au aflat pentru ei ajutoare afară de Allah!”
26. Și Noe a spus: „Doamne, nu lăsa pe Pământ niciun sălășluitor într-o casă, dintre necredincioși,
27. Cu adevărat, dacă-i vei lăsa [în viață], ei îi vor duce în rătăcire pe robii Tăi și nu vor zămisli decât păcătoși necredincioși!
28. Doamne! Iartă-mă pe mine și pe părinții mei și pe cel care intră în casa mea cu credință, ca și pe dreptcredincioși și pe dreptcredincioase, și nu le spori nelegiuțiilor decât pierderea!”

¹¹⁷⁶ Acestea erau numele unor idoli ce erau numiți după oameni credincioși din generațiile anterioare

Surat 72: al-Djinn

Perioada de revelare

Conform unui hadis relatat cu autoritatea lui Abdullah ibn Abbas (un companion binecunoscut) în cărțile lui Bukhari și Muslim, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) s-a dus să viziteze târgul de la Ukaz împreună cu câțiva dintre companionii săi. Pe drum, el a condus rugăciunea Fajr (rugăciunea de dimineață) la Nakhlah. În acel moment un grup de djinni a trecut pe lângă ei. Atunci când au auzit Coranul recitat ei s-au oprit și au ascultat atent. Acest eveniment este descris în acest Capitol.

Bazându-se pe acest hadis, majoritatea comentatorilor consideră că acesta are legătură cu binecunoscuta călătorie a Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) la Tā'if, ce a avut loc cu 3 ani înainte de Hijrah, în anul 10 al Profeției. Însă, acest lucru nu este corect din mai multe motive. Evenimentul ascultării Coranului de către djinni în timpul călătoriei la Tā'if este relatat în Sūrah al-Ahqāf - v. 29-32. O citire rapidă a acestor versete arată faptul că acei djinni care au crezut după ce au auzit Coranul, cu acea ocazie, credeau deja în Profetul Moise și în scripturile anterioare. Dimpotrivă, v.2-7 din acest Capitol arată clar faptul că acești djinni, care au auzit Coranul cu această ocazie erau politeiști și nu credeau în Viața de Apoi și în Profeție. Mai mult, este confirmat istoric faptul că, în călătoria sa la Tā'if, singurul care l-a însoțit pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost Zayd bin Harithah, dar despre această călătorie, Ibn Abbas a spus că Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost acompaniat de unii dintre companionii săi. De asemenea, hadisurile arată clar că în acea călătorie, djinnii au auzit Coranul atunci când Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) s-a oprit la Nakhlah, pe drumul de întoarcere de la Tā'if la Mecca, dar în această călătorie, conform unui hadis al lui Ibn Abbas, evenimentul ascultării Coranului de către djinni a avut loc atunci când Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) se ducea de la Mecca la Ukaz. Prin urmare, versiunea cea mai corectă este că evenimentele relatate în Surat al-Ahqaf și Sūrah al-Djinn sunt două evenimente separate, ce au avut loc în două călătorii diferite.

În ceea ce privește Surat al-Ahqaf, unde este relatat un eveniment similar, este convenit faptul că acel eveniment a avut loc în timpul călătoriei de întoarcere de la Tā'if, în anul 10 al Profeției. În ceea ce privește întrebarea când a avut loc acest al doilea eveniment, răspunsul nu este dat de nicio relatare a lui Abdullah ibn Abbas și, de asemenea, nicio relatare istorică nu menționează când a avut loc călătoria Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) la târgul de la Ukaz. Însă, la o mică examinare a v.8-10 din acest Capitol se poate observa faptul că acest eveniment nu putea avea loc decât în stadiul inițial al Profeției.

În aceste versete s-a spus că înainte de numirea Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ca și Mesager al lui Dumnezeu, djinni obișnuiau să asculte pe furiș în cel mai jos Cer pentru a afla vești despre nevăzut sau viitor. Veștile cu privire la evenimente viitoare erau transmise de către Dumnezeu Îngerilor, care transmiteau această informație prin Ceruri până când ajungea la cel mai jos Cer, unde stăteau djinnii și așteptau să audă ceva. După ce a început revelația, aceștia au văzut că Îngerii au trimis păzitori și meteoriți fiind aruncați din toate direcțiile astfel încât aceștia să nu găsească niciun loc sigur unde să poată să audă astfel de secrete. Ei au realizat atunci că un eveniment major era motivul pentru care secretele erau ascunse de ei.

Așadar djinni căutau pe Pământ un eveniment neobișnuit, iar un grup dintre ei, la auzirea Coranului de la Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), a înțeles imediat că acesta era motivul pentru care secretele Cerurilor erau ascunse de ei.

Realitatea djinnilor

Înainte de a începe studiarea acestui Capitol, o persoană trebuie să înțeleagă pe deplin realitatea djinnilor, astfel încât să fie evitată confuzia. Mulți oameni cred că djinnii nu sunt adevărați și că sunt simple mituri antice. Aceștia și-au făcut această părere fără a recunoaște toate realitățile Universului, știind că omul nu are o deplină cunoaștere a lucrurilor. Fără a se gândi cu adevărat, ei au presupus că nu există nimic în Univers, decât ceea ce se vede, însă percepția omului cu privire la acest Univers mareț nu se compară nici măcar cu o picătură de apă din ocean. Faptul că o persoană crede că ceea ce nu percepe nu există și ceea ce există trebuie să fie în mod obligatoriu perceput, demonstrează limitele gândirii sale. Cu o astfel de gândire, o persoană care nu poate recunoaște nicio realitate pe care nu o poate experimenta și observa direct și inevitabil, nu va accepta existența lui Dumnezeu, cu atât mai mult realitatea nevăzută a djinnilor.

Musulmanii care au fost influențați de această gândire au făcut interpretări ciudate ale relațiilor din Coran cu privire la djinni și Satana (care este și el un djinn). Ei spun că acestea nu se referă la nicio creație ascunsă, ce este o existență independentă, ci implică natura animală a omului, care a fost numit Satana. Ei mai spun că versetele din Coran care se referă la djinni au legătură cu triburile montane și sălbatice sau cu cei care ascultau în mod secret Coranul. Însă versetele Coranului ce vorbesc cu privire la djinni sunt atât de clare și de explicite încât aceste interpretări nu au nicio relevanță.

Coranul îi menționează frecvent pe djinni și pe oameni astfel încât să indice faptul că ei sunt două creații separate (a se vedea Surat 7: al-'A'raf - v. 38; Surat 11: Hud - v.119; Surat 32: as-Sajda - v. 25, 29; Surat 46: al- al-'Ahqaf - v.18; Surat 51: adh-Dhariyat - v. 56 și întreaga Sură 55: ar-Rahman, care sunt dovezi clare că djinnii nu fac parte din specia umană).

În Surat 7: al-'A'raf - v.12; Surat 15: al-Hijr - v. 26-27 și Surat 55: ar-Rahman - v. 14-19 se spune clar că omul a fost creat din pământ, iar djinnul din foc. În Surat 15: al-Hijr - v. 27 se spune că djinnul a fost creat înainte de om (Adam). Aceasta este dovedită și de povestea lui Adam și a lui Iblis (Satana) ce este menționată în 7 locuri diferite din Coran, fiecare confirmând faptul că Iblis era deja prezent la crearea lui Adam. Mai mult, în Surat 18: al-Kahf - v. 50 s-a spus că Iblis aparținea djinnilor.

În Surat 7: al-'A'raf - v. 27 se spune în cuvinte clare că djinni îi văd pe oameni, însă oamenii nu îi pot vedea pe ei, decât dacă aceștia se arată. În Surat 15: al-Hijr - v.16-18; Surat 37: as-Saffat - v. 6-10 și Surat 67: al-Mulk - v. 5, s-a spus că, deși djinnii pot urca la Ceruri, ei nu pot trece de o anumită barieră. Dacă încearcă să treacă de respectiva limită pentru a asculta ceea ce se petrece în Ceruri, acestora nu li se permite și sunt alungați cu meteoriți. Astfel, a fost refutată credința arabilor politeiști că djinnii cunosc necunoscutul sau că au acces la secretele divine. Aceeași greșală a fost, de asemenea, refutată în Surat 34: Saba - v. 14, Surat 2: al-Baqarah - v. 30-34 și Surat 18: al-Kahf - v. 50, ceea ce arată faptul că Dumnezeu i-a dăruit omului poziția de vicerege pe pământ, iar omul îi este superior djinnului, cu toate că djinni au primit puteri și abilități excepționale, un exemplu al acestora fiind regăsit în Surat 27: an-Naml - v. 39. La fel, în

comparație cu omul, animalele au primit unele puteri speciale, dar acestea nu îi sunt superioare lui.

Coranul explică de asemenea că djinnii, la fel ca și oamenii, sunt o creație ce are puterea și autoritatea de a alege între ascultare și neascultare, credință și necredință. Acest lucru este confirmat de povestea lui Satana și evenimentul djinnilor care afirmă credința, așa cum este spus în Surat al-Ahqaf și în această Sură.

În unele locuri din Coran s-a spus, de asemenea, faptul că Iblis, atunci când a fost creat Adam, s-a angajat să rățăcească omenirea. De atunci, el și armata lui de djinni satanici au încercat în mod persistent să-i călăuzească în mod greșit pe oameni. Totuși, aceștia nu au puterea să îl copleșească pe om și nici să îl forțeze să facă ceva, ci ei îi inspiră acestuia sugestii rele (înțelese drept gânduri, șoapte și voci în minte) și îl seduc, făcând ca răul să pară bun pentru el (a se vedea Surat an-Nisā' – v.117-120, Surat al-'A'raf – v.11-17, Surat Ibrahim – v. 22; Surat al-Hijr – v.30-42; Surat an-Nahl – v. 98-100 și Surat al-Isra – v. 61-65).

Coranul ne spune de asemenea că în zilele de ignoranță pre-islamică, arabii politeiști i-au considerat pe djinni ca fiind asociații lui Dumnezeu, i-au adorat pe aceștia și au crezut că ei au coborât de la Dumnezeu (a se vedea Surat Al-'An'am – v. 100; Surat Saba – v. 40-41 și Surat as-Saffat – v. 158).

Din aceste detalii devine clar faptul că djinnii au propria lor existență și sunt o creație ascunsă, o specie complet diferită de om. Din cauza naturii lor misterioase și a puterilor speciale, oamenii ignoranți și-au creat o noțiune exagerată despre ei și chiar au ajuns să îi adore. O examinare a naturii și a formei hidoase a unor idoli adorați astăzi, ne poate face să tragem concluzia că aceștia pot fi djinni ce li s-au arătat oamenilor din trecut. Astfel că, Coranul a explicat adevărul complet despre ei, ceea ce sunt ei și ceea ce nu sunt.

Tematica și subiectul principal

Suntem informați în acest Capitol, în v.1-15, despre impactul pe care l-a avut Coranul asupra grupului de djinni; atunci când l-au auzit și ceea ce le-au spus celorlalți djinni atunci când s-au întors la ei. În legătură cu aceasta Dumnezeu nu a citat întreaga lor conversație, ci doar acele lucruri particulare ce au meritat să fie menționate. Din acest motiv stilul său nu este un discurs continuu, ci propoziții ce au fost citate pentru a indica ceea ce ei au spus. Dacă o persoană studiază cu atenție lucrurile spuse de către djinni, poate înțelege motivul relației acestui eveniment, al afirmării credinței și menționarea conversației lor cu poporul lor, din Coran.

După aceasta, în v.16-18, oamenii au fost avertizați, fiind informați că vor fi binecuvântați dacă stau departe de politeism și urmează calea cea dreaptă, dar dacă aceștia nu acceptă avertizarea trimisă de către Dumnezeu, ei vor primi o pedeapsă severă.

Apoi, în v.19-23, li s-a reproșat necredințioșilor din Mecca maniera batjocoritoare în care aceștia s-au comportat cu Mesagerul lui Dumnezeu (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), informându-i că datoria Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) este doar de a transmite mesajul și că el nu are nicio putere de a le aduce câștiguri sau necazuri oamenilor.

Apoi, în v.24-25, necredințioșii au fost avertizați despre încercarea de a-l înăbuși pe Mesager (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), percependu-l drept slab și fără multe ajutoare și li s-a spus că va veni un timp când ei vor afla cine este de fapt cel slab și fără ajutoare. Profetul

(pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu știe dacă acel timp este aproape sau departe, dar acel timp va veni cu siguranță.

În concluzie, oamenilor li s-a spus că singurul care cunoaște nevăzutul este doar Dumnezeu. Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) primește doar ceea ce îi dă Dumnezeu. Informațiile trimise acestuia cuprind doar chestiuni legate de datoriile Profeteției, iar acestea îi sunt trimise într-un mod sigur, fără interferențe exterioare de la djinni sau de la altcineva.

Surat 72: al-Djinn¹¹⁷⁷

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Spune [Mohammed]: „Mi-a fost revelat mie că un grup de djinni au ascultat și apoi au spus: „Noi am auzit un Coran minunat,
2. Care călăuzește către drumul cel drept! Noi credem în el și nu-i vom face Domnului nostru niciun asociat!
3. Pentru că El - Preamăritul, nu Și-a luat soție și nici copil!
4. Și netrebnicul nostru [Iblis] a spus despre Allah minciuni.
5. Noi am crezut că nici oamenii, nici djinnii nu vor spune împotriva lui Allah minciuni,
6. Însă au fost bărbați dintre oameni care au căutat apărare la bărbații dintre djinni, dar [aceștia] le-au sporit lor suferința [prin comiterea de păcate],
7. Și că ei au crezut, așa cum ați crezut și voi, că Allah nu va trimite pe nimeni [ca mesager]
8. Noi am căutat [să atingem] Cerul și l-am aflat plin de păzitori aspri și de meteoriți.
9. Noi obișnuiam să stăm în el pe niște locuri pentru a auzi¹¹⁷⁸. Însă cine se pune la ascultat acum găsește un bolid stând la pândă pentru el.
10. Noi nu știm dacă se voiește rău celor de pe Pământ sau voiește Domnul lor [să-i călăuzească] pe calea cea dreaptă.
11. Printre noi se află unii drepți și [alții] mai puțin drepți; astfel și noi am fost împărțiți în felurite cete¹¹⁷⁹.
12. Noi credem că nu vom putea scăpa de [pedeapsa lui] Allah pe Pământ și nu vom putea scăpa de El, fugind.
13. Și când am auzit noi călăuzirea [Coranul], am crezut în ea și acela care crede în Domnul său să nu se teamă nici de împușcare, nici de împovărare!¹¹⁸⁰
14. Unii dintre noi sunt musulmani și unii dintre noi sunt nelegiuți. Aceia dintre noi care au îmbrățișat Islamul sunt aceia care au căutat calea cea dreaptă.
15. Cât despre cei nelegiuți, ei sunt vreascuri de foc pentru Iad.”
16. Dar de vor merge ei pe calea cea dreaptă, le vom da Noi apă din belșug,
17. Pentru ca să-i încercăm. Și cel ce se întoarce de la pomenirea Domnului

¹¹⁷⁷ Al-Djinn

¹¹⁷⁸ Înainte de profeția lui Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) djinnii obișnuiau să adune informații ascultându-i pe furii pe Îngeri și apoi transmiteau mai departe vrăjitorilor și ghicitorilor

¹¹⁷⁹ În opinie, credință și practică religioasă

¹¹⁸⁰ Cu privire la judecata sa în Viața de Apoi. Nimic din faptele bune nu va fi pierdut și nimic din faptele rele ale altora nu îi va fi pus în responsabilitatea lui.

- său¹¹⁸¹, pe acela îl va îndrepta El către un chin aspru.
18. Moscheile¹¹⁸² sunt ale lui Allah și nu chemați pe nimeni împreună cu Allah!
19. Și când s-a ridicat robul lui Allah [Profetul], chemându-L pe El, aproape că ei s-au îmbulzit [Al-Djinn] către el¹¹⁸³.
20. Spune [Mohammed]: „Eu Îl chem numai pe Domnul meu și nu-I fac Lui niciun asociat!”
21. Spune: „Eu nu pot nici să vă fac vouă vreun rău, nici să vă călăuzesc pe calea dreaptă!”
22. Spune: „Nimeni nu mă va apăra de Allah și eu nu voi găsi adăpost [la altcineva] afară de El!
23. Eu nu pot să aduc decât propovăduire de la Allah și Mesajele Lui. Iar cei care nu vor da ascultare lui Allah și Trimisului Său vor avea parte de focul Iadului și în el vor fi veșnic sălășluitoari,
24. Iar atunci când le vor vedea pe cele cu care sunt amenințați, atunci vor ști ei ale cui ajutoare sunt mai slabe și mai puține la număr.”
25. Spune: „Eu nu știu dacă sunt aproape cele cu care sunteți
- amenințați ori de le va hotări Domnul meu un termen;
26. [Numai El este] Știutorul necunoscutului și El nu descoperă taina Sa nimănui,
27. În afară de cel pe care El îl alege ca trimis și face să meargă înaintea lui și în urma lui păzitori¹¹⁸⁴,
28. Pentru ca el [Mohammed] să știe¹¹⁸⁵ că ei au transmis mesajele Domnului lor. El [Allah] doară cuprinde [cu știința Sa] ceea ce se află la ei și socotește numărul tuturor lucrurilor!”

¹¹⁸¹ Care va refuza să Îl asculte

¹¹⁸² Termenul „moschei” de aici include fiecare loc de adorare de pe pământ

¹¹⁸³ Îmbulzindu-se unul peste celălalt la fel ca lăcustele pentru a-l auzi pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). „Ei” pot fi djinnii sau necredincioșii dintre arabi.

¹¹⁸⁴ Îngeri păzitori pentru a-l proteja pe Mesager (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și mesajul

¹¹⁸⁵ Un alt înțeles este „Pentru ca El [Allah] să facă evident”

Surat 73: al-Muzammil

Perioada de revelare

Cele două secțiuni ale acestui Capitol au fost revelate în două perioade diferite. Prima secțiune (v.1-19) a fost revelată la Mecca, dovada fiind, atât subiectul său, cât și hadisurile. În ceea ce privește întrebarea în ce perioadă de viață specifică la Mecca a fost revelată nu are răspunsuri în tradiție, dar dovada internă a subiectului său ajută la determinarea perioadei de revelare.

În primul rând, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost instruit astfel: „Trezește-te în timpul nopții și adoră-L pe Dumnezeu pentru ca tu să capeți abilitatea de a duce responsabilitatea grea a Profeției.” Acest lucru arată faptul că această poruncă trebuie să fi fost dată în prima perioadă a Profeției, atunci când Dumnezeu îl pregătea pe Profet pentru marea misiune.

În al doilea rând, s-a dat o poruncă ca Nobilul Coran să fie recitat în Rugăciune pentru jumătate de noapte (Rugăciunea *Tahajjud*). Această poruncă de una singură arată faptul că la acel moment era suficient Coran revelat cât să poată fi recitat pentru o perioadă atât de lungă.

În al treilea rând, în această secțiune, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost instruit să aibă răbdare în fața abuzurilor oponenților săi, iar necredincioșii din Mecca au fost amenințați cu pedeapsa. Acest lucru arată faptul că această secțiune a fost revelată într-un timp când Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a început să predice în mod deschis islamul, iar opoziția față de el în Mecca era deja activă și puternică.

În ceea ce privește a doua secțiune (v.20), deși mulți comentatori și-au exprimat opinia că și aceasta a fost revelată la Mecca, unii comentatori sunt de părere că a fost revelată la Medina, iar această părere este cea confirmată de tematica secțiunii. Aceasta menționează lupta pe calea lui Dumnezeu, despre care nu se punea problema la Mecca, conține comanda de a plăti obligația financiară (*Zakat*) și este pe deplin confirmat că *zakat-ul* la o rată specifică, cu o limită de scutire (*nisab*) a fost hotărât la Medina.

Tematica și subiectul principal

În primele șapte versete Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) îi este poruncit: „Pregătește-te să duci responsabilitatea acestei Misiuni mărețe ce îți este încredințată; practica sa este că trebuie să te trezești noaptea și să stai în Rugăciune jumătate de noapte sau mai mult sau mai puțin.”

În v.8-14 el (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a primit următoarea poruncă: „Dedică-te exclusiv lui Dumnezeu, Cel care este Stăpânul întregului Univers, încredințază-ți toate chestiunile Lui cu deplină satisfacție în inimă. Fi răbdător cu ceea ce oponenții tăi pot spune împotriva ta. Nu te împrieteni cu ei. Lasă chestiunile lor lui Dumnezeu: El Însuși se va ocupa ei.”

Apoi, în v.15-19, cei din Mecca care i s-au opus Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) au fost avertizați: „Am trimis un Mesager la voi așa cum am trimis un Mesager la Faraon. Gândiți-vă ce soartă a avut Faraonul atunci când nu a acceptat invitația Mesagerului lui Dumnezeu. Presupunând că voi nu sunteți pedepsiți cu un chin în această lume, cum vă veți putea salva de pedeapsa pentru necredință în Ziua Judecării?”

Acesta este subiectul primei secțiunii. Cea de-a doua secțiune, conform unui hadis de la Sa'id bin Jubair, a fost revelată 10 ani mai târziu și în ea comanda inițială dată în legătură cu Rugăciunea *Tahajud*, în prima secțiune, a fost scurtată. Comanda nouă era: „Roagă-te cât poți de mult Rugăciunea *Tahajud*, însă musulmanii ar trebui să fie atenți în mod particular la cele 5 rugăciuni obligatorii, pe care ar trebui să le îndeplinească la timp și în mod regulat, ar trebui să plătească *Zakat-ul* și ar trebui să își cheltuiască averea cu intenții sincere de dragul lui Dumnezeu.

În concluzie, musulmanii au fost sfătuiți: „Orice faptă bună pe care o faceți în această lume nu va fi în van, ci este precum proviziile pe care un călător le trimite înainte către locul său permanent de rezidență. Orice faptă bună pe care „o trimiteți la Cer”, o veți găsi la Dumnezeu, iar proviziile trimise sus sunt mai bune decât ceea ce lăsați în urmă în această lume, iar la Dumnezeu veți avea o răsplată mai bună și mai bogată decât ceea ce ați trimis înainte.”

Surat 73: al-Muzammil¹¹⁸⁶

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. O, tu, cel învăluit [în straiete tale]¹¹⁸⁷
2. Trezește-te noaptea [pentru Rugăciune], afară de puțin [timp] -
3. Jumătate din ea sau mai scade din ea puțin,
4. Sau mai adaugă la ea! - și recită Coranul cu glas tărăganat și limpede!
5. Cu adevărat, Noi îți vom trimite cuvinte grele¹¹⁸⁸.
6. Cu adevărat, trezirea [pentru Rugăciune] în timpul nopții este mai folositoare¹¹⁸⁹ și mai potrivită pentru recitare;
7. Cu adevărat, în timpul zilei tu ai de lucru îndelung!
8. Și pomeneste Numele Domnului tău și dăruiește-te Lui, cu totul!
9. [El este] Domnul Răsăritului și al Apusului! Nu există altă divinitate afară de El; deci socotește-L numai pe El Ocrotitor!
10. Îndură ceea ce zic ei și depărtează-te de ei, plecând cuviincios!
11. Și lasă-Mă pe Mine cu cei care învinuiesc de minciună, dintre cei care trăiesc în îndestulare și dă-le lor un scurt răgaz!
12. Cu adevărat, Noi avem [pentru ei] fiare grele și Iadul
13. Și mâncare înecăcioasă și chin dureros,
14. În Ziua când se vor cutremura Pământul și munții și se vor face munții ca o dună de nisip risipit.
15. Noi v-am trimis un Mesager ca să fie martor pentru voi, așa cum am trimis și la Faraon un Trimis,
16. Însă Faraon nu i-a dat ascultare Trimisului și Noi l-am lovit cu pedeapsă aspră.
17. Și cum voiți voi - dacă rămâneți necredincioși - să vă apărați de o Zi care îi va face pe copiii cărunți,¹¹⁹⁰
18. În care Cerul se va despica¹¹⁹¹ și făgăduința Lui se va împlini negreșit!
19. Aceasta este o îndemnare și cine voiește va urma drumul către Domnul său.
20. Cu adevărat, Domnul tău, [Mohammed] știe că tu stai în picioare [pentru Rugăciune] aproape două treimi din noapte, sau

¹¹⁸⁶ „Cel Învăluit”

¹¹⁸⁷ Allah i se adresează Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) care dormea, învăluit în hainele sale

¹¹⁸⁸ Revelația, care atunci când cobora asupra Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) îl copleșea cu greutatea ei. Un alt înțeles este „ordine importantă”.

¹¹⁸⁹ O altă interpretare acceptată este „Cu adevărat, trezirea [pentru Rugăciune] în timpul nopții este mai grea...” însemnând că poate fi făcută doar de credincioșii adevărați

¹¹⁹⁰ Un alt înțeles este „cum puteți evita [pedeapsa]” în acea Zi?

¹¹⁹¹ De teroarea acelei Zile

jumătate din ea, sau o treime din ea, ca și o parte dintre cei care sunt cu tine. Allah hotărăște noaptea și ziua. El a știut că voi nu veți putea petrece toată noaptea în Rugăciune și astfel El se întoarce către voi cu îngăduință. Deci recitați atât cât vă este cu puțință din Coran! El a știut că unii dintre voi vor fi bolnavi, că alții călătoresc prin lume, în căutarea harului lui Allah, și că alții se luptă pe calea lui Allah! Deci recitați atât cât vă este cu puțință din el, împliniți Rugăciunea [*As-Salat*], dați Dania [*Az-Zakat*] și faceți-I lui Allah un împrumut frumos¹¹⁹², căci binele pe care îl trimiteți înainte pentru sufletele voastre îl veți afla la Allah mai bun, ca răsplată, și mai mare. Și rugați-L pe Allah de iertare, căci Allah este *Ghafur* [Iertător], *Rahim* [Îndurător]!

¹¹⁹² Sub forma milosteniilor date de dragul Lui

Surat 74 al-Muddathir

Perioada de revelare

Primele 7 versete din acest Capitol aparțin primei perioade Meccane. Conform unor hadisuri relatate în Bukhari, Muslim, Tirmidhi, Musnad Ahmad etc, cu autoritatea lui Jabir bin Abdullah, acestea au fost primele versete din Coran ce i-au fost revelate Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Însă *Ummah* (comunitatea musulmană) este de acord aproape în mod unanim că primele revelații primite de Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) au fost primele cinci versete din Surat 96: al-Alaq. Însă, ceea ce este stabilit din hadisurile autentice este faptul că, după prima revelație, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu a mai primit nicio altă revelație pentru ceva timp. Apoi, când aceasta s-a reluat, a reînceput cu versetele Surei al-Muddathir.

Imam Zuhri a dat următoarele detalii cu privire la aceasta: „Profetul nu a mai primit Revelația pentru ceva timp, iar aceasta a fost o perioadă de multă suferință pentru el, încât acesta s-a urcat pe vârful muntelui pentru a se arunca de pe el. Dar de fiecare dată când stătea pe marginea vârfului, Îngerul Gavriil apărea în fața lui și îi spunea că el este Profetul lui Dumnezeu. Aceasta îl consola și îl liniștea.” (Ibn Jarir).

După aceasta Imam Zuhri relatează, cu autoritatea lui Jabir bin Abdullah, următorul hadis: „Mesagerul lui Allah descrie perioada de „pauză în revelare” (*fatrat al-uahi*) spunând: «Într-o zi, în timp ce mergeam pe drum, am auzit o chemare din Ceruri. Mi-am ridicat capul și am văzut același Înger care m-a vizitat în Peștera Hira stând pe un tron între Cer și Pământ. Am simțit teroare în inimă, iar atunci când am ajuns acasă am strigat: «Acoperă-mă, acoperă-mă». Iar cei din casă m-au acoperit cu o pătură. Atunci Dumnezeu a trimis Revelația: «O, tu cel acoperit» (*Ya ayyuhal-Muddathir...*). De atunci revelația a început să fie mai intensă și continuă.” (Bukhari, Muslim Musnad Ahmad, Ibn Jarir).

Restul versetelor din acest Capitol (8-56) au fost revelate în primul sezon de *Hajj* după ce predicarea islamului la Mecca a început să fie publică.

Tematica și subiectul principal

Așa cum a fost explicat mai înainte, primele revelații primite de Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) au fost primele cinci versete din Surat 96: al-Alaq.

Aceasta a fost prima revelație experimentată de Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). În acest mesaj nu i s-a spus despre marea misiune cu care a fost încredințat și datorită pe care el o va avea în viitor. El doar (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost inițiat în misiune, iar apoi a fost lăsat singur pentru un timp, astfel încât răspunderea mare pe care a resimțit-o să treacă și el să fie pregătit mental pentru a primi Revelația și pentru a îndeplini misiunea profetică în viitor. Atunci când a fost reluată Revelația după această pauză, au fost revelate primele 7 versete din acest Capitol: în acestea el (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a primit pentru prima dată porunca să se ridice și să îi avertizeze pe oameni despre consecințele modului lor de viață și să proclame măreția lui Dumnezeu în lume, unde erau adorați alții fără niciun drept.

De asemenea, el a primit și următoarea instrucțiune: Cerințele misiunii unice pe care tu trebuie să o îndeplinești sunt: de acum înainte viața ta trebuie să fie pură în orice privință și ar trebui să îți

îndeplinești misiunea de a-i reforma pe oameni într-un mod sincer, fără a aștepta vreun câștig din partea lor. Apoi, în ultima propoziție, el a fost îndemnat să îndure cu răbdare, de dragul Domnului său, toate greutățile și necazurile pe care le-ar putea întâmpina în timp ce își îndeplinește misiunea.

Astfel că, atunci când Mesagerul lui Dumnezeu (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a început să predice islamul și să recite Capitolele din Coran revelate în mod succesiv, oamenii din Mecca au fost alarmați și au devenit ostili. Au trecut câteva luni și sezonul Pelerinajului (*Hajj*) se apropia. Cei din Mecca s-au temut că dacă profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ar fi vizitat caravanele de pelerini ce veneau din toată Arabia și le-ar fi recitat Revelațiile Coranului, mesajul său ar fi ajuns în toate părțile Arabiei și ar fi influențat nenumărați oameni.

Astfel că, conducătorii Qurayș au ținut o conferință și au hotărât că vor începe o campanie de propagandă împotriva Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) printre pelerini de îndată ce aceștia ar fi ajuns. După ce s-au pus de acord, Qalid bin al-Mughirah le-a spus oamenilor ce erau adunați: „Dacă le-ai spune oamenilor lucruri contradictorii despre Mohammed, aceștia și-ar pierde încrederea în noi toți. Așadar, să ne punem de acord asupra unei singure păreri, pe care cu toții să o respectăm, fără să ne certăm.» Unii oameni au spus că ar trebui să îl numească pe Mohammed un ghicitor. Ualid a spus: «Nu, Jur pe Dumnezeu, că el nu e un ghicitor. Cu toții am văzut ghicitorii: ce spun ei și ce fac ei nu seamănă deloc cu Coranul.» Alți oameni au spus: «Atunci să spunem că el este posedat.»

Ualid a spus: «El nu este posedat: cu toții am văzut oameni nebuni; cu toții știm că ei vorbesc fără rost și se comportă prosteste: cine ar crede că ceea ce spune Mohammed este vorbirea incoerentă a unui nebul?» Oamenii au spus: «Atunci să spunem că el este un poet.» Ualid a spus: «Nu, el nu este un poet pentru că noi cunoaștem toate tipurile de poezii și ceea ce spune el nu este precum poezia.»

Oamenii au spus: «Atunci el este un vrăjitor.» Ualid a spus: «El nu este nici vrăjitor: am văzut vrăjitorii și știm ce metode folosesc ei pentru vrăjitoria lor. Nici aceasta nu i se aplică lui Mohammed.» Atunci el a spus: «Fiecare dintre aceste lucruri pe care le-ai spus despre Mohammed vor fi știute că sunt acuzații false. Pe Dumnezeu, vorbirea lui este dulce, rădăcina sa este adâncă, iar crengile lui sunt roditoare.» La aceasta Abu Jahl, punând presiune pe Ualid a spus: «Oamenii voștri nu vor fi niciodată mulțumiți cu voi decât dacă spuneți ceva despre Mohammed.» El a spus: «Lasă-mă să mă gândesc puțin.» Apoi, după multă gândire și considerație, el a spus: «Cel mai potrivit lucru este să le spuneți arabilor că el este un ghicitor, care a adus un mesaj ce îl desparte pe om de părinți și de frați și de soție și de copii și de întreaga sa familie.»

Cu toții au fost de acord cu ce a propus Ualid. Apoi, conform unui plan, cei din Qurayș au răspândit zvonuri printre pelerinii de la *Hajj* și i-au avertizat că ei au cunoscut vrăjitoria lui Mohammed și modul în care a despărțit familiile. Dar rezultatul a fost că prin planul lor, conducătorii Qurayș i-au făcut singuri numele Mesagerului cunoscut prin Arabia. Faptul că Ualid a făcut această propunere la insistența lui Abu Jahl a fost relatat de Ibn Jarir în Tafsirul lui, cu autoritatea lui Ikrimah.

În concluzie, s-a spus în mod explicit: Dumnezeu nu are nevoie de credința nimănui pentru a-și îndeplini planurile. Coranul este un îndemn prezentat înaintea oamenilor într-un mod sincer și cine

dorește îl poate accepta. Dumnezeu este îndreptățit ca oamenii să Îl asculte și doar El, Singurul, are puterea de a-l ierta pe cel care se căiește și are teamă de Dumnezeu, deși poate că în trecut a fost neascultător.

Surat 74 al-Muddathir¹¹⁹³

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. O, tu cel acoperit!¹¹⁹⁴
 2. Ridică-te și îndeamnă!
 3. Pe Domnul tău preamărește-L,
 4. Veșmintele tale curățește-le
 5. Și de nelegiuire¹¹⁹⁵ stai departe
 6. Și nu dăruie, căutând să dobândești mai mult,
 7. Și pentru Domnul tău îndură!
 8. Când se va sufla în trâmbiță,
 9. Aceea va fi atunci o Zi grea,
 10. Deloc ușoară pentru necredincioși!
 11. Lasă-Mă cu cel pe care L-am creat singur¹¹⁹⁶
 12. Și căruia I-am dăruit avere îndestulătoare
 13. Și copii care-l însoțesc tot timpul
 14. Și căruia i le-am netezit pe toate
 15. Și care dorește ca Eu să-i dau și mai mult.
 16. Dar nu! Căci el a tăgăduit versetele Noastre cu încăpățănare,
17. Iar Eu îl voi sili să urce [As-Sa'ud, un munte în Iad].
 18. El a cugetat și a hotărât!¹¹⁹⁷
 19. Și distrus să fie! După cum a hotărât!
 20. Distrus să fie! După cum a hotărât!
 21. Apoi el a mai cugetat,
 22. Apoi s-a posomorât și s-a încruntat,
 23. Apoi s-a întors și s-a arătat trufaș
 24. Și a spus: „Aceasta nu este decât vrăjitorie care se învață.
 25. Aceasta nu este decât vorba unui om!”
 26. Îl voi face să ardă în Saqar¹¹⁹⁸.
 27. Și de unde să știi tu ce este Saqar?
 28. El nu lasă și nu cruță,
 29. Arzând și înnegrind pielea
 30. Și peste el veghează nouăsprezece [Îngeri]!
 31. Și nu am pus Noi ca păzitori peste Foc decât Îngeri și nu am stabilit numărul lor decât ca încercare pentru cei care nu cred și pentru cei cărora le-a fost trimisă Cartea, să fie încredințați, și pentru ca să sporească în credință aceia care cred și pentru ca aceia cărora le-a fost dăruită Cartea și dreptcredincioșii,

¹¹⁹³ Al-Muddathir: Cel acoperit

¹¹⁹⁴ Referindu-se la Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)

¹¹⁹⁵ În mod specific idoli sau în general un comportament rău

¹¹⁹⁶ Fără avere sau copii. Referința este pentru al-Ualid bin al-Mugheerah, care, după ce a

încălinat către Coran, el l-a negat public pentru a câștiga aprobarea celor din Qurayș

¹¹⁹⁷ Despre ce ar spune cu privire la Coran și cum l-ar putea discredita pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)

¹¹⁹⁸ Unul dintre numele proprii ale Iadului

- să nu se îndoiască, și pentru ca cei care au în inimile lor boală și necredincioșii să spună: „Ce a voit Allah cu această pildă?” Astfel îl duce Allah în rătăcire pe cel care voiește El și îl călăuzește pe cel care voiește El. Și nu-i cunoaște pe soldații Domnului tău decât numai El. Și aceasta nu este decât îndemnare pentru oameni.
32. Nu! Jur pe Lună
33. Și pe noaptea care se duce
34. Și pe zorile care se ivesc!
35. Cu adevărat, el [Focul] este una din cele mai mari [nenorociri]
36. O prevenire pentru oameni,
37. Pentru acela dintre voi care voiește să meargă înainte¹¹⁹⁹ sau să rămână în urmă!
38. Fiecare suflet este zălog pentru ceea ce și-a agonisit,
39. Afară de aleșii dreptei,
40. Care vor întreba în Grădini
41. Despre cei nelegiuți:
42. „Ce v-a adus pe voi în focul Iadului?”
43. Iar ei vor răspunde: „Noi nu am fost dintre aceia care au împlinit Rugăciunea
44. Și noi nu l-am hrănit pe cel sărman
45. Și noi am ponegrit laolaltă cu bărftorii
46. Și noi am socotit drept minciună Ziua de Apoi,
47. Până ce ne-a venit nouă ceea ce este sigur!”
48. Și nu le va fi lor de niciun folos mijlocirea mijlocitorilor.
49. Oare de ce se întorc ei de la Îndemnare,
50. De parcă ar fi niște măgari sălbatici speriați
51. Ce fug de leu?
52. Fiecare om dintre ei ar voi să i se dea niște foi întinse.
53. Dar nu! Ei mai degrabă nu se tem de Viața de Apoi [de pedeapsa lui Allah]!
54. Dar nu! El [Coranul] este cu adevărat o Îndemnare!
55. Și cine voiește îl pomenește [recitându-l].
56. Însă nu primesc îndemnare decât dacă Allah voiește. El este Cel de temut și El este Cel care stăpânește iertarea!

¹¹⁹⁹ Către calea cea dreaptă prin acceptarea avertizărilor

Surat 75: al-Qiyama

Perioada de revelare

Deși nu există niciun hadis care să indice perioada de revelare a acestui Capitol, subiectul său arată faptul că acesta este unul dintre primele Capitele revelate în Mecca. După v.15 discursul este întrerupt brusc și Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i se spune: „Nu mișca limba ta pentru ca să-l grăbești! Noi suntem datori cu strângerea lui și cu recitarea lui, iar când Noi îl vom recita, urmează recitarea sa. Apoi, Noi suntem datori cu tâlcuirea lui.” Apoi, începând cu v.20 se reia aceeași temă ce a fost întreruptă la v.15. Acest fragment, conform contextului, dar și hadisurilor, a fost pus aici deoarece atunci când Îngerul Gavriil îi recita Profetului acest Capitol, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) le repeta în același timp ca să nu uite cuvintele mai târziu.

Acest lucru s-a întâmplat într-un moment când pogorârea și primirea Revelației era o experiență nouă pentru el (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și acesta nu era obișnuit să o primească într-un mod liniștit. Există încă două astfel de situații în Coran. Prima, în Surat 20: Ta Ha, Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i se spune: „Nu te grăbi [O Mohammed] cu recitarea Coranului mai înainte de a îți se încheia revelarea lui!” (v.114). Apoi, în Surat Al-'A'la (v.6) atunci când Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) era obișnuit să recite Revelația nu a mai fost necesar ca el să primească astfel de instrucțiuni. Din acest motiv, cu excepția acestor trei situații, nu mai există altele în Coran.

Tematica și subiectul principal

În ceea ce privește conținutul și stilul majorității Capitelor, de aici și până la sfârșitul Coranului, se pare că ele au fost revelate în perioada în care, după primele 7 versete din Surat 74: al-Muddathir, revelarea Coranului a început precum o ploaie. Apoi, în Surele revelate în mod succesiv, islamul și conceptele sale fundamentale precum și învățăturile sale morale au fost prezentate într-o manieră puternică și concisă, iar oamenii din Mecca au fost avertizați într-un mod vehement referitor la greșelile și devierile pe care le făceau conducătorii Qurayș. Așadar, înainte să vină următorul sezon de *Hajj*, aceștia au făcut o adunare pentru a face planuri cum să îl învingă pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), așa cum a fost menționat anterior în introducerea de la Surat 74: al-Muddathir.

În acest Capitol, Allah îi menționează pe cei care neagă Viața de Apoi și le-a trimis replici pentru fiecare dintre dubiile și obiecțiile lor. De asemenea, au fost date argumente puternice pentru demonstrarea întâmplării și necesitatea Învierii și a Vieții de Apoi și a fost scos în evidență adevăratul motiv din spatele negării de către oameni a Vieții de Apoi, și anume, aceștia nu o considerau imposibilă din punct de vedere rațional, ci din cauza motivelor lor egoiste. În același timp, oamenii au fost avertizați: „Evenimentul a cărui întâmplare voi o negați, va veni cu siguranță: toate faptele voastre vor fi aduse și puse în fața voastră. De fapt, chiar înainte ca voi să vă vedeți registrul de fapte, veți ști cu exactitate ceea ce ați făcut în această lume pentru că toți oamenii își cunosc faptele, indiferent de ce scuze pot oferi.”

Surat 75: al-Qiyama¹²⁰⁰

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Nu! Jur pe Ziua Învierii!
2. Și nu! Jur pe sufletul care singur se învinuiește¹²⁰¹!
3. Oare socotește omul [necredincios] că Noi nu vom aduna din nou oasele sale?
4. Ba da! Noi suntem în stare să potrivim la loc și vârful de degetelor sale [amprente]!
5. Însă omul voiește mai degrabă să păcătuiască înainte¹²⁰².
6. El întreabă: „Când va fi Ziua Învierii?”
7. Atunci când vederea va fi orbită
8. Și Luna se va întuneca
9. Și Soarele și Luna vor fi deopotrivă.
10. În Ziua aceea, omul va spune: „Unde este scăparea?”
11. Nici vorbă! Nu va fi loc de scăpare!
12. Numai la Domnul tău va fi în Ziua aceea întoarcerea!
13. În Ziua aceea, i se va vesti omului ceea ce a dat mai înainte¹²⁰³ și ceea ce a lăsat pentru mai târziu¹²⁰⁴.
14. Ba omul va fi o mărturie împotriva lui însuși¹²⁰⁵,
15. Chiar dacă el va aduce dezvinovățirile sale.
16. [O, Mohammed] nu mișca limba ta pentru ca să-l grăbești [Coranul]!
17. Noi suntem datori cu strângerea lui și cu recitarea lui,
18. Iar când Noi îl vom recita [prin Gavrii], urmează recitarea sa.
19. Apoi, Noi suntem datori cu tâlcuirea lui.
20. Dar nu! Voi iubiți [viața] cea trecătoare
21. Și sunteți nepăsători față de Viața de Apoi!
22. În Ziua aceea, vor fi unele chipuri luminoase,
23. Care vor privi spre Domnul lor¹²⁰⁶,
24. Iar alte chipuri vor fi în Ziua aceea întunecate,
25. Așteptând să li se întâmple o nenorocire.
26. Dar nu! Când [sufletul] va ajunge la clavicule¹²⁰⁷
27. Și se va spune: „Cine este tămăduitor?”

¹²⁰⁰ Al-Qiyama: Învierrea

¹²⁰¹ Al unui credincios care se acuză atunci când păcătuiește sau greșește

¹²⁰² Se referă la necredincios, care neagă Ziua Judecării

¹²⁰³ Faptele sale care îl vor aștepta în Viața de Apoi

¹²⁰⁴ Ceea ce nu a făcut sau a amânat

¹²⁰⁵ Așa cum este descris în 36:65 și 41:20-23

¹²⁰⁶ Oamenii Paradisului își vor vedea Creatorul lor în Viața de Apoi

¹²⁰⁷ Atunci când un om este pe punctul de a muri, iar sufletul este pregătit pentru a părăsi corpul

28. Și el va crede că aceasta este despărțirea [de viață],
29. Și piciorul se va încolăci cu piciorul [gambele]¹²⁰⁸,
30. În Ziua aceea la Domnul tău vei fi condus!
31. Însă el [necredinciosul] nici nu a crezut, nici nu a făcut Rugăciunea.
32. Ci, dimpotrivă, el a învinuit de minciună și a întors spatele,
33. Apoi s-a dus spre familia sa, pășind cu îngâmfare.
34. Vai ție, vai!
35. Și încă o dată: Vai ție, vai!
36. Oare omul își închipuie că el va fi lăsat în voie¹²⁰⁹?
37. Oare nu a fost el o picătură din sămânța vărsată?
38. Apoi a fost un cheag de sânge, apoi [Allah] l-a plămădit și i-a dat chip armonios
39. Și a făcut din el doi soți - bărbat și femeie?
40. Și oare Acesta [Allah] nu are putere să-i învie pe cei morți?

¹²⁰⁸ Din cauza dificultăților pe care o persoană le întâmpină la moarte sau datorită conștientizării subite a realităților acestei vieți

și a Vieții de Apoi. Se poate referi și la învăluirea sa după moarte

¹²⁰⁹ Fără a avea vreo responsabilitate sau fără să se întoarcă la Creator fără a fi judecat

Surat 76: al-'Insan

Perioada de revelare

Majoritatea comentatorilor, inclusiv Allama Zamakhşari, Imam Razi, Qadi Baidawi, Allama Nizam ad-Din Nisaburi, Ibn Kathir și mulți alții o consideră o Sură Meccană și, conform lui Allama Alusi, aceasta este și opinia majorității învățaților. Însă unii comentatori consideră că acest Capitol a fost revelat la Medina, iar alții spun că a fost revelat la Mecca, dar v.8-10 au fost revelate la Medina.

În ceea ce privește subiectul și stilul său, acestea sunt foarte diferite față de Capitolele revelate la Medina. Un scurt studiu arată faptul că aceasta nu doar că este o Sură Meccană, ci a fost revelată la începutul perioadei la Mecca, ce a început imediat după revelarea primelor 7 versete ale Surei 74: al-Muddathir.

Tematica și subiectul principal

Tema acestui Capitol este de a-l informa pe om despre poziția sa adevărată în lume și de a-i spune că dacă ar înțelege în mod corect poziția sa adevărată și dacă ar fi recunoscător, ar avea un sfârșit bun, însă dacă el va urma calea necredinței, va avea un sfârșit rău. În Capitolele mai lungi din Coran aceeași temă a fost prezentată pe larg, dar o caracteristică specială a primelor Capitole revelate la Mecca este că subiectele dezvoltate pe larg în capitolele revelate mai târziu „sunt prezentate pe scurt, dar într-un mod eficient, în propoziții atât de concise și elegante încât să fie întipărite în memoria ascultătorilor.”

În primul rând, în acest Capitol, îi este amintit omului faptul că a existat un timp când el era nimic și apoi a fost conceput într-un mod umil dintr-un amestec de spermă și oul despre care nici mama sa nu știa și nimeni nu ar fi știut, văzând celula microscopică, că aceasta este un om care în viitor va deveni cea mai bună creație de pe pământ. După aceasta, omul a fost avertizat ca și cum s-ar spune: „Noi te-am făcut, prin modul în care te-am creat, ceea ce ești astăzi pentru a te testa și a te încerca în această lume. Din acest motiv, spre deosebire de alte creații, tu ești inteligent și ție ți s-a arătat atât calea recunoștinței, cât și a nerecunoștinței, într-un mod clar, pentru ca tu să demonstrezi în această lume dacă ești un rob recunoscător sau un nelegiuit nerecunoscător.”

Apoi, într-o singură propoziție s-a spus care va fi în Viața de Apoi soarta celor care în urma testului vor ieși ca și necredincioși.

După aceasta, în v.5-22 au fost menționate binecuvântările primite de cei care urmează calea cea dreaptă. În aceste versete nu doar că au fost menționate binecuvântările lor, ci și faptele pentru care acestea se primesc. O altă caracteristică specială a primelor Capitole revelate la Mecca este că pe lângă faptul că sunt introduse pe scurt credințele fundamentale și conceptele islamului, sunt menționate și acele calități morale și fapte virtuozose care, conform islamului, sunt demne de laudă, precum și acele fapte rele pe care islamul încearcă să le oprească. Au fost menționate aceste două lucruri pentru a le arăta oamenilor ce rezultat bun sau rău pot avea în această viață.

Acesta este subiectul primei secțiuni (1-22). În cea de-a doua secțiune, prin menționarea Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) au fost evidențiate trei lucruri:

1. În primul rând „Noi suntem Cel care îți revelăm ție Coranul, cu scopul de a-i informa pe necredincioși, nu pe tine”; Coranul nu este creat de Mohammed ci „Noi suntem Cel care îl revelăm și, prin înțelepciunea Noastră, Noi îl revelăm treptat și nu tot dintr-o dată.”
2. În al doilea rând, Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i s-a spus: „Indiferent de cât timp va lua pentru ca hotărârea lui Dumnezeu să se îndeplinească și indiferent de câte suferințe vei îndura între timp, tu să continui să îți îndeplinești misiunea ta de Profet cu răbdare și să nu cedezi presiunii acestor oameni necredincioși și nelegiuți.”
3. Al treilea lucru ce a fost spus este: „Pomeneste-L pe Dumnezeu ziua și noaptea, fă Rugăciunea și petrece-ți nopțile în adorarea lui Dumnezeu, deoarece aceste lucruri îl întăresc pe cel care îl cheamă pe Dumnezeu în fața nedreptății și a necredinței.”

Apoi, într-o singură propoziție, a fost spusă cauza atitudinii greșite a necredincioșilor: aceștia au uitat Viața de Apoi și iubesc viața aceasta. În a doua propoziție aceștia au fost avertizați. „Voi nu ați fost creați singuri: Noi v-am creat. Voi nu v-ați făcut acești umeri largi și aceste mâini și picioare puternice singuri. Noi le-am făcut pentru voi și Noi avem dreptul să Ne comportăm cu voi după cum dorim. Noi vă putem modifica înfățișarea, vă putem distruge și vă putem înlocui cu alte națiuni. Vă putem face să muriți și apoi vă putem recrea sub orice formă dorim.”

În concluzie s-a spus: „Aceasta este o avertizare: cine dorește o poate accepta și poate urma această cale către Domnul său. Dar voința și dorința omului nu este totul în această lume. Nicio voință și dorință nu poate fi îndeplinită decât dacă Dumnezeu voiește. Voința Domnului nu este bazată pe hazard: orice dorește El, dorește pe baza Științei și a Înțelepciunii Sale. Pe baza Științei și a Înțelepciunii Sale El are milă față de cine consideră că merită Mila Lui și pedepsește pe cine consideră că este nedrept și nelegiuț.

Surat 76: al-'Insan¹²¹⁰

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Oare nu a avut omul parte de o bucată de timp când el nu era ceva vrednic de a fi pomenit?
2. Cu adevărat, Noi l-am creat pe om dintr-o picătură de amestecuri¹²¹¹, ca să-l încercăm, și l-am făcut pe el cu auz și cu văz.
3. Cu adevărat, Noi l-am călăuzit pe drum, fie că el va fi mulțumitor, fie că el va fi nemulțumitor.
4. Cu adevărat, Noi am pregătit pentru necredincioși lanțuri, fiare și un Foc cu vâlvătăi.
5. Cu adevărat, cei evlavioși vor bea dintr-un pahar, al cărui amestec va fi cu camfor¹²¹²,
6. Dintr-un izvor din care beau robii [credincioși] lui Allah, făcându-l să țâșnească mereu.
7. Ei își țin legămintele și se tem de o Zi, al cărei rău se întinde peste tot.
8. Și-l hrănesc cu mâncare, în ciuda dragostei pentru ea¹²¹³, pe cel sărman și pe orfan și pe prizonier,
9. [Zicând]: „Noi vă hrănim pentru a dobândi Fața lui Allah și nu voim de la voi nici răsplată, nici mulțumire!
10. Cu adevărat, Noi ne temem de o Zi posomorâtă și tristă de la Domnul nostru!”
11. Allah îi va apăra pe ei de răul acelei Zile și-i va face pe ei să aibă parte de lumină și bucurie;
12. Și îi va răsplăti pe ei pentru că au răbdat, cu o Grădină și cu [veșminte] de mătase,
13. Rezemându-se pe divanuri, fără să vadă în ea nici soare arzător, nici ger.
14. Și asupra lor se vor lăsa în jos umbrele ei, iar fructele ei vor atârna, [fiind la îndemâna lor].
15. Și se va trece printre ei cu vase de argint și cu pocaluri cristaline,
16. Cristaluri de argint făcute cu măsură precisă,
17. Și li se va da să bea [acolo] dintr-un pocal al cărui amestec va fi cu ghimbir,
18. [Scos] acolo dintr-un izvor ce se cheamă Salsabil.
19. Vor trece printre ei băieți veșnic tineri, care, când îi vezi, crezi că sunt mărgăritare înșirate.
20. Și când te vei uita acolo [în Paradis], vei afla plăcere și mare împărăție.
21. Vor purta veșminte din mătase verde și brocart și vor fi împodobiți cu brățări de argint. Și Domnul lor

¹²¹⁰ Al-'Insan: Omul

¹²¹¹ O combinație între spermă și ovul, în uter

¹²¹² Un izvor frumos mirositor din Paradis

¹²¹³ Se poate înțelege și „din dragostea pentru El” (Allah)

- le va da să bea dintr-o băutură curată.
22. [Li se va spune] „Cu adevărat, aceasta va fi pentru voi răsplata și râvna voastră va primi mulțumire.”
23. Cu adevărat, Noi ți-am trimis ție [Mohammed] Coranul treptat,
24. Așadar, fii răbdător și așteaptă judecata Domnului tău și nu da ascultare vreunui păcătos sau necredincios dintre ei!
25. Și pomenește numele Domnului tău dimineața și seara
26. Și prosternează-te dinaintea Lui și o parte din noapte și laudă-L pe El și în timpul nopții îndelung!
27. Cu adevărat, aceștia [necredincioșii] iubesc viața trecătoare și lasă în urma lor¹²¹⁴ o Zi grea.
28. Noi i-am creat pe ei și am întărit făptura lor, însă dacă voim, Noi îi putem înlocui pe ei numaidecât cu alții asemenea lor.
29. Cu adevărat, aceasta este o Îndemnare și cine voiește apucă drumul către Domnul său.
30. Însă voi nu puteți voi decât dacă binevoiește Allah, căci Allah este *Alim* [Atoateștiutor] [și] *Hakim* [Înțelept].
31. El lasă să intre pe cine voiește sub îndurarea Sa, iar nelegiuitorii le-a pregătit chin dureros.

¹²¹⁴ Neglijează. Înțelesul poate fi și „trimite înaintea lor”

Surat 77: al-Mursalat

Perioada de revelare

Subiectul său este dovada faptului că acest Capitol a fost revelat în prima perioadă la Mecca. Dacă acest Capitol se citește împreună cu celelalte două Capitole de dinaintea lui, și anume Surat 75: al-Qiyama și Surat 76: al-Insan și cu următoarele două Capitole, Surat 78: an-Naba' și Surat 79: an-Nazi'at devine evident că toate aceste Capitole au fost revelate în aceeași perioadă și abordează aceeași tematică, dar sunt transmise oamenilor din Mecca în moduri diferite.

Tematica și subiectul principal

Tematica sa este de a afirma Învierea și Viața de Apoi și de a-i avertiza pe oameni despre consecințele pe care le vor îndura dacă neagă aceste adevăruri.

În primele 7 versete, a fost prezentat sistemul vânturilor drept dovadă a adevărului că Învierea ce este prezisă în Coran și de către profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) va avea loc. Raționamentul este că Dumnezeu cel Atotputernic, Cel care a stabilit acest sistem minunat pe pământ, nu poate fi slăbit referitor la aducerea Învierii, iar înțelepciunea care stă la baza acestui sistem dovedește că aceasta va avea loc, pentru că nicio faptă a Creatorului Atoateștiutor nu poate fi fără scop, iar dacă nu ar exista o Viață de Apoi, ar însemna că întreaga viață a omului a fost fără scop și absurd.

Cei din Mecca au spus în repetate rânduri: „Adu Învierea cu care tu ne ameninți; doar atunci noi vom crede în ea.” În v.8-15 cererea lor a primit un răspuns: „Învierea nu este o joacă sau o distracție pentru ca aceasta să se petreacă atunci când cineva dorește. Doar Ziua Judecării poate aduce la judecată faptele tuturor oamenilor deoarece, dacă Dumnezeu a specificat un timp anume pentru ea, aceasta va avea loc, iar atunci când se va petrece, cu toate ororile sale, aceasta îi va distruge pe cei care au cerut ca ea să se întâmple, luând-o în batjocură. Apoi, cazurile lor vor fi decise pe baza dovezilor Mesagerilor, pe care i-au negat cei care neagă și ei vor înțelege cât de responsabili sunt ei pentru sfârșitul lor.”

În v.16-28 au fost date în mod continuu argumente pentru necesitatea Învierii și a Vieții de Apoi. În acestea s-a spus că istoria omului, nașterea sa, structura Pământului pe care acesta trăiește poartă mărturie pentru venirea Învierii. Istoria ne spune că națiunile care au negat Viața de Apoi au devenit în final corupte și au fost distruse. Aceasta înseamnă că Viața de Apoi este un adevăr, care dacă este negat și contrazis de o națiune, aceasta în final va fi distrusă. De asemenea, înseamnă că în acest Univers nu funcționează doar legi fizice, ci și legi morale, precum și procesul retribuției.

Dar, din moment ce în această viață retribuția nu are loc în forma sa completă și perfectă, legea morală a universului cere în mod necesar un timp când toate faptele bune și rele, care nu au putut fi răsplătite sau pedepsite aici, să fie răsplătite sau pedepsite atunci. Astfel, nu este posibilă evitarea existenței unei a doua vieți după moarte. Dacă omul s-ar gândi la nașterea lui în această lume, nu poate nega faptul că pentru Dumnezeu, Cel care l-a creat dintr-o picătură de spermă și l-a făcut un om perfect, este posibil să îl creeze din nou. După moarte, particulele omului nu dispar, ci continuă să existe pe același pământ pe care el a trăit toată viața. Din resursele acestui pământ el este făcut și apoi se întoarce în aceleași resurse. Dumnezeu care l-a făcut ca el să apară din comorile pământului, pentru prima oară, poate să îl facă să apară din aceleași comori și după ce a murit.

Dacă cineva se gândește la Puterile lui Dumnezeu, nu va putea nega că El poate face aceasta și dacă cineva se gândește la Înțelepciunea lui Dumnezeu, nu va putea nega că face parte din Înțelepciunea lui Dumnezeu să îi socotească pe oameni pentru ceea ce au făcut pe Pământ și că ar fi contrar înțelepciunii Sale ca aceștia să fie lăsați fără să fie judecați.

Apoi, în v.28-40, soarta celor care au negat Viața de Apoi a fost descrisă, iar în v.41-45 a acelor care au crezut în această Viață, s-au ținut departe de păcate și au muncit pentru Viața de Apoi.

La final, cei care au negat Viața de Apoi și cei care nu Îl adoră pe Dumnezeu sunt avertizați: „Bucurați-vă de scurta voastră plăcere în această viață așa cum doriți, fiindcă sfârșitul vostru va fi dezastruos.” Discursul se termină cu aserțiunea că cel care eșuează să obțină călăuzire de la o Carte precum Coranul nu va avea altă sursă în lume pentru a-l călăuzi.

Surat 77: al-Mursalat¹²¹⁵

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Pe [vânturile] cele trimise în rafale
2. Și care suflă în vijelie,
3. Pe cele care risipesc, trimițând [nori],
4. Și pe [versurile Coranului] care separă limpede [ceea ce este bun de ceea ce este rău]
5. Și [Îngerii] care aduc un îndemn,
6. În chip de dezvinovățire sau de prevenire!
7. Ceea ce vi se făgăduiește se va întâmpla negreșit!
8. Când stelele se vor stinge
9. Și când Cerul se va despica
10. Și când munții se vor fărâmița
11. Și când Trimișilor li se va hotărî un timp!...¹²¹⁶
12. Pentru care Zi au fost amânate?¹²¹⁷
13. Pentru Ziua Judecâții!
14. Și ce ți-ar putea spune ce e Ziua Judecâții?
15. Vai¹²¹⁸, în Ziua aceea, pentru cei care tăgăduiesc!
16. Oare, nu am distrus Noi popoarele anterioare?
17. Și nu am făcut să le urmeze lor altele?
18. Astfel îi tratăm Noi pe păcătoși!
19. Vai, în Ziua aceea, pentru cei care tăgăduiesc!
20. Oare nu v-am creat Noi dintr-o apă umilă [sperma]?
21. Pe care am așezat-o într-un loc statornic și sigur [uterul mamei]
22. Până la un termen știut?
23. Noi am hotărât astfel și cât de bine hotărâm Noi!
24. Vai, în Ziua aceea, pentru cei care tăgăduiesc!
25. Oare nu am făcut Noi Pământul un loc care-i adună
26. Pe cei vii și pe cei morți?
27. Și nu am făcut pe el munți trainici, semeți și nu v-am dat vouă să beți apă dulce?
28. Vai, în Ziua aceea, pentru cei care tăgăduiesc!
29. [Li se va spune] „Purcedeți către ceea ce voi ați tăgăduit!
30. Purcedeți către o umbră [de fum] cu trei ramuri,
31. Care nu este nici umbroasă și care nici nu apără de flacăra.”

¹²¹⁵ Al-Mursalat: „Cele trimise”

¹²¹⁶ Când sunt adunați pentru a depune mărturie pentru popoarele lor. Sfârșitul propoziției se înțelege a fi „...judecata promisă va avea loc.”

¹²¹⁷ Se poate face referire fie la întâmplările menționate anterior sau la mărturia mesagerilor

¹²¹⁸ Moarte și distrugere

-
32. Cu adevărat, ea aruncă scânteii cât
turnurile,
33. Ca și când ar fi niște cămile galbene.
34. Vai, în Ziua aceea, pentru cei care
tăgăduiesc!
35. Aceasta este Ziua în care ei nu
vorbesc
36. Și nu li se va îngădui lor să se
dezvinovățească!
37. Vai, în Ziua aceea, pentru cei care
învinuiesc de minciună!
38. Aceasta este Ziua Judecății, în care
Noi vă vom aduna laolaltă cu cei de
dinainte;
39. Și dacă aveți un vicleșug, atunci
uneltiți împotriva Mea!
40. Vai, în Ziua aceea, pentru cei care
tăgăduiesc!
41. Cu adevărat, cei evlavioși se vor
afla la umbră și printre izvoare,
42. Ca și printre fructe după cum
poftesc,
43. [Și li se va spune] „Mâncați și beți
cu plăcere, pentru ceea ce ați făcut!”
44. Astfel îi răsplătim Noi pe
binefăcători!
45. Vai, în Ziua aceea, pentru cei care
tăgăduiesc!
46. [O, necredincioșilor!] „Mâncați și
bucurați-vă puțin! Cu adevărat, voi
sunteți nelegiuți!”
47. Vai, în Ziua aceea, pentru cei care
tăgăduiesc!
48. Și când li se spune lor „Prosternați-
vă!” ei nu se prosternează.
49. Vai, în Ziua aceea, pentru cei care
tăgăduiesc!
50. Și în care cuvânt vor crede ei după
el [Coran]?

Surat 78: an-Naba'

Perioada de revelare

Așa cum am explicat în introducerea de la Surat 77: al-Murasalat subiectele Capitolelor începând cu Surat 75: al-Qiyamah și până la Surat 79: An-Nazi'at se aseamănă între ele și se pare că au fost revelate în prima perioadă la Mecca.

Tematica și subiectul principal

Tematica sa este aceeași cu cea a Capitolului 77: al-Murasalat și anume, de a afirma Învierea și Viața de Apoi și de a-i avertiza pe oameni despre consecințele recunoașterii sau negării acesteia.

Atunci când Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a început să predice islamul la Mecca, mesajul său avea 3 elemente:

1. Dumnezeu nu are asociați în adorare
2. Dumnezeu l-a numit pe el Mesagerul Său
3. Această lume se va sfârși și va începe o altă viață, iar toate generațiile trecute și viitoare vor fi înviate cu aceleași corpuri pe care le-au avut în această viață; ei vor fi chemați să dea socoteală pentru credința și faptele lor, iar cei despre care se demonstrează că au fost credincioși vor merge în Paradis, în vreme ce necredincioșii și cei răi vor merge în Iad.

Necredincioșii din Mecca credeau în existența lui Dumnezeu. Ei credeau în existența Sa ca și Creator și Susținător și recunoșteau că acele lucruri pe care ei le considerau zeități erau de fapt creațiile lui Dumnezeu. În această privință ei se contraziceau doar dacă aceste zeități împărțeau atributele și puterile Divinității.

În ceea ce privește punctul 2, cei din Mecca nu erau pregătiți să îl accepte. Însă, ceea ce nu puteau nega era faptul că timp de 40 de ani, cât a trăit Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) printre ei înainte să primească Profetia, ei nu l-au văzut mințind sau folosind metode nepermise pentru a-și îndeplini scopurile. Ei înșiși au recunoscut că el era un om înțelept, virtuos și de o moralitate înaltă. Astfel că, deși îl considerau un om onest și cinstit în toate privințele, doar pentru că spunea că era un Profet, ei l-au considerat un mincinos și l-au acuzat de foarte multe lucruri false.

Atunci când punctul trei le-a fost prezentat, ei au râs și l-au considerat imposibil și au vorbit despre el în adunările lor ca fiind ceva incredibil și de necrezut. Însă, pentru a-i aduce pe calea islamului era absolut esențial ca doctrina Vieții de Apoi să fie imprimată în minte, pentru că, fără credința în această doctrină, era imposibil ca aceștia să adopte o atitudine serioasă față de adevăr și falsitate, nu și-ar fi schimbat valorile în ceea ce privește binele și răul și nu ar fi renunțat la adorarea acestei vieți. Din acest motiv, în primele Capitole revelate la Mecca, s-a pus accentul cel mai mult pe Viața de Apoi. Însă, argumentele pentru aceasta au fost date într-un astfel de mod încât și doctrina Monoteismului (*Tauhid*) a fost imprimată în minte în mod automat. Acestea conțin și argumente scurte, din loc în loc, care să confirme adevărul Mesagerului lui Dumnezeu și al Coranului.

După ce am înțeles motivele pentru care Viața de Apoi este o temă frecvent discutată în Capitolele din această perioadă, să ne uităm și la subiectul acestui Capitol. În primul rând, s-au făcut aluzii la discuțiile oamenilor cu privire la Înviere și la dubiile lor exprimate pe fiecare cărare și în fiecare

adunare în Mecca. Cei care o negau au fost întrebați: Nu vedeți acest Pământ pe care l-am făcut ca un pat pentru voi? Nu vedeți munții înalți pe care l-am pus în mod ferm pe Pământ? Nu vedeți cum v-am creat pe voi, în perechi de bărbați și femei? Nu vedeți cum dormiți și vă odihniți după câteva ore de lucru ca să fiți capabili să munciți în această lume? Nu vedeți cum alternăm ziua cu noaptea pentru ca voi să vă satisfaceți nevoile? Nu vedeți sistemul Cerurilor puternic fortificat de deasupra voastră? Nu vedeți Soarele de la care vă luați lumina și căldura? Nu vedeți ploaia ce cade din nori și face să crească porumbul și legumele și grădini frumoase? Aceste lucruri vă spun că Allah Atotputernicul, Cel care le-a creat, nu va putea să aducă Învieerea și Viața de Apoi? Din înțelepciunea lumii din jurul vostru voi înțelegeți că această viață nu are niciun scop?

Nimic nu poate fi mai absurd ca, după ce omul a fost lăsat împuternicit pe Pământ, să plece din această lume după ce și-a îndeplinit rolul fără să fie tras la răspundere. El ar trebui să fie răsplătit dacă a făcut fapte bune și pedepsit dacă a făcut fapte rele.

După ce au fost date aceste argumente, s-a spus în mod empatic că Ziua Judecării va avea loc la timpul decis. Ceea ce este prezis se va întâmpla cât de curând iar acesta este sunetul Trămbiței și fie că voi credeți astăzi sau nu, la acel timp voi veți ieși cu toții din locurile unde sunteți îngropați și veți da socoteală. Negarea voastră nu poate împiedica acest eveniment.

Apoi, în v.21-30 s-a spus că fiecare faptă rea a celor care nu se așteaptă la nicio judecată și au negat astfel Revelația Noastră este înregistrată la Noi și Iadul este pregătit să îi pedepsească pentru faptele lor. Apoi, în v.31-36, a fost menționată răsplata pentru cei care au trăit în mod responsabil în această viață și au făcut fapte bune pentru Viața de apoi. Aceștia au fost asigurați nu doar că vor fi răsplățiți corespunzător pentru faptele lor, ci vor primi și cadouri.

În concluzie, a fost descrisă Judecata Divină din Viața de Apoi, făcând clar faptul că în ceea ce privește mijlocirea pentru cineva, nimeni nu va vorbi fără permisiune, iar permisiunea le va fi oferită doar celor care au recunoscut Adevărul în această viață, dar au fost păcătoși, iar cei care au respins Adevărul nu vor merita deloc mijlocirea.

Discursul s-a încheiat cu această avertizare: Ziua a cărei veniri vă este prezisă, se va întâmpla. Să nu credeți că este departe, pentru că ea este aproape. Cine dorește, să creadă în ea și să urmeze calea Domnului. Dar cel care nu crede, în ciuda faptului că a fost avertizat „va avea toate faptele sale puse înaintea lui și va spune cu regret: «Oh, de nu aș fi fost născut!» La acel timp, regretele sale vor fi în van așa cum a fost viața asta pe care a iubit-o!”

Surat 78: an-Naba'¹²¹⁹

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Despre ce întreabă întreolaltă?
2. Despre vestea cea mare¹²²⁰,
3. În privința căreia sunt în neînțelegere!
4. Ei, bine, nu! Ei o să afle cât de curând!
5. Și încă o dată: Nu! Ei o să afle!
6. Oare nu am făcut Noi Pământul un pat?
7. Și munții ca țărushi?¹²²¹
8. V-am creat pe voi perechi
9. Și v-am lăsat vouă somnul [un mijloc] pentru odihnă
10. Și am făcut din noapte un veșmânt¹²²²
11. Și am făcut ziua pentru agonisirea hranei
12. Și am durat deasupra voastră șapte [Ceruri] întărite
13. Și am făcut o lampă aprinsă [Soarele]
14. Și am pogorât din nori apă din belșug,
15. Pentru ca să facem să se ivească grâne și ierburi, cu ajutorul ei,
16. Și grădini dese.
17. Ziua Judecării va fi un termen [pentru adunare]!
18. O Zi în care se va suna în Trâmbiță și veți veni în cete,
19. Și se va deschide Cerul cu niște porți
20. Și munții vor fi clintiți din loc și vor fi ca un miraj,
21. Cu adevărat, Gheena va fi loc de chinuri
22. Și va fi adăpost pentru nelegiuții,
23. Pentru a petrece în ea veacuri la rând;
24. Nu vor gusta în ea răcoare și nici băutură,
25. Ci numai apă clocotită și puroi,
26. Ca răsplată dreaptă!¹²²³
27. Cu adevărat, ei nu se așteaptă să dea socoteală
28. Și țin de minciună versetele Noastre, fără întrerupere,
29. În vreme ce toate lucrurile sunt adunate într-o carte.
30. „Gustați, așadar [pedeapsa voastră]! Și nu vă vom spori vouă decât chinul!”¹²²⁴

¹²¹⁹ An-Naba': Vestea

¹²²⁰ Învierea

¹²²¹ Pentru a face Pământul stabil și echilibrat

¹²²² Acoperindu-vă și ascunzându-vă în întunecimea sa

¹²²³ În comparație cu păcatele lor

¹²²⁴ Li se va spune celor din Iad

31. Însă pentru cei evlavioși va fi o izbândă¹²²⁵;
32. Grădini și struguri,
33. [Fete frumoase] cu sâni rotunjiți - toate la fel de tinere -
34. Și pocale pline¹²²⁶.
35. Nu vor auzi în ele vorbe deșarte și nici minciuni.
36. [Aceasta este] răsplată de la Domnul tău și un dar îmbelșugat¹²²⁷,
37. [De la] Stăpânul Cerurilor și al Pământului și al celor care se află între ele, *Ar-Rahman* [Cel Milostiv]. Și ei nu vor cuteza să-I spună Lui o vorbă.¹²²⁸
38. O Zi în care Duhul [Gavriil] și Îngerii se vor așeza în rând și nimeni nu va vorbi, în afară de cel căruia *Ar-Rahman* [Cel Milostiv] îi va da îngăduință și care va spune adevărul.
39. Această Zi este adevărată. Deci, acela care voiește, trebuie să caute adăpost la Domnul său.
40. Cu adevărat, Noi v-am prevenit despre o pedeapsă apropiată, în Ziua când omul va vedea ce au făcut mâinile sale mai înainte¹²²⁹, iar necredinciosul va zice: „Vai mie! Ce bine dacă aș fi fost țărână!”

¹²²⁵ Siguranță, succes și răsplată, inclusiv scăpare de Iad

¹²²⁶ De vin ce nu îmbată

¹²²⁷ Drept rezultat al faptelor lor bune și al generozității nelimitate a lui Allah

¹²²⁸ Niciuna dintre creațiile lui Allah nu vor putea să se roage de El în Ziua Judecării, decât cu permisiunea Sa

¹²²⁹ Faptele pe care le-a făcut în această viață, care îl așteaptă pe om în Viața de Apoi

Surat 79: an-Nazi'at

Perioada de revelare

Conform lui Abdullah bin Abbas, acest Capitol a fost revelat după Surat 78: an-Naba'. Subiectul său este, de asemenea, o dovadă a faptului că acest Capitol a fost revelat în prima perioadă la Mecca.

Tematica și subiectul principal

Tematica sa este afirmarea Învierii și a Vieții de Apoi, precum și avertizarea cu privire la consecințele negării Mesagerului lui Dumnezeu (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

Acest Capitol începe cu jurăminte făcute pe Îngerii care iau sufletul în timpul morții, pe cei care se grăbesc să îndeplinească poruncile lui Dumnezeu și pe cei care lucrează conform Voinței Divine, pentru a se asigura faptul că Învierea va veni și că a doua viață, după moarte, va avea sigur loc. Îngerii care sunt însărcinați să extragă sufletul astăzi, pot fi însărcinați să restaureze sufletul mâine, și Îngerii care îndeplinesc poruncile lui Dumnezeu astăzi, pot deranja ordinea Universului mâine, din ordinele aceluiași Dumnezeu și pot aduce o ordine nouă.

După aceasta, oamenilor li s-a spus: „Această lucrare pe care voi o considerați absolut imposibilă nu este dificilă pentru Dumnezeu și El nici nu trebuie să facă multe pregătiri pentru ea. O singură zdruncinătură va perturba sistemul universului și o a doua va fi suficientă pentru a face să înviați în lumea nouă. La acel timp cei care au negat-o vor tremura de frică și vor fi șocați văzând cu ochii ceea ce credeau că este imposibil.”

Apoi, după ce s-a spus pe scurt povestea profetului Moise și a Faraonului, oamenii au fost avertizați: „Cunoașteți pe deplin ce soartă a avut Faraonul drept urmare a negării Mesagerului și a respingerii călăuzirii aduse de el, precum și pentru că au încercat să îi înfrângă misiunea prin tertipurii și vicisuguri. Dacă voi nu învățați nicio lecție din aceasta și nu vă schimbați atitudinea, veți avea și voi aceeași soartă.

Apoi, în v.27-33 au fost date argumente pentru Viața de Apoi. În această privință, cei care o negau au fost întrebați: „Învierea voastră este o sarcină mai dificilă decât crearea Universului imens ce are o multitudine de planete și stele? Învierea voastră nu poate fi dificilă pentru Dumnezeu ținând cont că aceasta a fost o sarcină ușoară. Așadar, după prezentarea într-o singură frază a unui argument decisiv pentru posibilitatea Vieții de Apoi s-a atras atenția la Pământ și la proviziile sale, ce au fost aranjate în el pentru hrănirea oamenilor și a animalelor și care cu toate mărturisesc că acesta a fost creat cu o mare înțelepciune.

În v.34-41 s-a spus: „Atunci când va veni Viața de Apoi, oamenii vor fi judecați și împărțiți între cei care au încălcat poruncile lui Dumnezeu și au adorat plăcerile vieții și cei care au avut frică de Dumnezeu și s-au abținut din a-și satisface dorințele nepermise.” Astfel, singura concluzie logică și morală este ca, după ce omul a primit autoritatea și responsabilitatea acestei lumi, să fie judecat și să fie pedepsit sau răsplătit.

În concluzie, necredincioșii din Mecca care întrebau când va avea loc Învierea au primit răspuns. Aceștia i-au pus această întrebare Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în nenumărate rânduri. Drept răspuns, s-a spus că doar Dumnezeu cunoaște timpul când aceasta va

avea loc. Mesagerul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) este trimis doar pentru a-i avertiza pe oameni că aceasta va avea loc. Acum, cine dorește, poate să aibă frică de venirea sa și să se îndrepte sau poate să nu aibă frică și să facă ceea ce vrea. Atunci când vine timpul, acei oameni care au iubit această viață și au considerat plăcerile sale singurul obiectiv al vieții vor simți că au stat în această lume doar o oră. Atunci ei vor realiza cum și-au distrus viitorul de dragul plăcerilor scurte din această lume.

Surat 79: an-Nazi'at¹²³⁰

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Pe cei care smulg cu putere¹²³¹
 2. Și pe cei care iau cu blândețe¹²³²
 3. Și pe cei care plutesc iute, în libertate¹²³³,
 4. Și pe cei care se grăbesc, întrecându-se¹²³⁴,
 5. Și pe cei care orânduiesc lucrurile!¹²³⁵
 6. În Ziua aceea, se va cutremura Pământul, [la prima suflare în Trâmbiță],
 7. Pe care îl va urma numaidecât următorul.
 8. În Ziua aceea, vor fi inimi¹²³⁶ cuprinse de spaimă,
 9. Dar privirile lor¹²³⁷ vor fi plecate.
 10. Ei [sunt cei care în viața pământească] spuneau: „Oare noi vom fi întorși la viața de dinainte,
 11. Când noi vom fi niște oase putrede?”¹²³⁸
 12. Ei ziceau: „Aceasta va fi, așadar, o întoarcere pierdută!”
13. Atunci va fi numai un sunet înfiorător
 14. Și iată-i pe ei întorși la viață!
 15. Oare a ajuns până la tine povestea lui Moise?
 16. Când l-a chemat Domnul său în valea cea sfântă, Tova,
 17. [Spunându-i]: „Du-te la Faraon, căci el se întrece [în comiterea de păcate]!”
 18. Și spune-i: „Vrei să te curățești
 19. Și să te călăuzesc către Domnul tău, pentru ca tu să fii cu frică [de El]?”
 20. Și el i-a arătat lui minunea cea mai mare¹²³⁹,
 21. Însă el [Faronul] a socotit-o minciună și nu s-a supus,
 22. Ci a întors spatele și a plecat degrabă,
 23. A adunat [oamenii] și a strigat.
 24. Și a zis: „Eu sunt Domnul vostru cel mai înalt!”
 25. Atunci l-a lovit pe el Allah cu pedeapsa Lumii de Apoi și a acesteia lumi.

¹²³⁰ An-Nazi'at: „Cei care smulg”

¹²³¹ Îngerii care scot afară cu forță sufletele celor destinați pentru Iad

¹²³² Îngerii care scot afară cu ușurință sufletele celor destinați pentru Paradis

¹²³³ Întrecându-se să execute poruncile lui Allah

¹²³⁴ Întrecându-se să ducă sufletele credincioșilor în Paradis

¹²³⁵ Conform destinului prescris de Allah

¹²³⁶ Ale necredincioșilor care au negat Învierea

¹²³⁷ Ale necredincioșilor

¹²³⁸ Necredincioșii au spus aceasta batjocorind avertizarea

¹²³⁹ Miracolul toiagului său care s-a transformat într-un șarpe

26. Întru aceasta este o pildă pentru cei ce se teme [de Allah].
27. Sunteți voi mai greu de făcut sau cerul pe care l-a înălțat El?
28. El a ridicat bolta lui și l-a orânduit pe deplin,
29. El a făcut întunecată noaptea lui și a scos la iveală ziua lui
30. Și pământul, după aceea, l-a întins
31. Și a făcut să iasă din el apa lui și pășunea lui.
32. Și a întărit munții lui,
33. Drept înzestrare pentru voi și pentru animalele voastre.
34. Iar când va veni nenorocirea cea mai mare¹²⁴⁰,
35. Ziua în care omul își va aduce aminte de cele pentru care a trudit
36. Și se va arăta Iadul pentru cel care vede...
37. În ce-l privește pe cel care s-a întrecut
38. Și a pus mai presus viața din această lume,
39. Iadul va fi sălașul lui!...
40. Iar în ce-l privește pe cel care se teme de Ziua când se va înfățișa Domnului¹²⁴¹ său și și-a oprit sufletul de la poftă,
41. Raiul îi va fi sălaș!...
42. Te întreabă ei despre Ceas, când va fi termenul lui?
43. Ce poți tu pomeni despre el?¹²⁴²
44. La Domnul tău este termenul lui.
45. Tu ești numai un prevenitor pentru cel care se teme de el,
46. Iar în Ziua când îl¹²⁴³ vor vedea, li se va părea lor că ei nu au petrecut decât numai o seară sau o dimineață.

¹²⁴⁰ Ziua Învierii¹²⁴¹ A se vedea 55:46¹²⁴² Mohammed nu are știință despre el, cum ar putea să îi informeze?¹²⁴³ Ceasul, Învieria

Surat 80: 'Abasa

Perioada de revelare

Comentatorii și tradiționaliștii sunt de comun acord cu privire la ocazia revelării acestui Capitol. Conform lor, odată, unii dintre conducătorii din Mecca stăteau în adunarea Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și el încerca să îi convingă să accepte islamul. În acel moment, un om orb, Ibn Umm Maktum l-a căutat pentru a-i cere lămuriri despre islam. Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu i-a plăcut întreruperea sa așa că l-a ignorat. Atunci, Dumnezeu a trimis acest Capitol. Datorită acestui incident istoric perioada de revelare a acestui Capitol poate fi determinată în mod precis.

În primul rând, este confirmat că Ibn Umm Maktum a fost unul dintre primii convertiți la islam. Ibn Hajar și Ibn Kathir au spus că acesta a fost unul dintre cei care au acceptat islamul la începutul său în Mecca.

În al doilea rând, unele dintre hadisurile ce au legătură cu acest incident arată faptul că el acceptase deja islamul, iar altele arată că el era înclinat să îl accepte și l-a căutat pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) pentru a căuta adevărul. Aișa, soția Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus că, atunci când el s-a dus la Profet, a spus: „O Mesager al lui Dumnezeu, călăuzește-mă pe calea cea dreaptă.” (Tirmidhi, Hakim, Ibn Hibban, Ibn Jarir, Abu Ya'la). Conform lui Abdullah bin Abbas, el a întrebat despre înțelesul unui verset din Coran și i-a spus Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa): „O, Mesager al lui Dumnezeu, învață-mă știința pe care Dumnezeu ți-a dăruit-o!” (Ibn Jarir, Ibn Abu Hatim). Acestea arată faptul că el știa că Profetul este Mesagerul lui Dumnezeu și Coranul ca fiind Cartea lui Dumnezeu.

În al treilea rând, numele oamenilor care, în acel moment, stăteau în acea adunare a Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) sunt menționate într-un alt hadis. În această listă găsim numele lui 'Utbah, Șaibah, Abu Jahl, Umayyah bin Khalaf, Ubayy bin Khalaf, care erau cei mai aprigi dușmani ai islamului. Aceasta arată faptul că incidentul a avut loc într-o perioadă când acești conducători încă se întâlneau cu Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și antagonismul lor față de islam nu era încă atât de puternic încât să nu îl mai viziteze. Toate aceste argumente indică faptul că acest Capitol este unul dintre primele revelate la Mecca.

Tematica și subiectul principal

Luând în considerare stilul aparent cu care începe acest discurs, o persoană crede că în acest Capitol Dumnezeu și-a exprimat neplăcerea față de Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) pentru modul în care acesta s-a comportat cu omul orb, și anume cu indiferență și adresându-i doar pe conducători. Dar atunci când ne uităm în mod obiectiv la acest Capitol, putem vedea că această neplăcere a fost exprimată față de necredincioșii din Qurayș, care din cauza atitudinii lor arrogante și indiferența față de adevăr, respingeau adevărul transmis de către Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Apoi, pe lângă faptul că Allah l-a învățat metoda corectă de predicare, a fost scoasă în evidență și greșeala din metoda sa pe care o folosea la începutul misiunii sale. Modul în care s-a comportat cu omul orb, cu neglijență și faptul că a acordat atenție doar conducătorilor Qurayș nu a fost din cauză că îi considera pe aceștia bogați și nobili, iar pe cel orb sărac, ci atunci când un Profet își începe misiunea de a le transmite oamenilor

mesajul său, în mod normal el dorește ca cei mai influenți oameni din societate să accepte acest mesaj pentru ca sarcina să devină mai ușoară, pentru că dacă invitația ajunge la cei mai săraci și slabi, nu poate face foarte mare diferență.

Aproape aceeași atitudine a fost adoptată de către Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) la începutul misiunii sale, având ca motive doar transmiterea mesajului în mod sincer și nu pentru a le arăta respect celor importanți și desconsiderare celor slabi. Însă Dumnezeu l-a făcut să realizeze că aceasta nu era metoda corectă de a-i chema pe oameni la islam, pentru că din punctul de vedere al misiunii fiecare om care căuta adevărul era important, indiferent dacă el era slab sau sărac și fiecare om care refuza adevărul, chiar dacă era puternic în societate, era nesemnificativ. Așadar, el ar trebui să transmită în mod deschis învățăturile islamului tuturor, însă cei care îi meritau atenția, erau cei înclinați spre a accepta Adevărul.

Aceasta este tematica v.1-16. De la v.17 și până la final, necredincioșii care refuzau invitația Mesagerului lui Dumnezeu (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) sunt muștrați. Ei au fost avertizați de atitudinea lor față de Creator. La final, ei au fost avertizați cu privire la soarta oribilă pe care o vor avea în Ziua Judecării din cauza comportamentului lor.

Surat 80: 'Abasa¹²⁴⁴

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. El [profetul Mohammed] s-a încruntat și s-a întors,
2. Când orbul a venit la el¹²⁴⁵ [ca să-l întrebe].
3. Și de unde să știi [Mohammed]? Poate că el a voit să se curățească¹²⁴⁶
4. Sau a venit să fie îndemnat și i-ar fi fost spre folos îndemnarea!
5. În ce-l privește pe cel care nu are nevoie¹²⁴⁷,
6. Tu te-ai îndreptat spre acela,
7. Fără să-ți pese că el nu se curățește¹²⁴⁸,
8. Iar în ce-l privește pe cel care vine la tine cu râvnă [pentru cunoaștere]
9. Și este cu frică [de Allah],
10. Pe acela îl neglijezi.
11. Dar nu! El [Coranul] este o îndemnare
12. Și cine voiește se lasă îndemnat.
13. Înscriș pe foi cinstite,
14. Înălțate și curate,
15. Purtate de mâinile unor scribi
16. Nobili și pioși.
17. Blestemat este omul! Cât de necredincios este el!
18. Din ce l-a creat pe el?
19. Dintr-o picătură l-a creat și i-a hotărât [soarta].
20. Apoi i-a făcut lui drumul ușor¹²⁴⁹,
21. Apoi l-a lăsat pe el să moară și a orânduit să fie pus în mormânt¹²⁵⁰,
22. Apoi, atunci când va voi, îl va învia pe el.
23. Dar nu! [Omul] nu împlinește ceea ce El îi poruncește...
24. Atunci să cugete omul la hrana sa [ca să vadă cum a ajuns la el]!...
25. Noi am vărsat apa din belșug,
26. Apoi am crăpat Pământul, despiciându-l [cu răsaduri],
27. Și am făcut să crească pe el grâne,
28. Viță de vie și legume,
29. Măsline și palmieri,
30. Grădini și pomi înalți,
31. Fructe și ierburi,

¹²⁴⁴ Abasa: „El s-a încruntat”

¹²⁴⁵ Abdullah, fiul lui Umm Maktum

¹²⁴⁶ Ca urmare a ceea ce a învățat de la tine

¹²⁴⁷ Fără nevoie de credință sau fără nevoie de Allah. Aici se face referire la un anumit membru influent din Qurayș pe care Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spera să îl aducă la islam

¹²⁴⁸ Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) era responsabil doar pentru transmiterea mesajului, nu pentru călăuzirea supremă

¹²⁴⁹ În această viață (nașterea). Se poate referi și la viața în sine, care a fost făcută ușoară prin călăuzirea lui Allah

¹²⁵⁰ Pentru a-i ascunde corpul putrezitor

-
32. Spre folosul vostru și al dobitoacelor voastre.
 33. Și când va veni Zgomotul cel Asurzitor¹²⁵¹,
 34. În Ziua aceea va fugi omul de fratele lui,
 35. De mama lui, de tatăl lui,
 36. De soața lui și de copiii lui!
 37. În Ziua aceea, fiecare om va avea lucrul său care îi va fi de ajuns.
 38. În Ziua aceea, vor fi chipuri luminoase,
 39. Surâzătoare și vesele,
 40. Și în Ziua aceea, vor fi chipuri cu colb pe ele,
 41. Pe care le va acoperi întunericul, -
 42. Aceștia sunt necredincioșii nelegiuiți.

¹²⁵¹ Zgomotul asurzitor al Trâmbiței care anunță Învierea. Aș-Şakhkah este un nume pentru Ziua Învierii

Surat 81: at-Takwir

Perioada de revelare

Subiectul Capitolului și stilul său arată faptul că acesta este unul dintre primele Capitole revelate la Mecca.

Tematica și subiectul principal

Acest Capitol are două subiecte: Viața de Apoi și instituirea Profeteții.

În primele 6 versete este menționată prima etapă a Învierii, atunci când Soarele își va pierde lumina, Stelele vor fi risipite, munții vor fi dezrădăcinați și împrăștiți, oamenii vor deveni nepăsători față de bunurile lor cele mai de preț, animalele vor fi uluite și se vor aduna cu toate împreună, iar mările vor clocoti. Apoi în următoarele 7 versete, a fost descrisă etapa a doua, atunci când sufletele vor fi unite cu corpurile, cărțile se vor deschide și oamenii vor fi chemați să dea socoteală pentru faptele lor, iar Paradisul și Iadul vor fi aduse în fața lor. După această descriere a Vieții de Apoi, omul este lăsat să se gândească la el și la faptele sale spunându-i: „Atunci fiecare om va ști ceea ce a adus cu el.”

Apoi a fost abordat subiectul Profeteții. Cei din Mecca au fost menționați: „Ceea ce Mohammed vă spune nu sunt vorbele unui om nebun și nici șoaptele rele ale Satanei, ci sunt vorbele unui mesager nobil și de încredere trimis de către Dumnezeu prin Îngerul Gavriil, pe care Mohammed l-a văzut cu proprii ochi în lumina orizontului. Încotro vă îndreptați după ce i-ați negat învățăturile?”

Surat 81: at-Takwir¹²⁵²

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Când Soarele se va întuneca
2. Și când Stelele se vor risipi
3. Și când munții vor fi spulberați
4. Și cămilele¹²⁵³ îngreunate de zece luni vor fi neîngrijite,
5. Când sălbăticiunile vor fi adunate laolaltă
6. Și când mărilor se vor aprinde,
7. Când sufletele se vor împerechea [cu trupurile lor]
8. Și când fetița îngropată de vie va fi întrebată
9. Pentru ce păcat a fost omorâtă,
10. Când foile¹²⁵⁴ vor fi desfăcute și împărțite
11. Și când Cerul va fi îndepărtat,
12. Când Iadul se va aprinde
13. Și când Raiul va fi adus aproape,
14. Atunci va ști [fiecare] suflet ce a adus¹²⁵⁵.
15. Dar nu! Jur pe Stelele ce se retrag [dispărând ziua și apărând noaptea],
16. Ce grăbesc să se ascundă,
17. Și pe noaptea slab întunecată [furișată]
18. Și pe dimineața care vine!
19. Acesta [Coranul] este cuvântul [trimis de] un Mesager nobil [Gavriil],
20. Înzestrat cu mare putere, cu vază la Stăpânul Tronului,
21. Căruia i se arată supunere acolo, cinstit.
22. Tovarășul vostru [Mohammed] nu este nebun!
23. El l-a văzut în zarea limpede¹²⁵⁶ [pe Gavriil].
24. Și el [Mohammed] nu este cu necunoscutul [ce i-a fost revelat] zgârcit¹²⁵⁷.
25. Acesta nu este nici cuvântul unui șeitan alungat cu pietre!
26. Deci unde [voiți să] vă duceți?¹²⁵⁸
27. El nu este decât o îndemnare pentru lumi,
28. Pentru acela dintre voi care voiște să meargă pe drumul cel drept.
29. Dar voi nu puteți voi decât dacă voiște Allah, Stăpânul lumilor

¹²⁵² Surat „Întunecării”

¹²⁵³ Acest verset face referire la distragerea oamenilor de la cele mai de preț bunuri

¹²⁵⁴ Pe care sunt înregistrate faptele tuturor oamenilor

¹²⁵⁵ Toate faptele omului din această viață, ce au condus sufletul în Viața de Apoi

¹²⁵⁶ În Est, unde răsare soarele. A se vedea 53:6

¹²⁵⁷ Profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu a ascuns știința despre necunoscut pe care Allah i-a revelat-o în Coran

¹²⁵⁸ Negând Coranul și acuzându-l pe Profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)

Surat 82: al-Infitar

Perioada de revelare

Acest Capitol și Surat 81: at-Takwir se aseamănă în ceea ce privește tematica. Acest lucru arată faptul că ambele au fost trimise în aceeași perioadă.

Tematica și subiectul principal

Subiectul său principal este Viața de Apoi. Conform unui hadis relatat în Musnad Ahmad, Tirmidhi, Ibn al-Mundhir, Tabarani, Hakim and Ibn Marduyah, cu autoritatea lui Abdullah ibn Omar, Mesagerul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „*Cine dorește să vadă Ziua Învierii cu proprii ochi să citească Surat at-Takwir, Surat Al-Infitar și Surat Al-Inshiqaq.*”

În acest Capitol, a fost descrisă prima dată Ziua Învierii și se spune că atunci când aceasta va avea loc, fiecare persoană va vedea ceea ce a făcut în această viață. După aceasta, omul a fost îndemnat să reflecteze la această întrebare: „O, omule, ce te face să crezi că Dumnezeu, care te-a creat și prin a Cărui favoare voi aveți cele mai bune corpuri și cele mai frumoase trăsături dintre toate creațiile, este doar Dăruitor, dar nu și Drept? Dacă El este Generos nu înseamnă că voi nu ar trebui să nu vă temeți de dreptatea Sa.” Apoi omul a fost avertizat: „Să nu rămâneți în această neînțelegere. Registrul vostru complet vă este pregătit. Există scribi de încredere care înregistrează ceea ce voi faceți.”

În concluzie, s-a spus că Ziua Învierii va avea loc, iar cei dreptcredincioși se vor bucura de binecuvântările Paradisului și cei răi vor fi pedepsiți în Iad. În acea zi, nimeni nu va putea ajuta pe nimeni. Toate puterile judecății vor fi la Dumnezeu.

Surat 82: al-Infitar¹²⁵⁹

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Când Cerul se va despica
2. Și Stelele vor cădea
3. Când mărilor vor izbucni [în flăcări]
4. Și când mormintele vor fi răsturnate,
5. Atunci va ști [fiecare] suflet ce a împlinit [ce a fost] și ce a lăsat [și ce a ajuns].
6. O, omule! Ce te-a făcut pe tine să fi neglijent în privința Domnului tău *Al-Karim* [Cel Generos],
7. Care te-a creat, te-a întregit și ți-a dat statură dreaptă
8. Și te-a plăsmuit pe tine în chipul în care a voit?
9. Dar nu! Voi nu credeți în Ziua Judecății!
10. Însă peste voi sunt veghetori¹²⁶⁰
11. Cinstiți, care scriu.
12. Ei știu ce faceți voi.
13. Cei evlavioși vor intra în Rai,
14. Iar nelegiuții vor intra în Iad,
15. Vor arde în el în Ziua Judecății,
16. Fără puțința de a scăpa de el.
17. Dar de unde să știți tu ce este Ziua Judecății?

18. Și încă o dată: de unde să știți tu ce este Ziua Judecății?

19. Este Ziua în care niciun suflet nu va putea [face nimic] pentru alt suflet și în Ziua aceea porunca va fi a lui Allah.

¹²⁵⁹ Surat „Despicării”

¹²⁶⁰ Îngeri care înregistrează faptele oamenilor în cărți

Surat 83: al-Mutaffifun

Perioada de revelare

Stilul acestui Capitol și subiectul său arată faptul că acesta a fost revelat în prima etapă la Mecca, atunci când, erau revelate Capitole după Capitole pentru a le imprima oamenilor ideea de Ziua de Apoi. Acest Capitol a fost revelat atunci când oamenii au început să îi ridiculizeze pe musulmani, batjocorindu-i în mod public, pe străzi și în adunările lor, însă persecuția musulmanilor nu începuse încă.

Tematica și subiectul principal

Tema acestui Capitol este Viața de Apoi. În primele 6 versete oamenii au fost muștrați pentru practicile lor rele din comerț. Atunci când aveau de primit drepturile lor de la alții, aceștia le cereau în întregime, dar atunci când aceștia măsurau sau cântăreau pentru alții, aceștia le dădeau mai puțin decât aveau ei dreptul. Alegând acest singur rău dintre toate celelalte prevalente în societate, s-a spus că aceasta este o consecință a faptului că ei erau nepăsători față de Viața de Apoi. Dacă oamenii nu realizează că va veni un moment în care vor fi aduși în fața lui Dumnezeu și vor da socoteală pentru fiecare faptă din această viață, ei nu vor putea să fie corecți și dreptcredincioși în viața de zi cu zi. Chiar dacă o persoană ar fi credincioasă în unele aspecte mai puțin importante din viața sa, atunci când i-ar fi convenabil și sinceritatea i-ar aduce mai multe beneficii, nu ar fi cinstit în alte ocazii, atunci când sinceritatea nu i-ar aduce beneficii. Omul poate să ajungă la sinceritate doar dacă se teme de Dumnezeu și crede în mod sincer în Viața de Apoi, pentru că doar atunci el va vedea această sinceritate, nu ca pe ceva convenabil, ci ca pe o obligație.

Apoi, după ce a fost făcută explicită relația dintre moralitate și doctrina Vieții de Apoi, într-un mod eficient și impresionant, în v.7-17 s-a spus: Faptele celor răi sunt deja înregistrate pe listele negre, iar în Viața de Apoi ei își vor vedea sfârșitul. Apoi în v.18-28 a fost descris sfârșitul bun al celor virtuțioși, ale căror fapte sunt înregistrate pe listele celor credincioși.

În concluzie, credincioșii au fost conșolați, iar necredincioșii avertizați: „Oamenii care îi umilesc pe credincioși astăzi sunt nelegiuiții care, în Ziua Judecății, vor avea un sfârșit rău, iar acești credincioși se vor simți conșolați atunci când își vor vedea soarta.”

Surat 83: al-Mutaffifun¹²⁶¹

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Vai acelora care înșală la măsură¹²⁶²,
2. Aceia care, dacă li se măsoară de către [alți] oameni, voiesc măsură întregă,
3. Însă atunci când ei măsoară și cântăresc, dau mai puțin!
4. Oare nu cred aceia că ei vor fi înviați
5. Într-o Zi mare,
6. O Zi în care oamenii vor sta înaintea Stăpânului lumilor?
7. Dar nu! Celor nelegiuți le este scris că se vor afla în Sijjin! -
8. Dar de unde să știi tu ce este Sijjin?
-
9. [Este destinația¹²⁶³ înscrisă] într-o carte scrisă limpede!
10. Vai în Ziua aceea pentru cei care tăgăduiesc,
11. Pentru cei care tăgăduiesc Ziua Judecării!
12. Însă nu o tăgăduiește pe ea decât cel nelegiuit și păcătos,
13. Care, atunci când i se recită lui versetele Noastre, zice: „Povești ale celor de demult!”
14. Dar nu! S-au acoperit de rugină inimile lor cu cele pe care le-au agonisit!¹²⁶⁴
15. Nu! În Ziua aceea ei vor fi împiedicați de la vederea Domnului lor!
16. Apoi ei vor fi cei care ard în Iad
17. Și atunci li se va zice [lor]: „Aceasta este ceea ce ați tăgăduit!”
18. Dar nu! Celor drepti le este scris că ei se vor afla în Illiyyin.
19. Dar de unde să știi tu ce este Illiyyin?
20. [Este destinația¹²⁶⁵ înscrisă] într-o carte scrisă limpede!
21. Vor face mărturie pentru ea cei apropiați [de Allah].
22. Cei drepti se vor afla în [Grădinile] plăcerii.
23. Îi vor privi de pe divanuri.
24. Pe fețele lor vei recunoaște strălucirea Raiului.
25. Li se va da să bea dintr-un nectar pecetluit¹²⁶⁶,
26. A cărui pecete¹²⁶⁷ este moscul. Și întru aceasta [se cuvine] să se întreacă cei care se întrec.
27. Iar amestecul lui este din Tasnim¹²⁶⁸.

¹²⁶¹ Surat „Celor care înșală la măsură”

¹²⁶² Cei care înșală oamenii la cântărire prin faptul că le dau mai puțin decât ceea ce au plătit

¹²⁶³ Cel mai jos nivel al Iadului

¹²⁶⁴ Păcatele lor

¹²⁶⁵ Cel mai înalt nivel al Paradisului

¹²⁶⁶ Delicios și care nu îmbată

¹²⁶⁷ Mireasma

¹²⁶⁸ Cel mai înalt izvor din Paradis și cea mai plăcută băutură de către locuitorii săi

-
28. Un izvor din care beau cei apropiați [de Allah].
 29. Cei ce sunt nelegiuți au râs de cei care cred,
 30. Iar când au trecut pe lângă ei, și-au făcut semne,
 31. Iar când s-au întors la familiile lor, s-au întors ei batjocorind,
 32. Iar când i-au văzut pe ei, au zis: „Aceștia sunt în rătăcire!”
 33. Ori ei nu au fost trimiși ca păzitori asupra lor!
 34. În Ziua aceasta¹²⁶⁹ cei care cred vor râde de necredincioși,
 35. Privind de pe divanuri.
 36. [Nu-i așa că] sunt răsplătiți necredincioșii pentru ceea ce au săvârșit?

¹²⁶⁹ În Ziua Judecării

Surat 84: al-Inșiqaq

Perioada de revelare

Și acesta este unul dintre primele Capitole revelate la Mecca. Subiectul său indică faptul că persecuția musulmanilor nu era încă începută, iar mesajul Coranului era doar neacceptat în mod public și oamenii refuzau să creadă că Învierea va avea loc și ei vor apărea în fața lui Dumnezeu pentru a fi judecați.

Tematica și subiectul principal

Tematica sa este Învierea și Viața de Apoi. În primele 5 versete nu doar că a fost descrisă Învierea, ci s-au adus și argumente pentru autenticitatea sa. S-a spus că în acea Zi Cerurile se vor despica, Pământul se va întinde, se va face plat și neted și va arunca afară toate corpurile moarte din el pentru a se goli complet. Aceasta va fi porunca Domnului pentru Ceruri și pentru Pământ, iar fiindcă ambele sunt creațiile Sale ele Îi vor asculta comanda.

Apoi, în v.6-19 s-a spus că, indiferent dacă omul este conștient sau nu, el în orice caz merge către destinația unde el va apărea în fața Domnului său. În acel moment toți oamenii vor fi împărțiți în două grupuri: primul grup va fi al celor care vor primi cartea faptelor în mâna dreaptă: aceștia vor fi iertați fără o judecată severă, iar al doilea grup este cel al celor care vor primi cartea faptelor în spatele lor. Aceștia își vor dori să poată muri cumva, însă nu vor putea muri și vor fi trimiși în Iad. Ei vor avea această soartă fiindcă în viața aceasta ei au crezut că nu vor fi judecați de către Dumnezeu pentru faptele lor, însă Domnul lor privea la tot ceea ce făceau ei. Această mișcare graduală de la această viață la primirea răsplății și a pedepsei în Viața de Apoi este sigură, precum apariția întunericului după apus, precum venirea nopții după zi, precum revenirea oamenilor la adăposturile lor pe timp de noapte și transformarea semilunii într-o lună completă.

În concluzie, necredincioșii care au negat Coranul, în loc să se plece lui Dumnezeu, au fost avertizați de o pedeapsă gravă, iar credincioșii au primit vestea bună a unei răsplăți nelimitate.

Surat 84: al-Inșiqaq¹²⁷⁰

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Când Cerul se va crăpa
2. Și-I va da ascultare Stăpânului său,
după cuviință¹²⁷¹,
3. Când Pământul se va întinde
4. Și va arunca afară ceea ce se află în
el¹²⁷² și se va deșerta
5. Și-I va da ascultare Stăpânului său,
după cuviință...
6. O, omule! Tu te silești către Domnul
tău din rășputeri¹²⁷³ și tu Îl vei
întâlni!
7. În ce-l privește pe cel căruia i se va
da cartea în dreapta sa,
8. Cu acela se va face socoteală ușoară
9. Și el se va întoarce la familia sa
bucuros.
10. Însă în ce-l privește pe cel căruia
cartea sa i se va da prin spatele său,
11. Acela se va ruga pentru pieire,
12. Și va arde în flăcări.
13. Cu adevărat, el a fost bucuros în
mijlocul familiei sale
14. Și și-a închipuit că nu se va întoarce
niciodată.
15. Dar nu! Domnul lui l-a văzut pe el
pea bine.
16. Nu! Jur pe amurg
17. Și pe noapte și pe ceea ce adună ea
[în întunericul ei]
18. Și pe Luna care se întrecește!
19. Voi veți trece de la o stare la alta!¹²⁷⁴
20. Dar ce au ei că nu cred,
21. Iar când li se citește Coranul nu se
prosternează?
22. Însă aceia care nu cred îl socotesc
mai degrabă minciună,
23. Iar Allah știe mai bine ce ascund ei.
24. Vestește-le lor, așadar, un chin
dureros,
25. Afară de aceia care cred și plinesc
fapte bune, căci ei vor avea parte de
o răsplată neîntreruptă.

¹²⁷⁰ Surat „Crăpării”

¹²⁷¹ Va auzi porunca lui Allah și se va grăbi să
o îndeplinească

¹²⁷² Cei morți

¹²⁷³ Luptându-se de-a lungul vieții să îl
întâlnească pe Domnul lor, grăbindu-se către
moarte

¹²⁷⁴ În diferite stări, atât în această viață cât și
în Viața de Apoi

Surat 85: al-Buruj

Perioada de revelare

Tematica sa indică faptul că acest Capitol a fost revelat în Mecca, într-o perioadă în care persecuția musulmanilor atinsese vârful, iar necredincioșii din Mecca încercau prin forță și tiranie să îi îndepărteze pe noii convertiți de islam.

Tematica și subiectul principal

Subiectul său este de a-i avertiza pe necredincioși cu privire la consecințele rele ale persecuției și a tiraniei convertiților la islam și de a-i consola pe credincioși: „Dacă rămâneți fermi în fața tiraniei și a persecuției, veți fi răsplătiți pe deplin, iar Dumnezeu îi va pedepsi pe persecutorii voștri.”

În legătură cu aceasta a fost spusă povestea oamenilor șanțului (*as 'hab al-ukhdud*), care i-au ars de viu pe credincioși aruncându-i în gropi pline de foc. Prin această poveste credincioșii și necredincioșii au fost învățați unele lecții. În primul rând, așa cum oamenii șanțului au meritat blestemul și pedeapsa lui Dumnezeu, așa și conducătorii din Mecca vor merita pedeapsa Lui. În al doilea rând, așa cum credincioșii din acel timp au acceptat de bună voie să își sacrifice viețile în loc să respingă credința, așa și credincioșii ar trebui să aibă răbdare în fața persecuțiilor și să nu renunțe la islam.

Așadar, este un lucru cert că necredincioșii nu doar că vor fi pedepsiți în Iad pentru necredința lor, și, mai mult decât atât, ei vor fi pedepsiți de foc, drept recompensă pentru tirania și cruzimea lor. În același fel este cert că cei care cred și fac fapte bune, vor merge în Paradis. Apoi necredincioșii au fost avertizați: „Pedeapsa lui Dumnezeu este foarte severă. Dacă sunteți mândri de puterea armatelor voastre, ar trebui să știți și că armatele Faraonului și ale lui Thamud au fost și mai puternice și mai numeroase. Așadar, voi ar trebui să învățați o lecție din soarta acestora. Puterea lui Dumnezeu v-a prins și voi nu veți putea scăpa de El, iar Coranul pe care îl bațjocoriți este neschimbat: se află înscris în Tabla cea bine Păstrată, care nu poate fi coruptă în niciun fel.”

Surat 85: al-Buruj¹²⁷⁵

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Pe Cerul cu constelații
2. Și pe Ziua făgăduită!
3. Pe martor [Ziua de Vineri] și pe ceea ce este văzut [Ziua Arafah]!
4. Blestemați să fie cei [care] au săpat șanțul adânc¹²⁷⁶,
5. Cel cu focul aprins de vreascuri [din abundență],
6. În vreme ce stăteau așezați lângă el
7. Și ei erau martori la ceea ce le-au făcut credincioșilor¹²⁷⁷,
8. Pe care nu s-au răzburat decât pentru că ei au crezut în Allah *Al-Aziz* [Cel Puternic] [și] *Al-Hamid* [Cel Vrednic de Laudă],
9. A Căruia este Împărăția Cerurilor și a Pământului. Iar Allah este Martor peste toate.
10. Cu adevărat, cei care i-au prigunit pe cei credincioși și pe cele credincioase, iar apoi nu s-au căit, vor avea parte de chinurile Gheenei și vor avea parte de chinurile Focului.
11. Însă aceia care cred și împlinesc fapte bune, vor avea parte de

Grădini pe sub care curg râuri și aceasta este izbânda cea mare.

12. Răzbunarea Domnului tău este aspră.
13. El este Cel care face prima oară [creația] și El este Cel care o face din nou.
14. El este *Al-Ghafur* [Cel Iertător] [și] *Al-Uadud* [Cel Plin de Dragoste],
15. Stăpânul Tronului, *Al-Majid* [Cel Glorios],
16. Cel care face ceea ce voiește.
17. Oare a ajuns până la tine vestea despre oștenii
18. Lui Faraon și a neamului Thamud?
19. Aceia care nu cred stăruie în tăgăduire,
20. Însă Allah, care se află în urma lor [cunoscându-le faptele], îi cuprinde pe ei¹²⁷⁸.
21. Dar acesta este un Coran glorios,
22. Scris pe o Tablă bine Păstrată [de Allah].

¹²⁷⁵ Surat Constelațiilor

¹²⁷⁶ Cei care au săpat șanțul adânc au fost oamenii unui rege tiranic care a refuzat să își lase oamenii să creadă în Allah. Fapta rea pe care au făcut-o în ascultarea regelui lor le-a adus blestemul lui Allah.

¹²⁷⁷ După ce i-a aruncat pe credincioși în șanțul plin cu foc, ei au stat pe margine și s-au uitat la ei cum au ars de viu. Acest eveniment a avut loc înainte de timpul profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

¹²⁷⁸ A se vedea 2:19

Surat 86 at-Tariq

Perioada de revelare

Stilul subiectului său se aseamănă cu cel al primelor Capitole revelate la Mecca, dar acest Capitol a fost revelat într-o perioadă în care necredincioșii din Mecca apelau la tot felul de planuri și viclesuguri pentru a învinge mesajul Coranului și al Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

Tematica și subiectul principal

Acest Capitol abordează două subiecte: primul este că omul trebuie să se prezinte în fața lui Dumnezeu după moarte, iar al doilea – Coranul este Cuvântul decisiv și niciun plan al necredincioșilor nu îl poate învinge.

În primul rând, Stelele și Cerurile au fost menționate drept dovadă că nimic din Univers nu poate continua să existe și să supraviețuiască fără să aibă un păzitor. Apoi i s-a cerut omului să se gândească la el însuși, cum a fost creat dintr-o singură picătură de spermă. Apoi s-a spus că Dumnezeu, Cel care l-a creat, are cu siguranță puterea să îl creeze din nou, iar această înviere va avea scopul de a trage la răspundere toate secretele omului care au rămas ascunse în viața lumească. La acel moment omul nu va putea să scape de consecințele faptelor sale și nici nu îl va putea ajuta cineva.

În concluzie, s-a spus că ploaia care cade din Cer, iar plantele care cresc din Pământ, sunt o chestiune serioasă și la fel și adevărul exprimat în Coran este o realitate fermă, de neschimbat. Necredincioșii cred că planurile lor vor învinge Coranul, dar ei nu știu că și Dumnezeu are un plan care le va sfârși planurile lor. Apoi, într-o singură frază, discursul a fost rezumat, cu un cuvânt de consolare pentru Profet și cu o avertizare tacită către necredincioși, spunând: „Ai răbdare pentru un timp: lasă-i pe necredincioși să facă ce vor. Cât de curând vor vedea dacă ei au învins Coranul sau Coranul i-a dominat, exact în cele în care aceștia încercau să îl învingă.”

Surat 86 at-Tariq¹²⁷⁹

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Pe Cer și pe cel care vine noaptea!
2. Dar de unde să știi tu ce este cel care vine noaptea?!
3. [Acesta este] luceafărul cel strălucitor!
4. Nu este suflet care să nu aibă asupra sa un păzitor,
5. Deci să cugete omul din ce este el creat!
6. El este creat dintr-o apă țâșnită,
7. Ce iese dintre coaste și piept!
8. Cu adevărat, El are puterea să-l facă din nou,
9. În Ziua în care se vor dezvălui tainele¹²⁸⁰,
10. Și atunci nu va avea nici putere, nici ajutor.
11. Pe Cerul cel cu revenirea [ploii]
12. Și pe Pământul cu crăpături¹²⁸¹!
13. Cu adevărat, el [Coranul] este un Cuvânt hotărâtor,
14. El nu este o glumă!
15. Ei plănuiesc un vicleșug,
16. Dar și Eu am un Plan!

17. Deci, dă-le un răgaz necredincioșilor! Dă-le lor un scurt răgaz!¹²⁸²

¹²⁷⁹ Surat „Celui care vine noaptea”

¹²⁸⁰ Expuse și examinate

¹²⁸¹ Din care cresc plante

¹²⁸² Nu te grăbi să te răzbuni, fiindcă vei vedea cum vor ajunge ei

Surat 87: al-'A'la

Perioada de revelare

Subiectul Capitolului arată faptul că și acesta este unul dintre primele Capitole revelate, iar cuvintele: „Noi te vom învăța să recîți [Coranul], astfel încît tu să nu uiți” din v.6 indică faptul că acesta a fost revelat în perioada în care Mesagerul nu era încă obișnuit să primească Revelația și, atunci când aceasta venea, el (pacea și binecuvîntarea lui Allah fie asupra sa) se temea să nu o uite. Dacă această verset este citit împreună cu v.114 din Surat 20: Ta Ha și v. 16-19 din Surat 75: al-Qiyamah, iar cele trei versete sunt considerate împreună în ceea ce privește stilul și contextul lor, secvența evenimentelor pare a fi astfel: prima dată Profetul (pacea și binecuvîntarea lui Allah fie asupra sa) a fost asigurat în acest Capitol: „Nu te îngrijora: Noi te vom face să recîți acest Cuvînt, apoi tu nu îl vei uita niciodată.” Apoi, după o trecere a timpului, într-o altă ocazie, atunci când Surat 75: al-Qiyamah a fost revelată, Profetul (pacea și binecuvîntarea lui Allah fie asupra sa) a început, în mod involuntar, să repete cuvintele Revelației. Atunci s-a spus: „O, Profetule, nu-ți mișca limba pentru a-ți aminti această revelație. Noi hotărîm ca tu să ți-o amintești și să o recîți. Așadar, atunci când o recîți, ascultă la ea cu atenție. Din nou, de noi ține să îți explicăm înțelesul.” În final, cu ocazia revelării Surei 20: Ta Ha, din cauza slăbiciunii umane, Profetului (pacea și binecuvîntarea lui Allah fie asupra sa) i-a fost din nou frică că nu va putea ține minte unele porțiuni din cele 113 versete ce erau revelate în mod continuu și a început să le memoreze. Atunci s-a spus: „Și nu te grăbi să recîți Coranul înainte ca revelația să fie completă.” După aceste situații, el nu a mai avut astfel de momente, fiindcă nu se mai face referire la ele niciunde în Coran.

Tematica și subiectele principale

Acest Capitol scurt are trei subiecte: Monoteismul (*Tauhid*), instrucțiuni către Profet (pacea și binecuvîntarea lui Allah fie asupra sa) și Viața de Apoi.

În primele versete, doctrina Monoteismului a fost comprimată într-o singură propoziție, spunând că numele lui Dumnezeu ar trebui să fie glorificat și înălțat, El nu ar trebui pomenit printr-un nume ce ar putea să reflecte o deficiență, vină, slăbiciune sau un aspect care să reflecte asemănarea cu alte lucruri create, deoarece rădăcina tuturor credințelor false este conceptul greșit despre Dumnezeu. Așadar, pentru a se corecta credința, cel mai important este ca Dumnezeu Preaînaltul să fie pomenit doar cu Numele Sale cele mai frumoase, care I se potrivesc Lui.

În următoarele trei versete s-a spus: „Domnul tău, a cărui pomenire a fost poruncită, este Cel care a creat totul în Univers, i-a stabilit acestuia un destin, l-a învățat să funcționeze pentru ceea ce a fost creat, iar voi vedeți manifestarea puterii Sale zi și noapte; El creează vegetație pe Pământ și o și face să dispară. Nicio altă ființă nu are puterea de a aduce primăvara sau de a preveni toamna.”

Apoi, în următoarele 2 versete, Profetul (pacea și binecuvîntarea lui Allah fie asupra sa) este consolată: „Nu te îngrijora despre modul în care îți vei aminti cuvînt cu cuvînt Coranul care îți este revelat. Noi îl vom păstra în memoria ta, iar această păstrare nu este în niciun fel rezultatul unei excelențe ce îți aparține, ci rezultatul binecuvîntărilor și favorii Noastre, fiindcă, dacă Noi voim, te putem face să uiți.”

Apoi i s-a spus Profetului (pacea și binecuvîntarea lui Allah fie asupra sa): „Tu nu ești responsabil să îi aduci pe toți pe calea cea dreaptă, singura ta datorie este să transmiți adevărul, iar cea mai

simplă cale de a-l transmite este a-l avertiza pe cel care este dispus să asculte avertizarea, iar în cazul celui care nu este dispus să o asculte, nu insista. Cel care se teme de consecințele rele ale devierii și ale falsității, va asculta la adevăr și îl va accepta, iar cel nelegiuit, care evită să îl asculte și să îl accepte, își va vedea sfârșitul rău.”

Discursul a fost rezumat astfel: „Succesul este doar pentru cei care adoptă puritatea credinței, a moralității și a faptelor și își amintesc numele Domnului lor și efectuează Rugăciunea. Însă, dimpotrivă, cei care caută doar ușurința, beneficiile și plăcerile acestei lumi, în loc să lucreze pentru binele lor în Viața de Apoi, sunt complet pierduți, fiindcă această lume este trecătoare, iar Viața de Apoi este eternă și binecuvântările Vieții de Apoi sunt mult mai bune decât binecuvântările acestei lumi. Acest adevăr nu a fost exprimat doar în Coran, ci și în Cărțile lui Avraam și Moise.

Surat 87: al-'A'la¹²⁸³

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Laudă Numele Domnului tău *Al-'A'la* [Cel Preaînalt]
2. Care a creat și a plămădit
3. Și care a orânduit și a călăuzit,
4. Care a făcut să se ivească pășunea,
5. Iar apoi a făcut-o fân întunecat!
6. Noi te vom învăța [Mohammed] să recitești [Coranul], astfel încât tu să nu uiți,
7. Decât numai ce voiește Allah; El cunoaște deopotrivă ceea ce se rostește și ceea ce este ascuns.
8. Noi ți-l vom face ușor [să urmezi] religia cea mai ușoară¹²⁸⁴
9. Deci îndeamnă, întrucât îndemnarea este spre folos¹²⁸⁵.
10. Cel ce se teme [de Allah] se lasă îndemnat,
11. Dar se ferește cel nelegiuit,
12. Care va arde în focul cel mai mare,
13. În care nici nu va muri, nici nu va trăi [o viață ușoară].
14. Va izbândi cel ce se curățește [acceptând monoteismul]
15. Și Numele Domnului său îl pomenește și face Rugăciunea.
16. Dar voi alegeți viața din această lume,
17. Însă Viața de Apoi este mai bună și este dăinuitoare.
18. Aceasta se află și în foile cele vechi,
19. În foile lui Avraam și ale lui Moise.

¹²⁸³ Cel Preaînalt

¹²⁸⁴ Religia lui Allah, care este ușoară și firească sau către Paradis, prin oportunități de a face fapte bune

¹²⁸⁵ Indiferent dacă este auzită sau înțeleasă

Surat 88: al-Ghaşiya

Perioada de revelare

Întregul subiect al Capitolului indică faptul că și acesta este unul dintre primele Capitoale revelate, dar în perioada sa de revelare Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a început să își predice mesajul în mod public, iar cei din Mecca îl auzeau și îl ignorau fără să se gândească la el.

Tematica și subiectul principal

Pentru a înțelege subiectul bine, o persoană trebuie să țină cont de faptul că în primele etape de propovăduire a islamului, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) se concentra în principal asupra a două aspecte pe care dorea să le împărească în mințile oamenilor: Monoteismul (*Tauhid*) și Viața de Apoi, iar cei din Mecca le respingeau pe ambele. Acum să ne uităm la stilul și subiectul acestui Capitol.

De la bun început, pentru a-i trezi pe oameni din ignoranța lor, aceștia au fost întrebați în mod simplu: „Știți voi ceva de momentul în care o calamitate copleșitoare va veni?” Imediat după aceasta se dau detalii despre calamitatea iminentă, despre cum oamenii vor fi împărțiți în două grupuri separate și vor avea sfârșituri diferite. Un grup al oamenilor va merge în Iad și va fi pedepsit, iar al doilea grup va merge în sublimul Paradis și va fi binecuvântat.

După ce i-a provocat pe oameni, subiectul se schimbă brusc și se pune întrebarea: Nu văd acești oameni, care se încruntă la învățăturile Monoteismului și la veștile despre Viața de Apoi, semnele date de Coran, lucrurile simple pe care le experimentează în fiecare zi? Nu observă cum cămilele, pe care ei își bazează întreaga viață în deșertul Arab, au fost create cu aceleași caracteristici necesare vieții în deșert? Atunci când ei merg în călătorii, ei văd Cerul, munții și Pământul.

Să se gândească la aceste trei fenomene și să se gândească la cum a fost creat Cerul de deasupra lor, cum au fost ridicăți munții și cum Pământul a fost întins sub ei? Au fost toate acestea create fără puterea și cunoașterea unui Creator Atotputernic? Dacă ei recunosc că un Creator a creat totul cu cea mai mare înțelepciune și putere și nimeni nu este asociat cu El în creația lor, de ce refuză ei să Îl accepte pe El Singurul ca Domnul și Susținător al lui? Și dacă ei recunosc că Dumnezeu are puterea să creeze toate acestea, atunci din ce motiv rațional ezită ei să recunoască că Dumnezeu are și puterea să aducă Învierea, să recreeze omul și să facă Iadul și Paradisul?

După descrierea acestui adevăr prin acest argument concis și rațional, adresarea se schimbă de la necredincioși către Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și lui i se spune: „Dacă acești oameni nu recunosc adevărul, tu nu ai putere să acționezi cu autoritate asupra lor pentru a-i forța să creadă: singura ta responsabilitate este de a-i îndemna, așa că îndeamnă-i. În final ei trebuie să se întoarcă la Noi și atunci Noi îi vom judeca și îi vom pedepsi cu un chin mare pe cei care nu au crezut.”

Surat 88: al-Ghaşiya¹²⁸⁶

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Oare a ajuns la tine vestea despre cea care acoperă [Ziua Învierii]?
2. În Ziua aceea, vor fi chipuri umilite,
3. Muncindu-se, istovite¹²⁸⁷,
4. Arzând într-un foc fierbinte.
5. Şi li se va da să bea dintr-un izvor clocotitor
6. Şi nu vor avea ca mâncare decât dari¹²⁸⁸,
7. Ce nici nu îngraşă şi nici nu astâmpără foamea.
8. Şi în Ziua aceea vor fi chipuri vesele,
9. Mulţumite de strădania lor [de pe pământ],
10. Într-o Grădină înălţată,
11. În care nu vor auzi vorbe deşarte¹²⁸⁹.
12. În ea va fi un izvor ce curge,
13. În ea vor fi divanuri ridicate
14. Şi pocale aşezate
15. Şi perne rânduite
16. Şi covoare aşternute.
17. Oare nu se uită ei la cămile cum sunt ele create?
18. Şi la Cer, cum este înălţat?
19. Şi la munţi, cum sunt ei ridicăţi [şi cum sunt ei fermi]?
20. Şi la Pământ, cum este el întins?
21. Deci îndeamnă [Mohammed]! Tu eşti numai un îndemnător,
22. Tu nu ai putere asupra lor [ca să-i sileşti la credinţă],
23. Însă pe cel care întoarce spatele şi nu crede,
24. Pe acela îl va chinui Allah cu chinul cel mai mare.
25. La Noi este întoarcerea lor
26. Şi, cu adevărat, Nouă Ne revine să le cerem lor socoteală!

¹²⁸⁶ Cea care acoperă

¹²⁸⁷ Au făcut fapte în această viaţă ce nu le-au adus niciun folos deoarece aceştia nu aveau credinţă sau acestea nu erau făcute pentru mulţumirea lui Allah

¹²⁸⁸ O plantă otrăvitoare, cu spini

¹²⁸⁹ Nicio insultă, falsitate, imoralitate sau bârfa

Surat 89: al-Fajr

Perioada de revelare

Conținutul său arată că acesta a fost revelat la Mecca în perioada în care persecuția noilor convertiți la islam a început. Din acest motiv, celor din Mecca li s-a reamintit sfârșitul rău al Faraonului și al triburilor `Aad și Thamud.

Tematica și subiectul principal

Tematica sa este de a afirma împărțirea răsplății și pedepselor în Viața de Apoi, pe care cei din Mecca nu erau pregătiți să o recunoască. Să ne gândim la modul și ordinea în care aceasta a fost prezentată. A început cu jurământul pe Zori, cele 10 nopți, pe cel cu pereche și cel fără pereche și pe noaptea care se scurge, iar cei care ascultă au fost întrebați: „Nu sunt aceste lucruri suficiente pentru a mărturisi adevărul pe care voi refuzați să îl recunoașteți?” Din explicația ce urmează devine clar că aceste lucruri sunt simboluri ale regularității ce există în noapte și zi. Chiar dacă sunteți martori la acest sistem înțelept creat de către Dumnezeu, încă aveți nevoie și de alte dovezi care să vă demonstreze că nu este nimic și nimeni peste puterea lui Dumnezeu, care să îl judece pe om pentru faptele sale?

Apoi, sfârșitul rău a lui `Aad și Thamud și al Faraonului a fost menționat drept exemplu pentru a le arăta oamenilor că atunci când aceștia au încălcat limitele și au răspândit corupția pe Pământ, Dumnezeu i-a pedepsit. Aceasta este o dovadă a faptului că sistemul Universului nu este condus de forțe oarbe și surde, și nici nu este lumea un regatul fără legi al unui conducător corupt, ci este condus de către un Conducător Înțelept. După aceasta, s-a făcut referire la starea morală generală a societății umane, dintre care păgânismul arab era un exemplu izbitor. Două aspecte au fost criticate în particular: prima, atitudinea materialistă a oamenilor prin care aceștia se gândeau doar la realizările acestei vieți ca un criteriu pentru onoare și au uitat că, nici bogăția nu este o răsplată, și nici sărăcia nu este o pedeapsă, ci că Dumnezeu îl încearcă pe om în ambele condiții.

Apoi a fost criticată atitudinea oamenilor prin care copilul orfan ajungea nevoiaș la moartea tatălui său. Nimeni nu se îngrijea de cei săraci, iar cei care puteau lua întreaga moștenire lăsată de părintele decedat și îi alungau pe moștenitorii slabi. Oamenii aveau o lăcomie atât de mare pentru avere, încât nu erau niciodată mulțumiți cu cât aveau. Aceștia au fost criticați pentru a-i face să realizeze că ei vor fi trași la răspundere pentru faptele lor.

Acest discurs s-a terminat cu aserțiunea că omul va fi tras la răspundere în Ziua în care va fi stabilită Judecata Divină. La acel timp, cei care au negat judecata vor înțelege ceea ce nu au înțeles acum, însă nu le va fi de niciun folos. Cel care a negat va regreta și va spune: „O, dacă m-aș fi pregătit pentru această Zi în timp ce trăiam.” Însă regretele sale nu îl vor salva de pedeapsa lui Dumnezeu. Dar, în privința celor care au acceptat Adevărul, prezentat de Cărțile cerești și Profetii lui Dumnezeu, cu deplină satisfacție a inimii în această lume, Dumnezeu va fi mulțumit de ei și ei vor fi mulțumiți de răsplata primită de la Dumnezeu. Ei vor fi chemați să li se alăture credincioșilor și să intre în Paradis.

Surat 89: al-Fajr¹²⁹⁰

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Pe zori
2. Și pe cele zece nopți!¹²⁹¹
3. Pe cel care are pereche și pe cel fără pereche
4. Și pe noaptea ce se scurge!
5. Oare este acesta un jurământ pentru cel cu pricepere?¹²⁹²
6. Oare nu ai văzut ce a făcut Domnul tău cu 'Ad,
7. Cu Iram¹²⁹³, [cetatea] cu corturi ridicate,
8. Care nu a mai avut seamăn printre cetăți
9. Și cu cei din neamul Thamud, care au tăiat stâncile din vale [pentru a-și construi locuințe],
10. Și cu Faraon, stăpânul soldaților¹²⁹⁴
11. Care au fost nelegiuți în cetățile [lor]
12. Și au înmulțit stricăciunea în ele?
13. Așadar, Domnul tău a vărsat asupra lor chinuri felurite!
14. Cu adevărat, Domnul tău vă observă!
15. Cât despre om, când Domnul său îl încearcă și îl cinstește și este Îndurător cu el, atunci el zice: „Domnul meu m-a cinstit!”¹²⁹⁵
16. Însă când Domnul său îl încearcă și-i micșorează lui înzestrarea, atunci el zice: „Domnul meu m-a umilit!”
17. Dar nu!¹²⁹⁶ Voi nu-l cinștiți pe orfan
18. Și nu vă îndemnați la hrănirea sărmanului
19. Și mâncați moștenirea cu lăcomie¹²⁹⁷
20. Și iubiți averea cu o dragoste fără de margini!
21. Nu! Când Pământul va fi prefăcut în pulbere
22. Și va veni Domnul tău¹²⁹⁸, când Îngerii vor sta în rânduri
23. Și va fi adus în Ziua aceea Iadul, în Ziua aceea omul își amintește. Dar cum să-i mai fie lui de folos amintirea?
24. Și va zice el: „Ce bine ar fi fost, dacă aș fi făcut mai înainte [fapte bune] pentru viața mea!”¹²⁹⁹

¹²⁹⁰ Zorile

¹²⁹¹ Interpretate de obicei ca primele 10 nopți din luna Dhul-Hijjah

¹²⁹² Bazat pe următorul verset, ceea ce jură Allah este că El îi va pedepsi cu siguranță pe necredincioși

¹²⁹³ Un alt nume pentru primii oameni ai lui 'Aad, la care a fost trimis profetul Hud

¹²⁹⁴ Prin care i-a torturat pe oameni

¹²⁹⁵ El este mai degrabă mândru decât recunoscător

¹²⁹⁶ Nu este ceea ce îți imaginezi. Dimpotrivă Allah îi încearcă pe oameni prin prosperitate și greutate și răsplătește cu onoarea în Viața de Apoi atât recunoștința, cât și răbdarea.

¹²⁹⁷ Fără a vă păsa dacă este permisă sau nepermisă

¹²⁹⁸ Să facă judecata. A se vedea 2:19.

¹²⁹⁹ Pentru Viața de Apoi

-
25. Dar în Ziua aceea nimeni nu va osândi așa cum osândește El
 26. Și nimeni nu va lega așa de strâns cum leagă El...
 27. [Celor dreptcredincioși li se vor spune] „O, tu suflet liniștit!
 28. Întoarce-te la Domnul tău mulțumit și împăcat
 29. Și intră între robii Mei
 30. Și intră în Raiul Meu!”

Surat 90: al-Balad

Perioada de revelare

Subiectul său se aseamănă cu cel al primelor Capitole revelate la Mecca, dar conține un indiciu ce arată faptul că a fost trimis într-o perioadă în care necredințioșii din Mecca s-au pus de acord să i se opună Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și și-au permis să se poarte cu tiranie cu el.

Tematica și subiectul principal

În acest Capitol este comprimat un subiect vast în câteva propoziții scurte, ceea ce este un miracol al Coranului, ca o ideologie de viață completă, ce abia ar putea fi explicată într-un volum gros, să fie descrisă în propoziții scurte în acest Capitol. Tematica sa este de a explica adevărata poziție a omului în lume, relația lumii în raport cu omul și de a spune că Dumnezeu i-a arătat omului atât calea binelui, cât și a răului, i-a dăruit mijloace prin care să judece între ele, iar acum omului îi rămâne să aleagă între calea virtuții și să obțină fericire sau să adopte calea răului și să fie blestemat.

Prima dată, a fost menționat orașul Mecca și greutățile întâmpinate de către Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), precum și starea Fiilor lui Adam, drept martori la adevărul că această lume nu este un loc odihnitor și ușor pentru om, unde s-a născut ca să se bucure de viață, ci a fost creat în suferință și luptă. Dacă acest subiect este citit cu versetul 39 din Surat 53: an-Najm „Și că omul nu va dobândi decât [rodul] celor pe care le-a agonisit”, devine clar faptul că în această lume viitorul omului depinde de efortul și lupta sa.

După aceasta, înțelegerea greșită a omului că el se află în această lume și nicio putere supremă nu îl supraveghează și că nu va fi tras la răspundere a fost refutată.

Apoi, luând ca exemplu unul dintre multele concepte morale ignorante ale omului, s-a scos în evidență cât de mult acesta greșește. Omul se laudă cu averea sa, dar Creatorul se uită la faptele sale și la modul în care acesta și-a făcut averea.

Apoi Dumnezeu a spus: I-am dat omului mijloacele de cunoaștere și de înțelegere și i-am arătat ambele căi, cea dreaptă și cea greșită, o cale duce la depravare morală și este o cale ușoară pentru a-i aduce plăcere sinelui, cealaltă duce la un caracter înalt moral, care este abrupt precum un drum în amonte și pentru care omul trebuie să practice abținerea. Face parte din slăbiciunea omului să prefera să cadă în abis decât să urce în amonte.

Apoi, Dumnezeu a explicat care este drumul abrupt, pe care dacă omul îl urmează poate ajunge sus. El trebuie să renunțe să cheltuiască pentru a fi ostentativ sau din mândrie și ar trebui să își folosească averea pentru a-i ajuta pe orfani și pe cei nevoiași, ar trebui să creadă în Dumnezeu și în religia Lui și să participe la construirea unei societăți bazate pe virtute, evlavie și răbdare. Cei care vor urma această cale vor merita Mila lui Dumnezeu. Dimpotrivă, cei care urmează calea cea greșită vor ajunge în Focul Iadului de la care nu va mai fi scăpare.

Surat 90: al-Balad¹³⁰⁰

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Nu! Jur pe această cetate [Mecca] -
 2. Și Tu [Mohammed] ești eliberat [de păcatele] din această cetate! -
 3. Și pe părinte¹³⁰¹ și pe ceea ce el zămisleşte!
 4. Noi l-am creat pe om spre încercare [pentru a trudi].
 5. Crede el că nu va avea putere nimeni asupra lui?
 6. El zice: „Am irosit avere multă!”
 7. Oare crede el că nu-l vede nimeni?
 8. Oare nu i-am dat lui doi ochi
 9. Și o limbă și două buze
 10. Și nu i-am dat lui două drumuri?¹³⁰²
 11. Dar el nu a străbătut drumul cel greu!¹³⁰³
 12. Dar de unde să știi tu ce este drumul cel greu?
 13. Dezlegarea unui sclav
 14. Sau hrănirea, într-o zi de foamete,
 15. A unui orfan dintre rude
 16. Sau a unui sărman, aflat în sărăcie lucie!
17. Apoi, a fost dintre cei care cred și se îndeamnă la răbdare și se îndeamnă la îndurare!...
 18. Aceștia sunt adepți ai dreptei¹³⁰⁴
 19. Însă, cei care tăgăduiesc semnele Noastre sunt adepți ai stângii¹³⁰⁵
 20. Și asupra lor va fi un Foc închis¹³⁰⁶.

¹³⁰⁰ Cetății

¹³⁰¹ Considerat a fi Adam

¹³⁰² Al binelui și al răului

¹³⁰³ Abrupt înclinat sau obstacol. Cu alte cuvinte, el nu a cheltuit pe calea lui Allah, ci doar pentru a se lăuda în fața altora.

¹³⁰⁴ Cei care își vor primi faptele în mâna dreaptă și vor intra în Paradis

¹³⁰⁵ Cei care își vor primi faptele în mâna stângă și vor intra în Iad

¹³⁰⁶ Acoperișul Iadului va fi sigilat și închis, cuprinzând focul și locuitorii săi

Surat 91: aș-Șams

Perioada de revelare

Subiectul și stilul său arată faptul că acest Capitol a fost revelat în prima perioadă la Mecca, când opoziția față de Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a început să fie puternică și intensă.

Tematica și subiectul principal

Tematica sa este de a face diferența dintre bine și rău și de a-i avertiza pe oamenii care refuzau să înțeleagă această diferență despre sfârșitul rău ce îi aștepta.

În ceea ce privește subiectul acestui Capitol, el are două părți. Prima parte este formată din v. 1-10 și a doua, din v.11-15. Prima parte abordează trei lucruri:

1. Așa cum Soarele și Luna, noaptea și ziua, Pământul și Cerul, sunt diferite una de cealaltă, așa și binele este diferit de rău și au consecințe diferite.
2. Dumnezeu, după ce i-a dat omului putere asupra corpului său, simțuri și intelect, nu l-a lăsat neinformați în lume, ci i-a insuflat să facă diferența dintre bine și rău în mod firesc.
3. Viitorul omului depinde de modul în care el își folosește puterea de discriminare și voința pe care i le-a dat Dumnezeu pentru a suprima tendințele rele din sinele său. Dacă dezvoltă o înclinație bună și se eliberează de tendințele rele, el va obține succesul etern, dar, dimpotrivă, dacă el suprimă binele și promovează răul, el va eșua și va fi dezamăgit.

În partea a doua, din evenimentul istoric al poporului lui Thamud, a fost scoasă în evidență importanța Profeției. Un Mesager este adus în lume deoarece, cunoașterea binelui și a răului pe care Dumnezeu a inspirat-o în oameni nu este suficientă pentru a-i călăuzi pe aceștia. Din cauza neputinței omului de a înțelege pe deplin, el propune idei și teorii false ale binelui și ale răului și astfel, merge pe o cale greșită. Din acest motiv Dumnezeu a trimis Revelația Profeților pentru a le face clar oamenilor ceea ce este bun și ceea ce este rău. La fel, Profetul Salih a fost trimis poporului Thamud, dar oamenii au fost copleșiți de răul din ei, au fost rebeli și l-au respins. Iar atunci când le-a prezentat miracolul cămilei, așa cum au cerut ei, cei mai nelegiuți dintre ei, în ciuda avertizării lui, au înjunghiat-o fiindcă așa și-au dorit oamenii. Drept urmare, întregul trib a fost lovit de un dezastru.

În timp ce se relatează povestea lui Thamud, niciunde în Capitol nu s-a spus – O oameni ai tribului Qurayș, dacă voi vă respingeți Profetul, pe Mohammed, așa cum cei din Thamud l-au respins pe al lor, și voi veți avea aceeași soartă. Condițiile la acel timp în Mecca erau similare cu cele ale poporului lui Thamud împotriva Profetului Salih. Așadar, relatarea poveștii era suficientă pentru a le sugera celor din Mecca că acest precedent istoric se aplica și pentru ei.

Surat 91: aș-Șams¹³⁰⁷

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Pe Soare și pe strălucirea lui
2. Și pe Luna care îi urmează [Soarelui]!
3. Pe ziua care îl face să strălucescă¹³⁰⁸
4. Și pe noaptea care îl acoperă!
5. Pe Cer și pe Cel care l-a înălțat
6. Și pe Pământ și pe Cel care l-a făcut întins!
7. Și pe suflet și pe Cel care l-a plăsmuit¹³⁰⁹
8. Și i-a insuflat lui ceea ce este rău și ceea ce este bun!
9. Izbândește cel care se curățește
10. Și pierdut este cel care strică [care este nesupus]!
11. A învinuit de minciună [neamul] Thamud prin trecerea măsurii,
12. Când s-a ridicat cel mai ticălos dintre ei [pentru a înjunghia cămila].
13. Trimisul lui Allah le-a zis lor: „Este cămila lui Allah, adăpați-o!”
14. Însă ei l-au socotit mincinos și au junghiat-o¹³¹⁰. Și Domnul lor s-a mâniat pe ei pentru păcatul lor și a

trimis asupra lor [pedeapsă],
cuprinzându-i pe toți,

15. Fără ca El să Se teamă de urmare!¹³¹¹

¹³⁰⁷ Soarelui

¹³⁰⁸ Pământul. Poate fi interpretat și ca Soarele.

La fel se aplică și următorului verset.

¹³⁰⁹ Proporționat și echilibrat

¹³¹⁰ Au înjunghiat cămila trimisă de către Allah ca semn pentru ei

¹³¹¹ Allah nu este întrebat despre ceea ce face, ci robii Săi vor fi întrebați. A se vedea 21:23.

Surat 92: al-Layl

Perioada de revelare

Subiectul său se aseamănă cu cel din Surat 91: aș-Şams, iar fiecare Capitol pare a fi o explicație a celui alt capitol. Este unul și același lucru, care a fost explicat în Surat 91: aș-Şams într-un fel și într-un alt fel în acest Capitol. Acest lucru indică faptul că aceste Capitole, ambele, au fost revelate în aceeași perioadă.

Tematica și subiectul principal

Tematica sa este de a face diferența dintre cele două moduri de viață și de a explica contrastul dintre sfârșiturile lor. În ceea ce privește subiectul său, acest Capitol are două părți, prima parte fiind formată din v.1-11 și a doua din v.12-21.

În prima parte, de la început se spune că lucrurile pe care le fac indivizii și națiunile în această lume, sunt, conform naturii lor morale, la fel de diferite precum ziua de noapte sau bărbatul de femeie. După aceasta, conform stilului general al acestor Capitole scurte din Coran, au prezentat trei caracteristici morale ale unui fel și trei caracteristici morale ale altui fel, drept o ilustrare dintr-o colecție vastă a activităților omului, pentru ca fiecare om să poată judeca care stil de viață este reprezentat de un fel al caracteristicilor și care stil de viață este reprezentat de celălalt. Ambele aceste stiluri au fost descrise în propoziții elegante și scurte ce mișcă inimile și rămân întipărite în memorie. Caracteristicile primului fel sunt că o persoană ar trebui să își cheltuiască averea pe calea lui Dumnezeu și să recunoască ceea ce este bine. Cel de-al doilea tip de caracteristici sunt că unei persoane nu ar trebui să îi pese să îi facă pe plac lui Dumnezeu și ar trebui să repudieze ce este bine și corect. Apoi s-a spus că aceste două tipuri de acțiuni, care sunt în mod clar diferite, nu pot fi egale în ceea ce privește consecințele lor. Ci, așa cum sunt diferite în natura lor, așa sunt diferite și în rezultatele lor. Persoanei (sau grupului de persoane) care adoptă primul fel de acțiune, Dumnezeu îi va face ușoară corectarea modului ei de viață, atât de mult încât îi va fi ușor să facă bine și dificil să facă rău. Dimpotrivă, celui care adoptă al doilea stil de viață, Dumnezeu îi va facilita stilul de viață dificil și greu, atât de mult încât a face rău va deveni ușor și a face bine va deveni dificil pentru el. Acest pasaj s-a încheiat cu o propoziție impresionantă: „Omul nu va lua cu el în mormânt averea acestei lumi pentru care este pregătit să își riște viața, atunci ce îl va ajuta după moarte?”

În a doua parte s-au descris pe scurt 3 adevăruri. Primul, Dumnezeu nu l-a lăsat pe om neinformată în examinarea lumii, ci a preluat responsabilitatea de a-i spune care este calea de viață corectă. Dumnezeu și-a îndeplinit responsabilitatea fiindcă a trimis atât Cartea, cât și pe Mesagerul său drept călăuzire. Al doilea, Stăpânul acestei vieți și al Vieții de Apoi este Singurul Dumnezeu. Dacă voi căutați această lume, El este Cel care v-o va da, iar dacă căutați Viața de Apoi, din nou El este Cel care v-o va da. Acum voi decideți ce căutați. Al treilea adevăr spus este că cel nelegiuit care respinge binele ce este prezentat prin Mesager și Carte va avea un foc pregătit pentru el. Cât despre cel care are frică de Dumnezeu și își cheltuiește averea pentru o cauză bună, fără a avea motive egoiste, doar pentru a câștiga mulțumirea lui Dumnezeu, Domnul lui va fi mulțumit cu el și va fi binecuvântat.

Surat 92: al-Layl¹³¹²

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Pe noapte, când acoperă
2. Și pe zi, când se luminează
3. Și pe Cel ce a creat bărbat și femeie!
4. Cu adevărat, eforturile voastre sunt diferite [scopurile voastre sunt diferite]!
5. Cât despre cel care dăruiește și are frică [de Allah]
6. Și crede în răsplata cea frumoasă,
7. Aceluia îi vom ușura Noi [calea] către bucurie.
8. Cât despre cel care este zgârcit și caută să se îmbogățească
9. Și tăgăduiește răsplata cea frumoasă,
10. Aceluia îi vom ușura Noi [calea] către ceea ce este cel mai greu
11. Și nu-i va fi de niciun folos averea, când el va fi aruncat¹³¹³.
12. Cu adevărat, Nouă Ne revine călăuzirea
13. Și ale Noastre sunt, atât Lumea de Apoi, cât și lumea aceasta.
14. V-am prevenit pe voi despre un Foc ce arde cu flacără,
15. Unde nu va arde decât cel mișel,
16. Care tăgăduiește și întoarce spatele,
17. În vreme ce va fi ferit de el cel evlavios,
18. Care dă averea lui [ca milostenie] și se curățește
19. Și care nimănui nu-i face un bine pentru a fi răsplătit¹³¹⁴,
20. Ci numai căutând Fața Domnului său Cel Preainalt.
21. Și el va fi mulțumit!

¹³¹² Surat Noptii

¹³¹³ Când moare sau când este distrus. Poate însemna și când cade în Focul Iadului.

¹³¹⁴ Fără a aștepta beneficii pentru el

Surat 93: ad-Duha

Perioada de revelare

Subiectul acestui Capitol arată faptul că și acesta este unul revelat în prima perioadă la Mecca. Hadisurile arată, de asemenea, că revelațiile au fost oprite pentru un timp, iar acest lucru i-au adus multă suferință și nefericire Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). El s-a temut că poate a făcut vreo greșală, iar Domnul Său s-a supărat pe el și l-a uitat. Atunci, el a primit consolarea că revelația nu a fost oprită din cauza unei neplăceri, ci fiindcă această pauză era necesară din același motiv pentru care este necesar să vină noaptea după o zi luminoasă: Dacă tu ai fi fost expus în mod continuu la lumina intensă a Revelației (*Uahi*), nu ai fi putut îndura. Așadar, s-a făcut o pauză pentru ca tu să găsești pace și liniște.

Această stare a fost experimentată de către Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în stagiul inițial a Profeției, când el încă nu era obișnuit cu intensitatea Revelației. Din acest motiv era necesară o pauză. Am explicat deja acest lucru în introducerea de la Surat 74: al-Muddathir.

Tematica și subiectul principal

Tematica sa este de a-l consola pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), iar obiectivul său este de a-i înlătura anxietatea și suferința, pe care acesta le simțea din cauza opririi Revelației. El a fost asigurat prin jurământul pe dimineață și pe noapte: „Domnul tău nici nu te-a uitat și nici nu este supărat pe tine.” Apoi el a primit vestea bună că greutatea pe care o simțea în această stare inițială a misiunii sale, nu va dura mult, pentru că ceea ce îl așteaptă în viitor este mai bun decât ce a fost în trecut și că în curând Dumnezeu îl va binecuvânta abundent, astfel încât el să fie mulțumit. Aceasta este una dintre profețiile exprimate de Coran, care s-a dovedit a fi adevărată, deși la momentul ei existau șanse slabe ca acest om neajutorat, care se lupta împotriva ignoranței și a păgânismului cu o națiune întregă, să poată realiza aceasta.

Apoi, adresându-i-se Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), Dumnezeu spune: „O, Profetul meu drag! Ce te face să fi anxios și supărat? Că Domnul tău te-a uitat sau că Eu aș fi supărat pe tine? Am fost Bun cu tine și ți-am dat bunătațe după bunătațe încă din ziua nașterii. Tu te-ai născut orfan, dar Noi ne-am îngrijit de creșterea ta, tu nu știai Calea, dar Noi ți-am arătat Calea, tu ai fost sărac, dar Noi ți-am dat avere și te-am făcut bogat. Toate acestea arată faptul că ai fost binecuvântat de către Noi, încă de la început.” Aici trebuie avut în vedere v. 37-42 din Surat 20: Ta Ha, unde Dumnezeu, atunci când l-a trimis pe profetul Moise să confrunte un tiran precum Faraon, l-a încurajat și l-a consolat, spunându-i: „Ne îngrijim cu bunătațe de tine încă de la naștere, astfel trebuie să știi că nu te-am lăsat singur în această misiune înfricoșătoare. Binecuvântările Noastre vor fi cu tine.”

În concluzie, Dumnezeu l-a instruit pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spunându-i cum ar trebui să se poarte cu creația lui Dumnezeu, astfel încât să-l mulțumească pentru binecuvântările primite de la El .

Surat 93: ad-Duha¹³¹⁵

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Pe ziua luminoasă [de după răsărit]
2. Și pe noapte, când se întunecă!
3. Domnul tău nu te-a părăsit
[Mohammed] și nici nu te urăște!
4. Viața de Apoi va fi pentru tine mai
bună decât prima!
5. Și Domnul tău îți va dărui și vei fi tu
mulțumit!
6. Oare nu te-a găsit El orfan și ți-a dat
adăpost?
7. Nu te-a găsit pe tine pierdut și te-a
călăuzit?
8. Nu te-a găsit pe tine sărman și te-a
făcut bogat?
9. Cât despre orfan, nu-l oprima!
10. Cât despre cel care cere, nu-l
alunga!
11. Iar cât despre Îndurarea Domnului
tău, despre ea vorbește!

¹³¹⁵ Surat Zilei luminoase

Surat 94: aș-Șarh

Perioada de revelare

Subiectul acestui Capitol se aseamănă cu cel din Surat 93: ad-Duha. Se pare că ambele Capitole au fost revelate în aceeași perioadă și în aceleași condiții. Conform lui Abdullah bin Abbas, acest Capitol a fost revelat în Mecca, imediat după Surat 93: ad-Duha.

Tematica și subiectul principal

Scopul și obiectivul acestui Capitol este de a-l consola și a-l încuraja pe Mesager (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Profeția, despre care el nu știa nimic, a adus în viața lui o transformare foarte importantă deoarece, după ce acesta a început să predice islamul, aceeași societate care îl respecta și îl onora, a început să îi fie ostilă. Aceleași rude și prieteni, membrii de trib și vecini, care înainte s-au purtat cu el cu cel mai mare respect, acum îl abuzau și îl criticau. Nimeni din Mecca nu era pregătit să îl asculte. El (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) era batjocorit pe străzi și la fiecare pas pe care îl făcea întâmpina noi greutăți. Deși, în timp, el (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a început să se obișnuiască cu greutățile, chiar și cu cele mai mari, la început el a fost foarte descurajat. Din acest motiv, prima dată a fost trimisă Surat 93: ad-Duha pentru a-l consola și apoi această Sură.

În ea, Dumnezeu spune de la bun început: „Noi te-am favorizat, o, Profetule, cu trei mari binecuvântări; așadar nu ai niciun motiv să fii necăjit. Prima este binecuvântarea „deschiderii pieptului” (*Șarh as-Sadr*), a doua este înlăturarea greutății mari ce te împovăra înainte să îți dăm Profeția și a treia este ridicarea făimei tale la un statut pe care niciun alt om nu l-a avut mai înainte. În notele de subsol am explicat ce implică fiecare dintre aceste binecuvântări și cât de mărețe și de unice sunt acestea!

După acestea, Domnul și Susținătorul Universului l-a asigurat pe Servitorul și Mesagerul Său (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) că greutățile prin care trece nu vor ține mult timp, iar după această perioadă vine una de ușurare. Același lucru a fost descris și în Surat 93: ad-Duha: „Viața de Apoi va fi pentru tine mai bună decât prima! Și Domnul tău îți va dăruși și vei fi tu mulțumit”.

În concluzie, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost instruit: „Vei putea ajunge să suport și să rezisti greutăților din etapa inițială doar astfel: Atunci când ești liber, dedică-te adorării și îndreaptă-ți atenția doar către Domnul tău.” Aceleași instrucțiuni au fost date în mare detaliu și în Surat 73: al-Muzzammil v.1-9.

Surat 94: aș-Șarh¹³¹⁶

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Oare nu ți-am deschis ție pieptul [Mohammed]¹³¹⁷
2. Și nu am îndepărtat de la tine povara ta¹³¹⁸,
3. Care-ți apăsa pe spinare?
4. Și nu am înălțat pomenirea ta?
5. Cu adevărat, alături de greu vine și ușorul.
6. Cu adevărat, alături de greu vine și ușorul!
7. Iar atunci când vei termina [treburile tale], trudește [în adorare],
8. Punându-ți [toată] speranța în Domnul tău!

¹³¹⁶ Surat Deschiderii

¹³¹⁷ Ți-am umplut inima cu călăuzire

¹³¹⁸ Prin iertarea oricăror greșeli pe care le-ai făcut înainte. „Povara” se poate referi și la

anxietatea resimțită de Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) la începutul misiunii sale.

Surat 95: at-Tin

Perioada de revelare

Conform lui Qatadah, acest Capitol a fost revelat în Medina. Au fost relatate două păreri diferite de la Ibn Abbas: prima că acesta a fost revelat în Mecca și a doua că ar fi fost revelat în Medina. Însă majoritatea învățaților consideră că a fost revelat în Mecca, deoarece se folosesc cuvintele „cetatea păcii” (*hadha-l balad il-amin*).

Tematica

Tematica sa este răsplata și pedeapsa din Viața de Apoi, făcându-se un jurământ pe locurile de reședință ale Profeților, și s-a spus că Dumnezeu a creat omul în cea mai bună formă.

Acest adevăr a fost exprimat în moduri diferite în Coran, de exemplu, în unele locuri s-a spus: Dumnezeu l-a desemnat pe om drept viceregele Său pe Pământ și le-a ordonat Îngerilor Săi să se plece în fața lui: (Surat 2:30, 6:165, 7:11, 15:28, Surat 27:62), precum și: „*Cu adevărat, Noi am propus Cerurilor, Pământului și munților Sarcina de a purta povara Adevărului, dar ele au refuzat să o poarte și le-a fost teamă de ea [de pedeapsa lui Allah], însă s-a încărcat omul cu ea, căci el este tare nedrept [față de el însuși] și tare neștiutor.*” (Surat 33: al-Ahzab, v. 72); „*Noi i-am cinstit pe Fiii lui Adam și i-am purtat pe ei pe uscat și pe mare și le-am dat lor ca hrană felurite bunătăți și i-am ales pe ei înaintea multor alora dintre cei pe care i-am creat.*” (Surat 17: al-Isra, v. 70). În acest Capitol, însă, se face un jurământ în particular pe locurile de reședință ale Profeților, și anume, că omul a fost creat în cea mai bună formă, ceea ce înseamnă că omul a fost binecuvântat cu o formă și o natură excelentă și din el s-au născut oameni capabili de a atinge cele mai înalte poziții ale Profeției, o poziție ce nu a mai fost obținută de o altă creație a lui Dumnezeu.

Apoi, s-a spus că sunt două tipuri de oameni: un grup de oameni care, deși au fost creați în cea mai bună formă, înclină către rău, iar degenerarea lor morală îi face să ajungă să fie cei mai de jos și al doilea grup care merge pe calea cea dreaptă și stă departe de degenerare. Existența acestor două grupuri printre oameni este un adevăr ce nu poate fi negat.

În concluzie, această realitate a fost folosită drept argument pentru a demonstra că, dacă printre oameni există aceste două tipuri, atunci cum poate cineva nega socoteala oamenilor? Dacă cei degenerați moral nu sunt pedepsiți și cei puri nu sunt răsplătiți și ambele tipuri ajung sa fie un praf, ar însemna că nu există dreptate în Regatul lui Dumnezeu, unde natura umană și simțul logic cere ca un judecător să facă dreptate. Cum poate cineva crede că Dumnezeu, Cel care este Cel mai Drept dintre toți judecătorii, nu va face dreptate?

Surat 95: at-Tin¹³¹⁹

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Pe smochini și pe măslini¹³²⁰
2. Și pe Muntele Sinin
3. Și pe această cetate sigură [Mecca]!
4. Noi l-am creat pe om cu cea mai frumoasă înfățișare¹³²¹,
5. Apoi îl întoarcem pe el în locul cel mai de jos¹³²²,
6. Fără de aceia care cred și împlinesc fapte bune, căci ei vor avea parte de răsplată neîntreruptă.
7. După aceasta, ce te mai face să tăgăduiești Judecata?
8. Oare nu este Allah Cel mai Înțelept dintre judecători?

¹³¹⁹ Surat Smochinilor

¹³²⁰ Făcându-se referire la locurile lor de creștere, Damasc și Ierusalim. Se poate referi și la smochini și la măslini sau la fructele în sine.

¹³²¹ Într-o formă simetrică și echilibrată

¹³²² Se poate face referire la iad sau vârstă înaintată sau imoralitate

Surat 96: al-'Alaq

Perioada de revelare

Acest Capitol are două părți: prima parte este formată din v.1-5, iar a doua din v.6-19. În ceea ce privește prima parte, majoritatea învățaților musulmani sunt de acord că aceasta reprezintă prima revelație ce i-a fost trimisă Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). În această privință, hadisul de la soția Profetului, Aișă, pe care l-au relatat Imam Ahmad, Bukhari și alții, este cel mai autentic hadis. În el Aișă relatează întreaga poveste a începutului Revelației, așa cum a auzit-o ea de la Mesagerul lui Dumnezeu. Mai mult, Ibn Abbas, Abu Musa al-Așari și un grup de companioni au spus, de asemenea, că acestea au fost primele versete din Coran revelate Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). A doua parte a fost trimisă ulterior, atunci când Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a început să facă rugăciunea prescrisă în incinta Ka'bei, iar dușmanul său (Abu Jahl) a încercat să îl prevină din a o îndeplini, prin amenințări.

Începutul Revelației

Tradiționaliștii au relatat povestea începutului Revelației de la Iman Az-Zuhri, care a auzit-o de la Uruah bin Zubair, care a auzit-o de la Aișă, mătușa sa. Ea spune că revelația a început sub forma unor viziuni adevărate (conform altor hadisuri, autentice). Fiecare viziune pe care Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) o avea părea că o vede în lumina zilei. Apoi, a început să-i placă solitudinea și se ducea în Peștera Hira, unde stătea în adorare timp de câteva zile și nopți. Lua provizii cu el și stătea acolo pentru câteva zile, apoi se întorcea la Khadijah, care îi dădea din nou provizii pentru câteva zile. Într-o zi, când se afla în Peștera Hira, Revelația a venit la el în mod neașteptat, iar Îngerul i-a spus: „Citește!” Apoi Aișă relatează cuvintele proprii ale Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa): „Am spus: «Eu nu știu să citesc!» Apoi Îngerul m-a luat și m-a apăsăat până când nu am mai putut. Apoi mi-a dat drumul și a spus: «Citește.» Am spus: «Nu știu să citesc!» M-a apăsăat a doua oară, până când nu am mai putut. Apoi mi-a dat drumul și a spus: «Citește.» Am spus din nou: «Nu știu să citesc!» M-a apăsăat pentru a treia oară până când nu am mai putut. Atunci mi-a dat drumul și a spus: «Citește în numele Domnului tău care a creat!» (Iqra bismi Rabbika l-ladhi khalaqa) până când a ajuns la „ceea ce el [omul] nu a știut” (ma lam ya'lam).” Aișă a spus: „Apoi, Mesagerul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) s-a întors acasă la Khadijah tremurând de frică și i-a spus: «Acoperă-mă, acoperă-mă!» și ea l-a acoperit. Atunci când s-a liniștit, el a spus: «O, Khadijah, ce s-a întâmplat cu mine?!» și el (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a povestit acesteia ceea ce s-a întâmplat și a spus: «Mă tem pentru viața mea.» Ea a spus: «Niciodată! Nu te neliști. Dumnezeu nu te va abandona niciodată; tu te porți frumos cu oamenii, spui adevărul (o relatare spune: dai înapoi ceea ce îți este încredințat), porți povara celor neajutorați, îi ajuți pe cei săraci, îi servești pe musafirii tăi și faci fapte bune.» Apoi l-a dus la Uaraqah bin Naufal, vărul ei. Acesta devenise creștin în perioada pre-islamică, scrisese Evanghelia în Arabă și Ebraică și era în vârstă și orb. Khadijah a spus: «Frate, ascultă-l pe fiul fratelui tău.» Uaraqah i-a spus Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa): «Ce ai văzut, nepot al meu?» Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a descris ceea ce a văzut. Uaraqah a spus: «Acesta este același Namus (Îngerul Revelației) pe care Dumnezeu l-a trimis lui Moise. De aș fi fost un om tânăr în timpul Profeției tale! De aș fi în viață atunci când tribul tău te va alunga!» Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: «Mă vor alunga?» Uaraqah a spus: «Da,

întotdeauna oamenii i-au considerat dușmani pe cei care au venit cu ce vii și tu. Dacă voi trăi până atunci, te voi ajuta cu tot ceea ce pot!». Dar nu la mult timp după aceasta, Uaraqah a murit.”

Această relatare este explicită pentru că Uaraqah cunoștea foarte bine viața profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) înainte ca acesta să fie vizitat de Îngerul lui Dumnezeu. Atunci când a auzit experiența sa, el nu a considerat-o a fi semne rele, ci imediat a spus că era vorba despre Namus, care a coborât la Moise. Aceasta însemna că, și conform lui, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) era o persoană atât de sublimă, încât nu era nimic surprinzător în numirea sa ca Profet.

Contextul revelării v.6-19

A doua parte a acestui Capitol a fost revelată atunci când Mesagerul lui Dumnezeu (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a început să efectueze rugăciunea în modul islamic în Ka'bah, iar Abu Jahl l-a amenințat și a încercat să îl oprească. După numirea sa ca Profet, el (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a început să efectueze rugăciunea în Ka'bah așa cum l-a învățat Domnul său chiar înainte ca el să înceapă să predice islamul în mod deschis. Așa au început cei din Qurayș să simtă pentru prima dată că el a adoptat o religie nouă. Ceilalți oameni se uitau de curiozitate, dar Abu Jahl, în aroganța și mândria sa, l-a amenințat pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și i-a interzis să practice adorarea în acel mod în Ka'bah. În legătură cu aceasta a fost relatat un număr mare de hadisuri de la Abdullah ibn Abbas și Abu Hurairah, care menționează comportamentul nesăbuit al lui Abu Jahl.

Abu Hurairah a spus că Abu Jahl i-a întrebat pe cei din Qurayș: „*Își pune Mohammed fața pe pământ în fața voastră?*” Atunci când aceștia au răspuns afirmativ, el a spus: „*Pe Lat și Uzza, dacă îl mai prind vreodată făcând astfel, îmi voi pune piciorul pe gâtul său și îi voi freca fața de pământ.*” Apoi s-a întâmpat ca el să îl vadă pe Mesager (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în acea postură și s-a dus să își pună piciorul pe gâtul său, dar s-a întors brusc înapoi ca și cum i-ar fi fost frică, iar atunci când a fost întrebat despre aceasta, el a spus că între el și Profet era o groapă de foc și un spirit teribil cu aripi. Auzind acestea Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „*Dacă ar fi venit aproape de mine, Îngerii l-ar fi rupt în bucăți.*” (Ahmad, Muslim, Nasai, Ibn Jarir, Ibn Abi Hatim, Ibn al-Mundhir, Ibn Marduyah, Abu Nu'aim Isfahani, Baihaqi).

Conform lui Ibn Abbas, Abu Jahl a spus: „Dacă îl voi prinde pe Mohammed făcând rugăciunea în Ka'bah, îi voi călca pe gât.” Atunci când Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a auzit aceasta, a spus: „Dacă el s-ar fi comportat astfel, Îngerii l-ar fi prins în acel moment.” (Bukhari și Tirmidhi).

Conform unui alt hadis relatat de la Ibn Abbas, Profetul efectua Rugăciunea la „locul lui Avraam” (Maqam Ibrahim). Abu Jahl a trecut și a spus: „O, Mohammed, nu ți-am interzis aceasta?” Apoi a început să îl amenințe. Drept răspuns, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) l-a muștrat. Atunci el a spus: „O, Mohammed, cu ce putere mă cerți? Jur pe Dumnezeu, i-a spus, adepții mei din această vale sunt mult mai mulți decât ai tăi.” (Ahmad, Tirmidhi, Nasai, Ibn Jarir, Ibn Abi Shaibah, Ibn al-Mundhir, Tabarani, Ibn Marduyah).

Ca urmare a acestor incidente, a fost revelată porțiunea acestui Capitol (v.6) care începe cu: „Dar nu! Omul întrece măsura.”. Bineînțeles, că locul acestei părți ar trebui să fie în acest Capitol,

deoarece, după trimiterea primei Revelații, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a exprimat în mod fizic islamul, prima dată sub forma Rugăciunii.

Surat 96: al-'Alaq¹³²³

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Citește! În Numele Domnului tău care a creat [tot ceea ce există],
2. Care l-a creat pe om din sânge încheșat!
3. Citește! Domnul tău este Cel mai Nobil,
4. Este Cel care l-a învățat cu calemul,
5. L-a învățat pe om ceea ce el nu a știut!
6. Dar nu! Omul întrece măsura,
7. Când se vede el bogat!
8. Însă, cu adevărat, la Domnul tău se află întoarcerea!
9. Îl vezi tu pe cel care oprește [Abu Jahl]
10. Un rob [Mohammed], când împlinește Rugăciunea?
11. Dar dacă ar fi el [Mohammed] pe calea cea dreaptă [a lui Allah]
12. Sau poruncind el evlavia?
13. Și-l vezi tu când el [Abu Jahl] tăgăduiește sau întoarce spatele?
14. Oare nu știe el că Allah vede [ceea ce face]?
15. Dar nu! Dacă [Abu Jahl] nu va înceta, Noi îl vom apuca de smocul [de păr]¹³²⁴,
16. De smocul mincinos și păcătos!
17. Să-i cheme el pe cei din preajma lui [ajutoarele sale]!
18. Iar Noi îi vom chema pe Îngerii Iadului.¹³²⁵
19. Nu! Nu-i da lui ascultare, ci prosternează-te și apropie-te [de Allah]!

¹³²³ Surat Sângelui încheșat

¹³²⁴ Poate să însemne „îl vom plesni” sau „îl vom face fața neagră”

¹³²⁵ Care îi împing pe nelegiuții în Foc

Surat 97: al-Qadr

Perioada de revelare

Învățații nu au căzut de acord dacă acest Capitol a fost revelat la Mecca sau la Medina. Abu Hayyan în Al-Bahr al-Muhti a susținut că majoritatea învățaților sunt de acord că acest Capitol a fost revelat la Medina. Ibn Mardayah i-a citat pe Ibn Abbas, Ibn Zubair și Aîșă, care au spus despre acest Capitol că a fost revelat la Mecca. Conținutul său arată faptul că acesta a fost revelat la Mecca și vom explica mai jos.

Tematica și subiectul principal

Tematica sa este de a-l învăța pe om valoarea și importanța Coranului. Fiind plasată imediat după Sūrah 96: al-'Alaq în aranjamentul Coranului, ea explică de la sine că această Carte Sfântă, a cărei revelație a început cu primele cinci versete din Surat 96: al-'Alaq a fost trimisă într-o noapte specială. Este o Carte glorioasă, iar revelația sa pentru omenire este plină de binecuvântări.

De la bun început, Dumnezeu spune: „Noi am pogorât [Coranul].” Adică el nu este o invenție a lui Mohammed, ci Noi l-am revelat.

Apoi spune „Noi am pogorât [Coranul] în noaptea al-Qadr”. Noaptea al-Qadr (noaptea destinului) are două înțelesuri și se face referire la ambele. Primul, că aceasta nu este o noapte precum celelalte, ci este o noapte în care sunt decise destinele. Revelarea Cărții în această noapte nu este doar o simplă revelație, ci un eveniment ce va schimba destinul, nu doar al celor din Qurayș sau al Arabiei, ci al întregii lumi. Același lucru s-a spus și în Surat 44: ad-Dukhan (a se vedea introducerea de la acest Capitol). Al doilea înțeles este că aceasta este o noapte de onoare, demnitate și glorie, ce este mai bună decât o mie de luni. Așadar, necredincioșii din Mecca au fost avertizați: „Din cauza ignoranței voastre față de această Carte, pe care v-o prezintă Mohammed, voi o considerați o calamitate și un dezastru, însă noaptea în care aceasta a fost destinată să fie pogorâtă a fost o noapte binecuvântată, fiindcă s-a făcut ceva pentru binele omenirii, ce nu a fost făcut într-o mie de ani.

În concluzie, s-a spus că în această noapte Îngerii și Gavriil coboară cu toate destinele, cu permisiunea Domnului lor, și în ea este pace de seara până dimineața; răul nu intervine, fiindcă cele destinate de Dumnezeu sunt intenționate să promoveze binele, și nu răul. Chiar dacă este luată decizia de a fi distrusă o națiune, aceasta este luată de dragul a ceea ce este bun, și nu al răului.

Surat 97: al-Qadr¹³²⁶

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Cu adevărat, Noi am pogorât [Coranul] în noaptea al-Qadr¹³²⁷.
2. Dar de unde să știi ce este noaptea al-Qadr?!
3. Noaptea al-Qadr este mai bună decât o mie de luni!
4. În timpul ei se coboară Îngerii și Duhul [Gavriil], după voia Domnului lor, pentru orice poruncă!¹³²⁸
5. Ea este pace¹³²⁹, până la ivirea zorilor!

¹³²⁶ Surat „Hotărârii [divine]”

¹³²⁷ Noaptea „Hotărârii divine”

¹³²⁸ Ei aduc destinul pentru ceea ce este destinat să se întâmple în următorul an

¹³²⁹ Pentru credincioși

Surat 98: al-Bayyina

Perioada de revelare

Nu se știe cu precizie dacă acest Capitol a fost revelat la Mecca sau la Medina. Ibn Zubair și Ata bin Yasar consideră că a fost revelat la Medina, Ibn Abbas la Mecca și Qatadah la Medina. Așa ne relatează că este o Sură Meccană. În ceea ce privește conținutul său, nimic din ea nu indică dacă a fost revelată la Mecca sau la Medina.

Tematica și subiectul principal

Locul ei în Coran are un înțeles special, aceasta fiind plasată după Surat 96: al-Alaq și Surat 97: al-Qadr. Surat 96: al-Alaq conține primele revelații, iar Surat 97: al-Qadr arată când a fost aceasta revelată. De asemenea, în acest Capitol se explică de ce a fost necesar să fie trimis un Mesager împreună cu Cartea.

Nevoia pentru un Mesager a fost explicată spunând: „Oamenii, indiferent dacă sunt dintre cei care urmează primele Scripturi sau sunt dintre idolatri, nu ar putea fi eliberați din starea lor de necredință până când nu este trimis un Mesager, a cărui apariție în sine este o dovadă a Profeției sale și el trebuie să prezinte Cartea lui Dumnezeu înaintea oamenilor în forma sa originală, neschimbată, în opoziție cu Cărțile Divine anterioare, ce au fost modificate.

Apoi, în ceea ce privește greșelile adepților Cărților anterioare s-a spus că motivul pentru care aceștia s-au diferențiat în mai multe crezuri nu a fost fiindcă Dumnezeu nu i-a călăuzit, ci aceștia s-au diferențiat doar după ce le-a venit o afirmație clară despre Credința corectă. Astfel, rezultă că ei singuri au fost responsabili pentru greșelile și devierea lor. Acum, dacă aceștia continuă cu devierea, după ce a venit la ei Mesagerul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), răspunderea lor va fi și mai mare.

În legătură cu aceasta, s-a spus că Profeții care au venit de la Dumnezeu și Cărțile ce au fost revelate de către El nu au poruncit decât adorarea în mod sincer și adevărat a lui Dumnezeu, să nu l se facă Lui parteneri în adorare, să fie efectuată rugăciunea (*Salah*) și să fie plătită obligația financiară (*Zakah*). Se înțelege altfel că adepții primelor Scripturi le-a schimbat pe acestea și au adăugat lucruri false, iar Mesagerul lui Dumnezeu a venit pentru a chema la aceeași credință originală.

În concluzie, s-a spus în mod clar că, adepții Cărților anterioare și idolatrii, care vor refuza să îl recunoască pe acest Mesager sunt dintre cele mai rele creaturi, iar pedeapsa lor va fi Iadul etern. Însă cei care vor crede și vor fi dreptcredincioși și își vor petrece viața cu frică de Dumnezeu, sunt cele mai bune creaturi: răsplata lor este Paradisul etern, unde vor sălășlui pentru totdeauna. Dumnezeu va fi mulțumit cu ei și ei vor fi mulțumiți cu Dumnezeu.

Surat 98: al-Bayyina¹³³⁰

pentru cel care se teme de Domnul său.

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Cei care nu au crezut dintre oamenii Cărții, ca și idolatrii, nu au încetat să nu creadă¹³³¹ până nu le-a venit lor Dovada cea limpede:
2. Un Trimis din partea lui Allah, care să le citească foi curățite¹³³²,
3. În care sunt scripturi cu judecată dreaptă.
4. Și nu s-au despărțit cei cărora le-a fost dată Cartea, decât după ce le-a venit lor dovada cea limpede.
5. Și nu li s-a poruncit decât să-L adore pe Allah, cu credință curată și statornică în religia Lui, să împlinescă Rugăciunea [*As-Salat*] și să achite Dania [*Az-Zakat*]. Și aceasta este credința [comunității] celei drepte.
6. Cu adevărat, cei care nu cred dintre oamenii Cărții, ca și idolatrii, în veci vor petrece în focul Iadului. Aceștia sunt cei mai răi dintre toate făpturile.
7. Cu adevărat, cei care cred și împlinesc fapte bune, sunt cei mai buni dintre toate făpturile.
8. Răsplata lor de la Domnul lor sunt Grădinile Edenului, pe sub care curg pâraie, și în ele vor petrece veșnic, căci Allah este mulțumit de ei, iar ei sunt mulțumiți de El. Aceasta va fi

¹³³⁰ Surat „Dovezii celei limpezi”

¹³³¹ În credințele lor greșite și superstiții

¹³³² Ce nu conțin falsitate

Surat 99: az-Zalzala

Perioada de revelare

Nu este clar faptul că acest Capitol a fost revelat în Mecca sau în Medina. Ibn Masud, Ata, Jabir și Mujahid au spus că acesta este un Capitol revelat la Mecca, iar o afirmație de la Ibn Abbas susține această părere. Pe de altă parte, Qatadah și Muqatil spun că el a fost revelat la Medina, iar o altă afirmație a lui Ibn Abbas susține, de asemenea, acest lucru.

Tematica și subiectul principal

Tematica sa este Viața de după moarte și prezentarea în fața omului a tuturor faptelor sale făcute în această viață.

În primele trei fraze se spune pe scurt cum va începe viața după moarte și cât de confuz va fi omul. În următoarele două fraze s-a spus că acest pământ, pe care omul trăiește, pe care și-a împlinit faptele și despre care nu a crezut niciodată că îi vor fi aduse în fața sa, în acea Zi va vorbi la porunca lui Dumnezeu și va spune la fiecare persoană ce faptă a făcut, în ce moment și în ce loc.

Apoi, s-a spus că oamenii în acea Zi, atunci când se vor ridica din morminte, vor ieși în grupurile lor din diferite colțuri ale Pământului, pentru a le fi arătate faptele lor, iar această prezentare va fi atât de completă și detaliată încât nu va fi uitată sau ascunsă nici greutatea unui atom din aceste fapte.

Surat 99: az-Zalzala¹³³³

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Când Pământul va fi zgâlțâit de cutremur [cel final]
2. Și Pământul va scoate poverile lui;¹³³⁴
3. Și omul va zice:¹³³⁵ „Ce se întâmplă cu el?”
4. În ziua aceea, va spune el veștile ce le are,
5. Pentru că Domnul tău îi va inspira lui.
6. În Ziua aceea, oamenii vor ieși în cete, pentru ca să li se arate faptele lor.
7. Cel care a făcut un bine cât un grăunte de colb, îl va vedea,
8. După cum, cel care a făcut un rău cât un grăunte de colb, îl va vedea.

¹³³³ Surat „Cutremurului”

¹³³⁴ A se vedea 84:4

¹³³⁵ De teroare

Surat 100: al-'Adiyat

Perioada de revelare

Învățații nu au ajuns la un consens dacă acest Capitol a fost revelat la Mecca sau la Medina. Abdullah bin Masud, Jabir, Hasan Basri, Ikrimah și Ata spun că a fost revelat la Mecca. Anas bin Malik și Qatadah spun că a fost revelat la Medina, iar de la Ibn Abbas au fost relatate două păreri, prima, că a fost revelat la Mecca și a doua că a fost revelat la Medina. Subiectul și stilul Capitolului, însă, indică în mod clar faptul că acesta nu doar că a fost revelat la Mecca, ci a fost revelat în prima etapă.

Tematica și subiectul principal

Obiectivul său este de a-i face pe oameni să realizeze cât de răi devin aceștia atunci când neață Viața de Apoi și de a-i avertiza că în Viața de Apoi nu vor fi judecate doar faptele lor vizibile și aparente, ci și secretele ascunse din inima lor (intențiile lor).

Drept argument, a fost prezentat haosul și confuzia din Arabia la acel moment. Vărsarea de sânge și jafurile erau obișnuite. Triburile se atacau între ele și nimeni nu putea dormi liniștit noaptea de frică că un trib dușman i-ar putea ataca dimineața. Fiecare arab era pe deplin conștient de starea în care se afla întreg ținutul. Deși cel jefuit rămânea fără speranță și nenorocit, iar jefuitorul se bucura, atunci când jefuitorul era la rândul său jefuit, realiza cât de jalnică era starea în care se afla întreaga națiune.

Făcându-se referire la această stare s-a spus: Fiindcă omul este ignorant față de Viața de după moarte și de judecata sa în fața Domnului, el a devenit nerecunoscător față de Domnul și Susținătorul său. El se folosește de puterile și abilitățile date de către Dumnezeu pentru a face tiranie și a jefui. Este orbit de dragostea pentru avera din această viață și încearcă să o obțină prin orice mijloc, indiferent cât de murdar este acesta. Astfel, propria sa stare mărturisește că prin abuzul puterilor date de Domnul său, el este nerecunoscător față de El. Omul nu s-ar fi comportat niciodată așa dacă ar fi știut că va veni timpul când cei morți se vor ridica din morminte și când intențiile și motivele cu care a făcut tot felul de fapte vor fi expuse și aduse în fața tuturor pentru a fi văzute. În acel moment Domnul și Susținătorul oamenilor îi va informa cu privire la ceea ce au făcut și ce răsplată sau pedeapsă merită fiecare.

Surat 100: al-'Adiyat¹³³⁶

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Pe alergătorii gâfâind¹³³⁷,
2. Ce scot scânteii¹³³⁸,
3. Și pornesc la atac dimineața¹³³⁹,
4. Stârnind colbul,
5. Și pătrund cu el în mijlocul¹³⁴⁰ mulțimii!
6. Omul [necredincios] este nemulțumitor față de Domnul său!
7. Și el este martor pentru aceasta¹³⁴¹.
8. Și iubirea lui pentru bogăție este puternică!
9. Oare el nu știe că atunci când se va risipi ceea ce este în morminte [la momentul Învierii]
10. Și se va dezvălui ceea ce este în piepturi¹³⁴²,
11. Cu adevărat, atunci Domnul lor, în Ziua aceea, va fi *Khabir* [Bineștiutor] al lor?!

¹³³⁶ Surat „Alergătorilor”

¹³³⁷ Căii ai celor care se luptă pentru cauza lui Allah întrecându-se să atace dușmanul

¹³³⁸ Din potcoavele lor în timp ce galopează pe Pământul pietros

¹³³⁹ În timp ce dușmanul nu știe

¹³⁴⁰ Spărgând rândurile dușmanului printr-un atac subit

¹³⁴¹ Prin cuvintele și acțiunile sale

¹³⁴² Atunci când toate secretele sunt făcute cunoscute

Surat 101: al-Qari'a

Perioada de revelare

Nu există nicio dispută cu privire la faptul că acest Capitol este unul revelat la Mecca. Conținutul său arată clar că și acesta este unul dintre primele Capitole revelate la Mecca.

Tematica și subiect principal

Tematica sa este Învierea și Viața de Apoi. De la bun început, oamenii au fost alarmați: „Ziua aceea care lovește! Ce este „Ziua aceea care lovește”? Și de unde să știi tu ce este „Ziua aceea care lovește”? Așadar, după pregătirea celor care ascultau cu privire la o calamitate mare, este descrisă Învierea în două propoziții, spunând că în acea Zi oamenii vor fugi în confuzie și consternare, la fel cum zboară fluturii în jurul unei lumini, iar munții se vor dezhădăcina și vor zbură precum lâna scărmanată. Apoi, s-a spus că, atunci când Judecata lui Dumnezeu va fi stabilită în Viața de Apoi, oamenii vor fi chemați să dea socoteală pentru faptele lor. Oamenii ai căror fapte bune vor fi mai grele decât cele rele, vor fi binecuvântați cu fericire, iar cei ale căror fapte bune vor fi mai ușoare decât cele rele, vor fi aruncați într-o prăpastie plină de foc.

Surat 101: al-Qari'a¹³⁴³

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. „Ziua aceea care lovește” [Ora, Învierea]!
2. Ce este „Ziua aceea care lovește”?
3. Și de unde să știi tu ce este „Ziua aceea care lovește”?
4. În Ziua aceea, oamenii vor fi ca fluturii risipiți¹³⁴⁴,
5. Iar munții vor fi ca lâna scărmanată!¹³⁴⁵
6. Cât despre cel ale cărui balanțe vor fi grele [cu fapte bune],
7. El va avea parte de o viață plăcută,
8. Iar cât despre cel ale cărui balanțe vor fi ușoare,
9. Locul lui de veci va fi un abis.
10. Și de unde să știi tu ce este el?
11. El este un Foc fierbinte!

¹³⁴³ Surat „Cei care lovește”

¹³⁴⁴ Astfel vor fi oamenii după ce vor fi aruncați din morminte

¹³⁴⁵ Ce începe să se dezintegreze

Surat 102: at-Takathur

Perioada de revelare

Abu Hayyan și Șaukani spun că, în conformitate cu toți comentatorii, acest Capitol este unul revelat la Mecca și aceasta este și părerea lui Imam Suyuti.

Tematica și subiectul principal

Oamenii sunt avertizați de consecințele rele ale adorării acestei vieți, din cauza căreia aceștia își petrec viața până la moarte adunând și mai multă avere, poziție și putere, concurând unul cu celălalt și laudându-se cu bunurile lor. Această preocupare i-a ocupat atât de mult, încât aceștia nu mai au timpul sau șansa de a urmări scopuri mai înalte în viață. După ce aceștia sunt avertizați de consecințele rele, li se spune: „Aceste binecuvântări de care voi vă bucurați în mod necugetat, nu sunt doar binecuvântări, ci și un mijloc de încercare pentru voi, pentru că, în Viața de Apoi, voi veți da socoteală pentru fiecare dintre acestea.”

Surat 102: at-Takathur¹³⁴⁶

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Vă abate goana după înmulțire¹³⁴⁷,
2. Până când veți vizita
mormintele¹³⁴⁸.
3. Nu! Voi veți ști curând!
4. Și încă o dată: Nu! Voi veți ști
curând!
5. Nu! Dacă ați ști cu siguranță!¹³⁴⁹
6. Voi veți vedea Iadul!
7. Încă o dată: Îl veți vedea, cu
siguranță!¹³⁵⁰
8. Apoi veți fi întrebați, în Ziua aceea,
despre plăceri!¹³⁵¹

¹³⁴⁶ Surat „Înmulțirii”

¹³⁴⁷ A bunurilor lumești

¹³⁴⁸ Veți rămâne în ele o perioadă temporară,
până în Ziua Judecății

¹³⁴⁹ Concluzia acestui verset este „...voi nu ați
fi fost distrași de la pregătirea pentru Viața de
Apoi”

¹³⁵⁰ Cu proprii ochi

¹³⁵¹ Despre confortul în viața lumească și dacă
I-ați fost recunoscători lui Allah pentru
binecuvântările Sale

Surat 103: al-'Asr

Perioada de revelare

Deși Mujahid, Qatadah și Muqatil consideră că acest Capitol a fost revelat la Medina, majoritatea învățaților sunt de acord că acesta a fost revelat la Mecca, iar subiectul său demonstrează că a fost revelat în prima etapă la Mecca, atunci când mesajul islamului era prezentat pe scurt, dar în propoziții impresionante pentru ca ascultătorii care îl auzeau o dată, să nu îl uite, chiar dacă ei și-ar fi dorit aceasta.

Tematica și subiectul principal

Acest Capitol este un exemplu fără egal în exprimarea sa concisă și profundă. O mulțime de sensuri au fost cuprinse în doar câteva cuvinte scurte și al căror înțeles este prea vast pentru a fi exprimat chiar și într-o carte. În el, într-o modalitate clară și simplă se spune care este pentru om calea către adevăratul succes și care este calea pentru distrugere. Imam Șafi'i a spus, pe bună dreptate că, dacă oamenii s-ar uita cu atenție la acest Capitol, acesta singur le-ar fi suficient pentru călăuzirea lor. Importanța pe care acest Capitol a avut-o printre companioni poate fi judecată din tradiții citate de la Abdullah bin Hisn al-Darimi Abu Madina, conform cărora, atunci când ei se întâlneau unul cu celălalt, aceștia nu se despărțeau până când nu își recitau unul altuia acest Capitol. (Tabarani).

Surat 103: al-'Asr¹³⁵²

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Jur pe timp!¹³⁵³
2. Că omul va fi în pierdere,
3. În afară de cei care cred și împlinesc fapte bune și se îndeamnă unul pe altul către Adevăr și se îndeamnă unul pe altul la răbdare.

¹³⁵² Surat „Timpului”

¹³⁵³ Un jurământ făcut de Allah pe timpul de-a lungul secolelor

Surat 104: al-Humaza

Perioada de revelare

Toți învățații sunt de acord că acesta este un Capitol revelat la Mecca, iar subiectul său arată faptul că și acesta este unul dintre primele Capitole revelate acolo.

Tematica și subiectul principal

În această Sură sunt condamnate unele dintre faptele rele prevalente printre cei care adunau avere în zilele pre-islamice. Toți arabi cunoșteau faptul că acestea existau în societate și cu toții le considerau a fi rele. După ce s-a atras atenția cu privire la acest tip de oameni, s-a spus ce sfârșit vor avea ei în Viața de Apoi. Ele sunt descrise într-o așa manieră încât ascultătorul ajunge automat la concluzia că un astfel de om merită acest tip de sfârșit. Viața de Apoi devine absolut inevitabilă fiindcă astfel de oameni nu primesc nicio pedeapsă în această viață lumească, ci, dimpotrivă, par a prospera.

Dacă acest Capitol este citit în continuarea celorlalte Capitole începând cu Surat 99: az-Zalzalah, se înțelege pe deplin modul în care învățăturile islamului au schimbat mințile oamenilor în prima etapă la Mecca. În Surat 99: az-Zalzalah, este spus că în Viața de Apoi registrul faptelor fiecărui om va fi pus în fața lui și nu va fi nemenționat în el nici măcar greutatea unui atom dintr-o faptă bună sau rea. În Surat 100: al-'Aadiyāt s-a atras atenția la jafurile și vandalismul ce existau în Arabia înainte de islam. Apoi, îi face pe oameni să realizeze că modul în care ei abuzau de puterile primite de la Dumnezeu era într-adevăr o expresie de nerecunoștință față de El și că în Viața de Apoi nu doar faptele lor vor fi examinate, ci și intențiile și scopurile, iar Domnul lor știe care dintre ei merită pedeapsa și care merită răsplata. În Surat 101: Al-Qari'a, după descrierea Învierii, oamenii sunt avertizați că sfârșitul omului, bun sau rău, va depinde de balanța faptelor sale și dacă cea a faptelor bune este mai grea sau cea a faptelor rele.

În Surat 102: At-Takathur oamenii sunt certați pentru mentalitatea lor materialistă din cauza căreia s-au preocupat mai mult de interese și plăceri lumești, confort și poziție. Apoi, avertizându-i cu privire la consecințele rele ale nepăsării lor, li se spune că această lume nu este o masă întinsă de mâncare din care ei să aleagă ceea ce își doresc, ci pentru fiecare binecuvântare de care se bucură în această viață, vor da socoteală Domnului și Susținătorului lor pentru modul în care au obținut-o și cum au folosit-o.

În Surat 103: Al-'Asr a fost menționat că oamenii se vor afla într-o pierdere mare dacă ei nu vor avea Credință, nu vor face fapte bune și nu îi vor îndemna pe alții la adevăr și răbdare. Imediat după aceasta vine Surat 104: Al-Humaza în care, după prezentarea unui exemplu de conducere din era pre-islamică a ignoranței, oamenilor li se pune următoarea întrebare: „Ce ar merita un astfel de om, dacă nu pierdere și condamnare?”

Surat 104: al-Humaza¹³⁵⁴

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Vai pentru tot clevetitorul și defăimătorul
2. Care strânge avere și o socotește¹³⁵⁵,
3. Crezând că averea sa îl va face nemuritor!
4. Dar nu! El va fi aruncat în Al-Hutama¹³⁵⁶!
5. Și de unde să știi tu ce este Al-Hutama?
6. Focul aprins al lui Allah,
7. Care se înalță peste inimi.
8. El se va închide deasupra lor,
9. În coloane întinse¹³⁵⁷!

¹³⁵⁴ Surat „Clevetitorului”

¹³⁵⁵ Și nu o cheltuieste pe calea lui Allah

¹³⁵⁶ Focul Iadului, care distruge totul

¹³⁵⁷ Interpretate a fi, fie coloane de foc, fie coloane de fier de care sunt legați oamenii în Iad

Surat 105: al-Fil

Perspectiva istorică

Drept răspuns la persecutarea adepților Profetului Iisus (pacea fie cu el) în Najram de către conducătorul evreu Dhu-Nuwas din Yemen, Regatul Creștin al Abisiniei a invadat Yemenul și a înfrânt conducerea Himiaritică, iar în 525 e.n., întregul ținut a intrat sub conducerea abisiniană. Acest lucru s-a întâmplat de fapt datorită colaborării dintre Imperiul Bizantin de la Constantinopol și Regatul Abisinian, deoarece la acea vreme abisinenii nu aveau o flotă navală. Flota a fost trimisă de către Bizanț, iar Abisinia a trimis 70.000 de trupe cu această flotă, trecând Marea Roșie către Yemen. De la bun început trebuie înțeles faptul că acest lucru nu s-a întâmplat din cauza vreunui zel religios, ci din cauza unor factori economici și politici, iar răzbunarea sângelui creștin era doar o scuză. Încă de la ocuparea Egiptului și a Siriei de către Imperiul Bizantin, acesta a încercat să obțină de la arabi controlul peste rutele comerciale dintre Africa de Est, India, Indonezia, etc și domeniile Bizantine, pentru a câștiga astfel profituri maxime prin eliminarea comercianților arabi intermediari.

Astfel, în 24 sau 25 î.Hr., Cezar Augustus a trimis o armată mare, condusă de către generalul roman Aelius Gallus, ce a ajuns pe coasta de vest a Arabiei pentru a intercepta și ocupa ruta maritimă dintre Arabia și Siria. Însă, din cauza condițiilor geografice extreme din Arabia, campania nu a avut succes. După aceasta, Bizantinii și-au adus flota în Marea Roșie pentru a pune capăt rutei maritime arabe, aceștia rămânând doar cu ruta terestră. Pentru a ocupa și această rută terestră, ei au conspirat cu creștinii abisineni și sprijinindu-i cu flota lor, i-au ajutat să ocupe Yemenul.

Istoricii arabi au păreri diferite cu privire la armata abisiniană ce a invadat Yemenul. Hafiz Ibn Kathir a spus că aceasta era condusă de către doi comandanți, Aryat și Abrahah, iar conform lui Mohammed bin Ishaq, comandantul său era Aryat, iar Abrahah făcea și el parte din armată. Amândoi sunt de acord că Aryat a fost omorât în luptă, iar Abrahah a luat controlul peste ținut, apoi l-a convins cumva pe Regele Abisinian să îl numească vicerege peste Yemen. Dimpotrivă, istoricii greci și asirieni spun că, după cucerirea Yemenului, abisinenii au început să îi omoare pe conducătorii yemeniți. Unul dintre conducători, As-Sumayfi Așua (cunoscut de către istoricii greci Esiympaeus) le-a promis abisinenilor că dacă îl fac guvernator peste Yemen le va plăti tribut. Dar armata abisiniană s-a revoltat împotriva lui și l-au făcut pe Abrahah guvernator în locul lui.

Acest om era sclavul unui comerciant grec din portul abisinian, Adolis, care, printr-o diplomație isteată, a reușit să aibă influență mare în armata abisiniană, cea care a ocupat Yemenul. Trupele trimise de Negus să îl pedepsească, fie l-au avertizat, fie au fost învinse de către el. Drept urmare, după moartea regelui, succesorul său l-a acceptat ca și vicerege în Yemen. (Istoricii greci l-au numit Abrames, iar istoricii asirieni, Abraham. Abrahah este poate varianta abisiniană de la Abraham, deoarece versiunea arabă este Ibrahim.)

În timp, acest om a ajuns să fie conducătorul independent al Yemenului. El a recunoscut suveranitatea lui Negus doar ca nume și s-a descris pe sine însuși ca fiind delegatul său. Influența pe care acesta a avut-o poate fi judecată după faptul că, după restaurarea barajului de la Marib în 543 e.n., el a sărbătorit evenimentul printr-un festin mare, la care au participat ambasadorii Împăratului Bizantin, Regelui Persiei, Regelui din Hira și Regelui din Ghassan. Detaliile complete

se află pe inscripția pe care Abrahah a pus-o pe baraj. Această inscripție se mai găsește și astăzi, fiind publicată de Glaser.

După stabilirea conducerii sale în Yemen, Abrahah și-a întors atenția către aceiași obiectiv al Imperiului Bizantin și al aliaților săi creștinii abisinieni, și anume de a răspândi creștinismul în Arabia, pe de o parte, și de a prelua controlul peste comerțul întreprins de către arabi între ținuturile estice și cele stăpânite de către Imperiul Bizantin, pe de altă parte. Nevoia pentru acest control a crescut din cauza luptei Bizanțului împotriva Imperiului Sasanid al Persiei, care a blocat toate rutele de comerț ale Bizanțului cu Estul.

Pentru a-și duce la îndeplinire acest obiectiv, Abrahah a construit în Sana, capitala Yemenului, o catedrală superbă, numită de către istoricii arabi al-Qalīs, al-Qullais sau al-Qulais, acest cuvânt fiind versiunea arabă a cuvântului grec Ekklesia (biserică). Conform lui Mohammed bin Ishaq, după ce a terminat această clădire, Abrahah i-a scris lui Negus spunându-i: „Nu mă voi odihni până când nu îi voi direcționa pe pelerinii arabi către ea.” Ibn Kathir scrie că Abrahah și-a declarat în mod deschis intenția sa în Yemen și a făcut-o publică. De fapt, el a vrut să îi provoace pe arabi în a face ceva ce i-ar putea oferi scuze de a ataca Mecca și astfel să distrugă Ka'bah. Mohammed bin Ishaq spune că un arab, supărat de această proclamație publică, a intrat în catedrală și a profanat-o.

Ibn Kathir spune că acest lucru a fost făcut de către unul dintre Qurayș, iar conform lui Muqatil bin Suleman, niște tineri din Qurayș au dat foc la catedrală. Este posibil ca ambele incidente să fi avut loc, fiindcă proclamarea lui Abrahah a fost cu siguranță provocatoare și în era pre-islamică antică nu ar fi fost imposibil ca un arab sau un tânăr Qurayș să se fi supărat și să fi profanat sau incendiat catedrala. Indiferent de ce s-a întâmplat, atunci când Abrahah a aflat că adepții Ka'abei au profanat catedrala sa, a jurat că nu se va odihni până când nu o va distruge.

Așadar, în 570 sau 571 e.n. el a adunat 60.000 de ostași și 13 elefanți (conform altei tradiții, 9 elefanți) și a pornit către Mecca. Pe drum, prima dată, i-a opus rezistență un conducător Yemenit, Dhu Nafir, dar a fost învins și luat prizonier. Apoi, în ținutul lui Khath'am, Hufail bin Habib al-Khath'am împreună cu tribul său i-au opus rezistență, dar și el a fost învins și luat prizonier, iar pentru a-și salva viața, el a fost de acord să îl servească și să îl ghideze prin ținutul arab. Atunci când au ajuns în Tā'if, Bani Thaḳif a simțit că nu va putea să reziste la o forță atât de mare și fiindu-le frică că ei vor distruge templul zeului lor Lat, conducătorul lor, Mas'ud s-a dus la Abrahah cu oamenii săi și i-au spus că templul lor nu era templul pe care aceștia voiau să îl distrugă. Templul pe care ei îl căutau se afla în Mecca, iar ei vor trimite cu aceștia un om care să îi ghideze.

Abrahah le-a acceptat oferta și Bani Thaḳif l-a trimis pe Abu Righal drept ghid. Atunci când au ajuns la al-Mughammas sau al-Mughammis, un loc la aproape 6 Km de Mecca, Abu Righal a murit, iar arabii i-au pus pietre peste mormânt, un obicei practic și astăzi. Ei i-au blestemat și pe Bani Thaḳif, pentru că, pentru a salva templul lui Lat, aceștia au cooperat cu invadatorii Casei lui Dumnezeu.

Conform lui Mohammed bin Ishaq, Abrahah a trimis din al-Mughammas avangarda sa, care i-au adus bunurile jefuite de la Tihamah și Qurayș, ce au inclus 200 de cămile ale lui Abdul Muttalib, bunicul Mesagerului lui Dumnezeu (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Apoi, el a

trimis un reprezentant la Mecca cu mesajul că el nu a venit să se lupte cu cei din Mecca, ci doar să distrugă Casa (Ka'bah). Dacă nu vor opune rezistență, ei nu îi vor măcelări pe oameni. Abrahah și-a instruit reprezentantul că dacă cei din Mecca ar fi vrut să negocieze, atunci să se întoarcă cu conducătorul lor la el. Conducătorul din Mecca la acel timp era Abdul Muttalib. Reprezentantul s-a dus la el și i-a transmis mesajul lui Abrahah. Iar Abdul Muttalib i-a răspuns: „Nu avem nicio putere să ne luptăm cu Abrahah. Aceasta este Casa lui Dumnezeu. Dacă El dorește, El își va salva Casa.”

Reprezentantul l-a rugat să meargă cu el la Abrahah. El a fost de acord și l-a însoțit la rege. Abdul Muttalib era un om atât de demn și de arătos încât, atunci când Abrahah l-a văzut, a rămas foarte impresionat, a coborât de pe tron și a stat lângă el pe covor. Apoi l-a întrebat ce dorește. Abdul Muttalib i-a răspuns că el își dorește ca regele să îi dea înapoi cămilele pe care i le-a luat. Abrahah a spus: „Am fost impresionat atunci când te-am văzut, dar răspunsul tău m-a făcut să te respect mai puțin: tu îți ceri doar cămilele tale, dar nu spui nimic despre această Casă care este sanctuarul tău și sanctuarul strămoșilor tăi.” El i-a răspuns: „Eu sunt stăpânul cămilor mele și îți cer să mi le returnezi. Cât despre Casă, ea are propriul ei Stăpân, iar El o va apăra.” Atunci când Abrahah a zis că Stăpânul Casei nu ar putea să o opere împotriva lui, Abdul Muttalib a spus că aceasta este între Stăpânul ei și el. După aceasta, Abdul Muttalib l-a lăsat pe Abrahah și acesta i-a returnat cămilele sale.

Un lucru evident este faptul că triburile ce locuiau în jurul orașului Mecca nu aveau așa de multe forțe încât să salveze Ka'bah. Din acest motiv, cei din Qurayș nu au încercat să îi opună rezistență. În Bătălia Tranșeelelor abia au putut să strângă 10.000 - 12.000 de oameni, în ciuda alianței cu păgânii și cu evreii și nu au putut face față unei armate de 60.000.

Mohammed bin Ishaq spune că după ce s-a întors de la tabăra lui Abrahah, Abdul Muttalib le-a ordonat celor din Qurayș să se retragă din oraș și să se adăpostească în munți împreună cu familiile lor, temându-se de un masacu. Atunci, el s-a dus la Ka'bah împreună cu câțiva conducători din Qurayș și, ținându-se de inelul de fier al ușii, ei s-au rugat la Dumnezeu pentru protecția ei. În acea perioadă erau 360 de idoli în Ka'bah și în jurul ei, dar în acel moment critic ei i-au uitat pe aceștia și s-au rugat doar la Dumnezeu. Rugile lor au fost înregistrate în cărțile de istorie și nu conțin niciun alt nume, decât pe cel al Unicului Dumnezeu. Ibn Hișam în Biografia Profetului a citat unele spuse ale lui Abdul Muttalib, ca de exemplu:

„O Dumnezeu, un om își protejează casa, așa că protejează-ți Casa; Nu lăsa crucea și planurile lor să îți învingă mâine planurile Tale. Dacă e voința Ta să îți lași Qiblah lor, Tu faci așa cum dorești.” Suhail în Raud al-Unuf a menționat acest lucru în legătură cu acel moment că se ruga: *„Ajută-Ți adepții împotriva adepților crucii.”*

După ce a făcut aceste rugi, Abdul Muttalib și companiionii săi au plecat și ei în munți. Următoarea dimineață, Abrahah se pregătea să intre în Mecca, dar elefantul lui special, Mahmud, care se afla în linia întâi, a îngenucheat. A fost bătut cu băte de fier, împins și injurat, dar nu a vrut să se ridice. Atunci când l-au îndreptat către sud, nord sau est, el s-a ridicat imediat, dar atunci când l-au îndreptat către Mecca, el a îngenucheat. Între timp, au apărut stoluri de păsări ce cărau pietre în cioc și gheare și le-au aruncat peste trupe. Cel care era lovit se descompunea. Conform lui Mohammed bin Ishaq și Ikrimah, aceasta era variolă și era văzută pentru prima dată în Arabia în

acel an. Ibn Abbas spune că cel care era lovit de o piatră începea să se scarpine atât de mult, încât i se despică pielea.

Conform altei tradiții, Ibn Abbas spune că pielea și sângele curgeau precum apa, iar oasele din corp deveneau vizibile. Același lucru s-a întâmplat și cu Abrahah. Pielea lui s-a despicat în bucăți și i-au crescut pustule din care ieșeau puroi și sânge. Fiind confuzi, ei s-au retras și au fugit către Yemen. Nufail bin Habib, pe care l-au adus ca și ghid din ținutul lui Khatham, a fost căutat și rugat să îi îndrume înapoi către Yemen, dar el a refuzat și a spus: „Acum unde poate o persoană să fugă din fața lui Dumnezeu? Nasul spart (Abrahah) este cel cucerit, nu este el cuceritorul.”

Pe măsură ce se retrăgeau, aceștia mureau. Ata bin Yasar spune că nu toate trupele au murit pe loc, unele au murit acolo și altele în altă parte. Abrahah a murit în ținutul lui Khatham.

Acest eveniment a avut loc la Muhassir, lângă valea Muhassab, între Muzdalifah și Mina. Conform *Sahih-ului* lui Muslim și Abu Dawud, în descrierea Pelerinajului de Adio al Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), Jafar as-Sadiq a relatat de la tatăl său, Imam Mohammed Baqir, iar el de la Jabir bin Abdullah, că, atunci când Profetul a plecat de la Muzdalifah la Mina, el a mers mai repede în valea lui Muhassir. Imam Nauai a explicat acest fapt spunând că incidentul poporului elefantului a avut loc acolo, așadar pelerinii au fost îndemnați să meargă mai repede, deoarece Muhassir este un loc blestemat. Imam Malik în *Muatta* a relatat că Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus că întreaga Muzdalifah este un loc potrivit pentru a sta, dar o persoană nu ar trebui să stea în Valea lui Muhassir. În versurile lui Nufail bin Habib, pe care le-a citat Ibn Ishaq, el descrie acest eveniment ca un martor:

„O Rudaina, dacă ai fi văzut ceea ce am văzut noi în Valea lui Muhassab. L-am lăudat pe Dumnezeu când am văzut păsările și mi-a fost teamă că pietrele vor cădea pe noi. Cu toții întrebau de Nufail ca și cum eram datori abisinienilor.”

Acest eveniment a fost atât de fenomenal, încât s-a răspândit prin întreaga Arabia și mulți poeți au scris despre el. Un lucru este evident în aceste poezii, și anume că toți oamenii l-au considerat a fi o manifestare a puterii miraculoase a lui Dumnezeu și nimeni nu a spus că idoli ce erau adorați în Ka'bah au avut vreo legătură cu aceasta. De exemplu, Abdullah bin Az-Zibara spune: Cei 60.000 de oameni nu s-au întors acasă, nici bolnavul lor (Abrahah) nu a supraviețuit la întoarcere. Ad și Jurham au fost acolo înaintea lor, dar Dumnezeu se află deasupra robilor.” Abu Qais bin Aslat spune: „*Ridică-te și adoră-L pe Dumnezeu tău și binecuvântează Colțurile Casei lui Dumnezeu dintre Munții din Mecca și Mina. Atunci când ajutorul Stăpânului Tronului a ajuns la voi, armatele Sale i-au respins, iar aceștia au rămas în praf, bătuți de pietre.*”

Și nu numai aceasta, dar conform lui Umm Hani și Zubair bin al-Auam, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „*Cei din Qurayș nu au adorat pe nimeni altcineva decât pe Unicul Dumnezeu pentru 10 ani.*” (conform altora, pentru 7 ani)

Arabii descriu acel an în care a avut loc evenimentul drept „anul elefanților” (*Am al-Fil*) și în același an s-a născut Mesagerul lui Dumnezeu (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Aproape toți istoricii sunt de acord că evenimentul poporului elefantului a avut loc în Muharram, iar Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) s-a născut în Rabi al-Auual. Majoritatea dintre ei spun că el (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) s-a născut la 50 de zile după evenimentul elefantului.

Tematica

Dacă acest Capitol este studiat ținându-se cont de detaliile istorice descrise mai sus, o persoană poate înțelege pe deplin de ce în acest Capitol pedeapsa lui Dumnezeu asupra poporului elefantului a fost descrisă pe scurt. Acesta era un eveniment recent și toți din Mecca și Arabia îl știau. Arabii credeau ca protecția Ka'bei a fost făcută în această invazie nu de orice zeu și zeiță, ci de Unicul Dumnezeu Preainaltul. Apoi Unicul Dumnezeu a fost invocat de către conducătorii Qurayș pentru ajutor și timp de câțiva ani poporul Qurayș a fost impresionat de acest eveniment și l-a adorat doar pe Dumnezeu. Așadar, nu era necesar să fie menționate detaliile, ci era suficientă o singură referință pentru ca cei din Qurayș, în particular, și cei din Arabia, în general, să se gândească la mesajul profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Singurul mesaj pe care el l-a transmis a fost că ei ar trebui să Îl adore și să Îl servească doar pe Dumnezeu. Apoi, ei trebuia să se gândească că dacă ei foloseau forța pentru a suprima această invitație la adevăr, ei doar chemau mânia lui Dumnezeu, care i-a distrus în mod complet pe oamenii elefanților.

Surat 105: al-Fil¹³⁵⁸

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Oare n-ai văzut tu [Mohammed] ce a făcut Domnul tău cu oamenii elefantului?¹³⁵⁹
2. Oare nu a făcut El vicleșugul lor să fie în deșert?¹³⁶⁰
3. Și a trimis peste ei păsări în stoluri,
4. Ca să arunce asupra lor cu pietre din lut ars!
5. Și i-a făcut pe ei asemenea paielor mâncate¹³⁶¹.

¹³⁵⁸ Surat „Elefantului”

¹³⁵⁹ Armata sub comanda lui Abrahah al-Așram ce era însoțită de un elefant uriaș și care a venit cu intenția să distrugă Ka`bah la Mecca

¹³⁶⁰ I-a distrus

¹³⁶¹ Ca și cum ar fi fost mâncate de animale. Acest eveniment a avut loc în anul în care s-a născut Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

Surat 106: Qurayş

Perioada de revelare

Majoritatea comentatorilor sunt de părere că acest Capitol este unul revelat la Mecca, iar o dovadă a acestui fapt sunt cuvintele „Domnul acestei Case” (*Rabba hadhal-Bait*) din acest Capitol.

Contextul revelaării

Pentru a înțelege bine acest Capitol este esențial ca o persoană să aibă în vedere perspectiva istorică a acestui Capitol și a Capitolului 105: al-Fil.

Până în timpul lui Qusayy bin Kilab, strămoșul Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), tribul lui Qurayş era răspândit prin Peninsula Arabă (Hijaz). Qusayy a adunat tribul în Mecca și acesta a câștigat autoritatea peste Ka’bah. Din acest motiv Qusayy era numit de către poporul său mujammi (cel care a unit). Acest om, în înțelepciunea sa, a fondat un oraș stat în Mecca și a făcut aranjamente excelente pentru bunăstarea pelerinilor ce veneau din toată Arabia, astfel că, cei din Qurayş au putut să obțină o influență mare printre triburile arabe. După Qusayy, conducerea orașului Mecca a fost împărțită între fiii săi, Abdi Manaf și Abd ad-Dar, dar dintre cei doi, Abdi Manaf avea o faimă mai mare chiar din timpul vieții tatălui său, cei din Arabia respectându-l foarte mult. Abdi Manaf a avut 4 fii: Haşim, Abdi Şams, Al-Muttalib și Naufal. Dintre aceștia, Haşim, tatăl lui Abdul Muttalib, bunicul Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost primul care a avut ideea să facă comerț pe ruta ce trecea printre țările estice, Siria, Egipt și prin Arabia și, de asemenea, să cumpere bunurile necesare pentru viața arabilor, astfel încât triburile care trăiau pe lângă rutele comerciale să le cumpere de la ei, iar comercianții ce trăiau în interiorul țării să fie atrași de piața din Mecca.

În această perioadă, Regatul Sasanid din Persia a preluat controlul comerțului internațional făcut între ținuturile nordice, țările estice și Imperiul Bizantin prin Golful Persic. Acest lucru a dus la intensificarea activității comerciale pe ruta comercială ce ducea din sudul Arabiei în Siria și Egipt de-a lungul coastei Mării Roșii. În ceea ce privește alte caravane arabe, Qurayş aveau avantajul faptului că triburile de pe lângă această rută îi respectau foarte mult pentru că aceștia erau protectorii Ka’bei. Aceștia le erau datori celor din Qurayş pentru generozitatea mare arătată în sezonul de *Hajj*. Din acest motiv, celor din Qurayş nu le era teamă că cineva ar putea prăda sau vătăma caravanele lor. Triburile de pe această rută nici măcar nu le cereau taxele mari de tranzit pe care le cereau de la alte caravane.

Profitând de acest avantaj, Haşim a pregătit planul de comerț și i-a făcut pe cei 3 frați parteneri. Haşim a obținut privilegiile de comerț de la Regele Ghassanid al Siriei, Abdi Şams de la Negus, Al-Muttalib de la nobilii Yemeniți și Naufal de la guvernatorul Irakului și ai Iranului, iar comerțul lor a început să prospere. Așa au ajuns cei patru frați să fie cunoscuți drept comercianți faimoși, iar oamenii îi numeau *ashab al-ilaf* (dăătorii de iubire și afecțiune) ca urmare a relațiilor lor prietenoase cu triburile și statele din ținuturile înconjurătoare.

Din cauza afacerilor lor cu Siria, Egipt, Irak, Persia, Yemen și Abisinia, cei din Qurayş au intrat în contact cu culturile și civilizațiile altor țări și, astfel, au avansat în știință, nefiind egalați de niciun alt trib arab. Ei au devenit cel mai influent trib, iar Mecca a devenit cel mai important punct comercial din Peninsula Arabă. Un alt avantaj al acestor relații internaționale a fost faptul că

aceştia au adus din Irak foi de pergament pe care a fost scris mai târziu Coranul. Niciun alt trib arab nu avea atât de mulţi oameni care să ştie să scrie şi să citească precum cei din Qurayş. Din acest motiv, Profetul (pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „*Qurayş sunt liderii oamenilor.*” (Musnad Ahmad). Conform altui hadis de la Ali bin Baihaqi, Profetul (pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „*Arabii au fost conduşi prima dată de către tribul lui Himyar, apoi Dumnezeu le-a luat această putere şi le-a dat-o celor din Qurayş.*”

Astfel, cei din Qurayş aveau o situaţie prosperă atunci când a avut loc invazia lui Abrahah. Dacă Abrahah ar fi avut succes în cucerirea acestui Oraş Sfânt şi în distrugerea Ka'bei, gloria şi renumele nu doar al celor din Qurayş, dar şi al Ka'bei s-ar fi pierdut, credinţa preislamică arabă conform căreia Ka'bah este Casa lui Dumnezeu ar fi fost distrusă şi statutul celor din Qurayş de a fi păzitorii Casei ar fi fost pătat.

Mai mult, datorită invaziei abisinienilor, şi Imperiul Bizantin ar fi luat iniţiativa să câştige controlul peste ruta comercială dintre Siria şi Mecca, iar cei din Qurayş s-ar fi aflat într-o situaţie şi mai dificilă decât cea în care erau înainte de Qusayy bin Kilab. Dar atunci când Dumnezeu şi-a arătat Puterea, trimiţând stoluri de păsări ce au distrus 60.000 de trupele abisiniene aduse de către Abrahah prin lovituri de pietre, şi care au murit pe drumul dintre Mecca şi Yemen, credinţa arabilor că Ka'bah era Casa lui Dumnezeu a crescut, precum şi gloria şi renumele celor din Qurayş în ţinut. Acum arabii erau convinşi că se aflau sub favoarea specială a lui Dumnezeu şi au mers în toate părţile Arabiei fără să le fie frică şi au trecut cu caravanele fără să fie vătămaţi. Nimeni nu îndrăznea să le facă vreun rău. Chiar şi un ne-Qurayş care se afla sub protecţia lor putea trece nevătmătat.

Tematica

Deoarece toate acestea erau cunoscute în timpul misiunii Profetului (pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), nu era necesar ca ele să fie menţionate. Din acest motiv în cele 4 propoziţii scurte din acest Capitol, celor din Qurayş li s-a spus să se gândească: „Dacă voi recunoaşteţi această Casă (Ka'bah) a fi Casa lui Dumnezeu, şi nu a idolilor, şi dacă ştiţi cu adevărat că doar Unicul Dumnezeu v-a dăruit pace prin virtutea acestei Case şi v-a făcut comerţul înfloritor şi v-a salvat de sărăcie şi v-a binecuvântat cu prosperitate, atunci voi ar trebui să Îl adoraţi doar pe Dumnezeu!”

Surat 106: Qurayş¹³⁶²

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Pentru obiceiul [poporului]
Qurayş¹³⁶³,
2. Obiceiul lor pentru călătoria de
iarnă și cea de vară¹³⁶⁴,
3. Să-L adore ei pe Stăpânul acestei
Case¹³⁶⁵,
4. Care-i hrănește, păzindu-i de foame
și-i ferește pe ei de spaimă!

¹³⁶² Surat Qurayş

¹³⁶³ Allah i-a onorat făcându-i păzitorii Sfintei
Ka'be, ceea ce le-a permis să călătorească fără
a se teme că ar fi vătămați

¹³⁶⁴ Caravana comercială ce călătorea pe
timpul iernii în sud și pe timpul verii în nord

¹³⁶⁵ Ka'bah

Surat 107: al-Ma'un

Perioada de revelare

Există relatări de la Ibn Abbas, Qatadah și Dahhak care spun că acest Capitol a fost revelat în Medina. Conform părerii noastre, în acest Capitol există o dovadă internă ce arată faptul că acesta a fost revelat în Medina deoarece conține amenințarea distrugerii celor care se roagă fără să fie atenți și a celor care se roagă doar pentru a fi văzuți. Acest tip de ipocriții existau doar în Medina, deoarece acolo islamul și musulmanii au câștigat o putere mare, iar pentru a fi considerați musulmani oamenii trebuiau să meargă la Moschee, să participe la Rugăciunea congregațională, iar unii se rugau doar pentru a fi văzuți de către ceilalți.

Condițiile din Mecca, însă, erau complet diferite. Nimeni nu trebuia să se roage pentru a fi văzut. Era dificil chiar și pentru credincioși să se roage în congregație; aceștia se rugau în secret, iar dacă o persoană se ruga în mod public, o făcea cu riscul vieții. Tipul ipocriților existent în Mecca nu i-a inclus pe cei care credeau și se rugau pentru a fi văzuți, ci pe cei care, în inimile lor l-au recunoscut pe Mesagerul lui Dumnezeu și au crezut în credința adevărată, dar au evitat să accepte islamul, fie pentru a-și putea păstra poziția de conducere, fie pentru că nu erau pregătiți să își asume riscul de a trece prin greutățile întâmpinate de către credincioși. Această condiție a ipocriților la Mecca a fost descrisă în v.10-11 din Surat 29: al-Ankabut.

Tematica și subiectul principal

Tematica sa este de a evidenția principiile celor care refuză să creadă în Viața de Apoi. În v.2-3 a fost descrisă starea necredincioșilor care bațjocoresc în mod deschis Viața de Apoi. Ultimele 4 versete vorbesc despre starea acelor ipocriți care în mod aparent sunt musulmani, dar nu cunosc Viața de Apoi, judecata sa și împărțirea răsplății și a pedepsei. În general, scopul descrierii atitudinii și al comportamentului celor două tipuri de oameni este de a evidenția faptul că omul nu poate avea un caracter puternic, pur și stabil decât dacă crede în Viața de Apoi.

Surat 107: al-Ma'un¹³⁶⁶

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Îl vezi tu pe cel care tăgăduiește Judecata?
2. El este cel care-l alungă pe orfan [cu duritate]
3. Și nu încurajează hrănirea sărmanului.
4. Și vai celor care fac Rugăciunea [fiind fără de grijă față de ea]
5. Cei care întârzie Rugăciunea lor [până la timpul în care aceasta iese]
6. Care sunt numai ipocriți¹³⁶⁷
7. Și opresc de la ajutor.

¹³⁶⁶ Surat „Ajutorului”

¹³⁶⁷ Făcând rugăciunea doar pentru a fi văzuți

Surat 108: al-Kawthar

Perioada de revelare

Ibn Marduyah i-a citat pe Abdullah bin Abbas, Abdullah bin az-Zubair și Aișa că aceștia au spus despre acest Capitol că este revelat în Mecca. Kalbi și Muqatil îl consideră și ei a fi meccan, iar aceasta este părerea majorității comentatorilor. Dar Hasan al Basri, Ikrimah, Mujahid și Qatada îl consideră a fi un Capitol relevant la Medina. Imam Suyuti în Al-Itqan a confirmat aceeași părere, iar Imam Nauai, în comentariul său din Sahih Muslim, a spus același lucru. Motivul pentru această părere este hadisul pe care Imam Ahmad, Muslim, Abu Dauud, Nasai, Ibn Abi Șaibah, Ibn al-Mundhir, Ibn Marduyah, Baihaqi și alții l-au relatat de la Anas bin Malik, spunând: „Profetul se afla printre noi. Între timp el a adormit, apoi și-a ridicat capul, zâmbind, iar conform altor hadisuri, oamenii au întrebat care era motivul pentru care acesta zâmbea, iar conform altora, el singur le-a spus că tocmai a primit revelația unui alt Capitol. Apoi, începând cu *Bismillah ar-Rahman ar-Rahim* (În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător), el a recitat Surat al-Kawthar, după care i-a întrebat pe oameni dacă aceștia știu ce era al-Kawthar. Când aceștia au spus că Dumnezeu și Mesagerul Său știu cel mai bine, el a spus: Este un râu pe care Domnul meu mi l-a dăruit în Paradis.” Astfel, acest Capitol este considerat a fi fost revelat la Medina fiindcă Anas era din Medina, iar relatarea conform căreia acest Capitol a fost revelat în prezența lui, este o dovadă a faptului că acesta a fost revelat la Medina.

În primul rând, tot de la Anas, au relatat Imam Ahmad, Bukhari, Muslim, Abu Dauud, Tirmidhi și Ibn Jarir hadisurile spunând că acest râu din Paradis (al-Kawthar) i-a fost arătat Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) cu ocazia ascensiunii (*Mi'raj*) și toată lumea știe că acea ascensiune a avut loc la Mecca, înainte de emigrare (*Hijrah*). În al doilea rând, dacă Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost informat despre acest dar, care i-a și fost arătat de către Dumnezeu în timpul ascensiunii, atunci de ce ar fi fost acest Capitol revelat la Medina și de ce i-ar fi dat Dumnezeu veștile bune atunci. În al treilea rând, din moment ce Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a dat veștile bune cu privire la revelarea acestui Capitol într-o adunare a companionilor, menționată de Anas în hadisurile sale, înseamnă că acel Capitol a fost revelat atunci pentru prima dată. Dacă hadisul este privit cu atenție, se pare că există o greșeală în hadisul de la Anas, și anume, el nu spune care era subiectul discutat în adunarea la care Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) le-a dat veștile despre acest Capitol. Este posibil ca la acel timp, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) să explice ceva. Între timp el a fost informat prin revelație ceea ce a fost explicat mai departe în acest Capitol și a spus același lucru, că acel Capitol i-a fost revelat chiar atunci. Astfel de incidente au avut loc în cazuri diferite, iar unii comentatori sunt de părere că unele versete au fost revelate de două ori. A doua revelație însemna de fapt că versetul a fost revelat înainte, dar mai târziu i s-a atras atenția Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spre el, prin revelație, a doua oară. În astfel de hadisuri menționarea revelației unui anumit verset nu este suficientă pentru a decide dacă el a fost revelat la Mecca sau la Medina și când anume a fost revelat.

Dacă acest hadis al lui Anas nu ar fi existat pentru a produce dubii, întregul conținut al Capitolului este, în sine, o dovadă a faptului că el a fost revelat în Mecca într-o perioadă în care Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) trecea printr-o situație grea și descurajantă.

Contextul revelării

Am văzut în Surat 93: ad-Duha și în Surat 94: aș-Șarh faptul că, atunci când Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) se afla în cea mai grea situație în prima etapă a Profeteției, pentru a-l consola și încuraja, Dumnezeu i-a trimis unele versete. În Surat 93: ad-Duha s-a spus: „Viața de Apoi va fi pentru tine mai bună decât prima! Și Domnul tău îți va dăruși și vei fi tu mulțumit”. În Surat 94: aș-Șarh: „Și nu am înălțat pomenirea ta?”. Cu alte cuvinte „deși dușmanii tăi încearcă să te defăimeze, Noi, dimpotrivă, ți-am înălțat faima și numele.” Și: „Cu adevărat, alături de greu vine și ușorul.”. Cu alte cuvinte: „Nu ar trebui să fii descurajat de severitatea condițiilor, această perioadă grea va trece în curând și va veni o perioadă plină de succes și victorii.”

Acestea au fost condițiile în care Dumnezeu a revelat acest Capitol, consolându-l pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și în același timp prezicând distrugerea oponenților săi. Necredincioșii Qurayș au spus: „Mohammed este tăiat de poporul său asemenea unui copac care este tăiat de la rădăcină și care ar putea cădea în orice moment.” (Ibn Jarir). Mohammed bin Ishaq a spus: „Atunci când Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) era menționat înainte, As bin Ua'il as-Sehmi, conducătorul din Mecca, obișnuia să spună: „Lăsați-l în pace fiindcă el este doar un om fără urmași (abtar). Nu va mai fi nimeni care să îl pomenească după moartea lui.” Samir bin Atiyyah spune că Uqbah bin Abi Mu'ait obișnuia să spună lucruri similare despre Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) (Ibn Jarir). Conform lui Ibn Abbas, odată, Ka'b bin Așraf (conducătorul evreu al Medinei) a venit la Mecca și conducătorii Qurayș i-au spus: „Uită-te la băiatul acesta, care este tăiat de poporul său, el crede că ne este superior nouă, dar noi administrăm Pelerinajul, avem grijă de Ka'bah și aducem apă pelerinilor.” (Bazzar)

Cu privire la acest incident Ikrimah relatează că cei din Qurayș îl numeau pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) *as-sunbur al-munbatir min qami-hi* (un bărbat slab, neajutorat și fără copii, care este tăiat, îndepărtat și respins, de poporul său). (Ibn Jarir) Ibn Sa'd and Ibn Asakir au relatat că Abdullah bin Abbas a spus: „Cel mai mare copil al Profetului era Qasim, apoi Zainab, apoi Abdullah și apoi Umm Kulthum, Fatima și Ruqayyah. Qasim a murit primul, apoi Abdullah. Atunci As bin Uail a spus: „Linia lui s-a sfârșit: acum el este abtar (privat de la a mai avea urmași).” Unele hadisuri adaugă că As a spus: „Mohammed este abtar, nu are niciun fiu pe care să îl aibă ca și urmaș. Oamenii îl vor uita după moartea sa și voi veți scăpa de el.” Hadisul de la Ibn Abbas, pe care l-a relatat Abd bin Humaid arată faptul că Abu Jahl a vorbit în mod asemănător la moartea fiului Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), Abdullah. Ibn Abi Hatim a relatat cu autoritatea lui Șamir bin Atiyyah că și Uqbah bin Abi Mu'ait s-a comportat în același mod rău, bucurându-se de suferința Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Ata spune că atunci când a murit al doilea fiu al Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), unchiul său, Abu Lahab (a cărui casă era lângă el) s-a grăbit să ajungă la păgâni și să le dea „veștile bune”: *Batira Muhammadun al-lail*: „Mohammed a rămas fără copii în această noapte, sau a rămas privat de urmași.”

Acestea erau condițiile grele în care a fost revelat acest Capitol. Cei din Qurayș erau mândri fiindcă el (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) îl adora pe Unicul Dumnezeu, iar pe ceilalți idoli i-a repudiat în mod public. Din acest motiv el a fost privat de rangul, statutul și onoarea de care se bucura înainte de Profeteție și a fost exclus de comunitatea sa. Pușinii companioni erau, de asemenea, săraci, nevoiași și persecutați. Mai mult, el (pacea și binecuvântarea lui Allah

fie asupra sa) era îndurerat de moartea a doi fii, unul după celălalt, în timp ce rudele sale apropiate și oamenii din tribul său se bucurau și spuneau astfel de vorbe supărătoare despre o persoană nobilă care s-a purtat și cu dușmanii cu bunățate. Astfel, într-o singură propoziție din acest Capitol scurt, Dumnezeu i-a dat vești bune și i-a spus că dușmanii lui vor fi cei tăiați de la a avea urmași și nu el.

Surat 108: al-Kawthar¹³⁶⁸

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Cu adevărat, Noi ți-am dat ție [Mohammed] prisosință [al-Kawthar].
2. Deci împlinește Rugăciunea pentru Domnul tău și jertfește [-I doar Lui]!
3. Cu adevărat, cel ce te urăște va fi fără copii!¹³⁶⁹

¹³⁶⁸ Surat „Prisosinței”

¹³⁶⁹ O altă interpretare este: „fără lucrurile bune în această viață și în Viața de Apoi”

Surat 109: al-Kafirun

Perioada de revelare

Abdullah bin Mas'ud, Hasan Basri și Ikrimah spun că acest Capitol a fost revelat la Mecca, în timp ce Abdullah bin Zubair spune că el a fost revelat la Medina. Au fost relatate două păreri diferite de la Abdullah bin Abbas și Qatadah, prima că a fost revelat la Mecca, iar a doua că a fost revelat la Medina. Însă, conform majorității comentatorilor, acesta este un Capitol meccan, iar subiectul său arată că este o revelație meccană.

Contextul revelației

A existat o perioadă când opoziția păgânilor Qurayș față de mesajul islamului predicat de către Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) s-a intensificat, dar conducătorii Qurayș nu și-au pierdut speranța că vor putea ajunge la un compromis cu el (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Așadar, din când în când ei mergeau la acesta și îi făceau diferite propuneri pentru ca el să accepte una dintre ele pentru ca astfel disputa dintre ei să se încheie. Cu privire la aceasta au fost relatate mai multe hadisuri.

Conform lui Abdullah bin Abbas, cei din Qurayș i-au propus Profetului: „Noi îți vom da atât de multă avere încât vei fi cel mai bogat om din Mecca, îți vom da în căsătorie orice femeie pe care tu o dorești, noi suntem pregătiți să te urmăm și să te ascultăm ca pe liderul nostru, cu condiția ca tu să nu vorbești rău despre zeii noștri. Dacă nu vei fi de acord, îți vom face o altă propunere care va fi și în avantajul tău și al nostru.” Atunci când Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a întrebat care era aceasta, ei au spus că aceasta este să îi adori pe zeii noștri, Lat și Uzza, pentru un an, iar noi îți vom adora Dumnezeu pentru aceeași perioadă timp. Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a rămas tăcut și atunci a fost revelat acest Capitol și Surat 39: az-Zumar v. 64: „Spune [Mohammed]: „Îmi porunciți, voi, neștiutorilor, să ador pe altcineva afară de Allah?” (Ibn Jarir, Ibn Abi Hatim, Tabarani). Conform altui hadis de la Ibn Abbas, cei din Qurayș i-au spus Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa): „O Mohammed, dacă tu ne sârui zeii și idoli, noi îți vom adora Dumnezeu.” Atunci a fost revelat acest Capitol. (Abd bin Humaid)

Said bin Mina (sclavul eliberat al lui Abul Bakhtari) a relatat că Ualid bin Mughirah, As bin Uail, Asuad bin al-Muttalib și Umayyah bin Khalaf s-au întâlnit cu Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și i-au spus: „O, Mohammed, să ne punem de acord că noi îți vom adora Dumnezeu și tu ne vei adora zeii și noi te vom face un partener în tot. Dacă ceea ce aduci tu este mai bun decât ce avem noi, noi îți vom fi parteneri și vom avea și noi o parte, iar dacă ceea ce avem noi este mai bun decât ceea ce ai adus tu, tu ne vei fi partener și vei avea o parte.” În acel moment Dumnezeu a revelat acest Capitol (Ibn Jarir, Ibn Abi Hatim, Ibn Hișam au relatat de asemenea acest incident în *Sira*).

Uahb bin Munabbih a relatat că cei din Qurayș i-au spus Mesagerului lui Dumnezeu (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa): „Dacă îți vei dori, noi putem să intrăm în credința ta pentru un an și tu vei intra în credința noastră pentru un an.” (Abd bin Humaid, Ibn Abi Hatim)

Aceste hadisuri arată faptul că cei din Qurayș i-au făcut astfel de propuneri Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu o singură dată, ci de mai multe ori, și era nevoie de un răspuns decisiv pentru ca aceștia să nu mai aibă speranța că el (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ar putea accepta.

Tematica și subiectul principal

Dacă acest Capitol este citit avându-se în vedere perspectiva istorică, se poate observa că acesta nu a fost revelat pentru a predica toleranța religioasă așa cum cred astăzi oamenii, ci a fost revelat pentru a-i exonera pe musulmani de la religia necredincoșilor, ritualurile lor de adorare și zeei lor și de a-și exprima dezgustul complet față ei și de a le spune că islamul și necredința (*Kufr*) nu aveau nimic în comun și nu exista posibilitatea ca cele două să fie combinate într-o singură entitate.

Deși la început acesta le era adresat necredincoșilor Qurayș drept răspuns la propunerile lor pentru un compromis, el nu este limitat doar la ei, ci pentru că Dumnezeu l-a făcut parte din Coran, El le-a dat musulmanilor învățătura eternă că ei ar trebui să se exoneraze de cuvântul și faptele credinței necredincoșilor (*Kufr*) și ar trebui să declare fără nicio problemă că ei nu pot face niciun compromis cu necredincoșii în ceea ce privește credința. De aceea, acest Capitol a continuat să fie recitat și atunci când oamenii cărora le-a fost adresat au murit și au fost uitați, iar musulmanii continuă să îl recite și după ce au trecut secole, deoarece exprimarea dezgustului și disocierea de necredință (*Kufr*) este o cerință perpetuă a Credinței.

Considerarea pe care Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) o avea față de acest Capitol poate fi judecată după următoarele hadisuri:

Abdullah bin Omar (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că în multe ocazii el l-a auzit pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) că a recitat Surat 109: al-Kafirun „*Qul Ya-ayyuhal-kafirun*” și Surat 112: al-Ikhlās „*Qul Huuu-Allahu-Ahad*” în cele două rakat înainte de rugăciunea obligatorie Fajr și în cele două rakat după rugăciunea obligatorie Magrib. Imam Ahmad, Tirmidhi, Ibn Majah, Ibn Hibban, Ibn Marduyah au relatat de la Ibn Omar mai multe hadisuri, în altă ordine cu privire la acest subiect.

Khabbab a spus: „Profetul mi-a spus: atunci când te pui să dormi, recită Surat 109: al-Kafirun „*Qul ya-ayyuhal kafirun*”, aceasta fiind și obiceiul Profetului atunci când se culca recita acest Capitol.” (Bazzar, Tabarani, Ibn Marduyah)

Conform lui Ibn Abbas, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a spus poporului său: „Să îți spun cuvântul care te va proteja de politeism? Să reciti Surat 109: al-Kafirun „*Qul ya-ayyuhal kafirun*” atunci când te duci să dormi.” (Abu Ya'la, Tabarani)

Anas spune că Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a spus lui Mu'adh bin Jabal: „Recită Surat 109: al-Kafirun „*Qul ya-ayyuhal kafirun*” atunci când te duci să dormi pentru că aceasta te va proteja de politeism.” (Baihaqi în Aș-Șu'ab)

Surat 109: al-Kafirun¹³⁷⁰

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Spune: „O, voi, necredincioșilor!
2. Eu nu ador ceea ce voi adorați
3. Și nici voi nu adorați ceea ce ador eu.
4. Și eu nu voi adora ceea ce voi adorați
5. Și nici voi nu veți adora ceea ce ador eu
6. Voi aveți religia voastră, iar eu am religia mea!”

¹³⁷⁰ Necredincioșii

Surat 110: an-Nasr

Perioada de revelare

Abdullah bin Abbas a spus că acesta este ultimul Capitol din Coran revelat, adică nu a mai fost trimis alt Capitol complet după acesta. (Muslim, Nasai, Tabarani, Ibn Abi Şaibah, Ibn Marduyah) Conform lui Abdullah bin Omar, acest Capitol a fost revelat cu ocazia Pelerinajului de Adio în ziua de mijloc a Zilelor Taşriq la Mina, iar după aceasta Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) s-a urcat pe cămila și a spus bine-cunoscuta Predică. (Tirmidhi, Bazzar, Baihaqi, Ibn Abi Şaibah, Abd bin Humaid, Ibn Yala, Ibn Marduyah) Baihaqi a relatat în Kitab al-Hajj de la Sarra bint-Nabhan Predica pe care Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus-o cu acea ocazie. Ea spune: „La Pelerinajul de Adio l-am auzit pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spunând: „O oameni, voi știți ce zi este astăzi? Ei au spus: Dumnezeu și Mesagerul Său știu cel mai bine. El a spus: Este ziua din mijloc a Zilelor Taşriq. Apoi el a spus: Știți ce loc este acesta? Ei au spus: Dumnezeu și Mesagerul său știu cel mai bine. El a spus: „Acesta este Maşaril-Haram.” Apoi a spus: „Nu știu dacă vă voi revedea aici. Aveți grijă, sângele vostru și onoarea voastră vă sunt interzise până când veți apărea în fața Domnului vostru, iar El vă va întreba cu privire la faptele voastre. Ascultați: cel care este aproape să-i spună celui care este departe. Ascultați: V-am transmis vouă mesajul? Apoi, noi ne-am întors la Medina, iar Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a murit după câteva zile.”

Dacă ambele hadisuri sunt citite împreună pare că între revelarea Surei 110: an-Nasr și moartea Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a existat o perioadă de 3 luni și câteva zile, deoarece atât a trecut între Pelerinajul de Adio și moartea Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

Ibn Abbas spune că atunci când a fost revelat acest Capitol, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus că el a fost informat de moartea sa și că timpul său se apropia. (Musnad Ahmad, Ibn Jarir, Ibn al-Mundhir, Ibn Marduyah) În alte hadisuri relatate de la Abdullah bin Abbas s-a spus că la revelarea acestui Capitol Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a înțeles că a fost informat de plecarea sa din această lume. (Musnad Ahmad, Ibn Jarir, Tabarani, Nasai, Ibn Abi Hatim, Ibn Marduyah)

Mama Credincioșilor, Umm Habibah spune că, atunci când a fost revelat acest Capitol, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus că va pleca din această lume în acel an. La auzul acestor vorbe Fatima a plâns, iar el (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Din familia mea, tu vei fi prima care mă vei urma.” Auzind acestea ea a zâmbit. (Ibn Abi Hatim, Ibn Marduyah) Un hadis ce conține aceeași temă a fost relatat de către Baihaqi de la Ibn Abbas.

Ibn Abbas spune: „Omar obișnuia să mă invite să stau în adunarea sa împreună cu unii dintre companionii importanți ce au luptat la Badr, iar unora dintre ei nu le plăcea acest lucru. Aceștia s-au plâns că și ei aveau fii care erau ca și acest băiat. De ce el era invitat în mod particular la adunare? (Imam Bukhari și Ibn Jarir a spus că un astfel de lucru a fost spus de către Abdul Rahman bin Auf). Omar a spus că acest băiat s-a bucurat de această poziție datorită cunoașterii sale. Apoi, într-o zi el i-a invitat pe companionii de la Badr și m-a chemat și pe mine să stau cu ei. Am înțeles că el m-a chemat pentru a-și demonstra punctul de vedere. În timpul conversației Omar i-a întrebat pe companionii de la Badr: „Ce spunți despre - Când vine biruința lui Allah și cucerirea (v.1)??”

Unii au spus: „În el noi am fost îndemnați să Îl lăudăm pe Dumnezeu și Să Îi cerem iertare atunci când vine ajutorul Lui și noi obținem victoria.”

Alții au spus că acesta implica cucerirea orașelor și a forturilor. Alții au tăcut. Apoi Omar a spus: „Ibn Abbas, și tu spui același lucru?” Am spus: Nu. El a întrebat: „Atunci care este părerea ta?” Am spus că eu cred că este vorba despre ultima oră a Mesagerului lui Dumnezeu (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), iar Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost informat că atunci când va veni ajutorul lui Dumnezeu și va fi obținută victoria, va fi un semn că timpul lui a venit, astfel că, el ar trebui să Îl preamărească pe Dumnezeu și să-I ceară iertare. Atunci Omar a spus: „Nu știu decât ceea ce spui tu.” Într-un alt hadis se spune și că Omar le-a spus companiilor: „Cum mă puteți învinovăți când voi înșivă ați văzut motivul pentru care îl chem pe acest băiat în adunare?” (Bukhari, Musnad Ahmad, Tirmidhi, Ibn Jarir, Ibn Marduyah, Baghauî, Baihaqi, Ibn al-Mundhir)

Tematica și subiectul principal

Așa cum se poate vedea din hadisurile de mai sus, Dumnezeu l-a informat pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în acest Capitol că, atunci când islamul va obține o victorie completă în Arabia, iar oamenii vor începe să intre în religia lui Dumnezeu în număr mare, misiunea pentru care el a fost trimis în lume a fost îndeplinită. Apoi, el (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost îndemnat să Îl preamărească pe Dumnezeu cu ajutorul Căruia a reușit să îndeplinească o sarcină atât de măreață și ar trebui să Îi ceară iertare pentru orice greșeală pe care ar fi putut să o facă în misiunea sa. Aici se poate vedea foarte ușor marea diferență dintre un Profet și un lider obișnuit.

Dacă un lider obișnuit reușește în timpul vieții sale să facă o schimbare, aceasta ar fi o ocazie de mare bucurie pentru el. Dar aici se poate vedea un alt fenomen. Mesagerul lui Dumnezeu (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a reușit în 23 de ani să transforme o națiune întregă în ceea ce privește credințele, gândirea, obiceiurile, principiile, modul de viață, economia, politica și stilul de luptă și a ridicat-o din ignoranță și barbarism, iar acest lucru i-a conferit posibilitatea de a cuceri lumea și de a deveni un lider mondial, însă, atunci când el (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și-a îndeplinit această misiune unică, el (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu a fost îndemnat să o sărbătorească, ci să Îl preamărească și să Îl glorifice pe Dumnezeu și să se roage Lui pentru iertare, iar el s-a preocupat de implementarea acestei porunci.

Aișa a spus: „Mesagerul obișnuia să recite deseori «Glorie Ție, O, Dumnezeule, și laudă Ție! Caut iertarea Ta și mă căiesc la Tine (Unicul) (conform altor hadisuri «Glorie lui Dumnezeu și Laudă Lui. Caut iertarea lui Dumnezeu și mă căiesc Lui»), înainte de moartea sa. Am întrebat: O, Mesager al lui Dumnezeu, ce sunt cuvintele pe care ai început să le recitești acum? El a răspuns: Un semn mi-a fost trimis, iar atunci când eu îl voi vedea, va trebui să recit aceste cuvinte și acestea sunt: Când vine biruința lui Allah și cucerirea (v.1)» (relat în Musnad Ahmad, Muslim, Ibn Jarir, Ibn al-Mundhir, Ibn Marduyah. În alte hadisuri cu privire la același subiect, Aișa a relatat că Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) obișnuia să recite deseori următoarele cuvinte în rugăciunea sa, atunci când se prosterna pe pământ: «Glorie Ție, O Dumnezeu și laudă Ție, O Domnul meu, iartă-mă.» Aceasta a fost interpretarea pe care i-a făcut-o Coranului (adică Capitolului 110) (relat în Bukhari, Muslim Abu Dauud, Nasai, Ibn Majah, Ibn Jarir)

Umm Salamah spune că Profetul în timpul ultimelor sale zile recita foarte des următoarele cuvinte indiferent că stătea sau era în picioare, pleca sau intra în casă: Glorie lui Allah și laudă Lui. L-am întrebat într-o zi: „De ce reciti atât de des aceste cuvinte, o Mesager al lui Dumnezeu?” El a răspuns „Am fost poruncit să fac astfel. Apoi el a recitat acest Capitol.” (Ibn Jarir)

Ibn Abbas a spus că, după revelarea acestui Capitol, Mesagerul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) s-a rugat atât de intens pentru Viața de Apoi, așa cum nu a mai făcut-o niciodată.

Surat 110: an-Nasr¹³⁷¹

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Când vine biruința lui Allah și
cucerirea¹³⁷²
2. Și-i vezi pe oameni intrând în religia
lui Allah în cete,
3. Atunci slăvește-L cu laudă pe
Domnul tău și roagă-L pe El de
iertare, fiindcă El este *Tauwab*
[Iertător] [cu cel care se căiește]!

¹³⁷¹ Surat „Biruinei”

¹³⁷² Orașului Mecca

Surat 111: al-Masad

Perioada de revelare

Deși comentatorii sunt cu toții de acord că acest Capitol a fost revelat la Mecca, este dificil de a determina în care fază a vieții la Mecca a fost, mai precis, acesta revelat. Însă, luând în considerare comportamentul lui Abu Lahab față de Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), se poate spune că acesta a fost revelat în perioada în care el a încălcat orice limită, iar atitudinea lui a devenit un obstacol serios în progresul islamului. Este posibil ca acesta să fi fost revelat în perioada în care cei din Qurayș i-au boicotent pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și pe musulmani și i-au asediat în Șib Abi Talib, iar Abu Lahab era singura persoană care li s-a alăturat dușmanilor împotriva propriilor sale rude. Această asumție este bazată pe faptul că Abu Lahab era unchiul Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), iar condamnarea publică de către un nepot al unchiului său nu era scuzaabilă și adecvată, decât în momentul în care abuzul făcut de unchi devenea vizibil pentru toată lumea. Dacă acest Capitol ar fi fost revelat înainte de aceasta, chiar la început, atunci oamenii l-ar fi considerat pe nepot a fi prost crescut.

Contextul revelării

Acesta este singurul loc din Coran unde un dușman al islamului a fost condamnat pe nume. Atât în Mecca, cât și în Medina au fost oameni care au fost la fel de ostili față de islam și față de Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Atunci de ce a fost această persoană menționată cu numele său? Pentru a înțelege aceasta este necesar a înțelege societatea arabă din acel timp și ce rol a avut Abu Lahab.

Deoarece în Arabia antică erau des răspândite haosul, confuzia, măcelul și jaful, o persoană nu își putea proteja viața, onoarea și proprietatea decât cu ajutorul tribului său și al rudelor sale. Astfel, un comportament bun față de familie era considerat a fi cea mai bună valoare morală în societatea arabă, iar ruperea relațiilor de familie era considerată a fi cel mai mare păcat. Sub influența aceleiași tradiții arabe, atunci când Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a început să predice mesajul Islamului, celelalte clanuri ale tribului Qurayș și conducătorii lor i s-au opus la maximum, dar Bani Hașim și Bani al-Muttalib (fiii lui al-Muttalib, fratele lui Hașim) nu doar că nu i s-au opus lui, ci au continuat să îl sprijine pe acesta în mod deschis, deși majoritatea dintre ei nu credeau încă în misiunea sa. Celelalte clanuri din Qurayș au considerat și ele acest sprijin ca fiind în concordanță cu tradițiile Arabiei. Din acest motiv ei nu i-au batjocorit pe Bani Hașim și pe Bani al-Muttalib. Ei știau și credeau că, sub nicio formă, nu trebuie să îl predea pe un individ din clanul lor dușmanilor lor, iar ajutorarea unui membru al clanului era perfect normală pentru Qurayș și oamenii din Arabia.

Acest principiu moral pe care arabii, chiar și în zilele pre-islamice, îl considerau că merită să fie respectat, a fost încălcat doar de către un om, Abu Lahab, fiul lui Abdul Muttalib. El era unul dintre unchii Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). În Arabia, un unchi este precum un tată, mai ales atunci când nepotul nu are tată. Este de așteptat ca unchiul să aibă grijă de nepot ca și cum acesta ar fi fost copilul său. Dar acest om, din cauza ostilității sale față de islam și a iubirii pentru necredință (*Kufr*) a încălcat toate tradițiile arabe.

Învățații au relatat de la Ibn Abbas că atunci când Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost instruit să prezinte mesajul islamului în mod deschis și a fost instruit să își avertizeze prima dată rudele apropiate de pedeapsa lui Dumnezeu, el s-a urcat într-o dimineață pe Muntele Safa și a strigat: O, nenorocirea dimineții!, această alarmă era dată de cineva care observa dis de dimineață un trib dușman care venea înspre tribul său. Atunci când Mesagerul lui Allah (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a făcut această chemare, oamenii au întrebat cine a făcut acest apel. Acestora li s-a spus că Mohammed a făcut chemarea. În acel moment toate clanurile Qurayș s-au îmbulzit afară. Cine a putut să vină, a venit, iar cine nu, a trimis pe altcineva în locul lui. Atunci când oamenii s-au adunat, Mesagerul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a chemat fiecare clan pe nume, o Bani Hașim, o Bani Abdul Muttalib, o Bani Fir, o Bani cutare și cutare și a spus: „Dacă eu v-aș spune că în spatele dealului este un dușman pregătit să vă atace, m-ați crede?” Oamenii au răspuns într-un singur glas spunând că ei nu au auzit niciodată nicio minciună de la el. Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Atunci eu vă avertizez că voi vă îndreptați către un chin mare.” Atunci, înainte ca oricine altcineva să vorbească, Abu Lahab, unchiul Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Fie ca tu să mori! Pentru asta ne-ai chemat aici?” Un alt hadis adaugă că el a luat o piatră de pe jos și a aruncat-o înspre Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). (Musnad Ahmad, Bukhari, Muslim, Tirmidhi, Ibn Jarir și alții)

Conform lui Ibn Zayd, Abu Lahab l-a întrebat pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) într-o zi: „Dacă ar fi să accept religia ta, ce aș primi?” Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a răspuns: „Vei primi ceea ce primesc și ceilalți credincioși.” El a spus: „Nu există nicio preferință față de mine?” Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a răspuns: „Ce altceva mai vrei?” Atunci el a spus: „Fie ca această religie în care eu sunt egal cu ceilalți oameni să piară!” (Ibn Jarir)

În Mecca, Abu Lahab era vecinul Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), casele lor fiind separate de un zid. În afară de el, Hakam bin As (Tatăl lui Maruan), Uqbah bin Abi Muait, Adi bin Hamra și Ibn al-Asda il-Hudhali erau de asemenea vecinii lui. Acești oameni nu l-au lăsat să aibă liniște nici măcar în casa lui. Câteodată când el (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) făcea rugăciunea, ei puneau stomacul unei capre pe el, câteodată când făcea mâncare afară, ei aruncau mizerii în oala de mâncare. Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ieșea afară și spunea: „O Bani Abdi Manaf, ce fel de vecini sunteți voi?” Soția lui Abu Lahab, Umm Jamil (sora lui Abu Sufiyan) obișnuia să pună spini la ușa lui pe timp de noapte, pentru ca atunci când copiii lui ieșeau dimineața din casă să se întepie la picioare. (Baihaqi, Ibn Abi Hatim, Ibn Jarir, Ibn Asakir, Ibn Hișam)

Înainte de proclamarea Profeției, două dintre fiicele Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) erau căsătorite cu doi dintre fii lui Abu Lahab, Utbah și Utaibah. După ce Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a început să îi cheme pe oameni la islam, Abu Lahab le-a spus fiilor săi: „Nu mă voi mai vedea cu voi până când nu le veți divorța pe fiicele lui Mohammed.” Atunci ambii fii și-au divorțat soțiile. Utaibah, în particular, a devenit atât de josnic în ura sa, încât într-o zi s-a dus la Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și i-a spus: „Tăgăduiesc *An-Najmi idha law* și *Alladhi dana fataadalla*” și apoi l-a scuipat, însă saliva lui nu l-a ajuns pe Profet. El (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) s-a rugat: „O Doamne, dă-l la un câine dintre câinii Tai.” După aceasta, Utaibah l-a acompaniat pe tatăl său în călătoria

sa în Siria. În timpul călătoriei, caravana s-a oprit într-un loc care, conform oamenilor locului, era vizitat de animale sălbatice pe timpul nopții. Abu Lahab le-a zis companionilor săi, cei din Qurays: „Faceți toate aranjamentele pentru protecția fiului meu, fiindcă mă tem de blestemul lui Mohammed asupra lui.” Atunci oamenii și-au pus cămilele în jurul lui Utaibah și s-au culcat. Noaptea, un tigru a venit și a trecut de cerul de cămile și l-a devorat pe Utaibah. (Ibn Abdul Barr: Al- Istiab; Ibn Hajar: Al-Isabah; Abu Nuaim al-Isfahani: Dalail an-Nubuuat; As-Suhaili: Raud al-Unuf) Aici există o diferență de opinii. Unii spun că divorțul a avut loc după revelarea lui Tabbat yada Abi Lahab. Există de asemenea o diferență de opinii cu privire la care fiul era Utbah sau Utaibah. Dar acest lucru este confirmat: după cucerirea orașului Mecca, Utbah a acceptat islamul și a făcut jurământul de alianță către Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Astfel, părerea corectă este că era vorba despre Utaibah.

Ticăloșenia lui Abu Lahab poate fi judecată după faptul că, după moartea fiilor Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), Qasim și apoi Abdullah, în loc să își consoleze nepotul, el a fugit la conducătorii Qurayș pentru a le da vestea că divorțul a rămas fără fi în acea noapte. Am discutat despre acest lucru în introducerea de la Surat 108: al-Kawthar.

Acest om îl urmărea pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) oriunde mergea să predice mesajul islamului și le interzicea oamenilor să îl asculte. Rabiah bin Abbad ad-Dill a relatat: „Eram un copil mic atunci când am mers cu tatăl meu la piața Dhul-Majaz. Acolo l-am văzut pe Mesager (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) care le spunea oamenilor: «O, oameni, spuneți: nu există altă divinitate în afară de Unicul Dumnezeu și veți obține succesul.» În spatele lui am văzut un om care le spunea oamenilor «Acest om este un mincinos care și-a lăsat credința ancestrală.» Am întrebat, cine este el? Oamenii au răspuns: El este unchiul său, Abu Lahab.” (Musnad Ahmad, Baihaqi). Un alt hadis de la Rabiah spune: „Am văzut că Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) s-a dus la locul unde s-a oprit fiecare trib și a spus: «O, copii ai lui cutare și cutare, eu am fost numit Mesagerul lui Dumnezeu. Vă îndemn să îl adorați doar pe El și să nu-l faceți asociați. Declarați-vă credința în mine și alăturați-vă mie pentru ca eu să îndeplinesc misiunea pentru care am fost trimis.» În spatele lui era un om care spunea: «O, fii ai lui cutare și cutare, el vă spune să îi lăsați pe Lat și Uzza și vă cheamă la o religie greșită pe care el a adus-o. Nu ascultați ceea ce spune și nu-l urmați.» L-am întrebat pe tatăl meu cine este el? El a răspuns: El este unchiul său, Abu Lahab.” (Musnad Ahmad, Tabarani). Hadisul lui Tariq bin Abdullah al-Muraibi este similar. El spune: „Am văzut în piața Dhul-Majaz că Mesagerul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) le spunea oamenilor: „«O, oameni, spuneți „*La ilaha ill-Allah*” și veți obține succesul», iar în spatele lui era un om care arunca cu pietre după el, încât călcăiele lui au sângerat și el le-a spus oamenilor: Nu îl ascultați, el este un mincinos. I-am întrebat pe oameni cine era. Ei au spus că era unchiul său, Abu Lahab.” (Tirmidhi)

În anul 7 al Profeției, când toate clanurile Qurayș i-au boicotat pe Bani Hashim și Bani al-Muttalib social și economic și ambele aceste clanuri au continuat să îl sprijine pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) au fost asediate în Shib Abi Talib, iar Abu Lahab a fost singura persoană care a luat partea necredincioșilor Qurayș împotriva clanului propriu. Acest boicot a continuat pentru 3 ani, iar Bani Hașim și Bani al-Muttalib au început să fie înfometati. Însă, aceasta nu l-a făcut pe Abu Lahab să își schimbe părerea. Atunci când o caravană comercială a venit la Mecca și o persoană asediată din Shib Abi Talib se ducea la ea pentru a cumpăra mâncare, Abu Lahab striga la comercianți să ceară un preț foarte mare, spunându-le că el va plăti pentru

orice pierdere a lor. Așadar, ei cereau prețuri exorbitante, iar oamenii se întorceau la copiii flămânzi cu mâna goală. Atunci Abu Lahab cumpăra ceva mâncare de la ei la prețurile pieței (Ibn Sa'd, Ibn Hişam).

Din cauza acestor fapte acest om a fost condamnat pe numele său în acest Capitol. Arabii din afara Meccăi care veneau la Hajj sau care se adunau în diverse piețe, considerau a fi o încălcare a tradițiilor din Arabia faptul că un unchi își batjocora nepotul și arunca cu pietre după el. Astfel, ei au fost influențați de ce a spus Abu Lahab și aveau dubii cu privire la Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Dar când a fost revelat acest Capitol și Abu Lahab, plin de mânie, a început să spună lucruri ilogice, oamenii au realizat că ceea ce el spunea împotriva Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu era deloc de încredere și că el se comporta astfel doar din cauza ostilității sale față de nepotul său.

Mai mult, atunci când unchiul său a fost condamnat pe nume, așteptările oamenilor ca Mesagerul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu ar fi la fel de strict cu unele rude în ceea ce privește religia au dispărut. Atunci când propriul unchi al lui Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost certat în mod public, oamenii au înțeles că nu exista preferință în religie. O persoană care nu era rudă putea deveni una dragă și apropiată dacă credea, iar o rudă putea deveni un străin dacă nu credea. Astfel, în religie nu există loc pentru legăturile de sânge.

Surat 111: al-Masad¹³⁷³

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Să piară mâinile lui Abu Lahab și să piară și el¹³⁷⁴!
2. Averea lui să nu-i fie de niciun folos și nici ce a agonisit!
3. Va arde în Focul cu flăcări,
4. Împreună cu muierea lui, aducătoarea de vreascuri¹³⁷⁵,
5. Care va avea la gâtul ei o funie de fire [de palmier].

¹³⁷³ Surat „Firelor”

¹³⁷⁴ Abu Lahab, unchiul Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), care era un dușman al islamului

¹³⁷⁵ Ea punea spini în calea Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și îl batjocora. Cuvintele „vreascuri” erau folosite de către arabi pentru a face referire la batjocură și bârfă.

Surat 112: al-Ikhlâs

Perioada de revelare

Învățații nu sunt de acord dacă acest Capitol a fost revelat la Mecca sau la Medina, iar diferența de opinie este cauzată de hadisurile ce au fost relatate cu privire la ocazia revelației. Unele dintre ele sunt:

1. Abdullah bin Masoud a relatat că cei din Qurayș i-au spus Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa): „Spune-ne despre strămoșii Domnului tău.” Atunci a fost revelată această Sură. (Tabarani)
2. Abul Aliyah a relatat cu autoritatea lui Ubayy bin Kab că politeiștii i-au spus Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa): Spune-ne despre strămoșii Domnului tău. Atunci Dumnezeu a revelat această Sură. (Musnad Ahmad, Ibn Abi Harim, Ibn Jarir, Tirmidhi, Bukhari în At-Tarikh, Ibn al-Mundhir, Hakim, Baihaqi). Tirmidhi a relatat un hadis cu aceeași temă de la Abul Aliyah, dar, care nu conține nicio referință la Ubayy bin Kab și pe care l-a declarat a fi mai autentic.
3. Jabir bin Abdullah a spus că un beduin (conform altor tradiții, unii oameni) i-au spus Profetului: Spune-ne despre strămoșii Domnului tău. Atunci Dumnezeu a revelat această Sură. (Abu Yala, Ibn Jarir, Ibn al-Mundhir, Tabarani în Al-Ausat, Baihaqi, Abu Nuaim în Al-Hilyah)
4. Ikrimah a relatat un hadis de la Ibn Abbas spunând că un grup de evrei, inclusiv Kab bin Așraf, Uyayy bin Akhtab și alții, au venit la Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și i-au spus: „O, Mohammed, spune-ne despre atributele Domnului tău, care te-a trimis ca și Profet.” Atunci Dumnezeu a revelat această Sură. (Ibn Abi Hatim, Ibn Adi, Baihaqi în Al-Asma uas-Sifat)

Există și alte hadisuri ce au fost citate de către Ibn Taymiyyah în comentariul la această Sură, care sunt după cum urmează:

Aceste hadisuri arată faptul că mai mulți oameni, cu ocazii diferite, l-au întrebat pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) despre esența și natura Dumnezeului în serviciul Căruia el îi chema, iar el (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a recitat de fiecare dată, prin porunca lui Dumnezeu, această Sură. În Mecca, păgânii Qurayș i-au pus această întrebare și, drept răspuns, a fost revelat acest Capitol, iar în Medina, uneori creștinii, alteori alți oameni din Arabia, îi puneau astfel de întrebări și, de fiecare dată, Dumnezeu îl inspira pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) să recite acest Capitol. Deși în fiecare dintre aceste hadisuri s-a spus că acest Capitol a fost revelat cu respectiva ocazie, o persoană nu trebuie să rămână cu părerea că aceste hadisuri se contrazic.

De fapt, acest Capitol este meccan, iar conform subiectului său, el a fost revelat în prima perioadă la Mecca, atunci când oamenii, după ce au auzit invitația Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) la Dumnezeu, au vrut să știe cum era acest Domn. De asemenea, în acea perioadă nu erau încă revelate versete detaliate ale Coranului cu privire la esența și atributele lui Dumnezeu. O altă dovadă a faptului că acest Capitol este unul dintre primele revelate este faptul că, atunci când în Mecca, Umayyah bin Khalaf, stăpânul lui Bilal, l-a pus pe acesta să stea pe

nisipul arzător și a pus o piatră grea pe pieptul său, Bilal a strigat: „Ahad! Ahad!” [Unul, Unul (este Dumnezeu)]. Acest cuvânt era derivat de la acest Capitoleu.

Tematica și subiectul principal

Hadisurile ce vorbesc despre ocazia revelării acestui Capitoleu arată ce concepte religioase aveau oamenii atunci când Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a început să predice mesajul Monoteismului (*Tauhid*). Politeiștii idolatrii adorau zei făcuți din lemn, piatră, aur, argint și alte materiale. Acești zei aveau formă și corp. Zeii și zeițele se trăgeau unul din celălalt. Fiecare zei/ă avea soț și fiecare zeu soție. Aceștia aveau nevoie de băutură și mâncare și adepții lor le așezau în jurul lor. Un număr mare de politeiști credeau că Dumnezeu și-a luat o formă umană și că erau unii oameni care se trăgeau din El. Deși creștinii susțineau că ei cred într-un singur Dumnezeu, Dumnezeul lor avea un fiu, iar pe lângă Tatăl și Fiul, și Duhul Sfânt erau asociați lui Dumnezeu în adorare: atât de mult încât Dumnezeu avea o mamă.

Și evreii susțineau că ei cred într-un singur Dumnezeu, dar și Dumnezeul lor avea formă fizică și calități și caracteristici umane. El a mers la plimbări, a luat formă umană, s-a luptat cu un servitor al Său și era tatăl unui fiu, Ezra. Pe lângă aceste comunități religioase, erau zoroaștrii care adorau focul și sabeeni care adorau stelele. În aceste condiții, atunci când oamenii au fost chemați să creadă în Unicul Dumnezeu, care nu are asociați, era inevitabil ca oamenii să întrebe cine era Singurul Dumnezeu și cum era Dumnezeu. Este un miracol al Coranului că în doar câteva propoziții scurte, el a răspuns la toate întrebările și a prezentat atât de clar conceptul de Dumnezeu, distrugând toate conceptele politeiste, fără a mai lăsa loc pentru atribuirea calităților umane lui Dumnezeu.

Meritul și importanța

Din acest motiv, Mesagerul lui Dumnezeu (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) avea un mare respect pentru acest Capitoleu și i-a făcut pe musulmani să realizeze importanța sa prin diferite moduri pentru ca aceștia să îl recite deseori și să îl împărtășească și cu alți oameni. El cuprinde doctrina importantă a islamului (Monoteism) în 4 propoziții, atât de scurte încât rămân împregnate în memoria umană și pot fi recitate foarte ușor.

Există multe hadisuri care arată faptul că Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) le-a spus oamenilor în multe ocazii și în diferite moduri că acest Capitoleu este echivalent cu o treime din Coran. Au fost relatate multe hadisuri cu privire la acest subiect în Bukhari, Muslim, Abu Dawud; Nasai, Tirmidhi, Ibn Majah, Musnad Ahmad, Tabarani și alte cărți, cu autoritatea lui Abu Said Khudri, Abu Hurairah, Abu Ayyub Ansāri, Abu ad-Darda, Muadh bin Jabal, Jabir bin Abdullah, Ubayy bin Kab, Umm Kulthum bint Uqbah bin Abi Muait, Ibn Umar, Ibn Masud, Qatadah bin an-Numan, Anas bin Malik, și Abu Masud (Dumnezeu să fie mulțumit de ei).

Un incident similar a fost relatat în Bukhari, cu autoritatea lui Anas. El spune: „Un om dintre Ansar a condus rugăciunea în Moscheea Quba. Obiceiu lui era ca, în fiecare rakat să recite această Sură și apoi spunea altă Sură. Oamenii au obiectat și i-au spus: «Nu crezi că Surat Ikhlās în sine este suficientă? De ce mai reciți și o altă Sură? Ar trebui să reciți, fie doar această Sură, fie altă Sură». El a spus: «Nu o pot lăsa, mai degrabă renunț să mai conduc Rugăciunea, dacă voi vă doriți aceasta.» Oamenii nu au fost de acord ca un alt om să fie numit imam în locul lui. În sfârșit, problema a fost dusă Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). El l-a întrebat pe om: «Ce te împiedică să cedezi în fața dorințelor companionilor tăi? Ce te face să reciți această Sură în mod special în fiecare rakat?» Omul a răspuns: «Țin foarte mult la ea» Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a remarcat: «Dragostea ta pentru această Sură ți-a câștigat intrarea în Paradis.»”

Surat 112: al-Ikhlās¹³⁷⁶

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Spune: „El este Allah, Cel Unic¹³⁷⁷!
2. *Allah-us-Samad*¹³⁷⁸!
3. El nu zămislește și nu este născut
4. Și El nu are pe nimeni egal!”

¹³⁷⁶ Surat „Devoțiunii” (Sincerității, Purității) credinței, tema Capitolului. În relatările lui Bukhari și Muslim, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a descris-o ca fiind echivalentă cu o treime din Coran.

¹³⁷⁷ Unul, Unic și Indivizibil

¹³⁷⁸ „Allah, Refugiul Etern” – care este căutat în timpuri dificile și la nevoie, de care depinde întreaga creație

Surat 113: al-Falaq și Surat 114: an-Nas

Deși aceste Capitole sunt separate și sunt scrise în Coran sub nume diferite, conținutul lor se aseamănă atât de mult, încât au primit un nume comun, Mu'auuidhataan (cele două Capitole în care se caută refugiu la Dumnezeu). Imam Baihaqî în Dala'î al an-Nubuūat a scris că aceste două Capitole au fost revelate împreună, iar din acest motiv numele combinat al lor este Mu'auuidhataan. Fiindcă abordează aproape aceleași teme și subiecte, ele au aceeași introducere. Însă, ele vor fi explicate și comentate separat.

Perioada de revelare

Hasan Basri, 'Ikrimah, 'Ata și Jabir bin Zayd spun că aceste Capitole au fost revelate la Mecca. Un hadis de la 'Abdullah bin 'Abbas susține aceeași părere. Însă, conform altui hadis al lui, acest Capitol a fost revelat la Medina, iar 'Abdullah bin Zubair și Qatadah au aceeași părere. Unul dintre hadisurile care susțin această a doua părere este cel pe care Muslim, Tirmidhi, Nasa'i și Imām Ahmad bin Hanbal, care l-au relatat cu autoritatea lui 'Uqbah bin 'Amir. Acesta a spus că Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a spus într-o zi: „Știi ce fel de versete mi-au fost revelate în această noapte? – aceste versete fără de pereche sunt *A 'udhu bi-Rabbil-falaq* și *A 'udhu bi-Rabbīn-nas* (adică cele două Sure). Acest hadis este folosit drept argument pentru desemnarea celor două Capitole ca fiind medinite, deoarece 'Uqbah bin 'Amir a devenit musulman după emigrare (*Hijrah*), în Medina. Alte hadisuri care sprijină aceeași părere sunt cele relatate de Ibn Sa'd, Baghawi, Imām Baihaqî, Ibn Hajar și alții care spun că aceste Capitole au fost revelate atunci când evreii i-au făcut farmece magice Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în Medina și el s-a îmbolnăvit din cauza lor.

Dar, așa cum am explicat în introducerea de la Surat 112: al-Ikhlās, dacă se spune despre o anumită Sūră că a fost revelată cu o anumită ocazie, nu înseamnă neapărat că aceasta a fost revelată pentru prima dată atunci. Dimpotrivă, se întâmpla ca un Capitol sau un verset să fi fost revelat înainte, apoi, cu ocazia unui incident particular, atenția Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) să îi fie atrasă de către Dumnezeu pentru a doua oară sau în repetate rânduri. Conform părerii noastre, acesta este și cazul cu Mu'auuidhataan. Subiectul acestor Capitole spune clar că cele două au fost revelate la Mecca, în prima fază, atunci când opoziția față de Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) era foarte intensă.

Mai târziu, la Medina, când a existat o opoziție foarte mare din partea ipociților, a evreilor și a politeiștilor, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost instruit să recite aceste Capitole, așa cum a fost menționat în hadisurile citate mai sus de la Uqbah bin Amir. După aceasta, când i s-au făcut farmece, iar el (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) s-a îmbolnăvit foarte tare, Îngerul Gavriil a venit și l-a instruit, prin porunca lui Dumnezeu, să recite aceste Capitole. Așadar, noi considerăm a fi cea mai autentică părerea comentatorilor care spun că ambele Capitole sunt meccane. Este dificil a le considera ca având legătură doar cu incidentul magiei, deoarece acest incident este legat doar de un verset (v.4), iar celelalte versete din Surat 113: al-Falaq și întreaga Surat 114: an-Nas nu au nicio legătură cu acesta.

Tematica și subiectul principal

Condițiile în care au fost revelate aceste Capitole la Mecca erau următoarele. Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a provocat toate clasele de oameni din jurul lor din

momentul în care a început să predice mesajul islamului. Pe măsură ce mesajul său se răspânda, și opoziția necredincioșilor Qurayș devenea mai intensă. Atâta timp cât aceștia aveau speranța că îl pot opri din predicarea mesajului, ademenindu-l sau făcând o înțelegere cu el (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), ostilitatea lor nu era foarte activă. Dar atunci când Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a dezamăgit complet, spunându-le că nu va accepta niciun compromis în ceea ce privește credința și fiind informați în Surat 109: al-Kafirun foarte limpede, ostilitatea lor a atins limite extreme. În special familiile ale căror membrii deveniseră musulmani erau extrem de furioase împotriva Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Ele îl blestemau și organizau adunări secrete cu scopul de a face planuri pentru a-l omorî noaptea, astfel încât Bani Hașim să nu descopere cine este ucigașul și să nu se poată răzbuna. Mai mult, oamenii îi făceau vrăji pentru a-l îmolnăvi, a-l înnebuni sau a-l omorî și în orice parte erau diavoli dintre oameni și djinni care le inspirau răul în inimile lor și îi întorceau împotriva Coranului adus de el astfel încât aceștia să devină suspicioși în legătură cu el și să fugă de el.

Foarte mulți oameni erau geloși pe el pentru că nu puteau accepta ca un om dintr-o altă familie sau un alt clan să prospere. De exemplu, motivul pentru care Abu Jahl întrecea orice limită în ostilitatea față de Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost explicat de către el însuși: „Noi și Bani Abdî Manaf (de care aparținea Profetul, pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) eram rivali: ei îi hrăneau pe unii, noi pe alții, ei le ofereau oamenilor mijloace de transport și noi făceam la fel, ei făceau donații și noi făceam la fel, iar atunci când am devenit egali în ceea ce privește onoarea și nobilimea, ei acum spun că au un Profet ce primește revelații din Ceruri; cum am putea noi concura cu ei? Jurăm pe Dumnezeu, noi nu îl vom recunoaște niciodată și nici nu vom crede în el.” (Ibn Hișam, vol. I, pag. 337-338)

Acestea erau condițiile atunci când Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a primit porunca să le spună oamenilor: „Eu caut adăpost la Stăpânul revărsatului zorilor, ~ Împotriva răului [venind] de la ceea ce El a creat ~ Și împotriva răului întunericului care se așterne ~ Și împotriva răului vrăjitoarelor care suflă în noduri ~ Și împotriva răului pizmuitorului, când pizmuiește” și: „Eu caut adăpost la Domnul oamenilor, ~ Stăpânul oamenilor, ~ Dumnezeuul oamenilor, ~ Împotriva răului ademenitorului fugar, ~ Care șoptește în piepturile oamenilor, ~ Dintre djinni și oameni.” Acestea sunt asemănătoare cu ceea ce a fost poruncit de către Profetul Moise să spună atunci când Faraonul și-a exprimat, în fața curții sale, dorința de a-l omorî: „Eu caut apărare la Domnul meu și Domnul vostru împotriva oricărui trufaș care nu crede în Ziua socotirii.” (Surat 40:27) și „Și eu caut apărare la Domnul meu și Domnul vostru pentru ca voi să nu mă loviți cu pietre” (Surat 44:20).

În ambele ocazii, acești Profeți ai lui Dumnezeu s-au confruntat cu dușmani foarte puternici. În ambele ocazii, deși nu aveau nicio putere materială, ei au rămas fermi împotriva oponentilor lor puternici și, în ambele ocazii, ei au desconsiderat amenințările și planurile periculoase ale dușmanilor spunând: „Căutăm refugiu la Domnul Universului împotriva lui.” Evident, o astfel de poziție fermă nu poate fi adoptată decât de o persoană care are convingerea că puterea Domnului său este Puterea Supremă, iar celelalte puteri sunt nesemnificative în comparație cu El și nimeni nu îi poate face rău celui care caută refugiu la El. Doar o astfel de persoană poate spune: „Nu voi renunța în a predică Cuvântul Adevărului. Nu-mi pasă de ceea ce spuneți sau faceți pentru că eu am căutat refugiu la Domnul meu și la Domnul vostru și la Domnul Universului.”

Relația dintre Surat al-Fatihah și Mu'auuidhataan

Ultimul lucru ce trebuie menționat cu privire la Mu'auuidhataan este relația dintre începutul și sfârșitul Coranului. Deși Coranul nu a fost aranjat cronologic, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a aranjat versetele și Capitolele revelate timp de 23 de ani, în această ordine, nu după placul său, ci conform poruncii lui Dumnezeu care le-a revelat. Conform acestei ordini, Coranul începe cu Surat al-Fatihah și se încheie cu Mu'auuidhataan. Acum să ne uităm la cele două. La început, după laudarea și glorificarea lui Dumnezeu, Domnul lumilor, Cel Bun, Cel Milostiv și Stăpânul Zilei Judecării, robul se supune: „Doamne, doar pe Tine te ador și doar Ție îți cer ajutorul, iar cel mai mare ajutor de care am nevoie de la Tine este să fii călăuzit către Calea cea Dreaptă.” Drept răspuns, el primește întregul Coran, care să îi arate Calea cea Dreaptă, iar acesta se încheie astfel: Omul se roagă la Dumnezeu, Domnul zorilor, Domnul oamenilor, Regele oamenilor, Divinitatea oamenilor spunând: „Caut refugiu doar la tine pentru a mă proteja de răul fiecărei creaturi și, în particular, de răul adoratorilor diavolilor, indiferent că sunt dintre oameni sau djinni, pentru că aceștia sunt cel mai mare obstacol în urmarea Căii Drepte.” Relația începutului cu sfârșitul nu îi poate rămâne ascunsă celui care are raționament.

Surat 113: al-Falaq¹³⁷⁹

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Spune: „Eu caut adăpost la Stăpânul revărsatului zorilor
2. Împotriva răului [venind] de la ceea ce El a creat
3. Și împotriva răului întunicului care se așterne
4. Și împotriva răului vrăjitoarelor care suflă în noduri¹³⁸⁰
5. Și împotriva răului pizmuitorului, când pizmuiește.”

¹³⁷⁹ Surat „Revărsatului zorilor”. Aceasta și Sura următoare au fost revelate împreună și

sunt recitate atunci când se caută protecția lui Dumnezeu de toate tipurile de rău.

¹³⁸⁰ Care fac magie

Surat 114: an-Nas¹³⁸¹

În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Spune: „Eu caut adăpost la Domnul oamenilor,
2. Stăpânul oamenilor,
3. Dumnezeu oamenilor
4. Împotriva răului ademenitorului fugar¹³⁸²
5. Care șoptește în piepturile oamenilor,
6. Dintre djinni și oameni¹³⁸³.”

- SFÂRȘITUL TRADUCERII SENSURILOR CORANULUI -

¹³⁸¹ Surat „Oamenilor”

¹³⁸² Un diavol care îi face sugestii rele omului, dar care dispare atunci când acesta îl pomenește pe Allah

¹³⁸³ Cei care fac sugestii rele pot fi și dintre oameni și dintre djinni

ANEXE

Introducere în studiul Coranului

Suntem obișnuți să citim cărți ce prezintă informații, idei și argumente într-un mod sistematic și coerent, iar atunci când începem să studiem Coranul, ne așteptăm ca și această Carte să aibă de la bun început un subiect definit, care apoi să fie împărțit în secțiuni și Capitoale, după care discuțiile să se desfășoare într-o ordine logică. De asemenea, ne așteptăm ca instrucțiunile să fie aranjate separat și sistematic, în funcție de fiecare aspect al vieții.

Însă, atunci când deschidem Coranul, descoperim un gen de literatură complet nefamiliar. Observăm că acesta cuprinde principii ale credinței și comportamentului, directive morale, instrucțiuni legale, avertizări și preveniri, condamnarea răufăcătorilor și avertizarea celor care neagă Adevărul, vești bune și cuvinte de consolare pentru cei care au suferit de dragul lui Dumnezeu, argumente și dovezi pentru mesajul său principal, aluzii la povești din trecut și semne ale lui Dumnezeu vizibile în Univers. Mai mult, spre deosebire de cărțile cu care suntem obișnuți, Coranul abordează în repetate rânduri același subiect, de fiecare dată descris altfel, iar multitudinea de subiecte alternează fără niciun principiu aparent.

Cititorul întâlnește, de asemenea, tranziții abrupte între subiecte. Audiența și vorbitorul se schimbă în mod constant pe măsură ce mesajul este direcționat către un grup de oameni și apoi către altul. Nu există nicio împărțire familiară a capitolelor și a secțiunilor. Și abordarea subiectelor este unică. Dacă este abordat un subiect istoric, narațiunea nu urmează un model obișnuit al evenimentelor istorice. În discuțiile filozofice sau metafizice nu există exprimarea și terminologia obișnuită a logicii și filozofiei formale. Subiectele culturale și politice sau întrebările ce țin de viața socială și economică a omului sunt discutate într-un mod complet diferit de cărțile științelor sociale. Principiile juridice și hotărârile legale sunt elucidate, dar într-un mod complet diferit de lucrările convenționale. Atunci când întâlnim o instrucțiune etică, putem observa că este complet diferită de cele întâlnite în literatura de specialitate etică.

Cititorul poate considera aceste noțiuni atât de străine, încât poate deveni confuz și poate crede că această Carte este o scriere dezorganizată, incoerentă și nesistematică ce cuprinde doar o conglomerare de comentarii diferite puse împreună în mod arbitrar. Criticii ostili se folosesc de acest lucru în critica lor, iar alții recurg la explicații exagerate sau ajung la concluzia că acest Coran cuprinde părți care nu au nicio legătură și astfel, poate fi supus multor interpretări, chiar și unora complet opuse intenției cu care Dumnezeu a revelat această Carte.

Ce fel de carte este Coranul? Cum a fost el revelat? Cum a fost aranjat? Care este subiectul său? Care este scopul său adevărat? Care este tema sa centrală? Care este raționamentul și stilul său? Dacă am putea obține răspunsuri clare și lucide la aceste întrebări am putea evita unele capcane periculoase, fiindu-ne astfel mai ușor să reflectăm asupra înțelesului și scopului versetelor Coranului. Dacă ne începem studiul Coranului având speranța că vom citi o carte despre religie, ne va fi greu, fiindcă noțiunea noastră despre religie și cărți este definită de experiența noastră. Așadar, trebuie să știm de dinainte că această Carte este unică în ceea ce privește compoziția, tema, conținutul și cuprinsul ei. Trebuie să fim preveniți că, în înțelegerea

Coranului, conceptul de carte pe care îl avem din trecut este mai degrabă o piedică decât un ajutor. Trebuie să realizăm că primul pas în înțelegerea sa este cel al eliberării minții de toate noțiunile preconceptuale.

Cel care studiază Coranul trebuie să înțeleagă de la bun început aserțiunile fundamentale ale Coranului. Indiferent dacă omul decide să creadă în Coran sau nu, el trebuie să recunoască afirmațiile fundamentale făcute de Coran și omul căruia i-au fost revelate acestea, profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Aceste aserțiuni sunt:

1. Domnul creației, Creatorul și Suveranul întregului Univers, l-a creat pe om pe Pământ (care este doar o parte a stăpânirii Sale). El i-a dăruit omului capacitatea de gândire, reflecție și înțelegere, abilitatea de a distinge între bine și rău, libertatea de a alege, voința și puterea de a-și exercita potențialul său. Pe scurt, Dumnezeu i-a dăruit omului un fel de autonomie și l-a desemnat viceregele Său pe pământ.

2. Deși omul se bucură de acest statut, Dumnezeu i-a spus în mod clar că doar El este Domnul și Suveranul omului și al întregului Univers. I-a spus omului că el nu are dreptul să se considere independent și că doar Dumnezeu are dreptul de a cere ascultare și adorare absolută. I s-a făcut, de asemenea, clar omului că viața în această lume, care i-a fost dată și pentru care a primit o anumită onoare și autoritate, este de fapt una temporară și o încercare pentru el, iar la sfârșitul vieții el se va întoarce la Dumnezeu, care îl va judeca în baza faptelor sale și care va declara cine a avut succes și cine a eșuat.

Calea cea dreaptă pentru om este aceea de a-L considera pe Dumnezeu ca fiind singurul său Suveran și Unicul care merită să fie adorat, de a urma poruncile revelate de către Dumnezeu, de a se comporta în această viață fiind conștient de faptul că aceasta este doar o încercare și de a se gândi la obiectivul suprem – succesul la judecata lui Dumnezeu. Orice altă cale este greșită.

I s-a explicat, de asemenea, omului că dacă el alege să urmeze calea cea dreaptă – și în această alegere el este liber - el va avea pace și mulțumire, atât în această viață, cât și în Viața de Apoi, unde va fi primit în Paradis. Dacă el va urma altă cale – deși este liber în această alegere – el va experimenta efectele rele ale corupției și dezordine în viață, iar atunci când va ajunge în Viața de Apoi va fi pedepsit cu un chin etern.

3. Explicând aceste lucruri, Domnul Universului l-a pus pe om pe Pământ și le-a dat lui Adam și Evei, primii oameni de pe Pământ, călăuzirea pe care aceștia trebuiau să o urmeze. Primii oameni nu au fost creați într-o stare de ignoranță, ci, dimpotrivă, ei și-au început viața fiind călăuziți divin. Aceștia cunoșteau realitatea în mod intrinsec, iar Legea, pe care trebuiau să o urmeze, le-a fost comunicată. Modul lor de viață presupunea ascultarea față de Dumnezeu (islam) și ei și-au învățat copiii să trăiască ascultându-L pe El (trăind ca și musulmani).

Însă, de-a lungul timpului, omul a deviat de la calea cea dreaptă de viață și a început să urmeze căi greșite. Acesta a permis ca adevărata călăuzire să fie pierdută prin neglijență și, câteodată, în mod intenționat, a schimbat-o din răutate. Ei l-au asociat lui Dumnezeu fiind omenști și neomenști, pe care le-au adorat ca pe niște zei. Aceștia au modificat știința despre realitatea

dată de către Dumnezeu cu diferite idei, superstiții și concepte filozofice, creând astfel mai multe religii. Aceștia au modificat și desconsiderat principiul logic al moralității individuale și al comportamentului colectiv și și-au făcut propriile legi în funcție de dorințele lor. Drept rezultat lumea s-a umplut de nedreptate și răutate.

4. Dumnezeu și-a asumat de la începutul creației că adevărata călăuzire îi va fi disponibilă omului într-o manieră în conformitate cu autonomia sa. Pentru a-și asuma această responsabilitate asumată, Dumnezeu a ales să numească oameni a căror credință în El era excepțională și care urmau calea plăcută Lui. Dumnezeu i-a ales pe acești oameni să fie Trimișii Lui, le-a transmis lor mesajele Lui, i-a onorat cu o știință a realității și le-a dat sarcina de a-i chema pe oameni la calea originală de la care aceștia s-au îndepărtat.

5. Acești Profeți au fost trimiși la diferite popoare, în ținuturi diferite și de-a lungul a zeci de mii de ani. Cu toții au avut aceeași religie, cea originală revelată omului. Cu toții au urmat aceeași călăuzire, acele principii morale prescrite pentru om chiar de la începutul existenței sale. Toți acești Profeți au avut aceeași misiune – să îl cheme pe om la adevărata religie și să-i organizeze pe cei care acceptau mesajul într-o comunitate consolidată de Legea lui Dumnezeu și care se străduia ca aceasta să fie urmată și căuta să prevină încălcarea ei. Toți Profeții și-au îndeplinit misiunea în mod lăudabil, însă întotdeauna au existat oameni care au refuzat să accepte călăuzirea lor și cei care au acceptat-o și au devenit „musulmani” (musulman este cel care se supune Mesajului lui Dumnezeu) au degenerat, făcând ca această Călăuzire Divină să fie pierdută sau schimbată.

6. În final Domnul Universului l-a ales pe Mohammed în Arabia și i-a încredințat aceeași misiune pe care a încredințat-o și Profeților anteriori. Acest ultim Mesager al lui Dumnezeu s-a adresat adepților Profeților anteriori, dar și întregii omeniri. Misiunea fiecărui Profet a fost de a-i chema pe oameni la calea corectă de viață, de a transmite adevărata călăuzire a lui Dumnezeu și de a-i organiza într-o singură comunitate pe cei care au acceptat călăuzirea revelată lui. O astfel de comunitate trebuia dedicată sarcinii importante de a-și organiza viața în conformitate cu călăuzirea lui Dumnezeu și de a se lupta pentru reformarea lumii. Coranul este Cartea care întruchiează această misiune și călăuzire, revelată de către Dumnezeu profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

Dacă ținem cont de aceste fapte fundamentale despre Coran devine ușor să înțelegem adevărul său subiect, tematica sa centrală și obiectivul său. Deoarece își dorește să explice adevărata cauză a succesului sau eșecului omului, subiectul Cărții este OMUL.

Tematica sa centrală este faptul că noțiunile ce au legătură cu Dumnezeu, Univers și om ce au provenit din cunoașterea limitată a omului se află împotriva realității. Același lucru se aplică și conceptelor ce au fost, fie inventate de intelectul omului, fie au evoluat din obsesia omului cu propriile dorințe. Modulurile de viață ce sunt bazate pe aceste fundamente false sunt, atât contrare realității, cât și dezastruoase pentru om. Esența cunoașterii adevărate este cea pe care Dumnezeu i-a revelat-o omului atunci când l-a numit vicerege. Așadar, calea de viață care se află în concordanță cu realitatea și duce la binele omului este cea pe care am caracterizat-o mai sus ca fiind „Calea cea Dreaptă.” Adevărul obiectiv al Cărții este de a-i

chema pe oameni la această „cale dreaptă” și de a-i insufla adevărata călăuzire, ce a fost pierdută, fie datorită neglijenței omului, fie pentru că a fost schimbată din cauza parșivității sale.

Dacă studiem Coranul având aceste fapte în minte, realizăm că această Carte nu deviază de la subiectul său principal, tematica sa centrală și obiectivul fundamental. Toate temele recurente din Coran au legătură cu tema centrală, așa cum un colier poate avea mărgelile de mărimi diferite. Coranul vorbește de alcătuirea Cerurilor, a Pământului și a omului, face referire la semnele adevărului în diferite fenomene ale universului, relatează povești ale națiunilor trecute, critică credințele, principiile și faptele diferitelor popoare, elucidează adevăruri supranaturale și discută multe alte lucruri. Coranul face acest lucru nu pentru a-i instrui pe oameni în fizică, istorie, filozofie sau altă știință, ci pentru a înlătura concepțiile greșite pe care ei le aveau despre realitate.

Subliniază faptul că diferitele căi pe care le urmează oamenii și care nu sunt conforme cu realitatea sunt în esență false și pline de concepții dăunătoare pentru omenire. Coranul le cere oamenilor să renunțe la aceste căi și să urmeze calea ce este conformă cu realitatea și are cele mai bune rezultate. Din acest motiv Coranul menționează tot ce este necesar pentru obiectivul său și omite detaliile irelevante. Astfel, întreg conținutul său gravitează în jurul acestei chemări.

Nu este posibil a înțelege stilul Coranului și aranjamentul versetelor sale sau diversitatea subiectelor sale fără a înțelege maniera în care a fost revelat.

Coranul, așa cum am spus mai devreme, nu este o Carte în sensul convențional. Dumnezeu nu a creat-o și nu i-a dat-o profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) într-o singură bucată. De asemenea, Coranul nu este una dintre acele cărți care abordează subiectele și tema principală într-o manieră convențională. Aranjamentul său diferă de cărțile obișnuite, iar stilul său este diferit. Natura acestei Cărți este că Dumnezeu a ales un om din Mecca care să fie Mesagerul Său și i-a poruncit să predice mesajul Său începând cu orașul și tribul său (Qurayș). În această fază inițială s-au dat instrucțiuni cu privire la ceea ce era necesar în acest punct al misiunii sale. Se evidențiază în principal 3 teme:

1. Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a primit instrucțiuni cum să se pregătească pentru această misiune măreață și cum să înceapă să lucreze pentru îndeplinirea acestei sarcini.
2. S-au dat cunoștințe fundamentale ale realității și au fost înlăturate concepțiile greșite ale oamenilor ce duseseră la orientarea lor greșită în viață.
3. Oamenilor li s-a cerut să adopte atitudinea corectă față de viață. Mai mult, Coranul elucidează acele principii fundamentale care, dacă sunt urmate, duc la succesul și fericirea omului.

În conformitate cu caracterul misiunii în această etapă, revelațiile inițiale au fost sub forma versetelor scurte, au avut un limbaj neobișnuit de grațios și un stil literar potrivit

temperamentului oamenilor cărora le-au fost adresate la început. Ritmul, melodia și vitalitatea acestor versete atrăgeau rapid atenția, iar șarmul lor stilistic era de o asemenea natură încât oamenii au început să le recite aproape involuntar.

Aceste prime mesaje erau remarcabile fiindcă, deși conțineau adevăruri universale, argumentele folosite pentru a le elucida proveneau din mediul familiar al primilor ascultători. S-au făcut aluzii la istoria și tradițiile lor și la urmele vizibile ale trecutului ce s-au strecurat în credințele lor și în viața morală și socială a Arabiei. Toate acestea erau calculate pentru a evidenția atracția mesajului pentru audiența imediată. Această etapă inițială a durat 4 sau 5 ani, iar mesajul Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a primit următoarele reacții:

1. Câțiva oameni au răspuns chemării și au fost de acord să se alătore națiunii sale (*Ummah*) și de a se supune Voinței lui Dumnezeu.
2. Mulți oameni au reacționat cu ostilitate, fie din ignoranță, fie din egocentrism sau din cauza atașamentului șovinist față de modul de viață al strămoșilor lor.
3. Chemarea Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu a fost limitată doar la Mecca, ci începea să primească răspuns și din afară.

În ciuda rezistenței și opoziției puternice, mișcarea islamică a continuat să se răspândească. Fiecare familie din Mecca avea un membru care a acceptat islamul.

În timpul luptei lungi și grele a Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) Dumnezeu a continuat să îl inspire cu revelații. Aceste mesaje i-a instruit pe credincioși cu privire la datoriile lor principale, le-a insuflat simțul apartenenței la o comunitate, i-a îndemnat la pietate, principii morale excelente și puritatea caracterului, i-a învățat cum să predice adevărata credință, i-a întărit cu promisiunea succesului și a Paradisului în Viața de Apoi, i-a încurajat să se lupte cu răbdare pe calea lui Dumnezeu și le-a umplut inimile cu atât de mult zel și entuziasm încât aceștia erau pregătiți să îndure fiecare sacrificiu, greutate și adversitate.

Această etapă s-a desfășurat în mai multe faze. În fiecare fază predicarea mesajului lua proporții tot mai mari deoarece lupta pentru cauza islamului și opoziția față de el devenea tot mai intensă și severă, iar credincioșii se întâlneau cu oamenii de diferite credințe. Toți acești factori au avut efectul diversificării subiectelor din mesajele revelate în această perioadă. Aceasta era, pe scurt, situația ce a format perspectiva istorică a Capitolelor din Coran revelate în Mecca.

Este clar faptul că revelarea Coranului a început și a mers în concordanță cu predicarea mesajului. Acest mesaj a trecut prin mai multe etape și a întâmpinat situații diverse încă de la început și până la finalul perioadei de 23 de ani. Părțile diferite ale Coranului au fost revelate pas cu pas, conform diferitelor nevoi schimbătoare ale mișcării islamice din acele etape. Astfel, el nu putea să aibă coerența și secvența sistematică așteptată de la o lucrare de doctorat. Mai mult, fragmentele variate ale Coranului ce au fost revelate în armonie cu creșterea

mișcării islamice nu au fost publicate sub forma tratatelor scrise, ci au fost împărtășite oral. Așadar, stilul lor avea mai mult un iz oratoric decât caracteristicile compoziției literare.

Mai mult, aceste discursuri erau transmise de cel a cărui sarcină era de a ajunge la mințile, inimile și emoțiile oamenilor care aveau un nivel de inteligență și dispoziție diferită. El a trebuit să revoluționeze gândirea oamenilor, să trezească în ei emoții nobile pentru a-i sprijini cauza sa, să își convingă companionii și să le inspire adevăratele principii morale, să transforme dușmanii în prieteni, oponenții în admiratori și să le arate celor care se opuneau mesajului său că poziția lor era ușor de combătut moral. Pe scurt, el trebuia să facă tot ce era necesar pentru a-și îndeplini misiunea cu succes. Discurile revelate în conformitate cu necesitățile unui mesaj sau a unei mișcări va avea în mod inevitabil un stil diferit de cel al unui discurs profesional.

Acest lucru explică repetițiile întâlnite în Coran. Interesul unui mesaj și al unei mișcări cerea ca în timpul unei etape particulare, accentul să fie pus pe acele subiecte ce sunt potrivite pentru acea etapă, fiind astfel excluse subiectele ce aparțineau unor etape viitoare. Drept rezultat, anumite subiecte au nevoie de un accent continuu timp de luni sau chiar ani. Pe de altă parte, o repetiție constantă în aceeași manieră devine epuizantă. Oricând este repetat un subiect, trebuie astfel exprimat într-o frazeologie diferită, cu variații stilistice pentru a asigura că ideile și credințele prezentate ajung în inimile oamenilor.

În același timp, era esențial ca principiile și credințele fundamentale pe care se baza mișcarea, să rămână proaspete în mințile oamenilor, astfel că, era necesar ca ele să fie repetate continuu de-a lungul etapelor mișcării. Dacă aceste idei s-ar fi pierdut în inimile și mințile oamenilor, mișcarea islamică nu ar fi progresat în spiritul său adevărat. Dacă reflectăm asupra acestei idei, devine clar faptul că nu Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a aranjat Coranul în ordinea în care a fost revelat. Așa cum am spus mai devreme, contextul în care a fost revelat Coranul de-a lungul celor 23 de ani era reprezentat de misiunea și mișcarea Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa); revelațiile au corespuns cu diferitele etape ale acestei misiuni și mișcări. Acum este evident că, atunci când misiunea Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) s-a completat, ordinea cronologică a Coranului – revelat în conformitate cu creșterea misiunii Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) – nu mai era potrivită pentru situația schimbată. Era necesară acum o aranjare diferită cu contextul schimbat, rezultat din completarea misiunii.

Inițial, mesajul Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost adresat doar celor ce erau complet neștiutori față de islam. Instruirea lor trebuia să înceapă cu cele mai elementare aspecte. După ce misiunea s-a terminat cu succes, Coranul a ajuns să aibă relevanță pentru cei care s-au decis să creadă în Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Prin virtutea acestei credințe ei au devenit o comunitate religioasă nouă - *Ummah* musulmană. Mai mult, ei au fost făcuți responsabili pentru transmiterea misiunii Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Nu mai era necesar ca versetele Coranului să fie aranjate cronologic. În contextul schimbat, a devenit necesar pentru purtătorii misiunii Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) să fie informați de datoriile lor și

de principiile și legile ce le guverna viețile. Era de asemenea, necesar ca ei să fie avertizați împotriva devierilor apărute printre adepții Profetilor anteriori.

Ar fi străin de natura Coranului ca toate versetele ce abordează un subiect specific să fie grupate împreună într-un singur loc deoarece natura Coranului cere ca cititorul să găsească învățături revelate în Medina intersectate cu cele revelate în Mecca și invers. Necesită cercetarea atentă a primelor discursuri împreună cu instrucțiunile din perioada de viață mai târzie a Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Acest amestec al învățăturilor din perioade diferite ajută la asigurarea unei viziuni generale și a unei perspective integrate a islamului și este ca o protecție împotriva înclinării către o anumită perioadă. Mai mult, o aranjare cronologică a Coranului ar fi avut sens pentru generațiile viitoare doar dacă acestea ar fi avut note explicatorii, iar acestea ar fi fost considerate drept un apendice inseparabil al Coranului. Acest lucru ar fi fost contrar scopului lui Dumnezeu în a revela Coranul; principalul scop al revelației era ca toți oamenii - copii și oameni tineri, bărbați și femei în vârstă, locuitori de la oraș și de la sat, muncitori și învățați - să se poate referi la Călăuzirea Divină disponibilă lor într-o formă complexă. Acest lucru era necesar pentru ca fiecare om, indiferent de nivelul de inteligență, să poată cunoaște ceea ce cerea Dumnezeu de la el. Acest scop ar fi fost de neatins dacă cititorul ar fi fost obligat să recite note istorice și comentarii explicatorii împreună cu Cartea lui Dumnezeu.

Cei care aduc obiecții aranjamentului actual al Coranului nu au înțeles pe deplin scopul său adevărat. Câteodată aceștia par să aibă iluzia că acesta a fost revelat doar pentru beneficiul studenților de istorie și sociologie.

Aranjamentul actual al Coranului nu este o lucrare a generațiilor viitoare, ci a fost făcută de către Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) prin porunca lui Dumnezeu. Ori de câte ori era revelat un Capitol, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) își chema scribii cărora le dicta conținutul lui și îi instruia unde să pună versetele. Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) urma aceeași ordine a Capitolelor și a versetelor atunci când îl recita în timpul rugăciunilor obligatorii, iar companionii aveau același obicei în memorarea Coranului. Colectarea Coranului s-a terminat în ziua în care s-a oprit revelația și acesta este un fapt istoric.

Deoarece rugăciunile erau obligatorii pentru musulmani încă de la începutul misiunii Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și recitarea Coranului era parte obligatorie a acelor rugăciuni, musulmanii memorând Coranul în timp ce revelația continua. Așadar, atunci când era revelat un fragment din Coran, el era memorat de unii dintre companioni. Astfel că, păstrarea Coranului nu era complet dependentă ca versetele sale să fie înscrise pe frunze de palmier, bucăți de os, piele sau pergament – materialele folosite de către scribii Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) pentru a scrie versetele Coranului. De fapt aceste versete au ajuns să fie înscrise în inimile a zeci, apoi sute, apoi mii, apoi sute de mii de oameni, imediat ce au fost revelate pentru ca nicio parte să nu fie schimbată.

După moartea Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), furtuna apostaziei a zguduit Arabia, iar companionii au fost nevoiți să se implice în lupte sângeroase pentru a o opri și astfel, mulți dintre cei care memoraseră Coranul au devenit martiri. Acest lucru l-a făcut pe Omar să ceară păstrarea Coranului și în formă scrisă. Astfel, el a prezentat această problemă urgentă lui Abu Bakr (Primul calif). După o oarecare ezitare, acesta a acceptat și i-a acordat această sarcină lui Zayd bin Thabit, care a lucrat ca și scrib pentru Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

Coranul pe care îl avem astăzi corespunde exact cu edițiile pregătite la ordinul lui Abu Bakr și ale căror copii au fost trimise în mod oficial la ordinele lui Uthman către diverse orașe și provincii. În zilele noastre mai există încă mai multe copii ale edițiilor originale ale Coranului (a se vedea capitolul – păstrarea Coranului și provocarea literară a acestuia).

Coranul este o Carte la care apelează foarte mulți oameni din foarte multe rațiuni. Este dificil să dai sfaturi potrivite tuturor. Cititorii cărora le este adresată această Carte sunt cei care sunt preocupați de înțelegerea serioasă a Cărții și care caută călăuzirea pe care aceasta o oferă. Pentru astfel de oameni avem unele sugestii și vom da unele explicații în speranța de a facilita studierea Coranului. Cel care își dorește cu adevărat să înțeleagă Coranul, indiferent dacă crede sau nu, trebuie să renunțe la orice noțiune preconcepțată și prejudecată și să înceapă acest studiu cu o minte deschisă. Cel care începe să studieze Coranul având idei preconcepțate are mari șanse să găsească acele idei în Carte. Nicio carte nu poate fi studiată într-un mod adecvat având această atitudine, cu atât mai mult Coranul, care refuză să își deschidă comorile unor astfel de cititori.

Pentru cei care vor să cunoască doctrinele Coranului doar într-un mod superficial, o singură citire este suficientă. Pentru cei care vor să îl studieze în profunzime, mai multe citiri nu sunt suficiente. Acești oameni trebuie să studieze Coranul în mod repetat și să ia notițe a ceea ce ei consideră a fi important. Cei care sunt dispuși să studieze Coranul în acest mod, ar trebui să înceapă cu studiul său în această manieră de cel puțin 2 ori pentru a surprinde astfel sistemul de credințe și poruncile practice. În această etapă preliminară ei ar trebui să încerce să își facă o perspectivă generală cu privire la Coran. Dacă în timpul studiului este ceva ce îi atrage atenția cititorului el ar trebui să își ia notițe și să își continue studiul. Pe măsură ce continuă, el va vedea că dificultățile sale sunt rezolvate. (Atunci când o problemă este rezolvată, ar fi indicat să se noteze soluția lângă problemă). Experiența sugerează că dacă mai există probleme nerezolvate după prima citire a Coranului, acestea vor fi rezolvate la a doua citire.

Doar după ce o persoană și-a făcut o perspectivă totală și generală a Coranului, atunci ar trebui să se implice într-un studiu mai detaliat. Din nou, cititorul este sfătuit să își noteze diversele aspecte cu referire la Coran. De exemplu, el ar trebui să își noteze modelul de om pe care Coranul îl consideră a fi excelent și modelul pe care acesta îl denunță. Ar putea fi de ajutor să se facă două coloane, una pentru calități excelente și a doua pentru calități denunțate și să treacă în respectivele coloane tot ceea ce acesta găsește relevant în Coran. În același mod, cititorul poate investiga Coranul din perspectiva a ceea ce îi aduce succes omului și ce îi aduce blestemul. Cititorul ar trebui să își noteze învățăturile Coranului cu privire la credință, principii morale, drepturile și obligațiile omului, viața de familie și comportamentul în

societate, viața economică și politică, organizarea legală și socială, război și pace și așa mai departe. Atunci ar trebui să folosească aceste învățături pentru a-și face o imagine a învățăturilor Coranului cu privire la fiecare aspect din viața omului. Aceasta ar trebui urmată de o încercare de integrare a acestor imagini pentru a surprinde astfel modul de viață complet al Coranului.

Mai mult, cel care își dorește să studieze în profunzime părerea Coranului cu privire la orice problemă particulară a vieții, ar trebui, în primul rând, să studieze toate părerile semnificative cu privire la acea problemă. Ar trebui studiate lucrări antice și moderne cu privire la acea problemă. Problemele nerezolvate pe care înțelepciunea umană nu le-au putut rezolva ar trebui notate.

Astfel, Coranul ar trebui studiat având aceste probleme nerezolvate în minte dorindu-se a găsi ce soluții are de oferit această Carte. Experiențele personale sugerează din nou că o persoană care studiază Coranul în acest mod va găsi soluția la probleme cu ajutorul versetelor pe care poate că le-a citit de mai multe ori fără să îi treacă prin minte că ar avea vreo relevanță pentru problemele aduse în discuție.

Trebuie remarcat, totuși, că aprecierea completă a spiritului Coranului cere implicare practică în lupta pentru îndeplinirea misiunii sale. Coranul nu este nici o Carte de teorii abstracte pe care cititorul le poate surprinde în timp ce stă comod într-un fotoliu confortabil și nici o simplă carte religioasă, ale cărei secrete pot fi surprinse în cursuri și seminarii. Dimpotrivă este o schiță și un ghid al unui mesaj, misiuni și mișcări. Revelarea acestei Cărți l-a scos pe un om liniștit și bun din izolare și l-a pus direct în câmpul de luptă pentru a provoca o lume ce a rătăcit pe o cale greșită. L-a inspirat să se impună împotriva falsității și l-a pus în lupta aprigă împotriva apărătorilor necredinței și ai neascultării față de Dumnezeu.

Unul după altul, i-a căutat pe toți cei care au avut un suflet pur și nobil și i-a pus împreună sub drapelul Mesajului. I-a înfuriat, de asemenea, pe toți cei a căror natură era înclinată către neascultare și i-a făcut să ducă un război împotriva apărătorilor Adevărului. Aceasta este Cartea ce a inspirat și dirijat o mișcare fenomenală ce a început cu predicarea unui mesaj de către o singură persoană și a continuat timp de 23 de ani, până când Regatul lui Dumnezeu a fost stabilit pe Pământ. În această luptă lungă și dureroasă dintre Adevăr și Falsitate, această Carte și-a călăuzit adepții în eradicarea Falsității și în consolidarea Adevărului. Atunci cum se poate aștepta cineva să ajungă la miezul adevărilor Coranului doar prin recitarea versetelor sale și fără a se implica în strădania dintre credință și necredință, islam și ignoranță? Pentru a aprecia pe deplin Coranul o persoană trebuie să se implice în sarcina chemării oamenilor la Dumnezeu.

Nu mai atunci o persoană va înțelege experiențele din timpul revelației Coranului. O persoană simte respingerea inițiată a mesajului islamului de către cei din Mecca, ostilitatea persistentă ce duce la căutarea unui refugiu în Abisinia și încercarea de a primi un răspuns favorabil de la Tâ'if, ce a dus de fapt la persecutarea crudă a apărătorilor mesajului Coranului. O persoană experimentează de asemenea și campaniile de la Badr, Uhud, Hunayn și Tabuk. O persoană îl întâlnește pe Abu Jahl și Abu Lahab, pe ipocriți și pe evrei, pe cei care au răspuns imediat

la chemare și, de asemenea, pe cei care, din cauza lipsei de claritate și percepție, au fost atrași de islam doar într-o etapă mai târzie.

Aceasta va fi o experiență diferită de așa numitele „experiențe mistice”. Eu o voi numi „experiența mistică a Coranului.” Una dintre caracteristicile acestei „experiențe” este că în fiecare etapă o persoană găsește aproape în mod automat anumite versete din Coran care să îl călăuzească deoarece acestea au fost revelate într-o etapă similară și astfel, conțin călăuzirea specifică lor. Adevăratul spirit al Coranului îi va fi revelat cititorului, chiar dacă acesta nu va putea surprinde toate subtilitățile lingvistice și gramaticale și nu va înțelege anumite puncte fine din retorica și semantica Coranului.

Sușinerea de către Coran a faptului de a fi capabil să-i călăuzească pe toți oamenii este bine cunoscută. Însă cel care studiază Coranul va vedea că, în general, el i-a adresat pe oamenii din Arabia, care au trăit în momentul revelării. Deși, ocazional, Coranul se adresează întregii omeniri, conținutul său este, per ansamblu, legat de temperamentul, mediul, istoria și obiceiurile oamenilor din Arabia. Atunci când o persoană observă acest lucru, începe să se întrebe de ce o Carte care își dorește să îi călăuzească pe toți oamenii către salvare, ar da așa multă importanță unor aspecte din viețile unor oameni și lucrurilor ce erau particulare pentru acel timp. Neputința de a înțelege cauza adevărată a acestui lucru poate duce la credința că această Carte a fost concepută original pentru a-i reforma doar pe arabii din acel timp, iar aceasta este doar o interpretare stranie. Deși Coranul se adresează oamenilor unei zone particulare, dintr-un timp particular și încearcă să le dezmințim credințele lor politeiste, aducând argumente pentru doctrina sa a credinței în Dumnezeu Cel Unic și abordează aspecte ce le erau familiare acelor oameni, acest lucru nu duce la concluzia că mesajul său este relevant doar pentru un anumit popor sau doar pentru acea perioadă de timp.

Ce trebuie luat în considerare este dacă argumentele Coranului pentru respingerea credințelor politeiste ale arabilor din acel timp se aplică și altor forme de politeism din alte părți ale lumii. Pot fi folosite argumentele Coranului pentru a corecta credințele altor politeiști? Sunt argumentele Coranului pentru Unicitatea lui Dumnezeu valide și convingătoare pentru orice timp? Dacă răspunsurile sunt afirmative, atunci nu mai există niciun motiv ca niște învățături universale să fie considerate dedicate exclusiv unui popor dintr-un anumit timp, doar pentru că inițial i-a menționat pe aceștia.

Fără îndoială, ceea ce diferențiază o doctrină limitată unui timp de una eternă și o doctrină națională de una universală este faptul că una națională va avea ca scop preamărirea unui popor și susține că acesta are privilegii speciale sau va cuprinde idei și principii atât de legate de viețile și tradițiile oamenilor încât ar deveni imposibil ca acestea să fie aplicate și altor popoare. Pe de altă parte, o doctrină universală va fi dispusă a concorda drepturi egale și statut similar tuturor oamenilor, iar principiile ei au un caracter internațional, fiind posibilă aplicarea lor și altor națiuni. Dacă o persoană studiază Coranul având aceste considerații în minte, ar putea cineva să concluzioneze că această Carte are un caracter doar național și limitat în timp?

Atunci când o persoană își dorește să studieze Coranul, începe de obicei să îl studieze având asumția că această Carte este, așa cum se crede în mod obișnuit, un cod detaliat de îndrumare.

Însă, atunci când acesta o citește, el nu va găsi reguli detaliate cu privire la subiecte economice, politice și sociale. De fapt, acesta observă că Coranul nu a stabilit reguli detaliate nici în subiecte precum Rugăciunea sau Zakat. Cititorul poate considera acest lucru ca fiind descurajator și se poate întreba în ce sens poate fi considerat Coranul un ghid de călăuzire.

Neliniștea pe care unii oameni o pot simți cu privire la aceasta apare din cauza faptului că aceștia uită că Dumnezeu nu a revelat doar Cartea, ci a și desemnat un Profet. Să presupunem că unii muncitori ar primi doar conturul unui plan de construcție și înțelegând că ei ar face construcția așa cum și-ar dori ei. Într-un astfel de caz, este de așteptat că ei să aibă directive foarte elaborate față de cum ar trebui să fi realizată construcția. Să spunem, însă, că împreună cu conturul planului de construcție, ei ar fi primit și un inginer competent care să supravegheze sarcina. În acel caz ar fi nejustificabil ca munca inginerului să nu fie luată în considerare. Coranul este o Carte ce conține, mai degrabă, principii generale și nu detalii legislative precise. Scopul Cărții este de a expune principiile morale și intelectuale ale islamului într-un mod clar și logic. Caută să le consolideze prin apelarea atât la mintea omului, cât și la inima sa. Metodele sale de călăuzire la o viață islamică nu conțin legi și îndrumări detaliate. Coranul preferă să stabilească cadrul de referință pentru fiecare aspect al activității omului și să instituie îndrumări după care omul poate să își trăiască viața conform Voinței lui Dumnezeu. Misiunea Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost de a-i da o formă practică islamului și a oferi lumii un model prin întruchiparea vie a principiilor Coranului.

Sursa: M. Maududi, *Introduction – Towards Understanding the Qur'ān*, (tafsir [explicație] al Coranului), disponibil la : www.quranproject.org

Generația unică a Coranului

Cei care îi cheamă pe oameni la islam ar trebui să se gândească la un aspect special din istoria islamului. Acesta are legătură cu metoda chemării oamenilor la această religie.

Cândva, acest mesaj a creat o generație - generația companionilor Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), de neegalat în istoria islamului. Nu a mai existat niciodată o asemenea generație în istoria omenirii. Este adevărat că au mai existat unii indivizi de acest calibru de-a lungul istoriei, dar nu un număr atât de mare de oameni și într-o singură regiune, așa cum a existat în prima perioadă a islamului.

Acesta este un adevăr evident al istoriei și ar trebui să reflectăm asupra lui pentru a-i afla secretele.

Avem în prezent Coranul, hadisurile (tradițiile Profetice) Mesagerului lui Dumnezeu (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), îndrumarea sa în chestiuni practice și istoria vieții sale, așa cum le-au avut și prima comunitate musulmană. Singura diferență între noi și ei este prezența Mesagerului lui Dumnezeu (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa); oare este acesta secretul?

Dacă Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ar fi fost absolut esențial pentru instituirea mesajului Islamului, Dumnezeu nu ar fi făcut din islam un mesaj universal, nu l-ar fi stabilit drept religie universală pentru întreaga omenire și nu i-ar fi dat statutul ultimului Mesaj Divin pentru omenire.

Dumnezeu Preainaltul și-a asumat responsabilitatea păstrării Coranului deoarece El știa că islamul poate aduce beneficii omenirii chiar și după moartea Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Astfel, El a încheiat misiunea Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) după 23 de ani de Profeție și a declarat religia Sa ca fiind valabilă până la sfârșitul timpului. Așadar, absența Mesagerului lui Dumnezeu (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu este adevărata cauză și nici nu explică acest fenomen.

Atunci, să ne uităm la alte motive și, pentru acest scop, să ne uităm la izvorul proaspăt de unde s-a adăpat prima generație de musulmani. Poate că se afla ceva special în acel izvor. Să ne uităm la maniera în care au fost aceștia învățați. Poate că au avut loc unele schimbări și acestea i-au ajutat.

Izvorul din care au băut companionii Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) era Coranul și doar Coranul, fiindcă hadisurile și învățăturile Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) erau izvoare mai mici ale acestui cap de izvor. Atunci când cineva a întrebat-o pe Mama Credincioșilor, Aişa – Allah să fie mulțumit de ea, despre caracterul Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), ea a răspuns: *„Caracterul lui era Coranul.”*

Coranul era singura sursă de la care ei și-au potolit setea și și-au trăit viețile doar urmându-l pe el. Aceasta era singura călăuzire pentru ei, dar nu fiindcă nu exista civilizație, cultură, știință, cărți sau școli, întrucât cultura și civilizația romană exista cu cărțile și legile ei, care și astăzi sunt considerate a fi fundamentul culturii europene. Mai exista cultura greacă, logica, filozofia și artele ei, care și astăzi sunt o sursă de inspirație pentru filozofia occidentală. Există, de asemenea, și civilizația persană, artele, poezia, legendele, religia ei și sistemul de guvernare.

Existau multe alte civilizații, apropiate sau îndepărtate, precum culturile indiene și chineze și așa mai departe. Culturile romane și persane erau formate la nordul și sudul Peninsulei Arabe, în timp ce evreii și creștinii erau stabiliți în mijlocul Arabiei. Așadar, noi credem că nu ignoranța cu privire la civilizație și cultură a fost motivul pentru care această generație s-a bazat doar pe Cartea lui Dumnezeu cu scopul de a-și înțelege religia, ci cauza a fost un plan bine gândit. Un astfel de exemplu este găsit în neplăcerea exprimată de către Mesagerul lui Dumnezeu (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) atunci când Omar (Allah să fie mulțumit de el), a adus câteva pagini din Tora. Mesagerul lui Dumnezeu a spus. „*Jur pe Dumnezeu, dacă Moise ar fi astăzi în viață, el m-ar urma pe mine.*”

Din acest incident este clar că, Mesagerul lui Dumnezeu (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a limitat în mod intenționat prima generație de musulmani, ce trecea prin etapele inițiale de învățare, la o singură sursă de călăuzire, iar aceasta era Cartea lui Dumnezeu. Intenția sa era ca acel grup să se dedice complet Cărții lui Dumnezeu și să își trăiască viețile doar în conformitate cu învățăturile sale. Din acest motiv, Mesagerul lui Dumnezeu (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) s-a supărat atunci când Omar (Allah să fie mulțumit de el) a apelat la o sursă diferită de Coran.

De fapt, Mesagerul lui Dumnezeu (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a intenționat să pregătească o generație cu inimi și minți pure. Formarea lor era bazată pe metode prescrise de către Dumnezeu Preaînaltul, care a salvat Coranul și l-a purificat de influența altor surse.

Așadar, această generație a băut doar din acest izvor și a câștigat o distincție unică în istorie. S-a întâmplat ca, mai târziu, alte surse să îi fie adăugate. Alte surse folosite de generațiile ulterioare au inclus filozofia și logica greacă, legendele antice persane și ideile lor, scripturile și tradițiile evreiești, teologia creștină și fragmente din alte religii și civilizații. Acestea s-au amestecat cu comentariile Coranului, teologia dogmatică și cu jurisprudența și principiile sale. Generațiile ce au venit după această generație au învățat dintr-o sursă mixtă și astfel nu a mai existat niciodată o generație la fel.

Drept urmare, putem spune, fără nicio rezervare, că principalul motiv pentru diferența dintre prima generație și generațiile ulterioare a constat în puritatea sursei de călăuzire, care, la început a fost pură, însă mai târziu, a fost influențată de alte surse.

Mai există o altă cauză ce a dus la această diferență. Acea diferență se află în modalitatea de învățare a acestei generații unice. Cei din prima generație nu au abordat Coranul cu scopul de

a învăța informații și nici pentru a se distra. Niciunul dintre ei nu a apelat la Coran pentru a-și îmbogăți cunoștințele sau pentru a rezolva unele probleme științifice sau legale. Dimpotrivă, un astfel de om s-a dus spre Coran pentru a afla ceea ce a poruncit Allah pentru el și pentru grupul în care trăia acesta, pentru viața sa și pentru viața grupului. El a apelat la Coran pentru a pune imediat în practică ceea ce a auzit, așa cum este cazul unui soldat care citește pe câmpul de luptă „Comunicatul zilei” pentru a ști ce are de făcut. El nu a citit multe versete într-o singură sesiune, deoarece a înțeles că acestea implică o responsabilitate mare. Cel mai mult citea 10 versete, le memora și apoi le implementa. Cunoaștem acest lucru din hadisul relatat de Abdullah ibn Masud.

Înțelegerea faptului că, informarea trebuie urmată de acțiune, a deschis ușa către împlinire spirituală și cunoaștere. Dacă aceștia ar fi citit Coranul doar de dragul discuției, al învățării sau al informării, aceste uși nu s-ar fi deschis. Mai mult, practicarea religiei și greutatea responsabilității acesteia au devenit ușoare, iar Coranul a devenit parte integrantă a personalității lor, aceștia fiind exemple vii ale credinței.

Fără îndoială, acest Coran nu-și arată comorile decât celui care îl acceptă ca având acest spirit: spiritul cunoașterii și având intenția acționării. Nu este o carte de povești sau de istorie, deși are toate aceste caracteristici. Este un mod de viață dedicat doar lui Dumnezeu Preainaltul. Așadar, Dumnezeu l-a dăruit oamenilor treptat, pentru a fi citit în intervale de timp:

„[Noi l-am făcut] un Coran pe care l-am împărțit [în intervale de timp] pentru ca tu să-l citești oamenilor pe o perioadă îndelungată. Și l-am pogorât Noi rând pe rând.”

[Coran 17:106]

Coranul nu a fost revelat tot dintr-o dată, ci succesiv, în funcție de nevoile societății islamice în rezolvarea problemelor, dezvoltarea comunității musulmane și în conformitate cu provocările noi pe care aceasta le avea. Se revela un verset sau câteva versete în funcție de circumstanțele speciale, iar acestea răspundeau la întrebările oamenilor, explicau natura unei situații particulare și porunceau la un mod de rezolvare. Aceste versete corectau greșeli, îi apropia pe oameni de Dumnezeu și le explica înțelepciunea diferitelor aspecte ale Universului în lumina atributelor lui Dumnezeu. Astfel, aceștia au realizat că fiecare moment al vieții lor era în mod continuu călăuzit și direcționat de către Dumnezeu, Creatorul. Datorită acestui simț de a fi într-o relație constantă cu Dumnezeu, viețile lor au fost trăite în funcție de calea cea dreaptă de viață, instituită de El.

Așadar, metoda primei generații de musulmani a fost să transpună informația în acțiune. Metoda generațiilor ulterioare a fost să se informeze cu scopul discuției academice și al plăcerii. Și, fără îndoială, că acest al doilea factor a diferențiat generațiile ulterioare de prima generație.

A treia cauză este foarte importantă în istoria musulmanilor și ar trebui să aruncăm o privire asupra ei.

Atunci când o persoană accepta islamul în timpul Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), ea se îndepărta imediat de *Jahiliyah* (ignoranța pre-islamică). Omul începea o

viață nouă și se separa complet de viața sa ignorantă din trecut. El se uita la faptele din perioada ignorantă cu neîncredere și frică, cu sentimentul că acestea erau impure și că nu puteau fi tolerate de către islam! Având acest sentiment, el apela la islam pentru o îndrumare nouă, iar dacă uneori era tentat de obiceiurile vechi sau devenea slab în îndeplinirea poruncilor islamului, el se simțea vinovat și își dorea să se căiască, iar atunci apela la Coran pentru a fi îndrumat.

Așadar, exista o delimitare între viața musulmanului prezentă și viața ignorantă din trecut. El renunța complet la aceasta și accepta pe deplin islamul, cu toate că, mai existau unele schimburi cu politeștii în ceea ce privește comerțul și afacerile.

Această renunțare la mediul *jahiliei* (ignoranța pre-islamică), obiceiurile și tradițiile sale, ideile și conceptele sale, a început cu înlocuirea politeismului cu conceptele Unicității lui Dumnezeu și a stilului de viață al *jahiliei* cu stilul de viață islamic și cu dedicarea totală și loială acestei societăți noi.

Aceasta era separarea căilor de viață și începerea unei călătorii noi, o călătorie liberă de presiunea valorilor, conceptelor și tradițiilor societății *jahiliei*. Singura greutate întâmpinată de musulman era tortura și asuprirea, însă acesta era hotărât deja în adâncurile inimii sale că îi va face față cu stăpânire de sine și astfel nu va fi afectat de nicio presiune din societatea *jahiliei* într-o rămâne constant în islam.

Și astăzi suntem înconjurați de *Jahiliah*, care este aproape la fel ca în prima perioadă a islamului. Fiindcă întregul nostru mediu, credințele și ideile omului, obiceiurile și arta, regulile și legile sunt din *Jahiliah*, am ajuns să credem că și cultura, sursele, filozofia și gândirea islamică sunt și ele lucrări ale *Jahiliei*.

Din acest motiv valorile islamice adevărate nu intră în inimile noastre, mințile noastre nu ne sunt iluminate de concepte islamice și astăzi nu mai există oameni de calibrul primei generații.

Așadar, este necesar ca noi să ne eliberăm de influențele din *Jahiliah* în care trăim și de la care avem beneficii. Trebuie să ne întoarcem la aceea sursă pură de la care și-au luat călăuzirea acei oameni și care este lipsită de orice asociere. Trebuie să ne întoarcem la ea pentru a ne lua conceptele despre Univers și natura omului, precum și relația dintre cele două cu Dumnezeu Perfect, Adevărat. De la ea trebuie să ne luăm conceptele de viață, principiile politice și economice și toate celelalte aspecte ale vieții.

Așadar, trebuie să ne întoarcem la ea cu un sens al instrucțiunii pentru ascultare și acțiune și nu de dragul discuțiilor academice sau al plăcerii.

Ar trebui să ne întoarcem la ea pentru a afla ce fel de oameni trebuie să fim și apoi să fim astfel. Vom descoperi în timpul acestui proces frumusețea artistică a Coranului, poveștilor uimitoare ale Coranului, scenele Zilei Judecării din Coran, logica intuitivă a Coranului și alte beneficii ce sunt căutate în Coran de către oamenii de știință. Ne vom bucura de toate aceste aspecte, însă nu acestea sunt obiectivul principal al studiului nostru. Ci el este acela de a cunoaște ce mod de viață ni se cere de către Coran, părerea pe care Coranul ne cere să o avem

despre Univers, care este natura cunoștințelor noastre despre Dumnezeu, ce principii morale ne sunt poruncite și ce sistem legal și constituțional ni se cere să stabilim în lume.

Trebuie, de asemenea, să ne eliberăm de ghearele societății ignorante (*jahlia*), de conceptele și tradițiile acesteia. Misiunea noastră este de a nu face compromisuri în ceea ce privește practicile societății ignorante. Scopul nostru este de a ne schimba în primul rând pe noi și, mai apoi, societatea.

Obiectivul nostru principal este de a schimba practicile acestei societăți. Scopul nostru este de a schimba sistemul *jahliei* de la rădăcini, acest sistem ce este în mod fundamental opus islamului și care ne oprește de la trăirea modului de viață cerut de Creatorul nostru.

Primul nostru pas va fi să ne ridicăm deasupra societății *Jahliei* și a valorilor și conceptelor sale. Noi nu ne vom schimba valorile și conceptele pentru a face compromisuri cu societatea *Jahliei*. Niciodată!

Știm că vom trece prin încercări dificile și că va trebui să facem sacrificii. Dar dacă ar fi să mergem pe urmele primei generații, prin care Dumnezeu a format sistemul Său, atunci Dumnezeu trebuie să fie Stăpânul voinței noastre.

Este așadar de dorit ca noi să fim conștienți tot timpul de natura acțiunii noastre, a poziției și a drumului pe care mergem pentru a ieși din ignoranță, așa cum a făcut generația unică a companionilor Profetului.

Sursă: Capitolul 1 din *Milestones* de Sayyid Qutb, Maktabah Booksellers și Publishers, disponibil online

Păstrarea Coranului și provocarea sa literară

Memorarea

„În timpurile antice, când scrierea era rar folosită, memorarea și transmisia orală erau exercitate la un nivel ce astăzi este aproape necunoscut”¹³⁸⁴ spune Michael Zwettler. În această societate „orală” s-a născut profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). În timpul revelării Coranului, ce a durat 23 de ani, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu doar că i-a învățat pe alții Coranul, dar l-a și memorat și la fel au făcut mulți dintre companionii săi, Abu Bakr, Omar, Uthman, Ali, Ibn Masud, Abu Hurairah, Abdullah bin Abbas, Abdullah bin Amr bin al-As, Aișă, Hafsa, și Umm Salama. Îngerul Gavriil își petrecea fiecare noapte din luna Ramadan cu Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) tocmai din acest motiv, pentru a-i împospăta memoria cu privire la Coran.

Viețile musulmanilor gravitau doar în jurul Coranului, aceștia îl memorau, îi învățau pe alții, recitau în fiecare zi părți din el în rugăciunile obligatorii și mulți dintre ei își petreceau o treime din noapte, în rugăciune recitându-l. Existau atât de mulți oameni care știau Coranul pe de rost, încât era ciudat să existe o familie care să aibă un membru ce nu memorase Coranul complet.

Pe măsură ce timpul a trecut, s-au deschis mii de școli dedicate în mod special învățării de către copiii a Coranului. Învățătorii din acele școli aveau *Tazkiya* neîntrerupte (lanțuri de transmitere a informațiilor de încredere și autorizate) ce, prin mulți dintre companionii săi, se duceau până la Profetul însuși (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), iar acest sistem există și astăzi.

Fără îndoială că noi trăim într-o lume în care, în fiecare țară de pe glob, există milioane de persoane care au memorat Coranul. Acești oameni au vârste de la 6 ani în sus, bărbați și femei, arabi și ne-arabi, negri, albi, orientali, bogați și săraci.

Nu există nicio altă carte, laică sau religioasă care să fie învățată pe de rost de atâția oameni, precum Coranul. De fapt, dacă ar fi să ne gândim la scrierile „mărețe” ale lumii: Vechiul și Noul Testament, Aristotel, Plato, Shakespeare, Orwell, Marx, Dickens, Machiavelli, Sun Tzu, etc, ne-am putea întreba câți oameni le-au memorat pe de rost pe acestea? Rareori găsim un singur individ.

Ipotetic vorbind, dacă ar fi să pierdem toate cărțile din lume, de exemplu dacă le-am arunca în mare, singura carte pe care am putea-o recupera cuvânt cu cuvânt ar fi Coranul și, în mod uimitor, aceasta s-ar putea recupera în mod simultan, în fiecare țară de pe pământ, în 24 de ore.

Kenneth Cragg scrie: „Fenomenul recitării Coranului înseamnă faptul că textul a traversat secole după secole sub forma unui lanț neîntrerupt al devoțiunii”. Așadar, el nu poate fi tratat

¹³⁸⁴ Zwettler, Michael - *The Oral Tradition of Classical Arabic Poetry*, p. 14.

ca un obiect de anticariat și nici ca un document istoric, dintr-un trecut îndepărtat. Realitatea *Hifdh-ului* (Memorarea Coranului) a făcut ca acest Coran să fie o posesie a prezentului, prin scurgerea timpului islamului, căruia i se adaugă latura resursei umane în fiecare generație, nepermițând niciodată decăderea sa sub forma unei simple autorități de fațadă, care ar servi doar drept punct de referință.”¹³⁸⁵

Textul scris

Întregul Coran a fost scris în timpul revelației acestuia prin dictarea Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) unor companioni care știau să scrie și să citească, dintre care cel mai proeminent era Zayd ibn Thabit¹³⁸⁶. Alți scribi nobili ai săi au fost Ubayy ibn Ka'b, Ibn Mas'ud și Zubayr ibn Auuam¹³⁸⁷. Versetele au fost înregistrate pe piele, pergament și oase de animale și pe tulpini de palmieri.¹³⁸⁸

Integrarea Coranului într-o singură carte a fost realizată după Bătălia de la Yamamah (11 D.H./633 e.n.), după moartea Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și în timpul Califatului lui Abu Bakr. În acea bătălie au devenit martiri mulți companioni, iar oamenii erau îngrijorați că dacă nu s-ar produce o copie scrisă a întregului Coran, multe părți din acesta s-ar pierde odată cu moartea celor care l-au memorat. Așadar, la sugestia lui Omar de a aduna Coranul în formă scrisă, Abu Bakr i-a cerut lui Zayd ibn Thabit să conducă un comitet care să adune înregistrările dispersate ale Coranului și să pregătească un *mus'haf* – foi neprinse care conțin întreaga revelare a Coranului¹³⁸⁹. Pentru a proteja compilația de greșeli, comitetul a acceptat numai materialul ce a fost scris doar în prezența Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) însuși și care putea fi verificat de cel puțin doi martori de încredere, ce l-au auzit pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) recitând versetele în cauză¹³⁹⁰. Odată ce au fost completate aceste foi, iar companionii s-au pus de acord cu privire la acestea, ele au fost ținute la Califul Abu Bakr (13 D.H./634 e.n.) și apoi date Califului Omar (13-23 D.H./634-644 e.n.) iar mai apoi fiicei lui Omar, care era și văduva Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), Hafsa¹³⁹¹.

Cel de-al treilea Calif, Omar (23 A.H. -35 A.H./644-656 e.n.) i-a cerut Hafsei să îi trimită manuscrisul Coranului ce se afla pentru păstrare la ea și a ordonat scrierea sa în mai multe copii legate (*masahif*, singular – *mus'haf*). Această sarcină le-a fost încredințată companionilor Zayd ibn Thabit, Abdullah ibn Az-Zubair, Sa'eed ibn As-'As, și Abdur-

¹³⁸⁵ Cragg, Kenneth - *The Mind of the Qur'an*, London: George Allen & Unwin, 1973, p.26.

¹³⁸⁶ Suyuti, Jalal al-Din - *Al-Itqan fee 'Uloom al-Qur'an*, Beirut: Maktab al-Thiqaafiyya, 1973, Vol.1, p.41 & 99.

¹³⁸⁷ Al-'Asqalani, Ibn Hajar - *Al-Isabah fee Taymeez as-Sahabah*, și în Azami, M.M. *Kuttab al-Nabi* – enumeră 48 de persoane care obișnuiau să scrie pentru Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)

¹³⁸⁸ Al-Muhasabi, al-Harith - *Kitab Fahm al-Sunan*, citat în Suyuti, *Al-Itqan fi 'Uloom al-Qur'an*, Vol.1, p.58

¹³⁸⁹ Bukhari, Vol.6, hadith nr. 201 & 509 și vol.9, hadith nr.301.

¹³⁹⁰ Al-'Asqalani, Ibn Hajar - *Fath al-Bari*, vol.9, p.10-11.

¹³⁹¹ Bukhari, vol.6, hadith nr.201.

Rahman ibn Harith ibn Hişam¹³⁹². După completarea sa (în 25 A.H./646 e.n.), Uthman a returnat manuscrisul original Hafsei și a trimis copiile în provinciile islamice principale.

Mai mulți învățați nemusulmani care au studiat compilarea și păstrarea Coranului au vorbit despre autenticitatea sa. John Burton, la sfârșitul lucrării sale cu privire la compilarea Coranului, spune despre Coranul pe care îl avem astăzi că este:

„[...] textul revelat în forma în care a fost organizată și aprobată de către Profet [...]. Ceea ce avem astăzi este *mus 'haf-ul* lui Mohammed.”¹³⁹³

Kenneth Cragg descrie transmiterea Coranului de la începutul revelației și până astăzi ca petrecându-se „*într-o secvență al devotării neîntrerupte*”¹³⁹⁴, iar Schwally concluzionează că:

„În ceea ce privește diferitele părți revelate, putem avea încredere că textul lui a fost transmis exact așa cum era în timpul Profetului.”¹³⁹⁵

Credibilitatea istorică a Coranului este confirmată și mai mult de faptul că există mii de manuscrise identice ce cuprind 1400 de ani și sunt răspândite geografic în lumea musulmană.

Mai mult, astăzi ne aflăm în posesia a mai multor manuscrise ce poartă numele de „*al-Mus 'haf al-Uthmany*” și care sunt cel mai probabil copii directe ale copiilor oficiale trimise de către al treilea Calif, Uthman bin Affan. Una dintre acestea, o copie aproape completă, căruia îi lipsesc doar câteva foi, se află în Muzeul Topkapi Sarayı, iar o a doua este păstrată la Muzeul Turk ve Islam Eserleri. Ambele se găesc în Istanbul. A treia copie se află în Taşkent, Uzbekistan¹³⁹⁶. A patra copie este păstrată în Cairo (anterior la Moscheea al-Hussaini) și a cincea la Institutul de Studii Orientale, Sank Petersburg.

O copie a *Mus 'haf-ului* trimis în Siria (duplicat după un incendiu din anul 1310 A.H./1892 e.n., ce a distrus Moscheea Jaami' unde se afla păstrat) există de asemenea în Muzeul Topkapi în Istanbul¹³⁹⁷ și un manuscris vechi scris pe pergamente de gazelă în Dar al-Kutub as-Sultaniyyah, în Egipt.

Mai multe manuscrise antice din toate perioadele istorice ale islamului, păstrate la Biblioteca Congresului, în Washington, Muzeul Chester Beatty din Dublin (Irlanda) și la Muzeul din Londra au fost comparate cu cele din Tashkent, Turcia și Egipt, iar rezultatele au confirmat faptul că nu au schimbări, aflându-se în forma lor originală și aceasta este o dovadă a faptului că textul Coranului pe care îl avem astăzi este identic cu cel din timpul Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și al companionilor săi.

¹³⁹² Bukhari, vol.4, hadith nr.709 și vol.6, hadith nr.507.

¹³⁹³ Burton, John - *The Collection of the Qur'an*, Cambridge University Press, 1977, p.239-40.

¹³⁹⁴ Cragg, Kenneth - *The Mind of the Qur'an*, London: George Allen & Unwin, 1973, p.26.

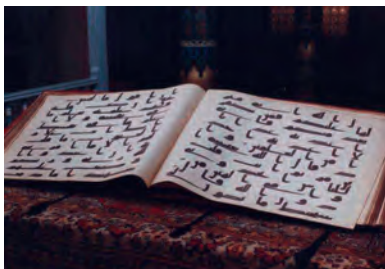
¹³⁹⁵ Geschichte des Qorans, Schwally - *Leipzig: Dieterich'sche Verlagsbuchhandlung*, 1909-38, Vol.2, p.120.

¹³⁹⁶ Al-Nur, Yusuf Ibrahi - *Ma' al-Masaahif*, Dubai: Dar al-Manar, 1st ed., 1993, p.117; Makhdam, Isma'il -

¹³⁹⁷ al-Nur, Yusuf Ibrahim - *Ma' al-Masaahif*, Dubai: Dar al-Manar, 1st ed., 1993, p.113.

Acest manuscris este păstrat de Consiliul islamic al Uzbekistanului. Conform UNESCO¹³⁹⁸, o ramură a Națiunilor Unite, „aceasta este versiunea definitivă, cunoscută sub denumirea de Mus'haf-ului lui Uthman”.¹³⁹⁹

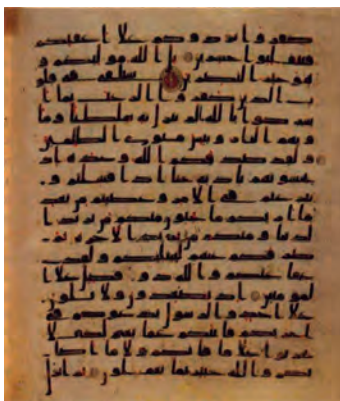
O reproducere a Mus'haf-ului din Tashkent este disponibilă la Biblioteca Universității Columbia, în SUA și la Muzeul Topkapı, Turcia

Acest manuscris al Coranului (păstrat anterior la Moscheea al-Hussein în Cairo) este printre cele mai vechi manuscrite și este probabil o copie exactă a originalului.

¹³⁹⁸ <http://www.unesco.org> - I. Mendelsohn, “The Columbia University Copy Of The Samarqand Kufic Qur’ān,” *The Moslem World*, 1940, p. 357-358. A. Jeffery & I. Mendelsohn, “The Orthography Of The Samarqand Qur’ān Codex,” *Journal Of The American Oriental Society*, 1942, Volume 62, pp. 175-195.

¹³⁹⁹ Imagine preluată de la Memory of the World Register, UNESCO.

Acest manuscris păstrat la Muzeul Topkapi în Istanbul poate fi datat până la sfârșitul secolului I Hijri.

De exemplu, Institutul pentru Koran Forschung din Universitatea de la Munich (Germania) a colecționat peste 42.000 de copii antice ale Coranului, complete sau incomplete. După aproximativ 50 de ani de cercetare, aceștia au spus că nu există nicio diferență între copiile anterioare, cu excepția greșelilor ocazionale ale copistului ce pot fi lămurite cu ușurință. Acest institut a fost, din păcate, distrus de bombe în timpul celui de-al doilea război mondial¹⁴⁰⁰.

Așadar, datorită ajutorului lui Dumnezeu și a eforturilor primilor companioni, Coranul pe care îl avem astăzi este recitat în același mod în care a fost revelat. Acest lucru îl face singura scriptură religioasă ce mai este păstrată și înțeleasă în mod complet în limba sa originală. Fără îndoială, așa cum spune Sir William Muir: „Probabil nu mai există nicăieri în lume nicio altă carte care să fi rămas păstrată timp de 12 secole (acum 14) cu textul intact.”¹⁴⁰¹

Dovada de mai sus confirmă promisiunea lui Dumnezeu din Coran:

„Cu adevărat, Noi am pogorât mesajul [Coranul] și cu adevărat Noi îi vom fi păzitori!”
Coran 15:9

Coranul a fost păstrat atât în formă orală cât și în cea scrisă, așa cum nu mai este păstrată nicio altă carte, iar fiecare formă a sa o verifică și o echilibrează pe cealaltă în ceea ce privește autenticitatea lor.¹⁴⁰²

¹⁴⁰⁰ Hamidullah, Mohammed - *Muhammad Rasullullah*, Lahore: Idara-e-Islamiat, n.d., p.179.

¹⁴⁰¹ Sir William Muir, *Life of Mohamet*, London, 1894, Vol.1, Introducere.

¹⁴⁰² Sursă - <http://www.islamreligion.com/articles/18/>

Explicarea caracterului inimitabil al Coranului

Fapte despre profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa):

- A fost un om obișnuit
- Nu știa să scrie și să citească
- Avea mai mult de 40 ani atunci când a primit prima revelație. Până în acel moment el nu a fost cunoscut ca fiind orator, poet sau om învățat, el era doar un comerciant. El nu a compus nicio poezie și nici nu a spus nicio predică înainte să fie ales ca și Profet.
- El a adus o carte pe care a atribuit-o lui Dumnezeu, iar toți arabii din acel timp erau de acord că nu putea fi imitată

Cum știm că aceasta este de la Dumnezeu?

William Shakespeare, un autor englez, considerat a fi cel mai mare scriitor al literaturii engleze, este deseori dat drept un exemplu al unei literaturi unice. Argumentul pentru aceasta este că dacă Shakespeare și-a exprimat poezia și proza într-o manieră unică – și el este un om – atunci indiferent cât de unic este Coranul și acesta trebuie să aibă ca autor un om. Însă există unele probleme cu argumentele de mai sus. Acestea nu iau în considerare natura unicității Coranului și nu înțeleg unicitatea genilor literare precum Shakespeare. Deși Shakespeare a compus poezii și proză într-o formă estetică nemaîntâlnită, forma literară în care el și-a exprimat lucrările nu este unică. În multe exemple Shakespeare a folosit binecunoscutul Ritm Iambic (Ritmul Iambic este un ritm al poeziei).

Însă, în cazul Coranului, limbajul său are o formă complet necunoscută și nemaîntâlnită. Trăsăturile structurale ale discursului Coranului îl face pe acesta unic.

Având aceste lucruri în minte, există două abordări care arată că există motive mult mai importante de a crede că această Carte, Coranul, este un text divin și miraculos. Prima abordare este deducția rațională, iar a doua este filozofia miracolelor.

Deducția rațională

Deducția rațională este procesul de gândire prin care se trag concluzii logice de la o aserțiune acceptată universal sau o premisă demonstrabilă. Acest proces se numește și concluzie logică. În contextul unicității Coranului, aserțiunea acceptată universal susținută de către învățații orientali și occidentali este: „Arabii din timpul revelării Coranului nu au reușit să îl imite.”

Din această aserțiune pot fi trase următoarele concluzii logice:

1. Coranul nu putea să vină de la un arab, fiindcă arabii, la timpul revelării acestuia, erau prin excelență lingviști, iar aceștia au eșuat să provoace Coranul. Chiar și ei au afirmat că acest Coran nu putea să vină de la un om și l-au acuzat pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) de magie sau că a învățat de la djinni.
2. Coranul nu putea să vină de la un nearab, deoarece limba Coranului este araba, iar cunoașterea limbii arabe este o cerință a provocării Coranului.

3. Coranul nu putea să vină de la profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) din cauza următoarelor motive:
 - a. Profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) era un arab și toții arabii au eșuat în a provoca Coranul.
 - b. Lingviștii arabi din timpul revelației nu l-au acuzat pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ca fiind autorul Coranului.
 - c. Profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a trecut prin multe încercări grele în timpul misiunii sale de Profet. De exemplu, au murit copiii săi, soția sa cea mult iubită, Khadijah, a fost boicotat, companiile săi apropiate au fost torturate și omorâți, însă caracterul literar al Coranului a continuat să aibă acel caracter divin. Nimic din Coran nu exprimă necazul și emoțiile Profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Este imposibil din punct de vedere psihologic și fiziologic ca Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) să treacă prin ce a trecut și să nu fie exprimate emoțiile sale în caracterul literar al Coranului.
 - d. Coranul este o capodoperă literară și, totuși, versetele sale au fost revelate de multe ori pentru anumite circumstanțe și evenimente. Însă, ele sunt o capodoperă literară fără să fie revizuite sau șterse. Toate capodoperele literare au trecut printr-o revizuire pentru a se asigura perfecția literară, însă Coranul a fost revelat încă de la început în forma sa finală.
 - e. Toate tipurile de expresii umane pot fi imitate dacă există schița respectivei expresii. De exemplu, o operă de artă poate fi imitată, chiar dacă unele opere de artă sunt considerate extraordinare sau unice. În cazul Coranului, însă, noi avem schița – Coranul în sine – și totuși, nimeni nu a putut să-i imite forma literară unică.
4. Coranul nu putea să vină de la o altă creație precum un djinn sau un spirit pentru că dovada existenței lor este revelația Coranului în sine. Existența lor se bazează pe revelație și nu pe dovezi empirice. Așadar, dacă o persoană susține că sursa Coranului este o altă creație, aceasta ar trebui să demonstreze existența sa și, în acest caz, să demonstreze revelația. Dacă se folosește Coranul ca și revelație pentru a demonstra existența djinnilor, atunci aceasta ar însemna că nu ar mai fi necesară deducția rațională, deoarece s-ar fi stabilit deja că Coranul este un text divin, deoarece credința în existența djinnilor înseamnă credința în primul rând în Coran.
5. Coranul putea să vină doar de la Dumnezeu deoarece este singura explicație logică iar celelalte explicații au fost eliminate, pentru că acestea nu explică unicitatea Coranului într-un mod coerent și cuprinzător.

Filozofia miracolelor

Cuvântul miracol este derivat de la cuvântul din limba latină „miraculum” însemnând „ceva minunat.” Un miracol este definit în mod obișnuit drept o încălcare a unei legi naturale (lex naturalis), însă aceasta este o definiție incoerentă. Această incoerență este datorată înțelegerii

de către noi a legii naturale, așa cum observă Filozoful Bilynskj: „[...] atâta timp cât legile naturale sunt concepute drept generalizări inductive universale, noțiunea încălcării legii naturale este incoerentă.” Legile naturale sunt generalizări inductive ale modelelor ce pot fi observate în Univers. Dacă definiția unui miracol este încălcarea unei legi naturale, cu alte cuvinte încălcarea modelelor ce pot fi observate în Univers, atunci apare o problemă conceptuală evidentă. Problema este: de ce nu putem accepta această încălcare percepută a modelului ca făcând parte din model?

Așadar, descrierea mai coerentă a miracolului nu este „o încălcare”, ci o „imposibilitate.” Filozoful William Lane Craig respinge definirea miracolului ca fiind „o încălcare a unei legi naturale” și o înlocuiește cu definirea coerentă „evenimente care se află dincolo de capacitatea productivă a naturii.” Acest lucru înseamnă că miracolele sunt acte ale imposibilului în ceea ce privește conexiunile cauzale sau logice.

Ceea ce face Coranul să fie un miracol este că acesta se află dincolo de capacitatea productivă a naturii limbii arabe, care este - orice expresie corectă gramatical din limba arabă se va încadra întotdeauna în formele arabe ale prozei și ale poeziei cunoscute.

Coranul este un miracol deoarece forma sa literară nu poate fi explicată prin capacitatea productivă a limbii arabe, deoarece toate combinațiile cunoscute ale cuvintelor și literelor arabe și regulile gramaticale au fost epuizate și totuși, forma literară a Coranului nu a fost imitată. Arabii care erau cunoscuți ca fiind prin excelență lingviști, au eșuat în a provoca cu succes Coranul. Forster Fitzgerald Arbuthnot, orientalist britanic notabil și traducător a spus: „deși au fost multe încercări, nimeni nu a avut succes în a produce o lucrare egală în ceea ce privește scrierea elegantă.”

Implicația acestor lucruri este că nu există nicio legătură între Coran și limba arabă, însă acest lucru pare imposibil deoarece Coranul este într-o limbă arabă! Pe de altă parte, toate combinațiile de cuvinte și litere arabe au fost folosite în încercarea imitării Coranului. Așadar, se poate trage concluzia că singura explicație coerentă pentru această formă literară arabă este – Coranul este supranaturalul. Atunci când ne uităm la natura productivă a limbii arabe pentru a găsi un răspuns pentru forma literară unică a Coranului, nu găsim nicio legătură între ea și textul divin și astfel, acesta devine o imposibilitate ce necesită explicații supranaturale. Prin urmare este logic ca, dacă Coranul este un eveniment literar ce se află dincolo de capacitatea productivă a limbii arabe, atunci, prin definiție, acesta să fie un miracol.

Coranul este un miracol literar și lingvistic. I-a provocat pe cei care îi pun la îndoială proveniența divină, iar istoria a arătat că a avut nevoie de un miracol deoarece caracterul său unic nu a putut fi explicat în mod natural. Profesorul Bruce Lawrence afirmă în mod corect: „Fiind semne tașgibile, versetele din Coran sunt exprimări ale unui adevăr inepeuizabil, ele fac cunoscute înțeles după înțeles, lumină după lumină, miracol după miracol.”¹⁴⁰³

¹⁴⁰³ www.theinimitablequran.com

Revelația are legătură cu evenimentele petrecute în timpul ei

Nu este surprinzător faptul că anumite fragmente din Coran au fost revelate în timpul evenimentelor pe care acestea le descriu. Însă, ceea ce este extraordinar, este conținutul.

Cel care citește Coranul pentru prima dată va fi surprins nu doar de revelațiile pe care acesta le conține, ci și de ceea ce el nu menționează. De exemplu, profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a trăit mai mult decât prima sa soție, Khadijah, alături de care și-a trăit 25 de ani din tinerețe. Ea a murit după mulți ani dureroși în care păgânii din Mecca i-au persecutat și infometat pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și pe adepții săi. Douăzeci și cinci de ani de dragoste, sprijin, grijă și bunătate – petrecuți. Soția sa era atât de mult iubită iar el i-a rămas credincios pe toata perioada căsătoriei. Prima persoană care a crezut în Profeția sa a fost soția lui care i-a și născut 7 copii. Ea a fost atât de devotată încât și-a folosit toată averea și și-a sacrificat relațiile de familie pentru a-l sprijini. După toate acestea, ea a murit.

Muzicienii cântă melodii de jale după pierderea celor iubiți; artiștii immortalizează infatuarea lor în marmură și pe pânze; fotografiile umplu albume cu poze, iar poeții își revărsă inimile pe hârtie și își scriu durerea cu cerneală. Însă, spre deosebire de ce se poate aștepta de la un om, niciăieri în Coran nu este menționat numele de Khadijah. Nici măcar o singură dată. Se face aluzie la soția Faraonului, a lui Noe și a lui Lot, dar Khadijah nu este deloc menționată. Mai mult decât atât, singura femeie menționată pe nume în Coran este Maria, o israelită și mama lui Iisus (pacea fie cu el), care este descrisă în termeni uimitori. De fapt, un întreg Capitol îi poartă numele (Surat 19).

Mulți orientaliști susțin faptul că nu este Coranul o revelație, ci a fost inventat de profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Ar putea fi Coranul inventat de către un om dacă el le-a exclus din el pe femeile care au fost foarte importante pentru el în timpul vieții, dar a inclus-o pe o femeie israelită și mama unui Profet israelit? Aceasta este împotriva așteptărilor logice.

Profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și-a văzut fiecare dintre cei patru fii murind. Toate fiicele, cu excepția uneia, au murit înaintea sa. Unchiul său preferat, Hamza, a fost ucis în timpul bătăliei și mutilat într-o manieră oribilă. Profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și adepții săi erau în mod regulat insultați, umiliți, bătuți și uneori, omorâți. O dată, au fost aruncate rămășițele unei cămile pe spatele Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în timp ce acesta se ruga. Greutatea acestor rămășițe l-au pus la pământ, iar el nu a putut să se ridice până când una dintre fiicele sale nu le-a luat de pe el. Cămilele miros urât și când sunt vii. Imaginați-vă cum miros atunci când se descompun sub soarele arzător. Apoi imaginați-vă cum ar fi să fiți îngropați sub o masă de resturi slinoase, cu lichidele unei cămile descompuse curgându-vă pe brațe, obraji, cap. Un duș revigorant ca masaj la cap era la distanță de mii de ani, iar săpunul nu era încă inventat. Astfel de evenimente probabil că l-au chinat psihic pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și cu toate acestea, nu sunt descrise niciunde în Coran.

Așadar Coranul este remarcabil fiindcă conținutul său nu reflectă psihicul și mintea mesagerului. De fapt, în unele cazuri, Coranul face exact opusul, corectează greșelile din judecata profetului Mohammed. De exemplu, multe fragmente definesc probleme pe care le aveau Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și companionii sau oferă lecții cu privire la evenimentele din acel timp. Sunt o mulțime de astfel de fragmente. Însă, în loc să confirme judecata profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), Coranul nu doar că îi ceartă pe unii credincioși, dar îl și corectează pe alocuri pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Sura 80 îl muștră pe profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) pentru că și-a întors spatele unui om orb care căuta îndrumare și care l-a întrerupt pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) dintr-o adunare, căruia acesta i-a acordat în mod greșit prioritate. Greșeala în judecată era de înțeles, însă aceasta era totuși o greșeală, iar conform Coranului era o greșeală ce avea nevoie de corecție.

În alte ocazii Coranul l-a muștrat pe profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) pentru că și-a interzis pentru sine mâncatul mierii (după ce a fost înșelat a crede că aceasta îi dădea o respirație urât mirositoare – 66:1), pentru că și-a instruit fiul adoptat să își continue căsătoria, deși divorțul era preferabil și pentru că s-a rugat pentru iertarea ipocriților (musulmani doar cu numele, cărora le-a fost negată Mila lui Allah din cauza rebeliunii lor persistente). Dojana pe care a primit-o în cazul fiului său adoptiv, Zaid, a fost atât de rușinoasă încât soția Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), Aișa a spus: „Dacă ar fi putut profetul Mohammed să ascundă ceva din revelație, ar fi ascuns acest verset.”

Odată, profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost corectat pentru că a fost răzbunător, iar altă dată fiindcă a fost indulgent. Deși astfel de erori de judecată erau rare, ele subliniază natura sa umană și, la fel de important, arată sinceritatea sa, deoarece greșelile Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) au necesitat corecția făcută de către Cel pe care Profetul Îl reprezenta.

Însă, spre deosebire de un Profet fals, care ar fi putut să își ascundă defectele, profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a transmis revelații care i-au imortalizat greșelile și certarea sa de către Allah. Avem un om care a susținut că fiecare literă era revelată de la Dumnezeu, inclusiv fragmentele care i-au corectat greșelile și l-au instruit să se căiască. Ciudad.

Să ne imaginăm Coranul ca fiind inventat de către un profet fals. Profetii falși sunt, fie mincinoși, fie înșelători, și ambele tipuri încearcă să le câștige încrederea adepților lor, arătându-le că sunt perfecți¹⁴⁰⁴.

Inițial, necredincioșii din Mecca au spus că Mohammed este autorul Coranului. Dumnezeu le-a răspuns:

¹⁴⁰⁴ Editat din, *The First and Final Commandment*, Dr. Laurence B. Brown.

„Oare, le poruncesc mințile lor aceasta? Ba ei sunt un popor de îndărătnici! Sau ei spun: „El l-a născocit!” Ba nu, dar ei nu vor să creadă. Să aducă ei o poveste asemenea lui dacă grăiesc adevăr! Oare au fost ei creați de nimeni sau ei sunt creatorii?”

Coran 52:33-35

Prima dată Dumnezeu i-a provocat să creeze zece capitole precum Coranul:

„Sau ei vor spune: „El l-a născocit”? Spune: „Așadar, aduceți voi zece sure, asemeni lui, născocite [de voi] și chemați pe cine puteți [în ajutor] în afară de Allah, dacă sunteți voi într-o dreptate. Și dacă nu vă răspund - atunci să știți că el [Coranul] a fost trimis prin știința lui Allah și că nu există altă divinitate în afară de El. Atunci nu veți fi voi supuși [lui Allah, musulmani]?”

Coran 11:13-14

Dar, atunci când aceștia nu au putut îndeplini această provocare, Dumnezeu a redus-o la doar un Capitol:

„Iar dacă vă îndoiiți de cele pe care i le-am revelat Robului Nostru [Mohammed], aduceți o Sură asemănătoare și chemați-vă martorii [susținătorii] cei în afară de Allah, dacă sunteți sinceri! Și dacă nu o faceți - și nu o veți putea face - atunci feriți-vă de Focul care mistuie oamenii și pietrele, pregătit pentru necredincioși!”

Coran 2:23-24

În final, Dumnezeu a prezis eșecul lor etern în a îndeplini provocarea divină:

Spune: „De s-ar aduna oamenii și djinnii ca să facă [ceva] ca acest Coran, ei nu vor fi în stare să facă [ceva] asemenea lui, chiar dacă își vor fi unul altuia ajutor.”

Coran 17:88

Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: *„Fiecare profet a primit semne în urma cărora oamenii au crezut în el. Fără îndoială că eu am primit Revelația Divină de la Dumnezeu. Așadar, în Ziua Judecării, îmi doresc să am cei mai mulți adepți dintre toți profeții.”*¹⁴⁰⁵

Miracolele fizice pe care le-au făcut Profeții au fost specifice timpului lor și valide doar pentru cei care le-au văzut, iar tipul de miracol continuu dat Profetului nostru, Nobilul Coran, nu i-a mai fost dat niciunui alt Profet. Superioritatea sa lingvistică, stilul și claritatea mesajului, argumentele puternice, calitatea retoricii și neputința oamenilor de a recrea chiar și cel mai scurt Capitol al său îi conferă o unicitate incredibilă.

Cei care au fost martori la revelație și cei care au venit după ei, cu toții se pot adăpa din această fântână a înțelepciunii. Din acest motiv, profetul Îndurării (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a sperat ca, dintre toți Profeții, el să aibă cei mai mulți adepți și a făcut această profeție într-un moment în care numărul musulmanilor era foarte mic, însă apoi aceștia au început să accepte islamul în număr mare. Așadar, profeția lui s-a adevărat.

¹⁴⁰⁵ Bukhari

Miracolele științifice ale Coranului

Integritatea Coranului și progresul științific

Un miracol este un act divin care încalcă și transcende legile universale. Dumnezeu le dă miracole Profeților pentru a-i convinge pe oameni de veridicitatea mesajului lor. Coranul folosește cuvântul „*ayat*” (care literar înseamnă „semn”) pentru a descrie acest fenomen. Aceste miracole divine sunt menite să le ofere oamenilor capacitatea de a le percepe drept semne ale puterii și cunoașterii lui Dumnezeu. Pentru ca un miracol să aibă impact el trebuie să aibă legătură cu aria de cunoaștere în care publicul țintă este priceput. Doar în acest mod un miracol poate să își îndeplinească scopul său.

Din punct de vedere istoric, fiecare Profet a primit miracole și acestea au fost văzute de către contemporanii lor. Profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) este unic între Profeți, deoarece, spre deosebire de ceilalți, el a fost trimis ca ultimul Profet și Mesager al lui Dumnezeu pentru întreaga omenire. Așadar, din punct de vedere rațional, el trebuia să primească un miracol universal, ce nu este constrâns de factori temporali sau spațiali. Orice persoană, indiferent de timpul și locul în care a trăit, poate spune: „Pentru mine, astăzi, Mohammed este un Profet.”

Spre deosebire de miracolele palpabile (un exemplu fiind despărțirea mării) ale celorlalți Profeți, deși a primit și alte miracole, principalul miracol al profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost unul intelectual. Miracolele palpabile au cel mai mare impact asupra celor care le văd, iar acest impact s-ar termina odată cu moartea lor. Dacă îl rugăm pe un evreu sau pe un creștin să ne arate miracolele profetului Moise sau ale lui Iisus (pacea fie asupra lor), ambii ar spune că omul nu poate să demonstreze acum niciunul dintre acele miracole. Omul nu va putea să despartă din nou marea, iar profetul Iisus nu va putea fi din nou chemat pentru a învia morții. Pentru noi, acum, aceste miracole sunt doar relatări istorice. Însă, dacă un musulman este întrebat despre cel mai mare miracol al profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), el poate foarte ușor să arate Cartea revelată lui, Coranul – pentru că acesta este un miracol ce a rămas în mâinile noastre. Coranul este o Carte al cărui conținut poate fi examinat de către toți oamenii.

Natura miraculoasă a Coranului este dată de cunoașterea pe care acesta o conține, iar aceasta este o dovadă nemuritoare. Coranul a fost revelat acum 14 secole, iar progresul recent al diferitelor științe a dezvăluit nenumărate fapte. Niciuna dintre aceste descoperiri nu contrazice nici măcar un singur verset al Coranului. De fapt, de fiecare dată când lumea științifică face o descoperire, noi devenim și mai cerți de faptul că Cel care a revelat Coranul este Cel care a creat acest Univers. Coranul este plin de fapte importante ce au fost revelate într-un moment al istoriei în care niciun om nu putea să le cunoască. Coranul vorbește despre originea Universului, sistemul corpurilor cerești, stadiile dezvoltării umane, modelele comportamentelor ale speciilor, adevăruri istorice și arheologice, etc.

În mod natural, necredincioșii vor căuta o explicație pentru sursa cunoașterii din Coran. Ateii vor spune că el, Coranul, este produsul capacității intelectuale a profetului Mohammed (pacea

și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), iar evreii și creștinii vor spune că acesta a fost copiat din Vechiul și Noul Testament. Însă, informațiile din Coran nu aparțin perioadei în care acesta a fost revelat, iar astfel de informații nu există în Vechiul și Noul Testament. Este evident că niciun om nu ar putea deține toată cunoașterea ce se află în Coran. O persoană ar putea să ghicească unele informații, însă varietatea și calitatea cunoașterii din Coran arată faptul că, într-adevăr, aceste cuvinte nu aparțin unui simplu muritor. Niciun om nu a scris o carte atât de comprehensivă și perfectă despre cunoaștere. Fiecare carte reprezintă cunoașterea disponibilă scriitorului la acel timp și în acel loc, iar știința continuă să progreseze. Drept rezultat, fiecare carte scrisă de om devine depășită după un anumit timp, deoarece informația din ea este, fie greșită, fie incompletă, fiind astfel nevoie ca aceasta să fie revizuită și rescrisă. Acest lucru s-a întâmplat cu lucrările de cercetare ale fiecărui fizician, cercetător, biolog sau filozof.

Coranul conține mai mult de 6.000 de *ayat* (semne) cu peste 70.000 de cuvinte, dar niciun cuvânt, frază, propoziție sau subiect nu are nevoie de revizuire.

Este, de asemenea, clar că un scriitor cunoaște un anumit subiect sau câteva subiecte ce au legătură unele cu altele. De exemplu, o persoană poate să scrie despre istorie sau economie sau filozofie etc. Dar nu este posibil pentru un om să scrie în același timp despre subiecte diferite și diverse cu o informare atât de exactă și profundă.

În final, trebuie înțeles în mod clar că nu avem în Coran o carte de știință, filozofie, geologie sau istorie, ci acesta este o revelație de la Dumnezeu, trimisă pentru a-i călăuzi pe oameni. Dacă un expert din orice domeniu științific analizează ceea ce spune Coranul, acesta va ajunge la concluzia că într-adevăr Coranul nu a fost conceput de un om din secolul 7. Dacă afirmațiile Coranului ar fi fost nefondate, atunci, în timp, știința le-ar fi demonstrat a fi false și întreaga religie ar fi fost distrusă. Dimpotrivă, fiecare teorie științifică din trecut care a contrazis Coranul s-a demonstrat a fi fără dovezi empirice. Pentru fiecare generație succesivă Coranul oferă un înțeles nou și relevant, proporționat cu progresul cunoașterii și creșterea aptitudinilor generației respective. Cu alte cuvinte, dezvoltă în înțeles explorarea de către om a Universului. Din acest lucru putem vedea cum Coranul nu a fost trimis doar unui popor sau unei națiuni, ci a fost revelat pentru beneficiul și călăuzirea tuturor oamenilor; fiind o religie completă și comprehensivă ce a adus cunoaștere pentru toate generațiile. Dacă aceste învățături ar fi fost limitate la un singur secol sau la o singură generație, obiectivul etern al Coranului s-ar fi stins de mult. Însă, Coranul generează constant un înțeles nou, asigurând o sursă de călăuzire.

„Teoria Big Bang” în Coran

Preambul istoric

Încă din timpuri străvechi oamenii au fost curioși cu privire la Universul cel vast și enorm. Filozofii greci, inclusiv Aristotel, au crezut că Universul a existat dintotdeauna și va continua să fie etern. Aceasta era și părerea comună a cercetătorilor științifici la începutul secolului 20, cunoscută drept „Teoria stării staționare” sau „Teoria stării de echilibru”. O stare eternă a

Universului nu mai impunea nevoia existenței unui „Creator” deoarece ceea ce nu are început nu are nevoie de o cauză. Însă, progresul în știință a anulat această opinie și a demonstrat în mod cert că Universul are un început.

În 1922, fizicianul Alexander Friedmann, a demonstrat prin unele calcule că structura Universului nu este una statică și cum chiar și un mic impuls este suficient pentru a face ca întreaga structură să se extindă sau să se contracte. Aceste calcule sunt conforme și cu „Teoria relativității generale” a lui Einstein. George Lemaitre a fost primul care a recunoscut implicațiile concluziei lui Friedmann. Bazându-se pe aceste calcule, Lemaitre a declarat că Universul trebuie să fi avut un început și că acesta se expanda drept rezultat al unui factor declanșator. El a mai spus că rata radiației ar putea fi folosită pentru măsurarea consecințelor acestui factor.

Contemplarea teoretică a acestor doi cercetători nu a atras foarte multă atenție și probabil ar fi rămas ignorată, dacă nu ar fi existat dovezi observaționale noi ce, în 1929, au cutremurat lumea științifică. În acel an, astronomul american Edwin Hubble a făcut una dintre cele mai importante descoperiri din istoria astronomiei. El a descoperit că galaxiile se îndepărtau de noi cu o viteză în relație directă cu distanța lor de noi și cu distanța dintre ele.

Dacă în Univers totul se îndepărtează de tot însemna că acesta se mărește constant. Stephen Hawking a spus: „*Expansiunea universului a fost cea mai importantă descoperire intelectuală din secolul 20 și din orice secol.*”

Deoarece Universul continuă să se mărească, dacă ar fi să ne uităm la un film (al istoriei) atunci vom vedea că întregul Univers a fost într-o stare de îmbinare, pe care unii o numesc „atomul primordial.” Mulți cercetări și filozofi au rezistat ideii că Universul are un început din cauza întrebărilor pe care aceasta le năștea, și anume – ce sau cine l-a cauzat. Însă, descoperirile lui Penzias și Wilson, privind radiația cosmică de fond ce emana din toate direcțiile și care avea aceeași proprietate fizică – și anume lumina petrificată ce a provenit de la o explozie uriașă în primele secunde după nașterea Universului - a înlăturat toate dubiile cu privire la începuturile lui.

Timp de 1400 de ani, încă de la începutul revelației Coranului, scepticii au avut probleme în a înțelege acest verset: „[...]că **Cerurile și Pământul au fost împreună și că Noi le-am despărțit [...]**” (vezi Coran 21:30). Însă, cu ajutorul progresului științific, putem înțelege acum aceste versete într-o lumină nouă ce ne ajută să înțelegem enigmele Cosmosului. Natura miraculoasă a Coranului stă în știința pe care acesta o conține. Verificarea faptelor științifice arată că mesajul Coranului este aplicabil în laboratorul unui cercetător din zilele noastre, așa cum a fost aplicabil și în cortul unui beduin din deșert.

Analiza lingvistică

„Oare nu văd cei care nu cred că Cerurile și Pământul au fost împreună [ratq] și că Noi le-am despărțit [fataqa] și din apă am făcut tot ce este lucru viu? Și oare tot nu cred ei?”

Cuvântul „*ratq*” tradus prin „cusut” înseamnă în limba arabă „împreună, amestecat”. Este folosit pentru a se face referire la două substanțe diferite ce formează un întreg. Formula „*fataqa*” înseamnă „descusut” și implică că ceva ia ființă prin ruperea sau distrugerea structurii lucrurilor care sunt cusute unul de celălalt.

În acel verset, Cerurile și Pământul sunt prima dată în starea de „*ratq*”. Apoi ele sunt separate [*fataqa*] atunci când ies unul din celălalt. Atunci când ne gândim la primele momente din „Big Bang”, vedem întreaga materie a Universului adunată într-un singur punct. Cu alte cuvinte, totul, inclusiv „Cerurile și Pământurile” ce nu erau încă create se aflau într-o stare inseparabilă. Apoi acest punct a explodat violent făcând materia să se separe.

Originea universului în Coran

Știința modernă a cosmologiei, atât cea observațională, cât și cea teoretică, indică în mod clar că într-un anumit moment al timpului, întregul Univers nu era decât un nor de „fum” (o compoziție gazoasă fierbinte, opacă și de densitate înaltă)¹⁴⁰⁶. Acesta este unul dintre principiile incontestabile ale cosmologiei moderne. Acum cercetătorii pot observa cum se formează Stele noi din rămășițele aceluși „fum” [a se vedea figura nr. 1 și 2]

Figura nr 1: Formarea unei stele noi dintr-un nor de gaz și praf (nebuloasă), ce reprezintă una din resturile „fumului”, originea întregului univers (The Space Atlas, Heather and Henbest, p 50)

Figura nr 2. Nebuloasa Lagună, un nor de gaz și praf cu un diametru de aproximativ 60 ani lumina. A fost precipitată de radiația ultravioletă a stelelor fierbinți ce s-au format recent într-o cantitate mare. (Horizons, Exploring the Universe, Seeds, plate 9, de la Asociația Universităților pentru Cercetare în Astronomie)

¹⁴⁰⁶ Weinberg, *The First Three Minutes, a Modern View of the Origin of the Universe*, pp. 94-105.

Stelele luminoase pe care le vedem noaptea pe Cer au fost, precum întregul univers, în acel material de „fum”. Dumnezeu a spus în Coran:

„Apoi s-a întors către cer - care era un fum...”

Coran 41:11

Deoarece Pământul și Cerurile de deasupra (Soarele, Luna, Stelele, Planetele, Galaxiile, etc) s-au format din același „fum”, putem trage concluzia că Pământul și Cerurile au fost la un moment dat o singură entitate conectată.

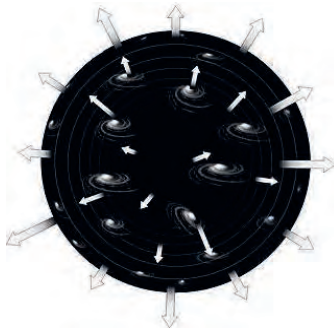
Noi cunoaștem faptul că lumea noastră, Soarele și Stelele nu au luat naștere imediat după explozia primordială deoarece Universul se afla într-o stare gazoasă înainte de formarea Stelelor. Această stare gazoasă era inițial compusă din Hidrogen și Heliu. Condensarea și comprimarea a format Planetele, Pământul, Soarele și Stelele, care au fost inițial produse ale stării gazoase. Descoperirea acestor fenomene a fost posibilă datorită descoperirilor succesive, ca urmare a progreselor observaționale și teoretice.

Știința cunoscută de comunitățile contemporane Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu ar fi fost suficientă pentru a afirma că Universul a fost odată într-o stare gazoasă. Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) însuși nu a susținut că este autorul afirmațiilor din Coran, deseori spunând că el este doar un Mesager al lui Dumnezeu.

„Acestea sunt câteva vești despre cele neștiute, pe care Noi ți le revelăm [o, Mohammed,] și pe care nu le-ai știut nici tu, nici poporul tău, mai înainte de aceasta. Deci fii răbdător, căci sfârșitul [cel mai bun] va fi al celor temători [de Allah].”

Coran 11:49

Expansiunea Universului în Coran

„Iar Cerul l-am înălțat cu puterea Noastră și Noi îl lărgim.”

Coran 51:47

Expansiunea Universului a putut fi observată doar după dezvoltarea radiotelescopului în 1937. În timp ce observa Cerul cu un telescop, Edwin Hubble, un astronom american, a descoperit că Stelele și Galaxiile se îndepărtau unele de celelalte în mod continuu. Această descoperire este considerată a fi cea mai importantă din istoria astronomiei. În timpul acestor observații, Hubble a stabilit că Stelele emit o lumină ce devine mai roșie în funcție de distanță.

Acest lucru este datorat legilor cunoscute ale fizicii: lumina care se îndreaptă înspre un punct de observare ia o culoare violetă, iar lumina care se îndepărtează de acel punct ia o culoare mai roșiatică. În timpul observației sale, Hubble a remarcat în lumina emisă de Stele o tendință spre culoarea roșie. Stelele și Galaxiile nu doar că se îndepărtează de noi, ci se îndepărtează și unele de altele. Faptul că un Univers se îndepărtează în mod continuu de orice altceva implică un univers aflat în continuă expansiune. Problema acum nu este dacă Universul se mărește, ci cu ce rată se mărește. În 2011, trei cercetători au primit Premiul Nobel în Fizică pentru „descoperirea faptului că Universul se află într-o expansiune accelerată, prin observarea unei supernove îndepărtate.”

Mișcarea orbitală a Soarelui și a Lunii în Coran

„Și El este Cel care a creat noaptea și ziua, Soarele și Luna și fiecare plutește [yasbahun] pe orbita [falak] sa.”

Coran 21:33

„Nici Soarele nu se cuvine să ajungă Luna, nici noaptea nu poate să o ia înaintea zilei și toate plutesc pe orbite [falak] [proprii].”

Coran 36:40

Cuvintele din limba arabă folosite în aceste versete sunt *falak* și *yasbahun* ce pot fi traduse ca „sferă sau orbită” și „plutesc, înoată”. Acest concept al mișcării Soarelui și al Lunii și al altor planete se află în armonie perfectă cu descoperirile recente. Este de neconceput că un arab care trăia acum 1400 de ani în cea mai primitivă parte a lumii ar fi putut folosi în mod corect un astfel de termen pentru a descrie mișcarea planetelor, fără să fi fost călăuzit divin. Trebuie remarcat faptul că descoperirea mișcării orbitale a corpurilor cerești a fost datorată invenției telescopului.

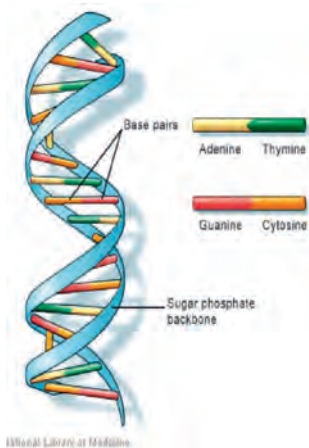
Ce spune Coranul despre dualitatea din creație

„Mărire Celui care le-a creat pe toate perechi, din ceea ce face pământul să crească și din ei înșiși și din cele pe care ei nu le cunosc!”

Coran 36:36

Versetele din Coran spun faptul că toate creaturile, indiferent că sunt ființe vii sau materie solidă, sunt create în perechi. Se referă la tot ceea ce a fost creat. Uimitor, veridicitatea acestui fapt a fost confirmată în mod gradual în timpul celor 14 secole ce au trecut de la revelarea Coranului și, mai mult, de dată recentă.

Milioane de specii de animale descoperite, clasificate și investigate doar în ultimele două secole, au fost găsite a fi în „perechi”, masculin și feminin. Microscopia electronică a clarificat faptul că toate creaturile vii, indiferent de cât sunt de mici, se află în perechi. Cei mai mici microbi, viruși și bacterii au partea lor omologă a anticorpilor.

Să luăm spre exemplu ADN-ul care este format din zeci de mii de gene diferite, iar genele sunt formate din perechi de bază. Aceste „perechi de bază” sunt formate din două nucleotide împerecheate. Pentru a forma o pereche de bază, avem nevoie să împerechem anumite nucleotide. Fiecare tip de nucleotidă are o formă specifică și doar anumite combinații vor funcționa.

Secvența, compoziția și orientarea acestor „perechi” de nucleotide controlează informația genetică aflată în ADN. Un cromozom este format din tipuri diferite de proteine legate strâns cu un singur lanț molecular ADN.

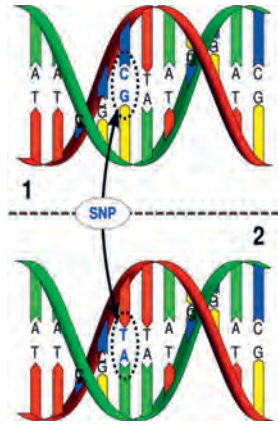
ADN este un lanț aminoacid mare și lung (de aproape 1 metru lungime). Este format dintr-o „pereche” de scări spiralate, conectate de

trepte. Fiecare treaptă este formată dintr-o „pereche” de componente chimicale, așa numitele nucleotidele.

Există 4 nucleotide: adenină (A), timină (T), guanină (G), citozină (C). Din cauza formelor lor se pot combina doar adenina cu timina și citozina cu guanina.

Perechi de bază [A-T, G-C] (bilioane de astfel de perechi ce se potrivesc) -> gene (mii) -> ADN -> Cromozomi -> Nucleotide -> Nucleu („creierul” celulei)¹⁴⁰⁷

Toate sistemele de viață inclusiv plante, animale și oameni au tipuri de celule diferite. O celulă este formată de un nucleu înconjurat de citoplasmă care este închisă, de obicei, în spatele unui zid celular. Nucleul celulei conține cromozomii ce controlează toate funcțiile celulei. Toate celulele unui organism au același număr de cromozomi, acest număr variind în funcție de specie. Proteinele sunt formate din diferite combinații de aminoacizi. Mai specific, sunt folosite 20 de tipuri de aminoacizi în diferite combinații pentru a forma mai mult de un milion de tipuri de proteine. Fiecare tip de aminoacid poate exista fie într-o pereche de structuri (izomer dextrogir sau izomer levogir), fiecare având rolul de a roti „planul luminii plan polarizate”. Același lucru se aplică și proteinelor formate astfel.

Marea varietate de creaturi, inclusiv ființele vii, materia solidă, lichidă și gazoasă sunt combinații minunate ale aceleiași liste de cărămizi: atomii. Aceste unități de bază erau cunoscute mai demult a fi formate dintr-o „pereche” a unui nucleu pozitiv înconjurat de electroni negativi. Nucleul este format din protoni, care conduc sarcina pozitivă împreună cu neutronii. Chiar și neutronii neutrii au perechea lor, antineutronii. Progresul de mai târziu din fizica nucleară a demonstrat că fiecare dintre aceste particule este, de fapt, o structură complexă a mai multor particule nucleare mici. Sunt cunoscute peste 200 de astfel de particule elementare.

La nivelul atomic, atomii pot efectiv să ionizeze, adică fie să piardă fie să câștige electroni pentru a forma cationi pozitivi sau anioni negativi. „Perechi” de cationi/anioni se combină pentru a produce marea varietate de compuși chimici (anorganic). Aceasta este una dintre concluziile la care a ajuns fizicianul britanic Paul Dirac, câștigătorul Premiului Nobel pentru Fizică în 1933. Descoperirile sale, cunoscute drept „paritate” au revelat dualitatea cunoscută drept materie și anti-materie.

Un alt exemplu al dualității din creație sunt plantele. Botaniștii au descoperit abia acum 100 de ani că există o diferență de gen în plante. Însă, faptul că plantele au fost create în pereche a fost revelat în versetele Coranului acum 1400 de ani. Doar după descoperirea microscopului omul a ajuns să știe că plantele au organe masculine (stamină) și feminine (pistil), iar vântul,

¹⁴⁰⁷ International Human Genome Sequencing Consortium (2004). “Finishing the euchromatic sequence of the human genome.” Nature 431 (7011): 931–45

împreună cu ceilalți factori, poartă polenul de la un tip la cel opus pentru ca reproducerea să aibă loc.

Fiecare specie de animale se reproduce sexual. Reproducerea sexuală rezultă din combinarea ovulului feminin cu spermatozoidul masculin. Formarea acestui zigot „pereche” este punctul de început în ciclul reproductiv.

Plantele cu flori, dintre care până acum au fost descoperite mai mult de 250.000 de specii, se reproduc și ele sexual. Acestea au atât ovar feminin ce are ovule, cât și stamină masculină cu polen. Ele pot fi combinate în aceeași floare sau în flori diferite. În ultimul caz fertilizarea are loc atunci când polenul este transferat de vânt sau de insecte la o altă floare.

Plantele fără flori, ce numără aproape 150.000 de specii, se reproduc într-un ciclu de 2 etape, reproducere sexuată și asexuată. Însă, etapa reproducerii asexuate este în esență un proces ce rupe „perechea” de ADN în scări de câte 2, urmată de fiecare dintre ele, care se reformează cu scara complementară. Același lucru se aplică și reproducerii asexuate a bacteriei.

Fiecare bacterie este formată dintr-o singură celulă, cea mai mică unitate biologică ce poate funcționa independent. O bacterie se reproduce, așa cum am explicat mai sus, prin divizarea într-o pereche de celule identice. Așa cum am văzut, diviziunea celulară are loc prin procesul de replicare ADN, în care două scări de molecule ADN sunt separate și fiecare scară resintetizează o scară complementară pentru sine. Așadar reproducerea asexuată a bacteriei implică „perechea” de scări de ADN, împărțindu-se și formându-se din nou într-o „pereche” nouă de celule.

Perspectiva Coranului cu privire la originea vieții în apă

„Oare nu văd cei care nu cred că Cerurile și Pământul au fost împreună și că Noi le-am despărțit și din apă am făcut tot ce este lucru viu? Și oare tot nu cred ei?”

Coran 21:30

Originea vieții este acum un fapt științific atât de obișnuit încât este acceptat fără ezitare. Acest lucru ar putea scădea aprecierea unei persoane pentru aceste versete. Însă, trebuie avut în vedere faptul că peninsula arabă este un deșert fără niciun singur lac sau râu, iar aceste versete descriu ceva neimaginabil pentru cei din timpul profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

Un aspect trebuie menționat – animalele din regiunile uscate au fost create cu mecanisme care să le protejeze metabolismul de pierderea apei și care să le ajute să beneficieze la maxim de apa existentă. Dacă pierderea de apă are loc fără un motiv anume, atunci moartea survine în câteva zile.

Mările și râurile în Coran

Știința modernă a descoperit că, în locul de întâlnire a două mari diferite, există o „barieră” între ele. Această barieră desparte cele două mări și fiecare mare are propria sa temperatură,

salinitate și densitate¹⁴⁰⁸. De exemplu, spre deosebire de apa Oceanului Atlantic, apa Mării Mediterane este caldă, sărată și mai puțin densă. Atunci când Marea Mediterană intră în Oceanul Atlantic prin strâmtoarea Gibraltar, aceasta înaintea, cu apa ei caldă, sărată și densitate mai scăzută, câteva sute de kilometri în Oceanul Atlantic la o adâncime de 1000 de metri. Apa Mării Mediterane se stabilizează la această adâncime¹⁴⁰⁹. [a se vedea figura 1]

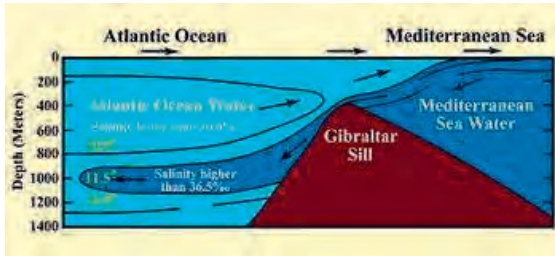

Figura 1. Marea Mediterană atunci când intră în Atlantic prin strâmtoarea Gibraltar cu apa ei caldă, sărată și mai puțin densă din cauza barierii care face diferența dintre ele. Temperatura este în Celsius. (Marine Geology, Keunen, p.43)

Chiar dacă există valuri mari și curente puternice în aceste mări, acestea nu se amestecă și nu trec peste această barieră (stavilă).

Coranul a menționat că există o barieră între două mări care se întâlnesc și nu se amestecă. Dumnezeu spune:

„El a slobozit cele două mări ca să se întâlnească, Dar între ele este o stavilă pe care ele nu o pot trece.”

Coran 55:19-20

Dar atunci când Coranul vorbește despre bariera (stavila) dintre apa dulce și cea sărată, acesta menționează existența unui „baraj ce interzice”, împreună cu bariera. Dumnezeu a spus în Coran:

„El este Cel care a lăsat să curgă liber cele două mări - una plăcută și dulce și una sărată și amară - și a făcut între ele un perete și un baraj de netrecut”

Coran 25:53

O persoană se poate întreba de ce Coranul a menționat barajul atunci când vorbește despre bariera dintre apa dulce și cea sărată, dar nu l-a menționat atunci când a vorbit despre cele două mări.

¹⁴⁰⁸ Davis, *Principles of Oceanography*, pp. 92-93.

¹⁴⁰⁹ Ibid

Știința modernă a descoperit că în estuare, unde apa dulce se întâlnește cu cea sărată, situația este un pic diferită de cea în care se întâlnesc două mări. S-a descoperit că ceea ce diferențiază apa dulce de apa sărată în estuare este „o porțiune cu densitatea discontinuă ce le separă pe cele două.”¹⁴¹⁰ [A se vedea figura nr 2]

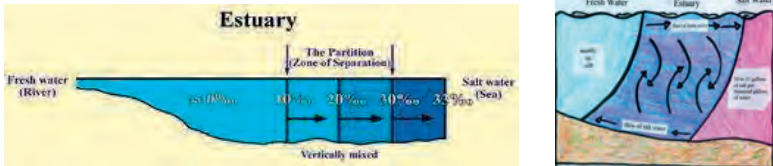

Figura nr.2: Secțiune longitudinală ce arată salinitatea dintr-un estuar. Putem vedea barajul, partiția (zona de separare) dintre apa dulce și cea sărată.¹⁴¹¹

Această informație a fost descoperită doar recent, folosindu-se echipament pentru a măsura temperatura, salinitatea, densitatea și solubilitatea Oxigenului. Ochiul omului nu poate vedea diferența dintre cele două mări atunci când se întâlnesc, cu atât mai mult într-o zonă care pare a fi omogenă. În același mod, ochiul omului nu poate vedea despărțirea apei în estuare în trei: apă dulce, apă sărată și partiția (zona de separare).

Dumnezeu spune în Coran:

„Sau [ele sunt] ca întunecimile dintr-o mare adâncă, fără fund, pe care o învăluie valurile, iar peste ele alte valuri și deasupra lor norii. Întunecimi unele deasupra altora. Dacă [cineva] scoate mâna, aproape că nici nu o vede. Iar acela căruia Allah nu-i dă lumină nu va avea nicio lumină”

Coran 24:40

Acest verset menționează întunecimea găsită în adâncurile mărilor și ale oceanelor, unde dacă un om își întinde mâna, nu o poate vedea. Întunecimea din adâncurile mărilor și ale oceanelor se găsește la o adâncime ce depășește 200 de metri. La această adâncime, nu există aproape deloc lumină [a se vedea figura 3]. Mai jos de 1000 de metri nu există deloc lumină.¹⁴¹² Oamenii nu se pot scufunda mai mult de 40 de metri fără ajutorul submarinelor sau al unui echipament special și nu pot supraviețui fără suport exterior în partea adâncă a oceanelor.

¹⁴¹⁰ Gross, *Oceanography*, p. 242.

¹⁴¹¹ Thurman, *Introductory Oceanography*, pp. 300-301.

¹⁴¹² *Oceans*, Elder and Pernetta, p. 27

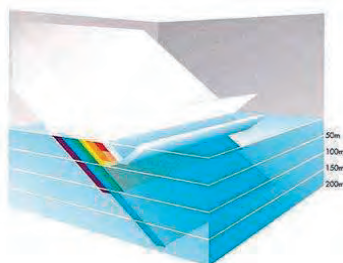
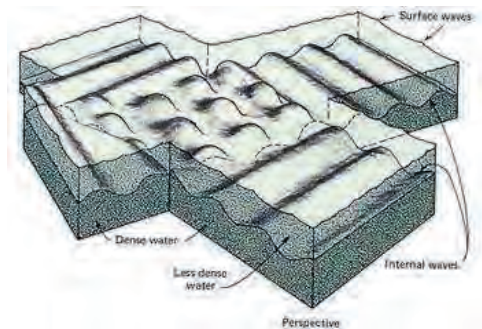

Figura 3: Între 3 și 30% din lumina soarelui este reflectată la suprafața soarelui. Apoi, aproape toate cele 7 culori ale luminii sunt absorbite una după alta în primii 200 de metri, cu excepția luminii albastre. (Oceans, Elder and Pernetta, p. 27.)

Cercetătorii au descoperit recent această întunecime cu ajutorul echipamentului special și al submarinelor, cu care s-au scufundat în adâncimile oceanelor.

Din următoarea frază a versetului anterior „... **dintr-o mare adâncă, fără fund, pe care o învăluie valurile, iar peste ele alte valuri și deasupra lor norii...**” mai putem înțelege și că apele adânci ale mărilor și ale oceanelor sunt acoperite de valuri, iar deasupra acestor valuri sunt alte valuri. Din moment ce versetul menționează că deasupra acestora sunt nori, este clar că al doilea set de valuri este format din cele de la suprafață, pe care le vedem noi. Dar cum rămâne cu primul set de valuri? Cercetătorii au descoperit de curând că există valuri interne care „se produc asupra interfețelor de densitate dintre straturile de densitate diferită”¹⁴¹³. [A se vedea figura nr 4].

Figură nr 4: Valuri interne la interfața dintre două straturi de apă de densitate diferită. Cel de jos este de o densitate mai mare, iar cel de deasupra este mai puțin dens

Valurile interne acoperă apele adânci deoarece apele adânci au o densitate mai mare decât cele de deasupra lor. Valurile interne acționează în același mod precum cele de la suprafață: se sparg ca și acestea. Valurile interne nu pot fi văzute cu ochiul liber, dar pot fi detectate prin studierea temperaturii sau a schimbării salinității într-un anumit loc¹⁴¹⁴.

¹⁴¹³ Gross, *Oceanography*, p. 205

¹⁴¹⁴ *Oceanography*, Gross, p. 205.

Miracolul fierului

Fierul este unul dintre elementele evidențiate în Coran. În capitolul cunoscut drept Al-Hadid, care înseamnă fier, suntem informați:

„... și am făcut să pogoare [anzalna] fierul, în care se află putere mare și foloase pentru oameni și pentru ca Allah să știe cine Îl ajută pe El și pe Trimișii Săi fără ca ei să fie văzuți! Cu adevărat, Allah este *Qauyy* [Tare] [și] *'Aziz* [Puternic].”

Coran 57:25

S-ar putea crede că este folosit cu un sens metaforic cuvântul „anzalna”, tradus drept „să pogoare” și folosit pentru fier în verset, presupunând explicația faptului că fierul a fost dat pentru beneficiul oamenilor. Dar atunci când luăm în considerare înțelesul literar al cuvântului, care este a fi fizic trimis din Cer, fiindcă acest cuvânt nu a fost folosit în Coran decât literar, precum pogorârea ploii sau a revelației, realizăm că acest verset implică un miracol științific foarte semnificativ. Cercetările moderne din astronomie spun că fierul de pe Pământ provine de la Stele uriașe din afara spațiului.¹⁴¹⁵

Nu doar fierul de pe Pământ, dar tot fierul din Sistemul Solar provine din afara spațiului deoarece temperatura din Soare nu este adecvată pentru formarea fierului. Soarele are o temperatură la suprafața sa de 6.000 de grade Celsius și o temperatură la nucleu de aproximativ 20 de milioane de grade. Fierul poate fi produs doar în stele mult mai mari decât Soarele, unde temperatura ajunge la câteva sute de milioane de grade. Atunci când cantitatea de fier depășește un anumit nivel într-o stea, steaua nu mai îl mai poate susține și ajunge în final să explodeze în ceea ce se numește „nova” sau „supernova”. Aceste explozii fac posibilă trimiterea fierului în spațiu.

O sursă științifică ne spune despre acest subiect: *„Există dovezi și pentru alte evenimente supernova mai vechi: Nivelele ridicate ale fierului -60 (⁶⁰Fe) găsit în sedimentele din adâncimea mărilor au fost interpretate ca fiind indiciul unei explozii supernova, ce a avut loc la o distanță de 90 de ani lumină de Soare acum 5 milioane de ani. Fier -60 este un izotop radioactiv al fierului format în explozii supernova, care se descompune în 1,5 milioane de ani. O prezență accentuată a acestui izotop într-un strat geologic indică nucleosinteza recentă a elementelor în Spațiul apropiat și transportarea lor ulterioară către Pământ (probabil ca parte a resturilor de praf).”*¹⁴¹⁶

Toate acestea indică faptul că fierul nu s-a format pe Pământ, ci a fost trimis din Supernove, așa cum este scris în verset. Este clar că acest fapt nu putea fi cunoscut în secolul 7, atunci când a fost revelat Coranul. Totuși acest fapt este relatat în Coran, Cuvântul lui Dumnezeu, care cuprinde toate lucrurile cu știința Sa infinită.

¹⁴¹⁵ Kazi, Dr. Mazhar U. *130 Evident Miracles in the Qur'an*, p. 110-111;

¹⁴¹⁶ Frisch, Priscilla, *The Galactic Environment of the Sun*, American Scientist, January-February 2000.

Faptul că acest verset menționează în mod specific fierul este absolut uimitor, luând în considerare că aceste descoperiri au fost făcute la sfârșitul secolului 20. Bine-cunoscutul microbiolog, Michael Denton accentuează importanța fierului în cartea sa, *Nature's Destiny*:

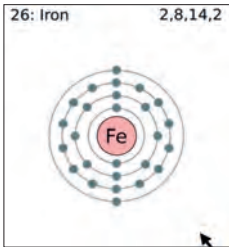
„Dintre toate metalele, niciunul nu este atât de esențial vieții precum fierul. Acumularea de fier din centrul unei Stele care declanșează o explozie supernova și împrăștierea ulterioară a atomilor sunt vitale pentru viața în Cosmos, atragerea atomilor de fier prin gravitate către centrul Pământului primar ce a generat căldura care a cauzat diferențierea chimică inițială a Pământului, degazarea atmosferei timpurii și în final formarea hidrosferei. Fierul topit din centrul Pământului acționează precum un generator gigantic, generează câmpul magnetic al Pământului, care în schimb creează centura de radiații Van Allen, care protejează suprafața Pământului de radiația cosmică distructivă și foarte penetrantă și protejează stratul Ozon de distrugere prin radiații cosmice....Fără atomul de fier, nu ar exista viață bazată pe carbon în Cosmos; nicio Supernova, nicio încălzire a Pământului primitiv, nicio atmosferă sau hidrosferă. Nu ar exista niciun câmp magnetic protectiv, nici centura de radiații Van Allen, niciun strat de ozon, niciun metal care să construiască hemoglobina din sângele omului, niciun metal care să înlănzească reactivitatea Oxigenului și niciun metabolism oxidativ...Relația intrigantă și intimă dintre viață și fier, între culoarea roșie a sângelui și cea a unei stele îndepărtate care moare, nu indică doar importanța metalelor pentru biologie, dar și biocentrismul Cosmosului ...”¹⁴¹⁷

Acestea indică în mod clar importanța atomului de fier. Faptul că, în mod special, se atrage atenția asupra fierului în Coran accentuează importanța acestui element.

Zaghloul El-Naggar, profesor în știința Pământului și geologie, are o teorie interesantă. El a ajuns la concluzia că relatarea Coranului cu privire la originea celestă a fierului este cuplată cu un alt aspect miraculos reprezentat de faptul că atât numărul capitolului din Coran cu privire la fier, cât și versetul care menționează acest element în același capitol corespund cu masa atomică a fierului (55,847 sau aproximativ 56) și numărul atomic al fierului (26).

Este adevărat că numărul Capitolului al-Hadid (capitolul din Coran despre fier) este „57”, iar numărul versetului este „25”, dar Coranul separă introducerea sa (Surat al-Fatihah sau Deschizătoarea) de restul Cărții și consideră *Basmalah* (formula „În numele lui Allah Cel Milostiv, Cel Îndurător”) drept un verset al Coranului aflat la începutul fiecărui capitol unde este menționat.

¹⁴¹⁷ Denton, Michael J., *Nature's Destiny*, p.198.

„... și am făcut să pogoare fierul, în care se află putere mare și foloase pentru oameni și pentru ca Allah să știe cine îl ajută pe El și pe Trimisii Săi fără ca ei să fie văzuți! Cu adevărat, Allah este *Qaiyy* [Tare] [și] '*Aziz* [Puternic].”

Coran 57:25

The Periodic Table of the Elements

1 H 1.00794																	2 He 4.002602
3 Li 6.941	4 Be 9.012182											5 B 10.811	6 C 12.0107	7 N 14.00643	8 O 15.999	9 F 18.998403	10 Ne 20.1797
11 Na 22.98976928	12 Mg 24.304											13 Al 26.9815385	14 Si 28.0855	15 P 30.973761998	16 S 32.06	17 Cl 35.453	18 Ar 39.948
19 K 39.0983	20 Ca 40.078	21 Sc 44.955912	22 Ti 47.88	23 V 50.9415	24 Cr 51.9961	25 Mn 54.938044	26 Fe 55.845	27 Co 58.933195	28 Ni 58.6934	29 Cu 63.546	30 Zn 65.38	31 Ga 69.723	32 Ge 72.630	33 As 74.9216	34 Se 78.96	35 Br 79.904	36 Kr 83.798
37 Rb 85.4678	38 Sr 87.62	39 Y 88.905848	40 Zr 91.224	41 Nb 92.90638	42 Mo 95.94	43 Tc 98.9062	44 Ru 101.07	45 Rh 102.9055	46 Pd 106.42	47 Ag 107.8682	48 Cd 112.411	49 In 114.818	50 Sn 118.710	51 Sb 121.757	52 Te 127.60	53 I 126.905	54 Xe 131.29
55 Cs 132.90545196	56 Ba 137.327	57 La 138.90487	58 Ce 140.12	59 Pr 140.90766	60 Nd 144.242	61 Pm 144.91288	62 Sm 150.36	63 Eu 151.964	64 Gd 157.25	65 Tb 158.92534	66 Dy 162.5001	67 Ho 164.93033	68 Er 167.259	69 Tm 168.93032	70 Yb 173.054	71 Lu 174.967	
87 Fr [223]	88 Ra [226]	89 Ac [227]	105 Db [261]	106 Sg [263]	107 Bh [264]	108 Hs [265]	109 Mt [266]	110 [267]	111 [268]	112 [269]	113 [270]	114 [271]					
101 Th [232]	102 Pa [231]	103 U [238]	104 Np [237]	105 Pu [244]	106 Am [243]	107 Cm [247]	108 Bk [247]	109 Cf [251]	110 Es [252]	111 Fm [257]	112 [258]	113 [259]	114 [260]	115 [261]	116 [262]	117 [263]	118 [264]

Luând în considerare direcția Coranului, numărul Capitolului al-Hadid devine „56”, foarte apropiat de greutatea atomică a celui mai bogat izotop al fierului (55,847) și numărul versetului devine „26”, care este numărul atomic exact al fierului. Existența unui izotop al fierului cu masa atomică de 57 coincide cu numerotarea curentă a capitolului despre fier din Coran [Și Dumnezeu știe mai bine].

Munții în Coran

Cartea intitulată „Pământul” este cartea de referință în numeroase universități din toată lumea. Unul dintre cei doi autori ai săi este profesorul Emeritus Frank Press. El a fost Consilierul Științific al fostului Președinte american Jimmy Carter și timp de 12 ani Președintele Academiei Naționale de Știință, Washington, DC. Cartea sa spune că munții au rădăcini.¹⁴¹⁸ Aceste rădăcini sunt adânc înfipite în Pământ și, așadar, munții au forma unui țărșuș [a se vedea figura nr 1, 2 și 3]

¹⁴¹⁸ Press, E.F., *Earth*, p. 435.

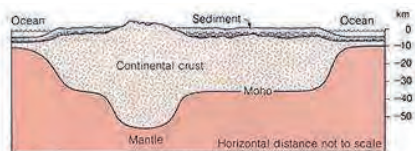

Figura 1: Munții au rădăcini adânci sub suprafața Pământului¹⁴¹⁹

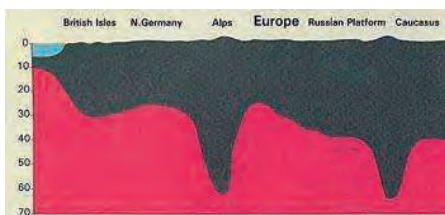

Figura 2: Secțiune schematică. Munții, precum țărșii, au rădăcini adânci îngropate în pământ.¹⁴²⁰

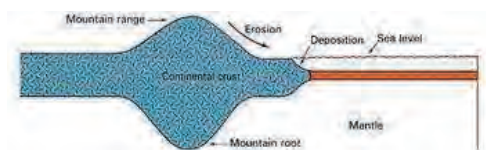

Figura 3: O altă ilustrare care arată modul în care, din cauza rădăcinilor adânci, munții au formă de țărș

Acesta este modul în care a descris Coranul munții. Dumnezeu a spus în Coran:

„Oare nu am făcut Noi Pământul un pat? Și munții ca țărși?”

Coran 78:6-7

Știința modernă a Pământului a demonstrat ca munții au rădăcini adânci sub suprafața acestuia [a se vedea figura nr 3], iar aceste rădăcini pot avea de câteva ori lungimea munților de la suprafață.¹⁴²¹ Așadar, cel mai potrivit cuvânt pentru a descrie munții în baza acestei informații este cuvântul „țărș”, pentru că majoritatea părții unui „țărș” bine înfipt se află sub Pământ. Istoria științei ne spune că teoria munților care spune că munții au rădăcini adânci a fost doar recent introdusă, în ultima jumătate a secolului 19.¹⁴²²

¹⁴¹⁹ Ibid, p. 413.

¹⁴²⁰ Cailleux, *Anatomy of the Earth*, p. 220

¹⁴²¹ Naggar, El-, *The Geological Concept of Mountains in the Qur'ān*, p. 5.

¹⁴²² Ibid, p.5.

Munții au, de asemenea, un rol foarte important în stabilizarea scoarței terestre. Ei împiedică cutremurarea Pământului. Allah spune în Coran:

**„El a așezat pe Pământ munți statornici, ca să nu se clatine cu voi, râuri și drumuri,
poate că voi veți fi călăuziți.”**

Coran 16:15

Teoria modernă a plăcilor tectonice spune că munții au rolul de a stabili Pământul. Aceste cunoștințe referitoare la rolul munților ca fiind stabilizatori pentru Pământ a început să fie înțeleasă în contextul plăcilor tectonice de la sfârșitul anilor 1960.

Ar fi putut cineva din vremea Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) să cunoască forma adevărată a munților? Ar fi putut cineva să își imagineze că munții masivi pe care îi vede în fața ochilor au rădăcini adânci îngropate sub Pământ, așa cum spun cercetătorii? Un număr mare de cărți de geologie, atunci când discută despre munți, descriu doar partea care se află la suprafața Pământului deoarece aceste cărți nu au fost scrise de specialiști în geologie. Totuși, geologia modernă a confirmat adevărul versetelor Coranului.

Dezvoltarea embrionului uman în Coran

Preambul istoric

În secolul 16, doctorii occidentali credeau că omul își avea originea doar în sperma bărbatului. Aceștia credeau că în interiorul spermei bărbatului se află o ființă umană complet formată minusculă, care creștea atunci când era implantată în uterul unei femei.

În timpul secolelor 17 și 18, această părere a fost înlocuită de alta care spunea că ființa umană „minusculă” se forma din sângele menstrual al femeii care se coagula, iar sperma bărbatului era doar un agent activator. Abia în 1775, cercetătorul italian Spallanzi a stabilit că atât sperma bărbatului, cât și ovulul femeii sunt necesare pentru formarea embrionului uman.

Abia în timpurile moderne, cu ajutorul microscopului electronic, cercetătorii au descoperit existența cromozomilor și a genelor și că dezvoltarea embrionului uman are loc în etape diferite succesive.

Terminologia folosită pentru a descrie dezvoltarea omului în Coran este caracterizată de acuratețe și descriptivitate. Până recent aceste afirmații nu au fost pe deplin apreciate deoarece ele se refereau la detalii în dezvoltarea umană care, din punct de vedere științific, erau necunoscute în vremurile îndepărtate.

Dumnezeu menționează în Coran că embrionul uman, în dezvoltarea sa, trece prin mai multe etape diferite.

Desen al spermatozoidului realizat de către Harsocker, secolul 17

„...I-am făcut Noi o picătură [*nutfah*] într-un loc sigur [uter], apoi am făcut din picătură un cheag [*'alaqah*] și am făcut din cheag [*'alaqah*] o bucată de carne [*mudghah*] și am făcut din bucată de carne oase [*idham*] și am îmbrăcat oasele cu carne [*lahm*]. Apoi l-am scos la iveală ca o altă făptură. Bindecuvântat fie Allah, Făcătorul, Cel Bun.”

Coran 23:13-14

Etapele din *ayat* [verset] sunt următoarele:

- Etapa 1: Nutfah
- Etapa 2: 'Alaqah
- Etapa 3: The Mudghah
- Etapa 4: Formarea oaselor [Idham]
- Etapa 5: Îmbrăcarea oaselor cu carne [Lahm]

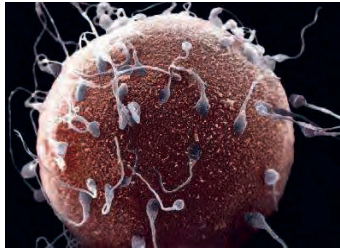
Etapa 1: Nutfah

Din punct de vedere literar, *nutfah* înseamnă „o [singură] picătură” de lichid în timp ce *manii* înseamnă „spermă”. Dumnezeu spune: „Oare nu a fost el o picătură din sămânța vărsată?” [Coran 75:37]

În Coran și hadisuri, cuvântul „*Nutfah*” este folosit în trei contexte diferite, dar conectate.

1. Nutfah masculină [Coran 75:37]
2. Nutfah feminină
3. Nutfah Amshaj: Nutfah feminină și masculină amestecată [Coran 76:2]

Nutfah masculină

Cuvântul *Nutfah* este menționat de 12 ori în Coran, iar cuvântul *Manii* de 3 ori. În ceea ce îl privește pe bărbat, *Nutfah este o singură particulă* din *Manii* care este ejaculată – o singură celulă [spermatozoid] din 200-300 de milioane de celule de spermă ejaculată. Înainte de secolul 16, scrierile despre dezvoltarea embrionului nu diferențiau părțile constitutive ale spermei în rolul său în fertilizare.

„Oare omul își închipuie că el va fi lăsat în voie? Oare nu a fost el o picătură din sămânța vărsată? Apoi a fost un cheag de sânge, apoi [Allah] l-a plămădit și i-a dat chip armonios. Și a făcut din el doi soți - bărbat și femeie? Și oare Acesta [Allah] nu are putere să-i învie pe cei morți?”

Coran 75:36-40

„Și că El i-a creat pe cei doi soți - bărbătușul și femeiușca - Dintr-o picătură, când ea este vărsată?”

Coran 53:45-46

În aceste *ayat* (versete), sunt multe fapte ce necesită o considerație atentă. Știm că sexul noului născut este determinat de spermă – scrie clar că bărbatul și femeia sunt făcute dintr-o picătură de spermatozoid din sperma ejaculată. Dacă un spermatozoid cu cromozom X fertilizează un ovul (care întotdeauna are un cromozom X), copilul va fi o fetiță, iar dacă spermatozoidul are un cromozom Y, atunci copilul va fi un băiat.

Nutfah feminină

Nutfah feminină (ovul) în sine nu este menționată în mod explicit în Coran, dar este interferată în termenul *Nutfah Amshaj* – amestecată atât din cea a bărbatului cât și a femeii (a se vedea Coran 76:2). Însă, este menționată clar în hadisul de la Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

Un evreu a venit la Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și l-a întrebat „O, Mohammed. Spune-mi din ce este creat omul.» Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a spus: «O, evreule! Omul este creat din *Nutfah* masculină și *Nutfah* feminină.»¹⁴²³

Aceasta este o revelație uimitoare, deoarece abia recent am aflat că ambele celule masculine și feminine (spermatozoid și ovul) se amestecă împreună pentru a forma zigotul, un fapt necunoscut înainte de secolul 19.

Rolul genelor

„Din ce l-a creat pe el? Dintr-o picătură l-a creat și i-a hotărât [soarta].”

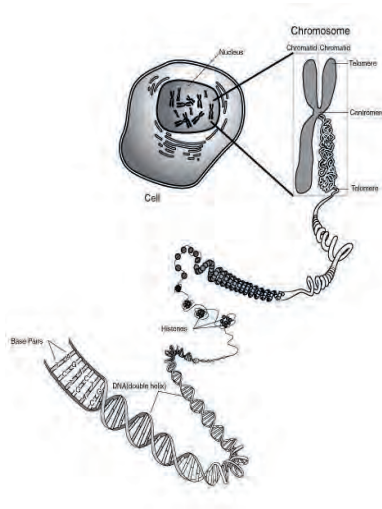
Coran 80:18-19

Într-o singură *Nutfah* masculină (spermatozoid), ce are o dimensiune de 60 de microni (1 micron = 1/1000 mm) sunt 23 de cromozomi – spirale lungi duble. Ei conțin genele ce determină fiecare tip de caracteristică a corpului precum culoarea părului, tipul pielii, etc.

¹⁴²³ Musnad Ahmad. Relatarea completă a fost declarată a fi *da'if* [hadis slab conform regulilor verificării hadisurilor] de către Ahmad Șakir.

Așadar, în această *Nutfah*, Dumnezeu a determinat și destinat toate caracteristicile fizice pe care le are un individ. Este uimitor că descrierea acestor realități sunt spuse de către Dumnezeu în Coran într-un mod atât de precis.

Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Dumnezeu a desemnat un Înger ce acompaniază fiecare etapă a dezvoltării Nutfei. În fiecare etapă el îl întreabă pe Dumnezeu «O, Dumnezeule, ce să fac în continuare?» Dacă Dumnezeu stabilește ca dezvoltarea sa să fie completă, Îngerul întreabă: «Băiat sau o fată? Fericit/ă sau nefericit/ă? Avera din timpul vieții și durata vieții.» Totul este scris [determinat] în timp ce el se află în uterul mamei.” [Bukhari]

Etapa 2: ‘Alaqah

Analiza lingvistică

Conform multor dicționare arabe, cuvântul „*alaqah*” are următoarele înțelesuri:

1. Atașat sau atârnat de ceva
2. Cheag de sânge
3. Lipitoare

1. ‘Alaqah ca „atașată sau atârnată”

Așa cum vedem în figura nr 1, embrionul [care este reprezentat de discul embrionar bilaminar] este atașat de placenta și atârână sau este suspendat în cavitatea corionică prin tulpina de legătură. Aceasta este în concordanță cu înțelesul cuvântului „*alaqah*” ca „atașat sau atârnat de ceva”

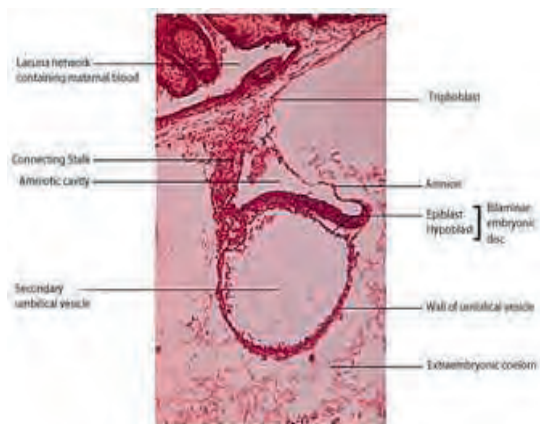

Figura 1: Micrograf al secțiunilor longitudinale ale unui embrion implantat, la aproximativ 14 zile. Embrionul este reprezentat de discul embrionar bilaminar compus din epiblast și hipoblast. [Din Nishimura H [ed]: Atlas of Human Prenatal Histology. Tokyo, Igaku-Shoin, 1983] Acum embrionul este atașat de placenta primitivă și este suspendat sau atârnat prin tulpina de legătură.¹⁴²⁴

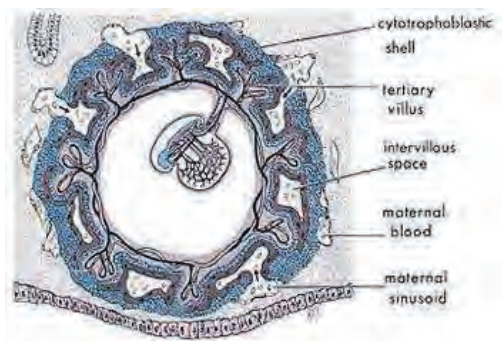

Figura 2: Putem vedea în această diagramă suspensia unui embrion în timpul etapei 'alaqah' în uterul mamei. Moore and Persaud, *The Developing Human*, 5th ed., p 66

¹⁴²⁴ Kareem, E., *Embryology in the Qur'ân: The Alaqah Stage*, www.islampapers.com.

2. ‘Alaqah ca și „cheag de sânge”

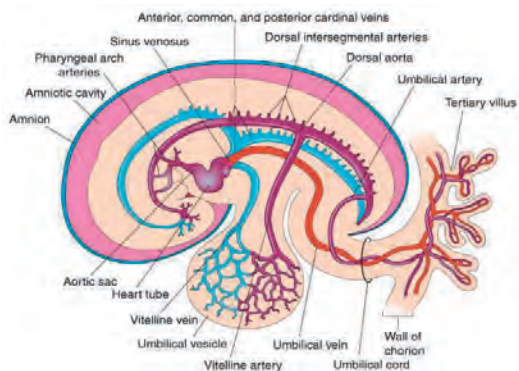

Figura 3: Diagrama sistemului cardiovascular primordial într-un embrion de aproximativ 21 de zile, văzut din partea stângă în timpul etapei de ‘alaqah. Aparența externă a embrionului și sacii săi sunt similari cu cea a unui cheag de sânge, din cauza prezenței unei cantități mari de sânge în embrion și în corion. Cordonul ombilical aduce sânge bine oxigenat și nutrienți de la sacul corion la embrion. Arterele ombilicale aduc sânge rău oxigenat și deșeurile de la embrion la corion. [Din Moore și Persaud [2007]]

Figura 3 arată o diagramă a sistemului cardiovascular primitiv într-un embrion de aproximativ 21 de zile. În această etapă vedem că aparența externă a embrionului și sacii săi sunt similari cu cea a unui cheag de sânge.

„Implantarea începe în ziua 6 sau 7 după fertilizare. Partea blastocistului care se proiectează în cavitatea uterină rămâne relativ subțire. Sincitiotrofoblastul conține o enzimă proteolitică care cauzează distrugerea celulelor endometriale astfel încât blastocistul se adâncește și mai adânc în mucoasa uterină. Ultima deficiență din endometru este sigilată de un cheag de sânge sau cheag fibrin, care se suprapune peste blastocist. Acest acoperiș este numit opercul. La aproximativ 10 sau 12 zile după fertilizare, blastocistul este complet închis în endometru și, așadar, implantarea este completă.”¹⁴²⁵

Sângele, deși fluid, nu circulă decât după sfârșitul celei de-a treia săptămâni. În ziua 21, inima embrionului se conectează cu vasele de sânge din embrion, tulpina de conectare, corion și

¹⁴²⁵ Allan, J., & Kramer, B. *The Fundamentals of Human Embryology*, [2nd ed.], p. 23: Wits University Press – as quoted by Kareem, E., *Embryology in the Qur’ān: The Alaqah Stage*

vezicula ombilicală, iar sângele începe să circule și inima începe să bată. Așadar embrionul ia înfățișarea unui cheag de sânge, chiar dacă sângele său este fluid.

3. 'Alaqa ca „lipitoare”

Învățații, lingviștii și dicționarele au menționat că unul dintre sensurile cuvântului 'alaqa este „lipitoare”.¹⁴²⁶ Dicționarul *Lisān al-‘Arab* din secolul 14 menționează că 'alaqa se referă la un vierme care trăiește în apă și sugă sânge, al cărui plural este 'alaq¹⁴²⁷, iar în dicționarul *al-Qāmūs al-Muḥit* cuvântul 'alaqa este „o creatură mică care trăiește în apă și care sugă sânge [o lipitoare]”.¹⁴²⁸ Cuvântul 'alaqa apare și în alte limbi semitice. În limba ebraică este 'aluqah¹⁴²⁹, numele generic pentru orice vierme sau lipitoare care sugă sângele. Iar în aramaică și siriacă există cuvinte cu înțeles similar. În lexiconul zoologic din limba arabă *Hayāt al-Hayawān* al lui Ad-Damīrī [Viața animalelor, 1372 e.n.] este un articol despre lipitori ['alaq]¹⁴³⁰ și în *Kitāb al-Sumūm* al lui Ibn Uahṣīya [Cartea despre otrăvuri, 950 e.n.] este descris tratamentul pentru cel care a înghițit o lipitoare.¹⁴³¹

O polemică populară a creștinismului cu islamul din secolul 9 susține că musulmanii cred că „Dumnezeu a creat omul dintr-o lipitoare”, bazându-se pe lucrarea lui Nicetas din Imperiul Bizantin. Nicetas, care a scris între 842 și 867 e.n., a avut o copie a Coranului în limba greacă, pe care a folosit-o pentru a identifica stâlpii islamului. Traducerea sa în limba greacă traduce atât 'alaq, cât și 'alaqa ca *bdella*, care înseamnă „lipitoare”.¹⁴³²

Comentatorul clasic al Coranului, Ibn Kathir [n. 1302 e.n.] menționează înțelesul „alungit ca o lipitoare”. În final, *The Qur'ān: an Encyclopedia* are o introducere pentru 'alaq care menționează aceiași sensuri: „Definiția lingvistică a cuvântului 'alaq ['alaqa la singular] este „lipitoare”, „lipitoare medicinală”, „sânge [coagulat]”, „cheag de sânge” sau „prima etapă a embrionului.”¹⁴³³

¹⁴²⁶ Această secțiune este o versiune editată a Kareem, E., *Embryology in the Qur'ān: The Alaqa Stage*, www.islampapers.com.

¹⁴²⁷ Ibn Manzūr, în *Lisān al-‘Arab*, Dār Ṣādir, Beirut, n.d., vol. 10, pp 261-268; citat în Zindani et al. [1994, p. 68].

¹⁴²⁸ *Al-Qāmūs al-Muḥit*, vol. 3, p 275 așa cum a fost citat în Zindani et al. [1994, p. 68].

¹⁴²⁹ „Lipitoarea are două fiice care zic: «Dă-mi, dă-mi!»” (Biblia, Solomon 30:15). Cuvântul din limba ebraică *aluqāh* înseamnă lipitoare și deși este tradus ca lipitoare în majoritatea versiunilor Bibliei, există o mare dispută dacă acesta este înțelesul corect. A se vedea Kaltner, *The Use of Arabic in Biblical Hebrew Lexicography*: Catholic Biblical Association of America. [1996, pp. 86-87]

¹⁴³⁰ *Kitāb Hayāt al-ḥayawān* [Cartea despre viața animalelor] terminată în 1372 e.n. așa cum este menționat în De Somogyi [1950, p. 42].

¹⁴³¹ Cartea lui Ibn Uahṣīya despre otrăvuri, 950 e.n. cunoscută sub diverse titluri: *Kitāb al-Shānāq fi al-Sumūm wa 'al-tiryāq*, *Kitāb al-Sumūm wa 'al-tiryāqāt*, și *al-Sumūm wadaf' madārrhā*. Levey [1966, p. 84].

¹⁴³² Nicetas acuză Coranul că învață omul că acesta vine dintr-o lipitoare [*Confutatio*], lines 90–92: [el spune că omul este creat dintr-o lipitoare]. Apoi fraza este preluată de Zigabenos care o consideră a fi absurdă..” Simelidis [2011, pp. 900-902] *The Byzantine Understanding of the Qur'anic Term al-Ṣamad și the Greek Translation of the Qur'ān. Speculum*, 86(04), 887-913.

¹⁴³³ Sahin, H. “Alaq” p. 27. În O. Leaman [Ed.] [2006], *The Qur'ān: An Encyclopedia*: Routledge.

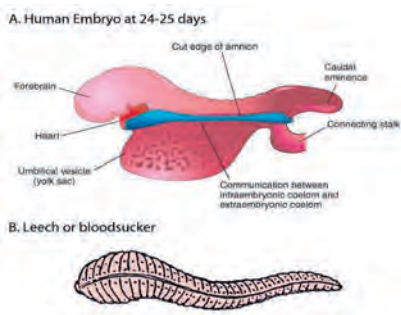

Figura 4. Imagini care ilustrează asemănările în aparență între un embrion uman și o lipitoare [*‘alaqah*].

A – o viziune laterală a embrionului (2,5 – 3 mm) în zilele 24 și 25; se poate vedea proencefalul și poziția ventral a inimii (din from Moore & Persaud: *The Developing Human* 9th Edition [2013])

B – desenul unei lipitori

A se vedea cum arată un embrion uman ca o lipitoare în această etapă.

O lipitoare este o descriere bună a embrionului uman timpuriu. Embrionul se agață de endometru sau stratul uterului (ziua 7) așa cum lipitoarea se agață de piele. Embrionul este înconjurat de lichid amniotic așa cum lipitoarea este înconjurată de apă. Dacă luăm în considerare înțelesul literar al „lipitorii” pentru *‘alaqah*, vedem că în săptămâna a treia embrionul ia o formă rotundă și se alungește până când ia forma unei lipitori.

Figura 4 și figura 5 indică în mod clar că forma embrionului se aseamănă cu o lipitoare. În această etapă, sistemul cardiovascular a început să apară și embrionul este acum dependent de sângele maternal pentru nutriția sa, așa cum lipitoarea se hrănește cu sângele altora.¹⁴³⁴

Figura 5

A – o viziune laterală a embrionului (2,5 – 3 mm) în zilele 24 și 25; se poate vedea proencefalul și poziția ventrală a inimii (din Moore & Persaud: *The Developing Human* 9th Edition [2013])

B – lipitoare medicinală, *Hirudo medicinalis*

C – Micrograf electronic al unui embrion în săptămâna 4, 26-30 de zile (Profesor Kathy Sulik, Universitatea din Carolina de Nord).

¹⁴³⁴ Cordonul ombilical aduce sânge bine oxigenat și nutrienți de la sacul corion la embrion. Arterele ombilicale aduc sânge rău oxigenat și deșeuri de la embrion la corion

În seria de televiziune BBC, *The Human Body: The Incredible Journey from Birth to Death*, Profesorul Robert Winston¹⁴³⁵ descrie embrionul într-o manieră similară. Prof. Winston demonstrează modul în care embrionul obține nutriții din sângele mamei, comparându-l cu o lipitoare care se hrănește cu sângele altora:

„(Lipitoarea) ia orice are nevoie pentru a trăi prin sugerea de sânge de la orice de care se poate prinde; și în acest caz de mine! Sugându-mi sângele, ea își ia din el tot ceea ce are nevoie pentru a trăi, practic ea trăiește din mine și întreaga sarcină este caracterizată de o astfel de relație parazitică [...] embrionul ia din sângele ei [al mamei] ceea ce îi este necesar pentru a crește. Atât lipitoarea, cât și embrionul se ocupă de aceasta.”¹⁴³⁶

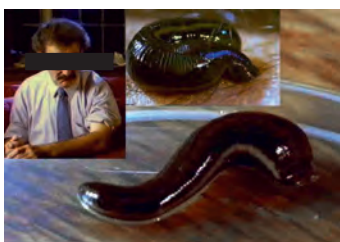

Figura 6. Prezentatorul, Profesorul Robert Winston, cu o lipitoare care sugă sângele atașată de brațul său. Profesorul Winston arată cum obține nutriții embrionul din sângele mamei la fel cum se hrănește o lipitoare cu sângele altora. [*The Human Body. The Incredible Journey from Birth to Death*, © BBC Worldwide Ltd, 1998].

În același mod, în *Anatomy Demystified*, embrionul timpuriu este descris ca fiind precum un vierme ce primește nutriții de la sângele mamei spunând: „O altă membrană devine sacul vitelin, ce asigură nutriții pentru embrionul timpuriu. În ziua 24, o tulpină de legătură apare în mijlocul corpului, care acum arată precum un vierme.”¹⁴³⁷

Un corp segmentat, precum o lipitoare

Corpul unei lipitori este împărțit în mai multe segmente, ceea ce îl face să aibă o înfățișare inelată, de aici și numele de „viermi inelați”.¹⁴³⁸ Embrionul uman este de asemenea segmentat precum o lipitoare sau un vierme, așa cum spune Profesorul Peter Nathanielsz în *A Time to be Born: The Life of the Unborn Child*, „Până la finalul celei de-a treia săptămâni, **embrionul**

¹⁴³⁵ Profesorul Robert Winston este Profesor de Știință și Societate și Profesor Emerit în Studii în Fertilitate la Colegiul Imperial, Londra

¹⁴³⁶ Prof. Winston în *The Human Body: The Incredible Journey from Birth to Death*, BBC Worldwide [1998].

¹⁴³⁷ Layman, D. P., *Anatomy Demystified*, p. 366, [2004] New York: McGraw-Hill Professional; London: McGraw-Hill.

¹⁴³⁸ Garwood, P. R., & Campbell, A. [2007]. “Segmented Worms.” *The Encyclopedia of Underwater Life*. Oxford Reference Online.

este segmentat, precum un vierme de pământ și acum are zone precum niște roți făcute grămadă.”¹⁴³⁹

Aceste straturi se încovoaic pentru a forma o structură ce seamănă cu un tub, despre care Anthony Smith spune în *The Human Body*, că este precum un vierme: „embrionul timpuriu este precum un vierme, cu un intestin de la un capăt la altul și un înveliș exterior de la un capăt la altul și un înveliș central ce umple spațiile dintre cele două.”¹⁴⁴⁰ Ted Zerucha în *Human Development* descrie intestinul embrionului ca fiind precum un tub: „Prin corp, de-a lungul axei antero-posterioare se află intestinul. Intestinul este de fapt un tub care merge de la gură, prin sistemul digestiv, până la anus.”¹⁴⁴¹ Descrierea precum un tub a intestinului embrionului nu este precum cea a unei anelide, așa cum este descris în *The Columbia Encyclopedia*, „Sistemul digestiv al anelidei este format dintr-un intestin nesegmentat ce merge prin mijlocul corpului, începând de la gură și care se află în partea de dedesubt a capului către anus, care se află pe pigidiu (regiunea posterioară terminală).”¹⁴⁴²

Structura internă a unei lipitori

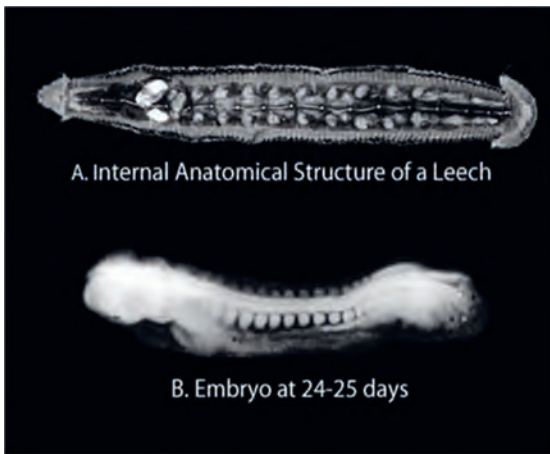

Figura 7 A – Disecția ventrală arătând structura anatomic internă a unei lipitori. [De la J.G. Nicholls și D. Van Essen. *The nervous system of the leech*, 1974, *Scientific American* 230:38-48]. **B** – vedere dorsală a unui embrion la aproximativ 24 de zile, cu o mărime de 3 mm [de la Profesorul Hideo Nishimura, Universitatea Kyoto, Japonia]. A se remarca similitudinea în înfățișare între embrionul uman și structura internă a lipitorii.

¹⁴³⁹ Nathanielsz [1994, p. 22]. Peter W. Nathanielsz este profesor la Laboratorul pentru sarcină și cercetare, Universitatea Cornell, Ithaca, SUA. „Profesorul Nathanielsz a fost printre puținii pionieri care, acum 30 de ani, a asistat la nașterea unei discipline noi, a fetologiei, și a rămas printre cele mai importante figuri din acest domeniu. Laboratorul său a contribuit la multe dintre dezvoltările tehnologice care permit astăzi ca cele mai intime detalii ale vieții fetale să fie examinate cu precizia radiotelescopului unui cosmolog.

¹⁴⁴⁰ Smith, *The Human Body: The Incredible Journey from Birth to Death*, p. 38.

¹⁴⁴¹ Zerucha, T., *Human Development*, p. 52.

¹⁴⁴² „Anelida” în *The Columbia Encyclopedia* [2008]

Dacă examinăm anatomia lipitorii vedem că înfățișarea structurii sale interne este similară cu embrionul uman:

Figura 7 A prezintă o vedere ventrală a unei lipitori medicinale. A se vedea cum este compus corpul ei din mai multe segmente similare ce seamănă cu somitele din embrionul uman.

Figura 7 B prezintă un embrion în ziua 24-25. Mărimea embrionului în această etapă este de doar 3 mm.

Figura 8 A-C prezintă o vedere dorsală a embrionului în timpul săptămânilor 3 și 4.

Figura 8 D prezintă structura internă a lipitorii. Remarcați similitudinea uimitoare în înfățișare între embrion și anatomia lipitorii.

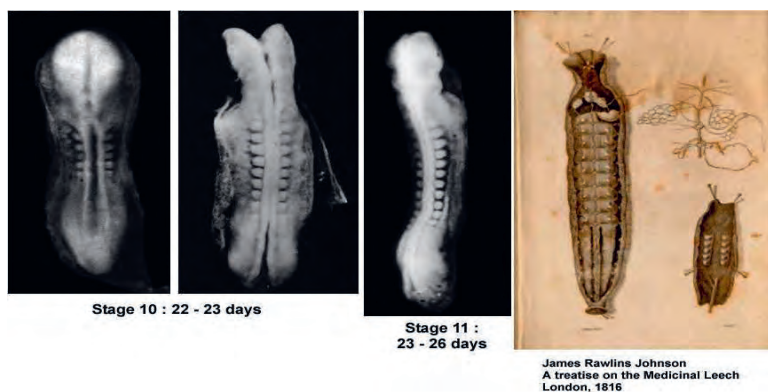

Figura 8. Vedere dorsală a embrionului în timpul săptămânilor 3 și 4. **A** – vedere dorsală a unui embrion cu 5 somite, mărime 2,5 mm. **B** – vedere dorsală a unui embrion cu 8 somite, mărime 3 mm. **C** – vedere dorsală a unui embrion cu 13 somite la aproximativ 24 de zile, mărime 3 mm (fotografii de la Profesorul Hideo Nishimura, Universitatea Kyoto, Kyoto, Japonia). **D** – structura anatomică a unei lipitori (ilustrată de James Rawlins Johnson, *A Treatise on the Medicinal Leech*, London, 1816. UCLA Biomedical Library: History and Special Collections for the Sciences)

Prevenirea coagulării sângelui

O asemănare izbitoare între lipitoare și embrion se află și în modul în care enzimele eliberate facilitează circulația sângelui și împiedică coagularea acestuia. Atunci când embrionul își trage nutrienții din sângele mamei (precum o lipitoare), enzima anticoagulantă Trombomodulina previne coagularea sângelui. În cazul lipitorii, proteina care are aceeași funcție se numește Hirudina.

Rezumatul etapei 'Alaqah

Termenul din Coran '*alaqah* este o exprimare comprehensivă pentru a doua etapă a dezvoltării embrionare ce surprinde în mod descriptiv caracteristicile externe și interne principale. Acest cuvânt descrie singur forma generală a embrionului ca fiind precum o lipitoare, sunt descrise evenimentele interne precum formarea sângelui și a vaselor și este adusă în discuție și atașarea embrionului de placenta.

Asemănarea dintre embrion și lipitoare este remarcabilă:

- Forma externă a lipitorii se aseamănă cu embrionul la 22-25 de zile (figura 4 și 5)
- Structura internă a lipitorii se aseamănă cu embrionul la 22-26 de zile (figura 7 și 8)
- Embrionul se agață de învelișul uterului într-un mod similar cu agățarea lipitorii de piele
- Embrionul obține nutrienți din sângele mamei (figura 3) precum lipitoarea care se hrănește cu sângele altora (figura 6)
- Embrionul are un corp segmentat precum un vierme sau o lipitoare
- Embrionul timpuriu se aseamănă cu o lipitoare fiindcă are un intestin precum un tub ce merge de la un capăt la altul.

Termenul din Coran de '*alaqah* face referire la embrion când acesta este foarte mic. '*Alaqah* are o lungime de doar 3 mm. Din cauza lungimii mici, cercetătorii nu au putut să recunoască trăsăturile detaliate ale stării de '*alaqah* până în a doua jumătate a secolului 19 și începutul secolului 20.

Profesorul Keith L. Moore concluzionează că „este remarcabil cât de mult seamănă un embrion de 23-24 de zile cu o lipitoare. Fiindcă în secolul 7 nu existau microscopice sau lentile, doctorii nu ar fi putut să știe că embrionul uman are această înfățișare ca o lipitoare. În prima parte a săptămânii a 4-a, embrionul este vizibil pentru ochi doar fiindcă este mai mic ca un bob de grâu.”¹⁴⁴³

¹⁴⁴³ Moore, K. L., *A Scientist's Interpretation of References to Embryology in the Qur'an*.

Etapa 3: Mudghah

Figura 9. Fotografia unui embrion la sfârșitul etapei 'alaqah' (24 sau 25 de zile). Se pot recunoaște cu ușurință 10 dintre cele 13 perechi de somite, dar embrionul este încă relativ drept și are înfățișarea unei lipitori

În ziua 24-25, embrionul a terminat etapa 'alaqah'. El trece în etapa de *mudghah* la 26-27 de zile. Transformarea de la 'alaqah' la *mudghah* se produce, de fapt, foarte rapid și în ultimele 2 zile ale etapei 'alaqah' embrionul începe să dezvolte unele dintre caracteristicile de *mudghah*, adică încep să apară somitele și devin o caracteristică distinctivă a acestei etape.

Unul dintre înțelesurile cuvântului *mudghah* este „ceva ce este mestecat cu dinții.” Dacă o persoană ar lua o gumă și ar mesteca-o, iar apoi ar compara-o cu un embrion în etapa *mudghah*, ar ajunge la concluzia că embrionul în etapa *mudghah* capătă înfățișarea unei substanțe mestecate. Acest lucru se întâmplă datorită somitelor de pe spatele embrionului care „se aseamănă oarecum cu urmele lăsate de dinți într-o substanță mestecată.”¹⁴⁴⁴ (a se vedea figura 10 și 11)

Figura 10: Stânga sus – fotografia unui embrion în etapa *mudghah* (28 de zile). În această etapă embrionul capătă înfățișarea unei substanțe mestecate datorită somitelor de pe spatele embrionului care se aseamănă oarecum cu urmele lăsate de dinți într-o substanță mestecată. Mărimea embrionului este de 4 mm.¹⁴⁴⁵

¹⁴⁴⁴ Moore and Persaud, *The Developing Human*, 5th ed., p. 8.

¹⁴⁴⁵ Moore and Persaud, *The Developing Human*, 5th ed., p. 82 – from Professor Hideo Nishimura, Kyoto University, Japan.

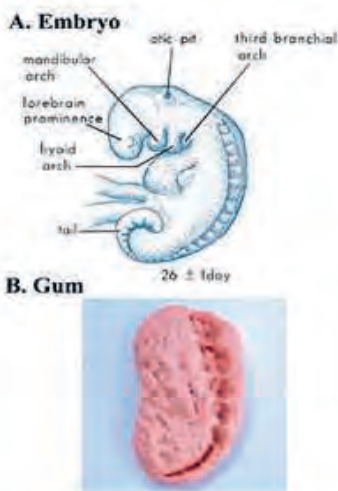

Figura 11: Dacă comparăm înfățișarea unui embrion în etapa mudghah cu o bucată de gumă ce a fost mestecată, putem vedea similitudini între ele.

A – desenul unui embrion din etapa mudghah. Aici putem vedea somitele de pe spatele embrionului care seamănă cu urmele dinților. [Moore and Persaud, *The Developing Human*, 5th ed., p. 79.]

B – fotografia unei bucăți de gumă ce a fost mestecată

Apariția somitelor se schimbă continuu așa cum, prin mestecare, se schimbă urmele lăsate de dinți pe o substanță mestecată. Embrionul își schimbă forma generală, dar structurile derivă din rămășițele de somite. Așa cum o substanță capătă o suprafață zgâriată și umflată atunci când este mestecată, tot așa este și înfățișarea embrionului.

Embrionul își schimbă poziția datorită modificărilor în centrul său de gravitate, formându-se țesuturi noi, în mod similar cu schimbarea unei substanțe mestecate.

Figura 12: Embrionul uman în ziua 32 cu 35 de somite. Embrionul are aproximativ 7 mm în lungime. Observați creștăturile dintre somite și cu aceste creștături embrionul se aseamănă la înfățișare cu o substanță mestecată.

În figura 12 de mai sus, embrionul seamănă oarecum cu o cocoșă mestecată. Înfățișarea mestecată rezultă de la somitele care se aseamănă cu urmele unor dinți. Somitele reprezintă începutul vertebrelor. Până în săptămâna 3 din dezvoltarea embrionului uman se formează 38 de perechi de somite. Până în săptămâna 5 se formează 42-44 de perechi de somite. Majoritatea scheletului axial (craniu, coloana vertebrală, coaste și stern) și mușchii scheletici vor fi derivate din aceste somite.¹⁴⁴⁶

Fiindcă în secolul 7 nu exista niciun microscop, oamenii nu ar fi putut să știe că embrionul uman avea o înfățișare mestecată. Profesorul Marshall Johnson spune:

„Trebuie să fii foarte atent în ceea ce privește definiția văzului. Eu văd un fulg de mătreață pe această masă; abia pot să îl văd fiindcă aceasta este o suprafață neagră, dar nu pot vedea niciun detaliu al lui. Dacă aș vrea să îi văd detaliile, atunci aș avea nevoie de ceva care să îmi ajute vederea, de exemplu o lupă sau un microscop. Așadar, poate că aș putea să văd un fulg de mătreață, dar nu aș putea vedea niciun detaliu al lui, așa cum este descris în Coran, și aș avea nevoie de un instrument ce nu a fost dezvoltat până în anii 1700.”¹⁴⁴⁷

¹⁴⁴⁶ Această secțiune este o versiune editată a lui of Kareem, E., *Embryology in the Qur'an: The Mudghah Stage and Some observations on the mudghah (chewed-like) stage of human development*, www.islampapers.com.

¹⁴⁴⁷ Kareem, E., *Some observations on the mudghah stage of human development*, www.islampapers.com.

Etapa 4: Formarea oaselor (*Idham*)

Dumnezeu continuă „...Apoi am făcut din picătură un cheag și am făcut din cheag o bucată de carne și am făcut din bucată de carne oase și am îmbrăcat oasele cu carne...” [Coran 23:14]. Din *mudghah* sau embrionul somit se formează oase ce sunt acoperite cu carne.

Hamilton, Boyd și Mossman scrie că „somitele sunt bazele de la care se dezvoltă cea mai mare parte a scheletului axial și a musculaturii.”¹⁴⁴⁸

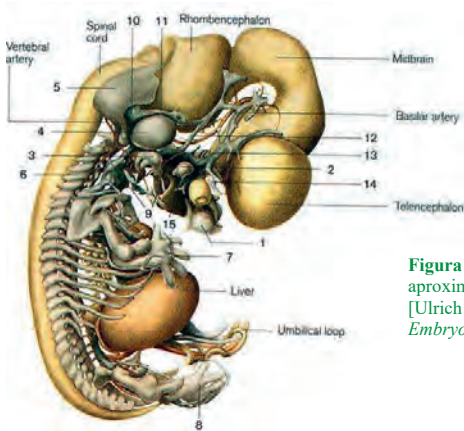

Figura 13: embrionul uman la aproximativ 50-51 de zile [Ulrich Drews, *Color Atlas of Embryology*, 1995]

Momentul acestei etape a fost menționat în următorul hadis al Profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa): „Atunci când au trecut 42 de nopți (6 săptămâni) de la timpul de *nutfah* (momentul concepției), Dumnezeu îi trimite un Înger, care îl formează și îi dă urechi, ochi, piele, mușchi și oase...”¹⁴⁴⁹

„Este dificilă diferențierea embrionul uman de embrionul altor animale înainte de ziua 42, dar după aceasta zi, el devine clar diferențiabil în aparență.”¹⁴⁵⁰ Formarea scheletului îi dă embrionului forma umană.

În săptămâna 6 scheletul cartilaginios începe să se formeze și embrionul capătă un schelet moale (așa cum se vede în figura 13):

„Oasele nu încep să se formeze uniform în corp. Dimpotrivă, există o apariție secvențială a țesutului osos. Însă, în săptămâna 7, are loc extinderea dezvoltării

¹⁴⁴⁸ Hamilton, Boyd, Mossman, *Human Embryology*, 4th Edition, as quoted in Albar, M.Ali, *Human Development as revealed in the Holy Qur'an and Hadith*, p. 79.

¹⁴⁴⁹ Sahih Muslim, *Kitab al-Qadr*.

¹⁴⁵⁰ G.C. Goeringer, A. A. Zindani, M. A. Ahmed, *Embryology in the Qur'an: Bone and Muscle Development*, www.islampapers.com.

scheletului. Dezvoltarea osoasă din membre începe în mugurele membrelor din celulele mezenchimale. Apar centrele de osificare primare în femur în săptămâna 7, iar în stern și maxilar în săptămânile 8-9.”¹⁴⁵¹

Etapa 5: Îmbrăcarea oaselor cu carne (Lahm)

Dumnezeu spune: „...și am îmbrăcat oasele cu carne...” [Coran 23:14]. În *Fundamentals of Human Embryology* scrie: „Imediat după ce au fost formate modelele cartilajinoase ale oaselor, celulele miogenice, care acum au devenit mioblaste, se îngheșuie pentru a forma mase musculare pe fațetele ventrale (frontale) și dorsale (posterioare) ale membrelor.”¹⁴⁵² Deși celulele precursorare (mioblaste sau celule musculare primitive) sunt prezente adiacente osului care se dezvoltă, „diferențierea în ceea ce privește atașările scheletului muscular au loc după procesul de osificare în diafiză.”¹⁴⁵³

Concluzie

Este clar din paginile anterioare că Dumnezeu, în Coran, a descris într-un mod detaliat dezvoltarea embrionului uman. În primul rând, descrie în mod precis principalele etape ale dezvoltării. Fiecare cuvânt descrie caracteristicile morfologice și fiziologice ale unei etape specifice. În al doilea rând, descrie secvența acestor evenimente în aceeași ordine cronologică descoperită de microscopul electronic.

Acceptarea miracolelor Coranului de către cercetători

Profesorul emerit Keith L. Moore este unul dintre cei mai proeminenți cercetători în anatomie și embriologie și autorul cărții „The Developing Human”, care a fost tradusă în 8 limbi. Dr. Keith Moore este profesor emerit în Anatomie și Biologia celulară la Universitatea din Toronto, Canada. A fost decan asociat la Departamentul de Științe Fundamentale al Facultății de Medicină și timp de 8 ani a fost Directorul Departamentului de Anatomie. În 2007, Profesorul Moore a devenit prima persoană care a primit Premiul de Profesor Distins Henry Gray/Elsevier, cel mai prestigios premiu al Asociației Americane de Anomiști (AAA) pentru predarea anatomiei umane. Recent, în 2012, Profesorul Moore a primit Medalia Reginei Elisabeta a II-a cu ocazia Jubileului de Diamant – o medalie comemorativă ce onorează contribuțiile semnificative făcute de către Canadieni.

Profesorul Moore a spus:

„[...] Deoarece etapizarea dezvoltării embrionului uman este una complexă și pentru că îi suntem datori procesului continuu de schimbare al dezvoltării, se impune să dezvoltăm un sistem nou de clasificare folosind termenii menționați în Coran și

¹⁴⁵¹ Ibid.

¹⁴⁵² Allan, J., and Kramer, B., *The Fundamentals of Human Embryology*, 2nd Edition, Wits University Press, 2010, p. 148.

¹⁴⁵³ G.C. Goeringer, A. A. Zindani, M. A. Ahmed, *Embryology in the Qur'an: Bone and Muscle Development*, www.islampapers.com.

Sunnah. Sistemul propus este simplu, comprehensiv și este în acord cu știința embriologică. Studiarea intensivă a Coranului și a hadisului (relatări ale profetului Mohammed transmise printr-un lanț de transmițători de încredere) în ultimii 4 ani au scos la iveală un sistem de clasificare a embrionului uman care, ținând cont că a fost descris în secolul 7 e.n., este absolut uimitor. Deși în secolul 4 î.Hr., Aristotel, fondatorul științei embriologiei, a realizat, după studierea oului de găină, că embrionul acestuia se dezvoltă în etape, el nu a dat niciun detaliu despre aceste etape. În ceea ce privește etapizarea embrionului uman se știa foarte puțin înainte de secolul 20. Din acest motiv, descrierile embrionului uman în Coran, în secolul 7, nu pot fi bazate pe dovezi științifice. Singura concluzie rezonabilă este că aceste descrieri i-au fost revelate lui Mohammed de către Dumnezeu. El nu putea să cunoască astfel de detalii fiindcă era fără știință de carte și nu a avut nicio formare științifică.”¹⁴⁵⁴

Drept urmare, Profesorului Moore i s-a pus următoarea întrebare: „Înseamnă că tu crezi că Coranul este cuvântul lui Dumnezeu?” El a răspuns: „Nu am nicio dificultate în a accepta acest lucru.”¹⁴⁵⁵

Profesorul Moore a consultat mai mulți embriologi pentru părerile lor:

„...Am fost invitat în Arabia Saudită pentru a ține o lecție la Universitatea Regelui Abdul Aziz, în Jeddah, Arabia Saudită și, în timp ce eram acolo, la sugestia mea, aceștia i-au invitat și pe Dr. Persaud (T.V.N) și Dr. (E. Marshall) Johnson să vină în Arabia Saudită. Iar ei, Comitetul de Embriologie, le-a pus aceleași întrebări, iar eu nu le-am spus interpretările mele în mod intenționat, am vrut ca ei să își spună părerea lor. Și așa au făcut, iar răspunsurile lor au fost la fel ca ale mele. Dr. Johnson este unul dintre cei mai de excepție embriologi și teratologi din SUA. Nu am ales pe oricine, l-am ales pe cel mai bun. Iar în Canada, Dr. Persaud de la Universitatea Manitoba, unde am petrecut 20 de ani, este, de asemenea, un embriolog excepțional, cu trei titluri de doctorat. Așadar, i-am ales pe cei mai buni. Mai apoi, atunci când am început să mă gândesc la alți embriologi din lume, l-am adus pe Dr. (Robert) Edwards din Cambridge (cunoscut la nivel mondial pentru munca sa în fertilizare in vitro). I-am invitat în Arabia Saudită și, din nou, li s-a pus aceeași întrebare, iar ei (Comitetul de Embriologie) au primit în principiu aceleași răspunsuri. Tot astfel și unul dintre colegii mei din Kyoto, Japonia. El nu a venit în Arabia Saudită, dar a fost consultat cu privire la această problemă. Așadar, am consultat embriologi din întreaga lume pentru a obține părerile lor cu privire la aceste afirmații din Coran și este clar din ceea ce a spus Dr. Persaud și din toată munca noastră în această zonă că aceste afirmații (ale Coranului) sunt corecte.”¹⁴⁵⁶

¹⁴⁵⁴ *This is the Truth* - www.islam-guide.com/truth.htm

¹⁴⁵⁵ Ibid

¹⁴⁵⁶ Lectura Profesorului Moore către Asociația Studenților Musulmani, “Embryology in the Qur’ān with Drs. Persaud, Moore and Johnson [1988]”, <http://youtu.be/ZJRRhf5xUI?e=37m32s>

Profesorul emerit T.V.N. Persaud este Profesor de Anatomie, Profesor de Pediatrie și Sănătatea Copilului și Profesor de Obstetrică, Ginecologie și Științe Reproductive la Universitatea din Manitoba, Winnipeg, Manitoba, Canada. Acolo el a fost Directorul Departamentului de Anatomie timp de 16 ani. El este foarte bine cunoscut în domeniul său, fiind autorul și editorul a 22 de cărți și a publicat peste 181 de articole de specialitate. În 1991, a primit cel mai prestigios premiu din domeniul anatomiei, în Canada, Premiul J.C.B Grant de la Asociația Canadiană a Anomiștilor și Premiul Henry Gray/Elsevier pentru cel mai distins educator de la Asociația Americană a Anomiștilor în 2010.

Atunci când a fost întrebat despre miracolele științifice din Coran, el a spus:

„Mi s-a explicat că Mohammed a fost un om foarte simplu. El nu știa să scrie sau să citească. Iar noi vorbim despre acum 1400 de ani. Ai pe cineva care nu are știință de carte care face afirmații științifice profunde și care sunt în mod uimitor corecte. Eu nu pot să văd cum ar fi putut fi aceasta o întâmplare aleatorie. Sunt mult prea multe lucruri exacte și, precum Dr. Moore, nu am nicio îndoială în minte că acestea au fost inspirate divin și că o revelație a dus la aceste afirmații.”¹⁴⁵⁷

Profesorul Persaud a inclus unele dintre versetele din Coran și hadisurile profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în unele dintre cărțile sale.

Dr. E. Marshall Johnson este Profesor Emerit de Anatomie și Biologie la Universitatea Thomas Jefferson, Philadelphia, Pennsylvania, SUA. Acolo, timp de 22 de ani, el a fost Profesor de Anatomie, Directorul Departamentului de Anatomie și Directorul Institutului Daniel Baugh. El a fost de asemenea Președintele Societății de Teratologie. A scris peste 200 de publicații. În 1981, în timpul celei de-a VII-a Conferință Medicală, în Damman, Arabia Saudită, Profesorul Johnson a spus în prezentarea lucrării sale de cercetare:

„Rezumat: Coranul descrie nu doar dezvoltarea formei externe, ci și etapele interne, etapele dinăuntrul embrionului, etapele creației și ale dezvoltării sale și accentuează evenimentele majore recunoscute de către știința contemporană.”

El a mai spus: „Ca cercetător, eu mă ocup doar de lucrurile pe care le pot vedea. Înțeleg embriologia și biologia. Înțeleg cuvintele din Coran care îmi sunt traduse. Așa cum am spus în exemplul anterior, dacă ar fi să mă transpun în acea eră, știind ceea ce se știe astăzi, nu aş putea să descriu lucrurile ce au fost descrise.

Nu am nicio dovadă pentru a refuta ideea că acest individ, Mohammed, a primit aceste informații prin revelație divină. Așadar, nu văd nicio contradicție în a spune că aici a fost implicată intervenția divină.”¹⁴⁵⁸

Dr. Yoshihide Kozai este Profesor Emerit la Universitatea Tokyo, Hongo, Tokyo, Japonia și a fost Director al Observatorului Astronomic Național, Mitaka, Tokyo, Japonia. El a spus:

¹⁴⁵⁷ Din documentarul video „This is the Truth”

¹⁴⁵⁸ Din documentarul video „This is the Truth”

„Sunt extrem de impresionat de descoperirile astronomice din Coran. Noi, astronomii moderni ne-am concentrat în a înțelege o mică parte din Univers.

Prin folosirea telescopului, noi putem vedea doar o mică parte din Cer, fără să ne gândim la întregul Univers. Așadar, prin citirea Coranului și prin găsirea de răspunsuri la întrebări, cred că pot găsi un mod viitor de a investiga Universul.”¹⁴⁵⁹

Profesorul Tejatat Tehasen este Directorul Departamentului de Anatomie la Universitatea Chiang Mai, Thailanda. El a fost anterior Decanul Facultății de Medicină la aceeași universitate. În timpul celei de-a VIII-a Conferințe Medicale din Riyadh, Arabia Saudită, Profesorul Tejasen s-a ridicat și a spus:

„În timpul ultimilor 3 ani, am devenit interesat de Coran. Din studiul meu și din ce am învățat de la această conferință, cred că tot ce a fost relatat în Coran, acum 1400 de ani, trebuie să fie adevărul, ce poate fi dovedit prin mijloace științifice.

Deoarece profetul Mohammed nu putea nici să scrie, nici să citească, Mohammed trebuie să fie un mesager, care a transmis acest adevăr, ce i-a fost revelat de la Cel care este eligibil a fi Creatorul. Acest Creator trebuie să fie Dumnezeu.

Așadar, cred că a sosit timpul să spun „*La ilaha illa Allah*”, nu există altă divinitate în afară de Unicul Dumnezeu, „*Muhammadun rasulu Allah*”, Mohammed este Mesagerul lui Allah. În final, trebuie să vă felicit pentru organizarea excelentă a acestei conferințe. Am avut de câștigat nu doar din punct de vedere științific, ci și religios, și am avut, de asemenea, posibilitatea de a întâlni atât de mulți cercetători cunoscuți și de a-mi face prieteni noi printre participanți. Cel mai prețios lucru pe care l-am câștigat aici este „*La ilaha illa Allah, Muhammadun rasul Allah*”, devenind musulman.”¹⁴⁶⁰

După ce am văzut toate aceste exemple ale miracolelor științifice din Coran, să ne punem următoarele întrebări:

Este doar o coincidență că toate aceste descoperiri științifice recente din mai multe domenii au fost menționate în Coranul ce a fost revelat acum 14 secole? Ar fi putut profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) sau orice alt om să fie autorul Coranului? Cum este posibil ca Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) să fi știut toate aceste lucruri acum 1400 de ani, dacă cercetătorii le-au descoperit abia acum, prin folosirea de echipamente avansate și microscopie puternice, care nu existau în acea perioadă?

Singurul răspuns este - Coranul este Cuvântul lui Dumnezeu Preaînaltul.

¹⁴⁵⁹ Ibid.

¹⁴⁶⁰ Preluat din documentarul video „This is the Truth”

Miracole efectuate

În afară de cel mai mare miracol care i-a fost dat profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) Coranul, el a mai făcut multe alte miracole fizice la care au fost martori sute și chiar mii de oameni. Miracolele efectuate au ajuns la noi prin mijloace de transmitere de încredere, nemaîntâlnite în istorie – prin hadis. Este ca și cum miracolele ar fi fost făcute în fața noastră. Aceste miracole au fost văzute și auzite de mii de credincioși și sceptici, fiind apoi revelate porțiuni din Coran ce au menționat evenimentele supranaturale.

Coranul a făcut ca unele miracole să fie eterne punându-le în conștiința credincioșilor. Defăimătorii din trecut obișnuiau să nu spună nimic atunci când aceste versete erau recitate. Prin aceste evenimente credincioșii au devenit mai siguri de veridicitatea profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și a Coranului.

Profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), prin rugăciune sau prin invocarea binecuvântărilor de la Dumnezeu a fost văzut făcând oile fără lapte să dea lapte, a făcut cămilele care erau prea frânte să fie cele mai rapide, a transformat un băț de lemn într-o sabie pentru un soldat a cărui sabie s-a rupt (Ukașah ibn Mihsan la Bătălia de la Badr) și a hrănit și a dat de băut la mulțimi de oameni din nimic. Dintr-un vas de lapte ce părea suficient doar pentru o persoană, el a hrănit sute de oameni săraci. La Bătălia Trașeelor o armată întreagă, de mai mult de 1000 de oameni au fost hrăniți dintr-o măsură de făină și o oală de carne atât de mică, încât ar fi fost suficientă doar pentru 10 persoane. Atât de multă mâncare a mai rămas după, încât au trimis restul la o casă din vecinătatea celei în care a fost pregătită mâncarea. O altă armată, formată din 1.400 de oameni, ce mergea înspre Bătălia de la Tabuk, a fost hrănită dintr-o mână de mâncare, peste care Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a invocat binecuvântări, iar mâncarea a fost suficientă atât pentru a hrăni armata, cât și pentru ca soldații să își ia cu ei în desaga.

Spiritele rele (Djinni) au fost exorcizați, piciorul rupt al lui Abdullah ibn Atiq a fost vindecat pe loc, de asemenea și piciorul rănit în luptă al lui Salama ibn Aqua, rana sângerândă a lui al-Harith ibn Aus a fost cauterizată și vindecată pe loc, înțepătura otrăvitoare din piciorul lui Abu Bakr a fost vindecată, iar un om orb și-a recăpătat vederea. Cu o altă ocazie, Qatadah ibn an-Nu'man a fost rănit atât de grav, încât i-a ieșit un ochi înafara orbitei pe obraz. Companionii săi au vrut să îi taie țesuturile ce țineau ochiul prins, dar Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a citit rugăciuni peste ochi, iar din acea zi Qatadah nici nu mai putea să își dea seama care era ochiul care fusese rănit și care era cel sănătos. Atunci când a fost chemat să se lupte cu Rukanah, un campion neînvins, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a câștigat în mod miraculos. Abia l-a atins pe Rukanah, iar acesta a căzut jos, învins. La o altă luptă de revanșă tot cu Rukanah, miracolul a fost repetat. A treia întâlnire a avut același rezultat.

Atunci când a fost rugat să cheme ploaia, el a făcut astfel și a început să plouă. Atunci când i s-a cerut să hrănească oamenii, rugile sale au adus provizii, iar oamenii nu știau de unde au venit acestea. Atunci când intervenea pentru a vindeca, rănilor și loviturilor dispăreau.

Pe scurt, rugăciunile și rugile Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) le-au adus credincioșilor ușurare și binecuvântare, iar Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) fie că a fost bătut cu pietre la Tâ'if și înfometat la Mecca, bătut în fața Kaabei sau umilit printre cei iubiți, a dat dovada de a fi o persoană care, deși a întâmpinat multe greutăți, a avut răbdare și s-a rugat la Dumnezeu pentru ajutor.¹⁴⁶¹

Despicarea Lunii: un miracol

„Cesul s-a apropiat și Luna s-a despicat [în două]. Însă când văd un semn, ei se îndepărtează și spun: „[Aceasta este] o vrăjitorie neîntreruptă!”

Coran 54: 1-2

În timpul Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), păgânii din Mecca i-au cerut acestuia un miracol. Drept răspuns, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a despicat luna, o parte rămânând deasupra muntelui și cealaltă parte dispărând în spatele lui (a muntelui). Însă păgânii au spus „Mohammed ne-a vrăjit, dar el nu poate vrăji [toată] lumea, să îi așteptăm pe alții din ținuturile înconjurătoare să vina și să auzim ce au de spus.”

Dovezi istorice

Un sceptic poate întreba: există vreo dovadă istorică independentă ce poate sugera că luna a fost despicată? Până la urmă, oamenii din întreaga lume trebuia să fi văzut acest miracol minunat și să îl fi înregistrat. Această întrebare are două răspunsuri.

În primul rând, cei din jurul lumii nu ar fi putut să o vadă, fiindcă ar fi fost ziua sau noaptea târziu sau dimineața devreme în multe alte locuri din lume. Următorul tabel oferă o idee cu privire la ora din jurul lumii în momentul în care la Mecca este ora 21:00.

Regiune	Ora
Mecca	21:00
India	11:30
Perth	2:00
Reykjavik	18:00
Washington D.C.	14:00
Rio de Janeiro	15:00
Tokyo	15:00
Beijing	2:00

¹⁴⁶¹ Editat din *The First and Final Commandment*, Dr. Laurence B. Brown.

De asemenea, este puțin probabil ca un număr mare de oameni din ținuturile învecinate să se fi uitat la lună în același timp. Aceștia nu aveau niciun motiv să facă acest lucru. Chiar dacă o persoană s-ar fi uitat, nu înseamnă în mod automat că oamenii l-ar fi crezut și ar fi scris undeva, mai ales că în acea perioadă de timp majoritatea civilizațiilor nu își păstrau istoria în scris.

În al doilea rând, avem o descriere istorică și independentă a aceluia eveniment de la un rege indian.

Kerala este un stat din India. Statul se întinde de-a lungul a 720 de km pe lângă Coasta Malabar, în partea de Sud-Vest a Peninsulei Indiene. King Chakrawati Farman din Malabar era un rege Chera, Cherraman perumal din Kodungallure. Este înregistrat că el a văzut luna despicându-se. Incidentul este documentat într-un manuscris păstrat în Biblioteca Indiană din Londra, având ca număr de referință: Arab, 2807, 152-173.

Un grup de comercianți musulmani care trecea prin Malabar pe drumul către China, i-au spus regelui despre cum Dumnezeu l-a sprijinit pe Profetul arab cu miracolul despicării Lunii. Regele, șocat, a spus că a văzut-o cu ochii lui, l-a împuternicit pe fiul său la conducere și a plecat către Arabia pentru a-l întâlni pe Profet în persoană.

Regele Malabri l-a întâlnit pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și a spus mărturisirea de credință [astfel devenind musulman]. El a învățat aspectele fundamentale ale religiei, dar a murit pe drumul de întoarcere și a fost înmormântat în orașul-port, Zafar, Yemen.

Este relatat cum convoiul condus de către un musulman, Malik bin Dinar, a continuat până în Kodungallure, capitala din Chera și a construit prima și cea mai veche moschee din India, în

anul 629 e.n., care există și astăzi. Veștile despre convertirea sa la islam au ajuns până la Kerala, unde oamenii s-au convertit la islam. Cei din Lakshadwip și Moplas (Mapillairs) din provincia Calicut din Kerala sunt musulmani convertiți din acele zile. Regele a fost și el considerat un companion – un termen folosit pentru o persoană care l-a întâlnit pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și a murit musulman - numele său fiind înregistrat în cărțile care descriu viețile companionilor Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Abu Sa'id al-Khudri, un companion al profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spune: „Regele indian i-a dat Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) un borcan cu ghimbir. Companiile l-au mâncat bucată cu bucată. Am gustat și eu.”

O fotografie cu Moscheea Juma din Cheraman, cea mai veche moschee din India, datând din 629 e.n., înainte de renovare

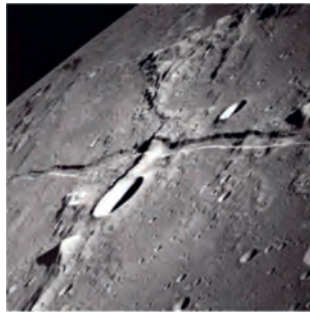
„Regele indian i-a dat Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) un borcan cu ghimbir. Companiile l-au mâncat bucată cu bucată. Am gustat și eu.”

Despicarea lunii – vizibilă și astăzi

Dr. Zaghloul El-Naggar, profesor de Știința Pământului și Geologie, își aduce aminte: „*În primul rând] calendarele indiene și chineze au înregistrat incidentul despiciării Lunii....În timp ce țineam o lecție la Facultatea de Medicină de la Universitatea Cardiff, în Wales, un musulman m-a întrebat despre versetele despre despicierea Lunii, dacă sunt considerate unul dintre miracolele științifice ce sunt menționate în Coran și dacă există vreo dovadă științifică despre acest incident. Răspunsul meu a fost că acest incident este considerat unul dintre cele mai tangibile miracole ce au avut loc pentru a-l sprijini pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), atunci când acesta a fost provocat de către politeiștii și necredincioșii din Qurayș, fiindu-le prezentat acest miracol pentru a le demonstra că el este Mesagerul lui Dumnezeu. În orice caz, miracolele sunt incidente neobișnuite ce încalcă legile naturii. Așadar, știința convențională nu poate explica cum se petrec aceste miracole și dacă nu ar fi fost menționate în Coran și Sunnah Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), atunci nu am fi fost obligați să credem în ele...Atunci când mi-am încheiat discursul, un britanic din public....m-a întrebat dacă poate adăuga ceva la răspunsul meu.*

El a spus: «Aceste versete de la începutul Capitolului al-Qamar, m-au făcut să accept islamul în anii 70.» Acest lucru a avut loc atunci când el cerceta și compara religiile, iar unul dintre musulmani i-a dat o traducere a Coranului. Atunci când a deschis cartea pentru prima dată, el a dat peste Surat al-Qamar și a citit versetele de la începutul Capitolului și nu îi venea să creadă că Luna s-a despiciat în două părți diferite, care apoi au fost reunite, așa că el a închis cartea și a pus-o deoparte.»

În 1978, britanicului i-a fost destinat de către Dumnezeu să se uite la o emisiune pe BBC, unde gazda emisiunii vorbea cu trei cercetători americani în Spațiu și acuza SUA că a cheltuit milioane de dolari pe proiecte în Spațiu degeaba, în timp ce pe Pământ, milioane de oameni sunt săraci. Cercetătorul a răspuns: „*Noi studiam suprafața Lunii pentru a examina gradul ei de asemănare cu suprafața Pământului...am fost uimiți să vedem o curea de roci topite ce taie suprafața și merge până în centrul Lunii. Această informație le-a fost transmisă geologilor noștri, care au fost șocați de aceste descoperiri și au spus că acest fenomen nu ar fi avut loc decât dacă Luna s-ar fi despiciat la un moment dat și apoi s-ar fi reunit, iar cureaua de roci de la suprafață este o consecință a coliziunii la momentul incidentului.*”

Se poate observa cu ușurință fâșia de roci topite de pe suprafața Lunii

El a continuat să spună: „*Atunci când am auzit aceasta, am sărit de pe scaun și am spus că acesta este un miracol ce a avut loc acum 1400 de ani pentru a-l sprijini pe Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), iar Coranul îl relatează într-un mod*

detaliat. După această perioadă lungă de timp și în timpul erei științei și tehnologiei, Dumnezeu folosește oamenii (nemusulmani) care își cheltuiesc banii doar pentru a demonstra că acest miracol s-a produs cu adevărat. Apoi, mi-am spus, aceasta trebuie să fie o religie adevărată și m-am întors la traducerea Coranului, citind-o cu nerăbdare. Aceste versete de la începutul Capitolului al-Qamar m-au făcut să mă convertesc la islam.”

Profeții din Vechiul și Noul Testament despre Mohammed

Profeții din Vechiul Testament

Dumnezeu promite că urmașii lui Avraam vor fi numiți atât prin Ismail, cât și prin Isaac

„...pentru că numai cei din Isaac se vor chema urmașii tăi. Dar și pe fiul roabei acesteia îl voi face neam mare, pentru că și el este din sămânța ta” (Geneza 21: 12-13)

Descendenții lui Ismail vor fi o națiune măreață

Avraam i-a lăsat pe Hagar și pe fiul lor Ismail în Mecca (sau Paran/Faran): „Când însă s-a sfârșit apa din burduf, a lepădat ea copilul sub un mărcine. Și ducându-se, a șezut în preajma lui, ca la o bătaie de arc, căci își zicea: «Nu voiesc să văd moartea copilului meu!» Și, șezând ea acolo de o parte, și-a ridicat glasul și a plâns. Și a auzit Dumnezeu glasul copilului din locul unde era și îngerul lui Dumnezeu a strigat din cer către Agar și a zis: «Ce e, Agar? Nu te teme, că a auzit Dumnezeu glasul copilului din locul unde este! Scoală, ridică copilul și-l ține de mână, căci am să fac din el un popor mare!»” (Geneza 21: 15-18)

Ismail se stabilește în Mecca (denumită drept Paran/Faran)

„Și era Dumnezeu cu copilul și a crescut acesta, a locuit în pustiu, și s-a făcut vânător. A locuit deci Ismail în pustiu Faran...” (Geneza 21: 20-21)

Referința la Moise, Iisus și Mohammed (în ordine)

„Iată acum și binecuvântarea cu care Moise, omul lui Dumnezeu, a binecuvântat pe fiii lui Israel înainte de moartea sa. Și a zis el: «Venit-a Domnul din Sinai și ni S-a descoperit întru slava Sa în Seir; strălucit-a din Munții Paranului și a ieșit cu mulțime mare de sfinți..»” (Deuteronom 33:1-3)

Sinai – este o referință la Moise. Este o referință clară la Muntele Sinai unde Moise a primit revelația. **Seir** – este o referință la Iisus. Este de obicei asociat cu lanțul muntos din vestul și sudul Mării Moarte, ce se extinde prin Ierusalim și Bethleem, locul de naștere a lui Iisus. **Paran** – este o referință la locul unde s-a stabilit Ismail. Profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) s-a născut în Paran/Faran (Mecca) și după ce a emigrat din Mecca, s-a întors pentru a cuceri orașul cu 10.000 dintre companiile săi.

Un Profet precum Moise

Deuteronom 18:18: „Le voi ridica din mijlocul fraților lor un proroc ca tine, voi pune cuvintele Mele în gura lui, și el le va spune tot ce-i voi porunci Eu.”

Mulți creștini cred că această profeție făcută de Moise face referire la Iisus. Fără îndoială că Iisus a fost profețit în Vechiul Testament, însă așa cum va fi clar, această profeție nu i se potrivește lui, ci i se potrivește mai mult lui Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Moise a făcut următoarea profeție:

1. Profetul va fi ca Moise

Termenul de comparație	Moise	Isus	Mohammed
Nașterea	Naștere normală	Naștere miraculoasă, mamă fecioară	Naștere normală
Misiunea	Doar Profet	Descris ca fiind fiul lui Dumnezeu	Doar Profet
Părinții	Mamă și tată	Doar mamă	Mamă și tată
Viața de familie	Căsătorit cu copii	Nu s-a căsătorit niciodată	Căsătorit cu copii
Acceptarea din partea poporului său	Evreii l-au acceptat	Evreii l-au refuzat ¹⁴⁶²	Arabii l-au acceptat
Autoritate politică	Moise a avut (Num 15:36)	Isus a refuzat ¹⁴⁶³	Mohammed a avut
Victoria peste oponenți	Faraon s-a înecat	Se spune că a fost crucificat	Meccanii au fost învinși
Moarte	Moarte naturală	Se spune că a fost crucificat	Moarte naturală
Înmormântare	Îngropat în mormânt	Mormânt gol	Îngropat în mormânt
Divinitate	Nu este divin	Divin pentru creștini	Nu este divin
Și-a început misiunea la vârsta de	40 de ani	30 de ani	40 de ani
Învierea pe Pământ	Nu a înviat	Se susține că a înviat	Nu a înviat

2. Profetul așteptat va fi dintre frații evreilor

Versetul discutat este explicit atunci când spune că Profetul va veni dintre frații evreilor. Avraam a avut doi fii: Ismail și Isaac. Evreii sunt descendenții fiului lui Isaac, Iacob, iar arabii sunt descendenții lui Ismail. Așadar, arabii sunt frați cu evreii. Biblia spune:

„... mâinile lui (Ismail) vor fi asupra tuturor și mâinile tuturor asupra lui, dar el va sta dârș în fața tuturor fraților lui” (Geneza 16:12)

„și s-au sălășluit ei (urmașii lui Ismail) înaintea tuturor fraților lor” (Geneza 25:18)

¹⁴⁶² „(Isus) a venit la ai Săi, și ai Săi nu L-au primit.” (Ioan 1:11)

¹⁴⁶³ Ioan 18:36

Copiii lui Isaac sunt frați cu Ismailiții. În același fel, profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) este dintre frații israeliților, deoarece el a fost un descendent al lui Ismail, fiul lui Avraam.

3. Dumnezeu Își va pune cuvintele Sale în gura Profetului așteptat

Coranul spune despre Mohammed:

„Nici nu rostește nimic după pofta lui. El [Coranul] nu este decât o revelație trimisă.”

Coran 53:3-4

Acest lucru este similar cu următoarele versete:

„Eu le voi ridica proroc din mijlocul fraților lor, cum ești tu, și voi pune cuvintele Mele în gura lui și el le va grăi tot ce-I voi porunci Eu.” Deuteronom 18:18

Profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a venit cu un mesaj pentru întreaga omenire și pentru evrei, de asemenea. Cu toții, inclusiv evreei, trebuie să îl accepte ca și Profet, iar acest lucru este susținut de următoarele cuvinte:

„Proroc din mijlocul tău și din frații tăi, ca și mine, îți va ridica Domnul Dumnezeuul tău: pe Acela să-L ascultați.” Deuteronom 18:15

4. O avertizare pentru cei care îl resping

Profeția continuă:

Deuteronom 18:19: „Iar cine nu va asculta cuvintele Mele, pe care Prorocul Acela le va grăi în numele Meu, aceluia îi voi cere socoteală.”

În mod interesant, musulmanii încep fiecare Capitol al Coranului în Numele lui Dumnezeu, spunând:

Bismillah ar-Rahman ar-Rahim - „În numele lui Dumnezeu Cel Milostiv, Cel Îndurător”.

Abdul-Ahad Dauud, fostul preot catolic, David Benjamin Keldani, a scris, după acceptarea islamului, cartea: „Mohammed în Biblie.” El spune despre această profeție:

„Dacă aceste cuvinte nu i se aplică lui Mohammed, ele încă sunt neîndeplinite. Iisus însuși nu a susținut niciodată că este Profetul la care se face referire. Chiar și discipolii săi au avut aceeași părere: ei au așteptat a doua venire a lui Iisus pentru îndeplinirea profeției (Fapte 3: 17-24). Până acum nu este nicio îndoială că prima venire a lui Iisus nu a reprezentat venirea profetului prezis, iar a doua venire nu poate îndeplini cuvintele. Iisus, așa cum este considerat de către Biserică, va apărea precum un judecător și nu ca un dătător de lege, dar cel promis trebuie să vină cu o „lege aprinsă în mâna sa dreaptă.”

Isaia 42 – Mecca și Medina

Cartea lui Isaia prezice trimiterea unui Profet cu următoarele detalii:

- Acest Profet va fi „robul Său.”
- Va aduce o lege nouă și va stabili justiția în lume
- Va fi precum o lumină pentru toate popoarele, evrei și neevrei
- Va avea o fire moale, nu va fi dintre cei care țipă pe străzi

- Orașele din Mecca (unde trăiește Chedar) și Medina (Sela) se vor bucura de venirea Profetului.
- Oponenții lui în această misiune vor adora în mod specific idoli.

Fragment din Cartea lui Isaia 42:1-17: Robul Domnului

„1. **Iată Robul Meu**, pe care-L sprijin, **Alesul Meu**, în care **Își găsește plăcere sufletul Meu**. **Am pus Duhul Meu** peste El; El va vesti neamurilor judecata.

2. El nu va striga, **nu-Și va ridica glasul** și nu-l va face **să se audă pe ulițe**.

3. Trestia frântă n-o va zdrobi și mucul care mai arde încă nu-l va stinge. Va vesti judecata după adevăr.

4. El nu va slăbi, nici nu Se va lăsa, până va **așeza dreptatea pe pământ**; și ostroavele vor nădăjdui în Legea Lui.”

5. Așa vorbește Domnul Dumnezeu, care a făcut Cerurile și le-a întins, care a întins pământul și cele de pe el, care a dat suflare celor ce-l locuiesc și suflet celor ce merg pe el:

6. Eu, Domnul, Te-am chemat ca să dai mântuire și Te voi lua de mână, **Te voi păzi și Te voi pune ca legământ al poporului, ca să fii Lumina neamurilor**,

7. Să deschizi **ochii orbilor**, să scoți din temniță pe cei legați și din prinsoare pe cei ce locuiesc în întuneric.

8. Eu sunt Domnul, acesta este Numele Meu, și slava Mea n-o voi da altuia, nici cinstea mea, idolilor.

9. Iată că cele dintâi lucruri s-au împlinit și vă vestesc altele noi; vi le spun mai înainte ca să se întâmple.”

10. Cântați Domnului **o cântare nouă**, cântați laudele Lui până la marginile pământului, voi, care mergeți pe mare și cei ce locuiți în ea, ostroave și locuitorii lor!

11. **Pustia** și cetățile ei să înalțe glasul! Satele locuite de **Chedar** să-și înalțe glasul! Locuitorii **stâncilor** să sară de veselie: să strige de bucurie din vârful munților!

12. Să dea slavă Domnului și să vestească laudele Lui în ostroave!

13. Domnul înaintează ca un viteaz, **Își stărnește râvna** ca un om de război; înalță glasul, strigă, **Își arată puterea împotriva vrăjmașilor Săi**.

14. „Am tăcut multă vreme”, zice Domnul, „am tăcut și M-am ținut. Dar acum voi striga ca o femeie în durerile nașterii, voi găfâi și voi răsufla.

15. Voi pustii munți și dealuri, le voi usca toată verdeața; voi preface râurile în ostroave și iazurile le voi usca.

16. Voi duce pe orbi pe un drum necunoscut de ei, îi voi povățui pe cărări neștiute de ei; voi preface întunericul în lumină înaintea lor și locurile străbme în locuri netede: iată ce voi face și nu-i voi părași.

17. Vor da înapoi, vor fi acoperiți de rușine cei ce se încred în **idoli** ciopliți și zic idolilor turnați: ‘Voi sunteți dumnezeii noștri!’

1. „Robul meu”

Biblia din limba ebraică și cea din limba arabă folosesc cuvântul *avdi* și *abdi*, însemnând „Robul meu/servitorul meu.” În Coran, Dumnezeu se referă la profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) drept *abd-ul* Său în multe locuri: 17:1, 18:1, 25:1, 53:10, 57:9.

2. „Am pus Duhul Meu”

Aici „Duh” (în ebraică *ru-hi*) este o revelație divină trimisă celor aleși să fie Profeți și Mesageri ai lui Dumnezeu. Coranul menționează *Ruh-ul* trimis profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)

„Astfel, ți-am revelat Noi o inspirație [prin *Ruh*], la porunca Noastră. Tu nu ai știut [mai înainte] ce este Cartea și ce este credința, însă Noi am făcut-o lumină cu care călăuzim pe cine voim dintre robii Noștri. Și tu călăuzești pe un drum drept”

[Coran 42:52]

3. „El nu va striga, nu-Și va ridica glasul și nu-l va face să se audă pe ulițe”

Este interesant a nota că personalitatea și caracterul profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) este precum versetul amintit mai sus, iar cei din jurul lui au fost martori la cât de liniștit a fost în vorbire. Un companion al Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost întrebat despre profețiile din Tora despre el. El a spus:

„.....Pe Dumnezeu, el este descris în Tora cu aceleași calități atribuite lui în Coran precum...Tu ești **robul Meu** și Mesagerul Meu. Te-am numit „*Al-Mutauakki*” (cel care depinde de Dumnezeu). Nu ești nici nepoliticos, nici dur, nici unul care strigă în piețe. Nu le faci rău celor care îți fac ție rău, ci te porți cu bunătațe și iertare cu ei. Dumnezeu nu îl va lăsa (pe Profet) să moară până când nu-i va îndrepta pe cei nelegiuți făcându-i să spună: „Nimeni nu are dreptul de a fi adorat decât Dumnezeu”, cu care se vor deschide ochii orbi și urechile surde și va cuprinde inimile.”¹⁴⁶⁴

4. „..... Te voi pune ca legământ al poporului, ca să fii Lumina neamurilor, ”

Aici pasajul accentuează misiunea universală a Profetului prezis. El va fi trimis tuturor popoarelor, evreilor și neevreilor. Dumnezeu ne spune în Coran:

„Și Noi nu te-am trimis decât ca vestitor și prevenitor pentru toată lumea, însă cei mai mulți dintre oameni nu știu.”

[Coran 34:28]

5. Pustia și cetățile ei să înalțe glasul! Satele locuite de Chedar să-și înalțe glasul! Locuitorii stâncilor să sară de veselie: să strige de bucurie din vârful munților”

Dintre toate locurile de pe Pământ unde ar fi putut fi menționată această profeție, versetul accentuează locul unde casele lui Chedar sunt și locul stâncilor (Sela). Împreună aceste două locații indică cu precizie o locație exactă pentru această persoană specială.

Cine este Chedar?

Biblia ne spune că Chedar a fost fiul lui Ismail (fiul lui Avraam) și că a trăit în Arabia.

„Și iată numele fiilor lui Ismail, după șirul nașterii lor: întâiul născut al lui Ismail a fost Nebaiot; după el urmează Chedar, Adbeel și Mibsam” [Geneza 25:13]

¹⁴⁶⁴ Bukhari nr. 4838.

Vechiul Testament ne spune că Ismail a locuit într-un loc numit Paran (sau Faran):

„A locuit deci Ismail în pustiul Faran și mama sa i-a luat femeie din țara Egiptului.”
[Geneza 21:21]

Este convenit faptul că Paran (sau Faran) se află în Arabia și mai specific, Mecca. De-a lungul timpului arabii nu s-au contrazis asupra faptului că Ismail a fost crescut și a trăit în Mecca.

Mulți interpretatori creștini ai Bibliei recunosc faptul că Paran (sau Faran) se află în Arabia. Din comentariul lui Clarke cu privire la Biblie: *„El a trăit în sălbăticia lui Paran - aceasta se consideră în mod general că face parte din deșertul ce aparține Arabiei Petraea...”* Dicționarul Bibliei al lui Strong ne spune: *„Paran, un deșert al Arabiei.”*

În două fragmente, Biblia asociază Chedar cu Arabia:

„Proorocie despre Arabia. Într-o pădure de stepă petreceți noaptea, voi, caravane din Dedan!... și toată strălucirea lui Chedar se duce.”

Isaia 21:13-16

„Arabia și toate căpeteniile din Chedar făceau negoț cu tine; miei, berbeci și țapi îți dădeau în schimb pentru mărfurile tale.”

Ezekiel 27:21

În concluzie, nu mai avem niciun dubiu că Ismail și descendenții săi, inclusiv Chedar, au trăit în Arabia.

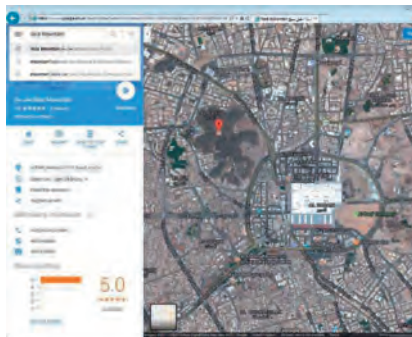
Manuscrisul Isaia este unul dintre cele șapte manuscrite de la Marea Moartă descoperite în 1947. „Este cel mai mare (734 cm) și, dintre toate, este cel mai bine păstrat și singurul care este aproape complet.” (<http://dss.collections.imj.org.il/isaiah#42:11>)

„Locuitorii stâncilor să sară de veselie: să strige de bucurie din vârful munților!”

După specificarea locului a „caselor lui Khedar”, pasajul continuă cu o altă locație, „Sela” (stâncile). Locul despre care se vorbește este de fapt Medina, deoarece „Sela” este numele unui munte cunoscut în Medina. De fapt, este cel mai apropiat munte de casa profetului

Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), la o distanță de aproximativ 915 metri din direcția nord-vest.

Dacă căutați „Muntele Sela” pe Google Maps, veți avea următorul rezultat. Clădirea albă din mijlocul Moscheii Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) cu Muntele Sela marcat în stânga sa.

Muntele Sela este menționat în mai multe tradiții profetice. Iată un exemplu:

„Ka’b ibn Malik, companionul Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „.....acolo am auzit vocea celui care a urcat pe Muntele Sela, strigând cât putea de tare «O Ka’b ibn Malik! Fii fericit [să primești vești bune].» Am căzut jos în prosternare înaintea lui Dumnezeu, realizând ușurarea care a venit.»¹⁴⁶⁵

Dacă observăm textul din Isaia 42 în Biblia din limba arabă, vedem că „Sela” este menționat ca „Medina Sela” care se traduce drept „Orașul Sela”.

وَالسَّاحَاتُ الَّتِي تَسْكُنُهَا عَشِيرَةُ قَيْدَانَ.
لِيَهَيِّئَ سَكَانَ مَدِينَةِ سَالِجٍ بِفَرْحٍ.

Triburi evreiești în Medina

Un punct foarte important ce trebuie menționat este prezența a mii de evrei ce trăiau în Medina înainte de venirea profetului Mohammed. Istoricii evrei, istoricii laici și istoria islamică depun mărturie cu privire la aceasta. Alexander Marx, un istoric american și Max Margolis, un filolog american au scris următoarele în cartea lor „O istorie a poporului evreu”:

¹⁴⁶⁵ Bukhari, nr. 4418.

„Evreii au ocupat în Nord-Vestul peninsulei oazele de pe ruta comercială ce mergea din Nord către Sud. Taima, Fadak, Khaibar, Uadi-i-Kura [Valea Satelor] se aflau în mâinile lor, iar Yathrib¹⁴⁶⁶ [mai târziu Medina] au fost probabil întemeiate de ei...”¹⁴⁶⁷

Salo Baron, cel mai important istoric al evreilor din generația sa, a spus următoarele în cartea sa „Istoria socială și religioasă a evreilor”:

„Prezența și influența iudaică din regiune a înflorit constant în primele secole ale Erei Noastre. Procesul este demonstrat de referințe puternice la evrei și iudaism în literatura arabă pre-islamică. Este clar că, până în secolul 6, „triburile evreiești au dominat Yathrib (Medina)...Dintre aproape 20 de triburi evreiești menționate în literatura arabă de mai târziu se diferențiază Bani Zaghura. Cei mai importanți erau Bani Nadhir, Bani Quraidah și Bani Qainuqa, care, împreună, ocupau, la un moment dat, 59 de fortărețe și aproape tot pământul fertil.”¹⁴⁶⁸

Astfel, se pune următoarea întrebare: de ce erau atât de multe triburi evreiești în Medina? Răspunsul este că evreii învățați cunoșteau profeția din Isaia și așteptau cu nerăbdare în locația profetită. Fără îndoială, vedem într-un număr mare de hadisuri că evreii i-au avertizat pe arabi de venirea unui Profet al lui Dumnezeu – în special în timpul conflictelor interne. Așadar, arabii din Medina erau foarte familiarizați cu venirea unui Profet și acesta a fost, parțial, motivul pentru care l-au invitat în oraș și l-au acceptat drept liderul lor religios și politic.

6. Vor da înapoi, vor fi acoperiți de rușine cei ce se încred în idoli ciopliti și zic idolilor turnați: ‘Voi sunteți dumnezeii noștri!’

Este clar că persoana specială pe care o descrie Dumnezeu va fi trimisă la un popor care adora idoli. Acest lucru îi descrie în mod perfect pe arabii de dinainte de islam, deoarece întreaga Arabie la începutul profetiei lui Mohammed era formată din adoratori de idoli.

Cât de frumos rezumă acest verset din Isaia concluzia misiunii profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în Arabia. Nu doar că el a cucerit Mecca, capitala păgână a Arabiei, dar către sfârșitul vieții sale, Arabia a renunțat la adorarea idolilor și îl adora doar pe adevăratul Dumnezeu.

În concluzie, este clar că persoana despre care se vorbește în Isaia:42 este profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

Profeții din Noul Testament

Ioan 14:16: „Și Eu voi ruga pe Tatăl și alt Mângâietor vă va da vouă ca să fie cu voi în veac”

În acest verset, Iisus promite că un alt „Mângâietor” va veni, astfel că trebuie să discutăm despre unele aspecte legate de acest „mângâietor”

¹⁴⁶⁶ Yathrib era numele orașului Medina înainte de venirea profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)

¹⁴⁶⁷ Max L. Margolis and Alexander Marx, A History of the Jewish People, NY. 1927, 248.

¹⁴⁶⁸ Salo Baron. Social and Religious History of the Jews, Chapter XVI The Pre-Islamic World

Cuvântul grecesc „*paravklhtoß, ho parakletos*”, a fost tradus drept „Mângâietor”. Mai precis, Parakletos înseamnă „cel care se roagă pentru altcineva, un mijlocitor.”¹⁴⁶⁹ *Ho parakletos* este o persoană în limba greacă, nu o entitate fără corp. În limba greacă, fiecare substantiv are gen, masculin, feminin sau neutru. În Evanghelia după Ioan, Capitolele 14, 15, 16, *ho parakletos* este o persoană adevărată. Toate pronumele în greacă trebuie să aibă genul în acord cu cuvântul la care se referă, iar pronumele „*ho*” este folosit atunci când se face referire la *parakletos*. Noul Testament folosește cuvântul *pneuma*, care înseamnă „respirație” sau „duh”, echivalentul grecesc pentru *ruah*, cuvântul din ebraică pentru „duh”, folosit în Vechiul Testament. *Pneuma* este un cuvânt neutru gramatical și este întotdeauna reprezentat de pronumele „el.”

Toate Bibliile de astăzi sunt compilate din „manuscrise antice”, cel mai vechi datând în secolul 4 e.n. Niciun manuscris antic nu este identic cu altul.¹⁴⁷⁰ Toate Bibliile de astăzi sunt o compilație a manuscriselor fără să existe vreo referință definitivă. Traducătorii Bibliiei încearcă să „aleagă” versiunea corectă. Cu alte cuvinte, fiindcă aceștia nu știu care „manuscris antic” este cel corect, ei decid pentru noi care „versiune” a cărui verset să o acceptăm. Să luăm Ioan 14:26, de exemplu. Ioan 14:26 este singurul verset al Bibliiei care asociază *Parakletos* cu Duhul Sfânt. Dar „manuscrisele antice” nu sunt de acord dacă „*Parakletos*” este „Duhul Sfânt”. De exemplu, în faimosul Codex Syriacus, scris în jurul secolului 5 e.n. și descoperit în 1812 pe Muntele Sinai, textul de la 14:26 spune: „Paraclete, Duhul” și nu „Paraclete, Duhul Sfânt.”

Învățații musulmani spun că ceea ce a spus Iisus de fapt în limba aramaică se aseamănă mai mult cu cuvântul grecesc *periklytos* care înseamnă „cel admirat”. În limba arabă cuvântul „Mohammed” înseamnă „cel merituos, cel admirat.” Cu alte cuvinte, *periklytos* este „Mohammed” în limba greacă. Avem două dovezi puternice pentru a sprijini această idee. Prima, din cauza mai multor cuvinte similare înlocuite în Biblie și documentate, este foarte posibil ca ambele cuvinte să fi fost incluse în textul original, dar un copist a renunțat la ele din cauza obiceiului antic de a scrie cuvintele apropiate, fără spațiu între ele. Într-un astfel de caz, citirea originală ar fi fost „și El vă va da alt mângâietor (*parakletos*), cel admirat (*periklytos*).” A doua dovadă sunt mărturiile de încredere a cel puțin patru musulmani învățați din secole diferite care au descris pentru învățații creștini cuvântul „cel admirat, cel lăudat” ca fiind un înțeles posibil pentru cuvântul grecesc sau asirian.

Cei ce urmează sunt dintre aceia care atestă că Paraclete este într-adevăr o referință pentru profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

¹⁴⁶⁹ Vine's Expository Dictionary of New Testament Words.

¹⁴⁷⁰ În afară de discrepanțele mari, precum acestea, nu există niciun verset care să nu aibă vreo diferență în unele copii ale manuscriselor antice din care a fost compilată Biblia. Nimeni nu poate spune că aceste adăugări sau omisiuni sau schimbări sunt doar un produs al indifferenței.” „Our Bible and the Ancient Manuscripts”, de către Dr.Frederic Kenyon, Eyre and Spottiswood, p.3

Primul martor

Anselm Turmeda (1352/55 – 1425 e.n.), un învățat și preot creștin, a fost martor la profeție. După ce a acceptat islamul, el a scris cartea, „*Tuhfat al-arib fi al-radd ‘ala Ahl al-Salib.*”

Al doilea martor

Abdul-Ahad Dauud, fostul preot David Abdu Benjamin Keldani, BD, după acceptarea islamului a scris cartea „Mohammed în Biblie.” El scrie în această carte: „Nu există niciun dubiu că prin cuvântul „*Periqlyte*” se face referire la „profetul Mohammed (Ahmad).”

Al treilea martor

Comentând asupra versetului unde Iisus prezice venirea lui Mohammed:

„...vestind un Trimis ce va veni după mine și al cărui nume este Ahmad”

[Coran 61:16]

M. Asad (un fost evreu) explică cuvântul *Parakletos*: „...[este] aproape sigur o modificare a *periklytos* („cel admirat”), o traducere grecească exactă a cuvântului sau numelui aramaic *Mauhamana*. (Trebuie avut în vedere că limba aramaică era limba folosită în Palestina în timpul lui Iisus și la câteva secole după el și a fost, fără îndoială, limba în care textul original, acum pierdut, al Evangheliei a fost compilat.) Datorită apropierii fonetice a lui *Periklytos* și *Parakletos* este ușor de înțeles cum un traducător, sau mai probabil un scrib, a făcut confuzie între cele două expresii. Este semnificativ faptul că atât cuvântul din aramaic *Mauhamana* și cuvântul *Periklytos* grecesc au același înțeles cu cele două nume ale ultimului Profet, Mohammed și Ahmad, ambele fiind derivate din verbul din limba ebraică *hamida* („el a lăudat”) și substantivul ebraic *hamd* („laudă”).”

Duh sfânt sau profet?

De ce este atât de important? Este semnificativ fiindcă în limbajul biblic, „duh” înseamnă „profet”

„Jubiților, nu dați crezare oricărui duh, ci cereați duhurile dacă sunt de la Dumnezeu, fiindcă mulți prooroci mincinoși au ieșit în lume.”¹⁴⁷¹

Este bine de știut că mai mulți învățați ai bibliei au considerat *parakletos* a fi o „figură independentă care are puterea să salveze”, nu Duhul Sfânt.¹⁴⁷²

Să studiem mai departe dacă *parakletos* al lui Iisus, Mângâietorul, a fost un „Duh Sfânt” sau o persoană (un Profet) care va veni după el? Atunci când continuăm să citim dincolo de

¹⁴⁷¹ 1 Ioan 4:1

¹⁴⁷² „Tradiția creștină a identificat această figură (Paraclete) drept Duhul Sfânt, însă învățați precum Spitta, Delafosse, Windisch, Sasse, Bultmann și Betz s-au îndoit dacă această identificare este adevărată ideii originale și au sugerat că Paraclete a fost odată o figură salvatoarea independentă, confundată mai târziu cu Duhul Sfânt.” Anchor Bible, Doubleday & Company, Inc., Garden City, N.Y. 1970, Volume 29A, p. 1135

capitolele 14:16 și 16:7, vedem că Iisus prezice detaliile specifice venirii și identității lui *parakletos*. Așadar, conform contextului lui Ioan 14 și 16, descoperim următoarele fapte.

1. Iisus a spus că *parakletos* este o ființă omenească:

Ioan 16:13 „... ci toate câte va auzi va vorbi...”

Ioan 16:7 „... Căci dacă nu Mă voi duce, Mângâietorul nu va veni la voi...”

Este imposibil ca Mângâietorul să fie „Duhul Sfânt” deoarece Duhul Sfânt era de mult prezent înainte de Iisus și de misiunea sa.¹⁴⁷³

În Ioan 16:13 Iisus s-a referit la paraclete ca fiind o ființă omenească (acela) de șapte ori. Așadar, paraclete este o persoană, nu un duh.

2. Iisus este numit *parakletos*:

„... dacă va păcătui cineva, avem mijlocitor către Tatăl, pe Iisus Hristos cel drept” (1 Ioan 2:1)

Aici vedem că *parakletos* este un mijlocitor fizic și uman

3. Divinitatea lui Iisus ca o inovație târzie:

Iisus nu a fost acceptat ca fiind divin decât după Consiliul de la Niceea, 325 e.n., până atunci cu toții l-au acceptat ca fiind un Profet al lui Dumnezeu, așa cum indică Biblia:

Matei 21:11 „...Acesta este Iisus, proorocul din Nazaretul Galileii.”

Luca 24:19 „... Iisus Nazarineanul, Care era prooroc puternic în faptă și în cuvânt înaintea lui Dumnezeu și a întregului popor”

4. Iisus s-a rugat la Dumnezeu pentru un alt *parakletos*:

Ioan 14:16 „Și Eu voi ruga pe Tatăl și alt Mângâietor vă va da vouă...”

5. Iisus descrie funcția altor *parakletos*:

Ioan 16:13 „... vă va călăuzi la tot adevărul...”

Dumnezeu spune în Coran:

„O, voi oameni, Trimisul v-a adus vouă Adevărul de la Domnul vostru, deci credeți;
este mai bine pentru voi...”

Coran 4:170

Ioan 16:14 „Acela Mă va slăvi...”

Coranul revelat profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) îl glorifică pe Iisus:

¹⁴⁷³ Geneză 1:2, 1 Samuel 10:10, 1 Samuel 11:6, Isaia 63:11, Luca 1:15, Luca 1:35, Luca 1:41, Luca 1:67, Luca 2:25, Luca 2:26, Luca 3:22, Ioan 20:21-22

„Și [spune] când Îngerii au spus: „O, Maria! Allah îți vestește un Cuvânt din partea Lui: numele lui va fi Mesia, Iisus, fiul Mariei, măreț în această lume precum și în lumea de Apoi și unul dintre cei mai apropiați [de Allah].”

Coran 3:45

Profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) îl glorifică, de asemenea, pe Iisus. El a spus: „Cel care mărturisește că nimeni nu merită a fi adorat decât Dumnezeu, care nu are partener și că Mohammed este servitorul și Mesagerul Său și că Iisus este robul lui Dumnezeu, Mesagerul Său și Cuvântul Său pe care i l-a trimis Mariei și că Paradisul este real și că Iadul este real, Dumnezeu îl va primi în Paradis, conform faptelor sale.”¹⁴⁷⁴

Ioan 16:8 „Și El, venind, va vădi lumea de păcat și de dreptate și de judecată”

Coranul spune:

„ Necredincioși sunt cei care spun: „Dumnezeu e Mesia, fiul Mariei!” în timp ce Mesia a spus: „O, Fii ai lui Israel, adorați-L pe Allah, Domnul meu și Domnul vostru!” Cu adevărat, cel care Îi asociază lui Allah pe altcineva, Allah va face Paradisul interzis pentru el, iar adăpostul lui va fi Focul. Și pentru nelegiuții nu va fi ajutor.”

Coran 5:72

Ioan 16:13 „nu va vorbi de la Sine, ci toate câte va auzi va vorbi și cele viitoare vă va vesti.”

Coranul spune despre profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa):

„Nici nu rostește nimic după pofta lui...”

Coran 53:3-4

Ioan 14:16 „... vă va învăța toate și vă va aduce aminte despre toate cele ce v-am spus Eu.”

„...în timp ce Mesia a spus: „O, Fii ai lui Israel, adorați-L pe Allah, Domnul meu și Domnul vostru!”

Coran 5:72

„...Iisus i-a răspuns că întâia este: «Ascultă Israele, Domnul Dumnezeul nostru este singurul Domn.»” (Marcu 12:29)

Ioan 16:13 „... cele viitoare vă va vesti.”

Coranul spune:

„Aceasta este una dintre istoriile neștiute, pe care Noi ți-o revelăm [o Mohammed]...”

Coran 12:102

Hudhaifa, un companion al profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne spune: „Profetul a ținut odată un discurs în fața noastră, în care a spus tot ce se va întâmpla până la Ora (Judecării).”¹⁴⁷⁵

¹⁴⁷⁴ Bukhari și Muslim

¹⁴⁷⁵ Bukhari

Ioan 14:16 „... ca să fie cu voi în veac.”

... însemnând că învățăturile sale originale vor rămâne pentru totdeauna. Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost ultimul Profet al lui Dumnezeu trimis oamenilor. El trăiește în inimile și mințile celor care îl adoră pe Dumnezeu urmându-i comportamentul. Niciun om, inclusiv Iisus sau Mohammed, nu trăiește veșnic. *Parakletos* nu este o excepție. Aceasta nu poate fi o aluzie la Duhul Sfânt, deoarece crezul prezent cu privire la Duhul Sfânt nu a existat până la Consiliul de la Calcedon, în 451 e.n., la 4 secole și jumătate după Iisus.

Ioan 14:17 „*Duhul Adevărului....*” Însemnând că el va fi un Profet adevărat (a se vedea 1 Ioan 4:1-3).

Ioan 14:17 „*(lumea) nu-L vede...*”

Astăzi mulți oameni nu îl știu pe Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

Ioan 14:17 „*nici nu-L cunoaște*”

Puțini oameni îl recunosc pe adevăratul Mohammed, profetul milei lui Dumnezeu.

Ioan 14:26 „*Dar Mângâietorul (parakletos)*”

Profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) va fi mângâietorul pentru oameni și pentru credincioșii păcătoși în Ziua Judecării. Oamenii se vor îndrepta către cei care pot mijloci pentru ei pentru a se mai ușura de stres și de suferință în Ziua Judecării. Adam, Noe, Avraam, Moise și Iisus se vor scuza. Atunci se vor duce la profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și el va spune: „Eu vă voi putea ajuta.” Astfel că el va mijloci pentru oamenii din Câmpia Adunării pentru ca judecata să înceapă. Aceasta este poziția demnă de laudă pe care Dumnezeu i-a promis-o în Coran:

„Iar în timpul nopții stai de veghe și împlinește rugăciuni peste cele cuvenite; deoarece Domnul tău te va readuce la viață într-o poziție demnă de laudă!”

Coran 17:79

Profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „*Mijlocirea mea va fi pentru cei din națiunea mea care au făcut păcate mari.*”¹⁴⁷⁶ Și „*Eu voi fi primul mijlocitor în Paradis.*”¹⁴⁷⁷

Evangelia lui Barnaba

„Și [spune] când Iisus, fiul Mariei, a spus: „O, Fii ai lui Israel! Cu adevărat, eu sunt Trimisul lui Allah la voi, întărind Tora de dinainte de mine și vestind un Trimis ce va veni după mine și al cărui nume este Ahmad”. Și când el le-a adus semnele limpezi, ei au spus: „Aceasta este vrăjitorie învederată!”

Coran 61:6

¹⁴⁷⁶ Tirmidhi

¹⁴⁷⁷ Muslim

Evanghelia lui Barnaba îi este atribuită lui Barnaba, unul dintre cei 12 discipoli ai lui Iisus. Autenticitatea completă a acestei Evanghelii nu a fost stabilită, însă este uimitor faptul că sunt multe referințe ce îl numesc pe profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) explicit în ea. În capitolul 163 din Evanghelia citim: *„Iisus s-a dus în sălbăticie dincolo de Iordan cu discipolii săi și când rugăciunea de la miezul zilei s-a terminat, el a stat jos lângă un palmier și discipolii săi au stat sub umbra unui palmier. Atunci Iisus a spus: „Atât de secretă este predestinarea, o, fraților, însă eu vă spun vouă că, într-adevăr, îi va fi cunoscută doar unui singur om. El este cel la care se uită națiunile, cel cărui secretele lui Dumnezeu îi sunt atât de clare, încât, atunci când vine în lume, binecuvântați vor fi cei care vor asculta la cuvintele lui, deoarece Dumnezeu îi va dărui milă, așa cum acest palmier ne ține de umbră. Da, așa cum acest copac ne protejează de căldura soarelui, așa și Mila lui Dumnezeu îi va proteja de Satana pe cei care cred în acest om.»* Discipolii au întrebat «O, Stăpâne, cine va fi acel om de care vorbești?» Iisus a răspuns cu bucurie: «El este Mohammed, Mesagerul lui Dumnezeu, iar atunci când va veni pe lume, așa cum ploaia face pământul să facă roade după ce nu a plouat pentru mult timp, așa vor fi și șansele ca oamenii să facă fapte bune, prin mila abundentă pe care el o aduce. Deoarece el este un nor alb plin de Mila lui Dumnezeu, pe care El o trimite peste credincioși precum ploaia.»

Citiri recomandate:

- ‘The Cross and the Crescent’ de Dr. Jerald Dirks
- ‘What did Jesus Really Say?’ de Misha’al ibn Abdullah
- ‘Izhar ul-Haq’ [Truth Revealed] de Rahmatullah Kairanvi
- ‘The Choice’ de Ahmed Deedat
- ‘The First and Final Commandment – A Search for Truth in Revelation within Abrahamic Religions’ de Dr. Laurence B. Brown
- ‘Muhammad in the Bible’ de Prof. Abdul-Ahad Dawud
- ‘The Bible’s Last Prophet’ de Faisal Siddiqui
- ‘The Dead Sea Scrolls, The Gospel of Barnabas and the New Testament’ by M.A. Yussuff
- ‘Al-Jawab as-Sahih’ de Ibn Taymiyyah

Femeile în islam

Introducere

Subiectul egalității dintre sexe este unul important, relevant și actual. Dezbaterile și scrierile cu privire la acest subiect se înmulțesc pe zi ce trece și au perspective diverse. Perspectiva islamică este cea mai neînțeleasă și greșit reprezentată de către nemusulmani și, chiar, de către unii musulmani. Acest articol are scopul de a prezenta poziția islamului față de această chestiune.

Femeile în Civilizațiile Antice

Un obiectiv principal al acestui articol este de a efectua o evaluare corectă a contribuțiilor islamului în restaurarea demnității și drepturilor femeilor. Pentru a se asigura acest obiectiv, ar fi utilă o revizuire a modului în care religiile și civilizațiile anterioare tratau femeile, în special cele precedente islamului (înainte de anul 610 e.n.). O parte din informația oferită aici, însă, descrie statutul femeilor și din acest secol, la 1400 de ani după islam.

Descriind statutul femeilor indiene, Enciclopedia Britanica, 1911, spune: „În India, supunerea era principiul fundamental. Femeile trebuie ținute zi și noapte de către protectorii lor într-o stare de dependență, spune Manu. Legea moștenirii mergea pe linie paternă, din bărbat în bărbat, excluzându-le pe femei.” În scripturile hinduse, o soție bună este descrisă după cum urmează: „o femeie, a cărei gândire, vorbire și corp sunt supuse; atunci ea va câștiga renume în această lume, iar în cea de apoi aceeași locuință cu soțul ei.” (Mace, Căsătoria Est și Vest).

În Atena, femeile nu aveau un statut mai bun ca cele indiene sau cele romane: „Femeile ateniene erau considerate în mod permanent imature, supuse unui bărbat – tatăl lor, fratele lor sau unei rude de sex masculin.” (Allen, E.A., History of Civilization). Consimțământul ei în căsătorie nu era considerat în general necesar și „era obligată să se supună dorințelor părinților ei și să îl primească pe soțul și pe domnul ei, deși acesta era un străin pentru ea.” (Sursa anterioară)

O soție romană a fost descrisă de către un istoric drept „un copil, un minor, o persoană incapabilă de a se comporta conform gustului său individual, o persoană ce era în mod continuu sub tutela soțului ei.” (Sursa anterioară) În Enciclopedia Britanică, 1911, găsim un rezumat al statutului legal al femeii în civilizația romană: „În Legea Romană, o femeie era chiar și în timpuri istorice complet dependentă. Dacă se căsătorea, ea și proprietatea ei aparțineau soțului ei. Soția era proprietatea cumpărată a soțului și era precum un sclav cumpărat. O femeie nu putea deține o funcție publică, nu putea să fie maritor, tutor sau îngrijitor, nu putea adopta și nici nu putea fi adoptată, nu putea încheia un contract și nu putea lăsa un testament.”

În civilizațiile scandinave femeile se aflau: „în mod continuu sub tutelă, indiferent că erau căsătorite sau necăsătorite. Codul lui Christian al V-lea, de la sfârșitul secolului 17, spune că soțul unei femei căsătorite fără consimțământul ei, era tutorele acesteia și avea dreptul de a-i administra sau de a-i vinde bunurile sale.” (Enciclopedia Britanică, 1911).

În Marea Britanie, dreptul unei femei căsătorite de a deține propria sa proprietate nu a fost recunoscut decât la sfârșitul secolului 19, când „printr-o serie de acte începând cu Actul Proprietății femeii căsătorite din 1870, rectificat în 1882 și 1887, femeile căsătorite au primit dreptul de a avea propria proprietate și de a intra în contracte de egalitate cu femeile necăsătorite, văduve sau divorțate.” (Enciclopedia Britanică, 1968). În Franța, abia în 1938, a fost rectificată Legea Franceză pentru a recunoaște eligibilitatea femeilor la contract. O femeie căsătorită, însă, trebuia totuși să ceară permisiunea soțului înainte de se folosi de proprietatea sa.

În Legea Iudaică, soția era promisă în căsătorie. Explicând acest concept, Enciclopedia Biblica, 1902, spune: „A-și promite sieși o soție înseamnă simplu să obții bunurile ei prin plata banilor de cumpărare, o fată logodită este o fată pentru care s-a plătit suma de cumpărare.” Din punct de vedere legal, consimțământul unei fete nu este necesar, iar nevoia pentru acesta nu este niciunde sugerată în Lege.” (Sursa anterioară). În ceea ce privește dreptul la divorț, citim în Enciclopedia Biblica: „Femeia fiind proprietatea unui bărbat, dreptul lui de a o divorța este natural.” Doar bărbatul avea dreptul la divorț, iar Enciclopedia Britanică, 1911, spunea: „În Legea Iudaică, divorțul era doar privilegiul soțului.”

Poziția bisericii creștine până în secolele recente pare a fi influențată atât de Legea Iudaică, cât și de curentele de gândire ale culturilor contemporane. În cartea lor, *Marriage East and West*, David și Vera Mace au spus: „Să nu creadă nimeni că patrimoniul nostru creștin nu conține astfel de judecăți deosebite. Ar fi greu să găsești oriunde o colecție de referințe mai degradate față de sexul feminin decât cele ale primilor Părinți ai bisericii. Lecky, un istoric binecunoscut vorbește despre „aceste încurajări neplăcute care formează într-un mod atât de grotesc o porțiune a scrierilor Părinților... femeia era considerată poarta iadului, mama tuturor păcatelor omului. Ar trebui să îi fie rușine că este femeie. Ea ar trebui să trăiască într-o penitență continuă din cauza blestemelor pe care le-a adus în lume. Ar trebui să îi fie rușine de îmbrăcămintea ei, pentru că este amintirea căderii ei. Ar trebui să îi fie în mod special rușine de frumusețea sa, pentru că este cel mai puternic instrument al diavolului.” Unul dintre cele mai distrugătoare atacuri către femei este cel a lui Tertullian: „Voi știți că fiecare dintre voi este o Eva? Pedepsa lui Dumnezeu pentru acest sex al vostru este în această viață, și trebuie să simțiți vinovăția. Voi sunteți poarta diavolului, voi sunteți cele care ați rupt sigiliul copacului interzis, voi sunteți primele care ați încălcat legea divină, voi sunteți cele care v-ați lăsat convinse de diavol.” Biserica nu doar că a afirmat statul inferior al femeii, dar i-a și luat drepturile legale pe care aceasta le-a avut înainte.”

Echitatea spirituală și umană în islam

În timpul întunericului care a cuprins lumea și în sălbăcia deșertului Arabiei din secolul VII, revelația divină a fost ca un ecou ce a venit cu un mesaj universal proaspăt și nobil pentru omenire, descris mai jos. Conform Coranului, bărbații și femeile au aceeași natură spirituală:

„O, voi oameni! Fiți cu frică de Domnul vostru care v-a făcut dintr-un singur suflet și a făcut din acesta perechea lui și a răspândit din cele două [ființe] mulți bărbați și femei.”

Coran 4:1 (a se vedea 7:189, 42:11, 16:72, 32:9 și 15:29)

Coranul nu le învinovățește pe femei pentru „căderea omului” și nici nu consideră sarcina sau nașterea ca fiind pedepse pentru „mâncatul din copacul interzis.” Dimpotrivă, Coranul îi prezintă pe Adam și pe Eva ca fiind în mod egal responsabili pentru păcatele lor din Grădina, niciodată acuzând-o doar pe Eva. De fapt, într-un verset (Coran 20:121), Adam a fost cel învinovățit în mod specific. Coranul consideră sarcina și nașterea ca fiind acte nobile și motive pentru dragostea și respectul față de mame (Coran 31:114 și 46:15).

Bărbații și femeile au aceleași datorii religioase și morale. Fiecare om va suporta consecințele faptelor sale:

„Iar Domnul lor le-a răspuns: „Eu nu las să se piardă nicio faptă împlinită de vreunul dintre voi, bărbat sau femeie, deopotrivă unul cu altul...”

Coran 3:195 (a se vedea 74:38, 16:97, 4:124, 33:35 și 57:12)

Coranul este foarte clar în ceea ce privește superioritatea sau inferioritatea oricărui om, bărbat sau femeie. Singurul motiv de superioritate al unei persoane față de altă persoană este pietatea și religiozitatea, nu genul, culoarea sau naționalitatea (a se vedea Coran 49:13).

Aspectele economice ale femeii în islam

(1) Dreptul la proprietate personală: Islamul i-a dat femeii un drept pe care aceasta nu l-a avut nici înainte de islam, nici după (chiar și în secolul 20) și anume, dreptul la proprietate. Legea Islamică recunoaște drepturile depline ale femeii înainte și după căsătorie. Ea are dreptul de a cumpăra, vinde sau închiria proprietatea sa. Din acest motiv, femeile musulmane își păstrează numele lor la căsătorie, o indicație a faptului că ele sunt entități legale și sunt independente în ceea ce privește dreptul la proprietate.

(2) Siguranță financiară și legea moștenirii: femeile au asigurată siguranța financiară. Acestea au dreptul de a primi cadouri maritale, fără limită, și de a-și păstra, chiar și după căsătorie, proprietățile prezente și viitoare pentru propria siguranță. Nicio femeie căsătorită nu este obligată să cheltuiască din proprietatea sa sau din venitul său în casă. Femeia are, de asemenea, dreptul la sprijin financiar complet în timpul căsătoriei și în timpul „perioadei de așteptare” (*iddah*) în cazul divorțului sau al văduviei. Unii juriști cer și mai mult, un an în plus de sprijin financiar pentru divorț sau văduvie (sau până când se recăsătorește, dacă recăsătoria are loc înainte ca anul să se fi încheiat). O femeie care are copii în timpul căsătoriei are dreptul la sprijin financiar din partea tatălui pentru aceștia. În general, o femeie musulmană are sprijinul garantat în toate etapele vieții: fiică, soție, mamă sau soră. Avantajele financiare date femeilor și nu bărbaților au o parte socială complementară în proviziile pe care Coranul le oferă în legea moștenirii, care, în majoritatea cazurilor, le dă bărbaților parte dublă de moștenire. Bărbații moștenesc mai mult, dar, în final, ei sunt cei responsabili financiar pentru rudele lor de sex feminin: soțiile, fiicele, mamele și surorile. Femeile moștenesc mai puțin, dar își păstrează partea lor, pentru siguranța financiară, fără a fi obligate legal să cheltuiască din moștenire, nici măcar pentru subzistența lor (mâncare, haine, casă, medicamente, etc). Trebuie remarcat faptul că, înainte de islam, femeile însele erau moștenite (a se vedea Coran

4:19). În unele țări occidentale, chiar și după venirea islamului, toate bunurile decedatului erau date fiului cel mai mare. Însă, Coranul a făcut clar faptul că, atât bărbați, cât și femeile, au dreptul la o parte specifică din bunurile părinților decedați. Dumnezeu spune:

„Bărbaților le revine o parte din ceea ce au lăsat în urmă părinții și rudele apropiate, iar femeilor le revine o parte din ceea ce au lăsat în urmă părinții și rudele apropiate, puțin sau mult - [le revine] o parte anumită.”

Coran 4:7

(3) Locul de muncă: În ceea ce privește dreptul unei femei de a lucra, trebuie în primul rând spus faptul că islamul consideră rolul ei în societate de mamă și soție, ca fiind cel mai sacru și esențial. Nicio servitoare și nicio doică nu poate lua locul mamei. Un astfel de rol nobil și vital, care formează viitorul națiunilor, nu poate fi considerat a fi zadarnic. Totuși, nu există nimic în islam care să îi interzică femeii să lucreze atunci când este necesar, în special în poziții ce corespund naturii ei și de care societatea are nevoie. Exemple de astfel de profesii sunt: asistentă medicală, învățătoare, profesoară, în domeniul medicinei sau în cel social și caritabil.

Aspectele sociale ale femeii în islam

A) Ca fiică:

(1) Coranul a pus capăt practicii crude a infanticidului feminin, existent înainte de islam. Dumnezeu a spus:

„Și când fetița îngropată de vie va fi întrebată, Pentru ce păcat a fost omorâtă”

Coran 81:8-9

(2) Coranul a mers și mai departe și a condamnat atitudinea unor părinți, care sunt nemulțumiți atunci când li se naște o fiică, și nu un băiat. Dumnezeu a spus:

„Iar dacă vreunui dintre ei i se vestește [nașterea] unei fiice, chipul lui devine negru și el e plin de mânie, Se ascunde de lume din cauza răului ce i s-a vestit. Să o țină el, în ciuda umilinței, sau să o îngroape în țărână? Ce proastă judecată!”

Coran 16:58-59

(3) Părinții au datoria de a-și sprijini fiicele și de a se purta cu bunătate și dreptate cu ele. Profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Cel care are grijă de două fiice, până când acestea vor fi mature, eu și el vom fi așa în Ziua Judecății (și apoi a unit două degete).”

(4) Un aspect crucial în creșterea fiicelor, ce influențează viitorul lor, este educația. Educația nu este doar dreptul bărbatului, ci și o responsabilitate, atât pentru bărbat, cât și pentru femeie. Profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Căutarea științei este obligatorie pentru fiecare musulman.” Cuvântul „musulman” de aici îi include și pe bărbați și pe femei.

(5) Islamul nici nu cere și nici nu încurajează circumcizia femeilor și, deși este practică de unii musulmani din unele zone din Africa, aceasta este practică și de alți oameni, inclusiv creștini, în acele părți, ca o simplă reflecție a obiceiurilor locale.

B) Ca soție:

(1) Căsătoria în islam este bazată pe pace, iubire și compasiune reciprocă și nu doar pe satisfacerea nevoilor sexuale. Dintre cele mai notabile versete din Coran cu privire la căsătorie sunt următoarele:

„Și printre semnele Lui [este acela] că El v-a creat din voi înșivă soațe, pentru ca voi să trăiți în liniște împreună cu ele. Și El a pus între voi dragoste și îndurare și întru aceasta sunt semne pentru un neam [de oameni] care chibzuiesc.”

Coran 30:21, a se vedea și 42:11 și 2:228

(2) Femeia are dreptul de a accepta sau respinge o propunere de căsătorie. Conform Legii Islamice, femeia nu poate fi forțată să se căsătorească fără consimțământul ei.

(3) Soțul este responsabil pentru susținerea financiară a familiei, pentru protecția și conducerea acesteia, conform cadrului islamului (a se vedea Coran 2:233) și cu bunătate (Coran 4:19). Mutualitatea și natura complementară a soțului și a soției nu înseamnă servitudine din partea unuia pentru celălalt. Profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a instruit pe musulmani în ceea ce le privește pe femei: „Vă poruncesc să vă purtați bine cu femeile.” Și „Cei mai buni dintre voi sunt cei care sunt buni cu soțiile lor.” Coranul îi cere soțului să fie bun și generos cu soția sa, chiar dacă soțul ajunge să nu o mai iubească pe femeie:

„... ci purtați-vă cu ele după cuviință! Iar dacă nu vă sunt pe plac, se poate să nu vă fie pe plac un lucru pe care Allah l-a pregătit [să vă aducă] un mare bine.”

Coran 4:19

A fost, de asemenea, declarat nepermis obiceiul arab de dinainte de islam când fiul vitreg al tatălui decedat putea să pună stăpânire pe văduva tatălui (să o moștenească), ca și cum ea ar face parte din bunurile decedatului (a se vedea Coran 4:19)

(4) Dacă apar dispute maritale, Coranul încurajează cuplurile să le rezolve în mod privat într-un spirit de dreptate și bunătate. Într-adevăr, Coranul are o abordare înțeleaptă pentru ca soțul și soția să își rezolve conflictul persistent din viața maritală. Dacă disputa nu poate fi rezolvată echitabil, Coranul prescrie mediere între cele două părți prin intervenția familiilor, din partea ambilor parteneri (a se vedea Coran 4:35).

(5) Divorțul este ultima soluție și este permis, dar nu încurajat, deoarece Coranul consideră foarte importante păstrarea credinței și dreptul individului, bărbat și femeie la fericire. Formele de dizolvare a căsătoriei includ o hotărâre bazată pe acord reciproc, inițiativa soțului, inițiativa soției (dacă este parte a contractului ei de căsătorie), decizia curții la inițiativa soției (pentru un motiv legitim) și inițiativa soției fără motiv, cu condiția ca ea să returneze darul ei

de căsătorie soțului ei. Atunci când continuarea căsătoriei este imposibilă, bărbații sunt învățați să caute un sfârșit plin de îndurare. Coranul spune:

„Iar dacă divorțați de femei și ele aproape împlinesc timpul lor, atunci, fie luați-le înapoi cu bunățate, fie dați-le drumul cu bunățate. Dar nu le luați înapoi pentru a le face rău sau pentru a dobândi un folos necuvenit. Cel care face aceasta își pricinuieste un rău lui însuși...”

Coran 2:231, a se vedea și 2:229 și 33:49

(6) Asocierea poliginiei cu islamul, ca și cum ar fi fost introdusă de către islam sau ca și cum ar fi obligatorie, este unul dintre miturile care s-ar perpetua persistent în literatura occidentală și în mass-media. Poligamia a existat în aproape toate națiunile și a fost chiar permisă de iudaism și creștinism până în secolele recente. Islamul nu a interzis poligamia, așa cum au făcut multe popoare și comunități religioase, ci i-a adus reguli și a restricționat-o. Nu este obligatorie, ci este pur și simplu permisă cu unele condiții (a se vedea Coran 4:3). Spiritul legii este acela de a aborda contingentele individuale și colective ce pot apărea de la o perioadă de timp la alta (de ex, un număr mai mare de femei comparativ cu bărbații din cauza războaielor) și de a asigura o soluție morală, practică și umană pentru problemele văduvelor și ale orfanilor.

C) Ca mamă:

(1) Coranul îndeamnă la bunățate și ascultare față de părinți (în special față de mame):

„Și Domnul tău a poruncit să nu-L adorați decât pe El și să vă purtați frumos cu părinții voștri, iar dacă bătrânețile îi ajung pe unul dintre ei sau pe amândoi lângă tine, nu le ziceți lor „Of!” și nu-i certa pe ei, ci spune-le vorbe cuviincioase. Și coboară asupra lor aripa smereniei cu îndurare și spune: „Doamne, ai milă de ei, căci ei m-au crescut [când am fost] mic.”

Coran 17:23-24, a se vedea și 31:15, 46:15 și 29:8

(2) Profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a specificat acest comportament pentru adepții săi, acordându-le mamei un statut nemaiîntâlnit în relațiile umane. Un om s-a dus la profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și a spus: „O, Mesager al lui Dumnezeu! Cine dintre oameni merită cel mai mult compania mea?” Profetul a spus: «Mama ta.» Omul a întrebat: «Apoi cine?» Profetul a spus: «mama ta.» Omul a întrebat mai departe: «Apoi cine?» Profetul a spus: «mama ta.» Omul a întrebat mai departe: «Apoi cine?» Profetul a spus: «Apoi tatăl tău.»

D) Ca o soră în credință (în general):

(1) Conform hadisului profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa): „femeile sunt *shaqa'iq* (jumătăți gemene sau surori) ale bărbaților.” Acest hadis este unul profund ce rezolvă problema de echitate dintre sexe. Dacă primul înțeles al cuvântului arab *shaqa'iq*, „jumătăți gemene” este adoptat, înseamnă că bărbatul are valoarea unei jumătăți

(din societate) și femeia cealaltă jumătate. Dacă al doilea înțeles, „surori” este adoptat, atunci implică același lucru.

(2) Profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a propovăduit bunătatea, grija și respectul față de femei în general: „Vă poruncesc să vă purtați cu bunătate cu femeile.” Este semnificativ faptul că astfel de instrucțiuni ale Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) fac parte din instrucțiunile finale date cu ocazia Pelerinajului de Adio, cu puțin timp să moară.

(3) Modestie și interacțiune socială: Parametrii modestiei corespunzătoare pentru bărbați și femei (îmbrăcăminte și comportament) sunt bazați pe surse revelate (Coranul și relatarile profetice) și drept urmare, sunt considerați de către femeile și bărbații credincioși ca fiind legi trimise de divinitate, având scopuri legitime și o înțelepciune divină. Ele nu sunt impuse de bărbați și nici nu sunt restricții impuse social. Este interesant de știut că și Biblia încurajează femeia să își acopere capul: „Căci dacă o femeie nu-și pune vâl pe cap, atunci să se și tundă. Iar dacă este lucru de rușine pentru femeie ca să se tundă ori să se radă, să-și pună vâl.” (1 Corinteni 11:6)

Aspectele legale și politice cu privire la femei în islam

(1) Egalitate în fața legii: Ambele sexe au dreptul la egalitate în fața Legii și în curțile de judecată. Dreptatea nu are gen (a se vedea Coran 5:38, 24:2 și 5:45). Femeile sunt considerate o entitate legală independentă în chestiuni financiare și în altele.

(2) Participarea la viața socială și politică: Regula generală în viața socială și politică este participarea și colaborarea bărbaților și femeilor în chestiuni publice (a se vedea Coran 9:71). Există dovezi istorice evidente ale participării femeilor musulmane în alegerea conducătorilor, în probleme publice, realizarea de legi, poziții administrative, în învățământ și pe câmpul de luptă. O astfel de implicare în chestiunile sociale și politice s-a desfășurat fără ca participanții să piardă din vedere prioritățile complementare ale ambelor sexe și fără a încălca prescripțiile islamice cu privire la modestie și virtute.

Concluzie

Statutul la care au ajuns astăzi femeile nemusulmane nu se datorează bunătății bărbaților sau progresului lor natural, ci el a fost dobândit printr-o luptă îndelungată a femeilor și doar atunci când societatea a avut nevoie de contribuția ei la locul de muncă, în special în timpul celor două războaie mondiale. Pe de altă parte, în islam, un astfel de statut demn a fost prescris, nu fiindcă reflectă mediul secolului al șaptelea și nici din cauza amenințărilor femeilor, ci datorită adevărului său intrinsec.

Dacă acest lucru ar fi un indiciu pentru ceva, atunci el ar demonstra originea divină a Coranului și veridicitatea mesajului islamului, care, spre deosebire de filozofiile și ideologiile umane, nu este rezultatul dezvoltării omului, ci este un mesaj ce a stabilit principii ce nu au devenit depășite de trecerea timpului și nu vor fi depășite nici în viitor. Până la urmă, acesta

este mesajul Atotînțeleptului și Atotștiutorului, a cărui înțelepciune și cunoaștere depășesc cu mult gândirea și progresul omului.¹⁴⁷⁸

¹⁴⁷⁸ M. Malaekah, *Women in Islām*, <http://www.islamreligion.com/articles/2132/>

Cum pot deveni musulman?

Cuvântul „musulman” descrie o persoană de orice rasă, naționalitate sau etnie, care se supune voinței lui Dumnezeu. A deveni musulman este un proces simplu și ușor ce nu necesită cerințe preliminare. Dacă o persoană are o dorință reală de a deveni musulman și are convingerea deplină că islamul este religia adevărată a lui Dumnezeu, atunci, tot ceea ce trebuie să facă este să pronunțe „*șahada*”, mărturisirea de credință, fără să mai întârzie și ideal, în prezența a câtorva musulmani.

„*Șahada*” este primul și cel mai important dintre stâlpii islamului. Prin pronunția mărturisirii sau a „*șahadei*”, cu credință și convingere sinceră, o persoană devine musulmană. Atunci când o persoană acceptă islamul doar de dragul lui Dumnezeu, toate păcatele sale anterioare sunt iertate și aceasta începe o viață nouă. Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a spus unei persoane care i-a pus Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) condiția ca Dumnezeu să îi ierte păcatele la acceptarea islamului: „Nu știi că acceptarea islamului șterge toate păcatele de dinaintea lui.”¹⁴⁷⁹

Atunci când o persoană acceptă islamul aceasta, în esență, se căiește de căile și credințele vieții anterioare. O persoană nu trebuie să fie împovărată de păcatele comise înainte de acceptarea sa. Registrul faptelor sale devine imaculat și aceasta este ca și cum s-ar fi născut acum din uterul mamei sale. Trebuie să încercăm pe cât posibil să ne păstrăm curat registrul faptelor noastre și să încercăm să facem cât de multe fapte bune putem.

Coranul și hadisurile accentuează importanța urmării islamului. Dumnezeu spune:

„Cu adevărat [unica] religie acceptată de Allah este Islamul...”

Coran 3:19

Într-un alt verset din Coran Dumnezeu spune:

„Acela care își dorește altă religie decât Islamul, nu-i va fi acceptată, și el se va afla în Lumea de Apoi printre cei pierduți.”

Coran 3:85

Profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Cel care mărturisese că nu există nimeni altcineva demn de a fi adorat în afară de Dumnezeu, Cel fără de partener, și că Mohammed este sclavul și profetul Său și că Iisus este Cuvântul Său pe care El i l-a trimis Mariei și din care a fost creat, și că Paradisul și Iadul sunt adevărate, Dumnezeu îl va primi în Paradis, conform faptelor sale.”¹⁴⁸⁰

¹⁴⁷⁹ Sahih Muslim

¹⁴⁸⁰ Bukari

Mărturisirea de credință (*Şahada*)

Profetul lui Dumnezeu a mai spus: „Cu adevărat, Dumnezeu a interzis locuința veșnică în Iad a persoanei care spune: „Mărturisesc că nimeni nu are dreptul de a fi adorat, în afară de Allah (Dumnezeu), căutând astfel Fața lui Dumnezeu [mulțumirea Lui].”¹⁴⁸¹

Pentru ca o persoană să se convertească (sau, mai corect spus, să revină) la islam, trebuie să pronunțe mărturisirea de mai jos cu convingere și înțelegându-i sensurile, în prezența altor musulmani:

„Aş hadu Anla ilaha Illa Allah ua Aş hadu Anna Muhammadan Rasuulu Allah”

„Mărturisesc că nu exista alt Dumnezeu demn de a fi adorat în afară de Allah (Unicul Dumnezeu) și mărturisesc că Mohammed este Mesagerul lui Allah (Unicul Dumnezeu).

Atunci când o persoană pronunță mărturisirea cu convingere, ea devine musulmană.

Prima parte a mărturisirii constă în cel mai important adevăr pe care Dumnezeu l-a revelat omenirii: nu există nimic divin sau care să merite să fie adorat, decât Dumnezeu Preaînaltul. Dumnezeu spune în Coran:

„Și Noi nu am trimis înaintea ta niciun Profet fără să nu-i revelăm lui: „Nu există altă divinitate în afară de Mine, deci adorați-Mă pe Mine!”

Coran 21:25

Aceasta transmite faptul că toate formele de adorare, indiferent că este vorba despre rugăciune, post, rugi, căutarea refugiului, oferirea unui animal drept sacrificiu, trebuie îndreptate doar către Dumnezeu, Unicul. Îndreptarea oricărei forme de adorare către altcineva în afară de Dumnezeu (fie că este un Înger, Mesager, Iisus, Mohammed, sfinți, idoli, Soarele, Luna, un copac) este considerată o contrazicere a mesajului fundamental al islamului și este un păcat de neiertat, în afara cazului în care persoana respectivă se căiește înainte să moară. Toate formele de adorare trebuie îndreptate doar către Dumnezeu.

Adorarea înseamnă îndeplinirea de fapte și spunerea de cuvinte plăcute lui Dumnezeu, acțiuni pe care El le-a poruncit sau încurajat, fie prin dovezi textuale, fie prin analogii. Așadar, adorarea nu este restrânsă doar la implementarea celor cinci stâlpi ai islamului, ci include și fiecare aspect al vieții. Asigurarea hranei pentru familie și spunerea a ceva plăcut pentru a înveseli o persoană sunt și ele considerate acte de adorare, dacă un astfel de act este făcut cu intenția de a-L mulțumi pe Dumnezeu. Aceasta înseamnă că, pentru a fi acceptate, toate faptele de adorare trebuie realizate doar de dragul lui Dumnezeu, Unicul.

A doua parte a mărturisirii înseamnă că profetul Mohammed este servitorul și Mesagerul ales al lui Dumnezeu. Acest lucru implică faptul că o persoană ascultă și urmează poruncile Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). O persoană trebuie să creadă în

¹⁴⁸¹ Bukhari

ceea ce a spus el (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), să îi pună în aplicare învățăturile și să evite ceea ce el a interzis. Așadar, o persoană trebuie să Îl adore pe Dumnezeu doar conform învățăturilor sale (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), pentru că toate învățăturile Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) au fost de fapt revelații și inspirații trimise lui de către Dumnezeu.

O persoană trebuie să încerce să își croiască viața după caracterul Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), deoarece el a fost exemplul viu de urmat pentru oameni. Dumnezeu spune:

„Și, cu adevărat, tu ai o fire minunată!”

Coran 68:4

„Ați avut voi în Trimisul lui Allah un exemplu frumos, pentru cel care nădăjduiește în [întâlnirea cu] Allah și în Ziua de Apoi și Îl pomeniște pe Allah mereu.”

Coran 33:21

El a fost trimis pentru a implementa practic Coranul, în spunerile, faptele și legislația sa, precum și în toate aspectele vieții sale. Așa, soția Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), atunci când a fost întrebată cu privire la caracterul Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ea a spus: „Caracterul său a fost Coranul.”

Pentru a adera cu adevărat la a doua parte a *Şahadei* înseamnă a urma exemplul său în toate aspectele vieții. Dumnezeu spune:

„ Spune [o, Mohammed]: „Dacă îl iubiți pe Allah, urmați-mă pe mine...”

Coran 3:31

Înseamnă, de asemenea, că Mohammed este Profetul final și Mesagerul lui Dumnezeu și că niciun Profet (adevărat) nu va mai veni după el.

„Mohammed nu este tată nici unuia dintre bărbații voștri, ci el este Trimisul lui Allah și încheietorul Profeților, și Allah este Atoateștiutor.”

Coran 33:40

Toți cei care susțin că sunt profeți sau că primesc revelații după Mohammed sunt impostori și a-i recunoaște ar însemna necredință.

Bine ai venit în islam, te felicităm pentru decizia ta și vom încerca să te ajutăm în orice fel putem. Intra pe www.quranproject.org/newmuslim pentru mai multe informații.

Lecturi recomandate:

- ‘I am a new Muslim: What now?’ www.quranproject.org/what-now
- ‘A Guide for the new Muslim’ de Jamal Zarabozo [Also available in PDF]
- ‘Ryadh as-Saliheen’ de Imam an-Nawawi
- Islamic Creed Series de Dr. Umar al-Ashqar [disponibil și în PDF]

- 'Belief in Allah'
- 'The World of the Noble Angels'
- 'The Messengers and the Messages'
- 'The Minor Resurrection' [What happens after death]
- 'The Day of Resurrection'
- 'Paradise and Hell'
- 'Islam and the World' de Abul Hasan Ali Nadwi
- 'Purification of the Soul' publicat de al-Firdous [disponibil și în PDF]
- 'Invocation of God' de Ibn Qayyim al-Jawziyyah

Scurt ghid pentru abluțiune și rugăciune¹⁴⁸²

Fiecare om are propria sa metodă de a căuta confort, relaxare și refugiu. Unii ascultă muzică, alții fac exerciții, precum yoga, iar alții consumă droguri sau alcool. În ceea ce-i privește pe musulmani, noi obținem beneficiul celor de mai sus și mai mult decât atât prin Rugăciune. Noi apelăm la sursa tuturor soluțiilor și la sursa păcii și a ușurării – Iubitul Nostru, Creatorul Nostru.

Fiecare om a fost creat cu nevoi particulare, precum nevoia de a fi iubit, nevoia de a sta singur un timp, nevoia de a ști că cineva special îl așteaptă acasă după o zi lungă la lucru, nevoia de a petrece timp cu copiii și de a-i săruta de noapte bună, nevoia de a auzi cuvinte plăcute etc. Atunci când aceste nevoi nu sunt satisfăcute, apare un dezechilibru interior ce ne afectează calitatea întregii zile. Putem să devenim iritabili sau supărați și să nu știm de ce. O nevoie a noastră nu a fost satisfăcută în acea zi. Însă, noi am fost creați cu o nevoie și mai mare și mai necesară pentru bunăstarea noastră...nevoia de adorare.

Pentru a satisface această nevoie, oamenii, de-a lungul timpului, au adorat tot ce se afla sub Soare (inclusiv Soarele). Au adorat idoli, apa, animalele, șerpii, Soarele, Stelele, banii. Într-adevăr această nevoie de adorare trebuie satisfăcută, dar niciuna dintre cele de mai sus nu o poate satisface precum adorarea Dumnezeului Cel Adevărat, iar rugăciunea aduce această satisfacție!

Era un obicei ca, atunci când venea timpul pentru rugăciune, profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) să îi spună lui Bilal (a cărui îndeletnicire era de a face chemarea la rugăciune): „*Uşurează-ne cu ea, o, Bilal!*” Cu alte cuvinte, fă chemarea la rugăciune, Bilal, pentru că aceasta este cea care ne va ușura greutatele și ne va alina suferința. Atunci când Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) era preocupat de o chestiune sau era îngrijorat, el se ruga.

Cum l-a consolată Dumnezeu pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) atunci când acesta trecea prin cele mai grele momente în Mecca, fiind cel mai trist? El l-a ridicat pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) la El, în timpul celui mai majestos eveniment dintre toate – *al-Israa ual-Mi'raaj* (călătoria de noapte la Ierusalim și apoi în Ceruri) când a ajuns la locul cel mai apropiat de Domnul sau la care poate ajunge un om! Cu această ocazie Dumnezeu a poruncit ca rugăciunea să fie îndeplinită de 5 ori pe zi.

Atunci când vom muri, rugăciunea va fi prima responsabilitate pentru care vom fi judecați, dacă aceasta este acceptată, atunci toate faptele noastre vor fi acceptate, iar dacă este coruptă, atunci toate faptele vor fi corupte. Profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „cel care o va lăsa este necredincios.”

Însă, nu este doar natura obligatorie a rugăciunii ce trebuie să ne facă să o îndeplinim. Aceasta ar fi o intenție incompletă. Rugăciunea este o faptă ce aduce confort și ne satisface setea spirituală! Poate că trupul tău se află pe Pământ, însă sufletul tău plutește în jurul Tronului

¹⁴⁸² Editat din diverse surse inclusiv 'Love of Allah' – www.quranproject.org și www.myprayer.org.au.

Celui Milostiv! Rugăciunea este darul cel mai de preț al lui Dumnezeu pentru noi. În ea se află pacea și fericirea adevărată pe care, cu toții, o căutăm. Fiecare poziție a rugăciunii are un înțeles special și o semnificație unică. Astfel, cu fiecare poziție pe care o adoptăm, noi suntem transportați într-o scenă nouă și diferită. Aceste tranziții ne ajută mintea să rămână conștientă și să internalizeze cuvintele pe care le rostim. Aceste tranziții ne ajută inimile să rămână vii în timpul rugăciunii – vii cu emoții și sentimente alternante în fața Domnului, de iubire, speranță, frică și umilință.

În final, amintiți-vă acest lucru: Dulceața acestei vieți este pomenirea lui Dumnezeu, dulceața vieții următoare este vederea Lui! Atunci când faceți rugăciunea, să o faceți fiindcă Îl iubiți, fiindcă vă este dor de El și vă doriți să fiți cu El. Simțiți cum inima tresare. Doar atunci, veți fi pe drumul obținerii păcii interioare și al confortului pe care îl aduce rugăciunea.

Sursă: Tradus din „Love of Allah: Experience the beauty of Salah – [disponibil în format PDF și carte – comandați: www.quranproject.org]

Ghid pentru abluțiune și rugăciune

Acesta este un ghid scurt și de bază pentru rugăciune, care menționează principalii stâlpi ai rugăciunii și ai abluțiunii. Pentru un ghid mai detaliat cu privire la regulile rugăciunii, intrați pe www.islam4ro.com

Uudu – Abluțiunea

Uudu este o cerință preliminară pentru rugăciune

1. Fă intenția pentru rugăciune (fără a rosti-o cu voce tare ci cu inima) după care spune „Bismillah” (în numele lui Dumnezeu)
2. Spală-ți mâinile
3. Clătește-ți gura și nasul
4. Spală-ți fața
5. Spală-ți brațul drept, de la palme până la cot și apoi fă același lucru și pentru brațul stâng
6. Șterge-ți cu apă capul înapoi și în față o dată
7. Spală-ți laba piciorului drept până la călcâi, apoi fă același lucru și pentru cel stâng

Toate acțiunile de spălare pot fi făcute o dată, de două ori sau de trei ori, cu excepția ștergerii capului, care este făcută doar o dată.

Cele 5 rugăciuni zilnice

Pentru a cunoaște timpul fiecărei rugăciuni, întrebați la moscheea din orașul vostru sau puteți vizita www.salahtimes.com pentru a obține un orar.

Nume	Timpul zilei	Unități de rugăciune
Fajr	Răsăritul soarelui	2
Dhuhr	Miezul zilei	4
Asr	După-amiaza	4
Magrib	Apus de soare	3
Ișa	Seara	4

Notă: Dacă considerați că este dificil să memorați în limba arabă, o puteți înlocui pentru început cu o rugă în limba maternă precum „Glorie lui Allah, Toată lauda este a lui Allah, Allah este cel Măreț, nu există altă divinitate ce merită a fi adorată în afară de Allah” în timp ce realizați mișcărilor acesteia, și acest lucru până când o puteți memora în limba arabă.

Scurte fraze traduse

La mișcarea dintr-o poziție la alta în rugăciune – spunem „*Allahu Akbar*”: Dumnezeu este Cel mai Măreț

La plecăriune - spunem „*Subhana rabbiyal Adhiim*”: Glorie lui Dumnezeu Cel Preamăreț

După plecăriune în timp ce se stă în picioare

Spunem - „*Sami Allahu liman hamidah*”: Dumnezeu îi aude pe cei care Îl laudă

- „*Rabbana ua lakal hamd*”: Domnul Nostru, Ție îți aparține toată lauda

În timpul prosternării spunem - „*Subhana Rabbiyal a'la*”: Glorie lui Dumnezeu Preaînaltul

Între prosternări spunem – „*Rabbigh firli uar hamni*”: Doamne iartă-mă și ai milă de mine

La terminarea rugăciunii spunem - „*Assalam alaykum ua rahmatullah*”: Pacea și Mila lui Allah fie asupra voastră în partea dreaptă și în partea stângă

Prima unitate de Rugăciune (rak'ah)

În poziția stând în picioare, îndreaptă-te către Qiblah (direcția de rugăciune)

Notă: Qiblah este situată la Sud-Est de România, însă această direcție se schimbă în funcție de unde te afli în lume

.... Și pune-ți intenția în inima ta să faci respectiva rugăciune.

1. Ridică-ți mâinile deasupra nivelului umerilor/feței și spune

„Allahu Akbar”

2. Apoi pune-ți mâinile pe piept, cu mâna dreaptă peste cea stângă.

3. În timp ce stai în picioare recită Capitolul deschizător (al-Fatihah) din Coran:

Bismillahir Rahmanir Rahim

Alhamdu lillahi Rabbil 'alamin.

Ar-Rahmanir Rahim.

Maliki Yaumid din.

Iyyaka na'budu ua

iyyaka nasta'in.

Ihdinas siratal mustaqim.

Siratal ladihina an'amta alayhim.

Ghayril maghdubi alayhim ualad daallin.'

Apoi spune: „Amin”

În numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman],

Îndurător [Ar-Rahim],

[Toată] Lauda [I se cuvine] lui Allah,

Stăpânitorul lumilor,

Cel Milostiv, Îndurător,

Suveranul Zilei Judecâții,

Numai pe Tine Te adorăm,

numai la Tine cerem ajutor,

Călăuzește-ne pe noi către Calea cea Dreaptă

- Calea celor asupra căroră Tu ai revărsat

Îndurarea Ta, nu a celor pe care Tu Te-ai

mâniat, și nici a celor care au rățâcit.

4. Spune „Allahu Akbar” apoi apleacă-te punând mâinile pe genunchi. Apoi spune „Subhana rabbiyal Adhiim” de 3 ori, în timp ce stai aplecat

5. Întoarce-te în poziția stând în picioare spunând „Sami Allahu liman hamidah” „Rabbana ua lakal hamd”

6. Spune „Allahu Akbar” și prosternează-te cu fruntea și nasul jos [pe pământ] și spune de trei ori în timp ce stai în prosternare „Subhana Rabbiyal a'la”

7. Ridică-te și stând pe șezut spune: „Allahu Akbar” și apoi spune în timp ce stai între două prosternări „Rabbigh firli uarhamni.”

8. Prosternează-te din nou „Allahu Akbar” și repetă aceeași rugă „Subhana Rabbiyal a'la”

A doua unitate de Rugăciune (*rak'ah*)

Întoarce-te în poziția stând în picioare pentru a doua unitate de rugăciune (*rak'ah*) spunând „Allahu Akbar.”

Începe cu recitarea Capitolului deschizător [al Fatihah] și continuă și această unitate de rugăciune ca și pe cea anterioară:

At-Taşahhud (Mărturisirea)

9. În a treia sau a patra unitate de rugăciune, stai jos după prosternare și spune următoarea rugă:

'At-tahiyatu lillahi uas-salauatu uattayyibatu. Assalamu alayka ayyuhan nabiyyu ua rahmatul-lahi ua barakatuh. Assalamu alayna ua ala ibadil lahi-s salihiiin. Aşhadu an laa ilaha illa Allah ua aşhadu anna Muhammadan abduhu ua rasuluh..

Toate salutările (*At-Tahiyat*) sunt pentru Allah și toate actele de slăvire și faptele bune. Pacea, mila și binecuvântarea lui Allah fie asupra ta, o, Profetule! Pacea fie asupra noastră și asupra tuturor robilor dreptcredințoși ai lui Allah! Mărturisesc că nimeni și nimic nu este demn de adorare în afară de Allah și că Mohammed este robul și Trimisul Său!)

10. La sfârșitul ultimei *rak'ah* spune ruga de la punctul 9 și adaugă acesteia

Allahumm sali 'ala Muhammad ua 'ala ali Muhammad kama sallyta ala Ibrahim ua 'ala ali Ibrahim innaka hamidun majid. Allahumma barik 'ala Muhammad ua 'ala ali Muhammad kama barakta 'ala Ibrahim ua 'ala ali Ibrahim innaka hamidun majid

O, Allah, trimite Slava Ta asupra lui Mohammed și asupra familiei lui Mohammed, așa cum ai trimis slava Ta asupra lui Avraam și asupra familiei lui Avraam. Cu adevărat, Tu ești plin de Slavă și Măreție. O, Allah, trimite binecuvântările Tale asupra lui Mohammed și asupra familiei lui Mohammed, așa cum ai trimis binecuvântări asupra lui Avraam și asupra familiei lui Avraam. Cu adevărat, Tu ești plin de Slavă și Măreție!)

11. După ce spui ruga, întoarce-ți fața către dreapta și spune

'Assalam alaykum ua rahmatullah'.....

Apoi întoarce-te spre stânga și spune același lucru

Acum rugăciunea ta este completă

Întrebări frecvente cu privire la islam

- Răspunsuri scurte -

Î: Ce este islamul?

R: Islamul înseamnă supunere în fața voinței lui Dumnezeu. Islamul ne învață credința într-un singur Dumnezeu și în Ziua Judecării și responsabilitatea individuală a omului pentru acțiunile sale. O persoană care I se supune lui Dumnezeu este numit musulman – aceasta fiind condiția de bază, esențială, pentru a intra în Paradis.

Î: Cine este Allah?

R: Allah este cuvântul folosit în limba arabă pentru Dumnezeu, același Dumnezeu Unic adorat de creștini și de evrei. Este Dumnezeul lui Avraam și Moise, nu este un alt Dumnezeu. Arabii creștini folosesc același termen pentru Dumnezeu.

Î: Ce este Coranul?

R: Coranul este cartea sfântă a islamului. Musulmanii cred că Coranul a fost revelat de Divinitate și că este ultimul testament trimis de Dumnezeu. Coranul este păstrat în forma sa arabă originală și este acceptat în mod unanim că nu a fost niciodată modificat, fiind păstrat atât în forma sa orală, cât și scrisă.

Î: Care sunt învățăturile de bază ale islamului?

R: Islamul are cinci stâlpi:

- a. Mărturisirea de credință: a mărturisi că nu există altă divinitate ce merită a fi adorată în afară de Dumnezeu, și că Mohammed este Mesagerul Său
- b. Rugăciunea: rugăciunea în direcția Meccăi [Arabia Saudită] de cinci ori pe zi
- c. Caritate: a dona o parte din avere săracilor
- d. Postul: abținerea de la ingerarea de mâncare, lichide și întreținerea de relații intime de la răsărit și până la apus în luna Ramadan
- e. Pelerinajul: a vizita Mecca și a îndeplini Pelerinajul (*Hajj*) cel puțin o dată în viață, dacă o persoană dispune de mijloacele necesare

Acești stâlpi sunt construiți pe Stâlpii Credinței, care presupun credința în:

- 1) Dumnezeu: Există un singur Dumnezeu, care nu are asociat sau partener. Tot ce s-a întâmplat în trecut se întâmplă și acum și se va întâmpla și în viitor cu voia lui Dumnezeu.
- 2) Îngerii: Îngerii sunt creați din lumină și execută poruncile lui Dumnezeu fără să le pună la îndoială.
- 3) Cărțile lui Dumnezeu: Acestea includ Tora, Psalmii lui David, Evangheliile revelate lui Iisus și Coranul.

- 4) Profeții lui Dumnezeu: Au existat mii de Profeți care au predicat mesajul lui Dumnezeu. Profetul Mohammed a fost ultimul Profet, trimis pentru toată omenirea și cel care a completat mesajul lui Dumnezeu.
- 5) Ziua Judecării: În acea zi toți oamenii vor fi înviați și vor fi judecați de către Dumnezeu. Cei ale căror fapte bune vor fi mai grele decât faptele rele vor fi primiți în Paradis, iar cei ale căror fapte rele vor fi mai grele decât faptele bune, vor fi condamnați la Iad, cu excepția celor de care Dumnezeu va avea milă.
- 6) Destinul divin: predestinarea de către Dumnezeu a tuturor lucrurilor și evenimentelor și Destinul Său. Dumnezeu știe tot ce se întâmplă în Univers. Orice dorește El, se întâmplă și orice nu dorește, nu are loc. Nu există putere decât la Dumnezeu.
- 7) Viața după moarte: viața eternă din Paradis, unde oamenii vor fi recompensați pentru viața virtuoasă de pe Pământ, sau focul Iadului, unde oamenii vor fi pedepsiți pentru faptele rele făcute.

Î: De ce se roagă musulmanii de 5 ori pe zi?

R: Musulmanii se roagă de 5 ori pe zi deoarece Dumnezeu a poruncit astfel. Pentru cei care nu cunosc valoarea rugăciunii pot crede că acest număr este prea mare, însă cei care o îndeplinesc își găsesc liniștea atunci când Îl glorifică și Îl preamăresc pe Dumnezeul Cel Măreț. Așadar, de cinci ori pe zi în timpul zilei, indiferent de circumstanțele în care se află, ei se îndreaptă spre Dumnezeu înțelegând realitatea vieții din această lume. Într-adevăr, unii preferă să se roage mai mult pentru a obține fericire, pace și liniște.

Î: Pentru a te ruga este necesară abluțiunea. De ce se face un astfel de ritual? Nu te poți ruga fără abluțiune?

R: Pentru fiecare activitate din viață există reguli. Câteodată acestea sunt condițiile necesare ale unor cerințe generale. Și în islam există reguli pentru sistemele pe care Dumnezeu le-a legislat. În școli, fiecare profesor are cerințele lui pentru cursul pe care îl predă. Acesta a creat cursul și a stabilit cerințele lui conform cunoașterii și înțelepciunii sale, astfel încât fiecare student să aibă posibilitatea de a-l trece. Rugăciunea (*Salah*) din islam are regulile sale. Are propriile dimensiuni spirituale și fizice – spiritual, orice păcat minor făcut de la abluțiunea anterioară este purificat, iar fizic aceasta înlătură și curăță corpul de toate impuritățile. Islamul încurajează, de asemenea, folosirea bețișorului (*misuak*) pentru curățarea dinților, precum și parfumarea corpului – toate în pregătirea credinciosului pentru a se prezenta în fața Regelui regilor, a lui Dumnezeu.

Î: De ce se roagă musulmanii înspre Ka'bah din Mecca?

R: Ka'bah este prima casă construită pentru adorarea lui Dumnezeu pe Pământ. A fost construită de Adam și apoi reconstruită de Avraam și de fiul său Ismail. Dumnezeu a ales Ka'bah ca punct central al unității în rugăciune pentru toți credincioșii din întreaga lume.

Î: Ce este o moschee?

R: O moschee sau mașjid este un loc de adorare pentru musulmani. Muslimanii se roagă într-o moschee așa cum creștinii se roagă într-o biserică.

Î: Știu că musulmanii țin post în Ramadan. De ce țineți post întreaga lună și nu mâncați și nu beți nimic ziua?

R: Postul în luna Ramadan este cel de-al patrulea stâlp al islamului. Această lună este a noua lună din calendarul islamic și este luna în care a fost revelat Coranul. Musulmanii țin post de la răsărit și până la apus toată luna. În timpul vieții Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), Îngerul Gavriil cobora în fiecare noapte a lunii pentru a revizui împreună cu el (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) versetele ce i-au revelate. Pe lângă curățarea spirituală a sufletului, postul are și multe beneficii religioase, sociale, culturale, economice și educaționale, inclusiv controlul ego-ului, dorințelor și al poftelor. Postul le-a fost prescris și altor oameni înainte de islam, precum evreilor și creștinilor.

Î: Ce este Hajj-ul?

R: Pelerinajul la Mecca (*Hajj*) este obligatoriu doar pentru cei care sunt capabili din punct de vedere fizic și financiar. Peste două milioane de oameni, din toate colțurile lumii merg la Mecca în fiecare an, întâlnindu-se astfel cu oameni din diferite națiuni. Pelerinajul anual începe în luna a douăsprezecea din calendarul islamic. Pelerinii poartă haine speciale, haine simple ce înlătură diferența de clasă și cultură, pentru ca ei să stea egali în fața lui Dumnezeu. Ritualurile pelerinajului, ce au origini de la Avraam, includ înconjurarea Ka'bei de 7 ori, mersul de 7 ori între *Safa* și *Maruah* așa cum a făcut Hagar (soția lui Avraam) atunci când căuta apă. Pelerinii stau împreună pe câmpiile întinse ale lui Arafat (un deșert mare din afara orașului Mecca) și se roagă împreună pentru iertarea la Dumnezeu, aceasta fiind ca o avanpremieră a Zilei Judecării. Pelerinajul se încheie cu o sărbătoare, Eid al Adha, care este sărbătorită cu rugăciuni și cu schimburi de cadouri în comunitățile de pretutindeni. Acesta, precum și Eid al Fitr, o zi festivă ce celebrează sfârșitul Ramadanului, sunt cele două sărbători ale calendarului islamic.

Î: Cine a fost profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)?

R: Profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost ultimul Profet trimis de către Dumnezeu. El a completat șirul profetilor care i-a inclus pe Adam, Noe, Avraam, Ismail, Isaac, Moise și Iisus. S-a născut în Mecca în anul 570 e.n. în timpul perioadei din istorie pe care europenii o numesc Evul Mediu. Profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost fiul lui Abdullah, un nobil din tribul lui Qurayş. Tatăl său a murit înainte ca el să se nască, iar mama sa, Amina, a murit la puțin după. El a fost crescut apoi de către unchiul său, Abu Talib. Pe măsură ce creștea, profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a început să fie cunoscut pentru sinceritatea și generozitatea sa, primind titlul de *al-Amin*, cel de încredere. Era o fire contemplativă și ura decadența din societatea sa. Făcea parte din obiceiul său să se retragă din când în când în Peștera Hira aproape de „Muntele Luminii”, de lângă Mecca.

Î: Cum a devenit Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) Profetul și Mesagerul lui Dumnezeu?

R: La vârsta de 40 de ani, în timp ce se afla retras pentru meditație, a primit prima revelație de la Dumnezeu prin Îngerul Gavriil. Această revelație, ce a continuat timp de 23 de ani, este cunoscută drept Coran. Profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a început să recite cuvintele pe care le-a auzit de la Îngerul Gavriil și să predice adevărul pe care Dumnezeu i l-a revelat. Oamenii din Mecca erau adânciți în ignoranță și s-au opus lui și micului grup care îl urmau (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în orice mod posibil. Acești primi musulmani au fost intens persecutați. În anul 622 e.n., Dumnezeu i-a poruncit comunității musulmane să emigreze. Acest eveniment, *Hijrah* sau emigrare, prin care musulmanii au părăsit orașul Mecca pentru orașul Medina, la aproape 520 de km în Nord, marchează începutul calendarului islamic.

Medina a fost pentru musulmani un loc sigur, unde comunitatea musulmană a crescut și unde s-a format statul islamic. După mai mulți ani, Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și cei care îl urmau s-au întors în Mecca ca și cuceritori. El era acum conducătorul suprem al Arabiei, care a curățat ținutul de idolatrie și a dedicat Ka'bah doar adorării lui Dumnezeu, Unicul. El (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a murit la 63 de ani, iar de-a lungul unui secol de la moartea sa, islamul s-a răspândit în Vest până în Spania și în Est până în China.

Î: Este adevărat că musulmanii îl adoră pe Mohammed?

R: Absolut deloc! Musulmanii îl adoră doar pe Dumnezeu, Unicul. Termenul de mohamedani este complet greșit. De exemplu, creștinii îl adoră pe Iisus Hristos și sunt numiți creștini. Cel mai mare păcat din islam este să adori pe altcineva în afară de Dumnezeu.

Î: Am crezut că musulmanii îl consideră doar pe Mohammed ca fiind Profet. Este adevărat?

R: Nu! Musulmanii cred în toți Profeții și Mesagerii pe care Dumnezeu i-a trimis omenirii, începând cu Adam și terminând cu Mohammed. Dumnezeu a trimis mai mult de 124.000 de Profeți de-a lungul istoriei, însă Dumnezeu a menționat doar 25 de nume în Coran: Adam, Enoh, Noe, Avraam, Lot, Ismail, Isaac, Iacob, Iosif, Iov, Aaron, Regele David, Regele Solomon, Iona, Zaharia, Ioan Botezătorul, Iisus și Mohammed. Musulmanii cred în toți aceștia și nu fac diferență între ei – cu toții au chemat la adorarea Unicului Dumnezeu. Atunci când este menționat numele unui Profet, musulmanii spun pacea fie asupra sa.

Î: Musulmanii cred în Iisus și în Maria?

R: Musulmanii sunt obligați să creadă în Iisus și în Maria. Aceștia îi respectă și îi consideră a fi unii dintre cei importanți oameni, Iisus fiind cel mai mareț Mesager al lui Dumnezeu, iar Maria cea mai importantă femeie dintre femei. Coranul i-a dedicat un Capitol (Sură) Mariei, Surat 19. În Coran nu mai este revelat în mod explicit numele niciunei alte femei.

Î: Am fost de asemenea surprins să aflu că musulmanii cred în Moise. Credeam că Moise este doar Profetul evreilor.

R: Moise nu a fost doar Profetul evreilor. El a fost Profetul lui Dumnezeu trimis Fiilor lui Israel pentru a-i salva de persecuția din partea Faraonului în Egipt. Însă, Moise a fost musulman. El a predicat Mesajul lui Dumnezeu și i-a învățat să creadă în Dumnezeu, Creatorul Universului. I-a instruit să se roage, să țină post și să dea caritate. Musulmanii cred în profetul Moise la fel cum cred și în alți Profeți și Mesageri, fără a face vreo discriminare între aceștia.

Î: Este adevărat că Mohammed este ultimul Profet și Mesager? Dacă da, cum așa? Nu crezi că în ziua de azi avem nevoie de mai mulți Profeți?

R: Da! Mohammed este ultimul Profet și ultimul Mesager al lui Dumnezeu trimis omenirii. Învățăturile sale sunt menite creștinilor, evreilor, budiștilor, hindușilor și tuturor celorlalți. Am avea nevoie de un alt Profet doar dacă învățăturile Profetului precedent au fost corupte sau pierdute. Autenticitatea Coranului este bine documentată și este dovedit faptul că acesta a rămas intact. Învățăturile islamului sunt menite tuturor oamenilor. Acest lucru nu s-a aplicat Profeților anteriori care au venit la un anumit trib sau popor sau chiar pentru un anumit timp. Coranul a fost revelat drept ultimul testament pentru omenire.

Î: Creștinii cred că noi ne-am născut păcătoși și astfel, trebuie să fim botezați. Ce spune islamul despre păcatul originar?

R: Conform islamului, fiecare om se naște fără niciun păcat. Ar fi complet inuman și nedrept ca Dumnezeu să ne creeze păcătoși. Dumnezeu este Milostiv. El ne-a creat puri precum un cristal de gheață. Doar după vârsta pubertății o persoană va fi considerată responsabilă pentru faptele și acțiunile sale intenționate. Din acel moment, ea va fi răsplătită de zece ori pentru orice faptă bună și va fi înregistrată o singură dată pentru fiecare faptă rea. Dacă ne cerem iertare de la Dumnezeu, El ne va ierta. Fiindcă suntem născuți fără păcate, noi nu avem nevoie de botez. Suntem deja născuți musulmani.

Î: În creștinism o persoană trebuie să creadă în Iisus ca fiind Salvatorul personal și mijlocul de intrare în Paradis. Ce spune islamul despre salvare?

R: Salvarea în islam nu depinde de altcineva. Noi singuri suntem responsabili pentru faptele și acțiunile noastre intenționate. Astfel, fiecare trebuie să muncească din greu și să aibă intenții bune. Intenția noastră ca și musulmani este de a-L mulțumi pe Creator. Dumnezeu îi asigură Salvarea eternă celui care crede în Dumnezeu, în toți Profeții și Mesagerii pe care El i-a trimis omenirii și în Ziua Judecării și care face fapte bune fără a avea intenții ascunse. Oamenii vor primi Salvarea prin Mila și Iertarea Sa.

Î: Vorbeam odată cu un musulman și îi spuneam cum creștinii cred în Unitatea lui Dumnezeu. El mi-a spus că musulmanii nu cred în Unitatea lui Dumnezeu, ci în Unicitatea lui Dumnezeu. Îmi poți explica mai mult?

R: Îți mulțumesc pentru că ai adus în discuție un principiu fundamental din islam. Musulmanii cred în Unicitatea lui Dumnezeu. Aceștia nu cred în conceptul de Unitate a lui Dumnezeu. Cuvântul unitate poate să dea o impresie greșită cu privire la conceptul de Dumnezeu. Poate însemna doi dumnezei într-unul sau trei dumnezei într-unul. Creștinii cred în trei dumnezei în unul: Dumnezeu tatăl, Dumnezeu fiul și Dumnezeu duhul sfânt. Trei în unul. Acesta este conceptul de unitate al lui Dumnezeu. Musulmanii nu aderă la acest concept. Dumnezeu este doar Unul. El este Unul în unul. El nu are urmași și nici strămoși. El este Creatorul întregului Univers. Nimeni nu Îi este părtăș la Suveranitate.

Î: Am văzut că musulmanii nu participă la sărbătorirea crăciunului. Dacă musulmanii cred în Iisus, de ce nu sărbătoresc crăciunul?

R: Musulmanii cred în profetul Iisus. El a fost unul dintre cei cinci Mesageri măreți ai lui Dumnezeu. Cu toate acestea, musulmanii nu sărbătoresc nașterea niciunui Profet. Nici măcar Profeții respectivi nu și-au sărbătorit ziua de naștere. Originile acestui obicei se află în sărbătorile păgâne ale Imperiului Roman.

Î: Îi consideră islamul pe creștini și pe evrei a fi credincioși?

R: Evreii și creștinii sunt numiți în Coran „Oamenii Cărții”, însemnând că originea lor se află în scriptura revelată de către Dumnezeu. Însă, aceste scripturi au fost modificate și schimbate de către oameni. Atunci când fiecare Profet a fost trimis, oamenii din acel timp erau obligați să îl urmeze și erau definiți drept oamenii adevărului sau, mai simplu „musulmani”, astfel că, atunci când a venit Moise, oamenii au fost obligați să îl urmeze pe acesta, iar acei evrei care îl urmau erau considerați a fi credincioși. La venirea lui Iisus, oamenii au fost obligați să îl accepte pe el ca Profet al lui Dumnezeu și dacă, aceștia au refuzat să îl urmeze, ei nu au mai fost considerați Credincioși chiar dacă aceștia l-au acceptat, înainte, pe Moise ca Profet. Acești creștini erau acum credincioși până în momentul în care a fost trimis profetul Mohammed. După care, fiecare persoană care susține că se supune voinței lui Dumnezeu ar trebui să accepte profeția lui Mohammed. Dacă aceștia nu fac acest lucru, atunci nu mai sunt considerați credincioși adevărați în Dumnezeu.

Î: Dacă totul este predestinat și prescris, unde este voința liberă a omului?

R: Întrebarea cu privire la soartă și voință liberă i-a consternat pe oameni timp de multe secole, însă islamul oferă un răspuns clar. Primul lucru care trebuie remarcat în această privință este cum conceptul islamului despre *Qadar* și *Qadha'* este complet diferit de fatalism, determinism și predestinare, așa cum le înțelege majoritatea oamenilor. În limba arabă, cuvintele *Qadar* și *Qadha'* sunt deseori folosite pentru soartă și destin. Cuvântul *Qadha'* înseamnă a decide, a judeca. Un *qadhi* este un judecător care decide o chestiune între disputanți. Din punct de vedere islamic, evenimentele din lume se desfășoară prin Voința și Cunoașterea lui Dumnezeu.

Citește următoarele versete:

1. „... Domnului tău nu-i va scăpa nici cât greutatea unui atom - nici de pe Pământ, nici din Cer -, nici cât [o greutate] mai mică [decât aceasta] și nici mai mare, fără ca acestea să [fie înscrise] într-o carte limpede.” (Coran 10:61)

2. „Nicio nenorocire nu se îndreaptă pe Pământ și nici în sufletele voastre fără ca ea să nu se afle într-o carte, înainte ca Noi să o pricinuim. Acesta este un lucru ușor pentru Allah, - Pentru ca voi să nu fiți triști pentru ceea ce ați pierdut și nici să nu vă prea bucurați pentru ceea ce El vă dăruiește. Și Allah nu-l iubește pe cel trufaș și lăudăros,” (Coran 57:22-23)

Versetele de mai sus vorbesc despre puterea și controlul lui Dumnezeu peste creația Sa, precum și despre voința și planul Său. Acesta este un aspect al *Qadar-ului* Său. Mai există și un alt aspect legat de *Qadar* care se preocupă de voința liberă a omului.

B: Citește următoarele versete despre libertatea și responsabilitatea omului:

1. „Stricăciunea [păcatele și nesupunerea față de Allah] s-a arătat pe uscat și pe mare, din pricina a ceea ce săvârșesc mâinile oamenilor, pentru ca [Allah] să-i facă pe ei să guste o parte din ceea ce ei au făcut. Poate că ei se vor întoarce!” (Coran 30:41)

2. „...adevărul vine de la Domnul vostru, iar cine voiește să creadă și cine voiește să nu creadă.” (Coran 18:29)

Versetele de mai sus vorbesc despre statutul special al oamenilor ca ființe ce au un rol și o misiune. Puterea lui Dumnezeu peste creația Sa și cunoașterea de către El a tuturor acțiunilor noastre și a rezultatelor lor nu exclude acel statut. *Qadar-ul* și *Qadha* lui Dumnezeu – care ar putea fi considerat „predestinarea divină” și destinul omului” – presupun o marjă anume de libertate pentru oameni. Putem spune că Dumnezeu Preînaltul a voit ca noi să avem libertatea de a alege între bine și rău și de a alege acțiunea până la gradul în care ne este permis. Dumnezeu este Cel care ne-a creat cu toate calitățile și înzestrările de care dispunem și dacă nu am avea libertatea să le folosim, care ar fi rostul acestor binecuvântări? Și amintiți-vă că Dumnezeu ne-a dat nu doar facultățile intelectuale, ci și puterea moralității și a judecății. Și în plus, El ne-a trimis Călăuzirea Sa prin Profeții și Cărțile Sale pentru a ne ajuta să luăm deciziile cele bune. Așadar, în islam, nu există nicio contradicție între credința în Destinul divin, pe de o parte, și libertatea omului, pe de altă parte.

Î: De ce se întâmplă lucruri rele?

R: În primul rând, Dumnezeu nu a făcut această lume pentru a fi permanentă. Aceasta este o lume temporară și totul are o limită de timp. Nici lucrurile bune din această lume nu sunt veșnice și nici lucrurile rele nu sunt eterne. Noi ne aflăm aici pentru un timp scurt și suntem testați – cei care vor trece testul vor găsi o lume eternă ce este perfectă și permanentă. „Când le dăm Noi oamenilor să guste îndurarea, atunci se bucură de ea, însă când îi lovește pe ei vreun rău pentru ceea ce au săvârșit mâinile lor mai înainte, atunci iată-i pe ei cum deznădăjduiesc.” (Coran 30:36)

Există mai multe motive pentru care lucrurile rele se întâmplă:

1. Drept pedeapsă în locurile în care legile lui Dumnezeu sunt încălcate, așa cum este cazul popoarelor lui Noe și Lot: „Nu a ajuns la ei vestea despre cei de dinaintea lor: poporul lui Noe, [tribul lui] 'Ad și Thamud, despre poporul lui Avraam, despre locuitorii din Madyan și

despre cetățile cele răsturnate? Trimișii lor le-au adus semne limpezi. Allah nu a voit să le facă nedreptate, ci ei înșiși și-au făcut nedreptate.” (Coran 9:70)

2. „Stricăciunea [păcatele și nesupunerea față de Allah] s-a arătat pe uscat și pe mare, din pricina a ceea ce se săvârșesc mâinile oamenilor, pentru ca [Allah] să-i facă pe ei să guste o parte din ceea ce ei au făcut. Poate că ei se vor întoarce!” (Coran 30:41)

„Nu vă lovește nicio nenorocire, decât pentru ceea ce agonisește mâinile voastre, însă El iartă multe.” (Coran 42:30)

3. Suferința poate să fie și un test și o încercare pentru unele persoane. Dumnezeu le permite unor oameni să sufere pentru a le testa răbdarea și statornicia. Chiar și Profetii și Mesagerii lui Dumnezeu au suferit. Profetul Iov este menționat în Coran ca un Profet foarte răbdător. Prin aceste teste și încercări o persoană are șansa de a se apropia de Dumnezeu.

4. Dumnezeu le permite câteodată oamenilor să sufere pentru a-i testa pe alții, pentru a le testa reacția lor la acestea. Atunci când vezi o persoană bolnavă, săracă sau nevoiașă, atunci tu ești cel testat de Dumnezeu în ceea ce privește caritatea și credința. Dumnezeu spune ceea ce este relatat într-un *hadis qudsi* „Cu adevărat, Dumnezeu îi va spune robului său atunci când îl va judeca în Ziua Judecării: «O fiu al lui Adam, Mi-a fost foame și tu nu M-ai hrănit.» El va spune: «Cum aș fi putut să Te hrănesc? Tu ești Domnul lumilor!» El va spune: «Nu ai știut că robul Meu cutare care este fiul lui cutare a fost flămând și tu nu l-ai hrănit? Dacă l-ai fi hrănit, M-ai fi găsit pe Mine (răsplata Mea) cu el.» «O fiu al lui Adam, Mi-a fost sete și nu Mi-ai dat nimic de băut» El va răspunde: «Cum aș fi putut să Ți dau să bei? Tu ești Domnul Lumilor!» El va spune: «Nu ai știut că robul Meu, cutare, fiul lui cutare a fost însetat și tu nu i-ai dat să bea. Dacă i-ai fi dat, m-ai fi găsit pe Mine (răsplata mea) cu el.» «O, fiu a lui Adam, Eu M-am îmbolnăvit și tu nu m-ai vizitat.» El va răspunde: «Cum aș fi putut să Te vizitez?» «Nu ai știut că robul Meu cutare, fiul lui cutare, s-a îmbolnăvit și tu nu l-ai vizitat. Dacă l-ai fi vizitat, M-ai fi găsit pe Mine (răsplata Mea) cu el.”

Î: Câți musulmani există?

R: În prezent sunt 1.6 miliarde de musulmani în lume, iar aproximativ 2-3 milioane trăiesc în Regatul Unit. Contrar părerii generale, doar 20% dintre musulmani sunt arabi și trăiesc în Orientul Mijlociu. Țările cu cea mai mare populație musulmană sunt India și Indonezia, cu aproape 175 de milioane de musulmani fiecare.

Î: Este adevărat că toți arabii sunt musulmani și toți musulmanii sunt arabi?

R: Nu! Orice persoană care citește, scrie și vorbește limba arabă este numit Arab. Există aproximativ 1,6 miliarde de musulmani în lume. 20% dintre ei sunt arabi, iar restul nu sunt arabi. Dintre arabi 8% nu sunt musulmani, precum creștinii, evreii, asirienii, ateștii, agnosticii, etc. Totuși, fiecare musulman este îndemnat să studieze și să învețe limba arabă pentru a putea îndeplini rugăciunile zilnice și pentru a putea citi Coranul în limba arabă.

Î: Sunt arabii superiori altora?

R: Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus următorul lucru la Pelerinajul de Adio: „Toți oamenii sunt de la Adam și Eva, un arab nu îi este superior unui ne-arab și niciun ne-arab nu este superior unui arab, un alb nu îi este superior unui negru și nici un negru nu îi este superior unui alb, decât prin pietate și fapte bune. Un musulman este fratele altui musulman și toți musulmanii sunt frați între ei.”

Î: Care sunt sursele legale ale islamului?

R: Sursele islamului sunt Coranul, hadisurile (vorbele Profetului, pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și deciziile unanime ale primilor învățați musulmani.

Î: Care este diferența dintre hadis și sunnah?

R: Un hadis este o formulare exactă a Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Sunnah reprezintă faptele și acțiunile Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), precum și aprobările tacite ale acestuia, cu alte cuvinte, acțiunile făcute de alții în prezența sa despre și pe care nu le-a negat.

Î: Ce înseamnă Jihad – lingvistic și practic?

R: *Jihad* înseamnă din punct de vedere lingvistic „a te strădui depunând cele mai mari eforturi”, implicând unele forme de „luptă” și „rezistență” pentru a îndeplini un anumit scop. Acest cuvânt este folosit în Coran cu diferite conotații, precum și lupta pe calea lui Dumnezeu, în mod verbal, financiar și fizic. În contextul războiului, Coranul legitimează performanța *Jihadului* cu scopul de a-i face cuvântul Său predominant în ținut, pentru a apăra și a stabili religia, pentru a înlătura opresiunea celor slabi și pentru a înlătura corupția. Trebuie făcută o observație – există legi stricte ce guvernează lupta împotriva dușmanului și comportamentul față de prizonierii de război – toate acestea fiind stabilite de Dumnezeu și demonstrate de Profetul Său (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

Î: Ce este o Fatua?

R: o *Fatua* este un verdict religios, ca răspuns la o întrebare, bazat pe legea islamică și stabilit de învățații musulmani.

Î: În țările laice, de obicei se face un Jurământ de Alianță pe steagul țării. Cum privește musulmanii un astfel de jurământ?

R: Orice persoană care face jurământul de alianță pe steagul țării sale este responsabil legal să apere acea țară conform deciziilor liderilor politici. Liderii pot decide să invadeze alte țări și să facă diferite tipuri de nedreptăți, atrocități și crime. Loialitatea unui musulman este numai față de Dumnezeu. Participarea la războaie nedrepte face parte dintre cele mai mari crime. Așadar, masele și liderii ar trebui să facă jurământul de alianță către Dumnezeu, Creatorul întregului Univers.

Î: Dacă Jurământul de Alianță al musulmanilor este doar către Dumnezeu, atunci care este acest jurământ și ce înseamnă?

R: Jurământul de alianță al musulmanilor este doar față de Dumnezeu, Creatorul Universului. Musulmanii trebuie să spună zilnic Jurământul în limba Coranului, araba. Ei trebuie să îl recite vocal, individual și colectiv.

Jurământul este următorul:

„Aş hadu Anla ilaha Illa Allah...Ua Aş hadu Anna Muhammadan RasooluAllah”

„Mărturisesc că nu există niciun alt Dumnezeu demn de a fi adorat, în afară de Unicul Dumnezeu (Allah)...și mărturisesc că profetul Mohammed este Mesagerul lui Dumnezeu.”

Î: Poți explica Șariah și latura laică în islam?

R: Islamul ne învață că un credincios nu poate fi de acord cu o persoană sau un guvern pentru a-l nemulțumi pe Dumnezeu, el nu poate face un acord cu un grup sau să decidă o chestiune împotriva a ceea ce Dumnezeu a hotărât deja. În islam, statul și religia trebuie să urmeze învățăturile lui Dumnezeu. Nimeni nu are dreptul să separe statul de religie; altfel noi vom crea doi dumnezei: un Dumnezeu pentru viața noastră zilnică și Unul pentru viața spirituală. Această abordare este complet respinsă și neacceptată. În islam, Dumnezeu a creat întregul Univers. El este Adevăratul Orânduitor al tuturor sistemelor de viață și El știe exact ce avem nevoie. El a legiferat Șariah (Legea Islamică) pentru ca noi să o urmăm. Doar atunci noi vom putea trăi în pace și armonie în această viață și în Viața de Apoi.

Î: Am auzit că există ceva pe nume Sira. Îmi poți da detalii despre ea?

R: Vorbind la modul general, *Sira* înseamnă biografia unei persoane. Atunci când musulmanii vorbesc despre *Sira*, ei se referă la biografia profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Musulmanii trebuie să studieze *Sira* Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) pentru a putea să îl imite pe acesta și să îi urmeze comportamentul și să beneficieze din înțelepciunea și învățăturile sale. Primii musulmani au scris o serie de cărți despre *Sira* Profetului Mohammed, pentru ca acestea să fie un ghid pentru generațiile ce vor veni.

Î: Cum privește islamul femeile?

R: A se vedea capitolul „Femeile în islam”

Î: De ce se acoperă femeile musulmane?

R: Ele fac acest lucru în semn de supunere față de Dumnezeu. El le-a poruncit să își ascundă frumusețea, excepție făcând cei cărora El le permite [să o privească, adică bărbații apropiați ei] și orice femeie care face astfel, îndeplinește porunca dată de Dumnezeu. Dumnezeu a dat legi valabile pentru toți membrii societății și fiecare individ va fi judecat conform poruncilor stabilite pentru el sau ea. Drepturile pe care le are o soție față de soțul ei, sau fiul față de mama sa, sau fratele față de soră variază – și deși ele sunt diferite, în esență, supunerea noastră față

de Dumnezeu este judecată conform gradului în care noi respectăm aceste legi. Mai mult, *Hijabul* (acoperirea) le protejează pe femei de bărbați, care altfel le-ar fi judecat doar după trupul lor și nu în baza a ceea ce ele rostesc. Conceptul ascunderii frumuseții unei femei nu este unic islamului, ci există și în multe alte credințe, ca de exemplu călugărițele creștine care poartă veșminte similare cu ale femeilor musulmane.

Î: Cum privește islamul drepturile omului?

R: Libertatea de conștiință este stabilită de Coran însuși: „Nu există silire la credință.” (Coran 2:256) Viața, onoarea și proprietatea tuturor cetățenilor dintr-un stat islamic sunt considerate sacre, indiferent dacă o persoană este musulmană sau nu.

„O, voi oameni! Noi v-am creat pe voi dintr-un bărbat și o femeie și v-am făcut pe voi popoare și triburi, pentru ca să vă cunoașteți. Cel mai cinstit dintre voi la Allah este cel mai evlavios dintre voi. Allah este *'Alim* [Atoateștiutor] [și] *Khabir* [Bineștiutor].”

(Coran 49:13)

Î: Unde pot învăța mai multe despre islam?

R: Online la www.islam4ro.com – vei găsi cărți, filmulețe, înregistrări audio relevante, precum și articole care dezvoltă întrebările de mai sus.

Scurt index al Coranului

A

- 'Aad, 7:65-72, 7:74, 9:70, 11:50-60, 22:42, 25:38, 26:123-140, 29:38, 38:12, 41:15-16, 46:21-26, 50:13, 51:41-42, 53:50, 54:18-21, 69:4, 69:6, 89:6-8
- Aaron, 4:163, 6:84, 7:122, 7:142, 7:150, 10:75, 19:53, 20:29-36, 20:90-94, 20:92, 21:48, 23:45-48, 25:35, 26:48, 28:34-35, 37:114-120
 - Casa lui, 2:248
- Abluțiune, 4:43
 - Circumstanțele care necesită, 4:43
- Abrogare, 2:106, 16:101
- Abu Lahab (Abd al-Uzza), 111:1-3
 - Soția sa, 111:4-5
- Adam, 2:31-32, 3:33, 5:27, 7:19-25, 17:61, 17:70, 18:50, 19:58, 20:115-123
 - Îngerii s-au prosternat în fața lui, 2:34, 7:11
 - Copacul cunoașterii, 2:35, 7:19, 20:120-121
 - Expulzarea din Grădină (Eva nu are nicio vină), 2:36, 7:24
- Adulter (a se vedea Căsătoria)
- Adversitate
 - Nu primește situații dificile dincolo de puterea sa, 2:286, 6:152, 7:42, 23:62
 - Neîngreunat cu situațiile dificile ale altor persoane, 6:164, 17:15, 35:18, 39:7, 53:38
 - Răbdarea din timpul, 2:153, 2:155, 2:177, 2:250, 3:17, 3:125, 3:142, 3:146, 3:186, 3:200, 7:87, 7:126, 7:128, 7:137, 8:46, 8:65, 8:66, 10:109, 11:11, 11:49, 11:115, 12:18, 12:83, 12:90, 13:22, 16:96, 16:110, 16:126, 21:85, 22:35, 23:111, 28:54, 29:59, 30:60, 31:17, 31:31, 37:102, 38:44, 39:10, 40:55, 40:77, 41:35, 42:33, 46:35, 47:31, 70:5, 76:12, 90:17, 103:3
- Afaceri
 - Corecția în afaceri, 6:152, 17:35
- Ahmad, 61:6
- Albine, 16:68
- Alcool (a se vedea Intoxicanți)
- Alianțe, 8:72, 9:7
 - Creștinii și Evreii, 5:51
 - Interzise cu rudele necredincioase, 9:23
 - Interzise cu ipocriții, 4:88-89, 4:139, 4:144
- Allah (Dumnezeu)
 - Pentru El o zi este
 - O mie de ani omenești, 22:47, 32:5
 - 50.00 de ani, 70:4
 - Abilitatea de a face orice, 2:106, 2:117, 3:165, 3:189, 8:41, 9:116, 11:4, 16:40, 40:68, 41:39, 42:49, 57:2
 - Cel mai bun dintre judecători, 95:8
 - Dincolo de a fi definit, 43:82, 67:12
 - Învinge planurile necredincioșilor, 8:30, 8:36

- Îi face pe oameni să dispară și aduce alți oameni, 4:133, 14:19, 35:16
- Cauzează râsul și plânsul, 53:43
- L-a făcut pe un om să doarmă un secol, 2:259
- Dușmanul celor care neagă adevărul, 2:98
- Glorificarea Lui de dimineață până seara, 33:42
- Fiice false ale Lui, 16:57, 17:40, 43:16, 52:39, 53:21-22
 - Pe nume, 53:19-20
- Le dă oamenilor voința liberă, 36:67
- Renunțarea la tot pentru el, 4:66-68, 4:125
- Binele și răul sunt de la El, 4:78
- Dăruiește viața și moartea, 44:8, 53:44, 57:2, 67:2
- Cei care se străduiesc sunt mai răsplătiți, 4:95-96, 5:54, 9:120, 49:15, 61:11
- Nu are soție, 72:3
- Nu are fiu, 43:81, 72:3, 112:3
- Nu te-a uitat în momentele grele, 93:3
- este
 - Primul și Ultimul 57:3
 - Deasupra tuturor și Ascuns, 57:3
- Cunoaște dincolo de știință, 6:59, 6:73, 9:94, 9:105, 13:9, 32:6, 34:48, 35:38, 39:46, 49:18, 59:22, 62:8, 64:18, 72:26, 74:31, 87:7
- Îi iubește pe cei care se poartă echitabil, 49:9
- A vorbit despre toate legile pe care le-a făcut, 5:101, 6:140, 6:148, 7:32
- Mila față de prizonierii de război care au bunătate în ei, 8:70
- Natura Lui, 2:255
- Niciun om nu este divin, 3:64, 3:151
- Nu există trinitate, 4:171
- Refugiul de rău, 113:1-5, 114:1-6
- Pomenirea Lui stând în picioare, stând jos, 3:191, 4:103, 10:12, 25:64
- Te formează în uter, 3:6
- Tronul Său este deasupra mărilor, 11:7
- Creează lucruri despre care tu nu ai cunoaștere, 16:8
- Nu îi dorește răul creației Sale, 3:108, 4:40, 17:71, 21:47, 22:10, 26:209, 40:31, 41:46, 45:22, 50:29, 64:11
- Al Rass, 25:38
- Amulete de aur, 43:53
- Animale, 6:38, 22:18, 25:49, 36:71, 42:11, 43:12, 45:4
- Animale domestice, 40:79
- Apă, 47:15, 56:31, 56:68, 67:30, 77:27, 88:17
 - Două mari corpuri, 25:53, 27:61, 35:12, 55:19, 55:21
- Apostazie, 3:72, 3:86-88, 3:90-91, 3:167, 4:137, 5:54, 9:74, 9:107, 16:106, 33:14
 - Nu cere pentru grăbirea pedepsirii apostaziilor, 46:35
 - Dumnezeu îi va pedepsi 73:11, 74:11

- Pedepsa în Viața de Apoi, 2:217, 9:74
- Respingerea din partea altora, 3:87
- căința, 3:89, 5:34, 9:5, 9:11
 - este prea târzie în Ziua Judecării, 40:85
- constrânsă, 16:106
- Arca (a se vedea Noe)
- Argumente/Atacuri
 - A răspunde cu bunătațe, 8:58, 16:126
 - Răbdarea este mai bună, 16:126
- Armură, 16:81
- Asuprire, 2:193, 8:39
 - Vina este asupra asupritorilor, 42:42
 - Apărarea împotriva, 42:39
 - Mai bine decâtuciderea, 2:191, 2:217
- Astronomie
 - Funcționarea celestă, 7:54, 22:65
 - Luna, 10:5, 16:12, 21:33, 22:18, 25:61, 29:61, 41:37, 54:1, 71:16, 74:32, 84:18, 91:2
 - orbite solare și lunare, 6:96, 10:5, 13:2, 14:33, 21:33, 31:29, 35:13, 36:38-40, 39:5,55:5
 - Soarele, 10:5, 16:12, 21:33, 22:18, 25:45, 25:61, 29:61, 41:37, 71:16, 78:13, 81:1, 91:1
 - navigare celestă, 6:97, 16:16
 - constelații, 15:16, 25:61, 85:1
 - mișcarea obiectelor în Univers, 35:41, 44:39, 45:22, 46:3, 64:3, 86:11
 - obiecte ce au lovit Pământul, 34:9
 - planete, 81:16
 - Sirius (Alpha Canis Major), 53:49
 - stele, 22:18, 37:88, 51:7, 81:2, 86:3
 - vecinătatea Pământului populată de, 37:6, 41:12, 67:5
 - mișcarea corespunzătoare a, 79:2-4
 - rotirea, 81:15
 - răsărit, 37:5, 55:17, 70:40
 - apus, 55:17, 70:40, 84:16
- Atomi (cea mai mica greutate), 10:61, 34:3, 34:22, 99:7-8
- Aur, 35:33, 43:35, 43:71, 56:15
- Auz, 41:22
- Avraam, 2:124-129, 2:130-132, 2:135, 2:136, 2:140, 2:258, 2:260, 3:65, 3:67-68, 3:84, 3:95,3:97, 4:54-55, 4:125, 4:163, 6:74-83, 6:161, 9:70, 9:114, 11:69-76, 12:6, 12:38, 14:35-41, 15:51-56,16:120-123, 19:41-50, 19:58, 21:51-73, 22:26-27, 22:43, 22:78, 26:69-89, 29:16-18, 29:24-27, 29:31-32, 33:7, 37:83-113, 38:45-47, 42:13, 43:26-28, 51:24-34, 53:37, 57:26, 60:4-5, 87:19
 - Nici evreu și nici creștin, 3:67
 - Prima moschee la Bakkah, 3:97

Azar, 6:74

B

- Baal, 37:125
- Badr, 3:13, 8:5-19, 8:42-48, 54:45
- Bakkah
 - Prima moschee, 3:96
- Batjocură
 - Nu le ține companie celor care își bat joc de legile lui Allah, 4:140, 6:68
- Beduin, 9:90-99, 9:101-106, 33:20, 48:11, 48:16, 49:14
- Biblie, 5:68
 - Distorsiunea ei, 3:78, 5:14-15
- Biologie
 - Fiiințe făcute din apă, 24:45, 25:54
- Biserici, 22:40
- Bizantini, 30:2-4
- Botanica, 13:4, 39:21
 - Fiecare plantă are două sexe, 13:3

C

- Cai, 16:8, 17:64
- Cain și Abel, 5:27-31
- Calem, 68:1, 96:4
- Calendar
 - lunar, 2:189, 10:5
 - corectitudinea lui, 9:37
 - necredințioșii încurcă intercalarea sa anuală, 9:37
- Camătă, 30:39
 - Amânarea plății (iertarea datoriei este mai bună), 2:278
 - interzisă, 2:275-280, 3:130
 - iertarea este mai bună, 2:278

- Evreii au practicat-o, deși era interzisă, 4:161
- Canaan, 5:12
- Captivi, 8:67, 8:70
- Caritate, 2:43, 2:110, 2:177, 2:196, 2:215, 2:254, 2:261-265, 2:267, 2:270-274, 2:276-277, 2:280, 3:92, 3:134, 4:39, 4:92, 4:114, 5:12, 5:55, 9:5, 9:18, 9:60, 9:71, 9:75-77, 9:103-104, 9:121, 13:22, 14:31, 21:73, 22:28, 22:36, 22:41, 22:78, 24:37, 27:3, 30:38-39, 31:4, 34:39, 35:29-30, 36:47, 41:7, 47:36-38, 51:19, 52:40, 57:7, 57:18, 58:12-13, 63:10, 64:16-17, 73:20, 76:8-9, 90:13-14, 92:18, 98:5, 107:7
 - În timpul consultării cu Profetul, 58:12-13
 - În timpul pelerinajului, 22:36
 - Neplata pentru favorurile primite, 92:19
 - Precedent al cheltuirii, 2:215, 2:219
 - Împărțirea mâncării, 24:61, 89:18, 107:3
 - Cheltuirea pentru a primi laudă interzisă, 4:38
 - Cei nemulțumiți cu distribuirea, 9:58, 9:76
 - Față de sclavi, 16:71
- Castitate, 23:5, 24:33, 70:29
- Câini, 7:176
- Călugări
 - Unii consumă bunurile oamenilor, 9:34
 - Alți oameni se îndepărtează de Dumnezeu, 9:34
 - Luați drept Domni de către unii oameni, 9:31
- Căsătorie, 25:54
 - adulter, 17:32
 - este nevoie de dovadă (patru martori), 24:4

- pedeapsa celor acuză fals, 24:4, 24:19, 24:23
- interzis, 17:32, 25:68
- dacă nu există 4 martori, 24:6-9
- căsătoria după, 24:3
- pedeapsa pentru, 24:2
- desemnarea unui arbitru, 4:35
- plângeri, 58:1
- nu țineți soțiile cu forța, 4:19
- zestrea, 4:4, 4:19-21, 4:24, 4:25, 5:5, 60:10, 60:11
 - alte aranjamente mutuale, 4:24
 - femeile o pot returna, 4:4
- interzisă
 - anumitor rude, 4:22-24
 - necredincioșilor, 2:221, 5:5, 60:10
- adulterul interzis, 4:24, 4:25, 4:27, 5:5
- dacă nu se poate, 24:33
- dacă o femeie se teme de comportamentul rău al soțului, 4:128
- iubire și tandrețe, 30:21
- poligamie, 4:3
 - restricții despre, 4:3
 - avertizări împotriva, 4:129
- locuirea cu soții/soțiile în Paradis, 36:56, 40:8, 43:70
- soții/soțiile sunt alinare unul pentru celălalt, 2:187
- permisă cu fiul adoptiv al fostei soții, 33:37
- cu orfanii, 4:3
- doar cu femei singure, 4:24
- cu sclavi
 - printre sclavi, 24:32
 - chiar dacă este căsătorită atunci când este capturată, 4:24
 - pedeapsa pentru imoralitate este jumătate din pedeapsa unei femei libere, 4:25
- Cer, 88:18
 - fum, 41:11
- Copacul Lotus, 53:14, 53:16, 56:28
- Copii, 16:72, 17:64, 18:46, 19:77, 26:133, 34:35, 34:37, 40:67, 46:15, 57:20, 58:17, 63:9, 64:14-15, 65:7, 68:14, 71:12, 71:21, 74:13, 80:36
 - Cei adoptați trebuie numiți după tatăl lor, 33:5
 - Se credea că fetele sunt un semn rău, 16:58-59, 53:21-22
 - Alăptat pentru doi ani, 2:233
 - Nu-i uciideți de frica sărăciei, 6:151, 17:31
 - Fetițele îngropate de vii vor întreba ce crimă au făcut, 81:8-9
 - Darul unei fetețe, 42:49
 - Darul unui băiat, 42:49
 - Ignoranța la timpul nașterii, 16:78
 - În Paradis, 40:8, 52:24, 56:17
 - Lui Adam, 36:60
 - Lui Israel, 2:40, 2:47, 2:72, 3:180, 5:12, 5:70, 5:78, 7:105, 10:90, 17:2,

- 17:4, 17:101, 17:104,
20:47, 20:80, 20:94,
26:17, 26:22, 26:59,
26:197, 27:76, 32:23,
40:53, 43:59, 44:30,
45:16, 46:10, 61:6, 61:14
- Obiceiurile pre-islamice de a-i omori pe copii, 6:137, 6:140
- doice, 2:233
- Comportament
 - Discută într-o manieră blândă cu cei care au primit revelațiile anterioare, 16:125, 29:46
 - Evită să te implicii în chestiuni pe care nu le cunoști, 17:36
 - Evită păcatele grave, 53:32
 - Evitați presupunerile unul despre celălalt, 49:12
 - Fii corect în părerea ta, 6:152
 - Comunitatea ar trebui să fie moderată, 2:143, 25:67
 - Nu te considera pur, 53:32
 - Nu menționa lucrurile rele în mod deschis, 4:148
 - Nu vorbiți urât unul despre celălalt, 49:12, 104:1
 - Nu vă spionați unul pe celălalt, 49:12
 - Fiecare grup a primit o lege și un mod de viață 2:148, 5:48, 10:47, 10:74, 13:38, 16:36, 16:63, 16:84
 - Și un Profet, 10:47, 16:36
 - Și un mijloc de adorare, 22:67
 - Dumnezeu ar fi putut să îi facă o singură comunitate, 5:48, 11:118, 16:93, 42:8
 - O singură comunitate în fața lui Dumnezeu, 21:92
 - Iartă-i pe necredincioși, 31:15, 45:14
 - Calomnierea credincioșilor este un păcat 33:58
 - Al bărbaților față de femei 24:30
 - Cei care împacă sunt răsplătiți, 42:40
 - Conducătorii iau decizii după consultări, 42:38
 - Față de părinții în vârstă, 17:23
 - Față de alți musulmani, 33:6
 - Față de alții, 17:26-29, 17:35, 17:53, 60:8
 - Față de părinți, 46:15
 - Față de sclavi, 4:36, 24:33
 - Față de necredincioșii pașnici, 60:8
 - Soțiile Profetului, 33:28-34
 - Femei față de bărbați, 24:31
- Constructori, 38:37
- Corupție, 5:32, 8:73, 30:41
- Cosmologic
 - Vârsta Universului, 76:1
 - Universul care se extinde, 51:47
 - Teoria Big Bang, 21:30
- Copac
 - la Hodaybiyyah, 48:18
 - din Iad, 17:60, 37:62-63, 56:52
- Copaci, 22:18, 23:20, 27:60, 31:27, 36:80, 55:6, 56:72

- Coran, 4:82, 5:17, 7:204, 9:111, 10:15, 10:37, 11:13-14, 12:3, 15:87, 15:91, 16:98, 17:9, 17:41, 17:45, 17:46, 17:60, 17:82, 17:88-89, 18:54, 20:2, 20:114, 25:4, 25:30, 25:32, 27:1, 27:6, 27:76, 27:92, 28:85, 30:58, 34:31, 36:2, 38:1, 39:27, 41:26, 41:44, 42:7, 43:31, 46:12, 46:29, 47:24, 50:1, 50:45, 54:22, 54:32, 54:40, 55:2, 56:77, 59:21, 69:40, 73:4, 73:20, 76:23, 84:21
 - Trimis într-o noapte specială, 44:3, 97:1-5
 - completarea, 5:3
 - trimis clar, 5:16, 10:15
 - coruperea sa, 5:41
 - natura sa divină, 10:37
 - nu-l abordați în grabă, 20:114
 - ușor de înțeles, 44:58
 - plin de înțelepciune, 36:2
 - călăuzire oamenilor, 2:185
 - barieră invizibilă în timpul revelației, 17:45
 - nu este invenția lui Mohammed 69:44
 - nu vine de la o forță satanică, 81:25
 - nu este poezie, 36:69, 69:41
 - recită cât dorești, 73:20
 - revelat în limba arabă, 12:2, 13:37, 16:103, 20:113, 26:195, 39:28, 41:3, 43:3
 - trimis în valuri (gradual), 77:1
 - unele versete directe, altele alegorice, 3:7
 - sursă de sănătate, 17:82, 41:44
- Creația a orice
 - În dualitate opusă, 36:36, 51:49
- Creaturi, 6:38
- Credincioși, 2:2-5, 2:285, 8:2-4, 8:24
- Credință
 - în toate revelațiile, 2:136, 2:285
 - natura sa, 49:14-15
- Creștini, 5:14, 5:19, 5:65, 5:69, 22:17
 - Și Evrei (vezi Evrei)
 - Li s-a cerut să nu îl nege pe Iisus, 4:171
 - Au uitat ceea ce li s-a spus, 5:14
 - Acum vine la voi un mesager, 5:15, 5:19
 - Cei credincioși vor fi iertați, 2:62, 5:65, 5:69
 - Spun că „Iisus este Fiul lui Dumnezeu” 9:30
- Cristal, 76:15-16
- Cunoaștere, 2:31, 2:151, 3:48, 4:113, 4:116, 5:83, 12:68, 12:76, 17:85, 18:65, 21:74, 21:79, 28:14, 28:80, 29:49, 30:22, 34:6, 35:8, 39:9, 47:6, 58:11, 96:3-5
 - Educație, 96:1-5
 - Obligația omului de a o obține și de a o împărtăși, 2:42, 2:140, 2:159, 2:174, 3:137, 3:187, 6:11, 7:86, 7:185, 9:122, 10:101, 12:109, 16:36, 16:43-44, 20:114, 25:59, 28:69, 30:9, 30:42, 35:44, 39:9, 40:21, 40:82, 47:10, 50:6, 58:11, 80:24-32, 86:5-8, 88:17-20, 96:1
 - Studierea naturii, 3:190, 6:99, 10:5-6, 13:3-4, 16:10-16
 - Călătorește pentru a învăța, 29:20
- Curmale de palmier, 36:34, 50:10, 55:11, 55:68, 59:5, 80:29
- Curmale, 50:10

- Cutremur, 7:78, 7:91, 7:155, 7:171, 16:26, 17:37, 17:68, 29:37, 34:9, 67:16, 69:5, 99:1

D

- David, 4:163, 5:78, 6:84, 17:55, 21:78-80, 21:79, 27:15-16, 34:10, 34:13, 38:17, 38:21-26, 38:30
 - Și Goliat, 2:251
 - A primit Psalmii, 4:163
- Discipolii (lui Iisus), 3:52, 61:14
- Diversitatea
 - oamenilor, 30:22, 35:27-28
 - vieții, 35:27-28
- Divorț, 4:130, 65:1
 - După o perioadă de așteptare, divorț sau împăcare 2:231, 65:2
 - Doi martori, 65:2
 - alocație, 2:233, 2:241
 - poate fi revocat de două ori, 2:229
 - statutul zestrei, 2:229, 2:236-237
 - dacă este necesar a se găsi o doică, 65:6
 - Bărbat
 - A divorța o femeie pentru alta, nu lua înapoi ce ai dat 4:20
 - Nu hărțui soțiile, 65:6
 - Nu ține soțiile împotriva voinței lor, 4:19
 - Patru luni pentru a-și schimba decizia, 2:226
 - Întreținerea completă a soției în timpul sarcinii 65:6
 - Perioada de așteptare, 65:6
- Dacă îți alăptează copiii, 65:6
- pre-islamic, 58:2
 - postul pentru două luni consecutive, 58:4
 - hrănește 60 de oameni nevoiași, 58:4
 - eliberează un sclav, 58:3
- încercarea de împăcare, 4:35
- fără păcat dacă căsătoria nu a fost consumată, 2:236
 - mireasa are dreptul la jumătate din zestre, 2:237
- femeia
 - după al treilea divorț (de un alt bărbat) se poate întoarce la primul soț, 2:229
 - dreptul la întreținere, 2:241, 65:1
 - drept egal de a cere divorțul, 2:228
 - poate păstra ce i-a dat soțul, 2:229
 - să nu fie date afară din casele lor, 65:1
 - așteptarea trecerii a trei menstruații pentru a se elimina posibilitatea unei sarcini, 2:228
 - trei luni de așteptare pentru femeile care nu au menstruație, 65:4

- dacă căsătoria nu a fost consumată, 33:49
- Djinn, 2:34, 6:100, 6:112, 6:128, 6:130, 7:38, 7:179, 11:119, 15:17-18, 15:27, 17:88, 18:50, 21:82, 27:17, 27:38-40, 32:13, 34:12, 34:14, 34:41, 37:6-10, 37:158, 41:25, 41:29, 46:18, 46:29, 51:56, 55:15, 55:33, 55:39, 55:56, 55:74, 67:5, 72:1-15, 72:5, 72:6, 114:6
 - creat din foc, 15:27, 55:15
- Dobânda la împrumuturi (A se vedea camăta)
- Douăsprezece triburi, 7:160
 - Împărțirea lor, 7:168
- Droguri (a se vedea intoxicanți) 2:219, 5:90-91

E

- Elefant, 105:1
- Embriologie, 22:5, 23:14, 35:11, 40:67, 75:37-39
- Evanghelia, 3:3, 3:48, 3:65, 5:46-47, 5:66, 5:68, 5:77, 5:110, 7:157, 9:111, 48:29, 57:27
- Evoluție, 71:14, 71:18
- Evrei, 5:51, 5:69, 16:118, 21:135, 22:17
 - Și creștini, 2:120, 2:139, 3:75, 5:68
 - Un Mesager vine la ei, 5:32
 - Dușmănie și ură între ei, 5:64
 - Certuri între ei, 2:113
 - Ucidere Profetilor, 2:61, 3:21, 3:112, 3:181, 3:183, 4:155, 4:157, 5:70
 - Unele înțelesuri distorsionate, 4:46, 5:13, 5:41
 - Iartă-i, 5:13
- Avertizări cu privire la, 4:47
 - Restricții la mâncare, 6:146
 - Faptul că nu au niciun drept de susține că au primit binecuvântările lui Dumnezeu în mod exclusiv, 57:29
 - A spune Paradisul nu este doar pentru ei, 2:111
 - Spunerea că sunt „Fiii lui Dumnezeu” 5:18
- Susțin că doar ei sunt aproape de Dumnezeu, 2:94, 62:6
- Li s-a negat lucrurile bune din viață, 4:160
 - Motive pentru, 4:161
- Mâncarea care le este interzisă, 6:146
- Faptele bune ale strămoșilor nu contează, 2:136
- Cred în mod greșit doar în revelațiile lor, 2:91
- Au uitat ce li s-a spus, 5:13
- Cei mai ostili față de musulmani, 5:82
- Porunci religioase, 2:43, 2:84-85, 5:32
- Credincioșii vor fi răsplătiți, 2:62, 5:65, 5:69
- spun „Ezra este Fiul lui Dumnezeu”, 9:30
- spun „Inimile noastre sunt pline de cunoaștere” 2:88, 4:155

- Ezra, 9:30

F

- Familie, 8:75
- Faraon, 7:104-137, 8:52, 8:54, 10:75-90, 11:97, 14:6, 20:24, 20:43, 20:56, 20:60, 20:78, 23:46, 26:10-66, 27:12, 28:3-42, 29:39, 38:12, 40:24-46, 43:46-85, 44:17, 44:31, 50:13, 51:38-40, 54:41-42, 66:11, 69:9, 73:15-16, 79:17-25, 85:18
 - Pedepsa sa, 3:11, 20:78-79, 26:66, 28:40, 43:55, 44:24, 51:40
 - Tortura din partea lui, 2:49, 17:103
- Femei
 - Acceptă-le pe cele care caută refugiu de la nemusulmani, 60:10
 - imoralitate, 4:15
 - pedeapsa pentru, 4:15
 - căință, 4:16
 - lipsa veșmintelor de afară pentru cele mai în vârstă, 24:60
 - jurămintele femeilor credincioase, 60:12
 - termenul sarcinii (a se vedea sarcina)
- Fizică nucleară
 - Lucruri mai mici decât un atom, 10:61, 34:3
- Foc, 56:71, 100:2
- Frontiere (granițe jurisdicționale), 8:72
- Furt
 - Tăierea mâinilor ca pedeasă, 5:38
 - Iertarea pentru (înainte de descoperire), 5:39

G

- Gavril, 2:87, 2:97, 2:253, 5:110, 16:102, 26:193, 66:4, 66:12, 70:4, 78:38, 81:19-21, 97:4
- Grâne, 36:33, 55:12
- Gog și Magog, 21:96
- Goliat, 2:249
 - Și David, 2:251
- Guvern
 - Deciziile în chestiunile publice, 3:159
 - Conducătorii iau decizii după consultare, 42:38
- Hagar
 - și Ismail, 2:158
- *Hajj* (Pelerinaj), 2:158, 2:189, 2:196-199, 22:27-36
 - Abținerea de la ceartă în timpul, 2:197
 - Datoria de a vizita Mecca, 3:97
 - Excepția de la, 2:196
 - Postul în timpul, 2:196
 - Vânătoarea interzisă, 5:1, 5:94-95
 - Pescuitul permis în timp, 5:96
 - L-ai încălcat o dată? Nu o fă de 2 ori, 5:95
 - Compensare pentru încălcarea lui o dată, 5:95
 - reguli, 5:2
 - sacrificiul în timpul, 2:196
- Haman, 28:6, 28:8, 28:38, 29:39, 40:24, 40:36
- Harut și Marut, 2:102
- Hidrologie 14:32, 16:15, 39:21
- Homosexualitate
 - Considerată drept un rău, 26:165-166, 27:55, 29:28-29
- Hud, 7:65-72, 11:50-57, 11:89, 26:124-138, 29:38, 41:15, 46:21-

26, 51:41-42, 54:18-21, 69:4,
69:6, 89:6-8

- Hunayn, 9:25
- Hur'in (Hourii), 44:54, 52:20,
55:72, 56:22

I

- Iacob (Israel), 2:132-133, 3:84,
3:93, 4:163, 6:84, 11:71, 12:38,
12:68, 19:6, 19:49-50, 19:58,
21:72, 29:27
- Iad (Focul, Flacăra Aprinsă),
2:24, 2:39, 2:86, 2:119, 2:161,
2:166, 2:201, 3:10, 3:12, 3:116,
3:131, 3:151, 3:162, 3:192, 4:10,
4:55-56, 4:93, 4:97, 4:121, 4:140,
4:145, 4:169, 5:10, 5:37, 5:72,
5:86, 6:27, 6:70, 6:128, 7:18,
7:36, 7:38, 7:41, 7:50, 7:179,
8:16, 8:36, 8:50, 9:17, 9:35, 9:49,
9:63, 9:68, 9:73, 9:81, 9:95,
9:109, 9:113, 10:8, 10:27, 11:16,
11:17, 11:98, 11:106, 11:113,
11:119, 13:5, 13:18, 13:35, 14:16,
14:49, 15:43, 16:29, 16:62, 17:8,
17:18, 17:39, 17:63, 17:97, 18:29,
18:53, 18:100, 18:106, 19:68,
19:70, 19:72, 19:86, 20:74, 21:29,
21:39, 21:98, 22:4, 22:9, 22:19-
22, 22:51, 22:72, 23:103-104,
24:57, 25:11-13, 25:34, 25:65,
26:91, 26:94, 27:90, 28:41, 29:25,
29:54, 29:68, 31:21, 32:13, 32:20,
33:64, 33:66, 34:12, 34:42, 35:6,
35:36, 36:63, 37:10, 37:23, 37:55,
37:63, 37:68, 37:163, 38:27,
38:56, 38:59, 38:61, 38:64, 38:85,
39:8, 39:16, 39:19, 39:32, 39:60,
39:71, 39:72, 40:6, 40:7, 40:41,
40:43, 40:46, 40:47, 40:49, 40:60,
40:72, 40:76, 41:19, 41:24, 41:28,
41:40, 42:7, 43:74, 43:77, 44:47,
44:56, 45:10, 45:34, 45:35, 46:20,
46:34, 47:12, 47:15, 48:6, 48:13,
50:24, 50:30, 51:13, 52:13-16,
52:18, 54:48, 55:43, 56:41-44,
56:51-56, 56:94, 57:15, 57:19,

58:8, 58:17, 59:3, 59:17, 59:20,
64:10, 66:6, 66:9, 66:10, 67:5-10,
69:31, 70:15, 71:25, 72:15, 72:23,
73:12-13, 74:26-31, 74:42, 76:4,
77:31, 78:21, 79:37-39, 81:12,
82:14, 83:16, 84:12, 85:10, 87:12,
88:4, 89:23, 90:20, 92:14, 96:18,
98:6, 101:9-11, 102:6, 104:6-9,
111:1-5

- Disperarea din el, 38:57
- lanțuri, 69:32
- prizonierii nici nu vor muri, nici nu vor evada 87:13
- Iblis (Satan), 2:34, 2:36, 2:168,
2:208, 2:268, 3:155, 3:175, 4:38,
4:60, 4:76, 4:116, 4:119-120,
5:90, 5:91, 6:38, 6:43, 6:68, 7:11-
12, 7:20, 7:21, 7:27, 7:175, 7:200,
7:201, 8:11, 8:48, 12:5, 12:42,
12:100, 14:22, 15:31-40, 16:63,
16:98, 17:27, 17:53, 17:61, 17:64,
18:50, 18:63, 19:44, 19:45,
20:116, 20:120, 22:52, 22:53,
24:21, 25:29, 26:95, 27:24, 28:15,
29:38, 31:21, 34:20-21, 35:6,
36:60, 37:65, 38:41, 38:74-85,
41:36, 43:62, 47:25, 58:10, 58:19,
59:16, 72:4,
- Idolatrie
 - interzisă, 5:90, 6:145
- Idris, 19:56-57, 21:85
- Ipocriții, 2:8-16, 2:204-206,
2:217, 3:167-168, 4:38, 4:60-63,
4:88-91, 4:138-143, 4:145, 5:61,
9:61-70, 9:73-110, 33:73, 48:6,
57:13, 58:14-19, 59:11, 61:3,
63:1-7, 66:9
 - Ruga pentru ei nu aduce niciun bine, 9:84, 9:113
- Imoralitate
 - Pedepsirea ambilor, 4:15
 - Căința anulează pedeapsa, 4:15
 - Căința pe patul de moarte este exclusă, 4:18

- femei, 4:15
 - sunt necesari 4 martori 4:15
 - Impostori
 - religioși, 2:78
 - pedeapsa pentru, 2:79
 - Imran, Casa lui, 3:33
 - Inșa-Allah (să dea Dumnezeu), 18:23-24
 - Intoxicanți (Alcool), 16:67
 - Nu te ruga în timp ce ești beat, 4:43
 - Interzis, cu excepția unor situații urgente, 2:219, 5:90, 5:91
 - Intimitate 24:27-29
 - Dezbracare în timpul zilei, 24:58-59
 - Casa Profetului, 33:53, 49:4-5
 - Împărțirea mâncării, 24:61
 - Ioan Botezătorul, 3:38-40, 6:85, 6:86, 19:7-15, 21:90
 - Iona, 4:163, 6:86, 10:98, 21:87, 37:139-148, 68:48-50
 - Iordan, 2:58
 - Intrați umili, 2:58, 7:161
 - Intrare în, 5:21-26
 - Iosif, 6:84, 12:4-101, 12:102, 40:34
 - Încercarea de a-l seduce, 12:23
 - Vândut unui egiptean, 12:21
 - Iov, 4:163, 6:84, 21:83, 38:41-44
 - Iron, 57:25
 - Isaac, 2:136, 2:140, 3:84, 4:163, 6:84, 11:71, 12:5, 12:6, 12:38, 14:39, 19:49, 21:72, 37:112-113, 38:45
 - Ismail, 2:125-129, 2:133, 2:136, 2:140, 3:84, 4:163, 6:86, 14:39, 19:54-55, 21:85, 37:102-109, 38:48
 - Și Hagar, 2:158
 - Istoric
 - Studierea ei, 3:137, 14:5
 - Iisus, 4:163, 5:110-118, 9:30, 9:31, 10:68, 19:19-37, 21:91, 23:50, 33:7, 61:6, 61:14
 - Va fi martor în Ziua Judecării, 4:159
 - Creștinii sunt rugați să nu îl nege, 4:171
 - Creația lor, 3:45-49, 19:22
 - discipoli, 3:52, 61:14
 - păreri diferite despre, 43:65
 - vindecarea orbilor și a leproșilor, învierea morților, 5:110
 - inspirația lor divină, 2:87, 2:252, 5:110-118
 - natura sa este precum cea a lui Adam 3:59
 - nu este Dumnezeu, 5:17, 5:72, 5:116
 - doar un mesager, 4:171, 4:172, 5:75, 19:30
 - doar a părut mort și înviat, 4:157
 - înviat, 4:158
 - oamenii vor realiza adevărul despre el atunci când vor muri, 4:159
- Î**
- Îmbătrânire, 16:70, 22:5, 30:54, 36:68
 - Comportamentul față de părinți, 17:23
 - Îmbătrânire, 7:26, 16:81
 - of fire, 22:19
 - „vălul” sau îmbrăcămintea femeii în afara casei, 24:31
 - Hainele femeii o ajută să nu fie hărțuită de ipocriți, 33:59-60
 - Îngeri, 2:30-34, 2:97-98, 2:102, 2:285, 3:80, 3:124-125, 4:97,

- 6:93, 8:9, 8:12, 8:50-51, 11:69,
13:11, 13:13, 13:23-24, 15:7-8,
15:28-30, 15:51-64, 16:28, 16:32-
33, 16:49-50, 17:61, 18:50,
22:75, 25:22-23, 25:25, 32:11,
33:43, 33:56, 34:40, 35:1, 37:150,
38:71, 39:75, 41:14, 41:30-31,
41:38, 42:5, 43:53, 43:60, 43:77,
43:80, 47:27, 50:17-18, 50:21-23,
53:26-28, 66:4, 66:6, 69:17, 70:4,
72:27, 78:38, 79:1-5, 89:22,
96:18, 97:4
- Opt vor căra tronul lui
Dumnezeu în Ziua
Judecății, 69:17
 - Susținerea falsă că ei sunt
femei, 43:19, 53:27
 - „protector” 82:10-12,
86:4
 - Nu sunt trimiși pentru a
satisfice dorințele, 15:7-8
 - Trimiși pentru a inspira,
16:2
- Înformântare
 - Referință indirectă la,
5:31
 - Înviere, 6:36, 16:38-39, 22:5-7,
22:66, 27:65, 30:27, 31:28, 35:9,
36:51-53, 36:78-79, 37:16-21,
46:33, 56:49-50, 64:7, 67:15,
83:4
 - Zi, 2:113, 2:212, 3:77,
3:161, 3:180, 3:185,
3:194, 4:87, 4:109, 4:141,
4:159, 5:14, 5:36, 5:64,
6:12, 6:73, 7:32, 7:167,
10:93, 11:60, 11:98,
11:99, 16:25, 16:27,
16:92, 16:124, 17:13,
17:49-52, 17:58, 17:62,
17:98-99, 18:47, 18:105,
19:95, 20:100-102,
20:124, 21:47, 22:9,
22:17, 22:69, 23:16,
25:69, 26:87, 28:41-42,
28:61, 28:71, 28:72-81,
28:85, 29:13, 29:25,
30:40, 30:56, 31:34,
32:25, 35:14, 38:79,
39:15, 39:24, 39:31,
39:47, 39:60, 39:67-75,
40:46, 41:40, 41:47,
41:50, 42:17, 42:18,
42:45, 45:17, 45:26, 46:5,
50:42, 54:6-8, 58:6, 58:7,
58:18, 60:3, 68:39, 75:1,
75:6, 78:18, 80:33-42,
85:2, 88:1
 - oamenii, 13:5, 16:39,
17:51, 17:98-99, 20:55,
22:7, 22:66, 25:40, 29:20,
30:11, 34:7, 36:12, 36:79,
41:39, 43:11, 46:33,
53:47, 56:61, 63:7, 71:18,
75:3, 80:22, 85:13, 86:8
 - Luna se întuneacă, 75:8
 - a sufletului, 2:28, 2:48,
2:123, 2:281, 2:284,
2:286, 3:25, 3:30, 3:145,
3:185, 4:1, 4:29, 4:128,
5:32, 5:45, 5:105, 6:93,
6:98, 6:104, 6:152, 6:158,
6:164, 7:189, 9:55, 9:85,
10:30, 10:54, 10:100,
10:108, 11:105, 12:53,
15:29, 16:111, 17:13-15,
17:25, 17:33, 17:85,
20:15, 21:35, 21:47,
21:101-102, 23:62,
23:101-103, 25:68, 29:6,
29:57, 30:25, 31:6, 31:28,
31:34, 32:9, 32:13, 35:18,
36:54, 38:72, 39:42,
39:70, 40:17, 41:30-31,
41:46, 43:71, 45:15,
45:22, 47:38, 48:10,
50:16, 51:20-22, 52:21,
53:32, 59:18-19, 63:10-
11, 64:16, 65:7, 73:20,
74:38, 75:2, 81:14, 82:5,
86:4, 89:27, 91:7
 - Soarele și Luna aduse
împreună (eclipsă de
soare) 75:9

J

- Jihad (lupta, eforturile, străduința), 2:154, 2:190-191, 2:193, 2:216, 2:244, 3:157-158, 3:169, 3:171, 3:195, 4:71-77, 4:104, 8:15-16, 8:39-41, 8:45-46, 8:55-57, 8:60-62, 9:5-6, 9:29, 9:36, 9:38-41, 9:111, 9:120, 22:39, 22:58-59, 33:23, 47:4-7, 47:35, 48:16, 57:10, 57:25, 59:2-7, 61:4, 100:1-5
 - Părinții necredincioși încearcă să convingă un credincios la politeism, 29:8, 31:15
 - Lupta împotriva necredincioșilor, 9:73, 25:52, 66:9
 - Lupta pentru cauza lui Dumnezeu, 2:218, 3:142, 4:95, 5:35, 5:54, 8:72, 8:74-75, 9:16, 9:19-20, 9:24, 9:44, 9:86, 9:88, 22:78, 29:6, 29:69, 49:15, 60:1, 61:11
- Jocurile de noroc
 - interzise, 2:219, 5:91
- Judecata, 4:58, 5:8, 6:151-152, 37:53, 40:78, 45:21, 50:29, 51:6, 60:10, 69:18, 76:24, 82:9, 95:8
 - Fi drept, 5:8, 5:42
 - Nu lăsa ura să îți afecteze judecata, 5:8
 - Ziua, 2:48, 2:113, 2:123, 2:177, 2:254, 2:281, 3:9, 3:25, 3:30, 3:106, 3:114, 3:185, 4:41, 4:59, 4:87, 4:136, 4:141, 5:69, 5:119, 6:15-16, 6:40, 6:128, 7:8, 7:53, 7:187, 9:29, 9:35, 9:44, 9:45, 9:77, 9:99, 10:15, 10:28-30, 10:93, 11:3, 11:8, 11:25, 11:84, 11:103, 11:105, 12:107, 14:21, 14:29, 14:30, 14:41, 14:42, 14:44, 14:47-51, 14:49, 15:36, 15:38, 16:77, 16:84, 16:87, 16:89, 16:111, 17:13-14, 17:71, 17:104, 18:99, 18:100, 19:37-39, 19:75, 19:85, 19:94-95, 20:111-112, 20:15, 20:105-112, 21:47, 21:49, 21:103-104, 22:1-2, 22:2-7, 22:17, 22:55-56, 22:69, 23:16, 24:24-25, 24:37, 25:11, 25:22-30, 26:82, 27:83, 27:87-90, 30:12, 30:14, 30:55, 30:56, 31:33, 32:5, 32:14, 32:29, 33:21, 33:44, 33:63, 33:66, 34:3, 36:51-54, 37:20, 38:16, 38:26, 38:53, 39:13, 39:31, 39:60-61, 39:67-75, 40:9, 40:15-18, 40:27, 40:33, 40:51, 40:59, 42:7, 42:47, 43:66, 43:83, 43:85, 44:40, 45:26-27, 45:32, 45:34, 45:35, 47:18, 50:20-30, 50:30-35, 51:12, 52:45, 54:46, 54:48, 56:56, 57:12-13, 58:22, 60:6, 64:9, 68:42-43, 69:19-37, 70:26, 74:46, 75:7-15, 76:7, 77:13-14, 77:38, 78:17, 79:6-14, 79:34-41, 79:42-46, 80:33-42, 81:1-14, 82:15, 82:17-19, 83:11, 99:1-8, 100:9-11, 101:1-11
 - Mesagerii chemați împreună, 77:11
 - Sunt necredincioșii pregătiți, 10:51-52
 - Căința atunci este prea târzie, 40:85
 - Părul copiilor se va albi 73:17

- Pământul și munții sunt ridicați și sfărmași, 69:14, 89:21
 - nivelați, 84:3
 - puternic zguduit, 56:4
 - se va mișca ca o dună de nisip, 73:14
 - foc urmat de fum, 55:35
 - Luna se va despica, 54:1
 - munții vor fi precum lâna, 70:9, 101:5
 - împrăștiați precum praful, 77:10
 - se va mișca, 52:10
 - mările vor ieși din limitele lor, 82:3
 - Cerul și Norii se vor despica, 25:25
 - roșu precum uleiul, 55:37
 - va aduce fum, 44:10
 - stelele se vor vedea, 77:8
 - cei apropiați de Dumnezeu, 56:10-11, 56:15-26, 56:88-89
 - cei răi, 56:9, 56:41-55, 56:92-94
 - cei buni, 56:8, 56:27-38, 56:90-91
 - folosește-ți gândirea, 6:151
 - verifică veștile și zvonurile, 49:6, 49:12
 - Jurăminte, 2:224, 16:91-92, 16:94, 48:10
 - Căința pentru cele încălcate, 5:89
 - Hrănirea sau îmbrăcarea a 10 persoane, eliberarea unui sclav, postul timp de 3 zile, 5:89
- K**
- Kaabah, 2:125-127, 2:144-145, 2:149-150, 2:158, 2:191, 2:217, 3:96-97, 5:2, 5:95, 5:97, 8:34, 9:7, 14:37, 22:26, 22:29, 22:33, 48:25, 48:27, 106:3
 - Crearea ei, 2:125
 - Intrați cu părul tăiat sau ras, 48:27
 - Kuf (negarea adevărului), 2:108, 3:52, 3:80, 3:167, 3:177, 5:41, 5:61, 9:12, 9:17, 9:23, 9:37, 9:74, 16:106, 49:7
- L**
- Lapte, 16:66, 47:15
 - Lăcomie (a se vedea Materialism)
 - Lăcuste, 54:7
 - Legi date de Dumnezeu și Profet, 33:36
 - Legăminte, 5:1
 - Încălcarea lor (a se vedea legămintele), 8:58
 - Cu necredincioșii, 8:56, 8:72, 9:4, 9:7
 - Încălcarea lor, 8:58, 9:12
 - Limbaj
 - Diversitatea în, 30:22
 - Legea contractelor
 - Contractual trebuie scris, 2:282

- este acceptat cuvântul unei persoane în timpul unei călătorii, 2:283
 - nu îi pedepsiți pe scribi dacă lucrurile merg rău, 2:282
 - martorilor li se poruncește să spună adevărul, 2:283, 5:8, 25:72
 - a fi martor (doi bărbați sau un bărbat și două femei), 2:282
 - **Locații geografice și istorice**
 - As-Safa și Al-Maruah, 2:158
 - Primul templu la Bakkah, 3:96
 - **Locuință**, 16:80
 - **Lot**, 6:86, 7:80-84, 11:70, 11:74, 11:77-83, 11:89, 15:59-77, 21:71, 21:74, 22:43, 26:160-175, 27:54-58, 29:26, 29:28, 29:31-34, 37:133-138, 37:153, 38:13, 50:13, 54:33-39, 66:10
 - **Luni**
 - Patru sacre, 9:36
 - Interzisă lupta în, 9:36
 - Cu excepția atacului, 2:194, 2:217
 - douăsprezece într-un an, 9:36
 - **Luptă**, 9:14, 9:123, 22:39, 47:4, 48:16
 - agresiune
 - interzisă, 2:190, 4:90, 60:8
 - păcatul, 5:2
 - fii curajoși, 4:104
 - între două grupuri de credincioși, 49:9
 - nu luați sclavi decât prin război, 8:67
 - nu cere pentru pace, 47:35
 - scutiri, 9:122, 48:17
 - pentru cei neajutorați, 4:98, 9:91
 - pentru bolnavi, 4:102, 9:91
 - dacă cei răi se opresc trebuie să te oprești și tu, 2:193, 4:90, 8:37, 8:61
 - interzisă în cele patru luni sacre, 9:36
 - doar la un atac, 2:194, 2:217
 - pentru cauza lui Dumnezeu, 4:74, 4:77, 4:84, 9:38-39, 9:41
 - uciderea doar în timpul ostilităților, 2:191, 4:89, 4:91, 5:33, 8:39, 8:57, 9:5, 9:12
 - nu pentru câștig material, 4:94
 - pregătește-te bine, 8:60
 - atunci când este poruncită, 2:190-193, 2:216-217, 4:91, 22:39, 60:8
- **Luqman**, 31:13-19
- M**
- **Maimuțe**, 5:60
 - detestabile, 2:65, 7:166
 - **Madyan (Midian)**, 7:85-93, 9:70, 11:84-96, 15:78, 20:40, 22:44, 26:176, 28:22-23, 28:45, 29:36, 50:14
 - **Magiani**, 22:17
 - **Manna**, 7:160, 20:80
 - **Maria**, 3:34-37, 3:42-47, 4:156-157, 4:171, 5:17, 5:46, 5:72, 5:78, 5:110, 5:112, 5:114, 5:116, 9:31, 19:16-39, 21:91, 23:50, 33:7, 43:57, 61:6, 61:14, 66:12
 - Nu este divină, 5:116
 - **Mare**, 2:50, 2:164, 5:96, 6:59, 6:63, 7:138, 7:163, 10:22, 10:90, 14:32, 16:14, 17:66, 17:67, 17:70,

- 18:60, 18:61, 18:63, 18:79, 18:109, 20:77, 22:65, 24:40, 26:63, 27:63, 30:41, 31:27, 31:31, 42:32-33, 45:12, 52:6, 55:24, 81:6
 - Întunericul din adâncul, 24:40
- Marea Roșie
 - despărțirea, 2:50, 20:77-78, 26:63-66
- Materialism, 9:24, 9:34, 9:55, 9:85, 28:76, 57:20, 63:9, 64:15, 68:14, 71:22, 89:20, 92:11, 100:8, 102:1, 104:2-3, 111:2
 - Soțiile Profetului, 33:28
 - Intrarea interzisă, 4:32, 15:88, 16:90, 20:131
 - interzisă, 4:29-30, 8:27
 - lăcomia aduce distrugere, 102:1-6
 - pedeapsa pentru, 4:30
 - ruinarea altora interzisă, 4:32
- Mâncare (a se vedea regulile cu privire la Sănătate), 3:93, 5:88, 16:114, 22:28, 22:36, 33:53, 35:12, 40:79, 76:8, 80:24
 - Binecuvântările ei, 6:118, 6:138
 - interzisă, 2:173, 5:3, 6:121, 6:145, 16:115
 - permisă, 2:168, 5:4, 6:118, 6:146
- Mânie
 - Abținerea de la, 3:134
- Măgari, 16:8, 31:19
- Măslini, 80:29
- Mătase, 22:23, 44:53, 76:12, 76:21
- Mecca, 2:142-150
 - Datoria de a vizita Mecca în timpul *Hajj*-ului, 3:97
 - Rugăciunea către, 2:144, 2:149-150
 - Valea lui, 48:24
- Medina, 9:101, 9:120, 33:60, 63:8
- Menstruație, 2:222
- Metalurgie, 18:96-97
 - fier, 57:25
 - cupru topit, 34:2
 - zgură, 13:17
- Miere, 16:69, 47:15
- Mineralogie, 16:14, 35:12
- Moarte, 2:154, 2:234, 2:240, 3:107-108, 3:145, 3:157-158, 3:169, 3:185, 3:193, 4:78, 6:93, 8:50, 16:28, 16:32, 21:35, 22:5, 23:99, 31:34, 32:11, 33:19, 33:23, 39:30, 39:42, 40:67-68, 4:100, 5:106, 44:56, 47:27, 50:119, 56:60, 56:84-87, 63:10, 67:2, 75:29
 - Fuga de la luptă, 33:16
 - Pentru cauza lui Dumnezeu, 3:195, 22:58, 47:4
 - Acele comunități care nu au primit revelația nu vor fi judecate, 6:131, 9:115, 10:47, 11:117, 15:4, 16:119, 17:15, 28:59
 - Cei omorâți pe calea lui Dumnezeu sunt vii, 2:154, 3:169
 - În timp ce fugiți către Dumnezeu de rău, 4:100
 - Promisiunea lui Dumnezeu, 2:39, 2:126, 2:161-162, 3:4, 3:12, 3:56, 3:91, 3:178, 4:140, 4:168-169, 5:36-37, 6:70, 8:36, 9:68, 10:4, 10:69-70, 13:34, 16:104, 16:106, 17:8, 17:10, 18:102, 21:39-40, 22:19-22, 22:72, 24:57, 29:23, 35:36, 35:39, 39:71-72, 22:72, 24:57, 29:23, 35:36, 35:39, 39:71-72, 40:10, 41:27-28, 42:26, 47:34, 58:5, 67:6
 - Dumnezeu le distruge planurile, 8:30, 8:36

- Nu sta alături de oameni care iau legile lui Dumnezeu în derădere, 4:140, 6:68
- Protejează-i dacă îți cer, 9:6
- pedeapsa
 - în timpul războiului, 8:12, 8:50, 8:59
 - în viața de apoi, 8:37
- relația cu credincioșii, 2:105, 3:28, 3:98-100, 4:101, 4:139-140, 4:144, 5:57, 6:68, 9:23, 11:113, 60:8-13, 76:24, 109:1-6
- vorbește cu blândețe cu ei, 17:53
- poartă-te cu bunătate cu cei necombatanți, 60:8
- se vor alia doar cu alți necredincioși, 8:72
- Moise, 3:84, 6:84, 6:91, 7:103-162, 10:75-93, 11:96, 11:110, 14:5-6, 14:8, 17:2, 17:101-104, 18:60-82, 19:51-53, 20:9-98, 21:48, 22:44, 23:45-49, 25:35, 26:10-66, 27:7-14, 28:3-43, 28:44, 28:48, 28:76, 29:39, 32:23, 33:7, 33:69, 37:114-120, 40:23-27, 40:53, 41:45, 42:13, 43:46-55, 44:17-36, 46:12, 46:30, 51:38-40, 53:36, 61:5, 79:15-25, 87:19
 - Izvorărea apei din piatră, 2:60, 7:160
 - Porunci date oamenilor, 5:21
 - Duel de magie cu vrăjitorii Faraonului, 7:109-126, 10:79-81, 20:65-70, 26:43-47
 - Patruzeci de nopți pe Muntele Sinai, 2:51, 7:142
 - Casa lui, 2:248
- Mohammed, 47:2
 - certat, 33:37, 66:1, 75:16-19, 80:1-10
 - judecători pentru adepți, 4:65
 - nu îndrăznește să modifice Coranul, 10:15
 - divorț, 33:52
 - scutit de legile „obișnuite” ale căsătoriei, 33:51
 - căsătorie
 - restricții, 33:52
 - ascensiune mistică, 53:6-18
 - nu este un nebun, 7:184, 52:29, 68:2, 81:22
 - doar un Profet, 3:144, 6:50, 7:188
 - s-a rugat pentru unchiul care nu credea, 9:113
 - a reacționat împotriva a ceva permis, 66:1
 - „sigiliul” Profetilor, 33:40
 - Profetul neînvățat, 7:157, 7:158, 62:2
 - Soțiilor văduve nu le este permis să se căsătorească, 33:53
- Moschee
 - Necredincioșii nu ar trebui să o viziteze sau să aibă grijă de ea, 9:17
- Moștenire 2:240, 2:180, 4:176, 5:106-108, 89:19
 - Împărțirea la
 - Copii și părinți, 4:11
 - Alte rude, orfani și celor nevoiași, 4:8
 - frați, 4:12
 - văduve și văduvi, 4:12
 - nu țineți cu forța soțiile pe care nu le iubiți, 4:19
 - pentru bărbați, 4:7
 - pentru femei, 4:7

- rezumat, 4:33
- Mormânt, 9:84, 22:7, 35:22, 36:51, 54:7, 60:13, 70:43, 77:26, 80:21, 82:4, 100:9, 102:2
 - plăgi, 7:133-136, 7:163
- Muntele Sinai., 2:63, 2:93, 19:52, 95:2
- Munți, 15:19, 16:15, 16:81, 17:37, 20:105-107, 27:61, 31:10, 33:72, 34:10, 38:18, 41:10, 42:32, 50:7,

N

- Necesitatea
 - Circumstanțele pot anula poruncile care interzic ceva, 5:3, 16:115
 - arca, 7:64, 10:73, 11:37-38, 11:40, 23:27, 29:15, 54:13-14, 69:11, 71:1-28
 - a ajuns pe Muntele Judi, 11:44
 - potop, 7:64, 10:73, 11:40-44, 25:37, 29:14, 54:11-12, 71:25
- Necredincioși (a se vedea Ipociții) 2:6-9, 2:171, 2:112, 2:157, 3:90, 3:98, 4:37-38, 4:150-151, 5:10, 5:17, 5:72-73, 6:172, 7:101, 8:36, 8:73, 9:37, 9:74, 10:96-97, 13:33, 14:18, 14:28-30, 16:22, 18:56, 19:83, 22:55, 22:72, 23:117, 22:4, 27:67-68, 29:23, 35:39, 38:2, 39:45, 40:4, 40:12, 41:44, 47:8-9, 47:11-12, 66:10
 - Cere-i lui Mohammed să invoce mânia lui Dumnezeu asupra lor drept dovadă, 6:57-58, 8:32, 10:49-52
 - Poartă-te cu bunătate cu ei, 31:15
 - Ai răbdare cu ceea ce spun, 20:130, 50:39
 - Legăminte cu, 8:56, 8:72, 9:4, 9:7

- Nepotismul nu este permis, 33:40
- Noapte, 25:47
- Noe, 3:33, 6:84, 7:59-64, 7:69, 9:70, 10:71, 11:25-33, 11:36-48, 11:89, 14:9, 17:3, 17:17, 19:58, 21:76, 22:42, 23:23-29, 25:37, 26:105-120, 29:14, 37:75-79, 38:12, 40:5, 40:31, 42:13, 50:12, 51:46, 53:52, 54:9, 57:26, 66:10

O

- Obiceiuri
 - Practicate, dar care nu au o tradiție de încredere sau injucții Coranice, 2:170, 5:3, 5:104, 6:138
- Omenire, 55:33, 91:7-8
 - Născută cu o dispoziție nerăbdătoare, 70:19
 - Creată într-o formă frumoasă, 95:4
 - Creată în perechi, 78:8, 92:3
 - crearea, 2:30, 4:1, 6:98, 7:189, 10:4, 15:26, 15:28, 15:33, 39:6, 71:14, 96:2
 - dintr-o picătură de spermă, 16:4, 18:37, 22:5, 23:13, 35:11, 36:77, 40:67, 53:46, 75:37, 76:2, 80:19
 - din lut, 6:2, 7:12, 15:26, 17:61, 23:12, 32:7, 38:71, 38:76, 55:14
 - cu apă, 37:11
 - din țărână, 3:59, 18:37, 22:5, 30:20, 35:11, 40:67
 - din pământ, 11:61, 53:32
 - din lichid seminal, 86:6

- dintr-un bărbat și o femeie, 49:13
 - diversitatea în, 30:22, 35:28
 - a primit liberul arbitru, 36:67
 - nesemnificativă în comparație cu Universul, 40:57
 - parteneri ca voi, 16:72, 30:21, 42:11
 - răi sunt cei care nu își folosesc gândirea, 8:22, 8:55
 - Orfani, 2:220, 4:6, 4:127, 93:6
 - Lăsați-le bunurile în pace, 4:2-3, 4:10, 17:34
- P**
- Paradis, 2:25, 3:15, 3:136, 3:195, 3:198
 - Plin cu gărzi, 72:8
 - Tineri nemuritori, 56:17, 76:19
 - Părinții vor fi uniți cu copiii, 52:21
 - Soții pure în el, 2:25, 3:15, 56:36
 - Partenere virgine, 55:56, 55:72-74, 56:22, 56:36
 - Patriarhie, 33:5
 - Păcat, 2:81, 2:85, 2:181-182, 2:188, 2:205-206, 2:219, 2:283, 3:11, 3:31, 3:135, 3:178, 4:18, 4:48, 4:50, 4:85, 4:108, 4:110-112, 5:18, 5:28-30, 5:49, 5:107, 6:6, 6:120, 7:33, 7:100, 8:52, 8:54, 9:102, 17:17, 17:31, 17:38, 28:78, 28:84, 29:12-13, 29:40, 33:58, 39:53, 40:21, 42:40, 49:12, 58:8-9, 61:12, 69:9-10, 81:9
 - evitarea, 4:31
 - învinovățirea, 4:112
 - Păianjen, 29:41
 - Pământ, 2:164, 6:99, 7:24-25, 13:3-4, 15:19, 16:11, 16:13-15, 16:65, 17:44, 18:7-8, 19:90, 20:53-55, 21:30-31, 22:5, 22:63, 23:18, 26:7-8, 27:60, 29:56, 30:48, 31:10, 32:27, 33:72, 35:9, 35:27-28, 35:41, 36:33-36, 39:21, 40:64, 41:39, 42:29, 43:10-11, 50:7, 51:20, 51:48, 55:10, 57:17, 57:22, 67:15, 71:19-20, 77:25-27, 78:6-7, 80:26-32, 88:20, 91:6
 - Schimbat într-un alt pământ, 14:48
 - Condiția la timpul învierii, 18:47, 19:40, 20:105, 22:65, 27:88, 39:67-69, 50:44, 56:4-6, 69:14, 73:14, 78:20, 84:3-5, 89:21, 99:1-5
 - Crearea și recrearea, 11:7, 29:44, 39:5, 40:57, 41:9-11, 65:12, 79:29-33
 - Crearea sa, 3:190, 79:30
 - În 6 zile, 7:54, 10:3, 11:7, 25:59, 50:38, 57:4
 - În două zile, 41:9
 - Restul în celelalte 4 zile, 41:10
 - Rotirea sa, 3:190, 7:54, 10:6, 13:3, 14:33, 25:62, 39:5, 41:37, 45:5
 - Păsări, 6:38, 16:79, 27:16-17, 27:20, 34:10, 38:19, 67:19
 - Pericol
 - Fii pregătit pentru, 4:71
 - Perle, 35:33, 52:24, 55:22, 55:58, 56:23, 76:19
 - Persecuțați
 - oameni, 8:72
 - protejează-i doar dacă nu sunt sub un regim cu care tu ai un tratat, 8:72
 - cei care sunt protectori ai, 8:72, 8:74
 - Persecutori, 85:10
 - Pietate, 2:177

- Piele, 2:187, 41:22
 - Poeți, 21:5, 26:224, 37:36, 52:30
 - Poluare, 30:41
 - Popoare native
 - Nu le alunga, 2:84
 - Respinge-i pe cei care o fac, 2:85
 - Alungați din casele lor, 3:195
 - Porunci
 - Generale religioase, 2:42-45, 2:83, 2:110, 2:177, 3:113-114, 3:134, 5:12, 5:55, 6:151-153, 7:33, 7:156, 8:3, 9:18, 9:20, 9:86, 9:112, 10:87, 10:93, 13:22, 14:31, 16:90, 16:110, 22:41, 22:78, 24:57, 25:68, 26:181-184, 26:227, 31:3-4, 31:14-19, 35:29, 42:36-43, 58:13, 73:20, 90:13-17, 98:5
 - Bunătatea față de alții, 4:36
 - Porc, 5:60
 - Post, 2:183-184, 2:196, 4:92, 5:89, 33:35, 58:4
 - În timpul Hajj-ului (Pelerinaj), 2:196
 - În timpul Ramadanului, 2:185
 - excepții, 2:184-185
 - orele sale, 2:187
 - Pradă de război, 48:15, 59:6-7
 - Poruncește ce este bun și permis, 8:69
 - Nu trebuie să le aducă beneficii celor care sunt deja bogați, 59:7
 - O cincime este dată ca și caritate, 8:41
 - Prieteni, 8:72
 - Evită necredinșii activi, 3:118-120, 5:57, 15:94, 58:14, 60:1, 60:13
 - Nu sta cu cei care iau în derâdere Legile lui Dumnezeu, 4:140, 6:68
 - Sunt interziși cei care luptă împotriva ta din cauza religiei tale, 60:9
 - Profet
 - Acceptați-l pe cel care confirmă revelațiile anterioare, 3:81
 - Caritate în timpul consultărilor, 58:12
 - Nu-ți ridică vocea mai sus, 49:2
 - A venit la voi, 9:128
 - Stai treaz 2/3 1/2 or 1/3 din noapte în rugăciune, 73:20
 - Miracole doar cu permisiunea lui Dumnezeu, 40:78
 - Doar un om muritor, 12:109, 16:43, 21:7-8, 25:7
 - Cei care sunt profeți falși sunt răi, 6:93, 6:143-144, 6:157, 7:37, 10:17, 11:18, 29:68, 39:32, 61:7
 - Scopul lui, 2:213, 6:48, 6:130, 14:4-6
 - Unii nu sunt menționați, 40:78
 - Unii sunt superiori, 2:253, 17:55
 - Cei care au fost înainte au avut soții și copii, 13:38
 - soții
 - pedepse și răsplată, 33:30-31
 - Psalmi, 4:163
 - Dați lui David, 4:163
- Q**
- Qarun, 28:76-81, 29:39, 40:24
 - Quail, 7:160

- Qurayş, 106:1
- R**
- Rabini
 - unii
 - consumă bunurile altora, 9:34
 - considerați drept domni, 9:31
 - îi îndepărtează pe oameni de Dumnezeu, 9:34
- Ramadan, 2:183-185, 2:187, 2:196, 4:92, 5:89, 33:35, 58:4
 - Sexul în timpul nopții, 2:187
- Refugiați, 59:8
- Religie, 2:21, 2:79, 2:112, 2:116, 2:132, 2:138, 2:208-9, 2:213, 3:19, 3:24, 3:83, 3:85-86, 4:60, 4:125, 4:136, 4:166, 4:171, 5:3, 5:54, 5:63, 5:65-66, 5:72-73, 5:77, 6:116, 6:151-153, 6:159, 6:161, 7:29, 7:175-176, 9:121, 10:104-106, 11:118, 12:40, 12:106, 19:59, 21:92-93, 22:11, 22:78, 23:52-53, 24:63, 25:43, 30:30-32, 39:2, 39:11-12, 40:14, 40:65, 42:13-15, 43:65, 45:18, 45:23, 60:8, 98:5, 109:6, 110:2
 - Divergență de opinii, 3:19, 42:14, 45:17, 51:8, 78:3, 98:4
 - Îi aduce împreună pe foștii dușmani, 3:103
 - Idei false cu privire la ce este fals și interzis, 16:116
 - Călăuziți în mod fals de ideea ancestrală, 43:22
 - Nu există forțare la religie, 2:256
 - Fără greutateți, 22:78
 - Folosește-ți mintea în, 3:65, 8:22
- Religioase
 - secte, 6:159, 30:32, 43:65
 - ar trebui să stea împreună, 3:103
- Registrul faptelor, 3:181, 4:81, 10:21, 17:13, 17:71, 18:49, 19:79, 23:62, 36:12, 43:19, 43:80, 45:28-29, 54:53, 69:19, 69:25, 78:29, 81:10, 83:7-9, 83:18-21, 84:7-12
- Reguli de sănătate, 41:44
 - copii
 - alăptați timp de 2 ani, 2:233
 - mâncare, 2:173, 5:1, 5:3, 5:5, 5:96, 6:118-119, 6:121, 6:142, 6:145-146, 16:115
 - prinsă de animalele voastre de vânătoare, 5:4
 - intoxicanți interziși (a se vedea intoxicanți)
 - menstruației, 2:22
- Revelație, 2:176, 2:252, 3:3, 3:7, 3:108, 4:105, 4:113, 4:136, 4:166, 6:114, 6:155, 7:2, 7:196, 10:16, 10:37, 10:94, 11:1, 12:2-3, 13:1, 14:1, 15:9, 15:87, 16:44, 16:101-102, 17:105-106, 18:1-2, 21:10, 21:50, 22:16, 24:34, 24:46, 25:6, 26:192-195, 28:86, 29:51, 32:2, 35:31, 36:5, 38:29, 39:1-2, 39:4, 39:23, 40:2, 41:2-4, 41:41-42, 42:17, 42:52, 43:4, 44:2-3, 45:2, 45:6, 45:16, 46:2, 46:12, 47:20, 52:2-3, 56:80, 57:9, 57:16, 57:25, 57:26, 66:12, 69:43, 74:31, 74:52, 76:23, 80:13, 98:1, 98:4, 98:6
 - Fiecare epocă a avut propria sa, 13:38
 - Din spatele unui văl, 42:51
 - Menționarea războiului, 47:20
- Rodii, 55:68
- Rubin, 55:58

- Rugăciunea, 2:45, 9:103, 51:18, 70:22-23, 75:31, 96:10, 108:2
 - Înfrumusețați-vă pentru, 7:31
 - conținut, 2:285-286, 3:8-9, 3:16, 3:147, 3:191-194, 17:80-81, 17:111, 23:118, 59:10, 66:8
 - ziua congregației (Vineri), 62:9
 - pentru motivele corecte, 107:4-6
 - a lui Avraam, 2:126-129, 9:114, 14:35-41, 26:83-89
 - a lui Iosif, 12:101
 - a lui Moise, 20:25-35
 - a lui Noe, 23:26, 26:117-118, 71:26, 71:28
 - a lui Solomon, 38:35
 - a lui Zaharia, 19:8, 19:10
 - nu în timp ce ați băut, 4:43
 - prosternare, 3:113, 7:206, 9:112, 15:98, 16:48-49, 22:18, 22:26, 22:77, 25:60, 25:64, 26:219, 32:15, 39:9, 41:37, 48:29, 50:40, 53:62, 76:26, 96:19
 - stilul, 2:238, 17:110
 - timpurile din zi și din noapte, 11:114, 17:78-79, 20:130, 24:36, 24:58, 30:17-18, 32:16, 38:18, 50:39-40, 51:17, 52:48-49, 73:2-4, 76:25-26
 - în timp de pericol, 2:239, 4:101-102
- SSaba', 27:22-41, 34:15
- Sabat, 16:124
 - Cei care încăleă, 2:65, 4:47, 4:154-155, 7:163-166
- Sabieni, 22:17
 - Cei credincioși vor fi răsplătiți, 2:62, 5:69
- Sacrificiu, 108:2
- Salih, 7:73-79, 11:61, 11:89, 26:142-158, 27:45-52, 91:13
- Salutări, 4:86
- Samaritan, 20:85, 20:87, 20:95
- Saul, 2:247, 2:249
- Sarcină, 7:189, 13:8, 31:34, 32:8, 39:6, 41:47, 53:32
 - Sufletul de la Dumnezeu este insuflat în fetus, 32:9
- Sclavi, 4:3, 4:24, 4:25, 4:36, 16:71, 23:6, 24:31, 24:58, 30:28, 33:50, 33:52, 33:55, 70:30
 - Doar prin război, 8:67
 - Nu forța femeile sclave în prostituție, 24:33
 - eliberarea
 - după ce se termină războiul, 47:4
 - caritatea este pentru eliberare (printre alte lucruri), 9:60
 - este fapta unei persoane bune, 2:177
- Sex
 - Concepția și sarcina (a se vedea Sarcina)
 - Comportamentul bun față de soții, 4:19
 - Nu le forțați pe femeile sclave în prostituție, 24:33
 - În timpul Ramadanului, 2:187
 - Soțul/soția ta este pentru asta, 2:187, 2:222-223
 - Este permis cu sclavi 23:6, 33:50, 33:52, 70:30
- Sexele
 - Create dintr-un singur suflet, 4:1, 6:98

- Fiecare are dreptul la propriul câștig, 4:32
 - echitatea, 3:195, 4:32, 4:124, 6:139, 9:67, 9:68, 9:71, 9:72, 16:97, 33:35, 33:58, 33:73, 40:40, 42:49, 42:50, 47:19, 48:5, 48:6, 57:13, 57:18, 60:10
 - în divorț, 2:228
 - bărbații le asigură proviziile femeilor, 4:34
 - Shu'ayb, 7:85-93, 11:84-95, 26:177-189, 28:25-28, 29:36-37
 - Sinagogi, 22:40
 - Situații dificile (a se vedea Adversitate)
 - Smochine, 95:1
 - Solomon, 2:102, 4:163, 6:84, 21:78, 21:79, 21:81, 27:15-44, 34:12-14, 38:30-40
 - Și regina din Saba', 27:22-41
 - Descoperirea morții lui, 34:14-16
 - Soții (atunci când sunt rele cu voi), 64:14
- T**
- Tabūk
 - Mila lui Dumnezeu față de cei în expediție, 9:40-59, 9:81-99, 9:117-118, 9:120-122
 - Testamente, 2:180, 2:240
 - Doi martori atunci când le declarați, 5:106
 - Thamud, 7:73, 9:70, 11:61, 11:95, 14:9, 15:80, 17:59, 22:42, 25:38, 26:141-159, 27:45-52, 29:38, 38:13, 40:31, 41:13, 41:17, 50:12, 51:43, 53:51, 54:23-31, 69:4, 69:5, 85:18, 88:9, 91:11
 - Locuințele în roci, 7:74, 15:82, 26:149, 88:9
 - cămila, 7:73, 11:65, 26:155, 54:27, 91:13
 - ucidere lui, 7:77, 11:66, 26:157, 54:29, 91:14
 - pedeapsa pentru, 7:78, 11:67, 26:158, 54:31, 91:14
- Timp, 103:1
 - Tora, 2:53, 3:3-8, 3:50, 3:65, 3:93, 5:43-46, 5:66, 5:68, 5:110, 6:154, 7:157, 9:111, 11:110, 17:2-3, 28:48, 32:23, 48:29, 61:6, 62:5
 - Retribuția este adoptată de asemenea de musulmani, 5:45
 - A ierta este mai bine, 5:45
 - Trădare, 8:58
 - Trinitate
 - Dumnezeu nu este 3, 4:171, 5:73
 - Tubba, 44:37, 50:14
 - Tutelă
 - Comportamentul bun, 4:5-6, 6:151
 - Pedeapsa pentru cei răi, 4:10
 - Când se termină, 4:6
 - Sunt necesari martori pentru a o încheia, 4:6
- U**
- Uhud
 - Bătălia de la , 3:121-123, 3:143, 3:152-154, 3:166
 - Uciderea, 2:61, 2:217, 3:21, 4:29, 6:151, 17:31, 18:74, 18:80 40:28, 60:12
 - A unui credincios nu este permisă fără motiv, 4:92, 48:25
 - Reparații pentru, 4:92
 - Uciderea deliberată a unui credincios și pedeapsa, 4:93

- nu, 6:151, 17:33, 25:68
- nu le faceți rău celor care oferă pacea, 4:90
- fetițele îngropate de vii vor întreba pentru ce crimă au fost îngropate, 81:8-9
- ipocriții vor fi învinși în Medina în timpul „Războiului Aliaților” 33:60-61
- nu pentru câștig material, 4:94
- doar în timpul ostilităților, 2:191, 4:89, 4:91, 5:33, 8:39, 8:57, 9:5, 9:12
- pedeapsa pentru crimă și pentru răspândirea corupției pe pământ, 5:32
 - retribuție, 2:178, 17:33
- Uitarea, 17:86, 18:24, 87:6-7

V

- Vase, 2:164, 10:22, 14:32, 16:14, 17:66, 18:71, 18:79, 22:65, 23:22, 29:65, 30:46, 31:31, 35:12,
- 36:41, 37:140, 40:80, 42:32, 43:12, 45:12, 55:24
- Văduve
 - Provizii timp de un an, 2:240
 - Un an în casa soțului, 2:240
 - Așteaptă 4 luni și 10 zile până să se recăsătorească, 2:234
 - Permis a plănui căsătoria în timpul așteptării, 2:235
- Vânătoare
 - Despre animale antrenate să vâneze, 5:4
- Viața
 - Atracția vieții actuale 3:14
 - Creaturile sunt formate mai mult din apă (vezi biologie)
 - diversitate, 30:22, 35:27-28
 - extraterestru, 22:18
 - este sacră, 17:33
 - lucrurile bune sunt făcute permise, 5:5, 5:87, 5:88, 5:93, 7:32, 7:157, 16:114,
 - Vechiul Testament
 - Adeptii lui, 4:153
 - Vedere, 41:22
 - Viitor
 - Aflarea viitorului prin vrăjitorie este interzisă, 5:3, 5:90, 15:18, 37:8, 72:9
 - Vin, 47:15, 83:25
 - Vite, 16:5-7, 16:66, 22:28, 23:21, 39:6, 47:12
 - Vițelul de aur, 2:51, 2:54, 4:153, 7:148, 7:152, 20:88
 - pedeapsă, 2:55
 - iertați după distrugerea, 2:36-37
 - Vrăjitorie
 - Este rea, 2:102
 - 40:64, 45:16
 - Vreme
 - nori, 7:57, 7:160, 24:40, 24:43, 25:25, 30:48, 35:9, 52:44, 56:69
 - țiparul lor, 2:164
 - grindină, 24:43
 - ridicare, 30:48, 35:9
 - fulger, 13:12, 30:24
 - lovirea oamenilor 13:13
 - ploaie, 2:164, 2:265, 6:99, 7:57, 8:11, 10:24, 13:17, 14:32, 15:22, 16:65, 18:45, 20:53, 22:5, 22:63, 23:18, 24:43, 25:48, 27:60, 29:63, 30:24, 30:48, 31:10, 31:34, 32:27, 35:27,

- 39:21, 40:13, 41:39,
- 42:28, 42:33, 43:11, 45:5,
- 46:24, 50:9, 56:69, 57:20,
- 78:14, 80:25
 - și lupta, 4:102
- furtuni, 17:68, 17:69
- tunet, 13:13
- vânt, 7:57, 14:18, 15:22,
- 17:68, 21:81, 25:48,
- 27:63, 29:40, 30:46,
- 30:48, 30:51, 33:9, 34:12,
- 35:9, 38:36, 41:16, 45:5,
- 46:24, 51:1-4, 51:41,
- 52:27, 54:19, 67:17, 69:6,
- 78:14
 - a poleniza, 15:22

Z

- Zaharia, 3:37-41, 6:85, 19:2-12,
- 21:89-90
- Zece porunci, 2:53, 7:145
- Zeii arabilor pre-islam, 71:23
- Zeități
 - Nimeni în afară de Dumnezeu, 25:68
- Zeițele arabilor păgâni, 53:19
 - Numele lor, 53:19-20
 - Natura lor, 53:19-28

www.islamic-invitation.com